

*«...Бигзор ин фарҳанги ҷомеъ ҳамчун мероси азизи
гузаштагони мо дастраси ҳар хонадони тоҷик ва китоби
рӯимизии ҳар фарди бонангу номуси миллат бошад».*

Эмомалӣ Раҳмон

«... بگذار این فرهنگ جامع همچون میراث عزیز گذشتگان ما دسترس هر
خاندان تاجیک و کتاب روی میزی هر فرد با ننگ و ناموس ملت باشد»

امام علی رحمان

اکدیمیة علم‌های جمهوری تاجیکستان
پژوهشگاه زبان و ادبیات به نام رودکی

فرهنگ تفسیری زبان تاجیکی

(عبارت از ۲ جلد)

جلد ۲

(آ - ی)

زیر تحریر

سیف الدین نظرزاده (رئیس)، احمدجان سنگیناف،

سید کریماف، میرزا حسن سلطان

دوشنبه - ۲۰۰۸

**АКАДЕМИЯИ ИЛМҲОИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН
ПАЖҶҲИШГОҲИ ЗАБОН ВА АДАБИЁТИ БА НОМИ РҶДАКӢ**

**ФАРҲАНГИ
ТАҶСИРИИ ЗАБОНИ ТОҶИКӢ**

(ибораа аз 2 ҷилд)

ҶИЛДИ 2

(О - Я)

Зери таҳрири

Сайфиддин Назарзода (раис), Аҳмадҷон Сангинов,

Саид Каримов, Мирзо Ҳасани Султон

Душанбе – 2008

ББК92 Я2+81.2 Тоҷик – 4 +81.2 Форс – 4
Ф-41

Тартибдихандагон:

С. Назарзода, А. Сангинов, Р. Ҳошим, Ҳ. Рауфзода

Иштирокдорони таҳрир ва такмили аввал:

С. Назарзода, С.Сабзаев

М.-Ҳ. Султон, О. Қосимов, С. Матробиов,
М. Музафаршоев, О.Саидчаъфаров, Қ.Тӯрахасанов.

Иштирокдорони таҳрири ниҳой:

С. Назарзода, С. Каримов, М.-Ҳ. Султон, А. Сангинов
Ҳамгунсозӣ ва коркарди фарҳангшигорӣ: С. Холматова, С. Каримов

Таҳрири назоратӣ: Ғ. Қодиров, С. Холматова

Фарҳанги тафсирии забони тоҷикӣ беш аз 80 ҳазор вожаву ибора ва таркибҳои забони тоҷикиро фаро гирифта, аз лиҳози сохтор каллимаву таркиб ва истилоҳоти ҳам давраи классикии инкишофи забон ва ҳам давраи муосири рушди онро дар бар гирифтааст.

Дар охири фарҳанг мифтоҳи арабӣ замима шудааст.

Фарҳанг барои истифодаи доираи васеи хонандагон пешбинӣ мешавад.

Тасҳеҳот: И. Мискинов, Ч. Назаршоева,
С. Некбаҳтшоева, Ғ. Усмонова, О. Мирзоева

Чопи компютерӣ:

а) бо хати кирилласос: Ч. Назаршоева, Н. Ашӯрова, О. Мирзоева,
С. Некбаҳтшоева, Ғ. Усмонова, М. Раҷабова, Ш. Назарзода, М. Носирова, А.
Шералиева;

б) бо хати арабисос: И. Мискинов, Ғ. Усмонова, О. Қосимов, М.
Музофиршоев, С. Матробиов.

ISBN 978-99947-715-5-4 (ҷ.2)

ISBN 978-99947-715-7-8

©Пажӯҳишгоҳи забон ва адабиёти Рӯдакӣ, 2008

O

O I ҳарфи нуздаҳуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ дар аввали калима ба шакли алифи мамдуда (ʾ) омада, дар миёна ва охири калима ба шакли алиф (ʾ) навишта мешавад; дар ҳисоби абҷад ба адади 1 баробар аст; дар навишти имрӯзии калимаҳои арабиасл ба воситаи таркиби **айн** (ع) ва **алиф** (ا) ифода мегардад: обид – عابد, маонӣ – معانى, муддао – مدعا.

O II Ӯ нидо эй!, ҳон!.

O (Ӯ) (ى) Ӯ асоси замони ҳозира аз **омадан**.

ОБ I آب 1. моеи шаффофи беранг, ки дар ҳолати софӣ ва беолоишӣ аз омезиши химиявии як унсури оксиген ва ду унсури ҳидроген иборат аст; **оби маъдан** обе, ки дар таркиби худ маъдан дорад; **оби гарм** муқоб. **оби сард**; **оби равон** оби чорӣ: муқоб. **оби истода**; **оби хом** оби ночӯш, обе, ки онро начӯшондаанд; **оби ширгарм** оби нимгарм; **оби ширин** оби софи нӯшокӣ; **оби шифо** оби шифобахш, оби табобатӣ; **оби ях** яхи обшуда, оби хеле сард; **оби чӯш** обе, ки дар ҳоли наздик ба чӯшидан аст; **оби чӯшонда**, обе, ки чӯшонда шудааст; **оби ғӯра** усорае, ки аз ғӯраи ангур тайёр мекунад; **ба об мондан** (**чорпоро**) ба обхӯрӣ сар додани чорпо, об додан, об хӯрондан; **об андохтан** (**ба зарфе**) об пур кардан, об рехтан (*аз зарфе ба зарфе*); **об додан** а) об нӯшондан; б) обёрӣ кардан; **об задан** об пошидан, об афшондан (*ба замин*), обпошӣ кардан; **об зер кардан** *чоеро* тугён карда замин ё киштеро пахш кардани оби дарё; **об кардан** а) ба моеъ гардондан, ба об табдил кардан, гудохтан (филизотро); б) чизро махфиёна фурӯхта пулашро ба кеса задан; в) касеро мафтун кардан; **об кашидан** а) об баровардан аз чоҳ; б) обро ҷаббида ба худ гирифтани чизе; **об кашондан** аз чое ба чое бурдани об бо чалак, машк *ва ғ.*; **об пошидан** *ниг.* **об задан**; **об рехтан** (**ба дасти касе**) барои дастшӯии касе аз офтоба ё зарфи дигаре об

равон кардан; **обро буридан** а) чараёни обро қатъ кардан, пеши обро гирифтани; б) ба бар ва ба муқобили чараёни об шино карда гузаштан; **об сар додан ба чое** об кушодан, об чорӣ сохтан ба чое, обёрӣ кардан заминеро; **об хӯрдан** а) об нӯшидан (*одам*); б) сероб шудан (*замин*); **аз давлати шолӣ кирмак ҳам об меҳӯрад** (*зарб.*). 2. дарё, рӯд; **оби шӯх** дарёе, ки бо шӯру ғалаён равон аст. 3. сиришк, ашк; **оби чашм**, **оби дида**; **оби чашм кардан** (**рехтан**) гиристан, ба гирия омадан; **об чарх задан** (**дар чашм**) ашк пайдо шудан дар чашм, ҳолати гирия рӯй додан. 4. нутфа, манӣ, оби пушт. 5. *кит.* бавл, шоша, пешоб. 6. мустароҳ, мабраз, обхона. 7. *мач.* тароват, тозагӣ; равнақ. 8. обрӯ, эътибор, чоҳу манзалат. 9. тоб, тавон. 10. симоб, чева, зайбақ. 11. шарму ҳаё: **оби ангур** шираи ангур, шароб; **оби бинӣ** луобе, ки аз димоғи кас мебарояд; **оби дандон** як нав ширавор, ҷақ-ҷақи дандон: **оби дарё** обе, ки дар дарё чорист, обе, ки аз дарё гирифта шудааст; **оби даҳон** моеи луобдоре, ки аз ғуддаҳои даҳон мебарояд; **оби зерӣ коҳ киноя аз** касе ки худро дар зохир сода, некӯкор нишон медиҳаду дар ботин фитнаангез ва маккор аст; **оби зиндагӣ** а) мувофиқи ривоёт чашмае, ки нӯшандаи оби он гӯё зиндагии абадӣ меёфтааст; б) оби дарёе, ки ба заминҳо таровату ободӣ мебахшад; **оби набот** а) қиёме, ки баъд аз шӯша бастани набот дар деги наботпазӣ таҳнишин мешавад; б) навъе аз ҳалво, ки аз орду шакар мепазанд; **оби никоҳ** *д.* обе, ки вақти хондани хутбаи никоҳ дар зарфе пеши мулло мегузоранд ва баъд онро ҷавонон бо нияти нек меошоманд; **оби явғон** хӯроки обакии бегӯшт; **оби Хизр** *кит., ниг.* **оби зиндагӣ**; **оби ҳаёт**//**оби ҳайвон** *ниг.* **оби зиндагӣ**; **оби ҷав** пиво; **обу оташ** ду чизи сахт ба ҳамдигар зид, ду чизи оштинопазир; **обу ранг** зебой, хусн, латофат; **обу ранги сухан** бадеият дар сухан, ҷозибавӣ ва асари сухан; **обу таом** хӯрок, хӯрдани; **обу тоб** чило, сафо, дурахшонӣ, тароват; **обу тоб ёфтан**

нашъу намо кардан, пухта шудан, обдида шудан (*мас., пӯлод*); **обу ҳаво** маҷмӯи ҳодисаҳои атмосферӣ (*хунукӣ, гармӣ, фишори ҳаво ва ғ.*); шароити иқлими ҷое; **об аз сар гузашт** аз ҳадди чораю тадбир гузаштани кор; **об, ки аз сар гузашт, чи як вачаб, чи сад вачаб** (*зарб.*); **об аз сар лой будан** а) гилолуд ва тира будани об аз сарғаҳи он; б) *киноя аз* ноқису нодуруст будани коре аз ибтидо ва оғози он; **обашон ба як ҷӯй намеравад** бо ҳамдигар созиш надоштани ду чиз ё ду кас; бо ҳам созгорӣ надоштани ду чиз ё ду кас; **об ба лаби ҷӯй баробар шудан** ба ҳоли пештарааш даромадани коре; **об баровардан** (**ба ҷое**) ҷорӣ сохтани об ба ҷои собиқан беоб; **об аз чигар бахшидан** чизе ато кардан, чизе бахшидан ба касе; **об дар чигар надоштан** саҳт мӯҳтоҷу фақир будан; **об аз даст наҷакидан касеро** саҳт ҳасису мумсик будан; **об бар оташи касе рехтан** ҳашми касеро фуру нишондан; **об ба ҳован кӯфтан** кори беҳуда ва абас кардан; **об гирифтани** обдору ширадор шудан (*дар бораи мева*); **об гузаштан** (*аз либос ба тан, аз пойафзор ба по*) тар шудан; **оби чизе гурехтан** (*аз чизе, мевае ё гуле*) таровати худро гум кардан, тару тозагии худро аз даст додан, хушк ва фарсуда шудан; **об давидан ба устухони касе** нашуънамо ёфтан, калонҷуссаву тануманд шудан; **об карда хӯрдан** чизеро нағз доништан, чизеро пурра аз худ кардан; **об шудан** а) ба об мубаддал шудани ягон ҷисми саҳт (*ях, филиз*); б) лоғар ва хароб шудан, аз гӯшт фурумадан; в) мафтун, мутаҳаййир шудан дар асар чизе; **оби даҳан рафтан** *ниг.* **даҳан об кушодан**; **оби рафта ба ҷӯй боз омадан** боз ба даст даромадани давлат, ба бахту иқбол аз нав расидан; **оби таҳорат додан** а) ба касе барои таҳорат об додан; б) дар мавриди ба меҳмонӣ даъват кардан аз рӯи хоксорӣ гуфта мешавад; **об рехтан ба сари чизе** (*касе*) сарф кардан, нобуд кардан, сабаби нобудшавии чизе ё касе гардидан; **обро лой кардан** а) оби зулолу софро тира сохтан; б) миёни мардум шӯру фитна ангехтан; в) кореро қасдан чигилу сарбаста кардан (*барои пинҳон доштани сирри худ*); **обро надида мӯза кашидан** а) нафаҳмидаву насанҷида ба коре сар кардан, бемулоҳиза коре кардан; б) дар иҷрои коре шитоб кардан; **обро пуф карда хӯрдан** хеле бозҳтиёт рафтор кардан, эҳтиёткор будан; **обу адо шудан** а) азоб кашидан; б) дар ғам ва ҳасрати касе сӯхтан ва лоғару нотавон шудан; **обу лой кардан** (*чизеро*) чизеро (*мас., моли дуздиро*) ҷобаҷо ва пинҳон кардан ё пинҳонӣ фурухта пул кардан; **обу равған кардан** (*ошро*) зирбаки ошро тайёр кардан; **обу**

тақфин кардан мурдаро шустан ва ба кафан печондан; **ба дастӣ касе об рехта натавоништан** а) лаёқати хизмати касеро надоштан; б) дар коре ба касе баробар шуда натавоништан, дар ҳунар, кор ва ҳоказо аз замин то осмон фарқ доштани ду кас; **ба рӯи об баровардан чизеро** фош кардан, равшану бармало намудан; **ба даҳон об гирифтани** хомӯш истодан, гап назадан, сукут кардан; **дар обу арақ ғӯтидан** а) саҳт арақ кардан, арақшор шудан; б) саҳт дар ҳиҷолат мондан, шармсор шудан; **даст ба об** (**хок**) **кардан** қазои ҳочат кардан; **даҳон об кушодан** ҳавас рафтан ба чизе, рағбат ва иштиёқи аз ҳад зиёд пайдо шудан дар кас ба чизе, дил гум задан ба чизе; **дили** (**чигари**) **касеро об кардан** а) саҳт мутаассир кардан; б) ғамгин ва маҳзун гардонидан; **дил об хӯрдан ба касе** эътимод доштан ба касе, мавриди боварӣ қарор гирифтани ба касе; **думчан касе об гирифтани касеро**; а) қувватнок шудан, ҷон гирифтани; б) ҳавобаланд шудан; **зери обу арақ мондан** а) арақ кардан; б) аз ҳиҷолат ва шарм саҳт арақрез шудан; **майна об кардан** (*дар бораи чизе*) фикри амиқ кардан, саҳт фикр кардан; **худро ба обу оташ задан** барои расидан ба мақсаде аз ҳеч кори душвору хатарнок сар напечидан; **оби дари хона қадр надорад** (*зарб.*) чизи дастрас беқадр аст.

ОБ II آب *кит.* моҳи ёздаҳуми румӣ, ки ба моҳи август баробар меояд.

ОБАК آبکى 1. *шакли тасғири об.* 2. симоб. 3. *тиб.* обила.

ОБАКӢ آبكى он чи монанди об аст, моёъ, тунук; *муқоб.* ғализ ва ғафсоб.

ОБАКОН آبكان *тиб.* касалии бачагонае, ки бар асари он дар бадан дончаҳои майда мебарояд.

ОБАНБОР آب انبار маҳзани об, ҳавз ё кӯли сунъие, ки дар он обро ҷамъ ва аз он ҷо тақсим мекунанд.

ОБАНБОШТ آب انباشت *кит.* 1. захира ва пур кардани об дар маҳзанҳои бузурги рӯизаминӣ ва зеризаминӣ барои истифодаи минбаъда, обанбор. 2. иншооти маҳсус барои захира кардани оби обёрӣ ва кам кардани хавфи селобҳо.

ОБАНДОЗ آب انداز обпош, асбоби обандозӣ.

ОБАНДОЗӢ آب اندازى об андохтан ба зарф ё чизи дигар; ҷамъоварии об дар ҳавзу обанборҳо барои истифодаи минбаъда.

ОБАНДОМ آب اندام *мач.* обпайкар, нозукан-дом, латифбадан.

ОБАФКАН آب افكن муҳаррики обафкан, дастгоҳи обпошӣ.

ОБАНЧИР آب انجير обе, ки дар он анчири қок ва хушкро меҷӯшонанд ва он хусусияти табобатӣ дорад.

ОББАДАЛ آب بدل муовизаи об, табдили об.

ОББАНД آب بند 1. он ки дар пеши об банд ё дарғот месозад. 2. банд, дарғот.

ОББАР آب بر 1. он ки об мебарад, обкаш, машкоб. 2. *мач.* маъшук, ки тавассути хуснаш обрӯи ошики худро зери хавфи қоҳиш меғузорад. 3. *тех.* облӯла, лӯлаи обрасонӣ, кубури обғузар.

ОББАРДОР آب بردار 1. обро ба худ гиранда, он чи зиёд об талаб мекунад, обталаб; **биринчи оббардор**. 2. *ниг.* обчинак.

ОББАРДОРӢ آب بردارى 1. обкашӣ, машкобӣ. 2. об бардоштани чизе (*мас., биринч*).

ОББАРДОШТА آب برداشته раҳнае, ки бо фишор ё чараёни об ба амал омадааст, оббурда, обшуста (*мас., дар банди об ё замин*).

ОББАРО آب برا ҷои баромади об, ҷое, ки об аз он ҷорӣ мешавад.

ОББАҲО آب بها *кит.* музди об, пули об.

ОББО آب نيدو, لاҳҷ. изҳори тааҷҷуб ва афсӯс.

ОББОЗ آب باز шиновар, ғаввос, обдон, оббур.

ОББОЗИДОРӢ آب بازی داري 1. оббозӣ доштан (*мас., кӯдакро, беморро ва ғ.*)

ОББОЗӢ آب بازی шиноварӣ, оббурӣ; **оббозӣ кардан** ба об даромадан ва шустушӯ кардан, шино кардан.

ОББУР آب بر 1. *ниг.* оббоз. 2. баҳши пеши пояҳои пулу купрукҳо муқобили чараёни об, ки нӯгтез буда, мавҷҳои обро тақсим карда, фишори обро бар сутуни пояҳо суст мекунад.

ОББУРДА آب برده 1. ҷои раҳна карда хокро шуста бурдаи об, ҷои обшустаи дарғот. 2. чар, чарӣ, сой.

ОББУРӢ آب بري обро бурида гузаштан, шиноварӣ.

ОБВАРЗ آب ورز обдон, оббоз, шиновар.

ОБВАРЗӢ آب ورزӣ оббозӣ, шиноварӣ.

ОБГАЗ آب گز осебдида ва зарардида бар асари муддати зиёд зери об мондан.

ОБГАРДИШ آب گردش 1. ҳамгашт (-и дарё). 2. гирдоб. 3. тағйири мусбат ва ё манфии табдили иқлим ба саломатӣ; нотобӣ бар асари табдили иқлим. 4. *кит.* тезрафтор, хушрафтор.

ОБГАРДОН آب گردان обгираки калони дастадор, ки бо он аз зарфҳо об мегиранд, дӯлчаи дастадор, ҷойкаш: обгардон кардан бо об чайқондани чизеро (*мас. тибла, либос ва ғ.*).

ОБГАРДОНЧА آب گردانچه обгардони хурд, чумча.

ОБГАРӢ آب گرى *кит.* об додани теғ, ханчар ва ғ.

ОБГАРМКУН(АК) آب گرمکن// آب گرمکنк асбоби махсусе, ки бо қувваи барқ ва ғ. обро гарм мекунад.

ОБГАРМКУНАНДА آب گرمکننده он ки ва ё он чи обро гарм мекунад.

ОБГАРОӢ آب گرائي гароиш ба сӯи об, майли об кардан (*мас., решаи гиёҳҳои обдӯст*).

ОБГИНА آب گينه 1. шиша; булӯр. 2. суроҳӣ ва пиёлаи булӯрин. 3. оина. 4. *мач.* шароб, май, бода; ♦ **обгина шикастан** оби дида рехтан.

ОБГИНАГАР آب گينه گر шишагар, устои шишарез.

ОБГИНАГУҲАР آب گينه گهر 1. аз шиша сохташуда, булӯрин. 2. *мач.* шахси дорои асолати хонаводагӣ ва наҷодӣ.

ОБГИНАРАНГ آب گينه رنگ шишамонанд; ♦ **фалаки обгинаранг** осмони кабуд.

ОБГИНАХОНА آب گينه خانه хонаи шишагӣ ё булӯрӣ; ♦ **(ин) обгинахонаи гардун** осмон.

ОБГИНАҲИСОР آب گينه حصار 1. қалъаи шишагӣ. 2. *мач.* паноҳгоҳи ноустувор ва зуд вайроншаванда.

ОБГИР آب گير 1. ҷои махсус дар сари чашма ва рӯдҳо барои об гирифтани, истаҳр, қўл. 2. зарф барои об гирифтани аз ҷое. 3. зарфи гулоб, атрдон.

ОБГИРАК آبگيرک *ниг.* **обгир** 2.

ОБГИРӢ آبگيرى гирифтани об аз чое; **чумаки обгирӢ** чумак, кран барои об гирифтани аз лӯлаи об *ва г.*

ОБГОХ آبگاه 1. чои об, чои гирифтани ё нӯшидани об, обишхӯр. 2. холигоҳ, тихигоҳ. 3. *биол.* мезакдон, масона, пешобдон.

ОБГУЗАР آبگذر 1. гузаргоҳ чои гузаштани ва чорӣ шудани об, маҷро, роҳи дарё. 2. чое, ки обро ба воситае ба тарафе мегузаронанд: **накби обгузар**. 3. он чи аз худ об мегузаронад, таршаванда (*либос, кафш*).

ОБГУЗАРОНӢ آبگذرانى 1. об гузарондан аз чое ба чое. 2. қобилияти обро ба воситаи худ гузарондан (*мас., хок*).

ОБГУЗАШТА آبگذشته *сифати феълии замони гузашта аз об гузаштан*; 1. чое ё ашӯе, ки аз он об гузаштааст, намнок, тар: **девори обгузашта**. 2. он ки аз об гузаштааст.

ОБГУН آبگون 1. ба монанди ранги об, обранг; кабудтоб, кабуд; сабз. 2. тобон, баррок; чилодор.

ОБГУРЕЗ آبگريز 1. нова, тарнов, чой барои чорӣ шудани об; кубур, лӯла. 2. ҳавз ва чуқуриҳое, ки дар гузашта махсусан барои аз ҳар сӯ чорӣ шуда рехтани оби барфу борон месохтанд.

ОБГУРЕЗДОР آبگريزدار маҳал ва роҳхое, ки обгурез доранд.

ОБГУРЕЗӢ آبگريزى *вазъ ва ҳолати обгурез* 2.

ОБГӢШТ آبگوشت 1. обе, ки дар он гӯшт пухта шудааст. 2. як навъ хӯрок, ки аз гӯшт, картошка, нахӯд *ва г.* таҳия мешавад, як навъи шӯрбо.

ОБГӢШТӢ آبگوشتى 1. *мансуб ва марбут ба обгӯшт*. 2. муносиб барои таҳияи обгӯшт.

ОБҒАЛТ آبگلت хамгашти оби дар чараён.

ОБДАВ آبدو нишебӣ ё пастхамие, ки об аз он чорӣ мегардад, чӯйча; **обдави бом** тарзи сохтани сатҳи бом, ки оби барфу борон аз ҳама тараф ба новадон равон мешавад.

ОБДАВАК آبدوک *зоол.* канаи обӣ, канае, ки рӯ-рӯи об шино мекунад.

ОБДАНДОН آبندان *кит.* 1. як навъ ширинӣ. 2. як навъ амрудӣ ширини обдор. 3. навъе аз

анор, ки дона надорад, анори бедона. 4. ҳалвои бисёр латиф ва хушхӯр. 5. *маҷ.* нарм, мулоим. 6. *маҷ.* ҳарифи гӯл, содалавҳ, зуд мағлубшаванда (*дар қимор*).

ОБДАРМОНӢ آبدرمانى *нав., тиб.* табобат ва муолиҷаи баъзе бемориҳо

ОБДАРО آبدرآ чои чорӣ шуда даромадани об, гузаргоҳи об, обмӯрӣ.

ОБДАСТ آبدست 1. обе, ки бо он дасту рӯй мешӯянд. 2. шустушӯй, таҳорат, вузу. 3. таҳорат, тардастӣ, чобукӣ.

ОБДАСТА آبدسته *ниг.* **офтоба**.

ОБДАСТАГАРДОН آبدسته گردان **обдастагардон кунондан** яке аз тарзҳои ёфтани дузд бо роҳи таъсир ба ҳиссиёти тарси одаме, ки мавриди бадгумонӣ воқеъ гардидааст.

ОБДАСТӢ آبدستى *кит.* чобукӣ, моҳирӣ, устой.

ОБДАСТОН آبدستان *кит.* офтоба, обдон, ибрик.

ОБДИДА آبديده чавҳардода, обдода, чилодода.

ОБДИХӢ آبدهى об додан, таъмини об, обрасонӣ.

ОБДОҒ آبداغ чаманзори соҳили дарё, ки баъзан аз маҷрои об боло мемонад.

ОБДОДА I آب داده обутобёфта, обутоб додашуда (*нӯлод*), чавҳардор, тез.

ОБДОДА II آب داده обёришуда, шодобшуда (*замин*).

ОБДОН I آبدان 1. зарфи об, митҳара 2. обхӯра барои мурғон, ки ба қафас гузоранд.

ОБДОН II آبدان шиногар, оббур; касе ки гузаргоҳи дарёро медонад.

ОБДОР I آبدار 1. обомехта: **барфи обдор**. 2. сершира, шодоб, хушоб: **харбузаи обдор, себи обдор**. 3. фасеҳ, равон, пуртаъсир, маънидор: **шеъри обдор, сухани обдор, садои обдор**. 4. об додашуда, чавҳардор, тез, буранда: шамшери обдор, теги обдор. 5. базарба, саҳт, кашадаву кушода, задашуда: тарсакии обдор, **тозиёнаи обдор**. 6. дурахшон, соф, беғубор: **алмоси обдор, дурри обдор**. 7. саҳт, нешдор: **дашноми обдор; чашми обдор** чашми зинда, чаззоб, меҳрангез.

ОБДОР II آبدار мутасаддии обёрии кишт, обмон.

ОБДОРӢ آبدارى 1. об додан ба кишт, об мондан, обёрӣ; **обдорӣ кардан** об мондан ба кишт. 2. хушобӣ, тарутозагӣ.

ОБДУЗД آبدزد 1. он ки бе риояти навбат, пинҳонӣ обро ба кишти худ чорӣ мекунад; **обдузд гирифтан** киноя аз кори ношоями касро кашф кардан. 2. рахнаи ноаёни зеризаминӣ, ки об ба он фуру мееравад.

ОБДУЗДАК آبدزدک 1. олат барои об кашидан, тулумбаи дастӣ. 2. тиб. сӯзандору. 3. ниг. **обчинак**.

ОБДУЗДӢ آبدزدى кори обдузд, бе навбат чорӣ кардани об ба кишти худ.

ОБДӢ آبدوغ дӯғ, мости беравған, дӯғоб.

ОБДӢСТ آبدوست 1. вижагии маводе, ки ҷиҳати ҳал шудан ба об тамоюли зиёд дорад. 2. чизе ё касе ки обро зиёд дӯст медорад (*мас., биринҷ, гаввас*).

ОБДӢСТӢ آب دوستى обдӯст будан.

ОБӢР آبى 1. оброн, обёрикунанда, обчорикунанда ба кишт; **обӢр шудан** об хӯрдан, сероб шудан (*замин*).

ОБӢРИКУНАНДА آبىارى كننده ниг. **обӢр**.

ОБӢРИШАВАНДА آبىارى شونده сифати феълии замони ҳозира аз обёрӣ шудан, замин ва маҳалли мавриди обёрӣ.

ОБӢРӢ آبىارى 1. об додан ба кишт; обдиҳӣ. 2. обёришаванда; **низоми обёрӣ**; **обёрӣ кардан** об додан, бо об таъмин кардан, сероб кардан; **обёрӣ шудан** об хӯрдан, сероб шудан, об гирифтан (*аз ҷӯйборе, наҳре*).

ОБЗАН آيزن 1. он ки чоеро об (*мас., бо мақсади хомӯш кардани оташ*). 2. маҷ. таскиндиханда, тасаллибахш. 3. тағораи калони баробари қад одам, ки беморонро дар он бо оби гарми дорунок шустушӯй ва муолича мекарданд. 4. ҳавзча.

ОБЗО آبزا кҳн. хидроген.

ОБИД I ا. عابد д. ибодаткунанда, худочӯй, зоҳид.

ОБИД II ا. آبد ваҳшӣ, даранда (хайвон).

ОБИДА ا. آبدе ҳайкали ёдгорӣ.

ОБИДФИРЕБ عابدفريب кит. фиребандаи обиду зоҳид, зоҳидфиреб.

ОБИКОРӢ آبى كارى кишти обӣ, зироаткорӣ дар замини обёришаванда.

ОБИЛА آبله 1. варами обгирифта ва қублазадаи пӯст аз сӯхтагӣ, судашавӣ, қубла; **обила кардан** варами обдор баровардан, қубла задани даст, по ва ғ. 2. тиб. бемории сирояткунанда, ки дар бадан доначаҳои риму фасоддор пайдо мешаванд, нағзак, чечак.

ОБИЛАГУЗАРОНӢ آبله گذرانӣ дору задан барои пешгирӣ аз обила, нағзак задан, обилакӯбӣ.

ОБИЛАДОР آبله دار 1. он чи обила (қубла) дорад: **дасти обиладор**. 2. он ки дар рӯяш осори обила ҳаст, парзадарӯй.

ОБИЛАДОРӢ آبله دارى обила доштан, нағзак доштан.

ОБИЛАЗАДА آبله زده обиладор, қубладор: **дасти обилазада**.

ОБИЛАЗОР آبله زار пуробила, серобила, бада-не, ки обилаву нағзаки зиёд дорад.

ОБИЛАКӢБӢ آبله كوبي ниг. **обилагузаронӣ**.

ОБИЛАПО آبله پا он ки аз бисёр роҳ гаштан по-яш обила кардааст.

ОБИЛАРЕЗ آبله ريز пуробила, серобила.

ОБИЛАРӢ(Ӣ) آبله رو(ى) парзадарӯй, доғи нағзакдор.

ОБИЛАФАРСО آبله فرسا кит. обиладор, обиланок.

ОБИНАБОТ آب نبات 1. номи ҳалво. 2. навъе аз харбуза; **харбузаи обинабот** навъи хеле ширини харбуза.

ОБИРАНГ//ОБРАНГ آبى رنگ//آبرنگ ба ранги об, маҷ. кабудранг.

ОБИС I ا. عابث кит. абаскор, беҳудакор, ҳарзакор.

ОБИС II ا. عابس кит. туршрӯй.

ОБИСТАН آبستن тиб., кҳн. ҳомила, мезанад, обпош бордор, дучон.

ОБИСТАНӢ آبستنى кҳн. давраи ҳомилагӣ, бордорӣ, дучонӣ.

ОБИШТАНГОҲ آبشنگاه обхона, мабраз, халочо.

ОБИШХҶҶР//ОБИШХАР//ОБИШХОР //آبشخور 1. ҷои обхӯрӣ ё обгирӣ дар лаби ҳавзу наҳр, обхӯра. 2. ҷои истиқомат, макон, манзил. 3. *мач.* қисмат, насиб; рӯзӣ, ризқ.

ОБИЧҶҶШФУРҶҶШӢ//ОБЧҶҶШФУРҶҶШӢ آبجوشفروشى об чӯшонда фурухтан дар бозорҳо ва дар сари роҳҳо чиҳати эҳтиёҷоти гуногун.

ОБӢ I آبى 1. *мансуб ба об.* 2. замини обёришаванда; *муқоб.* лалмӣ; *шавад, обӣ, нашавад, лалмӣ* (*зарб.*). 3. дар об зиндагӣ кунанда ё дар об рӯянда; *муқоб.* *хокӣ; парандаи обӣ, савсани обӣ; нақлиёти обӣ* васоили мусофирбарӣ ва боркашонӣ ба воситаи об, киштӣ, *ва г.*; *роҳи обӣ* дарё, ба воситаи наҳр, баҳр, укёнус ҳамчун василаи рафтуой ва боркашонӣ. 4. кабуд, осмонӣ (*ранг*).

ОБӢ II آبى *кит.* биҳӣ.

ОБӢЕКТ آبىكت 1. *фалс.* он чи дар хориҷ аз мо ва берун аз ихтиёри мо вучуд дорад, олами беруни, олами ҳастӣ. 2. ҳодиса ва ашёе, ки ғайрияти инсонҳо ба он нигаронда шудааст. 3. мавзӯи мавриди баҳс. 4. муассиса, корхона, сохтмон *ва г.*, ки маҳалли ғайрияти ва кори одамон аст.

ОБӢЕКТИВ آبىكتيو *физ.* шишаи (ё якчанд шишаи) пешин дар дастгоҳҳои оптикӣ (*дастгоҳи аккосӣ, заррабин ва г.*); чашми дастгоҳи аккосӣ *ва г.*

ОБӢЕКТИВИЗМ آبىكتيويزم *фалс.* объективияти мафҳум, назарияи ҳилофи моддагирӣ, ки мувофиқи он ҳодисаҳои воқеӣ гӯё зарурати таърихӣ буда, ғайри қобили таъсир мебошанд.

ОБӢЕКТИВӢ آبىكتيوى 1. *фалс.* он чи хориҷ аз мо ва иродаи мо мавҷуд аст: *воқеияти объективӣ; сабаби объективӣ.* 2. мунсифона, беғаразона, бетарафона 3. ҳолисӣ, беғаразӣ дар баҳо додан ба чизе ё муҳокима рондан дар бораи чизе.

ОБӢЕКТИВОНА آبىكتيوانه ҳолисона, беғаразона, бетарафона.

ОБКАДУ آب كدو кадуи калони дарунҳоли барои обгирӣ ва обнигаҳдорӣ.

ОБКАНД آب كند *ниг.* обканда.

ОБКАНДА آب كنده замин, ки об онро канда чуқур кардааст, ҷои оббурда, селроҳа; мағок, ҷарӣ.

ОБКАШ آبكش 1. обкашон, машкоб. 2. дастгоҳи махсус барои об баровардан аз ҷох, кӯл *ва г.* 3. ҷабандаи оби чизе; *коғазӣ обкаш* коғаз ё пахтае, ки обро ҷаббида ба худ мегирад; *биринчи обкаш.*

ОБКАШАК آبكشك 1. чӯби камоншакли ду нӯғаш ҷангақдор барои обкашонӣ. 2. насос барои об баровардан. 3. *ниг.* обчинак.

ОБКАШИДА آبكشیده намгирифта, тар.

ОБКАШӢ آبكشى 1. обкашонӣ. 2. об баровардан ба ҷое ба воситаи тулумба: *насоси обкашӣ.*

ОБКАШОНӢ آبكشانى обкашӣ кардан, машкобӣ.

ОБКИШТ آبكشت *кишов.* сабзондан ва рӯндани гиёҳҳо дар маҳлулҳои обии ғизодор ба ҷои хок.

ОБКОМА آبكامه *нонхӯриш*, ки аз ҷурғот, шир, тухми сипанд, хаамири хушк ва сирко таҳия мегардад.

ОБКОР آبكار 1. обкаш, сакқо, машкоб. 2. шаробхӯр, майнӯш. 3. майфуруш, бодафуруш.

ОБКОСТ آبكاست камобӣ, кам шудани об, костагии об.

ОБКУРТА آبكرته боронӣ, нимтана, камзӯл.

ОБКҶҶР آبكور 1. он ки мардум аз нону намаки ӯ баҳравар намешавад. 2. намакношинос, кӯрнамак.

ОБҚАНД آب قند обе, ки дар он қандро ҳал карда менӯшанд, қандоб.

ОБЛУЧ//ОБИЛУЧ آبلاج қанд, набот; калақанд.

ОБМОН آبمان обёрикунандаи кишт, он ки ба кишт об сар медиҳад.

ОБМОНӢ آبمانى обёрӣ, об додан ба кишт.

ОБМҶҶРӢ آبمورى равшанаи обгузарон, ҷои гузариши об: *обмӯрӣ аз об калон* (*мақ.*).

ОБНАБОТ آب نبات навъи ширинӣ, ки булӯршакл буда аз шакари обшуда ва маводи иловагӣ таҳия мешавад.

ОБНАМАК آب نمك обе, ки дар он намак ҳобонда шудааст, оби намак.

ОБНАМО *آب نما нав.* хавзҳои на он қадар чуқури зинатӣ дар назди иншоот ва биноҳо.

ОБНАРАСИДА//ОБНОРАСИДА *//آبنارسیده* 1. хушк, тарнашуда; **кӯзаи обнарасида** кӯзаи нави обногирифта. 2. *мач.* тару тоза, нав, **хабарӣ обнарасида** хабарӣ тоза, хабарӣ кас ношунуда, хабарӣ шоеънашуда.

ОБНИГОРӢ *آب نگاری* илм дар бораи андозагирӣ ва тавсифи хусусиятҳои оби обанборҳо, дарёву рӯдҳо ва назорату пажуҳиши онҳо.

ОБНОБАРДОР *آب نابردار* **биринчи обнобардор** биринче, ки ҳангоми палавпазӣ обро кам мекашад; *муқоб.* **биринчи оббардор**.

ОБНОГИР *آب ناگیر* *ниг.* обногузар.

ОБНОГУЗАР *آب ناگذر* он чи ки аз қабати он об намегузарад, он чи ки об ба он нуфуз карда наметавонад; *мӯзаи обногузар*.

ОБНОК 1. *آبناک* обомехта. 2. *ниг.* обдор 2.

ОБНӢС *آبناوس* 1. дарахте, ки дар мамлакатҳои гарм мерӯяд ва ҷӯби гаронбаҳои сиёҳ ва саҳту вазнин дорад. 2. *киноя аз* ҳар чизи тира ва сиёҳ; **пардаи обнӯс** торикии шаб.

ОБНӢСӢ *آبناوسی* 1. аз ҷӯби дарахти обнӯс сохташуда. 2. *мач.* сиёҳ, сиёҳчурда.

ОБНӢСРАНГ *آبناوس رنگ* *мач.* сиёҳранг.

ОБО *آب* ҷ. **аб**; падар, падарон, аҷдод, гузаштагон; **обову аҷдод** падарон ва бобоён.

ОБОВАРД *آب آورد* он чи онро об овардааст, хасу хошоке, ки ҷӯй ё селоб бо худ овардааст.

ОБОД *آباد* 1. маъмур, ободон, иморатшуда; *муқоб.* **вайрон, хароб.** 2. киштшуда, зироатшуда: **водиӣ обод, замини обод; обод кардан** маъмур кардан, қорам кардан, шуқуфон кардан; **обод гардидан (шудан)** маъмуру иморатдору сараҳои шудани ҷое; кишт ва қорам шудани замин. 3. басомон, батартиб, хушнамуд, зебо. 4. *ба охири номҳо илова шуда, маконро ифода мекунад:* **Зафаробод, Тоҷикобод.**

ОБОДГАР *آبادگر* он ки ҷоеро обод мекунад, ободкунанда.

ОБОДӢ *آبادی* 1. ободонӣ; *муқоб.* **вайронӣ, харобӣ.** 2. ҷои обод, аҳолинишин (*мас., деҳ, шаҳр*).

ОБОДКУНӢ *آباد کنی* *исми амал аз* обод кардан.

ОБОДНИШИН *آبادنشین* он ки дар ободӣ сокин шудааст, сокини ҷои обод.

ОБОДОН *آبادان* *ниг.* обод.

ОБОДОНИДАН *آبادانیدن* обод кардан.

ОБОДОНӢ *آبادانی* 1. ободӣ, маъмурӣ, ободшудан. 2. ҷои иморатдору аҳолинишин, ҷойҳои иборат аз деҳоту кишлоқҳо.

ОБОДСОЗӢ *آبادسازی* обод кардан, созандагӣ, ободкорӣ.

ОБОӢ *آبائی* падарӣ, аҷдодӣ, авлодӣ.

ОБОЛУД *آب آلود* тар, нам, обдор, мартуб: **лойи оболуд.**

ОБОН *آبان* моҳи ҳаштуми соли шамсӣ, ки мутобиқ бо моҳи дуҷуми тирамоҳ (аз 23 октябр то 21 ноябр) аст.

ОБОНМОӢ *آبان ماه* *ниг.* обон.

ОБОШНО *آب آشنا* *киноя аз* **шиновар**; оббоз, оббур.

ОБПАЗ *آب پز* тавассути об ва бухори он (бидуни рағған пухтани чизе).

ОБПАЙКАР *آب پیکر* *ниг.* обандом.

ОБПАР *آب پر* ҷои обфаро, обшор, шаршара.

ОБПАРТО(В) *آب پرتا(و)* 1. хандақ ё чуқурии махсус барои ҷорӣ сохтани обҳои ифлос, захкаш. 2. ҷӯй барои ҷорӣ сохтани обҳои нодарқору зиёдатӣ, сохтмони махсус дар бандҳо ва маҳзанҳои об барои ҷорӣ кардани оби зиёдатӣ.

ОБПОШ *آب پوش* обпошанда, он ки ва он чи ба замин, боғча ё кӯча об мепошад: **мошини обпош.**

ОБПОШАК *آب پوشک* олати тунукагии дастадори нӯлдароз, ки бо он ба боғча ва гулзор об мепошанд.

ОБПОШАКБОЗӢ *آب پوشک بازی* бозии бачагона бо об.

ОБПОШӢ *آب پوشی* *исми амал аз* об пошидан; пошидани об бо обпошак, бел, мошина *ва ғ.*

ОБРАВ *آبرو* 1. гузаргоҳи об, роҳи ҷоришудани об. 2. *тиб.* як навъ бемории чашм, ки чашми

мубталои он варам карда, сурх шуда, аз он мудом об мерезад; **чашии обрав ё обравак.**

ОБРАЗ *р.* آبرز 1. *адш.* шакл, тимсол, инъикоси умумият додашудаи воқеият, ки дар шакли бадеи тасвир ёфтааст; сурат, симо, қиёфа.

ОБРАЗНОК آبرزناк бо тимсолҳо тасвиршуда, дорои обурани бадеи, бадеъ.

ОБРАЗОФАРӢ آبرز آفرӣ образ офаридан, ба воситаи образ тасвир кардан.

ОБРАНГ آبرنگ ранги обӣ, кабудранг.

ОБРАСИДА آبرسيده тар, намнок, мартуб.

ОБРАСОНӢ آبرساني аз як ҷо ба ҷое бурдан ва интиқол додани об.

ОБРАФТОР آبرفتار тундрав, тездав, он ки ва он ҷӣ дар тезравӣ ба об монанд аст.

ОБРАҲА آبره роҳи об, маҷрои об, гузаргоҳи об, роҳи селрав, селроҳа.

ОБРЕЗ آبريز 1. ҷоҳ, ҷуқурӣ барои партофтани рехтани обҳои партов (*оби ҷомаишӯӣ ва ғ.*). 2. ҷои рехтан ва резиши об. 3. *кит.* обдаста, офтоба.

ОБРЕЗАК آبريزک *ниг.* **обпошак.**

ОБРОН آبران назораткунандаи тақсимои об; обёрикунандаи кишт, миршаб.

ОБРОНӢ آبراني 1. тақсими об, назорати тақсими об, обёрӣ кардани кишт. 2. об кушода ҷорӣ кардан ба ҷое.

ОБРОҲА آبراهе *ниг.* **обраҳа.**

ОБРӢ(Ӣ) آبرو(ى) эътибор, иззат, шараф, неқномӣ; номус; **обрӯи касеро бардоштан** боиси обрӯмандӣ, кадру эътибори касе шудан, касеро иззатманд кардан; **обрӯи касеро бурдан** *ниг.* **обрӯи касеро рехтан**; **обрӯ доштан** соҳиби кадру эътибор будан; **обрӯ ёфтан** иззат ёфтан, бакадру баътибор шудан; **обрӯи касе оби ҷӯй шудан** бадном шудан, шарманда шудан, хеле бекадр ва безътибор шудан; **обрӯи касеро рехтан** касеро беобрӯ ва бадном кардан.

ОБРӢБА(К) آبروبه//آبروبک хасу хошоке, ки об рӯфта дар ҷое ҷамъ кунад.

ОБРӢДОР آبرو دار *ниг.* **обрӯманд.**

ОБРӢМАНД آبرومند боиззат, мӯхтарам, мукар-

рам, шарафманд.

ОБРӢМАНДӢ آبرومندى боиззатӣ, бокадрӣ, боэҳтиромӣ.

ОБРӢНОК آبروناک *ниг.* **обрӯманд.**

ОБСАБЗ(А) آبسبز(ه) *бот.* растаниҳое, ки дар об мерӯянд.

ОБСАНЧ آبسنج *тех.* абзор барои паймоиш ва санҷидани баландии сатҳи об ва миқдор.

ОБСОЛ آبسال *кит.* боғ.

ОБСОФКУНАК آبصافکنک софӣ, обполо.

ОБТАҚСИМКУНАК آب تقسيمکنک *ҷугр.* балан-дӣ ё кӯҳе, ки ҳавзаҳои якҷанд дарёро аз ҳам ҷудо мекунад.

ОБТАЛАБ آب طلب ба обёрӣ мӯхтоҷ, талабгори об, обхоҳ; **обталаб шудан** обхоҳ шудани кишт.

ОБТАЛОШӢ آب تلاشي ҷангу ҷанҷол барои гирифтани навбати об.

ОБТАРОЗУ آب ترازو олат барои санҷиши вазъи уфуқи хат дар ҳамворӣ, ки дар бинокорӣ ва дуредгарӣ ба кор бурда мешавад.

ОБТОЗА آب تازه он ҷи оби ба дарунаш буда тоза аст; **чилими обтоза**; **обтоза кардан** либоси шусташударо дар охир бо оби тоза чайқондан; поқоб кардан.

ОБУНА فر. آبونه пули яксола (ё нимсола)-и рӯзнома ё маҷаллаеро пешакӣ пардохтан барои бо мудовимат гирифтани онҳо.

ОБУНАВӢ آبونوى *мансуб ба обуна.*

ОБУНАШАВӢ آبونه شوى *ниг.* **обуна.**

ОБУРАНГ آبورنگ зебӣ, тароват, ҳусн: **обу-ранги бадеи**; муболиға.

ОБУТОБ آبوتاب тобоварӣ, бо машқу варзиш пухтагардонӣ; баданро обутоб додан, тақвияти бадан бо машқ ва таъсири сармову гармо.

ОБУТОБДИҲӢ آب وتابدهى *ниг.* **обутоб.**

ОБУТОБЁФТА آبوتابيفته каси алоқаманд ва роғиби обутобдиҳӣ, солим, бардам.

ОБУҲАВОСАНЧӢ آب وهواسنجى илми пешгӯии обу ҳаво, ҳавошиносӣ.

ОБФИШОР//ОБАФШОР آب فشار//آب افشار бо роҳи фишор ба баландӣ баровардани об: **манораи обфишор**.

ОБФУРҶШ آب فروش он ки оби нӯшокӣ мефурӯшад.

ОБФУРҶШӢ آب فروشی касбу шугли обфурӯш.

ОБХАСТ // ОБХУСТ آب خست//آبخوست 1. хушкӣ, ки дар миёни об воқеъ аст, қазира. 2. меваи дар об табохшуда, меваи обгазид.

ОБХЕЗ آب خيز туғени об дар натиҷаи об шудани барфу ях.

ОБХЕЗӢ آب خیزی дар натиҷаи афзоиши оби дарёҳо дар баҳорон дамидан ва туғен кардани онҳо.

ОБХОК آب خاک ҳам дар обу ҳам дар хок ба зиндагӣ қобилият ва масуният пайдо кардан.

ОБХОКӢ آب خاکی зоол. намояндаи обхокиҳо, ба шароити обу хок мусоидшуда.

ОБХОНА آب خانه таър. 1. номи зиндоне дар арки Бухоро дар давраи амирон. 2. гуфти халочо мабраз, мустароҳ.

ОБХОР آب خوار ниг. обхӯр.

ОБХОРА آب خواره ниг. обхӯрӣ.

ОБХАРОС آب هراس он ки аз об меҳаросад, обтарс.

ОБХАРОСӢ آب هراسی нав. 1. тиб. як навъ беморие, ки гирифтори он аз об метарсад, обтарсӣ.

ОБХОҲ آب خواه кит. он ки ё он чи талабгор ва хоҳишманди об шудааст, дархосткунандаи об.

ОБХӢР آب خور 1. он ки об менӯшад, обнӯш. 2. кхн. он ки рӯзгори худро бо оби машқоб таъмин мекард. 3. ҷамоае, ки аз як ҷӯйбор ё хавз об мегирифтанд; заминҳое, ки аз як ҷӯйбор обёрӣ мешуданд.

ОБХӢРА آب خوره 1. ҷои махсус барои обхӯрии чорпо. 2. тиб. беморие, ки бар асари он дар бофтаҳои бадан об ҷамъ мешавад; истиско.

ОБХӢРАК آب خورک 1. зарф (обдон) барои обхӯрии мурғон. 2. беморие, ки бар асари он дар бофтаҳои бадан об ҷамъ мешавад; истиско.

ОБХӢРДА آب خورده 1. он ки об хӯрдааст, ташнагишката. 2. ниг. **обутобёфта**, **обдода I**; **обрасида**, **обдида**; **пӯлоди обхӯрда**, **теги обхӯрда**.

ОБХӢРӢ آب خوری 1. шуглу амали обшинос. 2. илме, ки ба омӯзишу пажӯҳиши об машғул аст. 3. ҷои обхӯрии чорпо, ҷои муайян дар канори рӯд ва кӯлҳо барои об хӯрондан ба чорпо.

ОБЧА آبچه кишти растаниҳои полизӣ, полиз; **обча коридан** сабзавот коридан (*аз қабилӣ сабзӣ, пиёз ва ғ.*).

ОБЧАКОР آبچه کار деҳконе, ки сабзавот мекорад, он ки ба кишти ползӣ машғул аст.

ОБЧАКОРӢ آبچه کاری сабзавоткорӣ, кишти полизӣ.

ОБЧИН آبچين порчае, ки бадани мурдари баъди шустан бо он хушк мекунад.

ОБЧИНАК آبچينک коғазӣ хеле тунук, коғазӣ папирос; **коғазӣ обчинак** коғазӣ чаббандаи об, коғаз барои хушк кардани сиёҳӣ.

ОБЧӢБ آب چوب ҷӯби зерӣ об, ҷӯби тар.

ОБЧАББАК آبچبك он чи (*коғаз, порча ва ғ.*), ки обро чаббида ба худ мекашад.

ОБЧАВ//ОБИЧАВ آبجو нӯшобае, ки аз афшурдаи ҷав омода мегардад, пиво.

ОБЧАҲӢ آبجهی варз. ҷаҳиш ба об.

ОБЧУВОЗ آب جواز дастгоҳи равшанкашӣ, ки бо об кор мекунад.

ОБЧӢ(Ӣ) آبجو(ی) кит. обталаб, ташна, обхоҳ.

ОБЧӢШ آبجوش оби ҷӯшонидашуда, оби ҷӯшон; **мавизи обчӯш** мавизи сурхчатобе, ки дар оби ишқордор ҷӯшонда хушконида шудааст.

ОБЧӢШОН آبجوشان зарфе, ки тавассути нерӯи барқ бад-он об мечӯшонанд, тефал.

ОБЧӢШОНАК آبجوشانک зарфе, ки дар он об мечӯшонанд.

ОБШАВАНДА آبشونده он чи ки қобили таҳлил ва гудозиш аст.

ОБШАВӢ آبشوی ҳолати таҳлил ва гудозиш.

ОБШЕБ آب شيب кит. 1. ҷараёни об ба нишебии зиёд, ҷараёни тези об. 2. обшори борик ва камиртифӯ.

ОБШИНОС آبشناسى 1. *кит.* роҳбалади киштӣ, ки пастию баландии зери обро медонад; шиногар, ғаввос. 2. шахсе, ки замини обнокро аз беоб фарқ мекунад (*ҳангоми кандани ҷоҳ ва корез*). 3. *маҷ.* қоидадон, таомулдон, расмишинос. 4. *нав.* он ки ба омӯзишу пажӯҳиши об машғул аст.

ОБШИНОСӢ آبشناسى 1. шуғлу амали обшинос. 2. илме, ки ба омӯзиши пажӯҳиши об машғул аст.

ОБШИРИНКУН(АК) آبشیرين کن // آبشیرين کنک дастгоҳи махсус ҷиҳати софу беғаш ва қобили ошомидан гардондани об.

ОБШИША آب شیشه маҳлули ғализе, ки бештар ба сифати ширеш истифода мешавад.

ОБШОР آبشار 1. оби ҷӯйбор ё дарёе, ки аз баландӣ бо шиддат ба поён фуру мерезад, шаршара. 2. сероб, фаровон бо об; **замини обшор**.

ОБШОРКУНӢ آبشاركنى сероб гардонидан (*заминро*).

ОБШУСТА آبشسته 1. бисёр ва борҳо шусташуда, обдида; кӯҳна (*либос*). 2. *маҷ.* аз даҳан афтада, забонзада: **мазмунӣ обшуста**.

ОБШУШ آب شش *кит.* андоми нафасгирии моҳиён ва дигар ҷонварони обӣ, ки нафасро ба воситаи об мекашанд.

ОБШӢ آبشوى 1. либоси бо собун шусташударо дар охир бо оби тоза шустан, обгардон кардан, бо оби соф шустан (*умуман*); **обшӢ кардан** шустан, обгардон кардан бо оби тоза. 2. намакшӢ, шӯрашӢ; **обшӢ кардани заминҳои шӯр** об ҷорӣ кардан ба замини шӯр, то ки аз шӯра пок ва қабилӣ кишт гардад.

ОВАНГ آونگ 1. ресмон, канаб, лух ва ҷӯбе, ки ангур ва дигар меваҳо ба он меовезанд. 2. ҳар чизи овехта, овеzon. 3. роҳҳои овеzon дар кӯҳсор; рафак. 4. *физ.* ҷисми сангине, ки ба танобе овеzon мекунад ва дар ду тарафи нуктаи овеzon ларзишу навазон ба вучуд меорад.

ОВАНД آوند 1. *кит.* лӯлаи борики дар соҳаи гиёҳон, ки ба воситаи он обу маводи ғизоӣ ба баргу қисмҳои дигари растанӣ мерасад. 2. *кит.* зарф.

ОВАНДӢ آوندى мансуб ба **ованд**; дорои **ованд**.

овар آور 1. *асоси* замони ҳозира аз **овардан**. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои оваранда: **шавқовар, боровар, хандаовар...**

ОВАР I آور *кит.* бовар, эътиқод, яқин; яқинан, батаҳқиқ; хатман, албатта.

ОВАР II آور *кит.* бадкиёфа, баднамо; карех, бад.

ОВАРАНДА آورنده он ки чизе меоварад; натиҷаи чизе ё коре.

ОВАРД آورد *кит.* ҷанг, корзор, ҷидол, пайкор.

ОВАРДА آورده 1. *сифати* феълии замони гузашта аз **овардан**. 2. *адш.* шеър, ки бе илҳом ва иҷборан навишта шудааст; *муқоб.* **омада** 3.

ОВАРДАН آوردن 1. чизеро ё касеро аз ҷое ба ҷое накл ё ҳамл кардан, касеро ба ҷое расондан, ҳозир кардан; *муқоб.* **бурдан**. 2. *феъли ғридиҳанда дар феълҳои таркибии номӣ ба маънои* **кардан** (**ҳучум овардан, тоқат овардан**); ниҳодан (**рӯ овардан, дар миён овардан**); нишон додан (**далел овардан**); расондан (**ба ёд овардан**); сабаб шудан (**рашқи касеро овардан, ба ҳашм овардан**) ва ғ.; **ба амал** (**ба ҷо**) **овардан** иҷро кардан, амалӣ сохтан; **ба забон овардан** а) гуфтан, зикр кардан; б) касеро ба гуфтан водор сохтан; **ба назм овардан** а) ба назм даровардан, ба риштаи назм кашидан; б) ба тартиб овардан **ба хуш** (**худ**) **овардан** касеро аз ҳолати беҳушӣ ва беҳудӣ хориҷ сохтан.

ОВАРДАШУДА آورده شده *ниг.* **оварда** (1).

ОВАРДГАҲ آورده گاه *ниг.* **овардгоҳ**.

ОВАРДГОҲ آورده گاه 1. майдони мубориза, майдони ҷанг, маҳалли муҳориба, ҷанггоҳ; **овардгоҳ ниҳодан** ҷанг кардан. 2. чарогоҳ.

ОВАРДҲОҲ آوردخواه *кит.* он ки хоҳони ҷанг аст, овардҷӯй.

ОВАРДҶӢ آوردجوى *ниг.* **овардхоҳ**.

ОВАРОНИДАН آورانیدن *феъли бавосита аз* **овардан**; ба воситаи чизе ё касе ба ҷое расондан.

ОВАРИДАН آوریدن *ниг.* **овардан**.

ОВАРӢ آورى 1. *кит.* яқин, аниқ, ба дурустӣ. 2. эътимоднок, боварнок.

ОВАСТО آوستا *ниг.* **Авасто**.

ОВАХ **آوخ** оҳ, дарег, афсӯс.

ОВАХ **آوه** ниг. **овах**.

ОВЕЗ **آويز** 1. *асоси замони ҳозира аз овехтан*. 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои овезанда: диловез, гӯшовез...*

ОВЕЗ I **آويز** овеза.

ОВЕЗ II **آويز** кит. чанг, пайкор, чидол.

ОВЕЗА **آويزه** 1. он чи аз сакф, дарахт ё чое овехта шудааст, ашғи зинатии овезон (*аз қабилӣ шилшилаҳои булӯрин дар кандилҳо*). 2. гӯшвора, ҳалқа.

ОВЕЗОН **آويزان** *феъли ҳол аз овехтан*; дар ҳоли овехтагӣ; **овезон кардан** овехтан; **овезон шудан** (*аз дунболи касе*) *мач.* рафтан аз пай касе, кашол шуда рафтан; **бо қавоқи овезон мач.** туршрӯёна, норозиёна; **лунчи касе овезон шудан мач.** табъи касе хира шудан, димоғ сӯхтан.

ОВЕЗОНГҶШ **آويزان گوش** 1. *мач.* бечора, ночор, дар ҳайратуфтода. 2. *мач.* гӯшдароз.

ОВЕХТА **آويخته** ниг. **овезон**.

ОВЕХТАН **آويختن** 1. овезон кардан аз чизе ё аз чое; **бузро ба пой худаш меовезанд, гӯсфандро ба пой худаш (мақ.)**. 2. ҳамоил кардан (*ягон асбоби зиннатиро аз гардан*). 3. ба дор кашидан, ба дор кардан (*касера*), куштан; **дарҳам овехтан мач.** ба ҳамдигар ба чанг даромадан, ба ҳамдигар часпидан; часпу дарафт кардан, даст ба гиребон шудан.

ОВЕША **آويشه** кит. пудинаи кӯҳӣ, ҳулба.

ОВЕШАН **آويشن** ниг. **овеша**.

ОВО **آوا** 1. *шакли кӯтоҳшудаи овоз*; **ово** додан садо баровардан; хониш кардан; **ово кардан** фарёд кардан, мурочиат кардан; **ово кашидан** бо садои баланд фарёд кашидан, фарёд кардан; **овои нарм киноя аз сухани мулоим**, гуфтори форам, **овои сард киноя аз гуфтори зишт**, гапи дағал. 2. *збш.* овоз.

ОВОЗ **آواز** 1. садо, савт, бонг, нидо. 2. суруд, оҳанг; **овоз андохтан** нолаву фиғон кардан, бо садои баланд гиристан, навҳасаро шудан (*дар мотам ё гами касе*). 3. раъй, ҳамфикрӣ; **бо як овоз** бо аксарияти раъй, муттафакан, бо иттифоқи тамом (*мас., вақти раъйдихӣ*); **овози пой шарфаи пой**; **овози гирифта** садои хиррӣ, овозе, ки аз гулӯ пурра барнамеояд; **овози дунӯста** овози тағйирёфта нисбат ба

аслаш; **овози марғуладор** овози мавҷнок (*мас., ҳангоми сурудан*); **овоз баровардан** садо додан, будани худро ба воситаи садобарорӣ маълум кардан, гап задан; **овоз баромадан** садо шунда шудан, садо ба гӯш расидан, садо баланд гардидан; **овоз додан** а) садо кардан, фарёд задан, нидо кардан (*касера*); б) эълон кардан, огоҳонидан, хабар кардан; в) раъй додан (*ба тарафдорӣ ё бар зидди касе ё масъалае дар вақти раъйгирӣ*); **аз овоз мондан** садо набаровардан, гап зада натавоништан; **ба овоз мондан** раъй гирифтани (*дар бораи масъалае ё интиҳоби касе*); **овоз кардан** садо кардан, даъват намудан, фарёд кардан; **овозе нашуд** садое набаромад, касе садо надод; **овози худро сар додан** бо тамоми садо гап задан, фарёд кардан ё суруд хондан, бо авҷи боло суруд хондан; **овозатро гир!** *гуфт.* хо-муш бош!, ҳап шав!

ОВОЗА **آوازه** 1. хабарӣ ба ҳама ҷо парокандашуда (рост ё дурӯғ); шоеа; ҳангома. 2. шӯҳрат, номварӣ; **овоза бардоштан** шӯҳрат пайдо кардан, дар коре (хунаре) ном баровардан; **овоза доштан** шӯҳрат доштан, машҳур будан, дар коре номовар будан; **овоза кардан** гапиро ба ҳама ҷо паҳн ва ҳангома кардан; **овозаву дарвоза кардан** гапиро дар ҳама ҷо гуфта воҳима кардан, шоеа паҳн кардан; **овоз паҳн кардан** хабариро (*беиштар бе асос*) ба ҳама ҷо маълум сохтан; **овоза шудан** машҳур шудан, шоеъ гардидан, вирди забонҳо гардидан.

ОВОЗААНГЕЗ **آوازه‌انگيز** он чи боиси овоза мешавад, шӯҳратангез.

ОВОЗАГҶ (Ӣ) **آوازه‌گو (ی)** он ки шӯҳрату ном бароварданро меҳаҳад, овозаталаб, шӯҳратталаб.

ОВОЗАДОР **آوازه‌دار** машҳур, шӯҳратманд, номбароварда.

ОВОЗАНДОЗ **آوازانداز** он ки овоз меандозад, навҳагар.

ОВОЗАНДОЗӢ **آوازاندازی** овоз андохтан, навҳагарӣ.

ОВОЗАНОК **آوازه‌ناک** ниг. **овозадор**.

ОВОЗГИР **آوازگیر** он ки овозаш гирифтааст, хиррӣ; **овозгир шудан** хиррӣ шудан, ба хубӣ барнаомадани садо аз гулӯ.

ОВОЗГИРИФТА **آوازگرفته** ниг. **овозгир**.

ОВОЗГУЗАРОНАНДА **آواز گذراننده** нокили садо,

он чи садо аз байни он гузашта метавонад.

ОВОЗҒАФС آواز غفس он ки овози дурушти дағал дорад.

ОВОЗДИҲАНДА آواز دهنده 1. он ки овозаш шунида мешавад, хотиф. 2. он ки дар овоздиҳӣ иштирок дорад, раъйдиҳанда.

ОВОЗДИҲӢ آوازدهی раъйдиҳӣ, баёни фикр ва ақида дар ҳалли масъала ё дар интиҳоби касе.

ОВОЗДОР آوازدار садодор, садодиҳанда: **филми овоздор** филми дорои овоз.

ОВОЗДОРАК آوازدارк *тех.* дастгоҳи садогир.

ОВОЗӢ آوازی *мансуб ба* **овоз**; боовоз: **мусиқии овозӣ**.

ОВОЗНАВИСӢ آوازنویسی сабти садо, сабти овоз.

ОВОЗНОК آوازناк *ниг.* **овоздор**.

ОВОЗРАС آوازرس масофае, ки овоз то он мерасад, масофаи шунидани садо.

ОВОЗХОН آوازخوان сароянда, сурудхон.

ОВОЗХОНӢ آوازخوانی пешаи овозхон.

ОВОЙ آوائى *мансуб ба* **овоз** 2.

ОВОН آوان айём, вақт, замон, даврон, хангом; **дар овони...** дар айёми..., дар рӯзгори..., вақти...; **овони ҷавонӣ** айёми ҷавонӣ.

ОВОНАВИСӢ آوانویسی *збш.* навишти овоз, ифодаи хатии овоз.

ОВОНИГОР آوانگار *нав., збш.* 1. он ки ба таҳқиқ ва пажӯҳиши овонигорӣ ва овошиносӣ машғул аст. 2. дастгоҳе, ки ба он ташхиси овой гузаронида мешавад.

ОВОНИГОРӢ آوانگاری *збш.* навиштан ва сабти калимаҳо ба шакли овой ва бо хатти овонигорӣ.

ОВОР آوار *кит.* 1. дурафтода аз ватан, ғариб, саргардон. 2. хароб, вайрон. 3. ғорат, яғмо, тороч. 4. гард, хок, ғубор. 5. ҳисоб, шумор; **овор доштан** ҳисоб доштан. 6. соз, мувофик; **овор омадан** мувофик будан, созгор будан.

ОВОРА آواره 1. *ниг.* **овор** 1. 2. саргардон, андармон, гирифтор, машғул, банд; **овора будан** саргардон будан, сарсону дарбадар бу-

дан; **овора будан бо коре** машғул шудан, андармон будан, гирифтор будан; **овора кардан** саргардон кардан, сарсон кардан; **овора шудан** а) саргардон шудан, дарбадар гаштан, сарсон шудан; б) андармон шудан, банд будан; **овораи ду дунё** сарсону саргардон дар байни ду чиз, аз ин ҷо монда, аз он ҷо ронда. 3. *ниг.* **овор**. 4. ҳисоб, шумор; дафтари ҳисоб.

ОВОРАГАРД آوارهگرد саргардон, бехонумон, бечою бекор, бекасукуӣ; дайду.

ОВОРАГАРДӢ آوارهگردى бехонумонӣ, сарсонӣ, саргардонӣ.

ОВОРАГӢ آوارگی дурафтодагӣ аз хонаву чой, саргардонӣ, бехонумонӣ.

ОВРИНГ آورینگ пайраҳаи танги кӯҳӣ.

ОВУЛ *т.* *гуфт.* *ҷои* нигоҳубини мавсимии чорпо, одатан дар мавзёҳои серобу алаф.

ОВУЛНИШИН اولنشین он ки дар овул ба нигоҳубини чорпо машғул аст.

ОВУЛҶО اولجا *гуфт., ниг.* **овул**.

ОГАНА//ОКАНА آگنه//آکنه он чи миёни абраву астар мегузоранд (*аз қабилӣ* пашм, пахта ва ғ.)

ОГАНДА//ОКАНДА آگنده//آکنده 1. *сифати феълӣ* замони гузашта аз **огандан**. **оганда кардан** а) пур кардан (*мас., пашм ва пахта*ро ба кӯрпа); б) *мач.* гӯрондан, дафн кардан. 2. пур, анбошта. 3. фарбеҳ, сергӯшт. 4. варамнок, омосдор.

ОГАНДАГӢ//ОКАНДАГӢ آگندگی//آکندگی 1. пурӣ, анбуҳӣ. 2. *мач.* ҷамъият, якҷоягӣ.

ОГАНДАГӢШ آگندهگوش 1. он ки гӯшаш вазнин аст, кар. 2. *мач.* гапношунав.

ОГАНДАН//ОКАНДАН آگندن//آکندن *кит.* пур кардан (*даруни чизеро бо чизе, мас., кӯрпаро бо пахта*).

ОГАНДАНИӢ//ОКАНДАНИӢ آگندنی//آکندنی 1. *сифати феълӣ* замони оянда аз **огандан**. 2. *мач.* асбобу ҷиҳози хона.

ОГАНДАПАР//ОКАНДАПАР آگندهپر//آکندهپر *агндепер* пурпар, серпар, парнок.

ОГАНДАПАХЛУ آگندهپهلو бисёр фарбеҳ, тануманд, чорпахлу.

ОГАНИШ//ОКАНИШ آگنش//آکنش 1. пур кар-

дан, анбоштан; пурӣ, пуршавӣ. 2. он чи бо он даруни чизеро пур мекунад. 3. чабӯт, пахтаи кӯҳна; латтакӯҳна; афганда.

ОГАНЧ *اگنج* *кит.* ҳасиб; гипо.

ОГАРД *اگرد* чӯя, чӯяк; **оғард кардан** чӯяк кашидан.

ОГАРДКАШ *اگردکش* чӯяккаш, барзкор, деҳқон.

ОГАРДКАШАК *اگردکشک* василаи чӯяккашӣ.

ОГАРДКАШӢ *اگردکشی* *исми амал аз* **оғард кашидан**; чӯяк кашидан.

ОГАФТ *اگفت* *кит.* ранч, озор; офат, бало.

ОГАХ *اگه* *ниг.* огоҳ.

ОГАХӢ *اگهی* *ниг.* огоҳӣ.

ОГАҲОНИДАН//ОГОҲОНИДАН *//اگاهانیدن* *агаһанидн* хабар додан, хабардор кардан.

ОГИН *اگين* *кит.* пур, анбошта, мамлӯ, молотол.

ОГОҲ *اگاه* бохабар, хабардор, вокиф; **огоҳ будан** хабар доштан, вокиф будан, иттилоъ доштан; **огоҳ кардан (намудан)** хабардор кардан, вокиф намудан, фаҳмондан; **огоҳ шудан** бохабар шудан, хабар ёфтан, хабардор гардидан.

ОГОҲДИЛ *اگاهدل* бохабар, доно, дилогоҳ, соҳибдил.

ОГОҲИДАН *اگاهيدن* *кит.* огоҳ кардан, хабар кардан; огоҳ шудан.

ОГОҲИНОМА *اگاهی نامه* нома (коғаз)-и махсус ва марсум барои огоҳонидани касе, чиҳати дуввумбора такрор накардани амали нораво дар идора ва корхонаҳо; навъе аз ҳуҷҷат.

ОГОҲӢ *اگاهی* 1. хабар, иттилоъ. 2. хабардорӣ, вокифӣ, огоҳӣ доштан аз чизе, доништан чизеро; **огоҳӣ ёфтан** хабардор шудан, фаҳмидан.

ОГОҲМАНД *اگاهمند* *кит.* хабардор; бохабар.

ОГОҲОНА *اگاهانه* бохабарона, дониставу фаҳмида, бо вуқуф ва иттилоъ (*аз пайи чизе ё коре амал кардан*).

ОГОҲОНАНДА *اگاهاننده* огоҳкунанда, хабаркунанда, эълондор.

ОГОҲОНИДАН *اگاهانیدن* огоҳ кардан, хабардор намудан, вокиф намудан, дар иттилоъ мондан.

ОГУР *اگور* *кит.* хишти пухта, очур.

ОГӢШ *اگوش* *кҳн., ниг.* оғӯш.

ОГӢШИДАН *اگوشیدن* *кит.* оғӯшидан, дар оғӯш гирифтан, ба бағал кашидан.

ОҒАР *اگر* *кит.* селроҳаи хушкида, ки баъд аз гузаштани сел ҷо-ҷо оби кӯлмак боқӣ мондааст.

ОҒАРДА *اگرده* таршуда, намкашида.

ОҒАШТА//ОҒИШТА//ОҒУШТА *آغشته* олуда, омехта, таршуда; ба хун оғишта.

ОҒАШТАН//ОҒИШТАН//ОҒУШТАН *آغشتن* 1. олуда кардан, тар кардан. 2. олуда шудан, омехта шудан.

ОҒИЛ I *آغل* молхона, говхона, сутургоҳ.

ОҒИЛ II *آغل* аз рӯи хашм ба гӯшаи чашм нигариштан.

ОҒИЛҲОНА *آغل خانه* *ниг.* оғил I.

ОҒО//ОҚО *م. آقا* *калимаи эҳтиромӣ* ҷаноб, соҳиб.

ОҒОЗ *آغاز* ибтидо, аввали ҳар чиз, шурӯъ; **оғози кор; оғоз кардан (намудан)** сар кардан, шурӯъ намудан.

ОҒОЗИДАН *آغازیدن* сар кардан, шурӯъ намудан, бунёд намудан.

ОҒОЗИН *آغازين* аввалин, нахустин; муқ. **охирин**.

ОҒОЛ *آغال* *асоси замони ҳозира аз* **оғолидан**.

ОҒОЛ I *آغال* *кит.* фитнагарӣ, шӯрангезӣ.

ОҒОЛ II *آغال* *ниг.* **оғил** 1. 2. *кит.* хонаи занбӯр, занбӯрхона.

ОҒОЛИДАН *آغالیدن* *кит.* ба якдигар шӯронидан, кина ва хусумат афкандан миёни ду нафар.

ОҒОЛИҚ *م. آغاليق* *таър.* яке аз мансабҳои маъмури дар аморати Бухоро.

ОҒОЛИШ *آغالش* *кит.* фитнагарӣ, шӯрангезӣ, иғвогарӣ.

ОҒОЛОНИДАН آغلانیدن *шакли бавоситаи оғолидан*; ангехтан, таҳрик кардан.

ОҒОР آغار *кит.* нам, заҳ.

ОҒОРИДАН آغاریدن 1. *кит.* нам кардан, тар кардан. 2. заҳидан, таровидан.

оғушт آغشت *асоси замони гузаштаи аз оғуштан.*

ОҒУШТА آغشته 1. омехта. 2. таршуда; олуда: **ба хун оғушта.**

ОҒУШТАГӢ آغشتگی оғушта будан; вазъ ва ҳолати оғушта.

ОҒУШТАН آغشتن 1. омехтан. 2. тар кардан.

ОҒӢШ آغوش 1. бағал, бар, канор; **бо оғӢши боз** бо меҳрубонӣ, бо меҳру навозиш. 2. *мач.* миёни, байни, дар қаър; **дар оғӢши** дар байни, дар қаъри; **дар оғӢши биёбон**; **ба оғӢш гирифт** (**кашидан**) а) дар бар гирифт, дар бағал гирифт; б) ба ҳимояи худ гирифт; **оғӢш кардан** ба бағал гирифт.

ОҒӢШКАШӢ آغوش کشی 1. дар канор гирифт. 2. *мач.* ошті кардан, сулҳ овардан.

ОД *а.* عاد 1. қабилаи афсонавие аз авлоди Одини Нӯҳи пайғамбар, ки пайғамбар буд ба рисолати онон омада буд ва барои нофармонӣ бо тӯфони бод ҳалок гаштанд. 2. *мач.* ҳар чизи қадимиву бостонӣ.

ОДА آده *кҳн.* чӯбе, ки барои нишастани кабӯтарон ва парандагони дигар ба болои ду чӯби рост устувор карда шудааст.

ОДАМ I آدم исми машҳури асотирӣ ва динӣ, нахустинсон, абулбашар, ҳазрати Одам (а), ҷуфти Ҳавво.

ОДАМ II آدم 1. одамизод, инсон, башар; кас, шахс; **хона ба палосу одам ба либос** (*мақ.*). 2. хизматгор, навкар. 3. халоиқ, мардум; **одам шудан** соҳиби маърифат шудан, ба камол расидан.

ОДАМ III آدم гандумгун, сиёҳранг, сиёҳчурда, асмар.

ОДАМБАДБИН آدمبدبین одамгурез, каси ба ҷамъият бегона.

ОДАМБАДБИНӢ آدمبدبینӣ бад дидани мардум, карохият нисбат ба мардум.

ОДАМБЕЗОР آدمبزار он ки ба одамон кинаву нафрат мепарварад; одамгурез.

ОДАМВОР آدم وار чун одам, ба мисли одам, ҷунонки ба одам шоиста аст.

ОДАМ(Ӣ)ГАРӢ آدمگری//آدمیگری 1. одамият, одам будан, инсон будан. 2. муносибат ва рафтори нек, одоб, меҳмондорӣ, меҳмоннавозӣ; **одамгарӣ кардан дар ҳаққи касе** иззату эҳтиром кардан (касери).

ОДАМГИӢХ آدمگياه гиёҳи машҳур, меҳргӣҳ, мардумгӣҳ.

ОДАМГУРЕЗ آدمگریز узлатпараст, канорагир, улфатнопазир.

ОДАМГУРЕЗӢ آدمگریزی канорагирӣ, узлатпарастӣ, улфатнопазирӣ.

ОДАМДИДА آدم دیده 1. он ки бо одамон нишасту бархост кардааст ва одоби муоширатро медонад. 2. *мач.* таҷрибадор, таҷрибаандӯхта.

ОДАМДУЗД آدمدزد он ки ба дузди ва одамфурӯшӣ (махсусан дузидани кӯдакон) машғул аст.

ОДАМДУЗДӢ آدمدزدی ҳуқ. амали одамдузд, одам дуздидан.

ОДАМДӢСТ آدم دوست он ки ба одамизод меҳру муҳаббат дорад, инсонгаро.

ОДАМДӢСТӢ آدمدوستی инсондӯстӣ, инсонгарӣ, башардӯстӣ.

ОДАМИӢНА آدميانه мувофиқ ва муносиби одам, инсонвор, он чи лоиқи инсон аст.

ОДАМИЗОД(А) آدميزاد(ه) зодаи одам, инсон, башар.

ОДАМИНАМО آدمينما ба одам монанд, дар зоҳир монанд ба одам; ♦ **гурғони одаминамо** гурғинатони одамшакл.

ОДАМИХОР آدميخوار одамхӯр, ваҳшӣ, хунхор.

ОДАМИЯТ *а.* آدميت одам будан, инсон будан, доро будан ба ҳислатҳои неку шоистаи одамӣ, одамгарӣ.

ОДАМӢ آدمي *ниг.* одамият.

ОДАМКАШОНӢ آدمکشانی бурдан ва накл кардани одамон аз ҷое ба ҷое.

ОДАМКОРФАРМОӢ آدمكارفرمائي ба кор водостани одамон.

ОДАМКУШ آدم کش кушандаи одам, қотил.

ОДАМКУШӢ آدم کشӣ қотилӣ, кушандагӣ.

ОДАММУРӢ آدم مری марг, маргу мири одамон.

ОДАМНАДИДА آدم ندیده маҷ. он ки аз одоби муошират, нишасту бархост ва одамгарӣ, рафторҳои иҷтимоӣ дур аст, ваҳшӣ.

ОДАМНАМО آدم نما монанди одам, шабеҳи одам, он чи зоҳиран монанди одам аст.

ОДАМНИШИН آدم نشين чое, ки дар он одам имкони нишастан ё сукунатро дорад.

ОДАМНОГУЗАР آدم ناگذر гузаргоҳи ғайри қобили убури, роҳи мӯҳлик.

ОДАМНОШИНОС آدم شناس бегона бо одамон, неку бади одамро нашиносанда.

ОДАМОНА آدمانه одамвор, инсонвор; *ниг.* **одамӣна.**

ОДАМПАРВАР آدم پرور *ниг.* **инсонпарвар.**

ОДАМРАБО آدم ربا ҳуқ., *ниг.* **одамдӯз.**

ОДАМРАБОӢ آدم ربایی ҳуқ., *ниг.* **одамдӯздӣ.**

ОДАМСАНЧИДА آدم سنجیده *ниг.* **одамдида;** одамшинос.

ОДАМСАР آدم سر тоссар, кал, бемӯй.

ОДАМСУРАТ آدم صورت ба шакли одам, монанд ба одам: **шайтони одамсурат.**

ОДАМХОР//ОДАМХӢР آدم خوار//آدم خور маҷ. хунхӯр, бадкор, золим; **гурғи одамхӯр** а) гурғи хунхӯр б) маҷ. одами золими хунрез.

ОДАМХӢРӢ آدم خوري 1. хӯрдани гӯшти одам. 2. маҷ. золимӣ, бераҳмӣ.

ОДАМШАВАНДА آدم شونده одами шоёни эҳтиром.

ОДАМШАКЛ آدم شکل *ниг.* **одамсурат.**

ОДАМШИКОР آدم شكار :сайёди одамшикор касе ки қасди қони одамонро дорад, бадкор, бадният.

ОДАМШИНОС آدم شناس он ки ва он чи будани касеро аз атвор ва рафтори вай муайян мекунад.

ОДАРМ آدم *кит.* намади зери зини асп, намадзин.

ОДАТ *а.* عادت 1. ҳуқ., хӯ, ҳислат. 2. расм, қоида, таомул; **урфу одат** расму таомул; **аз одат берун** а) бар ҳилофи одат; б) берун аз ҳадди муқаррарӣ, аз ҳад зиёд; **аз рӯи одат** а) аз рӯи ҳуқуқи ҳислат; б) аз рӯи расму таомул, мувофиқи қоида; **одат кардан** хӯ гирифтани, омӯхта шудан (ба коре, чизе); **одат доштан** омӯхта шудан, омӯхта будан ба коре; **одати худро партофтан** тарки одат кардан; **одат кунондан** омӯхта кардан; **одат шудан** а) ба ҳуқуқи одат даромадани коре дар касе; б) расм шудан, таомул гардидани урфе.

ОДАТАН عادتاً аз рӯи одат, мувофиқи одат; қоидатан, аз рӯи таомул, маъмулан.

ОДАТӢ عاداتي одатшуда, муқаррарӣ.

ОДИЛ *а.* عادل адолатнок, боадолат, боинсоф; *муқоб.* **золим.**

ОДИЛОНА عادلانه аз рӯи адлу инсоф, боинсофона, боадолатона.

ОДИНА آدینه *кҳн.* рӯзи ҷумъа. **масҷиди одина** масҷиде, ки дар он намози ҷумъа хонда мешавад.

ОДИЯНДА آدينده *кит.* тирӯ камон, қавси кузаҳ, рангинкамон, ки агар ҳангоми борон офтоб барояд, дар осмон намоён мешавад, тирӯжа.

ОДИЁНА عاديانه *гуфт.* 1. либоси тираранг, ки одатан вақти азодорӣ ва умуман занҳои солманд пӯшанд (*ғайри сурх*). 2. либоси на хубу на бад, либоси миёна.

ОДӢ عادي муқаррарӣ, сода; **корғари одӣ** корғари қаторӣ, корғари бетаҳассус; **либоси одӣ** либоси муқаррарӣ, бе ягон ҷиҳати фарқнок аз дигарҳо, бекарру фар.

ОДОБ *а.* آداب 1. *ҷ.* **адаб.** 2. рафтор ва кирдори неку писандида дар зиндагӣ, муомилаи эҳтиромкорона, боназоқат ва аз рӯи одоб; **шарти одоб** тақозои рафтори эҳтиромкорона ва боназоқат дар муомила бо одамон; **одоби муошират** тарзи муомилаи неку дар муносибат бо одамон.

ОДОБДОН آداب دان он ки аз одоби муошират, расму анъана ва меъёрҳои ахлоқӣ огоҳ аст.

ОДОБДОНӢ آداب داني донишманди одоби муошират, шину ҳез ва расму русум.

ОДРАМ آدم *ниг.* **одарм.**

ОДОҒ آداغ *муҳаффафи* **обдоғ;** ду соҳили дарё, ки аз маҷрои он болотар ҷойгир шуда аз об бе-

насиб мемонанд.

ОЁ *ҳиссаи саволӣ, ки тааҷҷубро низ ифода мекунад; магар, наҳод.*

ОЁН *февли ҳол аз масдари омадан.*

ОЁНӢ *кит. 1. хушояндагӣ. 2. осонӣ.*

ОЁТ *а. آیات, оят//оя.*

ОЖАДА *آژه кит. 1. сифати февлии замони гузашта аз омадан 1. 2. рангкарда; музайян. 3. дӯхта, баҳя кардашуда. 4. сӯроҳ кардашуда.*

ОЖАДАН//ОЖИДАН//ОЧИДАН *آژدن//آژیدن кит. 1. ҳалондан; сӯроҳ кардан (мас., бо тир, сӯзан ва ғ.), хастан. 2. сӯҳон кардан, ҳамвор намудан. 3. киноя. аз баҳя кардан, дӯхтан.*

ОЖАНГ *آژنگ чине, ки ба сабаби пирӣ ё хашму ғазаб дар ҷабин пайдо мешавад, чин, очинг.*

ОЖАНГДОР *дар ӮзӮнг чиндор; он ки бар асари пирӣ дар ҷабинаш чин пайдо мешавад.*

ОЖАНГЧЕХР *چهر ӮзӮнг он ки рӯяш пуроҷанг аст, ожангрӯ.*

ОЖИДА *آژیده ниг. ожада.*

ОЖИДАН *آژیدن ниг. омадан.*

ОЖИР *آژир кит. 1. омода, муҳайё, тайёр: хушёр, ҳабардор. 2. зиёд, бисёр, фаровон.*

ОЗ *Ӯз тамаъ, хирс, тангчашмӣ.*

ОЗАР I *Ӯзр оташ.*

ОЗАР II *Ӯзр номи моҳи нӯҳуми солшумории шамсӣ (22 ноябр-21 декабр).*

ОЗАР III *Ӯзр шакли кӯтоҳшудаи Озарбойҷон.*

ОЗАР IV *Ӯзр шакли дигари озор II.*

ОЗАРАНГ//ОДАРАНГ *ӮзрӮнг//ӮзрӮнг [муҳаффа аз озарранг], ба ранги шӯъла, оташранг, зардранги ба сурхӣ моил; тобон.*

ОЗАРАФРӮЗ *ӮзрӮз ниг. оташафрӯз.*

ОЗАРАХШ//ОДАРАХШ *ӮзрӮш//ӮзрӮш кит. барқ, сойқа.*

ОЗАРБОЙҶОНӢ *Ӯзрбайҷанӣ мансуб ба Озарбойҷон. 2. аҳли Озарбойҷон.*

ОЗАРГОН *ӮзрӮган кит. чашн дар Ӯрони бостон, ки дар рӯзи нӯҳуми озармоҳ ба муносибати як шудани номи рӯз бо номи моҳ барпо мешудааст.*

ОЗАРГУН(А) *ӮзрӮгон//ӮзрӮгоне 1. ба ранги оташ, монанди оташ. 2. гули лола.*

ОЗАРГУШАСБ *ӮзрӮгшасб 1. номи оташкадае аз чор оташкадаи асосии зардуштиён. 2. маҷ. барқ. 3. номи фариштаест муваккал бар оташ, ки пайваста бар оташ мақом дорад ва маънии таркибии он оташи ҷаҳанда аст.*

ОЗАРӢ I *Ӯзрӣ 1. мансуб ба оташ; оташранг, сурхранг.*

ОЗАРӢ II *Ӯзрӣ бошандаи Озарбойҷон, озарбойҷонӣ.*

ОЗАРКАДА *ӮзрӮкде ниг. оташкада.*

ОЗАРКЕШ *ӮзрӮкеш ниг. оташпараст.*

ОЗАРМ *Ӯзрм 1. шарм, ҳаё. 2. иззат, ҳурмат; эътибор, бузургӣ. 3. раҳм, меҳр, шафқат; нармӣ, нармдилӣ.*

ОЗАРМОҲ *ӮзрмӮҳ ниг. озор II.*

ОЗАРМЧӮ(Ӣ) *Ӯзрм Ӯвӣ 1. баинсоф, боадолат; адлпеша. 2. шафиқ, раҳмдил.*

ОЗАРПАРАСТ *ӮзрӮрест ниг. оташпараст.*

ОЗАХ *Ӯзх донаи саҳти гӯштӣ ба қадри мош ва ё наҳӯд, ки бештар дар дасту пой инсон ва дар бадани баъзе ҳайвонот мебарояд; севол.*

ОЗАХДОР *дар Ӯзх он ки дар даст, по ё ҷои дигари бадан озаҳ дорад.*

ОЗВАР//ОЗУР *Ӯзр кит. ҳарис, тамаъкор; он ки оз дорад.*

ОЗДОР *Ӯздар ниг. озвар.*

ОЗИЛ *а. عازل кит. маломатгар; таъназананда, нақӯҳишқунанда.*

ОЗИМ *а. عازم кит. 1. он ки ба иҷрои коре қасд ва ирода кардааст; қасдқунанда. 2. равона, раҳӣ.*

ОЗИН *Ӯзин 1. ороиши шаҳр ва роҳҳо, ҳавоза, ҷодиру хайма, ҷорҷӯба, тоқи зафар, нишемангоҳ, зебу зинат ва ороиш, ки дар рӯзҳои ид ва ғоҳи омадани подшоҳон дар кӯчаву роҳҳо месохтанд; шаҳророй; зебу зинат, ороиш; озин бастан зинат додан, оро*

додан, оростан; **озин кардан** зинат додан, оро додан. 2. олате, ки бо он равғанро аз дуг чудо мекунад, ширзана, гуппй.

ОЗИНБАНДӢ *آذینبندی* оинабандӣ, озин бастан, ороиш додан.

ОЗӢ *آزی* *ниг. озвар*.

ОЗМАНД *آزمند* ҳарис, тамаъкор.

ОЗМАНДӢ *آزمندی* ҳирс, тамаъ; пурхоҳӣ.

ОЗМАНДОНА *آزمندانه* ҳарисона, тамаъкорона, томеона.

ОЗМОИДАН *آزمائیدن* *ниг. озмудан*.

ОЗМОИШ *آزمایش* санҷиш, имтиҳон: **аз озмоиш гузаштан**.

ОЗМОИШГАР *آزمایشگر* озмоянда, таҷрибакунанда, имтиҳонкунанда.

ОЗМОИШГОҲ *آزمایشگاه* макони озмоиш, маҳалли таҷрибаву имтиҳон.

ОЗМОИШГОҲӢ *آزمایشگاهی* *марбут ба озмоишгоҳ*; пажӯҳишгоҳи озмоишгоҳӣ: махсус барои озмоишгоҳ.

ОЗМОИШӢ *آزمایشی* *мансуб ба озмоиш*.

ОЗМОИШКОР *آزمایشکار* *ниг. озмоишгар*.

ОЗМОЯНДА *آزماینده* санҷанда, имтиҳонкунанда, он ки чизеро таҷриба мекунад.

ОЗМУДА *آزموده* 1. *сифати феълии замони гузашта аз озмудан*; озмудашуда. 2. *мач. кордон, таҷрибанок*.

ОЗМУДАКОР *آزموده کار* ботаҷриба, кордида, кордон.

ОЗМУДАН *آزمودن* санҷидан, санҷида дидан, имтиҳон кардан, таҷриба кардан.

ОЗМУДАНИӢ *آزمودنی* **озмуданӣ шудан** санҷидан хостан (*касера*).

ОЗМУДАШУДА *آزموده شده* *ниг. озмуда*.

ОЗМУН *آزمون* озмоиш, имтиҳон, таҷриба; **озмун кардан** санҷидан, санҷида дидан, имтиҳон кардан, аз таҷриба гузарондан.

ОЗМУНА *нав. آزمونه* 1. ҳар яке аз саволҳо ва мачмӯи пурсишҳо, ки яке аз онҳо дуруст мебошад, тест. 2. имтиҳон, санҷиш.

ОЗМУНӢ *آزمونی* *ниг. озмоишӣ*.

ОЗОД *آزاد* 1. раҳшуда, раҳида, новобаста, номукайяд, фориғ, вораства. 2. он ки бандӣ ва асир нест. 3. *таър.* он ки ғулом нест, мустақил. 4. тамом, пурра, комил; **рӯзи озод** тамоми рӯз. 5. бемалол, бедушворӣ, баосонӣ. 6. фориғболона, бемонеа; **сарви озод** а) сарви рости баланд; б) қомати рости мавзунӣ зебо; **озод будан** а) вобаста набудан, дар қайду банд набудан; б) маоф будан (аз адои ё пардохти чизе); **озод кардан** а) раҳо намудан, ба сари худ вогузоштан, халос намудан, раҳонидан; б) ҷавоб додан; **озод шудан** а) раҳой ёфтан аз банд ва вобастагӣ, халос гардидан; б) фориғ гаштан (*аз кор, аз дарс*).

ОЗОДА *آزاده* 1. тоза, покиза, оростави пероста. 2. *таър.* асил ва наҷиб, ҷавонмард; **озодагон** *кит.* эронӣни қадим, яке аз номҳои тоҷикон.

ОЗОДАГАРДӢ *آزاده گردی* рафтори озодона ва беқайду баст.

ОЗОДАГӢ *آزاد گی* тозагӣ, покизагӣ.

ОЗОДАМАРД//ОЗОДМАРД *آزاده مرد//آزاد مرد* марди дорои хислатҳои нек, асил, шариф, наҷиб; ҷавонмард.

ОЗОДАНДЕШ *آزاد اندیش* он ки афкори андешаи озоду мустақил дорад, озодфикр.

ОЗОДАНДЕШӢ *آزاداندیشی* *ниг. озодфикрӣ*.

ОЗОДВОР *آزادوار* 1. ҳақимона, донишмандона, оқилона. 2. *мус.* номи навое аз оҳангҳои қадимӣ.

ОЗОДЗИСТӢ *آزادزیستی* ба таври озод ва бо роҳати осоиш зиндагӣ кардан, осуда зиндагӣ кардан.

ОЗОДИБАХШ *آزادی بخش* озодкунанда, озодиовар.

ОЗОДИДӢСТ *آزادی دوست* 1. он ки озод будан меҳаҳад, толиб ва ҳохони озодӣ. 2. он ки афкори андешаҳои озоду мустақил дорад, озодфикр.

ОЗОДИДӢСТӢ *آزادی دوستی* шуғлу амали озодидӯст.

ОЗОДИДӢСТДОР *آزادی دوست دار* *ниг. озодидӯст*.

ОЗОДИНОМА *آزادی نامه* *таър.* ҳуҷҷат дар бораи озодии касе аз қайду бандагӣ, хати озодӣ.

ОЗОДИПАРАСТ آزادی پرست *ниг.* **озодидӯст.**

ОЗОДИТАЛАБ آزادی طلب *ниг.* **озодихоҳ.**

ОЗОДИТАЛАБӢ آزادی طلبی *ниг.* **озодихоҳӣ.**

ОЗОДИХОҲ آزادی خواه 1. он ки озодӣ меҷӯад: озодиталаб. 2. *таър.* гурӯҳ, хизб ё созмоне, ки бад-ин ном аст.

ОЗОДИХОҲӢ آزادی خواهی озодиталабӣ, истиқлолталабӣ, кӯшиш баҳри ба даст овардани озодӣ ва истиқлолият.

ОЗОДИХОҲОНА آزادی خواهانه **ҳаракати озодихоҳона** муборизаи озодихоҳӣ.

ОЗОДӢ آزادی 1. халосӣ, раҳой, начот. 2. хуррият.

ОЗОДКАРД آزاد کرد озод кардан.

ОЗОДКУНӢ آزاد کنӣ *ниг.* **озодкард.**

ОЗОДМАНИШ آزادمنش *ниг.* **озодандеш.**

ОЗОДМАНИШӢ آزادمنشی *ниг.* **озодандешӣ.**

ОЗОДМАРД آزادمرد *ниг.* **озодамард.**

ОЗОДМОҲӢ آزاد ماهی моҳии хӯрданӣ, ки дарозиаш то як метр мерасад ва гӯшти хуштаъми сурхтоб дорад.

ОЗОДОНА آزادانه 1. ба озодӣ, бидуни вобастагӣ, ба ихтиёри худ, ба сари худ. 2. *ниг.* **озод V.**

ОЗОДНОМА آزادنامه *кит.* номае, ки барои озодии касе аз ғуломиву бандагӣ меоданд.

ОЗОДСАЙР آزادسیر *кит.* озода, озодаманиш, озодафтор.

ОЗОДСАРВ آزادسرو *ади.*, *мач.* сарви озод, сарви рост ва озод аз қайди шоху барг; ишора бар маъшуқ чиҳати болобаландӣ ва мавзунии ӯ.

ОЗОДСОЗӢ آزادسازی аз маҳдудият, қайд, маҳбас, юғ *ва г.* озод кардани касе ё чизе.

ОЗОДТАБӢ آزادطبع озодтабиат; *ниг.* **озодандеш.**

ОЗОДФИКР آزادفکر *ниг.* **озодандеш.**

ОЗОДФИКРӢ آزادفکری *ниг.* **озодандешӣ.**

ОЗОДЧЕХР آزادچهر кушодарӯ; хушхулқ, хушфеъл.

ОЗОДШАВӢ آزادشوی аз қайду банд ростан; озод шудан.

ОЗОДШУДА آزادشده ба озодӣ расида, озодиёфта, озод.

озор آزار *асоси замони ҳозира аз озурдан.*

ОЗОР I ا. آزار моҳи чоруми солшумории румӣ, ки ба моҳи март баробар меояд.

ОЗОР II آزار ранҷ, азоб, азият; **озор додан (расондан)** ранҷондан, боиси ранҷу малоли касе гардидан, азоб додан; **озор дидан** озурда шудан, дар ранҷу азоб будан; **озор ёфтан** озурда шудан, ранҷ дидан, осеб дидан.

ОЗОРАН آزاردن ранҷондан, озор додан.

ОЗОРЕДӢ آزارده озордиҳанда, ранҷдеҳ, ситамкор.

ОЗОРИДА آزاردیده он ки озору ранҷ дидааст, ранҷур.

ОЗОРИДӢ آزاردهنده *ниг.* **озордеҳ.**

ОЗОРИДӢ آزاردهی амали озордеҳ; ранҷдиҳӣ.

ОЗОРИШ آزارش *кит.* озор, ранҷ, азоб, азият.

ОЗОРИ I آزاری *мансуб ба озор I; абри озорӣ* абри баҳорӣ; **боди озорӣ** насими баҳорон.

ОЗОРИ II آزاری 1. озоранда, озурдакунанда, озордиҳанда. 2. ранҷ, азият.

ОЗОРОДА آزارداده 1. озоркашида, ранҷур. 2. озордеҳ, ранҷдиҳанда.

ОЗОРОДОР آزاردار дардманд, ранҷур.

ОЗОРОМАНД آزارمند *ниг.* **озордеҳ;** ранҷур, хаста.

ОЗОРПАРАСТ آزارپرست *ниг.* **озордеҳ;** он ки озори дигаронро хоҳад.

ОЗПАРАСТ آزارپرست тамаъкор, харис, гурусначашм.

ОЗПАРАСТӢ آزارپرستی тамаъкорӣ, харисӣ, гурусначашмӣ.

ОЗПИСАНД آزارپسند *ниг.* **озвар.**

ОЗУҚ//ОЗУҚА t. آزوق//آزوق хӯроқворӣ, хӯроқ, хӯрданиҳо.

ОЗУҚАВӢ آزوقی *мансуб ба озуқа;* хӯроқворӣ.

ОЗУҚАВОРӢ آزوقه وارى *ниг. озуқа.*

ОЗУҚАФУРӢШ فروش آزوقه он ки хӯроқворӣ мефурӯшад.

ОЗУҚАФУРӢШӢ فروشى 1. кори озуқафурӯш, фурӯши озуқа. 2. чое, ки озуқа мефурӯшанд.

ОЗУРАХШ آزرخش *ниг. озарахш.*

ОЗУРДА آزرده 1. ранчдида, озордида, осебдида. 2. ранчидахотир, димоғсӯхта; **озурда будан** ранчур будан, аз ягон чиз ранчидагӣ доштан; **озурда шудан** ранчидан, малол шудан.

ОЗУРДАГӢ آزردهگى ранчиш, димоғсӯхтагӣ, ранчидагӣ.

ОЗУРДАДИЛ آزردهدل ранчида, ранчидахотир, озурдахотир.

ОЗУРДАДИЛӢ آزردهدلى ранчурхотирӣ, озурдахотирӣ.

ОЗУРДАН آزدن ранчондан, озор додан, хафа кардан.

ОЗУРДАХОТИР آزرده خاطر *ниг. озурдадил.*

ОЗУРДАХОТИРӢ آزرده خاطرى *ниг. озурдадилӣ.*

ОЗУРДАЧОН آزرده جان ранчур, дардманд, бемор, касалманд.

ОЗФАНДОК آزنداك *ниг. рангинкамон.*

ОИД *а.* عائد 1. роҷеъ, дар бораи..., **оид ба...**; **доир ба...**; **оид будан** мансуб будан, дахл доштан; **оид кардан (намудан)** бурда расондан; **оид шудан (гаштан)** анҷомидан, рафта расидан. 2. аёдаткунанда, зиёраткунанда.

ОИДА *а.* عائدة суд, фоида, даромад, мадохил.

ОИДОТ *а.* عائدات *ч.* **оид**; манфиат, суд; даромад.

ОИДОТӢ *а.* عائداتى *мансуб ба оидот.*

ОИҚ *а.* عائق *кит.* монеъ, боздоранда.

ОИЛ *а.* عائل *ниёзманд; аёлманд.*

ОИЛА *а.* عائلة хонавода, зану фарзанд; хешу табор; **оила барпо кардан (сохтан)** хонавода ташкил кардан; **оила доштан** соҳиби зану фарзанд ва хешу табор будан.

ОИЛАБЕЗОР عائلهبيزار он ки ба хонаводааш дилбастагӣ надорад.

ОИЛАВАЙРОН عائلهويран он ки оилааш ҷудо шудааст, хонавайрон.

ОИЛАВӢ عائلوى *мансуб ба оила; шабнишинии оилавӣ* нишасте, ки аҳли оила гирди ҳам чамъ омада бошанд.

ОИЛАДОР عائلهدار он ки зану фарзанд дорад, зандор; соҳиби хонавода; аёлдор, аёлманд, муаййил.

ОИЛАДОРӢ عائله دارى хонадорӣ, фарзанддорӣ.

ОИЛАДӢСТ عائله دوستى марди ба хонаводааш алоқаманд, дилбаста ба хонавода.

ОИЛАДӢСТДОР عائله دوستدار *ниг. оиладӯст.*

ОИЛАДӢСТӢ عائله دوستى дӯст доштани оилаву хонавода; майл бар оила ва таохул.

ОИЛАНОК عائله ناک *ниг. оиладор.*

ОИН I آئين 1. расм, урф, одат, тарзу тариқ, қоида; **оини вафо** расму тарзу қоидаи вафодорӣ; **оини падарон** оини ниёгон; расму одатхое, ки гузаштагон ба он пайравӣ мекардаанд. 2. шариат, мазҳаб, кеш, дин, суннат, тариқат. 3. ҷашн, сур. 4. шева, оҳанг.

ОИН II آئين ороиш, зинат; оин бастан оростан, зинат додан (*мас., ҷоеро ба муносибати ҷашине*).

ОИН III آئين асбобе, ки бо он мост ва равғанро аз ҳам ҷудо мекунанд, ширзана.

ОИНА I آئينه 1. шишаи пушташ сирдавонда, ки сурати чизхоро дар худ акс мекунад, миръот. 2. *гуфт.* шиша. 3. *гуфт.* тиреза. 4. *адиш., маҷ.* дил, қалб. 5. *адиш., маҷ.* дили соф; **оинаи гетинамой асот.** оинаи Искандарӣ, **оинаи ҷаҳоннамо; оинаи ёд киноя аз хотира; оинаи нилгун телевизор; оинаи огоҳӣ киноя аз ақлу шуур; оинаи ховар киноя аз хуршед.**

ОИНА II آئينه пораҳои оҳан, ки ҷанговарон ба мақсади дифоъ дар пушт, сари сина ва ронҳо насб мекарданд ва онро чоройна низ меномиданд.

ОИНА III عاينه ҳол, сурат, маврид; **ҳар оина** ба ҳар ҳол, дар ҳар сурат.

ОИНАБАНД آئينه بند 1. шишакорӣ; **оинабанд кардан** тирезадор кардан, шиша шинондан (*ба пеш ё атрофи чое*). 2. шахси шишакор ва шишабанд. 3. *киноя аз* мучалло ва музайян кардан.

ОИНАБАНДӢ آئينه بندى амали оинабанд; оинадорӣ: айвони калони оинабандӣ.

ОИНАБАНДОН آئينه بندان бо оина зинат додани дару девори хона, айвон ва ғ.

ОИНАБИН آئينه بين он ки бо роҳи ба оина нигоҳ кардан гӯё ҷои шахс ва чизи гумшударо нишон медиҳад.

ОИНАБОЗӢ آئينه بازى ба таври пайваста ва доимӣ ба оина нигоҳ кардан ва худро ороиш додан.

ОИНАВОР آئينه وار чун оина, шаффоф ва дурахшон.

ОИНАГАР آئينه گر оинабанд, оинакор, шишагар, усто ва косиби кори оинаву шиша.

ОИНАГАРӢ آئينه گرӣ ниг. оинасозӣ, оинабандӣ.

ОИНАГУН آئينه گون 1. шаффоф, ҷилдор чун оина. 2. маҷ. соф, дурахшон, муҷалло: **осмони оинагун, қалби оинагун.**

ОИНАДОН آئينه دان ҷилди оина, ғилофи оина.

ОИНАДОР آئينه دار 1. он кас ё он ҷое, ки оина дорад. 2. он ки дар пеши касе оина нигоҳ медорад.

ОИНАДӢЗӢ آئينه دوزى бо оинаҳои хурд-хурд ороиш додани либосҳо.

ОИНАКИРДОР آئينه كردار ниг. оинагун.

ОИНАКОРӢ آئينه کارى 1. оинабандӣ, шишабандӣ. 2. маҷ. музайянкори.

ОИНАҚАДӢ آئينه قدى оинае, ки дар он тамоми бадан дида мешавад, оинаи қаднамо.

ОИНАРУХСОР آئينه رخسار маҷ. зебо, хушрӯ, нозанин.

ОИНАРӢ(Ӣ) آئينه رو(ي) ниг. оинарухсор.

ОИНАСОЗ آئينه ساز ниг. оинагар.

ОИНАСОЗӢ آئينه سازى оинагарӣ, оинабандӣ.

ОИНАСОН آئينه سان 1. чун оина, шаффоф. 2. маҷ. муҷалло ва музайян.

ОИНАТОБ آئينه تاب маҷ. чун оина, тобанда, рахшанда.

ОИННОМА آئين نامه маҷмӯи қоидаҳое, ки фаъолияти созмон, ҳизб, муассиса ва муно-

сибатҳои мутақобилаи онҳоро бо созмону шахрвандони дигар танзим менамоянд.

ОИННОМАВӢ آئين ناموى мансуб ба оиннома.

ОИНПАРАСТ آئين پرست 1. урфпарасти, анъанахоҳ, расмпарасти. 2. кӯҳнапарасти.

ОИС ا. آيس кит. ноумед, маъюс.

ой آى асоси замони ҳозира аз омадан, биё.

ОЙ آى нидо ҳой!, эй!

ОКАСА آکسه кит. даровехта, чангзада, овезон.

ОКАҶ آکچ кҳн. чангаки оҳанине, ки бо он ях ва киштиро мекашанд, яхгир; куллоб.

ОКИЛ ا. آکل хӯранда, хӯрокхӯр.

ОКИЛА ا. آکله тиб. бемории хӯра, хӯрабод.

ОКИФ ا. عاكف кит. 1. бо ҷидду ҷаҳд машғулшаванда ба коре; риёзаткаш. 2. муқим, муваққатӣ, иқоматкунанда дар ҷое. 3. дар масҷид барои ибодат нишаста, гӯшанишин, хилватгузин, мӯътакиф.

ОКСИГЕН ю. آکسجين унсуре химиявӣ, туршизо.

ОКСИДҶО آکسدهа хим. омезиши унсурҳо бо оксиген.

ОКТЯБР ю. آکتيبر 1. моҳи даҳуми солшумории мелодӣ. 2. таър. инқилоби Октябр.

ОКТЯБРӢ آکتيبرى мансуб ба октябр; он чи дар моҳи октябр рӯй додааст.

ОҚ ا. عاق фарзанде, ки аз фармуди падару модар баромадааст ва эшон аз ӯ рӯ тофтаанд; ба лаънати падару модар гирифташуда; фарзанди саркаш, нофармон; **оқи ватан** мардуди ватан; **оқи падар** лаънаткардаи падар; **оқ кардан** лаънат кардан (*падар писарро, устод шогирдро*), рад кардан, мардуд кардан.

ОҚИБ عاقб шакли гуфтугӯи ақиб.

ОҚИБАНДОЗ عاقب انداز гуфт. захира, пасандоз, андӯхта; **оқибандоз кардан** пасандоз кардан, захира кардан, андӯхта мондан (*чизеро барои рӯзи мабодо*).

ОҚИБАТ ا. عاقبت 1. охир, дар охир, ниҳоят. 2. саранҷом, натиҷа; **оқибати кор** анҷоми кор; **оқибаташ ба хайр шавад!** ба неқӣ анҷомад (орзуи неқӣ).

ОҚИБАТАНДЕШ عاقبت انديش 1. он ки анчоми кореро андеша мекунад. 2. *мач.* дурбин, мулоҳизакор.

ОҚИБАТАНДЕШӢ عاقبت انديشي мулоҳиза кардан, охир ва натиҷаи кореро андешидан.

ОҚИБАТУЛАМР *а.* عاقبت الامر саранҷом, интиҳои кор.

ОҚИЛ *а.* عاقل боақл, хирадманд, доно, бофаҳму идрок.

ОҚИЛӢ عاقلӣ боақлӣ, хирадмандӣ.

ОҚИЛОНА عاقلانه хирадмандона, аз рӯи ақл ва фаросат: **кори оқилона, тадбири оқилона.**

ОҚИЛТАРОШ عاقل تراش *мач.* он ки худро доно мешуморад ва худро оқил ба қалам медиҳад.

ОҚИЛТАРОШӢ عاقل تراشي амали оқилтарош; худро оқил вонамудан.

ОҚИПАДАР عاق پدر *ниг.* оқ.

ОҚО *т.* آقا *ниг.* оғо.

ОҚСАҚОЛ/ОҚСАҚҚОЛ *т.* عاقسقال 1. ришсафед, пирмарди соҳиббэхтиром; калонтари деҳ, сардор. 2. *таър.* сардор, сардори маҳалла, деҳа ё сардори як гурӯҳ косиб ва хунаrpешагон (*яке аз мансабҳои хурди маъмури дар гузашта*).

ОҚСАҚҚОЛӢ *т.* عاقسقالӣ 1. кор ва мансаби оқсаққол, он чӣ мансуб ба оқсаққол аст. 2. *мач.* мағрури: **оқсаққолӣ кардан** даҳанкалонӣ кардан.

ОҚУБАТ عاقبت *шакли гуфтугӯи оқибат.*

ОҚШУДА عاق شده *сифати феълии замони гузашта аз оқ шудан; ниг.* оқ.

ОЛ I آل сурхча, гулгун; **ашки ол** ашки сурх, мурод аз гирияи саҳти пурсӯзу гудоз.

ОЛ II آل фарзандон, авлод, хонавода; **оли Сомон** авлоди Сомон, Сомониён.

ОЛ III آل 1. мӯҳри подшоҳӣ, сикка, имзо. 2. *таър.* мӯҳри подшоҳони муғул ва элхонон, ки бо ранги сурх зада мешуд.

ОЛАВ آلو *гуфт.*, *ниг.* алов.

ОЛАВМОН آلو مان *гуфт.*, *ниг.* оташмон.

ОЛАВМОНӢ آلومانی *гуфт.*, *ниг.* оташмонӣ.

ОЛАВХОНА آلو خانه *гуфт.*, *ниг.* аловхона; чое, ки оташ гиронда мешавад, оташдони деғҳои бухорӣ.

ОЛАК آلك 1. сурхча; кафши олак. 2. *гуфт.* бад, ганда.

ОЛАМ *а.* عالم 1. ҷаҳон, дунё. 2. муҳит, вазъият, шароит, ҳолат; **дар олами беҳудӣ** дар шароити (ҳолати) беҳудӣ; **олами ислом** кишвархое, ки пайравони дини ислом он ҷо зиндагӣ мекунанд: **олами наботот, олами ҳайвонот**; **дар олами худ** ба фикри худ, дар ҳаёли худ, ба таври худ; **рӯи олам** гирду атроф, гӯшаю канор; **як олам, олам-олам** хеле бисёр; **аз олам беҳабар** нодон, ҷоҳил, ноогоҳ; **оламу одам** дидан ҷаҳондида будан, таҷрибадор будан, аз ҷама чиз воқиф будан; **аз олам гузаштан** мурдан, фавт кардан; **олам гулистон** ҷама чиз хуб, ҷама кор ба ҷо; **олами ҳодис** дунёи модӣ, моддиёт, дорулфано.

ОЛАМАФРӢЗ عالم افروز *мач.* Офтоб, Хуршед, Меҳр (*сифати Офтоб*).

ОЛАМБИН عالم بين *мач.* **чаşми оламбин** чаşми бисёр бино (*сифати одами мулоҳизакор, дурандеи*).

ОЛАМГАРД عالم گرد *ҷаҳонгард, сайру сафаркунанда, сайёҳ.*

ОЛАМГИР عالم گير 1. он чи тамоми оламо фаро мегирад; шӯҳратёфта, хеле машҳур; **оламгир шудан** ҷама ҷоро фаро гирифтан, машҳуру маъруф гардидан (*дар коре*). 2. ҷаҳонгир.

ОЛАМДИДА عالم ديده *ниг.* ҷаҳондида.

ОЛАМИЁН عالميان 1. аҳли олам, мардумон. 2. *таър.* яке аз мансабҳои рӯҳониён дар Бухорои давраи амирӣ.

ОЛАМНАМО عالم نما *ниг.* ҷаҳоннамо.

ОЛАМОРО(Ӣ) عالم آراي 1. *мач.* ҳар кас ва ҳар чиз, ки бар зебоии олам саҳм дорад. 2. *мач.* офтоб: **офтоби оламо**.

ОЛАМОШӢБ عالم آشوب шӯрангез.

ОЛАМПАНОХ عالم پناه *мач.* 1. хуб, нағз, аъло; зебо. 2. мурочиат ба подшоҳону амирону султонон.

ОЛАМПИСАНД عالم پسند *мач.* мақбули ҷама; зебо, хуб, нағз.

ОЛАМСЌЗ *سوز عالم* *мач.* шўрангез, пуршўр, ҳасратангез.

ОЛАМТОБ *تاب عالم* нурбахш, фуруғафкан ба ҳама (*сифати Офтоб ва Моҳ*).

ОЛАМФУРЌЗ *قروز عالم* *ниг.* оламафрўз.

ОЛАМШУМУЛ *ا. عالم شمول* он чи ба тамоми олам шомил аст, он чи аҳамияти ҷаҳонӣ дорад, умумиҷаҳонӣ.

ОЛАТ *ا. آلت* 1. асбоб, анҷом. 2. *мач.* восита; олат шудан (дар дасти касе) бозичаи дасти касе гардидан. 3. узв, андом; узви таносул.

ОЛАШ *т. آتش* *бот.* як навъ дарахти шамшодмонанд, бук.

ОЛАШЗОР *آتش زار* ҷои анбўҳи дарахти олаш.

ОЛБОЛУ *آلبالو* *ниг.* олуболу.

ОЛҒУНА *الغونه* *кит.* сурхӣ, ки занон ба рӯй меомланд, ғоза, гулгуна.

ОЛИДАРАҶА *عالي درجه* он ки мақом ва дараҷаи баланд дорад; он чи сифат ва қурби воло дорад.

ОЛИҚАДР *عالي قدر* баландмартаба, баландпоя, мўҳтарам.

ОЛИМ *ا. عالم* соҳиби илм, донишманд, донанда; **олими беамал** он ки мувофиқи дониши худ қордорӣ намекунад, касе, ки илм дораду амал надорад.

ОЛИМАҚОМ *عالي مقام* олидараҷа, баландпоя (*дар мансаб*).

ОЛИМАНСАБ *عالي منصب* он ки мансаб ва мақоми баланд дорад.

ОЛИМАРТАБА *عالي مرتبه* 1. *ниг.* олидараҷа. 2. унвони эҳтиромии мансабдорони баландмартаба.

ОЛИМӢ *عالمي* донишмандӣ, донандагӣ, вуқуфи зиёд дошта дар соҳае.

ОЛИМНАМО *عالم نما* он ки худро олим мета-рошад, он ки олими ҳақиқӣ нест.

ОЛИМОНА *عالمانه* олимвор, монанди олим: мунозираи олимона.

ОЛИМПИАДА *ю. آليمپيئده* мусобиқаҳои варзишӣ; мусобиқаҳои мактабии: **олимпиадаи байналхалқӣ**.

ОЛИМПӢ *آليمپي* мансуб ба олимпиада; бозихон олимпӣ мусобиқаҳои байналхалқӣ дар тамоми навъҳои асосии варзиш.

ОЛИМТАРОШ *عالم تراش* *ниг.* олимнамо.

ОЛИМШАВАНДА *عالم شونده* он ки дар роҳи олим шудан мекӯшад, он ки аз вай умеди олим шудан ҳаст.

ОЛИНАЖОД *عالي نژاد* он ки нажоди оӣ дорад, он ки ба хонадони оӣ нисбат дорад; асилзода, озодаанаҷод, шарафманд.

ОЛИНАСАБ *عالي نسب* *ниг.* олинаҷод.

ОЛИРУТБА *عالي رتبه* *ниг.* олимартаба.

ОЛИСИФАТ *عالي صفت* дорои сифат ва хислати некӯ ва баланд.

ОЛИТАБИАТ *عالي طبيعت* он ки дорои сифатҳои нек мебошад, наҷиб.

ОЛИТАБОР *عالي تبار* *ниг.* олинаҷод.

ОЛИҲА *ا. آله* 1. *асот.* он чи дар ҷоҳилият парастидиш мекарданд, санам, бут. 2. *мач.* зебо, ҷамил; \diamond олиҳаи ҳусн, зебосанам.

ОЛИҲАЗРАТ *عالي حضرت* баландмартаба, олиҷоҳ (*лақаби подшоҳон*).

ОЛИҲАШАМ *عالي حشم* он ки ҳашамат ва дабдабаи баланд дорад.

ОЛИҲИММАТ *عالي همت* сахӣ, ҳимматбаланд.

ОЛИҲИММАТӢ *عالي همتي* ҳимматбаландӣ, саховат.

ОЛИҲИММАТОНА *عالي همتانه* босаховат, саҳиёна, назарбаландона, бузургворона.

ОЛИҶАНОБ *عالي جناب* 1. баландқадр, арҷманд. 2. олиҳиммат, назарбаланд. 3. *гуфт.* хуб, нағз, сазовори таҳсин ва тақдир: **филми олиҷаноб, асари олиҷаноб**.

ОЛИҶАНОБӢ *عالي جنابي* 1. бузургӣ. 2. баландҳимматӣ.

ОЛИҶАНОБОНА *عالي جنابانه* 1. бузургворона. 2. баландҳимматона.

ОЛИҶОҲ *عالي جاه* *ниг.* олимартаба.

ОЛИШАЪН *عالي شأن* 1. дорои шаън ва мартабаи оӣ, бисёр наҷиб. 2. яке аз унвонҳои ашхоси олитабор.

ОЛИШОН *شان عالي* *ниг.* олишаън.

ОЛИШУКӰХ *شكوه عالي* дорои шукӰх ва дабдабаи баланд.

ОЛӢ *ا.* *عالي* баланд, бузург; **мактаби олӢ**, **маълумоти олӢ**, **Маҷлиси ОлӢ**; **Ҷаноби ОлӢ**, **ҷазои олӢ** ҷазои аз ҳама баландтар.

ОЛИЯ *а.* *عاليه* 1. муаннаси олӢ. 2. чизи баланд, олӢ; хислати олӢ.

ОЛЛОҲ *а.* *الله* *ниг.* Аллоҳ; Худо.

ОЛМОНӢ *آلماني* мансуб ба Олмон (Германия); забони олмонӣ.

ОЛОИДАН *آلايدن* *ниг.* олудан.

ОЛОИШ *آلايش* 1. нопокӣ, олудагӣ. 2. фиску фахш.

ОЛОЛА *آلاه* 1. *кит., бот.* гуле бо рангҳои зард, сафед ё қирмиз, ки дорои навъҳои гуногун ва хусусияти зинатӣ мебошад. 2. хонаводаи ин ғиёҳон, алолагон; шақоиқ.

ОЛОН(И)ДАН *آلاندين//آلندن* олуда кардан, ба чизҳои нопок оғушта кардан, олудан.

ОЛОТ *а.* *آلات* ҷ. олат; **олоти истехсол** воситаҳои истехсол; **олоти ҳарбӣ** яроқу аслиҳа.

ОЛОЯНДА *آلاينده* олудакунанда, олоишгар.

ОЛПАЙКАР *آليپيكر* *кит.* сурхтан, сурхранг.

ОЛПӰШ *آلپوش* *кит.* сурхпӰш, он ки либоси сурх ба тан дорад.

ОЛТИНГӰГИРД *آلتين گوگرد* *ниг.* гӰгирд, кибрит.

ОЛУ *آلو* меваест обдори ширин ба ранги сиёҳ ё сурхтоб.

ОЛУБОЛУ *آلوبالو* меваест сурхранги туршмаза аз чинси гелос.

ОЛУБОЛУГӢ *آلوبالوگي* мансуб ба олуболу; мураббон олуболугӢ.

ОЛУБОЛУҚОҚ *آلوبالوقاق* *гуфт.* олуболуи хушкіда ё хушконидашуда.

ОЛУБОЛУРАНГ *آلوبالورنگ* 1. ба ранги олуболу. 2. маҷ. сурхранг ва чигарианг.

ОЛУҒДА *آغده* *кит.* қаҳролуд, хашмгин; ҷангара.

ОЛУҒУНДОР *آلوغوندار* *ниг.* олучин.

ОЛУД *آلود* муҳаффафи олуда, ки ҳамчун ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои олуда меояд; ашқолуд, заҳролуд, хунолуд...

ОЛУДА *آلوده* сифати феълии замони гузашта аз олудан; он чи ба чизи нопок оғишта шудааст.

ОЛУДАГӢ *آلودگي* олоиш, оғуштагӣ ба нопокӣ.

ОЛУДАДОМАН *آلوده دامن* маҷ. бадном, тардоман.

ОЛУДАДОМОН *آلوده دامان* *ниг.* олудадоман.

ОЛУДАДОМОНӢ *آلوده داماني* олудадомон будан.

ОЛУДАКОРӢ *آلوده کاري* *кит.* анҷом додани кори зишту ғайриахлоқӣ, зишторӣ, бадахлоқӣ.

ОЛУДАКУНАНДА *آلوده کننده* он чи ё он ки мухити зист ва ҳар унсури моддӣ ё маънавиро олуда мекунад.

ОЛУДАН *آلودن* олуда кардан, чиркин кардан (ё шудан), ба нопокӣ оғушта кардан чизеро ё оғушта шудани чизе; муқоб. полудан.

ОЛУДАСОЗ *آلوده ساز* он ки ё он чи мухити атроф ё чизи дигарро олуда месозад.

ОЛУЗОР *آلوزار* ҷои анбӯҳи дарахтони олу, боғи олу.

ОЛУҚ *ت.* *آلوق* таър. маблағе, ки амалдорони амир ҳар моҳ ба дарбор мебурданд.

ОЛУҚОҚ *آلوقاق* *гуфт.* хушкіда ва хушккардаи олу.

ОЛУС *آلوس* қоч, аҳвал, қачбин.

ОЛУФТА *آلفته* 1. ринд, бебок, шӯрида. 2. худоро, худпардоз.

ОЛУФТАБОЗ *آلفته باز* он ки бо олурфтаҳо (1) саруқор дорад, олурфтаписанд.

ОЛУФТАВОР *آلفته وار* кирдор ва рафтори чун олурфтагон, риндона, бебокона.

ОЛУФТАГӢ *آلفتگي* амал ва кирдори олурфта, олурфтагарӣ.

ОЛУФТАНАМО *آلفته نما* олурфтамонанд, зоҳиран чун олурфтаҳо; олурфатарош.

ОЛУФТАСАТАНГ آلفته ستنگ бисёр олуфта.

ОЛУФТАТАРОШ آلفته تراش *ниг.* олуфтанамо.

ОЛУЧА آلوچه як навъ олуи хурди турш аз хона-водаи олу.

ОЛУЧАБАНДАК آلوچه بندک як навъи олуча аз хонаводаи олу.

ОМ(М) *а.* عام 1. ҳамаро фарогиранда, ҳамагонӣ, оммавӣ: қатли **ом**, ҳучуми **ом**. 2. мардум, авом.

омад آمد *асоси* замони гузашта аз **омадан**.

ОМАД آمد 1. омадан; **омади об** рафти об, сӯи чараёни оби равон; **омади шамол** самти вазиши бод, тарафе, ки бод аз он мевазад; **дар омади гап** дар рафти гап, дар аснои сухан, зимнан; **омаду рафт** рафтуой; **омаду рафт кардан**. 2. барор, пешрафт, равнаку ривоч; **омади кор** пешравии кор, барор гирифтани кор; **омад кардан** барор гирифтани, рӯ ба пешрафт кардани коре; **омад-омад гуфт**. дар аснои омадан, пешопеши омадан, дар арафаи омадан.

ОМАДА آمده 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз омадан*. 2. пешомад, он чи рӯй додааст; **аз омада бояд хушнуд буд**; **омада-омада гуфт**. акнун, холо; то ин вақт дуруст буду акнун дигар шуд.

ОМАДАН آمدن 1. ба чое ворид шудан, ба чое расидан; **муқоб. рафтан**. 2. расидан. 3. фаро расидан. 4. шудан; **лозим омадан**, **наздик омадан**, **дучор омадан**, **чамъ омадан**. 5. бо исмҳои маънӣ омада, воқеъ шудани ҳолате ё ҳодисаеро мефаҳмонад; **гиря омадан**, **ханда омадан**, **рахм омадан**, **қаҳр омадан**; **рост омадан** а) дучор шудан, воҳӯрдан (*бо касе*); б) мувофиқ омадан, муносиб воқеъ шудан; **шинам омадан** ба қаду басти касе зебидан, мувофиқ омадани либосе; **ба миён омадан** пайдо шудан, сар шудан; **ба кор омадан** даркор шудан, мавриди истифода қарор гирифтани; **ба дунё омадан** таваллуд ёфтан, зоида шудан, пайдо шудан, ба вучуд омадан; **ба об омадан** обталаб шудан; **барф омадан** ба бориш сар кардани барф; **ба ҳам омадан** пайвастан, пайваст ёфтан, сихат шудани ягон чароҳат; **хуш омадан (-и коре, чизе)** писанд будан, форида; **хоб омадан** майли хоб пайдо шудан; **ба забон омадан** гап задан, ба гапзанӣ сар кардан, гап мезадагӣ шудан; **ба худ омадан** хушёр шудан, аз беҳолӣ хориҷ шудан; **ба чон омадан** дар тангӣ мондан, танг шудан, чон бар лаб расида; **ба сар омадан** воқеъ шу-

дан; **ба ёд омадан** ба хотир расидан; **аз даст омадан** қудрати иҷрои кореро доштан, тавонистан, қодир будан; **ба чӯш омадан** ғалаён кардан (*об*); **хуш омадан** иборае, ки вақти қабули меҳмон меғоянд.

ОМАДУРАФТ آمدورفت рафтуой, алоқа; **омаду рафт кардан** муносибат, муомила кардан.

ОМАДУРАФТКУНАНДА آمدورفت کننده *сифати феълӣи замони ҳозира аз омадурафт кардан*, он ки ба чое доимо омаду рафт дорад.

ОМАДУШУД آمد و شد *ниг.* омадурафт.

ОМЕҒ آميغ *кит.* омезиш, ихтилот, омехтан ба чизе ё ба касе.

ОМЕЗ آميز 1. *асоси замони ҳозира аз омехтан*; **омез додан** омехтан, махлут кардан. 2. *чӯзӣи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои дар бар доштани чизе*: **хандаомез**, **маслиҳатомез**, **гилаомез**...

ОМЕЗА آميزه омехта, махлут, имтизоҷ, ихтилот.

ОМЕЗГОР آميزگار омезанда, унsgiранда, хӯгиранда, улфат; хоҳони муошират; шарик, ҳамнишин.

ОМЕЗГОРӢ آميزگاري унsgiрандагӣ, улфатӣ; хушмуомилагӣ.

ОМЕЗИШ آميزش *грам. исми феълӣ аз омез I*; ба ҳамомехтан, омехта шудан, таркиб, **имтизоҷ ёфтан** тамоман омехта шудан, дар чизи омехта ҳал шуда рафтан.

ОМЕЗИШӢ آميزشايي *ниг.* омезиш.

ОМЕХТА آميخته 1. *шакли дигари сифати феълӣи замони гузаштаи омехта*. 2. ихтилотёфта, бо ҳам омезишёфта, махлут: **омехтаи сурбу қалъагӣ**; **омехта шудан** ба ҳам омехтани ду ё чанд чиз, ихтилот.

ОМЕХТАГӢ آميختگي 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз омехтан*. 2. *ниг.* омезиш.

ОМЕХТАН آميختن омезиш додан, махлут кардан, ихтилот додан.

ОМИЁНА آميانه авомона, мардумӣ.

ОМИЛ *а.* عامل 1. амалкунанда, иҷрокунандаи коре. 2. *таър.* ҳоким, волӣ, раис. 3. *таър.* андозгир, хирочгир, ҳисобдор; коргузор. 4. до-нанда, вокиф; **омил будан** моҳир будан дар кор, кардан; **омил шудан** вокиф гаштан,

- махорат пайдо кардан дар коре; **омил кардан** касеро ба коре мохир кардан, ба ичрои коре касеро вогузоштан. 5. сабаб, боис.
- ОМИН I** *а.* آمين *д.* қабул кун, бипазир (*калима-ест, ки дар охири дуо гуфта мешавад*); **омин гуфтан (кардан)** қабул бод гуфтан (*дар охири дуо ва фотиҳа*).
- ОМИН II** *а.* آمين бебим, бетарс, бежавф, эмин.
- ОМИНА** آمينه 1. муаннаси **омин II**. 2. номи модари Муҳаммад пайғамбар.
- ОМИНГҶҲ** آمين گوئي фотиҳа кардан, омин гуфтан, дуову фотиҳа кардан.
- ОМИНГҶҲ** آمين گوي омингҷянда, даст ба фотиҳа бардоранда.
- ОМИР I** *а.* آمر амркунанда, фармондеҳ, ҳоким, ҳукмрон.
- ОМИР II** *а.* عامر 1. таъмиркунанда, ободкунанда; зинатдиҳанда. 2. зиёраткунанда. 3. иқоматкунанда дар маҳалли маъмур.
- ОМИР III** *а.* عامر номи яке аз қабилаҳои араб, ки Мачнун ба он мансуб буд.
- ОМИРОНА** آمرانه ба оҳанги амр, ҳокимона, ҳукмронона.
- ОМӢ** *а.* عامي 1. авом, мардумӣ. 2. маҷ. бесавод, нодон.
- ОММА** عامه 1. мардум, тӯдаи мардум, умуми мардум; **оммаи аҳоли** умуми мардум, аксарияти аҳоли. 2. маҷ. мардуми бесавод; **забони омма** забони аксарияти мардум, забони мардуми омӣ.
- ОММАБОБ** عامه باب он чи ба завқ ва талаби оммаи аҳоли муносиб ва мувофиқ аст; **молҳои оммабоб** молҳои, ки истеъмоли васеи умумӣ доранд.
- ОММАВӢ** عاموي 1. мансуб ба **омма**, мардумӣ; **оммавӣ** тарбиявӣ. 2. маҷ. умумӣ.
- ОММАГӢ** عامگي *ниг.* **оммавӣ**.
- ОММАПИСАНД** عامه پسند мақбул ва писандидаи умум.
- ОММАФАҲМ** عامه فهم 1. мафҳум ба тамоми аҳоли, дастраси умум. 2. маҷ. равон, сода, фаҳмо (*онд ба таҳрир*).
- ОММАФАҲМӢ** عامه فهمي мансуб ба **оммафаҳм**.
- ОМОДА** آماده муҳайё, тайёр; **омода кардан** тайёр кардан, муҳайё намудан, фароҳам сохтан; **омода гардидан (шудан)** тайёр шудан (*ба иҷрои коре*).
- ОМОДАБОШ** آماده باش дар ҳолати тайёри, дар ҳолати омодагӣ, тайёршавӣ.
- ОМОДАГӢ** آمادگي *ниг.* **омодабош**.
- ОМОДАГОҲ** آماده گاه ҷои тайёри, ҷои тадору-кот, маҳали омодабош.
- ОМОДАСОЗӢ** آماده سازي кор ва амали тайёр кардани касе ё чизе барои иҷрои ягон амал.
- ОМОДАШАВӢ** آماده شوي омода шудан, тайёр шудан.
- ОМОЛ** *а.* آمال *ҷ.* амал; уммеду орзу.
- ОМОНИМ** امانيم *збш.* калимаҳои шаклан бо ҳам монанд. ҳамгун (*збш.*); таҷнис (*адш.*).
- ОМОР** آمار шумор, ҳисоб, ҳисобу китоб.
- ОМОРГАР** آمارگر он ки ҳисоби оморро ҷамъоварӣ, гурӯҳбандӣ ва баррасӣ мекунад, оморгир, баҳисобгиранда.
- ОМОРГИР** آمارگير он ки ба ҷамъоварии омор машғул аст.
- ОМОРГИРӢ** آمارگيري амали ҷамъоварии омор.
- ОМОРИДАН** آماريدن 1. шуморидан, ҳисоб кардан. 2. маҷ. аҳамият додан, ба назар гирифтан.
- ОМОРӢ** آماري мансуб ба **марбутӣ омор**; истифодаи омор дар таҳияи коре: **иттилооти оморӣ, ҳисоби оморӣ**.
- ОМОРШИНОС** آمار شناس ҳисобшинос, он ки қобилият ва малакаи шумориданро дорад.
- ОМОС** آماس дамидагии ягон узви бадан дар натиҷаи беморӣ ё ҷароҳат, варам.
- ОМОСДОР** آماس دار 1. мубталои омос, дорои омос, варамдор. 2. он чи омосу варам ва бардамидагӣ дорад.
- ОМОСИДА** آماسيده *сифати феълии замони гузашта аз* **омосидан**; варамкарда.
- ОМОСИДАГӢ** آماسيدگي омосида будан, вазъ ва ҳолати омосида.
- ОМОСИДАН** آماسيدن *шакли дигари сифати*

феълии замони гузаштаи **омосида**; варамидан, варам кардан, омос гирифтан.

ОМОСӢ آماسی *ниг.* **омосида** I.

ОМОСКАРДА آماس کرده *ниг.* **омосида**; варамкарда.

ОМОХ آماه *кит., тиб.* омос, варам, варамкарда, варамидида.

ОМОҲИДА آماهیده *кит.* омосида, варам карда, мутаваррим.

ОМОҲИДАН آماهانيدن *кит.* омосидан, варам кардан, таваррум.

ОМОҲОНАНДА آماهاننده *кит.* омосонанда, варамкунонанда.

ОМОҲОНИДАН آماهانيدن *кит.* омосонидан, таврим.

ОМОЧ آماج *позаи чӯбин барои рондани замин.*

ОМОЧ I آماج *кит.* хоктӯдае, ки нишони тир бар он насб кунанд, омоҷгоҳ.

ОМОЧ II آماج *ниг.* **омоч**.

ОМОЧГАХ آماج گه *ниг.* **омочгоҳ**.

ОМОЧГОҲ آماج گاه *кит.* нишонгоҳи тир.

ОМУДА آموده *кит.* ороста, оросташуда, зинатдода, ороишѐфта.

ОМУДАН آمودن 1. оростан, пиростан, зиннат додан. 2. сохтан, бино кардан.

ОМУЛА آمله *бот.* дарахтест дар Ҳиндустон, ки аз он доруи дарди чашм тайѐр мекунанд.

ОМУННОС ا. عام الناس *авом, мардуми одӣ.*

ОМУРҒ آمرغ *кит.* 1. нафъ, суд, фоида. 2. кадр, қимат, арзиш. 3. ночиз, кам, андак.

ОМУРЗГОР آمرزگار d. бахшоянда, афвкунанда; бахшандаи гуноҳон (*сифати Худо*).

ОМУРЗГОР آمرزگار *амали омурзгор, бахшандагӣ, афв.*

ОМУРЗИДА آمرزیده он ки ё он чи мавриди бахшиш ва афв қарор гирифтааст, бахшидагӣ, афвшуда.

ОМУРЗИДАН آمرزيدن *чурму гуноҳ бахшидан, афв кардан, гузаштан (аз гуноҳи касе).*

ОМУРЗИШ آمرزش *ниг.* **омурзидан**; бахшидани гуноҳ, авф кардан, бахшидан (*гуноҳи касеро*); **омурзиш талабидан** авф ва бахшиши гуноҳеро пурсидан.

ОМУТ آموت *кит.* ошѐни ҷонварони шикорӣ (*ҳамчун боз, шоҳин*); ошѐна.

омӯз آموز 1. асоси замони ҳозира аз **омӯхтан**. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои омӯзанда (*донишомӯз, коромӯз, худомӯз...*) ва омӯзонанда (*адабомӯз, пандомӯз...*).

ОМУЗА آموزه *нав.* маҷмӯаи андешаҳо ва назарияҳои фалсафӣ, сиёсӣ, илмӣ ва ғ.; назария, ақидаҳо.

ОМУЗАНДА آموزنده 1. сифати феълии замони ҳозира аз **омӯхтан**; ѐдгиранда, дарсгиранда, шогирд, талаба. 2. ѐддиханда, муаллим, устод.

ОМУЗАНДАГӢ آموزنده گي *шакли дигари сифати феълии замони ҳозираи омӯзанда; омӯзанда будан, ҳолат ва ҷиғунагии омӯзанда.*

ОМУЗГОР آموزگار *ѐддиханда чизеро ба касе, муаллим, дарсгӯй, устод, донишѐр.*

ОМУЗГОРӢ آموزگاري *шугл ва кори омӯзгор, муаллимӣ, ѐд додани чизе ба касе, донишѐрӣ.*

ОМУЗИДАН آموزيدن *кит.* омӯхтан, дониш гирифтан.

ОМУЗИШ آموزش 1. ѐд гирифтан, таълим гирифтан (*чизеро аз касе*). 2. ѐд додан, таълим додан, омӯхтан (*чизеро ба касе*).

ОМУЗИШГОҲ آموزشگاه *ҷои омӯхтани илму ҳунаре: омӯзишгоҳи омӯзгорӣ.*

ОМУЗИШГОҲӢ آموزشگاهی *мансуб ва марбут ба омӯзишгоҳ.*

ОМУЗИШӢ آموزشي 1. мансуб ба **омӯзиш**; он чи мавриди омӯзиш аст; қобили омӯзиш. 2. *кит.* омӯзанда, толиби илм, дӯстдори омӯхтан.

ОМУЗИШКАДА آموزش كده *ниг.* **омӯзишгоҳ**.

ОМУЗОНДАН//ОМУЗОНИДАН آموزاندن// *омӯхтан, ѐд додан, таълим додан (чизеро ба касе).*

ОМУЗХОНА آموزخانه *кит.* ҷо ва маҳалли омӯзиш, макони таълим, дарсхона.

ОМУҲТА آموخته 1. сифати феълии замони гузашта аз **омӯхтан**. 2. ѐдгирифта, таълимги-

- рифта, одаткарда (*ба чизе*); **дили омӯхта ба-лои чон** (*зарб.*). 3. ромшуда, дастомӯз (*чор-по*); **аспи омӯхта; омӯхта шудан** одат кардан, хӯ гирифтан, унс гирифтан.
- ОМУХТАГӢ** *آموختگی* 1. одаткарда, хӯ карда. 2. касе, ки чизеро (*илмеро, пешаеро*) омӯхтааст.
- ОМУХТАН** *آموختن* 1. ёд гирифтан, аз худ кардан, фаро гирифтан (*чизеро аз касе*). 2. ёд додан, таълим додан, омӯзондан (*чизеро ба касе*). 3. тадқиқ кардан, таҳқиқ кардан (*масъалаеро*), санчидан.
- ОМУХТАНӢ** *آموختنی* он чи бояд омӯхта шавад, он чи сазовори омӯхтан аст.
- ОМУХТГОРӢ** *آموختگاری* *кит.* хӯ кардагӣ, одат, хӯгирифтагӣ.
- ОМФАҲМ** *فهم* *кит., ниг.* **оммафаҳмӣ.**
- ОН I** *آن* *ҷонишин* 1. *ҷонишини шахси сеюми танҳо*: вай, ӯ. 2. *ишораҷонишин*, ки ба чизи дур ё шахси ғойб ё ба чизи номбаршуда ишора мекунад: **он кас, он чиз**. 3. *ҷонишини соҳибӣ*, ки бо изофа омада, соҳибиятро ифода мекунад: (**аз**) **они ту** моли ту, чизи ту; **он гуна...** ба он дараҷа, то ба он андоза, чунин; **они дигар** дигаре, каси дигар, дуҷумӣ; **дар он буд, ки...** аз он иборат буд, ки...; **он тараф** *истад...* сарфи назар аз...; **ҳар он чи...** ҳамаи чизҳоеро ки, маҷмӯи...; **аз они худ** кардан соҳибӣ кардан ба чизе, соҳиб шудан; **ҳар он кас ки...** ҳар касе ки; **аз они худӣ** одами (ба мо) наздик, одами худӣ; **дар он дунё** *д.* дар дунёи дигар, дар охират.
- ОН II** *آن* лаҳза, як дам, муддати андак; **дар як он** дар як лаҳза, дар як дам, дар андак муддат; **дар они воҳид** дар айни замон, дар як вақт, дар як лаҳза.
- ОНА** *т.* *آنه* *гуфт.* модар; *◇* **онаи (зори)** *касоро нишон* додан касеро саҳт чазо додан.
- ОНАКАЛОН** *آنه* *модаркалон.*
- ОНАМУРҒ** *آنه* *мурғи* чӯчадор.
- ОНВАҚТА** *آنوقت* *мансуб ба* замони гузашта; *мансуби он замон*: **дар Бухорои онвақта.**
- ОНДУН** *آندون* *кит.* 1. он ҷо; он сӯй, он тараф. 2. чунон, ончунон. 3. он гоҳ, он замон.
- ОНДУНӢ** *آنديانی* *мансуб ба он дунё.*
- ОНИН** *آنين* *кит.* хумчае, ки дар он аз ҷурғот равшан ҷудо мекунад; ширзана, наҳра.

- ОНИФ** *ا.* *آنف* 1. нангдоранда. 2. ром, оҳиста. 3. аввал, пештар, собиқ. 2. бинидард, он ки дарди бинӣ дорад.
- ОНИФАН** *ا.* *آنفا* андаке пеш аз ин, собиқан.
- ОНКОЛОГИЯ** *ю.* *آنکالاجیه* *тиб., ниг.* саратоншиносӣ.
- ОНКОЛОГӢ** *آنکالاجی* *мансуб ба* марбут ба саратоншиносӣ.
- ОНОМАСТИКА** *ю.* *آنماستیکه* *зби.* як соҳаи забоншиносӣ, ки исмҳои хосро меомӯзад, номшиносӣ.
- ОНТОЛОГИЯ** *ю.* *آنتالاجیه* *фалс.* (*дар фалсафаи идеалистӣ*) таълимоти метафизикӣ дар бораи ҳастӣ.
- ОНУК I** *ا.* *عانک* *кит.* сурб, курғошим.
- ОНУК II** *ا.* *عانک* 1. регтӯдаи калон. 2. маҷ. монеа.
- ОПЕРА** *ит.* *آپیره* *санъ.* асари драмавии мусиқавӣ, ки дар он иштироккунандагон бо ҷамъаҳои оркестр месароянд.
- ОПЕРАВӢ** *آپیروی* *мансуб ба опера.*
- ОПЕРАТИВӢ** *آپییره* *тию* фаврӣ, таъҷилӣ; зудамал.
- ОПЕРЕТТА** *ит.* *آپیريتته* *санъ.* яке аз навъҳои операи ҳаҷвӣ, ки иштироккунандагон ҳам гап мезананд ва ҳам месароянд.
- ОППОРТУНИЗМ** *фр.* *آپارتونизم* *с.* сиёсати созишгарона, ҳамкорӣ ва муросохоҳона бо буржуазия дар ҳаракати коргарӣ.
- ОППОРТУНИСТ** *фр.* *آپартонист* *с.* созишгар, муросокор.
- ОППОРТУНИСТӢ** *آپартонистی* *с.* *мансуб ба оп-портунист*; созишгарона, бо роҳи мувосо.
- ОПТИКА** *ю.* *آپتيکه* *физ.* як соҳаи физика, ки ҳодисаҳои оид ба нур ва ҳосиятҳои нурро меомӯзад.
- ОПТИКӢ** *آپتيکی* *физ., мансуб ба оптика*: **асбобҳои оптикӣ.**
- ОПТИМИЗМ** *лот.* *آپтимизم* *фалс.* назари неқбинона ба ҳаёт, боварӣ ба ғалабаи неқӣ бар бадӣ, хушбинӣ, хушназарӣ.
- ОПТИМИСТ** *лот.* *آپтимист* *фалс.* неқбин, хуш-

назар.

ОПТИМИСТӢ آپتیمیستی *фалс.* мансуб ба **оптимист**; некбинона, бо назари нек.

ор آر *асоси замони ҳозира аз овардан.*

ОР *а.* آر ҳаё, шарм; **нангу ор**; **ор будан** (-и коре, чизе ба *касе*) боиси шармандагӣ ва нанг будан; **ор донистан** нанг ҳисоб кардан, боиси шармандагӣ(-и худ) шумурдани коре; **ор доштан** шарм кардан, боиси нанг шумурдани коре; **ор кардан (намудан)** шарм кардан, чизе ба худ нанговар донистан; **ор омадан** дар ҳиҷолат мондан.

ОРАЗ *а.* عارض рухсора, ду бари рӯй, рӯй, чехра.

ОРАЗӢ عارضی навъе аз гули сурх.

ОРАМИДА آرمیده *ниг.* **оромида**.

ОРАМИДАН آرمیدن 1. ором гирифтан, ором шудан, осудан, хобидан; қарор гирифтан. 2. *қҳн.* ром шудан, унс гирифтан.

ОРАНГ I آرنگ *ниг.* **оранҷ**.

ОРАНГ II آرنگ ранг; сурхӣ.

ОРАНГ III آرنگ азоб, машаққат, алам, озор.

ОРАНГ IV آرنگ ҳамоно, гӯё; гӯё, ки.

ОРАНДА آورنده **оваранда**.

ОРАНЧ//ОРИНЧ آرنج бандгоҳи соид ва бозу, оринҷ.

ОРАСТА آروسته ораста, пероста.

ОРАСТАН آروستن оростан.

ОРГАНИКӢ آرگنیکی он чи ба олами ҳайвонот ва наботот дахл дорад, узвӣ: **моддаҳои органикӣ, химияи органикӣ**.

ОРД آرد суда ва кӯфтаи ғаладона; **орди гандум, орди чав** *ва г.*; **орд кардан** ба орд мубаддал кардани ғаладона.

ОРДАК آردک хока, суда; **доруи ордак** доруҳои ордмонанд.

ОРДБЕЗ آردبیز 1. он ки ордро элак мекунад. 2. он чи ба воситаи он ордро мебезанд, элак, парвезак.

ОРДБЕЗАК آردبیزک *ниг.* **ордбез** 2.

ОРДБЕЗӢ آردبیزی амали ордбез, орд бехтан.

ОРДБЕЗХОНА آردبیزخانه хонаи махсус дар нонвойхонаҳо барои бехтани орд.

ОРДБИРӢН آردبیریان 1. орди бирён, ки барои пухтани атола, ҳалво ва ғайра истифода мекунад. 2. гардсӯз, ордоб (*навъи хӯрок*).

ОРДВОР آردوار мисли орд, чун орд гардшуда.

ОРДЕН آردین нишони сари сина, ки барои хизматҳои намоён дода мешавад, нишон.

ОРДЕНДОР آردیندار он ки орден (нишон) дорад.

ОРДИНАТОР *лот.* آردینتار *тиб.* пизишки муолиҷакунанда дар беморхона, дармонгоҳ *ва г.*

ОРДИНАТУРА *лот.* آردینتوره 1. вазифаи ординатор. 2. курси махсуси таҷрибаафзоии пизишкон.

ОРДӢ آردӣ он чи мансуб ва марбут ба орд аст, он чи аз орд сохта мешавад.

ОРДКАШ آردکش 1. он ки дар осиеб ғалларо орд мекунад. 2. шахсе, ки бо мошин орд мекашонад.

ОРДКАШӢ آردکشی амали ордкаш, орд кашидан.

ОРДОБ(А) آردابه//آرداب *ниг.* **ордбирён**.

ОРДОР آردار он ки ор, нанг, шарм ва ҳаё дорад, баномус.

ОРДСОЗӢ آردسازی орд кардан. табдил додани ғалладона (*чав, гандум ва г.*) ба орд.

ОРДФУРӢШ آردفروش он ки ба фурӯхтани орд машғул аст.

ОРДФУРӢШӢ آردفروشی амали ордфурӯш; чой ва маҳалли фурӯши орд.

ОРДХАЛТА آردخلته халтае, ки ба он орд мегиранд.

ОРЕ آری *калимаи ҷавобии тасдиқӣ (грам.)* бале, хӯш.

ОРЕҒ آریғ *кит.* кина, адоват; нафрат; дилсардӣ, дилхӯнуқӣ.

ОРЗУ آرزو 1. хоҳиш, майл (-и расидан, ба даст овардани чизе); мурод, мақсад; **бахори орзу**,

орзу и висол, нияти орзу. 2. умед, армон, чашмдошт, интизорӣ. 3. ҳавас, иштиёқ. 4. матлуб, дилхоҳ (*шаҳс, маҳбуба*); **орзуи хушк** орзуи ҳавой, орзуи хоми амалинашаванда; **орзуву ҳавас** армон ва иштиёқ (умед); **дар орзуи чизе будан** умедворӣ доштан (ба чизе); дар ҳаёли ба даст овардани ягон чизи матлуб ва дилхоҳ будан; **орзу ба хок бурдан** ба мақсад нарасида мурдан; **орзу доштан** хоҳиш ва майли чизеро дар дил парваридан, мушток будан ба чизе; **орзу кардан** хоҳиш доштан, майли чизеро дар дил парваридан; **ба орзу расидан** муяссар гардидан ба чизи дилхоҳ (-и касе), ба мақсад расидан, ба муроди худ ноил омадан; **орзуи дӯғро дар маҳтоб шикастан** ба ягон хоҳиш ва матлаби худ норасида, қусури онро аз чизи дигар баровардан; **орзую ҳавас доштан** нияти тӯю тамошо барпо кардан доштан; **орзую ҳавас кардан** тӯю тамошо барпо кардан.

ОРЗУБАХШ *بخش* **орзу** он ки орзуи шахсеро ба ҷо меоварад, орзу ба ҷо оваранда.

ОРЗУДОР *آرزودار* орзуманд, мушток, толиб.

ОРЗУДОРӢ *آرزودارى* **ниг.** орзумандӣ.

ОРЗУКУШ *آرزوکش* барбоддиҳандаи умеду хоҳишҳо.

ОРЗУМАНД *آرزومند* **ниг.** орзудор; он ки хоҳиш, иштиёқ ва умеди чизеро дорад, мушток, умедвор, толиб, хоҳишманд.

ОРЗУМАНДӢ *آرزومندى* дар дил доштани умеди, мақсаде; орзудорӣ, иштиёқ.

ОРЗУМАНДОНА *آرزومندانه* ба орзумандӣ, бо иштиёқ, боумед, некбинона.

ОРЗУПАЗИР *آرزوپزير* **ниг.** орзуманд.

ОРЗУПАРВАР *آرزوپرور* 1. он ки дар дил орзу мепарварад; **ниг.** орзудор. 2. *мач.* ҳавасманд, ҳаваскор, булҳавас.

ОРЗУПАРВАРӢ *آرزوپرورى* 1. **ниг.** орзумандӣ. 2. *мач.* ҳаваскорӣ, булҳавасӣ.

ОРЗУСАНЧ *آرزوسنج* орзуманд, хоҳон.

ОРИДАН *عاريدن* ор кардан, нанг доштан, шарм кардан.

ОРИЁ *آريا* 1. номи қавмҳое, ки аз рӯзгорони би-сёр қадим дар Эрон, Хинд ва Уруп маскан гирифтаанд, наҷоди хиндуаврупой. 2. номи кишвари ориёён.

ОРИЁӢ *آرياي* **мансуб ба ориё:** наҷоди ориёӣ.

ОРИЁН *آريان* **ниг.** ориё I.

ОРИЁНАЖОД *آرياناژاد* он ки аз наҷоди ориёӣ аст, наҷоди ориёӣ.

ОРИЁНӢ *آريانى* **мансуб ба** наҷоди ориёӣ.

ОРИЗ *ا. عارض* 1. **кит.** аризадиҳанда, арзкунанда, шикоятгар, шиквагар. 2. **кит.** баҳисобирандаи лашкар; таъмингари сипоҳ. 3. борон. 4. дандон. 5. кӯҳ. 6. рӯйдода, пайдошуда, пайдошаванда, воқеъшаванда; **ориз шудан** рӯй додан, пайдо шудан.

ОРИЗА *ا. عارضه* 1. **кит.** пешомад, ҳодиса, воқеа, он чи воқеъ мешавад. 2. **кит.** дард, беморӣ, ранҷ, касолат, мараз. 3. ҳоҷат.

ОРИЗӢ *عارضى* **кит.** 1. ғайриаслӣ, сохта, сохташуда. 2. ҳисобдорӣ; таъминоти лашкар.

ОРИНЧ *آرنج* **ниг.** оранҷ.

ОРИНЧБАНД *آرنج بند* 1. он ки соиди бозу (*умуман* даст) мебандад. 2. *мач.* табиби устухонбанд. 3. он чи бад-он дасту оринчро мебандад.

ОРИНЧМОНАК *آرنج مانک* он чи дар дасту оринч мемонанд ё мебандад.

ОРИНЧШОР *آرنج شار* он чи аз оринч мешорад ва метаровад; **палави оринчшор** палави ниҳоят серравған.

ОРИФ *ا. عارف* 1. огоҳ, вокиф, маърифат, доно, шиносанда. 2. порсо, аҳли ирфону тасаввуф.

ОРИФА *ا. عارفه* **муаннаси ориф.**

ОРИФАНДЕШ *عارف انديش* фикри орифона доштан, муҳаққик, пажӯҳишгар.

ОРИФӢ *عارفى* парҳезгорӣ; донишмандӣ, суфигӣ, порсой.

ОРИФОНА *عارفانه* он чи махсус ва марбут бар орифон аст.

ОРИЯ *آريه* сӯроҳе, ки дандон дар он ҷой дорад.

ОРИЯТ I *ا. عاريت* чизеро аз касе барои истифодаи муваққат (*ба шарти пас гардонда додан*) гирифтани: **ба орият гирифтани** барои истифодаи муваққатӣ гирифтани чизеро аз касе; **ба орият додан** чизеро барои истифодаи муваққатӣ додани чизе ба касе.

ОРИЯТ *П* **آريت** ор, нанг, шарму ҳаё; **орият кардан** ору номус кардан, кореро боиси нанг шумурдан.

ОРИЯТАН *а.* **عاريتا** ба таври ориятӣ.

ОРИЯТӢ *عاريتى* он чи мансуб ва марбут бар орият аст: **ҳучраи ориятӣ, китоби ориятӣ.**

ОРИЯТНИШИН *عاريتنشين* он ки дар чое (*ҳучрае, хонае*) ба орият (ба таври ориятӣ) истиқомат мекунад.

ОРИЯТНОК *عاريتناк* он ки орият (*П*) дорад, баномус.

ОРӢ I *آرى* **муҳаффафи ориёӣ; ниг. ориёӣ.**

ОРӢ II *а.* **عارى** 1. барахна. 2. холӣ, пок, озод, мубарро. 3. сода, нодон. 4. *ниг. ордор.*

ОРКЕСТР *фр.* **آركستر** дастаи мусиқанавозон, ки бо созҳои гуногун якҷоя оҳангери менавзанд: **оркестри симфонӣ.**

ОРМОН *آرمان* орзу, умед, ҳасрат.

ОРМОНГАРО *آرمان گرا* он ки дар тасаввур ва ҳаёл орзуи ба таври матлуб сохтани зиндагии худро дорад, тасаввурот ва орзуҳое, ки амалӣ шудани он хеле душвор аст, идеалист.

ОРМОНГАРОӢ *آرمان گرايى* тафаккури ормонгаро, идеалист будан, идеализм.

ОРМОНӢ *آرمانى* мансуб ба **ормон**; он чи дарбаргирандаи орзуву ормон аст; **андешаи ормонӣ** мутобиқ ва созгори ормон.

ОРМОНТАЛАБ *آرمان طلب* *ниг. ормонгаро.*

ОРМОНТАЛАБӢ *آرمان طلبى* *ниг. ормонгарой.*

ОРМОНХОҲ *آرمان خواه* орзуманд, ормонгаро.

ОРМОНХОҲӢ *آرمان خواهى* орзумандӣ, ормонгарой.

оро *آرا* 1. *асоси замони ҳозира аз оростан* (оро додан). 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои ороянда: базморо, суханоро, худоро...*

ОРО *آرا* ороиш, зеб, зиннат; **орову торо** зебу зиннат; **оро додан** зиннат додан, оростан, хушнамо гардонидан..

ОРОГАР *آراگر* 1. ородиханда, ороишгар, ороянда, тазйингар. 2. машшота.

ОРОГАРӢ *آراگرى* он чи мансуб ва марбут ба орогар аст, зинат додан, оро додан, ороиш додан, тазйин.

ОРОДЕХ *آراده* *ниг. орогар.*

ОРОДЕХӢ *آرادهى* *ниг. орогарӣ.*

ОРОИДАН *آرايدن* 1. зинат додан, ороиш додан. 2. барпо кардан, мураббаъ сохтан; **базм ороидан** базм барпо кардан; **саф ороидан** саф басан; **сӯҳбат ороидан** сӯҳбат барпо кардан, барои сӯҳбат ба даври ҳам чамъ шудан.

ОРОИШ *آرايش* 1. зинат додан, тазйин. 2. зеб, зинат; **ороиш додан** *ниг. оро; оро додан, оростан; ороиш ёфтан* ороства шудан, базебу зинат шудан.

ОРОИШГАР *آرايشگر* он ки (*касе ё чизеро*) ороиш медиҳад; машшота.

ОРОИШГОҲ *آرايشگاه* ҷои ороишдиҳӣ, макони махсус барои ороишдиҳӣ; коргоҳи машшота.

ОРОИШДИХАНДА *آرايش دهنده* *ниг. орогар.*

ОРОИШӢ *آرايشى* он чи мансуб бар ороиш аст; **асбоби ороишӣ.**

ОРОМ *آرام* 1. сокит, хомӯш, осуда, бе сару садо, сокин. 2. суқун, субот, қарор, тоқат. 3. оҳиста, ҳамвор, ба як қарор; *муқоб. шитоб.* 4. батаанний, батамкин, вазнин; **хоби ором** хоби роҳат, хоби осуда ва беташвиш, хоби бароҳат; **ором будан** а) сокит будан, беғалоғула ва беташвиш будан; б) осуда, хотирчамъ будан; **ором гардидан** (**ёфтан, шудан**) а) оромидан, осудан; б) аз ҳаракат мондан, боз истодан, қатъ шудан; в) фуру нишастан (*хашм, изтироб, ҷӯшу хуруш*); **ором гирифтан** а) дам гирифтан, орамидан, осудан; б) қатъ шудан, пасанда шудан, хомӯш шудан (садо); в) боз истодан (*аз коре, ҳаракате*); г) таскин ёфтан, осуда шудан, аз ҳолати изтироб ва беқарорӣ баромадан; д) кам шудан ё рафъ гардидани дарди узве (*дарди сар, хашм, но ва ғ.*); е) барпо шудани тинҷӣ ва амонӣ; **ором гузоштан** *касера* кордор нашудан, осуда, ба ҳоли худ мондан (*касера*); **ором додан** сокит кардан, фуру нишондани хашму, изтироби касе ё дарде; **ором додан** (**нафсро**) гуруснагии худро то ҳадде бартараф кардан; **ором кардан** *касера* таскин додан, фуру нишондани хашм ё изтироби касе, сокит намудан, хомӯш кардан, таскин додан; **ором надоштан** беқарор будан, хотир осуда набудан, суқун ва тоқат надоштан; **оромӣ дил** (**хотир**) боиси осудагии хотир, тасаллобахши дил;

ОРОМИ ЧОН а) боиси тасалло ва таскини дил; б) *мач.* маъшуқа; **ором-ором** ба оромӣ, оромона.

ОРОМАФАЗО *افزا آرام* *ниг.* **оромбахш.**

ОРОМБАНД *آرامبند* *нав.* василае, ки ором баста шудан ва кушода шудани дару дариҷа ва дигар таҷхизотро танзим мекунад.

ОРОМБАХШ *آرامبخش* таскиндиҳанда, оромиовар, он ки ва он чи бар одамӣ оромӣ мебахшад: **табиати оромбахш, доруи оромбахш.**

ОРОМГАҲ *آرامگاه* *ниг.* **оромгоҳ.**

ОРОМГОҲ *آرامگاه* 1. ҷои осоиш ва истироҳат; хона, маскан. 2. мақбара, дахма, макони ғавтидагон.

ОРОМИДА//ОРАМИДА *آرامیده//آرمیده* 1. *си-фати феъли* замони *гузашта* аз **орамидан**. 2. вазнин, бурдбор, ботамкин; ором. 3. хотирчамъ, беташвиш.

ОРОМИДАН *آرامیدن* *ниг.* **орамидан.**

ОРОМИШ *آرامش* 1. беҳаракатӣ, сукунат, сукут. 2. фароғат, роҳат, осоиш, дамгирӣ, таскинёбӣ. 3. амният, эминӣ, тинҷӣ.

ОРОМИШГОҲ *آرامشگاه* *ниг.* **оромгоҳ.**

ОРОМӢ *آرامی* 1. осудагӣ, беташвишӣ; **ба оромӣ гузаштан**. 2. хомӯшӣ, сукунат. 3. таскинёбӣ, фуру нишастани изтироб, хашм ва асабияту ҷӯшу хурӯш. 4. амният, тинҷӣ; **ба оромӣ батамкинӣ, бидуни изҳори асабоният, хунсардона, бе изҳори ҷӯшу хурӯш.**

ОРОМОНА *آرامانه* 1. бо сукут, ба оромӣ. 2. бофароғат, бароҳат. 3. бешироб, ботамкин, хотирчамъона, бо сукуну қарор.

ОРОМОНДАН *آراماندن* ором кардан, аз ҳаракат монондан, сокит гардондан.

ОРОМПАЗ *آرام پز* *нав.* деги барқӣ, ки хӯрокро дар замони муайян ва охиставу ором мепазад.

ОРОМСӢЗ *آرام سوز* он ки ва он чи сабаби нестӣ оромӣ мегардад: **бахси оромсӢз, бути оромсӢз.**

ОРОМФИЗО//ОРОМАФЗО *افزا آرام فزا//افزا آرام* *ниг.* **оромбахш.**

ОРОМЧОЙ *آرام جای* 1. ҷои ором ва осуда. 2. ҷои оромиш, ҷои истироҳат.

ОРОСТА *آراسته* зинатдодашуда, бо зебу зинат, ороишноқ, ба назму ба тартиб оварда; **ороста кардан** ҷунонки бояду шояд, ба ҷо овардани коре; **ба шариат ораста кардани чизе** ба шариат мутобиқ ва мувофиқ гардонидани чизе.

ОРОСТАГӢ *آراستگی* ороиш; зебу зинат.

ОРОСТАН *آراستن* 1. зинат додан, ороиш додан. 2. барпо кардан, мураттаб сохтан; **базм оростан** базм барпо кардан; **саф оростан** саф бастан; **сӯхбат оростан** сӯхбат барпо кардан, барои сӯхбат ба даври ҳам ҷамъ шудан.

ОРО-ТОРО *آرا تارا* *гуфт.* зинат, зеб, ороиш.

ОРОӢ *آرا* *ҷ.* **раъй.**

ОРОЯНДА *آراينده* *ниг.* **орогар.**

ОРТАЛАБ *عارطلب* ориятталаб.

ОРУ *آرو* *гуфт.* занбӯр.

ОРУҒ *آروغ* боди меъда, ки бо садо аз гулӯ мебарояд: **оруғ додан, оруғ задан.**

ОРУҒДА *آروغده* хашмгин, ғазабнок.

ОРУХОНА *آروخانه* 1. хонаи занбӯр. 2. *мач.* ҷои сердаробурои сермағал.

ОРФОГРАФИЯ *ю.* *آرغرافيه* *ниг.* **имло.**

ОРФОЭПИЯ *ю.* *آرفائيه* қоидаҳои тарзи талаффузи дуруст.

ОРФОЭПӢ *آرفائيه* *мансуб ба* **орфоэпия.**

ОС I *آس* санги гирде, ки ғалларо ба воситаи он орд мекунад; ин санг агар бо қуввати об кор кунад, «осиё» ё «осиёб»; агар бо қувваи даст кор кунад, «дастос» меғуянд.

ОС II *آس* *кит., зоол.* ҷонвари сафедранге, ки нӯти думаш сиёҳ аст ва аз пӯсту мӯи он пӯстин медӯзанд, қоқум.

ОС III *آس* *кит., бот.* дарахтест ҳамешасабз, ки баландтар аз анор буда, баргу гулаш хушбӯст, дар тиб ҳамчун даво кор фармуда мешавад, мӯрд, ранд, исмор.

ОС IV *آس* *кит.* 1. қабр. 2. ёр, соҳиб. 3. хокистаре, ки дар оташдон боқӣ монда аст. 4. нишона; нишона ва аломатҳои иморат ва ободӣ.

ОС V *آس* *кит.* 1. тирандозии моҳир, камонвар. 2. камон, силоҳи тирандозӣ.

ОС VI *آс* *кит.* номи қавми эронии сокини Қафқози Марказӣ, ки ҳамчунин бо номҳои ирун, эсҳо ва осетҳо маълуманд.

ОСА *آسه* *кит.* замини барои кишт омода; киш-тзор.

ОСАҒДА *آسغه* *кит.* муҳайё, тайёр, омода.

ОСАФ *آصف* *кит.* 1. номи вазири Сулаймон, ки ба доноӣ машҳур будааст. 2. *мач.* вазири доно, вазири ботадбир.

ОСАҒИ *آصف* *кит.* вазири, вазири қардан.

ОСЕБ *آسيب* 1. озор, ранҷ, дард. 2. зарар, зиён, газанд. 3. офат, нақбат, бало. 4. зарба, садама, кӯфт; **осеб расондан** зарар расондан, зиён ворид сохтан ба чизе.

ОСЕБДЕХ *آسيده* осебдиҳанда, ранҷдиҳанда, газандрасон.

ОСЕБДИДА *آسيديده* (шаҳси) зарардида, он ки ба вай газанде расидааст.

ОСЕБДИХАНДА *آسيدهنده* *ниг.* осебдеҳ.

ОСЕБРАСОН *آسيبرسان* касе ва чизе, ки ба дигарон осеб мерасонад; *ниг.* осебдеҳ.

ОСЕБШИНОС *آسيبشناس* *тиб.* пизишки осеб-шинос.

ОСЕБШИНОСӢ *آسيبشناسي* *тиб.* як баҳши илми тиб, ки осеб, сабаби пайдоиш ва анвои он, ҳамчунин равишҳои пешгирии табobati онро мавриди омӯзиш қарор медиҳад.

ОСЕВАН *آسيون* *ниг.* осема.

ОСЕМА *آسيمه* парешон, музтариб, мушавваш; саросема; ҳайрон, шефта; саргашта, деонамичоз, осеван; **осема гаштан (шудан)** ҳайрон ва парешонхотир шудан; деона шудан.

ОСЕМАНАЗАР *آسيمه نظر* *кит.* шӯрида, нигоҳ, ошӯфтаназар; мадхӯш, азхушрафта, азҳол-рафта.

ОСЕМАСАР//ОСЕМАСОР *آسيمه سر// آسيمه سار* саргардон, мутаҳаййир, парешонҳол, саросема.

ОСЕТИН *آسيتين* миллати эронинаҷод, ки дар Қафқоз зиндагонӣ мекунад.

ОСЕТИНӢ *آسيتينى* *мансуб ба осетин; забони осетинӣ.*

ОСИВОР *آسيوار* *кит.* монанди гунаҳкор, гунаҳгорсифат.

ОСӢ I *ا. عاسى* гунаҳкор, нофармон, он ки ҳилофи нишондоди дину шариат амал мекунад.

ОСӢ II *آسى* *мансуб ба марбут ба ос VI.*

ОСИӢ I *آسيا* 1. дастгоҳе, ки дар он ғалла-доноро орд мекунад. 2. ҷои ғалла орд қардан; **осиӢ ба навбат** (*мақ.*) ҳар қор ба навбати худ, ба навбат бояд риоя қард; **санги зерини осиӢ** *мач.* устувор, барқарор, собит; **як осиӢ об** обе, ки тавоноии ғардондани як осиӢbero дорад; **ба осиӢ(б)и касе об рехтан** ба пешрафти қори касе боис шудан.

ОСИӢ II *ю. آسيا* яке аз қитъаҳои шашгонаи олам.

ОСИӢБ *آسياب* *ниг.* осиӢ I.

ОСИӢБОН *آسيابان* он ки осиӢбонӣ мекунад; соҳиби осиӢ.

ОСИӢБОНӢ *آسيابانى* қасбу қори осиӢбон.

ОСИӢЕНА *عاصيانه* нофармонбардорона, исёнқорона, осивор, монанди осӢ.

ОСИӢПУЛӢ *آسياپولى* музде, ки ба осиӢбон барои орд қардани ғалла дода мешавад.

ОСИӢСАНГ *آسياسنگ* 1. санги осиӢ. 2. *мач.* санги бузург, санги ғарон.

ОСИӢХОНА *آسياحانه* бинои осиӢ, ҷои орд қардани ғалла.

ОСИӢЧАРХ *آسياجرځ* осиӢи бодӣ.

ОСИМ *ا. آثم* гунаҳгор, муҷрим, базаҳкор, осӢ.

ОСИМАСАР *آسيمه سر* *ниг.* осемасар.

ОСИФ I *ا. عاصف* *кит.* бодӣ саҳт, тундбод.

ОСИФ II *ا. عاثف* *кит.* пасрав, тобеъ.

ОСМОН *آسمان* фазои бениҳояти атрофи Замин, ки ба назар қабудранг ва гунбадшакл менамояд, сипеҳр; **аз осмон афтодани чизе** ногаҳонӣ ва муфт ба даст даромадани чизе; **осмонро ба сар бардоштан** саҳт ва баланд доду фарёд қардан; **осмон ба сари касе фуру рафтан** ба мушқили саҳт афтодан, бадбахтии қалоне рӯй додан; **ба осмон бардоштан** *касиро*

касиро бисёр ва берун аз ҳад таъриф кардан; **ба осмон дакка задан** хеле баланд бардошта шудан; **ба осмон расидан** бисёр баланд шудан (*мас., овоз*); **осмонро ба замин овардан** иҷро кардани кори маҳоле; **сари қасе ба осмон расидан** хеле сарбаланд ва ифтихорманд шудан; **осмон ба замин начаспидан** ягон ҳодисаи фавқуллода ё ислохнопазир ба вуқӯ наомадан; **осмон шудан** *мач.* соҳиби мартабаи баланд шудан; ҳавобаланд, мағрур, каснорас, касношинос ва дастнорас шудан; **осмон баланд (дур), замин саҳт** дар мавриди ноилоҷ мондан ва ба мушкили худ чора наёфтан гуфта мешавад; **дар ҳафт осмон ситорае надоштан** ниҳоят нодор ва камбағал будан.

ОСМОНА آسمانه *кит.* сақф, шифти хона, шифти бино.

ОСМОНАСОС آسمان اساس *кит.* пуршукӯх, бузург, азим, олибунёд.

ОСМОНБҶҶ آسمان بوس *мач.* хеле баланд; **кӯҳҳои осмонбӯс** кӯҳҳои бисёр баланд.

ОСМОНВАШ آسمان وش 1. осмонмонанд. 2. *мач.* баланд; бошукӯх. 3. *мач.* кабуд.

ОСМОНГАР آسمان گر *д., мач.* Худованд.

ОСМОНГАРД آسمان گرد он чи дар осмон парвоз мекунад (*паранда, ҳавопаймо*).

ОСМОНГИР آسمان گير *фатҳкунандаи осмон; баландпарвоз, дурпарвоз.*

ОСМОНГОҲ آسمان گاه баландмартаба, олигоҳ.

ОСМОНГУН آسمان گون 1. ба ранги осмон. 2. *мач.* кабуд, обиранг, лочувардӣ.

ОСМОНГУНА آسمانگونه *ниг.* осмонгун.

ОСМОНДАРА آسمان دره *нуч.* роҳи Қаҳқашон, Маҷарра.

ОСМОНЗАДА آسمان زده *кит.* фалокатзада, шӯрбаҳт, бадбаҳт, баҳтбаргашта.

ОСМОНИРАНГ آسماني رنگ *ниг.* осмонгун.

ОСМОНИ آسماني 1. *мансуб ба осмон; кутуби осмонӣ* *д.* китобҳои муқаддаси динӣ; **қазон осмонӣ** балои ногаҳонӣ; **чирмҳои осмонӣ** чирмҳои осмонӣ, сайёра ва ситораҳо. 2. *мансуб ба ранги кабуд; ниг.* осмонгун.

ОСМОНКАФ آسمان كف *мач.* хеле баланд ва пурсадо, раъдвор, пурғулғула; **базми осмонкаф** базми хеле пурдабада; **осмонкаф доира**

навоҳтан хеле баланду пурғулғула доира задан.

ОСМОННАВАРД آسمان نورد *осмонгард, баландпарвоз, ҳавопаймо (мас., паранда).*

ОСМОННАМО آسمان نما абзоре барои намоиши тасвири чирмҳои осмонӣ, ситораҳо *ва г.,* афлокнамо.

ОСМОННИҲОД آسمان نهاد 1. *ниг.* осмонасос. 2. *мач.* асилзода, покнаҷод.

ОСМОНПАЙМО(Й) آسمان پيما(ي) *осмонсайр, он ки, он чи дар осмон сайр ва гардиш мекунад.*

ОСМОНРАНГ آسمان رنگ *ниг.* осмонгун.

ОСМОНРАС آسمان رس *ниг.* осмонбӯс.

ОСМОНРӯЗ آسمان روز *рӯзи 27-уми ҳар моҳи шамсӣ.*

ОСМОНСАЙР آسمان سير *кит.* осмоннавард, осмонгард; баландпарвоз

ОСМОНСАНЧ آسمان سنج мунаҷҷим, ҳайатшинос, ситорашинос.

ОСМОНСОЙ آسمان ساي *осмонхарош, осмонрас, ниҳоят баланд.*

ОСМОНТАХТ آسمان تخت *кит.* баландмартаба, олиҷоҳ.

ОСМОНТОЗ آسمان تاز *ниг.* осмонгир.

ОСМОНФАР آسمان فر *пуршаъну пуршукӯх, бошукӯх.*

ОСМОНФАРҲАНГ آسمان فرهنگ *кит.* донишманд, доно, пурдон.

ОСМОНХАРОШ آسمان خراش *мач.* 1. бисёр баланди сар бар осмон қашида (*мас., қуллаи қӯҳ*). 2. бинои серошона.

ОСМОНХЕЗ آسمان خيز *баланд, пуршукӯх.*

ОСМОНШИКОФ آسمان شكاف *ниг.* осмонбӯс.

ОСМОНШИТОБ آسمان شتاب *киноя аз тезрав, тундрафтор.*

осо آسا 1. *асоси замони ҳозира аз осудан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳо мураккаб ба маънои мисл, монанд, шабеҳ: барқосо, шеросо, шамъосо...*

ОСО 1. зебу зинат, зевар, ороиш; **осо кардан** оростан, зинат додан. 2. хамёза, даҳондара.

ОСОИДА *ниг.* **осуда.**

ОСОИДАН *ором гирифтан, дам гирифтан, истироҳат; то омадани табар кунда меосояд (зарб.).*

ОСОИШ 1. осудан, роҳат кардан, дам гирифтан. 2. осудагӣ, роҳат, истироҳат. 3. оромӣ, тинчӣ, амният; **осоиш додан** дам додан; **осоиш доштан** дар роҳат будан, дар фароғат будан, осудаву тинч будан; **сулҳу осоиш** оштӣ ва амният.

ОСОИШГОҲ *гӯш* **осоиш** ҷои дамгирӣ, маҳалли осоиш, истироҳатгоҳ.

ОСОИШТА *осудан, роҳат, тинч, амн.*

ОСОИШТАГӢ *осудан, осудан, ороми, тинчӣ, амният.*

ОСОМ *ҷ. исм (гуноҳ).*

ОСОН *саҳл, сабук; муқоб.* **душвор; кори осон** кори саҳл, кори сабук; **роҳи осон** роҳи сабукгузар; **осон будан** саҳл будан, мушқил набудан, сабук будан; **осон кардан (кореро, мушқилеро)** саҳл гардондан, сабук кардан; **осон шудан** саҳл шудан, сабук шудан; **осон-осон** ба осонӣ.

ОСОНАКАК *гӯш* **осанак** хеле сабук, хеле саҳл.

ОСОНӢ *саҳл будан, саҳлӣ, сабукӣ; муқоб.* **душворӣ; ба осонӣ** бе душворӣ.

ОСОНФАҲМ *он чи фаҳмидан ва дарк кардани саҳл ва сабук аст, фаҳмо.*

ОСОРА *а. آثار ҷ. асар; 1. нишонаҳо, аломатҳо, изҳо, нақшҳо (мас., изи пой ё он чи аз касе боқӣ мемонад); осори кӯфтагӣ* нишонаҳои мондагӣ ва афсурдаҳои. 2. таълифот; **осори атиқа** ёдгориҳои айёми қадим.

ОСОРХОНА *музей.*

ОСТАР//АСТАР *мастои қисми даруни ҷома, кӯрпа ва дигар либосҳо; муқоб.* **абра.**

ОСТАРВОР *мастои астарбоб, порча ва матоъ, ки барои астар ба кор равад.*

ОСТАРДОР *либоси астардор, ҳар либос, ки аз тағ астар дорад.*

ОСТАРӢ *мастои либос ба астар.*

ОСТАРШОҲӢ *либосе, ки астараш аз матои абрешим аст.*

ОСТИН *он қисми либос, ки дастро аз сари китф то панҷа мепошонад; остин афшондан* бо ишораи даст рад кардан коре ё чизеро; **астар бар задан** барои анҷоми коре бо азму ҷазм икдом кардан.

ОСТИНАФШОНӢ *безътиной, бе-парвой.*

ОСТИНДАРОЗ *либосе, ки остини дароз дорад.*

ОСТИНДОР *либосе, ки остин дорад; муқоб.* **беостин.**

ОСТИНКӢТОҲ *либосе, ки остинаш аз оринҷ болост..*

ОСТИНФИШОН *хиромон; ракс-кунон.*

ОСТИНЧА *дастаке, ки вақти ба танӯр часпонидани нон то оринҷ мепошанд.*

ОСТОН *ниг.* **остона.**

ОСТОНА 1. баландие дар қисми даромадгоҳи хона, поиндарӣ, даромадгоҳи хона; ҷӯби зерини дар ё дарвоза. 2. даргоҳ, боргоҳ. 3. банди об, монеаи чараёни об; **дар остонаи...** а) дар арафайн..., дар оғози...; б) дар даромадгоҳи ҷое...; **остонаи касеро бӯсидан** таъзим кардан; **аз остонаи касе пой қандан** бо касе рафтуои худро бас кардан, қатъи муносибат кардан бо касе; **остонаи ҷоеро охурча кардан** ба ҷое бисёр рафтуои кардан; **остонаи касе аз тилло шудан** хеле давлатманд шудан.

ОСТОНАБАРО *остонабаро шудан* *мач.* ба гаваккашӣ сар кардани бача.

ОСТОНАБӢС *зиёрати бузургон.*

ОСТОНРӢБ *хизматгор, ходим.*

ОСУҒДА *хезуми нимсӯхта, хезуми нимсӯзи сиёҳшуда, осӯхта.*

ОСУДА 1. *сифати феълӣ замони гузаштаи осудан.* 2. беғам, беташвиш, даросоишбуда, хотирчамъ, ором, тинч, роҳат, фориғ; **осуда гардидан (шудан)** ором шудан, тинч шудан, аз ташвиш раҳидан, хотирчамъ шудан; **осуда нафас гирифтан** хотирчамъ шудан, баъд аз ташвише ба оромӣ расидан, ором

шудан; **осуда** *гузоштан касеро* ба ҳоли худ мондан, кордор нашудан, ташвиш надодан, безобита накардан (касери); **осуда кардан** (**намудан**) аз ташвиш раҳонидан, ором кардан, хотирчамъ намудан.

ОСУДАГӢ *آسودگی* оромӣ, тинчӣ, осоиш; фароғат, дар роҳат будан, хотирчамъӣ.

ОСУДАДИЛ *دل آسوده* ором, хотирчамъ, беташвиш, беизтироб.

ОСУДАДИЛОНА *دلانه آسوده* баоромӣ, беташвиш.

ОСУДАКОРӢ *آسوده کاری* *кит.* суствкорӣ, танбалӣ, коҳилӣ.

ОСУДАН *آسودن* ором гирифттан, дам гирифттан, роҳат кардан; дами беғам задан.

ОСУДАХАЁЛ *ниг.* осудахотир.

ОСУДАХОТИР *آسوده خاطر* *ниг.* осудадил.

ОСУДАҲГОҲ *گاه آسوده* *кит.* маҳал ва макони осоишу истироҳат, осоишгоҳ.

ОСУДАҲОЛ *آسوده خال* осударӯзгор, он ки вазъаш тинчу ором аст; **деҳқони осудаҳол**.

ОСУДАҲОЛӢ *آسوده حالى* осудаҳол будан.

ОСУДАҲОЛОНА *آسوده حالانه* ба осудагӣ, оромона.

ОСУДАҶОН *آسوده جان* *ниг.* осудадил.

ОСУДАҶОНӢ *آسوده جاني* *ниг.* осудадилӣ.

ОСУРӢ *آسوری* *мансуб ба* **Осур** (Ошур, Сурия).

ОТА *آته* *гуфт.* падар.

ОТАНГ *آتنگ* ресмони аз чарм ё навдаҳои тар бофташуда, ки онро ду карда аз юғ мегузаронанд ва ба воситаи меҳи чӯбӣ ба сурохиҳои тири сипор устувор мекунанд.

ОТАШ *آتش* 1. он чи аз сӯхтани чӯб, ангишт ё газ ба вучуд меояд ва дорои гармию равшанӣ мебошад. 2. *мач.* чӯшу хурӯш; сӯзу гудоз, эҳтироз: **оташи ишқ**, **оташи ғазаб**, **оташи дил** сӯзу гудози дил; **оташу об** ду чизи тамоман ба ҳамдигар зид, ду чизи соқиткунандаи якдигар; **оташу дуд** ду чизи ба ҳам тавбам; **оташ набошад**, **дуд намешавад** (*зарб.*); **оташи ҷудой** *мач.* сӯзу гудози ҷудой; **оташ андохтан ба дили касе** касеро ба изтиробу хурӯш овардан, касеро ба хашму ғазаб

овардан; **оташ афрӯхтан** алав даргирондан; **оташ афтодан ба ҷое** даргирифттан, сӯхтан; **оташ афтодан ба дили касе** безобита шудан, харосон шудан, бетокат шудан; **оташ афшондан** (**фишондан**) оташ пошидан, алав сар додан; **оташ боридан аз ҷашм** дар ҳолати хашму ғазаб будан; **оташ гирифттан** а) даргирифттан, сӯхтан; **ҷомааш оташ гирифт**; б) *мач.* хашмгин шудан, тез ва асабонӣ шудан; **оташ даргирондан** оташ афрӯхтан; **оташ додан** сӯзондан, даргирондан; **оташ задан** сӯзондан, алав мондан, алав сар додан ба ҷое; **оташи касеро доман задан** *мач.* касеро хашмгин кардан, барангехтан; **оташ кушодан** (**аз тӯп**, **туфанг**) тир ҳолӣ кардан; **оташ(ро) куштан** оташро ҳомӯш кардан; **оташ мондан ба чизе** даргирондани чизе; **оташ паридан аз ҷашм** саҳт зарба расидан ба ҷашм; **оташи касеро паст кардан** хашму ғазабӣ касеро фӯрӯ нишондан, ором кардан, таскин додан; **оташ пошидани ҷашм** барқ задан, дурахшидани ҷашм; **оташ(ро) фӯрӯ нишондан** а) оташро куштан, ҳомӯш кардан; б) *мач.* фитнаеро паст кардан; **миёни ду оташ мондан** *мач.* чи кор кардан ва ба кучо рафтани худро надоништан.

ОТАШАК I *آتشک* 1. *шакли тасғири оташ*; лаҳча. 2. барқ, сойқа.

ОТАШАК II *آتشک* як навъ бемории мева (*себ*, *зардолу*), ки дар рӯи он ҳолҳои сиёҳӣ саҳт пайдо мешавад ва мева саҳту камоб мегардад.

ОТАШАК III *آتشک* кирми шабҷароғ.

ОТАШАК IV *آتشک* *тиб.* маразест ки дар олати таносул пайдо мешавад; **обилаи оташак** обилаи фарангӣ.

ОТАШАНГЕЗ *آتش انگيز* 1. оташафрӯз, оташдиҳанда. 2. *мач.* гӯяндаи суҳанҳои тезу тунд; хашмгин.

ОТАШАНДОЗ *آتش انداز* он ки дар ҷангҳо оташ ба сӯи душман меандозад; **барангезандаи ҷанг**.

ОТАШАНДУД *آتش اندود* 1. оташолуд; оташгун, оташмонанд. 2. *мач.* ғамангез, ҳузновар.

ОТАШАРОБА *آتش اربه* *кҳн.* қатори.

ОТАШАФРӢЗ *آتش افروز* 1. оташдиҳанда. 2. *мач.* алавмон, суҳанчин, кинадӯз.

ОТАШАФРӢЗӢ *آتش افروزي* 1. оташ даргирондан. 2. *мач.* фитнаангезӣ, суҳанчинӣ, барҳам

задани муносибати касон.

ОТАШАФШОН آتش افشان оташпош, оташбор; кӯҳи оташафшон вулқон.

ОТАШАФШОНӢ آتش افشانی мансуб ба оташ пошидан ба атроф; оташ афшонидан: оташафшони(и вулқон).

ОТАШБАӢН آتش بیان маҷ. он ки нутқ ва гуфтори пуртаъсир ва ҷаззоб дорад.

ОТАШБАӢНӢ آتش بیانی гуфтор ва каломи муассиру ҷаззоб, нутқи пурҳарорату ҳаяҷонбахш.

ОТАШБАНД آتش بند фурӯ нишондани оташ; сеҳри оташбанд афсуне, ки гӯё бо хондан ва навиштани он оташ фурӯ менишинад.

ОТАШБАРГ آتش برگ ҷақмоқ; оташзана.

ОТАШБАРДОР آتش بردار тобовар ба оташ; хишти оташбардор хиште, ки ба оташ тобовар аст

ОТАШБАС آتش بس қатъ кардани ҷанг; мусолиҳа.

ОТАШБОЗ آتش باز 1. мушакпарон, мушакбоз. 2. он ки дар сахнаи сирк бо оташ бозӣ мекунад.

ОТАШБОН آتشبان кит. ниғаҳбони оташкада, ниғаҳбони оташ.

ОТАШБОЗӢ آتش بازی 1. мушакпаронӣ, тарфбозӣ. 2. мансуб ба оташбоз.

ОТАШБОР آتش بار 1. он чи оташ меборад, оташпошанда, шӯълавар, сӯзон. 2. маҷ. ҷаззоб, шӯрангез, гарму ҷӯшон, дурахшон, ҳаяҷоновар: нутқи оташбор, таъби оташбор; оҳи оташбор оҳи пурсӯзу гудоз; ҷашми оташбор ҷашми барқзан, ҷашми тобон; нигоҳи оташбор нигоҳи ҷаззоб.

ОТАШБОРӢ آتش باری оташафшонӣ (аз мусалсал ва г.).

ОТАШБОРОН آتش باران 1. ҳадафи тири зиёд қарор додан ҷоеро: оташборон қардан ҷоеро. 2. маҷ. бо нутқ оташборон қардан ба сухани пурҷозиба сомонро пахш қардан ва тахти таъсир қарор додан; бо ҷашм оташборон қардан тавассути зебоии ҷашм дили дигаронро тасхир ва ошиқ қардан.

ОТАШВАШ آتشوش ниг. оташгун.

ОТАШВОР آتش وار чун оташ, оташгун, шабеҳи оташ.

ОТАШГАР آتش گر 1. он ки бо оташ кор мекунад, мисли оҳангар, заргар, мисгар ва г. 2. бавучудоварандаи оташ.

ОТАШГАРДОН آتش گردان кит. зарфи симини ҳалқадор, ки дар он ангиштро даргиронда дар ҳаво ҷарх мезанонанд, то зудтар даргиррад, оташгархоҳ, оташсурхкун.

ОТАШГАРӢ آتش گری 1. кор қардан бо оташ. 2. тез қардан, обубо додан.

ОТАШГАРХОӢ آتش گرخواه кит., ниг. оташгардон.

ОТАШГИР آتش گیر 1. оташгиранда, оташангез, зудсӯз, сӯзон. 2. он чи бо он оташ мегиронанд, фурузонандаи оташ.

ОТАШГИРА آتش گیره оташдаргирон, пешдаргирон, пешгирон.

ОТАШГИРАК آتش گیرک афзори душоҳа, ки бо он оташ мегиранд ва ё оташ дуруст мекунад.

ОТАШГИРАНДА آتش گیرنده ниг. оташгир.

ОТАШГИРОН آتش گیران 1. феъли ҳол аз замони ҳозира: оташгирон омадан оташафрӯхта омадан: оташ дар даст омадан. 2. он ки ва он чи оташ мегирад; ниг. оташгир. 3. маҷ. он ки фитнаангезӣ мекунад.

ОТАШГИРОНАК آتش گیرانک он чи ба воситаи он оташ мегиронанд, оташгира.

ОТАШГОӢ آتشگاه оташкада, маъбади оташпарастон, ибодатгоҳи зардуштиён.

ОТАШГУЛ آتشگل навъи гул, аз ҷинси гули сурх.

ОТАШГУН آتشگون арғувонӣ, сурхи баланд; оби оташгун майи сурх; лаъли оташгун.

ОТАШДАМ آتش دم оташнафас; мурғи пӯлод-боли оташдам киноя аз ҳавопаймо.

ОТАШДЕӢ آتشده ниг. оташдиҳанда.

ОТАШДИДА آتش دیده 1. ба оташ афтода, ба оташ дучоршуда; сӯхта, алаврасида; чун мӯи оташдида аз азоб печубо хӯрда. 2. таҷрибадида, корозмуда, сӯзу гудоз дида, аз гарму сард огоҳ.

ОТАШДИХАНДА آتش دهنده *сифати феъли* замони ҳозира аз **оташ** додан; оташафрӯз; сӯзонанда (чоеро); **оташдиҳандагони чанг** киноя аз касони афрӯзандаи чанг, ононе ки барои сар кардани чанг баҳонае мечӯянд.

ОТАШДОН آتش دان *чое*, ки оташ афрӯхтаанд, кӯра; манкал, дегдон; **сарфаи сари оташдон** беҳ аз савдогари Ҳиндустон (зарб.).

ОТАШЗАБОН آتش زبان *ниг.* **оташбаён.**

ОТАШЗАБОНӢ آتش زبانی *ниг.* **оташбаёнӣ.**

ОТАШЗАН آتش زن *оташафрӯз*, сӯзонандаи чизе.

ОТАШЗАНА آتش زنه 1. пешдаргирон, алавдаргирон, пешгирон. 2. санги оташ, санги чакмоқ, оташбарг, санг ё оҳане, ки онро ба санге зада, оташ мебароранд.

ОТАШЗАНАНДА آتش زننده *ниг.* **оташангез.**

ОТАШИН آتشين 1. *мансуб ба оташ*; чун оташ, ба ранги оташ, аз оташ пайдошуда. 2. *мач.* пурхарорат, оташбор, гарму ҷӯшон, ҳаяҷонангез; **нутқи оташин, оҳи оташин, саломи оташин.** 3. хашмгин, қаҳролуд, ғазабнок; **оташин кардан касеро** боиси хашми касе гардидан, ба хашму ғазаб овардан; **оташин шудан** ғазабнок шудан, хашм гирифтани, дар қаҳр шудан.

ОТАШИНӢ آتشینی 1. бадқаҳрӣ, хашмноқӣ, ҳолати хашму ғазаб, хашмгин будан. 2. пурхароратӣ, пурҳайҷонӣ.

ОТАШИНҚАЛАМ آتشين قلم *қаламдасте*, ки суҳанаш муассир ва ҳаяҷоновар аст: **шоири оташинқалам.**

ОТАШИНМИЗОЧ آتشين مزاج *шаҳси тундхӯ, тез, асабӣ.*

ОТАШИНМИЗОЧӢ آتشين مزاجӣ он чи мансуб ба оташинмизоч аст; тундхӯӣ, тезӣ, асабоният.

ОТАШИННАФАС آتشين نفس *ниг.* **оташбаён:** адиби оташиннафас.

ОТАШИНОНА آتشينانه бо хашм, дар ҳолати хашму ғазаб.

ОТАШИНСУХАН آتشين سخن 1. *ниг.* **оташбаён.** 2. *мач.* он ки табъу хӯи тез ва хашмгин дорад; *муқ.* **оташинмизоч.**

ОТАШИНТАБӢ آتشين طبع *шоире*, ки пурхарорат ва таъсирбахш шеър мегӯяд; **шоири оташинтабӣ** шоире, ки салиқаи баланд дорад.

ОТАШИНХОНА آتشين خانه *оташинхонаи саҳт-ҷӯш кит.* киноя аз дунё, ҷаҳон.

ОТАШИНХӢ (Ӣ) آتشين خوي *ниг.* **оташинмизоч.**

ОТАШИНХӢӢ آتشين خويي *ниг.* **оташинмизочӣ.**

ОТАШӢ آتشی 1. *мансуб ба оташ.* 2. *мач.* бисёр базеб, назаррас.

ОТАШКАДА آتشکده *таър.* ибодатгоҳи зардуштиён, ки дар он оташ ба таври доимӣ фурузон буд.

ОТАШКОВ آتش کاو *олати ҷӯбин* ва ё оҳанин барои кофтани оташ.

ОТАШКОВАК آتش گاوک *ниг.* **оташков.**

ОТАШКОР آتش کار он ки бо оташ сару кор дорад; оҳангар, кӯрабон, гӯлаҳӣ ва ғ.

ОТАШКУШ آتش کش 1. кушандаи оташ, хомӯшкунандаи оташ. 2. *мач.* он ки фитнаву машғаларо фуру менишонад.

ОТАШКУШАК آتش کشک *воситаи оташкушӣ; асбоби оташкушӣ* воситаи фуру нишондани оташ.

ОТАШКУШӢ آتش کشي 1. хомӯш кардани сӯхтор ва оташ. 2. *мач.* хомӯш кардани фитнаву мағал.

ОТАШКУШОӢ آتش کشايي *оғоз кардан ба тирандозӣ (аз тӯп, пулемёт, милтиқ ва ғ.).*

ОТАШҚАЛАМ آتش قلم *ниг.* **оташинқалам.**

ОТАШЛИБОС آتش لباس *кит.* сурхпӯш.

ОТАШМАНИШ آتش منش *кит., ниг.* **оташмизоч.**

ОТАШМИЗОЧ آتش مزاج *ниг.* **оташинмизоч; инсони оташмизоч** инсони тундхӯ ва асабӣ.

ОТАШМИЗОЧӢ آتش مزاجي *ниг.* **оташинмизочӣ.**

ОТАШМОН آتش مان 1. он ки ба оташдон оташ мегиронад, он ки дар дегхонаҳо ва ғ. оташ мемонад; гӯлаҳӣ. 2. *мач.* фитнаангез миёни ду кас.

ОТАШМОНӢ آتش ماني он чи мансуб ба оташмон (I, II) аст: **оташмонӣ дар оташдон; оташмонӣ миёни ду кас (ду касро ба ҳам душман ва ҷангҷӯ кардан), суҳанчинӣ.**

ОТАШНАВО آتش نوا *мач.* он ки нолаи пурсӯз дорад; хушовозӣ; хушхонӣ; хониши маҳзунона.

ОТАШНАВОӢ آتش نوائى *хушовозӣ, хушхонӣ.*

ОТАШНАФАС آتش نفس *ниг. оташбаён; шоири оташнафас* сухангӯи пурхарорат.

ОТАШНИШОН آتش نشان *нав.* 1. фурӯнишонандаи оташ, хомӯшкунандаи оташ, хомӯшкунандаи сӯхтор. 2. *мач.* рофеи шӯру хаяҷон, таскинбахш.

ОТАШНИШОНӢ آتش نشانی *нав.* оташнишонбудан, идора ё созмоне, ки вазифаи пешгирии сӯхторро дорад: **хадамоти оташнишонӣ, амнияти оташнишонӣ.**

ОТАШНОК آتش ناک *ниг. оташин.*

ОТАШОЛУД آتش آلود 1. оташомехта: **хокистари оташолуд.** 2. *мач.* хашмгинона; **нидои оташолуд** ниDOI хашмгинона ва пурғазаб; **сухани оташолуд** сухани пурхарорат.

ОТАШПАРАСТ آتش پرست он ки оташ парастии мекунад, зардуштӣ.

ОТАШПАРАСТӢ آتش پرستی *мансуб ба оташпараст:* оини оташпарастӣ; **русуми оташпарастӣ.**

ОТАШПАРОН آتش پران *ниг. оташафшон:* **яроқҳои оташпарон.**

ОТАШПО(Ӣ) آتش پا(ی) *мач.* тундрав, тезрав; давон.

ОТАШПОД آتش پاد *нав.* масолеҳи сохтмони ба оташ тобовар.

ОТАШПОРА آتش پاره *лахчаи оташ, ахгар.*

ОТАШПОШАНДА آتش پاشنده он чи оташ мефишонад; **силоҳи оташафшонанда** (*навъе аз силоҳ*).

ОТАШРАНГ آتش رنگ 1. ба ранги оташ. 2. *мач.* сурхранг, сурхи баланд.

ОТАШРЕЗ آتش ریز 1. сӯзон, фурӯзон; шӯълавар. 2. *ниг. оташафрӯз* II.

ОТАШСУРХКУН آتش سرخن *кит., ниг. оташгардон.*

ОТАШСУХАН آتش سخن *мач., ниг. оташбаён:* **нотики оташсухан, шоири оташсухан.**

ОТАШТАБӢ آتش طبع *ниг. оташинмизоч.*

ОТАШТОБ آتش تاب *ниг. оташранг.*

ОТАШТОБОВАР آتش تاباور 1. тобовар ба оташсӯзӣ, оташбардор, насӯзанда. 2. *мач.* тобоварандаи сахтӣ мушкӣлот; **обутобёфта** дар бадӯ неки рӯзгор.

ОТАШФИКАН آتش فکن *ниг. оташандоз* I, II.

ОТАШФИШОН آتش فشان *ниг. оташафшон.*

ОТАШФИШОНӢ آتش فشانی он чи мансуб ба оташфишон аст; *ниг. оташафшонӣ.*

ОТАШФУРӢЗ آتش فروز *ниг. оташафрӯз* I, II.

ОТАШХОМӢШКУН آتش خاموشکن *кушандаи оташ, барҳамдиҳандаи сӯхтор.*

ОТАШХОМӢШКУНАК آتش خاموشکنک *олати сӯхторхомӯшкунӣ, абзори оташнишонӣ.*

ОТАШХОМӢШКУНӢ آتش خاموشکنی *барҳамдиҳии сӯхтор, куштани оташ.*

ОТАШХОНА آتش خانه 1. ҷои оташгиронӣ (*дар машина, паровоз, танӯр*); оташдон, кӯра, конун, танӯр. 2. *ниг. оташгаҳ* ва **оташкада.**

ОТАШХОР آتش خوار 1. он чи оташ меҳӯрад; **мурғи оташхора** мурғи афсонавиест, ки гӯё оташ меҳӯрдааст; самандар, қокнус. 2. *мач.* золим, ситамгор.

ОТАШХОРА آتش خواره *ниг. оташхор.*

ОТАШХОРӢ آتش خواری *мансуб ба оташхор* II; **золимӣ, ситамгарӣ.**

ОТАШХОРИГӢ آتش خواریگی *ниг. оташхорӣ.*

ОТАШХӢ(Ӣ) آتش خو(ی) *ниг. оташинхӯ.*

ОТИБ *а.* عاتب *итобкунанда, сарзанишкунанда, маломаткунанда.*

ОТИЛ *а.* عاطل 1. бараҳна ва холи аз чизе; маҳрум, ҷудо. 2. бекор, беҳуда.

ОТИР *а.* عاطر *кит.* муаттар, атромез, хушбӯй; **хотири отир** хотири беғубор, хотири софу бекудурат.

ОТИФА/ОТИФАТ عاطفه//عاطفت *кит.* меҳрубонӣ, шафқат, илтифот.

ОТИЯ *а.* آتیه *муаннаси отӣ.*

ОТӢ *а.* آتی оянда; баъдӣ.

ОТУН *т.* آتون кхн. 1. мактабдори мактаби духтарона дар солҳои пешин, бибиҳалифа. 2. *хитоби эҳтиромӣ ба занони босаводи куҳансол.*

ОФАНД آفند *кит.* чанг, чидол; хусумат, душманӣ.

ОФАРАНДА آفرنده офаринанда, халққунанда, бавучудоваранда.

ОФАРИДА آфريده халқшуда, махлук; мавчуд.

ОФАРИДАГОР آفريده گار *ниг.* офаридгор.

ОФАРИДАН آفريدن аз нестӣ ба ҳастӣ овардан, ба вучуд овардан, халқ кардан, эҷод кардан; асар **офаридан**.

ОФАРИДГОР آفريدگار 1. офаринанда, падидоваранда. 2. яке аз номҳои Худо.

ОФАРИН I آفرين 1. *асоси замони ҳозира аз офаридан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои офаринанда, эҷодкунанда: суханофарин, чахонофарин.*

ОФАРИН II آفرين *калимаи нидо*, ки таҳсинро ифода мекунад: аҳсант, боракаллоҳ, бале; **офарин гуфтан** (хондан) таҳсин кардан; дуо, шукр.

ОФАРИНАНДА آفريننده *сифати феълии замони ҳозира аз офаридан*; эҷодкунанда, бавучудоваранда.

ОФАРИНАНДАГӢ آفرينندگي *тарзи дигари сифати феълии замони ҳозира аз офаринанда*; қобилияти ба вучуд овардан, тавоноии офаридан.

ОФАРИНГАР آفرينگر *ниг.* офарингӯ(ӣ).

ОФАРИНГӢ(Ӣ) آفرينگو(ي) таҳсинкунанда, ситоишгар, балегӯӣ.

ОФАРИНИШ آفرينش хилкат; офаридан.

ОФАРИНСАРОӢ آفرين سراي таҳсингӯӣ, мадхусано гуфтан, ситоиш кардан, саногӯӣ.

ОФАРИНХОН آفرين خوان *ниг.* офарингӯӣ.

ОФАТ *а.* آفت ҳар чизе, ки харобӣ ва табоҳӣ меоварад, осеб, зиён, бало, озор; ҳалокати ногаҳонӣ; **офати табиӣ** зиён дар натиҷаи ҳодисаҳои табиат (*сел, сармои бемаҳал, заминҷунбӣ ва ғ.*); **офат расидан** зиёну захмат рӯй

додан; **офати ҷон** а) он чи боиси озори ҷон аст; б) *киноя аз маъшукаи шӯҳи чафокор.*

ОФАТБОР آفت بار офатовар, он чи боиси бало-ву зиён аст.

ОФАТЗАДА آفت زده 1. зиёнрасида, зарардида. 2. ба офатҳои табиӣ (*аз қабилӣ сел, тагарг, малах ва ғ.*) дучоршуда (*дар бораи киши*).

ОФАТРАСИДА آفت رسیده *ниг.* **офатзада**.

ОФИЯТ *а.* عافيت 1. тандурустӣ, саломатӣ, сиҳати комил; **офият ёфтан** сиҳат шудан, халос шудан аз беморӣ. 2. оромӣ, амонӣ, осудагӣ.

ОФИЯТТАЛАБӢ عافيت طلبى талаби офият кардан, рӯ ба офият овардан.

ОФОҚ *а.* آفاق 1. ҷ. **уфуқ**. 2. олам, дунё; **машҳури офоқ** машҳур дар тамоми олам.

ОФОҚГАРД آفاق گرد ҷаҳонгард.

ОФОҚГИР آفاق گير *кит., маҷ.* забткунандаи сарзаминҳои дигар, ҷаҳонкушо, фарогирандаи тамоми ҷаҳон.

ОФОҚӢ آفاقي 1. *мансуб ба офоқ*. 2. *фалс.* хоричӣ, беруни, объективӣ; *муқоб.* **анфусӣ**, ки субъективиро ифода мекунад.

ОФТАЛМОЛОГ ю. آفتل ملاگ *тиб.* духтури чашм, чашмпизишк.

ОФТАЛМОЛОГИЯ آفتل ملاگيه *тиб.* илми бемориҳои чашм; чашмпизишкӣ.

ОФТОБ آفتات ситораи нурдиҳанда, маркази низоми шамсӣ, ки равшаниву ҳарорати замин аз он ҷост; Хуршед, меҳр, Шамс; **офтоби озодӣ**; **офтоби бачакушак** офтоби рӯзҳои зимистонӣ, ки сарди бедавом мешавад; **офтоби лаби бом**; **офтоби саридеворӣ** чизи бебаҳо, чизи ба зудӣ аз байнраванда, заволапазир; **пеш аз офтоб** пеш аз тулӯи офтоб, сахари барвақт; **баланд шудани офтоб** сар задани офтоб, ба қиём омадани офтоб; **баромадани офтоб** тулӯ; **гирифтани офтоб** *ниг.* **кусуф**; **офтоб додан** ба офтоб баровардан, дар ҷои офтобрӯя паҳн кардани чизе (*мас., кӯрпа ё либосро*) барои хушкондан ё ҳаво хӯрондан; **офтоб задан** аз гармои офтоб осеб дидани бадан (*мас., сар*); **фуру рафтани офтоб** гуруби офтоб, гуруб; **офтоб хӯрдан** барои гармшавӣ ба офтобрӯя баромадан; **қиёмӣ офтоб** ба самтурраъс омадани офтоб; **офтоб аз кучо баромад?** ба маънои ҷӣ шуд, ки аз мо ёде кардед, шамол шуморо аз кучо паронда

овард?

ОФТОБА آفتابه зарфи филизӣ ё сафолӣ барои дасту рӯ шустан, обдаста.

ОФТОБАДОР دار آفتابه 1. доранда ва соҳиби офтоба. 2. он ки барои дастшӯии дигарон офтобадорӣ мекунад.

ОФТОБАКАШ كش آفتابه *ниг.* **офтобадор** 2.

ОФТОББАРО برا آفتاب сӯи тулӯи офтоб, шарк, машрик.

ОФТОББОЗГАШТ بازگشت آفتاب *ниг.* **офтобгардиш**.

ОФТОБГАРД گرد آفتاب сӯи ғуруби офтоб, мағриб.

ОФТОБГАРДАК گردک آفتاب *ниг.* **офтобпараст**.

ОФТОБГАРДИШ گردش آفتاب инкилоби тобистонӣ ва зимистонӣ, убури офтоб аз дуртарин ё наздиктарин нуктаи мадор.

ОФТОБГИР گیر آفتاب соябон, чатр, шамсия.

ОФТОБДҶҮСТ دوست آفتاب он ки дӯстдори гармиву офтоб аст.

ОФТОБЗАДА زده آفتاب *сифати феълии замони гузашта аз офат задан*; осебдида аз гармои саҳти офтоб; **рӯи офтобзада** сӯхтагии рӯй аз бисёр будан дар офтоб.

ОФТОБЗАДАГӢ زدگی آفتاب *шакли дигари сифати феълии замони ҳозираи офтобзада*; нотобӣ бар асари гармои офтоб.

ОФТОБЗОР آفتابزار чои пур аз нури офтоб; пу-рофтоб.

ОФТОБӢ آفتابی 1. *мансуб ба офтоб*; офтобнок: **рӯзи офтобӣ**. 2. дар офтоб хушкида, дар офтоб хушкондашуда: **мавизи офтобӣ**.

ОФТОБНАДИДА ندیده آفتاب чое, ки нур ва тобиши офтоб ба он намерасад: **хонаи офтобнадида**.

ОФТОБНИШИН نشین آفتاب вақт ё чои ғуруби офтоб; самти офтобнишин, ғарб, мағриб.

ОФТОБНОК آفتابناک офтобӣ; **рӯзи офтобнок** рӯзи беабру бебориш, ки офтоб медурахшад.

ОФТОБНОРАС نارس آفتاب чое, ки партави офтоб ба он нуфуз намекунад, чои сояру.

ОФТОБПАРАСТ پرست آفتاب 1. *кҳн.* он ки офтобро парастииш мекунад, зардуштӣ. 2. *бот.* гиёҳи соқабаланди калонбарге, ки сараш ҳамеша ба тарафи офтоб моил аст, донаҳои онро таф дода меҳӯранд ё аз онҳо равған мекашанд.

ОФТОБПАРАСТӢ پرستی آفتاب 1. оташпараст; ишорат бар оини зардуштӣ.

ОФТОБПӢШ پوش آفتاب он чи, ки ба он рӯшноиро мепӯшанд, то соя пайдо шавад: **айнаки офтобпӯш**, **чатри офтобпӯш**.

ОФТОБРАС رس آفتاب чое, ки партави офтоб ба он нуфуз дорад, чое, ки рӯ ба офтоб воқеъ шудааст; офтобрӯя: **хонаи офтобрас**.

ОФТОБРУХ رخ آفتاب *мач.* хушлико, хушсимо, зебо, чамил.

ОФТОБРӢ(Ӣ) (ی) آفتاب *мач.* 1. чое, ки офтоб метобад ва гарм мекунад, офтобрӯя. 2. *мач., ниг.* **офтобрух**.

ОФТОБРӢЯ رویه آفتاب *ниг.* **офтобрас**.

ОФТОБРӢЯНИШИН نشین رویه آفتاب он ки дар офтобрӯя нишастааст.

ОФТОБСАНЧ سنج آفتاب *нуч.* олат ва дастгоҳи санчиши нерӯи гармии хуршед.

ОФТОБСИМО سیما آفتاب *ниг.* **офтобрух**.

ОФТОБСӢХТА سوخته آفتاب сӯхта аз тафси офтоб, офтобсӯзонда; он ки ва он чи дар офтоб аз таъсири гармии он сӯхтааст.

ОФТОБСӢХТАГӢ سوختگی آفتاب *ниг.* **офтобсӯхта**.

ОФТОБТЕҒА تیغه آفتاب теғай кӯҳ ё баландие, ки партави офтоб пеш аз ҳама ба он ҷо метобад.

ОФТОБФАРО فرا آفتاب *ниг.* **офтобнишин**.

ОФТОБХӢРДА خورده آفتاب *ниг.* **офтобзада** ва **офтобсӯхта**.

ОФТОБШИНАМ ششم آفتاب тарафи офтобнишин.

ОХИЗ ا. أخذ *кит.* дастгир, ёридох, гиранда.

ОХИР ا. آخر 1. интиҳо, поён. 2. вопасин, охирин, 3. ниҳоят, оқибат; *муқоб.* **аввал**, **ибтидо**. 4. *ҳисса* дар мавриди савол, тасдиқ, таъкид ва пурқувват кардани сухан ба ҷумла илова мешавад; **охири кор** поёни кор, оқибати кор,

охируламр; дар **охири кор** дар анчоми кор, баъди тамом шудани кор; **ба охир расидан** тамом шудан, анчом ёфтан, поён ёфтан; **ба охир расонидан** ба анчом расонидан, то интиҳо бурдан; **охир шудан** ба поён расидан, сар омадан; **охири охирон** ниҳоят, дар ниҳояти кор.

ОХИРАН *а.* آخراً дар охир, пас аз ҳама.

ОХИРАНДЕШ آخراندیش он ки охиру анчоми кореро доимо андеша мекунад, оқибатбин.

ОХИРАНДЕШӢ آخراندیشی оқибатандешӣ, оқибатбинӣ.

ОХИРАТ *а.* آخرت *д.* он дунё, ҷаҳони дигар, сарои дигар, уқбо, олами уқбо, дорулбақо.

ОХИРАТГАРО آخرتگرا он ки ба охират ва парҳезгорӣ дода шудааст, парҳезгор.

ОХИРАТГАРОӢ آخرتگرایی охиратгаро будан, парҳезгорӣ, амали охиратгаро.

ОХИРАТШИНОСӢ آخرت شناسӣ *д.* ҷараёни фалсафии диние, ки дар бораи поёни ҷаҳон сарнавишти башар дар охират баҳс мекунад, меодшиносӣ.

ОХИРБИН آخر بين *мач.* оқибатандеш, дурандеш, дурбин.

ОХИРБИНӢ آخر بينی *мач.* оқибатандешӣ.

ОХИРЗАМОН آخر زمان *д.* давраи охир, давраи вопасини дунё, наздик ба рӯзи қиёмат; **пайғамбари охирзамон** Муҳаммади Мустафо(с); **Маҳдии охирзамон** Маҳдии Мавъуд (а) охири имом аз имомони дувоздагонаи шиъаи имомия, ки ба эътимоди аҳли ташайуъ пас аз ғайбати кубро дар давраи охири дунё зухур мекунад.

ОХИРИН آخرین 1. пасин, вопасин, баъд аз дигарон, баъд аз ҳама, баъдина. 2. ниҳой, интиҳой; **сухани охири** сухани охир, сухани вопасин; **қарори охири** қарори вопасин, қарори қатъӣ.

ОХИРИУМРӢ آخر عمرӣ воқеъгашта дар айёми охирини умр.

ОХИРӢ آخرӣ охири, вопасин, аз ҳама баъдина, мансуб ба давраи охири чизе; **амирони охирии Бухоро**.

ОХИРСУХАН آخر سخن сухани вопасин, каломи мунтаҳо.

ОХИРУЗЗАМОН *а.* آخر الزمان *ниг.* охирзамон.

ОХИРУЛАМР آخر الامر саранҷом, дар поёни кор, ниҳоят.

ОХОЛ آخال *кит.* ҳар чизи афканданӣ ва нодаркор ба мисли пӯстлох, хасу хошок, хокрӯба; ахлот.

ОХТА آخته 1. сифати феълии замони гузаитан **охтан**. 2. овезон.

ОХТАН آختن 1. *кҳн.* кашидан, баровардан (*мас., тегро аз гилоф*). 2. овехтан.

ОХУНД آخوند *таър.* 1. мулло, муаллим, пешвои динӣ. 2. дар Бухорои замони амир яке аз мансабҳои олии динӣ.

ОХУНДНАМО آخوند نما он ки ба зоҳир охунд аст, вале шариатро риоя намекунад, муллонамо, он ки зоҳиран ба мулло монанд аст.

ОХУР آخر // آخور 1. ҷои махсуси хӯроқхӯрии чорпоён; **аз охури баланд (боло) ем хӯрдан**; *мач.* ашрофона рӯз гузарондан, назарбаланд будан.

ОХУРА//ОХУРАК آخره // آخرک *тиб.* устухони зери гардану гулӯ.

ОХУРӢ آخرى 1. чорвое, ки аз охур ем меҳӯрад. 2. чорвои парвой.

ОХУРСОЛОР آخر سالار *кит.* мирохур, сардори саисхона.

ОХУРЧА آخرچه 1. охури хурд. 2. *мач.* жарфнои хурд; **дари (остонаи) ҷоеро, касеро охурча кардан** ба ҷое бисёр рафту омад кардан, ба ҷое барои коре бисёр рафтуой кардан, хирагии зиёд кардан. 2. *ниг.* **охурак**.

ОХУРЧӢ آخرچى ходими саисхона, саис, он ки ба охури чорпоён алаф мерезад.

ОХУРЧӢӢ آخرچوب чӯби охур, чӯби саис.

ОХШИГ آخشيگ *ниг.* **оҳшич**.

ОХШИЧ آخشيچ 1. зид, муҳолиф. 2. *мач.* унсур, ҳар як аз унсурҳои чоргона, ки иборат аз хоку обу боду оташ аст.

ОҲ آه 1. калимае, ки дар пайомади дарду ғам ва пушаймонӣ аз сина мебарояд. 2. *нидо*; вой, воҳ; **оҳ, вой, оҳи оташбор, оҳи сӯзон; оҳи сард** оҳи ҳасратомез; **оҳу воҳ кардан** зорӣ кардан, изхори дарду ҳасрат кардан; **оҳ кашидан** аз шиддати дарду ҳасрат нафаси чуқур баро-

вардан.

ОҲАК **آهک** *хим.* моддае, ки аз пухтани санги махсусе ҳосил мешавад ва дар сохтмон ба кор меравад; **оҳаки кушта ё шукуфта** оҳаки обрасида.

ОҲАКЗАНИ **آهکزي** оҳак задан, оҳак кардан, сафед кардан (-и девор, дарахт *ва ғ.*).

ОҲАКЗАРНИХ **آهک زرينخ** оҳаки бо хокаи зарних омехта барои тоза кардани мӯи бадан.

ОҲАКӢ **آهکي** оҳакдор; **намади оҳакӢ** намаде, ки пашми он аз пӯсти ҳайвонот ба воситаи оҳакоб чудо карда шудааст.

ОҲАКНОК **آهکناک** он чи бо оҳак омехта аст: **оби оҳакӢ**.

ОҲАКОБ **آهک آب** обе, ки бо оҳак омехта шудааст.

ОҲАКПАЗ **آهک پز** он ки сангро сӯзонда оҳак ҳосил мекунад.

ОҲАКПАЗӢ **آهک پزي** оҳак пухтан; кӯраи махсус барои тайёр кардани оҳак.

ОҲАКСАНГ **آهک سنگ** *маъд.* санге, ки аз он оҳак мепазанд.

ОҲАН **آهн** филизи сахти маъруф; **роҳи оҳан** роҳи релс гузошташуда барои ҳаракати қатораҳо; **оҳани сард кӯфтан** кори бенатиҷа ва беҳуда кардан.

ОҲАНБАДАН **آهн بدن** *маҷ.* одами қавӣ, пуртоқат.

ОҲАНБУР **آهн بر** 1. арраи оҳанбурӣ.

ОҲАНБОЛ **آهн بال** он чи боли оҳанӣ дорад; **мурғи оҳанбол** *киноя аз ҳавопаймо.*

ОҲАНГ I **آهنگ** *мус.* 1. мавзунии садо. 2. нағма, наво; **оҳанги тор** овози тор: **ба оҳанг андохтан** оҳанг бастан ба шеър. 3. тарз, равиш, тарзи гуфтор: **бо оҳанги маъюсона, бо оҳанги узрхоҳона, бо оҳанги шодӣ, бо оҳанги шӯхӣ.**

ОҲАНГ II **آهنگ** қасд, азм, ирода, ният.

ОҲАНГАР **آهنگر** он ки аз оҳан асбобу анҷоми гуногун месозад: **устои оҳангар.**

ОҲАНГАРӢ **آهنگري** 1. касбу кори оҳангар, сохтани олату анҷоми гуногун аз оҳан. 2. *мансуб ба оҳангар:* **кӯраи оҳангарӣ, устохонаи оҳангарӣ.**

ОҲАНГАРХОНА **آهنگر خانه** коргоҳи оҳангар, устохонаи оҳангар.

ОҲАНГДОР **آهنگ دار** 1. он чи овозу садо дорад. 2. хушовоз, мавзуновоз.

ОҲАНГСОЗ **آهنگ ساز** он ки оҳанги мусиқӣ эҷод мекунад.

ОҲАНГСОЗӢ **آهنگ سازي** кору амали оҳангсоз.

ОҲАНГУДОЗ **آهн گداز** 1. коргари оҳангудозӣ. 2. *маҷ.* сахт гарм, тафсон: **офтоби оҳангудози тобистон.**

ОҲАНГУДОЗӢ **آهن گدازي** касб ва амали оҳангудоз, гудозиш ё об кардани оҳан.

ОҲАНДИЛ **آهн دل** 1. *маҷ.* сахтдил, сангдил, бе-рахм. 2. *маҷ.* қавиירוда; шердил, нотарс.

ОҲАНДОР **آهн دار** он чи ки оҳан дорад: **чархи оҳандори ароба.**

ОҲАНИН **آهنين** 1. *мансуб ба оҳан;* чизи аз оҳан сохташуда: **белчаи оҳанин, сандуқи оҳанин, қафаси оҳанин.** 2. *маҷ.* сахт, қавӣ, маҳкам, нерӯманд: **азми оҳанин, бозуи оҳанин, дили оҳанин, иродаи оҳанин.**

ОҲАНИНБОЗУ **آهنين بازو** *маҷ.* қавӣ, зӯр.

ОҲАНИНДИЛ **آهنين دل** *ниг.* оҳандил.

ОҲАНИНИРОДА **آهنين اراده** *маҷ.* он, ки иродаи қавӣ дорад, матин.

ОҲАНИНПАЙКАР **آهنين پيکر** 1. он чи аз оҳан сохта шудааст. 2. *маҷ.* қавӣ, мустаҳкам.

ОҲАНИНПАНЧА **آهنين پنجه** *маҷ.* боқувват, зӯрманд.

ОҲАНИНРОӢ **آهنين راي** *маҷ.* сахтирода, қави-ирода.

ОҲАНИНТАН **آهنين تن** *маҷ., ниг.* оҳанинпайкар.

ОҲАНИ **آهني** *ниг.* оҳанин.

ОҲАНКӢБ **آهн کوب** бо оҳан пӯшондашуда.

ОҲАНМАЙДА **آهн ميده** резаҳои оҳан, резаҳои сӯхонхӯрдаи оҳан.

ОҲАНПОРА **آهн پاره** пораҳои филизи партовшуда.

ОҲАНПОЯ **آهн پايه** пояи ҳар чиз, ки оҳанин аст.

ОҲАНПҮШ *پوش* он чи рӯяш ва ё ҳама та-
рафаш бо қабати оҳан пӯшонда шудааст; он
чи зиреҳи оҳанӣ дорад; зиреҳпӯш.

ОҲАНРАБО *ربا* *тех.* филизе, ки оҳанро ба
худ мекашад; микнотис, магнит.

ОҲАНРЕЗА *ريزه* *ниг.* оҳанмайда.

ОҲАНСОВ *ساو* 1. сӯхон. 2. резаҳои оҳан, ки
вақти сӯхон кардани он мерезад.

ОҲАНСОЗ *ساز* *у*стои оҳансоз, оҳангар.

ОҲАНСОЗӢ *سازى* *а*мали оҳансоз.

ОҲАНТАН *تن* *мач.*, *ниг.* оҳанинпайкар.

ОҲАНТАРОШ *تراش* он ки бо оҳан чизе ме-
тарошад.

ОҲАНТАРОШӢ *تراشى* *а*мали оҳантарош.

ОҲАНТАСМА *تسمه* *а*н тасмаи оҳанин; **оҳан-**
тасмаи танк.

ОҲАНТАХТА *تخته* *а*н варақҳои оҳан.

ОҲАНФУРҮШ *فروش* *а*н фурӯшандаи оҳан.

ОҲАНЧИДАН *آهنجيدن* *кит.* кашидан; берун
кардан.

ОҲАНҶОМА *جامه* *а*н тунукае, ки барои маҳ-
фуз нигоҳ доштани сандуқ *ва г.* аз рӯй зада
мешавад.

ОҲАР *آهر* *мое*, ки аз гарди орди гандум ё кар-
тошка тайёр мекунанд ва барои шах ва
чилодор шудан матоъро ба он тар карда ме-
хушконанд.

ОҲАРДОР *آهردار* дорои оҳар, он чи дар тарки-
баш оҳар дорад.

ОҲАРЗАДА *آهرزده* *ниг.* оҳардор.

ОҲАРЗАНИӢ *آهرزنى* бо оҳар чизеро (матеро)
шах ва мучаллал кардан.

ОҲАРӢ *آهري* *мансуб ба* **оҳар**. 1. оҳардор, оҳар
задашуда. 2. тоза, обнарасида (*мас.*, *матой*,
либос).

ОҲАРМАН *آهرمن* *ниг.* аҳриман.

ОҲГҮӢ *گوي* *а*н ки оҳ мегӯяд; дардманд ва
ранҷманд.

ОҲЕХТАН//ОҲИХТАН *آهختن//آهيختن* *ниг.* ох-

тан.

ОҲИДАН *آهيدن* оҳ кашидан.

ОҲИСТА *آهسته* 1. ором, сокитона, бесадо, бо
овози паст; *муқоб.* **баланд**. 2. бешитоб,
тадричан; *муқоб.* тез ва босуръат. 3. но-
маълум, беғалоғула, ба касе нафаҳмонда. 4.
сул, аз рӯи мадуро; *муқоб.* **сахт**; **оҳиста-**
оҳиста бешитоб; б) кам-кам, андак-андак,
тадричан, рафта-рафта.

ОҲИСТАГӢ *آهستگي* 1. оромӣ; сулӣ, бешитобӣ;
мулоимат. 2. *мач.* хилм; бурдборӣ.

ОҲИСТАКАК *آهستکک* оҳиста, бешитоб, боэҳ-
тиёт, номаълум.

ОҲИСТАКОР *کار* *А*ҳесте 1. он ки корро ба оҳис-
тагӣ ва бешитобзадагӣ ба ҷо меорад; *муқоб.*
тезкор. 2. *мач.* эҳтиёткор, андешакор.

ОҲИСТАКОРӢ *کاري* *А*ҳесте 1. кори бештоб. 2.
мач. эҳтиёткорӣ.

ОҲИСТАРАВ *رو* *А*ҳесте 1. он ки ба оромӣ ва бе-
шитоб роҳ меравад. 2. танбал, коҳил.

ОҲИСТАРОӢ *راي* *А*ҳесте доно, донишманд, пур-
дон.

ОҲИСТАСУХАН *سخن* *А*ҳесте он ки бо овози
паст ва ором сухан мегӯяд.

ОҲИСТАЯК *یک* *А*ҳесте *гуфт.*, *ниг.* оҳистакак.

ОҲКАШӢ *کشي* *а*н оҳ кашидан.

ОҲМАНД *آهمند* дурӯғгӯӣ.

ОҲО *آها* *калимаи таҳсин* ва *таачҷуб*.

ОҲОР *آهار* *ниг.* оҳар.

ОҲОРДОР *آهاردار* *ниг.* оҳардор.

ОҲОРӢ *آهاري* *ниг.* оҳарӣ.

ОҲУ I *آهو* 1. ҷонвари дасту по дарози тездав,
ки ҷашмони зебо дорад, ғизол; **оҳуи ҷашм**.

ОҲУ II *آهو* *кит.* айб, нуксон, хато.

ОҲУ III *آهو* гуноҳ.

ОҲУБАР(Р)А *آهوبره* 1. бачаи оҳу. 2. *мач.* дух-
тари зебо.

ОҲУБАЧА *آهوچه* *ниг.* оҳубара.

ОҲУВОР آهووار чун оху, ба монанди оху.

ОҲУДАВ آهودو дар даву тоз чун оху; **аспи оху** дав аспи тезрафтор.

ОҲУДИЛ آهودل маҷ. тарсу, буздил, тарсончак.

ОҲУДИЛӢ آهودلى маҷ. тарсончакӣ, буздилий.

ОҲУМАНД آهومند айбдор, нуқсондор; гунаҳкор.

ОҲУН آهون кит. 1. ғор. 2. роҳи зеризаминӣ, нақб; **оҳун задан** нақб кандан; сӯроҳ кардан.

ОҲУТАК آهوتک киноя аз аспи даванд.

ОҲУЧАШМ آهوچشم киноя аз чашмони зебо, сиёҳчашм.

ОЧА آچه 1. маҷ. модар. 2. модаркалон.

ОЧАКАЛОН آچه کلان маҷ. модаркалон, бибӣ.

ОЧАР ت. آچر калид, афзор барои мурувват тофтан ва кушодан.

ОЧЕРК ر. آچيرک адш. асари хурди адабӣ, ки дар он воқеаҳои ҳаёти баён ва тасвир мешаванд.

ОЧЕРКНАВИС آچيرک نويس нависандаи очерк.

ОЧОР I آچار сабзавоте, ки онро дар сирко хобонда бӯшанд.

ОЧОР II آچار замини пасту баланд, замини ноҳамвор.

ОЧОРДАН//ОЧОРИДАН آچاردن//آچاريدن 1. очор ба хӯрок задан. 2. дар ҳам омехтани хӯроку очор.

ОЧОРӢ آچارى мансуб ба очор.

ОЧ а. آچ 1. устухони фил. 2. дандони фил. 3. маҷ. сафед.

ОЧИЗ I а. عاجز нотагон, беқувват; дармонда, бечора; **очиз будан** ба иҷрои коре қувват ва тавоноӣ надоштан, қодир набудан ба коре; **очиз мондан** // **очиз омадан аз чизе** ба иҷрои коре қодир набудан, аз ӯҳдаи коре набаромадан; очиз шудан.

ОЧИЗ II عاجز гуфт. нобино, кӯр.

ОЧИЗА а. عاجزه 1. зани фақир, нотагон. 2. духтар (*надар аз рӯи хоксорӣ ба духтари худ меғӯяд*).

ОЧИЗӢ عاجزى 1. аҷз, нотагонӣ, камзӯрӣ, заъф. 2. нобиноӣ, кӯрӣ.

ОЧИЗКУШ عاجزکش он ки қасди одамони нотагону заифро мекунад.

ОЧИЗНАВОЗӢ عاجزنوازی меҳрубонӣ кардан ба нотагонон, дастгириии бечорагон.

ОЧИЗОНА عاجزانه аз рӯи аҷз, аз рӯи нотагонӣ; **очизона хоҳиш кардан чизеро** дар ҳолати аҷз ва нотагонӣ пурсидан чизеро.

ОЧИЛ I а. عاجل ачалақунанда, шитобкор.

ОЧИЛ II عاجل 1. донаҳои хӯрданӣ аз қабили pista, бодом ва ғ.

ОЧИЛ III а. آجل 1. таъхирқунанда, бомӯҳлат, дероянда; муқ. **очил** I. 2. охират; муқ. **дунё** I.

ОЧИЛ IV а. آجل 1. боде, ки бо овоз аз гулӯ барояд, оруғ.

ОЧИЛАН а. عاجلاً ба таври таъчилӣ, фавран, ба зудӣ, ба тезӣ, бе даранг.

ОЧИНГ آچنگ ниг. **ожанг: очинги пешонӣ, очинги рӯй**.

ОЧИНГДОР دار آچنگ чиндор, чингирифта.

ОЧУР а. آچور [*муарраби оғур*], хишти пухта.

ОШ I آش 1. хӯроки пухта, таом, хӯроки гарм. 2. палав; **оши дампухт** оши палаве, ки бо алави паст пухта шудааст; **оши кавар** маҷ. оши мурда; **оши кашк** оши суюке, ки бо ярма, чав ё ҷуворӣ пухта ҷурғот ё қурут (кашк) ҳамроҳ мекунад; **оши кӯҳнадам** палаве, ки аз заруриаш бисёр дам хӯрдааст; **оши ланҷ** палаве, ки бисёр дам хӯрда, биринчаш аз меёр мулоимтар шудааст; **оши маслиҳат** зиёфате, ки барои маслиҳатгирӣ аз наздикини худ ораста мешавад (*пеи аз тӯй ё мағракаи дигар*); **оши палав** палав; **оши сол** оши хайроте, ки сари соли вафоти касе дода мешавад; **оши софӣ** палавест, ки биринчи он алоҳида дар об ҷӯшониди соф карда гирифта мешавад ва пас ба болои он рағани зард рехта дам мекунад ва гӯшти он низ алоҳида пухта мешавад; **оши явғон** хӯроки бегушт; **оши ҳалолхӯр** киноя аз ҷӯпон; **оши ҳарифона** оше, ки бо навбат бо харчи яке аз иштирокдорони нишасти ҳарифона пухта мешавад, оши бо харчи шарикона пухташуда; **оши ҷуворӣ** ниг. **оши кашк**; **ош** додан хайрот кардан; **оши касеро** додан оши соли касеро додан, ба муносибати сари соли касе хайрот

додан; **ош(ро)** дам кардан ошро буғ додан; **ош кардан** а) ош пухтан, палав пухтан; б) *киноя аз ҳазм кардан, аз худ кардан; ош кашидан* оши пухташударо аз дег ба табак гирифттан; **ошу нон додан ба касе** хўрондан, ғизо додан, сер кардан, касеро бо хўроки рўзмарра таъмин кардан; **ошу об кардан** меҳмондорӣ кардан, зиёфат додан; **ош пухтан** палав пухтан; **ошро обу равған кардан** зирбаки оши палавро тайёр кардан; **ош шавад!** нўши чон бод!, ҳазм шавад!, **ба оши касе** **магас афтидан** ба кори касе ҳалал расидан; **оши касе ба касе напухтан** бо ҳам созгор набудан, муросо ва тавофуқ карда натавони-стан ба ҳамдигар; **ба ҳар ош қайла, ба ҳар коса чазза шудан ниг.** ба ҳар ош қошук шудан; **ба ҳар ош қошук (қатик) шудан** ба ҳар кори ба худ дахлдор ё бедахл ҳамроҳ шудан; **ҳамон ош, ҳамон коса** ҳама чиз мисли пешта-ра, бе тағйир; **ба оши тайёр бакавул** толиби чизи муфт, чизи бе дарди миён ба даст ома-даро аз худ кардан, тайёрхўр; **айб дар ош ё дар мош?** кӣ айбдор? (*вақти номаълум будани айбдори коре мегўянд*); **оши бибиҳон** яке аз маросимҳои динӣ, ки занон барпо мекунад, монанди бибисешанбе. 3. даббоғӣ; **ош додан** **пўст** бо усули махсусе даббоғӣ кардани пўсти хом. 4. *нидои ом(м)*, ки ҳангоми сурфа кардани касе бар пушти ӯ меҳрубонона зада, ин калимаро баён мекунад; зоҳиран маънои «халолат бод», «гулўятро нагирад»-ро дорад.

ОШДОН آشدان 1. чое, ки деги ошпазӣ шинонда шудааст. 2 ошхона.

ОШЁН//ОШЁНА آشيانه 1. лона, хонаи парандагон. 2. *мач.* хона, маскан, ватан; **ошён доштан** чой доштан, чойгузин будан; **ошён мондан** лона сохтан, хона кардан. 3. ҳар қабати хона дар хонаҳои чандинқабата.

ОШИҚ *а.* عاشق он ки касе ё чизеро аз ҳад зиёд дўст медорад; дўстдоранда, дилдода, дилбохта; **ошиқи чароғ** парвона; **ошиқи шайдо** ошиқи саҳт дилбохта, ошиқи ошуфтаҳол; **ошику маъшук** а) дўстдоранда ва дўстдош-ташуда; б) *гуфт.* часпаки дару тиреза **ошиқ шудан**. касеро нағз дидан, ба касе дил бохтан; **ошиқи печон** гули нилуфар.

ОШИҚӢ عاشقي ошиқ шудан, ошиқ будан; он чӣ мансуб ба ошиқ аст.

ОШИҚМИЗОЧ عاشق مزاح ишқварз, ошиқпеша, ошиқ.

ОШИҚНАВОЗ عاشق نواز маъшук, он ки ба ошиқи худ навозишу илтифот дорад.

ОШИҚОНА عاشقانه мансуб ба **ошиқ**; ошиқвор; **шеъри ошиқона** шеър дар баёни ишқ, шеъри ғиноӣ.

ОШИҚПЕЧОН عاشق پيچان *бот., мач.* гули нилуфар.

ОШИҚПЕША عاشق پيشه *ниг.* ошиқмизоч.

ОШӢ آشي мансуб ба **ош**: намаки ошӣ.

ОШКАДУ آش كدو кадуи хўроқӣ.

ОШКОР آشكار ба ҳама маълум, намоён, аён, падидор; *муқоб.* **пинҳон**; **ошкору ниҳон** аёну пўшида, намоёну махфӣ; **ошкор кардан** аён кардан, маълум кардан, ба рӯи об баровардан; **ошкор шудан(гардидан)** маълум гарди-дан.

ОШКОРБАЁНӢ آشكاربياني ошкоро баён кардани андешаву афкори худ.

ОШКОРКУНАНДА آشكاركننده он ки чизеро парда аз рух мебардорад ва ошкор мекунад.

ОШКОРО آشكارа ба таври намоён, ба тарзи аён, аёнан; рӯирист; *муқоб.* **пинҳонӣ**; **ба ошкоро** пинҳон накарда, ба тарзи ба ҳама маълум; **ошкоро гуфтан** баръало гуфтан, рӯирист гуфтан.

ОШКӢБА آشكوبه 1. сақфи хона; бом. 2. ҳар чинаи девор; поҳса. 3. ҳар табақаи иморат, ошёна. 4. ҳар табақаи осмон.

ОШКӢХИДАН//АШКӢХИДАН آشكوخیدن//лағжидан, лағжида афто-дан.

ОШМОЛ آسمال хушомадгӯ, мутамаллик.

ОШМОЛӢ آسمالي он чи мансуб ба хушомадгӯ аст, чоплусӣ, хушомадгӯӣ, тамаллук.

ОШНО I آشنا 1. шинос, балад, огоҳ, боҳабар. 2. ёр, дўст, улфат; *муқоб.* **бегона**: **ошнои дерин**. 3. шинос, маълум; **овози ошно** овози шиносо; **ошно будан** а) шинос будан (бо касе); б) вокиф будан (аз коре); **ошно гирифтан** *касеро* ошноӣ пайдо кардан, дўст шудан бо касе; **ошно кардан** *касеро* бо касе ё бо чизе шиносондан, шинос кардан; **ошно шудан** шинос шудан, шиносӣ пайдо кардан, вокиф гарди-дан.

ОШНО II آشنا *кит.* шино, шиноварӣ, оббозӣ, оббурӣ.

ОШНОБЕЗОР آشنابزار он ки аз ёру дўсти худ

мегурезад.

ОШНОБОЗ آشنا باز чӯрабоз, ошнопарвар.

ОШНОБОЗӢ I آشنا بازی чӯрабозӣ, ошнопарварӣ, риояткорӣ нисбат ба ёру шиноси худ.

ОШНОБОЗӢ II آشنازی кит. шиноварӣ, оббозӣ. 2. шиноварӣ, оббозӣ.

ОШНОВАР آشناور шиновар, оббоз, оббур.

ОШНОЁНА آشناينه ба чашми ошноӣ, ҳамчун ошно ва шинос.

ОШНОӢ 1. آشناи 1. ошно будан, шиносӣ, ошно шудан. 2. илтифоту изҳори шиносӣ тавассути оғӯш гирифтани бӯсидан; **ба тарзи ошноӣ** дӯстона; **ошноӣ доштан** шинос будан (*бо касе*), вокиф будан, огоҳ будан (*аз коре*); **ошноӣ пайдо кардан** шинос шудан.

ОШНОНАМО آشناма мисли ошно, монанд ба ошно.

ОШНОРӢ(Ӣ) 1. آشناړو(ӣ) шинос, ошно, дӯст. 2. маҷ. дилнишин, дилпазир (*мас., одам*).

ОШНОХОНА آشناخانه хонаи каси ошно ва шинос.

ОШОЛУД آشلود *гуфт.* ношуд, мичморук.

ОШОМ آشам 1. асоси замони ҳозира аз феъли **ошомидан**. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои ошоманда: **хуношом, майошом, дувдошом...**

ОШОМИДАН آشامیدن нӯшидан, хӯрдан (*бештар нисбат ба хӯрокҳои обакӣ*).

ОШОМИДАНИӢ آشامидنى он чи мансуб ба ошомидан аст; **оби ошомиданиӢ**.

ОШПАЗ آشپز он ки кораш хӯрок пухтан аст, касе, ки хӯрок мепазад, хӯрокпаз, таббох.

ОШПАЗӢ آشپزӣ хӯрокпазӣ, касби ошпаз, таббохӣ.

ОШПАЗХОНА آشپز خانه ҷое, ки дар он хӯрок мепазанд, матбах.

ОШТАХТА آش تحت тахтаи махсус, ки ба рӯи вай хаамири оширо паҳн карда мебуранд.

ОШТИГӢ 1. Аштигӣ 1. ошті, мусолиҳа. 2. маҷ. дӯстӣ, рафокат.

ОШТИДИХАНДА آشتى دهنده он ки муҳолифатдоштаро ошті медиҳад..

ОШТИДИХӢ آشتى دهم ду нафари бо ҳам ҷанги́ро ошті додан.

ОШТИНАШАВАНДА آشتى نشونده сулҳнопазир, он чи ки қобили сулҳу ошті нест.

ОШТИНОПАЗИР آشتى ناپذير роҳнадиҳанда ба ҳеҷ гуна созишу сулҳ.

ОШТИНОПАЗИРӢ آشتى ناپذيرى муҳосимат, душманӣ, адоват.

ОШТИХОҲӢ آشتى خواهى сулҳҷӯӣ, муросо.

ОШТИХӢРА(К) آشتى خوره(к) зиёфате, ки ба муносибати ошті шудани ду кас ё ду тарафи ба ҳам ҷанги барпо кунанд.

ОШТИЧӢЁНА آشتى جويانه сулҳҷӯёна.

ОШТӢ آشتى созиш ва ошті баъд аз ҷангу низоъ; **ошті додан** *касера бо касе* сулҳ кунонидан; **ошті кардан** сулҳ кардан, бас кардани ҷангу низоъ; **ошно шудан** сулҳ кардан, **ошно кунонидан** *ниг.* **ошті додан**.

ОШУФТА 1. آشفته 1. парешон, мушавваш, ба ҳам омехта: **зулфи ошуфта, хотири ошуфта**. 2. маҷ. парешонҳол, мушаввашхотир. 3. маҷ. хашмгин. 4. маҷ. дилдода, ошиқ.

ОШУФТАБАХТ آشفته بخت маҷ. бадбахт, бетолё.

ОШУФТАГӢ 1. آشفتگى 1. парешонӣ, мушаввашӣ, парешонҳолӣ. 2. маҷ. шӯридагӣ, ҷунун.

ОШУФТАДИЛ دل آشفته 1. маҷ. парешонҳол, парешонхотир; шӯрида, музтариб. 2. ошиқ.

ОШУФТАКОКУЛ آشفته كاكل он ки кокулаш парешон аст.

ОШУФТАМАҒЗ آشفته مغز кит. шефта, девона, девонаавзоъ.

ОШУФТАМӢӢ موى آشفته он ки мӯяш дарҳаму барҳам ва шона нокарда аст, парешонмӯӣ.

ОШУФТАН 1. آشفتن 1. маҷ. ба ҳаяҷон омадан, музтариб шудан. 2. маҷ. оташин шудан, ба хашм омадан, тезу тунд шудан.

ОШУФТАРӢЗ آشفته روز кит. бадбахт, бетолё, ошуфтарӯзгор.

ОШУФТАРӢЗГОР آشفته روزگار кит. ошуфта-

ҳол, бадбахт, бетолеъ.

ОШУФТАСОМОН آشفته سامان *ниг.* ошуфтадил.

ОШУФТАХОТИР آشفته خاطر *маҷ.* парешонхотир, ба ҳаяҷон омада, хашмгин, музтариб-ҳол.

ОШУФТАҲОЛ حال آشفته *ниг.* ошуфтадил ва ошуфтахотир.

ОШУФТАҲОЛӢ حال آشفته *мансуб ба* ошуфтаҳол; парешонҳолӣ, изтироб, шефтагӣ.

ошӯб آشوب 1. *асоси замони ҳозира аз* ошуфтан. 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои шӯрангез:* дилошӯб, шахрошӯб...

ОШӢБ آشوب ғавғо, шӯр, фитна, шӯриш; **ошӯб барпо кардан** шӯридан, ба шӯриш бархостан; **ошӯб бархостан** сар шудани шӯриш.

ОШӢБГАР آشوبگر шӯришкунанда, фитнаангез.

ОШӢБГАРӢ آشوبگری исёнкорӣ, фитнаангезӣ.

ОШӢБГАРОНА آشوبگرانه исёнкорона, фитнагарона.

ОШӢБИДАН آشوبیدن шӯридан, фитна кардан.

ОШӢБКОР آشوب کار *ниг.* ошӯбгар.

ОШӢҒ آشوغ шахси номаълум, ғайри шинос, ноошно.

ОШХОНА آش خانه 1. *ҷое, ки хӯрок мепазанд.* 2. *ҷое, ки таомҳои гуногун пухта мефурӯшанд.*

ОШХОНАДОР آش خانه دار 1. *ҷое (ҳавлие), ки ошхона дорад.* 2. *соҳиби ошхона.*

ОШХӢР آش خور 1. *он ки ош хӯрданро дӯст медорад.* 2. *хӯранда; ошхӯру нонхӯри атроф* хамаи сокинони гирду пеши як маҳал.

ОШХӢРА آش خوره зарфе, ки дар он ба сагу гур-

ба хӯрок медиҳанд.

ОШХӢРАК آش خورک дастмоле, ки вақти хӯрокхӯрӣ ба сари синаи кӯдакон мебанданд, пешгирак.

ОШХӢРӢ آش خوری хӯрдани таом, сарфи хӯрок (палав); **зарфҳои ошхӯрӣ** зарфҳои зарфҳои, ки таоми тайёрро ба онҳо мекашанд (*табақ, коса ва ғ.*).

ОЯ I //ОЯТ آیه//آیت *кит.* 1. *нишон, аломат.* 2. *далел, ҳуҷҷат, бурҳон.* 3. *мӯъҷиза, каромат.* 4. *δ. як сухани тамом аз Қуръон, ки дар он сураҳо аз оёт таркиб ёфтаанд; ҳар кадом фикраи Қуръони Мачид, ки бад-он вақф кунанд.*

ОЯ II آیه *гуфт.* 1. *модар.* 2. *мурочиати муаддабона ба зани солманд.*

ОЯНД آيند *шакли шеърӣ оянда.*

ОЯНДА آينده 1. *сифати феълӣи замони ҳозира аз омадан; он ки ва он чи меояд; ояндаву раванда* рафту омадкунанда. 2. *дар пеш истода, он чи воқеъ хоҳад шуд; панҷшанбеи оянда* панҷшанбее, ки дар пеш аст, **фарзанди оянда** фарзанде, ки акнун таваллуд хоҳад ёфт. 3. *истикбол; муқоб.* **гузашта; дар оянда** минбаъд.

ОЯНДАБИНӢ آينده بينی *пешбинӣ, пешгӯӣ; дурбинӣ.*

ОЯНДАДОР آينده دار *он ки ва он чи дорои оянда аст, он ки ояндаи дурахшон дорад, он чи истиқболи равшан дорад; умедбахш.*

III

П ҳарфи бистуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи пе (پ); дар ҳисоби абҷад монанди ҳарфи бе (ب) ба адади 2 баробар аст

ПАГАХ *ниг.* пагох.

ПАГАХӢ يگه‌ي *ниг. пагоҳӣ.*

ПАГАХХЕЗ یگه خیز *ниг. пагоххез.*

ПАГАХХЕЗЙ یگه خیزی *ниг. пагоҳхезӣ.*

ПАГОҲ يگا 1. аввали саҳар, аввали бомдод;

аввали пагоҳ субҳи зуд, субҳи барвақт; **ҳар пагоҳ** ҳар сахар; **(аз) пагоҳ то бегоҳ** аз аввали сахар то фарорасии шом, тамоми рӯз. 2. рӯзи дигар; фардо; **пагоҳи дигар** рӯзи дигар; **пагоҳ-бегоҳ, пагоҳ-фардо** пас аз як-ду рӯз, рӯзҳои наздик.

ПАГОҲИНА **پگاهينه** *ниг.* пагоҳӣ 2: шабнами
пагоҳина.

ПАГОҲИРЎЗ يىگاہى روز *ниг. пагоҳӣ.*

ПАГОҲИРЎЗӢ يىگاھى روزى *ниг.* пагоҳӣ.

ПАГОҲӢ 1. вақти субҳ, саҳарӣ, субҳгоҳ, саҳаргоҳ; *муқоб.* беғоҳӣ; пағоҳии барвақт аввали субҳ; пағоҳии дигар саҳари рӯзи ди гар; **аввали пағоҳӣ** саҳарии барвақт; **аз пағоҳӣ то беғоҳӣ** аз саҳар то беғоҳии рӯз, тамоми рӯз; **ҳар пағоҳӣ** ҳар саҳар. 2. *мансуб ба* пағоҳ: **оғтоби пағоҳӣ**, **насими пағоҳӣ**.

ПАГОҶОН پگاهان субҳгоҳон, сахаргоҳон,
сахаргоҳон.

ПАГОҲОНӢ 1. вақти саҳар, саҳари
барвақт. 2. саҳарӣ, пагоҳӣ, мансуб ба пагоҳ.

ПАГОҲТАР//ПАГАҲТАР зудтар, ږگه تر//پگه تر
 بارواکتтар.

ПАГОҲХЕЗ يىگاہ خېز саҳархез, барвақтхез.

ПАГОҲЕЗӢ پگاه خیزی саҳархезӣ, барвақт
хезӣ.

ПАГОҲШАБ يىگاه‌شب фардошаб, шаби оянда.

ПАҒА **پاغه** *kit.* 1. пахтаи як гӯзаи кушода;
муқ. **поға**. 2. *мач.* резаҳои калон-калони
 барф: **пағаҳои барфи лаклакӣ**, **паға-паға** а)
 пағаҳои бисёр; б) *мач.* печ дар печ, печон:
паға-паға дуд.

ПАҒАНА **يغنه** пӯсти барраи пашмдароз.

ПАҒАТОБӢ پەختابی пахтаи ҳаллочишударо
тофта ба ресидан омода кардан.

ПАҒНА **يغنه** *меъ.* зинапоя, нардбон.

ПАДА پده *kit.* 1. як навъ дарахт, ки ба бед монанд аст. 2. дарахти хушкшуда. 3. чӯби пешдаргирон.

ПАДАНДАР **پاداندر** *ниг.* падарандар.

ПАДАР پدر 1. марде, ки аз вай фарзанд ба

вучуд омадааст, соҳиби фарзанд, калони оила нисбат ба зану фарзанд (он); **падару модар** волидон, волидайн; **бар падаратон раҳмат!** *ибораест, ки барои тақдири коре ё изҳори миннатдорӣ бар касе гуфта мешавад; оқи падар ниг. оқ; падар шудан* соҳиби фарзанд гаштан; **падариони мо** гузаштагони мо. 2. *мач.* асосгузор, бунёдгузори чизе, соҳае: **падари таърих**. 3. мурочиати боэҳтиром нисбат ба марди солхӯрда. 4. *мач.* роҳбар, роҳнамо: **падари маънавӣ**.

ПАДАРАНДАР *пدراندر* падари ӯгай, шавҳари модар.

ПАДАРАРҶС *پدرعروس* падари арӯс, падарзан, хусур.

ПАДАРБЕЗОР *پدربيزار* 1. аз падари худ безор, падарбадбин. 2. оқи падар, ба ғазаби падар гирифторшуда.

ПАДРБУЗУРГ *پدربزرگ* *кит.* падари падар ё модар, бобо, чад(д).

ПАДАРВАКИЛ *پدروکيل* яке аз хешовандони арӯс, ки вақти никоҳ розигии арӯсро пурсида ба домуллои никоҳхон аз номи арӯс ризоият медиҳад.

ПАДАРВОР *پدروار* мисли падар, монанди падар, падарона.

ПАДАРДОДА *پدرداده* бахшидаи падар, падарбахшида, мероси падар.

ПАДАРДОР *پدردار* 1. он ки падар дорад. 2. *гуфт., мач.* тарбиятдида, аз оилаи хуб.

ПАДАРЗАН *پدرزن* *ниг.* падарарӯс.

ПАДАРӢ *پدري* 1. *мансуб ба падар; хавлии (хонаи) падарӣ, номи падарӣ*. 2. мисли падар будан; ғамхорӣ, меҳрубонӣ, роҳнамоӣ; **падарӣ кардан** а) мисли падар ғамхорӣ кардан; б) меҳрубонӣ кардан, ғамхорӣ намудан.

ПАДАРКАЛОН *پدرکلان* *ниг.* падарбузург.

ПАДАРКУШ *پدرکش* он ки падарашро куштааст.

ПАДАРКУШӢ *پدرکشی* 1. куштани падар. 2. *мач.* душманӣ, хусумат, кинаварзӣ.

ПАДАРКУШТА *پدرکشته* 1. он ки падарашро

кушта бошанд. 2. *мач.* шахси хеле бадқаҳру қасосгир.

ПАДАРҚУСУР *پدرقسور* *гуфт., таҳқ.* 1.

кӯтоҳақл, аблаҳ. 2. фиребгар, корчаллон.

ПАДАРЛАЪНАТ *پدرلغت* 1. *таҳқ.* фарзанди шахси лаънатшуда, падараш лаънатшуда. 2. *мач.* бадкор, зишт, нобакор.

ПАДАРМОДАР *پدرمادر* *кит.* падари модар, бобои модарӣ.

ПАДАРМУРДА *پدرمرده* он ки падараш мурдааст, ятим, сағира, бепадар.

ПАДРОЗОР *پدرآزار* он ки падари худро озор медиҳад, озордиҳандаи падар.

ПАДРОНА *پدرانه* 1. мисли падар, падарвор; ғамхорона. 2. *мансуб ба падар:* падарӣ.

ПАДРРАҲМАТ *پدررحمت* 1. падараш раҳматшуда, фарзанди шахси лоиқи таъриф (*дар мавриди таҳсин ва тақдир*). 2. *мач.* одами хуб, раҳмдил, меҳрубон.

ПАДАРСАГ *پدرسگ* *таҳқ.* одами бадкешро гӯянд, падарлаънат, ҳангоми қаҳру ғазаб ва аз ҳад нороҳат шудан барои нишон додани пасти ҳақир будани шахсе мегӯянд.

ПАДАРСОЛОР *پدرسالار* хусусияти ҷомеаи ибтидоӣ, ки дар он падар ё солхӯрдатарин мард сардори авлод буд, падарсолорӣ: **ҷомеаи падарсолор, низоми падарсолор**.

ПАДАРСОЛОРӢ *پدرسالاری* *ниг.* падаршоҳӣ.

ПАДАРСӢХТА *پدرسوخته* *таҳқ.* ҳангоми асабонӣ шудан ва ба қаҳру ғазаб омадан ба шахси сабабгори ин воқеа гуфта мешавад.

ПАДАРФАРЗАНДӢ *پدرفرزندى* муносибати (дӯстона) байни падару фарзанд.

ПАДАРХОНД(А) *پدرخوانده//پدرخوانده* касе, ки падар хонда шудааст, шахсе, ки касе ӯро ба ҷойи падар қабул кардааст, ҷойгири падар.

ПАДАРҶАД *پدرجد* падари бобо, сари аҷдод, ниё.

ПАДАРШАВҲАР *پدرشوهر* *кит., ниг.* падаршӯй.

ПАДАРШОҲӢ *پدرشاهی* *таър.* давраи ибтидоии қабилавӣ, ки сардори қабила аз мардҳо (патриарх) буд, падарсолорӣ.

ПАДАРШҶӢ پدرشوی падари шавҳар, хусури зан.

ПАДВОЗ پدواز *кит.* макон ва ҷойи нишастани парандагон (*мас., ду ҷуби амудӣ ва як ҷуби уфуқӣ бо ҳам зада мешаванд, то болои он парандагон ҷой гиранд*).

ПАДИД پدید намоён, зоҳир, падидор; ошкоро, хувайдо; **падид гардидан (шудан)** а) намоён шудан, ошкор шудан, зоҳир гаштан; б) пайдо шудан, ба вучуд омадан; **падид кардан** ошкор кардан, зоҳир кардан, намудор кардан; **падид овардан** пайдо кунондан; ба вучуд овардан; **падид омадан** а) намоён шудан; б) пайдо шудан, ба вучуд омадан.

ПАДИДА پدیده чизи зоҳиршуда, ҳодиса: **падидаи нодир**, **падидаҳои адабиёт**, **падидаҳои нав**.

ПАДИДАШИНОСӢ پدیده‌شناسی *фалс.* таҳқиқ ва пажӯҳиши ҳар он чи дар таҷрибаи ҷаҳонӣ дида мешавад, феноменология.

ПАДИДАШИНОСОҶА پدیده‌شناسی аз рӯи падидашиносӣ, бод иди воқеъбинона.

ПАДИДОВАРАНАДА پدیدآورنده ба вучуд-оваранда, таълифкарда, муаллиф ё нави-сандаи китоб.

ПАДИДОӢ پدیدائی падид омадан, намудор (зоҳир) шудан; пайдо гаштан.

ПАДИДОР پدیدار ошкор, намоён, намудор, хувайдо; **падидор гаштан (гардидан, шудан)** намоён гаштан, зоҳир шудан; пайдо шудан.

ПАДИДОРӢ پدیداری ошкор шудан (гардидан), намоён шудан, ошкор гардидан.

ПАДИДОРШИНОСӢ پدیدارشناسی *ниг.* падида-шиносӣ.

ПАДРАХТА پدرخته *кит.* ғамгин, андӯҳгин, ҳазин, маҳзун.

ПАДРУД پدرود видоъ, хайрухуш, «хайр» гуфта аз ҳамдигар чудо шудан; **падруд гуфтан (кардан)** видоъ кардан, хайрухуш намудан; **ҷаҳонро падруд гуфтан** аз ҷаҳон чашм пӯшидан, мурдан.

ПАДРУДАН پدرودн видоъ кардан, хайрухуш кардан, чудо шудан аз ҳамдигар.

ПАЁБ پیاب *кит.* 1. бунӣ ҳавз, таҳи об; қарӣ об. 2. *мач.* нуктаи интиҳои ҳар чиз; **ҳаробу паёб** тамоман вайрон шудан.

ПАЁМ پیام 1. пайғом, хабар, рисолат. 2. салом, дуруд, таҳният, муборакбодӣ; орзуи нек кардан бар касе; мурочиат; **паём бурдан** салом расонидан, пайғоми касеро ба касе бурда расондан (*даҳонӣ ё хаттӣ*); **паём гуфтан** салом расонидан; **паём додан** хабар додан, хабар расондан; **паём овардан (расондан)** хабар овардан; таҳнияти касеро расонидан; салом гуфтан (*аз номи касе*); **паём фиристодан** хабар фиристодан

ПАЁМБАР پیامبر 1. *ниг.* **пайғамбар**. 2. пайғом-баранда, хабаррасонанда, хабаррасон, қосид, расул.

ПАЁМБАРГУНА پیامبرگونه *ниг.* **паёмбарона**.

ПАЁМБАРӢ پیامبری 1. *мансуб ба* **паёмбар**. 2. пайғомбарӣ, қосидӣ. 3. расули.

ПАЁМБАРОНА پیامبرانه монанди паёмбар, бо тарз ва шеваи паёмбар.

ПАЁМГИР پیامگیر он ки ё он чи, ки паёмро мепазирад; **паёмгири телефон** дастгоҳе, ки ҳангоми набудани соҳиби телефон ба тамосҳо ҷавоб гуфта онҳоро сабт менамояд.

ПАЁМГУЗОР پیام‌گزار он ки паём мебарад, паёмбар, қосид.

ПАЁМГУЗОРӢ پیام‌گزاري *исми амал аз* **паёмгузоштан**, қосидӣ, паёмбарӣ, паёмгузор будан.

ПАЁМНАМО پیام‌نما *нав.* телетекст, нишондиҳандаи паём дар наворҳо.

ПАЁМНИГОР پیام‌نگار *нав.* почтаи электронӣ, эмайл.

ПАЁМОВАР پیام‌آور пайғомоваранда, пайғом расонанда, хабаровар, қосид.

ПАЁПАӢ پیایی 1. паси ҳам, пайҳам, пай дар пай, яке паси дигаре, пайваста. 2. муттасил, беист; **паёпай омадан** паси ҳам омадан, паси якдигар омадан; **паёпай шудан** паси ҳам воқеъ шудан.

ПАЁПАӢӢ پیایی 1. пайдарпайӣ, пайҳамӣ, пасиҳамдигарӣ. 2. муттасили, ҳамешагӣ.

ПАЖ پژ *кит.* 1. замини ноҳамвор. 2. кӯтал, тегаи кӯҳ.

ПАЖАН پژان *кит.* заған; парандаи гуштхӯр, ғалевоҷ.

ПАЖАНД پژند *кит.*, *кхн.* 1. гиёҳи худрӯй ва хушбӯи хӯрданбоб. 2. ханзал.

ПАЖВИН پژوین *кит.* чиркин, ифлос.

ПАЖВОК پژواک *кит.* акси садо; овози такрор.

ПАЖМОН پژمان *кит.* ғамгин, андӯхгин, афсурда.

ПАЖМОНӢ پژمانӣ *кит.* ғамгинӣ, андӯхгинӣ, афсурдагӣ.

ПАЖМОНҲОЛ پژمان حال *кит.* афсурдаҳол, хотирпарешон.

ПАЖМУРДА پژمرده 1. *сифати феълии замони гузашта аз пажмур(и)дан.* 2. рӯй ба хушкӣ оварда, афсурдашуда, хазоншуда, бетароват (*дар бораи наботот*): **гули пажмурда**. 3. *мач.* маъюс, ғамгин, андӯхгин, хаста; **пажмурда гардидан (шудан)** а) *мач.* ғамгин шудан; б) афсурдан, тароват ва равнақи худро аз даст додан, хушк шудан; **пажмурда кардан** а) бетароват сохтан, хушк кардан; б) *мач.* беқуввату сӯст гардонидан; в) *мач.* ғамгину озурда кардан

ПАЖМУРДАӢ پژمردگی 1. *сифати феълии замони гузашта аз пажмурдан.* 2. бетароватӣ, беобутобӣ, афсурдагӣ. 3. *мач.* андӯхгинӣ, ғамгинӣ.

ПАЖМУРДАДИЛ پژمرده دل афсурдадил, шикастадил, ғамзада.

ПАЖМУРДАН پژمردن 1. беобутоб шудан, бетароват шудан, афсурдан, рӯй ба хушкшавӣ овардан, хазон шудан. 2. *мач.* афсурда шудан, озурда шудан, хаста ва малул шудан, ғамгин шудан.

ПАЖМУРДАНИӢ پژمردنی хазоншуданӣ, он чи ё он ки хамеша шодобу шукуфон намемонад.

ПАЖМУРДАРӢ پژمرده روی он ки рӯяш ожанг дорад (*аз ғам ё аз синну сол*), пир.

ПАЖМУРДАРӢХ پژمرده روح шикастарӢх, афтодарӢх, дилмонда; ноумед.

ПАЖМУРДАҲОЛ پژمرده حال афсурдаҳол, ғамгин, малул, ошуфтаҳол.

ПАЖМУРИДА پژمریده *кит.* пажмурда.

ПАЖОВАНД پژاوند *кхн.* чӯбе, ки дар паси дар барои маҳкам кардани он кӯндаланг аз ҳалқа гузаронида мешавад; ғалақа.

ПАЖОГИН//ПАЖОГАН پژاگн *кит.* чиркин,

палид, олуда.

ПАЖУЛ پژول шитолинг, бучулаки пой.

ПАЖӢЛИДА پژولیده 1. *сифати феълии замони гузашта аз пажӢлидан;* ошуфта, парешонҳол; рангзард. 2. парешон, бетартиб (*мас., мӯй*).

ПАЖӢЛИДАН پژولیدن 1. пажмурда шудан, пажмурда кардан. 2. *мач.* парешон шудан, ошуфта шудан. 3. *мач.* бетартиб шудан, тигу пит шудан.

ПАЖӢЛОН(И)ДАН پژولاندن//пژولаниدن *тарзи бавоситаи пажӢлидан;* парешон кардан, ошуфтан.

пажӢх پژوه 1. *асоси замони ҳозира аз пажӢхидан.* 2. *чӯзӣ пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои пажӢҳанда ва чӯянда:* **донишпажӢх**, **динпажӢх**.

ПАЖӢҲАНДА پژوهنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз пажӢхидан.* 2. *чустучӢкунанда, чӯянда.* 3. муҳаққик, таҳқиқгар.

ПАЖӢҲАНДАӢ پژوهندگی 1. чӯяндагӣ. 2. муҳаққикӣ, таҳқиқгарӣ.

ПАЖӢҲИДА پژوهيده 1. *сифати феълии замони гузашта аз пажӢхидан.* 2. хирадманд, оқил, доно.

ПАЖӢҲИДАН پژوهيدن 1. *чустучӢ кардан, чӯё шудан; пурсида фаҳмидан, бозчӯй.* 2. таҳқиқ кардан, баррасӣ кардан.

ПАЖӢҲИШ پژوهش 1. *чустучӢ, кофтуков.* 2. омӯзиш, таҳқиқ; **пажӢхиш кардан** таҳқиқ кардан; тадқиқот бурдан. 3. *кит.* бозпурсӣ, дархост. 4. *кит.* ғамхорӣ, парасторӣ.

ПАЖӢҲИШГАР پژوهشگر 1. *чустучӢкунанда, кобанда.* 2. омӯзанда, муҳаққик, таҳқиқгар, олим.

ПАЖӢҲИШГОҲ پژوهشگاه муассисаи илмию таҳқиқотӣ, институт.

ПАЖӢҲИШӢ پژوهشی *марбут ба мансуб ба пажӢхиш; муассисаи пажӢхишӣ* муассисаи тадқиқотӣ.

ПАЖӢҲИШКАДА پژوهشكده *нав. созмон ё муассисаи вобаста ба пажӢхишгоҳ, ки бахше аз пажӢхишгоҳи илмӣ дар он ҷо сурат мегирад.*

ПАЖӢҲИШКОР پژوهشكار *ниг. пажӢхишгар.*

ПАЖҶҶИШНОМА پڙوهشنامه *нав.* навишта ё китоби илмие, ки натиҷаи кори илмиву таҳкикотӣ доир ба мавзӯе дар як бахши илм мебошад.

паз پز 1. *асоси замони ҳозира аз пухтан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои пазанда, тайёркунада; нонпаз, ошпаз ва ғ.; пухту паз хӯрок тайёр кардан, таом пухтан.*

ПАЗАНДА پزنده 1. он ки чизеро мепазанд, пазандаи хӯрок, ошпаз. 2. хӯрокпази мохир, аҳли ҳунари пазандагӣ; **гандум ҳама ҷо, пазанда ҷо-ҷо** (*мақ.*).

ПАЗАНДАГӢ پزندگي 1. хӯрок пухтан, ҳунари хӯрокпазӣ. 2. касби пазандагӣ.

ПАЗИДАН پزیدن *ниг.* пухтан.

пазир پزير 1. *асоси замони ҳозира аз пазируфтан.* 2. *дар ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои қабулкунада, пазиранда ва мақбулу писандида: имконпазир, ислохпазир, дилпазир ва ғ.*

ПАЗИРА پزيره 1. *кит.* истикбол, пешвоз (-и касе); **пазира кардан** пешвоз гирифтан; **пазира шудан** а) истикбол намудан, пешвоз гирифтан; б) рӯ ба рӯ гаштан барои муқобила; муқобил шудан; в) моил шудан; г) пазируфтан; ғ) ба итоат даромадан. 2. қабул кардан, мақбул доништан, мувофиқ шумурдан.

ПАЗИРАНДА پزيرنده 1. қабулкунада, истикболкунада, (*мас., меҳмонро*). 2. мувофиқ (*бо чизе*).

ПАЗИРИШ پزيرش қабул, пазируфтан, истикбол.

ПАЗИРО پزيرا 1. *ниг.* пазиранда. 2. пешраванда; суҳаншунаванда; фармонбардор; қабулкунада.

ПАЗИРОӢ پزيرائي қабул, истикбол, бо эҳтиром пешвоз гирифтан; **пазирой кардан** (**намудан**) пазируфтан, қабул кардан, меҳмондорӣ кардан.

пазируфт پزيرفت 1. *асоси замони гузаштаи феъл аз пазируфтан;* мувофиқа, муоҳида. 2. *кит.* аҳд, ўҳдадорӣ.

ПАЗИРУФТА پزيرفته 1. қабулшуда, қабулгардида. 2. ба зимма гирифташуда, ба ўҳда гирифташуда, аҳдшуда; **пазируфта шудан** қабул гардидан, иҷобат ёфтан.

ПАЗИРУФТАН پزيرفتن 1. қабул кардан, гирифтан. 2. ба худ қабул кардан, мақбул доштан (*матлаберо, насиҳатеро, суҳанеро*). 3. истикбол кардан, эҳтиром (-и меҳмон)-ро ба ҷо овадан. 4. ҷоиз, шумурдан, писандидан. 5. *кит.* аҳд кардан, ўҳдадор шудан; **анҷом пазируфтан** ба охир расидан, анҷом ёфтан.

ПАЗИРУФТАӢ پزيرفتني қобили қабул, қабул кардани, лоиқи қабул.

ПАЗИРУФТГОРӢ پزيرفتگاري *кит.* 1. қабул кардан, тақаббул; **пазируфтгорӣ кардан** қабул кардан, пазиroy кардан. 2. ба ўҳда гирифтан, ба кафолат гирифтан.

ПАЗИРУФТОР پزيرفتار *кит.* зомин, кафил, мутасаддӣ.

ПАЗИРУФТОРӢ پزيرفتاري пешвозгирӣ, қабул кардан; **пазируфторӣ кардан** а) пешвоз гирифтан, қабул кардан, б) меҳмондорӣ кардан.

ПАЗИШ پزش 1. пухтан (*мас., хӯрокро*). 2. *тех.* пухтан (*мас., хиштиро*).

ПАЗМОН پزمان 1. ёди касе ё чизе кардан, дар ёди касе ё чизе шудан, саҳт дар орзуи дидани касе ё чизе. 2. мунтазири чизе, касе, талабгори касе, чизе; **пазмон будан** дар ёди касе, чизе будан; дар интизори (талаби) чизе будан; **пазмон гаштан** (**шудан**) ёд кардан (касeро, чизeро), ҳаваси дидани касе ё чизeро кардан.

ПАЗМОНӢ پزماني *ниг.* пазмоншуда.

ПАЗМОНШУДА پزماننده дар ёди касе беқарор шуда, дар талаби дидани касе, чизе буда.

ПАЗО پزا *кит.* он чи зуд дар ҳарорати кам пухта шавад.

ПАЗОН پزان 1. аз масдари пухтан ва пазондан; дар ҳоли пухтан. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои расидан ва пухтани чизе дар замони муайян ва ё дар маросими хос: **ангурпазон, тутпазон, шири-нипазон.**

ПАЗОНАНДА پزاننده *шакли бавоситаи* пазонда он чи ба пухтагӣ мерасонад, ба қивом расонанда.

ПАЗОН(И)ДАН پزانيدن//پزاندن 1. *шакли бавоситаи феъли* пухтан. 2. пухта тайёр кунонидан (*ба воситаи касе*); **хӯрок пазондан.** 3. тайёр кардан, омода сохтан; ёд додан; обу-

тоб додан. 4. омода кардан, ҳал кардан: **пазондани кор**.

ПАЙ I *биол.* раг, ришта дар бадани инсон ва хайвонот; **рагу пай** ришта ва бофтаҳои бадан.

ПАЙ II *би.* 1. *шакли дигари пой; неқпай, ҳуҷистапай.* 2. нақш, асар, из, нишон, изи пой ё ягон чизи дигар. 3. *кит.* бун, тахкурси. 4. *мач.* қасд, азм, ирода; **пайи чон будан** дар қасди чон будан. 5. пас, дунбол; **аз пайи...** аз паси... аз дунболи...; **пайи ҳам** а) паси ҳамдигар, аз дунболи якдигар; б) муттасил, канданашуд; **пай дар пай** паси ҳам; муттасил; **аз пайи касе, чизе афтодан** касеро, чизеро таъкиб кардан; **аз пайи кори худ шудан** ба кори худ машғул шудан, аз дунболи (ақиб) кори худ рафтан; **аз пайи чизе рафтан (шудан)** барои ба даст даровардани чизе ё иҷрои коре рафтан; **дар пайи касе афтодан** а) аз пайи касе рафтан, ба касе пайравӣ кардан; б) таъкиб кардан (*мас., дузд*); **дар пайи чизе рафтан** барои коре (чизе) талаф (қурбон) шудан; **пайи касе (чизе) канда шудан** қатъ шудани рафтуоӣ касе (чизе); барҳам ҳӯрдани чизе; **пайи коре шудан** барои иҷрои коре кӯшиш кардан; дунболи коре рафтан; **пай афкандан** бино кардан, бунёд намудан; **пай бурдан** доништан, воқиф шудан, огоҳ гаштан, сарфаҳм рафтан; **пай гирифта рафтан** изи (нақши) чизеро таъкиб карда рафтан; **пай гум кардан** а) гум кардани асари (нақши) пой касеро, нишони чизи ҷустаниро гум кардан; б) нақши пайи худро нест кардан; **дар пайи чизе гаштан** аз пайи чизе шудан; дар суроғи чизе будан; **на пай ҳасту на Ҳайдар** даракаш нест, тамоман нопадид.

ПАЙ III *би.* бор, карат, навбат, дафъа.

ПАЙАФКАН *пайфкан кит.* он ки бар бино намудани чизе қадами нахустин мегузорад; асосгузор.

ПАЙАФКАНӢ *пайфкани* 1. пайафкандан. 2. асосгузори, омодагӣ, тайёрӣ, тахкурси гузоштан.

ПАЙБАРӢ *пайبرى* пай бурдан, доништан; хабардор шудан; ҳис кардан.

пайванд *пайванд* асоси замони ҳозира аз пайвастан.

ПАЙВАНД *пайванд* 1. ҳамбаст, пайваст, иттисол, васл, пайвастагӣ. 2. алоқа, муносибат; **пайванд буридан** а) тарки муносибат (алоқа) кардан; б) аз ҳешу табор даст кашидан. 3. ҳешу табор, наздик; **ҳешу пайвандон**. 4.

биол. пайванд (соқои гул, навдаи дарахт ва ғ.) бо мақсади ба вучуд омадани навъи бехтар (*пайванд усулҳои гуногун дорад*: баргпайванд, исканাপайванд, найчапайванд, муғчапайванд ва ғ.). 5. *биол.* банд, буғум; **пайванди даст** буғуми даст, банди даст. 6. *тиб.* як узв ё бофтаи бадани инсонро ба узв ё бофтаи дигараш иваз намудан, трансплантатсия; **пайванд кардан** а) пайвастан, часпондан (чизеро ба чизе); кафшер кардан, алоқаманд намудан; б) узви гиёҳро ба дигаре пайваста кардан; в) ба ҳам ҳешу табор кунондан; г) *тиб.* трансплантатсия кардан.

ПАЙВАНДАК *пайвандак зби.* ҳиссаи номустақили нутқ, ки аъзои ҷумларо ба ҳам мепайвандад.

ПАЙВАНДАКДОР *пайвандакдор зби.* дорои пайвандак, ҷумлае, ки бо пайвандак омадааст: **ҷумлаи мараккаби пайвасти пайвандакдор**.

ПАЙВАНДГАР *пайвандгар* 1. васлгар, кафшергар. 2. он ки бо пайванд кардани растаниҳо машғул аст.

ПАЙВАНДГАРӢ *пайвандгарӣ* 1. васлгарӣ, кафшергарӣ. 2. машғул ба пайванд кардани растаниҳо ва дарахтон.

ПАЙВАНДГАҲ *пайвандгаҳ ниг.* пайвандгоҳ.

ПАЙВАНДГОҲ *пайвандгоҳ* 1. ҷои пайванд шудан, ҷои пайваст шудан, ҷои иттисол; ҷои васл шудан. 2. *биол.* буғум, банд.

ПАЙВАНДДОР *пайванддор* 1. он чи ҷои пайванд дорад. 2. ҳешу табордор.

ПАЙВАНДИШ *пайвандиш кит.* пайвастагӣ, пайванд, иттисол.

ПАЙВАНДӢ *пайвандӣ* 1. пайвандшуда, васлшуда, кафшершуда. 2. дарахт ё буттаи пайвандшуда: **зардолуи пайвандӣ**. 3. муносибат, робита: **ҳешию пайвандӣ**. 4. *тиб.* трансплантатсияшуда.

ПАЙВАНДКОРӢ *пайвандкорӣ ниг.* пайванд 4.

ПАЙВАНДКУНАК *пайвандкунк* *тех.* васлак, пайвандгар, асбоби васлкунак.

ПАЙВАНДКУНАНДА *пайвандкунанда* 1. *сифати феълии замони ҳозира аз пайванд кардан*. 2. пайвасткунанда, васлкунанда: **бофтаи пайвандкунанда**. 3. *зби.* аъзои ҷумларо ба ҳам пайвасткунанда: **калимаи пайвандкунанда**.

ПАЙВАНДКУНӢ *пайвандкунӣ* пайванд кардан,

ба ҳам пайваст кардан, васлқунӣ.

ПАЙВАНДНОПАЗИР پیوندناپذیر пайвандношуданӣ, васлнашаванда, васлнопазир.

ПАЙВАНДХҶҶҶҶ 1. пайвандшуда, васлшуда; кафшершуда. 2. дарахт ё буттаи пайвандӣ.

ПАЙВАНДШАВАНДА پیوندشونده васлшаванда, кафшершаванда.

ПАЙВАНДШАВАНДАГӢ پیوندشوندگی васлшавандагӣ.

пайваст پیوست *асоси замони гузашта аз пайвастан.*

ПАЙВАСТ پیوست 1. пайвандшуда, иттисолёфта, басташуда (бо ҳам); **пайваст будан** а) васл будан, пайванд будан; алоқаманд будан; б) робита доштан, наздик будан; **пайваст кардан** пайванд кардан, ҳамроҳ кардан; **пайваст шудан** а) васл шудан, пайванд гаштан, ҳамроҳ шудан; б) алоқаманд гардидан. 2. *збш.* навъи алоқа: **алоқаи пайваст**. 3. *хим.* пайваста; **пайвастҳои химиявӣ** моддаҳои мураккабе, ки аз таркибҳои гуногуни ба таври химиявӣ пайвастшуда таркиб ёфтаанд.

ПАЙВАСТА پیوسته 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз пайвастан.* 2. ба ҳам васлшуда, муттасил, ба ҳам алоқаманд; **абрӯ(вон)-и пайваста** абрӯе, ки миёнаш бо ҳам васл шудааст. 3. ҳамеша, доимо, мудом. 4. пайи ҳам; дам ба дам; **бо ҳам пайваста** бо ҳам пайванд; бо ҳам алоқаманд; **пайваста будан** пайванд будан, иттисол доштан. 5. *хим., ниг.* **пайваст 3: пайвастаҳои органикӣ.**

ПАЙВАСТААБРҶ پیوسته‌ابرو он ки абрӯвонаш бо ҳам пайванд аст, қошпайванд, абрӯҳои бо ҳам пайванд.

ПАЙВАСТАГӢ پیوستگی 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз пайвастан.* 2. алоқа, робита; иттифок, иттиҳод; **пайвастагӣ доштан**. 3. ҳамешагӣ, доимӣ.

ПАЙВАСТАГОН پیوستگان 4. пайваста; гузаштагон; **ҳешону пайвастагон** наздикон, ҳешу таборҳо.

ПАЙВАСТАН پیوستن 1. пайваст кардан, муттасил намудан, ба ҳам бастан, бо ҳам вобаста кардан. 2. пайваст шудан, иттисол ёфтан. 3. ҳамроҳ шудан, якҷоя гаштан. 4. муттаҳид шудан, иттифок кардан. 5. вобаста кардан, мутааллиқ намудан; **ба вуқӯъ пайвастан**

воқеъ шудан, ба вучуд омадан; рӯй додан; **ба раҳмати эзидӣ пайвастан, ба ҷавори раҳмати ҳақ пайвастан** мурдан, вафот кардан.

ПАЙВАСТҚУНАНДА پیوست‌کننده 1. *ниг.* **пайвадқунанда**. 2. *збш.* пайвадқунанда; **пайвадаки пайвадқунанда**.

ПАЙВАСТҚУНӢ پیوست‌کنی чизеро ба ҳам пайваст кардан, пайванд кардан, васл кардан.

ПАЙВАСТОР پیوستار *кит.* бо ҳам пайванди зич дошта, пайвасти ҷудонопазир.

ПАЙВАСТШАВАНДА پیوست‌شونده пайвандшаванда, васлшаванда, кафшершаванда.

ПАЙВАСТШАВӢ پیوست‌شوی пайвастан, пайваст шудан, пайванд шудан, иттисол.

ПАЙГАРД پیگرد 1. *нав.* таъкиб, ҷустор, кофтуков. 2. *лаҳҷ.* аз роҳи омада ба ақиб рафтан, баргаштан ба роҳи омад; **пайгард рафтан** ба роҳи омада ақиб гаштан, ба роҳи омада гашта рафтан.

ПАЙГИР پیگیر 1. таъкибқунанда, дунболгиранда; **сағи пайгир**. 2. пайи чизеро гирифта раванда. 3. пайшинос. 4. ҷустуҷуқунанда, кофтуковқунанда.

ПАЙГИРӢ پیگیری пай гирифтан, барои фаҳмидани чизе ва донистани воқеае аз паси он шудан; дунболаи чизе рафтан.

ПАЙГИРОНА پیگیرانه 1. доимӣ, бардавом, бетаъхир; **қўшишҳои пайгиронаи ҳукумат**. 2. пофишорона, яқравона.

ПАЙГОР پیگار 1. пай мондан, гузоштани изи чизе 2. пайрав, пайравӣ.

ПАЙГУМ پیگم бенишон, бедаракшуда; **пайгум шудан (гардидан, задан)** бедарак гум шудан, бенишон ғайб задан.

ПАЙГУМҚАРДА پی‌گم‌کرده 1. он ки изи пойи касе ё чизе гум кардааст; **сайёди пайгумқарда**. 2. роҳгумзада; пешпоҳӯрда.

ПАЙГУМҚУНӢ پی‌گم‌کنی 1. асари пойи худро пӯшонидан, изи худро нест кардан. 2. *мач.* ба ғалат андохтан, касеро ба иштибоҳ мондан. 3. нишони пой касеро наёфтан.

ПАЙГУСАСТА پی‌گسسته *кит.* суст, алоқаканда, барқанда.

ПАЙГУФТОР پى گفتار он чи дар охири китоб ё мақола менависанд, охирсухан.

ПАЙҒАВӢ پيغوى *кит.* 1. мансуб ба пағу. 2. яке аз намудҳои хати ҳиндӣ.

ПАЙҒАЛАТ پى غلط 1. гумроҳӣ, ба роҳи хато афтодан. 2. фиреб, макр, найранг; **пайғалат задан** фиреб додан, гапғалат задан.

ПАЙҒАМБАР پيغمبر фиристодаи Худо, ки амри ӯро ба бандагонаш мерасонад, расул, набӣ; паёмбар.

ПАЙҒАМБАРЗОДА پيغمبرزاده аз насл ва зоти пайғамбар.

ПАЙҒАМБАРӢ پيغمبرى амали пайғамбар; рисолат, нубувват, паёмбарӣ.

ПАЙҒАМБАРОНА پيغمبرانه 1. мисли пайғамбар, пайғамбарвор. 2. мансуб ба пайғамбар; **суханони пайғамбарона** суханони муайянкунандаи пешомадҳо, пешгӯиҳои дуруст дар бораи оянда.

ПАЙҒОЛА پيغاله *кит.* пиёлаи шароб, қадаҳи май.

ПАЙҒОМ پيغام 1. хабари хуш, мужда, башорат; хабар; паём. 2. салом; мактуб; **пайғом бурдан (фиристодан)** хабар расонидан, башорат бурдан; **пайғом додан** хабар расонидан, башорат додан; **пайғом омадан** хабар расидан.

ПАЙҒОМБАР پيغامبر 1. пайғомбаранда, хабарбаранда, паёмбар. 2. *ниг.* **пайғамбар.**

ПАЙҒОМБАРӢ پيغامبرى 1. амали пайғомбар, номарасонӣ. 2. пайғамбарӣ; паёмбарӣ, рисолат.

ПАЙҒОМГУЗОР پيغامگزار *кит.* он ки пайғомро мерасонад, фиристода, расул, номарасон.

ПАЙҒОМГУЗОРӢ پيغامگزاري амал ва кори пайғомгузор, номарасонӣ, паёмрасонӣ, расулӣ.

ПАЙҒОМДЕХ پيغامده *ниг.* **пайғомрасон.**

ПАЙҒОМОВАР پيغامآور паёмовар, хабаррасон, номарасон, расул.

ПАЙҒОМРАСОН پيغامرسان расонандаи пайғом, хабароваранда; хабардиҳанда, пайғомдеҳ.

ПАЙҒОМРАСОНӢ پيغامرسانی пайғом овар-

дан, хабар расондан, дарак додан аз чизе.

ПАЙҒОРА پيغاره *кит.* сарзаниш, байғора; **пайғора задан** сарзаниш кардан.

ПАЙҒУ پيغو 1. *кит.* номи парандаи шикорӣ аз чинси боша. 2. номи мулке дар Ҳиндустон; подшоҳи ин сарзамин. 3. яке аз намудҳои хати ҳиндӣ.

ПАЙҒУНАЖОД پيغونژاد *кит.* аз насли подшоҳони Пайғу, ки подшоҳи мулк ва номи сулолаи подшоҳӣ дар ин сарзамини Ҳинд.

ПАЙҒӢЛА پيغوله *кит., ниг.* байғӯла; \diamond (ин) **пайғӯлаи танг дунё; аз пайғӯлаи факр рахт кашидан** вафот ёфтан, мурдан.

ПАЙҒӢЛАНИШИН پيغوله‌نشين *ниг.* байғӯланишин.

ПАЙДАРПАЙ پي در پي пайи ҳам, паси ҳам; муттасил, давомнок; **боронҳои пайдарпай.**

ПАЙДАРПАӢ پي در پي аз пайи ҳам будан, паси ҳам будан, муттасили, давомноки: *ри-ёз. пайдарпайи ададӣ, пайдарпайи беохир, пайдарпайи камшаванда.*

ПАЙДАРҲАМ پي درهم *ниг.* пайдарпай.

ПАЙДАРҲАМӢ پي درهمى *ниг.* пайдарпай.

ПАЙДО پيدا 1. ошкор, хувайдо, возеҳ; *муқоб.* пӯшида, **ниҳон.** 2. зоҳир, намудор, намоён. 3. мавҷуд, вучуддошта; **пайдо гардидан (шудан)** а) намудор шудан, намоён гадидан; б) ба вучуд омадан, зоҳир шудан; **пайдо кардан** а) ёфтан; б) муҳайё намудан, омода кардан; в) зоҳир қадан; **вусъат пайдо кардан** васеъ шудан, паҳн шудан; **меҳр пайдо кардан** дил бастан.

ПАЙДОВАР پيداور мавҷуд, вучуддошта.

ПАЙДОИШ پيدايш пайдо шудан, ба вучуд омадан, зоҳир шудан.

ПАЙДОШАВАНДА پيداشونده он чизе, ки пайдо хоҳад шуд, бавучудоянда.

ПАЙДОШАВӢ پيداشوى *ниг.* пайдоиш.

ПАЙЗАДА پيزده паяш бурида (*беморию аспухар*).

ПАЙК پيك 1. *кит.* қосид, хабаррасон, номарасон, он ки хабарбару хабарбиёр аст. 2. хабар, паём; \diamond **пайки аҷал** марг.

ПАЙКАНДА پيكنده *тахқ.* гумшуда, бедаракшуда; гумрох.

ПАЙКАР پيكر 1. тан, бадан, часад. 2. ҳайкал, мучассаса. 3. *кит., маҷ.* мӯҳра, донаи шатранҷ.

ПАЙКАРА پيكره *ниг.* пайкар 2.

ПАЙКАРАСОЗ پيكره ساز *ниг.* пайкартарош.

ПАЙКАРАСОЗӢ پيكره سازى *ниг.* пайкартарошӣ.

ПАЙКАРБУЗУРГ پيكر بزرگ 1. бузургчусса, қавихайкал. 2. паҳлавон, баҳодур.

ПАЙКАРДА پي كرده пайдошта; асар, осор, нақш, нишона.

ПАЙКАРНИГОР پيكرنگار он ки мучассаса ва тасвирҳои пайкаронро мекашад, наққош, суратгар.

ПАЙКАРОРО(Ӣ) پيكر آراي 1. он чи боиси ороиши намуди зоҳирӣ ва берунии касе ё чизе шавад. 2. *маҷ.* зебо, ороста.

ПАЙКАРОРОӢ پيكر آرائي зебосозӣ, зебо кардан, ороишгарӣ, зебу зиннат додан, оро-стани намуди берунӣ.

ПАЙКАРСОЗ پيكر ساز ҳайкалтарош, мучассамасоз.

ПАЙКАРСОЗӢ پيكر سازى ҳайкалтарошӣ, мучассамасозӣ.

ПАЙКАРТАРОШ پيكر تراش мучассамасоз, ҳайкалтарош.

ПАЙКАРТАРОШӢ پيكر تراشي мучассамасозӣ, ҳайкалтарошӣ.

ПАЙКОВӢ پي كاوي пай кофтан, из ва асари чизеро чустан, пайчӯй.

ПАЙКОЛ پيكال *лаҳҷ.* қитъаи замин, замини корам.

ПАЙКОН پيكان 1. нӯги тези найза ва тир, си-нон. 2. найза, тир. 3. *маҷ.* мижғони маҳбуба.

ПАЙКОНА پيكانه нӯги пайкон, қисмати тези пайкон.

ПАЙКОНАСУМ پيكانه سم ҳайвоне, ки сумаш монанди пайкон тез бошад.

ПАЙКОНГАР پيكان گر *кит.* тирсоз, хадангсоз.

ПАЙКОНЗАН پيكان زن *кит.* тирзан, тирандоз.

ПАЙКОНӢ پيکاني 1. *кит., мансуб ба* пайкон. 2. яке аз хусусиятҳои сангҳои қиматбаҳои лаъл ва фирӯза.

ПАЙКОННИШОН پيكان نشان *кит.* тире, ки ба он пайкон шинонда шудааст.

ПАЙКОНСОЗ پيكان ساز *ниг.* пайконгар.

ПАЙКОНХӢРДА پيكان خورده *кит.* тирхӯрда, касе, ки ба вай тир расидааст.

ПАЙКОР پيکار *кит.* чанг, ҳарб, муҳориба му-бориза; **пайкор кардан** а) мубориза намудан, чангидан; б) *маҷ.* баҳсу мунозира кардан; **ба пайкор шудан** ба мубориза даромадан, чанг сар кардан.

ПАЙКОРГАР پيکار گر *ниг.* пайкорчӯй 2.

ПАЙКОРГАҲ پيکار گه *ниг.* пайкоргоҳ.

ПАЙКОРГОҲ پيکار گاه майдони чанг, майдони ҳарб, чанггоҳ.

ПАЙКОРПАРАСТ پيکار پرست чангчӯ, чанг-талаб, ҳарбчӯй, пархошчӯй.

ПАЙКОРСОЗ پيکار ساز чангчӯй, пархошталаб, чангсоз.

ПАЙКОРЧӢ(Ӣ) پيکار چوي 1. чангхоҳ, чангчӯ. 2. чанговар, мубориз.

ПАЙМО پيما 1. паймоянда, тайи масофа-кунанда. 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мурак-каб ба маънои* паймудан, тай кардан: **баҳрпаймо**, **ҳавопаймо**.

ПАЙМОИШ پيمایش 1. паймудан, масофа тай кардан. 2. андоза гирифтан, чен кардан.

ПАЙМОН پيمان 1. аҳд, шарт, қавлу қарор. 2. қарордод, шартнома, муоҳида; **аҳду паймон** қавлу қарор, шарту аҳд; **паймон бастан** а) аҳд кардан, қавл додан; б) муоҳида намудан, шартнома бастан; **паймон вайрон кардан** *ниг.* **паймон шикастан**; **паймон кардан** *ниг.* **паймон бастан**; **паймон шикастан** аз аҳд рӯй тофтан, аз қавли худ гаштан; **ба паймон вафо намудан** паймон иҷро кардан, ба қавлу аҳди худ содиқ будан. 3. с. муоҳида; санади ҳуқуқии байналмилалӣ; **паймони оташбас имзо намудан** сулҳ бастан, ошті намудан.

ПАЙМОНА پيمانه 1. зарфи шаробхӯрӣ, қадаҳ, пиёлаи майнӯшӣ. 2. шароб, май. 3. зарфи

- андозагирии чисмҳои моеъ ва ғалла; **пур шудани паймонаи чизе маҷ.** ба ниҳояти худ расидани чизе.
- ПАЙМОНАГУСОР** پیمانہ گسار *кит.* паймон-акаш, шаробхӯр; шаробдӯст.
- ПАЙМОНАКАШ** پیمانہ کش *ниг.* паймонагусор.
- ПАЙМОНАКАШӢ** پیمانہ کشی паймонагусорӣ, шаробхӯрӣ, майкашӣ, қадахрезӣ.
- ПАЙМОНАНӢШ** پیمانہ نوش *маҷ.* паймонакаш, қадахкаш.
- ПАЙМОНАШИКАН** پیمانہ شکن 1. он ки зарфи шаробро мешиканад, қадахшикан. 2. *маҷ.* он ки муқобили шаробнӯшист.
- ПАЙМОНГУСИЛ** پیمان گسل *ниг.* паймон-шикан.
- ПАЙМОНДЕХ** پیمان ده он ки қавл медиҳад; аҳдкунанда, қавлдиханда.
- ПАЙМОНДОР** پیمان دار он ки ба қавли додааш вафо мекунад; бовафо.
- ПАЙМОНДОРӢ** پیمان داری ба аҳди худ устувор будан; вафодорӣ, садоқатмандӣ.
- ПАЙМОНӢ** پیمانی *марбут ба паймон;* қарордодӣ, шартномавӣ: **кори паймонӣ, қор-манди паймонӣ.**
- ПАЙМОНКОР** پیمان کار он ки дар асоси шартнома ё қарордод қор мекунад.
- ПАЙМОНКОРӢ** پیمان کاری қор қардан бо шартнома ё қарордод.
- ПАЙМОННОМА** پیمان نامه 1. ўҳдадории хаттӣ. 2. қарордод; муоҳида, шартнома.
- ПАЙМОНШИКАН** پیمان شکن аҳдшикан, сартобанда аз қавлу қарор.
- ПАЙМОНШИКАНӢ** پیمان شکنӣ вафо нақардан ба аҳду қарори худ; аҳдшиканӣ.
- ПАЙМОНШИКАНОНА** پیمان شکنانه аҳдшиканона, ба аҳду паймон вафо нақарда, аз рӯи бадқавлӣ.
- ПАЙМУДАН** پیمودن 1. тай қардан (*роҳ, масо-фаро*). 2. андоза гирифтани, чен қардан, газ қардан. 3. *кит.* озмудан, санҷидан. 4. *кит.* ҷустуҷӯ қардан, кофтуков намудан.
- ПАЙПОРА** پيپاره *кит.* пораи пай, қисме аз рағ.

- ПАЙРАВ I** پيرو 1. аз қафои ё бо изи пой касе раванда, думрав, думравон. 2. он ки дар шеър, дар масъалаҳои мафкуравӣ ё динӣ аз паси касе меравад ва ба ӯ тақлид мекунад; тарафдор.
- ПАЙРАВ II** پيرو *збш.* :**аъзои пайрав** нисбат ба сараъзои ҷумла (*дар ҷумлаи сода*); **ҷумлаи пайрав** нисбат ба сарҷумла (*дар ҷумлаи мураккаби тобеъ*).
- ПАЙРАВИКУНАНДА** پيروی کننده 1. *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **пайравӣ қардан**. 2. аз пай раванда, тақлидкунанда; давомдиханда.
- ПАЙРАВӢ** پيروӣ аз пай рафтан; тақлид қардан, тақлид; **пайравӣ қардан** аз паи касе, чизе рафтан; ба касе, чизе тақлид қардан; қор ё фикри касеро давом додан.
- ПАЙРАВОНА** پیروانه ба касе пайравӣ қардан, аз паи касе, чизе рафтан.
- ПАЙРАҲА** پیراهе роҳи хурди борики одамгузар ва марқабузар; **пайраҳаи морпеч** роҳи хурди қачу қилеб.
- ПАЙРЕЗӢ** پیریزی асос гузоштан, пай афкандан; **пайрезӣ қардан** асос гузоштан, бунёд гузоштан.
- ПАЙРОҲА** پیراهе *ниг.* пайраҳа.
- ПАЙСА** پیسه 1. пули майда (-и баъзе кишварҳои Шарқ). 2. *таър.* тангаи мисин, ки дар Аморати Бухоро ба 16 пули сиёҳ баробар буд; **як пайса наистодан** ҳеҷ қимат надоштан, як тангаи сиёҳ ҳам арзиш надоштан; ниҳоят беаҳамият будан.
- ПАЙСАФЕД** پی سفید *киноя аз* бетолеъ, бадбахт; шум, номуборак.
- ПАЙСИПАР** پی سپر *ниг.* пайсипор.
- ПАЙСИПАРӢ** پی سپری *ниг.* пайсипорӣ.
- ПАЙСИПОР** پی سپار 1. раванда, раҳсипор, қадамзананда; мусофир. 2. *кит.* қӯб, лагадқӯб, поймол; **пайсипор шудан** раҳсипор шудан, ба роҳ баромадани касе.
- ПАЙСИПОРӢ** پی سپاری *кит.* 1. роҳпаймоя, равандагӣ, гашту гузор; **пайсипорӣ қардан** роҳ тай қардан, роҳ паймудан, гашту гузор қардан. 2. лагадқӯбӣ, поймол қардан, зери по қардан.
- ПАЙСУДА** پی سوده поймол, лагадқӯб.

ПАЙСУКУН پيسكون хушпою кадам, нек-кадам.

ПАЙТ پيت 1. фурсати муносиб, вақти мувофиқ барои иҷрои коре ё гуфтани сухане; **пайт аз даст додан** фурсати муносибро аз даст додан; **пайт(-и чизеро) ёфтан (гирифттан)** фурсати муносибро ёфтан; вақти мувофиқ ёфтан; **пайт поидан (кофтан, чустан)** вақти муносибро мунтазир шудан, фурсати мувофиқ кофтан. 2. даври анҷом ёфтани ягон навъи бозӣ, рақс, мусиқӣ, сурудхонӣ ё базм; навбати иҷро шудани чизе.

ПАЙТЕША پيتشه тешаи калони дастадароз, ки бо вай рост истода чӯбро чортарош мекунад.

ПАЙТОБА پيتابه матое, ки пеш аз пӯшидани мӯза ва масҳӣ ба пой мепечонанд; пойпеч; **пайтоба кушодан** киноя аз муқим шудан, аз сафар бозмондан; **патаку пайтоба шудан** а) саросема ба коре машғул шудан; б) гирди касе чарх задан (*барои хизмати вай*); в) қадру қимати худро гум кардани касе ё чизе.

ПАЙЌ پيو бемории ришта.

ПАЙФАРОХ پيافراخ васеъкадам, он ки кадамҳои калон дорад, фароҳкадам.

ПАЙФАРОХӢ پيافراخي васеъкадамай, калонкадамай.

ПАЙХАС پيخس :пайхас бурдан (кардан, намудан, рафтан) ҳис кардан, пай бурдан.

ПАЙХАСТ پيخست 1. девори тағаш кофташуда. 2. заминӣ дар зерӣ пой кӯфта ва нармашуда, лағадмолшуда. 3. кит. лағадкӯб, лағадмол, пайсипар.

ПАЙХАСТА پيخسته кит. 1. тағи по шуда, тағи по монда, поймолшуда, лағадмол. 2. дармонда, бечора, кори залил.

ПАЙХАСТАН پيخستن 1. поймол кардан, ба лағад кӯфтан, лағадмол кардан. 2. очиз гардонидан, дармонда кардан.

ПАЙХОЛ I پيخال гуфт. банд ё дарзаҳои алаф ё гандум, ки барои ғалагов (кӯфтан) паҳн карда мешавад.

ПАЙХОЛ II پيخال кит. саргини парандагон.

ПАЙХУЧАСТА پيخسته ниг. хучастапай.

ПАЙЧИН پيچين ниг. пайдор.

ПАЙШИНОС پيشناس 1. он ки изи пойро мешиносад. 2. он ки бо изи пой касе ё чоеро меёбад, ҷустуҷӯкунандаи асар (*нишона, аломат, саргузаши*)-и касе, чизе.

ПАЙШИНОСӢ پيشناسي 1. изишиносӣ, машғул будан ба омӯзиши изҳо. 2. илм дар бораи изишиносӣ, трассология.

ПАК I پک кит. қурбоққа, ғук.

ПАК II پک :лаку пак а) чизҳои кӯҳнаю мустағмал; б) суханҳои беҳудаю бемантиқ; в) рафтуомад ва тақоқуӣ.

ПАКАНА پکانه кӯтоҳкад, одами пасткад, одами ғафсбадани кӯтоҳкад, қадпаст, қалта.

ПАКАНД پکند кит. нон (*аз забони хоразмӣ*).

ПАКАНӢ پکني кит. навъе аз шароб, бодае, ки аз биринҷ, арзан ва ҷав месозанд.

ПАКАР پکر гуфт. 1. ғамгин, малӯл, хастадил. 2. гаранг, хайрон; **пакар шудан** а) ғамгин шудан; б) гаранг шудан.

ПАКАРӢ پکري пакар будан, беҳолӣ, сустӣ, бемадорӣ.

ПАЛ I پل қитъаи замини кишт, ки барои обёрӣ атрофи онро қадре баланд мебардоранд; **пал кашидан (гирифттан)** дар замини кишт пал кашидан; **пали сабзӣ, пали пиёз**.

ПАЛ II پل пошнаи пой.

ПАЛ(Л)А پله кит. 1. нимаи баробари ягон чиз, (*мас., чормағз, хӯрчин, ва ғ.*) : **хиссаи баробар**. 2. каффаи тарозу, лаълии тарозу; **паллаи тарозу** каффа ё лаълии тарозу; **ба паллаи тарозу нигоҳ кардан** а) *мач.* хотирбинӣ кардан; б) қадом тараф вазн (*эътибор*) дошта бошад, ба ҳамон тараф майл кардан; **касеро бо касе ба паллаи тарозу нагузоштан** касеро ба касе баробар накардан; **паллаи тухму дон бот.** тухмпалла; **паллаи чашм биол.** чуқурии чашм, косаи чашм. 3. пояи нардбон. 4. *мач.* дараҷа, мартаба.

ПАЛАВ پلو таоме, ки аз биринҷ, рағван, сабзӣ ва гушт пухта мешавад: **оши палав; палави оринчшор** оши палави саррағван; **палави дастӣ** палави ҳоси ягон шахси пазанда ва дар пазандагӣ мохир.

ПАЛАВКАДУ پلوکدو як навъи қадуи дароз, ки вақти пухта расиданаш зард мешавад; қадуи ғизой.

ПАЛАВПАЗ پلویز он ки палав мепазад, ошпаз.

ПАЛАВПАЗӢ پلویزی исми амал аз **палав** пухтан; палав тайёр кардан.

ПАЛАВХӢР پلوخور 1. он ки палав мехӯрад. 2. дӯстдори палав.

ПАЛАҒДА پلغده 1. тухми вайроншудаи мурғ. 2. маҷ. вайрон, бечо; **майнаи касеро палағда кардан** майнаи касеро вайрон (гич) кардан.

ПАЛАК پلک растаниҳои полизӣ, ки тана ва барги онҳо ба замин паҳн шуда меҳобад (*бодиринг, каду, тарбуз, харбуза*).

ПАЛАКБОН پلکبان он ки замини палаки тарбузу харбузаро бонӣ мекунад.

ПАЛАКЗОР پلکزار майдони палак, ҷои кишти харбузаву тарбуз ва ғ.

ПАЛАКӢ پلکی мансуб ба **палак**; **кишти палакӣ**.

ПАЛАКМУРДА پلکمرده 1. харбуза, тарбуз ва *мисли инҳо*, ки пеш аз пухта расидан палакаш хушк шуда хом мондааст. 2. маҷ. одами доимо бемори заиф.

ПАЛАҚ-ПАЛАҚ پلقلیق садо ва овозе, ки бар асари ҷӯшидани моеи ғализ ё афтодани ягон чиз ба об ҳосил мешавад.

ПАЛАНГ پلنگ ҳайвони бузурги ширхори даранда аз чинси гурба, ки пӯшташ холдор аст; **соли паланг** соли сеюми солшумории дувоздагона.

ПАЛАНГАФКАН پلنگافکن *киноя аз* паҳлавон; нотарс, далер.

ПАЛАНГВОР پلنگوار 1. мисли паланг; чун паланг, монанди паланг. 2. маҷ. нотарсона, часуона, чобукона.

ПАЛАНГИНА پلنگينه аз пӯсти паланг дӯхташуда, пӯстипалангӣ.

ПАЛАНГИНАПӢШ پلنگينهپوش он ки либоси аз пӯсти паланг дӯхташуда пӯшида аст; **паҳлавони палангинапӯш**.

ПАЛАНГМУШК پلنگمشک гиёҳе, ки гулаш ба нуқтаҳои хол-холи паланг ва бӯйаш ба бӯи мушк монанд аст.

ПАЛАТА I لوت. پلته утоқи алоҳида дар беморхона ё муассисаи муолиҷавӣ, ҳуҷраи беморхона.

ПАЛАТА II лот. پلته 1. номи созмони олии қонунбарор. 2. номи созмонҳои ваколатдор дар баъзе мамлакатҳо. 3. номи баъзе идораҳои давлатӣ: **палатаи китоб**, **палатаи савдо**, **палатаи болоӣ**, **палатаи поёӣ**.

ПАЛАХ پلخ кит. халқ, гулӯ.

ПАЛБАНДӢ پلبندي ба палҳо ҷудо кардан, палбандии замин.

ПАЛЕО ю. پليا ҷузъи нешони баъзе калимаҳои *мураккаб ба маънои* хеле қадим, то давраи таърихӣ; **палеография** илми тадқиқи хатҳои қадима; **палеолит** аввали асри санг.

ПАЛЕОЗОЙ ю. پلي آزای геол. яке аз даврони қадимтарини геологӣ дар таърихи Замин: **давраи палеозой**.

ПАЛЕОЛИТ ю. پلي آليت таър. марҳилаи аввали давраи санг.

ПАЛЕОНТОЛОГ ю. پلي آنتالاک мутахассиси илми палеонтология.

ПАЛЕОНТОЛОГИЯ ю. پلي آنتالاکيه илмест дар бораи таҳқиқи ҳайвонот ва набототи аз зери замин ёфтшуда, илми таҳқиқ ва пажӯҳиши ҷонварон ва гиёҳҳои қадима.

ПАЛИД پليد 1. мурдор, начис, олудаи чиркиниҳо, ҳаром. 2. маҷ. бадкор, нобакор, шарир; малъун.

ПАЛИДӢ پليدي 1. нопокӣ, мурдорӣ, чиркинӣ, ифлосӣ. 2. маҷ. бадкорӣ, бадкирдорӣ, ҳабисӣ.

ПАЛИДКОР پليدکار ниг. **палид**.

ПАЛЛАБАРДОР پلهبردار кҳн. он ки паллаи пурбори тарозуро ба шона меовезад, баркашанда.

ПАЛЛАДИЙ лот. پلديи хим. филизи нарми нуқрамонанд, ки аз кони платина ба даст меояд ва дар техника ба кор меравад.

ПАЛЛАК پلک пилк; **паллаки чашм** пилки чашм.

ПАЛМ پلم 1. кит. хок; хоки нарм. 2. гуфт. саргин: **палми хар**.

ПАЛМИДАН پلميدان ниг. **палмосидан**.

ПАЛМОС پلماس бо даст дошта дидан, дастдаст кардан; ламс кардан; **палмос кардан** дастдаст кардан.

ПАЛМОСИДАН پلماسیدن 1. даст-даст кардан, бо панчаҳои даст дошта дидан; **палмосида муайян кардан** даст-даст зада муайян кардан. 2. *ниг.* **пармосидан** 2; 3.

ПАЛМУДАН پلمودن *ниг.* **палмосидан**.

ПАЛОЛАК پالاک *ниг.* **палорак**.

ПАЛОЛАКТЕҒ پالاکتېغ *кит.* теҒе, ки аз пӯлоди чавҳардор сохта шудааст.

ПАЛОНЧ پالانچ занҳои як шавҳар, банонч (*нисбат ба якдигар*).

ПАЛОРАК پلارک *кит.* 1. шамшер, теги чавҳардор. 2. чавҳари шамшер.

ПАЛОРАКХҶҶ پلارکخوړ *кит.* нобудкунандаи чавҳари теги ва шамшер.

ПАЛОС پلاس гилем, намад, шол; **палос партофтан** (*пахн кардан*) гилем андохтан.

ПАЛОСИН پلاسين *ниг.* **палосӣ**.

ПАЛОСӢ پلاسی *мансуб ба палос*.

ПАЛОСПӢШ پلاسپوش он ки либоси пашмин мепӯшад, пашминапӯш.

ПАЛПОЯ پلپايه замини кишти шолӣ, замини шолӣкорӣ.

ПАЛТАР پلتر *кхн.* аспӣ савории сафарӣ, ки асбоби сафарро ба он бор мекарданд.

ПАЛТАРХҶҶРЧИН پلترخوړچي хӯрчини аспӣ палтар, хӯрчине, ки ба аспӣ палтар бор карда мешавад.

ПАЛТО фр. پلتa либоси гарми дарози болопӯш; **палтои гарм**, **палтои зимистонӣ**.

ПАЛТОВОРӢ پلتاواړي 1. матоъ барои палто дӯхтан. 2. матоъ ба андозаи як палто.

ПАЛЧА پلچه чӯяк, қатор, девора(-и гирди чизе).

ПАНАХ پنه 1. *ниг.* **паноҳ**. 2. аз назар пинҳон; беҳавфу хатар, дур аз назари бегона; **панаҳ кардан** (*сохтан*) а) пӯшондан *чизеро*; б) пардапӯш кардан кореро; **панаҳ кардан рӯйро** рӯй пӯшондан, ба рӯй ҳичоб гирифтани; **панаҳ шудан** руст шудан, пинҳон гаштан.

ПАНАХҶҶОР پنه کار *ниг.* **пинҳонкор**.

ПАНАХҶҶОРӢ پنه کاری *исми амал аз панаҳ кор*

кардан; кореро дар пинҳонӣ анҷом додан; **пинҳонкорӣ**.

ПАНБА پنبه *ниг.* **пахта**.

ПАНБАДОҶА پنبه‌دانه *ниг.* **пунбадона**.

ПАНБАЗАН پنبه‌زن *ниг.* **пахтазан**.

ПАНБАЗАНӢ پنبه‌زنی *ниг.* **пахтазанӣ**.

ПАНБАЗОР پنبه‌زار *ниг.* **пахтазор**.

ПАНБАҶОР پنبه کار *ниг.* **пахтакор**.

ПАНБАҶОРӢ پنبه کاری *ниг.* **пахтакорӣ**.

ПАНБАҶУРӢШ پنبه‌فروش *ниг.* **пахтафурӯш**.

ПАНД I پند 1. насихат, андарз, маслиҳат барои кардани кори неқ ё боздоштан аз амали бад. 2. таълимот, омӯзиш; **панд гирифтани** а) насихат шунидан; маслиҳат шунидан; б) ибрат гирифтани; **панд гуфтани** (*додани*) насихат кардан; **панд шунидан** насихат гӯш кардан.

ПАНД II پند *кит.* калхот, ғалевоч, заған, чӯчабарак, чӯчарабо.

ПАНДГӢӢ پندگوئي панд гуфтани, насихат кардан, насихатгӯӣ, андарзгӯӣ.

ПАНДГӢӢ(Ӣ) پندگو(ي) он ки панд мегӯяд, насихатгӯӣ, носех, андарзгӯӣ.

ПАНДДИХАНДА پنددهنده он ки панд медиҳад; насихаткунанда, пандгӯӣ, пандомӯз.

ПАНДДИХӢ پنددهي *исми амал аз панд* додан; насихатдиҳӣ, андарздиҳӣ.

ПАНДӢ پندی *кит.* марбут ба панд, ровии панд, панддор, дорои панд.

ПАНДМАНД پندمند *кит.*, *ниг.* **пандомез**.

ПАНДНОМА پندنامه китоби панду насихат, насихатнома, андарзнома.

ПАНДНОПАЗИР پند ناپذير он ки ба панду насихат гӯш намедиҳад, насихатношунав.

ПАНДОМ پندام *кит.* варам, омос.

ПАНДОМЕЗ پندآمیز дорои панд; насихатомез, андарзомез.

ПАНДОМЕЗОНА پندآمیزانه (*суханони*) бо панду насихат, насихатомезона, пандомез.

ПАНДОМЎЗ پندآموز он ки панд медиҳад, панддиханда, андарзомез.

ПАНДОМЎЗӢ پندآموزӣ панд омӯхтан, насихат гуфтан, андарзомӯзӣ.

ПАНДПАЗИР پندپذير он ки насихатро мепазирад, пандгиранда, пандшунав.

ПАНДТЎЗ پندتوز *кит.* пандомӯз, пандшунав.

ПАНДШУНАВ پندشغو *ниг.* пандпазир.

ПАНИР پنير хӯрише аз шири баста, ки бештар аз шири гӯсфанд тайёр мекунад.

ПАНИРАК پنيرک *кит.* 1. гиёҳи алафӣ, худруй, бо баргҳои куркбастаи дароз, вартоҷ. 2. гул ё меваи ин гиёҳ, ки хушконида он хусусияти дармонӣ ва табобатӣ дорад.

ПАНИРӢ پنيرى *мансуб ба* панир; аз панир тайёр шуда.

ПАНИРМОЯ پنيرمايه *мое*, ки барои баста шудани шир ба кор мебаранд ва онро аз ширдони гӯсфанд мегиранд.

ПАНИРОБ پنير آب оби панир, ки баъд аз тайёр шуданаш боқӣ мемонад; зардоб.

ПАНИРПАЗ پنيرپز он ки панир тайёр мекунад.

ПАНИРПАЗӢ پنيرپزى амали панирпаз, панир пухтан.

ПАНОМ پنام 1. таъвиз, тӯмор, ки аз рӯи хурофот барои дафъи чашми бад бо худ гирифта мегарданд: **чашмпаном**. 2. рӯпӯш ё порчае, ки зардуштиён дар вақти хондани «Занд», «Позанд» ва «Авасто» ба рӯи худ мекашиданд. 3. *мач*. пӯшида, пинҳон.

ПАНОХ پناه 1. ҳифз; ҳимоят, муҳофизат; пуштибонӣ. 2. ҳимоятгар, ҳомӣ, нигоҳбон, муҳофиз. 3. пинҳон, пӯшида. 4. паноҳгоҳ, маҳалли пинҳон шудан аз чизе ё касе; ҷои амн; **пушту паноҳ** нигоҳбон, ҳимоятгар, ҳомӣ; **паноҳ ёфтан** а) паноҳгоҳ ёфтан; б) пуштибон ёфтан, ҳимоятгар ёфтан; **паноҳ бурдан** *ниг.* **паноҳ чустан**; **паноҳ доштан**, **паноҳ кардан** (**гирифтан**) пинҳон кардан, руст кардан; **паноҳ овардан ба касе** дар ҳимояти касе шудан, худро ба паноҳандагии кас (ҷое) бурдан; **паноҳ шудан** руст шудан, пинҳон гаштан, худро ба паси чизе гирифтан; **паноҳ чустан** (**хостан**) ҳимоят хостан, паноҳ талабидан; **ба паноҳи касе омадан** ба ҳимояи касе даромадан; **пушту паноҳ шудан ба касе** нигоҳбон ва

ҳимоятгари касе гаштан; **Худо паноҳ дихад** Худо нигоҳ дорад.

ПАНОҲАНДА پناهنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **паноҳидан**. 2. он ки ба ҷое паноҳ бурдааст, он ки дар ҳимояи касе даромадааст; паноҳбурда, гуреза, муҳоҷир; паноҳгиранда.

ПАНОҲАНДАӢ پناهنگى ҳолат ва амали паноҳанда; паноҳ бурдан ба касе ё ҷое; **нигоҳи паноҳандаӢ**.

ПАНОҲБАР پناهبر *ниг.* **паноҳанда**.

ПАНОҲГИРАНДА پناهگيرنده *сифати феълии замони ҳозира аз* **паноҳ гирифтан**; он ки аз чизе ё касе худро паноҳ медорад.

ПАНОҲГОҲ پناهگاه 1. ҷои паноҳ шудан, ҷое, ки барои ҳифзи ҷони худ ба он ҷо паноҳ мебаранд, ҷои амн. 2. ҷои махсус барои кӯчонидани мардум хангоми сар задани фалокат (*мас., сӯхтор, zilzila* ва ғ.). 3. с. ҷой барои зисти муваққатии ашхоси кишварӣ дигар, ки дар кишвари худ таъқиб шудаанд: **паноҳгоҳи сиёсӣ**; **паноҳгоҳи сиёсӣ додан** дар паноҳи худ гирифтан.

ПАНОҲДИХАНДА پناهدهنده 1. он ки барои паноҳ шудан ҷой медиҳад. 2. ҳомӣ, ҳимоятгар.

ПАНОҲДИХӢ پناهدهى 1. паноҳ додан, ба паноҳ гирифтан; **ҳукуки паноҳдиҳӣ**. 2. ҳимоя кардан; муҳофиз шудан.

ПАНОҲИДАН پناهيدن паноҳ бурдан, ҳимоя чустан; паноҳ пурсидан.

ПАНОҲӢ پناهى 1. ҷои паноҳ; ҷои амн. 2. пинҳонӣ, маҳфӣ, пӯшида.

ПАНОҲЧӢ (Ӣ) پناهجو(ى) он ки паноҳ мечӯяд, ҷӯяндаи ҷои амн ва бехатар.

ПАНТЕИЗМ پانتئييزم *фалс.* таълимоти фалсафӣ, ки Худо ва табиатро як чиз мешуморад ва табиатро зуҳури илоҳият медонад; ваҳдати вучуд.

ПАНТУРКИЗМ پنتركيزم туркгарой, чараёни миллатгарой дар охири асри XIX ва ибтидои асри XX, ки ба бартаричӯии туркон нисбат ба халқҳои дигар асос ёфтааст.

ПАНТУРКИСТ پنتركيست *ю.* туркгаро, тарафдори пантуркизм.

ПАНТУРКИСТӢ پنتركيستي *мансуб ба* пантуркизм.

ПАНЧ پنج 1. шумораи миқдорӣ адади 5, ки баъди адади чор меояд; **панч аркон** д. панч рукни мусулмонӣ (*калимаи шаҳодат, намоз, рӯза, ҳаҷ, закот*); **панчу чор а)** миқдори номуайяни чизе, пуле; даромади номуайяни ночизе; б) *гуфт.* мубоҳиса намудан; **панч вақт намоз** д. намози бомдод, пешин, аср, шом ва хуфтан; **панч панча барин доништан (шинохтан)** хеле хуб ва аниқ доништан (шинохтан) касе, чоеро; **панч панча баробар намешавад** ҳамаи чизҳо як хел нестанд. 2. номи дарё дар ҷанубу шарқи Тоҷикистон, ки баъди ҳамроҳ шудан бо дарёи Вахш дарёи Амуро ташкил медиҳад. 3. баҳои аъло; **панч гирифта** баҳои аъло гирифта. 4. *гуфт.*, *мач.* олиҷаноб, бениҳоят нағз, оли; **корҳо панч!**

ПАНЧА پنجه 1. панч ангушти даст ё пой дар як ҷо. 2. даст; **панчаи гиро** дасти пуркуват, тавоно ва зӯр; **панчаи даст** панч ангушт. 3. ҷанг, ҷангол; **панча андохтан** муқобилат кардан, ситеза кардан; зӯрозмоӣ кардан бо касе бо панча; **панча ба панча андохтан** мубориза кардан, дарафтодан бо якдигар; **панча задан бо (ба)** чизе мубориза кардан бо чизе, даст ба гиребон шудан бо чизе; **панчаи касеро тофта** (**тоб додан**) мағлуб кардан, шикаст додан *касеро*. 4. маҳалли ба ҷандин шоха ҷудо шудани дарахт; **панча задан** шоха давондан; шохадор шудан. 5. *мач.* қайд, банд; зӯру тавоноӣ; **панчаи судхӯр**; **панчаи Алӣ бот.** гули бисёрсолае, ки барги дарозрӯя ва гули калони зард, сафед ва аргувонӣ дорад.

ПАНЧААФКАНӢ پنجه افکنӣ 1. зӯрозмоӣ, қудратнамоӣ. 2. шохаканӣ, ҳадфа кардан, сабзиши хуби ниҳолҳо, панҷазанини ниҳолҳо.

ПАНЧАГИР پنجه گیر он ки зӯрозмоӣ мекунад, зӯрозмоӣ.

ПАНЧАГИРӢ پنجه گیری зӯрозмоӣ кардан, панҷазанӣ кардан, мубориза кардан.

ПАНЧАДОР پنجه دار 1. ҷанголдор; тезҷангол. 2. шохадор (*oid ба* растаниҳо).

ПАНЧАЗАН پنجه زن муқобилаткунанда; ситезакар.

ПАНЧАЗАНИӢ پنجه زنی ниг. **панчаафканӣ.**

ПАНЧАКАШ پنجه کش **панчакаш** кардан бо панча молида ҳамвор кардан (*мас.*, *лойи рӯи деворро*).

ПАНЧАРА پنجره 1. шабакаи ҷӯбин, оҳанин,

гачин ва г.: **панчараи бог.** 2. дариҷа, тирезаи хона. 3. *мач.* ҳабсхона, маҳбас.

ПАНЧАРАГУЛЧИН پنجره گلچين панчараи дорои нақши гул, панчараи гулнақш.

ПАНЧАРАДЕВОР پنجره ديوار девори иборат аз панчара, девори шабакадор.

ПАНЧАРАДОР پنجره دار панчаранок, шабакадор; **тирезаҳои панчарадор** тирезаҳои, ки панчара доранд.

ПАНЧАРАК پنجرک шабакаи даруни сандалӣ.

ПАНЧАРАНИШИН پنجره نشين 1. он ки дар зери панчара нишастааст. 2. *мач.* маҳбус, зиндонӣ.

ПАНЧАРАОҲАНИН پنجره آهنيں дорои панчара аз оҳан, оҳанинпанчара (*мас.*, *тиреза*).

ПАНЧАШАКЛ پنجه شکل он чи, ки шакли панчаи дастро дорад; **барғҳои панчашакл.**

ПАНЧБОЛОР پنجه بالار хонае, ки сақфаш панчболор дорад.

ПАНЧБОЛОРА پنجه بالاره ниг. **панчболор.**

ПАНЧБОРА پنجه باره панҷум маротиба, панчкарата; бори панҷум.

ПАНЧВАҚТА پنجه وقته панчвақтӣ, панҷнавбата, панчкарата; **намози панчвақта** намози бомдод, аср, пешин, шом, хуфтан.

ПАНЧВАҚТӢ پنجه وقتى ниг. **панчвақта.**

ПАНЧГОНА پنجه گانه панҷтоӣ; панчвақта; **намози панчгона** намози панчвақта; **ҳавоси панчгона** (*соеа, босира, зоиқа, ломиса ва шомма*).

ПАНЧГОҲ پنجه گاه мус. яке аз шӯъбаҳои мақоми классикӣ аз силсилаи «Дувоздаҳмақом».

ПАНЧГӢША پنجه گوشه ниг. **панчкунча.** 2. он чи панч гӯша дорад: **ситораи панчгӯша.**

ПАНЧЗАБОНА پنجه زبانه кит. навъи ҷароғ, ки дорои панч шӯълай оташ будааст, луғати панчзабона фарҳанге, ки вожаҳои панчзабонро дар бар мегирад.

ПАНЧЗАРБ پنجه ضرب мус. садои пасти асбобҳои мусиқӣ, ки ба най мувофиқ меояд.

ПАНЧӢ پنجهى ниг. **панҷтоғӣ.**

ПАНЧКАСА پنجه كسه иборат аз панч кас, панч-

нафара.

ПАНЧКАСИ پنج کسى иборат аз панч кас, панчнафарӣ.

ПАНЧКУНЧА پنج کنجه *риёз.* он чи панч кунч дорад; панчгӯша.

ПАНЧҚИРРА پنج قيرره *ниг. панчгӯша.*

ПАНЧМИСРАЪ پنج مصرع *адш.* шеъре, ки панч мисраъ дорад; панчмисрай, мухаммас.

ПАНЧНУШ پنج نوش *кит., тиб.* маъчуне, ки табибон ва пизйшкони қадим аз чива, мис, оҳан ва пӯлод барои пурқувват кардани бадан дуруст мекарданд.

ПАНЧОБИ پنجابی 1. мансуб ба **Панчоб**: забони панчобӣ. 2. сокини Панчоб.

ПАНЧОҲ پنجاه шумораи миқдорӣ нимаи сад.

ПАНЧОҲСОЛА پنجاه ساله он ки ё он чи панчоҳ сол умр дорад.

ПАНЧОҲСОЛАГӢ پنجاه سالگی ба панчоҳ даромадан, панчоҳсола будан: **панчоҳсолагии рӯзи таваллуд.**

ПАНЧОҲУМ پنجاهم шумораи тартибӣ аз адади панчоҳ.

ПАНЧОҲУМИН پنجاهمین *ниг. панчоҳ.*

ПАНЧПАР(Р)А پنج پره 1. ҳар чизе ки панч пар(р)а дорад. 2. панчгӯша, панчқирра. 3. *ниг. панчрӯя.*

ПАНЧПО(Я) پنج پا/پنج پايه *кит.* 1. харчанг, саратон. 2. *нуч.* бурчи Саратон.

ПАНЧРАВӢ پنجروي 1. *гуфт.* бурд дар картабозӣ. 2. *гуфт., маҷ.* комёбии калон дар коре; **панч рафтед!** муваффақ шудед! бурд кардед!

ПАНЧРАҲА پنج رخه он чи панч раҳ дорад, панчхата.

ПАНЧРУКНА پنج ركنه *адш.* шеъре, ки ҳар мисрааш иборат аз панч рукн аст.

ПАНЧРӢЗА پنجروزه 1. иборат аз муддати панч рӯз. 2. *маҷ.* замон ва муддати андак; **мӯҳлати панчрӯза** панч рӯз вақт; **роҳи панчрӯза** роҳе, ки дар муддати панч рӯз тай мешавад; **захираи панчрӯза** захирае, ки барои панч рӯз кифоят мекунад.

ПАНЧРӢЗӢ پنج روزی 1. пас аз ҳар панч рӯз. 2.

ниг. панчрӯза.

ПАНЧРӢЯ پنج رویه *ҳанд.* шакли ҳандасие, ки панч рӯ (чиҳат, сатҳ) дорад; панчсатҳа.

ПАНЧСАД پنج صد шумораи миқдорӣ адади 500, панч бор сад.

ПАНЧСАДСОЛА پنج صدساله мӯҳлати панчсад сол, мӯҳлате, ки панчсад солро дар бар мегирад.

ПАНЧСАДСОЛАГӢ پنج صدسالگی панчсад солро пур кардан; панчсадсола шудан.

ПАНЧСАДУМ پنج صدم шумораи тартибӣ аз адади **панчсад.**

ПАНЧСАДУМИН پنج صدمین *ниг. панчсадум.*

ПАНЧСАТҲА پنج سطح *ниг. панчрӯя.*

ПАНЧСЕР پنج سير *таър.* андозаи вазн, ки ба як пуд (16 кг) баробар аст.

ПАНЧСИМА پنج سيمه *ниг. панчтор.*

ПАНЧСОЛА پنج ساله 1. мӯҳлати панч сол, мӯҳлате, ки панч солро дар бар мегирад. 2. нақшаи кори баъзе муассисаҳо, ки барои панч сол тасдиқ мешавад; **нақшаи панчсола**: **панчсолаи нав.** 3. синнаш ба панч расида: **бачаи панчсола.**

ПАНЧСОЛАГӢ پنج سالگی панчсола шудан; ба синни панчсола расидан; **дар панчсолагӣ** дар синни панчсолагӣ.

ПАНЧТАГӢ پنج تنگی *гуфт., ниг. панчто(г)ӣ.*

ПАНЧТИРА پنج تيره 1. силоҳи оташфишон, ки дар тирдонаш панч тир ҷо мешавад. 2. **милтиқи панчтира**, **камони панчтира** туфанге, ки дорои панч тир аст.

ПАНЧТО(Г)Ӣ پنج تاگی панчто-панчто, панҷӣ, панч-панч; панчтогӣ; панчтой.

ПАНЧТОННАГӢ پنج تانگی вазнаш иборат аз панч тонна; **мошини панчтоннагӣ** мошинае, ки то панч тонна бор мекашонад.

ПАНЧТОР پنج تار *мус.* навъе аз асбоби мусиқӣ, ки панч тор дорад.

ПАНЧУМ پنجم шумораи тартибӣ аз **панч.**

ПАНЧУМИН پنجمین мансуб ба **панчум**; **панчумӣ.**

ПАНЧҲОНАДОР پنج خانه دار дорои панч хона;

панҷхонагӣ: **бинои панҷхонадор, ҳавлии панҷхонадор.**

ПАНЧҲАЗОРА پنجهزاره иборат аз панҷ ҳазор; панҷҳазорӣ.

ПАНЧҲАЗОРӢ پنجهزاري таър. мансабдори лашкар, сардори панҷ ҳазор аскар.

ПАНЧҲАРБА پنججربه варз. навъи варзиш, ки аз пойгаи асп, шамшербозӣ, тир парондан аз таппонча, шиноварӣ ва давондан иборат аст.

ПАНЧШАНБЕ پنجشنبه номи яке аз рӯзҳои ҳафта, ки баъди чоршанбе ва пеш аз чумъа меояд.

ПАНЧШОҲА پنجشاхе афзори чӯбин ё оҳанини шохадори дастааш чӯбин, ки барои чамъ кардан ё парешон сохтани хас, хошок, алаф, коҳ ва монанди инҳо ба кор бурда мешавад.

ПАНЧЯК پنجيك 1. як ҳисса аз панҷ ҳиссаи чизе. 2. таър. андозе, ки ба тариқи пулӣ ё молӣ дар ҳаҷми 1/5 ҳосил ситонида мешуд.

ПАНЧЯККОР پنجيككار таър. он ки замини заминдорро барои панҷяки ҳосиллаш ба иҷора гирифта кишт мекунад.

ПАНЧЯККОРӢ پنجيككاري таър. амали панҷяккор, панҷяккор будан.

ПАНЧЯКХӢР پنجيكخور таър. он ки панҷяки ягон чизро аз худ мекунад (мехӯрад).

ПАПИРОС олм. پپيراس тамокуи коғазпеч: **папирос** кашидан.

ПАПИРОСДОН پپيراسدان қуттии папирос, портсигор.

ПАПИРОСКАШ پپيراسكش он ки папирос мекашад; сигоркаш.

ПАПИРОСКАШӢ پپيراسكشي исми амал аз **папирос** кашидан; сигор кашидан.

ПАПИРУС ю. پپيروس 1. як навъ алафи чойҳои тропикӣ аз чинси чиғ, бардӣ. 2. масолех барои хатнависӣ, ки мисриён ва дигар халқҳои дунёи қадим аз ҳамин гиёҳ тайёр мекарданд.

ПАПЛУС پپلس як навъ таом, ки аз равған, пиёз, об ва нони хушк тайёр мешавад.

пар پر 1. асоси замони ҳозира аз **паридан**. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба

маъноҳои паранда, парвозкунанда: **худпар, дурпар, тезпар.**

ПАР I پر парвоз, паридан, париш.

ПАР II پر 1. найчаҳои бо мӯяк ва тибит ихоташуда, ки тану боли парандагонро мепӯшонанд. 2. бол; қанот; **пари коҳ** а) резаи коҳ, коҳреза; б) ночиз, чизи хеле кам; **пари зоғ киноя аз ранги сиёҳ; чун пари товус;** рангин, рангоранг; **пар баровардан** а) болдор шудан (-и чӯча); пар пайдо кардан; б) *мач.* часорат пайдо кардан, далер шудан, нотарс шудан; **пар боз кардан** бол кушодан, ба парвоз омода шудан; **пар задан** а) болҳо ба ҳам барзадан; б) паридан, парвоз кардан; **пар кандан** а) найчаҳои мӯякдорро аз тану боли паранда ҷудо намудан, бе бол намудан; б) *мач., ниг.* **пару бол кандан; пар кушодан** парвоз кардан, ба парвоз омода шудан; **пар рехтан** а) пар резондан, тулак кардан; б) *мач.* очизу нотавон гаштан; **лоқу пар** чизу чора, асбобу анҷом. 3. *кит., мач.* пушту паноҳ, ҳимоят; **зери пар гирифтан** а) ба паноҳи худ гирифтан; б) ба итоат даровардан; **пару бол доштан киноя аз пушту паноҳ** ва қуввату қудрат доштан; **пар(-и касеро) сӯхтан** аз воситаи амалу ҳаракат маҳрум кардан касеро; **пару бол бахшидан (додан)** рӯҳбаланд кардан; қувваю мадад додан; **пар(-у бол) кандан (шикастан)** очизу нотавон гардонидан; **пашша пар назадан** оромӣ ва хомӯшӣ ҳукмфармоя будан.

ПАР III پر шакли кӯтоҳишудаи **парниён.**

ПАР IV پر партав, нур.

ПАРАДОКС ю. پرداكس фикре, ки бо афкори дуруст ва ҳулосаҳои илмӣ мувофиқат намекунад ё аксар вақт зоҳиран ба фикри солим зид мебошад; ҳодисаи тасодуфӣ, ки бо тасаввуроти муқаррарӣ мувофиқат надорад.

ПАРАДОКСАЛӢ پرداكسلي мансуб ба **парадокс;** ғайриэҳтимолӣ; ғайримумкин; фикри муҳолиф ба ақидаи қабулшуда.

ПАЗИТ ю. پريت 1. сохтори наботӣ ва ҳайвоние, ки аз ҳисоби ҷисми дигар зиндагӣ мекунад ва ба он зарар мерасонад; ангал, туфайлӣ. 2. *мач., гуфт.* он ки аз ҳисоби меҳнати дигарон рӯз мебинад, муфтхӯр.

ПАЗИТОЛОГИЯ پريتالاجيه илмест, ки ҳолати паразитҳоро меомӯзад, ангалшиносӣ.

ПАРАК I پرک 1. шакли тасғири **пар I**, 1. 2. номи дигар ситораи Сухайл.

ПАРАК **پرك** 1. харсанг, шах, сангпораҳои овезон. 2. парай бинӣ, нармаи ду паҳлӯи бинӣ.

ПАРАЛЕЛ **ю. پرلېل** 1. *риёз.* хатти мувозӣ. 2. *чугр.* хатти арз. 3. муқоиса, татбиқ.

ПАРАЛЛЕЛӢ **پرلېلى** *ниг.* мувозӣ.

ПАРАЛЛЕЛОГРАММ **ю. پرلېلاگرم** *риёз.* шакли чоргӯшае, ки тарафҳои муқобилаш ба ҳамдигар баробар ва мутавозӣ мебошанд.

ПАРАМ **پرم** *ниг.* мушхор.

ПАРАМЕТР **پر ميتر** 1. *риёз.* бузургии доимии бо ҳарф ифодашуда, ки қимати ҳамешагии худро фақат дар доираи ҳисоби муайян нигоҳ медорад. 2. мушаххас, бузургӣ.

ПАРАН **پرن** *шакли қўтоҳишудаи Парвин.*

ПРАНД I **پرند** *кит.* як навъ матои абрешимӣ, ҳарир; парниён.

ПРАНД II **پرند** *кит.* чавҳари теғ, шамшер.

ПРАНДА **پرند** 1. *сифати феълии замони ҳозира аз паридан.* 2. парвозкунанда, парвозӣ. 3. мурғ (-и хонагӣ ва ҳавой), мурғи ҳавой.

ПРАНДАПАРВАР **پرندپرور** парваришкунандаи паранда, он ки парандаро парвариш мекунад; мурғпарвар.

ПРАНДАПАРВАРӢ **پرندپرورى** парвариши паранда; мурғпарварӣ.

ПРАНДАШИНОС **پرندەشناس** мутахассиси соҳаи парандашиносӣ, орнитолог.

ПРАНДАШИНОСӢ **پرندەشناسى** як соҳаи зоология, ки ба омӯзиши парандаҳо машғул аст, орнитология.

ПРАНДБОФӢ **پرندبافى** *кит.* ҳарирбофӣ.

ПРАНДОХ **پرنداخ** *кит.* 1. пӯсти бузи даббоғишуда. 2. тасма.

параст **پرست** 1. *асоси замони ҳозира аз парастидан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба, маънои парастанда, дӯстдоранд: майпараст, пулпараст, мансабпараст.*

ПАРАСТА **پرسته** он чи, ки онро мепарастанд, он чи мавриди парастии аст.

ПАРАСТАНДА **پرستنده** 1. *сифати феълии замони ҳозира аз парастидан.* 2. он ки ба чизе

этикод дорад ва онро парастии мекунад, парастиишкунанда; **парастандаи ҳаёли киноя аз шоир.**

ПАРАСТИДАН **پرستيدن** 1. *д.* ибодат кардан, бандагӣ кардан. 2. хеле дӯст доштан (*чизе-ро*). 3. хизмати бемор кардан.

ПАРАСТИШ **پرستش** 1. *д.* бандагӣ, ибодат. 2. таъзиму тақрим, ситоиш. 3. хизматгорӣ; бемордорӣ; **парастииш кардан** а) ибодат кардан; б) хизмат намудан, парасторӣ кардан, нигоҳубин кардан.

ПАРАСТИШГАР **پرستشگر** *кит.* 1. обид, парастанда. 2. ходим, чокар.

ПАРАСТИШГАРӢ **پرستشگرى** 1. парастандагӣ, ибодат кардан. 2. хидмат, хидматгузорӣ.

ПАРАСТИШГОҲ **پرستشگاه** ҷои парастииш, маъбад, ибодатгоҳ.

ПАРАСТИШКАДА **پرستشكده** *ниг.* **парастииш-гоҳ.**

ПАРАСТИШХОНА **پرستشخانه** *ниг.* **парастииш-гоҳ.**

ПАРАСТОР **پرستار** 1. нигоҳубинкунанда (-и касе), ёрирасон, мададгор, ғамхор. 2. он ки ба нигоҳубини бемор машғул аст, ҳамшираи шафқат, ҳамшираи тиббӣ. 3. тарбиятгар; мураббӣ. 4. *кит.* хизматгор, ходим.

ПАРАСТОРЗАН **پرستارزن** ҳамшираи шафқат.

ПАРАСТОРӢ **پرستارى** нигоҳубин, ғамхорӣ, хизматгузорӣ; **парасторӣ кардан** нигоҳубин кардан, хизмат расондан; **ба парасторӣ гирифтан** ба тарбияи худ гирифтан.

ПАРАСТУ **پرستو** *зоол.* фароштурук.

ПАРАФШОН **پرافشان** 1. дар ҳолати парвоз, парвозкунон, болу парзанон. 2. дар ҳолати эҳтизоз (чунбиш), *мас.*, парчам; а) **парафшон шудан** парвоз кардан; б) дар чунбиш шудан.

ПАРАФШОНӢ **پرافشانى** 1. бол задан. 2. парвоз кардан, паридан; **парафшонӣ кардан** а) парвоз кардан; б) чилвагар будан; в) *мач.* барои расидан ба мақсаде кӯшиш кардан.

ПАРАҲА **پرخه** ҷӯбмаидаҳои тунук, ки вақти тарошидани ҷӯб аз дами ранда ё теша мебарояд; *♦* **параҳа паридан аз чизе**, касе аз тарафи касе ё чизе фоидае ба даст омадан.

ПАРАШУТ *фр.* *парашют* асбоби чатрмонанди дар ҳаво кушодашаванда, ки ба воситаи он аз ҳавопаймо меҷаҳанд ё бор мепартоянд.

ПАРБАСТА *персесте* :**болу парбаста**; *мач.* муқайяд, бандшуда, побанд.

ПАРБИСТАР *перестар* навъи болишт, ки аз пари парандагон дӯхта мешавад.

ПАРВА *перо* *кит.* 1. чизи аз ҷанг ба даст овардашуда, ғанимат.

ПАРВАЗ *пероз* *кит.* 1. фаровези чома, шероза, зех. 2. аслу насаб; хеш; *♦ парвази сабза киноя аз сабзаи нозуки латиф, ки монанди шероза, фаровез дароз кашида мешавад.*

ПАРВАНД *перонд* *кит.* 1. гулобӣ. 2. амруд, мурӯд.

ПАРВАНДА I *перонде* *кит.* 1. бастаи чома, буғча. 2. хӯрчин.

ПАРВАНДА II *перонде* 1. ҳуқ. ҳуччатҳои судие, ки барои маҳкум кардани шахси гунаҳкор тайёр мешаванд: **парвандаи ҷиноӣ**. 2. бастаи ҳуччатҳо: **парвандаи шахсӣ**.

ПАРВАРАНДА *перорнде* парваришкунанда, нигоҳубинкунанда; тарбиятгар, мураббӣ.

ПАРВАРД *перорд* парвардан, парвариш, парасторӣ, тарбия.

ПАРВАРДА I *перорде* 1. сифати феълии замони ҳозира аз **парваридан**. 2. парваришёфта, парваридашуда; нигоҳубиншуда. 3. навдаҳои буридаи баъзе дарахтон (*ток, бед, сафедор ва ғ.*), ки ба замин ғӯронида, баъди реша баровардан дар ҷои дигар мешинонад; ниҳоле, ки дар як ҷо баромадааст ва ба ҷои дигар бурда мешинонанд.

ПАРВАРДА II *перорде* 1. як хел ҳалво, ки дона-дона бурида мешавад. 2. меваи ба шакар хобондашуда: **лимуи парварда**.

ПАРВАРИДА *перориде* 1. *кит.* сифати феълии замони ҳузаита аз **парвар(и)да**. 2. парваришёфта, тарбиятдида; *мач.* шогирд, фарзанд.

ПАРВАР(И)ДАН *пероридн/пероридн* *кит.* 1. парвариш кардан, парасторӣ намудан, нигоҳубин кардан; ба воя расонидан. 2. тарбия кардан; **ба дил парваридан** чизеро дар дил ҳифз кардан; орзу намудан.

ПАРВАРДАХОНА *перорде-хона* гармхона, ки ниҳолҳо ва буттаҳои гулро дар он ҷо пар-

вариш мекунанд.

ПАРВАРДИГОР *перордгар* 1. *д.* офаридгор, халккунанда (*сифати Худо*). 2. *кит.* тарбиятгар, мураббӣ.

ПАРВАРИШ *перорш* нигоҳубин, тарбият; парасторӣ; **парвариш кардан** а) нигоҳубин кардан, тарбият кардан; б) рӯёнидан, ҳосил кардан; **парвариш ёфтан (додан)** тарбия гирифтани (додан).

ПАРВАРИШГОҲ *пероршгаҳ* ҷои тарбият; хонаи тарбияи кӯдакон.

ПАРВАРИШЁФТА *перорш-яфте* 1. сифати феълии замони ҳузаита аз **парвариш ёфтан**; тарбиятирифта. 2. парвариши хуб дода (*оид ба растаниҳо*).

ПАРВАРИШКУНАНДА *перорш-кунنده* 1. сифати феълии замони ҳозира аз **парвариш кардан**. 2. тарбиятгар, парастор.

ПАРВАРОНИДАН *пероранидн* шакли бавоситаи **парвар(и)дан**.

ПАРВАҲОН *пероҳан* *кит.* зоҳир, ошкор.

ПАРВЕЗАН//ПАРВИЗАН *перуизн* *кит.* 1. афзорест барои беҳтани орд, ғирбол, элак, ордбез. 2. ҳар чизи шабакадор ва тӯршакл.

ПАРВИН *перуин* 1. *нуч.* маҷмӯи ситораҳое, ки дар як ҷо дар бурчи Савр ҷамъ омадааст; Сурайё, Ҳафтдодарон. 2. *мач.* ашк: **хӯшан парвин**.

ПАРВО *перо* 1. андеша, фикр; **парво накардан** а) аҳамият надодан: эътибор надодан; б) фикр накардан; в) натарсидан, наҳаросидан; **парвои фалак надоштан** беғам будан, фикри чизеро накардан; бепарвофалак. 2. рағбат, майл, таваҷҷӯҳ; **ба гапи касе парво накардан** ба гапи касе таваҷҷӯҳ надодан. 3. тарс, бим, ҳарос, бок; *муқоб.* **бепарво**; **парво надоштан** а) аҳамият надодан ба эътибор нагирифтани, бок надоштан; б) натарсидан, наҳаросидан. 4. парвариш, нигоҳубин; поидан, чаро; **парво кардан** нигоҳубин кардан, парвариш кардан; фарбеҳ кардан (*чорпоро*).

ПАРВОЗ *пероаз* 1. пар кушода ва болу пар зада дар ҳаво паридани мурғ. 2. паридан ба воситаи нақлиёти ҳавой: **парвози ҳавой**, **парвози кайҳонӣ**; **парвоз доштан** дар парвоз будан, парвоз кардан; **парвоз гирифтани**, **ба парвоз даромадан** паридан, дар парвоз шудан; **ба парвоз омадан (шудан)** паридан;

парвоз кардан паридани мурғ дар ҳаво.

ПАРВОЗА پروازه *кит.* 1. *ниг.* **парвоз**. 2. лавозимоти сафар, хӯроқӣ.

ПАРВОЗГАҲ پرواز گه *ниг.* **парвозгоҳ**.

ПАРВОЗГОҲ پرواز گاه 1. ҷои парвоз, майдони парвоз. 2. маҳалли (майдони) парвози ҳавопаймо ё чархбол.

ПАРВОЗӢ پروازى *мансуб ба* **парвоз**; парвозкунанда.

ПАРВОЗКУНАНДА پرواز کننده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **парвоз кардан**. 2. он чи парвоз мекунад, паранда.

ПАРВОЗКУНОН پرواز کنان *феъли ҳол аз* **парвоз кардан**; дар ҳолати парвоз.

ПАРВОӢ پروائى *парворӣ, парваридашуда, фарбеҳ карда:* **гусфанди парвоӣ**.

ПАРВОНА I پروانه *зоол.* 1. ҳашароте, ки дар шаб гирди чароғ, шамъ ва ғ. мегардад ва худро ба онҳо мезанад: **парвонаи чароғ**. 2. *мач.* ошиқ; мушток; иштиёқманд; **парвона шудан ба чизе, касе а)** гирди чизе, касе ғаштан, дар атрофи чизе, касе чарх задан; **б)** ба чизе касе бисёр наздик шудан; дил додан ба касе, чизе.

ПАРВОНА II پروانه 1. *таър.* фармони шоҳ, ҳукм. 2. иҷозатнома; роҳхат, рухсат: **парвонаи духул**.

ПАРВОНА III پروانه *кит., зоол.* сиёҳгӯш, ҳайвони ваҳшии аз сағ калонтар.

ПАРВОНАВОР پروانه وار *мисли* парвона, монанди парвона, парвонасифат.

ПАРВОНАӢ پروانگى 1. парвона будан. 2. *мач.* ошиқӣ.

ПАРВОНАДЕҲ پروانه ده *амркунанда, фармондеҳ, иҷозатдиҳанда.*

ПАРВОНАДОР پروانه دار *дорои иҷозатнома барои анҷоми коре, дорои рухсатнома, иҷозатдор.*

ПАРВОНАК پروانک *ниг.* **парвона III**.

ПАРВОНАСИФАТ پروانه صفت *ниг.* **парвонавор**.

ПАРВОНАСОН پروانه سان *ниг.* **парвонавор**.

ПАРВОНАЧӢ پروانچى *таър.* 1. яке аз

мансабҳои олии дар Аморати Бухоро. 2. таҳиякунанда ва ирсолкунандаи фармонҳо.

ПАРВОНЧА پروانچه *ниг.* **парвона II**.

ПАРВОР پروار *кит.* 1. парвариш, парваридан; танпарастӣ; **ба парвор доштан** парвариш намудан, бонӣ кардан. 2. фарбеҳкарда, фарбеҳ; **парвор гирифтан** фарбеҳ шудан. 3. пуштибон, тақягоҳ; воситаи дилгармӣ. 4. мичмараи удсӯз, зарфи удсӯзӣ, манқале, ки ба он уд андохта хонаро хушбӯ мекунад.

ПАРВОРА I پرواره *кит.* раф, тоқча.

ПАРВОРА II پرواره *кит.* парваришёфта, парваришдода.

ПАРВОРБАНД پروار بند *кит.* он ки чорво парво карда, фарбеҳ намуда барои гӯшт омода мекунад.

ПАРВОРБАНДӢ پروار بندي *кит.* амал ва кори парворбанд.

ПАРВОРӢ پروارى *парвоӣ, фарбеҳкарда, парварида; гусфанди парворӣ* гусфанди парваридашуда.

ПАРВОС پرواس *кит.* озодӣ, растагорӣ.

ПАРВОСИДАН پرواسيدن *кит.* ламс кардан, ба даст судан, даст ба чизе молидан, даст-даст кардан.

ПАРГАНДА پرگنده *шакли кӯтоҳшудаи* **пароганда**.

ПАРГАР پرگر *кит.* гарданбанди мурассаъ, тавқи тилло.

ПАРГАС//ПАРГАСТ پرگست//پرگست *кит.* мабодо, ҳаргиз, ҳошо.

ПАРГОЛА پرگاه *кит.* 1. пина, васла, ямоқ, пора. 2. *мач.* нақшу нигори рӯи чизе.

ПАРГОР پرگار 1. афзорест барои кашидани доира, сиркул. 2. доира. 3. *мач.* роҳ, равиш; тарик; чора.

ПАРГОРДОН پرگاردان *қуттие, ки дар он паргор нигоҳ дошта мешавад.*

ПАРГОРЗАН پرگارزن *паргоркаш, доиракаш.*

ПАРГОРӢ پرگارى *мансуб ба* **паргор**; хати бо паргор кашида, хати доиравӣ.

ПАРГУСАСТА پرگسته 1. парканда, бепару бол. 2. *мач.* оқиз, нотафон.

ПАРДА I پرده 1. матое, ки барои пӯшонидани дару тиреза меовезанд; **пардаи тиреза**; матои сербаре, ки пеши сахнаи театр кашида мешавад: **пардаи сахна**. 2. чодаре, ки занону духтарон барои аз мардони бегона пинҳон кардани рӯи худ ба сар мегирифтанд, рӯйпӯш, хичоб, сарандоз. 3. пардаи бисёр нозуки сафед дар таки пӯсти тухми мурғ, байни қисматҳои пиёз ва анор. 4. пӯсти бисёр нозук, ки рӯи баъзе аз аъзои бадани инсонро пӯшондааст: **пардаи гӯш**, **пардаи гурда**. 5. *ба тарзи истиора* ҳар чизи фарогиранда ва ихотакунанда; **пардаи шаб**; **дар парда**, **зери парда** қорҳои пинҳонӣ, номаълум, асрори пӯшида; **пардаи сиёҳ** киноя аз фаранҷӣ ва чашмбанд; **парда аз рӯи чизе афтодан** **парда-парда** қабат ба қабат, таҳ бар таҳ; ошкор шудани чизе, фош гардонидани чизе; шарманда шудани касе; **парда бардоштан** (**кушодан**) **аз рӯи чизе** асрори *чизеро* ошкор кардан, фош сохтан *чизеро*; **парда боз кардан** рӯй намудан, рӯйпӯшро гирифтан; **парда даридан**, **пардаи касеро дарондан** *мач.* шарманда кардан; фош ва расво кардан; **пардаи гулӯ дарондан** бо овози хеле баланд гап задан; **парда кушодан аз рӯи чизе** ошкор сохтан *чизеро*, фош намудан *чизеро*; **парда кашидан** а) парда овехтан; б) *мач.* пинҳон кардан, махфӣ гардонидан; **аз парда озод намудан** озодӣ бахшидан аз зери чодар раҳой додан.

ПАРДА II پرده 1. *мус.* зеҳ ва бандҳое аз пай, рӯда ё филиз, ки ба дастаи дутор, танбӯр ва дигар асбобҳои мусиқии торӣ ба фосилаи муайян мебаранд ва вақти навохтан ангиштро ба болои онҳо зер мекунад. 2. наво, оҳанг; маком.

ПАРДААРЌСАК پرده عروسک *бот.* як навъ гиёҳи буттааш ба қаланфур монанд, ки мевааш даруни ғузаи тунукаш сурх шуда мепазад, ҳамчун меваи табобатӣ истифода мешавад.

ПАРДАБАРДОР پرده بردار 1. он ки аз рӯи чизе чодар ё парда мебардорад. 2. ошкоркунанда; **парда бардоштан** а) чодар аз рӯи чизе бардоштан; б) *мач.* ошкор сохтан, намудор кардан.

ПАРДАБАРДОРӢ پرده بردارى 1. *исми амал аз парда бардоштан*. 2. маросими кушодани рӯи ягон ёдгории меъмории (*мас. ҳайкал, нимпайкара ва ғ.*)

ПАРДАБОЛ پرده بال *зоол.* :**пардаболҳо** ҳашароти канотҳояш пардадор.

ПАРДАВОР پرده وار *ниг.* **пардаворӣ**.

ПАРДАВОРӢ پرده وار(ى) *мансуб ба парда*; матоъ барои парда.

ПАРДАГАР پرده گر *пардасоз*, он ки парда таҳия мекунад, дӯзандаи парда, пардасоз.

ПАРДАГИЛЕМ پرده گلیم *кит.* навъе аз палос, ки барои хобидан ва рӯйпӯшидан ба қор мебардаанд; палосе, ки айёрон истифода мекарданд; палоси тунук.

ПАРДАГӢ پرده گى 1. дар парда будан. 2. парданишин; пардадор, мастур; пӯшида, пинҳон. 3. *мач.* тоза, покиза; нав. 4. *ниг.* **пардавор(ӣ)**.

ПАРДАГОҲ پرده گاه *ҷои пинҳонӣ*, маҳалли пинҳонӣ, маҳрамхона.

ПАРДАДАР پرده در 1. ошкоркунанда; фошкунанда. 2. шармандакунанда, беобрӯкунанда. 3. *мач.* айбҷӯ, беҳаё.

ПАРДАДАРИДА پرده دريده *сифати феълӣи замони гузашта аз парда даридан*; беобрӯшуда, расвошуда.

ПАРДАДАРӢ پرده درى 1. ошкор кардан, фош кардан. 2. расвой. 3. *гуфт.* парда барои дар; матое, ки барои пардаи дарҳо муносиб аст.

ПАРДАДАРОН پرده دران *ниг.* **пардадар**.

ПАРДАДОР I پرده دار 1. он ки ё он чи рӯйпӯш аст; рӯйпӯшкунанда, пинҳонкунанда. 2. *таър.* дарбон, ҳочиб (*дар дарборҳо*).

ПАРДАДОР II پرده دار *мус.* дорои парда (оид ба асбобҳои мусиқии торӣ).

ПАРДАДӢЗ پرده دوز 1. дӯзандаи парда. 2. нигорандаи сирру асрори хеш; **бар тани худ пардадӯз шудан**.

ПАРДАК پرده ک *кит.* чистон, луғз; муаммо.

ПАРДАКАШ پرده کش *ниг.* **пардадар**.

ПАРДАКУШО پرده کشа *киноя аз ошкоркунанда*, намоёнкунанда.

ПАРДАНИШИН پرده نشين 1. хилватнишин, гӯшанишин. 2. зан ё духтари мастур ва пасипардагӣ.

ПАРДАНИШИНИ پرده نشين *хилватнишинӣ*, гӯшанишинӣ, кунҷи узлат ихтиёр кардан.

ПАРДАПӢШ پرده پوش 1. сарпӯш, рӯйпӯш. 2. роздор. 3. айбпӯш; **пардапӯш кардан** а)

пинҳон кардан, ошкор нанамудан; б) *мач.* хомӯш кардан.

ПАРДАПҶШӢ *پردهپوشی* пинҳон кардан, рӯпӯш намудан, махфӣ нигохдорӣ (*чизеро, фикреро*).

ПАРДАПҶШОНА *پردهپوشانه* дар ҳолати пардапӯш будан, пинҳонӣ, нонамоён.

ПАРДАСАРО(Ӣ) I *پردهسرای* 1. хайма, чодирӣ подшоҳ, саропарда. 2. хаймаи занони подшоҳ.

ПАРДАСАРО(Ӣ) II *پردهسرای* кхн. сароянда, мутриб.

ПАРДАСОЗ *پردهساز* ниг. пардадӯз.

ПАРДАСӢЗ *پردهسوز* 1. сӯзонандаи парда. 2. *киноя аз* ошкоркунандаи розҳо.

ПАРДАХТ *پردخت*: пардаҳт кардан *кит.* ҳолӣ кардан, тихӣ намудан; пардаҳт мондан *кит.* ҳолӣ мондан, тихӣ гаштан; пардаҳт шудан *ниг.* пардаҳта шудан.

ПАРДАХТА *پردخته* сифати феълии замони гузашта аз пардаҳтан; ҳолӣ, тихӣ; пардаҳта мондан ҳолӣ гаштан; ◇ пардаҳта шудан а) фориғ шудан; б) анҷом ёфтан, ба охир расидан.

ПАРДАХТАН *پرداختن* (*муқ. пардохтан*) *кит.* 1. ҳолӣ кардан, тихӣ кардан; адо кардан. 2. машғул шудан, андармон шудан. 3. тамом кардан, ба анҷом расонидан; буд кардан, сохтан. 4. фориғ шудан, фароғат ёфтан, осуда гаштан. 5. *мач.* мурдан, вафот ёфтан; пардаҳтан аз касе ба қатл овардани касе.

ПАРДАШИКОФ *پردهشکاف* киноя аз фошкунанда, ошкоркунанда.

ПАРДАШИНОС *پردهشناس* 1. мутриб, навозанда, мусикидон. 2. *мач.* ориф, соҳиби фаҳм.

ПАРДЕВОРӢ *پردیواری* қисми болоии девор, қабати деворпӯш.

ПАРДЕЗ *پردیز* *кит.* мамнӯёгоҳ.

пардоз *پرداز* 1. асоси замони ҳозира аз пардохтан. 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои* зебу ородиханда, навозанда: **нуктапардоз**, **нағмапардоз** ва ғ.

ПАРДОЗ *پرداز* 1. ороиш, зебу зинат. 2. сайқал; пардозу андоз а) зебу зинати бисёр, рангу бори аз ҳад афзун; б) муболиға, таърифу

тавсиф; **пардоз додан** а) оро додан; сайқал додан; б) суфта кардан: **масолеҳи пардоз**.

ПАРДОЗАНДА *پردازنده* *итт.* абзоре дар компютер, ки иттилоотро пардозии мекунад, протсессор.

ПАРДОЗГАР *پردازگر* он ки пардоз мекунад, пардоздиханда, ороишдиханда.

ПАРДОЗГАРӢ *پردازگری* 1. амали пардозгар. 2. сайқалдихӣ, ороишгарӣ; **дастгоҳи пардозгарӣ** дастгоҳи ороишӣ, сайқалдихӣ.

ПАРДОЗДИХАНДА *پردازدهنده* 1. сифати феълии замони ҳозира аз пардоз додан. 2. пардозгар.

ПАРДОЗДИХӢ *پردازدهی* пардоз додан, зебу зинат додан: **корхонаи пардоздихӣ**.

ПАРДОЗИДАН *پردازیدن* *кит.* машғул шудан, ба коре шурӯ кардан.

ПАРДОЗНОК *پردازناک* пардоздода, пардозкарда, бурангдор.

ПАРДОР *پرداز* 1. болдор, соҳиби болу пар. 2. *мач.* тезрав (*сифати асп*).

ПАРДОХТ *پرداخت* додани қарз, адои қарз; маблағе, ки ба адои қарз дода мешавад; **пардохти ғайринақдӣ** маблағе, ки ғайринақд дода мешавад; **пардохти меҳнат** музди меҳнат, маош; **қудрати пардохт** қудрати адои қарз; **пардохт кардан** пул сурӯшдан; пул додан, маош додан.

ПАРДОХТАН *پرداختن* 1. адо намудан (қарзро); сурӯшдани маблағе, ки бояд пардохта шавад. 2. ба коре машғул шудан, оғоз намудан (*кореро*): **ба коре пардохтан**. 3. оростан, перостан. 4. сароидан, хондан, иҷро кардан (сурудро), навохтан (оҳангеро); **пардохта шудан** анҷом ёфтан, иҷро шудан; адо карда шудан (қарз).

ПАРДОХТАНӢ *پرداختنی* ниг. пардохтшаванда.

ПАРДОХТГАР *پرداختگر* ниг. пардохткунанда.

ПАРДОХТӢ *پرداختی* мансуб ба пардохт; пардохтшуда.

ПАРДОХТКУНАНДА *پرداختکننده* 1. сифати феълии замони ҳозира аз пардохт кардан. 2. пулдиханда; қарздор.

ПАРДОХТШАВАНДА *پرداختشونده* сифати феълии замони ҳозира аз пардохт шудан; су-

пурдшаванда.

ПАРЕЗ پريز *кит.* фарёд, наъра, фиғон.

ПАРЕР پرير *шакли кӯтоҳшудаи парерӯз.*

ПАРЕРҶҶ پريروز як рӯз пеш аз рӯзи гузашта, рӯзи пеш аз дирӯз, ду рӯз пеш; рӯзи сеюм.

ПАРЕШ پريش *шакли кӯтоҳшудаи парешон.*

ПАРЕШАБ پريشب шаби гузашта; як шаб пеш аз шаби гузашта; шаби пеш аз дишаб.

ПАРЕШАН پريشان *ниг.* парешон.

ПАРЕШИДАН پريشيدان 1. парешон гардондан, бадҳол намудан, парешон кардан, пароканда сохтан, бар бод додан; афшондан. 2. беҳуд гаштан. 3. *мач.* ошкор кардан, фош намудан.

ПАРЕШОН پريشان 1. пароканда, дарҳаму барҳам, бетартиб. 2. *мач.* ошуфта, мушавваш, ғамгин. 3. *мач.* бечора, бенаво, бечиз, камбағал; **мӯи парешон** мӯи чӯлида, пахмоқ; **сухани парешон** гапи беҳуда, гапи сафсата; **хоби парешон** хоби бесару нӯг, хоби ошуфта; **ҳоли парешон** дар ҳолати изтироб, ҳолати изтироб, музтариб; **парешон гаштан (шудан)** а) пароканда шудан; б) мушавваш шудан, ошуфта шудан гаштан, парешонхотир шудан; **парешон кардан** а) пароканда кардан, аз ҳам ҷудо намудан мутафарриқ гардонидан; б) ошуфта намудан; **пахну парешон** титиу пит, пароканда; **пахну парешон шудан** а) паҳн гаштан, ба ҳар тараф овоза шудан, сартосар паҳн шудан; б) тақсим шудан; **титиу парешон шудан (гардидан)** паҳну пароканда шудан (гардидан); **хотири касе парешон шудан** ошуфта шудани *касе*, ғамгин шудани *касе*.

ПАРЕШОНАХВОЛ پريشان احوال хотир-парешон, ошуфтаҳол; мушаввашхотир; дар ҳолати ногувор монда.

ПАРЕШОНАХВОЛӢ پريشان احوالي парешонҳол будан, хотирпарешонӣ; ошуфтаҳолӣ

ПАРЕШОНГӢ پريشان گوئي парешон гуфтан, суханҳои беҳуда гуфтан.

ПАРЕШОНДИЛ پريشان دل парешонхотир, музтариб.

ПАРЕШОНДИМОҒ پريشان دماغ *ниг.* парешонхотир.

ПАРЕШОНӢ پريشاني 1. парокандагӣ, бетар-

тибӣ; тафрика. 2. ошуфтагӣ, бекарорӣ, ташвиш, хафагӣ. 3. *мач.* тарс, бим, хавф.

ПАРЕШОНКОР پريشان کار *кит.* ошуфтакор, он ки ба парешон ва ошуфта кардан рағбат дорад.

ПАРЕШОНМӢ پريشان موي 1. он ки мӯяш дарҳаму барҳам аст. 2. чӯлидамӯй, пахмоқмӯй.

ПАРЕШОННАЗАР پريشان نظر 1. дорои назари парешон, ба ҳар сӯй нигаранда, ба ҳар тараф булҳавасона нигаранда. 2. *мач.* булҳавас.

ПАРЕШОННАФАС پريشان نفس 1. ошуфта, ҳайрон, парешонхотир. 2. *мач.* булҳавас.

ПАРЕШОННИГОҲ پريشان نگاه *ниг.* парешонназар.

ПАРЕШОНРӢЗГОР پريشان روزگار 1. овора, сияҳрӯз, сияҳбаҳт. 2. тангдаст; бесомон, бесараҷом, ошуфтаҳол.

ПАРЕШОНРӢЗГОРӢ پريشان روزگاري оворагӣ, бесомонӣ, бечорагӣ.

ПАРЕШОНСАӢР پريشان سير парешонгард, ошуфта, бесаранҷом.

ПАРЕШОНСАФАР پريشان سفر саргардон, оворагард.

ПАРЕШОНФИКР پريشان فکر хотирпарешон; ошуфтаҳол.

ПАРЕШОНФИКРӢ پريشان فكري парешонфикр будан; хотирпарешонӣ; ошуфтаҳолӣ.

ПАРЕШОНХАӢЛ پريشان خيال *ниг.* парешонхотир.

ПАРЕШОНХОТИР پريشان خاطر 1. мушавваш, ошуфта, парешонфикр; парешонхаёл. 2. музтариб; ғамгин; паридахаёл.

ПАРЕШОНХОТИРӢ پريشان خاطري 1. ошуфтагӣ, ошуфтаҳолӣ, ташвиш. 2. хотирпарешонӣ, изтироб.

ПАРЕШОНХОТИРОНА پريشان خاطرانه бо парешонхотирӣ, дар ҳолати изтироб ва ташвиш.

ПАРЕШОНХАВОС پريشان حواس *ниг.* парешонхотир.

ПАРЕШОНҲОЛ پريشان حال *ниг.* парешонахвол.

ПАРЕШОНШУДА پریشان‌شده ба ҳар тараф пахншуда, пароканда, мутафаррик.

ПАРЕШОНҲОЛӢ پریشان‌حالی хотирпарешонӣ, ошуфтагӣ; хафагӣ.

ПАРЗАДАРӢ(Ӣ) پرزده‌رو(ی) он ки дар рӯяш доғи обила дорад, обиларӯӣ.

ПАРЗАНИӢ پرزنی исми амал аз пар задан; парафшонӣ, болу пар задан.

ПАРЗАНОН پرزنان феъли амал аз пар задан; болзанон, парвозкунон.

ПАРИАНДОМ پری‌اندام ниг. парипайкар.

ПАРИАФСОӢ پری‌افسای кит. парихон, афсунгар, чодугар.

ПАРИБАНД پری‌بند ниг. париафсой.

ПАРИВАРА پری‌وره гуфт., ниг. паризада.

ПАРИВАШ پری‌وش 1. паримонанд, чун парӣ, мисли парӣ; паривор. 2. маҷ. зебо, хушрӯӣ.

ПАРИВОР پری‌وار ниг. париваш.

ПАРИГИРИФТА پری‌گرفته ниг. паризада.

ПАРИДА پریده сифати феълии замони гузашта аз паридан; парвозкунон, парзанон; **парида омадан** парвозкунон омадан, пар зада омадан; **парида рафтан** парзанон рафтан, пар зада рафтан.

ПАРИДА(ГӢ) پریده/پریدگی шакли дигари сифати феълии паридан. 1. аз чизе чудошуда. 2. маҷ. шикаста; ниг. паридан 9.

ПАРИДАН پریدن 1. ба воситаи пару бол ба ҳаво баланд шудани парандаҳо; парвоз кардан. 2. ба воситаи нақлиёти ҳавоӣ аз ҷое ба ҷои дигар рафтан. 3. ҷастан, хез задан, банохост аз ҷо ҷаста хестан. 4. ларзидан, саҳт чунбидан. 5. бардошта шудан; боло рафтан; бухор шуда ба ҳаво рафтан (мас., шабнам). 6. ҷаҳида ғалтидан, ғалтида рафтан. 7. бартараф шудан, дур шудан (мас., кайф, мастӣ). 8. паҳн шудан, пош хурдан (мас., отаи). 9. шикастан, шикастани лаби зарфи чинӣ ё шишагӣ. 10. маҷ. бовар кардан; фирефта шудан ба касе, ба чизе, ба умеди касе болидан; **парида рафтан** а) парвоз кардан, б) ғелида рафтан, ғалтидан, ноғахонӣ афтидан; **парида хестан** якбора ҷастан, хез зада аз ҷо бархостан; **паридани ранг** а) тағйир ёфтани ранги чизе, (мас., ранги либос аз офтоб); б) дигаргун шудани

ҳолат аз шодӣ, тарсу ваҳм ё ғаму андӯх; **паридани ҷашм** чунбидани мижгон ва пилки ҷашм аз таъсири асаб; **як қад паридан** аз таъсири чизе якбора тарсида чунбида мондан, тарсидан; **хуш (аз сар) паридан** якбора тарсида мондан, саҳт тарсидан.

ПАРИДАРАНГ پریده‌رنگ 1. он ки ё он чи рангаш паридан бошад. 2. маҷ. бемор, касал.

ПАРИДАХАӢЛ پریده‌خیال ниг. парешонхотир.

ПАРИДОР پریدار он ки ба вай гӯё парӣ асар кардааст; чиндор.

ПАРИДУХТ پری‌دخت ниг. паридухтар.

ПАРИДУХТАР پری‌دختر 1. паризод. 2. маҷ. зебо, хушрӯӣ.

ПАРИЗАДА پریده 1. он ки ба ӯ гӯё парӣ асар кардааст, чинзада, паридор. 2. маҷ. мушаваш, ошуфта.

ПАРИЗОД(А) پری‌زاده/پریداده 1. зодаи парӣ. 2. маҷ. бисёр зебо, бисёр хушрӯӣ.

ПАРИМОНАНД پری‌مانند маҷ. зебо, хушрӯӣ.

ПАРИНАЖОД پری‌نژاد ниг. паризод.

ПАРИПАЙКАР پری‌پیکر хушандом, зебо-киёфа; хушрӯӣ, зебо, парияном.

ПАРИПАШША پری‌پشه боф. як навъ матоъ.

ПАРИПАШШАГӢ پری‌پشگی мансуб ба парипашша.

ПАРИР پری‌ر кит., ниг. парер.

ПАРИРУХ پری‌رخ парирӯӣ, зебо, хушрӯӣ.

ПАРИРУХСОР پری‌رخسار ниг. парирӯ(ӣ).

ПАРИРӢ(Ӣ) پری‌رو(ی) зебо, хушрӯӣ, соҳибҷамол; паричеҳра.

ПАРИРӢЗ پری‌روز ниг. парерӯз.

ПАРИСИМО پری‌سیما ниг. паричеҳра.

ПАРИСО پری‌سا париясо, париваш, парисон.

ПАРИСО(Ӣ) پری‌سا(ی) шакли кӯтоҳишудаи париафсой.

ПАРИСУРАТ پری‌صورت паримонанд, зебо, хушрӯӣ.

ПАРИТЕТ پری‌تیت олм. 1. таносуб; баро-

барнархӣ; таносуби пулҳо (*байни ду асёр*), ба ҳисоби тилло, ки ҳамчун замина барои таъйини қурби асёр истифода мегардад. 2. баробарӣ, муносибати баробарӣ.

ПАРИТОВУСӢ 1. *پرطاوسی* 1. мисли пари товус, рангоранг, гуногунранг. 2. *боф.* як навъ матои абрешимӣ: **фаранҷии паритовусӣ**.

ПАРИХОН *پری خوان* парибанд, париафсой, сохир, чодугар.

ПАРИХОНА *پری خانه* 1. маскани парихо, ҷои парихо. 2. *мач.* нигористон, суратхона.

ПАРИХОНӢ *پری خوانی* сохирӣ, чодугарӣ, афсунгарӣ.

ПАРИЧЕХР(А) *پری چهره* парирӯй, зебо, хушрӯ, соҳибҷамол.

ПАРИШ *پرش* 1. *сифати феълӣ аз паридан*; парвоз. 2. чунбидан, ларзидан; пир-пир паридан. 3. частан, хез кардан, ҷаҳиш.

ПАРИШАБ *پريش* *ниг.* парешаб.

ПАРИШАМОИЛ *پريشمايل* *ниг.* парисурат.

ПАРӢ *پری* 1. махлуқи афсонавӣ, ки ба чашм нонамоён, хушрӯю зебо тасаввур карда мешавад. 2. *мач.* маъшуқаи зебо.

ПАРК *англ.* *پرك* 1. боғ, чорбоғ, боғи калон бо хиёбонҳо ва гулзорҳо; боғи фароғатӣ. 2. бунгоҳ; ҷои ист ва таъмири нақлиёти ягон соҳа ё мошинҳои ягон соҳа: **парки мошинҳо, парки трактор**.

ПАРКАМ *پركم* *кит.* ночизшуда, бекорагашта, азкор афтода.

ПАРКАНДА *پركنده* 1. мурғи болу параш канда, беболу пар. 2. *мач.* очиз, нотагон.

ПАРКАШӢ *پركشي* пар кашидан(-и мурғон); парвоз кардан (-и мурғон).

ПАРКОЛА *پركاله* *ниг.* паргола.

ПАРЛАМЕНТ *англ.* *پرلمينت* маҷлиси олии қонунбарори намояндагони интиҳобшуда дар мамлакатҳои конституционӣ.

ПАРЛАМЕНТӢ *پرلمينتى* *мансуб ба парламент*.

ПАРЛУМОН *پرلمان* *ниг.* парламент.

ПАРЛУМОНӢ *پرلمانى* *ниг.* парламентӣ.

ПАРМА *پرمه* афзори оҳанинест барои сӯрох

кардани чӯбу тахта ва ғ.

ПАРМАВОР *پرمه وار* монанди парма; тез, сӯрохкунанда.

ПАРМАГАР *پرمه گر* он ки бо парма кор мекунад; пармакунанда.

ПАРМАКУНАНДА *پرمه كننده* 1. *сифати феълӣ замони ҳозира аз парма кардан*. 2. он ки парма мекунад; бо парма сӯрохкунанда, пармагар.

ПАРМАКУНӢ *پرمه كني* парма кардан: дастгоҳи пармакунӣ, асбоби пармакунӣ.

ПАРМАОСО *پرمه آسا* *ниг.* пармавор.

ПАРМАСОН *پرمه سان* мисли парма, пармавор, парма барин тезу гузаранда.

ПАРМАХИДА *پرمخیده* 1. муҳолиф; худрой. 2. оқи падару модар, фарзанди нохалаф; лаънатшуда.

ПАРМАЧОҲ *پرمه چاه* ҷоҳи чуқуртарини мудавварест, ки ба воситаи дастгоҳи пармакунӣ ҳафр шудааст.

ПАРМОС *پرماس* 1. *кит.* раҳой, халосӣ. 2. ламс, ломиса.

ПАРМОСИДАН *پرماسيدن* 1. ломиса кардан, бо даст чизеро молидан, даст-даст кардан. 2. ёзидан, дароз кардан. 3. *мач.* доништан, шинохтан. 4. *мач.* хостан, писандидан.

ПАРНИЁН *پرنیان* 1. *боф.* шоҳии нозуки нақшдор, матои нафиси абрешимии гулдор. 2. *таър.* қоғази нафиси аз ҳарир сохташуда барои навиштани хат.

ПАРНИЁНӢ *پرنیانی* *кит.* мансуб ба парниён; аз парниён дӯхташуда.

ПАРНИЁНПҶШ *پرنیان پوش* *кит.* ҳарирпӯш, он ки матои нафиси ҳарири пӯшида.

ПАРНО *پرنا* *кит., ниг.* паран.

ПАРНОК *پرناک* пардор; болдор.

ПАРНУН *پرنون* *кит.* дебои мунаққаш, ҳарири пурнақш, бисёр нозук ва латиф; парнӯ, парно.

ПАРНӢ *پرنو* *ниг.* парнун.

ПАРОВАР *پرآور* *кит.* парвозкунанда.

ПАРОКАНДА/ПАРОГАНДА *پراکنده//پراگنده*

1. сифати феълии замони гузашта аз **парокандан**. 2. парешон, мутафаррик, бетартиб, бенизом: **ашъори пароканда** шеърҳои парешони шоир, ки аз сарчашмаҳои гуногун ҷамъоварӣ шудаанд. 3. бе тартиби муайян, тити пит; ҳарчо-ҳарчо; **пароканда гардидан (шудан)** ба ҳар тараф чудо шуда рафтан, мутафаррик шудан (*мас.*, *ҷамъи одамон*); парешон (дарҳаму барҳам) шудан; аз байн рафтан; **пароканда кардан (намудан)** мутафаррик кардан, парешон кардан, пошида тити пит кардан (чизи тӯбшударо).

ПАРОКАНДААХВОЛ پراکنده احوال парешонхол, музтариб.

ПАРОКАНДАГӢ 1. *шакли дигари сифати феълии замони гузашта аз парокандан*. 2. мутафаррикӣ, парешонӣ; бетартибӣ; бенизомӣ. 3. *мач.* вайронӣ, вазнинии аҳвол; нобудшавӣ.

ПАРОКАНДАГӢЙ پراکنده گوی бехудагӢй, парешонгӢй.

ПАРОКАНДАДИЛ پراکنده دل парешонхотир.

ПАРОКАНДАКУНӢ پراکنده کنی *исми амал аз пароканда кардан*; парешон сохтан; аз ҳам чудо сохтан; тити пит кардан.

ПАРОКАНДАН 1. *пироканда кардан, парешон сохтан*. 2. мунташир кардан (*мас.*, *хитобномаеро*).

ПАРОКАНДАРИЗҚ پراکنده رزق ризқаш парешон; ба ҳар ҷо раванда, ба ҳар ҷо рӯз гузаронанда.

ПАРОКАНДАРӢЗ پراکنده روز бадҳол, ошуфтаҳол, парешонрӯзгор.

ПАРОКАНДАХОТИР پراکنده خاطر хотирпарешон, мушавваш; парешонхотир.

ПАРОКАНДАХОТИРӢ پراکنده خاطری *исми амал аз пароканда хотир будан*; парешонхотир будан, парешонхотирӣ.

ПАРОКАНДАҲОЛ پراکنده حال *ниг.* парешонаҳвол.

ПАРОКАНДАШАВӢ پراکنده شوی *исми амал аз пароканда шудан*; парешон шудан.

ПАРОКАНИШ 1. *исми феълӣ аз парокандан*; пароканда шудан. 2. *риёз.* микёси пароканда шудан ва аз андозаи миёна дур шудан, дисперсия.

ПАРОКӢХ پراکوه *кит.* он тарафи кӢх.

ПАРОЛАК پراک *ниг.* палорак.

ПАРОМ *р.* پرام як навъ кемаи сахнвасеъ, ки одамон, ҳайвонот ва воситаҳои нақлиётро аз як тарафи дарё ба тарафи дигараш мегузаронанд; амад.

ПАРОМРОН پرامران он ки паромро идора мекунад.

парон 1. *асоси замони ҳозира аз парондан*. 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои паронанда*: **мӯшакпарон**, **сангпарон**, **магаспарон**.

ПАРОН I پاران паранда, парвозкунанда, чизе, ки дар ҳолати паридан аст: **тири парон**, **мушаки парон**; **парон рафтан** а) парида рафтан (*бо ишоб ва бо суръат рафтан*); б) ҷаққон будани бозори чизе; **парон-парон** тир парондан, тирандозӣ; тирпаронии бисёр.

ПАРОН II پاران **хукми парон** хукми парондан.

ПАРОНАНДА پراهنده *сифати феълии замони ҳозира аз парондан*; он ки мепаронад.

ПАРОНДАН 1. *прандн* андохтан, партофтан, ҳаво додан; задан; **санг парондан**. 2. тирборон кардан, тир андохта куштан. 3. ҷунбондан, ҳаракат додан: **мижа парондан**, **ҷашм парондан**, **қош парондан**. 4. *мач.* овардан, гирифта бурдан; гирифта овардан (*мас.*, *бод чизеро*); **қ** **кадом шамол паронд?** (*дар вақти тасодуфан омадани шахси шинос ва наздик гуфта мешавад*); аз кучо омадӣ? **гап парондан** гап партофтан, ба касе расонида чизе гуфтан; гапи кинояомез гуфтан; **пинаки касеро парондан** а) ба пинаки касе монёш шудан; б) *мач.* касеро тарсонда мондан; **хоби касеро парондан** бедор кардан *касеро*, ба хоб рафтани касе монёш шудан.

ПАРОН(И)ДАН پراندن//پرانیدن *тарзи бавосити парондан*.

ПАРОНИШ پرانش *исми феълӣ аз парондан*; тирборон кардан.

ПАРОНХӢҶА پراخنوجه *мач.* одаме, ки зуд-зуд ҷои корашро иваз мекунад.

ПАРОНҶА پراچه парандаи навапарвоз; **паронча шудан** нава ба паридан шурӯъ кардан (паранда).

ПАРОНҶАК پراچک *шакли тасғири паронча*; 1. қудрати парвоз пайдо кардани парандаи

хурд, ба парвоз сар кардани мургучча; **парончак кардан** паридан омӯхтан; ба парвоз тайёр кардан; **парончак шудан** қобилияти парвоз пайдо кардан. 2. *киноя аз* лаёқат пайдо кардан ба коре; ба воя расидан.

ПАРОШИДАН *پراشیدن* *кит.* 1. парешон кардан, парокандан. 2. пошидан, афшондан.

ПАРПАНАК *پارپناک* **парпанак задан** а) болу пар задан, тапидан (-и парандаҳо); б) аз паи коре бо иштиёқи зиёд шитобкорона рафтани; **парпанак рафтан (задан)** гирди касе даводав кардан.

ПАРПАР *پارپار* чинчини ҳамвори баробаррах; чиндор: **гиребони парпар**.

ПАР-ПАР *پار-پار* **калимаи тақлидӣ ба маънии** лап-лап, пир-пир; **пар-пар кардан** лап-лаптофтан, намоён шудан.

ПАРПАРА *پارپره* *кит.* фулус ё тангаи бисёр хурд ва тунук.

ПАРПАРОН *پارپران* *гуфт.* парон, дар ҳолати паридан; тез босуръат.

ПАРПАҲН *پارپهن* *бот.* растани, ки дар сари роҳҳо ва ҷойҳои нам мерӯяд ва онро хурфа ҳам мегӯянд.

ПАРПЕЧ *پارپيچ* матое, ки кӯдаки хурдсолро ба он печонида ба даст мегиранд: **кӯдаки парпеч**.

ПАРПӢ *پارپي* 1. *бот.* решаи дармана, ки аз он дору тайёр мекунанд: **қивомӣ парпӣ**. 2. да-вое, ки табибон барои дарди хала медоданд.

ПАРПО(Ӣ) *پارپاي* парандае, ки дар пояш пар дорад; **кабӯтари парпой** кабӯтар, ки пойҳояш пардор аст.

ПАР(Р)А *پره* 1. паҳлӯи тез ё дандонадори ягон чиз, баромадагии раҳи ягон чизе; қирра. 2. паҳна, пар; қанот; **парраи осӣ** дандонаи чархи осӣ; ҳар як аз дандонаи чархи осӣ, ки ба чубчак пайваст мешавад. 3. канора, тараф; **парраи бинӣ** нармаи чапу рости бинӣ; канораҳои бинӣ; **парраи гӯш**. 4. забончаи кулф; **парраи кулф бар калид за-дан** коре бар хилоф кардан.

ПАР(Р)АДОР *پره دار* дандонадор; рахдор, қиррадор.

ПАР(Р)АК *پارک* **шакли тасғири пара:** паракҳои бинӣ.

ПАРРЕЗӢ *پاريزي* рехтани пар, пар партофтан (-и парандагон), тулак.

ПАРРЕХТА *پاريخته* 1. парандае, ки парашро партофта бошад; бепару бол. 2. *мач.* очиз, нотагон.

ПАРРИК *پريک* чархест ҷуфтпара барои печонидани ресмон ё калоба дар касби бофандагӣ.

ПАРСИНБАСТА *پرسينبسته* *ниг.* **парсингбаста**.

ПАРСИНГ *پرسينگ* *гуфт.* қабати хушкидаи рӯи чизе; хушкида кафидани рӯи чизе; **парсинг бастан** хушкида кафидани рӯи чизе, қабати иловагӣ пайдо карда кафидани рӯи чизе.

ПАРСИНГБАСТА *پرسينگ بسته* *гуфт.* рӯи чизе, ки хушк шуда кафидааст, қабати иловагии хушкидаи рӯи чизе: **лабони парсингбаста**.

ПАРСӢХТА *پرسوخته* 1. паранда, ки параш сӯхтааст, бепар, бе болу пар. 2. *мач.* очиз, нотагон; ноумедшуда.

ПАРТ I *پرت* **парт кардан** латта ё чармеро аз тафси оташ дарҳам кашидаву нимсӯхта гардонидан; **парту бирён кардан** *киноя аз* нобуд кардан; **парт шудан** а) аз тафси оташ паридаранг ва фасурда шудан; б) парканда шудан, пӯстканда шудан; тит шудан, аз ҳам ҷудо шуда рехтан.

ПАРТ II *پرت* *кит.* 1. нораво, он чи аз эътибор соқит аст. 2. дурафтода, дур; **парт афтодан** дур афтодан; **аз роҳ парт!** аз роҳ дур шав! як сӯ шав!

ПАРТАВ I *پرتو* 1. шуоъ, акс, фуруғ, нур, шӯъла (-и офтоб, *моҳ, чароғ ва ғ.*); **партав афгандан (фикандан)** нур пошидан, шӯъла фишондан; **партав пошидан** шӯъла афшондан; **партав афшондан (фишондан)** нур пошидан; **партав додан** шӯъла пошидан. 2. *мач.* авҷ; зери..., тахти...; **дар партави шӯҳрат** дар авҷи шӯҳрат; **дар партави чизе, касе** дар тахти чизе, касе; **дар партави хидояти устод** дар зери роҳнамоии омӯзгор.

ПАРТАВ II *پرتو* 1. он чи фурушанда баъд аз савдо ба харидор иловагӣ медиҳад, партов; **партав кардан** бепул додан, ба тарзи илова ба чизи харидашуда ҳамроҳ карда додан. 2. ҳар чизи барзиёд партофтани; **оби партав, партави ошхона; дари партав** дари хурди иловагии хона ё ҳавлӣ.

ПАРТАВАНДОЗ پرتوانداز *ниг.* партавафшон.

ПАРТАВАФКАН پرتوافکن *ниг.* партавафшон.

ПАРТАВАФКАНӢ پرتوافکنی *ниг.* партавафшонӣ.

ПАРТАВАФШОН پرتوافشان 1. нурафшон, рӯшноидиҳанда, нурпош, равшанибахш. 2. дурахшанда, тобон, чилодор.

ПАРТАВАФШОНӢ پرتوافشانی нурпошӣ, нур-афшонӣ; **партавафшонӣ кардан** нурпошӣ кардан, шӯълаафшонӣ кардан.

ПАРТАВДАРМОНӢ پرتودرمانی *нав., тиб.* ба воситаи нурҳои радиатсионӣ табобат кардани беморон, радиотерапия.

ПАРТАВСАНЧ پرتوسنج *нав.* абзоре, ки партов ва андозаи онро муайян мекунад, радиометр.

ПАРТАВФИКАН پرتوفکن *ниг.* партавафкан.

ПАРТАВШИНОС پرتوشناس *тиб.* ихтисосманди риштаи партавшинӣ, радиолог.

ПАРТАВШИНОСӢ پرتوشناسی *нав., тиб.* таҳқиқ ва пажӯҳиши нурҳои радиатсионӣ, радиология.

ПАРТГОҲ پرتگاه *кит.* 1. ҷои чуқурӣ бетаг, ҷарй. 2. *мач.* ҷои пурхавфу хатар, ҷои душворгузар. 3. *геол.* бечошавии табакаи замин уфукан ё амудан; ярчканд.

парто پرتа *асоси* замони ҳозира аз **партофтан**; **парто-парто** якчанд бор ба рӯи даст бардошта фаровардан; **парто-парто кардан** ба рӯи даст ба ҳаво бардошта фаровардан.

ПАРТОБ پرتاب 1. партофтан, ҳаво додан; **партоб кардан** андохтан, партофтан, ҳаво дода. 2. масофаи байни ҷои тир андохтан ва афтондани он; масофаи тайкардаи тир. 3. тире, ки бисёр дуррав аст. 4. *кит.* париш, парвоз (*сайри ҳаёли*); **дар партоб будан** дар ҳолати париш, дар аснои сайр будан.

ПАРТОБИДАН پرتابیدن *кит.* партоб кардан, партофтан, раҳо намудан, ҳаво додан.

ПАРТОБӢ پرتابی 1. партобшуда, раҳошуда, андохта, ҳаво дода. 2. тирандоз.

ПАРТОБШИНОСӢ پرتابشناسی *илме*, ки самти партоби тир гулулаҳоро меомӯзад, баллистика.

ПАРТОВ I پرتاو 1. пасмонда, боқимонда (*пас*

аз истеъмол); **партовҳои истеҳсолот**. 2. ҳасу хошок, ахлот; **партову пасмонда**. 3. партоф-ташуда, ба ҳоли худ мондашуда, бенигоҳубин, бекора: **ҳавлии партов**; **партов шудан** бенигоҳубин шудан; бекора шудан, аз кор баромадан.

ПАРТОВ II پرتاو 1. *ниг.* партав II. 2. дари партав.

ПАРТОФТАН پرتافتن 1. андохтан, ҳаво додан. 2. мондан, гузоштан; бор кардан; **ба китф партофтан** (*мас., ҷуволро*). 3. бас кардан, қатъ кардан, тарк кардан: **корро партофтан**, **одати бадро партофтан**, **хонданро партофтан**. 4. ҳаво додан, андохтан. 5. поин фаровардан, овезон кардан. 6. густурдан, паҳн кардан: **дастархон партофтан**. 7. пӯшидан, гирифтан. 8. хориҷ кардан, дур кардан. 9. кашидан, нақш кашидан: **гул партофтан**, **нақш партофтан**. 10. *мач.* рондан, пеш кардан: **ба кӯча партофтан**; **партофта рафтан** дар ҷое гузошта рафтан, бе парастор монда рафтан; **акиб партофтан** а) ба қафо гузоштан; б) кашол додан (*кореро, масъалаеро*); **бурида партофтан** қатъ кардан; **гирифта партофтан** дур кардан, дур андохтан; **лангар партофтан** лангар андохта қарор гирифтан (-и киштӣ); **оварда партофтан** фурувардан, монда рафтан; **пой (қадам) партофтан** қадам мондан, рафтан; **афшонда партофтан** *касоро* ба *касе* гапҳои саҳт гуфта ўро мулзам сохтан; танбеҳ додан; **бача партофтан** исқот, исқоти ҷанин кардан; **гап партофтан** ба *касе* расонида гап задан; пичинг задан; **лукма партофтан** гап парондан, эрод гирифтан; **шиппонда партофтан** *касоро* *ниг.* **афшонда партофтан** *касоро*.

ПАРТШУДА پرتشده *сифати* феъли замони гузашта аз **порт шудан**; пашмрехта (*аз таъсири отаи*); титулитшуда.

ПАРУБОЛРЕХТА پروبالريخته *ниг.* паррехта.

ПАРУБОЛСҶҲТА پروبالسوخته 1. *сифати* феълии замони гузашта аз **пару бол сӯхтан**. 2. *мач.* беқарор, боизтироб: **мисли мурғи паруболсӯхта хеле беқарор**.

ПАРӮ پرو *гуфт.* чаппа, поскуно, сарозер; **парӯ афтодан** чаппа шуда афтодан; **парӯ гузоштан** чаппа гузоштан; **парӯ шудан** чаппа шудан, сарозер гаштан.

ПАРФИШОН پرفشان *ниг.* парафшон.

ПАРФИШОНӢ پرفشانی *ниг.* парафшонӣ.

ПАРХОШ پرخاش *кҳн.* 1. чанг, чанчол. 2. итоб;

гапи сахт; **пархош чустан** хусумат кардан. 3. *маҷ.* зулм, ситам.

ПАРХОШГАХ *ниг.* **пархошгоҳ.**

ПАРХОШГОҲ *кит.* **پرخاشگاه** майдони чанг, чанггоҳ.

ПАРХОШДИДА *кит.* **پرخاشديده** он ки таҷриба ва собикаи зиёди чангӣ дорад; чангдида, чангозмуда.

ПАРХОШКЕШ *кит.* **پرخاشكيش** чанговар, мубориз.

ПАРХОШСОЗ *кит.* **پرخاشساز** чангчӯӣ, мубориз.

ПАРХОШЧҮӢ *кит.* **پرخاشجوی** чангчӯ; чангара.

ПАРҲЕЗ *1. Ҳуддорӣ аз чизе (аз хӯрдани хӯроке, ё амале), иҷтиноб, ҳазар, канорағирӣ; парҳез кардан* худдорӣ кардан аз чизе, нахӯрдани хӯрокие ба сабаби беморӣ; **парҳез шикастан** ба парҳез эътибор надода чизи носозеро хӯрдан. 2. *маҷ.* порсой, тақво.

ПАРҲЕЗГОР *1. он ки аз корҳои бад худдорӣ мекунад, худдорикунанда. 2. порсо, тақводор.*

ПАРҲЕЗГОРӢ *1. худдорӣ кардан аз корҳои бад, аз истеъмоли хӯроки зиёд ва ғ. 2. порсой, тақводорӣ; тарки дунё, аскетизм.*

ПАРҲЕЗИДАН *1. дурӣ кардан, худро дур нигоҳ доштан; худдорӣ кардан. 2. ҳазар кардан, тарсидан.*

ПАРҲЕЗӢ *1. парҳезгор; парҳезриоякунанда. 2. чизи барои парҳез истифодашаванда; тағораи парҳезӣ* тағораи шустушӯ; **ошхонаи парҳезӣ** ошхонае, ки таомҳои хоси беморонро тайёр мекунад; **хӯроки парҳезӣ** хӯроки хос барои бемор.

ПАРҲЕЗКОР *ниг.* **парҳезгор.**

ПАРҲЕЗКОРӢ *ниг.* **парҳезгорӣ.**

ПАРҲЕЗОНА *таоме, ки ба беморон медиҳанд; хӯроке, ки табиб ба бемор фармудааст.*

ПАРҲУН *кит.* **پرهون** доира, ҳалқа, чанбар; ҳар чизи доирашакл, тавқ; ҳола, хирмани моҳ; **парҳун кашидан** доира кашидан, ҳалқа намудан, ихота кардан.

ПАРЧА I *1. ниғ.* **порча.** 2. қитъа; **як порча замин** як бўлак замин. 3. фикра, як ҳисса аз навиштаҷот; **парча-палос** гилему палосҳои кӯҳна; чизу чора, майда чуйдаи хона; **парча-парча** қисм-қисм, ҳисса-ҳисса; **парча-парча кардан** ба ҳиссаҳо тақсим кардан.

ПАРЧА II *боф.* зарбафт, зарбофт, кин-хоб, дебо.

ПАРЧАБУРӢ *он чи парча мебурад; қайчий парчабури* қайчие, ки ба воситаи он матоъ бурида мешавад.

ПАРЧАГУЛ *боф.* нақши гулаш калон-калон; матое, ки нақши гули калон-калон дорад.

ПАРЧАМ *кит.* 1. байрақ, ливо. 2. пӯпаки абрешимин, ки ба байрақ баста мешавад.

ПАРЧАМДОР *1. он ки парчам дорад; байрақдор. 2. маҷ.* пешсаф, пешрав.

ПАРЧАМДОРӢ *парчамдор будан, байрақбардорӣ, ҳомии байрақ.*

ПАРЧАМӢ *мансуб ба парчам; монанд ва ба ранги парчам.*

ПАРЧИН I *1. бо меҳ сахт часпондашуда, бо меҳ кӯфта сахт пайвастшуда; парчин кардан* меҳ зада часпондан; **ба замин парчин шудан** *маҷ.* ба замин сахт часпидан. 2. *кит.* ҳисор ё деворе, ки ба гирди боғ ё киштзор месозанд; девор.

ПАРЧИН II *меъ.* сафолпорае ки барои ороиши биноҳо кор мефармоянд.

ПАРЧИНКОР *он ки парчин мекунад.*

ПАРЧИНКОРӢ *1. парчин кардан. 2. пайванд бо ёри парчимехҳо.*

ПАРЧИНМЕХ *милai мудааваре, ки як нӯғаш аз саракҳои тайёри нимгирда ва нӯғи дигараш аз саракҳои парчинкунанда иборат аст.*

ПАРЧИНПАЙВАНД *пайванд намудани чизе бо парчинмех.*

ПАРШИКАСТА *1. болу пар шикаста. 2. маҷ.* очиз, нотафон; ноумед, парсӯхта.

ПАС *1. ақиб, пушт, қафо; муқоб.* **пеш.** 2. сонӣ, баъд, баъд аз он; **пас аз...** баъди..., баъд аз...; **пас аз он** баъди он, баъд аз он; **аз**

ин пас, пас аз ин баъд аз ин, минбаъд; **як рӯз пас** баъди як рӯз; **пас андохтан (партофтан)** иҷрои кореро ба қафо партофтан, ба таъхир андохтан, дер монондан; **пас гардондан** а) ба ақиб гардондан; б) гардонда додан (*мас., қарзро*); **пас гаштан** баргашта рафтан, ақиб гаштан; **пас нишастан** ақибнишини кардан (*дар ҷанг ё дар масъалае*); **пас омадан** баргаштан, гашта омадан; **пас рафтан** а) ба қафо рафтан, баргаштан; б) ақиб мондан, таназзул кардан; *муқоб. пеш рафтан; пасу пеш рафтан* ин тарафу он тараф гаштан. 3. *збш. бе изофа ё бо изофа ва пешоянд ҳамчун пешоянди номи таркибӣ маъноҳои гуногунро ифода мекунад; паси...* аз ақиб...; дар қафо...; баъди...; **пасу пеш** а) пешу қафо; б) пайи ҳам, аз ақиб якдигар; **паси ҳам** пайи ҳам, пайи якдигар; **аз паси...** а) аз пайи...; аз қафо...; аз ақиб...; б) аз пайи...; барои иҷрои...; **аз паси ин** баъд аз ин; **ба (дар) паси...** ба ақиб;... ба пушти, ба қафо; дар пушти...: **дар паси кӯҳ; пешу пас** тарафи рӯю тарафи ақиб. 4. аз ин мебарояд, ки..., маълум мешавад, ки..., аз ин рӯ, дар ин сурат. 5. дар охир, оқибат; он гоҳ, он вақт; **пас задан (кореро, чизеро)** безътибор гардонидан, кам шуморидан; **паси сар кардан (мондан)** воқеаро аз сар гузаронидан, марҳилаеро тай кардан; гузашта рафтани ходиса; **пас мондан** қафо мондан, ақиб мондан; **паси сар хоридан** ҳайрон мондан; ноҷор шуда мондан; **пасу пешро дидан** вазъиятро муайян кардан, вазъиятро аз назар гузаронидан ва ба эътибор гирифтан; **аз паси касе рафтан** ба касе пайравӣ намудан; қори касеро давом додан; **дар паси касе будан** мададгор будан, ҳомӣ будан; **бало ба пасаш!** ҳар балое, ки бошад, ба хушаш!

ПАСАЗЧАНГӢ *пас از جنگی* давраи баъдичангӣ (*беиштар дар мавриди баъди Ҷанги Бузурги Ватанӣ гуфта мешавад*).

ПАСАНД *پسند* *ниг. писанд*.

ПАСАНДА *پسنده* **пасанда кардан** *гуфт.* хобондан, ҳомӯш кардан; *фуру* нишондан; **пасанда шудан** хобидан, ҳомӯш шудан, паст шудан.

ПАСАНДЕШ *پس اندیش* 1. он ки дар бораи айёми гузашта андеша мекунад; *муқоб. пешбин*. 2. он ки оқибат ва ояндаи ҳудро андеша мекунад, оқибатбин, дурбин.

ПАСАНДОЗ *پس انداز* чизи захирашуда, чизи аз харочот пас монанда, захира; **пасандоз кардан** захира кардан; сарфачӯӣ карда маблағеро барои эҳтиёт нигоҳ доштан.

ПАСАФКАНД *پس افکند* 1. *кит.* пасандоз, андӯхта. 2. натиҷа, паёмад. 3. *ниг. пасафканда*.

ПАСАФКАНДА *پس افکنده* саргини чорпо ва парандагон.

ПАСАФТОДА *پس افتاده* 1. ақибфтода, ақибмонда, пасмонда. 2. *мач.* ба дунё омада, ба вучуд омада.

ПАСАФТОДАГӢ *پس افتادگی* ақибмонда, пасфтода будан.

ПАСВАНД *پس وند* *збш.* қисми калимае, ки пас аз реша меояд ва маънои онро тағйир медиҳад, пасоянд.

ПАСИН *پسین* 1. баъдӣ; охир, охирин; **рӯзи пасин** *мач.* рӯзи марг, рӯзи вафот. 2. пайравикунанда. 3. вақти рӯз (*мобайни пешин ва гуруби офтоб*); вақти аср.

ПАСИНА *پسینه* *ниг. пасин* 1.

ПАСИНГОҲ *پسین گاه* *кит.* бегоҳӣ, аср.

ПАСИНИЁН *پسینیان* *кит., исми ҷомеъ аз пасояндагон; мутааххирин.*

ПАСИПАРДАГӢ *پسپردگی* он чи дар ақиб парда рӯх медиҳад; махфӣ, пӯшида; **гуфтугӯзори пасипардагӣ.**

ПАСИПО *پسپا* **пасипо задан** а) ба эътибор нагирифтан, писанд накардан; б) ба ақиб пой касе задан дар мусобиқаҳои варзишии гуштингирӣ ё дар ҷанги тан ба тан.

ПАСИЧ *پسیچ* *ниг. басич*.

ПАСИЧИДАН *پسیچیدن* *ниг. басичидан.*

ПАСКАШ *پسکش* он ки корро ба ақиб мекашад, ақибкаш; он ки дар масъалаҳои сиёсӣ, иҷтимоӣ, маданӣ монеи пешравист, муртаҷеъ.

ПАСКАШӢ *پسکشی* 1. ба қафо кашидан, ақибкашӣ. 2. *мач.* иртиҷоъ [консерватизм].

ПАСКӢЧА *پسکوچه* кӯчаи хурд, кӯчаи танг.

ПАСҚАДАМ *پس قدم* қафомонда; *муқоб. пешқадам.*

ПАСМОНДА *پس مانده* 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз пас мондан.* 2. қафомонда, ақибмонда (аз касе дар коре). 3. боқимонда, боқимондаи ҳӯрок, пасхӯрда.

ПАСМОНДАГӢ پس ماندگی 1. *шакли дигари сифати феъли пасмонда*. 2. *кафомонӣ, ақибмонӣ*.

ПАСНИШИНИ پس نشینی ақибнишинӣ, қафоровӣ.

ПАСНОГАРД پس ناگرد он ки ақиб намегардад, он ки ақибнишинӣ намекунад.

ПАСНОКӢ پس ناکی ақибнокӣ, пуштнокӣ; ба ақиб: *паснокӣ гурехтан; паснокӣ рафтан* ба қафо нигоҳ карда рафтан.

ПАСОБ پس آب 1. оби истифодашуда. 2. оби чиркини чомашӯй.

ПАСОВАНД پس اوанд 1. *адш*. қофияи шеър. 2. *збш*. пасоянд.

ПАСОВИДАН پس اویدن молидан, даст судан, ламс кардан.

ПАСОДАСТ پس دادست бо нася, чизе, ки ба нася гирифта мешавад.

ПАСОМАД پس آمد паёмад; натиҷа.

ПАСОПЕШ پس پيش аз паси ҳам, яке аз пайи дигаре, пешу дунбол.

ПАСОҲАН پس آهн оҳане, ки мӯзадӯзон дар пушти пойафзол барои қолабрезӣ ва васеъ кардани кафш мегузоранд.

ПАСОЧИН پس چين меваҳои дар дарахт пас аз чидан боқимонда.

ПАСОЯНД پس ايند он чи баъд меояд; *муқоб. пешоянд*. 2. *збш*. як қисми ҳиссаҳои ёвари нутқ, ки барои робитаи ҳиссаҳои мустақили нутқ хизмат мекунамд (*мас., пасоянди -ро, қатӣ ва ғ.*).

ПАСОЯНДАГОН پس ايندگان насли минбаъда, мутааххирин.

ПАСПАГОҲ پس پگاه *гуфт.*, *ниг.* пасфардо.

ПАСПОРТ پس پارت *ит.* *ниг.* шиноснома.

ПАСРАВӢ پس روى ақибравӣ; ақибнишинӣ.

ПАСТ پست 1. зер, поён, таҳ; *муқоб. боло*. 2. поён, нишеб, пастӣ. 3. кӯтоҳ, калта; *қад* *паст*. 4. суст, заиф, оҳиста (*дар бораи овоз*); *овози паст*. 5. кам; каммикдор, *намакаш паст*, *музди кораш паст*. 6. бадсифат, *муқоб. аъло, хуб*; *коғаз паст, сифаташ паст*. 7. *мач.* нокас, ноодам, бад, ногувор; забун; разил, сифла, фурумая (*сифати одам*); *паст*

омадани ҳаво сербориш будани ҳаво; *пасту баланд* нишебу фароз, поёну боло, ноҳамвор, ноҳамворӣ, *пасту баланди роҳ, пасту баланди зиндагӣ; паст задан* бад кардан, безътибор гардонидан, ҳақир шуморидан (*касе, чизеро*); *паст кардан* а) оҳиста кардан, костан (*овозеро*); б) суст кардан, фуру нишондан; *паст наомадан (нафаромадан)* сустӣ накардан, тан надодан, таслим нашудан (*дар баҳс*); дар гуфтаи худ исрор кардан; *паст рафтан* поён шудан, кам шудан, суст шудан, беравнақ шудан; *паст фурумадан* поён шудан, кам шудан (*доир ба нарх, наво ва ғ.*); *пасту баланд гап задан* суҳанҳои саҳту ногувор гуфтан; *паст шинондан* хобондан, фуру нишондан; *паст шудан* а) кам шудан, фурумадан; б) суст шудан, аз шиддати худ костан; пасанда шудан; *сар паст накардан* а) сар ҳам накардан; б) таслим нашуда; *паст-паст гап задан* оҳиста-оҳиста, гап задан.

ПАСТАК پستک 1. *шакли тасғири паст*; на чандон баланд; *даричаи пастак, хонаи пастак*. 2. кӯтоҳқад, қадкалта; *одами пастак* одами кӯтоҳқад.

ПАСТАКАК پستکک *шакли тасғир ва навозишии пастак*: *суфчаи пастак*.

ПАСТАКЧА پستکچه *шакли навозишии пастак*.

ПАСТБОЛО پستبالا пастқад, кӯтоҳқад.

ПАСТГОНӢ پست گاني кҳн. маоши лашкар, маблағ ё чизе, ки барои маоши лашкару сипоҳ чудо мегардид.

ПАСТЗЕҲН پست ذهن кундзехн, камзехн, дорои дарк ва фаҳмиши суст.

ПАСТӢ پستی 1. поён будан, поёнӣ, фурудӣ; *муқоб. баландӣ*. 2. чуқурӣ, нишебӣ, пастҳамӣ. 3. кӯтоҳӣ: *пастии қад, пастии сакф*. 4. сустӣ, заифӣ; савияи баланд надоштан. 5. *мач.* хорӣ, забунӣ, бекадрӣ; разилӣ, сифлагӣ, нокаси: *хорию пастӣ; пастӣ кардан* сифлагӣ кардан, нокаси кардан; *пастию баландии дунё* баду неки дунё; хушию нохушии зиндагӣ.

ПАСТҚАД پست قد қадпаст, қадаш паст, кӯтоҳқад; калта.

ПАСТҚОМАТ پست قامت *ниг.* пастқад.

ПАСТМАЗМУН پست مضمون мазмунаш паст ва каммазмун: *иншои пастмазмун*.

ПАСТНАЗАР پست نظر 1. назараш паст. 2. но-

мард, нокас.

ПАСТНАЗАРӢ پست نظری 1. пастназар будан.
2. номардӣ, нокаси.

ПАСТНИҲОД پست نهاد *ниг.* пастфитрат.

ПАСТОБ پست آب чои пасти об.

ПАСТРАВАНДА پسترونده *сифати феълии за-*
мони ҳозира аз паст рафтан; поён шудан;
камшаванда, сустшаванда.

ПАСТРАВӢ پستروی 1. паст рафтан, қафо
рафтан. 2. таназзул.

ПАСТСАҒРӢ پست سغری 1. суринаи паст дош-
тан, рони паст доштан; пасткафал (*нисбат*
ба асп, хар ва ғ.). 2. маҷ. пастқад (*нисбат ба*
асп, хар ва ғ.).

ПАСТСАЛИҚА پست سلیقه он ки маҳорати хуби
эҷодӣ надорад; камсалиқа, каммаҳорат,
камистеъдод.

ПАСТСИФАТ پست صفت бо сифати паст, сифа-
тан бад; бадсифат, дорои кайфияти паст.

ПАСТСИФАТӢ پست صفتی пастсифат будан,
бадсифатӣ.

ПАСТТИНАТ پست طینت сифла, нокас, дун, ра-
зил, бадниҳод, пастниҳод.

ПАСТТИНАТӢ پست طینتی нокаси, разилӣ,
лаинӣ, сифлагӣ; пастфитратӣ бадниҳодӣ,
пастниҳодӣ.

ПАСТТОЛЕӢ پست طالع он ки кораш кам омад
мекунад; назарногир, камбахт, шӯртолеъ.

ПАСТФИТРАТ پست فطرت лаин, разил, сифла;
одами пастфитрат одами пастниҳод.

ПАСТФИТРАТӢ پست فطرتی лаинӣ, разилӣ,
сифлагӣ, пастниҳодӣ.

ПАСТХАМӢ پست خمӣ хамгашти кӯҳ, девор;
чое, ки рост набуда, аз назар пинҳон аст.

ПАСТҲИММАТ پست همت ҳимматаш паст,
беҳиммат, хасис.

ПАСТҲИММАТӢ پست همتی беҳимматӣ,
хасисӣ.

ПАСТЧИНС پست جنس аз чинси паст; аз мар-
думони нокас; разил, пастниҳод, пастфит-
рат.

ПАСТШАВАНДА پست شونده 1. *сифати феълии*

замони ҳозира аз паст шудан. 2. *зби.* пас-
траванда, сустшаванда (*нисбат ба овоз*); **за-**
даи пастшаванда.

ПАСТШАВӢ پست شوی 1. паст шудан; фуroma-
дани чизе (*мас., об*); сустшавӣ. 2. камшавӣ.

ПАСФАРДО پس فردа як рӯз баъд аз пагоҳ.

ПАСХАМ پس خم чукур, нишеб, пастхам.

ПАСХАМӢ پس خمی *ниг.* пастхамӣ.

ПАСХЕЗ پس خیر шогирди гӯштигир, ки баъд
аз таълими гӯштигири бо устои худ гӯшти
мегирад.

ПАСХӢРДА پس خورده боқимондаи хӯроки
хӯрдашуда.

ПАТ پت 1. пашми нарме, ки аз таги мӯи
хайвонот аз қабилӣ буз ва гӯсфанд мебаро-
яд, тибит. 2. қабати нарми пашмонанд, ки
бар рӯи баъзе чизҳои бофта пайваста аст:
пати бахмал, **пати қолин**. 3. аз пат бофта-
шуда: **гилеми пат**.

ПАТАК پتک порчаи мулоими матоъ ё намад,
ки барои нарм доштани пой дар даруни
пойафзор гузошта мешавад; ♦ **патаку пай-**
тоба шудан саросема ба коре машғул шу-
дан; дар атрофи *касе*, *чизе* чарх задан (ба-
рои хизмати вай); **кафшро монда ба патак**
(**патакро пӯшида**) гурехтан саҳт саросема
шуда гурехтан.

ПАТАКФУРӢШ پتک فروش он ки патак
мефурӯшад, фурӯшандаи патак.

ПАТАКЧА پتکچه *биол.* чонвари содатарини
обӣ.

ПАТАР پتر *кит.* тангаи филизӣ, ки дар он ти-
лимот нақш мекунад; таъвиз, тӯмор.

ПАТАР-ПАТАР پتر پتر *калимаи тақлиди овоз*,
ки паси ҳам баромадани овозеро ифода ме-
кунад: **патар-патар кардан**.

ПАТАРРОС پتراس *калимаи тақлиди овоз аз*
қабилӣ **патар-патар**; **патаррос задан** патар-
патар кардан.

ПАТВОЗ پتواز *кит.* нишемангоҳи кабӯтар, боз
ва дигар мургони шикорӣ, ки аз ду ҷӯби ба
замин кӯфташуда ва ҷӯби дигари болои он
ниҳодашуда иборат аст.

ПАТДОР پتدار бофтае, ки ба рӯяш пат дорад,
патнок: **гилеми патдор**.

ПАТЕНТ лот. *патент* 1. хуҷчате ки соҳиби ихтироъ будани касеро тасдиқ мекунад. 2. шаҳодатнома барои тичорат, харидуфурӯш ва истеҳсоли моле ва ғ.

ПАТЕФОН фр. *патефон* кхн. граммафони бекарнай.

ПАТЁРА *پتیاره* 1. офат, бало. 2. зишт, муҳиб, ҳавлноқ, бадҳайбат. 3. инод, адоват, душманий. 4. *мач*. дев.

ПАТИЛА *پتيله* ниг. *фатила*.

ПАТНОК *پتناک* патдор, дорои пат.

ПАТОЛОГИЯ ю. *پتالاجيه* як қисми илми тиб, ки чараёни касалӣ ва ҳолати бадан, иллати пайдоиш ва сабабҳои бемориҳоро меомӯзад.

ПАТОЛОГӢ *پتالاجي* мансуб ба **патология**.

ПАТФУЗ *پتفوز* лабу лунҷ, гирдогирди даҳон.

ПАХ *پخ* *калимаи тақлиди овозе*, ки бо он гурба ва сагро меронанд.

ПАХМОҚ *پخماق* мӯйсар ва риши шона накарда ва ба ҳам печида.

ПАХМОҚМӢ (Ӣ) *پخماق موي* мӯяш пахмоқ, жӯлидамӯй.

ПАХНУ *پخنو* кит. раъд, тундур.

ПАХОЛ *پخال* хошоки пояи шолӣ ё зағир баъди кӯфта шуданаш.

ПАХОЛӢ//ПАХОЛИН *پخالين/پخالي* мансуб ба **пахол**; аз пахол тайёршуда.

ПАХОЛПӢШ *پخالپوش* бо пахол пӯшида.

ПАХСОН *پخسان* кит. пажмурда, афсурдашуда (*аз дарду гам*).

ПАХТ *پخت* кит. он чи дар зери пой одам, ҳайвон ё чизи дигар пахш шуда бошад; **пахту пахт** либосу анҷом, моликият.

ПАХТА *پخته* 1. гиёҳи алафии яксолаи зироати-ву коштанӣ бо баргҳои пахну гулҳои зарду сафедранг ва тухми рағғани дона-дона. . 2. ҳосили ин гиёҳ, ки сафедранг буда аз он наҳ мересанд ва барои саноати нассочӣ ашёи хом буда, аз тухми он рағған ва маводи дигари саноатӣ ва хуроки чорво ҳосил мекунад; наҳи аз чигит тозакардаи онро ба кӯрпа, болиш ё чома низ меандозанд; **пахта барин** хеле нарм ва сафед; **пахтаи аб-**

решим ниг. **пахтаи маҳиннаҳ**; **пахтаи маҳиннаҳ** пахтае, ки наҳаш маҳини борик аст; **пахтаи ҷойдорӣ** пахтаи маҳаллии на-въаш тағйирнаёфта, ғӯза; **пахтаи мисри** на-въе аз пахта, пахтаи маҳиннаҳ; **пахта дар ғӯш доштан** сухан нашунидан, худро ба карӣ задан; **ба дами чизе пахта шудан** дами чизеро гардондан; ба чизе монёш шудан.

ПАХТАГИН *پختگين* ниг. **пахтагӣ**; пахта андохта дӯхташуда, пахтадор, пахтанок: **камзӯли пахтагин**.

ПАХТАГӢ *پختگي* аз пахта бофташуда: **газвори пахтагӣ**.

ПАХТАҒУНДОРӢ *پخته‌غنداري* пахтачинӣ.

ПАХТАДОР *پخته‌دار* пахта андохта дӯхташуда, пахтанок: **чомаи пахтадор**.

ПАХТАЗОР *پخته‌زار* майдони киштзори пахта.

ПАХТАКАШ *پخته‌کش* он ки пахтаро аз ғӯза ҷудо карда ҳаллоҷӣ кор карда чигиташро мегирад.

ПАХТАКАШӢ *پخته‌کشي* амали аз ғӯза ҷудо карда аз чигит тоза намудани пахта.

ПАХТАКАШОНӢ *پخته‌کشاني* аз як ҷо ба ҷои дигар кашондани пахта.

ПАХТАКОР *پختکار* он ки пахта кишт мекунад, он ки пахта мерӯёнад.

ПАХТАКОРӢ *پختکاری* соҳаи пахта коридан; кишти пахта, парвариши пахта, пахтарӯёнӣ.

ПАХТАНОК *پختناک* либоси пахта андохта дӯхташуда: **камзӯли пахтанок**, **чомаи пахтанок**.

ПАХТАРЕСӢ *پخته‌ريسي* пахта ресидан, аз пахта наҳ тайёр кардан, ресидани наҳи пахта.

ПАХТАСЕБ *پخته‌سيب* як навъ себи сафедранг.

ПАХТАСОЗӢ *پخته‌سازي* бо сабадҷӯб зада тити пахмоқ кардани пахта.

ПАХТАСУПОРӢ *پخته‌سپاري* супоридани пахта (*ба хирман, ба корхона ва ғ.*).

ПАХТАТОЗАКУНӢ *پخته‌تازه‌کني* тоза кардани пахта аз чигит; **корхонаи пахтатозакунӣ** корхонае, ки пахтаро аз чигит тоза карда той мебандад.

ПАХТАХУШККУНАК *پخته‌خشک‌کنک* афзоре,

ки бо ёрии он пахтаро хушк мекунад.

ПАХТАХУШКОНӢ پخته خشکاني пахтаи намро хушк кардан.

ПАХТАЧИН پخته چين он ки пахта мечинад, он ки ба чамъоварии пахта машғул аст.

ПАХТАЧИНӢ پخته چيني пахта чидан; пахтағундорӣ; чамъоварии пахта; **мошини пахтачинӣ** мошини махсус (комбайн), ки ду ё чор қатори (чӯяки) пахтаро якбора мечинад.

ПАХТАЧӢ پختجي таър. он ки бо хариду фурӯши пахта машғул мешуд.

ПАХТАЧАЛЛОБ پخته جلاب таър. чаллоби пахта; он ки пахтаро ҳарида бо нархи гарон мефурӯхт, пахтафурӯш.

ПАХТАЧАЛЛОБӢ پخته جلابي таър. хариду фурӯши пахта бо фоидааш, ки пахтачаллобон мекарданд.

ПАХТАШИНОС پخته شناس мутахассиси парвариши пахта.

ПАХТАШОНАКУНӢ پخته شانه کني шона карда барои ресидан тайёр кардани пахта (мас., дар корхона).

ПАХШ I پخش :пахш кардан а) зер кардан, пачақ кардан; б) гузоштан, зер кардан, часпондан; в) фаро гирифтан, пӯшондан; **рӯдро пахш кардани рег**; г) хобондан, паст кардан; д) паҳн кардан; афшондан; **нур пахш кардан** нур парокандан; **мӯҳр пахш кардан** мӯҳр задан; **туҳм пахш кардан** болои туҳм хобидани мурғ; **хоб пахш кардан** касеро хоб зер кардан, ғалаба кардани хоб ба касе; **пахш карда даромадан** зер карда даромадан (бе иҷозат); ҳамла кардан; **пахш шудан** а) маҷақ шудан; фишори саҳт дидан; б) маҷ. мағлуб шудан.

ПАХШ II پخش 1. паҳн кардан, паҳншуда (мас., садо, овоза, ахбор ва ғ.). 2. шунавонидан ё намоиш додани барномаҳо тариқи радио ва телевизион: **пахши ахбор**, **пахши мустақим**, **пахш кардан** а) паҳн намудан; б) расонидан (таваассути радио ва телевизион).

ПАХШКУНӢ پخش کني 1. пахш кардан, ба замин хобонда фишор додан. 2. ҳамла кардан.

ПАХШОПАШ پخشایش пахш кардани бисёр; бардору зан, талотӯб.

ПАХШХӢРДА پخش خورده пахшшуда.

ПАҲЛАВИШИНОС پهلوۍ شناس он ки забони паҳлавиро медонад ва ба таҳқику пажӯҳиши он машғул аст, мутахассиси забони паҳлавӣ.

ПАҲЛАВӢ پهلوۍ 1. мансуб ба давраи Ашкониён ва Сосониён ё мардуми он давра (асрҳои аввали баъд аз милод то асри VII); забони паҳлавӣ. 2. номи хате, ки дар аҳди Сосониён мустаъмал будааст: **хати паҳлавӣ**.

ПАҲЛАВОН پهلوان 1. зӯрманд, пурзӯр; далер. 2. гӯштингир; ♦ **паҳлавони сари деги ош** шахси пурхӯри меҳнатгурез.

ПАҲЛАВОНЗОДА پهلوانزاده фарзанди паҳлавон, он ки аз хонадони паҳлавонон аст.

ПАҲЛАВОНӢ پهلواني 1. мансуб ба паҳлавон. 2. пурзӯрӣ, боқувватӣ, шучоат, диловарӣ; **до-ди паҳлавонӣ** додан қаҳрамонӣ ва шучоат нишон додан, дар паҳлавонӣ мумтоз будан.

ПАҲЛАВОНОНА پهلوانانه мисли паҳлавон; пурқувват, зӯр: **бозувони паҳлавонона**.

ПАҲЛАВОНПАЙКАР پهلوان پيکر кавичусса, тануманд.

ПАҲЛАВОНСУРАТ پهلوان صورت ниг. паҳлавончусса.

ПАҲЛАВОНЧУССА پهلوان چته бузургчусса, кавипайкар; паҳлавонпайкар.

ПАҲЛУ پهلو 1. яке аз ду тарафи сина ва шикам, тарафи рост ва чапи сина ва шикам. 2. тараф, ҷониб. 3. *бо изофа ва пешояндҳои асли омада маънои* тараф, ҷониб, самт; канор, канора, қатор, саф *ва ғайраро* ифода мекунад; **пахлуи...**, **аз пахлуи...**, **дар пахлуи...** назди..., қариби..., пешӣ..., **ба пахлуи...** ба назди...; **дар пахлӯ рафӣхҳои зӯр доштан**. 4. қисми рост ё чапи лашкар: **пахлуи чапи лашкар**. 5. маҷ. шоҳа, нажда; **пахлу** додан нажда баровардан, шоҳ паҳн кардани растанӣ; **дар пахлуи касе даромадан** ба касе ёрӣ додан, ба қори касе мадад расонидан; **пахлу ба пахлу** пахлуи ҳам, дар як қатор, баробар; **пахлу задан** баробар шудан, баробарӣ кардан; муқобилат кардан (бо касе).

ПАҲЛУДАРӢ پهلودرى чорчӯбаи атрофи дару тиреза, ки онро нигоҳ медорад.

ПАҲЛУДОР پهلودار 1. кит. тануманд, бузургчусса. 2. дарахти сершоҳа ва паҳншоҳ. 3.

мач. дутарафа; ду маъно дошта: **суханони паҳлудор**. 4. *кит.* пойдор, устувор.

ПАҲЛУДОРӢ پهلوډارى 1. бузургчуссағӣ, қавихайкалӣ, танумандӣ. 2. сершоҳу сербар бурдан.

ПАҲЛУЗАН پهلوژن паҳлусой, *касе*, ки даъвои баробарӣ ва ҳампоягӣ мекунад.

ПАҲЛУӢ پهلوئى мансуб ба паҳлу; дар паҳлу воқеъшуда.

ПАҲЛУНИШИН پهلونشين дар паҳлу ништа; ҳамнишин, мусоҳиб, ҳамдам.

ПАҲЛУЧӢБ پهلوچوب 1. чӯби дар паҳлу воқеъшуда: **паҳлuchӯби дарвоза**. 2. *варз.* чӯбҳои паҳлуии дарвоза.

ПАҲЛУШИКОФ پهلوشکاف *кит.* дарандаи паҳлу, шикофандаи паҳлу (*сифати тег ва шамшер*).

ПАҲН پهن 1. васеъ, фарох, ҳамвор, кушода: **дашти паҳн**. 2. сербар: **китфи паҳн**, **тасмаи паҳн**; **паҳн гардидан (шудан)** а) густурда шудан; фарох шуда ба ҳар тараф ёзида рафтан; б) ҳар тарафро фуру гирифтани интишор ёфтани: **овоза паҳн шудан**, **рузнома паҳн шудан**; **паҳн кардан (намудан)** а) густурдан, кушодан; **дастархон паҳн кардан**; б) чорӣ кардан; умумӣ гардонидан, интишор додан: **паҳн кардани тачрибаи пешқадам**.

ПАҲНА I پهنه арса, соҳат, майдон; **паҳнаи корзор** арсаи чанг, майдони муҳориба.

ПАҲНА II پهنه *варз.* 1. кафчае, ки бо он гӯй бозӣ мекунад, чӯбдасти кафчадор барои гӯйбозӣ (тӯббозӣ), навъе аз чавгон. 2. лавозимоти бозии тенниси рӯимизӣ (ракетка).

ПАҲНБАР پهن بر бари васеъдошта; **матон паҳнбар** матое, ки бари васеъ (паҳн) дорад.

ПАҲНБАРГ پهن برگ баргаш паҳн; *муқоб.* **борикбарг**, **сӯзанбарг**: **хонаводаи дарахтони паҳнбарг**.

ПАҲНБОЛ پهن بال боли васеъ дошта; болаш паҳн: **парандаи паҳнбол**.

ПАҲНГӢШ پهنگوش дорои гӯши паҳн, гӯш-калон, лапаргӯш.

ПАҲНДАШТ پهنداشت дашт ва сахрои васеи паҳновар.

ПАҲНДӢШ پهندوش чорпахлу, шонапахн.

ПАҲНӢ پهنى паҳно, бар, васеи, паҳноӣ.

ПАҲНКИТФ پهن کتف китфаш паҳн, китфвасеъ.

ПАҲНКУНАНДА پهن کنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз паҳн кардан*. 2. интишордиҳанда, бурдарасонанда; овоза-кунанда: **паҳнкунандаи гап**.

ПАҲНКУНӢ پهن کنى 1. интишордиҳӣ; вусъатдиҳӣ: **паҳнкунии ахбор**. 2. умумигардонӣ; дастрас намудан.

ПАҲНКӢХ پهن کوه *ҷугр.* кӯҳи паҳн, кӯҳи паст, пасткӯҳ, пуштакӯҳ.

ПАҲНО پهنا бар; паҳнӣ; арз; *муқоб.* **тӯл**; **паҳнои замин**.

ПАҲНОБ پهن آب обаш паҳн, вусъати обаш зиёд; обаш бисёр (*сифати дарё*): **рӯди паҳноб**.

ПАҲНОВАР پهناور бисёр васеъ, ниҳоят сербар, кушоду фарох: **води паҳновар**.

ПАҲНОВАРӢ پهناورى васеъ будан, кушод будан, фарох будан, паҳнӣ, паҳноӣ.

ПАҲНОӢ پهناى 1. паҳно, паҳнӣ, фарохӣ, васеи: **паҳноӣ доштан**. 2. арз, бар: **паҳноии замин**.

ПАҲНОНА پهناه *кит.* маймун, бўзина.

ПАҲНПЕШОНӢ پهن پيشانه пешониаш паҳн, пешонипаҳн, пешонивасеъ.

ПАҲНРИШ پهن ريش ришаш паҳн, дорои риши паҳн.

ПАҲНРӢӢ پهن روى рӯяш паҳн, васеърӯӣ, дорои рӯи васеъ.

ПАҲНСИНА پهن سينه синааш паҳн, сандуқи синааш васеъ.

ПАҲНШОНА پهن شانه паҳндӯш, паҳнkitф, чорпахлу.

ПАҲНШУДА پهن شده *сифати феълии замони гузашта аз паҳн шудан*; интишорёфта; овозашуда: **овозаҳои паҳншуда**.

ПАҲ-ПАҲ په په 1. *калимаи нидой барои ифодаи ҳиссиёти хурсандӣ ва навозиши офарин*, таҳсин; **паҳ-паҳ задан** офарин кардан. 2. калимае, ки хангоми қарохат аз чизе гуфта мешавад: **паҳ-паҳ бӯи бад меояд**.

ПАЧАҚ پچق маҷақшуда, фишорхӯрда, задашуда, латхӯрда; **пачақу маҷақ** маҷақшуда.

ПАЧАҚШУДА پچاقشده *сифати феълии замони гузашта аз пачақ шудан*; маҷақшуда.

ПАШ پش 1. мӯи гардани асп, ёли асп. 2. тур-рай дастор ва камарбанд; *ниг. фаш* 1. 3. банди симин ё оҳанин, ки ба тахтаҳои дар ва сандуқҳо барои мустаҳкам кардан мезананд. 4. банде, ки қадоқчиҳо барои пайвасти кардани косаҳои шикаста ва мӯякрафта ва ё кафида мезананд. 5. банди ҳалқа, банди камарбанд.

ПАШАНГ پشانگ *кит.* 1. мили оҳанин дароз ва сартез, ки ба воситаи он деворро сӯрох мекунанд; дайлам. 2. занбар. 3. борхез, фишанг. 4. оби пошидашаванда; чакра, қатраи чизе. 5. дар асотири Эрони қадим-номи бародарзодаи Фаридун ва падари Манучехр. 6. номи падари Афросиёб дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ.

ПАШИЗ پشيز *кҳн.* пули сиёҳи камарзиш.

ПАШИЗА پشيزه *кит.* 1. *ниг. пашиз*. 2. пулакчаи симин ё оҳанин, ки барои зинат бар камарбанди сипоҳиён ва лаҷоми асп мечаспонанд. 3. пулакчаи пӯсти моҳӣ. 4. чизи оҳанӣ ё биринҷии тунук, ки байни тега ва дастай корд васл мекунанд, гулбанди корд.

ПАШК پشک *кит.* баробарӣ, ҳампоятӣ.

ПАШМ پشم 1. мӯе, ки дар бадани ҳайвонот (*аз қабилӣ* буз, гӯсфанд) мерӯяд ва барои бофтани матоъҳои мӯина истифода мешавад; \diamond **пашму қасаб** тору пур. 2. мӯи бадани инсон ба ғайр аз мӯйсар. 3. мӯяки болои баъзе меваҳо.

ПАШМАК پشمک як навъ ҳалво, ки аз орд ва шакар мепазанд ва мисли мӯй тор-тор мешавад.

ПАШМБОР پشمبار он чи аз пашм бофта шу-дааст, он ки ё он чи пашмо мебофад ва аз он матоъҳои пашмӣ омода мекунанд.

ПАШМБОРӢ پشمبارى амали пашмбоф; боф-таки маснуоти пашмӣ, пашминабофӣ.

ПАШМИБУЗӢ پشمبزی аз пашми буз бофта-шуда: **чилбури пашмибузӣ**.

ПАШМБУР پشمبر абзори буранда, ки барои буридан ва тарошидани пашм истифода мешавад.

ПАШМДОР پشمدار 1. дорои пашм. 2. бо пашм пӯшонидашуда.

ПАШМИН پشمين 1. аз пашм бофташуда. 2. чакман.

ПАШМИНА پشمينه *ниг. пашмин.*

ПАШМИНАБОФӢ پشمينه بافی *исми амал аз пашмина бофтан*; бофтани матоъҳои пашмӣ.

ПАШМИНАВОР پشمينه وار матоъҳои аз нахи пашмӣ бофташуда.

ПАШМИНАПӢШ پشمينه پوش 1. пӯшандаи ли-боси пашмин; чакманпӯш. 2. *кҳн., маҷ.* зохид, сӯфӣ.

ПАШМНОК پشمناک *ниг. пашмдор.*

ПАШМОГАНД پشم آگند чул, полон, оганда бо пашм, пуршуда бо пашм, полон ва ҳар чи-зе, ки бо пашму пашмина ва пахтаву тикапораҳо пур мекарданд ва барои захм набардоштани пушти чорпои боркаш бо-лои он мегузоштан.

ПАШМОҚ/БАШМОҚ پشماق/بشماق *т.* кафш, пойафзор.

ПАШМОЛУД پشم آلود олуда бо пашм, омехта бо пашм.

ПАШМРЕС پشمريس он ки пашмо ба нахи пашмӣ табдил медиҳад, ресандаи пашм.

ПАШМРЕСӢ پشمريسى *исми амал аз пашм ре-сидан*; ресидани пашм барои бофтани матоъҳо.

ПАШМРЕХТА پشم رخته ҳайвоне, ки пашмаш рехтааст, чизҳои пашмнок, ки пашмашон рехтааст.

ПАШМТАРОШАК پشم تراشک абзори махсус барои тарошидани пашм.

ПАШМТАРОШӢ پشم تراشى *исми амал аз пашм тарошидан*; тарошидани пашми ҳайвонот (*аз қабилӣ* гӯсфанд, буз ва ғ.) барои саноати бофандагӣ.

ПАШМЧИН پشم چين абзоре, ки бо он пашми баданро мечинанд; он ки пашми ҳайвонро мечинад, пашмтарош.

ПАШМШОНАКУНАК پشم شانکناک афзор ба-рои тоза кардани пашм

ПАШМШӢӢ پشم شوى шустани пашм барои тоза карда ба ресидан тайёр кардани он.

ПАШТУ پشتو 1. як гурӯҳи этникӣ, ки аксария-

ташон дар Афғонистон сукунат доранд. 2. забони халқи пушту (яке аз забонҳои давлати Давлати Исломи Афғонистон).

ПАШША *پشه* як навъ ҳашароти болдору нешдор; *♦ пашшаи оши касон* он ки ба кори дигарон ноҷо мудохила мекунад; *пашшаи шилқин* каси безоркунанда, *касе*, ки бо рондан намеравад; *пашша пар намеzanaд* оромӣ ҳукмрон; *пашшаро озор надодан* беозор будан; *пашша шудан* ба касе ҷақа шудан; *гирди касе ҷарх зада* ўро безор кардан; *аз пар задани пашша хабардор будан* аз ҷама ҷиз воқиф будан; *ниҳоят кунҷков будан*; *аз пашша фил сохтан* ҷизеро аз будаи зиёд карда нишон додан, муобот кардан; *ба оши касе пашша шудан* ба касе ҳалал расонидан.

ПАШШАБАНД *پشه بند* *ниг.* пашшахона.

ПАШШАБАНДӢ *پشه بندی* *марбут ба* пашабанд; муносиби пашабанд.

ПАШШАГИР *پشه گیر* доруи часпаки болои коғаз ё ҷизи дигар, ки пашша ба он часпида мемонад; *пашшагир шудан* бисёр очизу нотава.

ПАШШАКУШ(АК) *پشه کش* *афзоре*, ки ба он паша мекушанд.

ПАШШАХОНА *پشه خانه* ҷодаре, ки барои муҳофизат аз пашша аз матои тунук (дока) дӯхта, тобистон ба даруни он меҳобанд, пашшабанд.

ПАШШАХӢРДА *پشه خورده* *тиб.* реше, ки дар давом мекунад ва ба ақидаи халқ гӯё аз гизидани пашша пайдо мешавад.

ПАЮГОНӢ *پیوگانی* *кит.* тӯйи арӯсӣ.

ПАЮСИДАН *پیوسیدن* *кит.* таваққӯъ доштан, умедвор шудан, интизор шудан, нигарон будан.

ПАЯМБАР *پیامبر* *ниг.* пайғамбар.

ПАЯМБАРӢ *پیبری* *ниг.* пайғамбарӣ.

ПЕ *پ* номи ҳарфи сеюм дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ва дар ҳисоби абҷад бо *бе* (*پ*) баробар буда, шумораи 2-ро ифода мекунад; дар алифбои ҳозираи тоҷикӣ номи ҳарфи бистум (*П*).

ПЕДАГОГ *ю.* *پدگاک* *ниг.* омӯзгор.

ПЕДАГОГИКА *ю.* *پدگایک* илми таълиму

тарбия, омӯзгорӣ.

ПЕДАГОГӢ *پدگایک* *мансуб ба* педагогика; омӯзгорӣ.

ПЕДАЛ *фр.* *педаль* *тех.* ҷапанги мошин ё олати мусиқӣ, ки вайро бо пой зер карда механизмро ба ҳаракат мебароранд: *педали дучарха*.

ПЕДИАТР *ю.* *پدئتر* *тиб.* духтури бемориҳои бачагон, кӯдакпизишк.

ПЕНИТСИЛЛИН *лот.* *пенициллин* *тиб.* як навъ дору, ки аз баъзе ҳелҳои замбурӯғи мағорбароранда тайёр мекунад ва барои муолиҷаи сироятҳои фасоднок ва г. истифода мешавад.

ПЕНСИН *ю.* *پنسين* 1. моддаи луоби меъда, ки ба ҳазми хӯрок хизмат мекунад. 2. дорое, ки аз ин моддаи меъдаи баъзе ҳайвонот тайёр карда мешавад.

ПЕНТОН *ю.* *پنتان* *биол.* маҳсули аввалини ҳазми сафедаҳо дар узви ҳозима.

ПЕРАҲАН *پيرهن* *ниг.* пероҳан.

ПЕРАҲАНДОР *پيرهن دار* он ки курта ба тан дорад; куртадор; куртапӯш: *духтари пераҳандор*.

ПЕРАҲАНПӢШ *پيرهن پوش* он ки курта ба тан кардааст, куртапӯш; пероҳандор.

ПЕРАҲАНЧОК *پيرهن چاک* 1. он ки пераҳанаш дарида аст, пераҳандарида, куртадарида, либосдарида. 2. *мач.* ранчида, ошуфта, зору нотава.

ПЕРГАМЕНТ *ю.* *پرگه مينت* 1. мавод барои хатнависӣ, ки пеш аз ихтирои коғаз аз пӯст тайёр карда мешуд. 2. дастнависи дар ин ҳел коғаз навишта.

ПЕРИГЕӢ *ю.* *پيريگي* нуқтаи ба замин наздиктарини мадори моҳ.

ПЕРИМЕТР *ю.* *پريميتر* *риџ.* маҷмӯи дарозии ҷамаи тарафҳои шакли мусаттаҳ.

перо(ӣ) (*پيراى*) *асоси замони ҳозира аз* перостан.

ПЕРО(Ӣ) (*پيراى*) зеб, зинат, ороиш; *перо шудан* орошта шудан.

ПЕРОИШ *پيرایش* зеб додан, оро додан, перостан, ороиш.

ПЕРОМУН *پيرامون* гирд, гирдогирд, атроф.

ПЕРОР *پيرار* соли пеш аз порсол, перорсол, пеш аз соли гузашта.

ПЕРОРИН *پيرارين* *ниг.* перорина.

ПЕРОРИНА *پيرارينه* перорсола, ду сол пешина.

ПЕРОРСОЛ *پيرار سال* *ниг.* перор.

ПЕРОРСОЛА *پيرار ساله* ду сол пеш буда.

ПЕРОСТА *پيراسته* 1. сифати феълии замони гузашта аз перостан. 2. ороста, зинатёфта.

ПЕРОСТАГӢ *پيراستگي* 1. шакли дигари сифати феълии замони гузаштаи перостан. 2. оростагӣ, мураббаъ, зебӣ.

ПЕРОСТАН *پيراستن* 1. буридани мӯйҳои барзиёд барои оростан; ороиш додан; зебу зинат додан. 2. буридани шохҳои барзиёди дарахтон барои ба тартиб андохтан ва тезонидани сабзиши онҳо.

ПЕРОҲАН *پيرهن* курта; либоси тунук, тахпӯш.

ПЕРОЯ *پيرايه* ороиш, зебу зинат; **пероя бастан** а) ороиш додан; б) *мач.* ба назм даровардани сухан.

ПЕРОЯБАНД *پيرايه بند* ороишгар, зинатдиҳанда.

ПЕРОЯБАНДӢ *پيرايه بندي* амали пероябанд, пероябанд будан, зебу зинат ва ороиш додан.

ПЕРОЯГАР *پيرايه گر* *ниг.* пероябанд.

ПЕРОЯДЕӢ *پيرايه ده* *ниг.* пероябанд.

ПЕРОЯПӢШ *پيرايه پوش* зеварбаства, ороишдода, бо зару зевар зинатдода.

ПЕРОЯСОЗӢ *پيرايه سازي* зинат додан, ороиш додан.

ПЕРПЕНДИКУЛЯР *лот.* *پيرپينديکوليئر* *риѐз.* хати амудӣ; перпендикуляр фурувардан хати амудӣ кашидан.

ПЕРРОН *фр.* *پيران* майдони назди истгоҳи роҳи оҳан, ки қатора омада меистад, сахни вокзал (*ҷои баромадан ва фаромадан*).

ПЕРСОНАЖ *лот.* *پيرسانژ* *адш.* иштирокчи асари бадеӣ, шахси тасвиршаванда дар асари бадеӣ, қаҳрамони асар: **персонажи манфӣ**, **персонажи мусбат**.

ПЕС *پيس* *тиб.* 1. касалии пӯст аст, ки дар бадани инсон ва ҳайвон аз вайрон шудани пигментатсияи доғҳои сафед пайдо мешавад, барас. 2. бемори гирифтори ин касали; **пес шудани кор** вайрон шудани кор, расво шудани кор; **песи маҳав** разил, нобакор, сифла..

ПЕСА *پيسه* 1. сиёҳу сафеди омехта ба ҳам, ало, аблақ, дуранга, мошубиринҷ. 2. *мач.* дурӯя, мунофиқ.

ПЕСӢ *پيسي* мубталои бемории пес, пес будан.

ПЕССИМИЗМ *лот.* *پيسيميزم* рӯҳафтодагӣ, ноумедӣ, маъюсӣ; бадбинӣ; муқоб. **некбинӣ**.

ПЕССИМИСТ *лот.* *پيسيميست* рӯҳафтода, ноумед; бадбин.

ПЕССИМИСТӢ *پيسيميستي* мансуб ба пессимизм; рӯҳафтодагӣ.

ПЕТРОГРАФИЯ *ю.* *پيتراگرافييه* *геол.* як шӯбаи геология, ки маъданҳои кӯҳиро аз ҷиҳати таркиби минералӣ, мавқеъ ва таърихи пайдоиши онҳо меомӯзад.

ПЕХ *پيخ* *ниг.* пих.

ПЕХОЛ *پيخال* *кит.* пасифкандаи парандагон, саргини мурғон.

ПЕХТАН *پيختن* *кит.* печидан, печондан, тофтан.

ПЕӢ *پيه* *ниг.* пих.

ПЕӢОБА *پيه آبه* *ниг.* пиёба.

печ *پيچ* 1. асоси замони ҳозира аз печидан. 2. *ҷузъи* пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои печида, печонда: **коғазпеч**, **оҳанпеч**, **лӯлапеч** ва ғ.

ПЕЧ *پيچ* 1. хамидагии чизе, тобхӯрдагии чизе; гардиш, **печи роҳ**. 2. тоб, ҳалқа, ҳам; ҳар як аз ҳам ва тобхӯрдагиҳои чизе: **печи мӯй**, **печи сала**; **печ дар печ (печ-печ)** а) ҳам дар ҳам, ба ҳам печида, пурпечу ҳам; б) *мач.* душвор, мураккаб: **масъалаи печ дар печ**, **печу тоб**; **печу ҳам** гардиш ва тобхӯрӣ, қачу қилебӣ; **печу хами роҳ**; **печу тоб хӯрдан** а) печидан, саҳт давр зада гирд гаштан; б) ба худ печидан; бетоқату безобита шудан; **печ хӯрдан** а) хамидагӣ пайдо шудан дар чизе; б) хамидан, тоб хӯрдан; **дар печу тоб афтодан (будан)** беқарор шудан, дар изтироб мондан.

ПЕЧА پیچه 1. зулф ва кокули ду тарафи сар: **печа бӯридан**, **печа баровардан**. 2. рӯйпуш, чашмбанд: **печаву чодир**.

ПЕЧАБАНД پیچه‌بند чашмбанди занон, рӯйбанди занон, ки аз мӯй ё аз ёли асп бофта мешавад.

ПЕЧАК I پیچک 1. *бот.* гиёҳест, ки ба растани дигар печида боло меравад, як навъи он «ашақа» ё «ошиқи печон» ном дорад, бадтаринаш зардпечак аст, ки ба ҳар гиёҳ, ки печад, онро хушк мекунад. 2. *бот.* як навъ меваи нохӯрдани аз чинси харбуза, ки ба ҳаҷми себ буда зардранги хушбӯй мешавад, дастанбӯ, зомуча. 3. кулӯлаи ресмон ё абрешим: **печакӣ ресмон**, **печакӣ абрешим**.

ПЕЧАК II پیچک навъе аз ҳалво, ки аз шакар пухта, орд пошида кулӯла-кулӯла мебуранд; як навъи қанд.

ПЕЧАЛАК لک پیچه *лаҳҷ.* печ-печ, печ дар печ; **печалак задан** печ-печ шудан.

ПЕЧАНДА پیچنده *сифати феълии замони ҳозира аз печидан*; печшаванда, печон (*онд ба растаниҳо*).

ПЕЧАСАФЕД پیچه‌سفید он ки мӯяш сафед шудааст.

ПЕЧБУР بر پیچ меҳи печдор.

ПЕЧДАРПЕЧ پیچ در پیچ *ниг.* печопеч.

ПЕЧДАРПЕЧӢ پیچ‌در‌پیچی 1. қачу килеб шиканчдор, печида, ҳаму рост, морпеч, ҳалқа-ҳалқа. 2. дарҳам-барҳам, чигил. 3. *мач.* мушқил; муаммодор; **масъалаи печдарпеч** масъалаи мушқил; **печдарпеч кардан** мушқил кардан; **печдарпеч шудан** мушқил шудан, печида шудан.

ПЕЧДОР دار پیچ ҳар чизи печу тобдор монанди мили милтиқ ё меҳ, ки печ дорад.

ПЕЧИДА پیچیده *сифати феълии замони гузашта аз печидан*; печхӯрда, он чи ба чизе печида бошад.

ПЕЧИДАН پیچیدن 1. тоб хӯрдан, ҳалқа задан, ба таври ҳалқа гирд шудан; **ба (дар) ҳаво печидан** а) ҳалқа зада боло рафтан (*мас., дуд*); б) баланд, танинандоз шудан (*-и овоз*); **ба фалак печидани овози дойра** баланд шудан ва танинандоз гардидани овози дойра; **печида баромадан** ҳалқа зада боло рафтан (*-и дуд*); **печида гирифтан** ихота кардан, печонда гирифтан; **печида мондан** банд шу-

дан, гиреҳ шудан; **печида рафтан** гирд гашта рафтан, ҳаму тоб хӯрда рафтан. 2. ба худ печондан чизеро, дар ихотаи чизе шудан; **ба кӯрпа печидан**. 3. *мач.* гирифтор шудан, банд шудан; **ба ғам печидан**; **ба худ печидан** ба талвоса афтидан, барқарор шудан.

ПЕЧИШ پیچش *исми феъли аз печидан*; тоб хӯрдан; **печиши шикам** дарди шикам.

ПЕЧОК پیچاک *кит.* печу хам, ҳалқа.

печон پیچان *асоси замони ҳозира аз печон(и)дан*.

ПЕЧОН پیچان 1. *феъли ҳол ва сифати феълии замони ҳозира аз печидан*; дар ҳолати печидан. 2. қачу килеб, ҳаму рост; **пайраҳаи печон**. 3. ҳалқашуда, ҳамида, печ дар печ: **зулфи печон**, **мӯи печон**; **печон шудан** а) печидан, ҳалқа задан; б) печида баромадан; в) гирифтор шудан, банд шудан (*ба чизе*). 4. дар ҳолати печидан (*печонидан*). 5. *мач.* чакқон, чолок, одами корчаллони ўхдабаро.

ПЕЧОН(И)ДАН پیچانیدن//پیچانیدن *шакли бавоситаи печондан*. 1. чизеро ба даруни чизе монда бастан, чизеро бо чизе фаро гирифтан: **ба коғаз печондан**, **ба рӯймол печондан**. 2. ихота кардан, дар ихота гирифтан: **ба ҳалқа печондан**; **печон(и)да гирифтан** ихота кардан, фаро гирифтан; пӯшондан. 3. **печида**, ҳалқа кардан, тоб дода шудан; **печонда шудан** ба чизе.

ПЕЧОНДАШУДА پیچانده‌شده 1. *сифати феълии замони гузашта аз печонда шудан*; басташуда, буғча. 2. маҳкамшуда.

ПЕЧОПЕЧ پیچ‌پیچ печдарпеч, бисёр печдор, пурпечу тоб.

ПЕЧУТОБ پیچ‌وتاب печ, печу тоб, хамгашт, шиканч, ҳалқа; **печутоби дарё** хамгашти дарё; **печу тоб додан** чизеро тоб додан чизеро; **печу тоб хӯрдан** тоб хӯрдан; хам шудан.

ПЕЧУТОБХҶҶҶ پیچ‌وتاب‌خورد *сифати феълии замони гузашта аз печу тоб хӯрдан*; тоб хӯрдан, хам шудан.

ПЕЧУТОБХҶҶӢ پیچ‌وتاب‌خوری гирдгардӣ, чархзанӣ, муаллақзанӣ.

ПЕЧХҶҶҶ پیچ‌خورد *сифати феълии замони гузашта аз печ хӯрдан*; тоб хӯрдан; хам шудан.

ПЕШ I پیش 1. аввал (*саф*), рӯ ба рӯ (*тараф*); *муқ.* **пушт**; **қафо**. 2. (*дар*) гузашта, собик,

муқаддам: **зиндагонии пеш, замони пеш, солҳои пеш.** 3. қабл: **чанд сол пеш, чанде пеш, пеш аз милод.** 4. оянда, баъд аз ин; дар пеш, дар оянда, минбаъд. 5. *мач.* пешқадам, пешрав; **дар қор аз касе пеш будан.** 6. *мач.* дам, теғ(а)-и чизе, **пеши об, пеши каланд.** 7. *бо* **изофа ва пешванд ҳамчун пешванди номи таркибӣ ба маъноҳои гуногун меояд; пеши...** а) назди..., ҳузури...; б) дар муқобили..., рӯ ба рӯи...; **пеши назар, пеши рӯй;** в) дар назди, барои...; **аз пеши...** а) аз назди..., аз муқобили...; б) аз канори...; в) аз ҳузури...; **пасу пеш** а) ин тарафу он тараф, ҳар ду тараф...; б) пай ҳам; **пешу қафо: пасу пеш нишастан; пасу пеш ба нақл сар қардан; ба пеши...** назди..., ба назди..., ба ҳузури...; **дар пеши...** а) дар назди..., назди...; б) дар ҳузури...; в) дар муқобили..., дар рӯ ба рӯи...; **пеш аз...** қабл аз..., ...муқаддам; **пеш-пеш** пешопеш, дар пеш; **аз пеш** аз рӯ ба рӯ, аз тарафи муқобил; **дар пеш** а) рӯ ба рӯ; б) дар оянда; **пеш аз ин (он)** қабл аз ин (он); **пеш аз вақт** қабл аз мӯҳлат, барвақт; **пеш аз ҳама** қабл аз ҳама, дар навбати аввал; **пешу пас** аввалу охир, атроф; **аз ин пеш** пеш аз ин, қабл аз ин, дар гузашта; **аз ҳама пеш** қабл аз ҳама; **гирду (давр) пеш** гирду атроф; **аз пеши худ...** бо ихтиёри худ, бо майлу хоҳиш ва салоҳиди худ, бо фикру андешаи худ, ба сари худ; **ба пеш!** даъват барои пеш рафтан ва ҳамлаву ҳучум; **ду пой пеш** ду пой пеши чорпоён; **пеш аз пода чанг хезондан** қабл аз воқеа шӯру ғавғо бардоштан; **пеш андохтан** а) пеш-пеши худ гирифта бурдан; б) восита қардан, мутасаддии ягон қоре қардан (қасеро); **пеш бурдан** а) ба пеш ҳаракат додан; б) инкишоф додан, ривож додан; **пеш гирифтан** ихтиёр қардан (чизеро, роҳеро, қореро); **пеш гузаштан** пешқадам шудан, сибқат доштан; **пеш даромадан** пеш аз касе ба роҳ даромадан; **пеши гапро гирифтан** монеи гап задан шудан; **пеши касе сар фурувардан** итоат қардан ва мутеъ шудан ба касе, таслим шудан; **пеши роҳи қасеро бастан (гирифтан)** қасеро аз амал боздоштан, ба пешрафти қори касе монеъ шудан; **пеши чизеро гирифтан** чизеро боздоштан, сади роҳи чизе шудан; **пеш қардан** а) таъқиб қардан, думболагирӣ қардан; б) рондан, дур андохтан, дур қардан; **пеш кашидан** чизеро наздик овардан; **пеш омадан** а) наздик шудан; б) дучор шудан; **пеш рафтан** а) ҳаракат қардан (*ба пеш*); б) тараққӣ қардан; **даст пеш гирифта истодан** эҳтиром ба ҷо оварда, омодаи хизмат будан; **худат пешу-пешу...** (*чизат*) аз пушт ҳам худат ва ҳам (*чизат*) қорат дарқор нест; **қадаме ба пеш** яъне пешравии қоре ва муваффақияти муайян; **пеш-пеш** а) аз пеш,

пешопеш, пеш аз дигарон; **пеш-пеш рафтан;** б) қам-қам, оҳиста-оҳиста; **пеш-пеш об шудани барф; пеши-пеши...** аз пеши..., пешопеши...; **пеш-пеши дигарон рафтан.**

ПЕШ **پیش** *збш.* аломатест, ки барои ифодаи овози «у» (و) дар алифбои арабиасос хизмат мекунад, замма.

ПЕША **پشه** 1. шуғл, амал; қор: **пеша доштан** машғули қасбу қоре будан. 2. қасб, ҳунар; ихтисос; **пешаи шоҳибобӣ, пешаи мисгарӣ; пеша қардан** қасб қардан, ихтиёр қардан (*қореро*).

ПЕШАВАР **پیشه‌ور** ҳунарманд, қосиб, мутахассиси ягон қор ё қасби муайян.

ПЕШАВАРӢ **پیشه‌وری** ҳунармандӣ, қосибӣ.

ПЕШАЗИДӢ **پیش‌از‌عیدی** *мансуб ба пеш аз ид;* марҳилаи қабл аз ид, оид ба арафаи ид: **рӯзҳои пешазидӣ.**

ПЕШАЗИНҚИЛОБӢ **پیش‌از‌انقلابی** *таър.* давраи то инқилоб (*то соли 1917 дар назар дошта шудааст*).

ПЕШАЗИНТИХОБОТӢ **پیش‌از‌انتخاباتی** марҳилаи пеш аз интиҳобот; вақт ва қори оид ба давраи пеш аз интиҳобот: **марҳилаи пешазинтиҳоботӣ.**

ПЕШАЗҶАНГӢ **پیش‌از‌جنگی** *мансуб ба пеш аз ҷанг;* қаблазҷангӣ.

ПЕШАЙВОН **پیش‌ایوان** айвони пеши хона, айвони пеши иморат.

ПЕШАЙВОНДОР **پیش‌ایواندار** қорӣ пешайвон: **хонаи пешайвондор.**

ПЕШАКӢ **پیش‌کی** 1. пеш аз, зудтар аз вақт ва мӯҳлати муқарраршуда. 2. маблағе, ки барои қоре ё хариди чизе ё музде пеш аз анҷоми муомила ва қор дода мешавад, бунак; аванс. 3. пешазвақтӣ, аввалӣ, қаблӣ: **қорабиниҳои пешакӣ; пешакӣ гуфтан** аз аввал гуфта мондан, қаблан гап зада огоҳ қардан; **пешакӣ доништан** қаблан огоҳ будан; **пешакӣ хабардор қардан** қаблан огоҳ қардан.

ПЕШАНДЕШ **پیش‌اندیش** оқибатандеш, пешнигар, ояндабин.

ПЕШАНДЕША **پیش‌اندیشی** андешаи ояндаи қоре, ояндабин, фикру андешаи оянда.

ПЕШАНДЕШӢ **پیش‌اندیشی** ояндабинӣ, дурна-

мобинӣ, оқибатандешӣ.

ПЕШАНДОЗ پیشانداز **пешандоз кардан** пеш андохта бурдан, пеш-пеш дароварда бурдан, пеш-пеш ронда бурдан.

ПЕШАФТО دافتاد **кит.** қисмат, насиб, пешомад.

ПЕШАХД پیشعهد **кит.** давраи гузашта, пешгузашта, гузашта, пешина.

ПЕШБАНД I پیشبند 1. порчаи махсус дӯхташуда барои ба пеши худ бастан дар вақти кор ё хӯрокпазӣ, пешгир. 2. тасма ё ресмони бофтае, ки аз полон ва зин ба гардани асп ё хар мебанданд. 3. *таър.* ба пеш бастани дасти бандиён (-и ба қатл ҳукмшуда).

ПЕШБАНД II پیشبند банди (садди) об, сарбанди об, дарғот.

ПЕШБАНДӢ پیشبندی пеши чизеро бастан, пешгирӣ, дафъ: **нақшаи пешбандии сел.**

ПЕШБАР پیشبر 1. пешбаранда, раҳбар: **пешбари кор.** 2. пешоханги ягон кор (мутахассис): **корманди пешбари илмӣ.**

ПЕШБАРАНДА پیشبرنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **пеш бурдан.** 2. роҳбар, роҳнамо, ҳодӣ. 3. ҳаракатдиҳанда, инкишофдиҳанда, тараққиодиҳанда: **омили пешбарандаи ҳаёт.**

ПЕШБАРӢ پیشبری 1. пеш бурдан, тараққӣ додан, инкишоф додан: **пешбарии кор.** 2. пешниҳод, номзад нишон дода шудан, сазовори ягон кор ё вазифа дониста шудан; **пешбарӣ кардан** пешниҳод кардан; тавсия кардан, сазовор донистан; **пешбарӣ наму-дан** пешниҳод кардан, тавсия кардан (*барои коре ё дар интиҳоб*); **пешбарӣ шудан** тавсия шудан.

ПЕШБАСТА پیشبسته пешаш баста, пешаш пӯшида; *муқоб.* **пешкушода:** **куртаи пешба-ста, кӯчаи пешбаста; ба кӯчаи пешбаста да-ромада рафтани** банд шуда мондан, банд шуда роҳи баромад ёфта натавонистан.

ПЕШБИН پیشبین дурбин, дурандеш, оқибат-андеш.

ПЕШБИНИШУДА پیشبینی شده ба ҳисоб гирифташуда, андешидашуда; муқарраршуда; пешакӣ муайяншуда.

ПЕШБИНӢ پیشبینӣ дурандешӣ, оқибат-андешӣ, пешояндро ба назар гирифта чо-

раи пешгирӣ аз онро дидан; **пешбинӣ кар-дан** а) ба назар гирифтани, ба ҳисоб гириф-тан, пешакӣ дарк кардан; б) муайян кардан, иҷрои коре ё нақшаеро андеша кардан; **пешбинӣ шудан** ба назар гирифта шудан.

ПЕШБИНОНА پیشبینانه дурандешона, эҳтиёт-корона; бомулоҳиза.

ПЕШБОДА پیشباده **ниг.** **коҳреза.**

ПЕШБОЗ پیشباز **ниг.** **пешвоз.**

ПЕШБОЛ پیشبال **зоол.** боли пеши парандагон.

ПЕШБУРД پیشبرد 1. роҳбарӣ ба коре. 2. иҷрои коре, амалӣ сохтани ҳадафе.

ПЕШВАНД پیشوند **зби.** ҳиссаи калимае, ки пеш аз реша меояд, пешванд.

ПЕШВО پیشوا роҳнамо, роҳбари бузург, дохӣ: **пешвои халқ.**

ПЕШВОЗ پیشواز истикбол; **ба пешвози...** ба истикболи...; **пешвоз гирифтани** а) ба пеши роҳи *касе*, ки аз чое меояд, баромада ўро пазиروي кардан; б) ягон чиз ё ҳодисаро қабул кардан; **ба пешвоз рафтани** (**барома-дан**) пешвоз гирифтани; **пешвоз кардани** а) ба истикболи *касе* баромадан; б) дучор ома-дан; **дар пешвози...** ба истикболи....

ПЕШВОЗГИРАНДА پیشوازگیرنده он ки ба пешвоз ва истикбол баромадааст.

ПЕШВОЗГИРӢ پیشوازگیری *исми амал аз* **пеш-воз гирифтани**; пешвоз, пешвоз гирифтани.

ПЕШВОӢ پیشوائی роҳнамо будан; роҳнамоӣ, ҳидоят, сардорӣ.

ПЕШГАРД پیشگرد 1. пешрави лашкар, тўдае, ки пеш-пеши лашкар ҳаракат мекунад, авангард. 2. пешқадам: **пешгарди халқ** (**ом-ма, мардум**).

ПЕШГАҲ پیشگاه **ниг.** **пешгоҳ.**

ПЕШГИР پیشگیر порчаи махсус дӯхташуда, ки дар вақти кор пеши худ мебанданд, пешдоман, пешбар, пешбанд.

ПЕШГИРАК پیشگیرک *шакли тасгири* **пешгир.**

ПЕШГИРИФТА پیشگرفته *сифати феълии за-мони гузашта аз* **пеш гирифтани**; пешакӣ муқаррар ва муайян кардашуда: **сиёсати пешгирифтаи ҳукумат.**

ПЕШГИРӢ پیشگیری 1. пеши чизеро гириф-

тан, чизеро боздоштан, садди роҳи чизе шудан; **пешгирӣ кардан** илоче карда пеши чизеро боздоштан, пешакӣ чораи чизеро дидаан, пеши роҳи чизеро гирифтан. 2. оғаҳӣ: **пешгири беморӣ**.

ПЕШГОҲ پیشگاه 1. тарафи болоии хона; муқоб. **пойгоҳ**; **пешгоҳи хона**. 2. ҷои пеши ҳар чиз, қисми пеши (аввали) ҳар ашё: **пешгоҳи димоғ**, **пешгоҳи замин** (**водӣ**, **воҳа ва. ғ.**). 3. *кит.* тахт. 4. *кит.*, *мач.* ҳоким: **ҳар ҷо меҳмон нишинад, он ҷо пешгоҳ аст** (*зарб.*).

ПЕШГУЗАШТА پیشگذشته 1. *сифати феълии замони гузашта аз пеш гузаштан*. 2. пешина, собиқ.

ПЕШГУЗОШТА پیش گذاشته ба пеш гузошта; ба навбати аввал гузошташуда (*мас.*, *мақсад*).

ПЕШГУФТОР پیش گفتار сарсухан, муқаддима: **пешгуфтори китоб**, **пешгуфтор навиштан**.

ПЕШГҶҲ (й) پیشگوی (пешакӣ хабар (огоҳӣ)-диҳанда аз вуқӯи ҳодисае, пешомадро қаблан гуфтан.

ПЕШГҶҲ پیشگوی 1. пешакӣ дар бораи чизе, воқеае фикр баён кардан; **пешгӯии обу ҳаво** маълумоти пешакӣ дар бораи обу ҳаво. 2. *мач.* дурандеши, оқибатандеши; **пешгӯӣ кардан** а) чизеро пешакӣ гуфтан; б) пешакӣ огоҳ кардан; в) *мач.* пешакӣ фаҳмидани чизе.

ПЕШДАНДОН پیش دادن *кит.*, *ниг.* **пешхӯрд** 1.

ПЕШДАРГИР پیشدرگیر *ниг.* **пешдаргирон**.

ПЕШДАРГИРОН پیشدرگیران ягон чизи паракхонанд, ки онро барои даргирондани оташ истифода мекунад: **параҳаҳои пешдаргирон**.

ПЕШДАСТ پیش دست 1. чакқон, чолок, чобуктар аз дигарон; **пешдаст будан** чакқон будан. 2. моҳир, забардаст. 3. ёрдамчӣ, мададгор.

ПЕШДАСТӢ پیش دستی сибқат, пешӣ, чакқонӣ; **пешдастӣ кардан** а) кор ё амалеро нисбат ба каси дигар пештар иҷро кардан, ба кор ё амале нисбат ба дигарон пештар даст задан; б) пешӣ ҷустан; дар иҷрои коре аз дигарон пеш гузаштан.

ПЕШДАҲАН پیش دهن он ки барои доно нишон додани худ ба гуфтугӯи дигарон дахл мекунад ва аз ҳама пеш гап мезанад.

ПЕШДАҲАНӢ پیش دهنӣ *гуфт.* пеш аз дигарон гап задан, худро доно тарошида гапфурӯшӣ кардан.

ПЕШДЕВОР پیش دیوار девори пеши бино.

ПЕШДОД پیش داد пуле, ки пеш аз кор ба муздор ва коргар меоданд, бунак.

ПЕШДОДИЁН پیشدادیان яке аз сулолаҳои қадимӣ ва асотирии подшоҳони Ориёи бостон.

ПЕШДОМАН پیشدامن 1. порчаест, ки дар вақти кор ба пеши худ мебандад, пешгир, пешбанд. 2. рӯймоли калон ё пешгири ҳалта ва кисадор, ки пеши худ баста пахта мечинанд.

ПЕШДОР پیشدار *кит.* пешрави лашкар, пешгард, ҷилавгард, авангард: **пешдори лашкар**.

ПЕШДҶҲ پیشدوکان мизи камбари дарози мағоза ё бозор, ки фурӯшанда дар паси он истода савдо мекунад.

ПЕШӢР پیش یار *кит.* 1. мададгор, ёрирасон, ёвар. 2. пешоб, бавл, шоша, меза.

ПЕШИЗАБОНӢ پیشی زبانی *збш.* пеши (нӯги) забон будан; **ҳамсадои пешизабонӣ** ҳамсадое, ки талаффузаш дар пеши забон суръат мегирад.

ПЕШИН پیشین 1. аввал, якум, нахуст. 2. пештара, гузашта, собиқ, қадим; **замони пешин** замони қадим, даври гузашта. 3. нимрӯзӣ, нисфирӯзӣ, вақти қиёми офтоб, зӯҳр: **баъди пешин**, **то пешин**, **хӯроки пешин**.

ПЕШИНА پیشینه *ниг.* **пешин** 2.

ПЕШИНГАҲ پیشگاه *ниг.* **пешингоҳ**.

ПЕШИНГОҲ پیشگاه вақти пешин, вақти зӯҳр, муқ. **пешин**.

ПЕШИНЗАМОН پیشین زمان замони гузашта, даври пеш.

ПЕШИНИЁН پیشینیان гузаштагон, пешгузаштагон.

ПЕШИНӢ پیشینی нисфирӯзӣ, нимрӯзӣ, вақти пешин: **хӯроки пешинӣ**.

ПЕШИПО پیشپا *ниг.* **пешпо(ӣ)**.

ПЕШӢ پیشӣ пеш будан, пеш рафтан, пешрав будан, сибқат; **пешӣ доштан** пеш будан,

пешрав будан, сибқат доштан.

ПЕШКАШ پیشکش ҳадя, тӯҳфа; **пешкаш кардан** (намудан) ҳадя кардан, бахшидан чизеро.

ПЕШКИРОЯ پیش کرایه маблағи аз ҳаҷми киро, ки пештар пардохт мешавад: *муқ. паскироя*.

ПЕШКИСВАТ پیش کسوت он ки дар иҷрои коре бартариву пешқадамӣ дорад, пешқадамӣ дар иҷрои коре, пешрав.

ПЕШКОР پیش کار 1. коргари пешқадам. 2. *қҳн.* устои шогирдон ё калонтар аз кормандони устохона. 3. *таър.* пешхизмат, мулозим, навкар, нозир (*дар дарбори амир*).

ПЕШКОРА پیش کاره пешхизмат, хизматгор.

ПЕШКУШОД(А) پیش کساده пешаш кушода; *муқоб.* **пешбаста**; чизҳои пешашон кушода (*мисли курта, яктак, айвон, иморат ва ғ.*): **куртаи пешкушода**.

ПЕШҚАБЗА پیش قبضه *кит.* ханҷаре, ки ба пеши камар мебанданд.

ПЕШҚАДАМ پیش قدم 1. он ки пеш аз дигарон ба коре иқдом кардааст. 2. пешрав, ғаъл: **коргари пешқадам, хонандаи пешқадам**. 3. мутаракқӣ; равшанфикр: **шахси пешқадам**.

ПЕШҚАДАМӢ پیش قدمی пешрав будан дар иҷрои коре, ташаббускор будан.

ПЕШҚАРОРДОД پیش قرارداد санад ва навиштаи пешакие, ки қабл аз имзои қарордод байни тарафайн мубодила мегардад.

ПЕШЛАШКАР پیش لشکر *ниг.* **пешгард**.

ПЕШМИСРАӢ پیش مصرع мисраи аввали байт.

ПЕШМУЗД پیش مزد музде, ки ҳамчун киро пеш аз муҳлати музддиҳӣ медиҳанд; аванс.

ПЕШНАВИС پیش نویس ғалатнавис, ифлоснавис.

ПЕШНАМОЗ پیش نماز майите, ки чанозааш дар намозҳои ҷумъа ё идайн иттифоқ мегардад.

ПЕШНИҲОД پیشنهاد фикре, ки дар пеши касе ё идорае гузошта мешавад; таклиф (нақшае), ки барои муҳокима ба миён гузошта мешавад: **пешниҳод шудан**.

ПЕШНИҲОДӢ پیشنهادی *ниг.* **пешниҳодшуда**.

ПЕШНИҲОДШУДА پیشنهاد شده *сифати феълии замони гузашта аз пешниҳод шудан*; ба пеш гузошташуда, тавсияшуда: **фикр ё масъалаи пешниҳодшуда**.

ПЕШНОКӢ پیش ناکی ба (бо) тарафи пеш.

ПЕШНОФ پیش ناف гӯшти атрофии нофи гӯсфанд ё гов (бештар аз он тушбера мепазанд).

ПЕШОБ پیش آب мезак, бавл, шоша; **пешоб кардан** шошидан, мезидан; **мачрои пешоб** *биол.* найчае, ки ба воситаи он пешоб ҷорӣ мешавад.

ПЕШОББАРОРӢ پیش آب براری пешобкунӣ, шошакунӣ.

ПЕШОБДОН پیش آب دان *биол.* халтачаи пешоб дар бадани одам ва ҳайвон, масона, мезадон.

ПЕШОБОВАР پیش آب آور он чи боиси равон гаштани пешоб мегардад; пешоброн.

ПЕШОБРОН پیش آب رن *тиб.* пешобовар; **доруи пешоброн** доруе, ки равон кардани пешобро осон мекунад.

ПЕШОБРОҲ پیش آب راه *ниг.* **пешоб: мачрои (рохи) пешоб**.

ПЕШОДАСТ پیشادست *кит.* нақд (оид ба пул).

ПЕШОМАД پیش آمد 1. он чи дар пеш аст, он чи дар оянда хоҳад шуд ва касе онро наметодонад. 2. ходиса, воқеа, рӯйдод. 3. *мач.* оқибат; натиҷа, ояндаи нек.

ПЕШОМАДА پیش آمده пешомада, ҷилавмада, пешбаромада.

ПЕШОН پیشان 1. ниҳоят, охир, нуктаи интиҳои масофае. 2. пешиниён, гузаштагон.

ПЕШОНА پیشانه 1. қисмати пеши сар мобайни мӯи сар ва абрӯ. 2. *мач.* қисмат, сарнавишт.

ПЕШОНАБОФАК پیشانه بافک *ниг.* **печа**.

ПЕШОНИБАЛАНД پیشانی بلند 1. шахси пешонии баланд дошта. 2. *мач.* хуштолеъ; хушбахт.

ПЕШОНИБАНД پیشانی بند рӯймоли хурд, ки занон онро якчанд қабат печонида ба пешонашон мебанданд.

ПЕШОНИБАНДАК پیشانی بندک *шикли тасғири* пешонибанд.

ПЕШОНИБОРИК پيشاني باريک шахси пешониаш борик.

ПЕШОНИВАСЕЪ پيشاني وسيع пешонааш васеъ, фарохпешона, пешонипахн.

ПЕШОНИДЎНГ پيشاني دونگ шахси пешониаш барчааста.

ПЕШОНИКУШОД پيشاني كشاد 1. ниг. пешоникушода.

ПЕШОНИКУШОДА پيشاني كشاده 1. пешонааш кушода, пешонааш ҳамвор. 2. маҷ. хушмуомила, хушҳол, хушзабон, ҳамеша хурсанд.

ПЕШОНИҚАШҚА پيشاني قشقه 1. ҳайвоне, ки пешонааш қашқа аст: **аспони пешониқашқа**. 2. маҷ. нишонадор, ба мардум шинос, маълуму машхур.

ПЕШОНИНАВИШТ پيشاني نوشت тақдир, сарнавишт, қисмати азал.

ПЕШОНИПАХН پيشاني پهن ниг. пешонивасеъ.

ПЕШОНИСАХТ پيشاني سخت бетолеъ, бадбахт, пешонитанг.

ПЕШОНИТАНГ پيشاني تنگ ниг. пешонисахт.

ПЕШОНИФАРОХ پيشاني فراخ ниг. пешонивасеъ.

ПЕШОНӢ پيشاني 1. мобайни абрӯ ва рустангоҳи мӯйсар, чабин; **пешонӣ кушода** рӯи хуш, чехраи хандон; **пешонӣ дарҳам кашидан** (турш кардан) изҳори норизоғӣ кардан, рӯ турш кардан, қавоқ андохтан; **пешонӣ чин кардан**//**ба пешонӣ гиреҳ андохтан** изҳори норизоғӣ кардан; **ба пешонӣ касе тамған чизеро задан касеро** ба айбе (гуноҳе, бадномие) маҳкум кардан. 2. д., маҷ. тақдир, сарнавишт; **дар пешонӣ навишташуда** он чи дар тақдир аст; **шӯри пешонӣ киноя аз** пасттолеъ будан, толеъи паст.

ПЕШОПЕШ پيشاپيش пеш-пеш, аз пеш.

ПЕШОР پيشار кит., ниг. **пешоб**.

ПЕШОҲАНГ پيش آهنگ 1. пешрав, пешрави гуруҳ, пешгард, ҷилавгард, саркардаи лашкар ва мардум. 2. нахустин кас; кушояндаи аввалин. 3. узви созмони талабагон.

ПЕШОҲАНГӢ پيش آهنگӣ пешоҳанг будан, пешқадамӣ, пешсафӣ, дар сафи аввал қарор доштан.

ПЕШОЯНД I پيشايند 1. збиш. як қисми аз ҳиссаҳои ғридиҳандаи нутқ, ки барои ифодаи муносибатҳои гуногуни грамматикӣ калимаҳои мустақилмаъно хизмат мекунад.

ПЕШОЯНД II پيشايند оянда, минбаъд: **пешоянди наздик**, **пешоянди дур**.

ПЕШОЯНДА پيشاينده 1. сифати феълии замони ҳозира аз **пеш омадан**. 2. пеш-пеш оянда, пеш ҳаракаткунанда: **мошини пешоянда**.

ПЕШОЯНДДОР پيشاينددار збиш. дорои пешоянд, бо пешоянд: **ибораи пешоянддор**.

ПЕШПАЗАК پيش پزک 1. чизи пеш мепахтагӣ, чизе ки пештар ва барвақттар мепазад, пешрас; **себи пешпазак** навъи себе, ки нисбат ба ҳамчинсҳои худ пештар мепазад. 2. маҷ. одаме, ки дар коре пешдастӣ мекунад, пеш аз ҳама; саросемавор кореро анҷом додан.

ПЕШПАРДОХТ پيش پرداخت музде, ки пеш аз мӯҳлат дода мешавад, байъона, пули пешакӣ, пешдод, бунак.

ПЕШПЕРО پيش پير кит. ороишдиҳандаи китобҳои пешина.

ПЕШПО(Ӣ) پيش پا(ي) 1. пой худро ногаҳон ба ноҳамворие зада гирифтан; дакка. 2. маҷ. сахв, хато, сахлангорӣ; **пешпо задан киноя** аз рад кардан, дур андохтан; **пешпо хӯрдан** а) дакка хӯрда ба афтидан наздик расидан ё афтидан; б) маҷ. сахв кардан, хато кардан; **пешпо додан** а) касеро ба пой зада афтондан; б) маҷ. ба кори *касе* ҳалал расонидан.

ПЕШПОРА پيش پاره як навъ ҳалво, ки аз орд, равған ва шарбати мевагӣ пухта мешавад; ҳалвои нарм ва нозук.

ПЕШПОХӢР پيشپاخور он ки ё он чи пешпо меҳӯрад, даккахӯр: **ҳари пешпохӯр**.

ПЕШПОХӢРӢ پيشپاخوري исми амал аз **пешпо хӯрдан**; **пешпо хӯрдан**, дакка хӯрдан.

ПЕШРАВ پيشرو 1. дар сафи пеш раванда; пешраванда. 2. роҳбалад, роҳнамо. 3. пешқадам, ғолиби мусобиқа.

ПЕШРАВӢ پيشروي 1. исми амал аз **пеш рафт**ан. 2. тараққӣ, инкишоф, вусъат: **пешравии ҳаёт**, **пешравии зиндагӣ**.

ПЕШРАВОҚ پيشرواق пешайвони пешгоҳаш меҳробшакл; пештоқ.

ПЕШРАС پیشرس 1. зудрас, пеш аз мӯхлат расидан. 2. *ниг.* пешпазак. 3. тез ба қиём расанда, чизе, ки зуд ба дараҷаи эътидол мерасад (*мас.*, хамир).

ПЕШРАФТ پیشرفت 1. пешравӣ, таракқӣ, инкишоф. 2. муваффақият; **пешрафти кор** муваффақияти кор.

ПЕШРАФТА پیشرفته *сифати феълии замони гузашта аз пеш рафтан*; он ки ё он чи пешрафт кардааст; ба пеш ҳаракат карда.

ПЕШРАФТАГӢ پیش رفتگی *шакли дигари сифати феъли аз пешрафта*: пешрафта будан; вазъ ва ҳолати пешрафта.

ПЕШРОНДА پیشرانده тароша, параха.

ПЕШРӮБА پیشروبه хокрӯба, хасу хошок, партов.

ПЕШСАФ پیشصف 1. дар сафи пеш раванда, пешрав. 2. пешқадам: **пешсафи гурӯҳ**.

ПЕШСАЛОМ پیشسلام он ки ҳангоми вохурӣ пештар салом медиҳад, ба пешвози касе ба салом баромадан.

ПЕШСАЛОМӢ پیشسلامی пешсалом будан, ҳангоми саломдихӣ пешдастӣ кардан.

ПЕШТАР پیشتر 1. *дараҷаи қиёсии пеш*. 2. дар гузашта, собиқ; пеш аз ин; қабл: **ин гуна воқеаҳо пештар рӯй медоданд, як рӯз пештар**. 3. наздик, наздиктар.

ПЕШТАРА پیشتره аввала, собиқ, гузашта, пешина: **вазифаи пештара, воқеаи пештара; пештара барин** мисли аввала, ба тариқи собиқ; **аз пештарааш** нисбат ба аввалааш, нисбат ба собиқ, назар ба он чи собиқ буд.

ПЕШТАХТА پیشتخته *ниг.* **пешдӯкон**.

ПЕШТОЗ پیشتاز 1. ба пеш даванда. 2. пешқадам, пешоҳанг.

ПЕШТОҚ پیشطاق *меъ.* тоқи баланде, ки дар даромадгоҳи иморатҳо месозанд, пешравоқ.

ПЕШХАРИД پیش خرید харидани чизе бо пешакӣ пардохтани пул.

ПЕШХЕЗ پیشخیز 1. он ки сухани ҳар касро дуруст ё нодуруст рад карда ба рӯяшон гапҳои саҳт мегӯяд. 2. хизматгор, навкар.

ПЕШХЕЗӢ پیشخیزی ба сухани касон гӯш намода, дар ҳама маврид ба гап ҳамроҳ шуда

гапҳои саҳт гуфтан: **пешхезӣ кардан**; \diamond **ҳам дуздиро ҳам пешхезӣ** он ки дуздӣ карда, боз аз ҳама пештар «дуздро доред» гуфта, доду вой мекунад.

ПЕШХИДМАТ پیشخدمت *ниг.* **пешхизмат**.

ПЕШХИЗМАТ پیشخدمت 1. *кҳн.* хизматгор, пешкор. 2. он ки дар ошхона, тарабхона ва ғ. ба муштариён хизмат мекунад.

ПЕШХИЗМАТӢ پیشخدمتی 1. *кҳн.* пешкорӣ, хизматгорӣ. 2. *навс.* **пешхизматӣ кардан** (*дар ошхона, тарабхона ва ғ.*)

ПЕШХОН I پیشخوان 1. *мус.* сурудхоне, ки суруд сар мекунад ва дигарон ба вай пайравӣ мекунанд, сарнақш. 2. *кҳн.* он ки аслу насаби шахсеро, ки ба маҷлис даромадааст, ба ҳозирон мегӯяд; муарриф.

ПЕШХОН II پیشخوان дастархоне, ки ба рӯяш хамир завола мекунанд.

ПЕШХОНА پیشخانه *кҳн.* чодир ва асбоби сафари подшоҳон, ки аз пеш мебурданд.

ПЕШХӮРД پیشخورد 1. таоми ношитоӣ, таоме, ки наҳор бо он мешикананд. 2. *киноя аз чизи тасарруфшуда*.

ПЕШЧАНГ پیشچنگ 1. дар қатори (сафи) пеш чанганда, муборизи сафи аввал. 2. қисме аз лашкар, ки аввалин шуда ба душман чанг мекунанд.

ПЕШЧИЛАВ پیشچلو 1. пешрави корвон, сарчилав. 2. он ки аз чилави аспӣ арӯс гирифта ба ҳонаи домод мебарад, чилавгир.

ПИ *лот.* پی 1. номи ҳарфи алифбои юнонӣ. 2. *риёз.* барои ишора намудани адади муайяни ирратсионалӣ (нисбати дарозии давра ба диаметр) истифода мешавад, ки қимати доимиаш $\pi=3,14$ мебошад.

ПИАНИНО *ит.* پیانینа *мус.* дастгоҳи мусиқавии маъруф.

ПИАНИНОНАВОЗ پیانینانواز *мус.* он ки пианино менавозад.

ПИВО *р.* پيوа оби чав; нӯшокии хуморовар, ки аз оби чав тайёр мекунанд.

ПИВОПАЗ پیوپاز он ки пиво мепазад пазанда ва омодакунандаи оби чав.

ПИВОФУРӮШ پیوافروش фурӯшандаи пиво, он ки ба фурӯши пиво машғул аст.

ПИВОФУРӮШӢ پیوافروشی амали пивофурӯшӣ,

пиво фурӯхтан; чой ва маҳали фурӯши пиво.

ПИГМЕНТ *лот. пигмент* 1. моддаи рангин, ки дар бофтаи растани ва ҳайвонот мавҷуд аст. 2. *тех.* моддаи рангинкунанда, рангкунанда.

ПИДРОМ *идрам кит.* 1. ороста, пероста, зина-тёфта. 2. шод, хушдил, хуш, хуррам. 3. муборак, фаррух, хучаста, хушхосият. 4. шодӣ, хушӣ. 5. саҳеҳ, дуруст, мувофиқ. 6. мунтазам, доимӣ.

ПИДРОМИДАН *идрамидан кит.* хуррам кардан; хуррам шудан; неку шудан, хуб шудан.

ПИЁБА//ПЕХОБА *пйабе//пйабе хӯр.* шӯрбои бегӯшт, ки аз равғану пиёз мепазанд, пиёзоба.

ПИЁДА *пйаде* 1. одами бо пой худ раванда; *муқоб.* савора; **пиёда рафтани**; **пиёда-пиёда** дар ҳолати пиёда будан, пиёда ва охиста; **пой пиёда** ба таври пиёда, бо пой худ; **сарбози пиёда** аскарӣ ғайрисаворӣ; **пиёда шудан** аз василаи нақлиёти саворӣ фурумадан. 2. мӯҳраи одии шохмот. 3. гузаргоҳ. 4. *мач.* очиз; қамтаҷриба; қаммаҳорат; **пиёда будан** а) пиёда роҳ рафтани; б) *мач.* бенасиб, маҳрум; очиз.

ПИЁДААСКАР *пйадеаскар* аскарӣ пиёдагард, ғайрисаворӣ, аскарӣ пиёданализом.

ПИЁДАГАРД *пйадегард* 1. пиёдарав; **роҳи пиёдагард** роҳе, ки аз он пиёдаҳо мераванд. 2. пиёда; *муқоб.* савор ва саворарав; пиёда роҳ раванда. 3. ҳ. қўшуни ғайрисаворӣ: **қўшуни пиёдагард**.

ПИЁДАГАРДӢ *пйадегарди* пиёда роҳ гаштан, пиёдаравӣ, пиёдагӣ.

ПИЁДАГӢ *пйадеги* 1. *ниг.* пиёдагардӣ. 2. *мач.* бечорагӣ, очизӣ.

ПИЁДАГУЗАР *пйадегузар* гузаргоҳи пиёдагардон.

ПИЁДАҚҶШУН *пйадеқашун ҳ., ниг.* пиёданализом.

ПИЁДАНИЗОМ *пйаденазам ҳ.* қисми ҳарбии пиёдагард; пиёдақўшун.

ПИЁДАПОЙГА *пйадепайге* мусобиқаи пиёдатозҳо.

ПИЁДАРАВ *пйадеаро ниг.* пиёдагард.

ПИЁДАРАВӢ *пйадеарои ниг.* пиёдагардӣ.

ПИЁДАРОҲА *пйадеарахе* роҳи пиёдагард, роҳе, ки ба он пиёдаҳо мераванд.

ПИЁЗ *пйаз* навъе аз сабзавот, ки бех ва барги тозаӣ онро дар таом истеъмол мекунанд: **пиёзи қабуд**; **пиёзи бех** бехпиёз; **пиёзи ансул** *бот.* як навъ растани пиёзмонанди қўҳӣ, ки хусусияти давоӣ дорад.

ПИЁЗАК *пйазак* 1. *шакли тасғири* пиёз. 2. *бот.* пиёзи бех; бехпиёз.

ПИЁЗБЕХ *пйазибех* растаниҳое, ки бехашон пиёзмонанд аст; пиёзақиҳо: **наргис растани пиёзбех** аст.

ПИЁЗБИРӢН *пйазбирян ниг.* пиёздоғ.

ПИЁЗДОҒ *пйаздағ* пиёзи ба равған бирён шуда.

ПИЁЗДОНА *пйаздана* тухми пиёз, донаи пиёз.

ПИЁЗИН *пйазин* пиёздор; хуроки бо пиёз тайёршуда.

ПИЁЗӢ *пйазӣ* 1. *мансуб ба* пиёз. 2. ҳар чизе, ки ба ранг ва шакли пиёз бошад. 3. номи як навъ матои дастибоф аз пашми шутур; **чакмани пиёзӣ** чакмане, ки аз матои «пиёзӣ» дӯхта шудааст.

ПИЁЗОБА *пйазоба ниг.* пиёба.

ПИЁЗФУРӢШ *пйазфурӯш* он ки пиёз мефурӯшад.

ПИЁЗШАКЛ *пйазшакл* ба монанди пиёз, ҳар чизе, ки шакли пиёзро дорад.

ПИЁЛА *пйале* 1. зарфи хурди маҳрутшакл барои хӯрдани (нӯшидани) чизҳои обакӣ. 2. *кит.* қадаҳ, қоми май. 3 *мач.* май, шароб.

ПИЁЛАГАРДОН *пйалегардан* соқӣ, майкаш; шаробхӯр.

ПИЁЛАДОР *пйаледар* 1. он ки пиёла дар даст дорад. 2. *қиноя аз* шаробхӯрӣ.

ПИЁЛАКАШ *пйалекаш кит.* соқӣ, майкаш; майнӯш, шаробхӯр.

ПИЁЛАНӢШ *пйаленӯш* бодаҳор, шаробхӯр.

ПИЁЛАПАЙМО *пйалепима ниг.* пиёлакаш.

ПИЖӢЛИДАН *пжӯлидан ниг.* пажӯлидан.

ПИЖӢҲИДАН *пжӯҳидан ниг.* пажӯҳидан.

ПИЗИШК *пизшк* табиб, духтур.

ПИЗИШКӢ پزىشكى табибӣ, духтурӣ.

ПИЙӢ پيه *ниг.* **пиҳ.**

ПИҚИР-ПИҚИР پىقىرىر *калимаи тақлиди овоз,* ки тез-тез хандиданро ифода мекунад: **пиқир-пиқир** хандидан.

ПИҚИРРОС پىقىراس *калимаи тақлиди овози бе-* ихтиёр хандидан.

ПИЛ پيل *кит., ниг.* **фил;** **пили дамон** фили чангий ҳучумкунанда, фили гуррон.

ПИЛА I پيله 1. гӯзаи кирми абрешим, ки аз он торҳои абрешим ҳосил мешавад. 2. лифо-
фаи муҳофизи зоча, ки кирмина онро аз на-
хи пеш аз мубаддал шуданаш ба зоча ҳосил
мекунад; **пилаи абрешим** а) лифофае, ки
кирмаки абрешим пеш аз мубаддал шуда-
наш ба зоча ба он мепечад; б) ашӯ барои
тайёр намудани абрешими табиӣ; **чун пи-**
ла ба пои фил афтодан очизу нотавон шу-
дан.

ПИЛА II پيله чирку фасод, чирки дандон.

ПИЛА III پيله пилки чашм.

ПИЛАВАР پيله‌ور майдафурӯш, аттори хона-
гард, шахсе, ки молҳои майдари кӯча ба
кӯча бардошта мефурӯшад.

ПИЛАСТА پيلسته 1. устухони дандони фил. 2.
киноя аз соид, миёни оринҷ ва банди даст.

ПИЛАФГАН پيلافگان *кит.* 1. қавӣ, зӯр, дило-
вар, баҳодур, паҳлавон. 2. аспӣ қавӣ.

ПИЛАФКАН پيلافكان *ниг.* **пилафган.**

ПИЛАФКАНӢ پيلافكانى амали пилафкан,
диловарӣ, зӯроварӣ, баҳодурӣ.

ПИЛАФСАР پيلافسر дорои қудрату тавоноӣ
ва ҷоҳу ҷалолу шавкат.

ПИЛБАНД پيلبند як навъ усули бозии шохмот,
ки дар паси фил ду пиёда мегуздоранд, то ин
ки ба омадани мӯҳраи ҳариф монёв бошад;
пилбанд додан а) мот кардан ба воситаи
ҳаракати фил; б) *мач.* мағлуб кардан.

ПИЛБОЛО پيلبالا 1. баланд ва азим ҷусса;
филкомат, қавиҳайкал. 2. *мач.* ба баландии
қомати фил, хеле бисёр, туда, хирман.

ПИЛБОН پيل بان бонигари пил, нигоҳубин-
кунандаи фил, ходими махсуси фил.

ПИЛБОР پيل بار боре, ки бар андозаи бори

фил аст.

ПИЛВОР پيل‌وار 1. монанди фил, фил барин,
филмонанд. 2. *мач.* қавӣ, андозаи бори як
фил.

ПИЛГӢШ پيل‌گوش 1. гули савсан. 2. хокандоз,
олатест, ки бо он хокрӯбахоро мебардо-
ранд.

ПИЛЗӢР پيل‌زور зӯрманд, қавӣ, пурзӯр.

ПИЛИШК پليشک **пилишк кардан** *гуфт.* гуза-
рондан *чизеро*, кашидан *чизеро*; **риштаро ба**
сӯзан **пилишк кардан** риштаро аз сӯрохи
сӯзан гузаронидан.

ПИЛИШТ//ПАЛАШТ پليشت *кит.* нопок, олу-
да; **палиду пилишт** нопоку олуида.

ПИЛК پيلک пардаи гирдогирди чашм, ки миж-
гон аз он рӯидааст: **пилки чашм.**

ПИЛКСУРХ پيلک‌سرخ он ки пилки чашмонаш
сурх аст.

ПИЛЛА I پيله *ниг.* **пила.**

ПИЛЛА II پيله *кит.* пояи зина; зинапоя.

ПИЛЛА III پيله *тиб.* милки дандон, ки дар
натиҷаи газак гирифтани нӯги решаи дан-
дон ба вучуд меояд.

ПИЛАГАР پيله‌گر *ниг.* **пилакаш.**

ПИЛАГУЗОРӢ پيله‌گذاري **пилла** гузоштан,
пилла нигоҳ доштан.

ПИЛАДОР پيله‌دار *ниг.* **пилакаш.**

ПИЛАДОРӢ پيله‌دارى *ниг.* **кирмакпарварӣ.**

ПИЛАКАШ پيله‌کش он ки пилларо ҷӯшонида
тоза карда ба ресидан тайёр мекунад, пил-
лагар.

ПИЛАКАШАК پيله‌کشک асбоби махсус, ки
нахи абрешими пилларо мекашад.

ПИЛАКАШӢ پيله‌كشى 1. *исми амал аз пила*
кашидан; пилларо ҷӯшонида ба ресидан
тайёр кардан. 2. марҳалаи технологи аз
пилла кашидани нахи абрешим; **корхонаи**
пиллакашӣ корхонае, ки дар он ҷо пилла
мекашанд, пиллагар.

ПИЛАПАЗ پيله‌پز *ниг.* **пиллакаш.**

ПИЛАПАЗӢ پيله‌پزى *ниг.* **пилакашӣ.**

ПИЛЛАПАРВАР پيله پرور он ки пила парвариш мекунад, пиладор; кирмакпарвар.

ПИЛЛАПАРВАРӢ پيله پروری *исми амал аз пиллапарвар*; пилладорӣ.

ПИЛЛАПОЯ پيله پايه *гуфт.* нардбон; *ниг.* пила II.

ПИЛЛАРЕСӢ ريسی پيله *ниг.* абрешимресӣ.

ПИЛЛАСУПОРӢ پيله سپاری пила супоридан (*ба бунгоҳи қабул*).

ПИЛЛАТАӢӢРКУНӢ پيله طيار کنی *исми амал аз пилла тайёр кардан*; пиллапарварӣ.

ПИЛЛАХОНА خانه پيله хонаи пиллапарварӣ.

ПИЛЛАХУШККУНАК خشک کنک پيله хона ӯ асбоб барои буғ ва хушк кардани пилла.

ПИЛЛАХУШКОНӢ خشک کنی پيله хушконидаи пилла.

ПИЛЛАЧИГӢ چيگی پيله *ниг.* пилладорӣ.

ПИЛЛАЧО چا پيله *варз.* нуктаи омада расидан дар ягон мусобиқаи давидан; марра, ҷои шартӣ ҳисоб дар мусобиқа.

ПИЛМИДАН پلمیدن *гуфт.* ҷунбида гаштан; **пилмида** гаштан ба корҳои майдачӯда машғул шудан.

ПИЛМУРҒ پيل مرغ хурӯси мурғи марҷон.

ПИЛПАЙКАР پيل پيكر 1. филҷусса, пилтан. 2. бузургҷусса, қавихайкал.

ПИЛПО(Ӣ) پيل پا(ی) *кит.* 1. қадаҳи бузурги шаробхӯрӣ, ратли гарон. 2. номи яке аз абзорҳои ҷангӣ, гурзи оҳанини калон.

ПИЛСӢЗ پيل سوز 1. чароғе, ки аз сӯхтани пилта ва равған(-и сиёҳ) равшанӣ медиҳад, чароғи сиёҳ, ҷинчароғ. 2. *ниг.* пилта.

ПИЛТА پلته 1. ресмони ғафс ӯ тасмаи аз пахта тофташуда, ки дар чароғи пилсӯз гузошта мешавад, фатила. 2. ресмони ғафси аз пахта тофта ӯ коғазӣ борик бурида, ки бо пилтапеч (пилтакаш) ба лағандаи каллапӯш гузаронида мешавад.

ПИЛТАБАХМАЛ پلته بخلм як навъ бахмал, ки пилта-пилтаи рахдор аст.

ПИЛТАГӢ پلتيگی 1. мансуб ба пилта: чароғи пилтагӣ.

ПИЛТАКАШ پلته کش сими борики махсус, ки ба воситаи он пилта ӯ коғазӣ борик буридаро печонида ба лағандаи каллапӯш мегузаронанд; пилтапеч.

ПИЛТАН پيلتن филпайкар, қавичусса, пурзӯр.

ПИЛТАПЕЧ پلته پيچ фатилапеч, ҳар чизе, ки мисли фатила тоб дорад; пилтакаш.

ПИЛТАСӢЗ پلته سوز 1. ҷои сӯхтани (оташи гирифтани) пилта, оташигирии пилта (*дар баъзе асбобҳои оташифишонӣ ва равшанидиханда*). 2. пилтагӣ; **милтики пилтасӯз** милтике, ки ба воситаи сӯхтани пилта оташи мефишонанд; **чароғи пилтасӯз** чароғе, ки ба воситаи сӯхтани пилта равшанӣ медиҳад.

ПИЛТАТОБ پلته تاب 1. пилтатобанда, пилтакаш. 2. *мач.* борик.

ПИЛТАЧАРОҒ چاره پلته чароғи пилтасӯз, чароғи сиёҳ.

ПИЛУСТУХОН پيل استخوان 1. оҷ, устухони фил. 2. *мач.* қавихайкал, бузургҷусса.

ПИМА پيمه мӯзаи намадин; мӯзаи дарунаш пашмин.

ПИНА پينه 1. ямок, дарбех. 2. обила: **пинаи даст**.

ПИНАДОР پينه دار обиладор; дасти пинадор.

ПИНАДӢЗ پينه دوز *кит.* кӯҳнадӯз, порадӯз.

ПИНАДӢЗӢ پينه دوزی 1. *кит.* амал ва шуғли пинадӯз. 2. ҷое, ки дар он ҷо пинадӯз кор мекунад.

ПИНАЗАДА پينه زده *кит.* пойафзол ӯ либоси дарбехдор.

ПИНАК پينک хоби сабуке, ки одамро дар ҳолати нишастагиаш мебарад ва чашмонаш нимпӯш мешавад, ҷӯрт, ғанаб; **пинаки касеро вайрон накардан** а) касеро бедор накардан б) аҳамият надодан, парво надоштан; **пинаки касе паридан** аз ҳолати нимхобӣ (ғанаб) баромадан; аз ҳолати ғафлат баромадан; **пинаки касеро парондан** хушёр кардан касеро; **пинак рафтан** хоб ғалаба кардан бар касе, ҷӯрт задан.

ПИНАКӢ پينکی пинакзананда, пинакраванда; пинак; **пинакӢ задан** гунудан, пинак рафтан, хоболуд будан; **дар пинакӢ будан** хоболуд будан, дар ғанаб рафтан.

ПИНАКРАВӢ پينکړوی *исми амал аз пинак рафтан*; нимхобу нимбедор будан.

ПИНГВИН лот. *пингвин* зоол. чонвари калони кӯтоҳболи баҳри, ки болҳояш барои шино кардан хизмат мекунад ва парида намета-вонад.

ПИНГОН//БИНГОН پنگان//بنگان *кит.* 1. коса, чом. 2. ташт, тос. 3. тоси соат, тоси мисини тахсурах, ки онро дар миёни тағораи пуроб мегузоранд ва як бор пур шудани он аз об як вақти муайянеро мефаҳмонад.

пиндор پندار *асоси замони ҳозира аз пиндоштан.*

ПИНДОР پندار 1. фикр, андеша; гумон, ҳаёл, тасаввур. 2. гумони бад, шак. 3. *мач.* калон-гари аз ҳад зиёд, худро калон гумон кардан, худбинӣ; кибру ғурур.

ПИНДОШТ پنداشت *ниг.* пиндор 1.

ПИНДОШТАН پنداشتن 1. тасаввур кардан, гумон кардан, ҳаёл намудан. 2. ҳисоб кардан, худро калон гирифтан, гумон кардан.

ПИНУ پينو *кит.* дӯғи турши хушкшуда, қурут.

ПИНХОН پنهان 1. пӯшида, ниҳон, нонамоён; *муқоб.* ошкор. 2. маҳфӣ, русӣ; **пинхон гаштан (шудан)** нонамоён шудан, руст шудан; **пинхон (нигоҳ) доштан** пӯшида доштан, маълум накардан, ошкор накардан, маҳфӣ нигоҳ доштан; **пинхон кардан** а) пӯшида нигоҳ доштан, ошкор накардан; б) руст кардан, нопадид гардонидан; **пинхон мондан** пӯшида мондан, маҳфӣ боқӣ мондан, ошкор доштан.

ПИНХОНГОҲ پنهانگاه *чои пинхон шудан ё пинхон кардан.*

ПИНХОНДОРӢ پنهان‌داری *пинхон доштан, пинхон кардан.*

ПИНХОНӢ پنهانی 1. пӯшида, маҳфӣ, мастур; **вазифаи пинхонӣ**; **сӯҳбати пинхонӣ** гуфтугӯи пӯшида, сӯҳбати ғайриошкор. 2. ба тарзи пинхон, маҳфиёна: **пинхонӣ амал (кор) кардан**; **супориши пинхонӣ** супориши маҳфӣ.

ПИНХОНКОР پنهان‌کار 1. пинхон амалкунанда. 2. ба таври маҳфӣ коркунанда; амалкунандаи маҳфӣ: **гурӯҳҳои пинхонкор.**

ПИНХОНКОРӢ پنهان‌کاری 1. пинхон кардан. 2. маҳфӣ амал кардан.

ПИНХОНКОРОНА پنهان کارانه *ба таври пинхонӣ.*

ПИНХОНКУНӢ پنهان‌کنی *пинхон кардан, руст кардан; аз чашми касе ғойиб нигоҳ доштан.*

ПИР پير 1. солхӯрда, умридида, кӯҳансол; *муқоб.* **чавон.** 2. қадим, дерин: **дунёи пир.** 3. *мач.* кӯҳна, қафомонда. 4. *кхн.* шахси таърихӣ ё афсонавие, ки собиқ аҳли касбу пеша ўро ба худ пешво қарор медоданд; (*мас., пири бофандаҳо-Имоми Аъзам, пири саисон Қанбар-саиси халифа Алӣ ва ғ.*). 5. д. муршид, роҳнамо, шайхе, ки ба худ мурид ва эътиқодмандон мегирифт: **пири роҳ**, **пири тариқат**; **асои пир ба чои пир (зарб).** 6. марди ҷаҳонгашта ва кордида, таҷрибанок: **пири хирад**, **пири ҳунар**, **пир нест**, **тадбир нест (зарб.); пири кор** а) устои кор, корозмуда, ботаҷриба; б) *киноя аз* шоирони пешина, саромадани суҳан; **пири таълим** муаллим, устод; **пири барнодил** кӯҳансоли дилаш чавон; **пири майкада (муғон)** соҳиби майхона; **пир кардан** ҷисман заиф гардонидан, аз кор баровардан (*мас., дард, ғами касеро*); **пир шудан** а) кӯҳансол гаштан; б) беравнақ шудан; забун гаштан; **ҳавсала пир шудан** барҳам хӯрдани рағбат, аз байн рафтани майл (ба коре): **гови пир кунчора хоб мебинад (мақ.).**

ПИРА پيره *пир, кӯҳансол.*

ПИРАЗАН پيرزن *зани пир, зани солхӯрда, кампир.*

ПИРАЗОЛ پيرزال *пиразан, кампир.*

ПИРАК پيرک *шакли тасғир ва навозишии пир.*

ПИРАКӢ پيرکى *одами пир, пирамард, кӯҳансол.*

ПИРАМАРД پيره‌مرد *марди пир, кӯҳансол, солхӯрда, мӯйсафед.*

ПИРАМИДА پيرميده *ю.* 1. *ниг.* **аҳром.** 2. шакли ҳандасӣ, аҳром.

ПИРАСАР پيره‌سر *пир, солхӯрда, кӯҳансол, мӯйсафед.*

ПИРАҲАН پيرهن *ниг.* **пироҳан.**

ПИБОНУ پيربانو *соҳибхоназани пир, хонуми пир.*

ПИРГОВ پيرگاو 1. *гови пир.* 2. *киноя аз* одами бефикр, камандеша, беҳавсала (*дар мавриди таҳқир*).

ПИРДУХТАР پيردختر духтари солхӯрдаи шавхарнакарда, духтари шавхарнадида.

ПИРЗАН پيرزن *ниг.* **пиразан.**

ПИРЗОЛ پيرزال *ниг.* **пиразол.**

ПИРИНӢ پرينى *кит.* 1. як навъ хӯроки ширин, ки аз орди биринҷ ва ширу шакар мепазанд; фиринӣ, муқаллабӣ. 2. *киноя* аз маҳбуба.

ПИРӢ پيرى 1. кӯҳансолӣ, солхӯрдагӣ, ҳолати солхӯрдагӣ, пир будан. 2. *мач.* сустӣ, заифӣ, камқувватӣ.

ПИРМАРД پيرمرد *ниг.* **пирамард.**

ПИРМОМ پيرمام *кит.* момои пир, модари пир.

ПИРОЗА پيرازه *кит.* навъ ва намуди кашидани нах дар шерозаи китоб барои маҳкам кардани он.

ПИРОИШ پيرايш *ниг.* **пероиш.**

ПИРОМУН پيرامون *ниг.* **перомун.**

ПИРОНА پيرانه 1. *мансуб ба пир.* 2. муносиби пирон, лоиқи пирон, хоси пирон: **овози пи-рона, чашмони пирона.** 3. ба тарзи (ҳаракати) пирон, монанди (ҳолати) пирон. 4. *мач.* хирадмандона, ботадабиро.

ПИРОНАСАР پيرانهسر ҳангоми пиронсолагӣ, айёми пирӣ, дар ҳолати пирӣ.

ПИРОНАСАРӢ پيرانهسرى *мансуб ба пирона-сар;* вақти пирӣ.

ПИРОНСОЛ پيرانسال пир, солхӯрда, хеле ум-рдида.

ПИРОНСОЛАГӢ پيرانسالگى пирӣ, қуҳансолӣ; вақти пирӣ: **дар вақти пиронсолагӣ.**

ПИРОНСОЛӢ پيرانسالى *ниг.* **пиронсолагӣ.**

ПИРОСТАН پيراستن *ниг.* **перостан.**

ПИРОҲАН پيراهн *ниг.* **пероҳан.**

ПИРОҲАНГУЛГҮН پيراهن گلگون *кит.* 1. он ки куртаи гулдор мепӯшад; *мач.* маҳбубаи куртасурх, зеболибос. 2. *мач.* ҳунолуд, шаҳидгашта.

ПИРОҲАНДӢЗ پيراهندوز куртадӯз, он ки куртаворӣ медӯзад, дӯзандаи курта.

ПИРОҲАНДӢЗӢ پيراهندوزى 1. амал ва шуғли

куртадӯз, пироҳан дӯхтан, куртадӯзӣ. 2. коргоҳ ё дукони пироҳандӯзӣ.

ПИРОҲАНӢ پيراهنى 1. *мансуб ба пироҳан.* 2. муносиб барои дӯхтани пироҳан; махсуси пироҳан.

ПИРОҲАНХОБ پيراهن خواب либоси хоб, таг-пӯш барои хобидан.

ПИРОҲАНЧОК پيراهن چاک *ниг.* **пераҳанчок.**

ПИРОЯ پيرايه *ниг.* **пероя.**

ПИРОЯБАНД پيرايه بند *ниг.* **пероябанд.**

ПИРОЯБАНДӢ پيرايه بندی *ниг.* **пероябандӣ.**

ПИРОЯПӢШ پيرايه پوش *ниг.* **перояпӯш.**

ПИРОЯСОЗӢ پيرايه سازى *ниг.* **пероясозӣ.**

ПИР-ПИР پر پر *калимаи тақлиди овоз,* ки ларзиш ё паридани чизеро ифода мекунад: **пир-пир паридан.**

ПІРСАГ پيرسگ 1. саги пир. 2. *киноя* аз одами бадфеъли бадкирдор (*дар мавриди таҳқир*).

ПІРСОЛ پيرسال солхӯрда, қуҳансол.

ПІРӢЗ پيروز 1. фирӯз; музаффар, ғолиб; **пирӯз гаштан (омадан)** ғолиб гаштан (омадан). 2. комёб, хушу хуррам; **бахти пирӯз** толеи баланд.

ПІРӢЗА پيروزه *ниг.* **фирӯза.**

ПІРӢЗАГҮН پيروزگون *ниг.* **фирӯзагун.**

ПІРӢЗАРАНГ پيروزه رنگ *ниг.* **фирӯзаранг.**

ПІРӢЗАТАХТ پيروزه تخت *кит.* тахти бо пирӯза зинат додашуда.

ПІРӢЗАТАШТ پيروزه طشت *кит., киноя* аз осмон.

ПІРӢЗАХТАР پيروز اختر саодатманд, хушбахт, комёб.

ПІРӢЗБАХТ پيروز بخت *кит.* дорои бахти баланд, ботолё, баландбахт.

ПІРӢЗБАХТӢ پيروز بختى баландбахтӣ, баландтолей.

ПІРӢЗГАР پيروز گر *кит.* 1. ғолиб, музаффар, фотех. 2. ғолибгардонанда.

ПІРӢЗӢ پيروزى 1. фирӯзӣ, ғалаба, фатҳ. 2.

хушбахтӣ, саодатмандӣ.

ПИРҶЗМАНД پیروزمند ғолиб, музаффар.

ПИРҶЗМАНДӢ پیروزمندی комёбӣ, ғолибият.

ПИРҶЗМАНДОНА پیروزمندانه 1. бо пирӯзӣ, бо ғолибият.

ПИРҶЗРАЗМ پیروززم *кит.* дар чанг ғолиб-шаванда, он ки дар набард пирӯз мешавад, пирӯзчанг.

ПИРҶЗРҶЗ پیروزروز музаффару мансур; комёб, босаодат, хушбахт, саодатманд.

ПИРҶЗЧАНГ پیروزجنگ *ниг.* пирӯзразм.

ПИРХАР پیرخر 1. хари пир. 2. *киноя аз* одами камақли беҳавсала (*дар мавриди таҳқир*).

ПИРХОНА پیرخانه *кҳн.* хонаи дуохонии шайх, эшон ва амсоли онҳо.

ПИРШАВӢ پیرشوی пир шудан; кӯҳна шудан, афсурда шудан.

ПИРШУДА پیرشده 1. *сифати феълии замони гузашта аз* пир шудан; он ки пир шудааст. 2. *мач.* сустшуда, заифгашта.

ПИРЯХ پیرخ *геол.* яхҳои доимии қабатғафси болои кӯҳҳо: **пиряхҳои доимӣ**.

писанд پسند *асоси замони ҳозира аз* писандидан.

ПИСАНД پسند дилхоҳ, дилчасп, мақбул, хушоянд; **писанди назар** маъқул, хушоянд; **писанд будан** мавриди назар ва эътибор будан; **писанд гаштан (омадан, шудан)** маъқул шудан, мақбул омадан; **писанд кардан ба касе** маъқул кунонидан ба касе, қабул кунонидан чизеро ба касе; **писанд накардан** ба эътибор нагирифтани, аҳамият надодан (*касиро, чизеро*).

ПИСАНДИДА پسندیده 1. *сифати феълии замони гузашта аз* писандидан. 2. мақбул, маъқулшуда, хушкарда: **кори писандида**. 3. баргузида, писанд шуда: **писандидаи мардум**.

ПИСАНДИДАКЕШ پسندیده کیش 1. он ки дину оини нек дорад. 2. *мач.* неққирдор, неқрафтор.

ПИСАНДИДАКОР پسندیده کار нақӯамал, неққирдор: **одами писандидакор**.

ПИСАНДИДАН پسندیدن 1. қабул кардан, пазируфтани, маъқул доништан, хуш кардан;

маслиҳати касиро писандидан маслиҳати касиро қабул кардан. 2. интиҳоб кардан, баргузидан, мақбул доништан: **он чи бар худ напсандӣ, ба дигаре маписанд** (*мақ.*).

ПИСАНДИДАДAROЙ پسندیده رای неққрой, хуштабиат, неққислат.

ПИСАНДИДАТАБӢ پسندیده طبع хуштабӢ, неққтабӢ.

ПИСАНДИДАФИКР پسندیده فکر хушзеҳн, хушфикр, неққандеш, неққрой.

ПИСАНДИДАХУЛҚ پسندیده خلق соҳиби хулқу хислати неқ, писандидатабӢ.

ПИСАНДИДАХӢ(Ӣ) پسندیده خوی(ی) неққухӢй, покизатабӢ, хушхулқ, писандидахулқ.

ПИСАР پسر 1. фарзанди нарина; *муқоб.* духтар; **писари уғай** писари шавҳар аз зани дигар ё писари зан аз шавҳари дигар; **писарандар**; **писар ёфтан** соҳиби писар шудан. 2. бача. 3. ҷавон (*дар мавриди хитоби одами солдида ба ҷавон*).

ПИСАРАК پسرک 1. *шакли тасғир ва навозиши* писар. 2. писарбача.

ПИСАРАНДАР پسراندر писари уғай, писари зан аз шавҳари дигар нисбат ба мард ва баръакс.

ПИСАРБАЧА پسر بچه писар, писарак, бача.

ПИСАРГИР پسرگیر он ки писари каси дигарро ба писарӣ гирифтааст, он ки хоҳони писархонд кардан аст.

ПИСАРДОР پسر دار он ки писар дорад, соҳиби писар, дорои писар.

ПИСАРЗОДА پسرزاده зодаи писар, фарзанди писар, набера.

ПИСАРИНА پسرينه 1. фарзанди нарина. 2. *ниг.* писарона.

ПИСАРӢ پسری *мансуб ба* писар; **расми писарӣ** одоб ва қоидаи фарзандӣ.

ПИСАРОНА پسرانه бачагона, муносиби писар, лоиқи писар, ҳоси писарон; ба таври писарон; **либоси писарона** либоси бачагӣ.

ПИСАРНАБЕРА پسرنبیره набераи писар; набераи писарӣ.

ПИСАРХОЛА پسر خاله писари хола, писари хоҳари модар.

ПИСАРХОНД(А) پسرخوانده//پسرخواند писарба-чае, ки касе ӯро ба писарӣ қабул карда фарзанди худ номидоаст.

ПИСАРЧА پسرچه *ниг.* писарак.

ПИСК پسک *лахҷ.* пасифгандаи буз, гӯсфанд ва монанди инҳо.

ПИСТ پست орд, орди ғаллаи бирён аз қабили гандум, ҷав, нахӯд *ва ғ.*

ПИСТА پسته донаи мағзоре, ки мағзи сабз дорад ва баъди пухтан даҳон во мекунад: дарахти писта; **пистаи хандон** а) пистаи кушода; б) *киноя аз лабу даҳони маҳбуба.*

ПИСТАҒӢ پستگى *мансуб ба писта; ранги пистағӣ* ранги сабзи мисли ранги мағзи писта, пистокӣ; **ҳалвои пистағӣ** ҳалвое, ки бо писта пухта мешавад.

ПИСТАДАҲОН پستهدهان даҳонаш танги зебо (*сифати зан*).

ПИСТАЗОР پستهزار *ҷои рӯидани дарахти писта, анбӯҳи дарахтони писта.*

ПИСТАКОРӢ پستهكارى амали коштани писта, коридани писта, киштукор ва нигоҳубини писта.

ПИСТАӢ پستى *ниг.* пистокӣ.

ПИСТАЛАБ پستله *киноя аз маъшуқа.*

ПИСТАМАҒЗ پسته مغز 1. мағзи писта. 2. *мач.* мағзи хеле бомазаву сerratван.

ПИСТОҚИРАНГ پستاقى رنگ *ниг.* пистокӣ I.

ПИСТОҚӢ I پستاقى *пистаранг, сабз.*

ПИСТОҚӢ II پستاقى *лахҷ., ниг.* потусқа.

ПИСТОН I پستان *узвест дар синаи занон ё шиками ширхорони модина, ки дар он шир ҳосил мешавад: нӯги пистон.*

ПИСТОН II پستان *ҳ.* 1. пулакчаи поёни тир (патрон)-и аслиҳаҳои оташфишон, ки барои оташ додани он хизмат мекунад; потусқа. 2. потусқаи коғазӣ барои таппонча ва милтиқҳои бозичаи бачагон.

ПИСТОНАК پستانک 1. *ҳ.* ҷои бо ангушт зер карда оташ додани пистони аслиҳаҳои оташфишон; куланги милтиқ. 2. он чи резинӣ буда барои ором кардан ва шир ҳӯрондани тифлон ба кор мебаранд, чочак.

ПИСТОНБАНД پستان بند *синабанд, синабандак.*

ПИСТОНДОР پستاندار *зоол.* ҳайвон аз оилаи пистондоракҳо.

ПИСТОНӢ پستانى *марбут ба пистон; порчаи сафеди нозук, ба даруни он кӯфтаи шириниҳо, масалан, наботро тар карда мебастанд ва ба даҳони навзод мегузоштанд.*

ПИСХАНД پسخند *лабханди масҳараомез, лабханд аз рӯи таҳқир ва истехзо, пузханд; писханд задан (кардан)* лабханди масҳараомез кардан; **ба писханд гап задан** бо истехзо гап задан.

ПИСХАНДОМЕЗ پسخندآمیز *тамасхуромез, масҳараомез, истехзомез.*

ПИСХО پيسخа *д.* иди дини насрониён ва яҳудиҳо.

ПИТИР-ПИТИР پتير پتير *калимаи тақлиди овоз, ки ҷунбиши тезро ифода мекунад.*

ПИТОН پيتان *зоол.* мори бузурги беаҳр.

ПИТПИЛИҚ پيت پليق *калимаи тақлиди овози бедона (вартишк).*

ПИХ I پخ *ниг.* пах.

ПИХ II پخ *барҷастагиҳои саҳти пойҳои баъзе парандагон (мас., дар пой хурӯс), ки вақти ҷангашон кор меводааст.*

ПИХ//ПЕХ پيه *кит.* равғани рӯи гӯшт, чарбу.

ПИЧА پيچه муй, мӯйсар, қисмати пеш ва бари мӯйсар; *муқ.* печа.

ПИЧАБАНД پيچه بند *ниг.* печабанд.

ПИЧАН(Д) پيچند//پيچند *ғарами беда, алаф, хошок ва ғ.*

ПИЧАСАФЕД پيچه سفيد *ниг.* печасафед.

ПИЧИНГ پيچنگ *гуфт.* гаппаронӣ, гап партофтан ба касе гапи нешдор партофтан ба касе; **пичинг задан (кардан)** гапи нешдор гуфтан, мазох карда гап задан; **пичинг парондан** гапи нешдор гуфтан, гаппаронӣ кардан.

ПИЧИНГОМЕЗ پيچنگ آميز *бопичинг, нешдор, кинояомез (зан).*

ПИЧИНГОМЕЗОНА پيچنگ آميزانه *ба таври пичингомез, кинояомезона.*

ПИЧИНГПАРОНӢ *پچينگپارانی* *гуфт.* пичинг парондан, гапи захромез гуфтан, гаппаронӣ.

ПИЧИР-ПИЧИР *پچيرپچير* *калимаи тақлиди овоз,* ки хеле паст ва оҳиста гап задани як кас ё якчанд касро мефаҳмонад, зери лаб гап задан; **пичир-пичир кардан** зери лаб оҳиста сухан кардан.

ПИЧИРРОС *پچيرراس* пичир-пичир, зери лаб гап задан; **пичиррос задан (кардан)** пичир-пичир гап задан, зери лаб чизе гуфтан.

ПИЧИРРОСӢ *پچيرراسي* *мансуб ба пичиррос;* **овози пичирросӣ** овози пичир-пичир.

ПИШАК *پشک* гурба; **пишаки касеро пишт (на) гуфтан** *мач.* ба касе халал (на) расонидан.

ПИШАКБАЧА *پشکبچه* бачаи пишак.

ПИШАКШӢ(Ӣ) *پشکشو(ي)* *мач.* шуштушӯи нотаом; **пишакшӯ(ӣ) кардан** (*рӯйро*) нотаом шустан (*рӯйро*).

ПИШГИЛ *پشگيل* саргини ҳайвонот монанди шутур, буз, гӯсфанд *ва ғ.*

ПИШК *پشک* *лаҳҷ.* саргини ғелони буз, гӯсфанд, шутур *ва ғ.,* писк.

ПИШЛОҚ *پشلاق* *лаҳҷ.* як навъ хӯрок, ки аз шир монади панир пухта мешавад.

ПИШ-ПИШ *پشپش* *калимаи тақлиди овози ҷег* задани гурба.

ПИШТ *پشت* *калимаи тақлиди овози пеш* кардани гурба; **гурбаи касеро пишт нагуфтан** ба кори касе дахл (халал) нарасонидан.

ПЛАЗМА *ю. پلازما* қисми обакии таркибии бофтаҳои органикии гуногун (*мас., хун*).

ПЛАСТИДАҲО *ю. پلاستيدها* *бот.* ҷисмчаҳои беранг ё рангдори протоплазмаи бофтаҳои растаниҳо, ки барои мавҷудияти растаниҳо аҳамияти калон доранд.

ПЛАСТИЛИН *ю. پلاستيلين* маводи аз гил, мум ва равған тайёршуда барои ҳайкалсозӣ.

ПЛАСТМАССА *ю. پلاستمسه* маводи сунъие, ки аз ҳар гуна моддаҳо тайёр мекунад ва аз он ҳар гуна асбобҳо месозанд.

ПЛАТИНА *исп. پلاتينه* филизи сафедранги қиматбаҳои ба гармӣ ниҳоят тобовар.

ПЛАТСКАРТА *олм. پلتسکرته* билети махсус

барои ҷои муайян дар вагон.

ПЛОМБА *олм. پلامبه* 1. тамғаи қурғошимӣ, ки ба молҳо ва ба борҳои бастаи вагон, дӯкон ва ғайра овехта мешавад. 2. хамире, ки онро ба сӯроҳи дандон мегузоранд: **сӯроҳи дандонро плomba кунондан**.

ПЛУГ *олм. پلوگ* абзор ва мошини шудгор, ки ба трактор ё асп баста мешавад, испор.

ПЛУТОНИЙ *лот. پلوتاني* унсури химиявии радиоактивӣ, ки аз уран ва торий истехсол мекунад.

ПНЕВМАТИКӢ *ю. پنوماتيکي* ҳар асбоби ба амали фушурдашавии ҳаво асосёфта.

ПО(Ӣ) *پا(ي)* 1. узви бадани инсон ва ҳайвон, ки воситаи рафтан аст ва бадан дар болои онҳо қарор гирифтааст. 2. *бо изофат* – (*қисми зери чизе;* тағ, зер, бун) **пой...** зери..., тағи..., буни.... 3. қисми зерини пой, қадам. 4. *мач.* тоқай пойафзол ё як почай шим, эзор *ва ғ.* 5. ба тарзи истиора истифода шудааст; **пой кор;** **по ба по** қадам ба қадам; **баробар, ҳамроҳ;** **по ба пои касе роҳ рафтан;** **гапи подарҳаво** гапи берабт, бемаънӣ, бемантиқ; **сар то по** тамоман, аз аввал то охир; **пой пиёда** пиёда; **ба пои худ** бе воситаи каси дигар, бо майли худ; **бо пои бараҳна** пойлуч, бе пойафзол; **по ба по рафтан** баробар рафтан, аз ҳам қанда нашуда рафтан; **по ба лаби гӯр будан** пири фартут шудан, наздик ба марғ будани касе; **по бар ҷо будан** устувор будан, собит будан; **пой касеро аз ҷое қандан** касеро аз ҷое дур кардан, рафтуои касеро қатъ гардонидан (*аз ҷое, ба ҷое*); **пой касеро аз осмон овардан** касеро ба ҷазояш расондан, несту нобуд кардан; **пой касе лағжидан** аз ҷо бечо шудан; дар коре шикаст хӯрдан; **пой рафтуомад бурида гардидан** қатъ гардидани рафтуомад; **пой бар арсаи ҳаёт гузоштан** таваллуд шудан, ба дунё омадан; **пой баромадан** аз ҷояш бечо шудани устухонҳои пой дар натиҷаи зарб хӯрдан; **пой ба ҷое нагузоштан** ба ҷое нарафтан; тарки равуой кардан; **пой бечо мондан** аз ҳадди худ гузаштан; кори бечо кардан; **пой гузоштан (ниҳодан)** қадам мондан; рафтан; ба ҷое дохил шудан; **пой дароз кардан** *мач.* мурдан; **пой қанда шудан аз ҷое** қатъ гардидани рафтуомад аз ҷое; **пой кашидан аз ҷое** тарки рафтуой кардан аз ҷое; **пой мондан** қадам задан; рафтан; **пой қач ниҳодан** нодуруст кор кардан, ҳилофи қоида амал кардан; **пойро дониста мондан** фикр қарда кор кардан, санчида ва бо мулоҳиза кор кардан; **по кӯфтан** а) кафи пойро ба замин задан; б) раксидан; **по на-**

кашида мурдан чо ба чо мурдан, якбора мурдан; **пой накашидан** майли рафтан на-доштан; **по шав!** хез! гурез!; **аз по афтодан** а) беҳол шудан, монда шудан (*аз кор, аз роҳгардӣ*); б) ба замин афтодан, мағлуб шудан (*дар чанг, гӯштин*); **аз по афтондан** а) ғалтондан, б) ҳалок кардан; **аз пой мондан** хаставу нотавон шудан, тоби роҳгарди на-доштан; **аз пои касе гирифтан** ба касе қасди бад кардан, дар паи қасди касе шуда; **ба курпа нигоҳ карда поӣ дароз кардан** мувофиқи қувват ва имкони худ кор кардан; **ба пои худ омадан** (*ба майли худ*) омадан; **ба поӣ хестан** а) бархостан; б) сиҳат шудан, сиҳат ёфтан; **ба по рост шудан** бархостан, шудан аз ҷои нишаст; **ба по хезондан** барангехтан, баланд шӯронидан; **ба по хино баста киноя** аз касе ё чизе ниҳоят суи ҳаракаткунанда; **ба як по истодан; дасту поӣ гум кардан** саросема шудан, ихтиёр аз даст додан; **ду пойро ба як мӯза (махсӣ) чо карда (тикқонда) нишастан** саҳт истодагарӣ кардан, исрор кардан ба гуфтаи худ; **дониста по мондан** бечо кор накардан, бо мулоҳиза ва андеша қору рафтор кардан; **зери по шудан** помол гаштан, қору забун шудан; **зери по кардан** поймол кардан, забун гардонидан; **пушти по задан** даст кашидан, сарфи назар кардан; **беқадру эътибор кардан; сар аз поӣ фарқ накардан** саҳт дар таъсири ҳиссиёти худ будан, дар шавқу ҳаяҷон будан; **як по дар гӯр будан** пиру нотавон шудан, наздик ба марг расидан.

ПОАВРАНЧАН *پاورنچن* ҳалқаи зарин ё нуқрагин, ки занҳо ба поӣ мебанданд, ҳал-хол.

ПОАНДОЗ *پانداز* ниг. поӣандоз.

ПОАФШОР *پافشار* боф. ду тахтачаи хурди ба андозаи қафи поӣ дар дастгоҳи бофандагӣ, ки бофандагон дар рӯи онҳо по гузошта ба навбат мефишоранд ва дастгоҳро ба ҳаракат медароранд.

ПОБАЛАНД *پابلند* кит. 1. пойдароз (*ҳайвоноти монанди шутур, асп ва ғ.*). 2. маҷ. устод, моҳир; машхур.

ПОБАНД *پابند* 1. банд, расан ва ғ., ки ба поӣ ҳайвонот мебанданд. 2. гирифтор, муқайяд, бандӣ: **побанди зиндон, побанд шудан** а) поӣ чизеро бо банд бастан; б) гирифтор шудан.

ПОБАРАХНА *پابرهنه* 1. бепойафзол, пойлуч. 2. маҷ. камбағал, бечора.

ПОБАРАХНАГӢ *پابرهنگي* 1. маҷ. пойлучӣ. 2. бечорагӣ, камбағалӣ.

ПОБАРЧО(Ӣ) I *پابرچا(ي)* кит. 1. устувор, маҳкам, пойдор: **побарчо истодан**. 2. дар ҷои худ, бечунбиш.

ПОБАРЧО(Ӣ) II *پابرچا(ي)* афсурда, фартут, аз кор баромада, вайроншуда.

ПОБАСТ *پابست* 1. он ки ё он чи пояш баста шудааст; **побанд будан** а) поӣ чизе баста будан; б) гирифтор будан, муқайяд будан, побанд. 2. муқайяд, гирифтор. 3. кит. тахкурсӣ, бунёд.

ПОБАСТА *پابسته* 1. сифати феълии замони гузаишта аз **побаст будан**; пояш баста. 2. гирифтор, маҳбус, бандӣ.

ПОБАСТАГӢ *پابستگي* шакли дигари сифати феълий аз **побаста**; побаста будан; гирифтор будан.

ПОБЕЛ *پابيل*: **побел кардан (задан)** нарм кардани (гардонидани) замин бо бел.

ПОБЕЛКАРДА *پابيل کرده* сифати феълии замони гузаишта аз **побел кардан**.

ПО(Ӣ)БОЗ *پاي باز* кит. 1. пойкаӯб, пойзан. 2. раққос, раққунанда.

ПОБОЗӢ *پابازي* ниг. поӣбозӣ.

ПО(Ӣ)БУРИДА *پايريده* // *پايريد* он ки ё он чи поӣяш бурида шудааст, бо поӣ бурида, бепоӣ.

ПОБӢС *پابوس* ниг. поӣбӯс.

ПОБӢСӢ *پابوسي* кҳн. барои эҳтиром, пеши поӣ касе сар ҳам кардан; таъзим, зону задан дар пеши касе.

ПОВАРАҚ *پاورق* 1. калимаи аввали саҳифаи дуҷум, ки барои мураттаб омадани варақаҳо дар охири саҳифаи якум навишта мешавад. 2. эзоҳи ба матни асосӣ дахлдор, ки дар поёни саҳифаи китоб зикр мешавад; ҳошия.

ПОВЕСТ *پويست* асари бадеии аз ҷиҳати ҳаҷм хурдтар аз роман.

ПОГАРОН *پاگران* кит., киноя аз ҳомиладор, дучон.

ПОГОН *پاگان* парчаи хурди чоркунҷаи дорои нишони фарқкунии унвонҳои ҳарбӣ, ки ба китф ҳаспонида мешавад, палит, палитдор.

ПОГОНДОР *پاگاندار* 1. дорои погон. 2. маҷ.

амалдор.

ПОҒА پاغه *ниг.* поғачӯб.

ПОҒАМОЛ پاغه مال *ниг.* поғачӯб.

ПОҒАНД پاغند кулӯлаи пахтаи ҳаллочишуда, ки барои ресидан тайёр аст.

ПОҒАЧҮБ پاغه چوب чӯби борики махсус, ки ба он пахтаи ҳаллочишударо чудо-чудо печонида барои ресидан тайёр мекунад.

ПОҒУНДА پاغنده 1. ҳар як пой зина, помонакҳои зинапоя. 2. *кит.* пахтаи ҳаллочишуда.

ПОД پاد *кит.* чузъи пешини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии зид ва муҳолиф дар истилоҳсозӣ муодили антӣ аст: **подмодда**, **подзахр**.

ПОДА پاده чамъи гову гӯсфанду буз ва ғ., ки аз хонаҳо барои чаро ғун шудааст; **аз пода пеш чанг хезондан** ғалоғулаи беҳуда пеш аз ягон кор, воқеа ва ғ.

ПОДАБАРО پاده برا вақти баромадани пода.

ПОДАБОН پاده بان он ки подаро ба чаро мебарад, подавон.

ПОДАБОНӢ پاده بانی пода чаронидан; подачаронӣ кардан, чӯпонӣ.

ПОДАВОН پادوان *гуфт.*, *ниг.* подабон.

ПОДАНГ پادنگ *кит.* як намуди василаи биринҷкӯбӣ, ки бо нерӯи по кор мекунад.

ПОДАРГИЛ پادر گیل 1. пой дар гил; пой дар рег. 2. *мач.* побанд, мутеъ, гирифтор.

ПОДАРД پادرد 1. дарди по. 2. он ки пояш дард мекунад.

ПОДАРӢ پادری 1. порчаи матоъ, ки дар поёни дар барои пок кардани по ва надаромадани чиркинӣ ба даруни хона мегуздоранд. 2. остони дар, поёни дар, даргоҳ.

ПОДАРОЗ پادراز пояш дароз, он чи ё он ки пой дароз дорад, побаланд.

ПОДАРҲАВО پادرها 1. сарнагун, чаппа. 2. *гуфт.* беасос, пуч, суханҳои бемавқеу бебунёд, гапҳои ҳавой, беасл, беасос.

ПОДАХОНА پاده خانه ҷои пода, қароргоҳи пода.

ПОДАЧАРО پاده چرا *ниг.* подачо; ҷои чаронидани пода.

ПОДАЧО پاده جا маҳалли чамъ омадан ва чарои пода.

ПОДГОН پادگان *ҳ.*, *кит.* маҳалле, ки дар он қисми ҳарбӣ ҷойгир аст, гарнизон.

ПОДЗАХР پادزهر 1. *тиб.* доруи зидди захр, чизе, ки бар зидди захр кор фармуда мешавад, захрмӯҳра. 2. ҳар чизе, ки асари чизи дигарро хунсо ё кам кунад.

ПОДИР پادير *кит.* чӯбе, ки барои ниғаҳдории девори ҳамида ё сақфи шикаста гузошта мешавад; тиргак, танба, пуштак, пуштибон.

ПОДОМ پادام *ниг.* пойдом.

ПОДОР پادار *ниг.* пойдор.

ПОДОРӢ پاداری 1. *кит.* пойдорӣ, муковимат, барқарорӣ, истодагарӣ. 2. побарчо, мустаҳкаму устувор будан; **подорӣ кардан** устуворӣ нишон додан, истодагарӣ кардан.

ПОДОШ پاداش 1. чазо, сазо. 2. мукофоти амал, музд; **подоши некӣ** мукофоти некӣ; ҷавоби некӣ; **подоши бадӣ** мукофоти бадӣ; ҷавоб ба бадӣ: **кулӯхандозро подош санг аст** (*мақ.*).

ПОДОШДЕҲ پاداش ده *кит.* он ки подош медиҳад, подошдиҳанда.

ПОДОШДИҲАНДА پاداش دهنده *ниг.* подошдеҳ.

ПОДОШДИҲӢ پاداش دهی 1. чазодиҳӣ. 2. музддиҳӣ.

ПОДОШТ پاداشت *лаҳҷ.*, *ниг.* подош.

ПОДПОЛКОВНИК پادپالکاونیک *ҳ.* унвони ҳарбӣ мобайни майор ва полковник.

ПОДӢКОНӢ پادکاني *кит.* 1. шахси каммоёе, ки дар пой дӯкони дигаре нишаста савдо мекардааст. 2. даллол.

ПОДШАҲ پادشه *ниг.* подшоҳ.

ПОДШИПНИК پادشپينک *р.* абзори мудававри мошин, ки гардиши гирдаи оҳани ҳаракаткунандаи меҳварро осон мегардонад.

ПОДШО پادشا *ниг.* подшоҳ.

ПОДШОҲ پادشاه 1. ҳукмрони мутлақӣ як мамлакат ё кишвар, соҳиби тахту тоҷ, шоҳ; **подшоҳ барин рӯз гузаронидан** бе ҳеч

камбудӣ зистан; аз ҳар чиҳат таъмин будан.
2. *мач.* фармонраво, соҳибхитӣ.

ПОДШОХБОЗӢ پادشاهبازی як навъ бозӣ ки бо навбат бучул партофта яке «подшоҳ» дигаре «вазир» мешавад ва «вазир» ҳукми «подшоҳ»-ро байни дигарон иҷро мекунад.

ПОДШОХДУХТАР پادشاهدختر духтари подшоҳ.

ПОДШОХЗОДА پادشاهزاده шоҳзода, фарзанди подшоҳ.

ПОДШОӢ پادشاهی 1. салтанат, ҳукмронӣ, мамлакатдорӣ; подшоҳ будан. 2. *мансуб ба подшоҳ; даври подшоҳӣ.* 3. мутааллиқ ба давлат; **подшоҳӣ кардан** а) ҳукмронӣ кардан, салтанат рондан; б) моли подшоҳ гардонидан, давлатӣ кардан, забт карда гирифтан мулку моли касеро; **подшоҳӣ шудан** аз он подшоҳ гардидан, давлатӣ шудан: ◇ **хоби чоштгоҳӣ беҳ аз подшоҳӣ.**

ПОДШОӢОНА پادشاهانه шоистаи подшоҳ, сазовори подшоҳ; шоҳона.

ПОӢ پایа мустаҳкам; сахт.

ПОӢБ پایاب *кит.* 1. обе, ки пой ба таги он мерасад, пастоб, гузаргоҳи об. 2. таги об, қабри об. 3. *мач.* истодагарӣ, муқовимат, тобу тоқат.

ПОӢН پایان 1. поин, паст; *муқоб.* боло. 2. интиҳо, охир, анҷом. 3. нишеб, сарнишеб, тарафи паст; *муқоб.* баланд. 4. таг, зер, канор; **дар поӢн...** а) дар канори..., дар қисми поӢнии...; б) дар интиҳои..., дар охири...; **поӢн ёфтан** ба охир расидан, тамом шудан; **поӢн рафтан** ба пастӣ фурумадан; **поӢн фурумадан** паст кардан, ба зер шинондан; **поӢн фаромадан** ба паст фаромадан, аз боло ба пастӣ фуруд омадан; **аз аспӣ ҷаҳл поӢн фурумадан** таскин ёфтан, паст шудани хашми касе; **ба поӢн омадан (расидан)** анҷом ёфтан, тамом шудан; **сар поӢн фурувардан** сар ҳам кардан: ◇ **поӢни шаби сияҳ сафед аст (зарб.).**

ПОӢНБИН پایانبین дурандеш, дурбин, оқибатбин, оқибатандеш.

ПОӢНБИНӢ پایانبینی дурандешӣ, оқибатандешӣ; дурандеш будан.

ПОӢНӢ پایانی 1. дар поӢн воқеъшуда; зерин. 2. интиҳой, охири. 3. *муқоб.* болоӣ: **синфҳои поӢнӣ.**

ПОӢННИШИН پایاننشین *кит.* пастнишин,

пастмақом, паструба, пастмартаба.

ПОӢННОПАЗИР پایانناپذیر заволнаёбанда, беохир; ҷовидон.

ПОӢНОБ پایانآب 1. қисми поӢнии (ягон) дарё: **поӢноби Сирдарё.** 2. воқеъ дар поӢни маҷрои рӯд. 3. гузаргоҳ, убургоҳ. пастоб.

ПОЖАНД پاژند *ниг.* позанд.

ПОЖАХ پاژخ *кит.* молиш; озор, азиат.

ПОЗА پازه олатест аз оҳан, ки ба нӯги испор маҳкам карда замин шудгор мекунад; оҳани ҷуфт.

ПОЗАНД پاژند шарҳ ба «Занд» – тафсири «Авасто» бо забони форсии миёна (пахлавӣ) дар замони Сосониён.

ПОЗАРЕЗ پازهریز касе, ки касбаш поза рехтан аст, косиби позасоз.

ПОЗАХ پاژخ *кит., ниг.* пожах.

ПОЗАӢР پاژهر *ниг.* подзаҳр.

ПОЗЕР پازير тиргак; хода; тақя, сутунча.

ПОЗИТИВИЗМ لوت. پازيتويزم ҷараёни фалсафии идеалистӣ, ки имконияти идроки қонуният ва муносибатҳои ҳастиро эътироф намекунад ва роли илмро фақат аз қайди асноду ходисаҳо иборат медонад.

ПОЗИТИВӢ پازيتيوى ба таҷриба ва далел асоҷфта.

ПОЗОЧ پاژاچ *кит., доя,* дояи ширдиҳанда, дояи тарбиятгар.

ПОИДАН پائيدن 1. истодан, давом кардан, поянда будан, барқарор мондан, пайдор будан, истодагӣ кардан. 2. пинҳонӣ дидбонӣ кардан, посбонӣ кардан. 3. интизор будан, мунтазир шудан. 4. нигоҳубин кардан, парвариш кардан. 5. чаронидан, парво кардани ҳайвонот: **асппой, говпой; поида гаштан чизеро, касеро** таҳти назар гирифта гаштан касеро, чизеро; пинҳонӣ дидбонӣ кардан; **пайт поидан** фурсати муносиб чустан; **поида истодан** мунтазири касе, **чизе** шудан; пинҳонӣ (**касе, чизеро**) таъқиб кардан **роҳи касеро поидан** интизор шудан **ба касе. фурсат поидан** вақти муносиб чустан; **поида-поида** пинҳонӣ, рустӣ; почида-почида; **поида-поида рафтан** пинҳонӣ аз қафои касе рафтан; касеро таъқиб кардан.

ПОИЖА پایژه *ниг.* **поиза** 1.

ПОИЗ پاییز *фасли* хазон, тирамоҳ.

ПОИЗА پایزه *таър.* 1. ҳукму фармони подшоҳ, ки ба касе дода мешуд ва мардум мувофиқи он ба ҳамон шахс итоат мекарданд. 2. нишон ё аломате, ки дар давраи салтанати муғул дар шакли шер ва сари шер ё ҳайвоноти дигар сохта мешуд ва ба ҳокимону элчиён мувофиқи мартабаашон дода мешуд.

ПОИЗГОҲ پایزگاه *кит.* мавсими хазонрезӣ, *фасли* тирамоҳ, *муқ.* **поиз**.

ПОИЗОН پایزان 1. *фасли* хазон, мавсими тирамоҳ. 2. *мач.* айёми пирӣ.

ПОИН پایین *ниг.* **поён**.

ПОИНГОҲ پایینگاه *кит.* тарафи поин, тарафи зер; **поингоҳи мағриб** мағриб, тарафи ғарб.

ПОИНӢ پایینی *ниг.* **поёнӣ**.

ПОИННИГАР پاییننگر *дурандеш*, *окибатан-деш*, *охирбин*.

ПОИНОБ پایین آب *ниг.* **поёноб**.

ПОИНПАРАСТ پایینپرست *киноя аз* итоаткор, *хидматкор*, *банда*.

ПОИНПАРАСТӢ پایینپرستی *киноя аз* итоаткорӣ, *бандагӣ*.

ПОИНТАЛАБ پایینطلب *зердаст*, *банда*, *мутеъ*.

ПОИСТА پایسته *поянда*, *доимӣ*, *барқарор*, *ҷовид*.

ПОИСТАН پایستن 1. *поидан*, *боқӣ мондан*, *пойдор мондан*, *доимӣ будан*, *поянда будан*.

ПОӢ پائی *мансуб ба* **по:** *мошинаи дарздӯзии поӢ*.

пой پای *асоси замони ҳозира аз* **поидан**.

ПОӢ پای *ниг.* **по**.

ПОЙАНДОЗ پایانداز 1. *фарш ё матое*, ки *барои* иззату эҳтиром ба *зери* *пои* *арӯсу до-мод* ё *меҳмони мӯхтарам паҳн* мекунад. 2. *шол ё гилеми камбар барои густурдан ба роҳрави хона*.

ПОЙАФЗОЛ پایافزال *афзоли по*, *чизе*, ки ба *по* мепошанд (*муза*, *кафш ва ғ.*).

ПОЙАФЗОЛДӢЗ پایافزالدوز *он ки* *поафзол* меदӯзад, *кафшдӢз*.

ПОЙАФЗОЛДӢЗӢ پایافزالدوزی 1. *шуғл ва амали* *пойафзолдӢз*; *пойафзол дӯхтан*. 2. *ҷой ва макони дӯхтани* *пойафзол*.

ПОЙАФЗОЛФУРӢШ پایافزالفروش *он ки* *пой-афзол* мефурӯшад, *фурӯшандаи* *пойафзол*.

ПОЙАФЗОЛФУРӢШӢ پایافزالفروشی 1. *шуғл ва амали* *пойафзолфурӯш*. 2. *ҷой ва маҳалли* *пойафзол* *фурӯхтан*.

ПОЙАФЗОР پایافزار *ниг.* **поафзол**.

ПОЙБАНД پایبند 1. *ниг.* **побанд**. 2. *пойдевор*, *тахкурсӣ*.

ПОЙБАРАҲНА پایبرهنه *ниг.* **побараҳна**.

ПОЙБАСТ پایبست *ниг.* **побаст**.

ПОЙБАСТА پایبسته *ниг.* **побаста**.

ПОЙБОЗӢ پایبازی 1. *покубӣ*, *пойзанӣ*. 2. *раксу* *бозӣ*, *ракқосӣ*.

ПОЙБОРИК پایباریک *борикпой*; *пои* *борик-дошта*.

ПОЙБӢСӢ پایبوسی *ниг.* **побӢсӣ**.

ПОЙГА پایگاه *мусобиқаи аспдавонӣ*, *мусобиқаи давидан*; **пойга мондан** дар *давидан* *мусобиқа* *кардан*; **майдони пойга** *майдони мусобиқа*.

ПОЙГАВӢ پایگوی *мансуб ба* **пойга:** *автомобили* *пойгавӣ*.

ПОЙГАҲ پایگاه *даромадгоҳи хона (дар хона-ҳои кӯҳна)*, ки *пойафзолро* *дар он ҷо* мекашанд, *поёни хона аз тарафи дар (барои кашидани* *пойафзол)*, *кафшкан*; **пойгахро холи ёфтан** *фурсатро ғанимат доништан*; **пойгахро холи шудан** *хилват шудан*, *касе набудан*, *барои кори махфӣ ё сӯҳбати пӯшида шароит пайдо шудан*.

ПОЙГАҲНИШИН پایکهنشین *он ки дар* *пойга* *нишастааст*, *поёнишин*.

ПОЙГАЧӢ پایگچی *иштирокдор* *пойга*.

ПОЙГОҲ پایگاه *ниг.* **пойга**.

ПОЙДАРОЗ پادراز *ниг.* **подароз**.

ПОЙДЕВОР پایدیوار *бунёди девор*, *тахкурсии девори хона ва иморат*.

ПОЙДОМ پای دام навъе аз дом, ки барои сайд кардани ҷонварон ба кор мебаранд; парандае, ки сайёдон барои фиреб дода ба даст даровардани дигар парандагон дар назди дом мебаранд.

ПОЙДОН پای دان *кит.* пойафзол, кафш.

ПОЙДОР پای دار 1. устувор, қоим, мустаҳкам. 2. барқарор; мавҷуд; **пойдор гардидан** (**шудан**) устувор ва мустаҳкам гардидан (**шудан**), барқарор гардидан; **пойдор истодан** устувор будан; **пойдор кардан** барқарор кардан; **пойдор мондан** барқарор мондан. 3. *мач.* нерӯманд, тавоно, пурқудрат, подор.

ПОЙДОРА پای داره *кит.* мададгор, ёридоханда; ниғадор.

ПОЙДОРӢ پای داری устуворӣ; истодагарӣ, тобоварӣ; барқарорӣ.

ПОЙДОС پای داس *доси* дастдароз.

ПОЙКОР پای کار 1. *кит.* ходими гузар, маҳалла, ки мардумро ба маърақаҳо хабар мекунад. 2. хизматгор, покор.

ПОЙКӢБ I پای کوب 1. зерипомонда, сумзада, поймол. 2. ҷӯби ғафси дарози (пой) обчувоз, ки бо вай шолиро мекубанд.

ПОЙКӢБ II پای کوب 1. раққос, раққунанда. 2. пойбоз, тезҳаракат.

ПОЙКӢБӢ پای کوبی 1. ҷоеро бо пой задан барои шиба кардан. 2. пойро ба замин кӯфта-кӯфта раққидан; раққосӣ.

ПОЙЛАҒЗ پای لغز 1. ҷои лағжидани по; лағзиш. 2. *мач.* хато; гунаҳкор; 3. *мач.* осеб, зиён, зарар.

ПОЙЛУЧ پای لچ 1. побараҳна, бараҳнапо, бепойафзол. 2. камбағал, нодор, бечора, бечизу чора.

ПОЙМАРД پایمرد *кит.* 1. мададгор, ёридоханда, ёвар, дастгир. 2. шафеъ, шафоаткунанда, восита, миёнарав.

ПОЙМАРДӢ پایمردی *кит.* 1. мададгорӣ, ёрӣ, ёрирасонӣ, дастгирӣ. 2. шафеъ, шафоаткунанда, восита, миёнарав.

ПОЙМОЛ پایمال 1. зери по, лағадкӯб. 2. хароб, вайрон, абгор, зоеъ, нобуд; **поймол гаштан** а) зери по шудан, тағи по шудан, лағадкӯб шудан; б) харобу вайрон шудан, зоеъ гаштан; **поймол кардан** а) лағадкӯб кардан, б)

хароб гардонидан, зоеъ сохтан, нобуд кардан.

ПОЙМОЛГАШТА پایمال گشته 1. *сифати* феълӣ замони гузашта аз **поймол гаштан**; зери по шудан, лағадкӯб шудан. 2. *лаҳҷ.* хору зоргашта.

ПОЙМОЛКУНАНДА پایمال کننده 1. *сифати* феълӣ замони ҳозира аз **поймол кардан**; лағадкӯб кардан; нобуд кардан. 2. вайронкунанда.

ПОЙМОЛКУНӢ پایمال کنی 1. поймол кардан. 2. *мач.* вайрон кардан.

ПОЙМОЛШУДА پایمال شده *ниг.* **поймолгашта**.

ПОЙМОНАК پای مانک ҷои пой мондан дар ҷизе; зинапо, помонак.

ПОЙМОНӢ پایمانی пой мондан, қадам задан; роҳ гаштан.

ПОЙМУЗД پایمزد ҳаққи ташриф, музди қадам, музде, ки ба табибон, мутрибон ва ғ. барои қадам ранча кардан дода мешуд; пойранч.

ПОЙМУЗДӢ پایمزدی *мансуб* ба **поймузд**.

ПОЙНАРАСИДА پای نرسیده ҷое, ки қадами кас ба он ҷо нарасидааст.

ПОЙНОРАС پانارس ҷое, ки қадами касе ба он ҷо расида наметавонад; душворгузар; дастнорас.

ПОЙОВАР پای آور *кит.* калон, бузург; қавӣ, боқудрат.

ПОЙПАРТОӢ پای پرتائی *ниг.* **поймонӣ**.

ПОЙПАШ پای پش *кит.* овози пой, шарфаи пой хангоми роҳ рафтан.

ПОЙПЕЧ پای پیچ *ниг.* **пойтоба**.

ПОЙПЕЧАК پای پیچک пойро ба пои каси дигар печ додан барои ғалтондани вай, ҳалук; **пойпечак додан** ҳалук андохтан.

ПОЙПӢШ پای پوش *ниг.* **попӯш**.

ПОЙРАНЧ پای رنج *ниг.* **поймузд**.

ПОЙСУТУН پای ستون *меъ.* сутунҳои асоси иморатҳои калон;

ПОЙСӢХТА/ПОСӢХТА پای سوخته//پاسوخته *байсарор, беором; ◇ мурғи пойсӯхта барин*

хеле бекарор ва безобита.

ПОЙТАК پای تک *кит.* якказод, яккафарзанд.

ПОЙТАХТ پایتخت 1. марказ; чои нишасти роҳбарияти давлат. 2. шаҳре, ки маркази мамлакату давлат интиҳоб шудааст: Душанбе - пойтахти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ПОЙТЕША پای تیشه тешаи калони дастадароз, ки бо вай рост истода ҷӯб метарошанд.

ПОЙТОБА پای تابه *ниг.* пайтоба.

ПОЙХАСТ پای خست лагадкӯб, помол, зери по кардашуда.

ПОЙЧА//ПОЧА پای چه // پاچه 1. шакли тасғири по(й). 2. пой чорпоён аз қабилӣ буз, гӯсфанд, гов, ки барои пухтан омода шудааст. 3. қисми поёнии шалвор ё эзор, ҳар ду даҳони эзор ё шалвор аз тарафи поён, эзор-поча.

ПОЙЧАПАЗ//ПОЙЧОПАЗ پای چه پز // پای چاپز он ки каллаву почай бузу гӯсфанд ва говро пухта мефурушад; каллапаз, почафуруш.

ПОЙЧОМА//ПОЧОМА پای جامه // پاجامه эзори занона, шалвори занона, лозимӣ.

ПОЙШИКАН پای شکن *мач.* боқувват, зӯрманд; сахт.

ПОЙШИКАСТА//ПОШИКАСТА

1. он ки пояш шикаста бошад. 2. *мач.* очиз, нотавон, заиф, бекудрат.

ПОЙШҶҲОНА پای شوی خانه хонаи либоскашӣ дар ҳамом.

ПОК پاک 1. покиза, беолоиш; соф, бағаллу ғаш. 2. бе айбу нукс; муқаддас. 3. покдоман, афифа; духтари пок. 4. тамом, ҳамагӣ; ишқи пок ишқи ҳақиқӣ, ишқи соф; пок-покиза а) тамоман покиза, беолоиш; б) тамоман, ба-тамом, то охир; пок-покиза хӯрдан то охир хӯрдан, ҳеҷ намонда хӯрдан; пок будан мубарро будан, олуда ё омехта набудан ба олоише; пок гардидан (шудан) тоза шудан; пок кардан тоза кардан: ◇ хас каму ҷаҳон пок.

ПОКАЛТА پاکلته покӯтоҳ, он ки пояш кӯтоҳ аст.

ПОКАШАК پاکشک бозии бачагона, ки бачаҳо пойҳояшонро дароз карда давра менишинанд ва чун сардори бозӣ ба касе ишора

кунад, вай пояшро зуд аз давра мекашад.

ПОКАШАКБОЗӢ پاکشک بازی *ниг.* покашак.

ПОКАШОЛ پاکشال 1. суғ, кашолакор. 2. танбал.

ПОКБИН پاک بین *ниг.* покназар.

ПОКБОЗ پاک باز 1. касе, ки бе ҳила ва макр қимор мебозад; касе, ки то охири пули худ қимор мебозад. 2. росткор, ҳалолкор, дурусткор. 3. ошиқи босадоқат, ошиқи беғараз. 4. порсо, парҳезгор.

ПОКБОЗӢ پاک بازی *кит.* ошиқи садоқатмандона, муҳаббати беғаразона.

ПОКБОТИН پاک باطن *ниг.* покзамир.

ПОКВИЧДОН پاک وجدان вичдонаш пок, дилсоф; ҳалолкор.

ПОКВИЧДОНӢ پاک وجدانی покдилӣ, ҳалолкорӣ, поксиришт, поктинат.

ПОКГАВҲАР پاک گوهر 1. покнасл, покнажод, некзод. 2. поксиришт, поктинат, покдил.

ПОКДАСТ پاک دست ҳалолкор.

ПОКДАҲОН پاک دهان *ниг.* покзабон.

ПОКДИДА پاک دیده покназар, покчашм, он ки дорои назари беғараз аст.

ПОКДИЛ پاک دل он ки дар дил кинаву ғараз надорад, он ки дар дил ҳилаю макр надорад, софдил, покзамир.

ПОКДИЛӢ پاک دلی покдил будан, софдилӣ, беғаразӣ, покизадилӣ.

ПОКДИЛОНА پاک دلانه софдилона; самимӣ, беғаразона.

ПОКДИН پاک دین 1. он ки расму оин ва кешу мазҳаби ҳудро софдилона меписандад; бодин; боимон. 2. *мач.* одами бовичдон, одами некӯ ва соф, нексират.

ПОКДИНӢ پاک دینی покдин будан; эътиқоди қавӣ доштан.

ПОКДОМАН پاک دامن боиффат, боисмат.

ПОКДОМАНӢ پاک دامنی боисматӣ, боиффатӣ; парҳезгорӣ, порсой.

ПОКЗАБОН پاک زبان покгуфтор, поксухан, покизагуфтор, покизасухан.

ПОКЗАБОНӢ پاک زبانی поксуханӣ, покгуфтор будан.

ПОКЗАМИР پاک ضمير покдил, покрайъ, покниход, поктинат.

ПОКЗАМИРӢ پاک ضمیری пикдили, покниҳодӣ, поктинатӣ.

ПОКЗОД پاک زاد покнажод, асил, покнасл.

ПОКЗОДА پاک زاده *ниг.* покзод.

ПОКЗОТ پاک ذات *ниг.* покзод.

ПОКИЗА پاکیزه 1. пок, озода, тоза, соф: **ҳавои покиза**. 2. беайб, бенуксон, бегуноҳ. 3. ҳалолкор; софдил. 4. дуруст, равшан; ба ҳубӣ; ҳаматарафа. 5. тамоман, батамом; то охир; **покиза гап задан** бе хато гап задан, озод сухан рондан; **покиза доштан** тоза нигоҳ доштан; эҳтиёт кардан.

ПОКИЗААНДОМ پاکیزه اندام *киноя аз* зебо, бохусну чамол, хушрӯй, хушсурат.

ПОКИЗААХЛОҚ پاکیزه اخلاق некахлоқ, рафтораш писандида, боодоб.

ПОКИЗАВИЧДОН پاکیزه وجدان *ниг.* поквичдон.

ПОКИЗАГАВҲАР پاکیزه گوهر *ниг.* покгавҳар.

ПОКИЗАГӢ پاکیزگی тозагӣ, озодагӣ; софӣ.

ПОКИЗАГӢӢ پاکیزه گوی *гӯяндаи* суханони пок ва шоиста, некгүфтор.

ПОКИЗАДИЛ پاکیزه دل покдил, софдил, дилаш бегараз.

ПОКИЗАДИЛӢ پاکیزه دلی покдилӣ, софдилӣ.

ПОКИЗАДОМАН پاکیزه دامن *ниг.* покдоман.

ПОКИЗАДОМАНИ پاکیزه دامنی *ниг.* покдоманӣ.

ПОКИЗАКОР پاکیزه کار ҳалолкор, дурусткор, дақиқкор.

ПОКИЗАКОРӢ پاکیزه کاری ҳалолкорӣ, дурусткорӣ, дақиқкорӣ.

ПОКИЗАКОРОНА پاکیزه کارانه ҳалолкорона, дақиқкорона.

ПОКИЗАКУНӢ پاکیزه کنی покиза кардан, тоза кардан.

ПОКИЗАҚАВЛ پاکیزه قول покгуфтор, ростқавл.

ПОКИЗАМАҒЗ پاکیزه مغز хушманд, тезхӯш, соҳиби ақли расо, зирак.

ПОКИЗАНАВИС پاکیزه نویس *ниг.* покнавис.

ПОКИЗАНАЗАР پاکیزه نظر *ниг.* покназар.

ПОКИЗАНАФС پاکیزه نفس покнафс, пархезгор.

ПОКИЗАПОСУХ پاکیزه پاسخ он ки ҷавоби писандида медиҳад; некуҷавоб.

ПОКИЗАРОӢ پاکیزه رای некраъӣ, соҳиброй, некандеш; доно.

ПОКИЗАРӢ (Ӣ) پاکیزه رو (ی) зебо, хушрӯй.

ПОКИЗАРӢӢ پاکیزه روی зебой, хушрӯй, хушсифатӣ.

ПОКИЗАСИРАТ پاکیزه سیرت *кит.* покизасиришт, поктинат, покдил.

ПОКИЗАСИРИШТ پاکیزه سرشت поктинат, покфитрат, софдил.

ПОКИЗАТАБӢ پاکیزه طبع *кит.* поктабиат, поктабъ, нексират, некхӯй.

ПОКИЗАТАН پاکیزه تن *кит.* поктан.

ПОКИЗАТИНАТ پاکیزه طینت *ниг.* покизасират.

ПОКИЗАХӢ (Ӣ) پاکیزه خوی хушхулқ, некукирдор, софтабиат.

ПОКИЗАЧЕХР پاکیزه چهر зебо, хушрӯй.

ПОКИЗАЧОН پاکیزه جان *кит.* покизарӯй, равшанравон.

ПОКӢ پاکى 1. тозагӣ, покизагӣ, софӣ. 2. ҳалолкорӣ. 3. *мач.* сафедӣ, равшанӣ. 4. *мач.* покдоманӣ, иффат.

ПОККИРДОР پاک کردار хушрафтор, некукор.

ПОККОРӢ پاک کاری тозакорӣ, озодагӣ.

ПОКМАҒЗ پاک مغز *ниг.* покизамағз.

ПОКМАРД پاک مرد марди росткор, некмард, марди нектабиат.

ПОКМЕХР پاک مهر покмуҳаббат, садоқатманд.

ПОКНАВИС پاک نویس аз нусхаи мусаввада кӯчонидашуда, тозанавис, рӯнависи тоза; **покнавис кардан** аз рӯи мусаввада аз нав навиштан.

ПОКНАВИСӢ پاک نویسی аз нав навиштан аз рӯи нусхае; тозанаписӣ.

ПОКНАЖОД پاک نژاد нажодаш асил, асилзода.

ПОКНАЖОДӢ پاک نژادی покзодагӣ, асилзодагӣ.

ПОКНАЗАР پاک نظر он ки дорои назари бегараз аст, некбин.

ПОКНАСАБ پاک نسب *ниг.* покнажод.

ПОКНАШАВАНДА پاک نشونده 1. тозанашавада. 2. нестнашавада.

ПОКНИХОД پاک نهاد *ниг.* покизасиришт.

ПОКНИЯТ پاک نیت нияташ пок; покдил.

ПОКОБ پاک آب *гуфт.* оби пок, ки барои охи-рин бор шустани либос истифода мешавад; **покоб кардан** бори охири дар оби тоза чайқонда гирифтани либос вақти чомашӯӣ.

ПОКОР پاکار *гуфт.*, *ниг.* пойкор.

ПОКОРӢ پاکاری: **покорӣ кардан** барои касе бо музди ночизе хизмат кардан; муздурӣ кардан.

ПОК-ПОКИЗА پاک پاکیزه 1. тамоман тоза. 2. бе ягон айбу нукс. 3. беҳад ҳалолкор.

ПОКРАГ پاکرگ покхун, покизахун.

ПОКРОӢ پاکرای *ниг.* покизарой.

ПОКСИРАТ پاک سیرت *ниг.* покизасират.

ПОКСИРИШТ پاک سرشت покдил, тинаташ ҳолӣ аз макр ва ғараз; покизасиришт.

ПОКСИРИШТӢ پاک سرشتӣ поктинатӣ, покдилӣ, покфитратӣ, поксифатӣ.

ПОКТАБИАТ پاک طبیعت ахлоқи нағз доштан, хайрхоҳ, нақӯкор, бегараз.

ПОКТИНАТ پاک طینت *ниг.* поксиришт.

ПОКУ پاکو теги тез, ки бо он ришу мӯйсар метарошанд, устура; **покуи бехатар** асбоби риштарошӣ, ки теги тунук дорад; **поку задан**, **поку рондан** бо поку ришу мӯйсар тарошидан.

ПОКУНДА پاکنده *таър.* кундае, ки ба пой зиндонӣ зада мешуд.

ПОКУШО پاکشا кушодапо, озод, бебанд.

ПОКӢБӢ پاکوبی 1. по кӯфтан, позанӣ. 2. шаттазанӣ, лагадкӯбӣ; лагадкӯбӣ.

ПОКФИТРАТ پاک فطرت *кит.* поксиришт; покизатабъ, поктинат.

ПОКҲИСОБ پاک حساب *кит.* он ки дар ҳисоб фиреб намекунад; росткор.

ПОКЧОМА پاک جامه покизалибос, хушлибос, озода.

ПОКШӢ(Ӣ) پاک شو(ی) мурдашӯӣ.

ПОЛАҒЗ پالغز *ниг.* пойлағз.

ПОЛАНГ پالنگ *ниг.* полаҳанг.

ПОЛАҲАНГ پالهنگ *кит.* ресмоне, ки ба ҳалқаи як тарафи лаҷоми асп мебаранд ва аспро бо он ба ётак мекашанд, яккачилав.

ПОЛВОН پالوان *гуфт.* паҳлавон, гӯштингир.

ПОЛВОНӢ پالوانی *гуфт.* паҳлавонӣ; гӯштингирӣ.

ПОЛВОНКАЧАЛ پالوان کچل 1. яке аз қаҳрамонҳои тамошоӣ лухтак. 2. *мач.* одами фаҳӯли ношуд, одами забондарози ноҳуда-баро.

ПОЛГОНА پالگانه дарича, ғурфа; равзан, тиреза, панҷара, тобадон; полигона; балкон.

ПОЛЕЗ پاليز *гуфт.*, *ниг.* полиз.

ПОЛИГОНА پالیگانه *кит.*, *ниг.* полгона.

ПОЛИГРАФИЯ یو. **палиграфия** саноати корҳои матбаа ва чопи рӯзномаву китоб.

ПОЛИГРАФӢ پالیگرافی *мансуб ба* **полиграфия:** саноати полиграфӣ.

ПОЛИДАН پالیدن 1. чустуҷу кардан. 2. таровидан, зоҳидан; чорӣ шудан, рехтан. 3. ба охир расидан, тамом шудан. 4. пошидан; *муқ.* полудан.

ПОЛИЗ پاليز 1. чое, ки растаниҳои палакӣ ва сабзабот кошта мешавад. 2. киштзор, мазраа.

ПОЛИЗАК پالیزک 1. *шакли тасғири* **полиз.** 2. *гуфт.* бетартиб кардани зарфу чинигарӣ.

ПОЛИЗБОН پالیزبان он ки полизро посбонӣ мекунад; нигоҳубинкунандаи полиз.

ПОЛИЗГОҲ پالیزگاه киштзор, чои полиз.

ПОЛИЗӢ پالیزی мансуб ба полиз: зироати полизӣ, растании полизӣ.

ПОЛИЗКОР پاليزكار он ки дар полиз кор мекунад, сабзавоткор.

ПОЛИЗКОРӢ پاليزكارى шуғли полизкорӣ; зироати сабзавот.

ПОЛИК پاليك кхн. чоруке, ки ресмонҳои он ба банди пой печонда мешавад.

ПОЛИКЛИНИКА ю. پاليكلينيکه ниг. дармонгоҳ.

ПОЛИКОНА پاليكانه ниг. полигона.

ПОЛИС олм. палис гуфт., ниг. политсия.

ПОЛИСЕМИЯ ю. پاليسيّميه збш. сермаъногии калима, сермаъной.

ПОЛИТЕИЗМ ю. پاليتييزم ниг. мушрикӣ.

ПОЛИТЕХНИКӢ پاليتيخنيكى мансуб ба соҳаҳои гуногуни техникӣ: таълими политехникӣ.

ПОЛИТСИЯ олм. پاليتسيه 1. мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва тартиботи дохилии давлатӣ дар баъзе кишварҳо. 2. коркунони политсия: политсијаси андоз.

ПОЛИФОНИЯ ю. پاليفانيه мус. бисёрсадогӣ, серовозӣ.

ПОЛИЭТИЛЕН ю. پاليتيلين хим. моддаи саҳти сафедранг.

ПОЛК р. پالک ҳ. як қисми қўшун, ки аз чанд баталиён иборат аст: полки гвардиягӣ, полки савора.

ПОЛКОВНИК р. پالکاونيك 1. унвони афсарӣ, ки баландтар аз подполковник ва пасттар аз генерал-майор аст. 2. шахсе, ки ин унвонро дорад.

ПОЛКОНА پالکانه кит., ниг. полгона.

поло(ӣ) پالا(ى) 1. асоси замони ҳозира аз **полои**-дан ва **полудан**. 2. ҷузъи насини калимаҳои мураккаб ба маънии **софқунада**: **майполо** софқунадаи май; **ширполо** **полоянда**и шир.

ПОЛО پالا кит. асп.

ПОЛОИДАН پالائيدن ниг. полудан.

ПОЛОИШ پالا يش соф шудан, софшавӣ, тоза-шавӣ. 2. таровидан, қатра-қатра чакидан.

ПОЛОИШГОҲ پالا يشگاه чои (муассисаи) дастгоҳҳои **полоишқунада** (мас., **нафт**).

ПОЛОН پالان 1. пӯшише, ки болои ҳайвоноти боркаш барои бор ниҳодан ё савор шудан мегузаронанд. 2. асбобест дӯхта, ки борбардорон барои нигоҳ доштани бор ба пушт мегиранд: **хар ҳамон аст, полонаш дигар** (мақ.) зоҳиран дигар шуда бошад ҳам, дар асл (моҳиятан) ба ҳоли пештара аст.

ПОЛОНА پالانه баромадгоҳи хона аз тарафи сақф, баромадгоҳ.

ПОЛОНБАНД پالانبند тасма ё банде, ки бо он полонро ба пушти чорпои борбар меандозанд.

ПОЛОНГАР پالانگر полондӯз.

ПОЛОНГАРӢ پالانگرى амали полондӯз, полондӯзӣ; **полон** дӯхтан, **полон** тайёр кардан.

ПОЛОНДӢЗ پالان دوز он ки **полон** барои ҳайвони боркаш медӯзад (тайёр мекунад).

ПОЛОНДӢЗӢ پالاندوزى ниг. **полонгарӣ**.

ПОЛОНӢ پالانى ҳайвони борбардор, ҳайвони боркаш.

ПОЛОПОЛО پالا پالا саҳт, мушқил.

ПОЛОЯК پالايک шакли тасғири **поло**: **сафедкунак**, **поқкунак** (филтр).

ПОЛОЯНДА پالاينده софқунада, тасфияқунада.

ПОЛУҒ پالغ қадаҳи (паймонаи) шароб, ки аз шоҳи ғов, қаргадан, устухони фил ва ҷӯб месохтанд.

ПОЛУДА پالوده 1. сифати феълии замони гузашта аз **полудан**. 2. кит. шириниест баста, ки аз нишоиста ё орди биринҷ бо шакар ё оби мева мепазанд, моқут. 3. соф, тоза, пок. 4. маҷ. табоҳ, зоеъ, бекора.

ПОЛУДАГӢ پالودگى пок будан; соф қардан, пок намудан.

ПОЛУДАМАҒЗ پالوده مغز кит. покизамағз, покботин, покзамир, софдил.

ПОЛУДАН پالودن 1. соф қардан, аз софӣ гузаронидан, аз олоиш покиза қардан. 2. ғудохтан, об қарда тоза намудани зару нуқра ва ғ. 3. таровидан, рехтан. 4. зоеъ гардидан, табоҳ шудан.

ПОЛУДАПАЗ پالوده پز он ки ҳалвои полуда ме-пазад, пазандаи полуда.

ПОЛҲАНГ پال هنگ *кит., ниг.* полаҳанг.

ПОМАС پامس пойбанд, барҷомонда, дармонда, бечора.

ПОМИДОР *ит.* پاميدار растани яқсолаи полизӣ, ки мевааш кулӯлаи сурх аст.

ПОМИРӢ پاميرى *мансуб ба Помир; забонҳои помирӣ* як гурӯҳи забонҳои шарқии эронӣ (*язгуломӣ, рӯшонӣ, шугнонӣ, шиқошимӣ, вахонӣ, сариқулӣ*): **ҷӯроби помирӣ, рубоби помирӣ.**

ПОМИРШИНОС پامير شناس мутахассиси соҳаи илми помиршиносӣ.

ПОМИРШИНОСӢ پامير شناسӣ як соҳаи илме, ки оид ба забон, этнография, фарҳанг, табиат ва ғ-и Помир тадқиқот мебарад.

ПОМОЛ پامال *ниг.* поймол.

ПОМОЛГАШТА پامال گشته *ниг.* поймолгашта.

ПОМОНАК پامانک *ниг.* поймонак.

ПОМОНӢ پامانى *ниг.* поймонӣ.

ПОНЗДАХ پانزده адади маълум, ки баъд аз чордах меояд.

ПОНЗДАҲСОЛА پانزده ساله касе ё чизе, ки понздаҳсол умр дорад.

ПОНЗДАҲСОЛАГӢ پانزده سالگى ба понздаҳ даромадан, понздаҳсола будан.

ПОНЗДАҲУМ پانزدهم шумораи тартибӣ аз адади понздаҳ.

ПОНСАД پانصد 1. *ниг.* панҷсад. 2. *таър.* яке аз мансабҳои ҳарбӣ дар аморати Бухоро.

ПООҲУ پآهو меъ. хонаи шашпахлу (мусаддас); ♦ (*ин*) **бинои пооху** киноя аз дунё.

ПОП *ю.* پاپ рӯҳониин христиан, кашиш.

ПОПЕЧ پاپيچ 1. пойпеч; пойтоба. 2. муқайяд, гирифтёр.

ПОПӢШ پاپوش кафш, мӯза; пойафзор, ки ба пой мепошанд: ♦ **бе попӯш** саросемавор.

ПОПӢШӢ پاپوشى *ниг.* попӯш.

ПОР پار *ниг.* порсол.

ПОРА I پاره 1. дарида, чокшуда. 2. як чузъ, қисми чизе, парча, тикка, лахта; бурда, лукма; **пораи нон** лукмаи нон, бурдаи нон; **пораҳои калони ангишт** лахтаи калони ангишт. 3. гурӯҳ, қисм; баъзе; **пора кардан** а) шикастан, кафондан, майда қадан; б) буридан, реза кардан; в) дарондан; **гиребони куртаашро пора кард; пора шудан** а) шикастан, майда-майда шудан; б) даридан, чок шудан; в) қанда шудан (ресмон); **пора-пора** майда-майда, реза-реза; лахт-лахт; **пора-пора кардан** майда-майда кардан, тиккаву пора кардан; **пора-пора шудан (гардидан)** а) майда-майда гаштан, шикаста реза шудан; б) лахт-лахт гаштан, дарида тит шудан.

ПОРА II پاره пул ё чизи дигар, ки ба касе ба-рои иҷрои кори ғайриқонунӣ дода мешавад; ришва; **пора гирифтан** ришва ситондан аз касе; **пора додан** ришва ҳӯрондан, ришва додан; **пора ҳӯрдан** ришва гирифтан.

ПОРА III پاره *кит.* паридан, париш, парвоз.

ПОРАГИР پاره گير он ки пора мегирад, ришвахӯр, ришваситон.

ПОРАГИРӢ پاره گيرى *ниг.* порахӯрӣ.

ПОРАДЕХ پاره ده он ки пора медихад, ришвадиханда.

ПОРАДИҲАНДА پاره دهند *ниг.* порадех.

ПОРАДИХӢ پاره دهى пора додан, ришвахӯронӣ; ришвадихӣ.

ПОРАДӢЗ پاره دوز он ки чизҳои (пойафзоли) даридаро медӯзад; кӯхнадӯз.

ПОРАДӢЗӢ پاره دوزى амали порадӯз; чизҳои пораро дӯхтан; пинадӯз; кӯхнадӯз.

ПОРАЗАН پاره زن *ниг.* порадӯз.

ПОРАӢ پاره اى *мансуб ба пора;* порча-порча, порашуда.

ПОРАХОР پاره خوار *ниг.* порахӯр.

ПОРАХӢР پاره خور он ки ришва мегирад, ришвагир, ришваситон.

ПОРАХӢРӢ پاره خورى ришвахӯрӣ, ришваситонӣ.

ПОРАШУДА پاره شده 1. дарида, резашуда. 2. ба ҳиссаҳо тақсимшуда, порча-порчашуда.

ПОРГИН پار گين 1. қое, ки обҳои чиркин, ганда, пасмонда ҷамъ мешавад, ҳамчун обрезаи ҳаммом, таҳоратхона; обрезаи ошхона. 2.

хандаке, ки бо об пур карда мешавад.

ПОРГӢ پارگی пина, дарбех, ямок, пора; **поргӢ андохтан** дарбех задан.

ПОРДУМ пардум тасмаи паҳни чармин ӯ аз матои мустаҳкам дӯхташуда, ки аз таги думи чорпоёни боркаш гузаронида аз ду сӯ ба ду канори полон ӯ зин баста мешавад.

ПОРИН парин *ниг.* **порина.**

ПОРИНА парине *мансуб ба* соли гузашта, пор-сола.

ПОРЛУМОН *англ.* پارلمان *ниг.* **парламент.**

ПОРЛУМОНӢ *парлманӣ* *ниг.* **парламентӣ.**

ПОРОВ паров *кит.* пир, пиразан, кампир.

ПОРС *парс* *ниг.* **форс.**

ПОРСАНГ *парснг* *ниг.* **посанг.**

ПОРСИГӢ *парсӣ* *ниг.* **форсизабон.**

ПОРСИЁНА *парсиёна* 1. пок, покиза, покдоман. 2. шармгинона, боодобона. 3. ба забони порсӣ (суханкунанда), форсизабон.

ПОРСИЗАБОН *парсӣ* *ниг.* **форсизабон.**

ПОРСӢ *парсӣ* 1. *мансуб ба* **Порс**, форсӣ. 2. забони форсӣ.

ПОРСО *парса* диндор, пархезгор; худотарс, зоҳид.

ПОРСОӢ *парсӣ* 1. покӣ, покизагӣ, покдоманӣ. 2. диндорӣ, пархезгорӣ, зоҳидӣ.

ПОРСОЛ *парсал* соли пеш, соли гузашта.

ПОРСОЛА *парсала* *мансуб ба* соли гузашта, порина.

ПОРСОЛИНА *парсалина* *ниг.* **порсола.**

ПОРТ *порт* давлате, ки тахминан с. 250 то миллод дар ҷануб ва ҷанубу шарқи баҳри Хазар асос ёфта то солҳои 20 асри 3 мавҷуд буд, сулолаи Ашкониён асосгузори ин давлат буданд.

ПОРТӢ *партӣ* 1. *мансуб ба* **Порт**. 2. забони мардуми Порт (пахлавӣ), ки яке аз забонҳои мурдаи забонҳои эронӣ аст, дар замони Ашкониён забони идорӣ ва расмӣ он маҳсуб мешуд.

ПОРУ *паро* саргини ҳайвони хонагӣ, ки аксар барои пурқувват кардан ба замин рехта мешавад; нурӣ; **поруи маъданӣ** нурии саноати химиявӣ.

ПОРУАНДОЗӢ *паруандозӣ* *исми амал аз* **пору андохтан**: пору рехтан (*ба замин, ба таги растаниҳо*).

ПОРУЗАНИӢ *парузонӣ* ба замини кишт пору додан, порудихӣ.

ПОРУКАШ *парокш* 1. он ки пору мекашонад. 2. тахтаи дастадори каландмонанд, ки бо он пору ва хокрӯбаҳоро ба як тараф мекашанд.

ПОРУКАШӢ *парокшӣ* пору кашондан, поруро ба замин бурда рехтан.

ПОРУКАШОН *парокшан* **мошини порукашон** мошине, ки партовро мекашонад.

ПОРУКАШОНӢ *парокшанӣ* *ниг.* **порукашӣ.**

ПОРУОБ *парооб* поруи дар об тар кардашуда; оби пору, ки ба кишт сар медиҳанд, шарба-ти пору.

ПОРУПОШӢ *паропашӣ* пору рехтан ба замин, пошидани пору.

ПОРУТӢ *парут* *тӯдаи* пору, партов.

ПОРУХОНА *парухона* ҷое, ки дар он пору ҷамъ шудааст.

ПОРЧА *парча* 1. як қисми хурди ягон чиз; пораи чизе; қисм, пора. 2. бурда, тика. 3. ҳар чизи бофташуда аз нах ё пашм. 4. қисм, лавҳа, қитъа (*аз навиштаҷот ё чизҳои шунда*); **порча-порча** қисм-қисм, бурда-бурда; пора-пора, лахт-лахт; **порча-порча буридан** бўлак-бўлак кардан (*мас., матоъро*); **порча-порча кардан** бурда-бурда кардан, ба қисм (бўлак)-ҳо тақсим (ҷудо) кардан.

ПОРЧАБОФ *парчабоф* *кит.* он ки порча ва матоъ мебофад.

ПОРЧАБОФӢ *парчабофӣ* 1. амал ва кори порчабоф. 2. коргоҳе, ки дар он порча мебофанд.

ПОРЧАГУЛ *парчагул* *бот.* гулдор, гулаш калон-калон: **рӯймолҳои ранг ба ранги порчагул.**

ПОРЧАФУРӢ *парчафурӯш* *кит.* он ки ба фурӯши порчаву либосворӣ машғул аст,

баззо3.

ПОРЧАФУРҶШ پارچه‌فروشی *кит.* амали порчафурӯш, баззо3; ҷой порчафурӯш.

ПОС پاس 1. як ҳисса аз ҳашт ҳиссаи шабона-рӯз, ҳиссае аз шаб; як муддати навбатдории посбони шабона. 2. дидбонӣ, посбонӣ. 3. ҳурмат, эҳтиром, иззату икром; **поси хотир** риояи ҳурмат(-и касе), эҳтироми хотир (-и касе); **пос доштан** ҳурмати касеро ба ҷо овардан; **пурсу пос** ахволпурсӣ.

ПОСАНГ پاسبان он чи барои баробар ва мувозина кардани ду каффаи тарозу бар як каффаи тарозу мениханд, санги тарозу.

ПОСБОН پاسبان 1. дидбон, ниғаҳбон, қаровул. 2. муҳофиз, ниғаҳдоранда.

ПОСБОНГОҲ پاسبان‌گاه ҷои посбонӣ, қароргоҳи посбон.

ПОСБОНӢ پاسبانى ниғаҳбонӣ, дидбонӣ, муҳофизат; қаровулӣ; **посбонӣ кардан** ниғаҳбонӣ кардан, муҳофизат кардан; **ба посбонӣ мондан** қаровул гузоштан, барои дидбонӣ мондан касеро.

ПОСГОҲ پاسگاه ҷои посбонӣ, ҷои посбон, пост: **посгоҳи назорати убур**.

ПОСДОР پاسدار посбон, муҳофиз.

ПОСДОРАНДА پاسدارنده посбон, посбоникунанда, ниғаҳдоранда.

ПОСДОРӢ پاسدارى ниғаҳбонӣ, дидбонӣ, муҳофизат.

ПОСИРА I پاسيره *таър.* 1. қитъаи замин, ки заминдорон ба ятимон меоданд, то ки барои музди хизмати худ кошта, ҳосилашро гиранд. 2. як миқдор ғалла, ки дар сари хирман ба музди кор ё хизматаш дода мешуд.

ПОСИРА II پاسيره *кҳн.* харҷӣ; захира, пасандоз (*пул, ғалла ё чизи дигар*); **посира кардан (намудан)** захира кардан (намудан), пасандоз кардан (намудан).

ПОСИРАКОР پاسيره‌کار *таър.* он ки замини заминдорро ба тариқи посира кишт мекунад.

ПОСКУНА پاسکنه *гуфт.* чаппа, подархаво, баръакс.

ПОСКУНО پاسکنا *ниг.* поскуна.

ПОСОР پاسار *кит.* лагад, лагадкӯб.

ПОСУХ پاسخ *кит.* ҷавоб; **посух додан** ҷавоб додан; **посух гирифтан** ҷавоб гирифтан.

ПОСУХГҶ(Ӣ) پاسخ‌گو(ی) он ки ба пурсишҳо ва талаботе ҷавобгӯӣ мебошад, ҷавобгӯ, посухдиҳанда.

ПОСУХГҶӢ پاسخ‌گوئی посух додан, ҷавоб додан, ҷавобгӯ будан, ҷавобгӯӣ.

ПОСУХНОМА پاسخ‌نامه ҷавоби хаттӣ; номаи ҷавобӣ.

ПОСҶХТА پاسخ‌خته *ниг.* пойсӯхта.

ПОТАР پاتر *кит.* зани хушовоз.

ПОТЕША پاتیشه *ниг.* пойтеша.

ПОТИЛА پاتيله деги мисини даҳанфарох, ки бештар дар ҳалвогарӣ истифода мешавад.

ПОТУСҚА پاتوسقه моддаи тарканда, моддаи тарконанда; детонатор.

ПОФИШОР پافشار *боф.* тахтачаи помонак дар дастгоҳи бофандагӣ, ки дар натиҷаи пай ҳам зер кардани онҳо гула ба ҳаракат мебарояд.

ПОФИШОРӢ پافشارى истодагарӣ, исрор, муқовимат.

ПОХСА پاخسه 1. лой хуб кӯфта пазондашуда, ки аз он девори похса месозанд. 2. деворе, ки бе сангу хишт аз лойи пазондашуда сохта шудааст. 3. ҳар як қатори ин гуна девор, ки баландиаш як оршин мешавад; **хонаи похса** хонае, ки девораш похсагин аст; **похса задан** аз похса девор кардан.

ПОХСАГИН پاخسه‌گين *ниг.* похсагӣ.

ПОХСАГӢ پاخسگی бо лойи похса сохташуда, гилин.

ПОХСАДЕВОР پاخسه‌ديوار девори похсагӣ: **хонаи похсадевор**.

ПОХСАЗАН پاخسه‌زن он ки похса мезанад, он ки аз похса девор мебардорад.

ПОЧА پاچه 1. аз зону то панҷаи по, қисми аз зону поёнии пой одам ва ҳайвонот; **каллаю поч** каллаю пойҳои чорпоён, ки барои пухтан тайёр шудааст. 2. қисми поёнии шалвор, эзор, эзорпоча; **поча дароз кардан** мурдан; **поча дароз карда** хобидан бемалол хобидан, кор накардан.

ПОЧАДАРОЗ پاچه‌دراز *ниг.* подароз.

ПОЧАК پاچک 1. *шакли тасғири* **пой**, пойча, поча; **почак задан** пой куфтан, тапидан. 2. саргини гов, ки хушк шудааст, таппии гов.

ПОЧАНГ I پاچنگ сӯрохи хона ва кушк, ки ба як чашм аз он ба берун менигаранд; дари-ча, дариचाи хурд.

ПОЧАНГ II پاچنگ ҳ. сӯрохи тирандозии истехком ё танку киштии ҳарбӣ.

ПОЧАПАЗ پاچه‌پز *ниг.* пойчапаз.

ПОЧПОЯ پاچپايه замини гандум ё чави дарав кардашуда.

ПОЧТА лот. پاچته 1. муассисае, ки мактуб, пул ва ашёи сабукро аз як ҷо ба ҷои дигар ме-расонад. 2. биное, ки ин муассиса ҷойгир шудааст; **почтаи марказӣ** почтампт. 3. чизҳое ки ба воситаи почта омадааст: **почтаи пагоҳӣ**, **почтаи саҳроӣ**, **почтаи ҳарбӣ**.

ПОЧТАХОНА پاچته‌خانه биное, ки дар он идо-рай почта ҷойгир шудааст.

ПОЧ(Ч)О پاچа *гуфт.* шавҳари хоҳар, апа, хола ё амма; **шаҳси домод** (*нисбат ба хешони на-здик, ки хурд бошанд*), язна.

ПОЧОМА پاچامه эзори занона.

ПОШ پاش 1. *асоси замони ҳозира аз* **пошидан**. 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои* **пошанда: атрпош, обпош.**

ПОШ پاش **пош додан** **пошидан**, ба ҳар тараф пароканда кардан, паҳну парешон кардан; **пош хӯрдан** титгу пит шуда рафтани, парешон шудан, пароканда гардидан; **пош-пош** па-рокандаву парешон; реза-реза.

ПОШАНГ پاشنگ 1. хӯшаи ангур, сари ангур. 2. харбуза, тарбуз, каду ва бодиринг, ки ба-рои тухм монда шудааст.

ПОШДИҲАК پاشدهک афзоре, ки барои пош додани моддаҳои обакӣ ё хока кор фармуда мешавад.

ПОШИДА پاشيده *сифати феълии замони гу-зашта аз* **пошидан: аз ҳам пошида** аз ҳам чудо, пароканда, парешон.

ПОШИДАН پاشيدن 1. афшондан, пош додан, чошидан, пароканда кардан: **барқ пошидан**, **нур пошидан**, **равшанӣ пошидан**, **шӯъла по-шидан**. 2. рехтан, чошидан, пош додан; **об**

пошидан об рехтан, об задан. 3. *мач.* рех-тан; нисор кардан; **ба дили касе оби сард** **пошидан** касеро фиреб додан; **ба сари чизе хок** **пошидан** чизеро барҳам задан, чизеро фурӯ нишондан; **ба чашми касе хок** **каши-дан** касеро фиреб додан; **ба чароҳати касе намак** **пошидан** азоби касеро зиёдтар кар-дан, алами касеро боз ҳам афзудан.

ПОШНА پاشنه 1. қисми интиҳои қафои пой одам. 2. қисми ақибӣ поёни кафш, мӯза ва пойафзоли дигар; **пошнаи мӯза**; **пошна за-дан** а) аспро ё ҳайвони дигари савориро бо пошнаи по зада рондан; б) ба ақиб задани тир (*милтиқ, тапонча вақти парондан*); **пошна кӯфтан** по задан, по кӯфтан; **пошна задани кор** ақиб рафтани кор, шикасти кор.

ПОШНАБАЛАНД پاشنه بلند пойафзоли пош-нааш баланд.

ПОШНАБОРИК پاشنه‌باریک пойафзоли пош-нааш борик.

ПОШНАДОР پاشنه دار бопошна, пойафзоле, ки пошнаи баланд дорад: **туфли пошна-дор.**

ПОШНАПАСТ پاشنه‌پست пойафзоли пошнааш паст.

ПОШНАПАҲН پاشنه‌پهن 1. *гуфт.*, *таҳқ.* пой-луч, одами бечора.

ПОШОН پاشان *феъли ҳол аз* **пошидан**; **пошон-да.**

ПОШХҶУРАНДА پاشخورنده *сифати феълии за-мони ҳозира аз* **пош хӯрдан**; паҳну парешоншаванда.

ПОШХҶУРДА پاشخورده *сифати феълии замони гузашта аз* **пош хӯрдан**; паҳну парешон, парокандашуда.

ПОШХҶУРӢ پاشخوري 1. *исми амал аз* **пош хӯрдан**; чошидан, пароканда шудан. 2. барҳам хӯрдан.

ПОШШО پاشا *гуфт.* калимаи эҳтиром ва наво-зиш *нисбат ба зани аз худ калон ё соҳибэътибор вақти муроҷиат.*

ПОШШОБИӢ پاشايي *гуфт.* зани солхӯрда аз оилаи ашрофон.

ПОШШОҲОН پاشاخان *гуфт.* зан ё духтари нисбатан калонсол ё соҳибэътибор.

ПОЯ پايه 1. ҳар як паллаи нардбон ва зина,

зинапо, поғунда. 2. мартаба, мақом, кадр, даража; **ба пояҳои баланд расидан** ба дараҷаи баланд бардошта шудан. 3. бунёд, асос, таҳкурси; **поя маҳкам намудан** мустаҳкам шудан, устувор гаштан. 4. сутун, амуд. 5. зер, таг, поёни чизе, домани чизе; **пояи девор**; **пояи кӯҳ**. 6. пои чизҳои ғайричондор; **пояи миз**, **пояи кат**. 7. ҷои ягон кишт; **гандумпоя**, **шолипо**. 8. қисми аз хок беруни растанӣ, тана- соқаи гиёҳ (*ғайри дарахт*).

ПОЯАФРОЗ *پایه‌افزار* *кит.* баландкунандаи мартаба, болобарандаи даража.

ПОЯВАР *پایه‌وار* баландмартаба, баландмақом.

ПОЯГУЗОР *پایه‌گذار* асосгузор; бунёдгузор; **поягузори адабиёт**.

ПОЯГУЗОРӢ *پایه‌گذاری* 1. асосгузори, бунёдгузори. 2. оғоз намудан, ифтитоҳ намудан.

ПОЯК *پایک* 1. *шакли тасвири* **пой**; **поча**; **пояк задан** по кӯфтан, тапидан. 2. пиёда. 3. по-сбон, ниғаҳбон.

ПОЯКЗАӢ *پایک‌زنی* **пояк задан**, **поча задан**.

ПОЯКӢ *پایکی* *таър.* он ки ба чилимқашҳо чилим қашонда ба ивази ин хизматаш пул мегирифт.

ПОЯНДА *پاینده* 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **поидан**. 2. бардавом, ҷовид, абадӣ. 3. пойдор, устувор; боқӣ; **поянда шудан** ҷовид гаштан.

ПОЯНДАГӢ *پایندگی* **поянда будан**, **бардавомӣ**, **ҳамешагӣ**; **бақо**, **абадият**.

ПОЯХАРОБ *پایه‌خوار* бебунёд, асосаш хароб.

ПРАГМАТИЗМ *ю.* *прагматизм* 1. яке аз равияҳои фалсафӣ, ки идрокӣ қонунҳои объективии воқеиятро инкор мекунад ва фақат чизи ғоиданокро ҳақиқат мешуморад. 2. баёни тасвири воқеаҳои таърихӣ аз ҷиҳати вобастагии зоҳирӣ ва мутақобилии онҳо: **прагматизми миллатгарой**.

ПРЕЗИДЕНТ *лот.* *президент* 1. сардори интихобии як қатор мамлакатҳо раиси ҷумҳур, раисҷумҳур: **Президенти кишвар**. 2. сардори интихобии баъзе идора ва созмонҳо: **Президенти Академияи илмҳо**, **Президенти Кумитаи байналхалқии таҳқиқи фазои кайҳон**.

ПРЕЗИДЕНТӢ *پریزیدنتی* *мансуб ба президент*;

аз тарафи президент: **квотаи президентӣ**.

ПРЕЗИДИУМ *پریزیدیوم* *кҳн., ниг.* **раёсат**.

ПРИНТЕР *лот.* *принтер* *тех.* дастгоҳи компютерӣ, ки ба он васл шуда, навиштаҷоти дар компютер таҳияшударо ҷоп мекунад; ҷопкунак, ҷопгар.

ПРЕФИКС *лот.* *префикс* *збш., ниг.* **пешванд**.

ПРИЗМА *ю.* *призма* 1. *ҳанд.* серқирра, серпахлӯ; маншур. 2. ҳар чизи шаффоф, ки шакли призмаро дошта бошад.

ПРИНСИП *лот.* *принсип* 1. асос, қонун, усул, бунёд, шарт. 2. эътиқод, ақида, нуктаи назар.

ПРИНСИПНОК *پرینсіп‌ناک* бо принцип; аз рӯи принцип.

ПРОБЛЕМА *проблема* масъалаи муҳим ва мураккаб, ки бояд ҳал карда шавад.

ПРОКУРАТУРА *фр.* *пракураторе* мақомоти ҳокимияти давлатӣ, ки риояи қонунҳоро назорат мекунад ва вайронкунандагони ин қонунҳоро ба масъулияти судӣ мекашанд, додситонӣ: **прокуратураи генералӣ**, **прокуратураи шаҳр**.

ПРОКУРОР *фр.* *пракурар* шахси аз тарафи давлат таъиншуда, ки риояи қонунҳоро назорат мекунад, додситон.

ПРОКУРОРӢ *پراکوری* *мансуб ба прокурор*; **назорати прокурорӣ** назорати додситонӣ.

ПРОРЕКТОР *лот.* *проректор* муовини ректор дар мактабҳои олий; ноибӣ ректор.

ПРОТЕЗ *фр.* *протез* узви сунъӣ ва ориятии бадан, ки ба ҷои узви табиӣ гузошта шудааст (*мас., по, даст, дандон*).

ПРОТЕСТАНТИЗМ *лот.* *протестантизм* номи умумии таълимоти динии яке аз мазҳабҳои христианӣ аст.

ПРОТЕСТАНТӢ *پراتیستنӣ* *мансуб ба протестантизм*.

ПРОТОКОЛ *ю.* *протокол* *ниг.* **суратмаҷлис**.

ПРОТССЕССОР *پراتیسсар* *ниг.* **пардозанда**.

ПРОФЕССОР *лот.* *профессор* 1. унвони баланди илмӣ, ки ба муаллимони мактабҳои олий ва кормандони муассисаҳои илмию таҳқиқотӣ барои соҳиб шуданашон ба ихтисоси ба-

ланди соҳаи кори худ дода мешавад. 2. шахсе, ки ин унвонро дорад.

ПРОФЕССОРӢ پرافیساری мансуб ба профессор: унвони профессорӣ.

ПСИХОЛОГИЯ ю. پسیخالاکیه ниг. равоншиносӣ.

ПУБЛИСИСТИКА лот. پوبلیсістіка адш. адабиёт оид ба масъалаҳои муҳими ҷамъиятию сиёсии ҳозира (мақола, очерк).

ПУБЛИСИСТӢ پوبلیсіستی мансуб ба публицистика: мақолаи публицистӣ.

ПУҒАНАК پوغنک бот. гиёҳи бисёрсолаи сермӯяки баргаш думчадор ва гулаш сафед.

ПУД I پود кҳн. нахҳое, ки дар бофтани матоъ ба паҳноии он ба кор бурда мешавад; муқоб. тор; ◇ аз тору пуди чизе задан аз ин тарафи чизе дуздидан.

ПУД II р. پود ченаки вазн, ки ба 16 кг баробар буд.

ПУД III پود кит. пешдоргирон, параҳаҳои хушке, ки барои даргиронидани оташ ба кор мебаранд.

ПУДА پده кит., ниг. пада 3.

ПУДИНА پدینه бот. як навъ гиёҳи хушбӯй, хулбӯ.

ПУДИНАГӢ پودینگی мансуб ба пудина; аз пудина пухташуда: санбӯсаи пудинагӣ.

ПУК پوک 1. дарунхоли, пуч, пӯкка. 2. боде, ки барои даргирондани оташ аз даҳан медаманд, пучф.

ПУККА پوکه тарафи дамидаи пушти бучул, ки дар бучулбозӣ бохт ҳисоб меёбад; муқоб. чикка.

ПУЛ I ю. پول 1. филизи сикказадашуда ё коғазҳои ба рӯяшон арзиши муайян нақшёфтаи давлатӣ, ки вақти хариду фурӯш меъёри арзиш мебошад. 2. арзиш, нарх. 3. сармоя; пули бедардмиён пули муфт, пуле, ки бе меҳнат ба даст омадааст; пули накд(а) пули мавҷуда; пули пучак ниг. пули сиёҳ; пули сиёҳ тангаи мисини аморати Бухоро, ки 64 донааш 50 тини сиккаи русӣ буд; пули ҳалол пули меҳнатӣ; чизи ба пул мерафтагӣ чизи арзишноқ, он чи ба фурӯш рафтанаши мумкин аст; пул ёфтан пул ба даст даровардан, даромад кардан, меҳнат карда музд

гирифтан; пули касе сӯхтан беҳуда сарф шудани пули касе; беҳуда рафтани пули касе, қарз дода пас гирифта натавоништан, моли қалб харидаан ва г.; пул кардан фурӯштан чизеро; пул шудан ба фурӯш рафтани моле; ба як пул(-и сиёҳ, пучак) наарзидан аҳамият надоштан, тамоман беқадр будан; ба як пул(-и сиёҳ, пучак) нагирифтан ҳеч писанд накардан, асло ба эътибор нагирифтан; ду (як) пул будан беқадр кимат будан, арзише надоштан; ◇ пул додаму дарди сар харидам (зарб.).

ПУЛ II пл гузаргоҳи болои наҳр, рӯд, ҷӯй ва г., кӯпрук: пули оҳанин; пули сирот д. пули ниҳоят бориқе, ки аз болои дӯзах ба сӯи ҷаннат кашида шудааст; пул бастан (кашидан) кӯпрук сохтан, болои дарё.

ПУЛАКӢ پولگی гуфт. бо пул; ба ивази пул; пул гирифта: тамошои пулакӣ, хизматҳои пулакӣ.

ПУЛАКЧА پولچه 1. тангачаҳои тунуки бадаи моҳӣ. 2. тангачаҳои рӯи баъзе аз асбобҳои ороишӣ ва зинатӣ.

ПУЛАКЧАБОЛ پولچهبال зоол. як навъи ҳашарот.

ПУЛАКЧАДОР پولچهدار пулакчанок (моҳӣ ё асбоби зинат), дорой пулакча.

ПУЛҒУНДОРӢ پولغنداری пул ҷамъ кардан, сарват ҷамъ кардан, ғундоштани пулу мол.

ПУЛДОН پول دان зарфе, ки дар он пул ҷамъ мекунанд.

ПУЛДОР پولدار он ки пул дорад; серпул, доро, бой; пулдор шудан серпул шудан, бой шудан.

ПУЛДОРӢ پولدارӣ серпулӣ, пуд доштан, дорой.

ПУЛДӢСТ پولدوست ниг. пулпарасти.

ПУЛЕМЁТ р. پولیمیات аслиҳаи автоматии тезпарони ҷангӣ, мусалсал: пулемёти дастӣ.

ПУЛЕМЁТЧӢ پولیمیاتچی он ки аз пулемёт мепазонад.

ПУЛЁБ پولياب он ки кор карда пул ёфта метавонад, он ки роҳи пул ҷамъ карданро медонад.

ПУЛЁБӢ پوليابی пул ёфтан, пул кор кардан: роҳи осони пулёрӣ.

ПУЛӢ پولى *мансуб ба пул*; коре ё чизе, ки ба пул вобаста аст: **даромади пулӣ**, **ёрмандии пулӣ**, **муомилоти пулӣ**.

ПУЛМАСТ پولمست он ки пули бисёр дорад, серпул; бой.

ПУЛНОК پولناک 1. *ниг. пулдор*. 2. *ниг. пулакӣ*: тамошои пулакӣ.

ПУЛНОСЕР پوله ناسير ҳариси пул, пулпараст, ба пул чашмгурусна.

ПУЛПАРАСТ پولپرست ҳариси пул, пулдӯст, он ки чамъ кардани пулро дӯст медорад.

ПУЛПАРАСТӢ پولپرستى пулпараст будан, ҳарисӣ ба пул, пулдӯст.

ПУЛСОЗ پلساز кӯпруксоз.

ПУЛСОЗӢ پلسازى пул (кӯпрук) сохтан.

ПУЛСУПОРАНДА پول سپارنده 1. *сифати феъли замони ҳозира аз пул супурдан*. 2. *мол. пулгузор (мас., ба хазинаи амонатӣ)*.

ПУЛТ олм. پولت афзоре, ки бо он чизеро ба тарзи автоматики идора мекунад.

ПУЛТАЛАБ پول طلب пулхоҳ; коре, ки пул харҷ карданро талаб мекунад.

ПУЛЧАМЪКУНӢ پول جمعگوني *ниг. пулгундорӣ*.

ПУЛЧУДОКУНӢ پول جداگوني пул чудо кардан барои иҷрои корҳои муҳим (*мас., сохтмон*).

ПУНБА پنبه *ниг. пахта*.

ПУНБА(К) پنبه/پنیک доначае, ки баҳорон дар шоҳи дарахтон пайдо мешавад ва аз он барг сар мезанад, муғча.

ПУНБАДАРГӢШ پنبه درگوش 1. он ки пахта дар гӯш мегузорад. 2. *мач. ғофил, беҳабар, кар*.

ПУНБАДОНА پنبه دانه тухми пахта, чигит, донаи пунба, пунбадона.

ПУНБАЗОР پنبه زار *кит. киштзори пахта, пахтазор*.

ПУНБАСИФАТ پنبه صفت пунбамонанд, сафед.

ПУНБАЧӢБ پنبه چوب чӯби буттаи пунба, ғӯзапоя.

ПУНДОНА پنبه دانه *ниг. пунбадона*.

ПУНШ англ. پوش нӯшобаи спиртдор, ки аз

ром бо қанд, лимон ё шираи меваҳои дигар ҷӯшонида тайёр карда мешавад.

ПУР I پر 1. лаболаб анбошта, *муқоб. холи*, *тиҳӣ*; **пур аз...**, **пури...** лабрес: **ҳавзчаи пур аз об**; **пур-пур** ниҳоят пур, саршор, лабрес. 2. тамои, комил; **моҳи пур** моҳи шаби чордах. 3. бисёр, афзун, зиёд; *муқоб. кам*. 4. *мач. сер*; **серу пур** бе камбудӣ, бо фаровонӣ; **шикам пур кардан** шикам сер кардан; **шикам пур шудан** сер шудан; **пур кардан** а) зарфери аз чизе лаболаб кардан, анбоштан; б) иҷро кардан (*нақшаро*); в) навиштан (*саволнома-ро*); г) фаро гирифтани, ишғол кардан; д) ҷои чизеро бо чизи дигар гирифтани, талофӣ кардан, иваз намудани; **пур шудан** (**гаштан**, **гардидан**) а) лаболаб шудан, ишғол карда шудан, фаро гирифта шудан (*зарф бо об, хона бо дуд*); б) ба анҷом расидани: **як сол** (**мох, ҳафта**) **пур шуд**; **паймонаи** (**рӯзи**) **касе пур шуд** умраш ба охир расид. 5. *ҷузъи аввали калимаҳои мураккаб ба маънои бисёр*, бисёрӣ, зиёдӣ: **пургӯй** сергап; **пурдон** бисёрдон, ботаҷриба; **пуркор** бисёркор; **пуралам** алами бисёр; **дили касеро пур кардан** касеро ба чизе бовар кунонидан, итминон додан; **дил пур будан** боварӣ доштан, эътимод доштан (ба касе, аз чизе); **дилпур шудан** боварӣ ҳосил кардан; **бо даҳони пур**, **даҳон пур карда** бо итминони тамои, бо ифтиҳор (гуфтан чизеро).

ПУР II پور *кит. писар*.

ПУРАВЧ پراوج дар айнаи авҷ, дар болоравӣ; ба дараҷаи баланд расида, бо пешрафту комёбӣ.

ПУРАДО پرادا 1. пурноз, пуристигно, ишвагар; **чашмони пурадо**. 2. баҳонагир.

ПУРАЗАМАТ پر عظمت хеле бузург, боҳашаат; **коҳи пуразамат** коҳи боҳашамат.

ПУРАЗМ پر عزم азмаш қавӣ, қавиירוда, тасмими қатъӣ гирифта.

ПУРАЗОБ پر عذاب пуразият, боранҷ, бомашаккат, бо азоби зиёд.

ПУРАЛАМ پرالم пур аз ранҷу ҳасрат, пурандӯх, андӯхнок, дарднок; **гирияи пуралам** гирияи дарднок.

ПУРАНВОР پرانوار пурнур, дурахшон.

ПУРАНДЕШ پرانديش *ниг. пурандеша*.

ПУРАНДЕША پرانديشه 1. ҳаёломез: **чашмони пурандеша**. 2. пурташвиш, пуризитироб. 3.

оқибатандеш, бомулоҳиза; хирадманд.

ПУРАНДЕШАГӢ پرانديشگي 1. андӯхгинӣ, ғамгинӣ. 2. ҳаёломез будан. 3. бомулоҳизагӣ.

ПУРАНДЕШӢ پرانديشي пурандеш будан, хирадмандӣ, бомулоҳиза будан.

ПУРАНДӢХ پراندوه андӯхгин, ғамгин, пуралам.

ПУРАРЗИШ پرارزش арзишнок, қиматбаҳо, пурқимат, гаронбаҳо.

ПУРАСРОР پراسرار пур аз муаммо, сирдор: нигоҳи **пурасрор**.

ПУРАФҶОН پرافغان гирён, нолон.

ПУРАФСУН پرافسون пурхила, фиребанда; мафтункунанда: **олами пурафсуни кӯдакӣ**.

ПУРАФСОНА پرافسانه фиребанда, беҳуда, беасос; пурасрор: **коҳи пурафсона** дунё.

ПУРАШК پراشк пурсиришк, гирён: **чаши пурашк**.

ПУРБАР پربر пур аз ҳосил, серҳосил, пурмева, сермева.

ПУРБАРАКАТ پربرکت 1. баракатнок, зиёд, афзун. 2. пурҳосил, пурнеъмат: **замини пурнеъмат**.

ПУРБАРГ پر برگ барги зиёд дошта, сербарг: **дарахти пурбарг**.

ПУРБАРДОШТ پربرداشت 1. бардоштнок, дерпой. 2. пурсабр, пуртоқат, вазнин.

ПУРБАҲО پربها гаронбаҳо, арзишнок; пурарзиш, дорои қимати баланд, ганчи пурбаҳо.

ПУРБАҲРА پربهرе фоидаовар, судманд.

ПУРБИМ پرېم 1. тарснок, ваҳшатангез: **роҳи пурбим**, **харобаи пурбим**. 2. тарсанда, ба воҳима афтода: **дили пурбим**.

ПУРБИН پربين 1. заррабин. 2. *мач.* амикбин: **чаши пурбин**.

ПУРБОД پرباد 1. пур аз бод, шамол. 2. аз бод пур, аз бод пур карда, аз ҳаво пур кардашуда; **гупсари пурбод**; **машки пурбод** одами беҳудагӯ, лофзан.

ПУРБОДА پرباده пур аз шароб, лабрез аз май:

қадаҳи пурбода.

ПУРБОР پربار 1. пур аз бор, чизе, ки бар вай бори бисёр ниҳода шудааст, боркарда: **аробай пурбор**, **мошини пурбор**. 2. пур аз ҳосил, серҳосил, пурмева: **дарахти пурбор**, **хӯшай пурбор**, **шоҳай пурбор**.

ПУРБОРӢ پرباري 1. пурбор будан. 2. серҳосилӣ, сермевагӣ, зиёда ва вазнинии ҳосил (*меваҳо*).

ПУРВАЗН پروزن беҳад вазнин, дорои вазни зиёд.

ПУРВАЛВАЛА پرولوله серғавғо, пурғавғо, пуршӯр.

ПУРВАСАХ پروسخ пур аз чирк, чиркин, ифлос.

ПУРВАҲШАТ پروحشت пурбим, тарснок, пурхарос, воҳимаангез: **дашти пурваҳшат**.

ПУРВАҶД پروجد ба вачд омада, бо шавқу завқӣ баланд.

ПУРВИҚОР پروقار бовиқор, ботамкин, босалобат, назарбаланд.

ПУРВОҲИМА پرواهمه воҳиманок, пурваҳшат: **садои пурвоҳима**.

ПУРВУСЪАТ پروسعت бовусъат, васеъ; муфассал.

ПУРГАВҲАР پرگوهر 1. пур аз чавахирот, бо зару зевар. 2. *мач.* асилзода, начиб.

ПУРГАП پرگپ он ки зиёд сухан мегӯяд, сергап.

ПУРГАПӢ پرگپي 1. пургап будан, сергапӣ. 2. гапҳои беҳуда гуфтан.

ПУРГАРД پرگرد пур аз гард, гардолуд, гарднок.

ПУРГИЛ پرگل пур аз гил, пур аз хок, пурлой.

ПУРГИРЕҲ پرگره пур аз гиреҳ, пурчин, пуршиканҷ, банддор, ҳалқа-ҳалқа.

ПУРГУЛ پرگل 1. пур аз гул, сергул. 2. шукуфон: **шоҳаҳои пургул**.

ПУРГӢ(Ӣ) پرگو(ي) 1. он ки бисёр гап мезанад. 2. лаққӣ, сергап: **одами пургап**.

ПУРГӢӢ پرگوئي сергапӣ, бисёргапӣ; лаққигӣ; **пургӢ кардан** бисёр гап задан, беҳуда гап задан.

ПҮРГҮШТ پرگوشت фарбех, сергүшт.

ПҮРПҮРҒАВҒО پرغوغا серғавғо, пуршүр, пурошүб, пуризтироб.

ПҮРҒАЗАБ پرغضب хашмгин, ғазаболуд, қахрон, пурхашм.

ПҮРҒАЙРАТ پرغیرت серхаракат, кӯшишнок.

ПҮРҒАЛАЁН پرغلیان пурчүш, пурошүб, пурхурүш: **дарён (оби) пурғалаён, фикри пурғалаён.**

ПҮРҒАЛАТ پرغلط пур аз ғалат, ғалаташ бисёр.

ПҮРҒАЛОҒУЛА پرغلاغله пурғулғула, пурғавғо.

ПҮРҒАМ پرغم пур аз ғам, ғамнок, андүхгин, дорои андүхи зиёд, пурғусса.

ПҮРҒАМЗА پرغمزه нозгар, пурноз, ғамзагар, фаттон.

ПҮРҒАШ پرغش пурташвиш, ғазаболуд.

ПҮРҒИЗО پرغذا серғизо: **хӯроки пурғизо.**

ПҮРҒУБОР پرغبار 1. ғуборолуд. 2. торик.

ПҮРҒУЛҒУЛ پرغلغل *ниг.* пурғулғула.

ПҮРҒУЛҒУЛА پرغلغله пурғавғо, пурғалоғула; пурталотум: **мавҷҳои пурғулғула, мусикии пурғулғула.**

ПҮРҒУРУР پرغورور сертакаббур, ҳавобаланд, бовикор, сарбаланд.

ПҮРҒУССА پرغصه пурғам, ғамнок, пурандүх.

ПҮРДАБДАБА پردبدبه дабданок, бошукӯх.

ПҮРДАРБЕХ پردربه серямоқ, ямоқин, серпорғй.

ПҮРДАРД پردرد 1. бисёр дардкунанда; дардманд: **сари пурдард.** 2. аламангез, ғамангез, ҳасратовар: **охи пурдард, саргузашти пурдард.**

ПҮРДАРОМАД پردرامد сердаромад; дорои ғоидаи зиёд.

ПҮРДАҲШАТ پردهست 1. даҳшатнок, пурвоҳима. 2. пурхатар, пурхавф.

ПҮРДИДА پردیده бисёрдида, пуртачриба, коромӯхта, коромузда: **духтури пурдида.**

ПҮРДИҚҚАТ پردقت бодикқат, амиқназар.

ПҮРДИҚҚАТӢ پردقتی бодикқат будан, аниқназарӣ.

ПҮРДИЛ پردل нотарс, далер, диловар, ҷасур: **мардуми пурдил.**

ПҮРДИЛӢ پردلی далерӣ, диловарӣ, шуҷоатмандӣ.

ПҮРДОҒ پرداغ 1. пур аз доғ, лаккадор; доғдор; олула, чиркин. 2. дардманд, пур аз дарду алам; озурда, ранчида: **қиссаи пурдоғу дард.**

ПҮРДОМАНА پردامنه доманадор, густурда, тӯлонӣ.

ПҮРДОН پردان бисёр доно; пуртачриба, корозмӯда.

ПҮРДОШТ پرداخت пуртоқат, сердошт (*доир ба* либос ва пойафзол).

ПҮРДУД پردود пур аз дуд, сердуд, дудғала.

ПҮРЗ پر 1. *кит.* хате ё ки риштае ба рӯи матои пашмин ва абрешимин пайдо мешавад. 2. рахнае, ки болои баъзе меваҳо пайдо мешавад.

ПҮРЗАБОН پرزبان пургӯй, сергап, бисёргӯй..

ПҮРЗАБОНӢ پرزبانى пургӯй, сергапӣ, бисёргӯӣ.

ПҮРЗАВҚ پردوق пуршавқ, шавқманди зиёд.

ПҮРЗАР پرزر пур аз зар, пур аз тилло, сарватманд, доро, бой.

ПҮРЗАРАР پرضرر бисёр зарарнок, пур аз зарар.

ПҮРЗАХМ پرزخم пур аз захм, бисёр захмнок, пурҷароҳат: **тани пурзахм.**

ПҮРЗАХМАТ پرزحمت 1. пурмашаққат, пуразоб. 2. меҳнатталаб, душвор: **кори пурзахмат.**

ПҮРЗАҲР پرزهر 1. заҳрдор, заҳрнок. 2. нешдор, саҳт таъсиркунанада: **сухани пурзаҳр.**

ПҮРЗИЁ پرصیا пурнур, дурахшон.

ПҮРЗИЁН پرزيان беҳад зиёновар, зарари зиёд дошта, пурзарар.

ПҮРЗИН پرزين *кит.* патнок; дағал, ноҳамвор, дурушт

ПУРЗИНАТ پرزینت зебо, хушнамул, ороста, пуророиш.

ПУРЗОҲИР پرظاهر *кит.* хеле равшан, возех, маълум; ошкор, ҳувайдо.

ПУРЗҶҶҶ پرزور хеле боқувват, қавӣ, нерӯманд; **пӯрзур** шудан қувват гирифтани; шиддат кардан.

ПУРЗҶҶҶ پرزوری хеле зӯр будан, боқувват, тавоноӣ.

ПУРИЗТИРОБ پراضطراب пур аз изтироб, изтиробомез.

ПУРИҚТИДОР پراقتدار пурқувват, қавӣ, тавоно, пурқудрат.

ПУРИҚТИДОРӢ پراقتداری пурқувватӣ, тавоноӣ, пурқудратӣ.

ПУРИЛТИФОТ پرائتفات бо таваҷҷӯҳи зиёд, бо эҳтироми беандоза, лутфи аз ҳад зиёд.

ПУРИЛҲОМ پرالهام пур аз илҳом, бисёр илҳомбахш: **мусикии илҳомбахш.**

ПУРИСТЕЪДОД پراستعداد истеъдоднок, соҳибистеъдод.

ПУРИСТИҒНО پراستغنا пур аз нозу карашма, пурноз.

ПУРИФТИХОР پرافتخار бисёр ифтихорманд, ифтихорнок, пуршараф: **вазифаи пурифтихор, кори пурифтихор.**

ПУРИХТИЛОЛ پراختلال серташвиш, изтиробнок.

ПУРИХТИЛОФ پراختلاف ихтилофнок, зиддиятнок: **фикри пурихтилоф, чараёнҳои пурихтилоф.**

ПУРИШТИЁҚ پراشتياق чизеро беҳад хоҳиш кардан, иштиёқманд.

ПУРИШТИҲО پراشتها иштиҳояш калон, пурхӯр.

ПУРӢ پری пур будан, лабрезӣ, саршорӣ бисёр будани чизе ё чизҳо дар ҷое, фаровонӣ, бисёрӣ; **(бо) сериву пурӣ** (бо) фаровонӣ, бекаму кост, ба қадри кифоя; **саропо пурӣ будан (шудан)** фаровонӣ будан (шудан), арзониву осудагӣ будан (шудан).

ПУРКАРРУФАР پرکروفر пурҳашамат, пурдабада, пур аз шаъну шавқат.

ПУРКАФК پرکفک кафкаш бисёр.

ПУРКИБР پرکبر пурғурур, пуртакаббур, беҳад худписанд.

ПУРКИН(А) پرکينه//پرکين пур аз кина ва адоват: **дили пуркина, нигоҳи пуркина.**

ПУРКОР پرکار серкор, он ки ҳамеша машғули кор аст; фаъл; *муқоб.* **камкор.**

ПУРКОРӢ پرکاری серкорӣ; таҷрибанокӣ, пухтакорӣ: **пуркории ҳайратангез.**

ПУРКУЛФАТ پرکلفت пурандӯх, пурранҷ, пурмашаққат.

ПУРКУНАНДА پرکننده 1. *сифати феълӣи замонӣ ҳозира* аз **пур кардан**. 2. *збш.* яке аз аъзоҳои пайрави ҷумла: **пурқунандаи бево-сита, пурқунандаи бавосита, ҷумлаи пайра-ви пурқунанда.**

ПУРҚАҲР پرقره пурҳашм, дар ҳолати ғазаб, ғазабона.

ПУРҚИМАТ پرقيمت 1. киматбаҳо, пурарзиш, нархаш баланд. 2. *нодир, камёб; азиз, муътабар:* **асари пурқимат, китоби пурқимат.**

ПУРҚУВВАТ پرقتوت 1. пурзӯр, нерӯманд, боқувват. 2. **пуриқтидор, қудратнок, муқтадир; пурқувват гардиан (шудан)** пурзӯр гаштан, қувват гирифтани; **пурқувват кардан** пурзӯр намудан, қувват додан.

ПУРҚУДРАТ پرقدرت *ниг.* **пуриқтидор.**

ПУРЛАЗЗАТ پرلذت болаззат, бомаза; хуштамъ.

ПУРЛАТОФАТ پرلطافت бисёр латиф, ботароват.

ПУРЛАЪЛ پرلعل 1. пур аз лаъл. 2. *мач.* пурмай, пур аз шароб.

ПУРЛОӢ پرلای пур аз лой; лойолуд: **кӯчан пурлой.**

ПУРЛОФ پرلاف лофзан; беҳудагӯӣ, худсито.

ПУРМАВЧ پرموج 1. пур аз мавҷ. 2. чапакзаниҳои бардавом: **дарёи пурмавч, чапакзаниҳои пурмавч.**

ПУРМАҒАЛ پرمغل пурғалоғула, пурғавго.

ПУРМАҒЗ پرمغز 1. мағздор (*оид ба мева*). 2. *мач.* пурмазмун, асоснок, пурра.

ПУРМАЗМУН پرمضمون 1. пурмаъно, он чи мазмуни бой дорад, сермазмун: **асари пурмазмун**, гузориши пурмазмун, шеъри пурмазмун. 2. маънидор; таъсирбахш: **нигоҳи пурмазмун**.

ПУРМАКР پرمکر хеле ҳилагар, маккор.

ПУРМАЛОЛ پرملال пуразоб, пурозор, аламон.

ПУРМАЛОМАТ پرملا مت пур аз маломату сарзаниш, таънаи саҳт, коҳиши зиёд.

ПУРМАНИШ پرمنش *кит.* 1. арчманд, бузург, олиқадр. 2. хирадманд, доно, донишманд. 3. мағрур, мутақаббир, боғурур. 4. саркаш, гарданшах, нофармон.

ПУРМАНФИАТ پرمنفعت манфиатрасон, фоиданок, судманд: **кори пурманфиат**.

ПУРМАРОРАТ پرمرا ت *кит.* пурранчу саҳтӣ, талҳии бисёр (ғам, зиндагӣ); **зиндагии пурмарорат** зиндагии талху саҳт.

ПУРМАСАРРАТ پرمسرت *кит.* пур аз шодию сурур, хурсандиовар.

ПУРМАСОМ پرمسام пурсӯроҳ, сӯроҳҳои зиёд дошта.

ПУРМАСЪУЛИЯТ پرمسؤوليت бо масъулияти зиёд, масъулиятнок (*мас.*, *вазифа*, *кор*, *супорши*): **кори пурмасъулият**.

ПУРМАТОНАТ پرماتانت устувории саҳт, матонатии зиёд.

ПУРМАҲОРАТ پرمهارت бисёр моҳир, маҳоратнок; соҳибистеъдод.

ПУРМАҲСУЛ پرمحصول маҳсулнок, сермаҳсул: меҳнати пурмаҳсул.

ПУРМАШАҚҚАТ پرمشقت саҳтӣ ва ранҷи зиёд, серазоб, хеле саҳт, пурранҷ.

ПУРМАШҒАЛА پرمشغله саргармии зиёд будан, гирифтории зиёд: **кори пурмашғала**.

ПУРМАЪНӢ پرمعنى пурмазмун, дорои мазмуни амиқ, амиқмазмун: **суҳани пурмаънӣ**, **фикри пурмаънӣ**.

ПУРМАЪНО پرمعنا дорои маъноҳои зиёд, сермаъно.

ПУРМАЪНОӢ پرمعنائى дорои мазмуни баланд, мафҳуми бисёр баланд доштан, маъноӣ зиёд доштан.

ПУРМАЪРИФАТ پرمعرفت соҳиби маърифати баланд, маърифатнок, маърифати зиёд доштан, бофазлу дониш.

ПУРМЕВА پرميوه сермева, серҳосил, пурбор.

ПУРМЕХР پرمهر бо меҳру муҳаббати зиёд, пурмуҳаббат, меҳрубон: **дили пурмеҳр**.

ПУРМОҶАРО پرماجرا 1. пурчанҷол, пурғавғо, серташвиш, серчанҷол, пурхархаша: **зиндагии пурмоҷаро**, **соли пурмоҷаро**. 2. пур аз воқеаву ҳодисаҳои гуногун.

ПУРМОЯ پرمايه 1. асил, начиб. 2. арзишнок, гаронбаҳо. 3. соҳиби илм ва маърифат.

ПУРМУАММО پرمعما пурасрор, пур аз муаммо, беҳад муғлақ.

ПУРМУБОЛИҒА پرمبالغه муболиғанок, сериғрок.

ПУРМУДДАО پرمدعا пурмақсад, он ки дар дил орзу ва амалҳои бисёре дорад.

ПУРМУСИБАТ پرمصيبات пурбалло, пур аз азоб, пурғаму дард, пурандӯх.

ПУРМУҲАББАТ پرمحبت *ниг.* пурмеҳр.

ПУРМУҲТАВО پرمحتوا пурмазмун, фарогири мазмуни зиёд; дарбаргирандаи муҳтавои бисёр.

ПУРНАВИД پرنويد муждаи бисёр, хабари зиёд, пурхабар.

ПУРНАЗОКАТ پرنزاکت пур аз латофат, нозукии беҳад, зебоии бепоён, пурнафосат.

ПУРНАИМ پرنعيم *кит.* пур аз нозу неъмат, пурнеъмат.

ПУРНАЙРАНГ پرنيرنگ пурҳила, маккор: **хасми пурнайранг**.

ПУРНАКҲАТ پرنكهت пур аз бўи хуш; **боди пурнакҳат** боди муаттари фораи.

ПУРНАҚШ پرنقش *ниг.* пурнақшунигор.

ПУРНАҚШУНИГОР پرنقش نگار дорои нақшунигори зиёд, нақшдор, нақшнок, мунаққаш: **хонаи пурнақшунигор**.

ПУРНАМ پرنم 1. сернам, намнок: **замини пурнам**. 2. пурашк, ашқолуд; гирён: **чашии пурнам**.

ПУРНАМАК پرنمک 1. пур аз намак, намакин.

2. он ки хусни бонамак дорад, бомалоҳат, малоҳатнок.
- ПУРНАТИЧА** پرتيجه пурҳосил, пурсамар, бо натиҷаҳои хуб.
- ПУРНАФОСАТ** پرنفاست *ниг.* **пурназокат.**
- ПУРНАФЪ** پرنفع пурфоида, фоидаовар; фоидарасон.
- ПУРНАШЪА** پرنشعه пур аз кайф, пуркайф, сархушибахш.
- ПУРНЕЪМАТ** پرنعمت пур аз неъмат, пур аз нозу неъмат: **дастархони пурнеъмат.**
- ПУРНИДО** پرندا *кит.* пур аз нидо, пурғулгула, пурсарусад.
- ПУРНИГОР** پرنگار бо нақшунигори бисёр, пурзинат, ранг ба ранг; ороставу пероста.
- ПУРНИЁЗ** پرنياز бисёр бониез, ниёзманд, хочатманд.
- ПУРНИХЕБ** پرنهيб пур аз тарс, пур аз ҳавл, ботарсу бим, пурбим.
- ПУРНИШОТ** پرنشاط пур аз хурсандӣ, хурсандибахш, шодиовар.
- ПУРНОЗ** پرناز он ки нози зиёд дорад; бокарашмабо ғамзаҳои зиёд, пурғамза.
- ПУРНОЗУНУЗ** پرنازونوز *ниг.* **пурноз.**
- ПУРНОЛА** پرناله пур аз нола, пур аз зорӣ, бисёрноланда.
- ПУРНУҚСОН** پرنقصان он чи нуқсони зиёд дорад, нуқсондор.
- ПУРНУР** پرنور пур аз нур, бисёр равшан, мунаввар, дурахшон, фурузон: **чароғи пурнур, чашмони пурнур.**
- ПУРНУФУЗ** پرنفوذ 1. пуртаъсир, даҳолатдор. 2. бозътибор, соҳибэҳтиром.
- ПУРНҶУФ** پرنوف пур аз овозу садо, пузовоз, пурсадо; пур аз ғалоғулаи акси садо дар кӯҳ ва гунбаз.
- ПУРНҶУШ** پرنوش пур аз ширинӣ, серширинӣ.
- ПУРОБ** پړآب 1. пур аз об, саршор аз об; сероб: **дарёи пуроб, косаи пуроб.** 2. пур аз ашк, пур аз сиришк; гирён, ашкрез, ашкбор: **чашми пуроб.**

- ПУРОБИЛА** پړآبله пур аз обила, аз обила пур, обиладор: **дасти пуробила.**
- ПУРОБӢ** پړآبى пур аз об будан, серобӣ.
- ПУРОВОЗ** پړآواز пурғавғо, пурсарусад, пур аз овоз; пурғулгула.
- ПУРОВОЗА** پړآوازه 1. пурғулгула, пурҳаёху, пурсадо. 2. машхур, овозадор; **♦ (ин) кохи пузовоза киноя аз дунё.**
- ПУРОДАМ** پړآدم пур аз одам, серодам, пурнуфус, мардумаш бисёр: **шаҳри пуродам.**
- ПУРОЖАНГ** پړآژنگ пурочинг, пурчин, пуршикан, чин-чин.
- ПУРОЗАР** پړآذر *кит.* 1. пуроташ; сӯзон. 2. *мач.* пурдарду алам.
- ПУРОЗАРМ** پړآزرم *кит.* пуршарм, шармгин, бо шарму ҳаёи зиёд.
- ПУРОЗОР** پړآزار саҳт озурда, саҳт ранчида, бо ранчу азоби зиёд.
- ПУРОПУР** پړاپړ 1. бисёр пур, лабрез, саршор, чизаш ниҳоят бисёр: **косаи пурупур, пиёлаи пурупур.** 2. пурра, ниҳоят ба эътидол расида; **бадани пурупур** бадани пурраи фарбех.
- ПУРОРЗУ** پړآرزو пурҳавас, пур аз умеду орзу.
- ПУРОТАШ** پړآتش 1. пур аз оташ, аз оташ пур. 2. гарму сӯзон, пурҳарорат: **дили пуроташ, нутқи пуроташ, синаи пуроташ.** 3. раҳшанда, дурахшон: **чашмҳои пуроташ.**
- ПУРОҲУ** پړآهو *кит.* пурайб, пурнуқсон.
- ПУРОЧИНГ** پړآجنگ *ниг.* **пурожанг.**
- ПУРОШӢБ** پړآشوپ 1. пурғавғо, пурғулгула, бо шӯру ҳаёху: **кӯчаҳои пуросшӯб.** 2. пур аз фитна: **замони пуросшӯб.**
- ПУРПЕЧ** پړپيچ 1. пур аз печ, пурхам, тобхӯрда. 2. пурхам, пуртоб; **пурпечу тоб** дорои печу тоби зиёд: **пурпечу хам.**
- ПУРПИНА** پړپينه 1. дорои поргии зиёд, пурдарбех, пурямоқ. 2. *ниг.* **пуробила.**
- ПУРРА** پړړ 1. тамом, расо, комил, бекаму кост: **боварии пурра, ваколоти пурра, маълумоти пурра, се соли пурра, тасаввури пурра, пурра гардонидан (кардан).** 2. коми-лан, ба таври мукамал, ҳарҷониба, бакулӣ: **пурра вокиф будан, пурра кардан** комил гардонидан, такмил додан, каму

кости чизеро пур кардан. 3. возех, равшан, ҳаматарафа: **пурра фаҳмидан**. 4. то ба охир, сар то по, то ба анҷом; **сурудро (матиро, китобро) пурра хондан**. 5. пуропур, ғафс; фарбех: **бадани пурра, гардани пурра, рӯи пурра, пурра дидан** нағз ва расо дидан; **пурра намудан** пур кардан, комил гардонидан.

ПУРРАБАДАН پوره بدن сергӯшт, фарбех.

ПУРРАВНАҚ بورونق боравнақ, боривоч, ривочнок.

ПУРРАГӢ پورگي пурра будан; камолот; муфассалӣ, ҳарҷонибагӣ: **пуррагии ифода**.

ПУРРАНГ پورنگ серранг; **пуррангу бӯй** зебо, мувофиқи табъ.

ПУРРАРӢ(Ӣ) پوره روي рӯяш пурра, рӯяш расо.

ПУРРАҲУҚУҚ پوره حقوق комилҳуқуқ, соҳиб-ихтиёр, дорои ҳуқуқҳои комил.

ПУРРОЗ پوراز ниг. **пурмуаммо**.

ПУРРУТУБАТ پورطوبت пурнамӣ, намнокии зиёд: **замини пуррутубат**.

ПУРСАБЗА پرسبزه пур аз сабза, сабзазор.

ПУРСАБР پورصبر сабрнок, пуртоқат, тобовар.

ПУРСАБРӢ پورصبري пуртоқатӣ, тобоварӣ, пурсабр будан.

ПУРСАБРОНА پورصبرانه пуртоқатона.

ПУРСАДО پورصدا пуровоз, пурғулғула.

ПУРСАЛОБАТ پورصلابت пуршукӯх, боҳайбат, бовиқор.

ПУРСАМАР پورثمر 1. пурмева, пурҳосил, самаранок. 2. пурмаҳсул, маҳсулноқ: **меҳнати пурсамар, пурсамар гардидан (гаштан, шудан)** серҳосил шудан.

ПУРСАМАРА پورثمره ниг. **пурсамар**.

ПУРСАНГ پورسنگ пур аз санг, сангзор, сангистон, дорои санги зиёд: **замини пурсанг**.

ПУРСАНДА پورسنده суолкунанда, касе, ки чизеро мепурсад, соил.

ПУРСАНЪАТ پورصنعت дорои санъати баланд; пурхунар, пуристеъдод, пурмаҳорат.

ПУРСАОДАТ پورسعادت саодатманд, пур аз

хушбахтӣ: **даврони пурсаодати тифлӣ**.

ПУРСАРВАТ پورثروت бой, ғанӣ, сарватманд.

ПУРСАРЕҲ پورصريح бисёр равшан, хувайдо, ошкор.

ПУРСАРМОЯ پورسرمایه он ки сармои зиёд дорад, бадавлат, пулдор.

ПУРСАФО پورصفا пок ва тоза, равшан; беғаш, беғубор; рӯҳафзо; боғи пурсафо.

ПУРСАХОВАТ پورسخاوت он ки бисёр саховат-пеша аст; пурҳиммат, сахӣ, ҳиммат-баланд; неъматбахш, файзбахш: **марди пурсаховат**.

ПУРСИДАН پورسیدن 1. суол кардан, пурсиш намудан, пурсон шудан; **пурсида гирифтан** чизеро пурсиш карда вазъияти чизеро фаҳмидан; **гап пурсидан** гап кофтан; вазъиятро фаҳмида гирифтан. 2. хостан, хоҳон шудан: **ичозат пурсидан, маслиҳат пурсидан**. 3. хоҳиш кардан, талабидан. 4. чӯён хол шудан, ҳолпурсӣ кардан, саломатии касеро пурсон шудан; **пурсида мондан** а) аҳволпурсӣ кардан; б) салом гуфтан. 5. чустучӯ кардан, таҷассус кардан, кофтан. 6. сардор ё ихтиёрдори чое будан, чое ё мансаберо идора кардан: **пурсидан айб нест**.

ПУРСИДАНИӢ پورسیدنی 1. пурсидан хостан. 2. лоиқи пурсидан, он чи бояд пурсида шавад: **гапи пурсиданӣ**.

ПУРСИМ پورسیم пур аз сим, пур аз нукра, пурганҷ.

ПУРСИТОРА پورستاره 1. пур аз ситора, ситораҳои зиёд: **осмони пурситора**. 2. **киноя аз** одами бо вазну тамкин, ситорабаланд.

ПУРСИШ پورسش 1. суол кардан, пурсидан; суол; **ба назари пурсиш** суоломезона нигариш ба касе. 2. ҳолпурсӣ, аҳволпурсӣ, пурсиши ҳол. 3. хоҳиш, илтимос, талаб. 4. таҳқиқ, истинтоқ, тафтиш, санҷиш; **пурсиш кардан** истинтоқ кардан, гап пурсида тафтиш кардан. 5. бозхост, пурсуков, муоҳаза; **рӯзи пурсиш** р. рӯзи киёмат: **аввал пурсиш, баъд кӯшиш (зарб.)**.

ПУРСИШНОМА پورسش نامه варақаи пурсиш, анкета, баргаи саволу ҷавоб.

ПУРСИШҶОНИШИН پورسش جانشين зби. ҷонишини саволий (мас., кӣ?, чи?, кадом?, кучо?).

ПУРСОН پورسان феъли ҳоли замони ҳозира аз

пурсидан; пурсон шудан пурсидан, суол кардан, чўё шудан.

ПУРСОПУРС پرسپورس пурсупоси бисёр, ахволпурсӣ, суолу чавоби зиёд.

ПУРСОЯ پرسوياه серсоя (чой) чое, ки дарахтони серсои зиёд дорад.

ПУРСУКОВ پرسوڪو 1. пурсучӯ, кофтуков, чустучӯ. 2. тафтиш, истинток; пурсиш, санчиш.

ПУРСУПОС پرسوپاس ахволи якдигарро пурсидан, ахволпурсӣ вақти салому алейк, холпурсӣ; **пурсупос кардан** холпурсӣ кардан.

ПУРСУРАТ پرسورت 1. сурати бисёр. 2. гуногунранг, мунаққаш, нақшунигор.

ПУРСУРУР پرسرور 1. ниҳоят шод, хуррам: **дили пурсурур, мардуми пурсурур**. 2. хуррамибахш, шодиовар: **суруди пурсурур**.

ПУРСУТЎХ پرستوه пуралам, пурдард, пурандӯх.

ПУРСУЧЎЙ(Ӣ) پرسوچوئى 1. чустучӯй, пурсуков (*ба воситаи пурсиш аз якдигар*). 2. пурсупос, холпурсӣ, ахволпурсӣ: **пурсучӯи ахвол, ба пурсучӯй даромадан**. 3. пурсиш, пурсидан; **пурсучӯй кардан** а) пурсиш кардан; б) пурсуков кардан, чустучӯй кардан.

ПУРСЎЗ پرسوز бо сӯзу гудоз, пургудоз, ба чӯши ҳиссиёт, пур аз дарду алам: **охи пурсӯз, саргузашти пурсӯзу гудоз; пурсӯзу гудоз навишта шудани чизе** бо дарду алам навишта шудани чизе.

ПУРСЎЗУГУДОЗ پرسوزوگداز пур аз сӯзу гудоз, пурандӯх, пурғам, пургудоз.

ПУРТААФФУН پرتعفن бисёр бадбӯй (*хона, ҳаво*), гандида, бӯй гирифта.

ПУРТАБ پرتب пурҳарорат, бо таби баланд; **пуртабу тоб** пурсӯзу гудоз, дардманд, пуралам.

ПУРТАВОН پرتوان тавоно, муқтадир, дорои имконият ва қудрати зиёд.

ПУРТАДБИР پرتدبير ботадбир, илочу чора ёбанда, чораҷӯй, ҳалосгар.

ПУРТАЗВИР پرتزوير пурҳила, пурмакр, пурфиреб.

ПУРТАКАББУР پرتكبر такаббурнок, хеле

мағрур ва мутакаббир.

ПУРТАЛАБ پرتللب он ки зиёд талаб мекунад; хоҳишманд, талабгор; серхарид (мол).

ПУРТАЛОТУМ پرتلاطم 1. пуртӯфон, пурчӯш, пуршӯр, пуртуғён: **бахри пурталотум**. 2. *мач.* пурғавғо, пурмағал, пуршӯр: **айёми пурталотум, давраи пурталотум, рӯзҳои пурталотум**.

ПУРТАМАЪ پرتامع он ки тамаи зиёд дорад, саҳт тамаъкор, ҳарис.

ПУРТАМКИН پرتمكن бовиқор, вазнин: **одами пуртамкин**.

ПУРТАНТАНА پرتنطنه//پرتنتنه 1. тантанок, мутантан: **мачлиси пуртантана**. 2. боҳашамат, пурдаба: **иморати пуртантана**.

ПУРТАРОВАТ پرتراوت бисёр тару тоза, бисёр шодоб: **боғи пуртароват, гули пуртароват**.

ПУРТАХДИД پرتهديد таҳдидомез, даҳшатнок, муҳшишбо таҳдиди муқаррар.

ПУРТАХЛУКА پرتهلکه серхавфу хатар; хавфнок: **вазъияти пуртахлука**.

ПУРТАЧРИБА پرتجربه таҷрибадор, корозмуда, пухтакор, малакадор.

ПУРТАШВИШ پرتشویش серташвиш, сертардуд; бисёр ошӯфта ва бекарор: **ахволи пурташвиш, рӯзи пурташвиш**.

ПУРТАЪСИР پرتاثير муассир, таъсирнок, мусмир.

ПУРТОБ پرتاب *кит.* 1. пургирех, пурпеч, пурчин. 2. *мач.* пурмакру фиреб. 3. бисёр гарм, сӯзон. 4. *мач.* пурҳашм, ғазабнок, бурдбор.

ПУРТОҚАТ پرتاقت тоқатнок, пурсабр, тобовар.

ПУРТОҚАТӢ پرتاقتي тоқатнокӣ, пуртоқатбудан, пурсабр, бурдборӣ.

ПУРТОҚАТОНА پرتاقتانه пурсаброна, тобоварона, бурдборона.

ПУРТУҒӢН پرتغيان *ниг.* пурталотум.

ПУРФАЗАЪ پرتفع *кит.* пурҳарос, пурбим, ваҳшатнок.

ПУРФАЗИЛАТ پرتفضيل фазилатнок, фозил, комил (*оид ба* ҳислатҳои шоиста, донишмандӣ).

ПУРФАЙЗ پرفايز *ниг.* пурбаракат.

ПУРФАН پرفن *кит.* бисёр ҳилагар, маккор, фиребгар; **ҒАМЗАИ ПУРФАН** ғамзаи фитнаангез.

ПУРФАРАҲ پرفره пур аз шодию хурсандӣ, хурсандибахш, пурсурур.

ПУРФАСОҲАТ پرفصاحت хушбаён, бурросухан, равшанбаён, дақиқбаён.

ПУРФИРЕБ پرفريب ҳилагар, маккор.

ПУРФИТНА پرفتنه *кит.* он ки фитнаангезу вайронкор мебошад, пурфитна, пурфиреб.

ПУРФОИДА پرفايده судманд, баҳрарасон, манфиатнок; сердаромад, судбахш.

ПУРФИТНА پرفطه пушошӯб, пурғавғо, фитнаангез, ҳиллагар.

ПУРФОҶИА پرفاجعه пур аз фоҷиа, пур аз бадбахтӣ.

ПУРФУСУН پرفسون *ниг.* пурафсун.

ПУРФУТЎҲ پرفتوح дорои ғайзу баракат ва кушоиш; **РЎҲИ ПУРФЎТЎҲ** рӯҳи пок.

ПУРҲАВОТИР پرخواتر пурхавф, пуриштироб.

ПУРҲАВФ پرخوف хавфнок, пурхатар: **пурхавфу хатар.**

ПУРҲАЁЛ پرخيال 1. ҳаёлангез. 2. ҳардамҳаёл.

ПУРҲАМ پرخم пурпеч, пурчин, пуршикан, ҳалқа-ҳалқа.

ПУРҲАНДА پرخنده 1. хандон: **рӯи пурҳанда.** 2. *мач.* зебо; рӯҳбахш: **гули пурҳанда.**

ПУРҲАТАР پرخاطر хатарнок, хавфнок, пурхавф.

ПУРҲАШМ پرخشم хашмгин, бадқаҳр, ғазабнок.

ПУРҲАШМОНА پرخشمانه хашмгинона, бадқаҳрона, ғазаболуд.

ПУРҲИРАД پرخرد хирадманд, оқил, бошуур, боақл, ботадбир.

ПУРҲОБ پرخواب 1. серхоб, хоболуд. 2. *мач.* хуморнок.

ПУРҲОК پرخاك серхок, хоки бисёр дошта.

ПУРҲОР I پرخار пур аз хор, он чи хор зиёд дорад; хордор: **буттаи пурхор, чангали пурхор.**

ПУРҲОР II پرخوار пурхӯр, бисёрхӯр, шикампараст, баднафс, шикамбора, шикампараст.

ПУРҲОСИЯТ پرخاصيت хосиятнок, нек, фархунда, саодатманд: **рӯзи пурхосият.**

ПУРҲОШОК پرخاشاك 1. пур аз хошок, хасу хошокдор. 2. *мач.* монеадор, банду бастор.

ПУРҲУМОР پرخمار бисёр хуморолуд, хуморнок; **чашии пурхумор** а) чашии хуморолуд; б) чашии зебо.

ПУРХУН پرخون 1. пур аз хун, хунолуд. 2. сурх, суп-сурх: **рӯи сурхчаи пурхун.** 3. *мач.* пурандӯх, аламзада, ғамгин: **дили пурхун.** 4. *мач.* хунгирифта, ғазабнок: **чашии пурхун.**

ПУРХУРЎШ پرخروش серҷӯшу хурӯш.

ПУРХҲҮР پرخور бисёрхӯр, шикампараст, баднафс.

ПУРХҲҮРӢ پرخورى шикампарастӣ, баднафсӣ, носерӣ.

ПУРҲАВАС پرهوس пур аз ҳавасу орзу, пуриштиёқ.

ПУРҲАВОДИС پرخوادث пур аз ҳодисаҳо, серҳодиса: **рӯзҳои пурҳаводис.**

ПУРҲАДАС پرخدث бисёр ифлос, бисёр олуда.

ПУРҲАЁҲУ پرهياهو пурғавғо, пурғулғула, серкилу қол.

ПУРҲАЗАР پرخازر боҳазар, бисёр боэҳтиёт.

ПУРҲАЙБАТ پرهيبт пурбим, пурваҳшат, пурвоҳима.

ПУРҲАЙРАТ پرخيرت пуртааччуб, тааччубовар.

ПУРҲАЛОВАТ پرخلاوت ҳаловатнок, ҳаловатбахш.

ПУРҲАРАКАТ پرخركت серҳаракат, чобук, чаққон.

ПУРҲАРАҶ پرخرج пур аз сахтӣ, бо душворихои бисёр.

ПУРҲАРОРАТ پرخارات бисёр гарм, пуроташ, оташин; пурҷӯш, пурхурӯш (*ба маънои асли ва мачозӣ*): **нафаси пурҳарорат, нутки (суха-**

ни) пурҳарорат.

ПУРҲАСАД پرحسد пуррашк, дорои ҳасаду бадбинӣ.

ПУРҲАСРАТ پرحسرت пур аз ғаму дард, пурандӯх, пурғам.

ПУРҲАШАМ پرحشم кит. боҷалол, бошукӯх, пурдабада, боҳашамат.

ПУРҲАШАМАТ پرحشمت дабданок, пуразамат, соҳиби ҷоҳу ҷалоли зиёд.

ПУРҲАЯҶОН پرهیخان ҳаяҷоннок, пуризтироб.

ПУРҲИКМАТ پرحکمت дорои андарзи зиёд, ҳикматомез: **сухани пурҳикмат**.

ПУРҲИЛА پرحيله пурмакр, пур аз фиребу дасиса, бисёр макқору ҳилагар.

ПУРҲИММАТ پرهمت 1. бо азму иродаи қавӣ. 2. босаховат, саховатманд, ҳимматбаланд.

ПУРҲУЗН پرحزن пурандӯх, пурғам.

ПУРҲУНАР پرهنр ҳунарманд, соҳибҳунар, моҳир, ҳунарвари панҷ панҷааш ҳунар.

ПУРҲУШ پرهوش ҳушёр, ҳушманд, зирак.

ПУРЧАМИН پرحمین пур аз ифлосӣ.

ПУРЧАНГ پرحنگ чангнок, анголуд, ғуборолуд.

ПУРЧИН پرحین 1. чиндор, очингдор, пурочинг: пешонаи **пурчин**, **рӯи пурчин**. 2. чинчин, гирехдор, пуршикан: **мӯи пурчин**.

ПУРЧАДАЛ پرحدل пур аз ҷадал, пурхашхаша, серҳаракат.

ПУРЧАНЧОЛ پرحنجال 1. пурчанчол, пур аз ҷангу ҷанчол. 2. беҳад ҷанҷолий, хеле ҷангара.

ПУРЧАСОРАТ پرحسارت часур, нотарс, пуршучоат, бод илу гурда.

ПУРЧАФО پرحفا пур аз ранчу ҷафо, пурмашаққат, пуразоб.

ПУРЦИГАР پرحگر кит. пурҷуръат, бисёр нотарсу далер, бод илу ҷигар.

ПУРЦИГАРӢ پرحگری кит. пурҷуръатӣ, нотарсӣ, далерӣ.

ПУРЧИЛВА پرحلوه 1. пур аз чилва, чилвагар. 2. пурчило, тобон; дилкаш: **манзараи пурчилва**.

ПУРЧИЛО پرحلا 1. бисёр равшан: 2. дураҳшон, тобон: **рангҳои пурчило**.

ПУРҶОЗИБА پرحاذبه ҷозибанок, ҷозиб, ба худ кашанда: **нигоҳи пурҷозиб**.

ПУРҶУССА پرحسته 1. тануманд, танованд, калонҷусса, бузургҷусса. 2. хеле вазнин.

ПУРҶӢШ پرحوش 1. пурталотум, ҷӯшон, ҳурӯшон (*мас.*, *дарё*). 2. пуршӯр, пурҳаяҷон; **дили пурҷӯш** дили дар шӯру ҳаяҷон.

ПУРШАВКАТ پرشوکت 1. пурқудрат, пурқувват; 2. баландмартаба, боъятибор; пуршаън; **пуршавкату шон** пурҷоҳу ҷалол, боътибори бузург.

ПУРШАВҚ پرشوق соҳиби завқи баланд, соҳибзавқ; **пуршавқу завқ** пурҳавас.

ПУРШАК(К)АР پرشکر бисёр ширин, лазиз, бомаза.

ПУРШАР پرشر: **пуршару шӯр** пур аз ғавғо, пуросшӯб, пур аз гиреву ғалоғула.

ПУРШАРАР پرشرار пуршарора, шарорафишон, шӯълавар: **оташи пуршарар**.

ПУРШАРАФ پرشرف пуршаън, шарофатманд, пурифтихор: **кори пуршараф, роҳи пуршараф**.

ПУРШАРМ پرشرم пуршаё, бо ору номус; **пуршарм будан** беҳад шарм кардан: **духтари пуршарм**.

ПУРШАРОБ پرشراب 1. пур аз шароб, аз шароб саршор. 2. *маҷ.* маст.

ПУРШАРОРА پرشراه пуроташ, шӯълавар: **дили пуршарора**.

ПУРШАРОФАТ پرشراف бошарофат, бошараф.

ПУРШАФАҚ پرشفق кит., киноя аз сурх, суп – сурх

ПУРШАФҚАТ پرشفقت пур аз меҳру шафқат, меҳрубонии беҳад, дилсӯзӣ, ғамхорӣ.

ПУРШАҲД پرشهد пур аз шахд, бисёр ширин; болаззат: **харбузаҳои пуршаҳд, пуршаҳду шакар**.

ПУРШАХОМАТ پرشاهمات бузург, далер, нотарс.

ПУРШАЪН پړشان пуршавкат, пуршараф; баландмартаба: **пуршаъну шавкат**, **пуршаъну шараф**.

ПУРШЕБ پرشيپ пурнишеб, пуркачу килеб; **пуршебу фароз** пасту баланд.

ПУРШИДДАТ پرشدت хеле шиддатнок; тезу тунд: **муборизаи пуршиддат**, **чанги пуршиддат**.

ПУРШИКАН پرشکن 1. пурчин, пурхам, пургирех, пурпечу тоб. 2. пурочинг.

ПУРШИКАСТ پرشکست пурпечу тоб, пурхам, пуршикан.

ПУРШИТОБ پرشتاب 1. бошитоб, ботаъчил, чусту чолок. 2. музтариб, мушавваш, пурошӯб, беқарор.

ПУРШОН پړشان *ниг.* пуршаън.

ПУРШУКУФА پرشکوفه шукуфон, пур аз гул.

ПУРШУКУҲ پرشکوه бисёр бузург, азим, пуршавкат, пурҳашамат: **чашии пуршукӯх**.

ПУРШУҶОАТ پرشجاعت пур аз шучоату, далерӣ, диловарӣ, часорат.

ПУРШҶҮР پرشور 1. пурталотум, пурғулғула, пурғавго, пурҳаёху. 2. пурошӯб, пуртуғён, пурҷушу хуруш.

ПУРШҶҲРАТ پرشهرت шӯҳратманд, машхур, пуровоза, овозадор.

ПУРШҶҲЛА پرشعله пур аз шӯъла, пур-аланга, шӯълафишон, фурузон: **оташи пуршӯъла**.

ПУРЭҲСОН پړاحسان 1. накӯкор, пурлутфу марҳамат. 2. пурнозу неъмат.

ПУРЭҲСОС پړاحساس пурҳис, зудфаҳм, ҳасос (*мас., дил, шеър*).

ПУРЭҲТИЗОЗ پړاهتزاز 1. пурчунбиш, беҳад ларзанда (*мас., барги дарахт*). 2. пур аз хушию хурсандӣ.

ПУРЭҲТИРОМ پړاحترام пур аз эҳтиром, соҳибэҳтиром.

ПУРЭҲТИРОС پړاحتراس бо шавқу завқи бисёр: **каломи пурэҳтирос**.

ПУРЭЪТИМОД پړاعتتماد бозътимод, эътиборнок; боварибахш.

ПУРЭЪҶОЗ پړاعجاز *д.* мӯъчизанок, мӯъчизакор, пур аз корҳои ҳайратовар.

ПУС پس *шакли кӯтоҳшудаи писар*.

ПУСАНДАР پسندر *шакли кӯтоҳшудаи пусарандар*.

ПУСАР پسر *ниг.* писар.

ПУСАРАНДАР پسراندەر *ниг.* писарандар.

ПУТ پت *луту* пут *кҳн.* таомҳои лазиз бо машрубот; хурдани ва нӯшидани.

ПУТК پټک болғаи калони оҳангарӣ, чакуши калон; болға.

ПУФ پف дам ё бод, ки барои куштани чароғ, гирондани оташ, сард кардани чизҳои гарм, дур кардани гарди рӯи чизе ё дамони баъзе чизҳои даманд аз даҳон мебароранд; **пуф карда куштани чизе**; **пуф карда дам кардани чизҳои дамандаро**; **пуф-пуф карда** тоза кардан чизеро; **аз карнайҷи як пуф** қору ҳаракати андак, ки натиҷа мебахшад ё не (*зарб.*); **ба як пуф маътал назири ба як ишора маътал**; **оби ҳудро пуф карда хӯрдан** бо эҳтиёт қор кардан.

ПУФАК پفک ҳар чизе, ки даруни онро бо бод пур карда бошанд, ё бо бод пур шуда бошад.

ПУХТА پخته 1. *сифати феълӣи замони гузашта аз пухтан*. 2. сифати он чи, ки дар оташ мепазанд; *муқоб.* **хом**: **гӯшти пухта**. 3. расида, қобили хӯрдан шуда: **ангури пухта**, **харбузаи пухта**. 4. дар оташ пазондашуда, дар хумдон тайёршуда: **хишти пухта**. 5. *мач.* таҷрибанок, кордида, корозмуда, кордон; оқил, доно: **одами пухта**. 6. ҳар чизе, ки аз рӯи қоида маҳкаму пойдор сохта шуда бошад: **ин иморат бисёр пухта аст**. 7. аниқ, дуруст, мукамал, комил: **маълумоти пухта**, **саводи пухта**. 8. оқилона, мӯтабар, ба ҳақиқат наздик: **маслиҳати пухта**, **сухани пухта**, **ҷавоби пухта**; **пухта гап задан** оқилона гап задан, бомаънии сухан кардан; **пухта кардан** а) ба ҳадди эътидол расонидан; б) дуруст ва бекаму қост гардонидан; аниқ ва равшан кардан; **пухта расидан** тайёр шудан, барои амал омода гаштан, ба воя расидан; **пухта шудан** а) мукамал шудан, мустаҳкам шудан, бекаму қост шудан; б) таҷриба ҳосил кардан, қор ёд гирифтан; доно гаштан; **қорро пухта кардан** ягон амалро хуб фикр карда тайёр кардан, пазондан.

ПУХТАҒӢ پختگی 1. *шакли дигари сифати феълӣи замони гузашта аз пухта*. 2. пухта будан, расидагӣ. 3. доноӣ, оқилӣ;

тачрибанокӣ, кордонӣ. 4. комилӣ, мукаммалӣ. 5. ҳал шудагӣ; муайян шудагӣ.

ПУХТАКОР پخته کار дар кори худ бозхатиёт; таҷрибанок; кордон, корозмуда, таҷрибадор.

ПУХТАКОРӢ پخته کاری кордонӣ, маҳоратноки, таҷрибадорӣ.

ПУХТАКОРОНА پخته کارانه бо кордонӣ, бо пухтакорӣ.

ПУХТАМАҒЗ پخته مغز 1. мағзи расида, мағзи пухташуда. 2. маҷ. ботаҷриба, оқил, доно.

ПУХТАН پختن 1. чизеро ба воситаи оташ пазондан, ҷӯшондан, нарма кардан барои хӯрдан: **ош пухтан**, **нон пухтан**, **хӯрок пухтан**. 2. расидани ҳосил (*аз қабилӣ* меваҳо, ғалладона ва ғ.). 3. расида ба кафидан наздик шудан (*-и реш ва монанди инҳо*). 4. тайёр ва омода кардан (шудан); дуруст кардан (шудан); бо фикру мулоҳиза ё бо маслиҳат амале шуглеро анҷом додан ё тайёр кардан; **корро пухтан** тайёр кардан. 5. обутоб ёфтан (додан), мустаҳкам шудан (кардан); **гап пухтан** ба як қарори муайян омадан, ҳамфикр шудан, мувофиқат кардан; **маслиҳат пухтан** ба қарори муайян омадан; **бо вай атола пухта намешавад** бо вай қори хурдеро ҳам анҷом додан мумкин нест.

ПУХТАРОӢ پخته راي хирадманд, оқил, доно.

ПУХТАСОЗӢ پخته سازي пухтакорӣ, кори оқилона ба ҷо овардан.

ПУХТАСУХАН پخته سخن он ки суханаш бо мазмуни баланд ва салис аст.

ПУХТАХОР پخته خور тайёрхӯр, муфтхӯр.

ПУХТУПАЗ پخت و پز хӯрокпазӣ, таомпазӣ.

ПУЧ پوچ 1. дарунхолӣ, бемағз: **пистаи пуч**. 2. бемазмун, бемаънӣ; беҳуда, беасос; **ҳама гапи пучу бекор**; **пуч баромадан** беасос баромадан, дурӯғ будан; **бағали (домани) касеро бо чормағзи пуч пур кардан** бо гапҳои дурӯғ касеро бовар кунонидан, ваъдаи хушку беҳуда додан.

ПУЧАК I پوچک 1. пуч, холӣ, дарунхолӣ, бемағз. 2. маҷ. беарзиш беқадр; **пули пучак** а) тангаи аз истифода баромада; б) тангаи беарзиш, тангаи камбаҳо; **ба як пули пучак наарзидан** тамоман беқадр ва бекора будан.

ПУЧАК II پوچک тиб. думмал, чипқон.

ПУЧАЛА(К) پوچله//پوچلك пажмурда, хазоншуда.

ПУЧИДАН پوچيدن гуфт. 1. бо ду ангушти худ ягон ҷои бадани касеро маҳкам гирифта фишор додан, то ки ба дард ояд. 2. нӯги растанихоро бо нохун бурида гирифтан, то ки шохаҳои пахлӯ қувват гиранд.

ПУЧМАҒЗ پوچ مغز 1. бемағз. 2. нодон, аҳмак.

ПУЧМАҒЗӢ پوچ مغزي кит. нодон будан, нофаҳмӣ, бефаҳмӣ, аҳмақӣ.

ПУЧУҚ ت. پچق бинии паҳн ва пачақ; бинии пучуқ, он ки бинии паҳн ва пачақ дорад.

ПУЧЧАК پوچک 1. ниг. **пучак**. 2. як навъ тугмаи либос.

ПУШАЙМОН پوشيمان нохушнудӣ ва афсӯсхӯрӣ аз кори кардаи худ; **пушаймон будан** дар надомат будан, мутаассиф будан (*аз кардаи худ*); **пушаймон шудан** афсӯс хӯрдан, водареғ гуфтан; **аз зоида шуданаш пушаймон** дар ҳаққи касе гӯянд, ки аз ҳама чиз норозӣ бошад.

ПУШАЙМОНИОВАР پوشيماني آور он чи боиси пушаймонӣ мешавад.

ПУШАЙМОНИ پوشيماني надомат, таассуф, афсӯс; нохушнудӣ аз ягон кор ё аз гуфтори худ; **пушаймонӣ хӯрдан** пушаймон шудан; **кори бад пушаймонӣ меварад (зарб.)**, **андеша кардан, ки ҷӣ гӯям, беҳ аз пушаймонӣ, ки чаро гуфтам (зарб.)**.

ПУШАК پوشک кит. гурба, пишак.

ПУШК پوشک пишк, саргини буз, гӯсфанд, шугур, оху ва ғ.

ПУШЛАНГ پوشلنگ кит. бемаънӣ, ҳарза; ноқис, маъюб.

ПУШТ پشت 1. қисми қафои бадан аз миён боло то китфу шона ва гардан; тахтапушт. 2. тарафи ақиби ҳар чиз, қафо, ақиб, пас: **пушти дар**, **пушти хона**, **аз пушт** аз пас, аз қафо; **аз пушти а)** аз паси, аз ақиби, баъди; б) дар ғайби, дар набудани (касе). 3. пай, дунбол; **пушти ҳам** пай ҳам; **пушти ҳамдигар** дунболи якдигар, пушт ба пушт; **пушт-пушти...** аз қафои..., ба дунболи.... 4. боло, қисми болои ҳайвонот. 5. пуштибонӣ, ҳимоят; **аз пушти...** аз шарофати, бо мададгории...; **пушту паноҳ** тақягоҳ, мададгор, ҳомӣ; **ба пушти...** а) ба тахтапушти...; б) ба қафои..., ба паси...; **дар пушти...** дар паси..., дар қафои.... 6. насаб, авлод, нажод; **пушташ ба замин нарасида** мағлубнашуда дар гуштин, зӯр, паҳлавон; **пушти сари касе** дар ғайби касе, дар набудани касе; **пушт гардонидан** гурехтан; **пушти касеро дидан** гурехтани касеро дидан; **пушти касеро хок**

хӯронидан касеро дар гӯштин мағлуб кардан; **пушти корро хунук накардан** кореро дар вақташ ичро кардан, барои дар вақташ ичро кардани коре кӯшидан; **пушти ману табари қассоб** (мақ.) аз касе чизе парвое накардан, ба гапи *касе* чизе аҳамият надодан, чизеро нодида гирифтан; **пушти по задан чизеро** чизеро рад кардан, аз чизе рӯй гардонидан, эътибор надодан; **пушти сарам ҳам набинад** ҳаргиз набинам, безор будан. **пушти сар кардани чизеро** а) чизеро аз сар гузаронидан; б) чизеро тарк кардан; **пушти сар хоридан** ҳайрон шудан; **пушт маҳкам будан** пурзӯр ва пурқувват будан, ҳомӣ доштан; **пушт ҳам шудан** қомат ҳамидан, қомат дуто шудан (аз *гам*, аз *ғусса*, аз *фишору тазйик*); **ба пушту пеш...** (*пахлу*) **нигоҳ карда гап задан** вазъиятро ба ҳисоб гирифтани гап задан.

ПУШТА پشته 1. баландӣ, тал, теппаи начандон баланд. 2. хоктӯдаи рӯи қабр; қабр; қабристон. 3. болои чӯяки растаниҳои палакӣ, ки дар он ҷо шоҳу навдаҳои онҳо паҳн мешавад: **пуштаи харбуза**, **пуштаи хок**. 4. баста ё тӯдаи хезум, хас, алаф *ва ғ*, ки ба як бор ба пушт бардошта мешавад; пуштора: **як пушта хезум**, **як пушта алаф**; **пушта-пушта** тӯда-тӯда; пуштора-пуштора.

ПУШТАК I پشتک 1. намадзин. 2. *шақли тасғири* **пушт**: **пуштаки китоб**.

ПУШТАК II پشتک :**пуштак истодан** пушти худро ҳам карда истодан, то ки лингча, қанор ё чизи дигарро бор кардан, ё каси дигарро бардошта ба ҷое баровардан осон шавад.

ПУШТАКӢ پشتکي *ғуфт*. чизе ё касеро ба пушт гирифтани; ба воситаи пушт, тариқи пушт; **пуштакӣ**; **пуштакӣ хоб рафтани** ба пушт хоб рафтани.

ПУШТАКӢХ پشته کوه *ҷуғр.* паҳнкӯҳ, ҳамвории баланди сатҳаш тахт, ё каме пасту баланд, ки аз ҳамвориҳои ҳамхудуд бо зинапояхҳо ҷудо мешавад: **пуштакӯҳи пирихи Помир**.

ПУШТАНГ پشتنگ зин, забартанги зини асп.

ПУШТАЛАНГ پشتلنگ *ниг.* **пушланг**.

ПУШТБАРАХНА پشتبرهنه кафои баданаш барахна.

ПУШТБОЛО پشتبالа пушташ ба тарафи боло, шикам ба замин.

ПУШТБОН پشت بان 1. *ниг.* **пуштибон**. 2. ҷӯбе, ки барои мустаҳкам нигоҳ доштани дарвоза ба он зада мешавад.

ПУШТБОНӢ پشت بانی *ниг.* **пуштибонӣ**.

ПУШТВОН پشتوان 1. сутун ва ҷӯбе, ки барои нигоҳ доштани девор ва ё қисмҳои дигари иморат гузошта мешавад; тиргак, пуштак. 2. ниғаҳбон, муҳофиз; ҳомӣ, пушту паноҳ.

ПУШТВОРА پشتواره як баста бор, ки бар пушт мебардоранд; пушті; пуштора.

ПУШТГАРМ پشتگرم :**пуштгарм будан** ба мадад ва ғимояи касе боварӣ дошта ба коре иқдом кардан.

ПУШТГАРМӢ پشتگرمی эътимод, итминон (ба касе, чизе), умеди мададгорӣ аз касе.

ПУШТИБОН پشتی بان ҳомӣ, ниғаҳбон, пушту паноҳ, такагоҳ; пуштвон.

ПУШТИБОНДОР پشتباندار он ки пуштибон дорад, ҳомидор.

ПУШТИБОНӢ پشتبانی ғимоят, мададгорӣ, дастгирӣ, ёрӣ.

ПУШТИВОНӢ پشتیوانی *ниг.* **пуштвон** 1.

ПУШТИГИР پشتی گیر *ниг.* **пуштбон**.

ПУШТИГУЛ پشتی گل монанд ба ранги гул; гулобӣ, пушті.

ПУШТИКОМӢ پشتکامی *зби.* пушти ком будан; кафои ком; **ҳамсадои пуштикомӣ** ҳамсадохое, ки дар паси ком талаффуз мешаванд.

ПУШТИПАРДАӢ پشتپردگی пасипардагӣ; пӯшида, маҳфӣ.

ПУШТӢ پشتی 1. *мансуб ба* **пушт**. 2. ҷомаи кӯтоҳ, ҷомае, ки то миён меояд. 3. ёрӣ, мададгорӣ, ғимоят, тақвият; **пуштӣ ёфтан** ёрӣ дидан, кумак гирифтани, ғимоят доштан, **пуштӣ кардан** ёрӣ додан, ғимоят намудан; **пуштии касеро гирифтани** тарафдори касе шудан. 4. порчаи намадини зери зини асп. 5. *ғуфт*. зоти, кор ё касбе, ки аз авлод ба авлод меояд.

ПУШТКӢЗ پشت کوز пушти ҳам дошта, пушти ҳам, кӯзапушт, ҳамидақад.

ПУШТНОК پشتناک *ғуфт*. гирифтори касалии саръ; девонаавзоъ.

ПУШТНОКӢ I پشتناکی бо пушт, ақибнокӣ: **пуштнокӣ рафтани**, **пуштнокӣ хобидани**, **пуштнокӣ ғалтонидани**.

ПУШТНОКӢ II پشتناکی *ғуфт*. ҳомӣ доштан, такагоҳ доштан.

ПУШТНОКЇ **III** پشتهناکي саръй, девонаавзой, зиёндорй; ҳолати касалии девонамизоч.

ПУШТОПУШТ پشتاپشت пасиҳам, пайдарпай, пайваст, муттасил.

ПУШТОРА پشتاره бастаи боре, ки ба пушт мебардоранд; пуштаи бор; **пуштора кардан** ба пушт бардоштан; **ба пуштора кашидан** (**кашондан**) пуштора карда овардан (бурдан), ба пушт бардошта овардан (бурдан).

ПУШТОРАКАШ پشتارهکش боркаш, ҳаммол.

ПУШТРЕШ پشتريش захми пушт дошта; он ки пушташ маҷрӯх шудааст.

ПУШТСЎХТА پشت سوخته пушташ сӯхта: **нони** пуштсӯхта.

ПУШТУ پشتو *ниг.* пашту.

ПУШТХАМЗАДА پشتخمزده *ниг.* пуштхамида.

ПУШТХАМИДА پشت خميده хамидақад, миён-хам; **кампири пуштхамида** кампири миён-хам.

ПЎ پو *кит.* 1. пурсиш, тафтиш. 2. давандагӣ: **пӯ гирифтан** давидан, давон шудан.

ПЎ(Й) پو(ي) *таку* пӯй даводавӣ, шитоб; *муқ.* так; *дав.*

ПЎБ//ПЎП پوپ//پوب *кит.* фарше, ки барои зеб густурда мешавад, густурдани.

ПЎЁ پويا *кит.* 1. даванда, бо таъчил ва шитоб раванда. 2. чӯянда; таъкибкунанда, пайгир.

ПЎЁН پويان 1. дар ҳолати давидан; тозон, шитобон. 2. чӯён (*касера*); чӯянда.

ПЎЗ پوز гирдогирди даҳон, фук, тумшук.

ПЎЗБАНД پوزبند даҳанбанд, банди нӯхтамонанд, ки бар даҳони ҳайвонот баста мешавад.

ПЎЗИШ پوزش *кит.* узрхоҳӣ, маъзарат; **пӯзиш** хостан узр хостан.

ПЎЗИШГАР پوزشگر *кит.* узрхоҳ, маъзаратхоҳ.

ПЎЗИШПАЗИР پوزشپذير *кит.* узр қабул-кунанда, бахшанда.

ПЎЗХАНД پوزخند *кхн.* писханд.

ПЎИШ پويش *кит.* 1. давутоз, тараддуд. 2. кофтуков, чустучӯ.

ПЎЙИДАН پوييدن *кит.* 1. давидан, шитоб кардан; рафтан. 2. *маҷ.* хостан.

ПЎК I پوک ғаллаи дар чоҳ гӯркарда, ғаллае, ки дар чоҳ рехта болояшро бо хасу хошок ва хок пӯшида бошанд.

ПЎК II پوک 1. дарунҳоли, дарунковок, пӯсида, миёнҳоли; пуч: **дарахти пӯк**. 2. *гуфт.* ғаранг, каллаварам, бефаҳм.

ПЎКА پوكه даҳанаи чизе; даҳонтиққӣ.

ПЎКДАҲАН پوكدهن 1. бефаҳм. 2. лакқӣ.

ПЎКИДАН پوكيدن лакқидан, гапро бемавқеъ гуфта мондан, нафаҳмида сирреро ифшо кардан.

ПЎКӢ پوكي 1. холигӣ, бемағзӣ. 2. *маҷ.* бемаънигӣ, бемулоҳизагӣ.

ПЎККА پوكه *ниг.* пӯк.

ПЎККАШАК پوككش пармача барои кашида гирифтани пӯка аз даҳони шиша *ва монанди он*.

ПЎККИДАН پوكيدن *ниг.* пӯкидан.

ПЎКШАВӢ پوكشوى фартутшавӣ, афсурдагӣ.

ПЎЛА پوله *кит.* 1. кӯфташуда, шикаста, аз зарб мулоимшуда; **пӯла кардан** зада маҷақ кардан. 2. пухта мулоим шудани чизе: **харбузаи пӯла**.

ПЎЛОД پولاد 1. филизи нуқраанги бисёр мустаҳкам, ки аз якҷоя ғудохтани он бо микдори муайяни карбон ҳосил мешавад: **пӯлоди афзорӣ**, **пӯлоди Димишқ**, **пӯлоди ҷавҳардор**. 2. *маҷ.* ҳар чизи сахт ва мустаҳкам: **чун пӯлод**, **дили чун пӯлод**, **каъби чун пӯлод**.

ПЎЛОДБОЛ پولادبال болаш аз пӯлод, оҳанинбол; **мурғи пӯлодбол** ҳавопаймо.

ПЎЛОДВОР پولادوار пӯлодмонанд; чизи сахт ва устувор.

ПЎЛОДГАР پولادگر пӯлодсоз, оҳангар.

ПЎЛОДГУДОЗ پولادگداز он ки пӯлод мегудозад: **устои пӯлодгудоз**, **корғари пӯлодгудоз**.

ПЎЛОДГУДОЗӢ پولادگدازى пӯлод ғудохтан, пӯлод об кардан.

ПЎЛОДДАСТ پولاددست кавидаст, пурзӯр.

ПЎЛОДИН پولادين 1. аз пӯлод, аз пӯлод сохташуда. 2. *маҷ.* сахт ва мустаҳкам: **аспи**

пӯлодин, мурғи пӯлодин, сафи пӯлодин, қалъаи пӯлодин.

ПҶЛОДИ پولاډى *ниг.* пӯлодин: сандуки пӯлоди.

ПҶЛОДМЕХ پولادميخ 1. меҳи аз пулод сохташуда, пӯлодинмеҳ; сахтнаъл. 2. *мач.* сахт, мустахкам; побарчо; аз ҷой наҷунбанда.

ПҶЛОДНАЪЛ پولادنعل пӯлодиннаъл, наъле, ки аз пулод сохта шудааст.

ПҶЛОДПҶШ پولادپوش зирехпӯш, ҷавшанпӯш, мубориз.

ПҶЛОДРАГ پولادرگ *мач.* сахтраг, раги таранг дошта, пурзӯр (*сифати асп.*).

ПҶЛОДРАНГ پولادرنگ ба ранги пӯлод монанд.

ПҶЛОДРЕЗ پولادريز он ки пӯлодро ғудохта ба қолаб мерезад: **корғари пӯлодрез**.

ПҶЛОДРЕЗӢ پولادريزي пӯлодро об карда ба қолиб рехтан: **корхонаи пӯлодрезӣ**.

ПҶЛОДСАНЧ پولادسنج 1. он ки сифат ва кайфияти пӯлодро мушоҳида мекунад. 2. *кит.* киноя аз шамшерзан, мубориз, ҷанговар.

ПҶЛОДСОӢ پولادساي пӯлодсоянда, бисёр сахт.

ПҶЛОДСУМ پولادسم киноя аз сахтсум (*сифати асп.*).

ПҶЛОДХОӢ پولادخاي *кит.* ҷанговари пурзӯр ва шуҷоъ.

ПҶПАК پوپک 1. бастаи (бандчаи) бофтаҳои тори абрешимӣ, ресмонӣ ё риштаҳои зарин, ки барои ороиш ба нӯги баъзе чизҳо ё дар атрофи баъзе чизҳо меовезанд: **пӯпаки нӯги дӯтор**, **пӯпаки лӯлаболишт**. 2. як намуд парандаи зебо, ки ба сараш кокул дорад; шонасарак, худхуд, пӯптиш.

ПҶПАКДОР پولادپاک пӯпакнок, пӯпакӣ: **гарданбанди пӯпакдор**, **мӯи пӯпакдор**.

ПҶПАКӢ پولادپاکي: **ҷойи пӯпакӣ** *гуфт.* ҷойи (кабудӣ) хуб дамшуда.

ПҶПАНАК پولاناک 1. мағор; замбурӯғчаҳои беҳад хурди рӯи баъзе чизҳо, ки аз тарӣ, рутубат ва кӯҳнагӣ пайдо мешаванд. 2. зангор; **пӯпанак бастан** а) мағор бастан; б) зангор задан.

ПҶПАНАКБАСТА پولاناکبسته мағорбаства, зангорзада.

б) *мач.* **пӯст даридан** несту нобуд кардан,

ПҶПИДОР پوليدار пӯпинок, тӯғдор: **мокиёни пӯпидор**.

ПҶПИНАМУРҒ پولينهمرغ *ниг.* шонасарак.

ПҶПИСА پوليسه дӯғу даранг, таҳдид; **пӯписа кардан** дӯғ задан, таҳдид кардан.

ПҶПӢ پولپي тӯғи сари баъзе парандаҳо, тоҷ ё кокули сари баъзе парандаҳо.

ПҶПТИШ پولپتیش *ниг.* шонасарак.

ПҶПУ پولپو *кит.*, *ниг.* шонасарак.

ПҶСАНДАГӢ پولسندگي пӯсиш, фосидшавӣ, вайроншавӣ.

ПҶСИДА پولسيده 1. *сифати феълии замони гузашта аз пӯсидан*. 2. тосида, вайроншуда, кӯҳнашуда: **сабзавоти пӯсида**. 3. аз ҳам рехта, дарида, порашуда: **ҷарми пӯсида**. 4. фосидшуда, харобшуда, вайроншуда.

ПҶСИДАГӢ پولسيدگي 1. *шакли дигари сифати феълии замони гузашта аз пӯсида*. 2. тосида, вайроншуда, фосидшуда.

ПҶСИДАН پولسيدن 1. вайрон шудан, табоҳ гардидан, тосидан, аз ҳам рехтан. 2. *мач.* вайрон шудан, фарсуда гаштан. 3. *мач.* зоеъ шудан, беҳуда нобуд шуда рафтан.

ПҶСИШ پولسيش 1. пӯсидан, вайроншавӣ, тосидан, зоеъ гаштан. 2. *мач.* хароб шудан; инқироз.

ПҶСОНАНДА پولساننده он чи боиси пӯсонидани чизи дигар мешавад.

ПҶСОН(И)ДАН پولساندن//پوسانیدن *шакли бавоситаи феъли пӯсидан*; зоеъ гардондан; нобуд кардан.

ПҶСТ پوست 1. он чи рӯи бадани одам ва ҳайвонотро пӯшондааст; чилди бадани одам ва ҳайвонот: **пӯсти ғӯсфанд**, **пӯсти паланг**, **пӯсти рӯбох**. 2. пардаи берунии баъзе аз сабзавот ва меваҳо аз қабили сабзӣ, пиёз, себ, картошка *ва ғ.*; **пӯсташ (рафта) ба устухонаш часпидааст** хеле хароб ва лоғар аст; **пӯсташро аз ҷармгарӣ меёбӣ (мебинӣ)** аз несту нобуд шуданаш дарак ҳам намеёбӣ; тамоман несту нобуд мешавад; **пӯст давид бар чизе** пӯст пӯшондан, пӯст гирифтани рӯи чизе;

ташвиш шудани касе.

ПҶСТИНДӢ پوستيندوز он ки пӯстин медӯзад, он ки касбаш пӯстиндӯзист.

барҳам задан; зарари калон расонидан;

пӯст кандан а) пӯсти чизеро чудо карда гирифтан; б) сахт азоб додан, сахт чазо додан; **пӯст партофтан** а) пӯст равондан, аз пӯст берун шудан, *мас.*, мор; б) *мач.* шарманда шудан; **пӯстро аз мағз шинохтан** бадунекро фарк кардан, дӯсту душманро фарк кардан; **пӯсту гӯшташ аз шумову устухонаш аз мо кхн.** дар вақти ба дасти мактабдор барои таълиму касбомӯзӣ додани бача аз тарафи падару модарон гуфта мешавад; **пӯсту устухон будан** ниҳоят харобу лоғар будан; **ба (дар) пӯсти худ нағунҷидан** ниҳоят хурсанд шудан, хеле болидан; **ба пӯсту гӯшти касе даромадан** ба касе хеле наздик шуда боварии ўро ҳосил кардан; **мағзу пӯст будан** ба касе ниҳоят қарин ва дӯсти наздик будан.

ПҮСТАК پوستک пӯсти ҳайвонот, ки ҳамчун палос ё курпача истифода мебаранд; **пӯстак ба рӯй касидан** берӯй кардан, шарму ҳаёро як сӯ гузоштан.

ПҮСТАКЧА پوستکچه *шакли тасгири* пӯстак.

ПҮСТҒАФС پوستغفس 1. он чи пӯсти ғафс дорад: **тарбузи пӯстҒафс**. 2. беору номус, бешарм, гарданҒафс, гӯшношунав.

ПҮСТДУНБА پوست دنبه пӯсти дунбаи гӯсфанд, ки пашмашро равонда мепазанд.

ПҮСТӢ پوستى *мансуб ба* пӯст; *ниг.* пӯстин.

ПҮСТИН پوستين либоси болопӯши гарм, ки аз пӯсти пашмдори ҳайвонот дӯхта мешавад; **пӯстинро чапа пӯшидан** а) дар қахру ғазаб будан, ба касе ситеза кардан; б) яккраҳғӣ кардан; **ба пӯстини касе кайк даромадан** бесаранҷом шудани касе, безобита ва дар

ПҮСТИНДӢЗӢ پوستين دوزى шуғли пӯстиндӯз; пӯстин дӯхтан: **корхонаи пӯстиндӯзӣ**.

ПҮСТИНПӢШ پوستين پوش он ки пӯстин пӯшидааст: **мардаки пӯстинпӯш**.

ПҮСТИНЧА پوستين چه пӯстини хурди кӯтоҳ: **пӯстинчаи беостин**.

ПҮСТКАНДА پوست کنده 1. *сифати феълии замони гузашта аз* **пӯст кандан**; пӯсташи кандашуда: **гӯсфанди пӯстканда**. 2. сухани кушоду равшан дар бораи айби касе ё муддаои худ; **пӯсткандаи гап ҳамин ки...** гапи кушоду равшан ҳамин ки...

ПҮСТКАНӢ پوستکني 1. пӯсти ҳайвонеро кандан. 2. пӯсти чизеро гирифтан (тоза кардан).

ПҮСТЛАХТ پوستلخت пораи пӯст, пӯстпора, порчаҳои алоҳидаи пӯст, лахти пӯст.

ПУСТЛОҚ پوستلاق он чи рӯи танаю шоҳаи дарахтро пушонидааст; пӯсти рӯи тана ва шоҳаи дарахт.

ПҮСТЛОҚХӢР پوستلاقخور *зоол.* пӯстхурак (кирм).

ПҮСТЛОХ پوستلاخ *ниг.* пӯстлоқ.

ПҮСТМОЛ پوستمال пӯсткан (шудан), пӯстравӣ, пӯстфурой: **дасташ пӯстмол шуд**, **пӯстмол кардан** пӯсташиро равондан; **пӯстмол рафтан** пӯсташи рафтан.

ПҮСТНАВИШТ پوستنوشت навиштаҳои рӯи пӯст.

ПҮСТПАРДА پوست پرده *биол.* пардаи пӯст(-и одам, растанӣ *ва ғ.*).

ПҮСТПАРТО پوست پرتا пӯстпартофта, тулак-карда, мӯйрехта; паррехта.

ПҮСТПАРТОӢ پوست پرتائي пӯст партофтан(-и ҳашарот ва ҳазандаҳо).

ПҮСТПАРТОФТА پوست پرتافته *сифати феълии замони гузашта аз* **пӯст партофтан**.

ПҮСТПОРА پوست پاره *ниг.* пӯстлоҳ.

ПҮСТСАФЕД پوست سفيد пӯсташи сафед, сафедпӯст.

ПҮЧОҚ پوجاق пӯсти мева ва баъзе сабзавоти обҷакорӣ ва инчунин тухм: **пӯчоқи писта**, **пӯчоқи тухм**, **пӯчоқи харбуза**, **тарбуз ва ғ.**

пӯш پوش 1. *асоси замони ҳозира аз* **феъли пӯшидан**. 2. *чӯзӣи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои* **пӯшанда**: **дастпӯш**, **болопӯш**, **калапӯш**.

ПӢШ پوش худнамоӣ, карруфар.

ПӢШИДА پوشيده 1. *сифати феълии замони гузашта аз* **пӯшидан**. 2. пинҳон, нуҳуфта, махфӣ, махфӣёна; **пӯшида мабод**, **ки...** махфӣ намонад, **ки...**; **пӯшида нест**, **ки...** махфӣ ва пинҳон нест, **ки...**, равшан аст, **ки...**; **пӯшида мондан** махфӣ мондан, ниҳон мондан. 3. **пӯшидагӣ**, аз боло фарогирифта; **муқоб кушода**; **долони болояш пӯшида**. 4. баста, маҳкам; **муқоб. боз**, **кушода**; **дари пӯшида**, **чашии пӯшида**. 5. баста; анҷомёфта: **мачлисро пӯшида эълон кардан**.

ПӢШИДАГӢ پوشيدگي 1. *шакли дигари сифати феълии замони гузашта аз* **пӯшида**. 2. баста, маҳкам: **дари пӯшида**. 3. фаро гирифташуда, пинҳоншуда: **рӯи бо риш пӯшидагӣ**. 4. либоспӯш: **бачагони сару либос пӯшидагӣ**.

ПҶШИДАН پوشیدن 1. дар бар кардан, ба тан кардан (либосро): **либос пӯшидан**. 2. пинҳон кардан, руст кардан; махфӣ кардан. 3. бас-тан, маҳкам кардан: **дарро пӯшидан**, **дахонро пӯшидан**, **чаши пӯшидан**, **парда пӯшидан**. 4. фаро гирифтани, ихота кардан (*аз тарафи боло*). 5. фурувардан, партофтан, кашидан (*пардаеро ба рӯи чизе*); **аз дунё (чаҳон) чаши пӯшидан** вафот кардан, тарки ҳаёт кардан; **дахон пӯшидан** хомӯш шудан, аз гуфтор боз истодан; **чаши пӯшидан аз чизе** эътибор надодан ба чизе; надидагӣ барин шудан чизеро, сарфи назар кардан аз чизе; **чомаро чаппа пӯшидан** дар қаҳру ғазаб шудан, ба гапи касе ҳеҷ розӣ нашудан, дар гуфтаи худ исрор кардан.

ПҶШИДАНИ پوشیدنی *сифати феълӣи замони оянда аз пӯшидан*; лоиқи пӯшидан ва ба тан кардан: **либоси пӯшидани**.

ПҶШИДАРОЗ پوشیده‌راز розпӯш, роздор, сирдон.

ПҶШИДАРОЗӢ پوشیده‌رازی розпӯшӣ, сиреро пинҳон доштан.

ПҶШИДАРУХ پوشیده‌رخ *кит.* 1. рӯйпӯшида, мастур. 2. ниҳон, махфӣ. 3. *мач.* маҳчуба, ҳичобнок.

ПҶШИДАЧАШИМ پوشیده‌چشم нобино, кӯр, бебасират.

ПҶШИДАҲОЛ پوشیده‌حال он ки ҳолаш аз дигарон пӯшида аст, вазъияташ ба касе маълум нест.

ПҶШИДАРӢ پوشیده‌روی рӯяш пӯшида, рӯяш аз мардони бегона пинҳон кардашуда, бофарианҷӣ.

ПҶШИШ پوشش *кит.* 1. пӯшок, либос, рахт. 2. болопӯш; сакф, бом. 3. парда, рӯйпӯш.

ПҶШОК پوشاک либос, пӯшиш, рахт; либосворӣ; **пӯшок пӯшидан** либос пӯшидан.

ПҶШОКВОРӢ پوشاکواری матоъ барои либосдӯзӣ, чизҳои барои либос сарфшаванда, либосворӣ; пӯшокворӣ.

ПҶШОКӢ پوشاکي *мансуб ба пӯшок*; либосҳои пӯшидани, либосворӣ; пӯшокворӣ: **чизҳои хӯроки ва пӯшокӣ, пӯшокӣ харидан**.

ПҶШОН(И)ДАН پوشانیدن//پوشانیدن 1. *шакли ба-воситаи пӯшидан*; бар тан кунонидан, дар бар кунонидан (*либосро бар касе*); **ба гап чома пӯшонидан** гапро оро додан, зеб дода сухан кардан. 2. панаҳ кардан, руст кардан, пардапӯш кардан: **бо рӯймолаш рӯяшро пӯшонд**. 3. пӯшида доштан, ниҳон доштан, махфӣ кардан; **болои кори касеро пӯшондан** кори касеро пинҳон доштан, сирри касеро ошкор накардан. 4. фаро гирифтани, болои чизеро ба чизе паҳн карда печонидан.

ПҶШТАХОНА پوشته‌خانه *ниг.* почтаҳона.

ПҶЯ پویه *кит.* 1. дав, тохт, рафти тезу тунд, гашти босуръат; **асп ба пӯя фикандан** асп давондан, асп тохтан, асп рондан. 2. хоҳиш, ҳавас, орзу, иштиёқ, ирода, оҳанг.

ПҶЯНДА پوینده *кит.* 1. даванда, бо суръат раванда, тезрафтор. 2. аспи тезрафтор; **пӯянда боло** аспи даванда. 3. чӯянда, чӯёи чизе.

ПҶЯНДАРОХ پوینده‌راه роҳнавард, тезрав.

Р

Р ҳарфи бисту якуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи ре (ر); дар ҳисоби абҷад ба адади 200 баробар аст.

РАБ(Б) *а.* رب 1. Худованд, Худо, Парвардигор; ё **раб!** эй Худо!. 2. соҳиб, молик.

РАБАЗ *а.* رېض 1. девор, ҳисори гирди шаҳр, гирдогирди ҳисори шаҳр, девори баланди гирди қалъа ё шаҳр. 2. қисми берунии шаҳрҳои қадимӣ.

РАББАНО *а.* رَبَّنَا *гуфт.* холӣ, одӣ; **оби раббано** оби холӣ.

РАББӢ *а.* رَبِّ Худои ман.

РАББОНӢ *а.* رَبَّانِي 1. мансуб ба Худо, Ӣзид, Худой, Ӣздонӣ. 2. худошинос.

РАБВ I/РАБВА *а.* رېو//رېوه *кит.* пушта, теппа, баландӣ.

РАБВ II رېو *тиб.* яке аз бемориҳои шуш, ки мубталои он зуд-зуд нафас мекашад: кӯтоҳнафасӣ, зикуннафас.

РАБЕӢ رېيى *мансуб ба баҳор.*

РАБЕУЛАВВАЛ *а.* رېع الاول моҳи сеюми соли қамарӣ, пас аз сафар.

РАБЕУЛОХИР *а.* رېع الآخر *ниг.* рабеуссонӣ.

РАБЕУССОНӢ *а.* رېع الثاني моҳи чаҳоруми солшумории қамарӣ.

РАБЕЪ *а.* رېع баҳор, баҳорон.

РАБИБ *а.* رېب *кит.* 1. парварда, дастпарвард; нону намакхӯрда. 2. писари зан аз шавҳари

собик, писарандар.

РАБИБА *а.* رېبه 1. муаннаси **рабиб**. 2. духтаре, ки зан аз шавҳари собик овардааст, духтарандар. 3. доя, парастори кӯдакон.

РАБОИДАН رېائيدن *шакли бавоситаи рабудан.*

РАБОИШ رېايش 1. рабудан. 2. *мач.* ҷозоба, ҷазобият.

РАБОТ *а.* رباط 1. мусофирхонае, ки дар сари роҳҳои корвонгард бино карда мешуд. 2. ҳавлии деворбаланд дар боғот; ♦ **работи тан** *киноя аз* вучуди инсон, ҳастӣ.

РАБОТБОН رباط بان *кит.* ниғаҳбони работ, соҳиби корвонсарой, корвонниғаҳдор.

РАБОТӢ رباتي *кит., мансуб ба работ;* работбон.

РАБОҲ *а.* رباح *кит.* ғоида, суд, манфиат.

РАБОЯНДА رېاينده он ки чизеро бирабояд ва соҳиб шавад; сориқ, дузд.

РАБОЯНДАГӢ رېايندگي *вазъ ва ҳолати рабоянда, кашиш, ҷозоба, ҷазаба, ҷазбандагӣ.*

РАБТ *а.* رېط бастагӣ, пайвастагӣ, алоқа; **рабт доштан**; алоқа, робита доштан; *мач.* иттилоъ, огоҳӣ...; **рабт додан** марбут кардан, пайванд додан, нисбат додан; **рабт доштан**; марбут будан, иртибот доштан.

РАБУБӢ *а.* رېوبى *кит.* мансуб ба **раб(б)**, худой, илоҳӣ, рабонӣ.

РАБУДА رېوده *дуздида, бурда.*

РАБУДАГӢ رېودگي *дуздида, сирқатшуда, ғорат;*

мач. дилбарӣ.

РАБУДАН رېودن кизеро бо чобукдастӣ гирифта бурдан, чанг зада гирифтан, дуздидан, бурдан; **дил рабудан** мач. дили касеро ба худ ҷалб кардан, касеро ба худ шефтаву ошиқ гардонидан; **хоб рабудан** хоб бурдан.

РАБУН رېون кит. пуле, ки пеш аз кор ба коргар дода мешавад; пешмузд, пешпардохт, байъона.

РАБУННОС ا. رب الناس Парвардигори мардум, Худованд, Яздон.

РАБУХА رېوخه кит. лаззат, лаззати чимоъ, авчи лаззати чинсӣ.

РАБЪ а. رېع кит. манзил, манзилгоҳ, сарой; маҳалла, кӯй.

рав رو 1. асоси замони ҳозира аз **рафтан**; **резу рав** майда-чуйда. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои раванда, ҷой ва маҳалли рафтан, шабрав, миёнарав, тезрав, сабукрав, обрав, мошинрав, пиёдарав.

РАВАН راون кит. имтиҳон, озмоиш, таҷриба.

РАВАНД روند нав. тамоюл фароянд, равиш, тарика.

РАВАНДА رونده 1. сифати феълии замони ҳозира аз **рафтан**. 2. он ки роҳ меравад, он ки равона аст, сафаркунанда, мусофир, роҳгузар; **равандаву роҳгузар** роҳгузарон. 3. мач. қаландар, дарвеш. 4. тезравӣ, тундравӣ.

РАВАНДАНИШИН رونده‌نشین мусофирсавор.

РАВВОҚ а. رواق кит. пок, тоза, зулол, соф, холис (об, шароб).

РАВҒАН روغن моддаи чарб, ки аз шир, дунба ё чарбуи чорпоён, аз донаҳои наботӣ ё аз маҳсулоти нафтӣ гирифта мешавад; **равғани ароба** пасмондаи моддаҳои нафт, ки барои молидан ба чархи аробаҳо ба кор мерафт; **равғани доғ** равғани саҳт тафсида, равғани ҷӯшида истода; **равғани дунба** равғане, ки дар дунбаи ғусфанд мавҷуд аст; **равғани зард** равғане, ки аз шири гов гирифта мешавад; **равғани зағир** равғани хӯрокие, ки аз зағирдона кашида шудааст; **равғани зайтун** равғане, ки аз меваи дарахти зайтун гирифта мешавад; **равғани карт** равғани дунбаи обнакардаи бешалҳа ва бегӯшт; **равғани лампа**

карасин; **равғани маска** равғани аз шири гов гирифташудаи бенамак; **равғани пахта** равғане, ки аз пунбадона гирифта мешавад; **равғани сафед** ниг. **равғани пахта**; **равғани сиёҳ** мазут, моддаи сӯзандае, ки баъди аз нафт кашида гирифтани бензин, газолин ва карасин боқӣ мемонад; **равғани чароғ** ниг. **равғани лампа**; **равған кардан** равған молидан, равған задан ба мошин ва ғ.; **равған кардан** (гулӯи касеро) ба касе пора додан ё касеро зиёфат кардан бо мақсади анҷом додани кори худ; **равған кашидан** аз шир ба воситаи гуппӣ ё мошин, аз донаҳои наботӣ ба воситаи ҷувоз ва дастгоҳҳои мошинӣ равған ҳосил кардан; **ба равған ғӯтидани нони касе** дар равнаку ривоч будани кори касе ба оташ; **равған рехтан** гапе зада ё коре карда, ҷанҷоли хобидаро аз нав хезондан ё башиддаттар гардонидан; **равған сӯхтан**; **аз санг равған тарошидан** иҷро кардани корҳои душвори ношуданӣ.

РАВҒАНАНДОЗ روغن‌انداز он ки ба мошин равған пур мекунад, пуркунандаи равған.

РАВҒАНБАРОРӢ روغن‌براری гирифтани равған, ҳосил кардани равған: **корхонаи равғанбарорӣ**.

РАВҒАНГАР روغن‌گر он ки дар ҷувозхона равған мекашад, ассор.

РАВҒАНГАРӢ روغن‌گری кашидани равған, истеҳсоли равған, тавлиди равған.

РАВҒАНГИРӢ روغن‌گیری истеҳсол кардани равған, гирифтани равған.

РАВҒАНГУЛӢ روغن‌گلی: **атри равғангулӣ** навтӣ атри.

РАВҒАНДОҒ روغن‌داغ равғани доғ, равғани доғшуда, равғани тафсон (ки маъмулан аз болои баъзе навтӣ хӯрок, аз ҷумла қурутоб мерезанд).

РАВҒАНДОН روغن‌دان зарф барои андохтани (пур кардани) равған, зарфи равғангирӣ.

РАВҒАНДОР روغن‌دار дорои равған, он чи дар таркибаш ва ё ба дарунаш равған дорад; **кори равғандор** кори сердаромад.

РАВҒАНЗАБОНӢ روغن‌زبانی чарбзабонӣ, нармагӯторӣ, хушгапӣ, хушомадгӯӣ; **бо равғанзабонӣ мум** (бар)афрӯхтан суҳанҳои мулоим

- ва форама гуфтан, ширинзабонӣ ба кор бурдан.
- РАВҒАНЗАДА** روغن زده он чи бо равған молида шудааст.
- РАВҒАНИН** روغنين 1. равғанӣ, равғандор, серравған. 2. равғанолуд. 3. *мач.* сердаромад.
- РАВҒАНИӢ** روغنى серравған, равғандор, бо равған сиришташуда; **ҳалвои равғанӣ** яке аз навъҳои марғуби ҳалво; **кори равғанӣ** кори сердаромад; **овози равғанӣ** овози расои форама, овози ғулғуладор.
- РАВҒАНКАДУ** روغن کدو кадуи дарунҳоли барои нигоҳ доштани равған.
- РАВҒАНКАШ** روغن کش он ки равған мекашад.
- РАВҒАНКАШӢ** روغن کشي гирифтани равған аз донаҳои наботӣ.
- РАВҒАНКОРӢ** روغن کاری бо равғани махсус андудани мошин ва таҷҳизот, равғанмоли: **маводи сӯхту равғанкорӣ**.
- РАВҒАНМОЛӢ** روغن مالي молидани равған ба чизе, чарб кардани чизе.
- РАВҒАНМОНАНД** روغن مانند монанди равған будан, чарбмонанд.
- РАВҒАНМОҲӢ** روغن ماهي як навъ моҳии серравған.
- РАВҒАННОКӢ** روغن ناکي дараҷаи равғандорӣ (*мас., шир*): **равғаннокии шир**.
- РАВҒАНОЛУД** روغن آلود олуда бо равған, бо равған омехта будан.
- РАВҒАНРЕЗӢ** روغن ریزی *исми амал аз равған рехтан*: ба муҳаррики мошин **равған рехтан**.
- РАВҒАНСӢЗӢ** روغن سوزي амали сӯхтани равған; пок кардани баъзе зарфҳо ва таҷҳизоти техникӣ ба воситаи сӯзондани равған.
- РАВҒАНФУРӢШ** روغن فروش фурӯшандаи равған, он ки равған фурӯшад.
- РАВҒАНФУРӢШӢ** روغن فروشي касбу кори равғанфурӯш; ҷои фурӯши равған.
- РАВҒАНХОНА** روغن خانه **равғанхонаи ҷувоз** ҷои косамонанде, ки равғани кашида дар онҷо ҷамъ меояд.
- РАВҒАНХӢР** روغن خور 1. хӯранда ва истеъмол-

кунандаи равған. 2. *тех.* даҳана ва ҷои рехтани равған ба муҳаррики мошин ва таҷҳизоти техникӣ.

РАВҒАНХӢРДА روغن خورده он чи равған молида бошад; **ҳумҷаи равғанхӢрда** ҳумҷае, ки дар он муддати зиёд равған нигоҳ доштаанд.

РАВҒАНҶАЛЛОБ روغن جلاب он ки равғанро арзон харида, қимат мефурӯшад, савдогари равған.

РАВҒАНШОР روغن شار **ангуштони равғаншор** ангуштоне, ки вақти хӯрдани ош аз онҳо равған меҷакад.

РАВЗА ا. روضه 1. боғ, гулзор; **равзаи ризвон** д. ҷаннат, боғи бихишт. 2. он чи дар маросими сӯғвории аҳли хонаводаи пайғамбар (с), бахусус дар маросими сӯғвории шаҳидони Қарбало хонда мешавад. 3. *мач.* маҷлис ва ё маросиме, ки ба ин муносибат барпо мешавад. 4. *мач.* мақбараи одамони бузург.

РАВЗАГОҲ روضه گاه *кит.* 1. боғ, сабзазор, марғзор, гулистон. 2. бихишт. 3. *мач.* мақбара, қабр, гӯр, марқад.

РАВЗАН//РАВЗАНА روزن//روزنه ҷои сӯроҳ ва ҳаводаро дар сақф ва девори хона, дариҷа, тирезача: **равзани бом**, **равзани гулхан**.

РАВЗРАНГ روضه رنگ сабзаранг, қабуд.

РАВИШ روش *исми феълӣ аз рафтан*; рафтор, тарзи рафтор, тарз, ҷараёни коре, расм; **роҳу равиш** рафти (ҷараёни) коре, тариқа, тарз, усул.

РАВИШОМӢЗ روش آموز *нав.* он ки роҳу равиш меомӯзад.

РАВИШОМӢЗӢ روش آموزي *нав.* шуғлу амали равишомӯз.

РАВИЯ رويه 1. тарз, вазъ, роҳ. 2. усул, равиш.

РАВӢ ا. روى 1. *кит.* абри серборон. 2. оби фаровону ширин. 3. соқӣ. 4. *адш.* ҳарфи охири ни решагии калима, ки дар қофия нигоҳ доштани он ҳатмист.

РАВНАҚ ا. رونق 1. фурӯғ, тобиш, тароват. 2. пешрафт, тараққӣ, ривоч; **равнақ доштан** дар тараққӣ ва пешрафт будан; **равнақ ёфтан** тараққӣ кардан, пеш рафтан, дар авҷ будан; **аз равнақ афтодан** ривоч надоштан, аз пеш-

рафт бозмондан.

РАВНАҚАНГЕЗ رونق انگيز равнақбахш, дурахшу зебоидиханда; пешбаранда.

РАВНАҚГАРӢ رونق گري кит. 1. чилодихӣ; фуруғ, тобиш, дурахш. 2. инкишофдихӣ, дорои қобилияти равнақгарой.

РАВО روا чоиз, коре, ки карданаши аз рӯи қонун мумкин аст; **раво будан** чоиз будан; **зарур бошад рав**о бошад; **раво будани ҳукм** чорӣ будани ҳукм, эътибор доштан (*ҳукми касе дар ҷое*); **раво дидан** чоиз доништан, муносиб шумурдан, сазовор доништан, мувофиқ доништан; **раво доштан** лоиқ ва чоиз доништан, роҳ додан, розӣ шудан ба вуқӯи коре; **раво кардани ҳочати касе** матлаби (хоҳиши) касе ро ба амал овардан; **раво шудан** амалӣ шудан, ба амал омадан.

РАВОБИН روا بين он ки раво мебинад, он ки лоиқ медонад, он ки мувофиқ мешуморад.

РАВОБИТ روابط ҷ. робита; робитаҳо.

РАВОДИД رواديد иҷозати расмие, ки дар шиносномаи хоричӣ барои ворид шудан ба кишваре ё хорич шудан аз он қайд мешавад, иҷозатномаи хуруҷу вуруҷ; он чи лоиқ ва чоиз доништа шудааст, маслиҳат.

РАВОЕХ а. روايح ҷ. роиҳа.

РАВОКОМ روا کام он ки ба муродаш расидааст; одами некбахт, комёб, комраво.

РАВОҚ а. رواق 1. пешайвон, даромадгоҳе, ки ба шакли нимдоира сохта шудааст, арк. 2. гунбаз, гунбад.

РАВОҚДОР رواق دار дорои равоқ, пешайвондор, биное, ки аз тарафи пеш бо пештоқҳо зинат ёфтааст, гунбаздор.

РАВОҚӢ а. رواقى гунбаздор, гунбазшакл, ба шакли гунбаз монанд будан.

РАВОН I روان 1. феъли ҳол аз **рафтан**. 2. раванда, дар холи рафтан, раҳсипор. 3. чорӣ; **оби равон**; **реги равон** реги кӯчанда; **ҳукми равон** ҳукми дар амал, ҳукми чорӣ. 4. салис, мавзун: **услуби равон**, **шеъри равон**; **равон будан** а) раҳсипор будан (*ба ҷое*); б) чорӣ будан; **равон кардан** а) фиристодан, ирсол намудан (*мактубро*); б) чорӣ сохтан; **равон шудан** (**гаштан**) а) раҳсипор гардидан, рӯ ба роҳ

шудан, рафтан, ба роҳ афтодан (даромадан); в) чорӣ шудан (*об*).

РАВОН II روان чон, рӯҳ; **равон бахшидан** чон бахшидан; рӯҳбаланд гардонидан.

РАВОНА روانе роҳӣ, раванда, равон, раҳсипор; **равона кардан** а) фиристодан, ирсол кардан (*мас., мактубро*); б) нигаронидан (*мас., нигоҳи худро ба сӯе*); **равона шудан** (гардидан) раҳсипор гардидан, рафтан.

РАВОНАК روانک нав. қуттӣ ва ё бастае, ки ба воситаи почта равона карда мешавад.

РАВОНАКУНАНДА روانه كننده роҳикунанда, фиришанда, ирсолкунанда.

РАВОНБАХШ روان بخش чонбахш; рӯҳафзо.

РАВОНБЕМОР روان بيمار нав. он ки мубталои бемории равонист, бемори рӯҳӣ.

РАВОНБЕМОРӢ روان بيمارى нав. бемории рӯҳӣ, бемории равонӣ.

РАВОН(И)ДАН رواندن//روانيدن 1. равон кардан. 2. чизеро аз рӯи чизе пок карда дур сохтан, нест кардан; аз ҳол равондан.

РАВОНДАРМОНӢ روان درماني тиб. дармон ва табобати беморӣ бо роҳи муайян кардани хусусиятҳои равонӣ ва таъсири табобатӣ ба рӯҳияву равони онҳо.

РАВОНӢ I روانى мансуб ба **равон**; **бемории равонӣ** бемории рӯҳӣ.

РАВОНӢ II روانى 1. равон будан, чорӣ будан, ҷараён. 2. салосат, салисӣ, мавзунӣ.

РАВОНОСО(Ӣ) روان آساي) озоишдихандаи чон, роҳатбахш, оромбахш, рӯҳбахш, равонбахш.

РАВОНПАРВАР روان پرور нерӯдихандаи зехн, парваришдихандаи зехн, ҷонпарвар, зиндагибахш, фараҳовар, дилкушо.

РАВОНПАРДОЗ روان پرداز он ки ҷони худро ғайри дои коре ё чизе мекунад, ҷонфидо.

РАВОНПИЗИШК روان پزشك пизишки бемориҳои рӯҳӣ (равонӣ).

РАВОНПИЗИШКӢ روان پزشكي нав. соҳаи илми тиб, ки ба ташхис ва дармони бемориҳои равонӣ машғул аст.

РАВОНТАБӢ روان طبع он ки фасеҳу салис шеър

меғӯяд, дорои табъи равон.

РАВОНХОН روانخوان он ки буррою равон ме-
хонад.

РАВОНХОНӢ روانخوانӣ мансуб ба равонхон.

РАВОНХОҲ روانخواه қҳн. гадо, садақаталаб,
соил, дарюзагар.

РАВОНШИНОС روانشناس нав. дорои тахассус ё
таҷрибаи равоншиносӣ.

РАВОНШИНОСӢ روانشناسی нав. илм оид ба
падидаҳо ва коркардҳои равонӣ ва муолиҷаи
нобасомониҳои равонӣ.

РАВОНШИНОХӢ روانشناختӣ нав. донишҳои
марбут ба равоншиносӣ.

РАВОНШОД روانشاد шодравон (*нисбат ба
шахси ғавтида меғӯяд*).

РАВОРАВ روارو рафтуой, аснои рафтан,
рафтагоршавӣ.

РАВОРАВӢ رواروی рафту омад, омаду рафт.

РАВОҲ ا. روح бегоҳӣ, шом, аввали шаб,
шомгоҳ.

РАВОҲИЛ ا. رواح ч. роҳила.

РАВУО//РАВУОӢ رووآ//رووآ рафтуомад; ра-
вуоӣ кардан бисёр рафтуомад кардан.

РАВӲ ا. روح хушӣ, шодӣ, хурсандӣ, озоиш.

РАВӲАНАТ ا. روحنت хубӣ, хуррамӣ, шодӣ,
хурсандӣ.

РАВШАН روشن 1. чое, ки ба он нур тобидааст,
мунаввар, тобон, дурахшон. 2. фурузон,
афрӯхта; **чароғи равшан**. 3. возех, ошкор. 4.
соф, шаффоф, беғубор; **равшан будан** а) то-
бон (мунаввар, фурузон) будан; б) возех (ош-
кору хувайдо) будан; **равшан кардан** а) му-
наввар сохтан, даргирондан (*мас., чароғро*);
б) аниқ кардан, возех баён кардан; **равшан
шудан** мунаввар гардидан, рахшидан, тобон
гардидан; **равшан шудани рӯз** дамидани субҳ,
фаро расидани рӯшноӣ; **равшан шудани
чашм** зондан, бача таваллуд кардан; **чашма-
тон равшан!** дар мавриди табрик ба муноси-
бати рӯй додани хурсандие, аз ҷумла омада-
ни азизи касе аз сафар гуфта мешавад.

РАВШАНБАӢН روشنبيان он ки навишта ва
таҳрири возеху равшан дорад, возехбаён,

дақиқбаён.

РАВШАНБАСАР روشنبصر доно, хирадманд,
зақӣ, зирак, тезфаҳм.

РАВШАНБИН روشنبين 1. он ки чизҳоро возех
мебинад. 2. маҷ. бино, доно, он ки дид ва
фикри возеху равшан дорад.

РАВШАНБИНӢ روشنبینӣ назари тозаву фикри
возех доштан.

РАВШАНГАР//РӮШАНГАР روشنگر 1. афрӯ-
занда, тобонқунанда. 2. маҷ. сайқалдиҳанда,
чилодиҳанда; равшанфикр, зиёӣ.

РАВШАНГУҲАР روشنگهر асилзода, покгинат,
дорои зоти пок, боасолат.

РАВШАНДИЛ روشندل покдил, доно, дилогоҳ,
огоҳ, равшанзамир.

РАВШАНДИЛӢ روشندلی равшанзамирӣ, доноӣ,
огоҳӣ, дилогоҳӣ.

РАВШАНЗАМИР روشنضمير *ниг.* равшандил.

РАВШАНИБАХШ روشنیبخش мунавварқунанда,
фурузанда, нурбахш, нурафзо.

РАВШАНИДИҲАНДА روشنیدهنده *ниг.* равшан-
бахш.

РАВШАНИНОГУЗАР روشنیناگذر он чи равша-
ниро аз худ намегузаронад.

РАВШАНӢ روشنی рӯшноӣ, нур, фуруғ; *муқ.*
торикӣ, зулмат; **равшанӣ бахшидан** бо
фуруғи худ дурахшону тобон кардан;
равшанӣ додан нур бахшидан, фурузон кар-
дан; **равшанӣ пошидан** нур парокандан, то-
бидан.

РАВШАНҚИӢС روشنقياس *кит.* бофаросат, ду-
руст муҳокимақунанда, соҳиби тадбири ду-
руст.

РАВШАННАМОӢ روشننمائی *муассисаҳои рав-
шаннамоӣ* идораҳое, ки ба гузаронидани
чорабиниҳои фарҳангӣ ва паҳн кардани
ғояҳои пешқадами илмию маърифатӣ дар
байни омма машғуланд.

РАВШАННАФАС روشننفس 1. покнафас. 2. маҷ.
адолатпеша.

РАВШАННИҲОД روشننهاد соҳиби сиришт ва
табъи неку, покдил, хайрандеш, амин, рав-
шангинат.

РАВШАНОЙ روشنايى *ниг. рӯшноӣ.*

РАВШАНРАВОН روشنروان он ки дорои дилу равони пок аст, поктинат, софдил.

РАВШАНРАВОНӢ روشنروانى поктинатӣ, до-ной, хушёрӣ, софдилӣ.

РАВШАНРОЙ روشنراي он ки фикри дурусту равшан дорад; мутафаккир.

РАВШАНТОБ روشنتاب дурахшон, тобанда, то-бон.

РАВШАНФИКР روشنفكر он ки вазъу андешаи возеҳу равшан дорад, покандеш.

РАВШАНФИКРӢ روشنفكرى амалу ҳолати равшанфикр, равшанфикр будан.

РАВШАНҶАБИН روشنچبين 1. зебо, хушрӯ, кушодарӯӣ. 2. *мач.* хандонрӯ, хушхӯ.

РАВШАНШАВӢ روشنشوى равшан шудан, ду-рахшонӣ, тобандагӣ.

РАГ رگ 1. мачрои лӯлашакле дар аъзои бадан, ки дар он хун ва лимфа ҷорист: **рагу пай**; **ра-ги чизе** одате, хислате ба ҳаракат омадан ва таҳрик шудани яке аз хислатҳои табиӣ ин-сон; **аз раги гардан наздиктар** дар мавриди хеле наздик будани чизе гуфта мешавад; **раги даст** кашидан рағбату хоҳиш надоштан (*ба иҷрои коре*); **раг задан** хун гирифтани аз раг ба воситаи амали махсус; **раги касеро ёфтан** аз нуқтаи заъфи касе пай бурдан, нуқтаи таъсирбахш ба чизеро ёфтан; **ба рагу пайи касе** **нохун задан** касеро ба ҳаяҷон овардан. 2. *мач.* аслу насаб: **рагу реша**. 3. *мач.* ғайрат, таассуб, нуқтаи заифи касе: **раги хоб**.

РАГА رگه риштаи кони маъдане, ки чун раг ба таги замин ҷой гирифтааст.

РАГБАНД رگبند ришта ва ё тасмае, ки бо он рағхоро баста хунравиро боз медоранд.

РАГБАНДӢ رگبندى рағбастани раг.

РАГДОР رگدار дорои рағҳои барҷаста.

РАГЗАН رگزن он ки шуғлаш раг задан (хун гирифтани) аст, ҳаҷҷом, хунгир.

РАГЗАНИӢ رگزنى раг задан, ҳаҷҷомӣ, хунгирӣ.

РАГКАШ رگکش **рагкаш** шудан дар натиҷаи изтиробу ҳаяҷони зиёд кашидани рағҳо.

РАГКАШӢ رگكشى баногоҳ ба таври дардовар дарҳам кашида шудани рағҳо.

РАГМОЛ رگمال он ки рағҳои шахшудаи одам ва ҳайвонотро молида муолиҷа мекунад.

РАГМОЛӢ رگمالى амалу шуғли рагмол.

РАГШИНОС رگشناس мутахассиси соҳаи раг.

РАГШИНОСӢ رگشناسى амалу шуғли раг-шинос; илме, ки рағхоро меомӯзад.

РАГУ *фр.* رگو *хӯр.* як навъ хӯроки аврупоӣ.

РАҒБАТ ا. رغبت майл, хоҳиш, кашиши дил ба чизе, орзу; **бо камоли рағбат** ба майл ва хоҳиши тамом; **рағбат кардан** майл намудан, моил будан.

РАҒБАТАНГЕЗ رغبتانگيز шавқовар, ҳавасовар, завқангез.

РАҒБАТНОК رغبتناк дорои шавқу рағбат, шавқу рағбат доштан.

РАҒБАТНОКӢ رغبتناكى ҳаваснокӣ, майл дош-тани чизе, шавқмандӣ.

РАҒБАТОВАР رغبتآور шавқовар, рағбатангез.

РАҒЗА رغه матои дурушти дастӣ бофташудаи шол, ки аз он деҳқонон либоси корӣ медӯзанд.

РАҒЗАБОФӢ رغهبافى бофтани рағза.

РАҒИФ ا. رغيف курси нон, нони гирда.

РАҒМ ا. رعم 1. ҳақиру хор нигаристан, ба назар нагирифтани. 2. *мач.* баръакс кардани коре, амал намудан бар хилофи майли касе; **ба (дар, бар) рағми...** бар хилофи хоҳиши..., бар зидди..., дар муқобили...

РАД(Д) I رد *кит.* бузург, хирадманд, мӯбад, рӯхонии зардуштӣ. 2. *кит.* паҳлавон, далер.

РАД(Д) II ا. رد напазируфтани, гардондани, қабул накардани; **радду бадал** гуфтугузори зидди якдигар, гуфтан ва шунидани ҷавоб, мувоҳиса, мунозира; **рад кардан (намудан)** а) напазируфтани, гардондани, қабул накардани; б) қай кардан; **рад шудан** гардонда шудан, қабул карда нашудан, дафъ карда шудан; **радду бадал шудан (пул)** аз як даст ба дасти каси дигар гузаштани; **радди маърака** аз маърака (*маросимҳои тӯӣ, азо ва ҷамъомадҳои дигари мардум*) рондашуда (*ба-*

- рои ягон рафтор ва кирдори носазои худ); **ради маърака шудан (гардидан)** барои ягон рафтори ношоиста аз қатори ҷамъият хориҷ карда шудан. 2. *кит.* паҳлавон, далер.
- РАД(Д)** *III* **رد** нақши чизе дар замин, асар, пай; **ради по** пай по.
- РАДА** **رده** саф, қатор, раста (*одамҳо, дарахтҳо ва ғ.*).
- РАДАР** *англ.* **ردر** кӯтоҳшудаи radio detection and ranging (radar) – ёфтан ва муайян намудани масофа бо ёрии радио номи мухтасар ва кӯтоҳшудаи таҷҳизоти радиолокатионӣ.
- РАДДИЯ** *а.* **ردیه** эътирознома, ҳуччати расмие, ки дар он хабаре ё даъвое рад ва такзиб мешавад, ботил қардани чизе ба тариқи эътироз.
- РАДИАТОР** *лот.* **ردئار** асбоби махсуси хунуккунандаи об дар муҳаррикҳои дарунсӯз.
- РАДИАТСИОНӢ** *лот.* **ردیتسیانی** мансуб ба радиатсия.
- РАДИАТСИЯ** *лот.* **ردیتسیه** афкандани нур, нурафшонии моддаҳои радиоактивӣ.
- РАДИЙ** *лот.* **ردیی** унсури химиявӣ, филизе, ки хосияти радиоактивӣ дорад.
- РАДИКУЛИТ** *лот.* **ردکولیت** навъи бемории торҳои асаби ҳароммағз, ки бо дарди саҳти миён, тахтапушт, гардан зоҳир мегардад.
- РАДИО** **ردیا** *лот.* 1. ба воситаи мавҷ, бе сим ба масофаи дур фиристондан ва гирифтани овоз. 2. дастгоҳи гирандаи овоз аз масофаи дур.
- РАДИОАКТИВ** *лот.* **ردیاءکتیو** *ниг.* радиоактивӣ.
- РАДИОАКТИВИЯТ** **ردیاءکتیویت** аз ҳам пошхӯрии ҳастаҳои баъзе унсурҳои химиявӣ, ки қувваи шуодиҳии ғайбӣ доранд.
- РАДИОАКТИВӢ** **ردیاءکتیوی** аз ҳам пошида шудани ҳастаҳои баъзе унсурҳои химиявӣ бо қувваи шуои ғайбӣ.
- РАДИОАЛОҚА** **ردیاءعلاقه** алоқаи радиоӣ, иртиботи садой, робитаи бесим.
- РАДИОГРАММА** *лот.* **ردیاءگرامه** хабаре, ки ба воситаи радиотелеграф дода шудааст.
- РАДИОГУЗАРОНӢ** **ردیاءگذرانی** сохтани нуқтаҳои радиотелеграфӣ.
- РАДИОӢ** **ردیائی** мансуб ба радио; ба воситаи радио, тавассути радио.
- РАДИОМАВҶ** **ردیاموج** мавҷҳои радио, мавҷҳои гунгогунбасомади радио.
- РАДИОСТАНСИЯ** *лот.* **ردیاستنسیه** маркази баъзе додан ва гирифтани садоҳо ва ишораҳои дигари радио.
- РАДИОСТУДИЯ** *лот.* **ردیاستودییه** маркази паҳнкунандаи садоҳои радио.
- РАДИОТЕХНИК** *лот.* **ردیاءتخنیک** мутахассиси техникаи радио.
- РАДИОТЕХНИКА** *лот.* **ردیاءتخنیکه** техникаи соҳаи радио, таҷҳизоти радиоӣ.
- РАДИОХОНА** **ردیاءخانه** марказ ва ё муассисае, ки дар байни аҳоли нуқтаҳои радио таъсис мекунад.
- РАДИОШУНАВОНӢ** **ردیاءشنوانی** шуна-вонидан ба воситаи радио: **шабакаи радиотелеграфӣ.**
- РАДИСТ** *лот.* **ردیست** мутахассиси додан ва гирифтани хабарҳо бо радио.
- РАДИУС** *лот.* **ردیوس** *риѐз.* ҳатти росте, ки маркази доира ё қураро бо ҳар ду нуқтаи интиҳои он мепайвандад.
- РАДИФ** *а.* **ردیف** 1. саф, қатор, рада. 2. ду нафаре, ки паси ҳам ба як асп савор бошанд, паҳлуӣ ҳам ё паси ҳам қарор гирифтанд. 3. *адш.* калима ё ибора, ки дар охири ҳар байти шеър пас аз қофия такрор меёбад.
- РАДНАШАВАНДА** **ردنشونده** он чи қобили рад набошад, раднопазир.
- РАДНОПАЗИР** **ردناپذیر** раднашаванда, собитшуда, муваҷҷа.
- РАДОАТ** *а.* **ردائت** *кит.* бадӣ, пастсифатӣ, табоҳӣ.
- РАДОН** *лот.* **ردان** унсури химиявии радиоактив, ки дар техника ва тиб ба қор меравад.
- РАӢСАТ//РИӢСАТ** *а.* **ریاست** раисӣ, сардорӣ, садорат, мақоми болотарини идора дар муассиса, қорхона, созмон, хизмат ва ғ., саридора; **раӢсат қардан** сардор будан, идора қардан; **хайати раӢсат** мақоми идоракунанда.
- РАӢХИН** *а.* **ریاحین** *ҷ.* **райҳон**; испарғам, номи умумӣ барои гиёҳҳои хушбӯ.

РАЖА رژه 1. ресмон, танобе, ки бинокорон ба-рои рост гирифтани девор ба кор мебаранд, ресмони шоқул. 2. торе, ки либоси шусташу-даро барои хушконидаи меовезанд.

РАЖД رژد *кит.* бисёрхӯр, пурхӯр; харис дар ҳама чиз.

РАЗ رز *кит.* ток; **духтари раз** маҷ. ангур.

РАЗБОН رزبان боғбон, боғбони тоқзор, нигоҳ-бони боғи ангур.

РАЗЕЪ *а.* رضيع *кит.* 1. ширхор. 2. ҳамшир.

РАЗЗОҚ *а.* رزاق ризқдиханда, серкунанда, (*сифати Худо*).

РАЗИДАН رزیدن *кит.* ранг кардан, ранг задан.

РАЗИЛ *а.* رذیل паст, нокас, ноодам, фурумоғ.

РАЗИЛАТ *а.* رذيلт пастӣ, нокаси, фурумоғӣ.

РАЗИЛӢ *а.* رذيلي пастӣ, нокаси, ноодамӣ, фурумоғӣ, пастфитратӣ.

РАЗИЛОНА رذيلانه ноодамона, нокасона, душ-манона.

РАЗИН *а.* رزين *кит.* маҳкам, устувор, матин, бовиқор.

РАЗӢ *а.* رضى *кит.* ризоманд, розӣ, мамнун, хушнуд.

РАЗМ رزم *кит.* 1. чанг, набард. 2. *гуфт.* вазн, оҳанг.

РАЗМА *а.* رزمه *кит.* бухча, баста, асбобу абзори дар бухча басташуда.

РАЗМАНДА رزمنده чанганда, чанговар, чангчӯӣ, мубориз.

РАЗМГАР رزمگر чанговар.

РАЗМГАХ//РАЗМГОХ رزمگاه/رزمگاه майдони чанг, набардгоҳ, нарбгоҳ.

РАЗМДӢСТ رزم دوست он ки толиби чанг аст, он ки аз чанг рӯ намегардонад.

РАЗМИДАН رزمیدن чангидан, харб кардан, разм кардан, набард кардан.

РАЗМӢ رزمي *марбут ба разм*; чангчӯ, чанганда, аҳли чангу пайкор.

РАЗМОВАР رزم آور чанговар, разманда.

РАЗМЧӢ(Ӣ) رزمجو(ي) он ки толиби чангидан

аст, хоҳони пайкор, чанговар.

РАЗОЛАТ *а.* رذالت пастӣ, фурумоғӣ, ноодамӣ, пасттинатӣ.

РАЗОНАТ *а.* رزانت устуворӣ, пойдорӣ, мус-тахкамӣ; виқор, вазнинӣ, оромӣ, оҳистагӣ.

РАИЙЯ//РАИЙЯТ *а.* رعيه//رعيه мардуми тобеи мамлакат, табаа, аҳолии фармонбардор, шахрванд.

РАИС *а.* رئيس 1. сардор, сарпараст ва идора-кунандаи муассиса, корхона, созмон *ва ғ.* 2. *таър.* дар аморати Бухоро соҳибмансаби рӯхоние, ки ба иҷрои қоидаю қонунҳои ша-риат назорат мекард; **раиси ҷамоа** раиси шӯрои деҳа ва ё деҳот.

РАИСБОБ رئيس باب он ки ба раисӣ мувофиқ ва муносиб аст; он чи ба раис муносиб аст.

РАИСИКУНАНДА رئيسي كننده он ки дар идора ё дар маҷлисе вазифаи сардориро ба ҷо мео-рад.

РАИСӢ رئيسي сардорӣ, ба ҷо овардани вазифаи раис; **раисӣ кардан** вазифаи раисии муасси-саеро ба ҷо овардан ё маҷлисро идора кар-дан.

РАИСХОНА رئيس خانه *таър.* маҳкамаи раис дар аморати Бухоро.

РАИСШИНОС رئيس شناس он ки бо раисон раф-туой ва шину хез мекунад, раисбоз.

РАИЯТ *а.* رعيه *ниг.* **раийя//раийят**; фуқаро, та-баа; шахрвандӣ.

РАИЯТӢ رعيتي табаай, шахрвандӣ.

РАИЯТНАВОЗ رعيه نواز фуқаропарвар.

РАИЯТНАВОЗӢ رعيه نوازي фуқаропарварӣ.

РАИЯТПАРВАР رعيه پرور ғамхорикунанда нис-бат ба фуқаро, фуқаропарвар.

РАИЯТПАРВАРӢ رعيه پروري мардумпарварӣ, фуқаропарварӣ.

РАЙБ *а.* ريب *кит.* дудилагӣ, шак, шубҳа.

РАЙЁН *а.* ريان сероб, пуроб, сабзу хуррам, тару тоза.

РАЙҲОН *а.* ريحان гиёҳе аз хонаводаи наъно, ки барғҳо ва шоҳаҳои муаттари он барои хӯрок истифода мешавад, испарғам, нозбӯй.

РАЙҲОНӢ ریحانی 1. бо ранги райҳон, сабзранг. 2. шароби сабзранги хушбӯӣ. 3. навъе аз навишти хатти арабӣ, ки одатан аввали калима ва сатрхоро бо он менавиштанд.

РАЙӢ а. ریع афзунӣ, фаровонӣ, зиёдшавӣ (-и ҳосил, ғоида ва ғ.).

РАЙӢОН а. ریعان 1. аввали ҳар чиз, оғози ҳар чиз. 2. қисми беҳтарини чизе; **райӢони ҷавонӣ** давраи аввали ҷавонӣ, навҷавонӣ.

РАКИК а. رکیک 1. ҳақир, паст, забун. 2. суст, заиф. 3. зишт, дағал, қабех.

РАКИН а. رکین кит. маҳкам, устувор, собит, барқарор; **рукни ракин** сутуни собиту устувор, пояи асосӣ; *мач.* шахси умда.

РАКОКАТ а. رکاکت кит. сустӣ, заъф.

РАКУ(К) رکوک кҲн. порчаи кӯҳна, латта.

РАКӢАТ а. رکعت д. як бор рукӯъ кардан дар намоз; ҳар қисмат аз намоз, ки дорои рукӯъ ва сучуди ҷудогона аст.

РАҚАБА а. رقبه кит. 1. гардан. 2. банда, ғулом. 3. замин ва мулке, ки бо касе то охири умр барои истифода дода мешуд.

РАҚАМ а. رقم 1. хат, навишта; **рақам задан (кардан)** навиштан, чизеро ба қалам овардан. 2. адад, шумора. 3. аломате, ки чандин ададро (шумораро) нишон медиҳад.

РАҚАМГУЗОРИ رقم گذاری рақами тартибӣ гузоштан (*мас.*, ба *хонаҳо*).

РАҚАМДОР رقم دار дорои рақам, борақам.

РАҚАМЗАН رقم زن нависанда, китобаткунанда, котиб.

РАҚАМӢ رقمی ададӣ, шуморавӣ.

РАҚИБ а. رقيب 1. муборизабаранда ва мусобиқақунанда бо касе барои пеш гузаштан дар коре ё ба даст овардани чизе; ҳар яке аз ду шахсе, ки ба як чиз толиб бошанд. 2. ҳариф, душман.

РАҚИҚ I а. رقيق банда, ғулом, абд, мамлук.

РАҚИҚ II а. رقيق 1. нозук, маҳин, тунук; мулоим, нарм. 2. *мач.* меҳрубон, шафик, нармдил.

РАҚИМ а. رقم кит. 1. рақамшуда, мактуб навишта. 2. номи ғоре, ки асҳоби Каҳф дар он

паноҳ бурда буданд.

РАҚҚОС а. رقاص 1. раққунанда, бозингар. 2. *ниг.* **раққосақ.**

РАҚҚОСАҚ а. رقاصک овезае, ки гашти соатро ба назм медарорад.

РАҚҚОСӢ а. رقاصی амал ва касби раққос, рақс, бозӣ, пойкӯбӣ.

РАҚОБАТ а. رقابت 1. рақибӣ кардан. 2. мубориза барои ба даст овардани ғоидаи калон ё имтиёзҳо.

РАҚОБАТДОР رقابت دار *ниг.* **рақобатнок.**

РАҚОБАТКУНАНДА رقابت کننده *ниг.* **рақиб;** талшқунанда, мубориз.

РАҚОБАТНОК رقابتناк дорои рақобат, рақобатпазир, борақобат.

РАҚОБАТНОКӢ رقابتناکی дорои рақобат будан, рақобатпазирӣ, рақобатнок будан.

РАҚОБАТПАЗИР رقابتپذير дорои тавоноии рақобат, қобили рақобат; **моли рақобатпазир.**

РАҚОБАТНОПАЗИР رقابتناپذير ғайри қобили рақобат: **моли рақобатнопазир.**

РАҚОҚАТ а. رققت тунукӣ, нозукӣ; нозукдилӣ, ҳассосӣ.

РАҚС а. رقص мувофиқи оҳанги мусикӣ иҷро кардани ҳаракати мавзун, дастафшонӣ пойкӯбӣ, усул; **рақс кардан** мувофиқи оҳанг дастафшонӣ пойкӯбӣ кардан, рақсидан; **ба рақс овардан** ба усул даровардан, рақсонидан (*касери*); **ба рақс омадан (даромадан)** рақсидан, ба рақс сар кардан.

РАҚСИДАН رقصيدن иҷро кардани ҳаракати мавзуни даст, по ва бадан мувофиқи оҳанги мусикӣ ва суруд, пой куфтан, бозӣ кардан бо оҳанги мусикӣ; **ба доираи касе рақсидан** *мач.* тобеи касе будан, бо нишондоди касе амал кардан.

РАҚСОН رقسان рақсанда, рақскунон, дар ҳоли рақсидан.

РАҚСОН(И)ДАН رقسانیدن//رقصانیدن ба рақс овардан.

РАМ I رم тарс, гурез, ҳарос, тарсидаву ҳаросида гурехтан ё хӯсидан; **рам хӯрдан** гурехтан,

харосида гурехтан (*аз чизе*), хӯсидан; **рам додан** тарсонидани ягон ҳайвон ва ё ягон чонваре монанди асп, оху *ва ғ.*

РАМ II *رام* **шакли кӯтоҳшудаи рама.**

РАМА *رمة* тӯда ва анбӯҳи чорпои хурд: **рамаи гӯсфандон**; **рама рондан** гӯсфандонро равона кардан (ба рафтан водоштан).

РАМАБОН//РАМАВОН *رمةبان//رمةوان* гӯсфандон, чӯпони мол ва чорвои майда.

РАМАД *ا. رمد* **тиб.** навъе аз дарди чашм, ки чашм сурх ва обрав мешавад.

РАМАЗОН *а. رمضان* моҳи нӯҳум аз солшумории қамарӣ; **моҳи рӯза** моҳи сиюм; **моҳи рамазонро дидан** дар осмон пайдошавии ҳилоли моҳи навро дидан, ки оғози моҳи рамазон, саршавии рӯзадорӣ мебошад.

РАМАҚ *а. رمق* тобу тавони охирин, нафаси вопасин; **рамақи касеро кашидан (гирифтан)** *мач.* тобу тавони ўро гирифтан; **рамақ гирифтан** чон гирифтан: **рамақ ёфтан** рамақ гирифтан: **то рамақи охирин** то қувва ва тобу тавони вопасин, то дами нафаси охирин; **чон дар рамақ доштан** дорои тобу тавони охирин будан.

РАМАЛ *а. رمل* **адш.** яке аз нуздаҳ баҳри арӯз; **рамали мусамман** баҳри пурраи рамал, ки дар ду мисраи он «фоилотун» ҳашт бор такрор мешавад.

РАМАНДА *رمنده* он ки ё он чи аз чизе ва ё аз касе рам меҳӯрад.

РАМАНДАГӢ *رمندي* дурӣ чустан, канора гирифтан, рам хӯрдан.

РАМАПО(Ӣ) *رمةپا(ي)* он ки рамаро посбонӣ мекунад, ниғаҳбони рама, чӯпон, шӯбон.

РАМА-РАМА *رمةرمة* гала-гала, бисёр (*гов, гӯсфандон*), даста-даста, пода-пода.

РАМАРОН *رمداران* он ки рамаро аз ҷое ба ҷое мебарад, чӯпон, шӯбон.

РАМЕХ *а. رميح* **кит.** найза, синон.

РАМЗ *а. رمز* 1. сухани маънояш пӯшида, фаҳмонидани матлабе бо ифодаи чашм, лаб, абру *ва ғ.*; имо, ишора. 2. нишонаи махсусе, ки матлаберо мефаҳмонад.

РАМЗАН *а. رمزا* ба сурати рамз, монанди рамз, рамзӣ, ба тариқи рамз.

РАМЗГАР *رمزگر* **ниг.** **рамзкушо.**

РАМЗДОР *رمزدار* дорои рамз, борамз.

РАМЗӢ *رمزي* рамзнок, бо рамзу ишора навишташуда.

РАМЗКУШО *رمزکشا* он ки маънии рамзро мефаҳмад ва мефаҳмонад; ҳалқунандаи масъалаҳои мушкил ва муаммову чистонҳо.

РАМЗКУШӢ *رمزکشایی* маъникушӣ, ошкор кардани рамз, кушодани рамз.

РАМЗНАВИС *رمزنویس* он ки бо рамзу аломати хос менависад, нависанда ва тартибдиҳандагони рамз.

РАМЗНАВИСӢ *رمزنویسی* амалу шугли рамз-навис, навиштан ва тартиб додани рамз.

РАМЗНОК *رمزناک* дорои рамз, бо рамз навишташуда.

РАМЗОМЕЗ *رمزآمیز* рамзнок, бо рамз.

РАМЗОШНО *رمزآشنا* он ки ошно ба рамз ва имост, рамузфаҳм.

РАМЗХОНӢ *رمزخوانی* хондану дарк кардани рамз.

РАМИДА *رمیده* рам хӯрда, харосон, тарсидаю гурехта, хӯсида; **дили рамида** дили харосон, дили боваҳму харос.

РАМИДАН *رمیدن* рам хӯрдан, харосидан, тарсидану гурехтан, хӯсидан, эҳтироз кардан.

РАМЛ *а. رمل* 1. рег. 2. илме, ки гӯё ба воситаи он толеи касонро муайян мекунамд ва аз оянда хабар медиҳанд; **рамл андохтан** бо усули рамл фол дидан; **рамл задан** андохтани донаҳои рег ё мӯҳраҳои махсуси рамл ва пешгӯӣ кардани оянда.

РАММОЛ *а. رمّال* донандаи илми рамл, фолбинанда ба воситаи рамл, фолгир.

РАММОЛӢ *а. رمّالی* кор ва шугли раммол, касби фолбинӣ.

РАМОД *а. رماد* **кит.** хокистар.

РАМОНДАН *رماندن* хӯсондан, рам додан, тарсондан, ба гурез водоштан.

РАМОРАМ رمارم *кит.* гуногун, аз ҳар гуна; паёпай, пайваст.

РАМУЗ *а.* رموز *ҷ.* **рамз**; рамзҳо, ишораҳо, асрор; **рамуз гирифтани** матлаби пӯшидаеро дарк кардан.

РАМУЗФАҲМ رموزفهم зирак, бофаросат, нуктафаҳм.

РАМУЗФАҲМӢ رموزفهمی зиракӣ, фаросат, нуктафаҳмӣ, маънифаҳмӣ.

РАМХӢРДА رمخورده рамида, хӯсида: **аспи рамхӯрда**.

РАМӢ رمح *кхн.* найза, сипоҳ.

РАНГ I رنگ 1. намуди зоҳирии ҳар чиз, ки ба чашми бинанда сафед, сурх, сабз *ва ғ.* менамояд. 2. моддаҳои рангини маъданӣ, химиявӣ ва наботӣ, ки бо равшан омехта барои тобиши дигар додан ба чизҳо мемоланд. 3. сиёҳӣ барои навиштан. 4. шакл, намуд; **ранги дигарро гирифтани хона** намуди дигарро гирифтани хона. 5. тарз, равиш; **ранг ба ранг** гуна-гуна, ба ҳар ранг, ба рангҳои гуногун, ҳар ҳел; **ба ранги...** мисли..., монанди...; **дигар ранг** дигар ҳел, ба тарзу шакли дигар; **як ранг** як тарз, як навъ, ба навъе; **рангу бӯ** тароват, обу тоб; **ранг-ранг** гуногунранг, гуногун, ҳар ҳел, навъ ба навъ; **рангу рӯ** ранг, вазъ, авзоъ; **ранг дигаргун шудан** тағйир ёфтани (*намуди зоҳирӣ*); **ранги дигар гирифтани** ба шакли дигар даромадан, тағйир ёфтани; **ранг кандан** дигар шудани ранги рӯи кас дар натиҷаи заъфи беморӣ, тарс ё хабари ногувори ногаҳонӣ; **ранг кардан** рӯи чизро бо ранге пӯшондан, ранг задан, матоъ ё ресмонро ба воситаи моддаҳои табиӣ ё химиявӣ ба лавни дигар даровардан; **ранг надоштан** бе обу тоб будан, равнақ надоштан; **ранг овардан** ранги нав пайдо кардан; **ранг (аз рӯ) паридан** *ниг.* **ранг кандан**; **ранг бину ҳол пурс** (*зарб.*); **ранг зард кардан** эҳтиёҷманд шудан, мӯҳтоҷӣ кашидан.

РАНГ II رنگ *зоол., кит.* бузи кӯҳӣ.

РАНГА رنگе дорои рангҳои гуногун, рангдор, рангин; **филми ранга** филми гуногунранг (на сиёҳ-сафед).

РАНГАНГЕЗӢ رنگريزی 1. ба кор бурдани рангҳои гуногун. 2. *мач.* наққошӣ.

РАНГБАРАНГ رنگبرنگ рангоранг, гуногун.

РАНГБАСТ رنگبست ранги собит, ранге, ки зуд аз байн намеравад, ранги асили пойдор.

РАНГБОХТА رنگباخته паридаранг, камранг, рангпарида.

РАНГВОР رنگوار *марбут ба* **ранг**; ранг.

РАНГВОРФУРӢШ رنگوارفروش фурӯшандаи ранг.

РАНГВОРФУРӢШӢ رنگوارفروشی фурӯхтани рангҳои гуногун, фурӯши ранг.

РАНГГАР رنگگر рангкунанда, он ки чизро ранг мекунад, рангрез.

РАНГДИҲАНДА رنگدهنده диҳандаи ранг, рангдех.

РАНГДИҲӢ رنگدهی ранг додан, ранг кардан, буранг кардани чизе.

РАНГДОН رنگدان сиёҳидон.

РАНГДОР رنگدار дорои ранг, рангин.

РАНГЗАН رنگزن 1. *ниг.* **рангмол.** 2. рассом, наққош.

РАНГЗАНИӢ رنگزنی 1. *ниг.* **рангмолӣ.** 2. ранг кардан, рангкорӣ.

РАНГЗАРД رنگزرد он ки ранги чехрааш паридаст, заҳир, бетоб, бемадор.

РАНГЗАРДӢ رنگزردی 1. заҳирӣ, нотавонӣ, бетобӣ. 2. *мач.* эҳтиёҷмандӣ, хичолат.

РАНГИН رنگين дорои ранг, мулавлан, рангзада, ранг ба ранг; *мач.* сурх, гулгун, рангоранг; **хони рангин** хони пурнозу неъмат.

РАНГИНАДОӢ رنگينادائی ишваву ноз ва карашмаҳои рангоранг, лаҳза ба лаҳза бо рангҳои дигар ҷилвагар шудан.

РАНГИНБОЛ رنگينبال боли рангин доштан, гуногунрангии бол.

РАНГИНӢ رنگيني рангорангӣ, ҳархелагӣ, ба тарзи гуногун; **ҳаётро бо рангиниҳояш тасвир кардан.**

РАНГИНКАМОН رنگينکمان камони ҳафтранге, ки аз таҷзияи нури Хуршед дар қатраҳои оби борон ва фаввораи об падида меояд, қавси кузаҳ, камони рустам, тирукамон.

РАНГИНО//РАНГИНОН رنگینا// رنگین як навъ шафтолуи як тарафаш сурх ва як тарафи дигараш сафед.

РАНГИНХАЁЛ رنگین خیال шоир ва ё санъаткоре, ки доираи тасавури эҷодии рангину васеъ дорад.

РАНГИСТОН رنگستان *кит.* нигористон, хонаи махсус барои намоиши нақшу нигораҳои гуногун.

РАНГКАНДА رنگ کنده паридаранг, заҳир, нотоб, бемор.

РАНГКАНДАГӢ رنگ کندگی рангпаридагӢ, рӯхафтодагӢ, нотобӣ.

РАНГКОР رنگ کار 1. рангмол. 2. *кит.* ҳилагар, фиребгар.

РАНГКУНӢ رنگ کنی ранг кардан, рангу бор намудан.

РАНГМОЛ رنگ مال он ки шуғлу пешааш молидани ранг аст, шахси рангкунанда.

РАНГМОЛӢ رنگ مالی ранг молидан, ранг кардан.

РАНГОВАР رنگ آور *кит.* 1. он ки худро ҳар дам бо ранге нишон медиҳад. 2. фиребанда, фиребо.

РАНГОМЕЗ I رنگ آمیز 1. он ки рангҳоро бо ҳам меомезад. 2. наққош, рассом.

РАНГОМЕЗ II رنگ آمیز 1. рангомехта. 2. нақшкарда.

РАНГОМЕЗӢ رنگ آمیزی 1. омехтани рангҳо. 2. наққошӣ.

РАНГОРАНГ رنگارنگ 1. ба ҳар ранг, ҳарранга. 2. ҳархел, гуногун, навъ ба навъ.

РАНГОРАНГӢ رنگارنگی рангҳои гуногунро доро будан, алвон, мухталифӣ, гуногунӣ.

РАНГПАР رنگ پر чизе, ки рангаш зуд меравад.

РАНГПАРИДА رنگ پریده рангаш рафта, камранг, заҳир.

РАНГПАРИДАГӢ رنگ پریدگی камрангӣ, паридани ранг, рафтани ранг.

РАНГПОШАК رنگ پاشک дастгоҳи рангпошӣ.

РАНГПӢШ رنگ پوش *кит.* жандапӯш, дарвеш;

рангпӯши сафо киноя аз дарвеш, қаландар.

РАНГРАВ رنگ رو *ниг.* рангпар.

РАНГРАЗ رنگرز *кит.* рангрез, ранга, кабудгар.

РАНГРАФТА رنگ رفته рангпарида.

РАНГРЕЗ رنگ ریز он ки матоъ, нах ва монанди инҳоро ранг мекунад.

РАНГРЕЗӢ رنگ ریزی 1. амал ва шуғли рангрез. 2. чои ранг кардани матоъ, нах ва ғ., коргоҳи рангрез, шуғли рангрез.

РАНГРЕЗХОНА رنگ ریزخانه чое, ки матоъҳоро рангу бор медиҳанд, чой ва мақоми рангрезӣ.

РАНГСАНЧ رنگ سنج он ки чигунагии рангро месанҷад.

РАНГSOB رنگ ساو совандаи ранг, нармакунандаи ранг.

РАНГSOЗ رنگ ساز он ки ранг таҳия мекунад, созандаи ранг.

РАНГSOЗӢ رنگ سازی амал ва шуғли рангсоз, сохтан ва таҳияи ранг.

РАНГУБОР رنگ و بار ҳар гуна рангҳои хушк ва моеъ; **рангубор додан** ранг кардан, обуранг додан.

РАНГУБОРДИХӢ رنگ و بار دهمи обуранг додани чизе, бо рангҳои гуногун ороиш додани чизе ё касе.

РАНГУБОРФУРӢШ رنگ و بار فروش он ки ранг мефурӯшад, фурӯшандаи рангубор.

РАНГУБОРХОНА رنگ و بار خانه коргоҳи рангрезӣ.

РАНГЧАШМ رنگ چشم *кит.* охучашм, он ки чашмаш ба чашми оху монанд аст.

РАНГШИНОСӢ رنگ شناسи шинохтани анвои ранг, илми шинохтани мувофиқати рангҳо.

ранд رند *асоси замони ҳозира аз* **рандидан**.

РАНД I *а.* رند дарахти мӯрд, дарахти ҳамешабаз, ки шираи он дар дорусозӣ истифода мешавад.

РАНД II رند 1. тарошаи чӯб, параха. 2. *ниг.* **ранда I**.

РАНДА I رنده афзори дуредгарон барои таро-

- шида ҳамвор кардани тахта; **ранда кардан** тарошидан, тарошида ҳамвор кардан (*чӯбу тахтаро*).
- РАНДА II** رنده *кхн.*, *бот.* як навъ гиёҳи баҳорӣ, ки гӯсфанд аз хӯрдани он фарбеҳ мешавад.
- РАНДАГАР** رندهگر он ки бо ранда кор мекунад, рандакунанда.
- РАНДАГАРӢ** رندهگرӣ бо ранда кор кардан, рандагир будан.
- РАНДАКОРӢ** رندهکاری ҳамвору сайқал додани чӯбу тахта, рандагирӣ.
- РАНДАКУНӢ** رندهکنӣ ранда кардан, ҳамвор кардани чӯбу тахта.
- РАНДИДАН** رندیدن 1. бо дастафзори махсус тарошида ҳамвор кардан, ранда кардан. 2. бо ноз хиромидан.
- РАНЧ** رنج 1. заҳмат, машаққат, азоб. 2. дард, озор. 3. меҳнат, кор; **ранч бурдан (дидан)** машаққат кашидан; **ранч кашидан** гирифтори азобу дард будан, дар азобу машаққат будан; **нобурда ранч, ганч муяссар намешавад** (*зарб.*).
- РАНЧА** رنجه ранчур, азобдида, дар азоб; **кадам ранча кардан** омадан, лутфу меҳрубонӣ карда ба дидани касе омадан, ба худ ранч раво дида, ба чое рафтан.
- РАНЧБАР** رنجبر меҳнаткаш, коргар, он ки бо меҳнати сахту кори пурмашаққат зиндагиашро пеш мебарад, заҳматкаш, коргар.
- РАНЧБАРДОР** رنجبردار *кит.* 1. таҳаммулкунанда ва токаткунандаи ранчу заҳмат, азоббардор. 2. ранчбар.
- РАНЧБАРЗОДА** رنجبرزاده фарзанди коргар, он ки аз коргар таваллуд ёфтааст, авлоди коргар.
- РАНЧБАРӢ** رنجبرӣ амали ранчбар, коргарӣ, заҳматкашӣ.
- РАНЧБУРД** رنجبرد *кит.* 1. ҳосили заҳмат, он чи аз меҳнати касе ба даст меояд, дастранч. 2. ранч бурдан, заҳмат кашидан.
- РАНЧБУРДА** رنجبرده ранчкашида, заҳматкашида, таҳаммулкунандаи сахтиву душворихо.
- РАНЧЗО** رنجزа *кит.* он чи ё он ки боиси пайдо шудани ранчу азоб мешавад, мӯчиби ранчу андӯх, сабабгори ғаму андӯх.
- РАНЧДИДА** رنجدیده азобкашида, сахтикашида, касе, ки дар зиндагӣ сахтихо дидааст.
- РАНЧИДА** رنجدیده озурда, дилтангшуда, дилгир; **ранчида будан** озурдадил будан, ба ягон сабаб озурдагӣ доштан (аз касе).
- РАНЧИДАГӢ** رنجدیگӣ *гуфт.* 1. озурдахотирӣ. 2. он ки озурдахотирӣ дорад, ранчида.
- РАНЧИДАН** رنجدیدن озурда шудан, дилгир шудан, хафа шудан.
- РАНЧИДАХОТИР** رنجدیدهخاطر озурдадил, дилгир, хафа; **ранчидахотир гаштан (шудан)** озурдадил шудан, хафа шудан, озурдахотир шудан.
- РАНЧИШ** رنجش озурдагӣ, дилтангӣ, хафагӣ; **ранчиши хотир** озурдадилӣ, хафагӣ, малол; **ранчиш доштан** озурдадил будан, малולי хотир доштан.
- РАНЧИШОМЕЗ** رنجشآمیز 1. тавъам бо ранчиш. 2. озурдакунанда, малолатовар.
- РАНЧКАШ** رنجکش меҳнаткаш, заҳматкаш, ранчдида, кордида.
- РАНЧМАНД** رنجمند *кит.* ранчур, дардманд.
- РАНЧМАНДӢ** رنجمندӣ *кит.* ранчурӣ.
- РАНЧОВАР** رنجآور он чи ранч эҷод мекунад, машаққат ва заҳматафзо.
- РАНЧОН(И)ДАН** رنجانیدن//رنجاندن ранч додан, озурдан, хафа кардан, боиси дилгирии касе шудан.
- РАНЧУР** رنجور 1. ранчдида, машаққаткашида. 2. дардманд, бемор.
- РАНЧУРӢ** رنجورӣ беморӣ, дардмандӣ.
- РАОӢ** ا. رعایا *ч.* **райя(т)**; табаа, фуқаро.
- РАПСОДИЯ** ю. ريسادیе 1. таър. достон, ривоят (*дар Юнони қадим*). 2. мус. асари мусиқӣ, ки дар ҳавои суруду рақсҳои халқӣ офарида мешавад.
- РАСАД I** رسد он чи аз рӯи тақсим ба касе мерасад, ҳисса, сахм, расама.
- РАСАД II** ا. رصد мушоҳида, таҳти назар ва

мушоҳида қарор додани ситораҳо.

РАСАДБАНД رصدبند *кит.* касе, ки вазъияти сайёра, ситорагон ва паймоиши масофати онҳоро ҳисоб мекунад, мунаҷҷим, ситорашинос, ахтаршинос.

РАСАДБАНДӢ رصدبندي *кит.* муайян кардани вазъ ва ҳолати ситораҳо, ситорашиносӣ, мунаҷҷимӣ, ахтаршиносӣ, танҷим.

РАСАДБИН رصدبين *ниг.* **расадбанд.**

РАСАДДОН رصدان *ниг.* **расадбанд.**

РАСАДДОР رصددار *ниг.* **расадбанд.**

РАСАДГОҲ//РАСАДГАҲ رصدگاه//رصدگه *нуч.* ҷое дар баландӣ, ки мунаҷҷимон нишаста, вазъияти сайёра ва ситорагонро мушоҳида мекардаанд, расадхона.

РАСАДНИШИН رصدنشين *ниг.* **расадбанд.**

РАСАДХОНА رصدخانه ҷое ки аз он ҷо ситора, сайёра ва дигар ҷирмҳои осмониро мушоҳида мекунанд.

РАСАМА *а.* رسمه он чи аз рӯи тақсим ба касе мерасад, ҳақ, ҳисса, саҳм, расад.

РАСАН *а.* رسن ресмон, таноб, арғамчин; **расан барзадан** бо таноб андоза гирифтани; **расан сохтан** андоза гирифтани; **дар расани касе будан** гирифтори касе будан.

РАСАНБОЗ رسنباز дорбоз, касе, ки рӯи арғамчин дар ҳаво мегардад ва бозӣ мекунад.

РАСАНБОЗӢ رسنبازى шуғлу амали расанбоз, дорбозӣ.

РАСАНБУР رسنبر 1. он ки расан мебурад. 2. маҷ. нобудкунанда, ба хатар афкананда.

РАСАНВАР رسنور *кит.* **замзами расанвар** кино аз офтоб.

РАСАНГАР رسنگر он ки расан мебофад, арғамчинбоф, бандбоф.

РАСАНДА رسنده он ки ба касе ва ё ба чизе бирасад; басанда, кофӣ.

РАСАНТОБ رسنتاب он ки расан метобад, ресмонтоб, бандинабоф.

РАСАНТОБӢ رسنتابي 1. ресмон бофтан, арғамчинбофӣ. 2. маҷ. осебу зарар расонидан ба

касе.

РАСВО رسوا он ки ба сабаби ягон амали ношоям бадном шудааст, бадном, беобрӯ; **расво гардидан (шудан)** бадном шудан, шарманда (беобрӯ) шудан; **расво кардан а)** бадном намудан; **б)** гуфт. хароб кардан, вайрон намудан; **расвои касеро баровардан (кашидан)** касеро дар назари умум бадному шарманда намудан; **расвои кор баромад** сир фош шуд, коре, ки бояд пинҳон мемонд, ба ҳама аён гашт; **♦ расвои олам (чаҳон) шудан** дар назари ҳама ба бадӣ шинохта шудан.

РАСВОӢ رسوايي шармандагӣ, беобрӯӣ, бадномӣ, вазъу ҳолати расво; **ба расвоӣ кашидани кор** боиси бадномии шармандагӣ шудани коре.

РАСИД رسيد *нав.* навиште, ки пас аз дарёфт кардани чизе аз касе ба унвони санад ба ӯ дода мешавад.

РАСИДА رسيده 1. омада, ворид, даромада. 2. ба ҳадди балоғат расида (*бача*). 3. пухта, тамом пухта (*мева*), ба воя расида; **расида гирифтани** омада баробар шудан бо касе, ки пеш рафтааст; **мӯи расида** мӯи дарозшуда, ки вақти гирифтаниш (тарошиданиш) расидааст; **ба қад расида** болиғшуда, қадрас.

РАСИДАГӢ رسيدگي 1. расида, пухта (*мева*). 2. балоғат. 3. назорат ба иҷрои коре, нигоҳубин аз болои чизе; **расидагӣ кардан** ба иҷрои коре назорат кардан, хабар гирифта истодан (*аз вазъи коре*).

РАСИДАН رسيدن 1. омадан, ворид шудан; **расида омадан** дар вақт ва мавриди даркорӣ ба ҷое ворид гардидан. 2. васл шудан, ноил гардидан, даст ёфтан; **ба хурсандӣ расидан**. 3. бархӯрдан, тамос ёфтан, дакка хӯрдан (*чизе ба чизе*). 4. наздик шудан, фаро расидан. 5. дастрас шудан, маълум гардидан, шунида шудан; **дахон ба дахон ба ҳар кас расидани хабаре**. 6. кифоя кардан, басанда будан. 7. бархӯрдан (*мас., тир ба ҳадаф*), задан. 8. даромадан (*аз синне ба синне*). 9. камол ёфтан, болиғ шудан; **расида шудан** ба балоғат расидан. 10. пухтан (*мева, ҳосили кишт*); **ҳосил расидан**. 11. фарбеҳ (солим) шудан. 12. зан шудан, ба издивоҷи касе даромадан. 13. дамидан, ба тоб омадан (*мас., хамир, замини қорам*); **расида гирифтани** омада баробар шу-

дан бо касе, ки пеш рафтааст; **расидан ба касе** баробар шудан, ҳамто шудан ба касе; **ба доди касе расидан** ба касе мадад кардан, мушкили касеро осон намудан, додрасӣ кардан (*ба касе*); **дандон ба дандон расидан** саҳт ба ларза афтодан; **ачал расидан** омадани вақти марг; **ба гӯш расидан** шунида шудан; **ба давлат расидан** соҳиби молу сарват гардидан; **ба дидор расидан** ба дидани касе ноил шудан; **ба ёд (хотир) расидан** ба ёд омадан; **ба касе расидан** (*дар коре*) баробар шудан, ҳамтову монанд шудан; **ба мурод расидан** ба мақсад ноил шудан, ба амал омадани орзу; **ба назар расидан** дида шудан, намоён будан; **ба охир расидан** тамом шудан, итмом ёфтан; **ба пирӣ расидан** пир шудан; **ба синни мактабӣ расидан** мактабхон шудан, мактабрав шудан; **ба сӯҳбати касе расидан** бо касе ҳамсӯҳбат шудан, ба шарафи мулоқоти касе ноил шудан; **ба шахсияти касе расидан** касеро таҳқир кардан, сухани таҳқировар гуфтан; **ба ҳалокат расидан** нобуд шудан, ҳалок гардидан; **ба ҳамдигар расидан** бо якдигар вохӯрдан, бо ҳам мулоқот доштан, ба воситаи якдигар расидан; **ба чазои худ расидан** сазои амали бади худро дидан; **ба чон расидан** безор шудан, ниҳоят дилгир шудан; **гап расидан ба касе** мавриди маломат қарор гирифтан, коҳиш шунидан, мавриди эрод шудан; **даст нарасидан ба коре** фурсати ба ҷо овардани кореро надоштан; **ба сархорӣ ҳам дасташ намерасад; ёрӣ расидан** омадани имдод аз ҷое, мадад расидан; **зарар расидан** осеб ворид омадан; **ришу мӯйлаб расидан** зиёд шудани мӯи риш ва мӯйлаб; **♦ сар ба осмон расидан** ба ниҳояти хурсандӣ ва ифтихор ноил шудан, хеле хушбахт шудан; **ба як ҷо расида мондани синну сол** куҳансол шудан (солхӯрда) шудан, пир шуда мондан; **саҳт расидан** боиси малоли хотир ё ранҷиш шудани сухани касе ба касе; **ҳақ ба ҳақдор расидан** ғалаба кардани ҳақиқат, ҳақ барқарор шудан; **мо худ нарасидем, ту шояд бирасӣ** (*зарб.*).

РАСИДАНГОҲ رسیدن ғе кит. ҷои мулоқот, макони расидан.

РАСИДАНИ رسیدنی қобили расидан, он ки ё он ҷи бояд бирасад; пухтани, наздики пухтани мева.

РАСИН а. رصين кит. мустаҳкам, устувор,

побарҷой, мазбут.

РАСИШ I ریش исми феълӣ аз расидан; нашъунамо; **расиши кишт**.

РАСИШ II ریش тех. расидани садамавии симҳои нокили барқ; **расиши кӯтоҳ** ба ҳам расидан ва хароб гаштани симҳои нокили барқ.

РАСМ I а. رسم 1. оин, урфу одат, таомул. 2. тарз, тарик; **расми кор** тарзи кор; **расм будан** маъмул будан, одат будан; **расм кардан** ба таомул даровардан, маъмул гардонидан; **расм шудан** маъмул гардидан.

РАСМ II а. رسم 1. сурат, тасвир, сурати бо қалам кашидашуда. 2. умуман сурат, сурати аккосӣ; **расм гирифтан** сурат гирифтан, акс бардоштан бо дастгоҳи аккосӣ; **расм кашидан** наққошӣ кардан, сурати чизе ё касеро бо қалам нақш кардан. 3. андоз, хироч.

РАСМАН а. رسماً аз рӯи қоидаву тартиби маъмул, аз рӯи риояти расмият, аз нуқтаи назари давлатӣ ва хидматӣ; ба таври расмӣ.

РАСМБОЗ رسم باز кит. маккор, фиребгар.

РАСМГИР رسم گیر суратгир, аккос, суратбардор.

РАСМДОР رسم دار он чи сурат дорад, суратнок, дорои сурат.

РАСМИГУЗАШТ رسمی گذشت нав. дар маросимҳои расмӣ саф ораста аз майдон гузаштани сарбозону афсарон ва ғ.

РАСМИЯТ رسمیت 1. расмӣ шинохта шудан, расмӣ ҳисоб кардан; **расмият додан ба коре** кореро расмӣ шинохта, онро мавриди иҷрои умумӣ гардонидан. 2. риоят ба зоҳири русум, риояти расмӣ, қоидаву тартиб; **аз рӯи расмият** барои зоҳиран риоят кардани қоидаву тартиб; **ба расмият даровардан** расмӣ гардонидан, тамоми талаботи расмӣ кореро иҷро кардан.

РАСМИЯТДҶҶСТ رسمیت دوست шахсе, ки қорҳои зоҳирпарастиро дӯст медорад, он ки расмият ва таорифро дӯст медорад ва риоят мекунад.

РАСМИЯТДҶҶСТӢ رسمیت دوستی расмиятдӯст будан, расмиятпарастӣ, зихирпарастӣ.

РАСМИЯТПАРАСТ رسمیت پرست он ки ба шак-

ли зоҳирии кор аҳамият медиҳад ва иҷрои расмӣ корро талаб мекунад, формалист, зоҳирпараст.

РАСМИЯТПАРАСТӢ رسمیت‌پرستی шуглу амали расмиятпараст, зоҳирпарастӣ.

РАСМИЯТЧИГӢ رسمیت‌چیگی ниг. расмият-парастӣ.

РАСМИЯТЧӢ رسمیت‌چی ниг. расмиятпараст.

РАСМӢ رسمی 1. давлатӣ, вазифадор, масъул: **намояндаи расмӣ**. 2. қонунишуда, ба расмият даромада: **вазифаи расмӣ**. 3. муқаррарӣ, маъмулӣ: **суханҳои расмӣ**; **дарси расмӣ** дарсхое, ки дар мадрасаҳои Бухоро таъли-машон ҳатмӣ буд; **уламои расмӣ** уламои ман-суб ба дарбор; **шоири расмӣ** шоири аз тарафи ҳама шинохташуда, шоири пухтаю расида; **қабули расмӣ** ба ҳузури худ пазируфтани шахси давлатӣ, гурӯҳи касонро, ки ин пазирой аз рӯи муқаррарот ва маросими му-айян гузаронида мешавад; **ҳуччати расмӣ** ҳуччате, ки аз тарафи ягон идораи салоҳиятдори давлатӣ содир мешавад; **расмӣ кунонидан** ба шакли қонунӣ даровардан, ба қонуну қоида мувофиқ гардонидан. 4. зоҳирӣ, тазоҳурӣ, барои намоиш ба дигарон, рӯякӣ.

РАСМКАШ رسم‌کش он ки сурат мекашад, рас-сом.

РАСМКАШӢ رسم‌کشی сураткашӣ, рассомӣ.

РАСМНОК رسم‌ناк суратдор, мусаввар.

РАСМУЛХАТ *а.* رسم‌الخط 1. тарзи навишти калимаҳо. 2. хушхатнависӣ. 3. имло.

РАСМШУДА رسم‌شده он чи маъмул мебошад, маъмулӣ, расмӣ.

РАСО رسا 1. расанда. 2. баланд, шунаво: **овози расо**. 3. қадрас, ба воя расида: **чавонони пурқуввати расо**. 4. пурра, комил, тамом: **се соли расо**, **акли расо**, **дасти расо**. 5. хеле, ачаб, тамоман.

РАСОИЛ *а.* رسایل *кит.* номаҳо, мактубҳо.

РАСОНА رسانه восита, васила; **расонаҳои ахбор** воситаҳои ахбор, расонаҳои гурӯҳӣ.

РАСОНАНДА رساننده он ки ва ё он чи чизеро ба чое бурда мерасонад.

РАСОНАТ *а.* رسانت мустаҳкамӣ, устуворӣ, маҳкамӣ.

РАСОН(И)ДАН رساندن//رسانیدن 1. касеро ба чое ё назди касе бурдан, чизеро то чое овардан. 2. чизеро ба чизе пайвастан, чизеро ба чизе наздик кардан, тамос додан. 3. кифоя кунон-дан, басанда гардонидан. 4. ноил гардонидан (*чизеро ба касе*); **ба орзу расондан**. 5. маълум кардан, иблог кардан (*хабар, нома ё салом*). 6. парварондан, парвариш, (тарбия) кардан. 7. пазондан (*мас., меваро*). 8. зиёд кардан (*мас., ришу мӯйлабро*). 9. дар феълҳои таркибӣ ба чои **кардан**, **овардан** меояд: **мадад расондан**, **зарар расондан**; **даст расондан** а) даст наздик кардан, даст-даст карда дидан; б) таарруз кардан, задан; **ба гӯш расондан** шунавонидан, маълум гардонидан; **ба ёд ра-сондан** гӯшрас кардан, ба хотири касе овар-дан; **ба қатл расондан** куштан; **ба анҷом (по-ён, итмом) расондан** итмом кардан, анҷом додан; **ба субут расондан** исбот кардан.

РАСОӢ رسائی пуррагӣ, комилӣ, пухтагӣ.

РАСОҚОМАТ رساقامت дорои қаду қомати ба-ланду боло, баландқад, баландқомат, қомат-баланд.

РАСОРАСӢ رسارسӣ нашъунамо; баҳамрасӣ, ба ҳамдигар расидан.

РАСОС *а.* رصاص *кит.* қалъагӣ, арзиз.

РАСОСА *а.* رصاصه як қитъа қалъагӣ.

РАССОМ *а.* رسام сураткаш, суратгир, наққош, мусаввир.

РАССОМӢ *а.* رسامӣ сураткашӣ, наққошӣ.

РАСТ رست *кит.* раста, саф.

РАСТА I رسته 1. раҳшуда, халосшуда, он ки наҷот ёфтааст. 2. аз замин рӯида (баромада).

РАСТА II رسته 1. дӯконҳои дар як қатор сохта-шуда, қатори дӯконҳо дар бозор. 2. роҳи зе-ри тоқҳои бо хавоза бардошташуда.

РАСТАГОР رستگار халосшаванда, халосиёбан-да, халосшуда, раҳоефта.

РАСТАГОРӢ رستگاری раҳой, халосӣ, наҷот.

РАСТАН I رستن раҳо шудан, халос гардидан, наҷот ёфтан, раҳидан.

РАСТАН II رستن [аслаш **рустан**] рӯидан, болидан.

РАСТАНИПАРВАР رستنې پرور он ки ба парвариши растаниву гиёҳон машғул аст.

РАСТАНИПАРВАРӢ رستنې پروري шуғлу пешаи растанипарвар; парвариш ва нигоҳубини растаниҳо.

РАСТАНИШИНОС رستنې شناس *ниг.* гиёҳшинос.

РАСТАНИШИНОСӢ رستنې شناسي *ниг.* гиёҳшиносӣ.

РАСТАНӢ I رستنې аслаш рустанӣ, он чи аз замин мерӯяд, гиёҳ, алаф, наботот.

РАСТАНӢ II رستنې он ки растан (раҳо шудан) меҳаҳад, ҳалос шуданӣ, раҳо шуданӣ.

РАСТАЧА رسته چه бозорча, дӯконча.

РАСТОХЕЗ رستاخي 1. д. рӯзи қиёмат; рӯзи маҳшар. 2. *маҷ.* ҳангома, шӯру ғавғо, ғалоғула.

РАСУЛ *а.* رسول 1. фистода, қосид. 2. д. пайғамбар, паёмбар; **расули Ақрам** (с) унвои Муҳаммад(с), пайғамбар (с).

РАСУЛДОР رسولدار 1. *кит.* он ки ҳамроҳи расул мегардад, хидматгузори расул. 2. он ки дар дарбор маъмури қабули сафирону расулон аст.

РАСУЛӢ رسولې 1. қосидӣ, пайқрасонӣ. 2. пайғамбарӣ, паёмбарӣ.

РАСУЛХОНА رسولخانه *кит.* маҳал ва маконе, ки дар он ҷо сафирону фистодагон пазирай шуда истироҳат мекунанд.

РАТӢ *а.* رطب 1. яке аз мизочҳои чаҳоргона, тар; **ратбу ёбис** а) тару хушк; б) *киноя* аз ҳарзагӯй, суханҳои пасту баланд; *муқ.* **ёбис** (**ёбису ратб**). 2. тоза, нав.

РАТИБ *а.* رطيب *кит.* тар, намнок, мартуб.

РАТЛ I *а.* رطل *кҳн.* воҳиди андозагирии вазн, ки ба 449,28г баробар аст.

РАТЛ II *а.* رطل пиёла, паймона, ҷом, қадаҳ, пиёлаи шароб; **ратли гарон** ҷоми калони пур аз шароб.

РАТСИЯ лот. رتسيه кӯтоҳшудаи радиостансия; дастгоҳи радиои хурди сайёр.

РАФ رف 1. ҷои махсус дар девори хонаҳо барои ҷида мондани зарфҳо, тоқча. 2. китобмонак, қарасаи тахтагӣ барои ҷидани китоб, дар дӯконҳо барои ҷидани молҳо. 3. суфаи нишаст дар пеши дарвоза.

РАФАК رفك *маҷ.* барҷастагӣ дар биноҳо, ки навадон, пешайвон ва ғайраҳо нигоҳ медоранд.

РАФЕЪ *а.* رفيع 1. баланд, оӣ, афрошта. 2. *маҷ.* боаҳамият, арзишманд.

РАФИДА رفیده болиштҷаи гирде, ки ҳамири нонро ба болои он монда ба танӯр мечаспонанд.

РАФИДАМОӢ ماهي رفیده як навъи моҳӣ.

РАФИДАПО رفیده پا пойи гирди паҳн, пойи шутур.

РАФИДАРӢ رفیده روی гирдарӯй, дорои рӯи калони гирд.

РАФИҚ *а.* رفيق дӯст, ҳамдам, ҳамнишин; **рафик шудан** дӯст шудан, дӯстӣ қардан.

РАФИҚӢ رفيقي *ниг.* рафоқат.

РАФИҚОНА *а.* رفيقانه чун дӯст, чун ёр ва ҳамнишин; дӯстона: **муносибати рафиқона**.

РАФОҚАТ *а.* رفاقت дӯстӣ, ёрӣ, рафик шудан, ҳамроҳӣ қардан, ҳамроҳӣ.

РАФОӢ//РИФОӢ *а.* رفاه *кит.* осудагӣ, осоиш, роҳат; рафоҳи ҳол, некӯаҳволӣ.

РАФОӢАТ//РАФОӢИЯТ *а.* رفاهت//رفاهيت осудагӣ, осоиш, роҳат, некӯаҳволӣ.

РАФРАФ *а.* I رفرف *кит.* 1. болҷунбонии мурғ ҳангоми фуруд омадан. 2. ҷунбиши мавҷи тез.

РАФРАФ II *а.* رفرف *кит.* фарш, бисот; ҳар ҷиза густурданӣ.

рафт رفت *асоси* замони гузашта аз **рафтан**; ҷараён, равиш (об, қор); **дар рафти...** дар аснои...; **то рафт** рафта-рафта, ба тадриҷ.

РАФТА رفته 1. *сифати феълии* замони гузашта аз **рафтан**. 2. раваншуда, гузашта, сипаршуда; **аз рафта маяндешу аз оянда матарс** (*мақ.*). 3. аз даст баромада.

РАФТАГОР رفته گار раванда, он ки рафтан

мехоҳад, роҳӣ, озим; **рафтагор** будан равона будан, ҳаёли рафтан доштан; **рафтагор шудан** равона гардидан, рафтан хостан.

РАФТАГӢ رفتگی он ки рафтааст, рафта.

РАФТАН رفتن 1. кадам бардошта роҳӣ шудан; муқоб. **истодан**, равона гардидан; муқоб. **омадан**. 2. чой ва макони худро дигар кардан, кӯчидан, сафар кардан. 3. гузаштан, сипарӣ шудан, тай шудан. 4. баромадан, хориҷ шудан. 5. сарф шудан. 6. давом кардан, идома доштан, ба вуқӯъ пайвастан, рӯй додан. 7. мурдан. 8. дар феълҳои таркибӣ ба ҷои **шудан** ва **кардан** меояд: **ба ғорат рафтан**, **барбод рафтан**, **хоб рафтан**; **рафта** **истодан** дар ҳини рафтан будан; **берун рафтан** баромадан, хориҷ шудан; **гумон рафтан** пиндоштан, тахмин кардан; **аз даст рафтан** гум (нест) шудан; **дил рафтан ба чизе** саҳт майл ва рағбат пайдо шудан ба чизе; **аз дунё рафтан** мурдан; **аз ёд рафтан** фаромӯш шудан; **аз миён рафтан** барҳам хӯрдан, нест шудан; **об рафтан аз ҷашм** ҷорӣ шудани ашк; **(ба) пинак рафтан** дар ҳолати нимҳобу нимбедорӣ будан, ғанаб кардан; **роҳ рафтан** роҳ гаштан; **сарфаҳм рафтан** фаҳмидан, дарёфтан, дарк кардан; **фурӯ рафтан** ба тағи об ғӯтидан, ғуруб кардан (Офтоб, Мох); **пеш аз фурӯ рафтани Офтоб**; **ҷашм сиёҳ рафтан** саҳт ошуфта ва ҳайрон шудан, дар пеши назар чизеро надида мондан (*аз ҳаяҷон ё сабаби дигар*); **ба ҳаёл рафтан** ғарқи фикру ҳаёл гардидан; **ба хато рафтан (тир)** ба ҳадаф нарасидан; **аз худ рафтан** мағрур (худписанд) шудан, касонро писанд накардан; **хун рафтан** ҷорӣ шудани хун аз ягон ҷои бадан; **ба ҳаво рафтан** пучу бесамар гардидан, ҳадар шудан; **аз ҳол рафтан** бемадор шудан, бетобу тавон гардидан; **аз худ рафтан** беҳуш шудан, ғаш кардан; **аз мо чӣ меравад...** ба маънои «аз карнайҷӣ як пуф»; **даст ба кор нарафтан** ба иҷрои кор майлу рағбат надоштан; **рафту (раваду)...** мабодо..., балки... гирем, ки..., фарз кунем, ки...

РАФТАНӢ رفتنی он ки рафтагор аст, он чи бояд биравад, рафтагор; **рафтани шудан** қасди рафтан доштан, рафтан хостан.

РАФТА-РАФТА رفته-رفته бо мурури замон, тадриҷан, андак-андак, оҳиста-оҳиста, оқибат.

РАФТОВАРӢ رفت‌و‌آوری кит. мулоқот, зиёрат; **рафту омад**.

РАФТОР رفتار 1. равиш, гашт, тарзи роҳравӣ; **рафтор кардан** муомила кардан. 2. ҷузъи насини баъзе калимаҳои мураккаб ба маъниҳои сифат ва ҷигунагии рафтор: **хушрафтор**, **бад-рафтор**, **тезрафтор**.

РАФТУО(Ӣ) رفت‌و‌آ(ی) 1. рафтан ва омадан аз ҷое ба ҷое, робита, рафтуомад. 2. бо ҳам дӯстӣ ва омаду рафт доштан, улфатӣ, нишастухез; **рафтуой доштан** робита доштан, бо касе дӯстӣ ва рафтуомади доимӣ доштан. 3. ҳаракати нақлиёт, алоқа бо воситаҳои нақлиёт: **рафтуойи мошинҳо**.

РАФТУОМАД رفت‌و‌آمد равуой, рафтан ва омадан, дӯстӣ, наздикӣ; **рафтуомад доштан (кардан)** алоқаманд будан, муносибати дӯстӣ доштан, ҳамнишин будан.

РАФЧА رفچه тоқча, тахтабанди махсус дар девор барои мондани зарф, китоб ва ғ.; тахтабанди қатора дар дӯконҳо барои чидани молҳо.

РАФЪ ا. رفع аз байн бурдан ё бартараф кардани монеае; **рафъ шудан** аз байн рафтан, рафъи оқибатҳои офати табиӣ.

РАФЪАТ//РИФЪАТ ا. رفعت баландкадрӣ, баландӣ, бузургворӣ, ҷоҳу ҷалол, улвият.

РАХ رخ хати борики рост дар болои коғаз ва ғ.; **рах кашидан** хати борики нақш кардан ба болои чизе; **рах задан** болои ҳам чидани кӯрпаву болиштҳо ва ғ.

РАХАПЕЧ رخنه‌پيچ тех. 1. дандона. 2. дорои дандона; **ҳалқаи рахапеч** ҳалқаи дандонадор.

РАХБАРОР رخ‌برار хаткаш, хаткашанда.

РАХБАРОРӢ رخ‌براری хат кашидан, рах баровардан.

РАХБИН رخ‌بین кит. дӯғи турши саҳтшуда, курут.

РАХБОРИК رخ‌باریک дорои хатҳои борики: **ҷомаи алоҷаи рахборик**.

РАХДОР رخ‌دار 1. он ҷӣ дар болояш хатҳои борики ба ҳамдигар мувозӣ дорад. 2. қиррадор: **санги рахдор**.

РАХНА رخنه 1. шикофе, ки дар девор пайдо

- мешавад, шикоф, чок. 2. халал ва нуқсоне, ки ба ягон чиз мерасад; **рахна задан** а) шикофтан, шикоф ба амал овардан, чоеро шикофта роҳ кушодан; б) осеб расондан, зарба задан; **рахна кардан** а) шикоф кардан; сӯроҳӣ ба вучуд овардан, роҳ кушодан; б) нуфуз кардан, даромада гирифтан.
- РАХНАГАР** *رخنه گر* рахнакунанда, зараррасон.
- РАХНАГӢ** *رخنگي* *кит.* айбҷӯ, хурдагир.
- РАХНАГОҲ** *رخنه گاه* чои сурух, чое, ки дар дар он сурух мавҷуд аст.
- РАХНАДОР** *رخنه دار* он чӣ шикоф дорад, шикофнок, сӯрохшуда.
- РАХНАК** *رخنگ* шикофии хурди махсус барои ҷой кардани доруи тарканда хангоми кандани кон ва ё нақб.
- РАХНАКУНӢ** *رخنه کنی* *исми амал аз* **рахна кардан**; сӯроҳ кардан, шикофтан; сафи муқовимати душманро шикастан.
- РАХО** *ا. رخا* *кит.* 1. айш; осудаҳолӣ, фаровонӣ. 2. нармӣ, сустӣ.
- РАХОВАТ** *а. رخاوت* мулоимӣ, нармӣ; сустӣ.
- РАХПЕЧ** *رخ* *пиچ* он чи рахҳои печдарпеч дорад.
- РАХ-РАХ** *رخ رخ* порча ё коғазе, ки ба рӯяш хатҳои мувозӣ кашида шудааст, рахдор.
- РАХТ** *رخت* 1. либос, пӯшокӣ. 2. асбобу анҷом, коло, асбобу анҷоми сафар; **рахти хоб** васои-ли даркорӣ барои хоб (*кӯрпа, болишт, кампал ва ғ.*), ҷойгоҳи хоб; **рахт бастан (барбастан)** а) равона шудан, сафар кардан, ба сафар омодагӣ дидан, рафтан; б) *мач.* мурдан. 3. *мач.* реш, ҷароҳат. 4. *мач.* айб, нуқсон, камбудӣ. 5. *кит.* бемор; хаста, мачрӯх.
- РАХТАК** *رختک* *кит.* либоси камарзиш ва камаҳамият.
- РАХТДОР** *رخت دار* *нав.* парасторе, ки дар бемористон ба беморон либос ва рахти хоб медиҳад.
- РАХТКАШ** *رخت کش* 1. боркаш, чорпо. 2. касе, ки ба сафар равона мешавад, роҳӣ, мусофир.
- РАХТОВЕЗ** *رخت آویز* *кит.* чои овезон кардани либосҳо, қолибос.
- РАХТХОНА** *رخت خانه* чои ниғаҳдории либос.

РАХТШУР *رخت شور* *ниг.* рахтшӯй.

РАХТШӢ (*й*) *رخت شو (ی)* он ки либос мешӯяд, либосшӯй; касе, ки дар бемористон ба шустани либосҳо машғул аст.

РАХЧА *رخچه* раҳи майда, раҳи хурд.

РАХШ I *رخش* дурахш, тобандагӣ.

РАХШ II *رخش* ранги сурху сафеди ба ҳам омехта; **себи рахш** себи сафеду сурхи тобон.

РАХШ III *رخش* 1. асп, аспии зотӣ. 2. номи аспии Рустам.

РАХШАНДА *رخشنده* тобанда, дурахшон, тобон, мунаввар.

РАХШИДАН *رخشیدن* тобидан, дурахшидан, равшан шудан.

РАХШОН *رخشان* рахшанда, дурахшанда, тобон.

РАХШОНДАГӢ *رخشاندي* дурахшандагӣ, равшанӣ.

РАХШОНӢ *رخشانی* дурахшонӣ, равшанӣ.

РАҲ *ره* 1. *ниг.* роҳ. 2. дафъа, бор, карат; **рах то рах** *гуфт.* дар тамоми тӯли роҳ.

РАҲАБА//РАҲБА *а. رهيه* 1. замини кушоду фарох. 2. сахни ҳавлӣ. 3. корвонсарой.

РАҲАКӢ *رهگی* *гуфт.* он чи ва он ки ба чое равон аст, раванда: **одами раҳакӣ, мошини раҳакӣ; раҳакӣ шудан** равона гардидан, ба роҳ даромадан, роҳсипор шудан (гардидан).

РАҲАНҶОМ *رهانجام* *кит.* аспии сафарӣ.

РАҲБАЛАД//РОҲБАЛАД *ره بلد//راه بلد* роҳдон, роҳнишон-диҳанда, он ки чигунагии роҳро нағз медонад.

РАҲБАР *رهبر* *ниг.* роҳбар.

РАҲБАРИКУНАНДА *رهبری کننده* роҳбар, роҳнамо; **мақоми роҳбарикунанда.**

РАҲБАРИЯТ *رهبریت* фаъолияти раҳнамоикунандагии сардоре, ки дар сари коре истодааст; умуман роҳбарӣ, роҳнамоӣ; гурӯҳе, ки дар сари коре истода, ба он раҳнамоӣ ва сардорӣ мекунад.

РАҲБАРӢ *رهبری* *ниг.* роҳбарӣ.

РАҲГАРД *ره گرد* *гуфт.* он ки дар роҳгардӣ

таҷрибаи зиёд дорад, раҳнавард.

РАҲГАРДӢ ره گردى *гуфт.* роҳравандагӣ, равандагӣ, роҳнавардӣ.

РАҲГАРОӢ//РАҲГИРОӢ ره گرائى *кит.* раванда, азиматкунанда, роҳраванда, озим.

РАҲГУЗАР I رهگذر он ки аз роҳе гузашта меравад, мусофир, гузаранда.

РАҲГУЗАР II رهگذر гузаргоҳ, роҳи гузар, роҳ, кӯча.

РАҲГУМ رهگم он ки роҳро гум кардааст, раҳгумзада.

РАҲГУМЗАДА رهگم زده он ки роҳро гум кардааст.

РАҲГУМКАРДА رهگم کرده *ниг.* роҳгумкарда.

РАҲДАВАК ره دوک *бот.* як навъ гиёҳ, ки дар рӯи роҳҳо мерӯяд.

РАҲЗАН رهزن *ниг.* роҳзан; ғоратгар.

РАҲЗАНӢ رهزنى *ниг.* роҳзанӣ, ғоратгарӣ.

РАҲИДАН رهيدن раҳой ёфтан халос шудан, наҷот ёфтан (*аз банду қайд*).

РАҲИҚ ا. رهيق *кит.* 1. холис, соф, беғаш. 2. шароби соф, шароби бедурд, шароби ноб.

РАҲИЛ ا. رهيل кӯч кардан, кӯчидан, ба сафар (ба роҳ) баромадан, аз ҷое ба ҷое рафтан.

РАҲИМ I ا. رحم 1. бачадон, заҳдон. 2. хешӣ, хешутаборӣ, қаробат.

РАҲИМ II ا. رحيم меҳрубон, раҳмкунанда, бахшоянда (*сифати Худо*).

РАҲИН ا. رهين *кит.* 1. гарав мондашуда, гаравӣ. 2. маҷ. мамнун, мадюн, миннатдор ва шукргузор.

РАҲӢ I رهي *ниг.* роҳӣ.

РАҲӢ II رهي 1. банда, ғулом, чокар. 2. ҳамчун нишони хоксорӣ ба ҷои ҷонишини шахсии «ман» кор фармуда мешавад.

РАҲКУШО ره کشا он ки роҳ мекушояд ё аввалин бор ба тай кардани роҳе иқдом мекунад, оғозкунанда.

РАҲКӢФТАГӢ ره کوفتگی мондашавӣ (лакотшавӣ) ба сабаби дурии роҳ.

РАҲЛ I ا. رحل *кит.* маскан, манзил; **раҳли** иқомат афкандан ҷойгузин шудан, манзил кардан.

РАҲЛ II ا. رحل лавҳи китобхонӣ, курсичаи хурди китобмонӣ махсусан барои гузоштани Қуръони Шариф.

РАҲМ ا. رحم меҳрубонӣ, дилсӯзӣ, шафқат, ғамхорӣ; **раҳм доштан** дилсӯзӣ (меҳр, шафқат) доштан; **раҳм кардан (намудан)** дил сӯхтан, дилсӯзӣ кардан; **раҳм овардан** дилсӯзӣ кардан; **раҳм омадан** *ниг.* **раҳм кардан**; **раҳм хӯрдан** *ниг.* **раҳм кардан**.

РАҲМАНГЕЗ رحمانگيز *ниг.* раҳмовар.

РАҲМАТ ا. رحمت 1. меҳрубонӣ, шафқат, бахшоиш, афв. 2. ташаккур, таҳсин (*дар мавриди изҳори миннатдорӣ гуфта мешавад*); **раҳмат ба шумо** ташаккур ба шумо, миннатдорам аз шумо, аҳсан ба шумо (*дар мавриди изҳори миннатдорӣ гуфта мешавад*); **раҳмат гуфтан** миннатдорӣ баён кардан; **Худо раҳмат кунад!** Худо бахшояд! (*дар мавриди ба хайр ёд кардани мурдагон гуфта мешавад*); **ба раҳмати эзидӣ пайвастан** вафот кардан.

РАҲМАТӢ رحمتى марҳум, шодравон.

РАҲМАТНОМА رحمت نامه номае, ки дар он сипосгузорӣ ва таҳсин баён шудааст.

РАҲМДИЛ رحمدل нармдил, дилсӯз, меҳрубон, навозишкор.

РАҲМДИЛӢ رحمدلى нармдилӣ, дилсӯзӣ, меҳрубонӣ, навозишкорӣ.

РАҲМДИЛОНА رحمدلانه дилсӯзона, меҳрубона.

РАҲМОВАР رحم آور он чи боиси тараҳҳум аст, он чи ҳисси тараҳҳум падида меорад.

РАҲМОН ا. رحمان *д.* бахшоянда, раҳмкунанда (*сифати Худо*).

РАҲМХӢР رحم خور дилсӯз, мушфик, меҳрубон.

РАҲМХӢРӢ رحم خورى тараҳҳум, дилсӯзӣ, шафқат.

РАҲН ا. رهن *кит.* он чи ба гарав монда шудааст, гаравгон.

РАҲНАВАРД ره نورد *ниг.* роҳнавард.

РАҲНАВАРДӢ ره نوردى роҳгардӣ, роҳпаймоӣ.

РАҲНАМО رهناما *ниг.* роҳнамо.

РАҲНАМОӢ رهنامایی *ниг.* роҳнамоӣ; далолат, роҳнишондиҳӣ; **раҳнамоӣ кардан** роҳ нишон додан, ба коре ё чое ҳидоят намудан.

РАҲНАМУН رهنمون роҳнамо, роҳбар.

РАҲННОМА رهنامه хати гарав, хуччат оид ба гарав мондани чизе, гаравнома.

РАҲНОРАФТА رهنارفته 1. он ки роҳ нарафтааст, одами сафарнакарда. 2. *мач.* бетачриба, хом.

РАҲО رها начотёфта, халосшуда, озодӣ, начот; **раҳо кардан** халос (озод) кардан, сар додан; **раҳо гардидан (шудан)** халос шудан, начот ёфтан.

РАҲОВӢ رهاوی *кит., мус.* навое аз мусиқӣ.

РАҲОВАРД ره آورد *ниг.* роховард.

РАҲОИШ رهايش халосӣ, начот.

РАҲОИБАХШ رهايي بخش раҳонанда, озоди-бахш, начотбахш.

РАҲОӢ رهايي халосӣ, озодӣ, начот (*аз қайду банд*); **раҳоӣ додан** начот додан, халос кардан, озод намудан; **раҳоӣ ёфтан** начот ёфтан, халос шудан.

РАҲОМӢЗ ره آموز он ки роҳу равиш меомӯзад, устод, ходӣ, роҳбар.

РАҲОН(И)ДАН رهانیدن//رهانیدن начот додан, халос кардан, раҳо кардан.

РАҲОНАНДА رهاننده начотдиханда, озодкунанда, халосгар.

РАҲОРАҲ رهاره *гуфт.* дар аснои роҳ, роҳравон, хангоми роҳ рафтан.

РАҲОСОЗӢ رهاسازی раҳо сохтан, раҳо кардан, халос кардан, озодсозӣ.

РАҲОШУДА رهاشده озодшуда, халосшуда, он ки аз банде ё кайде халос шудааст.

РАҲПАЙМО ره پيما роҳраванда, равона.

РАҲПАЙМОӢ ره پيمایی роҳрафтан, азиматкунанда, раҳфарсой; **раҳопаймони эътирозӣ** изҳори эътироз аз сиёсати давлатӣ ба воситаи роҳпаймоӣ, ки бо гузаштан аз хиёбоне ва додани шиорҳои эътирозӣ хатм мешавад.

РАҲПОӢ ره پائي чашм ба роҳ будан, интизорӣ.

РАҲПУЛӢ ره پولي роҳкиро, пуле, ки барои харчи роҳ сарф мешавад, роҳхарчӣ.

РАҲРАВ رهرو 1. раванда, роҳнавард, тайкунандаи роҳ. 2. даромадгоҳи болопӯшидаи ҳавлӣ (*аз дарвоза то рӯи ҳавлӣ*), долон.

РАҲРАВОН رهروان дар аснои роҳгардӣ, роҳрафтаистода, дар ҳолати роҳравӣ.

РАҲ-РАҲ ره ره дорои нақши чадвали мувозӣ, рах-рах, рахдор.

РАҲСИПОР//РОҲСИПОР رهسپار//راهسپار равона, он ки озими сафар аст, роҳгард, роҳнавард, роҳнавардӣ.

РАҲСИПОРӢ رهسپاری роҳ паймудан, роҳгардӣ.

РАҲТӢША ردتوشه *ниг.* роҳтӯша.

РАҲФАРСО رهفرسا роҳпаймо, роҳгард, раҳнавард.

РАЧАК//РАЧУК رچک ороғ, ҳиккак, ҳикичок.

РАҶАБ ا. رجب моҳи ҳафтуми солшумории камарии ҳичрӣ.

РАҶАЗ ا. رجز *адш.* 1. шеъре, ки шоир ё гӯянда дар таърифи худ меҳонад. 2. яке аз вазнҳои баҳри арӯз, ки ҳар мисраъ аз 3 ё 4 рукни «мустафъилан» иборат аст.

РАҶАЗХОНӢ رجزخواني таъриф ва мубохот кардани ҳунар ва диловариҳои худ; *мач.* лофзанӣ.

РАҶИМ ا. رجم 1. ронда, рондашуда, сангсоршуда. 2. лаънатӣ, малъун (*сифат ва лақаби шайтон*).

РАҶО//РИҶО ا. رجا//رجاء *кит.* умед, орзу, чашмдошт; **умедвор будан.**

РАҶУЛИЯТ//РУҶУЛИЯТ ا. رجوليت *кит.* 1. мардӣ. 2. мардонагӣ, мард будан.

РАҶҶА رجه танобе, ки бо вай ҳамвории чӯбҳои тарошидашуда, ростии деворҳо, заминро дар соҳаи сохтмон ва деҳқонӣ месанҷанд; **раҷҷа кашидан** хатти рост кашидан, хатти қатораҳоро муайян кардан.

РАҶҶАЧӢБ رجه چوب чадвал барои раҷҷакашӣ.

РАШ I رش *кит.* фосилаи миёни ду дасти аз ҳам кушода шуда, кулоҷ; газ; **раш-раш** газ-газ.

РАШ II رش *кит.* замини пуштадор; пушта, теппа.

РАШ III *а.* رش *кит.* боридан, чакидан, рехтан; пош хӯрдан, пошидан.

РАШ IV رش *кит.* рӯзи ёздаҳуми ҳар моҳи шамсӣ.

РАШИД *а.* رشيد 1. раванда бо роҳи рост. 2. ба синни рушд расида, далер, шучоъ, дорои қомати баланд.

РАШК رشк ба касе ҳасад бурдан, ҳасадбарӣ; **рашк бурдан** ҳасад кардан; **ба рашк овардан** боиси рашки касе шудан, дар касе ҳисси ҳасад барангехтан.

РАШКАНГЕЗ رشكانگيز боиси ҳасад, рашковар, ангезандаи рашк.

РАШКДОР رشكدار *ниг.* рашкин.

РАШКИН رشكين касе, ки рашк мебарад, рашкдор.

РАШКНОК رشكناк *ниг.* рашкин.

РАШКОВАР رشكآور он чи боиси ҳасад мебошад, ҳасадангез, ангезандаи ҳасад рашк.

РАШКОМЕЗ رشكآمیز рашковар, ҳасудона; **нигоҳи рашкомез**.

РАШОД *а.* رشاد *кит.* 1. бо роҳи рост рафтан, дар роҳи рост будан; ростӣ; росткорӣ. 2. пойдорӣ, субот.

РАШОДАТ *а.* رشادت *кит.* далерӣ, диловарӣ, шучоат.

РАШОША//РИШОША *а.* رشاشе қатраҳои ягон чизи обакӣ, қатраҳои борони реза.

РАШТ رشت хок, хокрӯба, чангу ғубор; чизе, ки аз кӯҳнагӣ ва пӯсидагӣ аз ҳам рехта мешавад.

РАШХ *а.* رشخ *кит.* таровидан, таровида баромадан; арақ кардан.

РАШХА *а.* رشحه он чи аз ҷое таровида баромадааст, чакра, қатра.

РАЪД *а.* رعد ғуррише, ки аз ҳаракати абр шунида мешавад, тундар; **раъду барқ** тундар ва чароғак дар ҳаво.

РАЪДБОНГ رعدبانگ он ки овозе монанди овози раъд дорад, дорои овози хеле баланд.

РАЪДВОР رعدوار мисли раъду барқ, раъдмонанд.

РАЪДОВАР رعدآور чун раъд, монанди тундар; хеле баланд, ғуранда (*овоз*).

РАЪДОСО رعدآسا мисли раъд, раъдвор, ба сони раъд.

РАЪЙ I رأى 1. андеша, фикр, ақида, овоз; **раъйи разин** фикр ва ақидаи матину устувор; **раъй додан** розӣ шудан, овоз додан. 2. хоҳиш, майл; **бар хилофи раъй** ба рағми хоҳиш ва майл; **раъй доштан ба чизе** хоҳишманд будан, хоштан, моил будан.

РАЪЙ II *а.* رعى *кит.* 1. чарон(и)дан, чорпоёнро ба чарогоҳ бурдан.

РАЪНО *а.* رعنا 1. номи навъи гули сурхтоб, ки дарунаш сурху берунаш зард аст. 2. зебо, хубрӯй, дилкаш; зане, ки ба ҳусни худ мағрур аст. 3. заиф, нарм, мулоим.

РАЪНОӢ رعنايى 1. зебой, хубӣ, дилкаш будан. 2. худорой, худнамой.

РАЪС رأس 1. сар. 2. болои ҳар чиз. 3. аввали ҳар чиз.

РАЪША *а.* رеше 1. ларза. 2. бемории асаб, ки бадани мубталои ин беморӣ бар он меларзад.

РЕ ر ҳарфи дувоздаҳуми алифбои арабиасоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба адади 200 баробар аст.

РЕАКТИВ лот. ریاکتيو моддае, ки дар омезиш бо моддаи дигар реаксияи химиявӣ ба вуҷуд меорад.

РЕАКТИВӢ ریاکتيوى 1. он чи вақти таҳлилҳои химиявӣ чун реактив амал мекунад. 2. *тех.* он чи дар асоси истифодаи қувваи вокуниш сохта шудааст: **ҳавопаймои реактивӣ**.

РЕАКТОР фр. ریاکتار дастгоҳе, ки дар асоси типҳои гуногуни реаксияҳои физикию химиявӣ кор мекунад.

РЕАЛИЗМ фр. رياليزم 1. дуруст фаҳмидан ва ба ҳисоб гирифтани воқеият. 2. *адш.* ба воситаи образҳои бадеӣ дуруст ва ҳаққонӣ тасвир кардани воқеият бо хусусиятҳои типии он, воқеънигорӣ.

РЕВ ريو кҳн. фиреб, макр, тазвир, ҳила.

РЕВА ريوه *кит.* пушта, теппа.

РЕВМАТИЗМ *ю.* **ريومتيزم** тарбод, беморие, ки бар асари он бугумҳои пову миён *ва г.* ба дард медарояд.

РЕВОС I **ريواس** растани хӯрдани туршмазаи панчашакл, чукрӣ; **ревоси таҳсангӣ** ревосе, ки ба таври махсус парварда ва соқааш обдори хушхӯр мешавад: **ревоси зерисангӣ**.

РЕВОС II **ريواس** ҳила, макр, дурӯягӣ.

РЕВОЧ **ريواج** *ниг.* **ревос**.

РЕГ I **ريگ** резаҳои майдаи шорандаи кварс ва дигар маъданҳои сахт, ки бо таъсири боду бориш, селоб ва чараёни оби дарёҳо дар натиҷаи аз ҳам пошида ва майдашавии сангҳо пайдо мешавад, сангрёза; **реги равон** регҳое, ки дар дашту биёбонҳо бо вазиши бод аз ҷое ба ҷои дигар кӯчида, пуштаҳои регӣ ба вучуд меоранд.

РЕГ II // РЕК **ريگ/ريک** *кит.* некбахт, хушбахт.

РЕГБӢ *англ.* **ريگبي** яке аз бозиҳои варзишӣ бо тӯби калон, ки онро чун футбол ба дарвозаҳои махсус фақат бо даст бо даст за-дан лозим меояд.

РЕГБОЗӢ **ريگبازي** бозие, ки одатан бачагон бо сангрёзаҳо анҷом медиҳанд.

РЕГБУМ **ريگبوم** *ниг.* **регзор**.

РЕГДОҒ **ريگداغ** реги дар оташ гарм карда бо мақсади муолиҷаи дарди миён *ва г.*

РЕГДОР **ريگدار** хоке, ки дар таркиби худ рег дорад, хоки омехта бо рег.

РЕГЗАРДАК **ريگزردک** *гуфт.* сабзии худрӯй.

РЕГЗАРРА **ريگزره** зарраи рег, реги хеле реза.

РЕГЗОР **ريگزار** замини пур аз рег, биёбони регӣ.

РЕГИСТОН **ريگستان** 1. регзор, ҷои пур аз рег. 2. номи майдоне дар пеши арки Бухоро; номи майдон дар Самарқанд, ки дар се тарафаш мадрасаҳои машҳури Улугбек, Шердор ва Тиллокорӣ воқеанд.

РЕГӢ **ريگي** *мансуб ба рег*; пайдошуда ва таркибёфта аз рег.

РЕГКӢЧӢ **ريگ کوچي** дар асари вазиши бод дар биёбон ва даштҳо аз ҷое ба ҷое равон шудани хомаҳои рег.

РЕГЛАМЕНТ *фр.* **ريگلامنت** дастур, тартиби кор, тартибӣ будани маҷлис, анҷуман *ва г.*

РЕГЛОӢ **ريگلای** омехтаи рег, хок ва масолеҳи дигари сохтмонӣ барои гилкорӣ, андоваи деворҳо *ва г.*

РЕГМАӢДА **ريگمیده** *ниг.* **регрёза**.

РЕГОМЕЗ **ريگآمیز** омехта бо рег.

РЕГПАХШКУНӢ **ريگپخشکني** дар натиҷаи кӯчидани хомаҳои рег ба зери реги равон мондани киштзор, маҳалли иқомат ё маҷрои об.

РЕГПУШТА **ريگپشته** пушта ё теппae, ки бар асари ҷамъ шудани регҳо ба вучуд меояд.

РЕГРЕЗА **ريگريزه** зарраҳои хеле майдаи гардмонанди рег.

РЕГСАНГ **ريگسنگ** сангҳои регмонанд, регзор.

РЕГСАНГӢ **ريگ سنگي** *мансуб ба регсанг*.

РЕГСОР **ريگسار** *кит.* регзор, регистон.

РЕГТӢДА **ريگتوده** хомаи рег, тӯдаи регӣ, тӯдаи реги дар як ҷо ҷамъ шуда.

РЕГФАРШ **ريگفرش** фарше, ки ба сангрёзаҳо пӯшида шудааст, ҷое, ки дар он сангрёзаву рег фарш шудааст.

РЕГХОК **ريگخاک** регдор.

РЕГХОНА **ريگخانه** *кҳн.* номи яке аз зиндонҳои арки амир дар Бухоро.

РЕГШӢ(Ӣ) **ريگشوي(ي)** 1. он ки дар ҷойҳои зарҳез регро шуста, зарраҳои зарро мегирад, заршӯй. 2. шустани наску лӯбиё ва дигар навъҳои ғалладона барои тоза кардани онҳо аз наху сангрёзаҳо *ва г.*

РЕГШӢР **ريگشور** *ниг.* **регшӯ(Ӣ)**.

РЕГ **ريگ** *кит.* душманӣ, кина, адоват.

РЕЖ **ريژ** *кит.* ком, мурод, мақсад, ҳавас.

РЕЖА **ريژه** *ниг.* **расмигузашт**.

РЕЖИССӢР *фр.* **ريژسيار** *ниг.* **коргардон**.

рез **ريز** 1. асоси замони ҳозираи феъл аз **рехтан**. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои резанда: **ашкрёз**, **хунрёз**.

РЕЗ **ريز** 1. хурд, майда, реза. 2. тарзи навохтани

босуръати оҳанги мусикӣ; **ҳавои рез** оҳанги тезу босуръат; **бе резу чош овардан** чизеро пурра, нобуд нокарда оварда расондан; **рез кардани дард** шиддат гирифтани дард. 3. рафтори асп, йӯрға: **корҳои резу ров** корҳои майда-чӯйда; **рез кардан** йӯрға гирифтани, тез роҳ рафтан; **рез-рез шудан** пора-пора шудан; майдаборон, резаборон.

РЕЗА **резе** майда, хурд; **реза кардан** майда (пора-пора) кардан; **хурду резаҳо** бачагони хурдсол; **реза-реза** хурд-хурд, майда-майда, пора-пора.

РЕЗААНДОМ **резеандам** хурд, хароб; лоғар, лоғарбадан.

РЕЗАБОЗ **резе баз** хасис, мумсик.

РЕЗАБОРОН **резебаран** бороне, ки майда-майда, сим-сим меборад.

РЕЗАВОР **резе вар** молҳои гуногуни атторӣ.

РЕЗАВОРФУРҶ **резеуарфурӯш** савдогари бозоргарде, ки резавор ва молҳои гуногуни атторӣ мефурӯшад.

РЕЗАВОРФУРҶИ **резеуарфурӯшӣ** савдо бо молҳои резавор.

РЕЗАДАНДОН **резедандан** он ки дандонҳои майда-майдаи зебо дорад.

РЕЗАДОНА **резедане** дорои донаҳои майда-майда.

РЕЗАКОРӢ **резе карӣ** диққат ва ҳунарнамоӣ дар майдатарин ҷузъиёти корҳои дастӣ (*дӯзандагӣ, рассомӣ, заргарӣ, хаттотӣ* ва ғ.).

РЕЗАКУНӢ **резе кунӣ** майда кардан, хурд кардан.

РЕЗАМҶҲРА **резе мӯҳра** мӯҳраи майда, гарди хазана.

РЕЗАНДА **резиде** пошхӯранда; шоранда, моеъ.

РЕЗАНДАГӢ **резидеги** *мансуб ба резанда*; резанда будан.

РЕЗАСАНГ **резе санг** сангмайда, сангреса.

РЕЗАХОР//РЕЗАХӢР **резехӯр//резехӯар** он ки бо пасмондаи дастархони қасон рӯз мегузаронад, он ки саркути қасонро меҳӯрад; *мач.* пастигинати дунтабиат.

РЕЗАЧИН **резе чин** *ниг.* **резахор.**

РЕЗАЧИНӢ **резе чинӣ** 1. хушачинӣ. 2. *мач.* хасисӣ, пастигинатӣ

РЕЗАЧОРПО **резе чарпа** тарзи тохти асп, лӯкка.

РЕЗБАРГА **резе барга** баргаи хурди реза.

РЕЗБИН **резебин** он ки хурдтарин ҷузъиёти чизеро мебинад ё дарк мекунад, дақиқбин, борикбин, дақиқпазир.

РЕЗБИНӢ **резебинӣ** дақиқбинӣ, борикбинӣ, назари дақиқ доштан.

РЕЗБОФ **резе баф** матоъ ё порчае, ки тору пӯди он бо торҳои борик бофта шудааст.

РЕЗБОФТ **резе бафт** *ниг.* **резбоф.**

РЕЗГӢ **резеги** он чи вақти буридани пӯст, матоъ ё чарм боқӣ мемонад, пораҳои майдаи чарм, матоъ *ва ғ.* 2. хурд, майда, камсинну сол.

РЕЗЕРВАТСИЯ *лот.* **резе рӯтсие** мавзеи иқомати маҷбурии ҳиндуёни маҳаллӣ дар Амрико, Канада *ва ғ.*

РЕЗИДАН **резидан** рехтан, рехта шудан; *мач.* аз ҳам ҷудо рехтан, фарсуда шуда рехтан.

РЕЗИДЕНТ *лот.* **резидент** 1. намояндаи дипломатии давлате дар мамлакати дигар; шахрванди ягон мамлакат, ки дар мамлакати хориҷӣ сокини муқимӣ шудааст. 2. намояндаи махфии ҷосусии давлати хориҷӣ дар дохили мамлакати дигар, ҷосуси амалқунанда дар ҷои муайяни мамлакате.

РЕЗИН//РЕЗИНА *лот.* **резин//резине** маводи чандире, ки аз каучук *ва ғ.* ба даст меояд.

РЕЗИНВОР **резинвар** монанди резин, кашишдор, чандир, ёзанда.

РЕЗИНӢ **резинӣ** *мансуб ба резин*; аз резин сохташуда: **дастпӯшаки резинӣ.**

РЕЗИНПҶШ **резинпӯш** он чи болояш бо резин пӯшида шуда ё ба ғилофи резинӣ печонда шудааст; **сими резинӣ** сие, ки лифофаи резинӣ дорад.

РЕЗИШ **резеш** 1. *исми феълӣ* аз **рехтан**; амали рехтан, рехташавӣ. 2. реше, ки аз он ҳамеша зардоб ва чирк меояд.

РЕЗИШГОҶ **резешга** ҷои резиши об, ҷое ки оби дарё омада, ба қўл ё баҳр ҳамроҳ мешавад.

РЕЗОН *резан* феъли ҳоли замони ҳозира аз **рехтан**; дар ҳолати резиш, рехта истода; **фурӯрезанда** 2.

РЕЗОНАНС *фр. резанс* тағйир, инъикос, бозтоб.

РЕЗОНДАН *резандан* 1. феъли бавосита аз **рехтан**. 2. рехтани чизҳои обакӣ ва шоранда. 3. рехтани касе ин чизҳоро бо амри каси дигар; **обрӯи касеро резондан** касеро беҳурмат кардан, расову бадном намудан.

РЕЗМАВЧ *резмоч* нав. мавч ва лаппишҳои ноаёнӣ физикӣ.

РЕЗПАРДОЗАНДА *резپردازنده* нав., *итт.* резтарошае (*обзори компютер*), ки ҳангоми барномарезӣ аз он барои корҳои ҳисобу китоб ва дигар барномаҳои худкори компютерӣ истифода мешавад; микропротсессор.

РЕЗСАНГ *резсанг* нав. микрометр, андозагири хурдтарин ченаки масофа.

РЕЗТАРОША *резтраше* нав., *итт.* тикаи бисёр хурди резин аз чинси силисиум ва маводи монанди он барои барномарезии компютерӣ, микрокип.

РЕЗФИЛМ *резфилм* нав. микрофилм.

РЕЙС *олм. рейс* роҳе, ки киштӣ, ҳавопаймо ё автомобил аз оғоз то охири хати сайри муайяне тай мекунад, рафтуомад.

РЕЙТИНГ *англ. рейтинг* эътибор, мақом, обрӯ, дараҷаи маҳтубият ва машҳур будани шахсиятҳои барҷаста.

РЕКЛАМА *фр. реклам* бо роҳҳои гуногун таъриф ва таълиғ намудани моле ва ё чизи дигаре барои ҷалби назари харидорон, тамошобинон ва ғ., паёми бозаргонӣ, эълони тичоратӣ.

РЕКЛАМАДИҲАНДА *рекламدهنده* эълондиҳанда, эълонкунанда.

РЕКОРД *англ. рекорд* ҳадди баландтарини муваффақияти ба даст даровардашуда дар истеҳсолот, варзиш ва ғ.; **рекорд гузоштан** дар коре ғӯи сибқат рабудан, пешӣ гирифтан.

РЕКОРДӢ *рекарды* он чӣ ба дараҷаи рекорд расидааст, дараҷаи аз ҳама баландтарини коре

ё муваффақияте: **ҳосли рекордӣ**.

РЕКОША//РЕКОСА *рикаше//ريکاشه* кит. хорпушт, хорпушти калон.

РЕКТОР *лот. ректор* сардор ё роҳбари мактаби олий, раиси мактаби олий.

РЕКТОРАТ *лот. ректорат* маъмурияти идораи мактаби олий, ки ба он ректор сардорӣ мекунад.

РЕЛЕ *фр. реле* *тех.* асбоби пайвасти худкори занҷири барқӣ ҳангоми таъсири амали берунӣ.

РЕЛӢЕФ *фр. рельеф* 1. нақши барҷаста дар сатҳи ҳамвор. 2. соҳти сатҳи Замин ва сайёраҳои дигар.

РЕЛС *англ. рельс* милҳои оҳани роҳи оҳан, ки қатора аз болои онҳо ҳаракат мекунад.

РЕЛССОЗӢ *релсسازی* истеҳсоли релсҳои (милҳои) оҳани роҳи оҳан.

РЕНТГЕН *олм. рентген* *тиб.* муоинаи бадан бо шуоъҳои рентгенӣ.

РЕНТГЕНӢ *рентгени* *мансуб ба рентген*; **шуоъҳои рентгенӣ** шуоъҳои диданашавандае, ки дорои мавҷҳои электромагнитӣ буда, аз даруни ашёи ғайришаффоф гузашта метавонад.

РЕПЕРТУАР *фр. репертуар* 1. маҷмӯи асарҳое, ки дар театре ба сахна гузошта мешаванд. 2. маҷмӯи ролҳо ва асарҳои мусикӣ, ки як ҳунарпеша иҷро мекунад.

РЕПОРТАЖ *фр. репортаж* хабар дар бораи ҳодисаҳои рӯзмарра, ки дар рӯзномаҳо нашр ё бо радио ва телевизион паҳн карда мешавад, хабарнигорӣ, воқеанигорӣ.

рес *рес* 1. асоси замони ҳозираи феъл аз **ресидан**. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои ресанда: **пашмрес**, **ресмонрес**, **калобарес**.

РЕС *рес* нахи бофта.

РЕСАНДА *ресنده* он ки ресмон метобад, нахрес.

РЕСАНДАГӢ *ресندگی* амали ресанда, пашм ё пахтаро тофта ба шакли ресмон даровардан.

РЕСИДАН *ресидан* риштан, тобидан, пахта ё пашмро тобида ресмон кардан.

РЕСМОН *ресман* риштаи тобидашуда аз пашм,

пахта *ва г.*

РЕСМОНБАНД *ريسمان بند* бо ресмон басташуда, дар банд баста.

РЕСМОНБОЗ *ريسمان باز* дорбоз, касе, ки болои ресмон бозӣ ва рақс мекунад.

РЕСМОНБОЗӢ *ريسمان بازی* *ниг. дорбозӣ.*

РЕСМОНБОФ *ريسمان باف* он ки риштаҳои пашм ва рахташро бо ҳам метанад.

РЕСМОНБОФӢ *ريسمان بافی* корва амали ресмонбоф, бофтани ресмон, риштан ва ё тобидани ресмон.

РЕСМОНӢ *ريسمانی* *мансуб ба ресмон;* нахӣ, аз пахта ришташуда, аз чинси ресмон.

РЕСМОНМОНАНД *ريسمان مانند* монанди ресмон, шабеҳи ресмон.

РЕСМОНПЕЧОНӢ *ريسمان پيچانی* печонидани ресмон, тоб додани ресмон.

РЕСМОНРЕС *ريسمان ريس* он ки аз пахта, пашм *ва г.* ришта (нах) мересад, ресанда.

РЕСМОНРЕСӢ *ريسمان ريزي* тайёр кардани ришта ва нах аз пахта, пашм *ва г.;* **чархи ресмонресӣ** олати нахреси дастӣ, ки дар он нахи тобидашуда ба даври чархи чӯбин ме-печад.

РЕСМОНТОБ *ريسمان تاب* он ки ришта мересад, нахрес, ресанда.

РЕСМОНЧАЛЛОБ *ريسمان چلاب* *кҳн.* он ки мол ё маҳсули ресмониро аз ресмонбофон харида, ба нархи гаронтар мефурӯшад.

РЕСМОНШАКЛ *ريسمان شکل* ба ресмон монанд.

РЕТСЕПТ *лот. ретсепт* рукъаи духтур ба дорусоз дар бораи дору ва миқдори он, ки бояд тайёр карда шавад, бо нишондоди тарзи истеъмоли он барои бемор.

РЕФЕРАТ *лот. реферат* баёни мухтасари лафзӣ ё хаттии асари илмӣ, мазмуни мухтасари китобе.

РЕФЕРЕНДУМ *лот. референдум* овоздиҳии умумихалқӣ барои ҳалли ягон масъалаи муҳимми давлатӣ, ҳамапурсӣ.

РЕФЕРЕНТ *лот. референт* 1. он ки реферат ме-хонад. 2. он ки аз рӯи масъалаҳои муайян

маъруза мекунад ё мушовир мебошад.

РЕФЛЕКС *лот. рефлекс* *ниг. бозтоб.*

РЕХАН//РИХАН *ريخن* касе ё ҳайвоне, ки бемории исхол дорад, дарунрав.

РЕХТА *ريخته* 1. *феъли ҳол ва сифати феълии за-мони гузашта аз рехтан.* 2. чизҳои обакӣ ё шоранда, ки ба ҷое рехтааст. 3. зарфҳои филизӣ, ки бо роҳи филизро ғудохта, ба қолиб рехтани он сохта шудаанд. 4. одам ё аспе, ки аз ҳамнавъони худ хурдтар, хушна-мотар ва пургӯшттар мебошад; **пайкари рех-та;** **рехта омадан** сарозер гаштан, зер карда омадан, тӯб шуда омадан (*ба сари чизе*).

РЕХТАГАР *ريخته گر* он ки филизотро ғудохта, ба қолибҳо рехта, асбоби гуногун месозад, оҳангудоз.

РЕХТАГАРӢ *ريخته گري* 1. амали рехтагар, ғудохтани филиз ва сохтани асбобу дастгоҳҳои филизӣ, оҳангудозӣ. 2. корхонаи рехтагарӣ, рехтагархона.

РЕХТАГАРХОНА *ريخته گر خانه* *ниг. рехтагарӣ* 2.

РЕХТАГӢ *ريختگی* шоридагӣ, рафтагӣ (*барои моеот*), вазъ ва ҳолати рехта, резиш; оҳане, ки дар шакли ғудохта ба қолаб рехта абзоре аз он сохта мешавад.

РЕХТАН *ريختن* 1. равон шудан, ҷорӣ гаштан: **ашк рехтан** оби дида равон кардан, гиристан. 2. чизҳои обакӣ ва шорандаро аз зарфе ба зарфе гардондан ё ба замин пошидан (пароканда кардан), ҷорӣ кардан. 3. сарозер шудан, пошида шудан, аз ҳам пошида фурӯ афтодан; **рехтани хок.** 4. чизеро пошидан, андохтан: **нурӣ рехтан.** 5. филизро ғудохта, ба қолибҳои гуногун андохта сохтан (*чизе-ро*); **хишт рехтан** лойро ба қолиби махсус андохта хишт сохтан; **об рехтан ба сари касе** (*чизе*) нобуд кардан касеро (чизеро); **ба сари мардум рехтан** баногоҳ хучум кардан, пахш карда омадан.

РЕХТАПАЙКАР *ريخته پيکر* одами хурдҷуссаи фарбеҳи тановар.

РЕХТАПО *ريخته پا* аспе, ки поҳояш хубу мутаносиб афтодааст.

РЕХТШИНОСӢ *ريخت شناسي* *бот.* бофтшиносӣ, морфология, ҳуҷайрашиносӣ.

РЕХ *а.* ریح 1. бод, шамол. 2. бўй.

РЕХЛАТ *а.* رحلت 1. кӯчидан, кӯч кардан. 2. *мач.* аз ин дунё рафтан, мурдан; **реҳлат кардан** аз дунё рафтан, даргузаштан, мурдан.

РЕЧОР//РЕЧОЛ ريچار//ريچال *кит.* 1. мураббо, мураббони меваҳои гуногун, ки дар шиннӣ пухта шудааст. 2. *мач.* гапи беҳуда, гапи бечо, сафсата, гапи бесару нӯг.

РЕЧА ريچه *нақша, барнома; реча кашидан* нақшаеро пешбинӣ кардан, барнома сохтан.

РЕШ ريش *чароҳате, ки дар бадан пайдо мешавад (бе захм задан); реши равон* чароҳате, ки аз он цирку хун чорист, захми беҳнашаванда; **дили реш** дили дардманд, синаи маҷрӯҳ, **синан реш**; **дили касе реш шудан** азоб кашидан, азият додан; **реш-реш гардидан (шудан)** чок шудан, маҷрӯҳу абгор гардидан.

РЕША ریشه 1. қисми зерихокии растаниҳо, ки аз хоку об моддаҳои ғизоиро ҷаббида мегирад, беҳ, бун. 2. сабаби аслӣ, моҳияти ҳар чиз. 3. асли калима бе ванд (пешванд, пасванд ва миёнванд); **реша давондан** а) беҳи худро паҳн кардан; б) мустаҳкам шудан, устувор ҷой гирифтани (*дар маҳалле*); **решаи чизеро кандан** чизеро тамоман барҳам додан, нобуд кардан; **ба решаи касе (чизе) теша задан** ба нобудии касе ё чизе кӯшидан; **то реша дар об аст, умеди самаре ҳаст** (*зарб.*).

РЕШАБАРАНДОЗ ریشه‌برانداز *мач.* нобудкунанда, аз реша нобудкунанда, аз беҳи бун канда партоянда.

РЕШАГӢ ريشگي *мансуб ба реша.*

РЕШАДОР ریشه‌دار 1. гиёҳе, ки беҳи паҳни устувор дорад. 2. *мач.* мустаҳкам, пойдор.

РЕШАЁБӢ ریشه‌يابی 1. пайдо кардани аслу сабаби пайдоиши чизе. 2. *збш.* таҳқиқ ва пайдо кардани решай вожаҳо ва калимаҳо.

РЕШАӢ ریشه‌ائي *ниг.* **решагӣ.**

РЕШАКАН ریشه‌کن *:решакан кардан (намудан)* а) дарахте ё гиёҳеро аз беҳ канда бурида партофтан; б) нобуд кардан, барҳам додан, нест кардан.

РЕШАКАНӢ ریشه‌کني *аз байн бурдан, аз беҳу бун баркандан.*

РЕШАКАШ ریشه‌کش *тиб.* дар дандонпизишкӣ абзоре, ки бо он решай дандонҳоро мекашанд.

РЕШАКОВ ریشه‌کاو *:решаков кардан* а) дарахт ё гиёҳеро аз беҳ канда партофтан; б) чизеро тамоман несту нобуд кардан.

РЕШАКОВӢ ریشه‌کاوӣ *амали решаков, аз беҳ ва аз реша канда гирифтани дарахт.*

РЕШАСӢЗ ریشه‌سوز *он чи решай гиёҳеро сӢзонда нобуд мекунад.*

РЕШАЧА ریشه‌چه *решай хурд.*

РЕШИН ريشين *кит.* озурда, андӯхгин, ғамгин.

РЕШАШИНОС ریشه‌شناس *нав., збш.* мутахассис ва коршиноси шинохти решай калимаву вожагон.

РЕШАШИНОСӢ ریشه‌شناسی *нав., збш.* бахши илми забоншиносӣ, ки шаклҳои таърихии калимаҳо ва тағйиру таҳаввули онҳоро меомӯзад.

РЕШАШИНОХТӢ ریشه‌شناختی *нав.* **марбут ба решашиносӣ.**

РЕШИДА I ريشيده *кит.* 1. фаши сала. 2. матои абрешимии нақшин.

РЕШИДА II ريشيده 1. *феъли ҳол ва сифати феълии* **решидан.** 2. *мач.* рангпарида.

РЕШИДАН ريشيدن *кит.* захмӣ шудан, маҷрӯҳ шудан.

РЕӢДА//РАӢДА *а.* رعه *кит.* ларза, ҷунбиш.

РИБҚА *а.* ريقه *кит.* 1. ҳалқаи ресмон, ҳалқаи ришта. 2. юғ, гарданбанд.

РИБО *а.* ربا *суд, фоидае, ки қарздиҳанда аз қарзгиранда меситонад, судхӯрӣ.*

РИБОХОР//РИБОХӢР رباخور//رباخور *он ки пул ба қарз дода ва аз он фоида мегирад, судхӯр.*

РИБОХОРИ رباخواری *шуғлу амали рибохор, судхӯрӣ.*

РИБОХӢР رباخور *ниг.* **рибохор.**

РИБОХӢРИ رباخواری *судхӯрӣ.*

РИВОЧ *а.* رواج 1. равақ, пешрафт, тараққӣ. 2. равой; *муқоб.* **касод**; **ривоч** гирифтани (ёфтан) пеш рафтан, равақ пайдо кардан, тараққӣ

кардан, зиёд шудан; **ривоч додан** пеш бурдан, тараққӣ кунондан, равнақ додан; **ривоч доштан** дар ҳоли равнақ ва пешравӣ будан; **ривоч гирифтани бозори чизе** зиёд будани талаб ба чизе, серхаридор ва часпон будани бозори чизе; маъмул будан, роиҷ будан, мутадовил: **ривоч ёфтан** ривоч гирифтан.

РИВОЧДИҲАНДА رواج‌دهنده он ки ва ё он чи боиси тараққӣ ва пешрафти коре мешавад, пешбаранда.

РИВОЧНОК رواج‌ناک равнақнок, тараққи-кунанда.

РИВОЯТ *а.* روایت 1. нақл кардани сухане ё хабаре аз қавли касе, нақл. 2. таъри. санади навиштаи муфти дар асоси қонунҳои шариат дар бораи ягон масъалаи мувофиқи, ки қозӣ истинодан бар он ҳукм мебаровард; **ривоят додан** аз рӯи қонунҳои шариат барои ҳукмбарорӣ асос нишон додани муфти; **ривоят кардан** а) сухане ё хабареро аз қавли касе нақл намудан; б) мувофиқи қонунҳои шариат барои ҳукме асос нишон додан; сухане ё хабареро аз гузаштагон нақл кардан; нақли сухан ё ҳадисе аз зиндагӣ ё суннати пайғамбар, бозҷӯ.

РИВОЯТКУНАНДА روایت‌کننده нақлкунанда, қиссакунанда; бозҷӯкунанда.

РИВОЯТНИГОР روایت‌نگار ниғорандаи нақлу ҳодисаҳо.

РИВОЯТМАҲЗАР *а.* روایت‌محضر ривояте, ки муфти дар асоси шариат менавишт.

РИДАК ردک *кит.* ғулом, ғуломи чавон.

РИДДАТ *а.* ردت аз дин гаштан, махсусан аз дини ислом.

РИДО *а.* ردا *кхн.* ҷомае, ки дар қадим аз болои либосҳои дигар мепошиданд, болопӯш, аба.

РИЁ *а.* ريا худро некӯкор ва покдоман ба қалам додан, ба ҷо овардани коре барои худнамоӣ ва намуди зоҳирӣ, дурӯягӣ, мунофиқӣ; **рӯю риё кардан** а) поси хотири касеро нигоҳ доштан; б) дурӯягӣ (мунофиқӣ) кардан.

РИЁВАРЗ ریاورز шахсе, ки покдоманӣ ва накӯкорӣ мекунад.

РИЁВАРЗӢ ریاورزی *мансуб ба* **риёварз**; риёварз будан.

РИЁЗАТ *а.* ریاضت 1. тоб овардан ба ранҷу машаққат, саҳтӣ, азоб; машқи варзишӣ, таълим додани ҷонварон, махсусан асп; **риёзат додан** *мач.* ранҷу азоб додан касеро, **риёзат кардан** ранҷу заҳмат кардан; **риёзати шокқа** меҳнати саҳт, порсой, зоҳидӣ. 2. ғӯшанишинӣ, парҳезгорӣ бо мақсади ибодат, зоҳидӣ; **риёзат кашидан** ранҷ бурдан, ба машаққат тоб овардан дар роҳи расидан ба мақсаде.

РИЁЗАТКАШ ریاضت‌کش он ки бо мақсади расидан ба камолот ба худ ранҷу машаққатро раво мебинад, азобкашанда, ранҷкашанда.

РИЁЗАТКАШӢ ریاضت‌کشی азобкашӣ, ранҷкашӣ.

РИЁЗИДОН ریاضی‌دان шахсе, ки илми риёзиро медонад.

РИЁЗИЁТ *а.* ریاضیات илми адад, математика, шумор, шуморнома.

РИЁЗӢ *а.* ریاضی *мансуб ба* **риёзиёт**; *мансуб ба* шумор.

РИЁКОР ریاکار он ки худро дар зоҳир порсову покдоман нишон медиҳад, дурӯя, мунофиқ, порсои зоҳирпараст.

РИЁКОРӢ ریاکاری амал ва ҳолати риёкор, мунофиқӣ, дурӯягӣ.

РИЁКОРОНА ریاکارانه аз рӯи зоҳирфиребӣ, дурӯягӣ ва мунофиқӣ.

РИЁЛ ریاլ воҳиди пулӣ дар Эрон ва як қатор мамлакатҳои араб.

РИЗВОН *а.* رضوان 1. хушнудӣ, хурсандӣ, ризомандӣ. 2. *мач.* биҳишт.

РИЗҚ *а.* رزق хӯрок, кути ҳар рӯза; **ризқ ёфтан** барои худ хӯроқӣ ба даст овардан; васоили зиндагӣ фароҳам кардан; **ризқи мақсум** ризқи қисматшудаи рӯзмарра, насиб.

РИЗО *а.* رضا 1. хушнудӣ, хурсандӣ, розигӣ, қаноатмандӣ. 2. хушнуд, хурсанд, розӣ, қаноатманд; **ризо ба қазо додан** таслим шудан ба пешомад, ба сарнавишти худ қонеъ будан; **ризо шудан** розӣ будан, тан додан; **барои ризои хотири касе** барои хурсандии касе; **ризо додан** розигӣ додан, қаноат кардан; \diamond **дар мақоми ризо будан** ба сарнавишти худ розӣ будан.

РИЗОИЯТ *а. رضائيت* *ниг. ризоӣ.*

РИЗОӢ *رضائي* ризомандӣ, розигӣ, хушҳолӣ, хушнудӣ; **ризоӣ** додан розӣ шудан, розигии худро изҳор кардан.

РИЗОМАНД *رضامند* розӣ будан, хушҳол будан.

РИЗОМАНДӢ *رضامندی* розигӣ, хушнудӣ, хурсандӣ.

РИЗОЧӢ *رضاجو* он ки хушнудии касеро меҳаҳад, хоҳони ризояти касе.

РИЗОЧӢӢ *رضاجویی* хостани ризои хотири касе, ба ҷо овардани коре барои ризоманд гардонидани касе, кӯшидан ба хурсандии касе; **ризоҷӢӣ** кардан барои ба даст овардани ризомандӣ ва хурсандии касе кӯшидан.

РИЗОӢ *а. رضاع* ширхорагӣ, давраи ширхӯрии кӯдак.

РИЗОЯТ *رضایت* ризомандӣ, розигӣ, хушнудӣ, хурсандӣ, розӣ шудан.

РИЗОЯТМАНД *رضایتمند* *ниг. ризоманд.*

РИЗОЯТМАНДӢ *رضایتمندی* *ниг. ризомандӣ.*

РИЗОЯТНОМА *رضایت نامه* номае, ки дар он ризоятмандӣ оид ба чизе баён ёфтааст, хати розигӣ.

РИКОБ I *а. رکاب* ҳалқаи оҳанӣ, ки аз ду тарафи зини асп ё хар овезон карда, вақти саворӣ панҷаҳои поро ба он медароранд, узангу; **дар рикоби...** дар ҳузури..., дар мулозимати... (*амир, ҳукмрон*); **дар рикоб будан** дар мулозимат ва ҳузури амир ё ҳукмроне будан; **ба рикоб омадан** ба дарбори ҳукмрон ҳозир шудан.

РИКОБ II *а. رکاب* *кит.* пиёла, ҷом, қадаҳ, соғар, май.

РИКОБДОР *دار رکاب* *кит.* мулозиме, ки вақти аспсавории бузургон узангуи аспро нигоҳ медошт ва дар савор шудани вай ёрӣ медод.

РИҚБА//РИҚБАТ *а. رقبه/رقبت* чизеро ба таҳти назорат ва мушоҳида гирифтани, дар паи чизе шудан.

РИҚҚАТ *а. رقت* меҳрубонӣ, нармдилӣ, шафқат.

РИҚҚАТАНГЕЗ *رقت انگيز* он чи ҳисси дилсӯзӣ ва шафқат ба амал меорад.

РИҚҚАТОВАР *رقت آور* *ниг. рикқатангез.*

РИҚОҚ//РУҚОҚ *а. رقاق* нони тунук, нони но-зук.

РИҚОӢ *а. رقاّع* *таър.* яке аз тарзҳои навишт дар хатти арабӣ.

РИМ I *ريم* чирки чароҳат: **рим кардан** чирк кардан, чирк гирифтани.

РИМ II *ريم* навъи сафедор, рем.

РИМА *ريمه* чирки кунчи чашм ва беҳи миҷгонҳо, хилд, хилдиқ.

РИМДОР *دار ريم* дорои рим, чиркдор.

РИМӢ *ريمي* *мансуб ба Рум; рақамҳои римӣ.*

РИМКАШ *ريم کش* чирк гирифтани, фасод гирифтани.

РИМНОК *ريمناک* *ниг. римдор.*

РИНГ *англ. رينگ* майдончаи муштзанӣ.

РИНД *رند* 1. зирак, ҳушёр, бебок. 2. он ки нисбат ба фармудаҳои шариат ва оину русуми ҷории ҷамъиятӣ бепарво мебошад, лоқайд, озодфикр.

РИНДӢ *رندی* кирдор ва рафтори ринд, лоқайдӣ, айёшӣ, озодфикрӣ.

РИНДОНА *رندانه* риндӣ; бебокона.

РИОЯ//РИОЯТ *а. رعايه//رعايت* посдорӣ, нигоҳдорӣ, мулоҳиза; эҳтиром, нигоҳ доштани поси хотири касе; **риояти интизом** нигоҳдории тартибу қоида; **риоят кардан** пос доштан, нигоҳ доштан, мулоҳиза кардан, меҳрубонӣ изҳор намудан, тарафгирӣ ва ғимоя кардан; **риоят кардан** поси хотири касеро нигоҳ доштан, навозиш ва меҳрубонӣ кардан дар ҳаққи касе.

РИСОЛА *а. رساله* 1. мактуб, нома, хат; китоби хурд, китобча. 2. асар, асари илмӣ оид ба ягон масъала. 3. *таър.* маҷмӯаи оину қоидаҳои косиб ва ҳунармандон.

РИСОЛАТ *а. رسالت* *ниг. рисола;* 1. сафирӣ. 2. ҷ. нубувват, пайғамбарӣ, расули аз тарафи Худо ба бандагон.

РИТЛ *а. رطل* *ниг. ратл II.*

РИТМ *ю. ريثم* такрори мунтазами унсурҳои (ҷузъҳои) маълум дар садо, оҳанг, зарб, ки

дар мусиқӣ мавзуният ба вучуд меорад.

РИФҚ *а.* رفق *kit.* нармӣ, мулоимат, мадоро, меҳрубонӣ, лутф.

РИФОҲ *а.* رفاه *ниг.* рафох.

РИХ ريخ 1. саргини обакии одам ва ҳайвонот, пасифканд. 2. чирки чашм, хилм.

РИХИН ريخين шикамрав, олуида ба пасифканд; як гӯсолаи рихин подаро ҳаром мекунад (*зарб.*).

РИХИНАК ريخينگ доначаҳои майда дар пӯсти одам, гармича.

РИХИНАКДОР ريخينگ дорои гармича, гармича доштан.

РИҶО *а.* رجاء *kit.* умед, орзу, умедворӣ, чашмдошт.

РИШ ريش мӯйҳои рӯй ва зерӣ манаҳи мардон; **риши кулӯта** риши лӯнда ва гирда; **ришу фаш** салобатнокӣ ва синну сол; **риш мондан** мӯйҳои рӯйро натарошида нигоҳ доштан; **риши худро дар роҳи чизе сафед кардан** дар расидан ба мақсаде бисёр кӯшиш карда таҷрибаи зиёд андӯхтан.

РИШВА(Т) *а.* رشوت/رشوه пул ё чизе ки барои пеш бурдани коре ё баровардани ҳукме бар ҳилофи қонун ба каси мансабдоре дода мешавад, пора; **ришва гирифтани (хӯрдани)** пора ситондан, аз касе чизе ё маблағе гирифта кореро бар ҳилофи қонун ба ҷо овардан; **ришва додан** барои пеш бурдани коре ба мансабдоре пул ё чиз додан, пора додан.

РИШВАГИР رشوه گير гирандаи пора, ришвахӯр, порахӯр.

РИШВАГИРӢ رشوه گيري ришвахӯрӣ, порагирӣ, порахӯрӣ, ришваситонӣ, коррупсия.

РИШВАДИҲАНДА رشوه دهنده порадиҳанда, диҳандаи пора.

РИШВАСИТОН رشوه ستان *ниг.* ришвагир.

РИШВАСИТОНӢ رشوه ستاني *ниг.* ришвагирӣ.

РИШВАХОР/РИШВАХӢР رشوه خوار/رشوه خور он ки пора мегирад, порагиранда, порхӯр, порагир, порахор.

РИШВАХӢРӢ رشوه خوري порагирӣ, порахӯрӣ, гирифтани ришва, гирифтани пора, коррупсия.

РИШГИРАК ريش گيرک мошинаи барқии махсуси ришгирӣ (риштарошӣ).

РИШГОВ ريش گاو *kit.* аҳмак, аблах, гоч; хомтамаъ.

РИШДАРОЗ ريش دراز марде, ки дорои риши дароз аст, дорандаи риши дароз, дарозриш.

РИШДОР ريش دار он ки риш баровардааст ё ришаш натарошида аст, дорандаи риш.

РИШК رشک тухми шабуш, гардак, сабӯсак.

РИШКАЛОН ريش کلان марде, ки риши калону анбӯх дорад, дорандаи риши анбӯх ва калон.

РИШҚА رشقه *гуфт.* алафи беда, юнучка.

РИШНОК ريشناк ришдор, дорои риш.

РИШСАФЕД ريش سفيد дорои риши сафед, сафедриш, мӯйсафед, батаҷриба, ба обурӯй.

РИШСИӢХ ريش سياه марде, ки мӯйҳои ришаш ҳанӯз сафед нашудааст.

РИШТ رشت *kit.* табиат, ниҳод, сиришт.

РИШТА I رشته ресида, тобидашуда; ресмон, нах; **риштаи марворид** ресмоне, ки ба он донаҳои марворид чида шудааст, шаддаи марворид; **сари риштаи худро гӯм кардан** ҷи кардани худро надоништа мондан; **риштаи дӯстиро буридан** бо касе тарки робита кардан, алоқаи улфат ва рафокатро қандан; **ба риштаи назм кашидан** ба назм даровардан, мавзӯеро дар шакли манзум баён кардан; **риштаи фикри (хаёли) касеро буридан (қандан)** ба фикрронии касе ҳалал расонидан; **риштаи дӯстӣ** пайванди рафокат.

РИШТА II رشته *тиб.* пайдо шудани чизи кирмонанди сафеди сард дар зерӣ пӯсти бадан дар натиҷаи нӯшидани обҳои истодаи гандида ва табохшуда: **бемории ришта.**

РИШТААЛАФ رشته علف алафҳои риштамонанд.

РИШТАӢ رشته اي مانسوب ба ришта.

РИШТАКАШ رشته کش он ки кирми риштаро аз таги пӯст кашида мегирад.

РИШТАМОНАНД رشته مانند монанди ришта, ба сони ришта.

РИШТАН رشتن ресидан, тобидан (*нашм ё пахтаро*), тофтан.

РИШТАРОШ ریش تراش тарошандаи риш, он ки ӯ он чи барои риштарошӣ истифода мешавад.

РИШТАРОШАК ریش تراشк поку, асбоби риштарошӣ.

РИШТАРОШИДА ریش تراشیده марде, ки ришаш тарошида аст.

РИШТАРОШӢ ریش تراشی амали риштарош, тарошидани мӯҳои рӯй бо поку ва ғ.

РИШТАШАКЛ رشته شکل ба шакли ришта, монанди ришта.

РИШТУНУК ریش تنک камриш, бузриш; кӯса.

РИШХАНД ریش خند масхара, истехзо, мазох.

РИШХАНДОМЕЗ ریش خندآمیز масхараомез, истехзоомез.

РИШЧУНБОНӢ ریش جنبانی маҷ. тамаллуқ, рафтори хушомадомез, балеғӯй.

РОБИТА رابطه бастагии байни ду чиз, пайванд, бастагӣ, алоқа.

РОБОТ چ. رابات дастгоҳи маснӯии шабеҳ ба одам, ки ин ӯ он корро тибқи барнома иҷро мекунад.

РОВ راو растании кӯҳии соқааш ғафси сафед, ки хӯроки чорпост.

РОВАД رواد кит. чое, ки марғзор, обҳои равон ва пуштаҳо дорад.

РОВАК راک кит. соф, пок, холис, софу беғубор.

РОВАКӢ راکي кит. соф, беғаш, холис, тоза.

РОВАРО//РААВРО راورا//راورا хорпушт, чайра.

РОВӢ ا. راوی он ки хабар ӯ суханеро аз қавли дигаре нақл (ривоят) мекунад, ривояткунанда; **ровиёни ахбор** ривояткунандагони хабарҳо.

РОҒ I راغ шикофи байни ду табақаи дар.

РОҒ II راغ домани кӯҳ, чаманзор, марғзор.

РОҒА-РОҒА راغه راغه ҳалқа-ҳалқа.

РОҒДАНДОН راغ دندان он ки дар байни дандон-хояш фосила мавҷуд аст.

РОҒДОР راغ دار шикофдор.

РОҒИБ ا. رغب моил, хоҳон, толиб, рағбатдор (ба ягон чиз).

РОҒӢ راغی мансуб ба **Роғ (маҳал)**.

РОД راد кит. сахӣ, ҳимматбаланд, ҷавонмард.

РОДӢ رادی кит. олиҳимматӣ, олиҷаноб, сахӣ.

РОДМАНИШ رادمنش табиати мардона, ҷавонмардона, ҷавонмард, озодмард.

РОДМАНИШӢ رادمنشی мансуб ба **ҷавонмардӣ**; ҷавонмардӣ озодагӣ.

РОДМАРД رادمرد марди сахӣ, дасткушод, баландҳиммат, ҷавонмард, озодмард.

РОДМАРДӢ رادمردی ҷавонмардӣ, олиҳимматӣ.

РОЗ راز он чӣ дар замири дил аст, матлаби пинҳонӣ, сирри дил.

РОЗАК رازک гиёҳи бисёрсолаи муаттар, ки дар баъзе аз кишварҳо парвариш карда мешавад.

РОЗАККОР رازک کار он ки розак кошта парвариш мекунад.

РОЗАККОРӢ رازک کاری коштан ва парвариши розак.

РОЗГӢӢ رازگوی гӯяндаи роз.

РОЗДОН رازدان он ки сирри ниҳони касеро медонад, воқиф ба сирру асрори касе, дӯсти содиқ, ҳолдон.

РОЗДОНӢ رازدانی сирдонӣ, ҳолдонӣ, аз ҳолу аҳволи касе хабардор будан.

РОЗДОР رازدار рознигаҳдор, он ки сирри касеро медонад, шахси мӯътамад, одами дилпур.

РОЗДОРӢ رازداری сирнигоҳдорӣ, доштани сир.

РОЗИГӢ رازیگی ризоят, розӣ будан, қонеъшавӣ, хурсандӣ.

РОЗИЁНА رازیانه тухми растании хушбӯи ба зира монанд, ки дар тиб ба кор меравад, бодиён.

РОЗИҚ ا. رازق рӯзидиҳанда, расонандаи тӯшаи ҳаррӯза (яке аз сифатҳои Худо).

РОЗӢ ا. راضی хушнуд, хурсанд, қонеъ.

РОЗКУШО رازکشا кушояндаи роз, асроркушо.

РОЗКУШОӢ رازکشائی кушодани роз, ифшон-роз.

РОЗНИГАХДОР رازنگهدار *ниг. роздор.*

РОИЗ *а. رايض кит. тарбияткунанда* ё ромкунандаи асп ва монанди он.

РОИҚ *а. رايق олӣ, хушоянд, пешрафта, мутаракқӣ, устувор.*

РОИҲА *а. رايحه бӯй, бӯи хуш.*

РОИЧ(А) *а. رايچ/رايحه чорӣ, равон, мутадовил, он чи ки дар истёғмол бошад (мас., пул).*

РОӢ *а. رائي 1. чӯпон, подабон, галабон. 2. маҷ. ҳоким, амир.*

РОӢ I راي раъй, фикр, акида.

РОӢ II راي *ниг. роча; лақаби ҳукмдорон ва ашрофони Ҳинд.*

РОӢГОН رايگان муфт ба даст даромада, муфт, бепул.

РОӢЗАН رايزن мушовир, маслиҳатдиханда, гӯяндаи фикр ва мулоҳизаи нек.

РОӢЗАӢӢ رايزني машваратхона, маслиҳатхона, ҷойи рой задан.

РОӢСОЗ راي ساز *кит. маслиҳатгар, машваратдиханда, корсоз.*

РОӢШИНОС راي شناس *кит. касе, ки баду неки корро дониста, маслиҳатхоро мулоҳиза мекунад.*

РОК//РОГ I راگ/راک *мус. яке аз оҳангҳои шашмақом.*

РОК II راک *кит. кӯчқор.*

РОКИБ *а. راكب кит. савор, саворшуда; савораи асп, ароба ё киштӣ.*

РОКИД *а. راكد истода ва беҳаракат, маҷ. бедуни фаъолият.*

РОҚИМ *а. راقم нависанда, нигоранда; роқими ин сатрҳо нигорандаи ин сатрҳо (нигоранда дар ҳаққи худ мегӯяд).*

РОҚӢ I *а. راي кит. болораванда, тараққиқунанда, касе, ки дар соҳае тараққӣ мекунад.*

РОҚӢ II *а. راي афсунгар, азоимхон, дуохон.*

РОЛ *фр. رال 1. ифодаи рафтор ва гуфтори яке аз ашхоси намоишнома дар сахна аз тарафи хунарпеша, нақш. 2. тарз, андоза ва мавқеи иштироки касе дар коре, мавқеъ.*

РОМ I رام омӯхта, дастомӯз, улфатгирифта, мутеъшуда; **ром кардан** дастомӯз кардан, мутеъ намудан.

РОМ II رام рӯзи бисту якуми ҳар моҳи шамсӣ.

РОМ III رام *англ. як навъ шароби сахттаъсир.*

РОМАН *фр. رامن 1. адш. достони бадеии мансур, ки ягон раванди мураккаби ҳаётӣ ё чандин ҳодисаи аз зиндагӣ гирифташуда ва инкишофи онҳоро тасвир мекунад. 2. муносибати ошиқона дар байни зану мард.*

РОМАННАВИС رامن نويس он ки роман таълиф мекунад, нависанда ва эҷодкунандаи роман.

РОМАНС *фр. رامنس мус. оҳанг ё суруди ошиқонаи ҳиссиётангез.*

РОМАНТИЗМ *фр. رامن تيزم адш. яке аз равияҳои адабӣ дар Аврупо, ки аввалҳои асри 19 дар Олмон ташаккул ёфта, баъдтар дар Фаронса ва мамлакатҳои дигар низ мавқеъ пайдо кардааст.*

РОМАНТИК *фр. رامن تيك 1. пайрави романтизм дар адабиёт ва санъат. 2. ҳаёлпарвар.*

РОМБ *ю. رامب риёз. чоркунчае, ки ҳама тарафҳояш баробар буда, аммо гӯшаҳояш баробар намебошанд.*

РОМБШАКЛ رامب شكل ромбмонанд, шабеҳи ромб.

РОМГАШТА رام گشته дастомӯзшуда, омӯхта; муқоб. ваҳшӣ.

РОМИШ رامش 1. оромӣ, дамгирӣ, роҳат; шодӣ, хушӣ, тараб. 2. лаззат. 3. суруд, нағма.

РОМИШГАР رامشگر хонанда ва навозанда, мутриб, сурудхон, муғаннӣ.

РОМИШГАРӢ رامشگري *мансуб ба ромишгар; амали ромишгар.*

РОМИШГОҲ رامشگاه ҷои шодию тараб.

РОМИШӢ رامشي *кит. 1. ромишгар, созанда, мутриб, ҳофиз. 2. хурсандӣ, шодӣ, хушхолӣ, шодмонӣ.*

РОМКУНАНДА رام كننده он ки чизе ё касеро ба худ ром мекунад.

РОМКУНӢ رام كني дастомӯз кардан, улфат кардан, ҳучир кардан.

РОМНАШАВАНДА رامنشونده ҳайвоне, ки ром (дастомӯз) намешавад, *маҷ.* фармоннобардор, мутеънашаванда.

РОМРӯЗ رامروز *кит.* рӯзи ром, рӯзи бисту якуми ҳар моҳи шамсӣ.

РОМШУДА رامشده аҳлишуда, хонагишуда.

рон ران 1. *асоси замони ҳозира аз феъли рондан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои, ронанда (воситаҳои нақлиётӣ ё сухангӯӣ): киштирон, суханрон.*

РОН ران қисми болоии пой инсон ё ҳайвон аз камар то зону, сон; **рони малах** *маҷ.* чизи бисёр ками назарногиру камарзиш.

РОНАНДА راننده он ки чизе ё чонвареро меронад, он ки воситаи нақлиётро меронад, шофёр.

РОНАНДАГӢ رانندگي касб (шуғл ва кори) ронанда, ронанда будан, рондани воситаҳои нақлиётӣ.

РОНДА رانده берун карда, матруд, бадарғашуда.

РОНДАН راندن 1. равондан, ба ҳаракат водор сохтан, ба роҳ андохтан (*чорпо ё мошинро*). 2. берун кардан, пеш кардан, ҳай карда бароварда фиристодан. 3. бадарға (табъид) кардан. 4. исҳол кардан (*меъда ё шикамро*). 5. шудгор кардан: **бо трактор заминро рондан**. 6. нутқ кардан (намудан), баён кардан: **сухан рондан**.

РОНДАШУДА راندهشده таркшуда, бадарғашуда, пешкарда.

РОНИШ رانش *исми амал аз рондан*; рондан.

РОНОНДАН رانندن *тарзи бавоситаи рондан*; ба рондан водоштан.

РОСИД ا. راصد *кит.* муҳокиб; расадкунанда, мунаҷҷиме, ки ситора ва ё сайёраҳоро мушоҳида мекунад.

РОСИЛ ا. راسل *кит.* ирсолкунанда, фиристанда, роҳикунанда.

РОСИМ ا. راسم *кит.* баҷоорандаи расму одат.

РОСИХ ا. راسخ *кит.* мустаҳкам, устувор, побарҷо; **имони росих** имони мустаҳкам.

РОСИХДАМ راسخدم *кит.* он ки фикру андеша-

аш собит мебошад, он ки дар фикраш устувор аст.

РОСИХҚАДАМ راسخقدم *кит.* собитқадам, устуворқадам.

РОСТ راست 1. он чи дар тарафи рост воқеъ бошад; *муқоб.* **чап**; **дасти рост** а) дасте, ки дар тарафи рост бадан воқеъ аст; б) чониби рост. 2. мустақим, бе печу хам; *муқоб.* **каҷ**; **хати рост**. 3. сухани дуруст, саҳеҳ; ҳақ; *муқоб.* **дурӯғ**; **он чӣ гуфтам ҳақ асту рост**. 4. баробар, расо. 5. муносиб, мувофиқ, мутобиқ; **рост омадан** мувофиқ омадан, дуруст омадан. 6. *ба шакли чамъ* **ростон** одамони поқу покниҳод. 7. *мус.* яке аз мақомҳои классикӣ.

РОСТА راسته *ниг.* **рост**; *муқоб.* **чаппа**.

РОСТБАРОМАДА راستبرآمده он чи бе печу хам сар ба боло кашидааст.

РОСТБИН راستبين беғараз, он ки ба масъалае ҳолисона назар мекунад, ҳақиқатбин.

РОСТГАРО راستگرا *маҷ.* узв ё дорои гироиш ба ҷиноҳи рост; *муқоб.* **чапгаро**.

РОСТГУФТОР راست گفتار *ниг.* **ростгӯ(ӣ)**.

РОСТГӢ(Ӣ) راستگو(ی) он ки сухани дурусту ҳаққонӣ мегӯяд; *муқоб.* **дурӯғгӯӣ** ва **каззоб**.

РОСТГӢША راست گوشه *риёз.* он чи гӯшаҳои рост (қоима) дорад, чоркунҷае, ки гӯшаҳои росткунҷаанд.

РОСТДИЛ راستدل поквичдон, неқфитрат; содиқ, вафодор.

РОСТИН راستين *гуфт.* ҳақиқӣ, воқеӣ.

РОСТӢ راستى 1. сидқ, садоқат, дурусткори. 2. мустақимӣ; *муқоб.* **каҷи**. 3. ростгӯӣ, дурусткорӣ.

РОСТКИРДОР راست کردار *ниг.* **росткор**.

РОСТКИРДОРӢ راست کرداری *ниг.* **росткорӣ**.

РОСТКОР راست کار дурусткор, одами амин, содиқ дар муомила ва рафтор.

РОСТКОРӢ راست کاری дурустӣ дар муомила бо одамон ва дар муносибат ба кор ва вазифа.

РОСТКУНҶА راست کنجه *ниг.* **ростгӯша**.

РОСТҚАВЛ راست قول дурустрафтор, ростгӯ.

РОСТҚАВЛӢ راست قولӣ қавлу гуфтори рост ва дуруст.

РОСТҚАЛАМ راست قلم он ки дуруст ва саҳеҳ менависад; *мач.* одами ростгӯ, бовичдон.

РОСТНАМО راست نما он чи дар зохир дуруст ба назар меояд.

РОСТНОКӢ راست ناکي *гуфт.* 1. рост. 2. рост истода.

РОСТО راستа дуруст, саҳеҳ, рост; **ба росто** дуруст, ҳақиқатан, ба ростӣ.

РОСТОӢ راستائي тасодуф, бо ҳам нохост рӯ ба рӯ омада мондан.

РОСТРАВ راسترو дурусткор, одами нек, одил.

РОСТФИКР راست فکر он ки фикру андешаи рост дорад, ростандеш.

РОСТФИКРӢ راست فكري андешаи дуруст рондан, ростандешӣ.

РОСТХАТТА راست خطّه дорои хати рост, бо хати рост.

РОСТХАТТӢ راست خطّي хати рост доштан.

РОСУ راسو ҳайвонест калонтар аз муши хонагӣ, рангаш хокистари зардчатоб, ки мор ва муши одиро шикор мекунад, онро мири мушон ё муши хурмо низ меноманд.

РОТА *фр.* راته қисми ҳарбӣ, ки аз се взвод иборат буда, ба ҳайати баталион ворид мегардад.

РОТИБ I *а.* راتب собит, устувор, барқарор, мустаҳкам.

РОТИБ II *а.* راتب ҳаққи муқаррарӣ; миқдори муайяни ҳӯроквории якрӯза; маош, қарорӣ.

РОТИБА *а.* راتبه *муаннаси* **ротиб II**; маош, нафақа; стипендия.

РОТИБАХӢР راتبه خور *кхн.* он ки маоши муқаррари моҳона ё солона мегирад, нафақагир.

РОТИҚ *а.* راتق *кит.* идорақунанда, касе, ки ҳалли масъала дар дасти ӯст; **ротиқу фотик** иҷроқунанда, коргузори соҳибтадбир.

РОТОР *лот.* راتار чарх ё қисми ҳаракатқунанда (гарданда) дар мошинҳо.

РОФА رافه *бот.* гиёҳи кӯҳсор, ки ба сири кӯҳӣ монанд аст.

РОФАТ *а.* رافت *ниг.* **раъфат.**

РОФЕӢ *а.* رافع 1. касе, ки чизеро баланд мебардорад, баландқунанда. 2. он ки арзу дод пеш ҳокиму қозӣ мебарад; касе, ки пайғом бурда меорад.

РОФИЗӢ *а.* رافضي 1. гурӯҳе аз лашкар ё одамони одӣ, ки сардори худро тарк карда, рафта бошанд. 2. *д.* як гурӯҳ аз пайравони мазҳаби шиа, ки бо сабаби низое сардори худ Зиёд ибни Алиро тарк карданд. 3. *киноя* аз аҳли ташаййӯъ.

РОӢ I راه 1. чое, ки мардум аз он рафтуой мекунад, чода, гузаргоҳ. 2. равиш, тарз; **роху расм.**

РОӢ II راه мақом, нағма, оҳанг, наво.

РОӢ III *а.* راح 1. шодӣ, хурсандӣ, шодмонӣ. 2. шароб, май.

РОӢАКӢ راهكي *гуфт.* роҳгузар, роҳакӣ, пиёдагард, сафарқунанда; **роҳакӣ шудан** равона шудан, ба роҳ баромадан.

РОӢАТ *а.* راحت осудагӣ, осоиш, истироҳат; *муқоб.* **азоб** ва **машаққат.**

РОӢАТАНГЕЗ راحت انگيز роҳатбахш, он чи боиси осудагӣ гардад; **роҳатангези рӯх киноя** аз шароб.

РОӢАТАФЗО راحت افزا *ниг.* **роҳатфазо.**

РОӢАТБАХШ راحت بخش он чи боиси осоишу фароғати кас мебошад.

РОӢАТИҶОН راحت جان барфшира, хӯрише, ки ба барфу ях ширинӣ рехта тайёр мекунад.

РОӢАТӢ راحتي 1. истироҳат, осоиш, фароғат. 2. *гуфт.* бемори роҳатӣ, беморе, ки солҳо дар бистари беморӣ меҳобад.

РОӢАТКУРСӢ راحت کرسی курсии роҳат, курсии нарма.

РОӢАТОВАР راحت آور *ниг.* **роҳатбахш.**

РОӢАТОМЕЗ راحت آميز осоишбахш, хушҳолангез; омехта ба осоиш.

РОӢАТУЛӢУЛҚУМ *а.* راحت الحلقوم шириние, ки аз нашоиста, орд, қанд ва мағзи бодому ҷавз

- тайёр карда мешавад.
- РОҲАТФАЗО(Ӣ)** راحت‌فزا(ی) он чи фароғат у осоиши касро зиёд мекунад.
- РОҲБАЛАД** راه‌بلد роҳдон, он ки чигунагии роҳро медонад ва касонро роҳнамоӣ мекунад.
- РОҲБАНД** راه‌بند он чи пеши роҳи чизеро мегирад.
- РОҲБАНДОН** راه‌بندان оини роҳбандӣ дар туйи арӯсиву домодӣ ва маросимҳои дигар.
- РОҲБАР** راهبر 1. он ки роҳ нишон медиҳад, он ки касонро дар роҳе ҳидоят мекунад, ҳодӣ, роҳнамо. 2. сардор, мудир; роҳбари идора.
- РОҲАТТАЛАБ** راحت‌طلب 1. он ки осоишу фароғат меҷӯяд. 2. он ки бекорию дуст мебарорад.
- РОҲАТТАЛАБӢ** راحت‌طلبی осудагӣ хоستان, фароғат хоستان, оромӣ талабидан.
- РОҲБАРЗЕБ** راهبرزیب ба роҳбарӣ лоиқ, он ки сазовори роҳбар шудан аст.
- РОҲБАРИКУНАНДА** راهبرى‌کننده он ки дар сари идора ё муассисае истода, онро идора мекунад, роҳнишондиҳанда, дастурдиҳанда, роҳнамоикунанда.
- РОҲБАРИЯТ** راهبریت *ниг.* хайати роҳбарият.
- РОҲБАРӢ** راهبرى роҳнишондиҳӣ, роҳнамоӣ, ҳидоят.
- РОҲБИН//РАҲБИН** راه‌بین//ره‌بین роҳшинос, роҳдон, роҳбалад.
- РОҲБОН** راه‌بان нигоҳубинкунандаи роҳ, посбони роҳ, роҳдор.
- РОҲБОНӢ** راه‌بانی посбонӣ ва муҳофизати роҳ.
- РОҲВОР I //РАҲВОР** راه‌وار//ره‌وار 1. маркаби хушрафтор, аспӣ тезрав. 2. *маҷ.* тезрав, зудрав, зудсайр.
- РОҲВОР II //РОҲВАР** راه‌وار//ره‌وار *кит.* осон, салис, ғаҳмо, возеҳ, равон.
- РОҲГАРД** راه‌گرد он чи роҳ мегардад, роҳрав.
- РОҲГАРДӢ** راه‌گردى гашт, роҳравӣ.
- РОҲГУЗАР** راه‌گذر *ниг.* раҳгузар.
- РОҲГУЗОР** راه‌گذار 1. *ниг.* раҳгузар. 2. роҳ, кӯча, гузаргоҳ.
- РОҲГУМ** راه‌گم бераҳашуда, гумкардаи роҳ; **роҳгум задан** роҳро гум кардан, бераҳа шудан.
- РОҲГУМЗАДА** راه‌گم‌زده бераҳашуда, роҳгумкарда.
- РОҲГУМКАРДА** راه‌گم‌کرده он ки бераҳа шудааст ё роҳи рафтаниашро намедонад.
- РОҲДАВАК** راه‌دو‌ک *ниг.* раҳдавак.
- РОҲДИДА** راه‌دیده :**чаши роҳдида** чашме, ки ҳаёлолуд ба роҳ дӯхта шуда бошад.
- РОҲДОН** راه‌دان *ниг.* роҳбалад.
- РОҲДОР** راه‌دار 1. нигоҳбони роҳ. 2. рах-рах.
- РОҲДОРӢ** راه‌دارى посбонӣ ва назорати роҳҳо.
- РОҲӢБ** راه‌یاب 1. он ки роҳро медонад. 2. *маҷ.* чорасоз, илочёбанда, мушқилкушои қор.
- РОҲӢБӢ** راه‌یابی роҳ ёфтан, пайдо кардани роҳ барои иҷрои қоре.
- РОҲӢФТА** راه‌یافته он ки роҳи мақсудро пайдо кардааст; *маҷ.* ҳидоятшуда, ростагар.
- РОҲЗАН** راه‌زن дузди сари роҳ, он ки дар роҳҳо роҳгузаронро ғорат мекунад, дузд.
- РОҲЗАНӢ** راه‌زنى дуздӣ дар сари роҳҳо, ғоратгарӣ, дуздӣ.
- РОҲЗАНОНА** راه‌زنانه ба тариқи роҳзанӣ, дуздӣ, ғоратгарӣ, дуздона, ғоратгарона.
- РОҲИБ** a. راهب рӯҳониин дайрнишини масеҳиён, ки тарки дунё кардааст.
- РОҲИБИЯТ** راهبیت *мансуб ба роҳибӣ.*
- РОҲИБӢ** راهبى *мансуб ба роҳиб;* порсой, тарки дунё кардан, дайрнишинӣ, роҳиб будан.
- РОҲИЛ** a. راهل *кит.* вафотёфта, даргузашта.
- РОҲИЛА** a. راهله :**зоду роҳила** он чи дар сафар аз ашёву хӯрокворӣ бо худ гиранд, тӯша.
- РОҲИН** a. راهن гаравгузоранда, гаравгузор, гаравмон; *маҷ.* миннатгузор.
- РОҲИОҲАНЧӢ** راه‌آهنچى он ки дар нақлиёти роҳи оҳан хидмат мекунад, ходими роҳи оҳан.
- РОҲӢ** راهى раванда, сафаркунанда, сафаракӣ,

равона; **роҳӣ кардан** равона кардан, фири-
стодан; **роҳӣ шудан** равона шудан, ба роҳ
даромадан.

РОҲКИРО راه کړا музде, ки хангоми сафар ба-
рои воситаи нақлиёт пардохта мешавад, пу-
ли кирояи нақлёт.

РОҲКУШО//РОҲКУШОЯНДА //راه کشا он ки роҳи бастаро боз мекунад;
мач. мушкилкушо, чорасоз; кушояндаи роҳ,
он ки роҳ мекушояд.

РОҲКУШОЙ راه کشایی *мач.* чораандешӣ, муш-
килкушой.

РОҲКУШОЯНДА راه کشاینده *ниг.* роҳкушо.

РОҲНАВАРД راه نورد 1. мусофири пиёдарав,
роҳпаймо. 2. *мач.* маркаб, асп.

РОҲНАВАРДӢ راه نوردی пиёдагардӣ, пиёдаравӣ.

РОҲНАМО(Ӣ) (راه نما) он ки роҳ нишон меди-
ҳад, роҳбар, пешво.

РОҲНАМОӢ راه نمائی роҳнишондихӣ, роҳбарӣ,
ҳидоят.

РОҲНАМУН راه نمون роҳнамо, роҳбар, роҳ-
намоӣ.

РОҲНИШИН راه نشین он ки дар сари роҳи мар-
дум менишинад, гадои сари роҳ; *мач.* ғариб,
бехонумон.

РОҲНИШОНДИХӢ راه نشان دهی *ниг.* роҳнамоӣ.

РОҲНОМА راه نامه китоби роҳнамоии мусо-
фирон ё киштибонон.

РОҲОВАРД راه آورد тӯҳфае, ки аз сафар чун ҳадя
меоранд, савғотӣ.

РОҲПАЙМО راه پيما 1. роҳраванда, сафарку-
нанда. 2. он ки бо мақсади иброз намудани
мақсади сиёсии худ бо гурӯҳе аз мардум дар
ҳиёбон ё кӯчае роҳпаймой мекунад.

РОҲПАЙМОӢ راه پيمايӣ амали роҳпаймо; **даст
ба роҳпаймой задан** ба тариқи роҳпаймой
эътироз баён кардан.

РОҲПОӢ راه پای посбони роҳ, нигоҳубин-
кунанда ба тартибу дурустии роҳҳо.

РОҲПУЛӢ راه پولي 1. маблағе, ки барои убури аз
роҳҳо гирифта мешавад. 2. *ниг.* **роҳкиро**.

РОҲПӢ راه پوی 1. он ки роҳ меравад,

роҳраванда. 2. *мач.* асп, маркаб.

РОҲРАВ//РАҲРАВ راه رو//راهرو 1. роҳраванда,
роҳпаймо. 2. гузаргоҳ, долон.

РОҲРАВӢ راه روی пиёда сайру гашт намудан.

РОҲРАВОН راه روان дар ҳолати роҳравӣ, роҳ
гашта истода.

РОҲСАНЧ//РАҲСАНЧ راه سنج//راه سنج он ки
роҳро ба ҳубӣ ва дурустӣ медонад ва ба
осонӣ тай мекунад, роҳпаймо.

РОҲСИПОР راه سپار тайкунандаи роҳ, раванда.

РОҲСОЗ راه ساز он ки роҳ (чода) дуруст меку-
над, мутахассиси роҳсозӣ, чодасоз.

РОҲСОЗӢ راه سازي сохтани роҳ, чодасозӣ.

РОҲТӢША//РАҲТӢША راه توشه//راه توشه тӯшаи
роҳ, захираи хӯрок барои роҳ, зоди сафар.

РОҲХАРЧӢ راه خرجي маблағе, ки барои масо-
рифи роҳ вақти сафар бо худ гирифта меша-
вад.

РОҲХАТ راه خط хуччат ё рухсатномаи сафар.

РОҲХАТӢ راه خطی *ниг.* роҳхат.

РОҲЧӢ(Ӣ) (راه چوي) он ки роҳ мечӯяд; *мач.*
чӯяндаи илочи коре, илоҷёб.

РОҲШИНОС راه شناس он ки роҳро нағз ме-
над, роҳдон, роҳбалад.

РОҶА راجه ҳукмдор дар Ҳиндустон.

РОҶЕУННАҚД ا. راجع النقد нақд баргардонда-
шаванда; қарзе, ки нақдан баргардонда ме-
шавад.

РОҶЕЪ ا. راجع 1. *кит.* бозгашткунанда, бар-
гарданда. 2. оид..., доир..., оид ба..., доир
ба..., дар хусуси...

РОҶӢ ا. راجی умедвор, нигарон, тавакқӯьку-
нанда.

РОШ راش 1. канорҳои баланд кардашудаи
кишт, ки онро аз қитъаҳои дигар чудо меку-
над, вод, марза. 2. як навъ дарахти булутмо-
нанд.

РОШИД ا. راشد 1. касе, ки бо роҳи рост мера-
вад, бо роҳи рост раванда, он ки рост ва
ҳақро ёфтааст. 2. нишондихандаи роҳи рост,
роҳнамои тариқи роҳи рост; **хулафои роши-**

дин чор нафари наздиктарин пайравони Мухаммади пайгамбар (с) (Абӯбакр, Умар, Усмон ва Алӣ); *маҷ.* шахси диндор.

РОШКАШ راشكش он ки ва ё он чи марзаи китъаи заминро мекашид, водкаш.

РОШКАШӢ راشكشى амали рошкаш, водкашӣ.

РОЯЛ *фр.* رايال асбоби мусиқӣ, ки ба воситаи ангуштҳо навохта мешавад.

РОЯТ *а.* رايات парчам, байрак, алам, ливо.

РУАСО *а.* رؤسا *ҷ.* **раис**, сарон, сардорон, бузургон.

РУБ(Б) *а.* رب *кит.* оби (шираи) меваҳо, шираи ҷӯшонда ғализ кардаи анор, олуболу *ва ғ.*

РУБЛ *р.* روبل номи пули собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ ва Русияи имрӯза.

РУБОБ رباب олати мусиқии торӣ, ки бо мизроб навохта мешавад.

РУБОБНАВОЗ ربابنواز навозандаи рубоб, рубобӣ.

РУБОИЁТ *а.* رباعيات *ҷ.* **рубой**, рубоиҳо.

РУБОӢ *а.* رباعي *адиш.* шеърӣ чормисраиё, ки мисраъҳои якум, дуюм ва чорумаш ҳамқофия мебошанд (*рубой дар 24 вазни шаҷараи аҳрабу аҳрами баҳри ҳазаҷ суруда шуда, аз дубайтӣ бо ҳамин вазни худ фарқ мекунад*).

РУБӢ *а.* ربع чоряк, яке аз чор ҳиссаи ягон чиз; **рубӣ** маскун қисми хушкӣ ва маскуни замин, ба эътибори он ки аз чор се ҳиссаи сатҳи кураи Замин об ва як ҳиссааш хушкӣ аст.

РУД رود *мус.* яке аз олатҳои мусиқии тории қадим.

РУДЗАН رودزن руднавоз, касе, ки руд менавозад.

РУДНАВОЗ رودنواز рудзан, оҳангнавоз, мусикинавоз.

РУИН روين *ниг.* **рӯин**; он чи аз филизи рӯй (руҳ) сохта шуда бошад; *маҷ.* маҳкам, саҳт, бабардошт.

РУИНТАН روينتن *ниг.* **рӯинтан**; 1. он ки бадани қавӣ ва тобовар дорад ва зарби яроқ ба вай

асар намекунад; 2. руинтан-лақаби яке аз паҳлавонони «Шоҳнома»-Исфандиёр.

РУӢ/РӢ روى филизи сафеди кабудтоб, рӯҳ.

РУКН *а.* ركن 1. сутун, поя. 2. қисми бузургтар ва муҳимтари чизе, узви асосӣ. 3. *адиш.* дар арӯз қолибҳои муайян, ки вазнҳои асосии арӯзро ташкил медиҳанд.

РУКУД *а.* ركود 1. истодан, осудан. 2. ором шудан, ором гирифтани. 3. қарахтӣ: **солҳои рукуд**.

РУКУН *а.* ركون *кит.* майл кардан, эътимод кардан.

РУКӢ *а.* ركوع 1. ҳам шудан, яке аз шартҳои намоз, ки намозхон то расидани ду қафи даст ба сари ду зону ҳам мешавад. 2. *маҷ.* таъзим, тавозӯ.

РУҚАБО *а.* رقبا *ҷ.* **рақиб**.

РУҚАОТ *а.* رفعات маҷмӯаи навиштаҳо (мактубҳо).

РУҚӢА *а.* رقعه қоғазе, ки бар он чизе навишта бошанд, номаи қӯтоҳ, мактубча; дорухат.

РУҚИЯ *а.* رقيه *кит.* сеҳр, афсун, таъвиз.

РУЛ *ҳол.* رول олате, ки ронанда ба воситаи он мошин, кишти ё ҳавопайморо идора мекунад, фармон.

РУМӢ I رومي аҳли Рум; сохташуда дар Рум.

РУМӢ II رومي *киноя аз* ранги сафед: **румӣ ва зангӣ** а) *киноя аз* ранги сафед ва сиёҳ; б) рӯзу шаб. 3. лақаб ва тахаллуси Мавлоно Ҷалолуддини Балхӣ.

РУММОН *а.* رمان *кит.* анор.

РУМУЗ *а.* رموز *ҷ.* **рамз**.

РУМӢ *а.* رمج *кит.* найза, синон.

РУН رون *кит.* сабаб, иллат, ҷиҳат; **ба руни...**, **аз руни...** ба сабаби...

РУНОС روناس *кит.* решаи як навъ гиёҳ, ки аз он ранги сурх тайёр мекунанд.

РУОФ *а.* رعاф *кит.* хун рафтани аз бинӣ, хуни бинӣ.

РУПИЯ روپيه воҳиди пули Ҳиндустон.

РУС I روس номи халқ ва мамлакати Русия.

РУС

РУС II رس касе, ки бисёр хӯрок меҳӯрад, пурхӯр, шикампарвар; ҳарис.

РУС III //РУСТ *رست* //رس маҳкам, мустаҳкам, саҳт.

РУСБӢ//РУСПӢ روسي/روسي фохӣша, зани сабукпо, зани ҳарҷогард.

РУСЗАБОН روسزبان он ки бо забони руси гап мезанад.

РУСИДОН روسيدان касе, ки забони русиро ме-донад.

РУСӢ روسي 1. мансуб ба халқи рус. 2. забони халқи рус.

РУСПИЗОДА روسپي زاده писари зани фохӣша, ҳаромзода.

РУСПӢ روسپي *ниг.* русбӢ.

РУСТ I رست ниҳон, пинҳон, пӯшида; **руст кардан** пинҳон кардан, пӯшидан; **духтар рӯяшро руст кард**; **руст шудан** пинҳон шудан.

РУСТ II رست *ниг.* рус III.

РУСТА I رسته *сифати феълӣ аз* **рустан**; рӯида, болида, сабзида.

РУСТА II رسته ҳалвое, ки аз қанд ва мағзи бо-дому дона тайёр мекунад.

РУСТАМ رستم 1. номи паҳлавони асосии «Шохнома». 2. *мач.* далер, шучоъ, паҳлавон, тануманд.

РУСТАМДИЛ رستم دل далер, шучоъ.

РУСТАМОНА رستمانه чун Рустам, далерона, бо шучоат.

РУСТАН رستن рӯидан, сабзида баромадан, ка-буд шудан.

РУСТАНӢ رستني рӯиданӣ, он чи аз замин рӯида мебарояд, гиёҳ, набот (**растанӣ** шакли маъму-ли *нодурусти ин калима аст*).

РУСТӢ رستي пинҳонӣ, махфиёна.

РУСТО روستа деҳ, деҳа, қишлоқ.

РУСТОӢ روستايي деҳотӣ, қишлоқӣ, он ки дар деҳ зиндагӣ мекунад.

РУСТОҚ روستاق шакли муарраби **русто**//**рӯсто**.

РУСУЛ رسول *ч.* **расул**.

РУСТ-РУСТАКОНБОЗӢ رست رستگان بازی бозии бачагонае, ки яке аз бозикунандагон ишти-роккунандагони дигари бозиро, ки дар ҳар ҷо-ҳар ҷо пинҳон шудаанд, меҷӯяд, бачошавакон.

РУСУМ *а.* رسوم *ч.* **расм**; расмҳо, оинҳо, қонуну қоидаҳо, урфу одатҳо.

РУТАБ I *а.* رتب *ч.* **рутба**//**рутбат**.

РУТАБ II *а.* رتب *кит.* хурмо, хурмои тару тоза.

РУТБА *а.* رتبه дараҷа, мартаба, мақом, дараҷаи ҳарбӣ ё маъмурӣ.

РУТБАПАРАСТ رتبه پرست он ки ҷоҳу ҷалол, мартабаро меписандад, мансабпараст.

РУТБАПАРАСТӢ رتبه پرستي мансуб ба **рутбапа-раст**; мансабпарастӣ, рутбапараст будан.

РУТУБАТ *а.* رطوبت намӣ, тарӣ, намнокӣ; **руту-бати ҳаво** миқдори намнокӣ дар ҳаво.

РУТУБАТНОК رطوبتناك тар, нам, намнок; *муқоб.* хушк.

РУТУБАТНОКӢ رطوبتناكي тарӣ, намӣ, нам-нокӣ.

РУТУБАТНОПАЗИР رطوبت ناپذير он чи намиро ба худ намегирад.

РУТУБАТОМЕЗ رطوبت آميز рутубатнок, нам: **боди рутубатомез**.

РУТУБАТПАЗИР رطوبت پذير он чи намиро зуд ба худ мегирад.

РУТУБАТСАНЧ رطوبت سنج асбоби андозагири рутубат, намсанч.

РУФАҚО *а.* رفقا *ч.* **рафик**, рафикон.

РУФОТ *а.* رفات чизҳои шикаста, реза– реза шу-да, пӯсида, аз ҳам рехта (*мас., устухони пӯсида*).

РУФӢ رفو *кҳн.* баҳам дӯхтан ё танидани сӯроҳӣ ё ҷои пораи матоъ, гилем *ва г.* ба тавре ки ҷои ислоҳшуда ба осонӣ маълум нагардад, поргӣ, дарбех.

РУФӢГАР//РАФӢГАР رفوگر он ки руфӯ меку-над, руфӯкунанда, поргидӯз.

РУФӢГАРӢ رفوگري касбу амали руфӯгар; поргӣ кардан, дарбех кардан.

РУХ I رخ рӯй, ҳар як аз барчастиҳои ду чониби рӯй, гуна, чехра ораз, рухсора; **рух додан** рӯй додан, воқеъ шудан.

РУХ II رخ *варз.* мӯхрае аз мӯхраҳои шоҳмот, ки ба шакли бурҷ аст.

РУХ III رخ парандаи афсонавии мавҳум ва би-сёр бузург.

РУХАК رخк яке аз навъҳои зардолу.

РУХЗАРД رخزرد 1. он ки рӯяш зард метобад. 2. *мач.* захир, рангпарида, беморгун.

РУХОМ a. رخام санги мармари аълои рангдор.

РУХОМӢ رخامي мансуб ба рухом.

РУХСАТ a. رخصت изн, иҷозат.

РУХСАТӢ a. رخصتي таътили корӣ, истироҳат баъди чанд вақти кор: **ба рухсатӣ баромадан.**

РУХСАТНОМА رخصتنامه хатте, ки дар асоси он ба даромадан (рафтан) ба ҷое ё ба иҷрои коре изн ва имкон дода шудааст.

РУХСАТТАЛАБӢ رخصتطلبى пурсидани изн, иҷозат хоستان ба коре.

РУХСОРА(А) رخساره(ه) як тарафи рӯй, рух, гуна, чехра.

РУХСОРАГУЛГУН رخساره گلگون *ниг.* **рухсорасурх.**

РУХСОРАСУРХ رخساره سرخ 1. он ки гунаҳои гулгун дорад. 2. *мач.* шод, фараҳманд, сарафроз.

РУХ I a. روح равон, ҷон.

РУХ II روح рӯй, филиз.

РУХӢН روحين монанди рӯх.

РУХӢЯ روحيه *ниг.* **рӯҳия.**

РУХӢ//РӢХӢ a. روحى оид ба рӯх, равонӣ; бемории рӯҳӣ, касалии равонӣ.

РУХПАРВАР روح پرور ҳаловатбахш, илҳомбахш, равонбахш.

РУХУЛЛОҲ a. روح الله лақаби Исои Масеҳ.

РУЦӢЪ a. رجوع бозгашт, баргашт, мурочиат; **руҷӢи лирикӣ** *адш.* аз тасвири воқеаҳои асар боз истода, фикру мулоҳиза ва ҳиссиёту хаяҷони худро баён кардани шоир ё нави-

санда.

РУШД a. رشد нумӯ, сабзиш, болидагӣ. тараққӣ, инкишоф.

РУШДИЯ رشديه *кҳн.* мактаби миёна (мактабҳои дараҷаи 2 дар солҳои аввали инкилоби Октябр).

рӯ//рӯӣ رو/روى *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб, ба маънои сабзанда, рӯянда, сабзида, рӯида: худрӯӣ, зудрӯӣ.*

РУ//РӢ رو/روى 1. чехра, рух. 2. сатҳ, сафҳа, рӯя; **рӯи замин** сатҳи замин. 3. тарафи берунӣ ва болоии ҷизе; *муқоб.* **пушт; рӯи даст, рӯи хона, рӯи ҳавлӣ.** 4. сабаб, боис; **аз ин рӯ** аз ин ҷиҳат, аз ин сабаб, бино бар ин; **аз рӯи...** мувофиқи..., мутобиқи..., ба сабаби...; **рӯӣ андохтан ҷизеро** аз касе пурсидан, хоҳиш кардан; **ба рӯи касе задан** камбудии (айби) касеро беиба ба ҳудаш гуфтан; **рӯ ба роҳ шудан** ба ҷое рафтагор шудан; **ба ҷое рӯ ниҳодан (рафтан); рӯӣ додан** воқеъ шудан, ба амал омадан; **рӯи ҷизеро надидан** аз ҷизе маҳрум будан, ба ҷизе дастрасӣ надоштан; **рӯ овардан** а) мурочиат кардан (ба касе, ба ҷизе); б) раҳсипор шудан (ба ҷое); **рӯ тофтан аз касе** тарк кардан, **рӯӣ гардондан; рӯӣ турш кардан, абрӯ пурчин кардан, норизоӣ изҳор кардан; рӯи хуш надодан ба касе** муомилаи хуб накардан, илтифот накардан; **рӯяш сиёҳ!** нанг бар вай!

рӯб روب 1. *феъли амр* ва асоси замони ҳозира аз **руфтан.** 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои **рӯбанда: хонарӯб, ҳавлирӯб.**

РӢБАНД//РӢӢБАНД روبند/روى بند порча ё тӯри аз мӯй бофтае, ки занон рӯи худро мепӯшонданд, чашмбанд, ниқоб.

РӢБАНДА روبنده чорӯбқунанда, чорӯбқаш.

РӢБАРДОР روبردار: **рӯбардор** кардан аз рӯи навиштае нусха бардоштан.

РӢБАРӢ(Ӣ) روبروي он чи дар муқобили ҷизе воқеъ аст; **рӯбарӯ кардан касеро ба касе** бо ҳамдигар бархӯронидан, дучор овардан (*ду касро бо ҳам*); **рӯ ба рӯ шудан** бо касе рӯ ба рӯ истодан, дучор омадан.

РӢБАРӢКУНӢ روبروکني баробари ҳамдигар қарор додани касе.

РҮБАРҮШАВӢ روبروشوى рӯ ба рӯ афтодан.

РҮ(Ӣ)БАСТА روى(بسته) болопӯшида, никобдор, дар зери хичоб.

РҮБАҲ روبه *ниг.* рӯбоҳ.

РҮБАҲМИЗОҶ روبه مزاج *мач.* ҳилагар, хушомадгӯй, маккор.

РҮБАҲОНА روبهانه чун рӯбоҳ, ҳилагарона, хушомадгӯёна.

РҮБАҲСИФАТ روبه صفت хушомадгӯй, бесамият, маккор, ҳилагар.

РҮБИДАН روبيدن *ниг.* рӯфтан.

РҮБИН//РҮЙБИН روىبين он ки рӯйбинӣ мекунад, он ки аз рӯи касе гузашта натавониста ноилоҷ ба коре розӣ мешавад, хушомадгӯй.

РҮБИНАК روبينک он чи дар рӯбинон ба арӯс тӯхфа меоранд.

РҮБИНӢ روبيني касеро рӯи хотир кардан, хотир дидан, хотирбинӣ.

РҮБИНОН//РҮЙБИНОН روبينان//روىبينان ма-росими махсуси пас аз тӯй бори аввал дида-ни арӯсу домод аз тарафи хешовандонашон.

РҮБИНОНА روبينانه хушомадгӯёна, ғайрисами-мона.

РҮБОЗ روباز он ки рӯяш боз аст, бениқоб, рӯйкушода.

РҮБОЛИН روبالين рӯйболишт, ғилофи болишт, ки одатан аз матои сафед медӯзанд.

РҮБОЛО//РҮЙБОЛО روبالا//روى بالا рӯ ба боло (*ҳолати хобидан ба тахтапушт*).

РҮБОНДАН روبانيدن 1. *шакли бавоситаи рӯфтан*. 2. ба касе фармуда чоеро чорӯб кунонидан.

РҮБОРӢ روبارى *гуфт.* як пора, як тикка, порча.

РҮБОҲ//РҮБАҲ روبه//روبه ҷонвари гӯштхор аз навъи сағ, ки думи калони сермӯй дорад ва ба ҳилагарӣ машхур аст.

РҮБОҲБАЧА روبه بچه бачаи рӯбоҳ.

РУБОҲБОЗ روبه باز *мач.* маккор, ҳилагар, фи-ребгар.

РҮБОҲБОЗӢ روبه بازى маккорӣ, ҳилагарӣ,

фиребгарӣ.

РҮБОҲВОР روبه وار чун рӯбоҳ, ҳилагар (-она).

РҮБОҲӢ روبه ى монандӣ ба рӯбоҳ, ҳилагарӣ, хушомадгӯй.

РҮБОҲМИЗОҶ روبه مزاج *ниг.* рӯбоҳсифат.

РҮБОҲОНА روبه انه монанди рӯбоҳ.

РҮБОҲСИФАТ روبه صفت маккор, ҳилагар, фи-ребгар.

РҮБОҲСИФАТӢ روبه صفتى маккорӣ, ҳилагарӣ, фиребгарӣ.

РҮБОҲТАБИАТ روبه طبيعت *ниг.* рӯбаҳмизоч.

РҮБУЧИН روبوچين рӯфтан ва ба тартиб ан-дохтани хона, ҳавлӣ *ва г.:* рӯбучин кардан.

РҮБӮСӢ روبوسى бўсидани рӯ.

РҮВАРАҚ(А) روورق//روورقه чилди коғазие, ки аз болои мукова ба китобҳо пӯшонда мешавад.

РҮГАР//РҮЙГАР روگر//روىگر касе, ки рӯҳ ё қалъагӣ медавнада, сафедкунандаи мис бо рӯҳ ва ё қалъагӣ; саффор, мисгар.

РҮГАРДОН//РҮЙГАРДОН روگردان//روىگردان 1. он ки рӯяшро аз чизе ё касе гардонда, онро тарк кардааст. 2. либосе, ки тарафи даруни-ашро гардонда аз нав дӯхта бошанд.

РҮГАРДОНШУДА روگردان شده либосе, ки тара-фи даруниашро гардониданд, чаппагардон карда.

РҮГАРМ روگرم одами дилгарм, ситорагарм, хушхулқ.

РҮҒЕЗА روغيزه *геол.* фишори уфуқӣ ё паҳлӯӣ.

РҮД رود дарё, наҳр, ҷӯйбори калон, рӯдхона.

РҮДА روده найчаи мулоими дароз дар шиками инсон ва ҳайвонот, ки хӯроқӣ аз меъда ба он мегузарад.

РҮДАБАНД روده بند *тиб.* банде, ки рӯдаи бо-рикро ба девори шикам васл мекунад, банди рӯда.

РҮДАВӢ رودى касеро писанд накарда гап за-дан ё коре кардан.

РҮДАҒАФС روده غفس *мач.* одами танбал, одами сусткор.

РҶДАҒАФСӢ روده غفسى мансуб ба рӯдағафс; танбалӣ, суствкорӣ.

РҶДАДАРОЗ روده دراز маҷ. одами сергап, лакқипургӯй, сергап.

РҶДАӢ روده اى мансуб ба рӯда; тавассути рӯда.

РҶДАКАН روده كن: рӯдакан шудан гуфт. сахт ва дуру дароз хандидан.

РҶДАКАНАК روده كنك: рӯдаканак кардан хеле мондаву шалпар кардан.

РҶДАКАФ روده كف аз хандаи бисёр, аз хӯрдани бисёр кафидани рӯда.

РҶДАПО روده پا чонвари биёбонии афсонавие, ки гӯё поҳои рӯдамонанди дарозе дорад ва сайди худро бо пойҳояш печонда меҳӯрад.

РҶДБОР روده بار чое, ки дар он ҷӯйҳои калон бисёр аст, наҳр, дарёи калон.

РҶДКОВӢ روده كاوى кофтани ҷӯи нав ва аз гилу лойқа тоза кардани он.

РҶДНАВОЗ روده نواز ниг. руднавоз.

РҶДХОНА روده خانه 1. маҷро ё чараёнгоҳи рӯд (дарё). 2. рӯди (наҳри) калон.

РҶӢ رويه рӯянда, сабзанда, қобили сабзиш.

РҶӢН(И)ДАН روياندين//روياندن 1. ба сабзиш во-доштан, сабзондан. 2. ситондан, гирифтан; қарзро рӯён-дан қарзро ситондан.

РҶЗ روز 1. фосилаи байни баромадан ва нишас-тани Офтоб, ки ҳаво равшан аст, аз дами субҳ то шом; муқоб. шаб; рӯзи бозор рӯзе, ки дар он бозор барпо мешавад; рӯзи сиёҳ рӯзи бад, рӯзи пурғаму кулфат ва маҳрумӣ; ба рӯзи сиёҳ афтодан ба сахтию маҳрумӣ ва ба азобу укубат дучор шудан; ба касе рӯз нишон надодан касеро ҳама вақт азоб додан, дар сахтӣ нигоҳ доштан; рӯзи равшан надидан ҳамеша дар сахтию бадбахтӣ рӯз гузарони-дан.

РҶЗА روزه д. худдорӣ аз хӯрдану нӯшидан аз дамидани субҳ то фуру рафтани Офтоб дар моҳи рамазон.

РҶЗАДОР روزه دار он ки рӯза гирифтааст.

РҶЗАДОРӢ روزه داري д. худдорӣ аз хӯрок ва нӯшидан дар моҳи рамазон.

РҶЗАКУШОӢ روزه كشايى д. хӯрдан ва нӯшидан баъд аз ғуруби Офтоб дар моҳи рамазон, иф-тор, ифтор кардан.

РҶЗАФЗУН روز افزون он чи рӯз ба рӯз зиёд ме-шавад, мудом афзоянда.

РҶЗАФРҶЗ روز افزون кит. тобон, дурахшон.

РҶЗАХҶР روزه خور он ки дар моҳи рамазон рӯза намедорад.

РҶЗБАӢ روز بيع мӯзддиҳӣ ё ҳисобгирии кор аз рӯи кори ҳаррӯза.

РҶЗБЕХ روز به некрӯз, хушбахт; рӯз ба рӯз бехтар шудан.

РҶЗБОН روز بان кит. 1. дарбон, зинҳор. 2. сарҳанг, фармондеҳи лашкар.

РҶЗГАРД روز گرد кит. 1. касе, ва ё чизе, ки рӯзона мегардад. 2. киноя аз Офтоб.

РҶЗГОР روز گار 1. замон, айём; рӯзгори ҷавонӣ давраи ҷавонӣ. 2. гузариши зиндагонии ҳаррӯза, гузашти рӯзгор.

РҶЗГОРДИДА روز گارديده он ки гарму сарди зиндагиро чашидааст, пуртаҷриба аз гузаш-ти рӯзгор.

РҶЗГОРДОР روز گاردار он ки зану бачаву оила дорад, соҳиби аҳлу аёл, он ки таъмини ризку рӯзии оила дар ўҳдаи вай аст.

РҶЗГОРДОРӢ روز گارداري идора кардани таъминоти хонавода, кору бори ҳаррӯзаи оила.

РҶЗГУЗАРОНӢ روز گذراني имрори ҳаёт, зин-дагӣ, гузаронидани ҳаёт, маишати ҳаррӯзаи зиндагиро таъмин намудан.

РҶЗГУН روز گون рӯзмонанд, равшан; маҷ. зебо, хушрӯй, равшанталъат.

РҶЗҒОР روز غار ниг. рӯзгор.

PŪZFORДОРĪ روزگاردارى *ниг.* рӯзгордорӣ.

PŪZFORКАШĪ روزگار کشى *ниг.* рӯзгордорӣ.

PŪZДАРМИЁН روزدرميان як рӯз пас, баъди як рӯз.

PŪZДИДА روزديده умрдида, он ки гармию сардию рӯзгорро чашидааст.

PŪZИБАХШ روزىبخش 1. рӯзидиҳанда, розик. 2. *мач.* Худо, Офаридгор.

PŪZИДЕХ روزىده он ки ризки (хӯроки) касеро таъмин мекунад, рӯзибахш.

PŪZИНА روزينه *гуфт.* рӯзона.

PŪZĪ روزى 1. хӯроки харрӯза. 2. насиба, кисмат, ризк.

PŪZКЎР روزكور 1. он ки рӯзона дида наметавонад. 2. *мач.* одами нодону беҳабар.

PŪZҚАРОР روزقرار *ниг.* рӯзбайъ.

PŪZМАРРА روزمره харрӯза, хамарӯза; **кори рӯзмарра** а) кори харрӯза; б) коре, ки ба он аз ҳисоби маҳсули харрӯза музд дода мешавад.

PŪZМУЗД روزمزد *ниг.* рӯзбайъ.

PŪZНОДИДА روزناديده он ки дар зиндагӣ хушию хурраи надида ба азобу эҳтиҷ умр гузаронидааст, бенасиб.

PŪZНОМА روزنامه 1. дафтари ёддоште, ки дар он воқеаҳои харрӯза қайд мешавад. 2. номгӯи масъалаҳое, ки дар маҷлисе бояд муҳокима шаванд. 3. варақҳои бидуни ҷилд ва саҳифаҳо, ки дар замони муайян ба сурати рӯзнома ва ё ҳафтанома интишор мешаванд, ҷарида. 4. дафтари қайди хонандагонии мактаб.

PŪZНОМАВĪ روزناموى *мансуб ба* рӯзнома; тариқи рӯзнома.

PŪZНОМАНАВИС روزنامه نويس рӯзноманигор, нигорандаи рӯзнома.

PŪZНОМАНАВИСĪ روزنامه نویسى рӯзноманигорӣ, навиштани рӯзнома.

PŪZНОМАНИГОР روزنامه نگار он ки мақола ва ахбори рӯзномаро менависад, таҳияи мақолаю ахбори рӯзнома.

PŪZНОМАНИГОРĪ روزنامه نگارى шуғлу амали рӯзноманигор.

PŪZНОМАФУРЎШ روزنامه فروش фурӯшандаи рӯзнома, ҷаридафурӯш.

PŪZНОМАФУРЎШĪ روزنامه فروشى шуғлу амали фурӯшандаи рӯзномаю маҷаллаҳо; ҷои фурӯши рӯзномаю маҷаллаҳо.

PŪZНОМАХОН روزنامه خوان хонандаи рӯзнома, он ки ба мутолиаву хондани рӯзнома майл дорад.

PŪZНОМАХОНĪ روزنامه خوانى хондани рӯзнома, кироати рӯзнома.

PŪZОНА روزانه 1. дар рӯз, ҳангоми рӯз. 2. харрӯза, рӯзмарра: **кори рӯзона**, **хоби рӯзона**.

PŪZСИЁХ روزسيه талхрӯзгор, он ки рӯзгори хушу осудае надорад, бадбахт.

PŪZШУМОРĪ روزشمارى шуморидани рӯз, пойидани рӯз.

PŪИДА روزيده сабзида, баромада, дамида.

PŪИДАН روزيدن сабзидан, аз замин сарзада баромадан (-и наботот), рустан, нумӯ кардан.

PŪИДАРИЧА روزديچه қитъаи замини хурде, ки дар паҳлу ё пеши хонаи иқоматӣ воқеъ аст.

PŪИДИЛАКĪ روزىدلکى ғайрисамимӣ, на бо майлу рағбати тамом, хоҳаму нохоҳам.

PŪИЗАМИНĪ روزىزمينى он чи дар рӯи (сатҳи) замин воқеъ аст.

PŪИМИЗĪ روزىمизى он чи дар болои миз меистад, он чи ҷояш рӯи миз аст.

PŪИН روزين *ниг.* руин.

PŪИНА روزينه он чи дар рӯи (сатҳи) чизе воқеъ аст.

PŪИН(А)ТАН روزينتن // روزينتن *ниг.* руинтан.

РҶИОБӢ روی آبی он чи дар сатҳи об воқеъ аст.

РҶИОСТИНӢ روی آستینи он чи дар тарафи берунии остин аст.

РҶИРОСТ روی راست ба таври рост рафтор кардан, беибо.

РҶИСАҲНӢ روی صحنی он чи дар сахни ҷоё воқеъ аст (*мас., дар сахни мадраса*).

РҶИСИНАГӢ روی سینگی он чи дар рӯи сина қарор дорад, он чи болои сина аст (*мас., нишон*).

РҶИУСТУХОНӢ روی استخوانی дар болои устухон, болои устухонӣ.

РҶИХОТИР روی خاطر эҳтиром; **барои рӯихотири шумо** ба ҳурмати шумо, барои поси хотири шумо; **рӯихотир қардан** иззат ва ҳурмати касро дар назар доштан.

РҶИХУШ روی خوش: **рӯи хуш додан ба касе** муомилаи нағз қардан, бо меҳрубонӣ рафтор намудан.

РҶИҲАВЛИГӢ روی حولیگی он чи дар сахни ҳавлӣ воқеъ аст.

РҶИҲАВЛИХОБӢ روی حولی خوابی хобидан дар сахни ҳавлӣ (*дар ҳавои қушода*).

РҶИҲАМ روی هم болои ҳам, болои ҳамдигар, боло-болои ҳам, ҷамъан, маҷмӯан.

РҶИҶО(Ӣ) روی جای) бистар; **қасалии рӯиҷо** бемори бистарӣ.

РҶӢ روی *ниг.* рӯ.

РҶӢАНДУД روی اندود 1. чизҳои мисин ё биринҷӣ, ки ба рӯяшон оби тилло ё нуқра давонида шудааст. 2. *маҷ.* қори қалбақӣ.

РҶӢБАНД روی بند *ниг.* рӯбанд.

РҶӢБАСТ روی بست пӯшида, рӯяш бо чизе пӯшонидашуда; қабати филизи қиматбаҳое, ки бо он рӯи ягон асбоби филизиро пӯшонда бошанд.

РҶӢБАСТКУНӢ روی بست کنی болои чизеро бо як қабат чизи дигар пӯшондан, рӯкаш қар-

дан.

РҶӢБАСТШУДА روی بست شده рӯи чизеро пӯшонидан, бастан.

РҶӢБИН روی بین *ниг.* рӯбин.

РҶӢБИНӢ روی بینی *ниг.* рӯбинон.

РҶӢБИНОН روی بینان *ниг.* рӯбинӣ.

РҶӢБОРИК روی بارک он ки рӯяш борики дароз аст; *муқоб.* қулҷарӯӣ.

РҶӢГАРДОН/РҶӢГАРДОН روی گردان 1. ҷомае, ки баъди чиркин шуданаш абраашро рӯгардон қарда, аз нав дӯхта бошанд. 2. он ки аз касе ё чизе нафрат қарда аз он рӯ тофта бошад.

РҶӢГАРДОНӢ روی گردانی рӯӣ тофтан аз касе ё аз чизе.

РҶӢГАРДОНШУДА روی گردان شده *мансуб ба рӯйгардонӣ; рӯйгардонқарда.*

РҶӢДАРОЗ روی دراز он ки қолаби рӯяш дароз бошад.

РҶӢДОД روی داد воқеа, ҳодиса, ҳодиса ё аҳволе, ки ногаҳонӣ воқеъ шудааст.

РҶӢДОДА روی داده воқеъшуда, он чи ба амал омадааст.

РҶӢЗАРД روی زرد 1. он ки рӯяш зард аст, зардрӯӣ. 2. *маҷ.* қароб, лоғар, рангпариди аз ғам ва ғамхӯрӣ. 3. *маҷ.* шармгин, хичил.

РҶӢИНТАН روی تان роџинтан дорои тани қавӣ ва паҳлавон.

РҶӢИНТАНӢ روی تانی паҳлавонӣ, нерӯмандӣ.

РҶӢКАНӢ روی کنی харошидани рӯӣ дар мотам ва азои касе; ҷанҷол ва рӯйканиву мӯйкани занҳо.

РҶӢКАШ روی کش 1. он чи барои ниғаҳдорӣ аз гарду ғубор ба рӯи чизе пӯшида бошанд (*мас., ҷилди кӯрпа*); **рӯйкаш қардан** болои (рӯи) чизеро бо матое, ҷарме ё чизи дигаре пӯшондан (*мас., мизро бо матоъ, сандуқро бо тунукаи рангӣ ва ғ.*). 2. он чи зоҳири он бо

ботинаш якранг нест.

РҶӢКАШБОБ *روی کش باب* матое, ки барои рӯй кашидани чизе лоиқ аст, мувофиқ ва муносиби болои чизе.

РҶӢКАШКУНӢ *روی کش کنی* пӯшидани чизе бо матоъ ё чарм.

РҶӢКАШШУДА *روی کش شده* чизе, ки рӯпӯш шудааст.

РҶӢКУРТА *روی کرته* куртае, ки аз болои зерпероҳан пӯшида мешавад.

РҶӢКУШОДА *روی کشاده* 1. он ки рӯяш ба ҳиҷоб (ниқоб) бошад. 2. хандонрӯй.

РҶӢМОЛ *روی مال* *ниг. рӯмол.*

РҶӢМОЛЧА *روی مالچه* *ниг. рӯмолча.*

РҶӢНАВИС//РҶӢНАВИС *روی نویس//رونویس* нусхае, ки аз рӯи чизи навишташудае бардошта шудааст, нусха.

РҶӢНАВИСӢ *روی نویسی* нусха бардоштан аз рӯи навиштае, нусхабардорӣ.

РҶӢНАВИШТ *روی نوشت* *ниг. рӯйнавис.*

РҶӢНАМО *روی نما* 1. *ниг. рӯнамо* 1. 2. муаррифӣ.

РҶӢНАМОӢ *روی نمائی* муаррифии китоб ё рӯйдоди нави фарҳангӣ, шинос кардани аҳли зиё ё ҷомеа бо ягон рӯйдоди нав.

РҶӢНОДИД *روی نادید* *гуфт. :рӯйнодид* шудан ҷангӣ шудан (бо касе), алоқа ва рафтуоии худро қатъ кардан.

РҶӢНОКӢ *روی ناکي* рӯ ба замин, парӯ.

РҶӢОВАР *روی آور* рӯйоваранда, таваҷҷӯхкунанда.

РҶӢПАҲН *روی پهن* рӯи гирд, кулчарӯ, рафидарӯй.

РҶӢПҶШ *روی پوش* 1. он чи бо он болои чизе пӯшонда мешавад. 2. ниқоб. 3. пинҳон; **рӯйпӯш** кардан пинҳон намудан.

РҶӢПҶШӢ//РҶӢПҶШӢ *روی پوشی//روپوشي* 1. пӯ-

шидани рӯи худ ё болои чизе. 2. ҷомеа, ки аз рӯи (болои) либосҳои дигар мепӯшанд.

РҶӢПҶШКУНӢ *روی پوش کنی* пинҳон кардан, пинҳонкунӣ.

РҶӢРОСТ *روی راست* кушоду ошкор, он чи кушоду рост ба рӯи кас гуфта мешавад.

РҶӢСИЁҲ *روی سیاه* *ниг. рӯсиёҳ.*

РҶӢТАРОШИДА *روی تراشیده* он ки ришаш тарошида аст.

РҶӢХАТ *روی خط* навиштае, ки дар он номгӯи касон ё чизҳо як ба як қайд ёфтааст, феҳрист, номгӯй.

РҶӢХАТКУНӢ *روی خط کنی* номгӯи касон ва чизҳоро навиштан, номи чизон ва касонро рӯнавис кардан.

РҶӢХАТЧӢ *روی خطچی* *гуфт.* он ки рӯйхат тартиб медиҳад, баҳисобгиранда, тартибдиҳандаи рӯйхат.

РҶӢҶОӢ *روی جای* матои сафеде, ки аз болои рахти хоб меандозанд.

РҶӢМОЛ//РҶӢМОЛ *روی مال//رومال* 1. порчае, ки бо он рӯй ва дастро баъди шустан хушк мекунанд. 2. матои чоркунчае, ки занҳо ба сар мебанданд.

РҶӢМОЛЧА//РҶӢМОЛЧА *روی مالچه//رومالچه* дастрӯймол, рӯймоли хурд, дастмол.

РҶӢНАВИС *روی نویس* *ниг. рӯйнавис.*

РҶӢНАВИСӢ *روی نویسی* рӯйбардор намудан.

РҶӢНАМО//РҶӢНАМО *روی نما//رونما* 1. тӯҳфае, ки одамони домод ба арӯс дар рӯзи рӯбинон меоранд. 2. муаррифӣ.

РҶӢНАМОӢ *روی نمایی* *ниг. рӯйнамоӣ.*

РҶӢНОС *روی ناس* решаи як навъ гиёҳе, ки аз он ранги сурх омода месозанд.

РҶӢНОСӢ *روی ناسی* *мансуб ба рӯнос;* ранги сурх, дорои ранги сурх.

РҶӢПАНАҲ *روی پنه* рӯпӯшида, ниқобдор, он ки

рӯяш намоён нест.

РҶПҶСТ روپوست *тиб.* қисмати сатҳии пӯст.

РҶПҶШ روپوش *ниг.* **рӯйпӯш.** 1. либоси кушоде, ки маъмулан занон рӯи либосҳои дигар мепӯшанд. 2. либосе, ки одатан хангоми кору фаъолият мепӯшанд.

РҶПҶШАК روپوشک *ниқоб.*

РҶПҶШӢ روپوشى *ниг.* **рӯйпӯшӣ.**

РҶПҶШКУНӢ روپوش کنى *чизеро пинҳон кардан, далелеро рӯпӯш кардан.*

РҶС روس *чашмгурусна, ҳарис, касе, ки бисёр хӯрок меҳӯрад, шикампарвар.*

РҶСАРӢ روسرى *ниг.* **рӯймол,** порчаи маъмулан чаҳоргӯша, ки занон барои пӯшиши сар аз он истифода мекунанд.

РҶСАФЕД روسفيد *беайб, бегуноҳ, он ки бадномие надорад; рӯсафед шудан* бегуноҳ шудан, аз айб пок гардидан, неқном шудан.

РҶСАФЕДӢ روسفیدی *беайбӣ, бегуноҳӣ, неқномӣ.*

РҶСИӢХ روسپاه *1. он ки чеҳрааш сиёҳранг бошад. 2. бадкор, бадном, гунаҳгор; рӯсиёҳ кардан касеро бадном ва шарманда кардан; рӯсиёҳ шудан бадном (шарманда) шудан.*

РҶСИӢХӢ روسپاهى *бадномӣ, шармандагӣ.*

РҶСУРХ روسرخ *1. сурхинарӯйӣ, сурхина. 2. маҷ. сарбаланд.*

РҶТУРШ روترش *туршрӯ, ғазаболуд, хиратабъ.*

РҶФТА روفته *ҷорӯб шуда, аз хасу хошоку партов тоза шуда.*

РҶФТАН روفتن *рӯбидан, ҷорӯб кардан, пок кардан (ҷоеро аз партов).*

РҶФТУРӢБ روفتوروب *ҷорӯбкунӣ, ғунучини хона; рӯфтурӯб кардан ҷорӯб (рӯбучин) кардан.*

РҶФТУЧИН روفتوچين *ниг.* **руфтурӯб.**

РҶХУНУК روخنک *1. безеб, дилнокаш; муқоб.*

рӯгарм; ситорагарм. 2. шарманда, муттаҳам.

РҶҲ روح *1. равон, ҷон. 2. ҳолати ботинии (қалбии) одам.*

РҶҲАН *а.* روحاً аз ҷиҳати рӯҳӣ, аз ҷиҳати маънавӣ аз ҷиҳати равонӣ: **рӯҳан қавӣ.**

РҶҲАФЗО//РҶҲФИЗО روح افزا//روح فزا *ҷонбахш, ҳаловатовар, зиндадилкунанда.*

РҶҲАФЗОӢ روح افزایی *ҷонбахшӣ, ҳаловатоварӣ, зиндадилӣ.*

РҶҲАФТОДА روح افتاده *он ки кайфияташ хуб нест, маъюс, ноумед.*

РҶҲАФТОДАГӢ روح افتادگی *маъюсӣ, ноумедӣ.*

РҶҲБАЛАНД روح بلند *он ки кайфияти хушу фараҳнок дорад.*

РҶҲБАЛАНДӢ روح بلندی *шавқ, ҷӯшу хурӯш, зиндадилӣ.*

РҶҲБАЛАНДКУНӢ روح بلند کنى *ба касе қуввати дил додан, рӯҳан дастгирӣ намудан, дилбардорӣ, зиндадилкунӣ.*

РҶҲБАЛАНДОНА روح بلندانه *боумедона, зиндадилона.*

РҶҲБАХШ روح بخش *қуввати дилдиханда, дилбардоранда, далеркунанда.*

РҶҲБОН *а.* رهبان *ҷ. роҳиб.*

РҶҲБОНИЯТ//РАҲБОНИЯТ *а.* رهبانیت *тарки дунё ва тарки алоиқи дунё барои ибодат, ғушанишинӣ, ибодат барои омурзиш.*

РҶҲИЯ//РҶҲИЙЯ *а.* روحیه *кайфияти рӯҳӣ, кайфият, ҳолат; аҳволи рӯҳия кайфияти ботинии касе.*

РҶҲӢ روحى *мансуб ба рӯҳ; бемориҳои рӯҳӣ бемориҳои равонӣ.*

РҶҲҚА *а.* روحه *холис, ноб, бегаш (дар бораи май ва тилло).*

РҶҲМУРДА روح مرده *маъюс, ноумед.*

РҶҲНАВОЗ روح نواز *ҳаловатбахш, рӯҳбахш, рӯҳафзо.*

РҶҲОНИЯТ *а.* روحانيت мансуб ба рӯхонӣ, рӯхонӣ будан.

РҶҲОНӢ *а.* روحانى 1. мансуб ба рӯҳ. 2. олими динӣ, пешвои динӣ.

РҶҲПАРВАР روح پرور халоватовар, хурсандку-нанда.

РҶҲУЛҚУДС *а.* روح القدس рӯҳи пок, ки гӯё Исои Масеҳ аз осмон ба шогирдони худ фиристонд.

РҶҲФАРСО روه فرسا он чи рӯхро хаста мекунад, хастакунандаи рӯҳ, мояи азоби рӯҳ, озордиҳанда.

РҶҲШИНОС روح شناس он ки ба рӯҳия (кайфия-ти ботинии) касон пай мебарад, *ниг.* равон-шинос.

РҶҲШИНОСӢ روح شناسى *ниг.* равоншиносӣ.

РҶҲШАН روشن *ниг.* равшан.

РҶҲШИНОС روشناس 1. ошно, шинос. 2. боша-раф, номдор, машхур, бошаъну шараф. 3. киёфашинос.

РҶҲШИНОСӢ روشناسى 1. маърифат, шинохт. 2. киёфашиносӣ.

РҶҲШНОИГУЗАР روشنایی گذر он чи аз худ нурро мегузаронад, нургузар, нургузарон.

РҶҲШНОИДАРО روشنایی درا шикоф, рахнае, ки ба воситаи он ба ҷое нур медарояд.

РҶҲШНОИДИҲАНДА روشنایی دهنده манбае, ки аз он нур мебарояд.

РҶҲШНОИДИҲӢ روشنایی دهی рӯшноӣ додан, пахши рӯшноӣ.

РҶҲШНОИДӢСТ روشنایی دوست он ки ва ё он чи рӯшноиро дӯст дорад.

РҶҲШНОИНОГУЗАР روشنایی گذر он чи пеши рӯшноиро мегирад ва онро ба тарафи дигар намегузаронад.

РҶҲШНОИТАРСӢ روشنایی ترسی *ниг.* рӯшнои-харосӣ.

РҶҲШНОИҲАРОСӢ روشنایی هراسى *тиб.* як навъ бемории равонӣ, ки мубталои он аз рӯшноӣ меҳаросад.

РҶҲШНОӢ روشنایی равшанӣ; *муқоб.* торикӣ; фурӯғ, нур; рӯшноӣ додан равшанӣ кардан.

РҶӢБ *а.* رعب тарс, бим, харос, воҳима.

РҶӢЁ *а.* رؤيا хоббинӣ, он чи дар хоб дида мешавад.

РҶӢЯТ *а.* رؤيت 1. дидан, ба чашм дидан, мушоҳида; биниш. 2. ҳолати тобонӣ ва дидашавандагии курси моҳ дар осмон.

РҶӢЯ رويه 1. сурат, чехра, рӯй. 2. шакл, ҳайат. 3. зоҳири ҳар чиз, намо. 4. сатҳ.

РҶӢЯКИБИН رویکی بین он ки ба коре ё ба масъа-лае ғайричиддӣ (сатҳӣ) нигоҳ мекунад.

РҶӢЯКИБИНӢ رویکی بینی хотирбинӣ кардан, чи-зеро сатҳӣ додан.

РҶӢЯКИКОР رویکی کار нисбат ба кор лоқайд, бепарво, сахлангор.

РҶӢЯКИФАҲМӢ رویکی فهمی чизеро сатҳӣ фаҳмидан, ба мафҳуми чизе амиқ фурӯ на-рафтан.

РҶӢЯКӢ رویکی 1. он чи дар рӯй аст, он чи дар рӯи чизе воқеъ мешавад. 2. сатҳӣ, он чи ба моҳияти коре дахл намекунад, ғайричиддӣ.

РҶӢЯН روین гиёҳе, ки баргҳои нӯгтез ва гулҳои майдаи зард дорад ва аз решаи он моддаи сурхранге ҳосил мешавад, ки дар рангрезӣ ба кор меравад, рӯнос.

РҶӢЯНӢ روینی сурхранг, мисли сурх.

РҶӢЯНРАНГ روینرنگ монанди рӯян, мисли рӯян.

С

С ҳарфи бисту дуҷуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ бо се (ث), син (س) ва сод (ص) ифода меёбад, дар ҳисоби абҷад мутаносибан ҳарфи се (ث) ба адади 500, ҳарфи син (س) ба адади 60 ва ҳарфи сод (ص) ба адади 90 баробаранд.

САБ(Б) سب кит. дашном, таҳқир; **саб(б)** кардан дашном, таҳқир кардан.

САБАБ а. سبб 1. боис, иллат, мӯчиб. 2. васила; аз сабаби... бинобар..., барои...; аз чӣ сабаб ба чӣ иллат, барои чӣ; аз ин (ба ин) сабаб аз боиси ин; бинобар ин, ба ин тарик, аз ин рӯ; сабаб доштан асос доштан; сабаб нишон додан баҳона кардан; сабаб шудан ба чизе боиси чизе шудан; сабаб гардидан сабаб шудан.

САБАБГОР سببگار боис, омил.

САБАБДОР سببدار дорои сабаб, сабаб доштан.

САБАБИЯТ а. سببيت фалс. сабабгорӣ; робитаи мутақобили рӯйдодҳо, ки яке сабаби вуқӯи дигаре мегардад.

САБАБӢ I سببى мансуб ба сабаб; робитаи сабабӣ фалс. робитаи ба воситаи сабаб муқарраршуда.

САБАБӢ II سببى гуфт. ўгай; додар ё хоҳари номида, додархонд ё хоҳархонд.

САБАБНОК سببناк босабаб, дорои сабаб.

САБАБНОКӢ سببناكى босабаб будан, сабаб доштан.

САБАБХОҲ سببخواه он ки муайян намудани сабаби рух додани ҳодиса ё амалеро талаб мекунад.

САБАБЧӢӢ سببجوئي чӯяндаи сабаб, чӯяндаи

баҳона, баҳоначӯ.

САБАБЧӢӢ سببجوى сабаб чустан, баҳона чустан.

САБАД سيد зарфе, ки аз химчаҳои борики дарахт мебофанд (беиштар барои гирифтани мева, сабзавот ва ғ.); ♦ гули сари сабад кас ё чизе бехтарин, писандидатарин; он ки ородихандаи ягон маҷлис ё маҳфил бошад.

САБАДБОФ سبدياف он ки аз навда ва химчаҳои дарахт сабад дуруст мекунад.

САБАДБОФӢ سبديافى 1. амали сабадбоф. 2. ҷои мебофтани сабад, дӯкони сабадбофӣ.

САБАДПӢШ سيدپوش он чи сабадро бо он пӯшонанд.

САБАДТӢР سيدتور асбоби сабадмонанд, ки барои моҳигирӣ истифода мешавад.

САБАДЧА سيدچه шакли тасғири сабад, сабади хурд.

САБАДЧИН سيدچين ангуре, ки баъд аз кандан дар ток ҷо–ҷо мемонад, лошӣ.

САБАДЧӢӢ سيدچوب ниг. савачӯб.

САБАҚ I а. سبق 1. дарс, як миқдори китоб, ки дар муддати як дарс хонда шавад. 2. ибрат; сабақ гирифтани а) таълим гирифтани, омӯхтани; б) ибрат гирифтани, аз чизе барои худ хулоса баровардани; сабақ додани ба касе а) таълим додани, дарс омӯхтани ба касе; б) дар коре хеле моҳир будани, ибрат бахшидани в) танбеҳ додани; сабақ шудани чизе ба касе дарси ибрат шудани коре ба касе; танбеҳ шудани коре ба касе.

САБАҚ II //САБҚ а. سبق гузашта, кор ва амале,

ки дар гузашта воқеъ шудааст; собика.

САБАҚГИРӢ سبق گيرى *исми амал аз сабақ гирифан*; таълим гирифтани, омӯхтани.

САБАҚДИӢ سبق دهى *исми амал аз сабақ додан*; таълим додан.

САБАҚОМӢЗ سبق آموز 1. дарсдиҳанда, таълимдиҳанда, муаллим. 2. дарсгиранда.

САБАҚОМӢЗӢ سبق آموزى *амалу шуғли сабақомӯз* 1, 2.

САБАЛ سبل *тиб.* бемории чашм, ки рағҳои чашм сурх мегардад ва чашм хориш пайдо карда обрав мешавад.

САБАЛАТ *а.* سبلت *ниг.* саблат.

САББ *а.* سب *ниг.* саб(б).

САББОБА *а.* سبابه *кит.* ангушти паҳлуи сарангушт, ангушти шаҳодат, ангушти ишорат.

САББОҒ *а.* صباغ *рангрес,* кабудгар.

САББОҒӢ صباغى *рангресӣ,* кабудгарӣ.

САББОК *а.* سبّاك *кит.* рехтагар; заргар.

САББОР *а.* صبار *кит.* 1. пурсабр, бурдбор.

САББОҲ *а.* سباح *кит.* 1. шиновар, бисёр шинокунанда. 2. маҷ. киштирон.

САББОӢӢ سباحى *кит.* шиноварӣ, ободонӣ.

САБЕӢ *а.* صبيح *кит.* зебо, хушрӯй.

САБЗ *ба* ранги гиёҳи тару тоза; **сабз шудан** рӯидани гиёҳ, барг баровардани дарахт, сабзидан; **мӯйлаб сабз кардан** нав мӯйлаб баровардан.

САБЗА *сизе* гиёҳи тару тоза ба гандум ва чави навхез монанд, ки аз замин чида нашуда бошад; **сабзай навхез** гиёҳи акнун нешзада ва сабзида.

САБЗАБАНДӢ سبز بندى *бо сабзаҳо ороста (мас., тоқ, дарвоза).*

САБЗАВОТ سبزوات *махсули обчакорӣ (сабзӣ, тиез, карам ва дигар гиёҳҳои хӯроки).*

САБЗАВОТӢ سبزواتى *мансуб ба сабзавот; киштҳои сабзавотӣ.*

САБЗАВОТКОР سبزوات كار *он ки сабзавот парвариш мекунад, обчакор.*

САБЗАВОТКОРӢ سبزوات كارى *обчакорӣ.*

САБЗАВОТФУРӢШ سبزوات فروش *он ки сабзавот мефурӯшад.*

САБЗАВОТФУРӢШӢ سبزوات فروشى 1. шуғли сабзавотфурӯш. 2. чое, ки сабзавот мефурӯшанд, дӯкони фурӯши сабзавот.

САБЗАЗОР سبزه زار *замини сергиеҳи сабзу хурам, марғзор, чаман: сабззор кардани роҳравҳо.*

САБЗАЗОРКУНӢ سبزه زار كنى *саҳро ё чоеро обода сабззор кардан.*

САБЗАК I سبزك *ниг.* сабзина.

САБЗАК II سبزك 1. сабзаҳои навруста. 2. *гуфт.* резакардаи хушкондаи барги пиез, кашнич ва мон. ин, ки ба хӯрок меандозанд (асосан дар зимистон).

САБЗАК III سبزك *номи парандае, ки парҳои сабз дорад, сабзқабо.*

САБЗАХӢР سبزه خور *хайвони алафхор.*

САБЗГУН//САБЗГУНА سبزگون//سبزگونه *сабзранг.*

САБЗИДАН سبزیدن 1. рӯидан, нешзада баромадан (гиёҳ). 2. расидан, ба воя расидан, авҷ гирифтани.

САБЗИДОН سبزى دان *чоӣ махсус барои нигоҳ доштани сабзӣ; зағмаи сабзидон.*

САБЗИКАӢАК سبزى كهك *бот. сабзии худрӯй.*

САБЗИНА سبزينه *сабзранг; гандумгун.*

САБЗИНАГӢ سبزينگى *сабзранг будан, пӯсти бадани гандумгун доштан.*

САБЗИНАРАНГ سبزينه رنگ *ниг.* сабзина.

САБЗИНАРӢ(Ӣ) سبزينه رو(ى) *гандумирӯй.*

САБЗИНАЧЕӢРА سبزينه چهره *ниг.* сабзинарӯ.

САБЗИПОРАКУНӢ سبزى پاره كنى *ниг.* сабзирезакунӣ.

САБЗИРАНГ سبزى رنگ *зарди сурхранг, ранги сабзимонанд.*

САБЗИРЕЗАКУНАК سبزى ريزه كنك *асбоб махсус барои реза (пора) кардани сабзӣ.*

САБЗИРЕЗАКУНӢ سبزى ريزه كنى *сабзӣ пора кар-*

дан: тахтаи сабзирезакунӣ.	маъно.
САБЗИФУРҶШ سبزی فروش фурӯшандаи сабзӣ.	САБИЛ I <i>а.</i> سبيل роҳ, тарик; бар сабили... ба роҳи...
САБЗИФУРҶШӢ سبزی فروشی 1. шугли сабзи-фурӯш. 2. дӯкони фурӯши сабзӣ.	САБИЛ II <i>а.</i> سبيل <i>гуфт.</i> афганда дар роҳ, фурӯмонда, бесоҳиб; сабил монад бесоҳиб монад!, бало ба сараш!, зор монад! (<i>дар мавриди дилхунукӣ аз касе ё чизе гуфта мешавад</i>).
САБЗИҶОТФУРҶШ سبزی جات فروش <i>ниг.</i> сабза-вотфурӯш.	САБИЛМОНДА I سبيل مانده 1. дар роҳ монда; овра, саргардон, бесоҳиб. 2. зормонда, бозмонда.
САБЗИҶОТФУРҶШӢ سبزی جات فروشی <i>ниг.</i> сабза-вотфурӯшӣ.	САБИЛМОНДА II سبيل مانده <i>ниг.</i> сабил II.
САБЗИШ سبزish 1. сабзидан, рӯидан, нашъунамо. 2. <i>мач.</i> тараққӣ, пешрафт, шукуфой.	САБИР <i>а.</i> صبير <i>кит.</i> собир, сабрқунанда.
САБЗӢ I سبزی сабз будан, ба ранги алаф.	САБИЯ <i>а.</i> صبيه <i>кит.</i> духтар, духтарча.
САБЗӢ II سبزی <i>бот.</i> навъе аз бехмеваҳо – зардак, бехӣ.	САБӢ <i>а.</i> صبی <i>кит.</i> писарбача.
САБЗКОРӢ سبز کاری сабз кардан, кабудизор на-мудан.	САБК I <i>а.</i> سبك 1. тарз, равиш. 2. услуб, тарзи баён, тарзи ифодаи фикр.
САБЗҚАБО سبز قبا қабои сабз пӯшанда; <i>муқ.</i> сабзпӯш.	САБК II <i>а.</i> سبك 1. қолаби рехтагарӣ. 2. ба қолаб резондани филизи чӯшон.
САБЗНАМО سبز نما 1. сабзгуна. 2. сабзина, гандумгун.	САБКШИНОСӢ سبك شناسي <i>ади.</i> услубшиносӣ.
САБЗОБ سبز آب нӯшокии мастқунандае, ки дар Ҳиндунстон аз як навъ алафи баргаш канабмонанд мекашанд.	САБҚАТ <i>а.</i> سبقت 1. пешдастӣ кардан, пеш гузаштан (<i>аз касе дар коре</i>). 2. мусобиқа; шарти сабқат шарти мусобиқа.
САБЗОН(И)ДАН سبز اندن // سبز انیدن рӯёнидан, сабз кардан; ба воя расидан.	САБҚУЛЛИСОН <i>а.</i> سبق اللسان сухани ба ногоҳ сарзада, гапи бадохатан гуфташуда.
САБЗПОӢ سبز پای шумқадам, бадбахтиовар.	САБЛАТ <i>а.</i> سبليت 1. мӯйлаб, бурут. 2. <i>мач.</i> сермӯйлаб, бадҳайбат. 3. <i>мач.</i> хашму ғазаб.
САБЗПӢШ سبز پوش 1. он ки либоси сабз пӯшидааст. 2. хирқапӯш; шайх, зоҳид; фариштагон; ♦ сабзпӯшони нӯҳ хонақоҳ.	САБО I <i>а.</i> صبا бодe, ки аз чониби шарқ мевазад; боди серуни пагоҳонӣ; боди сабо боди сахароҳӣ.
САБЗРАНГ سبز رنگ ба ранги сабз монанд.	САБО II <i>а.</i> صبا <i>кҳн.</i> кӯдакӣ, бачагӣ; айёми сабо даврони бачагӣ.
САБЗТОБ سبز تاب моил ба ранги сабз, сабз-намо.	САБОӢ I <i>а.</i> صبايا <i>ч.</i> сабӣ I.
САБЗФОМ سبز فام <i>ниг.</i> сабзранг.	САБОӢ II <i>а.</i> صبايا <i>ч.</i> сабия (духтарбачаҳо).
САБЗХАТ سبز خط ҷавони навхат, навҷавон.	САБОСУРЪАТ صبا سرعت чун боди сабо, бодрафтор, тезрафтор.
САБЗЧА سبز چه <i>гуфт.</i> сабзтоб.	САБОТ <i>а.</i> ثبات пайдорӣ, устуворӣ; қарор.
САБЗЧАШМ سبز چشم он ки чашми сабзранг до-рад.	САБОТКОРӢ ثبات کاری пайдор ва устувор дар иҷрои коре, собитқадам.
САБЗЧЕҲРА سبز چهره <i>ниг.</i> сабзинарӯ(ӣ).	САБОТКОРОНА ثبات کارانه бо собит ва истодагарӣ.
САБИКА <i>а.</i> سبيكه тилло ва ё нуқраи дар қолаб рехта; ♦ сабикаи суҳан суҳани зебои пур-	

САБ

САБОХ *а. صباح* бомдод, сапедадам, субхгоҳ.

САБОҲАТ I *а. صباح* 1. зебой, хубрӯй. 2. шиноварӣ.

САБОҲАТ II //СИБОҲАТ *а. صباح* шино кардан, шиноварӣ; **сабоҳат кардан** шино кардан, шиноварӣ намудан, оббури кардан.

САБОҲӢ *صباحي* сахаргоҳӣ; **насими сабоҳӣ** боди сахаргоҳӣ, боди сабо.

САБР I *а. صبر* бурдборӣ; бардошт, тоқат; **сабр аз даст додан** дигар тоқат карда натавоништан; **сабр кардан** тоқат кардан, бардошт кардан; **косан сабр лабрез шудан** *мач.* дигар тоқату бардошт намондан.

САБР II *а. صبر* *бот.* 1. гиёҳест бо баргҳои теғдор, ки дар миёнаи соқаи дарозе руста дар нӯги он гул пайдо мешавад, алоэ. 2. шираи гиёҳи сабр, ки дар тиб(б) ба сифати дору истифода мешавад.

САБРНОК *صبرناک* *ниг.* босабр.

САБТ I *а. ثابت* навиштан, қайд кардан, зикр намудан; **сабт будан** навишта будан, қайд ёфтан, зикр шудан; **сабт кардан** навиштан, қайд кардан, зикр намудан, дарҷ намудан (*чизеро дар ҷое*); **сабт шудан** навишта шудан, зикр ёфтан.

САБТ II *а. سبت* *кит.* шанбе; **асҳоби сабт** қавми яҳуд.

САБТДОРУ *ثابت دارو* моддаи кимиёвӣ барои чопи сурат.

САБУ//САБӢ(Ӣ) *а. سبو//سبو(ی)* *кит.* кӯза барои об, шароб *ва г.*

САБУК *سبك* 1. камвазн; *муқоб.* **вазнин**, гарон. 2. андак, кам; **лабханди сабук**, **изтиробӣ сабук**, **табассуми сабук**; **ҷазои сабук** ҷазои андак, ҷазои начандон сахт; **сабук шудани гуноҳ** кам шудани гуноҳ. 3. хафиф; нарм, мулоим: **боди сабук**. 4. осон; ба осонӣ; *муқоб.* **душвор**; **кори сабук**, **сабук бардоштан**; **сабук нафас гирифттан**. 5. чусту чолок (*дар рафтор ва кор*), чобук; чобукона; тез, басуръат. 6. *мач.* бетамкин, бемулоҳиза (*нисбат ба одам*); *муқоб.* **вазнин**, **батамкин**; **сабук будан** а) камвазн будан; б) *мач.* бемулоҳиза ва беандеша будан, бетамкин будан (*одам*); **сабук кардан** кам кардан (*бор, харҷ, қарз ва м. инҳо*); **сабук шудан** а) аз зери бор ва вазнинии чизе раҳо шудан, камбор шудан, зоида; в) *мач.* беандеша будан, бемулоҳиза қору рафтор кардан; г) *мач.* аз шиддати беморӣ раҳо ёфтан, аз беморӣ ба по

хестан, худро каме беҳтар ҳис кардан, рӯ ба беҳбудӣ овардан аз беморӣ; **бемории сабук** касалии на он қадар хавфнок, касалии андак; **хӯроки сабук** хӯроки зудҳазм; **сабук(тар) карда гуфтан** бе воҳима гуфтани чизе ба касе; **худро сабук ҳис кардан** а) худро озод ва беғам ҳис кардан; фориғбол будан, камташвиш шудан; б) беҳтар шудани саломатӣ, шифо ёфтан. **сабук-сабук** а) андак-андак, кам-кам; б) нарм-нарм, бомулоимат.

САБУКАК *سبک* *шакли тасғири сабук*; хеле сабук.

САБУКАНДЕШ(А) *سبک اندیشه//سبک اندیشه* он ки бемулоҳиза кор мекунад; он ки ҳама ҷониби қорро насанҷида ба он иқдом меварзад; *муқоб.* **дурандеш**.

САБУКАШ *سبو کش* кӯзакаш; аз сабу нӯшида.

САБУКБОЛ *سبک بال* тезпар (паранда).

САБУКБОР *سبک بار* 1. он ки бораши сабук ва ё кам аст. 2. *мач.* фориғбол, осуда, беҳаёл, бепарво.

САБУКБОРӢ *سبک باری* 1. бори кам ва сабук бар дӯш доштан. 2. бемулоҳизагӣ, беғамӣ, бепарвоӣ.

САБУКВАЗН *سبک وزن* 1. он ки (ё он чи) вазнаш кам ва сабук аст. 2. *варз.* варзишгари камвазн.

САБУКВАЗНӢ *سبک وزنی* вазни сабук доштан, камвазнӣ.

САБУКВОР *سبک وار* чобукона, бо чобукӣ, бо чолокӣ.

САБУКГАРД *سبک گرد* *ниг.* сабукрав.

САБУКДАВ *سبک دو* он ки дар давидан чусту чолок аст; тезгард.

САБУКДАСТ *سبک دست* 1. чобукдаст; тезкор, моҳир. 2. *мач.* он ки дасташ кушоиш мебахшад, яъне ҳар қор, хусусан савдо, аз вай кушоиш меёбад; (*байъкушо дар харидуфурӯш*).

САБУКДАСТӢ *سبک دستی* чобукӣ, чолокӣ; байъкушоӣ.

САБУКДӢШ *سبک دوش* **аз вазифа сабукдӯш кардан** аз вазифаи ишғолкарда озод намудан.

САБУКЗАБОН *سبک زبان* сергап, лаққӣ.

САБУКИРОДА *سبک اراده* он ки иродааш суст аст.

САБУКӢ سبکي 1. сабук будан, вазни зиёд на-
доштан, камвазний. 2. осонӣ, сахлӣ (*дар коре*).
3. имтиёз додан, гузашт кардан. 4. *мач*.
бетамкиний, бемулоҳизагӣ; рафтори ношоями
бачагона; **бо сабукӣ** ба осонӣ, бедушворӣ, ба-
хайр; **сабукӣ кардан** рафтори кӯтоҳандешона
(бемулоҳиза, бетамкинона) кардан.

САБУКҚАДАМ سبکقدم фархундапай, хучис-
тапай, мубораққадам.

САБУКЛИҚО سبکلقо кушодарӯй; хушандом.

САБУКМАҒЗ سبکمغز кӯтоҳандеш, сахлангор.

САБУКМАҒЗӢ سبکمغزی кӯтоҳандешӣ, сахл-
ангорӣ.

САБУКМИЗОҶ سبکمزاج суст, ноустувор, ка-
лаванда.

САБУКМОЯ سبکمايه 1. бекадр, арзон. 2. фурӯ-
моя, паст. 3. ҷоҳил, камсавод.

САБУКМОЯГӢ سبکمايگی ҷаҳолат, камсавод.

САБУКПАР سبکپر ниг. сабукпарвоз.

САБУКПАРВОЗ سبکپرواز тезпар, зудпар.

САБУКПО(Ӣ) سبکپای 1. тезрафтор, зудгард,
чолок, ҷаққон. 2. *мач*. бадахлоқ, бераҳа,
фоҳиша.

САБУКРАВ سبکرو 1. тезгард, чобукрафтор. 2.
мошин (-и сабукрав).

САБУКРАВӢ سبکروی тезравӣ, тезрафторӣ,
осонравандагӣ.

САБУКРАФТОР سبکرفتار 1. чобукгард, тез-
гард. 2. *мач*. он ки бемулоҳиза рафтор намояд.

САБУКРАӢӢ سبکرای ниг. сабукрой.

САБУКРОӢ سبکرای кӯтоҳандеш, каммулоҳиза.

САБУКРӢӢ سبکروی 1. самимӣ, дидадаро. 2.
ниг. сабукхез.

САБУКРӢӢӢ سبکروح хушҳол, шодон.

САБУКРӢӢӢӢ سبکروحي хушҳолӣ, шодӣ,
хурраамӣ, хурсандӣ, зиндадилӣ.

САБУКСАВОР سبکسوار аспсавори чобуку чо-
лок.

САБУКСАӢР سبکسير тезрафтор, тезгард.

САБУКСАНГ سبکسنگ камвазн; ниг. сабук 1.

САБУКСАР سبکسر камақл, кӯтоҳандеш.

САБУКСАРӢ سبکسری 1. сабукӣ, дарунҳолигӣ.
2. *мач*. сабукмағзӣ; камақлӣ, беандешагӣ. 3.
бетоқатӣ, беҳушона сафсата гуфтани бемор аз
шиддати таб.

САБУКСОР سبکسار ниг. сабуксар.

САБУКСОРӢ سبکساری ниг. сабуксарӣ.

САБУКТАН سبکتان ниг. сабукҷусса.

САБУКТОЗ سبکتاز 1. чобуксавор. 2. бодпо,
тездав. 3. пойгачӣ.

САБУКФИКР سبکفکر кӯтоҳандеш, бемулоҳиза.

САБУКФИКРӢ سبکفکری кӯтоҳандешӣ, бему-
лоҳизагӣ.

САБУКФИКРОНА سبکفکرانه кӯтоҳандешона,
бемулоҳиза.

САБУКХЕЗ سبکخیز тезрафтор; чолок, чобук.

САБУКЧИЛАВ سبکجلو ниг. сабукъинон.

САБУКҶОН سبکجان кит. 1. бечуръат, тарсон-
чак. 2. ором, безарар.

САБУКҶОНӢ سبکجانی 1. бечуръатӣ, тарсон-
чакӣ. 2. оромтабиатӣ, безарарӣ.

САБУКҶУССА سبکچته одами ҷуссааш на чан-
дон калон; муқоб. қавиҷусса.

САБУКШАВӢ سبکشوی 1. рӯ ба беҳбудӣ овар-
дан аз беморӣ. 2. зойдани зан.

САБУКӢИНОН سبکعنان тезрав, чуству чолок,
ҷаққон.

САБУР سبور сабрқунанда, тобовар, пуртоқат.

САБУРӢ سبوری бардошт, таҳаммул, бурдборӣ,
тоқат.

САБӢ سبو ниг. сабу.

САБӢӢ سبوی ниг. сабу.

САБӢКАШ سبوكش ниг. сабукаш.

САБӢС سبوس пӯсти резашудаи гандум, ҷав *ва г.*,
ки пас аз бехтани орди онҳо дар ордбезак
боқӣ мемонад.

САБӢСАК سبوسк резачаҳои сафед, ки дар мӯй
пайдо мешавад; сабӯсаки сар.

САБ

САБЎСДОҒ *سبوس داغ* сабӯсе, ки онро (бо намак) гарм карда дар халтачае ба чойи дардноки бадан мегузоранд.

САБЎСНОК *سبوسناک* орди сабӯсдор.

САБЎСТАРИТ *سبوس تربيت* сабӯси обомехта барои хӯроки чорпо ва мурғон.

САБЎҲ *а. صبح* он чи субҳ (субҳона, ношто) хӯранд ё нушанд.

САБЎҲӢ *صبحي* шаробе, ки субҳи барвакт хӯранд.

САБҲА//СУБҲА *а. سبحة* мӯҳраҳои ба ришта чидашуда, тасбеҳ; **сабҳаи саддона** тасбеҳе, ки сад мӯҳра дорад.

САБЧА *سبچه* ҳосили навбастаи харбуза ва дигар киштҳои ползӣ: **сабча бастан**.

САБЪ I *а. سبع* ҳайвони ваҳшии даранда.

САБЪ II *а. سبع* ҳафт (адад).

САБӢЙ *سبعي* 1. *мансуб ба сабъ I*; *мансуб ба* ҳайвони даранда. 2. *мач.* ҳайвонӣ, ваҳшигарӣ.

САБӢСИРАТ *سبع سيرت* *мач.* ҳайвонсират, дарандатабъ.

САВА *سوه* **сава кардан** *гуфт.* а) бо савачӯб пахта ё пашмо зада тит кардан; б) *мач.* кӯфтан, танбеҳ кардан.

САВАЧӢӢ *سوه چوب* *гуфт.* химчае, ки бо он пахта ё пашмо сава мекунад.

САВБ I *а. صوب* *кит.* тараф, ҷониб, сӯй.

САВБ II *а. ثوب* либос, пӯшок.

САВБА//СӢБА *а. صوبه* вилоят, қисми муайяне аз мамлакат, ноҳия (*дар Ҳиндустон*).

САВБАДОР//СӢБАДОР *صوبه دار* ҳокими вилоят (*дар Ҳиндустон*).

САВГАНД *سوگند* қасам; ваъдаи тантанавӣ барои садоқат ва коре ва ё қавле; **савганд додан** қасам додан, ба қасамхӯрӣ маҷбур кардан; **савганд ёд кардан** ба таври тантанавӣ ва расман ваъда додан барои садоқат ва коре (*мас., ҳарбиён*); **савганд хӯрдан** қасам хӯрдан; **савганди сарбоз** савганде, ки сарбоз барои садоқат ба халқу Ватан ёд мекунад.

САВГАНДНОМА *سوگندنامه* савганди навишта, матни савганд.

САВГАНДШИКАН *سوگندشکن* он ки қасам хӯрда, ба он амал накардааст, беаҳд.

САВГАНДШИКАНӢ *سوگندشکني* шикастани савганд, қасам шикастан.

САВҒО(Т) *т. سوغا(ت)* тӯхфаи сафар, раховард, дастовез.

САВҒОӢ *سوغاتي* *ниг.* савғо(т).

САВДО I *سودا* 1. хариду фурӯш, бозоргонӣ, тичорат. 2. байъ, муомила, дар сари кам кардани нархи чизе бо фурӯшанда гуфтугузор кардан; **савдои берунӣ** тичорат бо мамлакатҳои хориҷӣ; **корманди савдо** касе, ки дар муассисаи савдо кор мекунад; **савдо пухтан** муомила анҷом ёфтан, мувофиқат кардани харидору фурӯшанда дар сари нарх; **савдо кардан** а) байъ кардан, дар бораи нархи чизе ба як қарор омадан; б) фурӯхтан, харидан; хариду фурӯш кардан; **савдоро баробар кардан** дар бораи баҳои чизе ба созиш омадани тарафайн; **савдо шудан** ба фурӯш расидан; **савдои умр** аҳду паймони якумрӣ, зану шавҳар шудан;

САВДО II *а. سودا* 1. ҳаёл, орзу, хоҳиш. 2. орзуи амалинашаванда, ҳаёли хом; **савдои хом** ҳаёли хом, орзуи амалинашаванда. 3. ғам, ғусса, ташвиш; **як сару ҳазор савдо**. 4. *мач.* ошуфтагии фикр, молихулӣ; **ба сари савдои чизе гузаштан** аз баҳри коре (чизе) гузаштан, дигар орзуи он чизро накардан; **савдои чизеро ба сар доштан** дар орзуи ба даст даровардани чизе будан, хоҳони чизе будан.

САВДОВИЯТ *а. سوداويت* гирифторӣ ба савдо, молихулӣ, девонаҳолӣ.

САВДОВӢ *سوداوي* *ниг.* савдой.

САВДОГАР *سوداگر* он ки касбаш хариду фурӯш аст, тоҷир.

САВДОГАРБАЧА *سوداگر بچه* фарзанди савдогар, тоҷирзода.

САВДОГАРӢ *سوداگری* шуғли савдогар; хариду фурӯш кардан, тичорат; **савдогарӣ кардан** бо хариду фурӯш шуғл доштан.

САВДОЗАДА *سودازده* 1. молихулӣ; девонавазъ. 2. *мач.* шайдой.

САВДОИМИЗОЧ *سودای مزاج* мизочаш номӯътадил, он ки ҳолати рӯҳияш ба як қарор нест.

САВДОИЯТ *а. سودائيت* *ниг.* савдовият.

САВДОЙ سودائى мубталои бемории савдо; савдо-зада, девонавазъ, молихулёй.

САВИҚ *a.* سويق 1. машрубот. 2. орди гандум ва ё чави бирёнкарда; хӯроқӣ.

САВИ(Й)Я سويه сатх, дараҷа; **савияи маданӣ** дараҷаи рушди фарҳангӣ; **савияи фикрӣ** дараҷаи инкишофи фикрӣ.

САВҚ I *a.* سوق майл, рағбат, кашиш; **савқи табиӣ** тақозои табиӣ.

САВҚ II *a.* سوق рондан, рониш, савқ додан, равон кардан, фиристодан.

САВЛАТ I *a.* صولت ҳайбат, салобат: **аз савлаташ об ҷа мекунад** (мақ.). 2. ҳашамат, шукӯҳ, виқор; калонгирӣ; **бо савлат** бо виқор: **бо савлат қадам ниҳодан**.

САВЛАТ II *a.* صولت ҳамлаи бо ҳашму ғазаб, бо қаҳр ҳучум кардан; ҳашмгинӣ, қаҳру ғазаб.

САВЛАТДОР صولتدار *ниг.* савлатманд.

САВЛАТДОРӢ صولتدارى *ниг.* савлатмандӣ.

САВЛАТМАНД صولتمند мағрур, мутаккабир, ҳавобаланд.

САВЛАТМАНДӢ صولتمندى мағрурӣ, мутаккабирӣ, босалобатӣ.

САВЛАҶОН صولهجان *кит.* муарраби **чавгон**; **сав** аз савлаҷони касе тобидан саркашӣ кардан, итоат накардан.

САВМ *a.* صوم кҳн. рӯза, рӯзадорӣ.

САВМАА صومعه 1. ибодатхонаи насоро, дайр. 2. хонақоҳи шайхон ва зоҳидон.

САВМААНИШИН صومعه‌نشین 1. зоҳид, обид. 2. роҳиб, шайх.

САВО *a.* سوا 1. мобайн, миёна. 2. баробар, яксон. 3. чуз, магар, ғайр.

САВОБ I *a.* ثواب 1. подош (*барои кори нек*). 2. кори нек, кори хайр; *муқоб.* **гуноҳ, убол; (аз) барои савоб!** дар мавриди илтимосу илтиҷо гӯянд; **кори савоб** кори хайр, кори нек; **аз савоб намон!** кори савобе кун!

САВОБ II *a.* صواب рост, дуруст; *муқоб.* **хато; савоб дидан** дуруст доништан,

САВОБАНДӢ ثواب‌اندوزى **бисёр** кори хайр на-мудан, амали нек анҷом додан, савоби бисёр

гирифтан.

САВОБДИД صواب‌دید фикру раъйи рост ва дуруст; маслиҳат; роҳнамоӣ.

САВОБИҚ صوابى *ҷ.* **собик**а.

САВОБИТ ثوابى *ҷ.* **собита**.

САВОБӢ ثوابى кори нек, некукорӣ, хайру эҳсон-корӣ.

САВОБКОР ثواب‌کار он ки кори нек ва савоб мекунад.

САВОБКОРӢ ثواب‌كارى кору амали савоб кардан.

САВОБТАЛАБ ثواب‌طلب он ки савоб меҷӯяд, савобҷӯ.

САВОБҶӢ ثواب‌جو *ҷ.* **савоб**; *ниг.* **савобта-лаб**.

САВОД I *a.* سواد 1. хонда ва навишта тавоништан; **савод баровардан** хондаву навиштанро ёд гирифтан; **савод доштан** соҳиби хату савод будан, хатхон ва хатнавис будан; **савод омӯхтан** ёд гирифтани хат ва хатнависӣ. 2. сиёҳӣ, сиёҳрангӣ. 3. торикӣ, зулмот, саводи шом, то-рикии аввали шаб. 4. то-рикии чизе, ки аз дур маълум мешавад, суроб. 5. нусаха, рӯнавис, на-вишта. 6. сиёҳнавис, мусаввада. 7. гирд, ат-роф; маҳал; қаламрав; кишвар.

САВОД II *a.* سواد *кит.* сиёҳӣ, сиёҳрангӣ.

САВОДКОРӢ سواد‌كارى 1. бо сири сиёҳ дар рӯи чизе нақшкӯбӣ кардан. 2. зарфе, ки бар рӯи он бо сиёҳӣ нақш кӯбида шудааст.

САВОДНОК سوادناک он ки навиштан ва хондан метавонад, хатхон; **саводнок кардан** касеро савод омӯхтан ба касе.

САВОДНОКӢ سوادناكى хондан ва навишта таво-ништан, хатхон будан.

САВОДОМӢ سوادآموز он ки хондан ва навиш-тан меомӯзад.

САВОДОМӢЗӢ سوادآموزى 1. хондану навиштан омӯхтан ба касе. 2. хондану навиштан омӯхтани касе.

САВОИҚ *a.* صواعق *ҷ.* **соиқа**.

САВОЛ *a.* سوال *шакли* дар талаффуз маъмул-шудаи суол (*ниг.*); **саволу ҷавоб** а) пурсидан ва ба пурсиш посух гирифтан; б) гуфтугӯ, гуфту-

гузор; **саволи** дандоншикан саволи душвор; **савол** додан (**кардан**) пурсидан чизеро аз касе.

САВОЛБОРОН سوالباران: **саволборон кардан** касеро аз касе пайхам ва аз ҳад зиёд пурсидан дар бораи чизе.

САВОЛДОР سوالدار гуфтор ё навиштае, ки дар он пурсише ҳаст: **ҷумлаи саволдор** зби. ҷумлаи суолӣ.

САВОЛӢ سوالى мансуб ва марбут ба **савол**; **ҷумлаи саволӣ** зби. ҷумлае, ки хусусияти саволӣ дорад.

САВОЛНОМА سوالنامه варақае, ки дар он чандин пурсишу дархост оварда шудааст, пурсишнома.

САВОЛОМЕЗ سوال آمیز: **нигоҳи саволомез** нигоҳи пурсишомезона.

САВОМЕЪ а. صوامع ҷ. савмаа.

САВОНЕХ а. سوانح ҷ. сониха.

САВОР//СУВОР سوار 1. он ки бо асп ё дигар воситаи нақлиёт аз ҷое ба ҷое меравад; **муқоб. пиёда**. 2. аспсавор, аспакӣ; **савор кардан** шинондан касеро ба ягон воситаи нақлиёт; **савор шудан** ба ягон воситаи нақлиёт ништастан бо мақсади рафтан ба ҷое (*ба асп, ароба, кишитӣ, ҳавонаймо*).

САВОРА//СУВОРА I سواره 1. аспсавор, аспакӣ, ҳаракӣ; **пиёдаю савора**. 2. аскари аспсавор.

САВОРА II سواره яке аз навоҳои шашмақом.

САВОРАГАРД سواره گرد: **роҳи саворагард** роҳи махсус барои саворагардон; **муқоб. пиёдагард**.

САВОРАГАРДӢ سواره گردى савори асп, шутур ва ҳар роҳ рафтан.

САВОРАНИЗОМ سواره نظام аскари савора, ҷузъи томи савора.

САВОРАҲУҶУМ سواره حجم ҳучуми дастаҳои аспсавор дар ҷанг, аспсавор ҳучум кардан.

САВОРГАРД سوار گرد он ки савора ба ҷойе меравад.

САВОРӢ//СУВОРӢ سوارى 1. савор будан; савор шудан; **аспи саворӣ** аспи барои саворшавӣ; **муқоб. аспи боркаш**; **вағони саворӣ** вағони мусофирбар. 2. чорпое, ки ба он савор мешаванд, улов. 3. савора; **муқоб. пиёда**.

САВОРШАВӢ سوارشوى исми амал аз **савор шудан**; бар чизе савор шудан.

САВОҲИЛ а. سواحل ҷ. соҳил.

САВР а. نور 1. номи бурчи дувум аз 12 бурчи фалак, бурчи гов. 2. моҳи дуҷоми солшумории шамсӣ, ки тақрибан ба 21 апрел – 21 май рост меояд.

САВРАТ а. سورت тезӣ ва тундии ҳар чиз, шиддат; қувват ва зӯрӣ.

САВРИНҶОН سورينجان бот. як навъи растани гулаш зард.

САВРӢ I ثورى мансуб ба **савр**; **гелоси саврӣ** гелосе, ки моҳи савр мепазад, гелоси тезпазак.

САВРӢ II ثورى сурх, сурхранг; гули сурх.

САВСАН سوسن бот. гули пиёзбеҳи рангоранг аз ҷинси занбак; **савсани обӣ** нилуфар.

САВСАНӢ سوسنى мансуб ба **савсан**.

САВСОР سوسار зоол. гурбаи саҳроӣ, ки пӯсти нарма дорад, далв.

САВТ I а. صوت 1. садо, овоз; 2. яке аз оҳангҳои шашмақом.

САВТ II а. سوط тозиёна, қамчин.

САВТИЁТ صوتيات овошиносӣ.

САВТИЯ а. صوتيه савтӣ, овозӣ; **усули савтия** тарзи таълими навомӯзон бо усули овоӣ.

САВТӢ صوتى 1. мансуб ба **савт**. 2. сароянда, хонандаи оҳангҳои классикӣ.

САВТҲОН صوت خوان кит. хонандаи оҳангҳои классикӣ.

САВТҲОНӢ صوت خوانى кит. хондани оҳангҳои классикӣ; умуман сурудхонӣ.

САВУМ سوم ниг. сеюм.

САВУМИН سومين ниг. сеюмин.

САГ سگ ҳайвони хонагии маълум; **саги бӯгир** саге, ки қувваи бӯғии баланд дорад ва изи пой касро гирифта метавонад; **саги обӣ** ниг. сағобӣ; **саги сӯзанхӯрда** а) саги беором, саросема; б) маҷ. одами беқарору беором; **саги тозӣ** ҷинсе аз сағҳои шикорӣ; **саги ҷӯпонӣ** саге, ки гала ва рамаро посбонӣ мекунад; **саги даргоҳи касе** будан маҷ. ғуломи ҳалқабаргӯши (мутеъ ва фармонбардори) касе будан; **саг**

сохибашро намешиносад *мач.* бетартибию бесаранҷомӣ, ҳар кас дар паи кори худ, ҳама дар ташвиши худ.

САҒАК I *сгк* *шакли тасғири саг*; сагча.

САҒАК II *сгк* ҳалқача, ки ба ҷои тугма ба курта (*махсусан занона*) медӯзанд.

САҒАК III *сгк* *бот.* ангури сагак, сагангур, растании хурдӯи меваш хурди кишмишмонанди сурхранг.

САҒАКХОР *сгк* *хор* *бот.* як навъ растани ботлокии гулхояш зард.

САҒБАЧА *сг* *бече* 1. бачаи саг. 2. *таҳқ.* калимаи қабеҳ нисбат ба одами бадзот.

САҒБОЗ *сг* *баз* 1. дӯстдори саг. 2. омӯзандаи саг.

САҒБОН *сг* *бан* бонигари сагон, он ки ба бонӣ кардани сагон машғул аст.

САҒДИДА *сг* *диде* *гурбаи сағдида* ҳаросон, ба воҳимаафтада.

САҒДИЛ *сг* *дил* *киноя аз бераҳм, сангиндил.*

САҒДИЛӢ *сг* *диль* *киноя аз сахтдилӣ, озордиҳандагӣ; бадфеълӣ.*

САҒДОР *сг* *дар* соҳиби саг.

САҒЗАН *сг* *зан* *кит.* тири майда, ки пайконаш бисёр борик ва тез будааст.

САҒЗӢ//СИҒЗӢ//САКЗӢ *сг* *зӣ* *таър.* 1. мансуб ба сағзистон. 2. мансуб ба сакҳо (*қавми қадими эронитабор*). 3. сокини Сиистони қадим. 4. лақаби Рустами Достон. 5. лаҳҷаи систониён, ки яке аз забонҳои қадими эронист.

САҒӢ *сг* 1. амали саг чун газидан ва даридан ба дандон; сағӣ кардан рафтори ношоиста кардан. 2. *мач.* чанҷолу хархаша ва додуфарёд карда. 3. чизи паст ва бекора, пастсифат.

САҒМАҒАС *сг* *магас* *ниг.* хармагас.

САҒМАНИШ *сг* *манш* *ниг.* сағмизоҷ.

САҒМИЗОҶ *сг* *мзаж* он ки ҳӯи сағона дорад; бадҳашм.

САҒМОҲӢ *сг* *моҳӣ* *зоол.* моҳии калони дарёӣ, ки дарозияш то ба 3-5 метр мерасад, сараш ба сари саг монанд аст.

САҒОБӢ *сг* *обӣ* ҳайвони оби пӯшташ

пурқимат.

САҒПАРАСТ *сг* *параст* дӯстдори саг, сағбоз.

САҒПАРВАРӢ *сг* *парварӣ* парвариши саг, нигоҳубини саг.

САҒСОР *сг* *сар* 1. сағмонанд. 2. одами сағсар, одаме, ки сараш чун сари саг будааст. 3. *мач.* ҳарис; ҳариси дунёву мол.

САҒХОНА *сг* *хона* ҳона барои саг, катаки саг.

САҒЧА *сг* *ча* *ниг.* сағбача 1.

САҒҶОН *сг* *ҷан* ҷонсаҳт, пуртоқат.

САҒҶОНӢ *сг* *ҷанӣ* ҷонсаҳтӣ, пуртоқатӣ.

САҒАЛ *сг* *ал* *гуфт.* устухони калони ҳайвони ҳонагӣ (*ки дар шӯрбо ё ош пухта бошад*).

САҒИР *а.* *сғир* хурд, майда; хурдсол; *муқоб.* кабир, калон; сағиру кабир хурду калон, ҳама; сағир мондан бе падару модар шудан.

САҒИРА *сғир* 1. духтари хурдсол. 2. ятима, духтари бе падару модар. 3. умуман кӯдак, бачаи бе падару модар.

САҒИРАМОНДА *сғир* *е* *манде* ятиммонда, бепадару модар монда.

САҒИРАПАРВАР//САҒИРПАРВАР *сғир* *е* *парвар* // *сғир* *е* *парвар* 1. ғамхори ятимон. 2. тарбиягари ятимон.

САҒИРАХОНА *сғир* *е* *хона* *ниг.* сағирхона.

САҒИРӢ *сғирӣ* 1. хурдсолӣ, норасидагӣ ба балоғат. 2. ятимӣ.

САҒИРХОНА *сғир* *хона* парваришгоҳи кӯдакони бе падару модар; *муқ.* ятимхона.

САҒОНА *сғана* мақбарае, ки дар болои қабрҳо аз хишту санг созанд; гӯри аз хишту санг сохта.

САҒОНАШАКЛ *сғана* *шакл* монанди сағона, ба шакли сағона.

САҒР I *а.* *сғр* *кит.* дандон(ҳо)и пеш.

САҒР II *а.* *сғр* *кит.* 1. тангно, гузаргоҳи танг. 2. марз, сарҳад, ҳудуд; замини сарҳадӣ.

САҒРИБОРИК *сғр* *и* *барик* майдакафал (*ки аз сифатҳои хуби асп аст*).

САҒРИВАСЕЪ *сғр* *и* *васеъ* аспе, ки кафали васеъ дорад, асп ё ҳайвоне, ки қисми ақибаш калону

васеъ аст.

САҒРИПАҲН سغرى پهن *ниг.* сағривасеъ.

САҒРИПҶШ سغرى پوش кафалпӯш, матоъ ки бо он сағрии асп, хар, гов ва ғ.-ро мепӯшонанд.

САҒРӢ سغرى кафал (*қисми пасини тана(-и асп, хар ва ғ.)*).

САД صد шумора даҳ карат даҳ.

САД(Д) سد банд, девора; девор; монеа дар сари роҳи чизе; **садди роҳ** монеа дар сари роҳ; **садди Чин** девори машҳури хитойӣ; **сад бастан** (**кашидан**) банд сохтан (дар сари роҳи об).

САДА I سده *бот.* гучум, қайрағоч; ♦ **сада соя** диҳад, бед хода (*зарб.*).

САДА II صده сад сол, аср, қарн; садсолағӣ.

САДА III صده гурӯҳи саднафара; дастаи садкаса.

САДА IV سده яке аз чашнҳои қадими миллии мо, ки рӯзи даҳуми баҳманмоҳ (29-30 январ) баргузор мегардид, аз Сада то Наврӯз панҷоҳ шаб ва панҷоҳ рӯз будааст.

САДА V سده *таър.* воҳиди марзбандии баъзе аз ноҳияҳои кӯҳӣ дар аморати Бухоро.

САДАБЕД سده بيد *ниг.* сурхбед.

САДАД *а.* صدد *кит.* ният, қасд, азм; майл; **дар садади** ... дар нияти..., дар пайи...

САДАҚА *а.* صدقه пул ё чизе, ки ба мӯхтоҷон ва бенавоён чун хайрот дода мешавад; хайрот; **садақа додан** (**кардан**) хайрот додан; **садақа пурсидан** (**талабидан**) хайрот талаб кардан; **садақа радди бало** мақолест, ки садақаталабҳо мегӯянд.

САДАҚАХҶР صدقه خور он кӣ бо садақагирӣ (чиз пурсидан аз қасон) умр мегузаронад.

САДАҚАХҶРӢ صدقه خورى садақаталабӣ, садақагирӣ.

САДАМА/САДМА صدمه осеб, зарар; зарба, лат; **садама задан** ба чизе, *коре* осеб расондан, зарба задан.

САДАРАЙҶОН سده ریحان *бот.* навъи райҳон, ки ба сада монанд аст.

САДАФ *а.* صدف моддаи дурахшдори қиматбаҳост, ки аз он тугма, дастаи корд ва ҳар гуна ашёи зинатӣ месозанд.

САДАФГҶН صدف گون садафранг.

САДАФДАНДОН صدف دندان он ки дандонҳои чун садаф сафед дорад (*сифати маҳбуба*).

САДАФИН صدفین аз садаф сохташуда; монанди садаф: **дандонҳои садафин**.

САДАФӢ صدفی *ниг.* садафин.

САДАФКОРӢ صدف کاری садафмонанд, мисли садаф.

САДАФОСО صدف آسا садафмонанд, мисли садаф.

САДАФПОРА صدف پاره пораи садаф, қисмати ночизи садаф.

САДАФРАНГ صدف رنگ *ниг.* садафгун.

САД(Д)БАНДӢ سد بندی бунёди сатт, сохтани об-банд.

САДБАРГ صديبرگ гули сербарги хушбӯй.

САДБАРГЗОР صديبرگ زار чое, ки садбарг бисёр аст.

САДГЕС سد گيس *ниг.* садкес.

САДГУНА صدف گونه ҳархела, гуногун

САДДОНА صددانه шадда ё риштае, ки ба он сад мӯҳра гузаронда шуда бошад; **тасбеҳи сатдона** а) тасбеҳи садмӯҳра; б) *мач.* аломати зӯҳди риёкорона.

САДИД *а.* سديد *кит.* устувор; маҳкамирода; соҳибэҳтиром.

САДИҚ صديق *ниг.* содиқ.

САДӢ صدی 1. аз сад (100) иборатбуда. 2. садсӯма.

САДКЕС/САДГЕС سد کيس // سد گيس *кит.* тиру камон, рангинкамоне, ки хангоми офтоббон дар осмон пайдо мешавад.

САДКОРА صد کاره 1. он ки аз дасташ чандин кор меояд. 2. он ки дар як вақт ба чандин кор иқдом меварзад. 3. *мач.* одами дар кор ноустувор, бесубот; **Салими садкора** - ҳама кораш нимкора (*зарб.*).

САДҚА *а.* صدفه *гуфт.* қурбон, фидо; **садқа шудан** фидо гардидан (*барои қасе*); **садқаи сарат шавам!** қурбонат шавам!, фидоят гардам!; **садқаи гап шав!** дар ҳаққи одами кундфаҳм гӯянд; **садқаи сар!** бало ба пасаш!

САДО I صدا савт, овоз; **акси садо** овозе, ки аз инъикоси овоз дар кӯҳ ё чои дигар пайдо шу- да дубора ба гӯш мерасад; **садои по** шарфаи по; **садои баромадан** овоз шунида шудан; **садо додан** а) овоз баровардан, ба чеги касе чавоб гардондан; б) шунида шудан; **садо кардан** чег задан.

САДО II а. صدا маҷ. радио; **садову симо** радио ва телевизион.

САДОБАРДОР صداپرداز он ки дар таҳияи намо- иш ё филме вазифаи танзими овозро ба ўҳда дорад, танзимгари овоз.

САДОГИР صداگیر гирандаи садо, қабулкунанда ё ба худ кашандаи садо.

САДОГИРИФТА صداگرفته он ки овозаш гирифта бошад.

САДОГУЗАРОН صداگذران гузаронандаи садо, он чи садоро аз тарики худ мегузаронад.

САДОД а. سداد кит. 1. ростӣ, дурустӣ. 2. адолат.

САДОДЕХ صداده садодиҳанда, овоздиҳанда.

САДОДИХӢ صدادهي садо додан, овоз баровардан.

САДОДОР صدادار дорандаи садо, овоздиҳанда: зангулачаи садодор.

САДОҚАТ а. صداقت дӯстии самимӣ, дӯстӣ аз рӯи ростӣ ва дурустӣ; самимият; вафодорӣ; **бо садоқат** самимона, аз таҳти дил; **бо камоли садоқат** аз рӯи ихлосу самимият, бо самимияти комил; **садоқат доштан** ба касе самимӣ будан, вафодор будан ба касе.

САДОҚАТКОР صداقت کار ниг. **садоқатманд**.

САДОҚАТМАНД صداقتمند самимӣ, вафодор, ихлосманд.

САДОҚАТМАНДӢ صداقتمندی самимият, ихлосмандӣ, вафодорӣ.

САДОҚАТМАНДОНА صداقتمندانه аз рӯи ихлос, аз таҳти дил, бо самимият, самимона, ихлосмандона.

САДОНИШОН صدانشان фурунишони садо.

САДОНОГУЗАР صداگذار хосияти нагузаронидани садо.

САДОНОГУЗАРӢ صداگذارى нагузаронидани садо, қобилияти садо ё овозро нагузаронидан.

САДОНОГУЗАРОНӢ صداناگذرانی шакли бавоситаи **садоногузаронӣ**.

САДОНОК صداناك 1. садодор. 2. збш. як қисм овозҳои забон ғайр аз ҳамсадоҳо ва нимсадоҳо.

САДОНОКӢ صداناكي мансуб ба **садонок**.

САДОПАРДА صداپرده анат. торҳои тавлиди овоз: **садопардаи гӯш** пардаи овозии гӯш.

САДОРАС صدارس масофае, ки дар он овоз шунида мешавад.

САДОРАТ а. صدارت 1. раис будан, раисӣ кардан. 2. ҳайати раёсат, раёсати маҷлис. 3. таър. сарвазирӣ, вазорат. 4. яке аз мансабҳои динӣ дар аморати Бухоро.

САДОФУРУБАРИ صدافروبری садонишон будан.

САДОСАНЧ صداسنج андозагири садо, андозагири овоз.

САДПОРА صداپاره чок-чок, реш-реш (дил, чигар аз таъсири ишқ, ғаму андӯҳ); **дили садпора** дили пора – пора.

САДР а. صدر 1. сина. 2. аввал, оғоз, авали чизе. 3. нишастагоҳи боло, пешгоҳ. 4. маҷ. миёна; марказ. 5. болонишин, раис, сардор, пешво; вазир; сарвазир. 6. таър. олитарин унвони илмӣ дар Бухорои асрҳои охир, ки пас аз ўроқ ва судур меояд.

САДРАНГ صدرنگ рангин, гуногунранг, рангоранг.

САДРЕШ صدریش бисёр решдор, чок-чок (дил, сина).

САДРӢ صدرى 1. раисӣ, раёсат, сардорӣ. 2. мансаби садорат.

САДРНИШИН صدرنشین болонишин, пешгоҳнишин.

САДСОЛА صدساله 1. он ки сад сол умр дидааст; пир, куҳансол. 2. қадим, дерин: **қиссаи садсола**.

САДСОЛАГӢ صدسالگی :**чашии садсолагӣ** чашне, ки ба ифтихори садсолагӣ баргузор мешавад.

САДТО صدا сад дона; **садто-садто** сад-сад, садтоғӣ.

САДТӢ صدتو кит. садқабат, серқабат, қабатқабат.

САД

САДУМ *صدم* рақами тартибӣ аз сад.

САДУМИН *صدمين* ниг. садум.

САДЧАНД *صدچند* сад баробар, аз аввалааш сад бор зиёдтар.

САДЧОК *صدچاک* сахт чок – чок; реш– реш.

САДШИКАН *سدشکن* он чи банд, монеахоро аз байн мебардорад.

САДЯК *صدیک* аз сад ҳисса як ҳисса, кам, ночиз.

САДЯМОҚ *صدیماق* *гуфт.* 1. чома ва ё либосе, ки бисёр васла-ямоқ дорад. 2. хеле кӯҳна, фарсуда, дарбехдор, ямоқдор..

САДЯМОҚӢ *صدیماقی* чомаи фарсудаи бисёрвасла.

САӢҚ *سیاق* *гуфт.* :саӢқ-саӢқ гаштан овора гаштан, бекору беҳуда гаштан (дар чое).

САӢХАТ *а. سیاحت* сайр, гардиш, сафар (*бо мақсади тамошо*); чаҳонгардӣ; **саӢхати фаннӣ** экскурсия.

САӢХАТГОҲ *سیاحت گاه* ҷои гардиш, ҷои сайру тамошо.

САӢХАТДӢСТ *سیاحت دوست* он ки сайру саӢхатро дӯст дорад.

САӢХАТНОМА *سیاحت نامه* сафарнома, китоб ё дафтаре, ки дар он воқеаҳои сафаре баён ёфтааст, хотироти сафар.

САЗИДАН *سزیدن* *кит.* сазовор (лоиқ) будан, арзидан; раво (ҷоиш) будан.

САЗО *سزا* 1. сазовор, лоиқ, шоиста. 2. музд, подош, подоши некӣ ё бадӣ; ҷазо; **сазoi касерo** додан касерo ба подоши амалаш расондан; ҷазо додан; **ба сазoi** худ **расидан** ҷазoi худро дидан.

САЗОВОР *سزاوار* лоиқ, шоиста, муносиб: **сазoвoри тахсин**, **сазoвoри танбeҳ**, **сазoвoр будан**, **сазoвoр шудан**.

САЗОӢ *سزای* *таър.* 1. дар гузашта як навъ ҷазoi ҷисмонӣ, ки гунаҳкорро дар назди ҷамоат ҷӯб мезаданд. 2. он чи бо он ҳукми ҷазo ба иҷро мерасид (*мас., ҷӯби сазoй*).

САИД *а. سعيد* саодатманд, хушбахт, бахтиёр; нек, муборак; **рӯзи саид**, **иди саиди Рамазон**.

САИДТОЛЕӢ *سعیدطالع* фархундатолeъ, некбахт.

САИР *а. سغير* *кит.* 1. оташи шӯълавар. 2. *мач.* дӯзах.

САИС *а. سئیس* аспбон.

САИСӢ *سئیسى* шуғли саис, аспбонӣ.

САИСХОНА *سئیس خانه* аспхона.

САЙД *а. صید* 1. шикор кардан, шикор. 2. он чи онро шикор мекунад, ҷонвари шикоршаванда; **ба як тир ду сайд задан** (*мақ.*); **ба сайди касе афтодан** ба доми касе гирифтор шудан.

САЙДАФКАН *صیدافکن* сайёди моҳир.

САЙДГИР *صیدگیر* 1. шикоркунанда, шикорӣ. 2. сайёд.

САЙДГОҲ *صیدگاه* ҷои шикор.

САЙДОЗМУД *صیدآزمود* шикорчии ботаҷриба, сайёди таҷрибадор.

САЙДПАРАСТ *صیدپرست* шикорчии ашаддӣ, сайёди боиштиёқ.

САЙӢД *а. صیاد* сайдкунанда, шикорчӣ.

САЙӢДӢ *صیادی* шуғли сайёд; шикор кардан.

САЙӢЛ *а. سیال* равон (*дар бораи моеот*).

САЙӢР *а. سیار* 1. сайркунанда, гарданда. 2. он чи аз чое ба чое кӯчида меистад: **китобхонаи сай-ёр**, **кинои сайёр**, **суди сайёр**, **мачлиси сайёр**. 3. он чи аз дасте ба дасте гузашта меистад: **байраки сайёр**.

САЙӢРА *а. سیاره* *нуч.* чирми осмонӣ, ки гирди офтоб ҷарх мезанад ва аз он нур ва гармӣ мегирад.

САЙӢРАШИНОС *سیاره شناس* он ки ба омӯзишу пажӯҳиши сайёраҳо машғул аст.

САЙӢРАШИНОСӢ *سیاره شناسی* илми шинохти сайёраҳо.

САЙӢФ *а. سیاف* *кит.* 1. шамшерзан. 2. *таър.* ҷаллод.

САЙӢХ *а. سیاح* саӢхаткунанда, сафаркунанда бо мақсади омӯзиш, чаҳонгард, гардишгар, гардишгарой.

САЙӢХӢ *سیاحی* чаҳонгардӣ.

САЙИБ *а. ثیب* *кит.* марди зандида, бевамард.

САЙИБА *а. ثیبه* зани шавҳардида, бева.

САЙИД *а.* سيد 1. *д.* он ки аз хонаводаи пайгамбар бошад, он ки шачарааш ба Мухаммад (*с*) мерасад. 2. бузург, сардор, пешво.

САЙИДА//САЙИДАТ سیده//سید бону, хотун.

САЙИН *а.* صیین мустаҳкам, маҳкам, устувор.

САЙҚАЛ *а.* صیقل занги чизеро равондан; чило додан; чило, пардоз; **сайқал додан** *а)* чило додан, суфта кардан, пардоз додан, *б)* *мач.* губори чизеро равондан (*мас., дилро*); **сайқал задан** пардоз додан, чилодор кардан; **сайқал ёфтан** чилодор шудан, аз губору занг пок гардидан; тезу буранда шудан, обутоб ёфтан (*мас., корд, шамшер*).

САЙҚАЛГАР صیقل گر он ки ба корҳои чилодиҳӣ ва зангзудой машғул аст.

САЙҚАЛГАРӢ صیقل گری амали чило додан ва занг зудудан.

САЙҚАЛДИХӢ صیقل دهی зудудани занг ва чилодиҳӣ (*ба оина, шамшер ва ғ.*).

САЙҚАЛДОР صیقل دار чилонок, пардоз додашуда.

САЙҚАЛӢ صیقلی 1. *мансуб ва марбут ба сайқал.* 2. сайқалдиҳанда, косиб ва хунарманди сайқалдиҳанда. 3. сайқал додашуда, чилоёфта.

САЙҚАЛКОР صیقل کار *ниг.* сайқалӣ.

САЙЛ I //СЕЛ *а.* سيل чараёни оби борон, оби зиёде, ки ба сабаби боришҳои зиёди паёпай ва об шудани яхҳо бо шиддат ва суръат қорӣ мегардад.

САЙЛГОҲ//СЕЛГОҲ سيلگاه селтоз, маҷрои сел, чараёнгоҳи сел.

САЙЛОБ//СЕЛОБ سيلاب оби тунду тез, оби сел, обе, ки бар асари баланд шудани оби дарёҳо ва дар кӯҳу даштҳо аз сабаби боронгарӣ ё офати дигар (*канда шудани сад, об шудани яхҳо*) пайдо мешавад.

САЙЛОН *а.* سيلان [*аслаш саялон*] қоришавӣ, қоришавии об, хун ё моеи дигар; **оби сайлон** оби қорӣ.

САЙЛОНИЯТ *а.* سيلانيت *физ.* маҷрои ҳаракати ҷисмҳои моеъ, газ ва ғ барқ.

САЙПРАФТОР//СЕЛПРАФТОР سيل رفتار тезрафтор, тундрав (*сифати асп*).

САЙР سير 1. гардиш, сафар, саёҳат, тамошо; **сайри боғ** гардишу истироҳат дар боғот. 2. тамошои идона; **сайр кардан** *а)* гардиш кардан; *б)* аз назар гузарондан; **сайри сулук** тай кардани марҳилаҳои гуногун дар тасаввуф; **сайри таърихӣ** назар афкандан ба таърих ва рӯйдодҳои гузашта.

САЙРА سيره парандае аз чинси гунчишк буда, монанди чур (чул) ва булбул хушовоз аст.

САЙРАФӢ صيرفي он ки пули сараро аз носара чудо мекунад, заршинос, касе, ки касбу кораш додугирифтӣ пул ва ё иваз кардани пул бо пул аст, сарроф.

САЙРГОҲ سيرگاه қои сайру гардиш; қое, ки сайр барпо мешавад.

САЙРОН//САЯРОН سيران *кит.* сайр, гашт, гардиш, рафтор.

САЙТ I صيت *кит.* овоза, шӯҳрат; овози нек.

САЙТ II سیت *итт.* нишони махсуси як шахс ва ё як корхона дар шабакаи интернет.

САЙФ I سيف *кит.* шамшер; **соҳиби сайф ва қалам** он ки ҳам шамшерзан асту ҳам қаламзан.

САЙФ II صيف *кит.* тобистон, фасли гармо.

САЙФИЯ صيفيه *кит.* қое, ки тобистонро он ҷо гузаронанд; бустонсаро.

САЙФӢ صيفي *кит.* тобистонӣ, ҳар чизи мансуб ба тобистон.

САЙФУР سيفور *кит.* матои абрешимини нафис.

САЙҲА//САЙҲАТ صيحه//صیحت *кит.* ҷеғ, бонг ва фарёди даҳшатангез.

САЙХУН سيحون *кит.* номи таърихии дарёи Сир.

САКАЛТУ سيكلتو *гуфт.* бекорагард, сарсарӣ, муфтхӯр.

САКАНА//САКАНАТ سکنه//سكنت 1. оромӣ, сукунат, дар қое қарор ва ором гирифтани. 2. сокинон, бошандагон.

САКАРОТ *а.* سكرات *ҷ.* сакрат; 1. беҳушӣ ва мастихо. 2. талвоса, қонканӣ; **сакароти марғ (мавт)** талвосаи пеш аз марғ, ҳолати қонканӣ, ҳолати назъ.

САКАРОТУЛМАВТ *а.* سكرات الموت ҳолати пеш аз марғ, ҳолати назъ.

САК

САКИНА//САКИНАТ *а. سكينه//سکينت* оромӣ, осудагӣ, ором.

САКИЧ *سکچ кит.* ангури хушкшуда, мавиз.

САККОК *а. سکاک кит.* 1. он ки пули танга сик-ка мезанад, дар рӯи танга дарч мекунад. 2. кордгар, кордсоз.

САККОКӢ *а. سکاکی кит.* амал ва шуғли саккок.

САКОҲАН *سکاهن ниг.* сикоҳан.

САКР *а. سکر* пеши роҳи чизеро бастан, аз пеши чизе садд мондан, садди роҳ кардан.

САКРАТ *а. سكرت кит.* беҳушӣ, аз тарс шах шудан; мастӣ; **сакрати чавонӣ** *мач.* гурури чавонӣ.

САКРОН *а. سکران кит.* маст.

САКСАВУЛ *سکسول* дарахти кӯтоҳқад ё буттаҳои калон, ки дар биёбонҳои Осиёи Марказӣ мерӯяд ва гармии хезумаш хеле баланд мешавад, **тоғ** ва **туғ** ҳам меноманд; **ангишти саксавул** ангишти беғубори серҳарорат, ки аз чӯби саксавул тайёр карда мешуд ва барои гарм кардани сандалӣ ба кор мерафт.

САКСАВУЛЗОР *سکسولزار* анбӯҳи дарахти саксавул.

САКСОФОН *лот. سکسافان мус.* асбоби мусиқии дамӣ.

САКТА *а. سکتە тиб.* 1. фалачи қалб, резиши хун ба мағз, ё баста шудани раги хун, ки боиси марги ногаҳонӣ мешавад; **сактаи қалб** фалачи дил **сакта кардан** а) ба фалачи дил гирифтор шудан, ногаҳонӣ мурдан; б) таваккуф, ист, суст шудани ҳаракати чизе; **сакта овардан** боиси таваккуфи коре гардидан, аз ҳаракат боз доштан; ҳалал расонидан. 2) *адш.* зиёдатӣ ё камии ҳарфе дар мисраъ, ё калимаи душворталаффуз, ки ба вазни шеър ҳалал мерасонад.

САКТАМАЛЕҲ *سکته‌مليح* сактаи малеҳ, ҳичои зиёдатӣ дар вазни мисраъ, ки чандон ҳалале намерасонад ва ҷоиз дониста мешавад.

САКТАХОНӢ *سکته‌خوانی* ист ва таваккуфи бечо вақти хондани чизе ба сабаби нағз надонистани матн.

САКУБО//СУКУБО *ю. سکوبا кит.* рӯҳонии оли-рутба дар дини насронӣ, аскуф.

САҚАВ *سقو гуфт.* он ки забонаш гирифта гап

мезанад, тутила.

САҚАМ *а. سقم* беморӣ, касалӣ; нотобӣ.

САҚАНҚУР *سقنقور зоол.* чонвари сусмормонанд бо чор дасту по, ки дар об ва хушкӣ зиндагӣ мекунад.

САҚАР *а. سقر д.* дӯзах, ҷаҳаннам.

САҚАТ *а. سقط* 1. ҳар чизи вайрон, бефоида, ноқис, паст. 2. дашном, фаҳш; **сақат гуфтан** дашном додан; **сақат шудан** мурдан, нобуд шудани чорпо.

САҚАТҲИММАТ *سقطه‌مت* пастҳиммат, беҳиммат, дунҳиммат.

САҚИЛ I *а. ثقيل* вазнин, гарон; *муқоб.* **хафиф, сабук; иборати сақил** ҷумлаи душворфаҳми ғализ.

САҚИЛ II *а. صقيل* сайқал додашуда, ҷилоёфта, ҷилонок.

САҚИМ *а. سقيم* 1. бемор, касал, мариш, ранчур; очиз, дармонда. 2. нодуруст, хато, ғалат.

САҚИРЛОТ *а. سقرلات//سقرلاط* матои нафисе, ки бештар ба ранги сурх ё кабуд будааст; як навъ матои зардӯзӣ, ки дар қадим онро дар Бағдод мебофтаанд.

САҚИЧ *سقيچ* самғи дарахте, ки онро ба таври махсусе тайёр карда мехоянд; чизе ки аз мум пухта ба даҳон гирифта мехоянд; **сақичро аз даҳон бе қил кашидан** *киноя аз* хеле маккору ҳилагар будан.

САҚИЧАК *سچک гуфт.* часпак, часпанда (*мас.* , *лой*).

САҚӢ *а. سقى* оббёри, обдиҳӣ.

САҚҚО I *а. سقا кит.* обоваранда, обкашон, машкоб.

САҚҚО II *а. سقا* курача, гулӯлача.

САҚҚО III *а. سقا ниг.* сафил.

САҚҚО IV *а. سقا* як навъ мурғ, ки дар русӣ пеликан гӯянд.

САҚҚО V *а. سقا* 1. дар бозии қимор пули ҷамъшударо гӯянд. 2. як навъ бозӣ дар қарта.

САҚҚОБОЗӢ *سقابازی* курачабозӣ, гулӯлачабозӣ.

САҚҚОДОР *سقادار* он чи сакқо ё сакқоча дорад.

САҚҚОЙ سقائى машкобӣ, обкашӣ.

САҚҚОЛ *a.* سقال сайқалдиханда, он ки чизхоро сайқал диҳад.

САҚҚОМОНАНД سقامانند ҳар чизи кулулаи ба саққо монанд.

САҚҚОХОНА سقاخانه машкобхона.

САҚЛОБ//САҚЛАБ *a.* سقلاب//سقلاب//سقلاب 1. наҷоди славянҳо. 2. мамлакати славяннишин.

САҚЛОБӢ//САҚЛАБӢ سقلابى//سقلابى мансуб ба Сақлоб, славянӣ.

САҚЛОТУН *ю.- a.* سقلاطون 1. ниг. сақирлот. 2. маҷ. кабудранг.

САҚМУНИӢ *a.* سقمونيا шираи решаи гиёҳест, ки дар кӯҳҳо ва заминҳои санглох мерӯяд, барои муолиҷаи баъзе бемориҳои меъда ҳамчун дафъи кичча *ва г.* ба кор меравад ва талхмаза буда, исҳоли сафро меорад; муқ. маҳмуда 2.

САҚОЛАТ *a.* ثقات вазнинӣ, гаронӣ.

САҚОМ *a.* سقام беморӣ, касалӣ, ранҷурӣ.

САҚОМАТ *a.* سقامت кит. беморӣ, бемор шудан.

САҚОЯ *a.* سقايه 1. обёрӣ. 2. зарфи обнӯшӣ; пиёла, чом.

САҚР *a.* صقر кит. боз, шохин.

САҚФ *a.* سقف шифти хона, пӯшиши болои хона.

САҚФДОР سقفدار дорои шифт.

САЛ//СОЛ سال//سال намад барои гузаштан аз об.

САЛАБ سلب *кит.* 1. либоси чангӣ. 2. либос, пӯшок.

САЛАВОТ صلوات *д. ч.* салот; дуо; намоз; салавот **фиристондан** *д.* дуо дуруд, ки вақти зикри номи пайғамбар Муҳаммад (с) ба овози баланд гуфта мешавад; **ба гузашта салавот** кори гузаштара набояд ёд кард.

САЛАНГ سنگ *бот.* растанӣ аз чинси хоршутур ва шӯра, ки дар регзорҳо мерӯяд.

САЛАНГ-САЛАНГ سنگ سنگ :саланг-саланг гаштан *гуфт.* бекор гаштан.

САЛАСУЛБАВЛ *a.* سلسالبول *тиб.* нигоҳ дошта натавонистани бавл, чакмезак.

САЛАТ سلط 1. коҳу. 2. нуқл ва газак, ки аз коҳу ва сабзавоти дигар тайёр мекунанд.

САЛАФ I *a.* سلف *кит.* аҷдод, пешинагон, гузаштагон; муқобили халаф.

САЛАФ II *a.* صلف лоф задан, худнамоӣ кардан.

САЛАФИЯ *a.* سلفيه (*аз вожаи салаф* пешинӣ, гузаштагон) номи умумии арбоби дини ислом, ки дар давраҳои мухталифи таърихи ислом шеваи зиндагӣ ва дину ойини пешвоӣ дар раи аввал (ас-салаф-у-солеҳун)-ро тарғиб карда, ҳамаи навғониҳои баъдиро бидъат маънидод мекарданд; Ибни Ҳанбал, аш-Шофеъ, Ибни Таймия, ваҳҳобиён, фарандиён, иттиҳодияи ал-Ихвон-ул-муслиминро ба аҳли салаф нисбат медиҳанд; дар таҳқиқоти муҳақиқони Ғарб салафия бо бунёдгароӣ ва суннатгароӣ муродифи ҳам доништа шудаанд.

САЛАФИӢ سلفى аз аҳли салаф, он ки давраи аввали исломо қабул дошта, дар баъзе нуқоти исломи имрӯз муҳолифат дорад, пайрави исломи бунёдӣ.

САЛАФУТ *a.* سلفوت олами гузаштагон, замони қадим, замони гузаштагон.

САЛБ I *a.* سلب 1. ҷудо кардани чизе аз чизе. 2. рабудан; дуздидан, ғорат. 3. *фалс.* нафӣ, инкор; муқоб. эҷоб.

САЛБ II *a.* صلب ба дор кашидан, ба дор задан.

САЛБӢ سلبى манфӣ; **ҷавоби салбӣ** ҷавоби манфӣ.

САЛВАТ//СУЛВАТ *a.* سلوت хурсандӣ, хушнудӣ, шодкомӣ; тасаллӣ, ором.

САЛВӢ *a.* سلوى *ниг.* салво I.

САЛВО I *a.* سلوى асал, ангубин, шахд.

САЛВО II *a.* سلوى бедона, вартишк.

САЛИБ *a.* صليب *д.* хоч, хоч, чалипо, чӯб ва ё филизи чорчиллик, ки аҳли насоро бар вай ибодат кунанд; **Салиби Сурх** созмони хайрияи байналмилалӣ.

САЛИБДОР صليبدار дорандаи салиб; аҳли насоро.

САЛИБӢ صلبى 1. чалипой; салибшакл. 2. насронӣ.

САЛИБКАШӢ صليب كشي *д.* салиб кашидан, ба ҷо овардани расми салиб кашидан.

САЛ

- САЛИБШАКЛ** صليب شكل ба салиб монанд.
- САЛИҚА** *а.* سليقه 1. табиат, сиришт; завқ, қобилият. 2. тарз, услуби баён.
- САЛИҚАДОР** سليقه دار 1. соҳибзавқ. 2. қобилиятнок.
- САЛИҚАНОК** ناك سليقه *ниг.* салиқадор.
- САЛИМ** *а.* سليم солим, саломат, сиҳҳат.
- САЛИМДИЛ** سليم دل 1. софдил. 2. содадил.
- САЛИМҚАЛБ** سليم قلب *ниг.* салимдил.
- САЛИМУЛФИТРА(Т)** *а.* سليم الفطره // سليم الفطرة покфитрат, некӯсиришт.
- САЛИС** *а.* سليس равон, мавзун (*сухан*).
- САЛИТА** *а.* سليطه зани пургӯй; чангара, пургӯй.
- САЛКАШ** سلکش 1. паромчӣ, ронандаи киштии гузора. 2. амадрон, салчӣ.
- САЛҚ/СИЛҚ** *а.* سلق лаблабуи қанд.
- САЛҚИН** سلقين *гуфт.* ҳавои сарди форам, серун.
- САЛҚИНӢ** سلقيني ҳавои серуни форам.
- САЛҚИНШАВӢ** سلقين شوى серуншавии ҳаво.
- САЛҚУД** *т.* سلقود *лаҳҷ.* сустшуда; *муқоб.* таранг.
- САЛЛА** *а.* سله дастор, аммома: **саллаи афғонӣ**, **саллаи занбарӣ**, **саллаи каловабаст**, **саллаи муллобачагӣ**, **саллаи шалғамӣ**, **аҳли салла** шудан ба бастани саллаи муллогӣ сазовор шудан, муллои хатмкарда шудан.
- САЛЛАБАНДОН** سله بندان *таър.* дар гузашта иде будааст, ки барои зани соҳиби се фарзанд ва ё зани синнаш аз сӣ гузаштаи бефарзанд салла мебастанд.
- САЛЛАДОР** سله دار он ки салла бандад; шахси салла дар сар.
- САЛЛАКОСА** سله كاسه чиҳозест аз шохчаҳои на-вдаи дарахт, ки бофта шудаанд ва барои овехта ниғахдории хӯрокворӣ истифода ме-шавад.
- САЛЛАМНО** سلمنا *гуфт.* аҳсан, офарин.
- САЛЛОТ** سلات 1. *шакли гуфтугӯи* солдат. 2. *дар бози қарта* валет.
- САЛЛОХ** *а.* سلاخ он ки гӯсфанд ё чорпои дигар-

ро кушта пӯст меканад; қассоб (*дар кушишхо-на*).

САЛЛОХӢ سلاخي амал ва шуғли саллох.

САЛЛОХХОНА سلاخ خانه кушторгоҳи чорпоён, кушишхона.

САЛМА سلمه чизи нодаркор, ки боиси ташвиши касе шудааст; **салмаи сақат** бори зиёдотӣ, боиси ташвиш дарди сар; **салмаи сар шудан** боиси ташвиш, дарди сар, бори зиёдӣ шудан ба касе.

САЛМАКӢ سلمكي *мус.* номи оҳанг аз навоҳои бостонӣ.

САЛМО سلما *кит.* 1. номи зани зебодар араб. 2. *маҷ.* маъшуқа.

САЛО *а.* صلا калимаест, ки вақти даъвати ҷамоа барои зиёфат, тӯй ё анҷоми коре гуфта меша-вад; ҷеғ, нидо; даъват; **салои ом** даъват карда-ни ҳамаи мардум, даъвати умумӣ; **сало задан** ҷеғ задан, нидо кардан; даъват кардан.

САЛОБАТ *а.* صلايت 1. саҳтӣ, мустаҳкамӣ, қоимӣ. 2. савлат, маҳобат, ҳашамат; **салобати касе зер кардан** касеро аз ҳашамат ва салобати касе худро гум кардан. 3. *кит.* тарс, ваҳм.

САЛОБАТДОР صلايت دار боҳайбат, ҳайбатнок, босалобат, дорои салобат.

САЛОБАТНОК صلايت ناك *ниг.* салобатдор.

САЛОИҚ *а.* سلايق 4. салиқа.

САЛОМ *а.* سلام 1. сулҳ, амну амон, амон. 2. ду-руд, тахният; **салому алайк** дуруд бар ту! (*ибо-раест, ки вақти вохӯрӣ бо касе гӯянд*); **саломии низомӣ** саломии ҳарбиён бо қоидаи махсус; **са-ломи оташин** дуруди самимӣ; **саломии хушк** салом додан бидуни аҳволпурсӣ; **салом-алайк будан (доштан)** бо касе шинос будан, шиносӣ доштан; **салом додан // салом кардан** вақти вохӯрӣ салому алайк гуфтан; ба салом(и) касе омадан ба зиёрати касе омадан; **саломии касеро алайк нагуфтан** (нагирифттан) ба касе илтифот накардан, ҳавобаланд ва қасношинос шудан; **салому алайк барҳам хӯрдан** қатъи робита кардан, ногап шудан (*ду кас байни ҳам*); **са-ломро нася кардан** салом надодан, илтифот накардан; **салом расонидан** ба касе аз тарафи касе ба касе салом гуфта, ҳолпурсӣ кардан; **ҷавоби саломро гардондан** (додан) ба саломии касе алайк гуфтан.

САЛОМАТ *а.* سلامت тандурустӣ; **гӯшаи саломат**

чои амн, чои беҳавфу хатар; **чон ба саломат бурдан** аз тахлукае сихат ва бе осебу офат халос шудан; **саломат ёфтан** сихат шудан, офият ёфтан; **саломат мондан** зинда будан, сихат будан; беосеб мондан, нобуд нашуда мондан; **саратон саломат бошад...** саломат бошад..., осебе набинед..., зинда бошад.

САЛОМАТИ سلامتی тандурустӣ, сихат будан.

САЛОМАТМОНДА سلامت‌مانده он ки аз хавфу хатаре эмин ва солим мондааст, чон ба саломатбурда.

САЛОМНОМА سلام‌نامه суруди махсусе, ки вақти ба хонаи домод омадани арӯс хонда мешавад.

САЛОМОНА سلامانه ҳада ё туҳфа, ки ба бузургон ҳангоми зиёрати онҳо дода мешуд.

САЛОМХОНА سلام‌خانه кҳн. толори қабулгоҳи амир.

САЛОСА а. ثلاثه сегона, сенафарӣ.

САЛОСАТ а. سلامت нармӣ, ҳамворӣ, равонӣ, мавзунӣ (сифати сухан).

САЛОСАТНОК سلامت‌ناк дорои салосат, равон, мавзун(сифати сухан).

САЛОСИЛ а. سلسله ҷ. силсила.

САЛОТ а. صلات// صلوا д. намоз; **салоти чаноза** намозе, ки вақти дафни мурда хонда мешавад; **савму салот** рӯзаву намоз.

САЛОТАТ а. سلطنت кит. забондарозӣ, серчоғӣ, чангара будан (оид ба зан).

САЛОТИН а. سلطان ҷ. султон.

САЛОҲ а. صلاح хайр, некӣ; **салоҳи кор** хайрияти кор; **салоҳ будан** нек будан; раво будан; **салоҳ дидан** росту дуруст шуморидан, раво донистан; маслиҳат дидан, муносиб доништан.

САЛОҲДИД صلاح‌ديد некшуморӣ, муносибдонӣ раводид.

САЛОҲИЯТ а. صلاحيت лоиқ будан, сазовор будан; шоистагӣ, сазоворӣ.

САЛОҲИЯТДОР صلاحيت‌دار босалоҳият, он ки салоҳияти коре ӯ чизеро дорад.

САЛОЯ а. صلايه санге, ки дар болояш чизеро (мас., ранг ё доруеро) монда месоянд; **салоя кардан** соидан, майда (хока) кардан (дар байни ду санг).

САЛРОНИ سلراني амадронӣ, рондани сал барои гузаштан аз дарё.

САЛСАБИЛ а. سلسبيل кит. 1. оби гуворо, оби софи равону хушхӯр. 2. д. номи чашмае дар бихишт.

САЛСОЛ I а. سلسال оби равони соф ва гуворо.

САЛСОЛ II صلصال 1. гиле, ки барои сохтани сафол тайёр карда мешавад. 2. д. гиле, ки Худо одамро аз он сириштааст.

САЛТ سلت гуфт. холӣ, бебор (мас., асп); **аспи салт** аспии зинкардаи бебор ва бесаворае, ки йетак карда баранд; **салт бурдан** асп ӯ харро бе бор ӯ бе савора бурдан.

САЛТАНАТ а. سلطنت подшоҳӣ, фармонравой, ҳукмронӣ; подшоҳӣ кардан.

САЛТАНАТХОҲ سلطنت‌خواه он ки толиби тоҷу тахт аст, тахталаб.

САЛТАНАТХОҲӢ سلطنت‌خواهی талабгори тоҷу тахт будан.

САЛТСАВОР سوار савори аспии бебор.

САЛҲ I а. سلخ кит. рӯзи охирини ҳар як моҳи камарӣ; муқоб. ғурра.

САЛҲ II а. سلخ кит. пӯст кандан.

САЛЧӢБ سلچوب чӢбе, ки аз он амад тайёр мекунанд.

САЛЧ а. تلج барф.

САЛЧУҚИЁН سلجقيان ҷ. салчуқӣ таър. 1. иттиҳоди қавмҳои туркӣ. 2. сулолае бо номи ин қабила; қабилаи туркнажод, ки баъдан ба номи пешвои онҳо Салчуқ машхур гардидаанд.

САЛЧУҚӢ سلجقى аз аҳли салчуқӣён.

САМ(М) а. سم кит. захр.

САМАД а. صمد поянда, ҳамеша, ҷовид (яке аз сифатҳои Худо).

САМАДИЯТ а. صمديت кит. абадият, ҷовидонӣ; **боргоҳи самадият** даргоҳи Худованд.

САМАК а. سمک кит. моҳӣ; **аз само то самак** аз авҷи осмон то қаъри Замин, дар ҳама ҷо.

САМАН I ثمن кит. баҳо, нарх, арзиш.

САМАН//СУМАН II سمن ниг. ёсуман.

САМАНБАР//СУМАНБАР *сман бар* гуландом; зебо, хушрӯй.

САМАНБАРГ//СУМАНБАРГ *сман барг* мисли гули саман; сафедбарг.

САМАНБҮ//СУМАНБҮ(Ӣ) *сман бо(ӣ)* 1. дорои бӯи саман. 2. *мач.* хушбӯй, муаттар.

САМАНД *сманд* 1. аспи рангаш моил ба зардӣ, булутиранг. 2. умуман асп; **саманди бодпо** аспи тезрафтор.

САМАНДАР *сман дар* 1. чонвари калтакалосмонанд, ки ҳам дар об ва ҳам дар хушкӣ зиндагӣ мекунад. 2. чонвари афсонавие, ки гӯё дар оташ намесӯзад.

САМАНЗОР//СУМАНЗОР *сман зар* ёсуманзор, гулзор.

САМАНСО(Ӣ)//СУМАНСО(Ӣ) *сман са(ӣ)* киноя аз атрош, атрафшон; хушбӯй, муаттар.

САМАР I *а. ثمر* 1. мева, бор, бори дарахт; **то реша дар об аст, умеди самаре хаст** (*зарб.*). 2. *мач.* ҳосил, натиҷа; **самар додан** а) бор овардан, мева кардан, борвар шудан; б) *мач.* натиҷа бахшидан.

САМАР II *а.* 1. бегоҳӣ, торикии шаб. 2. сухан; афсона ва ҳикояи шабона; афсона; ҳикоя.

САМАРА *а. ثمره* *ниг.* **самар I**.

САМАРАБАХШ//САМАРБАХШ *ثمره بخش* 1. ҳосилдиҳанда, боровар. 2. *мач.* натиҷанок.

САМАРАДОР *ثمره دار* *ниг.* **самаранок**.

САМАРАНОК *ثمره ناک* 1. боровар, ҳосилдиҳанда. 2. натиҷадиҳанда; судманд, фоидаовар.

САМАРАНОКӢ *ثمره ناکي* бороварӣ, фоидаовар будан.

САМАРАОВАР *ثمره آور* *ниг.* **самаранок**.

САМАРҚАНДӢ *سمرقندی* ҳар кӣ ва ҳар чизи *мансуб ба Самарқанд*: нони самарқандӣ.

САМБО *р. سمبا* *варз.* як навъ гӯштини маъмул.

САМБОЧӢ *سمباچي* он ки ба самбо машғул аст.

САМБҮСА *سمبوسه* *ниг.* **санбӯса**.

САМБҮСАПАЗ *سمبوسه پز* *ниг.* **санбӯсапаз**.

САМБҮСАПАЗӢ *سمبوسه پزي* *ниг.* **санбӯсапазӣ**.

САМБҮСАФУРҶШ *سمبوسه فروش* *ниг.* **санбӯсафурӯш**.

САМБҮСАФУРҶШӢ *سمبوسه فروشي* *ниг.* **санбӯсафурӯшӣ**.

САМҒ *а. صمغ* шилм, моддаи часпандае, ки дар танаю шохи дарахт пайдо мешавад ва бештар кахрабо дорад.

САМҒӢ *صمغي* *мансуб ба сағм*.

САМДОР *سمدار* заҳрдор, олуда бо заҳр.

САМЕЪ *а. سمیع* шунаванда, гӯшкунанда; **самеъ ва басир** шунаванда ва бинанда (*киноя аз доною зирак*).

САМИМ *а. صميم* 1. миёнаи ҳар чиз, миёнгоҳ; да-руни ҳар чиз; **аз самими қалб** аз таҳти дил. 2. *кит., мач.* таҳи дил.

САМИМИЯТ *صميميت* сидқӣ будан, садоқат.

САМИМӢ *صميمي* сидқӣ, аз таҳти дил; **дӯсти самимӣ** дӯсти содиқ.

САМИМОНА *صميمانه* аз сидқи дил, бо садоқат.

САМИН I *а. ثمين* *кит.* гаронбаҳо, пурқимат.

САМИН II *а. سمين* фарбеҳ, чоқ; ғафс; **нони самин** нони ғафси ғахин.

САММ *а. سم* *ниг.* **сам(м)**.

САММИТ *سميت* чаласаи якҷояи сарони якчанд кишвари иттиҳод.

САММО *а. صماء* *муаннаси асамм*; 1. санги сахт. 2. номи санге дар Байтулмақаддас.

САММУЛХИЁТ *а. سم الخياط* сӯрохи сӯзан.

САМО *а. سما* осмон.

САМОВӢ *سماوي* осмонӣ, *мансуб ба осмон*; **ҷисмҳои самовӣ**.

САМОВОР *р. سماوار* 1. зарфи филизии чумакдори маҳсус барои чӯшонидани об. 2. самоворхона, чойхона; **самовор мондан** об чӯшондан дар самовор барои чой, оташ мондан ба самовор.

САМОВОРХОНА *سماوارخانه* 1. ҷое, ки самовор чӯшонда мешавад. 2. чойхона.

САМОВОРЧӢ *سماوارچي* 1. он ки самовор

мечӯшонад. 2. соҳиби чойхона.

САМОВОТ *а.* سماوات *ч.* само.

САМОЙ I *сманн* *ниг.* самовӣ.

САМОЙ II //СИМОЙ *сманн* *мансуб ба* **самоъ** // **симоъ**.

САМОНА *а.* ثمان//ثمان ҳашт (*дар ададҳои таркибии арабӣ дар солиҳуморӣ истеъмол меёбад*).

САМОРИС *а.* سمارس *зоол.* як навъ моҳӣ, ки дар русӣ сарделка гӯянд.

САМОРУҒ *а.* سمارغ занбӯруғ.

САМОҲ *а.* سماح саховат, чавонмардӣ, кушодадастӣ, олиҳимматӣ.

САМОҲАТ *а.* سماحت некӯкорӣ, саховат, чавонмардӣ.

САМОҶАТ *а.* سماجт зиштӣ, густохӣ; шилқинӣ; бешармӣ.

САМОҶАТПЕША *а.* سماجتپيشه зишткор; густох, беҳаё, бешарм.

САМОӢ *а.* سماع *кит.* 1. шунидан. 2. шунидани нағмаи суруд. 3. вачду сурур ва пойкӯбию дастафшонии сӯфиён.

САМСОМ *а.* صمصام шамшери тезу бурон.

САМТ *а.* سمت 1. тараф, ҷониб, сӯ; ҷиҳат. **самти** *рост, самти қибла*. 2. роҳ, равиш, тариқ.

САМТГИРӢ *а.* سمتگیری самт ва тарафро муайян кардан, ҳадафро муайян кардан.

САМТӢБӢ *а.* سمتیابی пайдо намудани роҳи мувофиқ.

САМТУРРАӢС *а.* سمتالرائس *нуч.* нуктае аз осмон, ки рост дар болои сари одам воқеъ мешавад, нисфуннаҳор.

САМУМ *а.* سموم 1. боди гарму сӯзон, ки гиёҳхоро месӯзонад; гармсел; тафбод. 2. *мач.* офати ногаҳонӣ.

САМУР *а.* سمور *зоол.* 1. ҷонвари монанди рӯбоҳ, ки пӯсти сурхи моил ба сиёҳӣ дорад. 2. пӯсти ин ҷонвар, ки аз он пӯстин медӯзанд.

САМУРАӢ *яп.* سموري 1. он ки мансуб ба табақаи имтиёзноки феодалии Япония аст. 2. *мач.* ҷангҷӯӣ, ҷангӣ.

САМУРИН//САМУРӢ *а.* سمورين//سمورى *мансуб ба*

самур; аз пӯсти самур.

САМӢ *а.* سمع 1. гӯш. 2. қувваи шунавоӣ; ба **самӣ** *касе расондан* гапери ба *касе шунавондан*.

САНА *а.* سنه сол, таърих; **санай таърихӣ** солгарди ягон ҳодисаи таърихӣ.

САНАВБАР *а.* صنوبر *бот.* дарахте аз ҷинси коч.

САНАВБАРЗОР *а.* صنوبرزار *чоӣ* анбӯҳи дарахти санавбар.

САНАВБАРҚАД *а.* صنوبرقد *ниг.* санавбарқомат.

САНАВБАРҚОМАТ *а.* صنوبرقامت санавбарқад, болобаланд.

САНАВБАРХИРОМ *а.* صنوبرخرام хушрафтор.

САНАД *а.* سند хуччат, далели навишта барои исботи даъво ё муддаое; хуччат, далел; **санади қарз** дастхате ки қарзгиранда ба қарздиханда медиҳад; **санад овардан** барои исботи даъво ё муддаое хуччат овардан.

САНАДДОР *а.* سنددار исботшуда, далелдошта.

САНАДИЯТ *а.* سنديت ҳақиқӣ, асоснок.

САНАДӢ *а.* سندى хуччатӣ, бо хуччат асоснокшуда.

САНАДСОЗ *а.* سندساز он ки хуччати қалбақӣ месозад.

САНАДСОЗӢ *а.* سندسازی амали санадсоз.

САНАМ *а.* صنم 1. бут; ҳайкале, ки аз санг тарошида, ё аз ҷӯбу филиз сохта, онро мебарсанд. 2. *мач.* маъшуқа, зани зебову дилбар.

САНАМПАРАСТ *а.* صنم پرست бутпараст.

САНАМХОНА *а.* صنم خانه бутхона, буткада, ибодатгоҳи бутпарастон.

САНАТОРИЯ *лот.* سنتاريه *ниг.* осоишгоҳ.

САНБӢСА *а.* سنپوسه таоми хамаири, ки ба дарунаш гӯшт, алаф ё сабзавот андохта мебаранд; **санбӯсаи варақӣ** санбӯсае, ки хамаири тунуки рағғани қабат-қабат аст.

САНБӢСАПАЗ *а.* سنپوسه پز он ки санбӯса мебаранд.

САНБӢСАПАЗӢ *а.* سنپوسه پزی 1. ҷои пухтани санбӯса. 2. пухтани санбӯса.

САНБӢСАФУРӢШ *а.* سنپوسه فروش он ки санбӯса мефурӯшад.

САНБЎСАФУРЎШӢ سنڀوسه فروشي 1. фурӯши санбӯса. 2. чои фурӯши санбӯса.

САНГ I سنگ 1. чисми сахти кӯҳӣ. 2. санге, ки бо он корд ва дигар олатҳои бурандаро тез мекунад. 3. санги тарозу, вазна; **санги вазнинро об намебарад** (зарб.); **ҳар кучо санг аст, бар пои ланг аст** (зарб.); **санги мазор** катибаи болои қабр; **санги масона** тиб. санге, ки дар шошадон пайдо мешавад; **санги маҳак** а) санги сиёҳ барои муайян кардани иёри тилло; б) *мач.* он чи бо он чизе санҷида мешавад; **санги осие** санги гирдаи осие, ки бо қуввати об ба гардиш даромада ғалларо орд мекунад; **санги хоро** санги хеле саҳт; **санги маломат** *мач.* сухани маломатомез; **санги маломат задан** сухани маломатомез гуфтан; **сангу шиша** ду чизи тамоман ба якдигар зид; **аз дунболи касе санг андохтан** (ҳаво додан) дар ғайби касе аз вай бадгӯй кардан; **санг болои санг нагузоштан** чоеро тамоман вайрону фатарот кардан; **санг об шудан** (ба ҳоли касе аҳволи хеле бад доштан); **санги роҳи (сари роҳи) касе будан** монеа ва ҳалалрасони пешрафти кори касе будан, пеши роҳи касеро гирифтани; **ба шикам санг бастан** ба гушнагӣ тоқат кардан; ба кам қаноат кардан; **ба санг бархӯрдани тири касе** ба мақсад нарасидан, ба кори умеддоштаи худ ноил нагардидан; **ба сари касе санг борондан** касеро ба азобу фалокат андохтан; **санг дар бағал доштан** ниҳонӣ кина парвардан барои никор фурсат чустан; **ҷони касе аз санг будан** хеле ҷонсаҳт будан, хеле пуртоқат будан; **сар ба санг задан** аз пушаймонӣ ҷӣ кор кардани худро надоништан; **санг бардоштан** камвазн будан.

САНГ II سنگ *шакли кӯтоҳшудаи фарсанг.*

САНГАК سنگک 1. *ниг.* **сангча.** 2. *кит.* жола, яхча.

САНГАНДОЗ سنگ انداز 1. он ки санг меандозад. 2. *таър.* олати қалъашикан, манҷаниқ.

САНГАНДОЗӢ سنگ اندازى санг андохтан, санг партоб кардан (*ба сӯи касе, чизе*).

САНГАР سنگر истеҳкоми муваққат дар майдони ҷанг, шинак.

САНГАРБАНДӢ سنگر بندى сохтани хандақҳо дар майдони ҷанг.

САНГАРГОҲ سنگر گاه ҷойҳои хандақ сохташуда дар майдони ҷанг; ҷойи панаҳ.

САНГБАҚА سنگ بقه *гуфт.* сангпушт.

САНГБОРОН سنگ باران :**сангборон кардан** (чоеро) санги бисёр ҳаво додан ба ҷое.

САНГБУР سنگبر дастгоҳ ё касе, ки (аз кӯҳ) санг мебурад.

САНГБУРӢ سنگبرى бурида гирифтани санг (*аз кӯҳсангҳо*): **асбоби сангбурӣ.**

САНГҒЕЛОН سنگ غيلان ғелидани сангҳо аз кӯҳ; ғелонидани санг аз кӯҳ.

САНГҒЕЛОНӢ سنگ غيلانى аз болои кӯҳ сангпорахоро бо мақсаде ба поён ғелондан.

САНГДЕВОР سنگ ديوار деворе, ки аз санг бунёд шудааст.

САНГДИЛ سنگ دل саҳтдил, бераҳм, золим.

САНГДИЛӢ سنگ دلى саҳтдилӣ, бераҳмӣ, зулм.

САНГДОН سنگ دان халтачае, ки байни халқ ва меъдаи мурғон қарор дорад ва донаи хӯрдаи мурғ ба он медарояд, чинадон.

САНГЗАН سنگ زن 1. сангпартоянда, бо санг зананда; **сангзанро сангшикан бош** ба бадӣ муқобалати бимисл кун, бо бад бад бош. 2. *мач.* таъназан.

САНГЗАНӢ سنگ زنى 1. амали сангзан. 2. айбдор кардан ба чизе.

САНГЗОР سنگ زار ҷои серсанг, санглох.

САНГИН سنگين 1. аз санг сохташуда, сангӣ. 2. гарон, вазнин; *муқоб.* **сабук** 1. 3. *мач.* бовиқор, ботамкин, вазнин; *муқоб.* **сабук** 6.

САНГИНБАҲО سنگين بها гаронбаҳо, қиматбаҳо.

САНГИНБОР سنگين بار пурбор; вазнинбор.

САНГИНДАСТ سنگين دست он ки дасташ вазнин аст, яъне ширкати ӯ дар анҷоми коре мушқилий эҷод мекунад.

САНГИНДИЛ سنگين دل саҳтдил, бераҳм, бешафқат, золим.

САНГИНДИЛӢ سنگين دلى саҳтдилӣ, бераҳмӣ, бешафқатӣ.

САНГИНИРОДА سنگين اراده кавиирода, собитроӣ.

САНГИНӢ سنگيني 1. вазнинӣ, вазндорӣ. 2. *мач.* тамкин пуртоқатӣ.

САНГИНҶОН سنگين جان 1. ҷонсаҳт. 2. *мач.* паж-

мурда ва беобуранг.

САНГИСТОН سنگستان сангзор, замини санглох.

САНГӢ سنگى 1. мансуб ба санг. 2. аз санг сохташуда; **чопи сангӢ** чопи литографӣ.

САНГКАШОНӢ سنگ کشانی ба чои даркорӣ санги лозимаро бурдан.

САНГКОР سنگ کار он ки ба сангкорӣ машғул аст.

САНГКОРӢ سنگ کارى амалу шуғли сангкор.

САНГКӢБАК سنگ کوبک путки сангшикан.

САНГЛОХ سنگ لاخ замини серсанг, сангзор.

САНГМАЙДА سنگ میده сангрёза, санги майдашуда.

САНГМАЙДАКУНАК :**мошини** سنگ میده کنک **сангмайдакунак** *тех.* мошине, ки барои санг майда кардан ихтисос дода шудааст.

САНГМОНАНД سنگ مانند *ниг.* **сангсон.**

САНГНАВИШТ(А) سنگ نوشت//سنگ نوشته санге, ки дар он чизе ҳақ шудааст, дар санг навишта.

САНГНАМАК سنگ نمک намаке, ки дар кӯҳҳо ба ҳолати яклухт вомехӯрад ва онро канда мегиранд; *муқ.* **намаксанг.**

САНГОБ سنگ آب *гуфт.* санглохи соҳили рӯд ва анҳор; обраҳа, селхона.

САНГОБАК سنگ آبک *лаҳҷ.* пӯсти шахшудаи пой.

САНГОБДАВАК سنگ آبدوک *зоол.* парандаи соҳили рӯдхонаҳо, зоғобӣ.

САНГОВЕЗ سنگ آویز таноби ба ду тарафаш санговехтае, ки тори бофта нашударо кашида меистад (*дар дастгоҳи бофандагии дастӣ*).

САНГОЗМОЙ سنگ آزمای бардорандаи сангҳои вазнин ҳамчун варзишгар.

САНГОСАН سنگاسن *кит.* қачова.

САНГПАР سنگ پر *чое,* ки аз он санг мерезад (*дар кӯҳистон*).

САНГПАРОНӢ سنگ پرانی санг андохтан (*ба чизе, касе*), сангандозӣ.

САНГПАХТА سنگ پخته *маъд.* асбест, маъдани ба оташ тобовари гармию барқро нагузаранда.

САНГПОРА سنگ پاره поре аз санги калон.

САНГПОЯ سنگ پایه *пояи* сангин, *пояе,* ки аз санг бунёд шудааст.

САНГПУЛ سنگ پل пули сангин.

САНГПУХТ سنگ پخت навъе аз нон, ки рӯи сангрёзаҳои тафсида мепазанд.

САНГПУШТ سنگ پشت *зоол.* қонвари хазандаи сустраторе, ки баданаш дар ғилофи устухоние ҷо гирифтааст.

САНГПУШТВОР سنگ پشتوار *чун* сангпушт (*дар сустраторӣ*); **сангпуштвор роҳ гаштан** хеле суст роҳ гаштан.

САНГПУШТМОНАНД سنگ پشت مانند ба монанди сангпушт, мисли сангпушт.

САНГРЕЗ سنگ ریز 1. резиши санг; **ин сангрёз** *киноя аз дунё.* 2. ҷое, ки ба он санги бисёре рехта аст.

САНГРЕЗА سنگ ریزه *резаи* санг, *резасанг,* сангҳои хурду майда.

САНГРЕЗӢ سنگ ریزی 1. аз болои кӯҳ ба поён рехтани сангҳо. 2. рехтани санг дар ягон ҷои муайян, (*мас., роҳ, бунёди хона ва ғ.*).

САНГСОН سنگ سان 1. сангмонанд. 2. *мач.* вазнин, босубот, устувор.

САНГСОР سنگ سار 1. сангандозӣ, сангпартоӣ. 2. *таър.* як тарзи чазо, ки гунаҳкорро то миён ба замин гӯр карда, аз ҳар сӯ ҷониби ӯ санг меандохтанд: **сангсор кардан.**

САНГТАРОШ سنگ تراش он ки сангро тарошида аз он ягон чиз месозад.

САНГТАРОШӢ سنگ تراشی 1. тарошидани санг. 2. қасбу кори сангтарош.

САНГТӢДА سنگ توده сангҳои болои ҳам рехта, тӯдаи санг.

САНГУЛА سنگوله *қҳн.* нони орди сӯк, нони арзан.

САНГФАРСО سنگ فرسا сангшикан, сангсой.

САНГФАРШ سنگ فرش *роҳе ё ҷое,* ки ба заминаш санг чида шудааст: **роҳи сангфарш.**

САНГХОР سنگ خوار *зоол.* парандаи ботлоқии дарознӯл, қабки мисрӣ.

САНГХӢРАК سنگ خور *ниг.* **сангхор.**

САН

САНГЧАБОЗ سنگچه باز *гуфт.* 1. шахси эҳтиёткор. 2. *мач.* мумсик.

САНГЧАБОЗӢ سنگچه بازی бозии бачагона бо сангчаҳо.

САНГЧИН سنگ چين 1. он ки аз замин санг ме-чинад. 2. устои деворзан бо санг.

САНГЧИНӢ سنگ چيني 1. тоза кардани замин аз санг. 2. деворзанӣ аз санг.

САНГЧОЛ سنگ چال сангрезаҳои майда, сангмайдаҳои аз сангтарошӣ баромада.

САНГШИКАН سنگ شکن он ки (ё он чи) санг мешиканад: **мошини сангшикан.**

САНГШИКАНӢ سنگ شکني амали сангшикан (*мас., шугле дар сохтмон*).

САНГШИНОС سنگ شناس *геол.* он ки ба омӯзиши навъу таркиби сангҳо машғул аст.

САНГШИНОСӢ سنگ شناسي илми шинохти санг ва таркиби он.

САНГШУДА سنگ شده *сифати феълии замони гу-зашта аз санг шудан;* он чи дар натиҷаи гу-дохтан ва ё шароити дигари табиӣ шах ва саҳт мегардад.

САНДАЛ I *а.* صندل *бот.* дарахти ҳамешасабзе, ки дар мамлакатҳои гарм мерӯяд, чӯбаш хушбӯӣ буда хосияти давоӣ дорад.

САНДАЛ II *ю.* صندل навъе аз пойафзор, кафши сабуки хонапӯш.

САНДАЛАК سنگل *гуфт.* такони саҳти ғайриихтиёрии одам, чорпо ва ароба вақти роҳ рафтани; **сандалак додан** пешпо задан, дакка додан; **сандалак хӯрдан** пешпо хӯрдан, ба ҷое дакка зада саҳт такон хӯрдани одам, чорпо, ароба дар асноӣ роҳ.

САНДАЛИЧА صندليچه *шакли тасғири сандалӣ;* чорпоӣ хурд барои нишаст.

САНДАЛӢ صندلي чорпоӣ махсусе, ки болои лаҳча (нимсӯхтаи чӯб, ангишт) гузошта, ба рӯяш кӯрпа андохта дар гирдогирдаш меши-нанд; 2. курсӣ.

САНДАЛНИШИН صندل نشين он ки дар курсии махсуси ҷамъомаде нишаста бошад, он ки ҷашн дорад.

САНДАЛСАРОӢ صندل سراي *ин сандалсарои об-нусӣ киноя аз дунё.*

САНДАЛСОӢ صندلساي 1. сояндаи сандал; сан-далмол. 2. *мач.* хушбӯ.

САНДАРУС *ю.* سندروس 1. навъе аз моддаи ши-лиммонади зардранги шабеҳ ба қаҳрабо, ки аз дарахт ҳосил мешавад. 2. *киноя аз зард;* зарди моил ба сурхӣ.

САНДИД *а.* صنديد марди бузург, диловар.

САНДОН *а.* سندان оҳани калони рӯяш паҳн, ки оҳангарон ба рӯи он оҳани сӯзонро монда бо путк ё болға ба шакли даркорӣ медароранд.

САНДОНШИКАН سمدان شکن *кит.* 1. саҳт, маҳкам. 2. *мач.* вазнин, гарон.

САНДОНШИКОФ سمدان شكاف *кит.* 1. шикофан-даи сандон; 2. *мач.* тез, буранда.

САНДУҚ *а.* صندوق 1. қуттии калони филизӣ ё чӯбӣ барои нигоҳ доштани чизҳо. 2. ҳазина; **сандуқи пасандоз.** 3. бунёд, фонд: **сандуқи хайрия;** ♦ **сандуқи фалак** осмон.

САНДУҚА صندوقه он чи ба шакли сандуқ бошад; **сандуқ(а)и сина** қафас(а)и сина.

САНДУҚЗАДА صندوق زده он чи ки дар даруни сандуқ ҷо шудааст (*аз қабилӣ либосворӣ*).

САНДУҚСОЗ صندوق ساز устое, ки сандуқ месо-зад.

САНДУҚСОЗӢ صندوق سازي хунару кори сан-дуқсоз.

САНДУҚЧА صندوقچه сандуқи хурд барои нигоҳ доштани пул, асбоби зинатӣ *ва ғ.*

САНДУС سندوس *кит.* зарбофт; шохии зарбофт.

САНДУСӢ سندوسي он чи аз сандус тайёр шуда-аст.

САНДУФ سندوف навъе аз матои ҷомаворӣ (*аз қабилӣ сатин, лас*).

САНЕЪ *а.* صنيع *ниг.* сонеъ.

САНИН I *а.* سنين *кит.* тез, тез кардашуда (*оид ба теғ*).

САНИН II *а.* سنين *ҷ.* сана.

САНИТАРИЯ لوت. سنيتريه *ниг.* бехдошт.

САНИТАРӢ سنيتري *ниг.* бехдоштӣ.

САНИЯ *а.* ثنيه яке аз чор дандони пеш.

САНӢ *а.* سنۍ 1. баланд, олӣ. 2. баландмартаба, олиҷоҳ.

САННОӢ *а.* صناع санъаткор, соней, хунарманд, пешавар, косиб.

САНО I *а.* ثنا 1. мадҳ, таҳсин, ситоиш; **ҳамду сано** сипосу ситоиш; **сано гуфтан** касеро мадҳу ситоиш кардан.

САНО II *а.* ثنا *тиб.* як навъ гиёҳ, ки дар тиб истифода мешавад; **санои маккӣ** барги борики хиноиранги гиёҳи сано, ки дар тиб ҳамчун дору ба кор меравад.

САНОАТ *а.* صنعت истеҳсолот ва тавлидоте, ки молҳои хомро ба тариқи ҷараёни истеҳсоли кор карда мебарояд; **саноати вазнин**, **саноати маъдан**, **саноати маҳаллӣ**, **саноати сабук ва ғ.**

САНОАТВАР صنعتور хунарманд, пешрав.

САНОАТӢ صنعتی *мансуб ба саноат*; **молҳои саноати**, **саноати кардан**.

САНОАТПЕША صنعتپیشه *кит.* хунарманд, косиб.

САНОАТЧӢ صنعتچی *ниг.* санъаткор.

САНОБИЛ *а.* سنابل *ҷ.* сунбул.

САНОГАР ٿانگار санохон, мадҳ ва ситоишкунанда.

САНОГУСТАР ٿانگستر *ниг.* саноғӯй.

САНОГӢ ٿانگوئي дуогӯй, миннатдорӣ.

САНОГӢ ٿانگوئي ситоишгар; миннатдор; дуогӯй.

САНОДИД *а.* صناديد *ҷ.* сандид.

САНОДИҚ *а.* صنادق *ҷ.* сандуқ.

САНОЕӢ *а.* صنایع *ҷ.* санъат; **саноеи нафиса** санъатҳои нафиса.

САНОӢ *а.* ٿانیا *ҷ.* сания; чор дандони пеш, ду дандони боло ва ду аз поён.

САНОР//СИНОР سنار ҷои пасти дарё, ки киштӣ дар он ҷо ба лою гил дармонда аз ҳаракат бозмемонад.

САНОХОН ٿاناخوان 1. ситоишгар, мадҳкунанда; 2. шукркунанда, сипосгузор.

САНОХОНӢ ٿاناخوانӣ шукргузорӣ кардан, дуогӯй намудан.

САНОЧ سناچ 1. хӯрчин. 2. халтаи чармини бо ҳаво пур, ки барои аз дарё гузаштан истифода шавад.

САНОЧАК سناچک 1. халтаи чармии сафарӣ. 2. пулдони чармӣ.

САНОЧ سناچ халтаи чармӣ (*ки дар гузашта ба он пулҳои филизӣ меандохтанд*).

САНОЧИҚ *а.* سناچق *ҷ.* санчақ.

САНСКРИТ ҳ. سنسکريت забони қадимаи ҳиндӣ.

САНСКРИТӢ ҳ. سنسکريتي *мансуб ба санскрит*.

САНСКРИТШИНОС سنسکريتشناس он ки ба омӯзиши санскрит машғул аст, олими санскритшинос.

САНСКРИТШИНОСӢ سنسکريتشناسи илми махсуси таҳқиқ ва омӯзиши забон ва хати давраи бостонии забони ҳиндӣ ки санскрит ном дорад.

САНТИМЕТР фр. سنتيمتر саҷаки метр (*воҳиди паймоиши дарозӣ*).

САНТУР سنتور *мус.* асбоби мусиқии чангмонанд.

САНТУРЗАН سنتورزن он ки сантур менавозад.

САНТУРӢ سنتوری хунараманди сантурнавоз.

САНЧ سنج [муарраби **чанг**], *мус.* лаълии мисини дар пасаш дастадоре, ки дуи онро мувофиқи оҳанг ба ҳам мезананд; лаълича, лаълӣ.

САНЧИД سنجيد *бот.* меваи челонмонанд мағзи сафеди ордвор ва пӯсти сурхи тунук дошта, чигда.

САНЧИДАГӢ سنجيدهگوئي санчидаву бомулоҳиза сухан гуфтан.

САНЧИДАГӢ سنجيدهگوئي он ки санчидаву бамулоҳиза сухан мегӯяд.

САНЧИДАКОР سنجيدهكار пухтакор, озмудакор.

САНЧИДАН سنجيدن 1. баркашидан, вазн кардан, паймудан. 2. озмудан, имтиҳон кардан; таҳқиқ кардан, тафтиш кардан. 3. андоза гирифтани, муқоиса кардан, қиёс намудан чизеро бо чизе,

САНЧИДАШУДА سنجيدهشده таҷрибашуда, озмуда.

САНЧИШ سنجش *исми феълӣ аз санчидан*; озмо-

иш; баркаш; имтиҳон.

САНЧОБ سنجاب *зоол.* чонвари чангалии ҷаҳандаи хурдтар аз гурба, ки думи дароз ва пӯсти пурмӯю нарми хокистариранг дорад.

САНЧОБӢ سانچوبى *мансуб ба санчоб.*

САНЧОҚ *т.* سنجاق *гуфт.* сарсӯзани як нӯгаш тугмачадор.

САНӢ *а.* صنع *ниг.* сунъ.

САНӢАТ *а.* صنعت 1. пеша, хунар, касб, шуғл. 2. инъикоси бадеии воқеият ба воситаи образҳо; **санъати меъморӣ; санъати мусиқӣ, санъати наққошӣ** (ё тасвирий); **санъати шеърӣ** вукуфи ҳаматарафа ба қавоид ва нозуқиҳои шеър; **аҳли санъат** хунаrpешагон (*дар забонҳои ҳозира хоси санъатҳои нафис*).

САНӢАТГАР صنعتگر *ниг.* санъаткор.

САНӢАТГАРӢ صنعتگرى *ниг.* санъаткорӣ.

САНӢАТДӢСТ صنعتدوست *дӯстдори санъат.*

САНӢАТКОР صنعتكار 1. он ки дар санъати худ устоди моҳир аст. 2. устоди соҳаи санъати бадеӣ.

САНӢАТКОРӢ صنعتكارى *махорат, устодӣ (дар коре).*

САНӢАТКОРОНА صنعتكارانه *коре, ки нафис ва хеле моҳирона, бо риояти бадеият ба ҷо оварда шудааст.*

САНӢАТШИНОС صنعتشناس *таҳқиқгари санъатҳои нафиса, хунаrpиинос.*

САНӢАТШИНОСӢ صنعتشناسى *таҳқиқи санъатҳои нафиса, хунаrpииносӣ.*

САОДАТ *а.* سعادت *хушбахтӣ, некбахтӣ; бахт.*

САОДАТБАХШ سعادتبخش *хушбахтиовар, бахтовар.*

САОДАТӢ سعادتيار *он ки бахту иқбол бо вай ёр аст, бахтиёр, саодатманд.*

САОДАТМАНД سعادمند *масъуд, хушбахт, бо-саодат, боикбол.*

САОДАТМАНДӢ سعادمندى *хушбахтӣ, бо-икболӣ, босаодатӣ.*

САОДАТМАНДОНА سعادمندانه *хушбахтона, хурсандона, боикболона.*

САОДАТМАОБ سعادت مآب *ниг.* саодатманд.

САОДАТНИШОН سعادت نشان *он ки нишонаҳои саодат аз ӯ хувайдост, хушбахт.*

САОЛИБ *а.* ثعالب *ҷ.* саълаб.

САОЛИК *а.* صعايک *ҷ.* саълук.

САПАЛ سپل *гуфт.* 1. панҷаи пову дасти шутур ё фил. 2. *мач.* панҷаҳои паҳни даст ё пой.

САПАЛПО(Ӣ) سپلپا(ى) *он ки пову панҷаи калони зишт дорад.*

САПЕД سپيد *ниг.* сафед.

САПЕДА سپيده 1. равшании пеш аз баромадани офтоб. 2. як навъ хокаи сафедранг, оҳак.

САПЕДАДАМ سپيدهدم *субҳдам, бомдод, сахари барвакт.*

САПЕДАДАМОН سپيدهدمان 1. хангоми дамидани субҳ, субҳгоҳон. 2. бомдод, субҳидам.

САПЕДГОР سپيدگار *ниг.* сапедкор.

САПЕДГОРӢ سپيدگارى *ниг.* сапедкорӣ.

САПЕДДАСТ سپيددست 1. сахӣ, ҷавонмард, он ки дасташ неки орад. 2. *киноя аз мӯъҷизакор.*

САПЕДӢ//САФЕДӢ سپيدى//سفيدى 1. *марбут ба сапед ва сафед; дорои ранги сафед будан, сафедрангӣ.* 2. *мач.* неки, росткорӣ, кори нек, хубӣ.

САПЕДКОР//САПЕДГОР سپيدكار//سپيدگار *некӯ-кор; хушбахт.*

САПЕДКОРӢ//САПЕДГОРӢ سپيدكارى//سپيدگارى *некӯкорӣ; хушбахтӣ.*

САПЕДНОМ//САФЕДНОМ سپيدنام//سفيدنام *не-кном; соҳибобрӯ..*

САПЕДОР سپيدار *ниг.* сафедор.

САПЕДЧОМА سپيدجامه *ниг.* сафедчома.

САП-САФЕД سپ سفيد *сафеди сафед, сафеди мутлақ.*

САР I سر 1. узви бадани инсон ва ҳайвон, ки мағз, чашм, гӯш, бинӣ ва даҳон дар он қарор дорад, кала. 2. оғоз, аввал, ибтидо; **сари бозор, сари кӯча, сари таҳсил, сари тобистон, сари шаб.** 3. боло, рӯи; **сари болин, сари кӯҳ, сари сина.** 4. нӯг; **сари ришта.** 5. хӯша; **як сар ангур, як сар ҷуворӣ.** 6. раис, сардор; **сари қавм.** 7. *мач.* майл, рағбат, ҳавас. 8. шумораи асп, ҳар

(нумератив): **се сар буз**. 9. нафар, кас; **сари...**
 а) хангоми..., вақти...; б) дар бобати..., аз
 вачҳи...; **сари вақт** дар айни вақти..., бевақт
 нашуда, фурсат аз даст нарафта; **сари роҳ** он
 чи дар имтидоди роҳ воқеъ аст; **сари офтоб** бо
 тулӯи офтоб, офтоб тулӯъ кардан ҳамон; **сари**
ҳавз дар гирди ҳавз, дар канори ҳавз; **ба са-**
ри... а) **ба болои...**, дар айни вуқӯи воқеае...;
 б) дар бораи..., дар хусуси...; **ба сари худ**
 мустақилан, худ бо худ, бе иштирок ва ёри
 каси дигар; **ба сари касе** ба ҳар як кас; **аз са-**
ри... аз баҳри..., аз фикри...; **саратро хӯрад**
 вақти дашном мегӯянд; аз сарат монад; **як са-**
ри либос як маҷмӯи пурраи либос; **як сару ду**
гӯш танҳо, муҷаррад; **аз як сар** ҳама, бе ис-
 тисно; **як сари мӯи** чизе намондан, ҳеҷ чиз на-
 доштан; **баъд аз сари...**, пас аз марғи..., баъд
 аз вафоти...; баъд аз сари ман, пас аз марғи
 ман; **дар сари...** а) барои..., аз барои...;
чанҷол дар сари чист?; б) дар болои..., дар на-
 зди..., дар пеши...; дар гирди...; **дар сари**
ваъда дар вақти ваъда кардан; **ба сарат зан!**
 бало ба пасаш, аз они худат шавад! (**аз**) **сар то**
по аз аввал то охир, тамома, ҳама, ҳамагӣ; **сар**
ба сар саросар, аз як сар то сари дигар; **аз сари**
нав дубора, аз нав..., аз ибтидо...; **як сари**
қадам барои андак вақт, сари роҳ; **ба сари зо-**
ну ба зону таъя карда; **аз ҳар сар** аз ҳар як; **як**
сари қок танҳо, якка, бекас; **дарди сар** а) бе-
 мории сар; б) маҷ. қулфат, ташвиш; **сари обро**
гирифта чорае, қореро ба вақташ дидан,
 илоҷи воқеаро пеш аз рӯй додани он кардан;
сари касеро хӯрдан марғи касеро дидан; боиси
 марғи касе шудан; марғи касеро дида, баъди
 вай зинда мондан; **сар (сари касе) рафта**
 ҳалок шудан, нобуд гардидан; **сар раваду обрӯ**
наравад, сар раваду сир наравад (*зарб*); **аз як**
гиребон сар баровардан муттафиқ будан,
 ҳамраъӣ будан, якдилу якзабон будан; мут-
 тафиқона ба қореро оғоз кардан; **аз сар дур кар-**
дан рафъ кардан, бартараф кардан, монеаеро
 аз худ дафъ кардан; **сари қореро гирифта** аз
 пайи қореро шудан, бо қореро машғул гардидан;
ба ҳар дар сар задан ба ҳама ҷо муроҷиат кар-
 дан; **аз сар гирифта (қореро)** аз нав шурӯъ
 кардан (ба қореро); **сар тарошидан** мӯи худ (*ё*
қасеро) бо асбоби сартарошӣ гирифта, мӯйсар
 гирифта (*бо асбоб*); **сари калоба(и)**
(худ)-ро гум кардан чи қор кардани худро на-
 доништа мондан; **сари калобаи** чизеро ёфта
 роҳи халли мушкилеро ёфта, қори худро ба
 роҳ мондан; **сари худро гирифта рафта** аз
 баҳри ҳама қасу ҳама чиз гузашта танҳо ба
 ҷои монда рафта; **сар тофта** *ниг.* **сар печи-**
дан; сар печидан гарданкашӣ кардан, итоат
 накардан; **гапро ба сари касе (қизе)** овардан
 дар бораи касе (қизе) гап қушодан; **ба сари ка-**
се дод задан дӯғу пӯписа кардан ба касе; **сари**
роҳро гирифта пеши роҳро банд кардан; **сари**
фурувардан пеши *қасе* изҳори итоат кардан,
 таслим шудан; **сар гаштан, сар чарх задан**
 чарх задани сар; гардидани сар аз бемории ва

беқувватӣ; **сару қор доштан** *бо қасе*, қизе қор-
 дор будан; муомила доштан; **сар қардан** оғоз
 намудан, ибтидо қардан қореро; **дар сари**
ҳукумат нишастан зимомии ҳукуматдориро ба
 даст гирифта; **ба сари қасе рехтан** ба қасе як-
 бора, ноҳост ҳуҷум қардан, қасеро аз пой да-
 ровардан; **ба сар давидан** а) бо саъй ва
 қушиши тамома дар пайи иҷрои қореро шудан;
 б) бо суръати тамома рафта; **аз дӯст як ишо-**
рат, аз мо ба сар давидан (*зарб.*); **сар қашидан**
 а) сар барафроштан, қад баланд қардан; б)
 нофармонӣ қардан, сар тофта; **ба сар қашидан**
 якбора қизи обақеро нӯшидан (*аз зарф*);
сар ба зону ниҳодан (мондан) ба фикр ғӯтавар
 шудан; **ба сари худ шудан** ба ҳоли худ мондан;
 бесоҳиб мондан, худсар шудан; **ба сар омадан**
 ба ёд омадан, ба хотир расидан; **ба сар афто-**
дан (фикре) ба ҳаёл расидани фикре, пайдо
 шудани фикре; **ба сар афтодани воқеае ё қореро**
 пеш омадани қореро барои қасе; **сар ба осмон**
расидан бисёр сарфароз ва сарбаланд шудан;
 ниҳоят шод гардидан; **сар ҷунбондан** бо
 ҷунбонидани сар ризоғӣ ё норизоғии худро
 изҳор қардан, аломати тасдиқ ё рад баён қар-
 дан; **сар қарда қасеро ба ҷойе бурдан** ҳамроҳ
 гирифта бурдан, роҳнамо шудан; **ба сар қори-**
дан даст нарасидан хеле серқор будан; **ба сар**
бардоштан а) ҳурмату иззат қардан қасеро; б)
 шӯру ғавғо қардан, саҳт овоз баровардан (*дар*
ҷое); **сар бастан** ҳосил овардан (*доир ба*
растанӣ); **сари қасе ба девор расидан** азоб қашидан,
 танбех дида ҳатоии худро фаҳмидан; **са-**
ри қасе ба осмон расидан ниҳоят хурсанд шудан
 (аз қизе), сарафроз ва мамнун будан; **сари**
худро гирифта рафта ба ҷое ҳама қасу қизро
 партофта, якка ба ҷойе баромада рафта; **сар**
банд будан а) бо қореро машғул будан, сарғарми
 қореро будан; б) номзад доштан (*духтар*); **ба са-**
ри гапи худ истодан дар гуфтаи худ собиту ус-
 тувор будан; ба аҳду қавли худ саҳт истодан;
сари қореро гирифта аз пай қасбу қореро шудан;
сари қасеро дуто қардан қасеро зандор ё
 шавҳардор қардан; **аз сарат (саратон)** гардам
 фидоят шавам, қурбон шавам, садқа шавад;
сар шудан а) шурӯъ ёфта, оғоз ёфта; б)
 роҳбар шудан; **як сару гардан баланд будан** аз
қасе хеле бартарӣ доштани қасе нисбат ба ди-
 гаре; **аз паси (пушти) сари қасе** дар ғойи қасе,
 дар вақти ҳозир набудани қасе; **сарамро ба**
қадом дар занам? ба қучо равам?, ба мушкили
 худ ҷи қореро ҷӯям; ба қи муроҷиат қунам?; **сар**
ба санг задан бисёр зӯр задан, қидду қард қар-
 дан, барои ба даст овардани қизе қар сахтиро
 ба худ раво дидан; **ба сари қасе рӯзи саҳт ома-**
дан дар саҳти ва танғи мондан, ба бадбахтӣ,
 қулфате гирифта шудан, ба фалокате гирифта
 шудан; **сар омадан** тамома шудан, ба охир
 расидан; **ба сари итоат омадан** итоат қардан,
 нофармон-бардориро бас қардан; **аз сар гуза-**
рондан (воқеаеро) дар воқеае шаҳсан иштирок
 доштан; **сарам дилам қор қардан** бо дили
 ноҳолам қор қардан, қореро бе рағбат,

мусолиҳақорона ба ҷо овардан; **сар ба зер афкандан** сар ҳам кардан (*аз хиҷолат*); **аз сар берун кардан фикреро** аз худ дур кардан, дигар дар пайи он фикр (кор) нашудан; **ба сар бурдан** ба охир расондан, гузарондан, тай кардан; **умр ба сар бурдан** зиндагӣ кардан, умр гузарондан; **сар хоридан** а) ба фикр рафтан, тааммул кардан; б) мутараддид шуда мондан, чи кор кунам, гуфта фикр карда мондан; **сар додан** а) раҳо кардан (*мас., гӯсфандро ба чаро*); б) худро фидо кардан, аз ҷони худ гузаштан; в) талоқ додан (*зани худро*); г) озод кардан (*аз банду қайд*); д) дар феълҳои таркибӣ омада якбора рӯй додани амалеро нишон медиҳад; **овози худро сар додан** бо тамоми қувва овоз баровардан; **сари аспро сар додан** аспро ба рафтори худаш мондан (лаҷомро раҳо карда); **сар задан** а) сарро аз тан ҷудо кардан, куштан; б) воқеъ гаштан, рӯй додан, пайдо шудан; в) неш зада баромадан (*сабза аз хок*); г) баромадан, тулӯ кардан; **сару кала задан** бо касе панча бар панча задан, бахсу талош кардан; **сар бардоштан** а) сарро боло кардан (*мас., ҳангоми хондан ё аз болишт*); б) маҷ. муқобил баромадан, исён кардан; **сар халондан** (*ба ҷое*) сар даровардан ба ҷое, сар панох кардан; **як сару ҳазор савдо** фикру ҳаёли бисёр; ташвиши зиёд; **бо сар рафтан** (*ба ҷое*) бо майл ва рағбати тамом рафтан ба ҷое; **сар бохтан** ҷон додан барои мақсаде; **сар аз пой нашинохтан** беҳуд будан (*беиштар аз шодӣ*); **сар сари...** (кӯх) аз боли кӯхҳо; **ба сари касе об рехтан** боиси фалокат ё ҳалокати касе шудани чизе; **сар дар каф будан** бо ҷоннисорӣ тайёр будан; **аз саратон монад!** ба худатон насиб шавад!; **ба сари худ бардоштан** (*ҷоеро*) доду фарёд кардан, мағал кардан.

САР II سر 1. хӯшаи ангур: **як сар ангур**. 2. хӯшаи гандум.

САРА I سره 1. хуб, нағз, чидаю баргузида, беайб. 2. холис, беғаш, тамомиёр (*тилло, нуқра*); **сара кардан** интиҳоб карда гирифтан, чида гирифтан.

САРА II سره *ниг.* сар II.

САРАВВАЛ سروال сароғоз, аввали аввал; пеш аз ҳама.

САРАВЛОД سرواد бунёдгузори авлод, падаркалонӣ қавм.

САРАГРОНОМ سراگرانам сардори агрономҳо; агрономи калон, саркишоварз.

САРАЁН سریان *кит.* ҷорӣ шуда омехтан ба чизе, ба ҳама ҷо расидан; сироят кардан (*беморӣ*).

САРАК سرک 1. қисми болоии растаниҳои дона-

дор (*гандум, ҷуворӣ*), хӯша; **сарак бастан** ҳосил бастан. 2. қисми болоии сархонаи чилим

САРАКБАНДӢ سرکبندی хӯша бастан, ҳосил бастан.

САРАКЧИНӢ سرکچینی чидани хӯшаҳои боқимонади гандум, ҷав, ҷуворӣ баъди дарав.

САРАМАРД سرهمرد *кит.* некмард, марди нек, марди боақлу зирак.

САРАНГУШТ سرانگشت 1. нӯги нохунрустаи ангуштони даст, сари ангушт. 2. ангушти калони панҷаҳои даст ва по, нарангушт.

САРАНДОЗ I سرانداز 1. барбоддихандаи сар, бебок, далер; **сарви сарандоз** киноя аз маҳбуба. 2. порчае, ки занон ба сари худ нобаста меандозанд.

САРАНДОЗ II سر انداز рӯймол, саргирак.

САРАНЧОМ سرانجام 1. поён, ниҳоят, охири коре, оқибат; саранҷом додан (-и коре) ба ҷо овардан, саришта кардан; **саранҷом ёфтан** ба охир расидан, ба хубӣ ба итмом расидани коре; **саранҷом кардан** а) каму коти кореро дурӯст кардан, кореро буд кардан; б) саришта кардан, идора кардан.

САРАНЧОМДИХӢ سرانجامدهӣ чамъкунӣ, ба охир расондан.

САРАСКАР سرعسكر 1. сардори сипоҳ, саркарда, фармондеҳи як даста сипоҳ. 2. *таър.* мансаби олии ҳарбӣ дар аморати Бухоро.

САРАСПАКӢ سراسپکى :ваъдаи сараспакӣ киноя аз ваъдаи нӯги забонӣ, ваъдаи дурӯғ.

САРАТОН I سرطان *нуч.* 1. номи яке аз бурҷҳо аз 12 бурҷи фалак, харчанг. 2. номи моҳи чоруми солшумории шамсӣ (22 июн – 21 июл).

САРАТОН II سرطان *нуч.* 1. харчанг (*ниг.*). 2. номи як навъ шапалаки сиёҳи тортанакмонанд, ки ба овози пасттар аз овози занбӯр садо медиҳад. 3. *тиб.* беморие, ки бар асари он дар бадан ҷароҳат, варам ва ба мисли пой харчанг пайдо мешавад.

САРАТОНЗО سرطانزا он чи боиси пайдоиши бемории саратон мешавад: **омили саратонзо**.

САРАТОНШИНОС سرطانشناس пизишки бемориҳои саратон.

САРАТОНШИНОСӢ سرطانشناسӣ илме, ки ба омӯзишу пажӯҳиш ва табобати бемориҳои

- саратон машғул аст.
- САРАФГАНДА//САРАФКАНДА** سرافگنده // 1. сар хамкарда. 2. *мач.* хичил, мун-фаил, шармсор. 3. *мач.* мутеъ, фармонбардор; фурутан, хоксор.
- САРАФГАНДАГӢ//САРАФКАНДАГӢ** سرافگندگي // 1. итоат, фармонбарӣ. 2. *мач.* фурутанӣ, тавозӯъ, хоксорӣ.
- САРАФЗОЛ** سرافزال афзоли асп, чихози асп.
- САРАФКАНДА** سرافکنده *ниг.* сарафганда.
- САРАФКАНДАГӢ** سرافکندهگي *ниг.* сарафгандагӣ.
- САРАФКАНӢ** سرافکني тавозӯъ, хоксорӣ, фурутанӣ.
- САРАФРОЗ** سرافراز 1. сарбаланд, сар ба боло кашида. 2. ифтихорманд; **сарафроз гардидан (шудан)** ифтихорманд гаштан; **сарафроз кардан** сарбаланду ифтихорманд гардонидан (*касеро*).
- САРАФРОЗӢ** سرافرازي сарбаландӣ, ифтихормандӣ.
- САРАФСОР** سرافسار нӯхта, яккачилави аспу хачир.
- САРАФШОН** سرافشان сарафкан.
- САРАХБОР** سراخبار 1. *мус.* қисми муқаддимавии асари мусиқавӣ. 2. муқаддима, оғоз.
- САРАХС** سرخس *бот.* як навъ растании худрӯйи доругӣ ва хӯрданӣ.
- САРАЪЗО** سراعضا *збиш.* аъзои асосии ҷумла; **сараъзои ҷумла** (*мубтадо ва хабар*).
- САРБАДОРОН** سربداران *таър.* исёнгарони зидди хонадонҳои феодалӣ дар асри XIV.
- САРБАЛАНД** سربلند 1. сарафроз; ифтихорманд. 2. *мач.* мағрур, ба худ боланд.
- САРБАЛАНДӢ** سربلندی 1. баландӣ, сарафрозӣ. 2. *мач.* ифтихор.
- САРБАЛАНДОНА** سربلندانه муваффақона, бо сарбаландӣ.
- САРБАМӢХР** سریمهر мӯҳр задашуда, мӯҳрнок; сарбаста, кушоданашуда.
- САРБАНД I** سر بند рӯмоли сари занон.
- САРБАНД II** سر بند банди асосии пеши об,
- дарғот; сари об.
- САРБАНДАК** سر بندک рӯмоли хурди сарбанди занон.
- САРБАРАХНА** سربرهنه сарлуч, бе рӯймол ё тӯшӣ.
- САРБАРҲАВО** سربرهوا *мач.* баланд, хеле баланд.
- САРБАСТА** سر بسته 1. чизе, ки сари он бастагӣ бошад (*ишиа, қўттӣ, лифофа ва ғ.*); **муқоб. саркушода, яла.** 2. *мач.* пӯшида, пинҳон; муаммоомез.
- САРБАХШ** سربخش 1. баҳра, ҳисса. 2. қурбон, фидо.
- САРБОҒӢ** سر باغي пардохти маблағ барои боғи ба ичора гирифташуда.
- САРБОЗ I** سر باز саркушода; *муқоб.* **сарбаста.**
- САРБОЗ II** سر باز ҳ. аскар, аксари қатории пиёда; **сарбози сешанбегӣ** *таър.* аскари мансуб ба яке аз дастаҳои ҳарбӣ дар Бухоро.
- САРБОЗГИРӢ** سر باز گیری даъват кардани ҷавонон барои хизмат дар қувваҳои мусаллаҳ, аскарگیری.
- САРБОЗӢ** سر بازی 1. *мансуб ба* **сарбоз.** 2. хизмати аскарӣ: **хизмати сарбозӣ.**
- САРБОЗХОНА** سر باز خانه ҷойи исти умумии сарбозҳо, казарма.
- САРБОЛО** سر بالا 1. сар ба боло; *муқоб.* **сарозер.** 2. сарбаланд.
- САРБОР** سر بار *ниг.* **сарборӣ.**
- САРБОРӢ** سر باري 1. боре, ки аз болои ду той бори асосӣ ба болои аспу ҳар гузоранд. 2. қори аз ҳадди муқаррарӣ зиёда. 3. одами туфайлӣ, он ки бори зиндагиаш ба гардани дигаре афтода бошад.
- САРБУЗУРГ** سر بزرگ 1. соҳиби сари калон, каллакалон. 2. *мач.* сардор, сардори бузург.
- САРБУЗУРГӢ** سر بزرگی сардорӣ, сарварӣ.
- САРБУНА** سر بنه 1. ҷой, макон, хона. 2. сардори хонавода.
- САРБУР** سر بر он ки сар мебурад, ҷаллод, каллабур; **дузди сарбур** дузди одамкуш.
- САРБУРИДА** سر بریده *сифати феълии замони гузашта аз* **сар буридан** кушта шудан бо роҳи

буридани сар, саргирифта, он ки сараш бурида шудааст.

САРБУРӢ سربرى буридани сар, куштан.

САРВ سرو 1. дарахти махрутишакли сӯзанбарги ҳамешасабзи рости баланд. 2. *мач.* аз қомати рости мавзун (*сифати маҳбуба*); **сарви озод** а) сарви баланду боло; б) *киноя аз* ёри хушқад; **сарви равон** *киноя аз* ёри хушқаду қомат, хушрафтор; **сарви хиромон** *киноя аз* ёри қадбаланди хушрафтор; **сарви қабопӯш** *киноя аз* маҳбубаи хушқад.

САРВАЗИР سرويز 1. *таър.* сардори вазирон, вазири аввал. 2. дар баъзе давлатҳои имрӯзаи хориҷӣ сардори ҳукумат, сардори ҳайати вазирон.

САРВАҚТ سروقت *кит.* дидор, дидан; **ба сарвақти касе расидан** ба суроғи касе омадан.

САРВАНДОМ سرو اندام *ниг.* сарвқад.

САРВАР سرور сардор, пешво, бузурги қавм.

САРВАРӢ سرورى сардорӣ, сарӣ, бузургӣ, пешвой; **сарварӣ кардан** сардор будан ба гурӯҳи одамон ё ба коре.

САРВАТ а. ثروت 1. мол, давлат, дорой. 2. боигарӣ, ғановат; **сарвати кӯҳистон, сарвати милли;** **аҳли сарват** соҳибони молу давлат, давлатмандон.

САРВАТДОР ثروتدار молдор, пулдор, давлатманд.

САРВАТМАНД ثروتمند *ниг.* сарватдор.

САРВАТМАНДӢ ثروتمندى молдорӣ, пулдорӣ, тавонгарӣ, давлатмандӣ.

САРВАТХЕЗ ثروتخيز 1. ҳосилхез; **замини ҳосилхез.** 2. аз сарватҳои зеризаминӣ бой.

САРВБОЛО سروبالا *киноя аз* ростқомат, баландқомат (*сифати маҳбуба*).

САРВБУН سروبن дарахти сарв.

САРВИН سروين *мансуб ба сарв.*

САРВИСТОН سروستان бешаи сарвдор.

САРВҚАД سروقد соҳиби қади баланду рост; ростқад.

САРВҚОМАТ سروقامت *ниг.* сарвқад.

САРВО سرو *кит.* ҳикоя, афсона.

САРВОД سرواد *кит.* шеър, суруд.

САРВОДА سرواده *кит.* шеър; қофияи шеър.

САРВОДАХОН سروده خوان *кит.* шеърхон, сурудхон.

САРВОЛ سروال эзор, лозимӣ, поҷома.

САРВРАФТОР سرو رفتار хушрафтор, хиромон.

САРВХИРОМ سروخرام *киноя аз* хушрафтор.

САРГАЗИТ سرگزيت *таър.* чизя, андози сарикасӣ, ки дар мамлакатҳои исломӣ ва ғайримусулмон гирифта мешуд, боҷ.

САРГАЛА سرگله *кит.* пешрави гала.

САРГАРАНГ سرگرنگ он ки сараш гич шудааст, гаранг.

САРГАРАНГӢ سرگرنگى ҳолат ва вазъи саргаранг.

САРГАРДӢ سرگردى ҳолате, ки дар вақти беморӣ сар чарх мезанад.

САРГАРДОН I سرگردان 1. саргашта, овора. 2. ҳайрон, сарсон, бесару сомон; **саргардон будан** овора будан; банд ва андармон будан; **саргардон кардан** *касера* бесару сомон кардан, ба ташвиш монондан; **саргардон шудан** а) овора шудан, сарсон шудан; б) машғул шудан, банд шудан.

САРГАРДОН II سرگردان 1. дилгир, малул, нохушнуд. 2. маст.

САРГАРДОНӢ سرگردانى сарсонӣ, оворагӣ, саргаштагӣ, бесарусомонӣ.

САРГАРМ سرگرم бо ҳушу диққати тамома ба коре машғулшуда, саҳт машғул (*ба коре*).

САРГАРМӢ سرگرمى ҳолати ба коре саҳт машғул шудан.

САРГАРМКУНАНДА سرگرم کننده шавқовар, аҷоиб.

САРГАРОН سرگران 1. маст, маҳмур. 2. норозӣ, ошуфтахотир, хафа.

САРГАРОНӢ سرگراني ҳолат ва вазъи **саргарон.**

САРГАҲ سرگه 1. қисми болоии ҷое (рӯде). 2. аввал, ибтидо, ҷои саршавӣ.

САРГАШТА سرگشته саргардон, овора, дарбадар; ошуфта, ҳайрон.

САРГАШТАГӢ سرگشتگي оворагӢ, сарсонӢ, саргардонӢ.

САРГИН سرگين пасафканди ҳайвоноти чорпо.

САРГИНДОН سرگيندان ҷои ғарами саргин.

САРГИРАК سرگير ʔрӯймоли хурде, ки занҳо ба сарашон партофта мегарданд.

САРГИРЕХ سرگړه гирехе, ки бар сари тасбеҳ мекунанд; укдаи тасбеҳ.

САРГИРИФТА سرگرفته 1. мағрур, саркаш; якрав. 2. *мач.* бо ҷушу хуруш, оташин.

САРГИЧ سرگچ *ниг.* саргаранг.

САРГОХ سرگا *ниг.* саргах.

САРГУЗАШТ سرگذشت 1. он чи бо касе ʔрӯй додаст, воқеа ва ҳодисаи аз сар гузаронидани касе. 2. шарҳи ҳол, баёни аҳвол.

САРГУЗАШТА سرگذشته он ки об аз сари вай гузаштааст, касе ки дар об ғарқ шудааст.

САРГУМ سرگм 1. печдарпеч, сару нӯгаш нопаддо. 2. саргаранг, ҳайрон, ошуфта.

САРГУМӢ سرگمي ошуфтагӢ, бесарусомонӢ.

САРГУМШУДА سرگم شده он ки душвории зиёд дорад, ҳайрон, ошуфта.

САРГУРД سرگرد фармондеҳи дастае аз лашкар.

САРГУРЕЗ سرگريز гуреза, гурезашуда; **саргурез** кардан *касера* ба гуреза шудан водор кардан; **саргурез шудан** аз чизе норозӣ шуда гурехта рафтан ба ҷое.

САРГУРӢХ سرگروه сардори гурӯҳ Ӣ ҳайати хурд.

САРГӢШӢ سرگوشي гӯшаки гуфтан, ба гӯши ҳамдигар оҳиста гап задан.

САРҒАЛТОН سرغلطان сарғалтон рафтан, сарнокӣ афтидан.

САРД سرد 1. хунук; *муқоб.* гарм; **охи сард.** 2. *мач.* бемехрона, номехрубонона; **оҳанги сард, ҷавоби сард; сард шудан** а) хунук шудан (*мас., об, ҳаво*), б) *мач.* суст шудан, вайрон шудан (*мас., робита, муносибат*).

САРДАБИР سردبير *ниг.* сармуҳаррир.

САРДАРАХТӢ سردرختي 1. меваи начандон бисёри дарахт дар соли камҳосилӣ. 2. шох Ӣ меваи нӯги дарахти мевадор.

САРДАРГУМ سردرگم бесару нӯг, дарҳаму барҳам; овора, саргардон.

САРДАРГУМӢ سردرگمي бесару нӯгшуда, оворагӢ, саргардонӢ.

САРДАРД سردرد дарди сар.

САРДАРӢ سردري ҷубест, ки аз болои болодариин дар ду тарафашро дар девор гузаронида мекунанд, то ки ба болодарӣ вазнинӣ наафтад.

САРДАРҲАВО سردرها беаҳамият, бедикқат; бебарво.

САРДАСТА سردسته сардори як даста аз мардум Ӣ гурӯҳе аз сипоҳиён.

САРДАСТӢ سردستي чизе ва Ӣ коре, ки даррав ва ба зудӣ тайёр ва иҷро мешавад; **ба сардастӢ** ба зудӣ, ба осонӣ.

САРДАФТАР سردفتر *адш.* поягузор, оғозкунанда, асосгузор (*дар адабиёт*).

САРДГӢӢ سردگوي баддаҳан, бадгап.

САРДДАМ سرددم хунсард, беэҳтироз, афсурдадил.

САРДӢ سردى 1. хунукӣ, сармо. 2. *мач.* каммехрӣ, беилтифотӣ; дурушті, дағалӣ.

САРДЛАБ سردلب *мач.* баддаҳан, бадгап, хунукгап; шумнафас.

САРДМЕХР سردمهر бемехр, беилтифот; дурушт.

САРДМЕХРӢ سردمهرى бемехрӣ, беилтифотӣ; дурушті.

САРДМУОМИЛА سردمعامله дурушт, дағал, дуруштурумила, дағалгап.

САРДМУОМИЛАГӢ سردمعاملگي дағалӣ кардан, муносибати дурушт, дуруштгапӣ.

САРДОБ سرداب 1. оби хунук. 2. *ниг.* сардоба 2.

САРДОБА سردابه 1. хонаи зеризаминӣ. 2. обанбори болопӯшида.

САРДОВАР سرداور довари асосӣ, ҳаками асосӣ.

САРДОР سردار 1. раис ва бузургтари дастае Ӣ тоифае, роҳбар. 2. саркарда, фармондеҳи сипоҳ.

САРДОРӢ سردارى кор ва вазифаи сардор; роҳбарӣ, солорӣ; **бо сардорин...** бо пешвоии..., дар таҳти роҳбарӣ ва солорини...;

- сардорӣ кардан** ба гурӯҳе раёсат кардан, сардор шудан.
- САРДСЕР** سردسير минтакаи хунук, иклими хунук; мамлакатҳои дорои иклими хунук.
- САРДСЕРӢ** سردسيرӣ мансуб ба сардсер.
- САРДУХТУР** سردختور *ниг.* сарпизишк.
- САРДӮЗ** سردوز :ресмони сардӯз ресмони ғафсе, ки бо он сари тӯрбаҳоро медӯзанд ё мебанданд.
- САРДХОНА** سردخانه 1. ҷои сард барои нигоҳ доштани маводи фосидшаванда (*гӯшт, мева, сабзавот*). 2. *тиб.* ҷои ниғаҳдории мурда.
- САРДХУН** سردخون *ниг.* хунсард.
- САРДШАВӢ** سردشوی хунукшавӣ (*мас., ҳаво.*).
- САРЕУЗЗАВОЛ** ا. سريع الزوال тез заволебанда, зуд нестшаванда, бебаҳо.
- САРЕУЛИНТИҚОЛ** ا. سريع الانتقال тез нақлшаванда; нопойдор, ноустувор, бебаҳо.
- САРЕУЛКИТОБАТ** ا. سريع الكتاب 1. тезнавис, дар гузашта шахсе буд, ки навиштаеро (пора ё китоби мукамал) зуд ва бегалат рӯйнавис мекард. 2. зуд иншокунанда, зуднавис.
- САРЕУЛКИТОБАТӢ** سريع الكتابӣ тезнависӣ.
- САРЕУССАӢР** ا. سريع السير тезҳаракат, тезрафтор.
- САРЕХ** ا. صريح возех, равшан, ошкор, аниқ; ҷавоби сарех.
- САРЕХӢ** صريحӣ равшан шудани чизи нофаҳмо, ошкор гардидан.
- САРЕЪ** ا. سريع 1. босуръат, тез, тезрафтор. 2. адш. яке аз нуждах баҳри арӯз (*муфтаилун, фоилун*).
- САРЗАДА I** سرزده 1. сар бурун оварда. 2. руста, сабзида.
- САРЗАДА II** سرزده 1. саркӯфта, сарнагуншуда, чаппагардон. 2. *мач.* девонаавзоъ.
- САРЗАДА III** سرزده 1. якбора, ба ногоҳ. 2. берухсат, густохона.
- САРЗАМИН** سرزمين ҷои иқомати қавме ё қабилае, кишвар, мамлакат.
- САРЗАНИШ** سرزنش 1. никӯҳиш, коҳиш, мало-
- мат, таъна; **сарзаниш кардан**. 2. *кит.* халидан, хастан.
- САРЗИЁД** سرزياد зиёдати, барзиёд (*нисбат ба одам*): **нонхӯри сарзиёд**.
- САРЗИНДА** سرزنده хушнуд, шодмон, масрур.
- САРИВАҚТӢ** سروقتӣ дар вақташ, дар вақти заруриаш дер накарда: **маслиҳати саривақтӣ**.
- САРИГӮШӢ** سرگوشى сарпӯшаке, ки ба сари асп пӯшанд (*барои муҳофизат аз сармо*).
- САРИДАРВАҚТ** سردروقت дар сари вақт, вақт ва мӯҳлати чизе ё кореро нагузаронда.
- САРИДАСТӢ** سردستӣ 1. коре, ки дар зимни корҳои дигар карда мешавад; зимнӣ. 2. он чи дар тағи даст тайёр бошад; таоме, ки масолеҳаш омода буда, ба осони тайёр шавад. 3. рӯидастӣ (*мас., кӯдаки ширхор*).
- САРИДЕВОРӢ** سرديواري *мач.* муваққат, нопойдор, зудгузар: **офтоби саридеворӣ**.
- САРИДОРА** سرداره идораи асосии ягон муассиса.
- САРИЗАМИНӢ** سرزميني *таър.* пардохти маблағи барои замини иҷора муайянгардида.
- САРИКАСӢ** سرکسى аз ҳар як одам, сари ҳар одам.
- САРИҚТИСОДДОН** سرقتصاددان сардори иқтисоддонони як муассиса.
- САРИМСОҚ** سرمساق *лаҳҷ., ниг.* сир III.
- САРИН** سرين болин, болишт.
- САРИПОӢ** سرپائي нӯгипой, чапсӣ; **кафши сарипой** кафши нимдошти хонапӯшӣ.
- САРИР I** ا. سرير *кит.* 1. ҷойгоҳ, бистар, ҷои хоб. 2. тахт, маснад.
- САРИР II** سرير *кит.* 1. овози ғичирроси найқалам вақти навиштан.
- САРИРОҲӢ** سرراهي 1. он чи дар сари роҳ воқеъ аст: **дарахти сарироҳӣ, сутуни сарироҳӣ**. 2. дар аснои роҳ воқеъшуда, роҳравон ба миён омада.
- САРИСИНАГӢ** سرسينگӣ он чи дар сина воқеъ аст, он чи ба сари сина насб кунанд; **кисаи сарисинагӣ** (*дар либос*); **нишони сарисинагӣ**.
- САРИЧА** سرچه *зоол.* мурғест хурдҷусса, ки би-

сёртар бар лаби обҳо ништа думчунбонӣ мекунад, саъва, фотимачумчук.

САРИШТА سرشته *сүфт.* 1. тартиб, сомон; ўҳдабарой. 2. сарфакорӣ; **саришта кардан** а) ба сомон овардан, идора кардан, аз ўҳда баромадан; б) эҳтиёт карда мондан, нигоҳ доштан; сарфакорӣ кардан.

САРИШТАКОР سرشته کار сарфакор.

САРИШТАКОРӢ سرشته کاری сарфакорӣ, эҳтиёт карда мондан чизеро.

САРИШТАКОРОНА سرشته کارانه сарфакорона, боэҳтиёт.

САРӢ I سری *ниг.* сардорӣ, пешвой.

САРӢ II سری он чи ба болои тӯдаи чизе барои намуна гузошта шавад.

САРКАЛОН سرکلان бузургсар, каллакалон он ки дар гузаронидани тӯйу маърака ё ягон чорабиние сардорӣ мекунад.

САРКАРДА سرکرده 1. *кит.* сардор, фармондеҳ; сардори лашкар. 2. роҳбари даста ё гурӯҳи ғайриқонунӣ.

САРКАРДАӢ سرکردگی сардорӣ; фармондеҳӣ, роҳбарӣ.

САРКАФТА سرکفته :**саркафта шудан** *кит.* во шудан, кушода шудан; шукуфтан (-и гул).

САРКАЧ سرکچ он чи нӯгаш қач шуда бошад: охани саркач.

САРКАШ سرکش 1. сар ба боло фарозанда, сарафрохта: **кӯхи саркаш**. 2. сар аз итоат печанда, нофармонбардор, итоатноқунанда; гарданкаш; якрав: **аспи саркаш, рӯди саркаш, табиати саркаш**. 3. ёғӣ. 4. чӯбе, ки аз сари тавора зада ба қое бо меҳ парчин кунанд, то ки тавора ба як сӯ ҳам нахӯрад (дар бинокорӣ).

САРКАШӢ سرکشی нофармонбардорӣ, бе-итоатӣ; **саркашӣ кардан** сар аз итоат печидан; якраҳагӣ кардан.

САРКАШОНА سرکشانه аз рӯи саркашӣ, саркашиқунон, аз рӯи нофармонбардорӣ: **ҷавоби саркашона**.

САРКОНСУЛ سرکانشول консули генералӣ (*дар вазорати хориҷа*).

САРКОР سرکار оғозгари коре, сардори коре; нозир, корфармо.

САРКОТИБ سرکاتب сардори котибон, котиби аввал: **саркотиби илмӣ**.

САРКУШОДА سرکشاده он чи сараш пӯшида нест, болояш нопӯшида; **мактуби саркушода** номаи боз, бознома.

САРКӢБ سرکوب 1. шикаст, мағлуб; **саркӯб кардан** шикаст додан, мағлуб сохтан. 2. *таър.* ҷои баланди истеҳкомёфтае, ки аз он ҷо душманро тирборон ё сангборон мекардаанд. 3. *маҷ.* сарзаниш, маломат, таъна. 4. таёки махсусе, ки бо он пояи ҷуворӣ ё шолиро зада донаҳояшро ҷудо мекунанд.

САРКӢБӢ سرکوبی 1. кӯфтани ғалладона. 2. пай ҳам ба сар задан. 3. таъна, маломат, сарзаниш; танбех.

САРКӢФТА سرکوفته :сараш кӯфташуда; зарбахӯрда: **мори саркӯфта**.

САРКӢЧАК سرکوچو 1. он ки ё он чи сараш хурд бошад. 2. *маҷ.* камбағал, нодор.

САРКӢЧАКӢ سرکوچکی камбағалӣ, нодорӣ.

САРҚАБИЛА سرقبيله сардори қабилла, пешвои қавм.

САРҚАНД سرقند каллақанди махрутишакл; **қуллаи ба сарқанд монанд** қуллаи махрутишакл.

САРҚАТА سرقه *ниг.* **сарқат**.

САРҚОНУН سرقانون қонуни асосии давлат, конституция.

САРҚОФИЛА سرقالله сардор, пешрави қорвон.

САРҚУТ سرقوت пасмондаи хӯрок; **оши сарқут** оши аз пеши хӯрандагон бозгашта, оши таги табак.

САРЛАВҲА سرلوحه унвон (*китоб, мақола*).

САРЛАВҲАДОР سرلوحه دار китоб ё мақолае, ки унвон доранд.

САРЛАШКАР سرلشکر фармондеҳи лашкар; фармондеҳи артиш.

САРЛУЧ سرلوح сарбарахна, бе пӯшиши сар (*бе руймол...*).

САРМАД سرماд *кит.* ҳамеша, пайваста, доим.

САРМАДӢ سرمادی абадӣ, ҳамешагӣ, ҷовидон.

САРМАҚОЛА سرمقاله мақолаи аввали рӯзнома

ва ё маҷалла, ки асосан аз чониби идора навишта мешавад.

САРМАНБАЪ سرمينع 1. сарчашма. 2. омили асосӣ, сабаби аввалин.

САРМАНЗИЛ سرمنزل манзили асосӣ, макон, ҷой.

САРМАНШАЪ سرمنشأ 1. баромадгоҳ, ҷои оғоз, мабдаъ. 2. боис ва оғозгар.

САРМАСТ سرمست 1. маст, сархуш. 2. маҷ. мағрур, болида.

САРМАСТӢ سرمستی сархушӣ, мастӣ.

САРМАШҚ سرمشق 1. намунае, ки муаллим ба шогирд навишта медиҳад, то аз рӯи он хатнависӣ омӯзад. 2. маҷ. намунаи ибрат, намунае, ки ба он пайравӣ карда мешавад: **сармашқи кори худ кардан**.

САРМЕХАНИК سرميخنيك сардори механикҳо.

САРМЕЪМОР سرمعمار сардори меъморон, вазифае дар ҳукумати шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ, ки ба танзим ва назорати сохтмон машғул аст.

САРМО سرما хунокии ҳаво, ҳавои хунук; *муқоб. гармо*; **сармо задан** а) якбора сар шудани хунокии ҳаво; б) аз таъсири шиддати хуноқӣ пажмурдаву нобуд шудан (*дарахт, меваи дарахт, сабзавот ва ғ.*); в) шамол хӯрдан бо таъсири ҳаво, гарму хунук шудани бадан; **сармо хӯрдан** *ниг. сармо задан* в).

САРМОБАРДОР سرمابردار ба сармо тоб оваранда (*мас., наботот*): **навъҳои сармобардори зардолу**.

САРМОБАРДОРӢ سرمابردارӣ қобилияти ба сармо тоб овардан (*-и мас., наботот*).

САРМОЗАДА سرمازده *сифати феълии замони гузашта аз сармо задан*. 1. мева ё дарахти аз хуноқӣ офатрасида; 2. узви аз хуноқӣ офатдида (*даст, по ва ғ.*).

САРМОЗАДАГӢ سرمازدهگي *шакли дигари сифати феълии замони гузаштаи сармозада*; сармозада будан.

САРМОНАК سرمانگ *сифати феълии замони гузашта аз сармо хӯрдан*; ҷои сар мондан, такагоҳи курсӣ.

САРМОХӢРДА سرماخورده он ки хунук ба ӯ таъсир кардааст.

САРМОХӢРДАГӢ سرماخوردهگي *ниг. сармохӢрда*.

САРМОЯ سرمايه 1. мол ва пули аслии ягон савдогар ё тичоратхона. 2. сарват, пул, дороӣ. 3. капитал, *киноятан* олами сармоядорӣ; **олами сармоя** ҷаҳони сармоядорӣ. 4. бонкӣ. молияте, ки даромад меорад; маблағи асосии қарз бидуни баҳра.

САРМОЯГУЗОР سرمايهگذار *мол.* шахси ҳуқуқӣ ва ё ҳақиқӣ, ки бо мақсади гирифтани даромад ин ё он лоиҳаро маблағгузорӣ мекунад, маблағгузор.

САРМОЯГУЗОРӢ سرمايهداري *мол.* гузоштани маблағ бо мақсади дарёфти даромади изофа, маблағгузорӣ.

САРМОЯДОР سرمايهدار 1. пулдор, молдор, бой, сарватманд. 2. капиталист.

САРМОЯДОРӢ سرمايهداري 1. пулдорӣ, молдорӣ, дороӣ. 2. олами сармоядорӣ, капитализм.

САРМУНШӢ سرمنشي *кит.* сардори муншиён – котибон.

САРМУТАХАССИС سرمتمخصص мутахассиси асосӣ.

САРМУҲАНДИС سرمهندس муҳандиси олимақом; сардори муҳандисон.

САРМУҲАРРИР سرمحرر муҳаррири калон; сардори муҳаррирони ягон рӯзнома, маҷалла ё донишнома.

САРМУҲОСИБ سرماحاسب сардори ҳисобдорон дар ҳисобдорӣ, сарҳисобдор.

САРМУШОВИР سرمشاوور мушовири олимақом; сарвари мушовирон.

САРНАВИШТ سرنوشت 1. он чи Худованд аз рӯзи азал барои ҳар як инсон таъйин карда аст. 2. тақдир, қисмат, насиб.

САРНАВИШТСОЗ سرنوشتساز таъйинкунандаи сарнавишт; *маҷ.* ниҳоят муҳим, тақдирсоз.

САРНАГУН سرنگون сар ба поён, сарозер; вожгун; **сарнагун гаштан** (*шудан*) а) сарозер афтодан, каллапо афтидан; б) *маҷ.* барбод рафтани, нобуд шудани; аз мансабе, фаровардан; **сарнагун кардан** а) афтодан, барбод додан; б) фурувардан (*мас., амиро аз тахти подшоҳӣ*).

САРНАГУНӢ//САРНИГУНӢ سرنگوني чаппа будан, вожгунӣ, ворунагӣ.

САРНАГУНСОЗӢ سرنگون‌سازی сарнагун кардан, нобуд намудан.

САРНАГУНСОР//САРНИГУНСОР سرنگون‌سار чаппа, вожгун.

САРНАГУНШАВӢ سرنگون‌شوی *ниг.* сарнагунӣ.

САРНАЙЗА سرنیزه охани нўгтезе, ки ба сари найза шинонда мешавад, тегаи туфанг.

САРНАҚШ سرنقش *мус.* нақшхон, саркунандаи суруд – нақш.

САРНАСЛ سرنسل 1. бунёдгузори насл. 2. фарзанди аввалини оила.

САРНАХ سرنخ 1. сари нах, нўги нах. 2. абрешиме, ки аз қабати болои пила гирифта мешавад (*нисбатан дагалтар вале маҳкамтар аст*).

САРНИҲОН سرنهان аз мардум пинҳонӣ, паноҳ-паноҳ зиндагӣ кардан.

САРНИШЕБ سرنشیب *ниг.* сарошеб.

САРНИШИН سرنشین 1. болонишин, пешгоҳ-нишин. 2. он ки савори киштӣ, қатора, мошин ё ҳавопаймо аст: **сарнишини киштӣ**.

САРНОҚӢ سرناکی *гуфт.* сар ба поён, бо сар; **сарноқӣ афтидан** каллапой афтидан.

САРНОМА سرنامه аввали нома; унвони нома.

САРСОНӢ سرسانی гарангшуда, гич (*одам*).

саро سرا 1. *асоси замони ҳозира аз сароидан.* 2. *чузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои сароянда:* **ғазалсаро, навҳасаро...**

САРО سرا *ниг.* сарой.

САРОБ I سراب сари об, болоҷои дарё, чўй, манбаъ.

САРОБ II سراب 1. *тиб.* ҳодисаи оптикӣ, ки бо таъсири шуои офтоб дар биёбон шўразори дур ба назари кас чун об менамояд, фиреби назар. 2. *маҷ.* хаёли хом, чизи нобуда, ки кас беҳуда ба он умед мебандад.

САРОБИСТАР سر بستر чои хоб, чогаҳ, бистари хоб.

САРОБӢ سرابی ба назар намудан, рўъё.

САРОБОН سرابان парастор, нигоҳубинкунанда; сариштакунанда (*кореро*); сардори хонавода.

САРОБОНӢ سرابانی парасторӣ, нигоҳбонӣ; **саро-**

бонӣ кардан нигоҳбонӣ кардан, парастор шудан ба касе.

САРОБӢУСТОН سرابوستان *ниг.* бӯстонсаро(й).

САРОВОЗ سراواز 1. он ки аз хама пештар садо мекунад. 2. сурудхон, ки сари овозро мегирад, яккахон.

САРОВОН سروان *ниг.* саробон.

САРОҒОЗ سراغاز 1. аввалу ибтидо, шуруъи чизе: **сароғози зиндагӣ**. 2. муқаддима: **сароғози асар**.

САРОҒӢШ سر آغوش сарбанде, ки занон гесӯро дар миёни он мегузоранд, баъзе бо тилло ва ҷавохир мурассаъ низ мешавад, гесупӯш.

САРОДИҚ//СУРОДИҚ ا. سراق سارопарда, хайма, чодар.

САРОДОР سرادار хўҷаин, нигоҳбони корвонсаро.

САРОДОРӢ سراداری *кит.* қасрдорӣ, боргоҳдорӣ.

САРОЗЕР سرازير сар ба поён, сар ба нишеб, сарнагун; нагунсор; **сарозер овехтан** сар ба поён овехтан (*қасе, чизеро*); **сарозер шудан** сар ба нишеб рафтан.

САРОИДАН سرآيدن 1. *ниг.* сурудан. 2. васф кардан.

САРОӢ سرای 1. хона, манзил. 2. қаср, дарбор, ҷои нишастии шоҳон. 3. корвонсарой. 4. тичоратгоҳ; сарои пила, сарои сандук. 5. ҷои бастанӣ аспу хар.

САРОӢБОН سرایان нигоҳбон, посбони корвонсарой.

САРОӢБОНӢ سرایانی кор ва вазифаи саройбон.

САРОӢНИШИН سرای‌نشین он ки дар корвонсарой иқомат дорад; савдогари саройнишин.

САРОӢПАРДА سرای‌پرده 1. хаймаи бузурги шоҳона, ҷодири подшоҳӣ, шомёна. 2. *киноя аз нишемангоҳ.*

САРОМАД سرآمد 1. болотар аз дигарон, мумтоз, баргузида, бартарин; сардафтар; **саромади адабиёти тоҷик**. 2. сардор, пешво.

САРОМАТ صرامت *кит.* далерӣ, шуҷоат, диловарӣ, часорат: **шаҳомату саромат** часорату шуҷоат.

САРОМОС *سراماس* тиб. яке аз бемориҳои сироятии пӯсти бадан.

САРОН *سران* сардорон, пешвоён: **сарони** давлатҳо.

САРОНА *سرانه* 1. аз сари ҳар кас, ба ҳар сари кас. 2. таър. андоз ва хироче, ки аз ҳар сар (кас) гирифта мешудааст.

САРОНРҶ *سرانرو*: раги саронрӯ *гуфт*. раги хун, шараён.

САРОПАРДА *сараپردе* таър. хаймаи бузургон, боргоҳ, чодири шоҳон.

САРОПО(Ӣ) *сарапай* 1. аз сар то по, сар то қадам. 2. ҳама, ҳамагӣ; тамоман; **саропо гӯш шудан** бо диққат ва ҳуши тамом ба гапе гӯш додан.

САРОСАР *сасар* аз як сар то сари дигар, сарто-сар; ҳамагӣ, саропо.

САРОСАРӢ *сасарӣ* сартосарӣ, комил; **сулҳи саросарӣ** сулҳи ҳамагонӣ.

САРОСЕМА *сасиме* ҳаросон, ошуфтаҳол, парешонхотирона; бо шитобу ҳарос; **саросема кардан** (*касера*) а) ба изтироб андохтан; б) шитоб кунондан; **саросема шудан** ба изтироб афтодан, ошуфтаҳол гардидан; ба ҳарос (тал-воса) афтодан.

САРОСЕМАВОР *сасимеуар* дар ҳолати саросе-магӣ, ҳаросон шуда, бесаришта шуда, ҳаро-сону шитобон.

САРОСЕМАГӢ *сасимегӣ* 1. ошуфтагӣ, ҳаро-сонӣ, ҳолати изтироб. 2. шитобкорӣ, таъҷил.

САРОСТИН *састин* нӯги остин, сари остин.

САРОФАТ *сарафт* майлу андеша, рағбат.

САРОҲАНГ *сараҳанг* пешво, роҳбар; сарҳанг, фармондеҳ; пешрави лашкар.

САРОҲАТ *а. сараҳат* кит. ошкорӣ, равшанӣ, возеҳӣ (*дар гуфтор ва навишт*).

САРОҲАТАН *а. сараҳат* ба таври ошкор, возеҳу равшан баён кардан.

САРОҶА *сараҷе* кит. хонаи хурд; кӯшк; ҳавлии дарун.

САРОҶА *сараҷе* занбар, занбари чӯбин; **сароҷа бастан** занбар сохтан.

САРОШЕБ *сашиб* нишебдор, сар ба зер; роҳе,

ки аз баландӣ ба пастӣ мебарад.

САРОШПАЗ *сашпиз* сардори ошпазҳо.

САРОЯНДА *сарайнде* 1. сурудхон, овозхон, ҳофиз. 2. маҷ. вассоф; шоир.

САРОЯНДАГӢ *сарайндегӣ* сурудхонӣ, ҳофизӣ.

САРПАНОҲ *сарпнаҳ* 1. паноҳгоҳ. 2. маҷ. ҷои болопӯшида, хона, ҷой. 3. маҷ. ҳимоятгар, пушту паноҳ.

САРПАНҶА *сарпанҷе* 1. панҷаи даст; даст. 2. маҷ. зӯр, қувват.

САРПАРАСТ *сарпарест* 1. парастор, ниғаҳбон; бузурги оила. 2. мол. шахси муътамад, ки мо-ликияти шахси эътимодбастаро ба манфиати ӯ ихтиёрдорӣ мекунад.

САРПАРАСТӢ *сарпарестӣ* ниғаҳбонӣ, парвариш, тарбия.

САРПАРАСТОР *сарпарестар* сардори касоне, ки дар беморхонаҳо ба беморон нигоҳубин – парасторӣ мекунанд, сардори парасторон.

САРПАРАСТОРИ *сарпарестарӣ* нигоҳубин кар-дани беморон.

САРПАРТО(ЯК) *сарпарт* лаҳҷ., ниг. **саргирак**.

САРПАСТ *сарпаст* 1. сархам. 2. маҷ. забонкӯтоҳ; ҳақир; **сарпаст кардан** *касера* шарманда кар-дан, забонкӯтоҳ намудан.

САРПАСТӢ *сарпастӣ* маҷ. сархамӣ, шармандагӣ; забонкӯтоҳӣ; ҳақирӣ.

САРПАСТОНА *сарпастане* дар ҳолати шарманн-дагӣ, ҳақирона.

САРПЕЧ *сарпич* 1. он чи ба сар мебанданд (*дас-тор, рӯмол ва ғ.*). 2. маҳкам, мӯҳрзада. 3. маҷ. муғлак, мубҳам, печдарпеч: **муаммои сарпеч**, **сӯхани сарпеч**. 4. маҷ. гарданшах, саркаш, якраҳа.

САРПЕЧАК *сарпичак* зоол. парандаи хурде аз чинси эзурсурҳақҳо.

САРПЕЧИДА *сарпичиде* саргум, бесару нӯг, дарҳам барҳам; гаранг: **риштаи сарпечида**.

САРПЕЧӢ *сарпичӣ* нофармонӣ, сар тофтан; **сарпечӣ кардан** нофармон кардан, сар тофтан.

САРПИЗИШК *сарпизшк* сардори як гурӯҳ пи-зишкон, пизишки калони бемористон.

САРПИЁЗ سرپياز бехпиёз.

САРПОЁН I سرپايان сар ба поён афканда, сар-
хам.

САРПОЁН II سرپايان *кит.* 1. *ниг.* сала. 2. каллапӯши мулоим, ки аз зери тоскулоҳ мепӯшанд.

САРПОС سرپاس *кит.* лахт, гурз, кӯпол.

САРПОСБОН سرپاسبان сардори посбонҳо.

САРПҶШ(АК) سرپوش/سرپوشак он чи бо он боло ё сари чизе пӯшонда мешавад; болопӯш: сарпӯши дег, сарпӯши чойник.

САРПҶШДОР سرپوشدار бо сарпӯш маҳкам, дорои сарпӯш.

САРПҶШИДА سرپوشيده 1. сарбаста. 2. *мач.* пӯшида, нухуфта, пинҳон.

САРРАДА سررده қатори якум дар сафори харбӣ.

САРРИШТА سر رشته 1. сари ришта, сари калова, нуги ресмон. 2. *мач.* роҳи ҳалли ягон масъала; **сарриштаи кори худро гум кардан** бесаранҷом шудан, чи қор кардани худро надоништа мондан.

САРРО *а.* سر شодмонӣ, шодқомӣ; некӯаҳволӣ; **саррову зарро** хушҳолӣ ва бадҳолӣ, хушбаҳтӣ ва бадбаҳтӣ.

САРРОФ *а.* صراف *кҳн.* 1. он ки пулери бо пуле иваз мекунад. 2. касе, ки пули сараро аз носара (қалб) фарқ карда метавонад.

САРРОҶӢ صرافي 1. шугли сарроф. 2. чой, макони як ё якҷанд сарроф.

САРРОҶХОНА صرافخانه *кҳн.* хонаи пуливаз кунӣ, чои табдили арз, чои ивази асъор.

САРРОҶ *а.* سرچ *кит.* он ки асбобу анҷоми ба асп дарқориро (*аз қабил* зин, лаҷом, нӯхта ва ғ.) тайёр мекунад ва мефӯрӯшад; зингар.

САРРОҶӢ سراجي 1. зингарӣ. 2. чои зинфурӯшӣ: **дӯкони сарроҷӣ, растан сарроҷӣ.**

САРСАБАД سرسيد сарпӯши сабад, қисми болоии сабад, ки аз сабад ҷудо мешавад.

САРСАБЗ سرسبز 1. тару тоза, сабзу хуррам, бо тароват. 2. *кит.*, *мач.* одами солиму шод, хушбаҳт ва осудаҳол. 3. ҳамешабаҳор, зебо-манзар, дар ҳоли рушду нумӯъ: **кишвари сар-**

сабз; ҷавони сарсабз ҷавони хушбаҳт ва хушҳол.

САРСАБЗӢ سرسبزي 1. тарию тозагӣ, сабзию хуррамӣ, тароватнокӣ. 2. *мач.* пешрафт, тараққӣ, авҷу камолот.

САРСАР *а.* سر سر боди тези хунук, шамоли саҳти пурсадо.

САРСАРИГАРД سرسري گرد ҳарҷоғард, овора-гард, дарбадар, саргашта, саргардон, бекорхӯча.

САРСАРИГАРДӢ سرسري گودي оворагӣ, овора-гардӣ, дарбадарӣ.

САРСАРИЁНА سرسريانه 1. бо сустӣ, рӯякӣ, бо саҳлангорӣ. 2. дарбадарона, чун саргаштагон, бе мақсади муайян.

САРСАРӢ I سرسري овора, саргардон, бекоргард, дайду; **сарсарӣ гаштан** дарбадар гаштан, бекору бе мақсади муайян гаштан.

САРСАРӢ II سرسري рӯякӣ, бо саҳлангорӣ; бедикқат (*мас.*, *хондан чизеро*).

САРСАРӢ III سرسري: **боди сарсарӣ** *ниг.* сарсар.

САРСАТР سرساطر 1. сари хат, чои холӣ пеш аз сар шудани матн. 2. қисми матн, ки дорои маъноӣ ягона аст.

САРСАҶЕД سرسفيد он ки ва он чи сари сафед дорад, мӯйсафед, дорои мӯи сафед.

САРСАҶҲА سرصفحه варақаи унвонӣ, саҳифае, ки номи асар муаллифи он, муҳаррир.

САРСАХТ سر سخت шумтолеъ, бадбаҳт, он ки дар азобу укубат умр ба сар мебарад.

САРСИЛОҶ سرسلاح *ниг.* сарлашкар.

САРСИНА سرسینه болои сина, рӯи сина.

САРСОМ سرسام *тиб.* бемории илтиҳоби мағз-парда, менингит.

САРСОМӢ سرسامي гирифтори бемории сарсом.

САРСОН سرسان 1. саргардон, дарбадар, саргашта, овора. 2. ҳайрон; **сарсон шудан** овора шудан, саргардон шудан.

САРСОНӢ سرساني оворагӣ, саргардонӣ.

САРСУЛОЛА سرسلاله бунёдгузори сулола, сар-вари хонадон.

САРСУПУРДА سرسپرده вафодор, содик.

САРСУТУН سرستون сутуни калон ва асосӣ.

САРСУТУРДА سرسترده кит. сартарошида, он ки сараш тарошида аст.

САРСУХАН سرسخ пешгуфтор, муқаддима (дар гуфтор ва таълиф).

САРСЌЗАН سرسوزن сўзантугма.

САРТАГ سرنگ лаҳҷ. сар ба поён, сархам, малул.

САРТАРОШ سرتراش устои мўйсаргир, он ки мўи сар ва риш метарошад.

САРТАРОШЌ سرتراشي 1. тарошидани мўи сар. 2. кор ва шуғли сартарош; **сартарошї кардан** машғул будан ба шуғли сартарошї.

САРТАРОШОН سرتراشان 1. маросими тарошидани сари кўдак ҳангоми хатнасур. 2. маросими тарошидани сари домод дар базми арўсї (ҳоло дар аксар манотиқи ҷумҳурї аз байн рафтааст).

САРТАРОШХОНА سرتراشخانه устохонаи (чои кори) сартарош, сартарошї.

САРТЕЗ سرتيز он чи нўги тези буранда ва халанда дорад, нўгтез.

САРТОБ سرتاب гардантоб, саркаш, нофармон.

САРТОПО سرتاپا ниг. саропо(ї).

САРТОРИК سرتاريك маҷ. зани ҳомиладор.

САРТОС سرتاس бемўї, каммўї.

САРТОСАР سرتاسر ниг. саросар.

САРТОСАРЌ سرتاسري ниг. саросарї.

САРТЌЌ سرتويي чизҳое, ки пеш аз тўї ба тариқи тўёна дода мешаванд; **сартўї додан** пеш аз тўї фиристондани чизу чора ба хонаи арўс.

САРУЛИБОС سرولباس маҷмўи пўшиданї.

САРУН سرون шохи ҳайвонот.

САРУПО سروپа либос; хилъат; сарулибос, як даст либос; хилъате, ки аз тарафи амир бахшиш мешуд; **сарупо кардан** анъанаи либос пўшондан ба меҳмонба ягон муносибате (мас., дар маросимҳои тўёна).

САРУПОПЌШОНЌ سروپاپوشاني 1. таър. маросими пўшондани либосҳои тақдимкардаи амир. 2. дар рўзи тўї пўшондани либосҳои домод ё арўсро.

САРУТАН سروتн ниг. сарулибос.

САРФ I صرف збш. морфология.

САРФ II صرف харҷ. харочот; **сарф кардан** харҷ кардан, истифода бурдан; **сарф шудан** харҷ шудан; **сарфи назар аз чизе** аз чизе чашм пўшида..., чизеро ба эътибор нагирифта...; **сарфи назар (кардан) аз чизе** чашм пўшидан аз чизе; ба эътибор нагирифтани, аз баҳри чизе гузаштан.

САРФА صرف 1. фоида, манфиат, суд. 2. зиёдтар аз андозаи даркорї харҷ ва сарф нашудани чизе, худдорї дар сарфи чизе, эҳтиёткорї ҳангоми харҷ; **сарфани сари оташдон, савдогари Ҳиндустон (зарб.)**; **сарфа кардан** (дар харҷи чизе) зиёдахарҷї накардан; микдоре аз чизеро сарф накарда нигоҳ доштан.

САРФАБАР صرفهبر кит. 1. фоидабар, судбар. 2. сарроҳ.

САРФАГАР صرفهگر он ки аз харҷи зиёд худдорї мекунад, он ки исрофкор нест; сарфачўї.

САРФАГАРЌ صرفهگري ниг. сарфачўї.

САРФАКОР صرفهكار сарфакунанда дар харҷи чизе; муқоб. **исрофкор** ва **бадхарҷ**.

САРФАКОРЌ صرفهكاري эҳтиёткорї дар харҷ; муқоб. **исрофкорї**.

САРФАКОРОНА صرفهكارانه аз рўи сарфа; худдорї аз харҷи барзиёд.

САРФАНОК صرفناك зиёд сарфнашаванда; мусоид аз ҷиҳати камхарҷї.

САРФАРМОНДЕХ سرفرمانده фармондеҳи кулли қувваҳои ҳарбї.

САРФАРОЗ سرفراز 1. сарболо, сарбаланд, боифтихор. 2. он ки ба гирифтани мукофоти давлатї сазовор гардидааст; **сарфароз кардан** касеро бо инъом ё унвон сарбаланду ифтихорманд гардонидани касе; боиси сарбаландии касе шудан, боиси мамнунии касе гардидан; **сарфароз шудан** ифтихорманд гардидан.

САРФАРОЗЌ سرفرازي сарбаландї; ифтихормандї, ифтихор.

САРФАХМ سرفهم: сарфаҳм (на)рафтан ба чизе

(на)фаҳмидан (чизеро).

САРФАҚЎ صرفه جو nig. сарфакор.

САРФАҚЎЁНА صرفه جو يانه nig. сарфакорона.

САРФАҚЎЙ صرفه جوئى зиёдтар аз ҳадди даркорӣ сарф накардани чизе, чизеро харч накарда эҳтиёт карда мондан.

САРФИКАНДА سرفکنده nig. сарафканда.

САРФИШОН سرفشان сарафшон, сар фидо кардан, сар бохтан.

САРФИ صرفى зби. морфологӣ.

САРФКУНАНДА صرف کنند он ки чизеро харч мекунад.

САРФШАВАНДА صرف شونده он чи харч мешавад.

САРХАЙЛ سرخیل кҳн. сардори даста, сарвари тоифа, авлод.

САРХАЙЛӢ سرخیلی сардорӣ, сарварӣ, роҳбарӣ.

САРХАЛОНӢ سرخلانی 1. гузашта истода ба ҳоё сари қадам даромадан, аз касе дидан кардан. 2. маҷ. сар панаҳ кардан; **чои сархалонӣ** чои сар панаҳ кардан.

САРХАМ سرخم 1. он чи нӯғаш хамидагӣ дошта бошад. 2. сарро ҳам карда, бо сари ҳам, бо сари хамида. 3. маҷ. мутеъ, фармонбардор.

САРХАМӢ سرخمی 1. сархам будан. 2. маҷ. фармонбардорӣ, итоаткорӣ.

САРХАМОНА سرخمانه 1. бохурматона, эҳтиромона. 2. маҷ. итоаткорона, мутеона.

САРХАТ I سرخط 1. намунаи хате, ки устод дар аввали варақ навишта ба шогирд медиҳад, ки аз рӯи он хат машқ кунад, сармашқ. 2. маҷ. хар чизе, ки барои кардани коре намуна мешавад. 3. хати асосӣ, роҳи асосӣ.

САРХАТ II سرخط фикри нав дар матн, ки аз сари сатр то 1см. ҷой монда нависанд, абзатс.

САРХЕЛ I سرخیل nig. сархайл.

САРХЕЛ II سرخیل навъи бехтарини мева.

САРХИРМАНӢ سرخرمنی 1. барои оғози хирманкӯбӣ дар сари хирман додани зиёфат. 2. тӯхфа дар шакли гандуми нав хирманкӯбшуда.

САРХОН سرخوان яккахон, саровоз.

САРХОНА سرخانه зарфе, ки ба он тамоку андохта ба сари чилим мегузоранд ва оташ медиҳанд.

САРХОР سرخار бутаҳои хор, ки бар сари деворҳо маҳкам карда мемонанд (*барои дер поидани девор*).

САРХОРА سرخواره сӯзани тилло барои зинати мӯи занон ё барои банд кардани миқнаа бо рӯймол.

САРХОРӢ I سرخاری 1. хоридани сар. 2. маҷ. даранг дар иҷрои коре, баҳонаҷӯӣ барои сар тофтан аз коре; **ба сархорӣ вақт надоштан** хеле серкор будан, вақти ҳолӣ аз кор надоштан.

САРХОРӢ II سرخاری гуфт. коре (касе, янтоке, пахале ва ғ.), ки барои эмин доштан аз борон сари девор мегузоранд.

САРХУШ سرخوش сармаст, андак маст; кайфдор (*одам аз май*).

САРХУШӢ سرخوشی сармастӣ, ҳолати ниммастӣ.

САРХУШК سرخشک дарахте, ки шохаҳои болоияш хушкида бошад.

САРХӮР سرخور 1. ба касе гӯянд, ки наздиконаш мурда худ зинда монда бошад. 2. маҷ. бе пайи қадам, номубораққадам; **сағираи сархӯр**; **сархӯрат шавад!** саратро хӯрад (*пулат, чизат*).

САРХ a. صرح кит. қаср, бинои боҳашамат.

САРХАВЗ سرخوض 1. ҳавзи калон дар чорбоғҳо. 2. нишастангоҳ дар атрофи ҳавз дар чорбоғҳо.

САРХАВЗДОР سرخوض دار чорбоғе, ки сарҳавз ва нишастангоҳи сариҳавзӣ дорад.

САРХАД a. سرحد хат ва нишонае, ки мулкест ба заминеро аз ҳам ҷудо мекунад; хати шартӣ дар байни ду мамлакат; марз, қарона, ҳудуд; **сарҳадро бастан** ба рафтуой аз мамлакате ба кишвари дигар роҳ надодан; **сарҳадро вайрон кардан** аз ҳудуд – қаронаи заминест ба мамлакате убур кардан ба рухсати соҳиби он.

САРХАДБОН سرحدبان посбони сарҳад – марзи байни ду заминест ба мамлакат, марзбон.

САРХАДБОНӢ سرحدبانی посбонии сарҳад, марзбонӣ.

САРХАДДОР سرحددار nig. сарҳадбон.

САРҲАДДОРӢ سرحددارӣ кор ва вазифаи сарҳаддор, посбони сарҳад.

САРҲАДӢ سرحدӣ мансуб ба сарҳад; воқеъ дар сарҳад: **ноҳияҳои сарҳадӣ**.

САРҲАДЧӢ سرحدچی *ниг.* сарҳадбон.

САРҲАДШИКАН سرحدشکن он ки аз марзи мамлакате бидуни иҷозат убур кунад.

САРҲАДШИКАНӢ سرحدشکنӣ убури беиҷозат аз марзи ягон кишвар.

САРҲАКАМ سرحكم ҳақами асосӣ (*дар шоҳмот, футбол ва ғ.*), сардовар.

САРҲАЛҚА سرحلقه садрнишинӣ, раиси маҳфил; сардор, пешво.

САРҲАЛҚАГӢ سرحلقه садрнишин, раиси маҳфил; сардорӣ, пешвой.

САРҲАНГ سرهنگ *кит.* сардори як қисми муайяни лашкар; фармондеҳи ханг (*қисми низомӣ, ки ба полк баробар аст*).

САРҲАРФ سرحرف ҳарфи калон.

САРҲИСОБ سرحساب 1. *кит.* вокиф, огоҳ, боҳабар. 2. оғози ҳисоб; нуқтаи сарҳисоб. 3. шумора, теъдод: **сарҳисоби чорво**.

САРҲИСОБДОР سرحسابدار ҳисобдори кулли идорае, сармуҳосиб.

САРҲОЛ سرحال саргардон, саргашта.

САРҲОСИЛ سرحاصل 1. тез пухта расанда, тезпаз. 2. ҳосили аввалини пухта расида.

САРЧАРХ سرچرخ *тех.* чархи асосӣ дар муҳаррик, ки дигар қисмҳоро чарх мезонад; чархи калон, гардона, маховик.

САРЧАРҲАК سرچرخک *гуфт.* бемории чарх задани сар.

САРЧАШМА سرچشمه 1. аввали чашма, чашма. 2. манбаъ, чойи оғоз ва пайдоиши чизе.

САРЧИН سرچين интиҳобшуда, баргузида, зубда.

САРЧӢПОН سرچوپان сардори чӯпонон (-и хоҷагӣ, ноҳия...).

САРЧАМӢ سرچام ҳама дар як ҷо ҷамъ, ба як ҷо тӯбшуда; сарҷамъ шудан ҳама ҷамъ омадан барои ҳалли ягон масъала.

САРЧАМӢ سرچامӣ муттаҳидӣ, якҷоягӣ, ягонагӣ.

САРҶАНГ سرچگ 1. сабабгори асосии ҷанг. 2. оғозкунандаи ҷанг. 3. сарфармондеҳи ҷанг.

САРҶАРИДА سرچريده сарсухан, муқаддима.

САРҶИК سرچيك *ниг.* сарҳанг 1.

САРҶИЛАВ سرچلو он ки ҷилави аспи саворадорро гирифта мебарад (*мас. аспи домод ва арӯсро*), ҷилавдор; он ки паҳлуи ронандаи мошини домоду арӯс ништа, арӯсро то хонаи домод роҳбаладӣ мекунад (*асосан тағои арӯс*).

САРҶИЛАВДОР سرچلودار сардори парсторони аспҳои подшоҳӣ, сардори саисон.

САРҶИН سرچين 1. (аз сажени русӣ) воҳиди дарозӣ, ки ба 3 аршин ё 2, 134 м. баробар аст. 2. ҳезуми дар як ҷо ҷамъоваришуда.

САРҶУМЛА سرجمله *зби.* ҷумлаи асосӣ дар ҷумлаҳои мураккаб.

САРҶУНБОНӢ سرچنباني 1. алвонҷ додан, афшондани сар (*мас., вақти рақс*). 2. бо ҳаракат додани сар тасдиқ ё рад кардан суҳанеро.

САРҶӢБОР//САРҶӢБОР سرچوبار//سرچوبار ҷӢи калон, ҷӢи асосӣ.

САРҶӢ سرچوبى 1. ҷӢи калон ва асосӣ. 2. сари (ибтидои) ҷӢи, ҷои саршавии ҷӢи.

САРҶӢШ سرچوش кафке, ки дар аввали ҷӢи гӯшт дар рӯи об пайдо мешавад.

САРҶӢШӢ سرچوشى: сарҷӢшӣ намудан ҷӢшидан; расидан (*дар бораи май*).

САРШИКАН سرشکن 1. чизе, ки боиси кафондани сар шуда метавонад (*мас., ях*). 2. *мач.* муаммо, масъалаи душвор.

САРШИКАСТА سرشکسته он чи сараш (нӯғаш) шикаста бошад: **қалами саршикаста**.

САРШИНОС سرشناس он ки ўро аксари мардум мешиносанд, маъруф, номӣ: **марди саршинос**.

САРШИР سرشير қаймоқ, рӯи шир.

САРШОР سرشار 1. пур, лаболаб, лабрес. 2. *мач.* хеле зиёд, фаровон; **муҳаббати саршор, таъби саршор; саршор кардан** а) лаболаб пур кардан; б) мачроб сохтан, фаровон кардан.

САРШОХ سرشاخ 1. нӯги шохаи дарахт; нав-да, шохи майда. 2. васса, дастак, чӯбхое, ки бомро бо он мепӯшонанд.

САРШУБОН//САРШАБОН سرشبان *ниг.* сарчӯпон.

САРШУМОР سرشمار теъдоди чизҳо (*беитар оид ба чорпо*): саршумори гӯсфандон.

САРШУМОРӢ سرشماری ба ҳисоб гирифтани шумури яқояки нуфус (*одам ё чорво*).

САРШӢЁН سرشويان маросими махсуси духтарон пеш аз арӯсии духтаре.

САРШӢӢ سرشویی шустани сар; шустани сару тан.

САРШӢӢ سرشویی як навъ гили сафед, ки дар об ҳал карда, бо оби он сар мешӯянд.

САРЪ صرع *тиб.* бемории асаб, ки дар он рагу мушакҳо мекашад, эпилепсия: **гирифтори бемории саръ**.

САРЪЗАДА صرعزده *тиб.* гирифтори бемории саръ.

САРЪӢ صرعى 1. мансуб ба саръ. 2. мубталои бемории саръ.

САТАНГ سنگ *гуфт.* 1. танноз, пурнозу ишва. 2. олуфта.

САТАНГНАМО سنگناما *гуфт.* олуфтанамо; пурнозунуз.

САТАРВАН سترون *ниг.* сутурван.

САТВАТ سطوت *кит.* 1. шавкат, дабдаба, виқор. 2. сахтгирӣ, қувват. 3. ҳамла, хучум.

САТИЛ *а.* سطيل *ниг.* сатл.

САТИЛСОЗ سطيلساز устое, ки аз тунука сатил месозад.

САТИН ستين навъе аз газвори гулдор ё бегули чилдор: **куртаи сатин**.

САТИР *а.* ستير 1. он ки хато ва айби дигареро мепӯшонад. 2. пӯшида, пинҳон.

САТИР(А) ستير(ه) мастура, зан ва ё духтари паси парда; зан ё духтари писандидаахлоқ.

САТӢ *а.* ستى *кит.* охан; фӯлод.

САТӢ *а.* ستى *шакли кӯтоҳишудаи сайидатӣ; ниг.* сайида.

САТӢ *III ҳ.* ستى зане, ки аз рӯи одати яке аз қабилаҳои хиндӣ худро бо ҳасади шавҳараш дар оташ месӯзонд.

САТЛ *а.* سطل зарф барои кашондани об, сатил.

САТ(Т)ОРА *а.* سطره *кит.* мистар, хаткаш.

САТР *I а.* ستر 1. пӯшондан, пӯшидан (*мас., рӯйро*). 2. хичоб, парда.

САТР *II а.* سطر як қатори хат, як раҳи навишташуда.

САТРАНГ سترنگ *биол.* гиёҳе, баргҳои ба барги анҷир монанд ва гулҳои сафед дорад, меҳриғеҳ, мардумгиёҳ.

САТТОР *а.* ستار *кит.* пӯшанда, пардапӯшкунанда, пӯшандаи айбу гуноҳ (*яке аз сифатҳои Худо*).

САТХ *а.* سطح 1. рӯи чизе, болои чизе, ки пахну ҳамвор бошад: **сатҳи замин, сатҳи об**. 2. масоҳат.

САТХӢ سطحى рӯякӣ, сарсарӣ.

САФ *а.* صف қатор, рада; **сафи чанг** майдони чанг; **саф бастан** дар як рада – қатор истодан; **саф кашидан** қатор шудан; **саф оростан** а) қатор шуда истодан; б) барои чанг омода шудан; **аз саф баромадан** аз сафи чанговарон хориҷ шудан, қобилияти чангии худро аз даст додан; **саф – саф** қатор-қатор.

САФАВӢ صفوى *таър.* ҳар кӣ ва чизи ба сулолаи сафавӣ марбут.

САФАН *а.* سفن пӯсти моҳӣ ё наҳанг ва ғ., ки барои нағз доштан ба рӯи қабзаи шамшер меҷаспонанд.

САФАР *I سفر* 1. рафтан аз шаҳре ба шаҳре; равонашавӣ, мусофират. 2. саёҳат аз шаҳре ба шаҳре; **сафари охират** *киноя аз* мурдан; **сафари ҳарбӣ** лашкар рондан бо мақсади чанг; **сафару ҳазар** вақти мусофират ва дар ҷое муқимӣ будан; **ба сафар баромадан** равона шудан аз шаҳре ба шаҳре ё аз ҷое ба ҷое; **сафар кардан** а) рафтан, раҳсипор шудан; б) юриш кардан (*бо мақсади чанг*); **сафар бахайр** дуо, ки ба қасони ба сафар раванда гуфта мешавад; **сафари хушкӯ холи** *киноя аз* сафари бесуду манфиат.

САФАР *II а.* سفر *гуфт.* дафъа, бор; **ин сафар** ин бор.

САФАР *III а.* صفر моҳи дуюми солшумории

хичрии камарӣ.

САФАРБАР سفربر :сафарбар кардан касеро ба ичрои коре ё супорише омода намудан.

САФАРБАРӢ سفربرى ба ичрои кори муҳиме сафарбар кардан.

САФАРӢ سفرى 1. мансуб ба сафар: либоси сафарӣ. 2. ба сафар равона, сафаркунанда.

САФАРКАРДА سفر کرده он ки ба сафар баромадааст.

САФАРКУНАНДА سفر کننده ниг. сафарӣ.

САФАРНОМА سفرنامه рисола ё китобе, ки дар он воқеоти сафар баён ёфтааст.

САФАРХАТ سفرخط хуччате, ки барои сафари хориҷа ё сафари расмӣ аз тарафи мақомоти дахлдор дода мешавад.

САФАРЧАЛ а. سفرچال кит., ниг. бихӣ.

САФАРЧАЛРАНГ سفرچالرنگ бихиранг, зардранг.

САФАҲ صفه кит. 1. аблаҳӣ, нодонӣ. 2. аблаҳ, нодон.

САФБАНДӢ صفبندى сафорой, дар саф истодан, қатор шуда ба тартиб истодан.

САФВАТ а. صفوت кит. покизагӣ; баргузидагӣ; баргузида; **сафвати одамиён** пайғамбар Муҳаммади Мустафо (с).

САФВОН а. صفوان равшанӣ, беолоишӣ; ҳамвор.

САФДАР صفر 1. сафшикан, торуморкунандаи сафи душман. 2. маҷ. далер, пахлавон, пурзӯр, шуҷоъ.

САФДАРӢ صفدرى далерӣ, пахлавонӣ, пурзӯрӣ, сафшиканӣ.

САФДОР صفدار дар рохпаймоии ҳарбӣ будан, дорой саф.

САФЕД سفيد 1. яке аз рангҳои асосӣ, ранги шир ё барф; муқоб. сиёҳ; **бахтат сафед бод!** хушбахт бош!; **дили сафед** дили пок аз ғараз ва кина, дили неххоҳ; **рӯяш сафед бод!** дар мавриди тақдири касе гуянд, ки кори неке кардааст; **тиллои сафед** киноя аз пахта; **роҳи сафед!** роҳи бахайр, роҳи нек, роҳи беҳавфу ҳатар (**вақти сафар рафтани касе гуянд**); **шеъри сафед** шеъри озод; **сафед кардан устухони касеро** чони касеро ба лаб расондан, касеро безор

кардан; **байраки сафед бардоштан** а) хоҳони тарки ҷанг ва хусумат шудан; б) таслим шудан; **сафед кардан** а) оҳак ё гач молидан ба девор; б) оби кӯрғошим давондан ба рӯи зарфҳои мисин; в) маҷ. беайб шуморидан, бегуноҳ эълон кардани касе; **сафед шудан** а) ранги сафед пайдо кардан; равшан шудан; б) маҷ. бегуноҳ шумурда шудан; **сафед шудани рӯз** дамидани субҳ; **сафед шудани ҷашм** дар роҳи касе бисёр интизорӣ кашида нобино шудан; **сурху сафед шудан** бо касе дар бораи коре бо касе ба муноқаша ва мунозира пардохтан; **сурху сафед шудан (аз шарм)** тағйир ёфтани ранги рӯй аз хичолат.

САФЕД(ҲО) سفيد(ها) таър. тарафдорони ҳукумати подшоҳии рус дар арафаи инқилоби Октябр; муқоб. сурхҳо: **лашқари (ӯрдуи) сафед**.

САФЕДА I سفيده 1. моддаи сафеде, ки даруни тухми мурғ дар атрофии зарда воқеъ аст. 2. моддаи сафеда.

САФЕДА II سفيده хокаи сафед барои ороиши занон.

САФЕДАГАР سفيده گر ниг. сафедгар.

САФЕДАДАМ سفيده دم ниг. сапедадам.

САФЕДАК سفيدک 1. сафеди тозаву озода, ки нисбат ба духтарон ва кӯдакон гуфта мешавад. 2. як навъ гандум.

САФЕДБАДАН سفيدبدن он ки тани сафеди тару тоза дорад.

САФЕДБАХТ سفيدبخت маҷ. хушбахт, баландикбол; муқоб. сиёҳбахт.

САФЕДБАХТӢ سفيدبختى маҷ. хушбахтӣ, хушиқболӣ, нехбахтӣ.

САФЕДБЕД سفيدبيد бот. беди сафед.

САФЕДБО سفيدبا шӯрбое, ки танҳо аз гӯшти дар об ҷӯшонда иборат аст.

САФЕДБОД سفيدباد варами сафедгун.

САФЕДГАР//САФЕДАГАР سفيدگر//سفيده گر он ки зарфҳои мисинро сафед мекунад; он ки дару девор ва хонаро сафед мекунад.

САФЕДГАРӢ سفيدگرى амалу кори сафедгар.

САФЕДГИЛ سفيدگل хоки сафед, ки дар сохтмон ва барои сохтани зарфҳо низ ба кор бурда мешавад, сафедхок.

САФЕДГУЛ سفید گل *бот.* гули бобуна.

САФЕДГУН(А) سفیدگون(ه) сафедранг, сафед.

САФЕДЛЕГ سفیددیگ он ки дегаш ҳамеша холист, бенаво, камбагал.

САФЕДӢ سفیدی 1. ранги сафед доштан, сафедрангӣ. 2. рӯшноӣ. 3. пудра, сафеда; **сафедӢ афтодан** (ба мӯй, риш) ба сафедшавӣ сар кардани мӯй.

САФЕДКОР سفیدکار 1. *ниг.* сафедгар. 2. накӯкор.

САФЕДКОРӢ سفیدکاری 1. сафед кардан, гачкорӣ. 2. накукорӣ намудан.

САФЕДКОСА سفیدکاسه *киноя* аз чавонмард, соҳибҳиммат; *муқоб.* **сняхкоса**.

САФЕДКУНАНДА سفیدکننده 1. *ниг.* сафедгар. 2. ҳуқ. додвар, адвокат.

САФЕДКУНӢ سفیدکونی 1. сафед кардан (*бо оҳак ё ранг*). 2. *мач.* ба беайбӣ баровардан, бегуноҳ шумурдани маҳкама маҳкумеро.

САФЕДМОЛ سفیدمال чарми сафеди аълосифат, ки аз пӯсти ғӯсфанд тайёр мешавад.

САФЕДМОХӢ سفیدماهی *зоол.* як навъ моҳии сафед, ки аслан дар дарёҳои кӯҳӣ зиндагӣ мекунад.

САФЕДМӢӢ سفیدمویی пирӣ.

САФЕДМӢӢ سفیدموی 1. он ки мӯи сафед дорад. 2. мӯйсафед, пир.

САФЕДМӢХРА سفیدمهره мӯхраи сафед; мӯхраҳои сафеди шохмот.

САФЕДНАЖОД سفیدنژاد он ки ба нажоди сафедпӯстон мансуб аст.

САФЕДНОМ سفیدنام *ниг.* **некном**.

САФЕДОБ سفیداب 1. кӯрғошими сӯхта, ки ҳамчун ранги сафед, барои рангу бори чизҳои ҷубин истифода мешавад. 2. оби (шарбати) бодом, ки дар тиб истифода мешавад. 3. гарди сафеда, ки занон барои ороиш истифода мебаранд.

САФЕДОР سفیدار *бот.* дарахти рӯсту баланди танасафеди бемева.

САФЕДОРЗОР سفیدارزار ҷои анбӯҳи дарахти сафедор.

САФЕДПЕШОНӢ سفیدپیشانی ҳайвоне, ки пешо-

ниаш сафед аст.

САФЕДПӢСТ سفیدپوست он ки ва он чи пӯсти сафед дорад.

САФЕДПӢЧОҚ سفیدپوچاق он чи пӯшташ сафед аст (*мас., картошка*).

САФЕДПӢШ سفیدپوش он ки либоси сафед дар бар дорад.

САФЕДПӢШОН سفیدپوشان маросими махсуси иваз кардани либоси мотамӣ ба либоси одӣ, аз мотамдорӣ баромадан.

САФЕДРАНГ سفیدرنگ ба ранги барф, сафед.

САФЕДРИШ سفیدریش марде, ки риши сафед дорад.

САФЕДРУХСОР سفیدرخسار 1. сафедчехра. 2. *мач.* хушрӯй.

САФЕДРӢ(Ӣ) سفیدروی 1. он ки ранги рӯяш сафед бошад. 2. он ки беайб буда, назди касе забонкӯтоҳ нест; *муқоб.* **сиҳрӢ**.

САФЕДТОБ سفیدتاب 1. ранги ба сафедӣ моил. 2. он чи ба назар сафед метобад.

САФЕДФОМ سفیدفام *ниг.* сафедтоб.

САФЕДХУНӢ سفیدخونی *тиб.* бемории сафед шудани хун, лейкоз.

САФЕДЧА سفیدچه *ниг.* сафедтоб.

САФЕДЧАРАНГ سفیدچهرنگ камтар сафед, ба сафедӣ моил.

САФЕДЧАРӢ(Ӣ) سفیدچهرروی он ки ранги рӯяш ба сафедӣ моил аст.

САФЕДЧАТОБ سفیدچهتاب *ниг.* сафедчаранг.

САФЕДЧЕХРА سفیدچهره *ниг.* сафедрӯй 1.

САФЕДЧОМА سفیدجامه он ки чома – либоси сафед дар бар дорад.

САФЕДЧОМАГОН سفیدجامه گان *таър.* пайрави ҳаракати зидди истилогарони араб дар Осиёи Миёна, ки ба он Муқаннаъ роҳбарӣ мекард.

САФЕДШУДА سفیدشده 1. он чи сафедгарӣ шудааст. 2. ҳуқ. он ки бегуноҳ будани вай исбот шудааст.

САФЕХ سفیه *кит.* ноқисулақл, беҳирад, аблах, нодон, бефаросат.

САФ

- САФЕХӢ** سفیهی беҳирадӣ, нодонӣ, бефаросатӣ.
- САФЕХОНА** سفیهانه аҳмақона, аз рӯи аблаҳӣ ва нодонӣ.
- САФИЛ I** a. سفیل *кит.* пастфитрат, дун, нокас, фурӯмоя.
- САФИЛ II** سفیل *гуфт.* сари девор, ки бо хасу чизи дигар пӯшонда шудааст: **сафили девор.**
- САФИЛӢ** سفیلی пастӣ, забунӣ.
- САФИНА I** a. سفینه киштӣ.
- САФИНА II** a. سفینه *кит.* маҷмӯаи ашъори шоирони гуногун, баёз.
- САФИР I** a. سفیر намояндаи як давлат дар давлати дигар, фиристода; **сафири кабир** олитарин намояндаи сиёсии як мамлакат дар мамлакатаи дигар.
- САФИР II** a. صغیر *кит.* хониш ва садои парандаҳо; садои ҳуштак.
- САФИР III** a. سفیر *маъд.* ёкути кабуд.
- САФӢ** a. صفی 1. соф ва холиси ҳар чиз, баргузида; пок, покитинат. 2. дӯсти мухлис ва якдил.
- САФКАШӢ** صف کشی саф оростан, саф кашидан дар урдуҳои талабагӣ ва ҳарбӣ; бо тартиб ва низом қатор шудан.
- САФНИШИН** صف نشین ҳамқатор, ҳамсаф; дар як қатор нишастан.
- САФО I** a. صفا 1. покӣ, бегуборӣ, софӣ; равшанӣ. 2. хушӣ, хуррамай, шодмонӣ, хушдилий; **бо сафои хотир** бо хоҳири хуш, бо ризою рағбат, аз дилу қон; **кайфу сафо** кайфу дилхушӣ, айшу ишрат. 3. равнақ, ривочи қор; **сафо бахшидан** равшан кардан, нур бахшидан, хушу хуррам намудан.
- САФО II** a. صفا *кит.* оштӣ, сулҳ, осоиш: **сидку сафо, сулҳу сафо.**
- САФОБАХШ** صفا بخش хушиовар, дилхушкунанда.
- САФОБАХШАНДА** صفا بخشنده *ниг.* сафобахш.
- САФОВА(Т)** a. صفاوت // صفاوه сафват, тозагӣ; покизагӣ.
- САФОИН I** a. صفائن ҷ. сафина I.
- САФОИН II** a. صفائن ҷ. сафина II.

- САФОКЕШ** صفاكيش покитинат, некӯсират, покмаслак.
- САФОЛ** سفال зарфи гилие, ки дар хумдон пухта шудааст.
- САФОЛАК I** سفالك қабати болоии хок, ки баъди борон хушк шуда қафида хезад; **сафолак бастан** пайдо шудани қабати хушк рӯи замин пас аз боришот.
- САФОЛАК II** سفالك *мус.* баланд ва бо суръати тез задани доира.
- САФОЛАТ** a. سفالت пастӣ, нокасӣ, фурӯмоягӣ (*аз сифатҳои бади инсонӣ*).
- САФОЛГАР** سفالگر он ки зарфҳои сафолин месозад.
- САФОЛГАРӢ** سفالگری амал ва шуғли сафолгар.
- САФОЛГАРХОНА** سفالگر خانه қорхонае, ки дар он аз сафол зарф месозанд.
- САФОЛИН** سفالين аз чинси сафол; кӯзаи сафоллин, табақи сафоллин, ғулбаи сафоллин.
- САФОЛИНЛАБ** سفالين لب *ниг.* суфоллинлаб.
- САФОЛӢ** سفالي *ниг.* сафоллин.
- САФОЛПОРА** سفال پاره як парча сафол.
- САФОЛПӢШ** سفال پوش **боми сафолпӯш** боми бо тахтаҷаҳои сафолӣ пӯшондашуда.
- САФОРА** سفاره 1. заминҳои зери буғ монда; 2. заминҳои навқорам.
- САФОРАТ** a. سفارت 1. қор ва вазифаи сафир. 2. намояндагӣ: **сафорати Тоҷикистон дар Ирон.**
- САФОРАТХОНА** سفارت خانه бино–идораи сафири як давлат дар давлати дигар.
- САФОРОӢ** صف آرائى 1. саф бастан. 2. ба ҷанг омода шудан.
- САФОҲАТ** a. سفاهت *кит.* сафохӣ, ноқисулақлӣ, аблаҳӣ; қор ва рафтори беақлона.
- САФОҲАТОМЕЗ** سفاحت آميز аблаҳона, беақлона.
- САФРО** a. صفراء *тиб.* дар тибби қадим яке аз ҷаҳор хилти таркибии бадани инсон, ки онро талха ва заҳра низ гӯянд; моеи талхи зард, ки дар халтаҷаи заҳра ҷамъ мешавад.
- САФРОБАР** صفرا بر он чи сафроро кам кунад ё

равонад.

САФРОВИМИЗОЧ صفراوى مزاج *ниг.* сафрои-мизоч.

САФРОВӢ *а.* صفراوى *ниг.* сафрой.

САФРОЗАДА صفرا زده *тиб.* он ки ба сабаби зиёд гуншавии хилти сафро мизочаш аз ҳолати эътидол баромада зудхашм ва асабонӣ шудааст.

САФРОӢ صفراوى *тиб.* гирифтори бемории сафро; сафромизоч.

САФРО(И)МИЗОЧ صفرا مزاج // صفرايمزاج *тиб.* 1. гарммизоч (*аз нуқтаи назари тиббӣ қадим*). 2. *мач.* тундхӯ, зудхашм, асабонӣ.

САФРОСӢХТА صفرا سوخته 1. он ки заҳрааш иллат дорад. 2. тундмизоч.

САФСАТА *а.* سفسته 1. гапҳои беҳуда, сухани бемаза ва берабт; **гапи сафсата**. 2. ҳазён, он чи бемор дар ҳолати таби баланд гӯяд; **сафсата гуфтан** ҳазён гуфтан, гапи беҳуда, беасос ва бемаъний задан; **сафсата фуруҳтан** а) гапи беҳуда задан; б) бо гапҳои беҳуда маҳмадонӣ кардан.

САФСАТАГӢӢ سفسته گوئي гуфтани суханони бемаънии берабт, ҳазёнгӯӣ.

САФСАТАГӢӢ سفسته گوي беҳудагӯӣ, лаққӣ, ҳарзагӯӣ.

САФСАТАОМЕЗ سفسته آميز суханони бемаъний ва берабт.

САФСАТАФУРӢШ سفسته فروش *ниг.* сафсатагӯӣ.

САФСАТАФУРӢШӢ سفسته فروشي гапи беҳуда задан, гапи дуруғу беасосро рост ба қалам додан.

САФСАТАХОНӢ سفسته خواني *ниг.* сафсатафурӯшӣ.

САФФОК *а.* سفاک *кит.* хунрез, одамкуш; золим, бераҳм.

САФФОР *а.* صفار *кит.* мисгар.

САФФОРӢ صفارى мисгарӣ.

САФӢ *а.* صفح *кит.* афви гуноҳ, бахшидани гуноҳ.

САФӢА *а.* صفحه 1. рӯй, рӯя, рӯи мусаттаҳи чизе, саҳифа. 2. қартаи граммофон.

САФЧА صفچه *кит.* харбузаи хом ва норасида,

тарак, ки аз он косаи шароб ҳам месохтанд.

САФШИКАН صف شکن *мач.* далер, шучоъ, часур, баходур.

САФШИКАНӢ صف شکنى далерӣ, шучоатмандӣ, часурӣ.

САХИГӢ سخىگى *ниг.* саховат.

САХӢ سخى саховатманд, кушодадаст, ҷавонмард; **инсонии сахӣ**.

САХЛАВ سخلو *таър.* гурӯҳи сарбозон, ки дар ҷойе иқомат дошта маъмури муҳофизати он ҷой буданд.

САХО *а.* سخا *ниг.* саховат.

САХОВАТ *а.* سخاوت кушодадастӣ, ҷавонмардӣ, ҳимматбаландӣ, қарам, саҳигӣ; **хайру саховат** хайру эҳсон.

САХОВАТМАНД سخاوت مند *ниг.* сахӣ.

САХОВАТМАНДӢ سخاوت مندى кушодадастӣ ва неқӣ, хайру эҳсон кардан.

САХОВАТМАНДОНА سخاوت مندانه ҷавонмардона, неқӯкорона.

САХОВАТПЕША سخاوت پيشه *ниг.* саховатманд.

САХОПЕША سخا پيشه *ниг.* сахӣ.

САХОФАТ *а.* سخافت сабуқӣ, заъф; сабуксорӣ.

САХР(А) *а.* صخر (ه) харсанг, кӯҳпора; санги калони сахт.

САХТ سخت 1. маҳкам, мустаҳкам, устувор, шах; *муқоб.* суст, мулоим, нарм; **ҷисми сахт**; одам аз гул нозук, аз санг сахт аст (*мақ.*). 2. душвор, мушқил; **кори сахт**. 3. вазнин; **кори сахт**; **хоби сахт** хоби вазнин; хобе, ки кас аз он бедор нашавад. 4. шадид, бошиддат; **зимистони сахт**, **муборизаи сахт**, **ҷазои сахт**, **ҷанги сахт**. 5. қатъӣ: **ҷораи сахт**, **этирози сахт**. 6. тунд, тез; дағалона, дурушт; **боди сахт**, **гапи сахт**. 7. баланд: **овози сахт**. 8. ҳасис, мумсик, лаим; **дили сахт** дили бетараҳхум; **рӯзи сахт** тангӣ, душворӣ, бадии рӯзгор; **сари сахт** бадбахт, шӯрбахт; **сахт будан** а) ҳасис будан, мумсик будан; б) устувор будан, побарҷо будан; **сахт гап задан** бо дуруштӣ сухан гуфтан; **сахт гирифтган** сахтгирӣ кардан, муомилаи дурушт кардан; **сахт карда гуфтан** бо тундию тезӣ гап задан ба касе, бо дуруштӣ гап задан; **сахт истодан** устувор истодан, исрор дар гуфтаи худ; **сахт кардан** пӯшондан, маҳкам кардан; **сахт**

кашидан таранг кардан; **сахт омадан** душвор будан, ногувор будан; **сахт шудан** а) душвор шудан (*мас., кор*), б) дурушт шудан (*мас. пўсти бадан*); **нафаси сахт** кашидан бо душворӣ нафас кашидан; **сахт – сахт** хеле сахт (ба маъноҳои 1, 2, 3 **сахт**).

САХТАН سختن *кит.* 1. вазн доштан. 2. санчидан, баркашидан.

САХТБАРГ растаниҳое, ки дорои баргҳои дурушти сахт мебошанд.

САХТБОЗУ سخت بازو *кавидаст*, одами тануманди пурзӯр; тавоно, зӯр.

САХТБОЛ سخت بال *дорои боли сахт*.

САХТБУНЁД سخت بنياد *он чи асос ва пояи маҳкаму устувор дорад*.

САХТБУНЁН سخت بنيان *ниг. сахтбунёд*.

САХТГАП سخت گپ *дуруштгап, талхзабон*.

САХТГИР سخت گير *он ки бо қатъият ва диққат корбарӣ мекунад, дақиқ, серталаб*.

САХТГИРӢ سخت گيري *sertалаб, дақиқ ва интизомдӯст будан дар коре, бо қатъият талаб кардани иҷрои коре*.

САХТГӢ(Ӣ) سخت گوي *он ки дурушт ва қатъӣ гап мезанад*.

САХТДАСТ سخت دست *мач. хасис, мумсик; муқоб. қушодааст*.

САХТДИЛ سخت دل *сангдил, бераҳм*.

САХТДИЛӢ سخت دلي *бераҳмӣ кардан, ноинсофӣ*.

САХТИГАРӢ سخت گير *хасисӣ, мумсикӣ*.

САХТИДИДА سختي ديده *азобкашида, он ки дар зиндагӣ азобу машаққат ва маҳрумияти зиёд кашидааст*.

САХТИЁН سختيان *кҳн. пўсти ошдодашуда; чарми нозук ва мулоими буз, сафён*.

САХТИКАШ سختي كش *1. тобовар, тоқатовар; меҳнаткаш. 2. мач. диловар, шуҷоатнок*.

САХТИРОДА سخت اراده *кавиирода, он ки дар азви худ қазм ва устувор аст*.

САХТӢ سختي *1. маҳкамӣ, устуворӣ, шахӣ. 2. душворӣ, вазнинӣ; муқоб. осонӣ. 3. дуруштӣ, дағалӣ. 4. хасисӣ, мумсикӣ; сахтӣ дидан (кашидан) азобу уқубат дидан, бо қашшоқӣ ва*

эҳтиёҷ умр гузарондан.

САХТКАМОН سخت کمان *кит. тирандози моҳир*.

САХТКӢШ سخت کوش *кӯшо, боғайрат*.

САХТЛАҶОМ سخت لجام *ниг. сахтчилав*.

САХТМУОМИЛА سخت معامله *дағал, дуруштрафтор (одам)*.

САХТПАНҶА سخت پنجه *ниг. сахтдаст*.

САХТПО(Ӣ) سخت پاي *соби́ткадам*.

САХТРӢ(Ӣ) سخت رو *беи́бо, бешарм, густох*.

САХТРӢЗ سخت روز *он ки рӯзгараши ба сахтӣ мегузарад; фақир, қашшоқ; бетолё*.

САХТРӢӢ سخت روئي *1. истодагар, устувор. 2. мач. бешарм, густох; дурушт*.

САХТСАР سخت سر *саркаш, гарданкаш, якраҳа, инодкор*.

САХТСАРӢ سخت سري *саркашӣ, гардантобӣ*.

САХТУ سختو *кҳн., ниг. хасиб*.

САХТЧАШМ سخت چشم *шӯх*.

САХТЧИЛАВ سخت جلو *1. ноором, саркаш (асн). 2. мач. инодкор, якраҳа, гапнодаро (одам)*.

САХТҶОН سخت جان *тобовар, сертоқат, таҳаммулқунанда, бурдбор; бадмур*.

САХТҶОНӢ سخت جاني *тобоварӣ, шикейбой, бурдборӣ*.

САХТҶӢШ سخت جوش *бисёр ҷӯшзананда; пуршур, пурҳаяҷон, ин оташи́н хонаи сахтҷӯш дунё*.

САХТШАВӢ سخت شوي *шах шудан: сахтшавии ширеш*.

САХТШУДА سخت شده *сифати феълии замони гузашта аз сахт шудан; шахшуда, мустаҳкамшуда: гачи сахтшуда*.

САХТӢТИҚОД سخت اعتقاد *дорои эътиқоду ихлоси сахт*.

САХУН سخت *ниг. суҳан*.

САҲАР I *а. سحر сапедадам, бомдод, замони акнун қушода шудани чашми рӯз; шаб то саҳар тамоми шаб*.

САҲАР II *а* سهر *кит.* бехобӣ, бедорӣ; касалии бехобӣ.

САҲАРА *а.* سحره *ч.* сохир I.

САҲАРГАҲ//САҲАРГОҲ سحرگاه//سحرگاه *хангоми* сахар, бомдод, сапедадам.

САҲАРГАҲӢ سحرگه *ниг.* саҳаргоҳӣ.

САҲАРГАҲОН سحرگاهان *ниг.* саҳаргоҳӣ.

САҲАРГОҲ سحرگاه *ниг.* саҳаргах.

САҲАРГОҲӢ سحرگاهي 1. мансуб ба саҳаргоҳ//саҳаргах. 2. саҳаргоҳон, вақти бомдод.

САҲАРГОҲОН//САҲАРГАҲОН سحرگاهان//سحرگاهان *дар* хангоми сахар, бомдодон.

САҲАРӢ سحري 1. мансуб ба саҳар; бомдодӣ: **на-сими саҳарӣ, шабнами саҳарӣ.** 2. таоме, ки рӯзадорон пеш аз сапедадам (бомдод) меҳӯранд.

САҲАРХЕЗ سحرخيز *он* ки саҳари барвақт аз хоб меҳезад.

САҲАРХЕЗАК سحرخيزک *гуфт., ниг.* авсарӣ.

САҲАРХЕЗӢ سحرخيزي *одати* саҳари барвақт аз хоб хестан.

САҲАРХОН سحرخوان *вақти* сахар хонишкунанда; **мурғи саҳархон** булбул; қумрӣ; хурӯс.

САҲАТ صحت *шакли* гуфтугӯи **сиҳ(х)ат.**

САҲБО صهبا *кит.* шароби сурх, май.

САҲВ I سهو *хато, иштибоҳ.*

САҲВ II صحو *хушёршавӣ, хушёрӣ, бартараф* шудани мастӣ.

САҲВА *а.* صهوه *кит.* пушти асп, ҷои нишасти савора дар пушти асп.

САҲВАН *а.* سهواً *бархато, аз рӯи иштибоҳ.*

САҲВНОК سهوناک *дорои* саҳву хато.

САҲВРАВӢ سهو روی *роҳгум задан, ба роҳи хато* рафтан, хато шудан.

САҲЕҲ *а.* صحيح 1. тандуруст, солим, беайбу нукс; **саҳеҳу** солим сиҳату саломат. 2. дуруст, рост, аниқ; **саҳеҳу ғалат** дуруст ва хато; **ҷавоби саҳеҳ** додан дуруст ҷавоб гардондан.

САҲЕҲӢ صحيحي 1. солимӣ, саломати хуб. 2.

дурустӣ, ростӣ.

САҲЕҲУЛАЪЗО *а.* صحيح الاعضا *солимбадан, тандуруст.*

САҲЕҲУЛМИЗОЧ *а.* صحيح المزاج *саломатии хуб* дошта, тансиҳат, тандуруст.

САҲЕҲУННАФС *а.* صحيح النفس *солим, тандуруст.*

САҲЕҲУТТАБЪ *а.* صحيح الطبع *солимтабъ, дуруст-табъ, соҳиби табъӣ* мавзун.

САҲИБОЛО سهي بالا 1. ростқомат, мавзунқомат, хушқомат. 2. *мач.* маъшуқа.

САҲИҚАД سهي قد *ниг.* саҳиболо.

САҲИҚОМАТ سهي قامت *ниг.* саҳиболо.

САҲИЛ *а.* سهيل 1. шеҳаи асп, овози асп. 2. бонг, наъра.

САҲИМ *а.* سهيم *кит.* он ки бо дигаре дар коре шарик аст, саҳмдор.

САҲИФА//САФҲА *а.* صحيفه//صفحة *як рӯи* varaқ: **дар сафҳаи дил навиштан** *мач.* бар рӯи дил нақш кардан; **саҳифаи нав кушодан** *мач.* чихати нави кореро оғоз кардан.

САҲИФАБАНД صحيفه بند *он ки дар матбаа аз* маводи чидашуда саҳифа мебандад.

САҲИФАБАНДӢ صحيفه بندي *чузвабандӣ, амал* ва шуғли саҳифабанд.

САҲӢ سهي 1. рост, баланд; **сарви саҳӣ, саҳисарв** а) сарви рост ва баланд, сарви рострафтаи зебо; сарви наврас; б) *киноя аз* қадӣ рост, қомати рост. 2. номи зани Эрач, ки писари хурди Фаридун буд.

САҲҚ *а.* سحق *соидан, кӯфтан, реза* кардан.

САҲЛ I *а.* سهل 1. осон; сабук, нодушвор; *муқоб.* **саъб (душвор); кори саҳл** кори осон; **агар ёр аҳл аст, кор саҳл аст** (*зарб.*); **саҳл гирифтан** (*кореро*) осон шумурдан, дуруст аҳамият надодан, бепарвоёна рафтор кардан (*ба кореро*). 2. андак, каме.

САҲЛ II *а.* سهل *кит.* замини ҳамвор; **саҳлу чабал** замини ҳамвор ва кӯҳҳо; пасту баланд.

САҲЛАНГОР سهلنگار *он ки ҳар кореро саҳлу* осон мепиндорад, саҳлгир; бепарво.

САҲЛАНГОРӢ سهلنگاري *саҳлгирӣ* кореро, бепарвой, бедиккатӣ (*дар иҷрои кореро*).

САҲЛАНГОРОНА سهلنگارانه бедикқатона, бепарвоёна; сабукфикрона.

САҲЛГИР سهل گير *ниг.* саҳлангор.

САҲЛГИРӢ سهل گيرى кореро осон пиндоштан, бепарвой.

САҲЛГӢӢ سهل گوئي мулоимсуханӣ, нармгуфтор.

САҲЛГӢӢ سهل گوى нармгуфтор, мулоимсухан.

САҲЛӢ سهلى 1. осонӣ. 2. мулоими, хушмуомилағӣ; **бо саҳлӣ** а) ба осонӣ; б) бо мулоиматӣ.

САҲМ I *а.* سهم тарс, ваҳм, бим, ҳарос.

САҲМ II *а.* سهم ҳисса, баҳра; **саҳм гузоштан** (*ба коре, чизе*) ҳисса ҳамроҳ кардан.

САҲМ III *а.* سهم *кит.* тир, тире, ки бо камон андохта мешавад.

САҲМГИН سهمگين воҳиманок, тарсовар, хавфнок.

САҲМГИР سهمگير иштирокдор, саҳмгузор, саҳмдор.

САҲМГИРӢ سهمگيرى иштирок намудан дар иҷрои коре, ҳисса гузоштан.

САҲМГУЗОР سهمگذار иштирокдор, ҳиссагузор.

САҲМГУЗОРӢ سهمگذاري иштирок, ширкат, ҳиссагузорӣ.

САҲМДОР I سهمدار тарсончак, воҳимазада.

САҲМДОР II سهمدار он ки дар коре саҳм – ҳисса дорад, соҳибҳисса, баҳрадор; шарикӣ бонкӣ, дорандаи саҳм, яъне дорандаи қисми сармояи бонк, ки ҳақ дорад дар идораи бонк ширкат варзад ва ғоида ба даст орад.

САҲМДОРӢ سهمدارى *ниг.* саҳмгузорӣ.

САҲМИЯ سهميه саҳм, яке аз ҳиссаҳои баробари сармояи саҳомии бонк.

САҲМНОК سهمناк 1. *ниг.* саҳмгон. 2. ҳиссадор.

САҲН *а.* صحن 1. соҳат, руй (замин, хона); **саҳми мадраса** рӯи хавлии мадраса; **саҳни ҳавлӣ** рӯи ҳавлӣ. 2. саҳна, майдон.

САҲНА I صحنه 1. замини ҳамвор, ҷои васеъ, майдон, арса. 2. ҷойи намоиш ва бозӣ дар театр. 3. намоише аз як пиеса ё роман, ҳикоя ва дoston; манзара; дар паси саҳна дур аз чашми

мардум, ноаён.

САҲНА II صحنه рӯй, ораз, симо.

САҲНАВӢ صحنوى *мансуб ба саҳна.*

САҲНАЗЕБ صحنه زيب саҳнабоб, муносиби саҳна.

САҲНАОРО صحنه آرا он ки саҳнаро барои намоиш оро медиҳад.

САҲНАСОЗ صحنه ساز *ниг.* саҳнаоро.

САҲНАСОЗӢ صحنه سازى сохтани саҳна.

САҲНАЧА صحنچه саҳнаи хурд; **саҳначай ҳаҷвӣ.**

САҲОБ صحاب *абр, меғ.*

САҲОБА صحابه *д.* ҳамсӯҳбат, ёр, ҳамнишин, ҳамдам, ҳамсӯҳбатони Муҳаммади пайғамбар (*с*).

САҲОИФ صحائف *ҷ.* саҳифа.

САҲОМ سهام саҳмгузор.

САҲОМӢ سهامى саҳмгузорӣ.

САҲРО *а.* صحرا 1. дашти беобу алаф, биёбони бедолу дарахт, ҷул. 2. атрофи шаҳр, боғоти гирди шаҳр; замини кишт.

САҲРОГАРД صحراگرد биёбонгард; кӯчманчӣ.

САҲРОГАРДӢ صحراگردى биёбонгардӣ, кӯчманчигарӣ.

САҲРОӢ صحرائى 1. *мансуб ба саҳро; бошишгоҳи саҳроӣ.* 2. саҳронишин, деҳотӣ.

САҲРОНАВАРД صحرانورد биёбонгард.

САҲРОНАВАРДӢ صحرانوردى саҳротайкунӣ, саҳрогардӣ.

САҲРОНИШИН صحرائشين 1. он ки дар беруни шаҳр зиндагӣ мекунад. 2. *киноя аз турк; муқоб.* **шаҳрнишин.** 3. *мач.* одами омӣ, содадил.

САҲРОРАВ صحرا رو саҳрогард, биёбонӣ, бодиянишин, кӯчманчӣ.

САҲУР//СУҲУР *а.* سحور *д.* вақти пеш аз дамидани субҳ, ки мусулмонон дар моҳи рамазон барои рӯзагирӣ охирин бор хӯрок хӯрда метавонанд.

САҲУРӢ سحورى *д.* хӯроке, ки дар моҳи рамазон саҳаргоҳон меҳӯранд; **саҳурӣ задан** саҳур

- хӯрдан, сахарӣ хӯрдан.
- САҲХОР** *а.* سحر бисёр сеҳру чодукунанда, сохир, чодугар.
- САҲҲОФ** *а.* صحاف чузъбанд, мӯқовабанди китоб, чилдсоз.
- САҲҲОФӢ** صحافی касбу кори саҳҳоф.
- САЧОҚ** سچاق *гуфт.* он чи бо он дасту рӯ пок кунанд.
- САЧДА** *а.* سجده 1. пешонӣ бар замин гузоштан; таъзим (*дар ибодат ё аз рӯи аҷз ва фӯрутанӣ*). 2. *д.* пешонӣ, ду кафи даст, ду зонуро ба замин ниҳода зикрҳои муқаррарро гуфтан дар намоз.
- САЧДАГОҲ** سجده گاه *чое,* ки Худоро сачда кунанд, маҳалли ибодат; масҷид, меҳроб.
- САЧИЙЯ** *а.* سجي *кит.* сиришт, табиат; хислат.
- САЧЧОДА** *а.* سجاده *чойнамоз,* мусалло.
- САЧЧОДАНИШИН** سجاده نشين *д.* 1. он ки ҳамеша рӯи саччода менишинад ва намоз меҳонад. 2. *мач.* шайх, порсо, зоҳид.
- САЧЧОДАПАРАСТ** سجاده پرست *он* ки пайваста намоз мегузорад: шайх, зоҳид.
- САЧЪ** *а.* سجع *адш.* сухани қофиядор, дар наср овардани калимаҳои ҳамвазну ҳамоҳанг.
- САЪБ** *а.* صعب душвор, мушкил, сахт.
- САЪБА** صعبه *гуфт., ниг.* саъва.
- САЪВА** *а.* صوة парандаест хурдтар аз гунчишк.
- САЪД** *а.* سعد бахосият, муборак, хучаста, бахтовар; *муқоб.* наҳс; **саъду наҳс** бахосияту беҳосият, муборак ва шум; **саъди акбар** *нуч.* сайёраи Муштарӣ–Хурмузд; **саъди асгар** сайёраи Зӯҳра – Ноҳид.
- САЪДӢ** سعدى 1. хушбахтӣ, муборакӣ; хушбахт. 2. хучаста, муборак; **рӯзи саъдӣ** рӯзи нек.
- САЪӢ** *а.* سعي кӯшиш, чидду чаҳд, ғайрат; **саъӣ доштан (кардан)** кӯшидан, ғайрат кардан.
- САЪҚА** *а.* صعقه *кит.* 1. барқ задан, оташак задан. 2. оташ.
- САЪЛАБ I** *а.* ثعلب *кит., ниг.* рӯбоҳ.
- САЪЛАБ II** *а.* ثعلب *бот.* як навъ растании худрӯи кӯҳӣ.
- САЪЛУҚ** *а.* صعلوك *кхн.* фақир, нодор, дарвеш.
- САЪТАР** صعتر//صعتر *кит., биол.* кокутӣ.
- САЪТАРИМАНЗАР** صعترى منظر зебо, хушрӯй.
- САЯЛОН** *а.* سيلان чараён, равоншавии чизҳои моё.
- САЯРОН** *а.* سيران *ниг.* сайрон.
- СЕ I** سه шумораи микдорӣ, ки баробари ду ҷамъи як (2+1) аст.
- СЕ II** سه *номи ҳарфи панҷуми алифбои арабии тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба 500 баробар аст.*
- СЕАНС** *фр.* سانس ҳар давраи замоне, ки дар он як филм, як намоиш нишон дода мешавад.
- СЕАСПА** سه اسپе 1. ароба ё воситаи нақлиёти дигаре, ки ба он се асп баста шудааст. 2. *мач.* бо ачала, шитобон.
- СЕБ** سيب 1. меваи хуштамъ ва хушбӯии хушхӯр, ки навъҳои гуногун дорад. 2. дарахти ин мева; **себи занах** *киноя аз* ғабғабаи маҳбуба.
- СЕБАК** سيبك 1. себи хурд, себча. 2. порчаи гулӯлаи ҳамир ба андозаи як нон, зувол; **себак гирифта** ҳамирро зувол кардан.
- СЕБАНД** سه بند *таър.* калтак, калтаки дароз, ки дар аморати Бухоро навкарони миршаб гирифта мегаштанд.
- СЕБАНДДОР** سه بنددار шабгардони ба даст себанд гирифта.
- СЕБАРА** سه بره себардор, он чи се бар дорад.
- СЕБАРГА** سه برگه *биол.* гиёҳест монанди юнучка, вале пояи дароз надорад ва камбарг аст.
- СЕБАРГАЗОР** سه برگه زار *чоӣ* анбӯҳии себарга.
- СЕБЗОР** سيب زار анбӯҳи дарахтони себ.
- СЕБӢ** سيبى аз себ тайёршуд: **мураббон себӣ.**
- СЕБҚОҚ** سيب قاق себи хушккарда; себе, ки бурида хушк мекунанд.
- СЕБОРА** سه باره сеюмбора; бори сеюм.
- СЕБОФА(К)** سه بافه//سه بافك *як* навъи мӯйбофӣ, ки муйро ба се қисм ҷудо карда мебофанд.
- СЕБУРҶА** سه برج *ҳанд.* шакли ҳандасие, ки се кунҷ – зовия дорад.

СЕБ

СЕБЧА 1. *سيبچه* *ниг.* **себак.** 2. як навъ ҳалвое, ки ба шакли гулӯла – лӯнда сохта мешуд.

СЕБЧИНӢ *سيبچيني* *исми амал аз себ* **чидан;** чидани себ.

СЕБЧОӢ *سيبچاي* *чойе*, ки аз себи реза буридашудаи хушк дам карда шудааст.

СЕВАНЧӢ *سيونچي* *гуфт.* мукофот ё ҳадя, ки ба овардани хабари хуш дода мешавад, мужда, муждагонӣ; **севанчӢ гирифтан** хабари хуше оварда аз касе подош дарёфт кардан.

СЕВОҒАР *سيواغر* *зоол.* парандаи хурди хокиранги синасурх аз чинси гунчишк.

СЕВОЛ *سيوال* *донача*, куббачаи хурду саҳти бедарде, ки дар пӯсти бадан пайдо мешавад, озаҳ.

СЕГАЗА//СЕГАЗӢ *سه گزه//سه گزي* он чи се газ дарзӣ дорад: **чӯбдасти чӯпонии сегаз.**

СЕГОНА *سه گانه* *секаса*; *сечониба*; *сеқисма*: **асари сегона**, *иттиҳоди сегона.*

СЕГОНАГӢ *سه گانگي* *сегона* *будан*, хусусияти сегона доштан.

СЕГОҲ *سه گاه* *мус.* яке аз мақомҳои таркибии Шашмақом.

СЕГӢША *سه گوشه* *ниг.* **секунча.**

СЕДАНДОНА *سه دندانه* *дорои се дандон*, *дорои се дандона.*

СЕЗАБОНА *سه زبانه* *ба се забон таълифшуда*: *лӯғати сезабона.*

СЕЗАНА *سه زنه* *марди дорои се зан.*

СЕЗДАҲ *سه زده* *шумораи миқдорӣ* *иборат аз 10 ҷамъи 3.*

СЕЗДАҲБОЛОР *سه زده بالار* *хонае*, ки сақфаш сездах болор дорад (*фосилаи ҳар болор аз якдигар тақрибан 50 – 70 см мешавад*).

СЕЗДАҲСОЛА *سه زده ساله* он ки аз умраш 13 сол пур шуда бошад.

СЕЗДАҲСОЛАГӢ *سه زده سالگي* *синни сездахсола*; *дар сездахсолагӣ ҳангоми сездахсола будан*

СЕЗДАҲУМ *سه زدهم* *рақами тартибии 13.*

СЕЗДАҲУМИН *سه زدهمين* *ниг.* **сездахум.**

СЕЗИӢ *лот.* *сизии* *моддаи химиявӣ*, ки рақами

тартибиаш дар ҷадвали даврӣ ба 55 баробар аст (Cs).

СЕЙ *سهئي* *варақаи се холдор дар карта.*

СЕЙМ *пол.* *سيم* *номи парламенти баъзе давлатҳо.*

СЕЙСМОГРАФ *ю.* *سيسما گراف* *ниг.* **зилзиланигор.**

СЕЙСМОГРАФИЯ *ю.* *سيسما گريفه* *ниг.* **зилзиланигорӣ.**

СЕЙСМОЛОГ *ю.* *سيسمالاگ* *ниг.* **зилзилашинос.**

СЕЙСМОЛОГИЯ *ю.* *سيسمالاگيه* *ниг.* **зилзилашиносӣ.**

СЕЙУМ *سه يم* *ниг.* **сеюм.**

СЕЙУМИН *سه يمين* *ниг.* **сеюмин.**

СЕЙФ *англ.* *сиф* *сандуқи оҳани* *насӯзанда* *барои ниғаҳ доштани пул ва ҳуҷҷатҳо*, *ганча*, *сандуқи носӯз.*

СЕКАРАТА *سه كرته* *ниг.* **себора.**

СЕКАРАТӢ *سه كرتي* *се бор-се бор*, *се-се.*

СЕКАСА//СЕКАСӢ *سه كسه//سه كسي* *иборат аз се нафар*, *сенафарӣ.*

СЕКИН *سه كين* *гуфт.* *оҳиста*, *явош*; *бешитоб.*

СЕКУНЧА *سه كنجه* *ҳанд.* *шакле*, ки аз се хати ростии ҳамдигарро буранда *иборат буда*, *се кунчи дохилӣ ба вучуд меорад.*

СЕҚАБАТА *سه قبطه* 1. он чи се қабат дорад: **биннон сеқабата.** 2. *сеошёнатор*; *андован сеқабата.*

СЕҚИРРА *سه قيره* *ҳанд.* *шакле* *ки се рӯ дорад.*

СЕЛ 1. *سيل* *чараёни оби борони бисёр* *ки ба сабаби боришҳои зиёди паёпай ва об шудани яхҳо бошиддат ва суръат ҷорӣ мешавад*, *селоб.* 2. *мач.* он чи босуръат ва ба ҳеҷ монеа нигоҳ накарда ҷорӣ мешавад; **борони сел** *борони саҳтборанда*; **сел задан** *боридани боро-ни саҳт ва омадани сел*; *♦ сели ашк* *ашкрезии бисёр.*

СЕЛА *سيله* *гурӯҳи парандагон*: **селаи гунчишкон**, **селаи зогон**, **селаи кабутарон.**

СЕЛБОР *سيلبار* *ниг.* **сайлбор.**

СЕЛБОРИШ *سيل بارش* *боронгарии саҳт*, *борони сел.*

СЕЛБОРОН سيله باران борони селосо, борони бошиддат.

СЕЛВОР سيلوار чоришаванда чун сел.

СЕЛГОҲ سيلگاه *ниг.* сайлгоҳ.

СЕЛЕКСИОНЕР лот. سليكستانيр мутахассиси соҳаи селекция.

СЕЛЕКСИЯ лот. سليكسيه илми беҳтар гардонидани навъи растани ё чинси ҳайвонот (чорпоён) ва ба вучуд овардани навъ ва чинсҳои нав бо роҳҳои сунъӣ.

СЕЛИТРА лот. سليتره *хим.* моддаи мураккаб аз калий, натрий, аммоний, ки дар техникаи моддаҳои тарканда ва дар соҳаи кишоварзӣ барои қувватнок кардани хок ба кор меравад.

СЕЛЛОИД лот. سلويد моддаи саҳти қайшу шаффоф, ки барои сохтани навор ва г. истифода мешавад.

СЕЛЛОФАН лот. سلافن навори шаффофи тунук, ки аз сабаби обногузар буданаш барои печонидани чизҳо истифода мешавад; *гуфт.* салафан.

СЕЛЛОФАНИ سلافني *мансуб ба селлофан;* аз селлофан сохташуда; **халтаҳои селлофани.**

СЕЛЮЛОЗА лот. سليولازه бофтаи пусти берунии ҳуҷайраи растаниҳо, ки аз он бо роҳи кимйёвӣ қоғаз, селлофан, маводи тарканда ва г. тайёр мекунанд.

СЕЛОБ سيلاب 1. оби тезу тунд чоришавандаи борони сел. 2. *мач.* он чи бо суръату қувват ба ҳеҷ мамониат нигоҳ накарда зоҳир мешавад; **селоби хашм, селоби ғазаб, селоби ғам.**

СЕЛОБА سيل آبه *ниг.* сел 2.

СЕЛОБКАНД سيلاب كند *ниг.* селроҳа.

СЕЛОВАРД سيل آورد *ниг.* сайловард.

СЕЛОН سيلان 1. пулодиранг, хокистарранг. 2. шакли матои ҷилодори пулодранг.

СЕЛРАФТОР سيل رفتار *ниг.* сайлрафтор.

СЕЛРОҲА سيل راه чараёнгоҳи сел, роҳе, ки сел ҷорӣ гашта хокро шуста бурдааст.

СЕМАНТИКА سيمينتكي *збш.* маънои калимаи алоҳида ва тарзи таркиб ёфтани он.

СЕМАНТИКӢ سيمينتكي *мансуб ба семантика;* маъно.

СЕМАСИОЛОГИЯ ю. سيمسيالاجيه *збш.* як соҳаи вожашиносӣ, ки дар бораи хусусияти маънои калимаҳо баҳс мекунад.

СЕМАФОР ю. سيفار дастгоҳи сигналдиҳанда дар сари роҳҳо (*дар бораи баста ё кушода будани гузаргоҳ*).

СЕМЕНТ олм. سيمينت моддаи хокамонанди сохтмонӣ, ки вақти ба об омехтан ҳамири шуда барои рехтани бетон, ҷидани хишт ва г. истифода мешавад; **корхонаи семент, истеҳсоли семент, ҳамираи семент.**

СЕМЕНТБАРОРӢ سيمينتبراري истеҳсол кардани семент.

СЕМЕНТӢ سيمينتي *мансуб ба семент:* **фарши сементӣ, зинаи сементӣ.**

СЕМЕНТКАШ سيمينت كاش кашонандаи семент; **мошини сементкаш.**

СЕМЕНТКОРӢ سيمينت كاري андова кардан бо семент.

СЕМЕНТПӢШ سيمينت پوش бо семент пӯшидан; **накбро сементпӯш кардан.**

СЕМЕНТРЕЗӢ سيمينتريزي сементи шӯридаро ба ҷое рехташуда.

СЕМЕСТР лот. سيمستر муддати нимсолаи таҳсил дар мактабҳои олий.

СЕМИНАР лот. سمينر 1. машғулияти амалии гурӯҳи хонандагон таҳти роҳбарии муаллим дар мактабҳои олий. 2. машғулияти гурӯҳи барои боло бурдани савияи дониш.

СЕМИОТИКА ю. سيميائتي 1. маҷмӯи назарияҳои илмӣ, ки ҳосиятҳои гуногунро тадқиқ мекунад. 2. фасли ташҳиси тиббӣ, ки аломатҳои касалиро меомӯзад

СЕМИСРАӢГӢ سه مصرعگي шеъре, ки ҳар як бандаш аз се мисраъ иборат бошад.

СЕМОҲА سه ماهه ҳар ки ё ҳар чи ки барои ба вучуд омаданаш се моҳ шуда бошад.

СЕМОҲАГӢ سه ماهگي *мансуб ба семоҳа.*

СЕНАТ лот. سنت 1. маҳкамаи олии мурофиавӣ – маъмурӣ дар Русияи подшоҳӣ. 2. палатаи олии қонунгузорӣ дар ИМА, Фаронса ва г.

СЕНАТОР سناتور узви сенат.

СЕНЗДАҲ سنزده *ниг.* сездар.

СЕН

СЕНСУАЛИЗМ *фалс.* *سensualizm* яке аз равияҳои фалсафӣ, ки ҳиссиётро ягона манбаи идрок медонад.

СЕНТИМЕНТАЛИЗМ *фр.* *sentimentalism* *адш.* яке аз равияҳои адабӣ, ки тасвири олами ботинии одами одӣ, тасвири рӯҳияро пеш меронад.

СЕНТНЕР *лот.* *sentiner* воҳиди андозаи вазн, баробар ба 100кг. (0,1 тонна).

СЕНТРИФУГА *олм.* *سنتريفوگه* 1. дастгоҳест барои таҷзияи таркиби махлулҳо бо таъсири қувваи марказгурез. 2. иншоотест барои ба вучуд овардани вазнинии зарурӣ барои озмоиши асбобҳо ва санҷиши кайҳоннавардон.

СЕНТЯБР *лот.* *сентябрь* моҳи нухуми солшумории милодӣ.

СЕНУКТА *се нақта* аломати китобатист, ки барои муносиб надонистани давом додани фикр ва дигар маъноҳои дастурӣ хизмат мекунад.

СЕОВОЗ *се овоз* мусиқӣ ё суруде, ки бо иштироки се асбоби мусиқӣ ё се овозхон иҷро мешавад.

СЕОШЁНА *се ошона* сетабақа, биное, ки аз се табақа – ошона иборат аст.

СЕПАР *се пар* сепара, он чи се пара дорад; **хаданги сепар** тири сепара.

СЕПАРА *се паре* сепарадор (*ниг.* **пара**).

СЕПАРАТИЗМ *лот.* *сепаратизм* *ниг.* **ҷудоиталабӣ**.

СЕПАРАТОР *лот.* *сепаратор* *тех.* дастгоҳ барои берун кашидани моддае аз таркиби чизе (*мас., маска аз шир*).

СЕПОЯ *се поя* ҳар чизи сешоха – поядоре, ки бо ҳар сеи онҳо бар замин устувор аст.

СЕР I *сир* 1. он ки нав хӯрок хӯрда шикамаш пур аст ва майли хӯрокхӯрӣ надорад; *муқоб.* **гурусна**. 2. *мач.* пур, саршор. 3. *ҷузъи пешини баъзе калмаҳои мураккаб ба маънои* зиёд ва фаровон будани чизе: **серкор**, **серталаб**, **сергайрат**, **серташвиш**, **сероб** *ва ғ.*; **сер** дидан аз дидори касе хуб баҳраманд; **сер шудан** а) ба қадри пурии шикам таом хӯрдан, дигар майли хӯрокхӯрӣ надоштан; б) *мач.* безор шудан, ба танг омадан аз чизе; **аз хоб сер шудан** мувофиқи табъ, чунон ки бояд хоб карда ҳестан, аз хоб қонъ шудан.

СЕР II *сир* *кҳн.* миқёси паймоиш, ки ҳар панҷ сер як пуд (16 кг) аст.

СЕРАБР *сирабр* пурабр, пӯшида ба абр (*осмон*).

СЕРАВЛОД *сир олод* 1. серфарзанд. 2. сернасл (*нисбати инсон*).

СЕРАВЛОДӢ *сир олодӣ* серфарзандӣ ва сернасли.

СЕРАВЧ *сир авҷ* 1. инкишофи тез ва пурҷӯш. 2. пурҷӯшу хурӯш ва тезу тунд (*мас., бозор*).

СЕРАДАД *сир едд* бисёр, зиёд; шумораи зиёд.

СЕРАЗОБ *сир езаб* он чи азобу меҳнати зиёд дорад.

СЕРАӢБ *сир ғиб* он ки ва он чи камбудӣ, норасоӣ нуқсонро хатоӣ зиёд дорад.

СЕРАЛАФ *сир елф* марғзоре, ки алафу гиёҳаш зиёд аст: **дашти сералаф**.

СЕРАМАЛ *сир емл* серкор, серҳаракат; фаъол.

СЕРАМАЛӢ *сир емلى* серкорӣ, серҳаракатӣ; фаъол будан.

СЕРАНГА *се ранге* дорои се ранг (*мас., парчам*).

СЕРАНДЕША *сир андише* фикру хаёли зиёд (дар сар) доштан; дар шубҳаву гумон ғарқ шудан.

СЕРАРАҚ *сир ериқ* он ки баданаш зуд арақ мекунад, бисёр араққунанда.

СЕРАХА *се рахе* се хат дошта; серӯя.

СЕРАҲА *се раҳе* ҷои ҷудошавии се роҳ; ҷойе ки роҳ ба се тараф меравад.

СЕРАҲАМИЯТ *сир аҳмийат* дорои аҳамияти калон: мавзӯи сераҳамият.

СЕРАҲОЛӢ *сир аҳали* ҷое, ки аҳолӣ – бошандаи зиёд дорад, пурнуфус, сернуфус, бисёрахолӣ.

СЕРБАР *сир бар* 1. он чи бари зиёд дорад: **матон сербар**. 2. он чи вусъати калон дорад: **кӯчан сербар**, **роҳи оҳани сербар**.

СЕРБАРАКАТ *сир баркат* он чи фоидаи калон орад, зиёдшаванда, пурбаракат.

СЕРБАРГ *сир барг* дарахте, ки шоҳаю барги зиёд дорад: **тути сербарг**.

СЕРБАРДОШТ *сир барداشت* *ниг.* **пурбардошт**.

СЕРБАРӢ *сир барӣ* бар ва паҳноии калон дошта.

СЕРБАЧА *сир беҷе* *ниг.* **серфарзанд**.

СЕРБАЧАГӢ سیربچگی *ниг.* **серфарзандӣ.**

СЕРБЕША سیربیشه минтақаи серчангал, макони сердарахт.

СЕРБОР سیرбар 1. он чи бори зиёди гарон дорад, гаронбор: мошини сербор. 2. дарахте, ки меваи фаровон дорад.

СЕРБОРИШ سیرбарш зиёдии боришот (борон, барф): зимистони **сербориш**.

СЕРБОРИШӢ سیرбарشی бориши зиёди барф ё борон.

СЕРБОРОН سیرбаран чое, ки бориши борон зиёд аст; мавсиме, ки борон зиёд меборад: **бахори серборон**.

СЕРБОРОНӢ سیرбарани боронгарии зиёд.

СЕРБОТЛОҚ سیرбатлақ ботлоқзор, замин, ки ботлоқаш зиёд аст.

СЕРБУТТА سیرбته буттазор, аз бутта пур.

СЕРГАП سیرگп он ки зиёд гап мезанад; серчоғ, пургӯй, лакқӣ (*аз сифатҳои манфӣ*).

СЕРГАПӢ سیرгпӣ амалу сифати сергап.

СЕРГАШТУГУЗОР سیرгшт و گذار чое, ки мардуми бисёр дар гаштугузор ва омадурафтанд.

СЕРГИРЯ سیرگریе кӯдаке, ки гирияи бисёр мекунад.

СЕРГУЛБАРГ سیرگل برگ гуле, ки барги гулаш бисёр аст (*мас., садбарг*).

СЕРГУНЧОИШ سیرگنجایش гунчоиши калон дошта: **зарфи сергунчоиш**.

СЕРГӢШТ سیرگوشت 1. хӯроке, ки гӯшти зиёд дорад: **оши сергӯшт**. 2. ғафс, фарбех, бо танутӯш.

СЕРГӢШТӢ سیرگوشتӣ он ки ва он чи гушти бисёр дорад, фарбехӣ.

СЕРҒАВҒО سیرغوغا чое, ки ҳаёху зиёд аст, чое ки шӯру фарёд зиёд аст: **мачлиси серғавғо, хонадони серғавғо**.

СЕРҒАЙРАТ سیرغیرت кӯшо, бочидду чаҳд, фаёл: **чавони сарғайрат**.

СЕРҒАЙРАТӢ سیرغیرتی кӯшишу чидду чаҳд қардан.

СЕРҒАЛЛА سیرغله чой, минтақае, ки ғалла асоси

хоҷагидориашро ташкил медиҳад: **кишвари серғалла**.

СЕРҒАЛОҒУЛА سیرغلاغله чои серодам ва ягон маърака, ки мардум он чо бо овози баланд сӯхбат ва муносибат мекунад (*мас., тӯй, бозор ва ғ.*).

СЕРҒАМЗА سیرغمزه *ниг.* **серишва**.

СЕРҒИЗО سرغذا хӯроке, ки ғизояш бисёр бошад.

СЕРҒИЗОӢ سیرغذای ғизонокии баланд дошта.

СЕРҒОР سیرغار кӯҳ ё теппае, ки ғори бисёр дорад.

СЕРҒУЛҒУЛА سیرغلاغله *ниг.* **серғалоғула**.

СЕРҒУРБАТ سیرغربт он ки бисёр ғурбат кунад.

СЕРҒУРБАТӢ سیرغربتی бисёр ғурбаткунанда.

СЕРДАРАХТ سیردرخت чое, ки дарахт зиёд дорад, дарахтзор: **чангали сердарахт**.

СЕРДАРБЕХ سیردربه либосе, ки ямоқи зиёд дорад, либоси пур аз дарбех.

СЕРДАРДИСАР سیردردسر коре, ки ташвиши зиёд дорад.

СЕРДАРОМАД سیردرآمد чое ва коре, ки аз он даромад – фоидаи зиёд ба даст мебарояд, даромаднок, сер фоида: **кори сердаромад, хоҷагии сердаромад**.

СЕРДАСТӢР سیردستیار он ки кӯмакгарони зиёд дорад (*дар оила, чои қор ва ғ.*) ёрдамчиҳои бисёр доштан.

СЕРДАӢВО سیردعوا *ниг.* **сериддао**.

СЕРДОШТ سیرداشت *ниг.* **пурдошт**.

СЕРДУД سیردود бисёр дудкунанда: **мошини сердуд, хезуми сердуд**.

СЕРЖАНТ фр. سرژنت ҳ. унвони ҳайати хурди фармондеҳи дар артиш ва милитсия.

СЕРЖАНТӢ سرژنتӣ *марбут ба* **сержант**: **рутбаи сержантӣ**.

СЕРЗАМИН سیرزمین он ки ва чое, ки замини қорами зиёд дорад: **хоҷагии серзамин**.

СЕРЗАН سیرزن марде, ки зани бисёр дорад.

СЕРЗАНИӢ سیرزنی зани бисёр доштан; *муқ.* **бисёрзани**.

СЕРЗАХ سيرزه пурнам, сернам: **замини серзах**.

СЕРЗАХМАТ سيرزحمت меҳнату азоб ва ранчи бисёр кашида.

СЕРЗИЛЗИЛА سيرزله зилзилаҳез, минтакаи зилзилаҳезии зиёд: **ноҳияҳои серзилзила**.

СЕРЗИНА سيرزينه дорои зинаҳои зиёд.

СЕРИДДАО سيرادعا даъвою иддаои зиёдкунанда; пур аз даъво: **мактуби сериддао**.

СЕРИЛТИФОТ سيرالطفات бо лутфу меҳрубонии фаровон, саршор аз лутфу меҳрубонӣ.

СЕРИНОПАЗИР سيرى ناپذير сернашуданӣ, носер: **нафси сиринопазир**.

СЕРИСТЕЪМОЛ سيراستعمال он чи доираи истеъмоал ва харидори зиёд дорад: **моли серистеъмоал, бозори серистеъмоал**.

СЕРИШВА سيرعشوه он ки нозу ишва ва карашмаи бисёр дорад (*оид ба зан*).

СЕРӢ سيرى 1. пурии шикам, сер будан; дигар хӯрок нахостан; *муқоб.* **гушнагӣ**. 2. фаровонӣ, зиёдӣ, бисёрӣ; **серию пурӣ** фаровонӣ; **хуроки серӣ** хӯроки то сершавӣ хӯрдашуда; **рӯи серӣ надиан** доимо шикамносер будан, ҳамеша гушна будан; **серӣ надонистан** сер нашудан, сер набудан; пурхӯр будан, гушназада.

СЕРКА سيركه бузи нари ахтакарда, ки пеш – пеш рама меравад.

СЕРКАФК سيركفك пур аз кафк бо кафк зиёд (*кафки собун, айна, кафки рӯи деги шӯрбо ва м.ин*).

СЕРКАШМАКАШ سير كشمكش он чи боиси баҳсу талош ва хархашаю норизогии бисёр шавад: **масъалаи серкашмакаш**.

СЕРКОР سيركار 1. он ки машғулият – кори зиёд дорад, он ки доим андармони кор аст. 2. коре, ки анҷом доданааш меҳнати зиёд металабад.

СЕРКОРӢ سيركارى кори зиёд доштан, ба корҳо андармон будан.

СЕРКӢХ سيركوه минтакаи кӯхсор, кӯҳистон.

СЕРҚАБАТА سير قبطه 1. қабати бисёр дошта; 2. бисёрошона.

СЕРҚИЛТИҚ سيرقلتيق **серсӯк** (*нисбати хӯшаи гандум ё ҷав гӯянд*); **хӯшаи серқилтиқ** хӯшаи

серсӯк.

СЕРҚИЛТИҚӢ سيرقلتيقى **серсӯкӣ**, хӯшаҳои бисёрқилтиқа.

СЕРҚИР(Р)А سرقره *ҳанд.* бисёррӯя.

СЕРҚИР(Р)АГӢ سيرقرگى бисёррӯягӣ.

СЕРЛОЙ سيرلاى *ниг.* **пурлой**.

СЕРМАҒАЛ سيرمغل чое, ки шӯру ғавғо зиёд аст; чои пурчанҷол ва пурташвиш, серғавғо.

СЕРМАҒЗ سيرمغز дарунпур, дорои мағзи пурра ва расидагӣ: **гандуми сермағз**.

СЕРМАЗМУН سير مضمون баландмазмун.

СЕРМАНАХ سيرمنه *ниг.* **сергап, лакқӣ**.

СЕРМАСРИФ سيرمصرف *ниг.* **серистеъмоал**.

СЕРМАҲСУЛ سيرمحصول ҳосили зиёддиханда; **нависандаи сермахсул** нависандае, ки асари зиёд навиштааст.

СЕРМАҲСУЛӢ سيرمحصولى ҳосил ва фоидаи зиёддошта.

СЕРМАШАҚҚАТ سيرمشقت *ниг.* **пурмашаққат**.

СЕРМАӢНО سيرمعنا калимае, ки маъноҳои гуногун дорад: **калимаи сермаӢно** (*збш.*).

СЕРМАӢНОӢ سيرمعنائى маъноҳои гуногун дошта: **сермаӢноии калима** (*збш.*).

СЕРМЕВА سيرميوه дарахте, ки меваи зиёд ба бор меорад, боғе ки мевааш зиёд аст.

СЕРМЕВАГӢ سيرميوگى давра, сол ва ё фасле, ки дар он дарахтони мевадор ҳосили зиёд медиҳанд.

СЕРМЕХВАР سيرمحور сертира.

СЕРМЕХНАТ سيرمحنت коре, ки сарф шудани меҳнати зиёдеро металабад; **серзахмат**.

СЕРМИЛЛАТ سيرملت муташаққил аз миллатҳои гуногун; **кишвари сермиллат** мамлакате, ки дар он миллатҳои гуногун зиндагӣ мекунанд.

СЕРМОЛ سيرمال дорои молу мулки зиёд, сарватманд, соҳибмулк, бой.

СЕРМОЛӢ سيرمالي молу мулки зиёд доштан, сарватмандӣ.

СЕРМОӢӢ سيرماهى дорои моҳии зиёд: **дарёи**

- сермоҳӣ.**
- СЕРМОШИН** سيرماشين пур аз мошин, дорои мошини зиёд: **роҳи сермошин.**
- СЕРМУТОЛИА** سيرمطالعہ он ки китоб, рӯзнама, маҷалла *ва ғ.* зиёд меҳонад; касе ки доираи маълумоти васеъ дорад.
- СЕРМУЎ(Ӣ)** (سيرمووى) 1. мӯи зиёд ва анбӯҳ доштан: **абрӯвони сермӯӣ.** 2. серпашм.
- СЕРНАҚШУНИГОР** سيرنقاشونگار бо нақшу ни-гор ва кандакорӣ ороёфта.
- СЕРНАМ** سيرنм чое, ки рутубат ва намиаш зиёд бошад.
- СЕРНАМАК** سيرنمک он чи дар таркиби худ зиёд намак дорад (*мас., хок*); шӯр.
- СЕРНАМӢ** سيرنمى намнокии бисёр дошта, пур-нам.
- СЕРНАСЛ** سيرنسل дорои насли зиёд; серфар-занд.
- СЕРНАСЛӢ** سيرنسلӣ серфарзандӣ, насли зиёд доштан.
- СЕРНАШУДАНИӢ** سيرنشودنى он ки ғизои бисёр хӯрад, аммо боз хӯрдан хоҳад, чашмгурусна, гурусначашм, ҳарис.
- СЕРНОЗ** سيرناز он ки нозу карашма ва дилрабо-ии зиёд дорад.
- СЕРНОЗУНУЗ** سيرنازونوز *ниг. серноз.*
- СЕРНОЛИШ** سيرنالش он ки доим шикоят дорад, хамеша норозӣ.
- СЕРНУҚТА** سيرنقطه дорои нуқтаи бисёр, бисёр-нуқта.
- СЕРНУСХА** سيرنسخه он чи нусхаашро зиёд кар-даанд: **рӯзнамаи сернусха.**
- СЕРНУФУЗ** سيرنفوذ он чи таъсиру муҳоҷилааш зиёд гашта бошад.
- СЕРНУФУС** سيرنفوس сераҳолӣ, пуродам: **маҳал-лаи сернуфус.**
- СЕРОБ** سيرآب 1. он ки ва он чи, ки аз об сер шу-да бошад. 2. чое, ки пуроб бошад. 3. *мач.* ҳар чизе, ки дар чое бисёр бошад; **имсол мева се-роб** аст имсол соли фаровонҳосилист.
- СЕРОБӢ** سيرآبӣ фаровонии об (-и чорӣ, оби ме-ва *ва ғ.*).
- СЕРОВОЗ** سيرآواز дар мусиқӣ овози бисёри бо ҳам ҷӯршудаи асбоб ва ҳунармандон.
- СЕРОВОЗӢ** سيرآوازی серовоз будан.
- СЕРОДАМ** سيرآدم зиёдии одамон дар чое; чамъомади серодам.
- СЕРОДАМӢ** سيرآدمӣ бисёрии одамон.
- СЕРОЖАНГ** سيرآزنگ рӯе, ки чину ожанги зиёд дорад.
- СЕРОЗАХ** سيرآزخ бадане, ки озахи бисёр дорад.
- СЕРОРОИШ** سيرآرايش чиз ё чое, ки зебу оро до-да шуда бошад.
- СЕРОРОИШӢ** سيرآرايشӣ зебу зинати бисёрдош-та.
- СЕРОФТОБ** سيرآفتاب ҷои офтобӣ, минтақае, ки ҳавояш соф ва гарму офтобист.
- СЕРОҲА** سهرايه 1. сари се роҳ. 2. секарата, се бор гаштаву баргашта.
- СЕРОЧИНГ** سيرآجنگ *ниг. серожанг.*
- СЕРОШӢН//СЕРОШӢНА** سيرآشيان//سيرآشيانе би-нои чандошёнатор, бисёрошёна.
- СЕРОШӢБ** سيرآشوب серғавго, ноором, пур-талотум (*мас., баҳр*).
- СЕРПАӢ** سيرپاي нисбати бадан ё гӯште гӯянд, ки рағу пайяш бисёр аст.
- СЕРПАХТА** سيرپخته пахтааш зиёд, қабати пах-тагиаш ғафс: **кӯрпаи серпахта, ҷомаи серпах-та.**
- СЕРПАХӢЛУ** سيرپهلو одами ғафси тануманд.
- СЕРПАШМ** سيرپشم пашми баданаш зиёд ва ғӯлӣ: **гӯсфанди серпашм.**
- СЕРПАШМӢ** سيرپشمӣ серпашм будан, пашми зиёд доштан.
- СЕРПУЛ** سيرپول пулдор; давлатманд.
- СЕРПУЛӢ** سيرپولى пули зиёд доштан.
- СЕРРАВҒАН** سيرروغن равғандор, равғани зиёд: **оши серравған, шӯрбои серравған.**
- СЕРРАВҒАНӢ** سيرروغنى хосияту аломати он чи равғани бисёр дорад.
- СЕРРАНГ** سيررنگ он чи барои оро доданаш

ранги зиёд ба кор бурда шудааст.

СЕРРАНГУБОР سيررنگوبار *ниг. серранг.*

СЕРРАФТУОЙ سيررفتوآй *ниг. серрафтуомад.*

СЕРРАФТУОМАД سيررفتوآمد чое, ки ояндаю равандааш зиёд аст; роҳе, ки дар он рафтуомад (ҳаракат) зиёд аст.

СЕРРАХА سيررخе дафтар ё вараке, ки рахи бисёр дорад.

СЕРРАХӢ سيررخى дорои рахи бисёр буда.

СЕРРЕША سيرريشه дорои решаи зиёд (*дарахт*).

СЕРРИШ سيرريش он ки риши зиёд дорад.

СЕРСАБЗА سيرسبزه чои сабзаву гиёҳаш зиёд, сабззор: **майдони серсабза.**

СЕРСАБЗӢ سيرسبزى хӯроке, ки сабзии зиёд дорад: **оши серсабзӣ.**

СЕРСАМАРА سيرثمره ҳосили зиёд оваранда; ғойдаовар.

СЕРСАНГ سيرسنگ чои сангаш зиёд: **замини серсанг, роҳи серсанг.**

СЕРСАФЕДА سيرسفيدة ғизое, ки дар таркибаш сафеда зиёд аст.

СЕРСОҲА سيرساحه хоҷагие, ки соҳаҳои зиёде дорад.

СЕРСОЯ سيرسايه чои сердарахте, ки офтобро пӯшонда, ҳама чоро соя мекунад.

СЕРСӢРОХ سيرسوراх он чи сӯроҳаш бисёр бошад.

СЕРТАКАЛЛУФ سيرتكلف он ки нозунузи зиёд дорад.

СЕРТАКАЛЛУФӢ سيرتكلفى муруоти барзиёд-дошта.

СЕРТАЛАБ سيرطلب 1. он чи толиб – харидори зиёд дорад; (*мас., мол*). 2. саҳтгир: **сардори серталаб.**

СЕРТАЛАБӢ سيرطلبى амалу сифати серталаб.

СЕРТАМАӢ سيرطمع он ки доимо барои ба даст даровардани чизи бисёр саъйу талош дорад.

СЕРТАРАДДУД سيرتردد *гуфт.* серҳаракат, сердавуғеч; беором: **камкори сертараддуд.**

СЕРТАРАДДУДӢ سيرترددى серҳаракатӣ, нооромӣ.

СЕРТАРАФА سيرطرفه он чи ки тараф, чониб ва паҳлуи бисёр дорад.

СЕРТАРКИБ(А) سيرتركيب // سيرتركيبه он чи ки аз чузъҳои гуногуни зиёд таркиб ёфтааст.

СЕРТАРҚИШ سيرترقيش он чи шикӯфӣ ва кафидаҳои бисёр дорад.

СЕРТАЧРИБА سيرتجربه соҳибтаҷриба, таҷрибадида, кордида.

СЕРТАЧРИБАГӢ سيرتجربگى таҷрибаи бой дошта, соҳибтаҷрибагӣ.

СЕРТАШАББУС سيرتشبس ташаббускори саҳт, он ки аз худ ибтикор нишон медиҳад.

СЕРТАШВИШ سيرتشويش коре, ки давуғеч ва заҳмату даҳмасаш зиёд аст.

СЕРТЕППА سيرتپه минтақае, ки дорои тепа ва пуштаи бисёр аст.

СЕРТЕӢДОД سيرتعداد китоб ва рӯзномае, ки адади нашраш зиёд аст.

СЕРТОР سيرتار он чи тору сими бисёр дорад, *мас.* рубоби сертора.

СЕРТУХМ سيرتخم нисбати ҳайвонот, ҳашарот ва набототе гӯянд, ки тухми бисёр мегузоранд.

СЕРУКНА سهرکنه дар арӯз шеъреро гӯянд, ки ҳар як мисрааш ба се қисм тақтеъ шавад.

СЕРУН سيرون ҳавои мӯътадил, на гарму на сард ва форам, салқин.

СЕРУНӢ سيرونى салқинӣ.

СЕРӢЗА سيروزه он ки ва он чи ки барои ба вучуд омадани се рӯз шуда бошад.

СЕРӢЗАГӢ سيروزگى се рӯз шуда; рӯзи сеюм: **дар серӯзагӣ.**

СЕРӢЯ سهرويه *ҳанд.* шакле ки се рӯй дорад, се-раха, дорои се қирра.

СЕРФАРЗАНД سيرفرزند он ки фарзанди зиёд дорад, дорои фарзандони бисёр.

СЕРФАРЗАНДӢ سيرفرزندی фарзанди бисёр доштан.

СЕРФОИДА سيرفايده сердаромад, даромаднок.

СЕРХАРИД سيرخريد он чи ки харидораш бисёр аст.

СЕРХАРИДОР سيرخريدار *ниг.* **серхарид.**

СЕРХАРОЧОТ سيرخراجات дорои харчи зиёд, пурхарч.

СЕРХАРЧ سيرخرج *ниг.* **серхарочот.**

СЕРХОБ سيرخاب он ки зиёд хоб мекунад, он ки хобаш зиёд аст, хоболуд.

СЕРХОБӢ سيرخابي бисёр хоб кардан, пурхобӣ.

СЕРХОК سيرخاك заминe ки сангу шағалаш камтар ва хокаш бисёр аст.

СЕРХОКИСТАР سيرخاكستر ҳезуме, ки баъди сӯхтани он хокистари зиёд боқӣ монад.

СЕРХОНА سيرخانه хавлӣ ё манзиле, ки хона (ӯтоқ)-и зиёд дорад.

СЕРХУН سيرخون ҳар чизи зинда, ки дар бада-наш хуни зиёд дошта бошад.

СЕРХУНӢ سيرخوني зиёд будани хун дар бадан.

СЕРХӮША سيرخوشه ҳар чизи хӯшадор, ки хӯшааш бисёр аст.

СЕРХАВАС سيرهواس он ки орзую ҳаваси бисёре дорад.

СЕРХАВСАЛА سيرحوصله он ки кореро бо сабру тоқат, бо меҳр, бачо меорад, пуртоқат (*дар иҷрои коре*).

СЕРХАРАКАТ سيرحرکت 1. чое, ки дар он рафтуой ва чунбучӯл зиёд аст (*роҳ, кӯча*). 2. касе, ки чунбучӯли зиёд дорад; чуст, чобук, зудкор, тезрафтор ва фаъол.

СЕРХАРАКАТӢ سيرحرکتي доим дар ҳаракат будан, тезрафторӣ, чобуки, чаққонӣ.

СЕРХИЧО سيرهجا калимае, ки аз ҳичоҳои зиёд таркиб ёфтааст.

СЕРХИЧОӢ سيرهجائي хосияти калима.

СЕРХОСИЛ سيرحاصل 1. зиёд маҳсулдиҳанда. 2. *мач.* он чи аз он натиҷаи маълуме ба даст ме-дарояд: **замини серҳосил, меҳнати серҳосил.**

СЕРХОСИЛӢ سيرحاصلي хосияту аломати ҳар чизи ҳосилдиҳанда.

СЕРХУЧАЙРА سيرهجيرе таркиби бофтаҳо, ки аз ҳучайраҳои бисёр иборат бошад.

СЕРЧИМ سيرچيم чимдор, чимтол: **замини сер-чим.**

СЕРЧАБХА سيرجهه серпахлу, дорои чабҳаҳои бисёр, гуногунчабҳа.

СЕРЧАНГАЛ سيرچنگل минтақае, ки чангали бисёр дорад, пурчангал, чангалдор.

СЕРЧАНЧОЛ سيرچنگال он ки ё он чи ташвишу дахмасаи зиёд дорад, пурчанчол.

СЕРЧОҒ سيرچاغ сергап, лакқӣ, пургӯй.

СЕРЧОҒӢ سيرچاغي сергапӣ, пургӯйӣ.

СЕРЧУНБУЧӮЛ سيرچنبوچول *ниг.* **серҳаракат.**

СЕРШАВӢ سيرشوي истеъмоли ғизо ба таври ки-фоя, сер шудан, конеъ шудани нафс.

СЕРШАҒАЛ سيرشغل заминe, ки хокаш бо санг-реза махлут аст.

СЕРШАКЛ سيرشکل ҳар он чи намудҳои гуногун дорад, гуногуншакл.

СЕРШАКЛӢ سيرشکلي шаклҳои зиёди гуногун доштан, гуногуншаклӣ.

СЕРШАМОЛ سيرشمال 1. шамолрав, бодраҳа. 2. пуршамол: **рӯзи сершамол.**

СЕРШАХВАТ سيرشهوت он ки зуд-зуд майли чуфтшавӣ дорад.

СЕРШИЛМ سيرشلم дарахте, ки шилми зиёд хорич кунад, бисёршилм.

СЕРШИЛМӢ سيرشلمي шилми бисёрдошта, бисёршилмӣ.

СЕРШИР سيرشير чорпое, ки шир зиёд дорад (*гов, буз ва ғ.*).

СЕРШИРА سيرشيرе нисбат ба мева, хӯрок *ва ғ.* гӯянд, ки шираи зиёд дорад.

СЕРШИРӢ سيرشيري шири зиёд дошта, дорои шири фаровон будани мол.

СЕРШОХ سيرشاخ дарахте, ки шоху барги зиёд дорад.

СЕРШУМОР(А) سيرشمار(ه) ададан зиёд, бо шу-мораи бисёр.

СЕРЯМОҚ سيريماق *ниг.* **сердарбех.**

СЕРЯХ سيريخ минтақае, ки бо ях пӯшонда шуда-аст, минтақае, ки яхи зиёд дорад.

СЕСАД سه صد шумораи микдории адади 300, се-то сад.

СЕСАДУМ سه صد шумораи тартибии 300.

СЕСАДУМИН سه صدمين *ниг.* **сесадум.**

СЕСОАТА سه ساعته амале, ки ичрошавиаш се соат тӯл мекашад.

СЕСОАТИНА سه ساعتيه *ниг.* **сесоата.**

СЕСОЛА سه ساله 1. он ки ва он чи ки ба арзи вучуд карданаи се сол шуд. 2. муддати замон барои ба ичро расидани коре: **кори сесола.**

СЕСОЛАГӢ سه سالگي се сол дошта; синни сесола: **дар сесолагӣ.**

СЕСӮ سه سو сепахлу, секунча, сегӯша, мусаллас, яке аз шаклҳои ҳандасӣ, ки се гӯша дорад.

СЕТАБАҚА سه طبقه *ниг.* **сеқабата.**

СЕТАЛОҚА سه تالقه талоқи ниҳой нисбат ба зан; зане, ки аз тарафи шавҳараш се талоқ гирифтааст.

СЕТАРАФА سه طرفه аз се чониб, бо ширкати се чониб: **шартномаи сетарафа.**

СЕТИРА I سه تيره камоне, ки дар тирдонаш се тир ҷой мегирад: **камони сетира.**

СЕТИРА II سه تيره дорои се меҳвар: **мошини боркаши сетира.**

СЕТОГӢ سه تاگي сето-сето, се-се.

СЕТОӢ سه تائي *ниг.* **сетогӣ.**

СЕТОР سه تار *мус.* олати тории мусиқӣ аз қабилӣ танбӯр, ки се тор дорад.

СЕТОРӢ سه تاري он ки сетор менавозад, сеторнавоз.

СЕТӮ سه تو *кит.* сеқабат; себаробар, сечанд.

СЕУЗВА سه عضو *риёз.* муодилаи сеузва.

СЕФАЗА سه فزه *физ.* хати интиқоли қувваи барқ, ки се ноқили асосии барқӣ дорад: **пайвасти сефаза.**

СЕХАЗОРӢ سه هزارى 1. *таър.* фармондеҳи лашкари сеҳазорнафара. 2. се ҳазор–се ҳазор чудо кардани чизе, ҳар се ҳазор.

СЕХР I *а.* سه سحر 1. афсун, чоду. 2. *мач.* кори хорикулода; **сеҳри сухан** сухани зебо ва дило-

вез; сухани ҷозибадори ҳаяҷонбахш.

СЕХР II سه سهر гов, бақар.

СЕХРА سه ره тоҷе аз тилло ва ҷавохирот, ки дар ҷашни арӯсӣ (дар Ҳиндустон) ба сари арӯсу домод мегузоранд.

СЕХРАНГЕЗ سه سرانگيز *мач.* ҷозибадор, мафтункунанда; дилрабо: **шеъри сеҳрангез, ҷашми сеҳрангез.**

СЕХРАБОЗ سه سرباز *ниг.* **соҳир, чодугар.**

СЕХРАБОЗӢ سه سربازى *ниг.* **чодугарӣ.**

СЕХРБАНД سه سربند он ки сеҳру чодуро барта-раф мекунад, фолбин.

СЕХРБОФ سه سرباف сеҳркунанда.

СЕХРГАР سه سرگر чодугар, соҳир, афсункунанда.

СЕХРГАРӢ سه سرگرى соҳирӣ, чодугарӣ.

СЕХРЗАДА سه سرزده он ки сеҳру чоду шудааст.

СЕХРИЧ *а.* سه ريچ обанбор, бирка.

СЕХРИЯТ *а.* سه ريت қаробат, хешигарӣ.

СЕХРКИРДОР سه سرکردار фусункор ва муассир, мафтункунанда, ҳайратовар, мӯъҷизакор.

СЕХРКОР سه سرکار 1. сеҳркунанда, чодугар. 2. *мач.* корнамоӣ нишондиҳанда дар сухан, он ки суханаш баланд ва ҳайратовар аст.

СЕХРКОРӢ سه سرکاري *ниг.* **соҳирӣ.**

СЕХРНАМО سه سرنما он ки сеҳру чоду нишон медихад, соҳир, чодугар.

СЕХРНИГОР سه سرنگار муассир, афсункунанда, мӯъҷизаофар: **қалами сеҳрнигор.**

СЕХРОФАРИН سه سرآفرين офаринандаи сеҳр, сеҳргар, чодугар; ғамзаи сеҳрофарин нозу ишваи мафтункунанда.

СЕХРСОЗ سه سرساز 1. сеҳркунанда, соҳир, чодугар. 2. *мач.* мафтункунанда. 3. *мач.* гӯяндаи шеърҳои мавзун ва баландмазмун.

СЕХРУЛБАӢН *а.* سه سرالبان сухангӯи тасхиркунанда, ҷаззоб.

СЕЧАНД سه چند се баробар, се маротиба.

СЕЧАНДӢ سه چندی себаробарӣ.

СЕЧАРХА سه چرخه воситаи нақлиёт, ки се чарх (ғилдирак) дорад.

СЕЧ // СЕЧ سچ // سچ мухайё, омода тайёр.

СЕЧОЯ سه چايه дорои се чой, якбора дар се чой.

СЕШАНБЕ سه شنبه номи рӯзи чоруми ҳафта (баъд аз душанбе) дар ҳисоби кӯҳна ва номи рӯзи дуюми ҳафта дар ҳисоби имрӯза.

СЕШАНБЕГӢ سه شنبگى таър. номи яке аз тудаҳои сарбозон дар аморати Бухоро.

СЕШОХА سه شاخه чӯб ё оҳани сешоҳдори дастадор аст, ки бо он вақти хирманкӯбӣ коҳро тақуру мекунад.

СЕЮМ سه يم рақами тартибӣ аз се.

СЕЮМИН سه يمين ифодакунандаи тартиби сеюм.

СЕЯК سه يک аз се яке ҳиссаи чизе.

СЕЯКӢ سه يکي сеяк-сеяк.

СИБҒАТ a. صبغت 1. ранг. 2. дин, тариқат; **сибғат-ул-лоҳ** роҳи Худо, дини ҳақ.

СИБӢН a. صبيان ч. сабӣ.

СИБИЛ a. سبيل кит., ниг. мӯйлаб.

СИБҚАТ a. سبقت ниг. сабқат.

СИБЛАТ a. سبلت ниг. саблат.

СИБО a. صبا // صبي кит. кӯдакӣ, бачагӣ; **ҳангоми сибо** даврони бачагӣ.

СИБОЛ a. سبال ч. саблат//сиблат.

СИБОӢ سباع چ. сабъ; дарандагон, чонварони даранда.

СИВО سوا ғайр, дигар; **сивои...** ба ғайри..., ба ғайр аз...

СИВОР a. سوار дастбанд, дастпона.

СИГАРЕТ фр. سيگريت ниг. сигор.

СИГЗӢ سگزی ниг. сагзӣ.

СИГНАЛ سگنل 1. аломати шартӣ барои ба масофаи дур расонидани хабар ё маълумоте. 2. огоҳӣ, пешакӣ огоҳонидан дар бораи имкони рӯй додани ҳодисае; **сигнал додан** огоҳонидан.

СИГНАЛДИХАНДА سگنلدهنده он чи сигнал

медихад.

СИГНАЛДИХӢ سگنلدهي сигнал додан, огоҳ кардан.

СИГОЛ سگال кит. 1. фикр, андеша, ният. 2. фикр ва қасди бад.

СИГОЛИДАН سگاليدن 1. фикр кардан, андешидан; машварат кардан. 2. чора чустан.

СИГОЛИШ سگالش андешидан дар бораи чизе; машварат, чораҷӯӣ.

СИГОЛИШГАРӢ سگالش گرى фикру мулоҳиза кардан; машварат ва маслиҳат кардан.

СИГОР фр. سىگار барги сахт печонда лӯла кардашудаи тамоку барои кашидан.

СИГОРӢ سىگارى ниг. **сигоркаш**.

СИГОРКАШ سىگار کش он ки сигор кашад.

СИГОРКАШӢ سىگار کشي амали сигоркаш.

СИГОРФУРӢШ سىگار فروش он ки сигор фурӯшад.

СИГОРФУРӢШӢ سىگار فروشى 1. амали сигорфурӯш. 2. чои фурӯши сигор, дукони сигорфурӯшӣ.

СИГУСТАН//СУГУСТАН سىگوستن // سگوستن густастан, пора шудан.

СИҒА a. صيغه збш. муносибати амал нисбат ба воқеият, ки аз тарафи гӯянда баён карда мешавад; **сиғай хабарӣ**; **сиғай шартӣ** – хоҳишмандӣ; **сиғай амрӣ**; **сиғай эҳтимолий**...

СИҒАР a. صغر кит. хурдӣ; кӯдакӣ: **сиғари син** хурдсолӣ.

СИҒОР صغار چ. сағир; **сиғору кибор** хурдону бузургон; ҳама.

СИДИҚ a. صديق 1. марди бисёр ростгӯй, садоқатманд. 2. д. боваркунанда, имон оваранда ба Худо, он ки ба Худо садоқат дорад. 3. лақаби Юсуф – писари Яъқуб. 4. лақаби Абӯбакр – халифаи якуми Муҳаммад пайғамбар (с).

СИДИРК سدرک зоол. навъе аз чинси растаниҳои лӯбиёӣ.

СИДҚ a. صدق 1. ростӣ, садоқат, тандурустӣ. 2. самимият, ихлос; **аз сидқи дил** аз самими дил, аз таҳти дил; **сидку вафо** садоқат ва вафо-

дорӣ.

СИДҚӢ صدقى аз рӯи садоқат, самимӣ, аз тахти дил; **кореро сидқӣ ба чо овардан** кореро самимона аз тахти дил ба чо овардан.

СИДОҚ *а.* صداق *ниг.* **садок.**

СИДРА *а.* سدره *кит.* дарахти сӯзанбарги ба қоч монанд, вале аз қоч танумандтар.

СИЁДАТ/САЁДАТ سيادت *кит.* сарварӣ, пешвой хоҷа будан.

СИЁҚ *а.* سياق 1. тартиб, тарзу равиши чизе; **ба (бар) ин сиёқ.** 2. афту башара, шаклу шамоил.

СИЁҚАТ *а.* سياقت 1. рондан(-и сухан), адо, баён. 2. тартиб, қоида; тарз ва равиш.

СИЁМ *а.* صيام *ниг.* **савм;** **айёми сиём** моҳи рӯза.

СИЁН سيان *кит., бот.* ашақа, ошиқпечон, ишқандарпечон.

СИЁНАТ صيانت *кит.* муҳофизат, ниғаҳбонӣ, мудофия.

СИЁР سيار кашк, кашки соида; оши кашк, қурутоба.

СИЁСАТ *а.* سياست 1. фаъолияти давлат, ягон хизб ё гурӯҳи ҷамъиятӣ дар қорҳои дохилӣ ё муносибатҳои хориҷӣ: **сиёсати дохилӣ**, **сиёсати нави иқтисодӣ**, **сиёсати миллӣ**, **сиёсати хориҷӣ**. 2. идора қардани халқ ва мамлакат; тарзи идорақунӣ, қордорӣ. 3. дӯғу пӯписа, тарсондан ва саҳтгирӣ; **сиёсат қардан** саҳтгирона рафтор қардан бо мақсади тарсонидан, ҷазо дидан.

СИЁСАТБОЗ سياست باز *маҷ.* одаме, ки аз рӯи манфиати ҷузъӣ ва шахсии худ қор мебарад.

СИЁСАТБОЗӢ سياست بازى амали сиёсатбоз.

СИЁСАТБОФ سياست باف он ки худро сиёсатдон ба қалам медиҳад ва ҳар қорро ба сиёсат дахлдор менамояд.

СИЁСАТГОҲ سياست گاه ҷои ҷазо, майдони ҷазо.

СИЁСАТДОН سياست دان он ки аз сиёсат бохабар аст; қасе, ки дар қорҳои сиёсӣ ва мамлақатдорӣ омил аст.

СИЁСАТМАДОР سياستمدار аҳли сиёсат, алоқаманд ба қорҳои сиёсӣ.

СИЁСАТМАДОРӢ سياستمدارى сиёсатмадор бу-

дан.

СИЁСАТМАДОРОНА سياستمدارانе ба мисли сиёсатмадор.

СИЁСАТНОҚ سياستناк ҷиддии ҳавлноқ, бимноқ, босалобат.

СИЁСАТШИНОС سياستشناس он ки ба омӯзишу пажӯҳиши сиёсат машғул аст.

СИЁСАТШИНОСӢ سياستشناسى илми сиёсат.

СИЁСИГАРДОНӢ سياسي گردانى сиёсат қорӣ қардан.

СИЁСӢ سياسي *мансуб ба сиёсат;* дахлдор ба сиёсат: **адабиёти сиёсӣ**, **саводи сиёсӣ**, **шӯъбаи сиёсӣ**, **ғумоштаи сиёсӣ**, **шореҳи сиёсӣ**.

СИЁҲ I سياه 1. ҳар он ҷи ба ранги ангишт бошад; *муқоб.* **сафед.** 2. торик, тира; *муқоб.* **равшан.** 3. одами сиёхпӯст; **абри сиёх** абри бороновар; **зоғи сиёх** чинси маълуми аққа; **қори (меҳнати) сиёх** қори меҳнатталаби ҷисмонӣ, қори қорғари бетаҳассус; **моли сиёх** барзағов ва гови қалони шохдор; **пули сиёх** сиккаи мисӣ, пули майдаи қамқимат; **равғани сиёх** мазут; **рӯзи сиёх** рӯзи бадбаҳтӣ ва фалоқат, рӯзи пур қулафату андӯх, умуман азоб, машаққат, бадбаҳтӣ, танғдастӣ; **зари сурхам ба рӯзи сиёхам** (*зарб.*); **тахтаи сиёх а)** тахтаи хатнависӣ дар синф; б) тахтае ки номи қарфомондағони қор навишта мешавад. **хати сиёх** хате, ки ҳабари марғ ё қушта шудани қасеро (*хусусан дар ҷанг*) мерасонад, хати мотам; **ҷароғи сиёх** ҷароғи пилтасӯз, чинҷароғ; **дил сиёх будан а)** бадхоҳ, бадандеш будан; б) хафа ва дилғир будан; **дили қасеро сиёх қардан** ба қасе ҳабари нохуше расонда, ё гапи ноҷӯре ҷада ўро дилғир қардан; **яқ пули сиёх надоштан** ҳеҷ пул надоштан; **сиёх ҷадан(ҷашм)** яқбора ҷазеро дида натавоништан; **ҷашм сиёх рафтан** пеши ҷашм тираву тор шадан; **рӯ сиёх шудан** шарманда ва бадмон шудан; **сиёх қардан а)** бо ранги сиёх ранг додан; ба сиёҳӣ олонида; б) айбдор қардан, бадном қардан; **сиёх пӯшидан** мотам гирифтан.

СИЁҲ II *а.* صباح 1. бонғ, ҷеғ, фарёд, овози баланд. 2. бонғи хурӯс.

СИЁҲ III سياه зангӣ, сиёхпӯст.

СИЁҲАБРӢ سياهابرو он ки абрӯи сиёх дорад.

СИЁҲАҚ سياهک *бот.* офати киштҳои ғалладонағӣ (ғандум ва ҷав), ки мағзи он ба қарди сиёх мубаддал мешавад.

СИЁҲАҚДОР *سیاهکدار* ғаллае, ки омехта бо сиёҳак мебошад.

СИЁҲАЛАФ *سیاه علف* бот. навъе аз алафи кӯҳии баргаш ба барги пиёз монанд, ки баҳорон аз он таоми чурғотӣ мепазанд ё ба таом андохта меҳӯранд.

СИЁҲАЛО *سیاه علا* сиёҳу сафед, омехта (*ранги нӯсти асп, гов ва ғ.*), алобуло, песа.

СИЁҲАНДОМ *سیاه اندام* сиёҳчеҳра, сиёҳбадан.

СИЁҲАХТАР *سیاه اختر* бетолеъ, бадбахт, ноком, номурод.

СИЁҲБАДАН *سیاه بدن* ниг. **сиёҳандом.**

СИЁҲБАНД *سیاه بند* 1. фиребгар, маккор, сиёҳкор. 2. ёр (*дар бози қимор*).

СИЁҲБАХТ *سیاه بخت* бадбахт, бетолеъ, тира-рӯзгор.

СИЁҲБАХТӢ *سیاه بختی* бадбахтӣ, бетолей.

СИЁҲБЕД *سیاه بيد* беди танасиёҳ, ки чӯби саҳт дорад.

СИЁҲБОД *سیاه باد* боди тӯфонхез.

СИЁҲБОЛ *سیاه بال* парандае, ки пару болаш сиёҳ бошад.

СИЁҲБОТИН *سیاه باطن* ниг. **сиёҳдил.**

СИЁҲБУРД *سیاه برد* сиёҳлибос.

СИЁҲБУРУТ *سیاه بروت* он ки мӯйлаби сиёҳ дорад.

СИЁҲГИЛЕМ *سیاه گلیم* кит. сиёҳбахт, ноком, номурод.

СИЁҲГУН(А) *سیاه گون* // *سیاه گونه* сиёҳранг; сиёҳ-пӯст.

СИЁҲГҶШ *سیاه گوش* 1. зоол. ҷонварест даранда аз ҷинси гурба, ки ҷашми хеле тезбин дорад. 2. бот. гули аввали баҳор.

СИЁҲДАРҶН *سیاه درون* ниг. **сиёҳдил.**

СИЁҲДИЛ *سیاه دل* бадсират, бадният, бадгумон; муқоб. **софдил.**

СИЁҲДИЛӢ *سیاه دلی* бадтинатӣ, бадният будан.

СИЁҲДОҶА *سیاه دانه* донаест аз арзани калонтари сиёҳ, ки ба рӯи нон мепозанд.

СИЁҲДУК *سیاه دوک* танбал, кохил, ноӯҳдабаро.

СИЁҲЗАМИН *سیاه زمین* хоки ҳосилхези сиёҳранг, ки моддаҳои ба кишт ғизодеҳи зиёд дорад.

СИЁҲЗУЛҶ *سیاه زلف* он ки зулфи сиёҳ дорад.

СИЁҲИДОН *سیاهي دان* зарфи хурд барои сиёҳӣ – ранги хатнависӣ, давог.

СИЁҲӢ *سیاهی* 1. дорои ранги сиёҳ будан; муқоб. **сафедӣ**; **сиёҳӣ** нагардад ба **шӯстан сафед** (*зарб.*). 2. *мач.* торикӣ, зулмот. 3. *мач.* ҷаҳолат. 4. ранги хатнависӣ. 5. суроби ҷизе, ё тарҳи ҷизе ё касе, ки аз дур сиёҳ намояд, вале кӣ ва ҷӣ буданаширо фарқ кардан мумкин нест. 6. кобус, хоби даҳшатнок, ҳолати бим ва ҳаросе, ки дар хоб ба кас рӯй медиҳад; **сиёҳии дег** дудаи дег; **сиёҳии ҷашм** мардумак (ғавҳарак)–и ҷашм; **сиёҳӣ задан** (ҷашм) банохост торикӣ пахш кардан пеши ҷашмо; **сиёҳӣ пахш кардан** хоби даҳшатнок дидан.

СИЁҲКОР *سیاه کار* бадқирдор, бадқор.

СИЁҲКОРӢ // **СИЯҲКОРӢ** *سیاه کاری* // *سیه کاری* бадқирдорӣ; ситамгарӣ.

СИЁҲКОСА *سیاه کاسه* кит., *мач.* бахил, ҳасис, мумсик; сифла.

СИЁҲҚАЛАМӢ *سیاه قلمی* санъати тасвири ашё ба воситаи хат ва хатча, нигора, ангораи қаламӣ.

СИЁҲҚОШ *سیاه قاش* ниг. **сиёҳабрӯ.**

СИЁҲМИЛЛА *سیاه مله* сиёҳзулф.

СИЁҲМУШКИН *سیاه مشکین* сиёҳи хушбӯ (*сифати мӯй*); **аспи сиёҳмушқин.**

СИЁҲМУӢ(Ӣ) *سیاه مو(ی)* он ки мӯи сиёҳ дорад, мӯяш сиёҳ.

СИЁҲНАВИС *سیاه نویس* *шакли аввали* навиштаи матне, мусаввада.

СИЁҲНОМ *سیاه نام* ниг. **бадном.**

СИЁҲНОМА *سیاه نامه* кит. он ки номаи аъмолаш сиёҳ бошад, бадқирдор.

СИЁҲНОМӢ *سیاه نامی* кит. **бадномӣ**, **бадбахтӣ.**

СИЁҲОБ *سیاه آب* оби дарё, ки аз ғояти боронгарӣ ва обшавии барфҳо лой мешавад.

СИЁҲОЛУ *سیاه آلو* олуи сиёҳи хушқ.

СИЁҲПАШМ *سیاه پشم* : **гӯсфанди** **сиёҳпашм**

гӯсфанди пашмаш сиёҳ.

СИЁҲПИР سپاه پير касе, ки бо вучуди пиронсолагӣ мӯяш сафед нашудааст, гандапир.

СИЁҲПҶҶ سپاه پوست касе, ки пӯсти баданаш сиёҳранг аст; муқоб. сафедпӯст.

СИЁҲПҶШ سپاه پوش он ки барои азодории касе либоси сиёҳ пӯшидааст; азодор.

СИЁҲПҶШӢ سپاه پوشى марбут ба сиёҳпӯш.

СИЁҲРАГ سپاه رگ рағҳое, ки хунро аз бадан ба дил бармегардонанд; муқоб. сурхрағҳо, ки хунро аз дил ба аъзои бадан мерасонанд.

СИЁҲРАНГ سپاه رنگ дорои ранги сиёҳ.

СИЁҲРИШ سپاه ريش он ки риши сиёҳ дорад.

СИЁҲРӢ(Ӣ)/СИЯҲРӢ سپاه روى // سپاه روى 1. он ки рӯяш сиёҳ аст. 2. маҷ. шарманда, шармсор; расво, беобрӯ; муқоб. сурхрӯ(Ӣ) 2.

СИЁҲРӢЗ سپاه روز бадбахт, фалокатзада, мусибатрасида.

СИЁҲРӢЗГОР سپاه روزگار ниг. сиёҳрӯз.

СИЁҲРӢЗӢ سپاه روزى бадбахтӣ, мусибатзадагӣ.

СИЁҲРӢӢ سپاه روى бадномӣ, беобрӯӣ.

СИЁҲРӢӢ سپاه روى 1. он ки ранги рӯяш сиёҳ аст. 2. маҷ. бадном, беобрӯ, муттаҳам.

СИЁҲСАНГ سپاه سنگ санги сиёҳ.

СИЁҲСАР سپاه سر маҷ. 1. бадбахт, шӯртолеъ. 2. зани бенаво, зани муштипар.

СИЁҲСУРФА سپاه سر فہ ниг. сулфакабутак.

СИЁҲТИНАТ سپاه طينت баддил, бадкор, бадният.

СИЁҲТОБ سپاه تاب ранги ба сиёҳӣ моил; сабзина (oid ба ранги рӯӣ).

СИЁҲТОЛЕЪ سپاه طالع ниг. сиёҳбахт.

СИЁҲТУТ سپاه توت тути сиёҳ (меваи тут).

СИЁҲТӢРУҚ سپاه توروق сурхи ба сиёҳӣ моил (ранги асп).

СИЁҲФОМ سپاه فام ниг. сиёҳтоб.

СИЁҲФОМӢ سپاه فامى сиёҳтоб, сиёҳӣ.

СИЁҲХОК سپاه خاک хоки сиёҳ; замини хокаш

сиёҳ.

СИЁҲХОЛ سپاه خال 1. бо холи сиёҳ, холи сиёҳ дошта. 2. матои холчадор.

СИЁҲЧА سپاه چاه ниг. сиёҳтоб.

СИЁҲЧАРАНГ سپاه چاه رنگ ниг. сиёҳчатоб.

СИЁҲЧАРДА//СИЁҲЧУРДА سپاه چرده он ки ранги рӯяш сиёҳтоб бошад; гандумгун, сабзинапӯст (одам).

СИЁҲЧАТОБ سپاه چتاب ранги ба сиёҳӣ моил.

СИЁҲЧАШМ سپاه چشم 1. он ки чашмони сиёҳ дорад. 2. маҷ. зебо (мас., духтар).

СИЁҲЧЕХРА سپاه چهره гандумгун, сабзинарӯӣ.

СИЁҲЧУРДА سپاه چورده аслаи сиёҳчарда.

СИЁҲШАВӢ سپاه شوى аз ғояти гармӣ ё гузашти вақт тадричан сиёҳ шудани чизе.

СИЁҲШУДА سپاه شده сифати феълии замони гузашта аз сиёҳ шудан; сӯхтан ё вайрон шуда сиёҳ шудани чизе.

СИКАНГУБИН سنگ گبین ниг. сиканчабин.

СИКАНЧ سنگ نچ ниг. сирко.

СИКАНЧА سنگ چе асбобе, ки дар корхонаҳои оҳангарӣ барои маҳкам нигоҳ доштани маводи корӣ истифода мешавад.

СИКАНЧАБИН سنگ چبين сиркоангубин, шарбате, ки аз сирко ва асал (ё шакар) дуруст мекунанд.

СИККА I а. سکه пули зарбшудаи филизӣ; **сиккаи қалб** пули филизии (тилло ва нукраи) қалбакӣ; **сикка задан** филизотро ба шакли пул даровардан, пул баровардан; **сикка ба номи худ задан таър.** а) бо тамға – унвони худ пул зарб задан; б) худро подшоҳ ё амири мустақил эълон кардан; **♦ сиккаву суммот** афту башара.

СИККА II سکه роҳи росту ҳамвор; кӯча, маҳалла; раставу бозор.

СИККАДОР سکه دار тангаи тамғадор.

СИККАДУРУСТ سکه درست кит. дурустрафтор, росткор, он кӣ қавлаш ба қораш баробар аст.

СИККАЗАН سکه زن устои тангасоз.

СИККАЗАНӢ سکه زنى тангабарорӣ.

СИККАХОНА سگه خانه чое, ки танга сикка мезананд. **сиккахонаи Санкт – Петербург.**

СИКЛОН ю. سكلان *гуфт.* гирдбоди ҳаҷман ниҳоят калон, ки садҳо ва ҳазорҳо километрро фаро гирифта ҳаворо тағйир медиҳад.

СИКОҲАН سگاهان *кит.* ранги сиёҳе, ки аз сирко, хокаи оҳан ва пӯсти анор тайёр карда барои ранг кардани чарм, либос *ва ғ.* ба кор мебарданд.

СИҚА а. ثقہ мӯътамад, марди шоёни бовар.

СИҚҚОНДАН سقاندن *гуфт.* 1. фушурдан. 2. фишор додан, фишор овардан (ба касе).

СИҚЛ а. ثقل *кит.* вазн, вазнинӣ.

СИҚЛАТ а. ثقلت *кит.* вазнинӣ, гаронӣ.

СИҚОЛ а. صقال сайқал, сайқал додан; **ДИМОҒРО СИҚОЛ ДОДАН** димоғро равшан кардан, димоғ чоқ кардан.

СИҚОЯ(Т) а. سقايت/سقايتе обдихӣ; амали обдихӣ.

СИЛ سل *тиб.* бемори шуш, сил будан; **сил кардан** касеро касеро безор кардан, ба чон расонидан; **сил шудан** а) ба бемории шуш гирифтор шудан; б) *мач.* безор шудан, ба танг омадан.

СИЛА سيله молиш, молидан; сила кардан, бо даст навозиш кардан; **риши худро сила кардан** изхори меҳрубонӣ намудан; **сари касеро сила кардан.**

СИЛА(Т) صلت/صله *кит.* 1. инъом, бахшиш. 2. музд, ҳақ; подош, мукофот; ♦ **силаи раҳм** иртибот бо хешу табор ва меҳрубонӣ бо онҳо.

СИЛАВСИН سلوسن *зоол.* ҳайвони дарандаи аз гурба калонтар ва аз паланг хурдтар.

СИЛААНДЕШ صلہ اندیش *кит.* талабгори мукофоту бахшиш; умедвори ҳаққи қалам.

СИЛАҲ سلح *ниг.* **силоҳ.**

СИЛАҲШҶР سلح شور *кит.* марди чангӣ, чанг-озмуда.

СИЛБОДА سيلباده *ниг.* ғамбода.

СИЛИКАТ لوت. سلكت 1. маъ. номи умумии маъданҳои, омехта. 2. шиша, чинивор, семент *ва ғ.*, ки аз ин гуна омехтаҳо сохта мешавад.

СИЛИҚ سلق *гуфт.* ҳамвори ялаққосӣ мисли рӯи

шиша, чиниворӣ *ва ғ.*

СИЛИНДР ю. سليندر 1. *ниг.* устувона. 2. кулоҳи устувонашакли аврупой

СИЛӢ I سلي гирифторӣ ба бемории сил, касалии сил.

СИЛӢ II سلي *кит.* шаппотӣ, торсакӣ; **силӢ хӯрдан** тарсакӣ хӯрдан, шатта хӯрдан.

СИЛК а. سلك *кит.* 1. ришта, ресмоне, ки ба он шаддаи марворид *ва ғ.* чида бошанд. 2. *мач.* саф, қатор, рада.

СИЛКАСАЛ سل كسل *гуфт.* бемории сил; **силкасал шудан** мубталоӣ ба бемории сил.

СИЛҚ سلق *ниг.* салқ.

СИЛЛОГИЗМ ю. سلاگيزم *ман.* хулосае, ки дар асоси ду фикри маълум бароварда мешавад, қиёси мантиқӣ.

СИЛОС исп. سيلاس хӯроки ҳайвонот; алаф, барг ва сокаи туршонида; **силос хобондан** гиёҳ, барг, пояи растаниҳоро барои туршидан ба **СИЛОС** махсус зер карда мондан.

СИЛОСХОБОНӢ سيلاس خاباني тайёр кардани силос.

СИЛОҲ а. سلاح олати чанг, яроқ; **ба даст силоҳ гирифтан** ба чанг омода шудан; **халъи силоҳ** баяроқ кардан, яроқи чангии касеро аз дасташ гирифтан; ба зери силоҳ гирифтан силоҳдор кардан; ба хизмати ҳарбӣ даъват кардан.

СИЛОҲБАДАСТ سلاح به دست *ниг.* **силоҳдор.**

СИЛОҲБАРДОР سلاح بردار он ки силоҳи чангиरो бо худ барад

СИЛОҲБАРОРӢ سلاح براری *ниг.* **силоҳсозӣ.**

СИЛОҲДОР سلاح دار мусаллаҳ, яроқнок.

СИЛОҲДОРӢ سلاح داری яроқ доштан, мусаллаҳ будан.

СИЛОҲНОК سلاح ناک *ниг.* **силоҳдор.**

СИЛОҲПАРТОӢ سلاح پرتائی яроқпартой, аз аслиҳаи чанг даст кашидан.

СИЛОҲСОЗ سلاح ساز он ки силоҳ месозад, устони силоҳ.

СИЛОҲСОЗӢ سلاح سازى истехсоли силоҳ, сохтани силоҳ; **корхонаи силоҳсозӣ.**

СИЛ

СИЛОХФУРҶШ سلاح فروش фурӯшандаи силоҳ.

СИЛОХФУРҶШӢ سلاح فروشی фурӯши силоҳ; мағозаи силоҳфурӯшӣ.

СИЛОХҶОНА سلاح خانه аслиҳахона, яроқхона, анбори аслиҳа.

СИЛОХҶАЛЛОБ سلاح جلاب он ки аслиҳаро арзон харида қимат фурӯшад.

СИЛОХҶАЛЛОБӢ سلاح جلابي мансуб ба сиёҳ-чаллоб амали сиёҳчаллоб.

СИЛОХШӢР سلاح شور *ниг.* **силаҳшӢр.**

СИЛСИЛА *а.* سلسله 1. ҳар чизи монанди занҷир пайи ҳам бо ҳам пайваста. 2. занҷир, банд, баст. 3. қатор, пайи ҳам қаторшуда; **силсилаи абрҳои боронӣ**; **силсилаи кӯҳсор** қатораи паё-пайи кӯҳҳо; **силсилаи мақолаҳо** мақолаҳое, ки пайи ҳам оид ба масъалаҳои ба ҳам марбут навишта мешаванд. 4. *мач.* авлод, хонадон.

СИЛСИЛАБАНД سلسله بند ба занҷир баста, занҷирбанд.

СИЛСИЛАБАНДӢ سلسله بندی занҷирбандӣ қардан.

СИЛСИЛАДОР دار سلسله 1. дорои силсила. 2. *мач.* давомдор, бардавом.

СИЛСИЛАЗУЛФ سلسله ذلف *ниг.* **силсиламӯй.**

СИЛСИЛАКӢХ سلسله کوه қаторкӯҳ.

СИЛСИЛАМӢ(Ӣ) سلسله مو(ی) чингиламӯй, печидамӯй.

СИЛСИЛАНОМА سلسله نامه *ниг.* **насабнома.**

СИЛСИЛАПАЙВАНД سلسله پیوند пайвасти занҷирмонанд.

СИЛСИЛАҶУНБОН سلسله جنبان ба ҳаракат-оваранда; сабабгор; бойси коре.

СИЛТАВ سلطو *гуфт.* якбора кашидан (афшондан) чизеро: **силтав додан.**

СИМ I سيم 1. нукра; **симу зар** нукраю тилло. 2. пули нукра.

СИМ II سيم банди филизӣ; **сими барқ**, **сими телеграф**, **сими телефон**; **сим задан** *гуфт.* телефон қардан.

СИМАНДОМ سيم اندام он ки бадани чун нукра сафед дорад.

СИМАНДУД سيم اندود ба рӯяш нукра давонида, нукраолуд.

СИМАНДУДА سيم اندوده нукрапӯш қарда, бо нукра олуда.

СИМАРРА سيم اره аррачаи заргарӣ.

СИМАТ *а.* سمت доғ, нишон, нақш, аломат; сифат.

СИМБАӢЗ سيم بياض 1. сафед ба мисли нукра, нукрамонанд. 2. гардани нукраанг.

СИМБАР سيم بر 1. сафедбадан. 2. *мач.* хушрӯй, зебо.

СИМБОЗ سيم باز он ки дар болои сими таранг-кашидашуда ҳар навъ бозиҳо иҷро мекунад, дорбоз.

СИМБОР سيم بار 1. нукрабор, нукрарез. 2. *мач.* ашқафшон, ашкрез.

СИМБУР سيم بر анбӯр барои буридани сим, анбури симбӯрӣ.

СИМГУН سيم گون ба ранги сим, нукрагун, сафедранги тобон.

СИМГУНА سيم گونه нукрамонанд, нукрагун.

СИМДОР سيم دار 1. нукрадор. 2. пулдор, бадавлат.

СИМДӢЗӢ سيم دوزي 1. бо риштаи нукрагӣ дӯхтан, нақшу ниғор бастан дар рӯи порчае. 2. амали симдӯз.

СИМИӢ سيميا *кҳн.* яке аз илмҳои хурофии асри-миёнагӣ – илми тилисм, қоду; найранг.

СИМИН سيمين 1. нукрагӣ, нукрагин, нукрамонанд. 2. *мач.* сафед; **бозуи симин** бозуи сап – сафед. 3. аз сим бофта ё сохташуда; **қафаси симин.**

СИМИНА سيمينه симин, нукрагин; (асбоби) аз нукра сохташуда.

СИМИНАНДОМ سيمين اندام *ниг.* **симинбадан.**

СИМИНБАДАН سيمين بدن нукраандом; сафедбадан, хушрӯй.

СИМИНБАНД سيمين بند сафедтан, зебо.

СИМИНБАР سيمين بر *ниг.* **симинбадан.**

СИМИНПАЙКАР سيمين پيکر *ниг.* **симинбадан.**

СИМИНРАНГ رنگ سيمين *ниг.* **симгун.**

СИМИНТАН سيمين تن *ниг.* **симинбадан.**

СИМИНФОМ فام سيمين *ниг.* **симгун.**

СИМӢ سيمي *мансуб ба сим;* аз сим сохташуда.

СИМКАШ سيم کش 1. устои заргар, ки бо кирё-
тахта аз тиллову нукра симришта месозад. 2.
касе, ки симҳои телефон, телеграф ва ғайраро
аз чое ба чое кашида дар сари сутунҳо усту-
вор мекунад.

СИМКАШӢ سيم کشي 1. сохтани риштаҳои симӣ
дар заргарӣ. 2. гузаронидани симҳо аз чое ба
чое.

СИМКОР سيم کار он ки аз нукра ҳар чизи
ороишӣ месозад.

СИМКОРӢ سيم کاری амал ва шугли симкор.

СИМКУШ سيم کش исрофкор, он ки пулро дарёф
намедорад.

СИМКӢБ سيم کوب *ниг.* **симкорӣ.**

СИММОӢ سيم ماهي *зоол.* як навъ моҳӣ, ки дар
русӣ «леш» гӯянд.

СИМО سيم 1. рӯй, чехра; шамоил, шакл, қиёфа.
2. шахсият. 3. образ, тип. 4. *мач.* телевизион.

СИМОБ سيماب *мач.* унсури кимиё, филизи моеи
нукра, ранги чева; **симоб андохтан ба гӯши ка-**
се кар кардан касеро.

СИМОБВОР سيماب وار чун симоб, монанди си-
моб.

СИМОБДИЛ سيماب دل бекарор, музтариб.

СИМОБИРАНГ سيماب رنگ нукраранги бӯр.

СИМОБИЧАШМ سيمابي چشم чашмони хоки-
старанг.

СИМОБӢ سيمابي *мансуб ба симоб;* симобмонанд.
хокистаранги осмонӣ.

СИМОӢ سيماي ба худ хос, махсус; якранг, якхе-
ла, типӣ.

СИМОМ ا. صمام сарпӯш, даҳантиққӣ.

СИМОР ا. شمار ч. самар I.

СИМОТ ا. سماء *кит.* дастурхон.

СИМОХ ا. سماخ//سماخ сӯрохи гӯш, даруни гӯш.

СИМОӢ ا. سماع *ниг.* **самоъ.**

СИМПАЙКАР سيم پيکر *ниг.* **симинбадан.**

СИМПЕЧ سيم پيچ бо сим печондашуда.

СИМПОЗИУМ يو. سيمپازيوم чамъомад барои баҳс
дар масъалаҳои илмӣ.

СИМПОЛО سيمپالا 1.асбоб барои об кардани
нукра. 2. устои нукрагар.

СИМСИМ ا. سمسм кунчид; тухми кунчид.

СИМ – СИМ سيم سيم *гуфт.* оҳиста – оҳистаи
бетаваккуф (*нисбат ба дард, борон*): **сим–сим**
боридани борон.

СИМСОР سمسار *кит.* 1. даллол; 2. он ки чизи
мардумро фурӯхта музд мегирад.

СИМТАН سيم تن *ниг.* **симандом.**

СИМТАНӢ سيم تني сафедбаданӣ, зебой.

СИМТӢР سيم تور тӯри аз сим бофташуда.

СИМУРҒ سيمرغ мурғи мавҳуми афсонавӣ, ки
гӯё дар баландтарини қуллаи кӯҳи Қоф мези-
стааст.

СИМФОНИЯ سمفانيه *мус.* 1. асари бузурги
мусиқӣ барои оркестр. 2. *мач.* ба як ҷо чамъ
омадани чизҳои зебои ҳамоҳанг ва ба
ҳамдигар наздик: **симфонияи гулҳо, симфони-**
яи рангҳо.

СИМФОНӢ سمفاني *мансуб ба симфония;* ор-
кестри **симфонӣ** оркестри якҷояи асбобҳои
торӣ, дамӣ ва зарбӣ.

СИМХОР سيمخار сими хордор барои тавора ва
чапарак.

СИМЧӢБ سيم چوب сутун(ҳо)и махсус барои гу-
заронидани сими барқ, телефон *ва ғ.*

СИМӢЗОР سيم عذار он ки рӯяш мисли нукра
сафед аст, сафедчехра, хушрӯ.

СИМӢЛАК سيم ايلک элаке, ки торҳои симӣ до-
рад.

СИН سين *номи ҳарфи понздаҳуми алифбои ара-*
биасоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба адади
60 баробар аст.

СИН(Н) سن 1. теъдоди солҳо (-и умр), муддати
умр; сол. 2. дандон.

СИНА سينه 1. қисми болоии тарафи пешини та-

на, тӯш. 2. холигии қафасаи сина; **сандуқи сина** холигии қисми пешинии болоии бадан; **даст бар сина ниҳодан** самимият ва эҳтиром изҳор кардан бар касе; **сина сипар кардан** ба пешвози хатар нотарсона баромадан, ба мудофияи касе пеш баромадан. 3. *маҷ.* дил; **сина дар назди касе суфра кардан** рози дили худро дар назди касе кушодан. 4. пистони занон; **сина додан** шир макондан аз пистон ба тифл; **аз сина чудо кардан** кӯдаки ширхораро аз пистони модар чудо кардан.

СИНААФГОР *маҷ.* **синае** *афгар* дилреш, дилозурда.

СИНАБАНД *синае* *банд* порчаи ба шакли махсус дӯхташуда, ки занҳо ба ду пистон мебанданд, пистонбанд, базаранг.

СИНАБИРЁН *синае* *бирён* *маҷ.* 1. дилозурда; доғдида. 2. ташналаб, ташна, беоб: **дашти синабирён**.

СИНАГУДОЗ *синае* *гудаз* дилгудоз; дилсӯз.

СИНАДАРД *синае* *дرد* 1. дард дар қафаси сина. 2. *тиб.* ихтилоҷи рағҳои дил, стенокардия.

СИНАДУЗ *синае* *دوز* *кит.* ғамовар; дардовар.

СИНАЗАНИ *синае* *зани* аз дарду алам муштзанӣ бар сари сина.

СИНАКАБОБ *синае* *каб* доғдида, аламзада.

СИНАКАЛОН *синае* *клан* он ки ё он чи пистонхояш бузург аст: **гови синакалон**.

СИНАКЎБ *синае* *коб* 1. он кӣ ба синаи худ зада, навҳа мекунад; синазан, ба сина зананда. 2. *маҷ.* зик ва тангкунанда, дилтангкунанда.

СИНАМАК *синае* *мак* кӯдаки ширхора аз пистони модар.

СИНАМО *сина* кино, филм: **синамои тоҷик**.

СИНАМОӢ *синамоӣ* *марбут* ба **синамо**.

СИНАПАХН *синае* *пахн* паҳлавончусса, синафарох.

СИНАРЕШ *синае* *реш* дилреш; аламрасида, доғдида.

СИНАСАФЕД *синае* *сфид* он ки ё он чи сина ё қафаси синааш сафед аст: **хирси синасафед**.

СИНАСИПАР *синае* *сипар* он ки ба ҳимояи касе ё чизе пеш баромадааст.

СИНАСОФ *синае* *сав* покдил, равшанзамир.

СИНАСЎЗ *синае* *соз* аламнок, пурдари: **охи синасӯз**.

СИНАТАХТ *синае* *тахт* синаи паҳну ҳамвор.

СИНАФАРОХ *синае* *фарах* он ки сандуқи синааш калону васеъ аст.

СИНАХАЛТА *синае* *халте* халтачае, ки ба пистони буз ё гӯсфанд мебанданд то бачааш ширро намакад.

СИНАХАРОШ *синае* *хараш* дилхарош, дилрешкунанда, синачок.

СИНАХУРӢШ *синае* *хуруш* *ниг.* **синахарош**.

СИНАХЧ *синае* *х* *ниг.* **санахч**.

СИНАЧОК *синае* *ҷак* 1. дилреш. 2. *маҷ.* озурдадил, мотамзада.

СИНАШИКОФ *синае* *шак* *маҷ.* *рӯх* кунандаи дил: **тири синашикоф**.

СИНГА I *синае* *на* *ниг.* **сина** нони нағз пухташуда, тафтон.

СИНГА II *синае* *на* *ниг.* **сина** бемориест, ки аз нарасидани витаминҳои С сар мезанад ва боиси рехтани дандон мешавад, зангила.

СИНГАК *синае* *на* *ниг.* **сина** *зада* дард кардан *гуфт.* саҳт дард кардан.

СИНГОР *синае* *на* *ниг.* **сина** *монанд*, *мисл*, *ҳамчун*, *синагори...* *мисли ...*, *монанди...*

СИНД *синае* *на* *ниг.* **сина** ҳаромзода, фарзанди беникоҳ.

СИНДИКАЛИЗМ *фр.* *сина* *на* *ниг.* **сина** *ҷараён* нест, ки зарурати муборизаи сиёсиро инкор карда, фақат муборизаи иқтисодиро дар чорҷӯбаи иттиҳодияҳои касабавӣ лозим мешуморад.

СИНДИКАЛИСТ *фр.* *сина* *на* *ниг.* **сина** *тарафдори* *сина* *на* *ниг.* **сина** *ҳаромзода*, *фарзанди беникоҳ*.

СИНДИКАТ *фр.* *сина* *на* *ниг.* **сина** *иттиҳодияи* *калони* *инҳисории* *соҳибони* *муассисаҳои* *бузург* *барои* *гаронтар* *фурухтани* *маҳсулоти* *худ* *ва* *барҳам* *задани* *рақобат*. 2. *номи* *иттифокҳои* *касаба* *дар* *баъзе* *мамлакатҳо*.

СИНДОН *синае* *на* *ниг.* **сандон**.

СИНӢ *синае* *на* *ниг.* **сина** *зарфи* *гирди* *мусаттаҳ* *аз* *тилло*, *нукра*, *мис* *ва* *ё* *биринҷӣ*, *ки* *дар* *он* *табақ* *ва* *хӯрданиҳои* *дигарро* *мегузоранд*, *лаълӣ*.

СИНК *синае* *на* *ниг.* **сина** *ҳаромзода*, *фарзанди беникоҳ*.

СИННИМАКТАБӢ سن مکتبی синни ба мактаб-равии бача: **бачагони синнимактабӣ**.

СИНОАТ *а. صنعت* *ниг. саноат*.

СИНОН سان сарнайза, охани тезе, ки ба нӯги найза шинонанд; умуман найза.

СИНОНГУЗОРӢ سان گذارى найзаандозӣ.

СИНОНИМ *ю. سینانم зби., ниг. муродиф*.

СИНОР سنار *ниг. санор*.

СИНТАГМА *ю. سنگه зби.* айнан пайваст шудани воҳидҳои семантикӣ-синтаксисӣ дар таркиби ҷумла, ки аз калима ё гурӯҳи калимаҳо иборат аст.

СИНТАКСИС *ю. سینتکسیس ниг. нахв.*

СИНТАКСИСӢ سینتکسیسی *ниг. нахвӣ*.

СИНТЕЗ *ю. سینتیز* 1. методи таҳқиқи ягон ҳодиса дар шакли куллии он ва дар алокаи мутақобили ҷузъҳои он, маҷмӯи таҳлили ба дастамада. 2. ба вучуд овардани таркибҳои химиявӣ аз ҳиссаҳои таркибӣ ба воситаи реаксияи химиявӣ; таркиб.

СИНТЕТИКА *ю. سینتیکه техн.* бо роҳи синтез ҳосил кардани чизҳо.

СИНТЕТИКӢ سینتیکى 1. *фалс.* асосёфта ба синтез. 2. *хим.* ҳосилшуда ба воситаи синтез; таркибӣ.

СИНУС سینس *риџ.* яке аз амалҳои тригонометрия (мусалисот).

СИНФ I صنف *с.* 1. хел, навъ; табақа, қисм, гурӯҳ (*дар таснифоти чизҳо*). 2. гурӯҳи калони ҷамъиятӣ, ки аз рӯи манфиатҳои иҷтимоӣ, истеҳсолӣ, меҳнат ва ғ. муттаҳид шудааст. 3. гурӯҳи мактаббачагони ҳамсинну сол, ки дар мактаб якҷоя як давраи таҳсилро мегузаронанд. 4. хонаи дарсҳои дар мактаб.

СИНФ II صنف *биол.* ба гурӯҳҳои калон ҷудокунии мавҷудоти зинда: **синфи ширхӯрон**.

СИНФӢ صنفى *мансуб ба синф:* душмани синфӣ, муборизаи синфӣ, кори синфӣ.

СИНХРОНИЯ سنخراڼیه *зби.* мутобиқат ва аз ҳамдигар вобастагии ҳодисаҳои забонӣ.

СИНХРОНӢ سنخراڼى *мансуб ба синхрония*.

СИНЧА سڼچه *синча* кардан *гуфт.* бодикқат ни-

гаристан ва санчидан чизеро.

СИНЧАКОР سڼچه کار *гуфт.* бодикқат, дақиқназар.

СИНЧАКОРОНА سڼچه کارانه *гуфт.* бодикқатона, санчида, дақиқназарона.

СИНЧ I سنج *бинокорӣ* зеррав (зерчӯб) дар иморатҳои чӯбкорӣ.

СИНЧ II سنج *мус.* табақчаҳои филизӣ.

СИОЯТ *а. سعایت кит.* бадгӯй, суҳанчинӣ, тӯҳмат кардан.

СИОНИЗМ سیانیزم *с.* идеологияи буржуазияи калони яҳуд, ки асоси сиёсати давлати Исроил мебошад, саҳюнизм; (*аз номи кӯҳи Сион, дар Иерусалим*).

СИОЯТНАМО سعایت نما *сиояткунанда, бадгӯй, тӯҳматгар.*

СИПАНД سپند 1. *бот.* тухми гиёҳи ёбонӣ (рута), ки сиёҳранг ва хушбӯй буда, барои дафъи уфунат, захми чашм ва ғ. дуд карда мешавад, ҳазорсипанд. 2. номи кӯҳе дар Систон.

СИПАНДДОНА سپنددانه *ниг. испанддона.*

СИПАНДОН سپندان *бот.* 1. гиёҳи хурӯе, ки донаҳои майдаи сиёҳ дорад, сипанд. 2. сипанддона, тухми сипанд, ҳазорсипанд; ҳазорисфанд; *ниг. сипанд* 1.

СИПАНДОРМУЗ سپندآرمز *ниг. сифандормуз.*

СИПАНЧ سڼچ *кҳн.* гузаранда, нопойдор, муваққатӣ; **ин сарои сипанч** дунёи даргузар.

сипар سپر 1. *асоси замони ҳозира аз сипардан.* 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои раванда, тайкунанда:* **рахсипар**.

СИПАР سپر 1. олати ҷангии қадима барои ҷимояи сар ва бадан аз зарби шамшер ё тири душман. 2. монеа аз ҳучуми чизе ё барои боздоштани пеши чизе. 3. тахтае, ки дар кӯчаҳо ва саҳни муассисаҳо шинонда, ба он суратҳо ё эълонҳо мечаспонанд; **сипар кардан** чизеро дар панаҳи чизе будан.

СИПАРАМ سپرم *шакли кӯтоҳшудаи сипарғам.*

СИПАРБОЗ سپرباز *чусту чолок дар сипардорӣ; ҷанговар.*

СИПАРБОЛАК سپربالک *як намуд ҳашароти зараровар.*

СИП

СИПАРҒАМ سپرغم *ниг.* испарғам.

СИПАР(И)ДАН سپردن//سپريدن гузаштан, тай кардан (*рохро*).

СИПАРДЕВОР سپرديوار 1. монеа, девор барои муҳофизат. 2. ҳ. гурӯҳи аскарон, ки барои аз душман панаҳ кардани амалиёти ҳарбӣ таъйин мешавад.

СИПАРДЕВОРА سپرديواره монеаҳои сунъӣ барои гирифтани пеши чизе (*мас., дар ду ҷониби роҳи оҳан барои гирифтани пеши тӯфонҳои барфӣ*).

СИПАРДОР سپردار 1. сипар дар даст дошта. 2. маҳфуз, ҳимоятгардида.

СИПАРДОРӢ سپردارى бо сипар мудофия кардан; мудофия, муҳофиза; **сипардорӣ** кардан муҳофизат намудан, мудофия кардан.

СИПАРӢ I سپرى **сипарӣ** шудан гузаштан (*вақт, масофа*); ба охир расидан, тамом шудан.

СИПАРӢ II سپرى **мансуб ба сипар.**

СИПАРМОНАНД سپرمانند 1. ба сипар монанд. 2. *тиб.* ғадудҳои сипармонанд.

СИПАРЧАГУЛ سپرچه گل *биол.* як навъ гули ороишӣ.

СИПАРҶӢ سپرچى хуррамӣ, хурсандӣ, айшу ишрат.

СИПАРШАКЛ سپرشكل *ниг.* сипармонанд.

СИПАС سپس пас, баъд, сонӣ; пас аз он...

СИПАХ سپه *ниг.* сипоҳ.

СИПАХБАД//СИПАХБУД سپهبد сипаҳсолор, сарлашкар, сарфармондеҳи лашкар; соҳиби лашкар, султон, подшоҳ.

СИПАХДОР سپهدار он ки сипоҳ дорад, соҳиби лашкар; сарлашкар.

СИПАХДОРӢ سپهدارى сардории лашкар, фармондихӣ, лашкардорӣ.

СИПАХКАШ سپهكش лашкаркаш, сардории лашкар.

СИПАХСАРВАР سپهسروړ сардори сипоҳ, сарлашкар.

СИПАХСОЛОР سپهسالار *кхн.* сардор, фармондеҳи олии сипоҳ, сарфармондеҳ.

СИПАХСОЛОРӢ سپه سالارى фармондеҳӣ.

СИПАХШИКАН سپهشكن лашкаршикан, мағлубкунанда ва торуморкунандаи лашкар.

СИПЕХР سپهر осмон; фалак.

СИПЕХРВОР سپهروار монанди осмон, мисли фалак.

СИПЕХРСОЙ سپهرساي *кит.* осмонрас, осмонхарош.

сипор سپار *асоси* замони ҳозира аз **сипордан**.

СИПОР سپار 1. асбоби шудгорпоза. 2. асбобу анҷоми хона, чихоз, абзор.

СИПОРА سپاره санги фасон; санг, қайроксанг.

СИПОС سپاس 1. ҳамду сано, шукр. 2. миннат, шукрона.

СИПОСА سپاسه лутф, марҳамат, шафқат; миннат.

СИПОСГУЗОР سپاسگذار шукркунанда, касе, ки ба лутфу эҳсони касе ташаккур мекунад; баёнкунандаи миннатдорӣ, миннатдор.

СИПОСГУЗОРӢ سپاسگذاري 1. ҳамду сано гуфтан. 2. миннатдорӣ.

СИПОСГӢ(Ӣ) سپاسگو(ي) *ниг.* сипосгузор.

СИПОСДОР سپاسدار миннатдор, ҳақшинос.

СИПОСТАН سپاستن *кит.* таъриф кардан, ҳамду сано гуфтан, шукргузорӣ кардан.

СИПОХ I سپاه 1. лашкар, артиш. 2. ҳар як аз афроди лашкар, лашкарӣ, сипоҳӣ. 3. *гуфт.* да-лер, нотарс, пурчасорат. 4. *мач.* мӯҳраҳои шатранҷ, донаҳои шохмот.

СИПОХГАРӢ سپاه گرى чанговарӣ сипоҳигарӣ, аскарӣ; **олоти сипоҳгарӣ** абзори чанг, созубарги чангӣ.

СИПОХГАРОНА سپاه گرانه сипоҳиёна, ба мисли сипоҳиён.

СИПОХИГАРӢ سپاهي گرى *таър.* 1. хизмат дар сипоҳ; **сипоҳигарӣ сӣ пой дорад** (*зарб.*). 2. *гуфт.* сиёсат, сиёсат кардан; калонгарӣ, мағрурӣ, кибру гурур.

СИПОХӢ سپاهي 1. *мансуб ба* **сипоҳ**; лашкарӣ, ҳарбӣ. 2. ҳар як аз афроди сипоҳ, аскар. 3. он ки дар хизмати дарбор аст (*дар аморати собиқи Бухоро*). 4. *ниг.* **сипоҳигарӣ**.

СИПОХОНА سپاهانه чун сипох, ба мисли сипохон.

СИПОХСОЛОР سپاه سالار *ниг.* сипахсолор.

СИПОХСОЛОРӢ سپاه سالارى сардорӣ, сарлаш-карӣ.

СИП-СИӢХ سپه سپه бисёр сиӢх, сиӢхи сиӢх.

СИПУРДАН سپردن *ниг.* супурдан.

СИПУРЗ سپرز *биол.* яке аз аъзои дарунии бадан, ки лӯндаҷаҳои хунро ҳосил мекунад, испурч.

СИПӢЗГОР سپوزگار *ниг.* сипӢзкор.

СИПӢЗИДАН سپوزيدن *ниг.* сипӢхтан.

СИПӢЗКОР سپوزكار *кит.* 1. таъхирдиҳандаи кор. 2. кохил, танбал.

СИПӢХТАН//СИПӢЗИДАН سپوختن//سپوزيدن *кит.* 1. зӯран ворид кардани чизе ба чизе, ҳаллондан. 2. *мач.* баровардан (*чизеро аз чизе*); нобуд кардан, дур намудан. 3. *кит.* алокаи чинсии нару мода.

СИР I سر моддаи таркибии ҷилодиҳандае, ки маҳсулоти кулолӣ ё тунукагиро бо он ранг карда мепазанд; **сир давондан (додан)** бо моеи ҷилодиҳанда пӯшондани сафол ва дигар маҳсулоти кулолӣ.

СИР II سير *бот.* бехмеваи пиёзмонанди таъму бӯяш тез, саримсоқ.

СИР(P) *а.* سر кори пӯшида ва ниҳонӣ, кор ва амале, ки ба як ё чанд кас маълум мебошад, роз; **сир бой додан** ягон гап ё кори ниҳониро банохост ошкор сохтан; **сир додан** рози худ ё касеро ошкор сохтан; **сар додану сир надодан (зарб.)**; **сир нигоҳ доштан** кор ё гапи пинҳонии худ ё касеро ба касони дигар нагуфта махфӣ ниҳон кардан; **сир кушода (фош) шудан** маълум гардидани он чи пинҳон нигоҳ дошта мешуд; **сир пӯшидан** рози ниҳонии касеро до-ниста истода ба касе нагуфтан.

СИРАК سيرك тунук, кушод; *муқоб.* зич, ғулӣ.

СИРАКӢ سيركى тунукӣ, камӣ.

СИРАТ *а.* سيرت ҳосият, ҳислат, ҳулқ.

СИРАТАН *а.* سيرتآ табиатан, ботинан, аз ҷиҳати ҳулқу ҳислат.

СИБОЛ سربال пероҳан, курта.

СИРГАР سرگر он ки зарфҳои филизиро сир ме-давнад.

СИРДАВОНӢ سردوانى амалиёти давонидани сир ба зарфиёт.

СИРДИХӢ I سردهى розеро ошкор сохтан, сир бой додан.

СИРДИХӢ II سردهى *ниг.* сирдавонӣ.

СИРДОН سردان 1. огоҳ аз рози касе, роздон. 2. маҳрами роз, рафиқи нозук.

СИРДОР I سردار 1. он ки дар замири худ сире, розе дорад. 2. асрорангез.

СИРДОР II سردار ба рӯяш сир давондашуда.

СИРДОШТ سرداشت одами наздик, ҳамроз, сир-дон.

СИРЕШ//СИРИШ سریش барғҳои кӯфта бехтаи як навъ гиёҳе, ки онро бо об омехта, ҳамчун часпак кор мефармоянд.

СИРЕШИМ سریش моддаи часпандае, ки аз ҷӯшонидани устухон, тағояк, пӯсти баъзе аз ҳайвонот ҳамчун гов ва моҳӣ ҳосил мешавад ва дар дуредгарӣ, зингарӣ, камонгарӣ ва ғайра истифода мебурданд.

СИРИШК I سرشک қатраи оби чашм вақти ги-ристан, ашк.

СИРИШК II سرشک 1. зирк, анбарборис, барба-рис. 2. дарахти гул, ки онро озоддарахт низ мегӯянд ва гулаш низ сурхтоб аст.

СИРИШКРЕЗ سرشک ريز ашкбор, ашкрез.

СИРИШТ سرشت тинат, ниҳод, табиат, ҳулқ (дар одам).

СИРИШТА سرشته ҳамиршуда; омехта; **сиришта будан** сохта шудан, таркиб ёфтан.

СИРИШТАН سرشتن 1. ҳамир кардан, омехтан. 2. сохтан, таркиб додан; сохта шудан, таркиб ёфтан.

СИРИШТӢ سرشتى фитрӣ, табиатӣ ва азалиӣ.

СИРК лот. سرک бинои мудаавари сахнааш воқеъ дар мобайн ва гирдогирдаш нишастгоҳ, ки дар он ҳар гуна машқҳо нишон медиҳанд ва ҳайвонҳоро бозӣ медоронанд; **хунарпешаи сирк, сахнаи сирк, сирки тоҷик.**

СИРКА سرکه *ниг.* сирко.

СИРКАНЧАБИН سرکنجین шарбати омехта ҷушонидаи сирко бо асал, ки ширинии давой ҳисоб меёбад.

СИРКАПЕШОНӢ سرکه پيشاني маҷ. туршрӯй ва бедимоғ.

СИРКБОЗ سيرک باز хунарманди сирк.

СИРКБОЗӢ بازی سيرک бозӣ, хунарнамоӣ дар сирк.

СИРКО سرکا моеи тунди туршмазае, ки аз шираи ангур бо роҳи туршонидани он ба вучуд меояд.

СИРКОӢ سرکاي 1. ҳар чизи сиркодор. 2. сиркофурӯш.

СИРҚАТ ا. سرقت кит. 1. дуздӣ. 2. асардузӣ.

СИРҚАТӢ سرقتي дуздидашуда.

СИРҚОТ//САРИҚОТ//САРАҚОТ ا. سرقات 1. ҷ. сиркат//саркат //сарикат. 2. шеърдузидҳо.

СИРНОК سرناк сирдавонидашуда (зарф, дег ва ғ.).

СИРОТ ا. صراط кит. 1. роҳ, тариқ. 2. ҷ. пули мавҳум аз болои дӯзах, ки (пули сирот) номида мешавад.

СИРОҶ سراج муарраби ҷароғ.

СИРОЯТ ا. سرايت гузаштани чизе (мас., беморие) ба чизе ё аз касе ба касе; **сироят кардан** гузаштан (мас., беморию гузаранда аз касе ба касе).

СИРОЯТӢ سرايتي сирояткунанда, гузаранда.

СИРОЯТКУНАНДА سرايت کننده ниг. сироятӣ.

СИРОЯТНОПАЗИР سرايت ناپذير таъсирнопазир.

СИРПИЁЗ سيرپياز сир, пиёзи сир.

СИРПӢШӢ سرپوشى роз нигоҳ доштан, сир пинҳон кардан.

СИРР ا. سر ниг. сир I; сирри давлатӣ, сирри ҳарбӣ.

СИРРАН ا. سرّا ба таври махфӣ, пинҳонӣ.

СИРРӢ سرى пинҳонӣ, махфӣ.

СИРФ ا. صرف 1. холис, соф: **шароби сирф**. 2. тамоман, бакуллӣ; маҳз; **сирф ғалат** тамоман ғалат.

СИРФАН ا. صرفاً тамоман, куллан.

СИРФОШКУНАНДА سرفاشکننده касе ё чизе, ки сабаби ифшои роз мешавад, сир ошкоркунанда.

СИСАНБАР ю. سيسنبر гиёҳе монанди наъно дорои баргҳои хушбӯй, гулҳояш сафеди моил ба сурхӣ, тухмҳояш монанди тухми райҳон.

СИСОЛА سي ساله он ки сӣ сол дорад; он чи аз пайдоишаш сӣ сол гузаштааст.

СИСОЛАГӢ سي سالگي сисола шудан, сӣ солро пур кардан: **дар синни сисолагӣ**.

СИСТЕМА ю. سيستمه 1. тартиби муайяни дар ҷобачогузорӣ ва алокаи ҷузъҳои чизе; **ба система даровардан** ба як тартиби муайян даровардан. 2. тартиб, низом, соҳт, тарзи идора кардан, соҳти ҷамъиятӣ, шакли тартиботи ҷамъиятӣ; **системаи буржуазӣ, системаи кӯҳна, системаи нав**. 3. маҷмӯи муассисаҳое, ки аз ҷиҳати созмонӣ дар як воҳид – иттиҳодия ҷамъ омадаанд: **системаи маориф, системаи савдо**. 4. ягонагӣ ва бо ҳам вобастагии ҷузъҳои аз рӯи қонуни муайян ҷойгирифта ва бо ҳам мутақобилан алоқаманд; **системаи асаб, системаи даврии унсурҳо дар химия, системаи офтобӣ**. 5. соҳти техникаӣ, соза.

СИСТЕРНА лот. سستيرنه 1. зарфи бузурги оҳанӣ, ки дар он моеъро нигоҳ медоранд; маҳзан. 2. мошини маҳзандор ё вагон барои кашонидани моеъ.

СИСТЕМАТИКӢ سيستماتيکي 1. аз рӯи система – қоида ва тартиби муайян. 2. ба таври доимӣ, доимо такроршаванда, истимрорӣ.

СИТ ا. صيت кит. 1. овоз, садо, савт. 2. овоза, шӯҳрат.

СИТАБР سطربر//ستبر кит. ғафс, фарбеҳ, калон; бақувват: **абри ситабр, бабри ситабр**.

СИТАБРӢ ستبرى ғафсӣ, қулуфтӣ; андозаи қулуфтӣ ва ғафсӣ.

СИТАД سداد: доду ситад доду гирифт, муомилаи тичоратӣ, тичорат.

СИТИДАН ستيدن ниг. ситондан.

СИТАМ ستم зулм, ҷабру ҷафо, бедодгарӣ, ноинсофӣ дар ҳаққи касе.

СИТАМАНДЕШ ستم انديش он ки дар пайи зулму

ситам кардан аст, зулмандеш, бадандеш, мар-
думозор, чафопеша.

СИТАМГАР//СИТАМГОР *ستم گر//ستمگار* солим,
чабркунанда, бедодгар.

СИТАМГАРӢ *ستم گر* зулм, бедодгарӣ.

СИТАМГОР(А) *ستمگار(ه)* ситамкунанда, мардум-
озор, солим.

СИТАМГОРӢ//СИТАМГАРӢ *ستم گاري//ستم گري*
солимӣ, чаврпешагӣ, беадолатӣ, бераҳмӣ.

СИТАМДИДА *ستم ديده* ситамкашида, касе, ки ба
ӯ зулму чабр шуда бошад, мазлум.

СИТАМЗАДА *ستم زده* *ниг.* ситамдида.

СИТАМКАДА *ستم كده* *киноя аз дунё.*

СИТАМКАШ *ستم كش* он ки ба зулму ситам ги-
рифтор шудааст, ситамдида, чафокашида.

СИТАМКАШИДА *ستم كشيده* зулмдида, чафока-
шида, ситамрасида.

СИТАМКОР *ستم كار* *ниг.* ситамгар.

СИТАМКОРӢ *ستم گاري* *ниг.* ситамгарӣ.

СИТАМПЕША *ستم پيشه* *ниг.* ситамгар.

СИТАМПЕШАГӢ *ستم پيشگي* чафопешагӣ, ситам-
гарӣ, озордиҳӣ.

СИТАМРАСИДА *ستم رسیده* *ниг.* ситамдида.

СИТАНБА *ستنبه* 1. қавӣ ва калонҷусса. 2.
қарехманзар, зишт, хунуқшакл, бадафт.

СИТЕҒ *ستغ* 1. *кит.* рост; боло. 2. қуллаи кӯҳ.

СИТЕЗ *ستيز* 1. чанг, ҷидол, хусумат. 2. инод,
саркашӣ, носозгорӣ, якраҳагӣ, бо қасди касе
қоре кардан, ҳашму ғзаб (*ба ин маънӣ беиш-
тар дар шакли ситеза қор фармуда мешавад*).

СИТЕЗА *ستيزه* *ниг.* ситез; **ситеза кардан**
муқобилият кардан, чангу ҷидол кардан,
инод варзидан; **бо худодода ситеза макун, ки**
худододаро Худо додаст (*зарб.*).

СИТЕЗАНДА *ستيزنده* *ниг.* ситезачӯ(ӣ).

СИТЕЗАКОР *ستيزه كار* инодкор, якраҳа, сите-
занда; чангара.

СИТЕЗАКОРӢ *ستيزه گاري* 1. чангу хусумат. 2.
носозгорӣ, муҳолифат варзидан. 3. ситам,
таадӣ.

СИТЕЗАРОӢ *ستيزه رائي* хусуматандешӣ; якравӣ,
инодкорӣ.

СИТЕЗАРӮ(Ӣ) *ستيزه روي* ситезакор, якрав;
гачир, бадхулқ.

СИТЕЗАЧӮ(Ӣ) *ستيز چوي* он ки шуғлаш чангу
хусумат бошад.

СИТЕЗИДАН *ستيزيدن* 1. чангу ҷидол кардан. 2.
якраҳагӣ кардан, нофармонӣ кардан.

СИТЕМ *ستم* *кит.* 1. рим, мадда, фасоди
ҷароҳат. 2. газак кардани ҷароҳат.

СИТЕР *ستير* миқёси вазн, ҷиляки ман, ки дар ҳар
ҷо ҳар ҳел буд.

СИТЕҲИДАН *ستيهيدن* *ниг.* ситезидан.

сито *اسوسي* *замони ҳозира аз ситудан//ситудан.*

СИТО *ستا* ситоиш, мадҳу сано.

СИТО(Ӣ) *ستا//ستاي* 1. *мус.* яке аз лаҳнаҳои мусиқӣ.
2. *мус.* номи созе ҳамчун танбӯр, ситор.

СИТОҒ *ستاغ* аспе, ки ҳанӯз зин надидааст, той,
қурраи асп.

СИТОҒКУРРА *ستاغ كره* *ниг.* ситоғ.

СИТОД *ستاد* 1. маркази фармондеҳии артиш ё
ягон воҳиди низомӣ, ки таҳияи нақшаҳои
амалиёт дар замони озоишта ва чанг,
ҳамчунин назорати иҷроӣ онҳо ба зиммаи
ӯст. 2. маркази амалиёт дар ҳолатҳои
фавқулода.

СИТОДАН *ستادن* *ниг.* истодан.

СИТОЗАН *ستازن* ситорнавоз, навозандаи ситор.

СИТОИДАН *ستايدين* *ниг.* ситудан.

СИТОИШ *ستايش* 1. мадҳ, сано. 2. тавсиф,
таъриф; **ситоиш кардан** ситудан, ҳубии касеро
гуфтан, таъриф кардан.

СИТОИШГАР *ستايش گر* *ниг.* ситоишкор.

СИТОИШГОҲ *ستايش گاه* *ади.* гурезгоҳи қасида,
гузариш аз тасвири умумӣ (ташбиб) ба мадҳ.

СИТОИШКОР *ستايش كار* ситоишкунанда, таъри-
фу тавсифкунанда, мадҳгӯӣ.

СИТОИШСАРО *ستايش سرا* саноҳон, таърифку-
нанда, вассоф.

СИТОК *ستاك* навда, нарт, шохи наврустаи да-

СИТ

рахт ва ток.

СИТОМ ستام *кхн.* лаҷоми асп.

СИТОН ستان *кит.* рӯболо хобида, ба пӯшт хобида; *мубоқ.* **нигун.**

СИТОНА ستانه *шакли дигари* **остона.**

СИТОНАНДА ستاننده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **ситондан.** 2. гиранда.

СИТОН(И)ДАН ستاندن//ستانيدن 1. гирифтан, ба зӯр гирифтан, кашида гирифтан. 2. рӯёндан (қарзро), ба даст даровардан.

СИТОНИШ ستانش 1. *ниг.* **ситонидан** 1, 2. 2. ба даст даровардан, тасарруф кардан.

СИТОПЛАЗМА ю. سيتاپلازمه 300л. як қисми протоплазми бофтаи ҳайвонот ва растанӣ, ки ба ҳастаи он дохил намешавад.

СИТОРА I ستاره 1. чирми осмоние, ки дар осмон шабона чун нуқтаи дурахшоне дида мешавад, кавкаб; ахтар; **ситораи думдор** чирми осмоние, ки дар пасаш дунболаи туманмонанде дорад, **ситораи корвонкуш** ситораи хурмузд, ки нисфи шаб дар ҷои ноҳид – ситораи саҳарӣ баромада корвонро ба иштибоҳ меандозад. 2. шакли парадори ситорамонанд; **ситораи панҷгӯша**; «**Ситораи сурх**» яке аз орден – нишонҳои олии ҳарбии собиқ шӯравӣ. 3. *мач.* шахси мумтоз дар соҳае (*беиштар дар соҳаи илм ва санъат*); **ситораи илм**, **ситораи олами санъат**; **ситораи раҳнамо** а) ситораи кутбӣ; б) *мач.* роҳбар, пешрав; аз **ситора афзун** (зиёд) **будан** хеле зиёд будан, бешумор будан; **ситора шумурдан** киноя аз шабҳо бедор будан, беҳоб будан, шабзиндадорӣ кардан; **ситорааш гарм** одами дӯстрӯ, дилчасп, он ки дар бинанда ҳусни таваҷҷӯҳ бармеангезад; **ситораи касе бо касе рост** (**хуш**) **наомадан** тавофуқ надоштан, созгор набудан, писанд нашудан.

СИТОР(А) II ستار(ه) *кит.* парда, чодир.

СИТОРАБОР ستارهбар *кит.* 1. афтиши ситораҳо. 2. *мач.* ашқрез, гирён.

СИТОРАВОР ستارهوار монанди ситора; дурраҳшон, тобон.

СИТОРАГАРМ ستاره گرم дилкаш, ҷалбқунанда, ҷозибадор (одам), мафтунқунанда.

СИТОРАГАРМӢ ستاره گرمي дилкашӣ, мафтунқунандагӣ.

СИТОРАЗОР ستارهزار пурситора: **осмони ситоразор.**

СИТОРАМОНАНД ستاره مانند ба ситора монанд, мисли ситора.

СИТОРАСИПОҲ ستاره سپاه фаровонсипоҳ, серлашкар, дорои лашкари бешумор.

СИТОРАСӢХТА ستاره سوخته бадбахт, бадтолеъ.

СИТОРАТӢДА ستاره توده ситоразор, пур аз ситора.

СИТОРАХУНУК ستاره خنک дилнокаш, безеб, *муқоб.* **ситорагарм.**

СИТОРАШАКЛ ستاره شكل ба шакли ситора, монанди ситора.

СИТОРАШИНОС ستاره شناس донишманди илми ҳайат, мунаҷҷим, ахтаршинос.

СИТОРАШИНОСӢ ستاره شناسي 1. илми ахтаршиносӣ, илми нучум. 2. илми аҳкоми нучум.

СИТОРАШУМОР ستاره شمار *ниг.* **ситорашинос.**

СИТОРАШУМОРӢ ستاره شماری 1. машғулӣ бо илми ҳайат; шумурдан ва ҳисоб кардани ситораҳо. 2. бедорхобӣ, шабзиндадорӣ.

СИТР а. ستر *кит.* 1. парда. 2. шарму ҳаё; **ситри исмат** киноя аз ифғат, покдоманӣ.

СИТВУС ستوس *биол.* дарахт ва буттаи мевадор аз навъи лиму, афлесун ва ғ.

СИТРУС سترس *биол.* дарахт ва буттаи мевагии гармсёр аз қабила афлесун, лиму ва ғ.

СИТРУСӢ سترسي *мансуб ба* **ситрус**: **меваи ситрусӣ.**

СИТРУСПАРВАР سترس پرور парваришқунандаи ситрус.

СИТРУСПАРВАРӢ سترس پروري парвариши ситрус: **соҳаи ситруспарварӣ.**

СИТУДА//СУТУДА ستوده 1. мадҳ кардашуда, таъриф кардашуда. 2. писандида.

СИТУДАМАОШ ستوده معاش писандидарафтор, хушмуомила.

СИТУДАН ستودن таъриф кардан, мадҳ намудан, ситоиш кардан.

СИТУДАХИСОЛ ستوده خصال он ки дорои хислатҳои писандида аст.

СИТУРГ سترگ *ниг.* сутург.

СИТУРДАН//СУТУРДАН ستردن 1. тарошидан, пок ва тоза кардан (дар бораи мӯй, риш ва ғ.). 2. тоза кардан, пок кардан (*мас., қашав кардани асп*).

СИФАТ *а.* صفت 1. хусусияти аз дигарҳо фарқкунандаи касе ё чизе, бартарӣ, дараҷаи бақои чизе, ҷигунагӣ; **ба сифати...** ҳамчун, ба монанди... 2. хосият, ҳислат, кайфият, хусусият; **сифат кардан** *чизе, касеро* тавсиф кардан касеро, чизеро. 3. *зби.* ҳиссаи нутқ, ки ҷигунагӣ, хусусият ва мансубияти ашёро ифода мекунад.

СИФАТАН *а.* صفتاً аз ҷиҳати сифат: **сифатан** беҳтар шудани коре.

СИФАТӢ صفتي *мансуб ба сифат;* оид ба сифат: таҳлили сифатӣ.

СИФАТНОК سفتناк *дорои хосият ва кайфияти хуб, беҳтар.*

СИФЛА *а.* سفله *пастфитрат, ноодам, нокас, дун.*

СИФЛАГӢ سفلگی *нокаси, пастфитратӣ, дунӣ.*

СИФЛАПАРВАР سفلهپرور *он ки ё он чи нокасонро мепарварад; гардуни сифлапарвар.*

СИФЛАТАБӢ سفله طبع *пасттабиат, бадсиришт; дунҳиммат: ҳасис.*

СИФЛӢ *а.* سفلي *кит.* *пастӣ; поинӣ, олами сифлӣ; муқоб.* улвӣ.

СИФОТ *а.* صفات *ҷ.* сифат; сифатҳо.

СИФР I *а.* صفر 1. холӣ; ҳеч. 2. аломатест дар ҳисоб, ки ба танҳои қимат надорад, аломати ҳечӣ.

СИФР II *а.* سفر 1. китоб; китоби мӯътабар; китоби муқаддас. 2. чилд, пора ва қисми муайяни китоб; қисме аз қисмҳои Таврот: **сифри таквин, сифри тасния** ва ғ.

СИФРВОР صفروار *сифрмонанд, холӣ, тихӣ, ҳеч.*

СИХ I سىخ 1. мили борики оҳанин нӯгтез, мили оҳанин, ки парчаҳои гӯштро ба он гузаронда дар оташ кабоб мекунад; **на сих сӯзад, на кабоб** (*зарб.*); **сиҳи тилло** тиллое, ки онро гудохта ба қолиби новамонанд рехта ба шакли мила дароварда бошанд, ки инро шимш меноманд; **ба сих задан** гӯштро барои кабобкунӣ ба мила гузаронидан; **сих кардани гӯш** гӯши худро сих барин рост кардани чорпоён;

мутаваҷҷеҳ кардани гӯш барои беҳтар шунидани садое; **сих шудан** а) сих барин рост хестани мӯй (*аз хаши, тарс ва ғ.*); б) барои нағз шунидани гуфтаи касе бо диққат гӯш фаро додан. 2. дандонаҳон тези борик (*мас., дар сихмола*); **сих задан** хала зада дард кардани узве; **сих мондан** а) хайрон шудан; б) рах – рах шудан, торҳо пайдо кардан.

СИХ II سىخ 1. чубчаи майдаи нӯгтез. 2. асбоби дастбофӣ. 3. сихчаҳои оҳанин барои бастанӣ мӯи сар. 4. сихи нӯгтез барои сайди паранда.

СИХГӢШ سىخ گوش *мач.* тезшунав, зудшунав.

СИХКАБОБ سىخ كباب *гӯшти ба сих кашида дар оташ пухташуда, кабоби сихпаз.*

СИХКАБОБПАЗ سىخ كباب پز *шашликпаз, он ки кабоби сихӣ мепазад.*

СИХМОЛА سىخماله *молаи дандонаҳояш оҳанин.*

СИХМОЛАКУНӢ سىخماله كنى *кишов.* баъди ҷуфтронӣ пӯшондани тухмӣ ва ҳамвор кардани кишт.

СИХМОЛАРОНӢ سىخماله رانى *ниг.* сихмолакунӣ.

СИХПАР سىخپر *парандаи акнун болу пар бароварда истода; сихпар шудан* нав болупар баровардан.

СИХРОҶА سىخراهه *пайраҳаи борик.*

СИХРӢДА سىخروده *анат.* рӯдаи ғафс.

СИХЧА سىخچه *сиҳи майда, сиҳи калта, сиҳи хурд; сихча зада баромадани мӯй* нав неш зада баромадани муй.

СИҲАТ صحت 1. тандурустӣ саломатӣ. 2. тандуруст, саломат; **сиҳату саломат** тандуруст ва баофӣ; **сиҳат ёфтан (шудан)** тандуруст шудан, аз беморӣ шифо ёфтан.

СИҲАТБАХШ صحت بخش *он ки ва ё он чи дармон мебахшад.*

СИҲАТӢБАНДА صحت يابنده *он ки ва ё он чи сиҳат меёбад.*

СИҲАТӢБӢ صحت يابي *шифо ёфтан, сиҳат шудан.*

СИҲАТӢ صحتي *саломатӣ, тандурустӣ.*

СИҲАТКУНАНДА صحت كننده *ниг.* сихатбахш.

СИҲАТШАВАНДА صحت شونده *ниг.* сихатёбанда.

СИҲАТШАВӢ صحت شوي *шифоёбӣ, тандуруст*

шудан.

СИҲХАТ *а. صحت* *ниг.* **сиҳат**.

СИҲИҚАД *سهي قد* *кит.* соҳибии қомати баланди зебо.

СИҲИСАРВ *سهي سرو* *ниг.* **сиҳиқад**.

СИҲӢ//САӢӢ *а. صحي* *кит.* рост, баланд, ростқомат; **сарви сиҳӣ** сарви ростии баланд.

СИҲОМ *а. سهام* *ҷ.* **сахм**.

СИҶИЛ *سجل* *кхн.* санади расмӣ, ҳукми қозӣ; **хати сиҷил** хати расмӣ дар бораи бар-
тарафшавии мурофияе.

СИҶН *а. سجن* *кит.* зиндон, маҳбас.

СИҶОМ *سيوم* шумораи тартибӣ аз сӣ.

СИҶОМИН *سيومين* *ниг.* **сином**.

СИҶОРҶОЛ *т. سيورغال* *таър.* замини аз тарафи подшоҳон ба қасони алоҳида бахшидашудаи озод аз хироч.

СИЯР *а. سير* 1. *ҷ.* **сират**. 2. шарҳи ҳол ва сифоти гузаштагон (*беитар авлиё*).

СИЯӢ *سيه* *ниг.* **сиёӢ**.

СИЯӢАК *سيهك* *ниг.* **сиёӢак**.

СИЯӢБАХТ *سيه بخت* *ниг.* **сиёӢбахт**.

СИЯӢБОДОМ *سيه بادام* чашмони бодомшакли сиёӢ.

СИЯӢГИЛЕМ *سيه گلیم* *ниг.* **сиёӢгилем**.

СИЯӢГӢШ *سيه گوش* *ниг.* **сиёӢгӯш**.

СИЯӢДИЛ *سيه دل* *ниг.* **сиёӢдил**.

СИЯӢДИЛӢ *سيه دلي* *ниг.* **сиёӢдилӢ**.

СИЯӢӢ *سيهي* *ниг.* **сиёӢӢ**.

СИЯӢКОМ *سيه کام* бадбахт, бебахт, бето-
леъ, бетавфиқ.

СИЯӢКОМӢ *سيه کامي* бадбахтӣ, бетолеъгӣ.

СИЯӢКОР *سيه کار* *ниг.* **сиёӢкор**; бадкор, фосиқ,
бадтинат; золим.

СИЯӢКОРӢ *سيه کاري* *ниг.* **сиёӢкорӢ**.

СИЯӢКОСА *سيه کاسه* *ниг.* **сиёӢкоса**.

СИЯӢКӢШ *سيه کوش* бадхоҳ, бадкор, чинояткор.

СИЯӢМАСТ *سيه مست* масти аласт, масту
мадхуш.

СИЯӢНОМ *سيه نام* *ниг.* **сиёӢном**.

СИЯӢНОМА *سيه نامه* *ниг.* **сиёӢнома**.

СИЯӢНОМӢ *سيه نامي* *ниг.* **сиёӢномӢ**.

СИЯӢОЛУ *سيه آلو* олуи сиёӢ.

СИЯӢПИСТОН *سيه پستان* *кит.* зане, ки
кӯдаконаш дар тифли мемиранд.

СИЯӢПӢШ *سيه پوش* *ниг.* **сиёӢпӯш**.

СИЯӢРАНГ *سيه رنگ* *ниг.* **сиёӢранг**.

СИЯӢРИШ *سيه ريش* *ниг.* **сиёӢриш**.

СИЯӢРӢЗ *سيه روز* *ниг.* **сиёӢрӯз**.

СИЯӢРӢЗГОР *سيه روزگار* *ниг.* **сиёӢрӯзгор**.

СИЯӢРӢЗӢ *سيه روزي* *ниг.* **сиёӢрӯзӣ**.

СИЯӢРӢ(Ӣ) *سيه روي(ي)* *ниг.* **сиёӢрӯй**.

СИЯӢСАР *سيه سر* *ниг.* **сиёӢсар**.

СИЯӢСИТОРА *سيه ستاره* бадбахт, бетолеъ.

СИЯӢТОБ *سيه تاب* *ниг.* **сиёӢтоб**.

СИЯӢФОМ *سيه فام* *ниг.* **сиёӢфом**.

СИЯӢХОК *سيه خاک* *ниг.* **сиёӢхок**.

СИЯӢЧАРДА *سيه چرده* *ниг.* **сиёӢчарда**.

СИЯӢЧАШМ *سيه چشم* *ниг.* **сиёӢчашм**.

СИЯӢЧЕӢРА *سيه چهره* *ниг.* **сиёӢчеҳра**.

СИЯӢЧОЛ *سيه چال* 1. чоҳи торик; зиндони чоҳ-
монанди торик. 2. *мач.* лойи бисёр сиёӢ,
сияхлой.

СИЯӢЧОМА *سيه چامه* 1. дорои чомаи сиёӢ, он ки
чомаи сиёӢ пӯшидааст. 2. *кит.*, *мач.* азодор,
мотамгирифта.

СӢ *سي* адад, се қарат даҳ, 30.

СКАФАНДР *фр. سکفندر* либоси махсуси ғав-
восон ва кайҳоннавардон.

СКЕПТИТСИЗМ *ю. سکپتتسيم* *фалс.* равияи
фалсафӣ, ки ҳама гуна имконияти дарк ва да-
рёфти воқеияти обективиро инкор мекунад.

СКИПИДАР *р.* سکيپدر моеи тундбӯе, ки аз тақтири самғи дарахтони сӯзанбарг ҳосил мешавад.

СКЛЕРОЗ *ю.* سکليراز *тиб.* беморие, ки аз иллатёбии (сахтшавии) бофтаи баъзе узвҳо пайдо мешавад.

СКРИПКА *р.* سکريپکه *мус.* навъе аз ғиччак.

СЛАВЯНИЙ *р.* سلوينى *мансуб ба славянҳо: забонҳои славянӣ.*

СЛАВЯНШИНОС *р.* سلوين شناس *мутахассиси забоншинос, ки забонҳои славяниро меомӯзад ва таҳқиқ мекунад.*

СЛАВЯНШИНОСӢ *р.* سلوين شناسى *илме, ки забонҳои славяниро меомӯзад.*

СЛОВАКӢ *р.* سلاو کي *мансуб ба словакҳо.*

СМЕТА *ниг.* سميته *баровард, харҷнома.*

СНАЙПЕР *англ.* سنپير *тирандози мохир, нишонзан, ҳадафгир.*

СОАТ *а.* ساعت 1. асбоб барои паймоиши вақт дар тӯли як шабонарӯз, вақтсанҷ: **соати бағалӣ, соати деворӣ, соати дастӣ, соати обӣ, соати регӣ** *ва ғ.* 2. миқёси замон, як чузъ аз бисту чор чузъи як шабонарӯз, ки 60 дақиқа аст; **соат ба соат** ҳар дам, ҳар замон, дам ба дам; **ҳамон соат** ҳамон дам, дарҳол.

СОАТБАЙӢ *аз ҳисоби ҳар соати коре; музди соатбайӢ* музде, ки ба ҳар соати коре пардохта мешавад.

СОАТКИСА *кисаи ҳурди бағалӣ дар либос барои нигоҳ доштани соат.*

СОАТСОЗ *устои созандаи соат ва таъмиркунандаи он.*

СОАТСОЗӢ *амал ва шугли соатсоз.*

СОБИҚ *а.* سابق 1. гузашта, пешина, пештара. 2. дар замони пеш, дар гузашта.

СОБИҚА *а.* سابقه *гузашта, рӯйдода, воқеъшуда; пештара; одати собиқа* одати пештара; **собиқа надоштан** дар собиқ (гузашта) маъмул ва чорӣ набудан.

СОБИҚАН *а.* سابقاً *дар собиқ, пеш, дар гузашта.*

СОБИҚУЗЗИКР *а.* سابق الذكر *зикрѐфта пеш аз чизе, дар гузашта зикршуда.*

СОБИР *а.* صابر *сабрқунанда, батоқат, бобардошт, шикебо.*

СОБИРӢ *сабру тоқат, шикебой.*

СОБИРОНА *аз рӯи сабру тоқат, батоқат.*

СОБИТ *а.* ثابت 1. устувор, маҳкам, мустаҳкам, пойдор. 2. барқароршуда, исботѐфта; **собит будан** а) аниқ маълум будан; б) пойдор будан, барқарор истодан. 3. *муч.* ситора ва ғ. чирми осмоние, ки беҳаракат аст. *мук.* **сайѐра; собит кардан (намудан)** чизеро ба санад ва далелҳо тайид кардан, ба субут расонидан; **собит шу-дан** исбот ѐфтан.

СОБИТАЗМ *он ки дар азми худ устувор бошад.*

СОБИТҚАДАМ *пойдор, матин, устувор (касе дар коре ѐ фикре).*

СОБИТҚАДАМӢ *устуворӣ, пойдорӣ, матонат (дар иҷрои коре).*

СОБИТҚАДАМОНА *бо пойдорӣ, бо устуворӣ*

СОБИТРОӢ *он, ки дар ақидаи худ побарҷост.*

СОБОТ *бинои тарафи пешинаш кушода; ҷои болопӯшидаи чор сӯяш кушода.*

СОБОТНОК *дорои собот, пешайвондор.*

СОБУН *ю.* صابون *ҷисми сахте, ки аз чарбу ва ишқорҳои гуногун тайѐр карда бо он дастурӯ ва либос мешӯянд; собуни алқундӣ* боқимондаи собуни истеъмол шуда; **собуни муш-кин** собуни атр; **бо собуни касе чомашӯӣ кардан** а) кореро бо дасти (воситаи) касе иҷро кардан; б) бо касе сару кор доштан.

СОБУНАК *ниг.* صابونک *бӯғма II.*

СОБУНГАР *ниг.* صابونگر *собунпаз.*

СОБУНГАРӢ *ниг.* صابونگری *собунпазӣ.*

СОБУНПАЗ *он ки собун истеҳсол мекунад.*

СОБУНПАЗӢ *1. амал ва шугли собунпаз. 2. ҷое ѐ муассисае, ки дар он ҷо собун истеҳсол карда мешавад.*

СОБУНПАЗХОНА *биное, ки дар он собун пазанд.*

СОБУНШҮӢ صابونشوئي: **собуншӯӣ** кардан бо собун шустан.

СОБУТА صابوته//سابوته зани пир, пиразан.

СОВ ساو филизмайдае, ки дар натиҷаи совидани оҳан бо суҳон пайдо мешавад, оҳансов.

СОВ(А) ساوه//ساوه холис (дар бораи тилло); тиллои реза–реза.

СОВАРӢ ساوري тӯхфа, ато, инъом, ҳада.

СОВЕТӢ ساويتي кҳн., ниг. **шӯравӣ**.

СОВИДАН ساويدن ниг. **соидан**, **судан**.

СОВЛИҚ ت. ساولق *гуфт*. гӯсфанди мода, меш.

СОВХОЗ ساوخواز кҳн. хоҷагии шӯравӣ–муассисаи сотсиалистии давлатӣ дар кишоварзӣ.

СОҒ ساغ *гуфт*. солим, саломат, тандуруст.

СОҒАР ساغر зарфи шаробнушӣ, пиёла, қадах.

СОҒАРКАШ ساغرکش он ки май ба соғар мерезад.

СОҒАРКАШӢ ساغرکشی майхӯрӣ, майкашӣ.

СОҒУ ساغو 1. зарфи чӯбин барои гирифтани об, лабаниёт *ва ғ.* 2. ченаки ҳаҷм: **як соғу орд** даҳ соғу чой.

СОҒУТАРОШ ساغوتراش он ки аз чӯб соғу месозад.

СОҒУТАРОШӢ ساغوتراشي кор ва амали соғутарош.

СОД صاد номи ҳарфи ҳабадаҳуми алифбои араби-асоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба адади 90 баробар аст.

СОДА I ص. ساده *хим.* моддаи сафеди ишқордор.

СОДА II ساده 1. бенақшу нигор, беориши зиёдатӣ, соф; ғайримураккаб, одӣ. 2. бетакаллуф, бедабдаба, одӣ; муқаррарӣ. 3. покдил, покгинат; **муқоб. ҳилагар**. 4. *мач.* нодон, гӯл, содалавх, камакл, зудбовар. 5. *мач.* чавони ришу мӯйлаб набароварда, бериш; **ҷумлаи сода зби.** ҷумлаи ғайримураккаб; **сода кардан** осон кардан; сахл гардонидан.

СОДАГӢ سادگي 1. одигӣ, бетакаллуфӣ. 2. содадилӣ, нофаҳмӣ, гӯлӣ; **содагӣ кардан** содалавхона рафтор кардан, нодонӣ кардан.

СОДАДИЛ سادهدل ниг. **сода** 3, 4.

СОДАДИЛӢ سادهدلي 1. покдилӣ, софгинатӣ. 2. нодонӣ, гӯлӣ.

СОДАДИЛОНА سادهدلانه 1. аз рӯи покдилӣ ва софгинатӣ. 2. аз рӯи нодонӣ ва зудбоварӣ.

СОДАЗАНАХ سادهزناх *кит.* чавоне, ки ҳанӯз ришу мӯйлаб набаровардаст.

СОДАИЗОР سادهعذار 1. содарӯӣ, софрӯӣ. 2. *мач.* зебо.

СОДАИЗОРӢ سادهعذاري 1. содарӯӣ, тозарӯӣ, софрӯӣ. 2. *мач.* хушрӯӣ.

СОДАЛАВХ ساده لوح *киноя аз* содадил, нодон, гӯл.

СОДАЛАВХӢ ساده لوحى содадилӣ; гӯлӣ.

СОДАЛАВХОНА ساده لوحانه ниг. **содадилона**.

СОДАНАВИСӢ سادهنويسي фикри худро бе ороиши печдарпечи лафзӣ соф ва фаҳмо ба қалам овардан.

СОДАРАФТОР سادهرفتار 1. он ки холисона муносибат мекунад, беғараз. 2. бефикр, камакл.

СОДАРАФТОРӢ ساده رفتاري *исми амал аз* **сода-рафтор**.

СОДАРӢ(Ӣ) ساده(ي) *кит.*, *мач.* зебо, хушрӯӣ.

СОДАРӢӢ ساده روئي зебӣ, хушрӯӣ.

СОДИҚ ا. صادق 1. ростгӯӣ, росткор; самимӣ, вафодор; дӯсти **содик**, **субҳи содик** сапедаи сахарӣ.

СОДИҚҚАВЛ صادق قول ростгӯӣ; ба гуфтаи худ устувор.

СОДИҚОНА صادقانه аз рӯи ростию дурустӣ, вафодорона, бо садоқат, бо самимият.

СОДИҚУЛҚАВЛ ا. صادق القول ростгӯӣ, ростгуфтор, мӯътамад, ростқавл.

СОДИР ا. صادر 1. берун бароянда, берунраванда; **муқоб. ворид**. 2. баромада, рӯйдода, воқеъгардида; **содир шудан** а) рӯӣ додан, воқеъ гардидан, ба амал омадан; б) баромадан.

СОДИРА ا. صادره *муаннаси* **содир**; номаи берунраванда; **муқоб. ворид**.

СОДИРКУНАНДА صادرکننده кишваре, ки амвол ё дигар дороии худро ба кишварҳои дигар содир мекунад: **созмони кишварҳои содиркунан-**

даи нафт.

СОДИРОТ *а.* صادرات молҳое, ки аз мамлакате ба мамлакати дигар ирсол мешавад.

СОДИРОТӢ صادراتи содиршуда, содиршаванда; амволи содиротӣ.

СОДОТ *а.* سادات *ҷ.* сайид.

СОЗ ساز 1. *асоси замони ҳозира аз сохтан*; асбоб, анҷом; об чиҳоз, сомон **СОЗУ** **барг** асбобу анҷом, лавозимот, **СОЗУ** **барги чанг** аслиҳа ва лавозимоти чанг. 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои кунанда, созанда: соатсоз, роҳсоз.*

СОЗ I ساز *мус.* 1. номи умумии асбобҳои **торӣ** (*танбӯр, дутор ва ғ.*). 2. *умуман* асбоби мусиқӣ. 3. оҳанг, наво; **СОЗУ** **овоз**, **СОЗУ** **суруд** навохтан ва сурудан; **ба сози касе рақсидан** *мач.* ба гуфтаи касе кӯркӯрона тобеъ шуда коре кардан, беирода будан.

СОЗ II ساز 1. тайёр, омода. 2. муносиб, мувофиқ, хуб; **СОЗ** **будан** мувофиқ будан, мусоид будан; **СОЗ** **кардан (намудан)** а) тайёр кардан, омода намудан; б) ба тартиб даровардан, мувофиқ гардонидан (*чизеро бо чизе*); *ҷӯр* кардан; в) кореро чусту чолок ва нағз ба ҷо овардан; г) боб кардан; кореро хеле мохирона ба ҷо овардан; д) подоши кори бади касеро додан, адаби касеро додан.

СОЗАНДА I سازنده он ки чизеро сохтааст ё месозад, биноқунанда, эҷодгар.

СОЗАНДА II سازنده сознавоз, мусикинавоз; **созандаву бозанда** навозанда ва рақсанда.

СОЗАНДАГӢ سازندگی амали созанда I, II.

СОЗАНДАКОР سازنده карсоз, таҷрибакор.

СОЗВАР سازور сохта ва омода, ба тартиб овардашуда; созгор, мувофиқ.

СОЗВОР سازوار *ниг.* созгор.

СОЗВОРӢ سازواری *ниг.* созгорӣ.

СОЗГОР سازگار муносиб, мувофиқ, боб; **созгор** **омадан** мувофиқ будан, боб будан.

СОЗГОРӢ سازگاری созиш, мувофиқат, боб будан.

СОЗИДАН سازیدن тайёр кардан, фароҳам овардан; сохтан.

СОЗИШ سازش 1. *исми феълӣ аз сохтан*. 2. муросо. 3. мувофиқат, дар бораи коре ба як қарор омадан; **СОЗИШ** **кардан** муросо кардан, мувофиқат кардан, дар бораи масъалае ба як фикр (қарор) омадан.

СОЗИШГАР سازشگر *ниг.* созишкор.

СОЗИШГАРӢ سازشگری *ниг.* созишкорӣ.

СОЗИШГАРОНА سازشگرانه *ниг.* созишкорона.

СОЗИШКОР سازشکار он ки дар коре роҳи муросо ва созишро пеш мегирад, бо роҳи муториқаву мусолиҳа раванда, созишқунанда, мувоқоқунанда.

СОЗИШКОРӢ سازشکاری 1. муросогарӣ. 2. мувофиқат.

СОЗИШКОРОНА سازشکارانه бо роҳи муросо ва созиш.

СОЗИШКУНӢ سازشکنی *ниг.* созишкорӣ.

СОЗИШНОМА سازشنامه ҳуҷҷат дар бораи созиш дар масъалае.

СОЗИШНОПАЗИР سازشناپذیر мувофиқанашаванда; ба созиш нарасанда.

СОЗМОН سازمان маҷмӯи дастгоҳ, шӯъба ва қормандони як идора ё як ташкилот, муассиса: **Созмони Милали Муттаҳид**, **созмони ғайридавлатӣ**, **созмон** **додан** ташкил кардан, таъсис намудан; **созмон ёфтан** ташкил гардиан, таъсис ёфтан.

СОЗМОНДЕҲ سازمانده تашкилқунанда, таъсисдиҳанда.

СОЗМОНДИҲАНДА سازماندهنده *ниг.* созмондеҳ.

СОЗМОНДИҲӢ سازماندهی созмон додан, ташкил намудан.

СОЗОНДАН سازاندن *феълӣ бавосита аз сохтан*; чизеро ба касе фармуда сохтан.

СОЗУ سازو *кит.* 1. лифи хурмо. 2. ресмони маҳкаме, ки аз лифи хурмо мебофанд.

СОИБ *а.* صائب//صائب *кит.* рострав, раванда бо роҳи рост, бо ростӣ ба мақсад расанда.

СОИБРАӢӢ صائب‌رایی дурустмулоҳиза, хирадманд.

СОИБРОЙ//СОИБРАӢӢ صائب‌رای//صائب‌رایی дурустрой, дурустфикр, он ки мулоҳизаи дуруст

дорад; доно.

СОИБТАДБИР صائب تدبير дурусттадбир; доно, хушёр.

СОИҒ *a.* صايع *кит.* чавҳарӣ; чавоҳирфурӯш; заргар.

СОИД I *a.* صاعد банди даст то оринҷ.

СОИД II *a.* صائد сайёд, шикорчӣ.

СОИД III *a.* ساعد болораванда, суудкунанда.

СОИДАН سائیدن *ниг.* судан.

СОИДСАФЕД ساعدسفید сафедбозу.

СОИК *a.* سائق савкдиханда, ронанда; баранда; тарғибкунанда.

СОИҚА I *a.* صاعقه *кит.* оташак, барқ.

СОИҚА II *a.* سائقه баранда, савкдиханда; сабабгор.

СОИҚАБОР بار صاعقه оташбор; кушанда.

СОИЛ I *a.* سائل//سابل *кит.* 1. суолкунанда, пурсанда. 2. *мач.* садақапурс, гадо.

СОИЛ II *a.* سائل саялонкунанда, равон ва чоришаванда.

СОИЛӢ سائلى гадоӣ, садақапурсӣ.

СОИМ I *a.* صايم *кит.* 1. он ки рӯза гирад, рӯзагир, рӯзадор. 2. яке аз рӯдаҳо, ки пас аз рӯдаи дувоздаҳангӯшта қарор дошта ба он пайваст аст, кӯрруда.

СОИМ II *a.* صائم *кит.* чаранда, алафхӯр.

СОИН *a.* صائن сиёнаткунанда, ниғаҳбоникунанда, нигоҳдоранда.

СОИР I *a.* سائر дигар, боқимондаи гурӯҳе ё чизе; **сайри** ... дигар, боқӣ.

СОИР II *a.* سائر 1. сайркунанда, раванда; **соиру тоир** а) раванда ва парвозкунанда; б) *мач.* махлуқот. 2. *мач.* машхур, шоеъ.

СОИС *a.* سائس 1. идорақунанда. 2. он ки ба ҷазои саҳт (*ҳамчун куштан*) мерасонад, чаббор, ҷаллод.

СОИШ سايش *исми феълӣ* аз **соидан**, **судан**.

сой ساي *асоси замони ҳозира* аз **соидан**, **судан**.

СОӢ ساي *зүфт.* 1. наҳр, чуи калон, ҷӯйбор. 2. маҷро, селроҳа, ҷарӣ.

СОКИБ *a.* ساكب резанда; резон, ҷорӣ; **дамъи сокиб** ашки равон.

СОКИН ساكن 1. беҳаракат, начунбанда, ором, сокит. 2. бошанда, иқоматкунанда дар ҷое; **сокини Бухоро**; **сокини хонақоҳ**; **сокин шудан** (*дар ҷое*) ҷой гирифтани, муқимӣ шудан. 3. *кит.* аломати сокин (ـ), ки болои ҳарфҳои ҳамсадои арабӣ гузошта шуда, ҳичоро мебандад.

СОКИНАК ساكنك *кит.* оҳиста, оҳистакак, секинак.

СОКИНРАГ ساكنرگ ором, ром, явош (*дар бораи асп*).

СОКИТ ساكت хомӯш, ором, овоз набароварда, бесадо; **сокит мондан** аз ғап боз истодан, ғап назадан; **сокит шудан** хомӯш шудан, аз суҳан боз истодан, дам фуру бастан.

СОКИТӢ ساكتى оромӣ, хомӯшӣ.

СОКИТОНА ساكتانه ба хомӯшӣ, овоз набароварда; оромона.

СОКӢЛ ساكول *лаҳҷ.* 1. машғул, андармон, саргарм (*бо коре, ё тамошои манзарае*). 2. машғулият, василаи андармонӣ ва саргармӣ; **соқул будан** машғул будан, андармон будан.

СОҚ I *a.* ساق аз сари бучул то сари зонуи одам; **соқи по**, **соқи мӯза**.

СОҚ II *a.* ساق *ниг.* **соқа I**.

СОҚА I *a.* ساقه 1. пояи растанӣ (гандум, гул ва ғ.), тана. 2. поя (*мас., пояи чорпо*).

СОҚА II *a.* ساقه *кит.* қисми ақибгарди лашкар, он қисми лашкар, ки аз ақиб қисми асосӣ меояд, ақибгард.

СОҚА III *a.* ساقه *кит.* зонубанди оҳанин.

СОҚИБ *a.* ثاقب равшан, дурахшон.

СОҚИНОМА ساقىنامه *адш.* маснавӣ дар васфи май.

СОҚИТ ساقط 1. афтода. 2. бекоршуда, ба ҳисоб гирифтанишаванда; **соқит кардан** бекор кардан, ба ҳисоб нагирифтани; **аз гардан соқит кардан** коре ё масъулияти чизро аз зиммаи худ дур кардан.

СОҚИЯ *а. ساقیه ниг. соқа II.*

СОҚӢ *а. ساقى 1. кит. обдеҳ. 2. майкаш, шаробкаш.*

СОЛ I *سال 1. муддати як бор давр задани Замин ба даври Офтоб, ки 12 моҳи тақвимист ва ба чаҳор фасл тақсим мешавад; соли нав оғози соли тақвимӣ, ки одатан ҷашн гирифта мешавад; соли кабиса соли пурраи шамсӣ – мелодӣ, ки 366 рӯз буда дар чор сол як бор такрор меёбад, соли кабиса моҳи феврал 29 рӯз мешавад; сол аз сол аз як сол то соли дигар; то рафт; он солҳо дар он айём, дар он даврон; солҳои сол солҳои гузаштаи бисёр, муддати зиёд; сол (аз) дувоздаҳ моҳ дар муддати тамоми сол, доимо, ҳамеша; оши сол маросиме, ки ба муносибати солгарди аввали мурдаи касе дода мешавад; сол додан маросими сари соли вафоти касеро қайд кардан. 2. син, синну сол. 3. сана, таърих: соли вафот, соли таваллуд, соли қаҳт(ӣ).*

СОЛ II *سال ниг. сал.*

СОЛБАНД *سال بند ниг. солбар.*

СОЛБАР *سال بر дарахте, ки солдармиён бор меоварад ва як сол бор намеоварад.*

СОЛГАРД *سالگرد гузашти сол; сари сол; солгарди ҷашни истиқлол, 800–умин солгарди таваллуди Мавлоно Ҷалолиддини Балхӣ Румӣ.*

СОЛГАРДОНӢ *سالگردانى ҳисоби солшумории умри касе аз рӯи ҳисоби бурҷҳо (даври солишумории ҳайвонот).*

СОЛГАШТ *سال گشت ниг. солгард.*

СОЛҒУТ *سالغوت ниг. солиғ.*

СОЛДИДА *سال دیده одами миёнасол на ҷавону на пир.*

СОЛДОР *سال دار ниг. солхӯрда.*

СОЛЕҲ *а. صالح кит. покдил, покдоман, парҳезгор, нек, некӯкор.*

СОЛЕҲОНА *صالحانه покдилона, бовичдонона.*

СОЛИБ *а. سالب инкоркунанда, нафйкунанда, мункир.*

СОЛИҒ *а. سالغ таър. андоза даромади ҳарбиёт.*

СОЛИЁН *ساليان ҷ. сол; солҳо, солҳои бисёр.*

СОЛИЁНА *ساليانه 1. ниг. солона. 2. маоше, ки со-*

ле як бор пардохта мешавад.

СОЛИК *а. سالىک кит. 1. раванда, роҳрав. 2. пайрави тариқати сӯфия.*

СОЛИМ *а. سالم сихат, саломат, тандуруст; дуруст, беайб; солим мондан сихату саломат будан, беайбу нуқсон баромадан (аз беморӣ ё фалокате).*

СОЛИМАҚЛ *سالم عقل он ки дуруст фикр ва муҳокима меронад, он ки фаъолияти аклонияш нуқсе надорад.*

СОЛИМАҚЛӢ *سالم عقلӣ дурустфикрӣ, ростандешӣ.*

СОЛИМАН *а. سالمًا ба саломатӣ, дар ҳолати тандурустӣ; бе айбу бе офате.*

СОЛИМГАРДОНӢ *سالگردانى беҳбудӣ бахшидан, беҳтар кардан: солимгардонии иқтисод.*

СОЛИМӢ *سالمى сихатӣ, тандурустӣ, саломатӣ, дурустӣ, беайбу бенуқсонӣ.*

СОЛИМФИКР *سالم فكر он ки фикри солим дорад.*

СОЛИМФИКРӢ *سالم فكرى ниг. солимақлӣ.*

СОЛИНАВӢ *سالىنى мансуб ба соли нав; тӯхфаи солинавӣ.*

СОЛИС *а. ثالث кит. шумораи тартибӣ сеюм.*

СОЛИСАН *а. ثالثاً кит. сеюм, сеюм ин ки...*

СОЛИФ *а. سالف кит. гузашта, пешина, собиқ.*

СОЛМАНД *سالمند ниг. солхӯрда.*

СОЛНОМА *سالنامه 1. китобчае, ки дар он хулосаи ахбор ва маълумоти яксола қайд ёфтааст. 2. тақвим.*

СОЛНОМАНАВИС *سالنامه نويس он ки ахбор ва воқеахоро сол ба сол қайд ва сабт мекунад, воқеанигор.*

СОЛНОМАНАВИСӢ *سالنامه نويسى солнома навиштан, воқеанигорӣ кардан.*

СОЛОЗМОӢ *سال آزمای корозмуда, таҷрибадор.*

СОЛОНА *سالانه 1. яксола: нақшаи солона, ҳисоботи солона. 2. ҳарсола, он чи ҳар сол дода ё гирифта мешавад: андозаи солона, музди солона.*

СОЛОР *سالار сардор, бузурги қавм, пешво.*

СОЛ

СОЛРҮЗ سالروز *ниг.* солгард.

СОЛУ سالو *кхн.* порчаи сафеди тунук, ки барои либоси занона ва дастор ба кор мерафтааст, дока

СОЛУК *а.* □□ سالوك *кит.* раванда, мусофир, сайёҳ.

СОЛУС سالوس *кит.* 1. риёкор, фиребгар. 2. риё, фиреб.

СОЛУСӢ سالوسӣ риёкорӣ, фиребгарӣ, маккорӣ.

СОЛХӢРДА سالخورده солдида, куҳансол, пир.

СОЛХӢРДАГӢ سالخورديгӣ пирӣ, куҳансолиӣ.

СОЛШУМОРИ سالشماری мизони гузашти солҳо аз як вақти маълум: **солшумории мелодӣ, солшумории ҳичрӣ.**

СОМ I سام *кхн.* варам, омос, сарсом, барсом.

СОМ II سام воҳиди пули Қирғизистон.

СОМ(М) *а.* سام *кит.* захролуда, олуда бо захр, захрогин.

СОМЕА *а.* صامعه 1. шунавой, қувваи шунавой. 2. гӯш.

СОМЕХ *а.* صامح ҷавонмард, сахӣ, саховатманд.

СОМЕЪ *а.* صامع 1. шунаванда, гӯшкунанда. 2. дар баъзе мактабҳои олии талабаи ғайрирасмӣ.

СОМИН *а.* ثامن *кит.* шумораи тартибӣ ҳаштум.

СОМИТ *а.* صامت 1. хомӯш, соқит. 2. ҳарфи бе ҳаракат

СОМӢ I سامي 1. мансуб ба **сом**; забонҳои **сомӣ** - гурӯҳи забонҳои ба ҳам наздики халқҳои сокин дар ҷануби ғарбии Осиё ва Шимоли Африқо (*арабӣ, сурӣ, яҳудӣ ва ғ.*).

СОМӢ II سامي оӣ, олидараҷа, олимпикдор.

СОМОН سامان 1. тартиб, интизом; **ба сомон** ба-тартиб, мунтазам, дуруст. 2. молу мулк, дорой асбобу ускуна. 3. макон, маҳал, ҷой; **бо сару сомон** батартиб, сариштакор, осуда; **ба сомон шудан** ба назму интизом даромадан, осуда гардидан; **бе сару сомон шудан** а) назму тартиби худро гум кардан, бесаришта шудан; б) беҳонаю ҷой шудан.

СОМОНА سامانه *итт.* сайти интернетӣ, шабакаи иттилоотии ягон муассиса ё марказ ва ё шахси

воқеӣ.

СОМОНИЁН سامانيان *ҷ.* **сомонӣ:** давлати Сомониён.

СОМОНӢ I ساماني мансуб ба Сомониён.

СОМОНӢ II ساماني воҳиди пули миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки 1 сомонӣ ба 100 дирам баробар аст.

СОМОНОЛОТ سامان آلات асбоб, таҷҳизот.

СОМОНСӢЗ سامانسوز *кит.* харобиовар, ҳалокатовар.

СОН I سان 1. даст. 2. ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои ҳамсонӣ: **девсон.**

СОН II سان 1. тавр, навъ, тарз, ҳел, гуна. 2. монанд, мисл; **ба сони...** ба монанди..., **ин сон** ин ҳел, ин тавр; **ҷӣ сон** чи ҳел, чигуна; **як сон** як ҳел.

СОН III سان *гуфт.* рони гӯсфанд, гов ва ғ.

СОН IV سان як навъ матоъ, сатини сафед.

СОН V سان санги фасон, санге, ки бо он корд, шамшер ва ғ. тез мекунад; санг задан **сон за-дан** қайроқ задан,.

СОНАТА *ит.* سائته *мус.* навъе аз асари муסיқавӣ, ки аз се ё чор қисми гуногун ва оҳанг таркиб меёбад.

СОНЕТ *ит.* سائيت *адш.* дар назми аврупоӣ шеъри 14 мисраие, ки аз ду банди чормисрай ва ду банди семисрай таркиб меёбад.

СОНЕЪ *а.* صانع созанда, бавучудоранда, эҷодгар, офаринанда.

СОНЕҲА *а.* صانحه *кит.* ҳодиса, воқеа.

СОНИЯ *а.* ثانیه шастяки дақиқа.

СОНИЯВӢ ثانیوی сония ба сония.

СОНИЯГАРД ثانیهگرد дар соат ақрабақ ё оинаест, ки шумори сонияхоро нишон медиҳад.

СОНИЯН *а.* ثانیاً 1. сонӣ, баъд, баъд аз ин. 2. ду-юм ин ки...

СОНИЯСАНЧ ثانیهسنج олоте, соате, ки гузашти вақтро бо сонияҳо нишон медиҳад.

СОНИЯШУМОР ثانیهشمار *ниг.* сониясанҷ.

СОНӢ *а.* ثانی баъд, пас, пас аз он; сонитар

баъдтар, баъди гузашти замоне...

СООТ *а.* ساعات *ҷ.* соат.

сор *сар* збш. 1. пасванд. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои зиёдии чизе дар ҷое: **кӯхсор**, **сангсор**, **чашмасор**. 3. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб, ки сифат месозад, ё ба калима маънои монандиро медиҳад: **шармсор**, **хоксор**, **девсор**. 4. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои сар: **нагунсор**.

СОР I *сар* номи парандаи хурдҷуссаи ҳашарот-хӯр; соҷ.

СОР II *а.* *сар* *кит.* шутур, нока.

СОРАНГ *саранг* *мус.* 1. созест чун ғиччак, ки бо камон навохта мешавад. 2. яке аз оҳангҳои дувоздаҳмақом.

СОРАНҶ *саранҷ* *ниг.* **сор I**.

СОРБОН *сарбан* галабони шутурҳо, шутурбон.

СОРБОНСАРОЙ *сарбан сарай* *ниг.* **корвонсарой**.

СОРБОНХОНА *сарбан хона* ҷои нигоҳбонии шутурҳо.

СОРВОН *сарван* *ниг.* **сорбон**.

СОРИҚ *а.* *сарқ* дузд.

СОРИМ *а.* *сарм* тез, бурро.

СОРИФ *а.* *сарф* сарфкунанда, харҷкунанда.

СОРӢ *а.* *сарӣ* *кит.* сирояткунанда, гузаранда (беморӣ).

СОРУҶ *сарҷ* омехтаи оҳак бо хокистар, ки дар бинокорӣ чун семент ба кор меравад.

СОСКАН *саскан* ҳодаи дарози чангчадор, ки бо он мохиро зада сайд мекунад: **соскан хӯрдан** *мач.* зарба хӯрдан, лат хӯрдан; дар вазъияти ногувор мондан.

СОСОНИЁН *сасаниан* сулолаи шоханшоҳии Эрон, ки аз асрҳои I–II мелод то нимаи асри VI пеш аз Сомониён ҳукмронӣ карда буданд.

СОСОНӢ *сасани* *мансуб ба* **Сосониён**.

СОТГИН *сатгин* *қҳн.* пиёлаи майнӯшӣ, қадаҳи калони майрезӣ.

СОТЕЪ *а.* *сатъ* *кит.* 1. дурахшон, габан. 2. ошкор, возеҳ, бурро.

СОТИР *сатр* *кит.* пӯшонанда, пинҳонкунанда, рӯпӯшкунанда.

СОТСИАЛИЗМ *лот.* *сатсиализм* сохти ҷамъиятӣ ва низоми давлатдорӣ, ки адолати иҷтимоиро дар байни ҳамаи табақаҳои ҷомеа тарғиб мекунад.

СОТСИАЛИСТ *лот.* *сатсиалист* узви ҳизби сотсиалист; пайрави маслаки сотсиалистӣ.

СОТСИАЛИСТӢ *сатсиалисти* *мансуб ба* **сотсиализм**, бар усули сотсиалистӣ асосёфта: **давлати сотсиалистӣ**, **сохти сотсиалистӣ**.

СОТУР *сатур* 1. қайҷии тоқбурӣ; дасткола. 2. корди калони устухоншикани қассобон.

СОФ *сав* 1. беғубор, беғаш, зулол, тоза, покиза: **оби соф**, **ойинаи соф**, **осмони соф**, **ҳавои соф**; **дили соф** дили пок ва беғараз. 2. тамоман, пурра; ҳолис; **соф кардан** а) тоза ва пок кардан; б) тамом кардан; **соф шудан** а) тоза ва пок гаштан; б) тамом шудан.

СОФГАВҲАР *сав гӯҳар* поктинатӣ, равшанзамирӣ, покдилӣ, ростӣ; беғашӣ, содиқӣ.

СОФДИЛ *сав дил* он ки дилаш аз ғараз ва кина пок аст, покдил, бекина.

СОФДИЛӢ *сав дилӣ* покдилӣ, бекинагӣ, беғаразӣ.

СОФДИЛОНА *сав дилане* бо дили пок ва беғараз.

СОФЗАМИР *сав ҷамир* *ниг.* **софдил**.

СОФИЛ *а.* *савф* *кит.* паст; муқоб. **олӣ**.

СОФИСИРАТ *савф сират* покботин, поксират, софзамир, софдил.

СОФИТИНАТ *савф тинат* *ниг.* **софтинат**.

СОФИХАМИР *савф ҷамир* поксиришт, поктинат.

СОФИЯТ *а.* *савфит* покӣ, тозагӣ, беолоишӣ, беғашӣ; ҳалолӣ, поктинатӣ.

СОФӢ *савфӣ* 1. соф будан, зулолу пок будан, ҳолисӣ, беолоишӣ. 2. асбоби соф кардан, поло. 3. оше, ки биринчашро алоҳида ҷӯшонда, аз софӣ гузаронда, баъд дам мекунад.

СОФКОРӢ *савф карӣ* аз поло гузаронидан, беғаллу ғаш гардонидан, зулол кардан (*мас. об*): **софкорӣ кардан**.

СОФҚАЛБ *савф қалб* *ниг.* **софдил**.

СОФМАШРАБ *савф машрб* *кит.* софтинат, пок-

табиат, некӯсират.

СОФТИНАТ صافطينت софдил, поктинат.

СОХТ I ساخت 1. тарзи сохташудани чизе. 2. рехт, сохтор: **сохти бадан**. 3. низоми таркиби ҷамъиятӣ, давлатӣ: **сохти сармоядорӣ, сохти сотсиалистӣ**. 4. тайёр кардан, омода кардан, истехсол намудан, **пухту сохт** пухтану тайёр кардан. 5. *дар калимаҳои мураккаб тарз ва ҷиғунагии сохта шудани чизеро нишон медиҳад: бадсохт, хушсохт.*

СОХТ II ساخت омодагӣ, тайёри; тайёри дидан, тайёр кардан.

СОХТА ساخته 1. сифати феълии замони гузашта аз **сохтан**. 2. дуруст кардашуда, сохташуда, омода тайёркардашуда. 3. сунъӣ, ҷаълӣ, қалбакӣ, дурӯғӣ; **номи сохта; ҳуҷҷати сохта; сохтаву бофта** ба тарзи дурӯғу қалбакӣ.

СОХТАГӢ ساختگی қаллобӣ, сохта будан, қалб будан.

СОХТАКОР ساخته کار он ки кори сохта мекунад; қаллоб, фиребгар.

СОХТАКОРӢ ساخته کاری қаллобӣ, фиребгарӣ.

СОХТАКОРОНА ساخته کارانه бо роҳи сохтакорӣ, бо қаллобӣ.

СОХТАН ساختن 1. бино кардан, бунёд намудан. 2. тайёр кардан, омода намудан; дуруст кардан. 3. тартиб додан, мураббаъ намудан. 4. созиш кардан, мувосо кардан; сабру тоқат кардан. 5. *чун феъли ғридиҳанда дар феълҳои таркибии номӣ ба ҷои кардан, намудан омада метавонад: вонамуд кардан, вонамуд сохтан.*

СОХТМОН ساختمان 1. бино, иморат. 2. бино кардан, барпо намудан; бинокорӣ: **Вазорати сохтмон.**

СОХТМОНӢ ساختمانی мансуб ба **сохтмон**; барои сохтмон.

СОХТОР ساختار сохт, тартиб: **сохтори давлатӣ, сохторҳои қудратӣ.**

СОХТУК ساختوک лаҳҷ. поза, сипор, омоч.

СОҲА ا. ساحه 1. майдон, ҷои фароҳу паҳновар, сахни чизе. 2. ҳудуд, доира, гирдогирди ҷое (чизе). 3. арсаи ҳоси ягон ғаёлият, илм, истехсолот ва ғ.: **соҳаи адабиёт, соҳаи назм, соҳаи савдо, соҳаи саноат, соҳаи чорводорӣ.**

СОҲАВӢ//СОҲАГӢ ساحوی//ساحگی мансуб ба

соҳа.

СОҲИБ ا. صاحب 1. дорандаи чизе, молик; **соҳиби хату савод** хатхон ва хатнавис, босавод; **соҳиб будан** ба чизе доро будан ба чизе, молик будан; *ба чизе соҳиб доштан* ба касе тааллуқдор будан, аз он касе будани чизе. 2. *ҷузъи пеши-ни баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои дорандаги: соҳибдавлат, соҳибдевор (шоир), соҳибкор, соҳибчамол.*

СОҲИБАДОЛАТ صاحبعدالت боадолат, адолат-пеша.

СОҲИБАӢЛ صاحبعیال 1. қадхудо, дорои зану фарзанд. 2. он ки хонаводаи бузург дорад.

СОҲИБАҚЛ صاحبعقل боақл, хирадманд.

СОҲИБАФСАР صاحبافسر кит. дорандаи тоҷ, тоҷдор, шоҳ.

СОҲИБАХЛОҚ صاحب اخلاق хушахлоқ, боодоб, аз ҷиҳати маънавӣ устувор.

СОҲИББАРИД صاحببريد хабаррасонанда; воқеанавис, маъмури, ки подшоҳро аз воқеаҳои мамлакат огоҳ мекунад.

СОҲИБҒАРАЗ ا. صاحب غرض одами ғаразнок, бадхоҳ; фитнаангез.

СОҲИБДАВЛАТ صاحبدولت бадавлат, давлатманд, сарватманд.

СОҲИБДЕВОН صاحبديوان 1. кӯн. шахси амалдори олии молия. 2. шоире, ки ашъораш дар китобҳои алоҳида бо низоми муайян ҷамъ оварда шудаанд.

СОҲИБДИЛ صاحبدل 1. покдил, нексират; боинсоф, раҳмдил. 2. далер, часур, нотарс.

СОҲИБЗАВҚ صاحبذوق 1. соҳибистеъдод. 2. хушзавқ.

СОҲИБЗАМИН صاحبزمین заминдор, молики замин.

СОҲИБИДРОК صاحبادراک боидрок, хушфаҳм, зирак.

СОҲИБИҚБОЛ صاحب اقبال хушбахт, хуштолеъ.

СОҲИБИҚТИДОР صاحب اقتدار 1. соҳиби қудрату қувват. 2. арчманд.

СОҲИБИМЗО صاحب امضا 1. шахсе, ки ҳуҷҷатеро имзо карда бошад. 2. ҳуқуқи дар ҳуҷҷатҳои давлатӣ имзогузорӣ дошта.

СОҲИБИМТИЁЗ صاحب امتياز он ки имтиёзи корхона, ширкат ва монанди онро дорад. **соҳибимтиёзи маҷалла (рӯзнама)** касе, ки имтиёзи нашри маҷалла (рӯзнама)–ро дошта, масъули матолиби дар он дарҷшуда аст.

СОҲИБИНОЯТ صاحب عنايت меҳрубон, мададгор, наққор.

СОҲИБИНТИЗОМ صاحب انتظام боодоб, нексиришт.

СОҲИБИРОДА صاحب اراده иродаи қавӣ дошта, боирода, кавиирода.

СОҲИБИСТЕЪДОД صاحب استعداد қобилиятнок, мустаид, қобил.

СОҲИБИСТИҚЛОЛ صاحب استقلال озод, соҳибихтиёр, мустақил.

СОҲИБИХТИЁР صاحب اختيار он ки бо майлу хоҳиши худ кореро мекунад, он ки ихтиёраш ба дасти худӣ ўст, ихтиёрдор, мустақил.

СОҲИБИХТИЁРӢ صاحب اختياري мустақилӣ, ихтиёрдорӣ.

СОҲИБИХТИСОС صاحب اختصاص дорои ихтисос, мутахассис.

СОҲИБӢ I صاحب соҳиб будан, моликият (ба чизе); **соҳибӣ қардан** ба чизе соҳиб шудан, ба ихтиёри худ чизеро даровардан, ба моликияти худ даровардан.

СОҲИБӢ II صاحب як навъ ангури сурхчатоб, ки донаҳои калон дорад.

СОҲИБКАЛОМ صاحب كلام 1. он ки қудрати суҳанварӣ дорад, суҳандон. 2. адиби маъруф.

СОҲИБКАМОЛ صاحب کمال он ки дар илму дониш ва фазлу адаб ба пояи баланд расидааст, бомаърифат.

СОҲИБКАРАМ صاحب کرم боқарам, саховатманд, саховатпеша.

СОҲИБКАРОМАТ صاحب کرامت 1. он ки қорҳои мӯъҷиза анҷом медиҳад, мӯъҷизакор. 2. маҷ. ғайбдон, ғайбгӯй.

СОҲИБКИТОБ صاحب کتاب 1. ҷ. дорандаи китоби муқаддас. 2. муаллифи китоб.

СОҲИБКОР صاحب کار 1. сардори қор, қорфармо, хӯҷаин. 2. он ки қореро ба роҳ менамояд.

СОҲИБКОРӢ صاحب کاری 1. қорфармоӣ. 2. ба

роҳ мондани ягон қор.

СОҲИБКУЛОҲ صاحب کلاه 1. қит. тоҷдор, подшоҳ. 2. маҷ. сарбаланд, сарфароз.

СОҲИБКАЛАМ صاحب قلم 1. он ки тарзи таҳрири нағз дорад. 2. нависанда.

СОҲИБҚИРОН صاحب قران таър. 1. он ки дар вақти наздик шудани сайёраи Зӯҳра ба Муштарӣ, ё Зӯҳра ба Офтоб таваллуд ёфтааст, ки ин дар илми аҳкоми нучум аломати хушбахтӣ ба шумор мерафт. 2. маҷ. хушбахт, саодатманд; зафарманд. 3. лақаби баъзе подшоҳони қадим.

СОҲИБҚУВВАТ صاحب قوت қавӣ, зӯр, пурзӯр.

СОҲИБЛИСОН صاحب لسان қит. суҳанвар, нотик.

СОҲИБМАНЗАЛАТ صاحب منزلт мӯътабар, соҳибэҳтиром.

СОҲИБМАНСАБ صاحب منصب дорои мансаби калон, мансабдор; амалдор.

СОҲИБМАСЛИҲАТ صاحب مصلحت доно, хирадманд.

СОҲИБМАЪЛУМОТ صاحب معلومات маълумотнок, бомаърифат.

СОҲИБМОЯ صاحب مایه бой, давлатманд.

СОҲИБНАЗАР صاحب نظر равшанзамир, бофаросат, нозуксанҷ.

СОҲИБНЕЪМАТ صاحب نعمت сарватманд, бадавлат.

СОҲИБНОМ صاحب نام номдор, маъруф; баътибор, баобрӯ.

СОҲИБНОМУС صاحب ناموس поктинат, росткор, бонангу номус.

СОҲИБНУФУЗ صاحب نفوذ он ки нуфузу баътибор дорад, мӯътабар.

СОҲИБРАӢ صاحب رعی ниг. соҳибтадбир.

СОҲИБСАЛИҚА صاحب سلیقه ниг. соҳибзавақ.

СОҲИБСАЛТАНАТ صاحب سلطنت подшоҳ, ҳоким.

СОҲИБСАОДАТ صاحب سعادت ниг. соҳибқбол.

СОҲИБСАРИР صاحب سریر қит. соҳибӣ тахт, подшоҳ, тахтнишин.

СОҲИБСАРМОЯ صاحبسرمایه соҳиби сармоя, давлатманд, ғанӣ, сармоядор.

СОҲИБСАХО صاحب سخا ниг. соҳибэҳсон.

СОҲИБСИМОЪ صاحبسماع 1. гӯшкунанда. 2. маҷ. тобеъ, мутеъ, фармонбардор.

СОҲИБСУКУН صاحب سکون устувор; тобовар, тоқатнок.

СОҲИБСУҚ صاحب سوق раиси бозор, сардори бозор.

СОҲИБСУХАН صاحبسخن 1. суханвар. 2. адиб.

СОҲИБТАБЪ صاحبطبع 1. он ки табъи баланд дорад, сухандон. 2. хуштабъ, хушгӯй; зарофатгӯй.

СОҲИБТАДБИР صاحبتدبير 1. донишманд. 2. дурбин. 3. чорасоз.

СОҲИБТАРАДДУД صاحبتردد он ки барои анҷоми коре кӯшишу ҳаракат дорад.

СОҲИБТАФАККУР صاحب تفکر хирадманд, мутафаккир, заковатманд.

СОҲИБТАФАРРУС صاحب تفرس соҳиби фаросат, бофаҳм, боидрок.

СОҲИБТАХТ صاحب تخت шоҳ, ҳоким, шаҳаншоҳ, соҳиби тахти шоҳӣ.

СОҲИБТАҶАММУЛ صاحبتجمل бошаъну шукӯҳ, бокарру фар.

СОҲИБТАҶРИБА صاحبتجربه кордида, таҷрибанок, ботаҷриба, таҷрибадор.

СОҲИБТАҶРИБАҒӢ صاحبتجربگی таҷрибаи бой доштагӣ.

СОҲИБТОҶ صاحب تاج ниг. соҳибтахт.

СОҲИБУЛҶАЙШ a. صاحبالجيش соҳиби лашкар, сипоҳсолор; подшоҳ.

СОҲИБФАРОСАТ صاحبفراست 1. он ки дорои фаросат аст; боҳуш, зирак. 2. донандаи фани киёфа, киёфашинос.

СОҲИБФАҲМ صاحبفهم хушфаҳм, зеҳнтез, зирак.

СОҲИБФИҚР صاحب فکر донишманд, бохирад.

СОҲИБФИРОШ صاحب فراش кит. бистарӣ, бемор, касал.

СОҲИБХАБАР صاحب خبر 1. огоҳ, хабардор. 2. маҷ. қосид, фиристода, хабаррасон.

СОҲИБХИРАД صاحب خرد хирадманд, боақл, бохирад, донишманд.

СОҲИБХОНА صاحبخانه молики хона, хӯчаини хона, мизбон.

СОҲИБХОНАЗАН صاحبخانهزن зани соҳибхона.

СОҲИБХАШАМАТ صاحبحشمت соҳиби шукӯҳу дабдаба, соҳиби чоҳу ҷалол.

СОҲИБҲИММАТ صاحبهمت олиҳиммат, ҷавонмард, сахӣ.

СОҲИБХУҚУҚ صاحب حقوق он ки ба муайян кардани ҳаққу ҳуқуқи худ соҳиб аст, баҳраманд аз ҳама ҳуқуқҳо.

СОҲИБХУНАР صاحب هنر ҳунараманд, соҳиби ягон ҳунар.

СОҲИБЧАНГОЛ صاحبچنگال парандаи даранда, дорои чанголи қавӣ; ваҳшӣ: **парандаи соҳибчангол**.

СОҲИБҶАМОЛ صاحبجمال хушрӯ, зебо, некрӯй.

СОҲИБҶАШН صاحب جشن он ки ҷашни ӯ гузаронида мешавад.

СОҲИБҶОҲ صاحبجاه баландмартаба, олимақом.

СОҲИБӢИЁР صاحب عيار 1. санҷишгари пули тиллоӣ холис ва сақат, фарқкунандаи пули сара ва носара, дорои санги маҳак. 2. маҷ. фарқкунандаи неку бад.

СОҲИБЭҲСОН صاحب احسان ниг. соҳибкарам.

СОҲИБЭҲТИРОМ صاحب احترام мӯҳтарам, соҳиби иззату иқром.

СОҲИБЭЪТИБОР صاحب اعتبار 1. мӯҳтарам, муаззам. 2. шоистаи эътимод.

СОҲИЛ ساحل замини лаби дарё, канори дарё, лаби баҳр; соҳили наҷот.

СОҲИЛБАНДӢ ساحل بندى мустаҳкам кардани соҳил; **корҳои соҳилбандӣ**.

СОҲИЛНИШИН ساحل نشين он ки дар соҳил зиндагӣ мекунад.

СОҲИР I a. ساحر сеҳркунанда, чодугар.

СОҲИР II a. ساهر беҳоб, шаббедор; бедор.

СОХИРА I ساهره 1. сатҳ ва рӯи замин. 2. чашмаи равон.

СОХИРА II ساحره муаннаси сохир I.

СОХИРӢ ساحرى чодугарӣ, сеҳркорӣ.

СОХИРОНА ساحرانه 1. ба таври ҳайратангез, аҷоиб. 2. мафтунона, қозибакорона.

СОӢ I a. ساهى кит. он ки фикраш ба ҷои дигар аст, ғофил, бепарво; мусоҳилакор.

СОӢ II a. صاحى 1. бедор, бедоршуда. 2. хушёр.

СОЧ ساج ниг. соч.

СОЧМА ساجمه сурбрезаҳои гирд–гирд, ки дар камони шикорӣ барои оташ додан мерезанд.

СОЧМАДОН ساجمه‌دان халтачае, ки дар он сочма мегиранд.

СОЧМАРЕЗ ساجمه‌ريز он ки дар қолиби махсус сочма мерезад.

СОЧМАРЕЗӢ ساجمه‌ريزى амали рехтани сочма.

СОЧ I ساج 1. дарахти баланди рост, ки дар Ҳиндустон мерӯяд ва онро булутӣ ҳиндӣ низ мегӯянд. 2. як навъи дарахт, ки ҷубаш сиёҳи саҳт аст ва дар гузашта барои сохтани киштиҳо истифода мегардид.

СОЧ II ساج парандаи сиёҳчаи зогчамонанди хурдтар аз зог, ки бештар малахро шикор кунад.

СОЧГУН ساج‌گون кит. тира, сияҳгун.

СОЧИД a. ساجد сачдакунанда, он ки пешонӣ бар замин ниҳода сачда кунад.

СОӢ a. صاع паймонаи ғалла, тақрибан се килограмм.

СОӢХОӢ صاع‌خاه садақахӯр; қаландар, дарвеше, ки дар сари хирмани ғалла ҳақ металабад.

СОЯ سايه 1. сиёҳии ҷисми инсон ё ҳар ҷисми дигаре, ки дар рӯшноии офтоб ё нури ҷароғ ба замин ё болои ҷизи дигар меафтад. 2. ҷои офтобнорас, ҷои панаҳ аз офтоб; **аз (ба) сояи...** дар паноҳи..., ба зерӣ...; **дар сояи...** а) ба шарофати..., ба туфайли..., аз боиси..., ба сабаби ...; б) дар ҳимояти... дар паноҳи; **сояи ӯ аз сари мо кам мабод (нашавад)** ҳамеша дар паноҳ ва ҳимояти ӯ бошем, илтифоту меҳрубониаш аз мо кам мабод; **сояи касе шудан** ҷонишини касе шудан, мислу монанди ка-

се шудан; **сояи касеро аз девор тарошидан** касеро саҳт бад дидан, касеро ҷашми дидан надоштан; **аз сояи худ тарсидан** хеле тарсончак будан; **чу соя аз паси (дунболи) касе гаштан** касеро беист таъқиб кардан.

СОЯАНДОЗ سايه‌انداز он чи бар ҷизе соя афкандааст.

СОЯАФКАН سايه‌افکن ниг. сояандоз.

СОЯБОН سايه‌بان 1. парда ё чодире, ки барои панаҳ кардан аз офтоб болои сар мекашанд. 2. чатр; **кафи даст ба ҷашм соябон кардан** бо кафи даст ҷашмро аз рӯшноии ҷароғ ё шуои офтоб панаҳ кардан (*вақти нигаристан ба ҷизе*).

СОЯБОНГУЛ سايه‌بان‌گل бот. як навъ гули чатрмонанд, ки тӯдагул ҳам мегӯянд.

СОЯБОНШАКЛ سايه‌بان‌شکل ба монанди чатр, ба шакли соябон.

СОЯГАРД سايه‌گرد ҷое, ки соя барвақт афтад.

СОЯГАӢ/СОЯГОӢ سايه‌گاه//سايه‌گاه ҷойи соя; сояғаҳи бед.

СОЯГИР سايه‌گير болои тиреза аз берун барои аз шуои ростии офтоб нигоҳ доштан васл мекунанд.

СОЯГӢ سايگى 1. он чи дар сояҷой парвариш ёфта бошад. 2. меваи дар соя хушк карда шуда: **мавизи соягӢ**.

СОЯГОӢ سايه‌گاه соянок, соядор.

СОЯГУСТАР سايه‌گستر кит. 1. сояандоз, сояафкан. 2. *мач*. одами меҳрубон, ҳимоягар ва паноҳгоҳи мардуми бечора.

СОЯДАСТ سايه‌دست навишти дасти хатиравии муаллиф ё мусанниф, ба дасти муаллиф.

СОЯДОР سايه‌دار 1. ҳар ҷизе ки сояаш ба замин меафтад; сояафкан. 2. ҷои аз шуои офтоб панаҳ: **дарахти соядор, сарҳавзи соядор**.

СОЯДӢСТ سايه‌دوست дӯстдори соя; гиёҳи соядӯст.

СОЯЗАДА سايه‌زده аз рӯи ақидаи хурофӣ – касе, ки ба ӯ деу парӣ таъсир карда, зиён расондааст, чинзада, зиёндор.

СОЯМАНД سايه‌مند соядор, босоя, ҷизе, ки соя бар он афтадааст; муқ. **серсоя**.

СОЯ

СОЯНАМО 1. سایه نما 2. ба соя монанд, соятоб. 2. хангоми тулӯъ соя партофтани дарахт, бино ва дигар чизҳои баланд.

СОЯНИШИН 1. سایه نشین 2. он ки дар сояҷой нишастааст. 2. касе, ки боғеро барои иқомат дар мавсими тобистон ба иҷора мегирифт.

СОЯНОК سایه ناک соядор.

СОЯПАРАСТ سایه پرست сояро дӯст дорад, соя-дӯстдор.

СОЯПАРВАРД سایه پرورد *ниг.* сояпарварда.

СОЯПАРВАРДА 1. سایه پرورده 2. ба воя расида, тарбияёфта дар сояҷой. 2. *мач.* касе, ки дар нозу неъмат тарбия ёфтааст.

СОЯРАВ سایه رو ҷои офтобнорас, ҷои соянок.

СОЯРАВШАН سایه روشن *санъ.* ҷой додани рангҳои гуногуни тира ва равшан дар асари рассомӣ ва графикӣ.

СОЯРӮ سایه رو *ниг.* соярав.

СОЯСИФАТ سایه صفت монанди соя, чун соя.

СОЯФИКАН سایه افکن *ниг.* сояандоз.

СОЯЧАШМ 1. سایه سایه маводи рангкунӣ, ки бо он миҷгонро ранг кунанд.

СПАРТАКИАДА 1. سپر تکیده *лот.* мусобикаи оммавии варзишӣ, ки дар он ҳама навъҳои варзиш намоиш дода мешавад.

СПЕКТАКЛ 1. سپيكتکل *фр.* намоиши театрӣ, намоиш, намоишнома.

СПЕКТР 1. سپيکتر *лот.* физ. маҷмӯи партавҳои ранга, ки вақти аз маншур гузаштани нур ба вучуд меоянд.

СПИКЕР 1. سپيکر *англ.* сардори парламент.

СПИРТ 1. سپيرت *лот.* моеи сӯзанда ва мастиовар, ки аз моддаҳои канддор ва крахмалдор кашада мешавад, ҷавҳари арак.

СПИРТДОР 1. سپيرت دار *лот.* дорои спирт; нӯшокиҳои спиртдор.

СПИРТӢ 1. سپيرتي *ниг.* спиртдор.

СПИРТНОК 1. سپيرت ناک *ниг.* спиртдор.

СПОРТ 1. سپارت *англ.* *ниг.* варзиш.

СПОРТЛОТО 1. سپارت لاتا *лот.* бозии лотереяи бурд-

нок, ки барои инкишофи корҳои варзишӣ ташкил карда мешавад.

СТАДИОН 1. ستادان *ю.* *ниг.* варзишгоҳ.

СТАКАН 1. ستکان *р.* зарфи устувонаки шакли бедастаи шишагӣ барои нӯшидани моеот; истакон.

СТАНДАРТ 1. ستندرت *англ.* 1. намуна, меъёр, маҳак. 2. навъи маҳсули мол, ки нисбат ба сифат, таркиб, миқдор ва вазн муайян шуда бошад.

СТАНДАРТОӢ 1. ستندرتانی *ба* меъёр даровардан, ба навъи маҳсули ҷавобгӯи меъёри муайян ҷудо кардан.

СТАРШИНА 1. سترشینه *р.* рутбаи ҳарбӣ, ки аслан корҳои хоҷагидорӣ рота бар дӯши вай аст.

СТЕНОГРАММА 1. ستيناگرمه *ю.* *ниг.* зуднавишт.

СТЕНОГРАФИЯ 1. ستيناگرفيه *ю.* *ниг.* зуднависӣ.

СТЕРИЛИЗАЦИЯ 1. ستيريليزاسيه *лот.* дафъ кардани микробҳои зарарнок ва сирояткунанда, соф ва безараркунӣ (*мас.*, *обро*). 2. ба воситаи ҷарроҳӣ, ба бача зоидан ё зоёидан ноқобил гардонидани одам ё ҷорпо.

СТЕТОСКОП 1. ستيتاسکاپ *ю.* *тиб.* олати маҳсусе, ки духтурҳо ба воситаи он дил ё шуши беморро месанҷанд.

СТОМАТОЛОГИЯ 1. ستاماتالاجيه *ниг.* даҳонпизишкӣ.

СТОН/ИСТОН 1. استان *пасванди исмсоз, ки ба калма маънои афзунӣ он чизро дар ҷое медиҳад:* гулистон, кӯҳистон, ҷаманистон.

СТРАТЕГИЯ 1. سترتيگيه *ю.* 1. санъати ҷанг. 2. ҳунари роҳбарӣ, санъати роҳбарӣ.

СТРАТЕГӢ 1. سترتيگي *санъати ҷангидошта; муҳим.*

СТРАТОСТАТ 1. سترتاستت *лот.* кура барои парвоз ба стратосфера.

СТРАТОСФЕРА 1. سترتاسفيره *лот.* табақаи болои атмосфера – ҷавви ҳаво.

СТУДЕНТ 1. ستودينت *лот.* *ниг.* донишҷӯ.

СТУДИЯ 1. ستوديه *ит.* 1. коргоҳи рассом ё ҳайкалтарош. 2. мактаби ҳунаrpешагӣ. 3. муассисае, ки кинофилм тайёр мекунад. 4. хонаи маҳсул барои намоишҳои телевизионӣ.

СТЮАРДЕССА 1. ستيوارديسه *англ.* ходими ҳавопай-

мо, зане ки дар салони ҳавопаймо ба мусофирон хизмат мекунад.

СУ I // СУЪ а. سو//سو 1. бадӣ, зиён ва мазаррат. 2. бад; бадхоҳ.

СУ II // СУВ *шакли дигари сӯ(ӣ).*

СУАДО а. سعدا ч. саид.

СУБЪЕКТ лот. سبئكت 1. фалс. он ки идрок, фикр ва амал мекунад. 2. збиш. мубтадо. 3. шахс, кас, одам.

СУБЪЕКТИВИЗМ лот. سبئكتيويزم 1. фалс. равияи фалсафӣ, ки мавҷуд будани олами моддии беруниро инкор мекунад ва онро фақат дарки шури шахс мешуморад. 2. шахсият, ғарзнокӣ.

СУБЪЕКТИВӢ سبئكتيوى 1. хоси шахси муайян, хусусӣ, шахсӣ. 2. ғайри мунсифона, шахсӣ; баҳодиҳии субьективӣ (субьективона).

СУБОТ а. ثبات ниг. сабот.

СУБОТКОР ثبات کار 1. саҳт, маҳкам, мустаҳкам. 2. боирода, дар азмаш устувор.

СУБОТКОРӢ ثبات کاری 1. мустаҳкамӣ, саҳтӣ. 2. собитқадамӣ, боиродагӣ.

СУБОТКОРОНА ثبات کارانه собитқадамона,

СУБСТАНСИЯ лот. سبستنسياه фалс. 1. чавҳар, моҳият, асоси ҳамаи чиз ва ходисаҳо. 2. дар фалсафаи метафизикӣ моҳияти тағйирнаёбандаи ашъ.

СУБСТРАТ лот. سبسترت 1. фалс. асоси умумии ходисаҳои гуногун. 2. збиш. боқимондаи унсурҳои забони мағлуб дар таркиби забони ғолиб.

СУБТРОПИКӢ سبتراپكى мансуб ба субтропикҳо – ба минтақаи наздик ба тропикҳо (аз шимол ва ҷануб), ки обу ҳавояш гарм аст, минтақаи гармсер.

СУБУЛ а. سبل ч. сабил.

СУБУР а. ثبور вайронӣ; ҳалокат.

СУБУТ а. ثبوت исбот ва аниқ кардан; ба субут расидан собит шудан; ба субут расондан а) исбот кардан бо далелу ҳуҷҷатҳо; б) ба анҷом расондан, тамом кардан.

СУБӢҲ а. صبح кит. пагоҳӣ, субҳ, субҳгоҳ.

СУБҲ а. صبح 1. вақти сафед шудани рӯз, бомдод, сапедадам; субҳ то шом аз дамидани сапеда то фуру нишастани торикӣ, тамоми рӯз. 2. маҷ. оғоз, ибтидо, аввали саршавии чизе, субҳи

мурод, субҳи умед, субҳи шодӣ; субҳи содик пурра дамидани сапедаи сахарӣ; муқоб. субҳи козиб, ки нимаравшани пеш аз дамидани сапедаи ҳақиқист.

СУБҲА а. سبحة тасбеҳ, донаҳое, ки ба ришта кашида шудааст ва рӯҳониён теъдоди зикри Худованд карданро ба он мешумуранд.

СУБҲГОҲ(ОН) صبحگاهان//صبحگاه ниг. субҳдам.

СУБҲГОҲӢ صبحگاهى мансуб ба субҳгоҳ.

СУБҲГОҲОН صبحگاهان сахаргоҳон.

СУБҲДАМ صبحدم ҳангоми субҳ, бомдод, сапедадам.

СУБҲИДАМ صبحدم ниг. субҳдам.

СУБҲОН а. سبحان пок, муназзаҳ.

СУБҲОНА سبحانه хуроки субҳ.

СУБҲОНАЛЛОҲ سبحان الله калимаи нидо. 1. д. Худованд пок аст, муназзаҳ аст Худо! 2. аҷабо! (дар вақти изҳори тааҷҷуб гуфта мешавад).

СУБӢ а. سبع 1. аз ҳафт як қисм, ҳафтяк. 2. ҳафтяки Қуръон, Ҳафтяк.

СУВАР I а. صور ч. сурат I.

СУВАР II а. سور ч. сура.

СУВАРӢ а. صورى зоҳирӣ, берунӣ.

СУВАРНИГОР صورنگار нигорандаи суратҳо, сураткаш, офаринандаи пайкар ва чехраҳо

СУВВОЛ а. سوال ч. соил I.

СУВОР سوار ниг. савор.

СУВОРА سواره ниг. савора.

СУВОРӢ سوارى ниг. саворӣ.

СУГУСТАН سگستن ниг. сигустан.

СУҒБА سغبه кит. фирефта, фирефташуда, фиреб додашуда; масҳарашуда.

СУҒДӢ سغدى 1. мансуб ба Суғд, бошандаи Суғд. 2. забони суғдӣ, ки ба гурӯҳи забонҳои эронӣ шомил аст.

СУҒУД سغود замини нишебе, ки оби борон дар он ҷамъ шавад; ҷои обшор ва обод.

СУҒУР سغر зоол. ҷонвари гурбамонанди сурхчамӯй, ки аз пӯшташ пӯстин дӯзанд.

СУҒУРТА سغرتة ниг. бима; аз зарарӣ эҳтимолӣ бо пул таъмин кардани худ бо роҳи ҳақгузории мунтазам ба муассисаи дахлдор,

ки хангоми рӯй додани чунин зарар пардохти ҳаҷми маблағи зарарро ба ўҳда гирифтааст: **суғуртаи давлатӣ, суғуртаи иҷтимоӣ, суғуртаи молу мулк, суғуртаи ҳаёт.**

СУҒУРТАПУЛӢ پولى سوغرته маблағи суғурташаванда.

СУД I سود фоида, нафъ, манфиат; **суд бахшидан** нафъ доштан.

СУД II سود мақоми давлатӣ, ки мурофиаҳои шаҳрвандӣ ва ҷиноятиро мебинад, додгоҳ; **суди халқӣ, суди олий; ба суд додан касеро** ба рои мурофиа ба суд кашидан; **суд кардан.**

СУДА سوده *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **судан**; соидашуда, майдашуда; **намаки суда** намаки кӯфта, чун хока нармакарда; **суда шудан** а) дар асари соиш ва молиш нарма шудан; б) дар натиҷаи соиш хӯрда шудан (*мас., пойафзол*).

СУДАД *а. سود кит.* сардорӣ, пешвой, роҳбарӣ.

СУДАН سودن 1. молидан, ба ҳам молидани ду чиз, соидан. 2. соида нарма кардани чизе.

СУДБАХШ سودبخش нафъовар, фоиданок.

СУДБОЗ سودباز чанҷолӣ, тез-тез ба суд муроҷиаткунанда.

СУДБОЗӢ سودبازى: **судбозӣ кардан** бисёр ба суд рафтуой кардан аз пайи чанҷол, мурофиае ба судҳо даводаӣ кардан.

СУДДА I سده *кит.* остона.

СУДДА II سده *тиб.* бастагӣ ва гирифтагӣ, гирех, ки дар рӯдаҳо, рағҳо ва ғ. пайдо мешавад.

СУДӢ سودى *мансуб ба суд*, додгоҳӣ.

СУДМАНД سودمند фоиданок, натиҷадиҳанда, муфид.

СУДМАНДӢ سودمندى фоидагирӣ, фоиданокӣ.

СУДОБ سوداب *бот.* гиёҳи пудинамонандест, ки гулҳои зард дорад ва дар тиб ба кор меравад.

СУДОБӢ سودابى 1. *мансуб ба судоб*. 2. сабзранг; \diamond **ҷархи судобӣ** осмон.

СУДОВАР سود آور фоиданок, муфид.

СУДОНӢ سودانى 1. *мансуб ба Судон*. 2. аз табааи Судон.

СУДОӢ *а. صداع кит., тиб.* дарди сар.

СУДОӢПАЗИР پذير صداع тобовар ба дарди сар; сабур, батоқат.

СУДПАРАСТ سودپرست тамаъкор.

СУДПАРАСТӢ سودپرستى тамаъкорӣ.

СУДПАРАСТОНА سودپرستانه тамаъкорона.

СУДРА *а. صدره* 1. болои сина, сари сина. 2. синапӯш, синабандак.

СУДУР I *а. صدور* содир шудан, рӯй додан, воқеъ гардидан; **судур ёфтан** навишта шудан, содир гардидан (*мас., фармон*).

СУДУР II *а. صدور ҷ. садр.* 1. болонишинон. 2. *таър.* яке аз унвонҳои илмие буд дар аморати Бухоро, ки пас аз ўроқ, пеш аз садр ҷой дошт.

СУДХӢР سودخور он ки маблағеро бо гирифтани фоидаи зиёде ба қарз медиҳад.

СУДХӢРӢ سودخورى кори судхӢр, ки пул ба фоида медиҳад.

СУДШАВАНДА سودشونده он ки ҷинояти ў дар суд муҳокима мешавад.

СУДЯ سوديه 1. он ки суд мекунад, раиси суд; довар, додвар. 2. ҳакам дар бозиҳои варзишӣ, довар.

СУИЗАН(Н) *а. سوءظن* бадгумонӣ, гумони бад бурдан.

СУИИДОРА *а. سوءاداره кит.* бадрафторӣ, дар идора кардани коре; идоракунии бад.

СУИИСТЕЪМОЛ *а. سوءاستعمال* ба бадӣ кор фармудан, чизеро нобачо ва нодуруст ба кор бурдан.

СУИИСТИФОДА *а. سوءاستفاده* аз мансаб ё коре нодуруст фоида бурдан.

СУИҚАСД *а. سوءقصد* қасди бад; қасди ҷони касеро кардан, қасди куштан.

СУККОН I *а. سكان* дунболаи киштӣ; рули киштӣ.

СУККОН II *а. سكان ҷ. сокин.*

СУККОНДОР سكاندار идоракунандаи сукон, он ки дар сари суккони киштӣ меистад.

СУКНО *а. سكنى кит.* сокин будан, истиқомат; сукно доштан дар ҷое муқимӣ будан.

СУКР *а. سكر кит.* мастӣ, ҳолати мастӣ, мадхушӣ.

СУКРАНГЕЗ سكرنگيز масткунанда, мадхушкунанда.

СУКРОВАР سكر آور *ниг.* сукрангез.

СУКУН *а. سکون* оромӣ, қарор; *муқоб.* ҳаракат.

СУКУНАТ *а.* سکونت 1. иқомат, манзил кардан; сукунат доштан, муқимӣ будан дар ҷое. 2. оромӣ, хомӯшӣ.

СУКУРРА//СУКРА سكره косаи сафол.

СУКУТ سكوت хомӯш шудан, хомӯшӣ; **сукут кардан** хомӯш шудан, гап назадан, аз гап бозистодан; **сукут аломати ризо** (мақ.).

СУҚ I سوق *ғуфт.* кина; бухл, ҳасад, кина ва ҳасаде, ки гӯё аз касе ба каси дигар вақти хӯрок хӯрдан ё кори бобаракаташ мегузарад; **суқ** – **суқ кардан** бо молиш гӯё суқи даромадаро баровардан; **суқ афтодан**; **суқи чашм** аз нигоҳи ҳасадхӯронаи касе гӯё зараре дидан.

СУҚ II *а.* سوق *кит.* бозор.

СУҚБА *а.* ثقبه *кит.* сӯроҳ.

СУҚИ(Й)Я *а.* سوقيه аҳли бозор, аҳли хариду-фурӯш.

СУҚОТ *а.* سقاۃ *ҷ.* соқӣ.

СУҚУТ سقوط 1. афтиш, афтодан ба замин. 2. ҷойҳои афтода дар китоб ё вақти навиштан. 3. аз сари ҳокимият рафтани давлате ё мансабдори калоне; **суқути Салҷуқиён**. 4. аз даст рафтани ҷое (шаҳре) дар ҷанг.

СУЛ(Л) *а.* سل *кит.* шуш, рия.

СУЛАҲФОТ *а.* سلحفات *кит.* кашаф, сангпушт.

СУЛБ I *а.* صلب 1. сахт, шах, дурушт, сахтмодда. 2. устувор, мустаҳкам. 3. *мач.* мутаасиби гузаро, сахт, мутаассиб.

СУЛБ II *а.* صلب 1. тахтапушт, амуди ғикарӣ. 2. камар, пушт. 3. миёни чизе, мағзи чизе.

СУЛБИЯ *а.* سلبیه *кит.* пардаи чашм.

СУЛБӢ صلبى пуштикамарӣ, наслӣ, зурриётӣ; зотӣ; **фарзанди сулбӣ** фарзанди худӣ.

СУЛВАТ *а.* سلوت *ниг.* салват.

СУЛЛАМ *а.* سلم нардбон.

СУЛЛОБ صلاب *ғуфт.* 1. шакли кӯтоҳшудаи **устурлоб**. 2. *мач.* беруй, густох, бемулоҳиза.

СУЛМА(Т) *а.* ثلمه//ثلثе шикоф, рахна.

СУЛОЛА *а.* سلاله 1. насл, фарзанд, авлод. 2. хонадон: **сулолаи Сомониён**.

СУЛОЛАВӢ سلالوی *мансуб ба сулола.*

СУЛС *а.* ثلث *кит.* 1. сеяк, аз се як ҳисса. 2. навъи хати арабӣ.

СУЛСУЛ *а.* صلصل *кит.* фохта.

СУЛТОН *а.* سلطان 1. ҳоким, фармонраво, подшоҳ. 2. *таър.* унвони подшоҳон дар баъзе мамлакатҳои Шарқ.

СУЛТОНИӢ سلطانی 1. *мансуб ба султон*. 2. подшоҳӣ, салтанат.

СУЛУК *а.* سلوك *кит.* 1. роҳ рафтан, роҳ паймудан. 2. равиш, рафтор; муомила. 3. тарзи зиндагии аҳли тасаввуф, дарвешона ва парҳезгоронаи сӯфиён.

СУЛФА سلفه *тиб.* бемории узвҳои нафасгирӣ, садои раъшадоре, ки бо роҳи гулӯ барояд; **сулфай хушк** сулфа бе ҷудошавии балғам.

СУЛФАКАБУТАК سلفکبوتک *тиб.* касалии сулфа, ки асосан тифлон ба он дучор мешаванд, коклюш.

СУЛФАТ лот. سلفت *кит.* номи умумии намакҳои туршии ғугирд.

СУЛФИД лот. سلفيد номи умумии таркибҳои содаи ғугирд бо унсурҳои дигар.

СУЛФИДАН سلفیدن ба бемории сулфа мубтало будан, сулфа кардан.

СУЛФУР лот. سلفور яке аз унсурҳои кимиёвӣ, ки ранги зард дошта дар об ҳал намешавад.

СУЛФУРДОР سلفوردار маҳлули химиявие, ки дар таркибаш сулфур дорад.

СУЛУК *а.* سلوك *кит.* 1. рафтор, равиш. 2. дар тасаввуф тарзи рафтори сӯфиён; тариқат; **сайри сулук кардан** марҳилаҳои гуногуни тасаввуфро паймудан.

СУЛУҚ سلوق оҳани занҷирмонанди лаҷоми асп, ки вақти лаҷом задан дар даҳони асп меистад; **сулуқ хоидан(-и асп)**.

СУЛҲ صلح оштӣ; осоиштагӣ, амонӣ; *муқоб.* **чанг**.

СУЛҲДӢСТ صلحدوست тарафдори оштӣ ва осоиштагӣ, сулҳпарвар.

СУЛҲДӢСТӢ صلحدوستى кӯшиш ба ҳифзи оштӣ ва осоиштагӣ, сулҳпарварӣ.

СУЛҲДӢСТОНА صلحدوستانه бо сулҳу салоҳ.

СУЛҲИЯ صلحيه куллиётӣ ашъор, ки мазмуни сулҳ дошта бошад.

СУЛҲНОМА صلحنامه ҳуҷҷате, ки дар он шароити оштӣ ва сулҳ қайд ва сабт шудааст.

СУЛҲНОПАЗИР صلحناپذير чанҷоле, ки бо роҳи сулҳ (мусолима) рафъ кардана аз имкон берун аст, сулҳнашавада.

СУЛҲОВАР صلحآور он чи сулҳ меорад, оваран-

даи сулх; **нерӯҳои сулховар.**

СУЛҲПАРАСТ صلح پرست *ниг.* сулхдӯст.

СУЛҲПАРАСТӢ صلح پرستی *ниг.* сулхдӯстӣ.

СУЛҲПАРВАР صلح پرور *ниг.* сулхдӯст.

СУЛҲПАРВАРӢ صلح پروری *ниг.* сулхдӯстӣ.

СУЛҲТАЛАБ طلب *ба* сулх даъваткунанда, сулххоҳ.

СУЛҲТАЛАБӢ طلبی *амали* сулхталаб, сулххоҳӣ..

СУЛҲТАЛАБОНА صلح طلبانه сулх талабкарда, бо сулххоҳӣ.

СУЛҲХОҲ صلح خواه *ниг.* сулхталаб.

СУЛҲХОҲӢ صلح خواهی *барои* сулху оромӣ кӯшиш кардан.

СУЛҲФУРӮШ صلح فروش он ки бо нияти баде худро сулхчӯй вонамуд мекунад; **ин** сулхфурӯш дунёи бевафо.

СУЛҲЧӮ صلحو *ниг.* сулхталаб.

СУЛҲЧӮӢНА صلح جویانه *ба* тариқи оштихоҳӣ ва осоиштагӣ: **сиёсати сулхчӯна.**

СУЛҲЧӮӢ صلح جوی *тарафдори* сулху салоҳ.

СУМ سم *сумч, хонаи зеризаминӣ.*

СУМ(М) I سم *нохуни дасту пой чорпоён.*

СУМ(М) II *а.* سم *кит.* сӯрохии гӯш; гӯш.

СУМ(М) III *а.* صم *кар; сумму(н) букм кару гунг.*

СУМАЛАК سملک *ниг.* суманак.

СУМАН سمن *наб.* гулест сафедбарги хӯшбӯй, саман, ёсумин.

СУМАНАК سمنک *гуфт.* хӯрокии ҳалвомонанде, ки аз шираи донаҳои сабзонидашудаи гандум мепазанд (асосан дар Наврӯз), саман(н)у, суманак.

СУМАНБАР سمنبر *гуландом, хушрӯ, зебо, сафедтан.*

СУМАНБАРГ سمن برگ *ниг.* саманбарг.

СУМАНБӮ(Ӣ) سمنبوی (واسفی мӯй, зулф).

СУМАНСО(Ӣ) سمنسای *ниг.* самансо(ӣ).

СУМБА سنبه *ниг.* сунба.

СУМБАГӢ سمنبگی *ниг.* сунба.

СУМБОДА سنباده *ниг.* сунбода.

СУМБУЛ سنبل *ниг.* сунбул.

СУМБУЛА سنبله *ниг.* сунбула.

СУМДОР سمدار *чинси чорпоёне, ки сум доранд.*

СУМКАШ سمنکش *бадрафтор, гарданшах, (сифати хар).*

СУМКӮБ سم کوب *:сумкӯби асп шудан зери суми (лагади) асп мондан.*

СУМ(М)ОҚ سمناق *меваи туршмазаи қарақотмонанд, ки куфтаву соидашудаи онро ба хӯрок меандозанд.*

СУМ(М)ОТ سمنات *гуфт.* афт, башара, андом, қиёфа (тобиши таҳқирӣ дорад).

СУМРА *а.* سمره *тирарангӣ, қаҳварангӣ; гандумгунӣ.*

СУМТАРОШ سم تراش *олоти махсусе, ки наългарон пеш аз задани наъли нав суми аспро бо он тарошида тоза мекунанд.*

СУМУВ(В) *а.* سمو *кит.* баландӣ, иртифоъ.

СУМУМ سموم *ч.* самм.

СУМУТ I *а.* صوت *хомӯшӣ, хомӯш будан.*

СУМУТ II *а.* سموت *ч.* самт.

СУМЧ سمنج *хонаи зеризаминӣ; нақб; роҳи зеризаминӣ, сум.*

СУН سون *гуфт.* сӯй, чониб, тараф.

СУНАМИ *яп.* سمنی *мавҷҳои азими фалокатбор, ки дар натиҷаи зилзилаҳои зериобӣ, ғайрияти вулқонҳои зериобӣ ва ҷазираҳо пайдо шаванд.*

СУНБ سنب 1. *ниг.* сум(м) I. 2. *пошнаи пойафзол.* 3. *мач. пой.*

СУНБА سنبه *милаи оҳанине, ки бо он чизеро сӯрох кунанд ё милаи милтикро тоза кунанд; милтиқи сунбагӣ милтиқи қадимаи даҳанпур, ки борутро бо сунба ҷо мекарданд; сунба задан бо сунба тоза кардани мили камон, тӯп ва ғ.*

СУНБАГӢ سمنبگی *мансуб ба сунба.*

СУНБИДАН سنبیدن 1. *сӯрох кардан; кофтан, шикофтан.* 2. *бо сум помол кардан, зери по намудан, мачақ кардан.*

СУНБОДА سنباده *санги сайқал, санги махсуси сайқалдиҳӣ.*

СУНБОНИДАН سنبانیدن *ниг.* сунба задан.

СУНБУЛ سنبل 1. *ғиёҳи пиёзбеҳа, ки гули*

халқавори хушбӯй дорад. 2. *мач*. зулфи (мӯи) маъшука. 3. *ниг*. **сунбула**.

СУНБУЛА I سنبله хӯшаи чав, гандум *ва г.*

СУНБУЛА II سنبله 1. бурчи шашум аз 12 бурчи фалакӣ. 2. номи яке аз моҳҳои шамсӣ, ки ба август-сентябр рост меояд.

СУНБУЛИСТОН سنبلستان гулзори сунбул.

СУНГУР *т.* سنگر *ниг*. **сункур**.

СУНДУС *а.* سندس навъе аз дебо ва ҳарир, ки бисёр нафис ва нозук аст, тафта.

СУНИШ سونش резаҳои филизӣ, ки дар вақти сӯхон кардан мерезад, резгӣ, оҳансов.

СУНҚУР *т.* سنقر мурғи шикорӣ аз чинси чарғ, ки бисёр тезпар ва тезгир аст ва мурғи шикории подшоҳон будааст.

СУННАТ سنت *д.* 1. роҳ, равиш; одат. 2. ибодат ва маросими диние, ки пайравони мазҳаби суннат ва ҷамоат онҳоро ба ҷо меоварданд, вале ба ҷо овардани онҳо фарзу воҷиб нест; **аҳли суннат ва ҷамоат** пайравони мазҳаби сунний дар ислом. 3. урф, одат, расм, қоида; анъана: **тӯйҳои суннати**.

СУННАТГАРОӢ سنگراى пайравии шадид аз урфу одатҳо ва анъанаҳои мардумӣ, анъаналарастӣ, суннатпарастӣ.

СУННАТӢ سنتى *мансуб ба суннат*.

СУННИМАЗҲАБ سنى مذهب пайрави мазҳаби сунния дар ислом.

СУННИӢ سنى *мансуб ба суннимазҳаб*.

СУННОӢ صناع *ҷ.* **соней**.

СУНУФ صنوف *ҷ.* **синф**; **синфҳо**.

СУНӢХ I *а.* سنه зани писар, арӯс.

СУНӢХ II *а.* سنوح сонех шудан, рӯй додан, воқеъ шудан.

СУНӢ *а.* صنع эҷод, офариниш, он чи сохта шудааст.

СУНӢСОХТ صنعى ساخت он чи ба таври маснӯӣ сохта шудааст; қалбақӣ.

СУНӢӢ صنعى 1. он чи ба тақлиди асли чизе сохта шудааст. 2. сохта, ғайритабиӣ, дастӣ сохташуда; **гули сунӣ**, **табассуми сунӣ**, **холи сунӣ**, **шаршараи сунӣ**.

СУОЛ I *а.* سؤال 1. пурсиш. 2. дархост. хоҳиш, илтимос; **суолу ҷавоб** пурсиш ва посух; муколама.

СУОЛ II *а.* سعال *кит.* сурфа, сулфа.

СУПАРЕҒ سپرغ *кит.* хӯшаи ангур.

супор سپار 1. *асоси замони ҳозира аз супурдан ва супоридан*. 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои супоранда*: **андозсупор**, **пулсупор**.

СУПОР //СИПОР سپار чархишт (чорхишт).

СУПОРАНДА سپارنده он ки чизеро ба касе месупорад.

СУПОРИДАН//СУПУРДАН سپاريدن//سپردن 1. додан; **имтиҳон супоридан**, **ҷон супоридан**. 2. воғузор кардан, ҳавола намудан. 3. таслим кардан. 4. чизеро барои ниғаҳдорӣ (*ба ҷое, чизе*) додан.

СУПОРИШ سپارش 1. фармоиш, фармон. 2. кори фармудашуда; корфармой; **супориш додан (кардан)** иҷрои кореро ба касе воғузор кардан. 3. вазифа, вазифаи ба касе супоридашуда. 4. дарс, дарсе, ки бояд берун аз мактаб иҷро карда шавад.

СУПОРИШГАР سپارش گر *ниг.* **супоришдиҳанда**.

СУПОРИШДИҲАНДА سپارش دهنده 1. он ки супориш медиҳад, он ки фармойш медиҳад. 2. фармоишгар, фармоишдиҳанда.

СУПОРИШӢ سپارشى 1. супоришшуда, фармоишшуда. 2. фармоишӣ.

СУПОРИШНОМА سپارش نامه коғазе, ки дар он иҷрои коре ба касе воғузор карда ё фармуда шудааст.

СУП-СУРХ سپ سرخ *гуфт.* сурхи-сурх, сурхи баланд.

СУПУРДАН سپاردن *ниг.* **супоридан**; **ҷон супурдан** ҷон додан.

СУПУРЗ سپرز *ниг.* **испурз**.

СУР I سور 1. чашн, шодӣ. 2. зиёфат; тӯй.

СУР II سور яке аз навъҳои пӯсти кароқӯлӣ, ба ранги қаҳвай.

СУР III سور асп ё ҳаре, ки дар пушти худ аз ёл то дум хати сиёҳе дорад.

СУР IV سر *гуфт.* рондан, таъқиб кардан; **сур кардан** дунбола, пеш кардан

СУР V *а.* سور *кит.* девори қалъа, ҳисор ва ё шаҳр.

СУР VI *а.* صور *кит.* бук, шайпур, шохи дарунхорие, ки ба он медаманд ва аз он садо мебарояд; сурнай; **сури Исрофил** *д.* суре, ки он замон

аз фаро расидани рӯзи маҳшар хабар медиҳад.

СУРА سورة *д.* ҳар яке аз 114 боби (фасли) Қуръони маҷид.

СУРАЙЁ ثريا *нур.* 1. чанд ситораи хурд, ки дар як ҷо гала шуда меистанд ва як ситора барин менамоянд, Парвин. 2. баландии осмон.

СУРАЙЁМАКОН ثريا مکان *киноя аз* олиҷоҳ, баландмартаба.

СУРАЙЁМАҚОМ ثريا مقام *киноя аз* олидарача, баландмартаба.

СУРАЙЁСАРИР ثريا سرير *олитахт, олиҷоҳ; подшоҳи олимартаба.*

СУРАНҶОН سرنجان *ниг.* суринҷон.

СУРАТ *а.* صورت 1. шакл, намуд; намуди зоҳирӣ, киёфа; **сурат гирифтан** ба амал омадан, ба вуқӯъ пайвастан. 2. тавр, тарз; **ба сурати...** а) ба шакли...ба намуди..., ба ҳоли...; б) ба таври...; **дар сурати...** дар мавриди...; ба вақти..., дар ҳолати...; **дар ҳар сурат** ба ҳар ҳол, чи тавре ки набошад...; **дар ин (он) сурат** дар ин (он) маврид, ин (он) тавр ки бошад. 3. рӯй, чехра; **сару сурат** сару рӯй, афту башара. 4. тасвир, расм; **сурати девор** маҷ. чизи бечон, маҳрум аз рафтор ва ҷунбиш; **сурат кашидан** расм-нақши чизеро ба рӯи коғаз овардан; **сурат бастан** нақш ёфтан, ба тасаввур даромадан. 5. чигунагӣ, вазъ, кайфият; **сурати воқеа (ҳоли)** тафсили воқеа, чигунагии воқеа; 6. *риёз.* дар касри одӣ рақаме, ки болои хатча навишта мешавад (*мас., дар 2 ду сурат ва 5 маҳраҷ аст*).

СУРАТГАР صورتگر *сураткаш, рассом, мусаввир.*

СУРАТГАРӢ صورتگری *рассомӣ, наққошӣ, сураткашӣ.*

СУРАТГИР صورتگیر *суратбардор, аксгар, аккос.*

СУРАТГИРӢ صورتگیری 1. бо дастгоҳи суратгирӣ гирифтани расми чизе. 2. амал ва кори суратгир, суратбардорӣ.

СУРАТДОР صورتدار *расмдор (мас., китоб).*

СУРАТЗЕБ صورتزیب *он ки сурати хуб дошта ғангоми суратгирӣ сураташ зебо мебарояд.*

СУРАТКАДА صورت کده *нигористон, суратхона, ҷои суратбардорӣ, аксбардорӣ, аккосӣ.*

СУРАТКАШ صورتکش *рассом, мусаввир, суратгар.*

СУРАТКАШӢ صورت کشی *рассомӣ; кори рассом, суратгарӣ.*

СУРАТМАҶЛИС صورت مجلس *сабти хатии рафти ҷаласа, протокол.*

СУРАТНИГОР صورت نگار *ниг.* суратгар.

СУРАТНИГОРӢ صورت نگاری *ниг.* суратгарӣ.

СУРАТНОК صورت ناک *ниг.* суратдор.

СУРАТНОПАЗИР صورت ناپذیر *он чи ки иҷрои он ғайриимкон аст.*

СУРАТНОПАЗИРӢ صورت ناپذیری *имконнопазирӣ, иҷронашавандагӣ.*

СУРАТПАЗИР صورت پذیر *имконпазир, амалишаванда.*

СУРАТПАЗИРӢ صورت پذیری *имконпазир будан, иҷрошаванда.*

СУРАТПАРАСТ صورت پرست 1. зоҳирпарасти, шаклпарасти, зоҳирбин. 2. он ки чехраи зеборо дӯст медорад. 3. *маҷ.* бутпарасти.

СУРАТПАРАСТӢ صورت پرستی *ибодат кардан ба сурат ва ҳайкал, дӯстдории чехраи зебо; бутпарасти.*

СУРАТСОЗ صورت ساز *ниг.* суратгир.

СУРАТХОНА صورت خانه *ниг.* нигористон.

СУРАТҲИСОБ صورت حساب *мол.* ҳисоб, ҳисобнома, ҳисоби шахсӣ.

СУРАТЧИСТОН صورت چستان *муаммоёбӣ аз рӯи расм.*

СУРБ سرب *маъд.* филизи нисбатан нарми хеле вазнини хокистарранг, ки барои сохтани сочма, тир, ҳарфҳои матбаа ва ғ. ба кор меравад, кӯрғошим.

СУРБИН سربین *аз сурб сохташуда.*

СУРБӢ سربی *ниг.* сурбин.

СУРҒУЧ سرغوج *моддаи саҳти самғдоре, ки онро дар оташ нарм карда барои бастанӣ лифофаҳо ва пахш кардани мӯҳр ба кор мебаранд.*

СУРҒУЧӢ سرغوجی *марбут ба сурғуч; аз сурғуч.*

СУРИЁНӢ سوریانی 1. мансуб ба Сурия. 2. сокини Сурия.

СУРИН سرین *кафал, сон; дунба, қисми аз зону болои пой.*

СУРИНЧ سرنج *ниг.* суғур.

СУРӢ I سوری 1. сурх, сурхранг. 2. гули садбарги сурх.

СУРӢ II سوری қавми қадимаи эроннажоде дар Афғонистон.

СУРМА سرمе гарди сиёхранге, ки аз хокаи қалъагӣ бо омехтаи моддаҳои дигар сохта, онро барои зебӣ ва ё ҳамчун дору ба чашм мекашанд; **сурма хӯрдан** маҷ. гап назадан, сирреро ниҳон доштан.

СУРМАГУН سرمه گون *ниг.* **сурмаранг.**

СУРМАДОН سرمه دان зарфчае, ҳалтачае, ки дар он сурма нигоҳ медоранд.

СУРМАӢ سرمه ای *ниг.* **сурмаранг.**

СУРМАКАШ سرمکش он ки ба чашми худ ё дигаре сурма мекашад.

СУРМАКАШАК سرمکشک мили борике, ки бо он ба чашм сурма мекашанд.

СУРМАКАШӢ سرمه کشی сурма кашидан.

СУРМАНОК سرمه ناک сурмакашида.

СУРМАРАНГ سرمه رنگ монанди сурма, сиёхранг, ба сони сурма сиёх.

СУРМАСО سرمه سا 1. сурмакашида. 2. монанди сурма.

СУРМАСОН سرمه سان *ниг.* **сурмаранг.**

СУРМАФОМ سرمه فام *ниг.* **сурмаранг.**

СУРМАХОК سرمه خاک хоки маҳин, хоки соида.

СУРМАЧӢБ سرمه چوب мили сурмакашӣ, миле, ки бо он ба чашм сурма мекашанд.

СУРНАӢ سرنӣ нойи сур, сурной, ки дар тӯй, чашн ва идҳо ба ҳамроҳии созҳои дигар менавозанд.

СУРНАӢНАВОЗ سرنی نواز он ки сурнай менавозад.

СУРНАӢНАВОЗӢ سرنی نوازی сурнай навохтан, навозиши сурнай.

СУРНАӢЧА سرنیچه найи хурд.

СУРНАӢЧӢ سرنیچی *ниг.* **сурнайнавоз.**

СУРНОӢ سرنائی 1. сурнайнавоз. 2. сурнайнавозӣ.

СУРНОӢ سرنای *ниг.* **сурнай.**

СУРОБ سراب 1. намуд, шакл, поза. 2. намуди чизе, ки дар торикӣ ва ё туман аз дур ба назар менамояд.

СУРОҒ سراغ 1. чустучӯ, пурсуков, пурсиш (*ҷои чизе, ё касеро*) хабаргирӣ. 2. нишон, аломат, дарак, хабар; **суроғ доштан** аз чизе нишону ҷои чизеро доништан, хабардор будан; **суроғ кардан** пурсучӯ кардан, пурсон шудан; кофтан; **суроғу пай кардан** ҷою хабари касеро ҷустан.

СУРОҒА t. سراغه *ниг.* **нишонӣ.**

СУРОН سران *гуфт.* бо шавқун ва ғалоғулаву доду фарёд, ҳамдигарро пеш кардан.

СУРОСУР سراسور *гуфт.* гурезогурез ва таъкиб.

СУРОХ a. صراح *ки.* 1. холис, бегаллу ғаш, беолиш. 2. номи китоби луғате аз арабӣ ба тоҷикӣ.

СУРОХӢ صراحی кӯза ё шишаи гардандарози махсус барои шароб.

СУРРА a. صره *кхн.* ҳамёни тангаву тилло.

СУРРИЯ(Т) a. سريه//سريت зани ғайриникоҳӣ; канизаки махсус барои айшу ишрат ва ҳамхобагӣ.

СУРУ سرو *ки.* шохи гов, буз ва ғ., сарун.

СУРУД سرود 1. хониши одам ё парандаҳо, нағма, тарона; **суруд гуфтан** тарона хондан, ҳофизӣ кардан. 2. шеър, ки махсус барои сароидан гуфта шудааст: **суруди озоӣ.**

СУРУДА سروده 1. сифати феълӣи замони гузашта аз сурудан. 2. шеър: **сурудаҳои шоирони халқӣ.**

СУРУДАН سرودن 1. суруд хондан, нағмасарой кардан, бо оҳанг хондан. 2. маҷ. хониши парандагон. 3. шеър гуфтан.

СУРУДГӢӢ سرودگوئی овозхонӣ, нағмасарой, ғазалхонӣ.

СУРУДДӢСТ سرود دوست он ки дӯстдори сурудхонӣ бошад.

СУРУДНАВИС سرودنويس шоире, ки шеърҳои суруданӣ (тарона) менависад.

СУРУДНАВИСӢ سرودنویسی суруд навиштан, суруднависӣ кардан.

СУРУДСАРО(Ӣ) (سرودسرای) *ниг.* **сурудхон.**

СУРУДХОН سرودخوان он ки бо оҳанг суруд менамояд, ҳофиз.

СУРУДХОНӢ سرودخوانی ҳофизӣ, ғазалсарой, овозхонӣ.

СУРУК سروک рама, рамаи бузу гӯсфанд.

СУРУН سرون *ниг.* **сурин.**

СУРУР *а.* سوروшодӣ, хурсандӣ, шодмонӣ, нишот.

СУРУРАНГЕЗ سرورانگيزшодибашш, хурсандиовар.

СУРУРБАХШ سروربخشхурсандкунанда, шодиоовар.

СУРУРОВАР سرورآور *ниг.* **сурурбахш.**

СУРҮШ سوروш *кит.* фариштаи пайғомовар; фаришта.

СУРФА I سرفهсадои раъшадоре, ки ба сабаби сармохӯрдагӣ ва бемории шуш ва аъзои нафасгирӣ аз сина ва гулӯ мебарояд, сулфа.

СУРФА II سرفه *гуфт.*, *ниг.* **суфра** 1.

СУРФИДАН سرفيدансурфа кардан.

СУРХ سرخ 1. ба ранги хун, қирмизӣ, гулгун; **гули сурх**, **шароби сурх**. 2. *кхн.* мансуб ба инқилоби октябр ва ба соҳти шуравӣ: **аскари сурх**, **байраки сурх**, **инқилоби сурх**, **чойхонаи сурх**; **калтақдорони сурх** номи дастаҳои фидой дар Тоҷикистон, ки ба муқобили аксулинқилобчиён меҷангиданд; **корвони сурх** қатори воситаҳои нақлиёт, ки молҳои зарури аҳолиро меоварданд ё ҳосили навро аввалин шуда ба марказҳои қабул мебурданд; **тӯи сурх** таър. ҷашни арӯсие, ки на бо урфу одати суннатӣ, балки бо тартиботи нави шӯравӣ гузаронида мешуд; **сурх кардан** а) ба ранги сурх даровардан, ранги сурх (сурхӣ) молидан (*мас.*, *занҳо лаби худро*); б) *мач.* касеро ба хичолат монандан; **сурх шудан** а) ба ранги сурх даромадан; б) дар оташи тафсон пухта кабоб шудан (*мас.*, *гӯшт*); в) *мач.* шарм доштан, хичолат кашидан; **сурх шудани ҷашм** сурхӣ дамидан ба сафедаи ҷашм аз бедорхобӣ ё беморӣ; **сурху сафед шудан** ба касе дар баҳс дар сари масъалае баҳсу мунозира кардан; оташин шудан, гап гурехтан байни ду кас; **сурх шудан, сафед шудан** ба изтироб афтодан, аз ҳаяҷон тағир ёфтани ранги рӯй; **забони сурх** гапи бемулоҳиза ва бемаврид гуянда (*сифати забони бад*); **забони сурх сари сабзро медиҳад барбод** (*зарб.*); **бо рӯи сурх** бе хичолатмандӣ ва бе кӯтаҳзабонӣ, сарбаландона.

СУРХАК سرخک 1. сурхтоб, ба сурхи моил (*ранг*). 2. як навъ ангури тезпазак. 3. як навъ гандум. 4. *тиб.* бемории гузарандае дар бачагон (сурхча, сурхакон).

СУРХАКОН سرخکان *ниг.* **сурхак** 4.

СУРХБЕД سرخبیدнавъе аз дарахти бед; мачнунбед.

СУРХБИНӢ سرخبینӣон ки бинияш ҳамеша сурх бошад.

СУРХЗАМИН سرخ زمینзамине, ки хокаш сурхранг аст.

СУРХИНА سرخينهсурхтоб, сурхча (*ранг*).

СУРХИНАРӮӢ سرخينهرویон ки ранги рӯяш ба сурхӣ моил аст.

СУРХӢ سرخی 1. сурхрангӣ. 2. ранги сурх барои хатнависӣ. 3. гоза, гулгуна, ки занҳо ба рухсора моланд; **сурхӣ давидан** ба рӯй аз ҳаяҷон, шодӣ *ва г.* сурхчатоб шудани рӯй.

СУРХМӮӢ(Ӣ) سرخمويон ки мӯи ба сурхӣ моил дорад.

СУРХНОӢ سرخنای *ниг.* **сурхрӯда.**

СУРХОБ I سرخاب 1. оби сурх, оби лойолуд. 2. гулгуна, гоза, сурхӣ, ки занҳо ба рухсора ме-моланд.

СУРХОБ II سرخابнавъе аз мурғобии сурхранг, харчал.

СУРХПӮСТ سرخپوستон ки пӯсти баданаш сурхранг бошад.

СУРХПӮШ سرخپوشон ки либоси сурх дар бар дорад.

СУРХРАНГ سرخرنگба ранги сурх.

СУРХРӮДА سرخروده *анат.* рӯдаи пайвасткунандаи меъда ва даҳон, сурха.

СУРХРИШ سرخ ریشдорои риши сурхранг; он ки риши худро бо ҳино ранг кардааст, он кӣ ришашро хизоб кардааст.

СУРХРӮӢ سرخروي 1. он ки ранги рӯяш моил ба сурхист. 2. *мач.* баобрӯ, баъътибор, сарбаланд, боифтихор; **сурхрӯӣ шудан** аз хичолатмандӣ баромадан, аз забонкӯтоҳӣ баромадан.

СУРХРУХСОР سرخرخسار *ниг.* **сурхрӯӣ.**

СУРХТОБ سرختابба сурхӣ моил, сурхранг.

СУРХХОК سرخ خاک *ниг.* **сурхзамин.**

СУРХХӢ سرخها *таър.* шӯравиён; аскарони сурхи шуравӣ.

СУРХЧА سرخچه 1. ба сурхи моил, сурхтоб. 2. *тиб.* касалии гузарандаи бачагон, ки дар бадан доначаҳои сурх мебарояд, сурхак, сурхакон.

СУРХЧАТОБ سرخچهتابсурхча, моил ба сурхӣ, сурхтоб.

СУРХЧАШМ سرخ چشم 1. он ки чашмаш сурх аст. 2. *мач.* маст; ошиқ.

СУРХЧЕХРА سرخ چهره *ниг.* сурхрӯй.

СУРЪАТ *а.* سرعت 1. тезӣ, зудӣ дар рафтор ва фаъолият, дараҷаи тезии ҳаракати чизе ё коре; **ба суръат** ба тезӣ, бо шитоб. 2. дар механика нисбати роҳи тайкардаи ҳисм ба воҳиди вақт.

СУРЪАТАФЗО سرعت افزا *ниг.* суръатфазо.

СУРЪАТНОК سرعت ناک босуръат, тез.

СУРЪАТНОКӢ سرعت ناکӣ суръат, тезӣ, зудӣ.

СУРЪАТФАЗО سرعت افزا суръатбахшанда, таъвиятдиҳандаи суръат.

СУРЪАТФИЗО سرعت فرا *ниг.* суръатфазо.

СУС I سوس *бот.* растании хурӯи зардгулест, ки дар решааш ғуддаҳо мерӯяд, бия; **суси талх** суси барғҳояш хокистарӣ ранги ғуддаҳояш хеле талх, ки ба ғайр аз сӯхтан ба чизе кор намеояд; **суси ширин** суси барғҳояш сабзи баланди сурхчатоб, ки ғуддаҳои решааш ширин мешавад ва шираи он дар тиб ба кор меравад, ширинбия.

СУС II سوس *кит., зоол.* шапалаки майдаи зараррасон, ки матоҳҳои пашмиро меҳӯрад ва ба ғалладона меафтад, қуя, митта.

СУСЗОР سسزار биязор, макони бия.

СУСМОР سوسمار *зоол.* чонвари хазандаи бада-наш дарозрӯяи думдароз, калтакалос.

СУСТ 1. беҳол, беқувват, бемадор, заиф. 2. оҳиста, камсуръат; *муқоб.* **тез**, **сареъ**. 3. он чи таранг кашида нашуда бошад; *муқоб.* **сахт** **кашидашуда**, **таранг**; **суст мондан** сахтгирӣ накардан дар коре, пешгирӣ накардан, аҳамият надодан, бепарвой кардан дар коре; **суст омадан** муқобилат накардан, шиддат ва қатъият нишон надодан; **суст шудан** а) беҳол, бемадор шуда мондан; б) камшавии шиддати чизе; беқатъиятӣ дар коре.

СУСТАҚИДА سست عقیده *ниг.* суствътикод.

СУСТАНДЕШ سست اندیش кундзехн, дар мулоҳи заронӣ дарангқунанда; каммулоҳиза.

СУСТАРКОН سستار کان он чи дар болои поя ва ё сутунҳои номустаҳкам қарор дорад, он чи пояхову бунёдаш заиф аст, ноустувор.

СУСТАСОС سست اساس он чи далелу бурҳони котеъ надорад.

СУСТАХД سست عهد он ки дар қавли худ устувор

ва пойдор нест; паймоншикан.

СУСТАХДӢ سست عهدӣ бевафой, ваъдахилофӣ.

СУСТБОЗУ سست بازو заиф, камқувват, он ки бозуи қавӣ надорад.

СУСТБУНӢД سست بنياد он чи таҳкурсии мустаҳкам надорад; ноустувор, номаҳкам.

СУСТГАРД سست گرد оҳистагард; сустрфтор; *муқоб.* **тезграфтор**.

СУСТГИРӢ سست گیری мусолиҳакорӣ дар диққат ва назорат ба корҳо; *муқоб.* **сахтгирӣ**.

СУСТДИЛ سست دل 1. дили суст, дили дардманддошта, он ки кори дилаш ғайримӯтадил ва суст аст. 2. *мач.* беғайрат, сустирода.

СУСТИРОДА سست اراده камирода, беқатъият, ноустувор дар кор.

СУСТИРОДАГӢ سست ارادگی ноустуворӣ, камиродагӣ.

СУСТӢ سستی 1. камқувватӣ, беҳолӣ, нотавонӣ; заъф, очизӣ. 2. мусоҳилакорӣ, ноустуворӣ, сахлгирӣ; таъхир. 3. кундӣ ва оҳистагӣ (дар кор, рафтор). 4. мулоимӣ, мулоимтабиатӣ, нармхӯӣ; **сусти кардан** а) мусоҳила кардан, сахл гирифтан; б) тезу чаккон набудан.

СУСТКАМАР سست کمر он ки чимоъ карда натавонад, бемиён, бепушт.

СУСТКОР سست کار танбал, коҳил; *муқоб.* **чаққон**, **чобук** (*дар иҷрои корҳо*).

СУСТКОРӢ سست کاری кундӣ ва оҳистагӣ дар иҷрои коре.

СУСТКӢШ سست کوش суствсаъӣ, суствкор, беғайрат, мусоҳилакор.

СУСТҚАДАМ سست قدم 1. он ки оҳиста роҳ меравад, оҳистарав. 2. суствкор.

СУСТМАҒЗ سست مغز камақл, ноқисақл; бедимоғ.

СУСТМИЗОЧ سست مزاج *кит.* камқатъият, камирода; ноустувор.

СУСТНИХОД سست نهاد *ниг.* суствбунӢд.

СУСТОВОЗ سست آواز он ки овози пасти тез ҳасташаванда дорад.

СУСТПАЙ سست پی *киноя аз* суствбунӢд; ноасл, пастнажод.

СУСТПАЙМОН سست پیمان *ниг.* суствхд.

СУСТРАВ سست رو *ниг.* суствгард.

СУСТРАГ سست‌رگ *киноя аз беаҳамият, бегайрат, бепарво.*

СУСТРОЙ سست‌رای *сустандеш, хомфикр, камфаросат.*

СУСТҲАРАКАТ سست‌حرکت 1. суsт ҳаракаткунанда. 2. суsткор.

СУСТҲАРАКАТӢ سست‌حرکتی *исми амал аз суsт-ҳаракат.*

СУСТҲИММАТ سست‌همت *сустирода, бечуръат.*

СУСТҶАВЛОН سست‌جوان *суsтҳаракат, суsт-рафтор.*

СУСТШАВӢ سست‌شوی 1. дар ҳаракат пастшавӣ. 2. заифшавӣ, очиз шудан.

СУСТӢТИҚОД سست‌اعتقاد *он ки Ӣтиқод надо-рад; ноустувор.*

СУТ سوت *хуштак; гудок; суt задан хуштак ка-шидан.*

СУТОМ سوتام *ки. андак, кам.*

СУТРА ستره *ки. либос, пӯшок.*

СУТУДА ستوده *ниг. ситуда.*

СУТУДАГУЗИН ستوده گزین *он ки интиҳобаш писандида аст, некинтиҳоб; муқ. ситудагузин.*

СУТУДАН ستودن *ниг. ситудан.*

СУТУДОН ستودان *дахма, гӯрхонаи габрон, гӯрхонаи оташпарастон; гӯристон.*

СУТУН ستون 1. чӯби ғафси дароз, ки онро рост мегузоранд ва он сакфро нигоҳ медорад; (*су-тун сангӣ, хиштіӣ ва оҳанӣ ҳам мешавад*), поя; **СУТУНИ** **КИШТӢ** чӯби ғафси баланд дар киштиҳо. 2. қатораҳои як саҳифаи рӯзнома ё китоб. 3. *мач*, пуштибон, пуштупаноҳ, ҳимоя; воситаи пойдорӣ чизе.

СУТУНБАНДӢ ستون‌بندی *матнро дар чадвал чо додан, ба сутунҳо ҷудокунии матн.*

СУТУНГӢША ستون‌گوشه *сутун ва пояҳои кунҷӣ.*

СУТУНДОР ستون‌دار *бинои сутундошта.*

СУТУНМӢХРА ستون‌مهره *риштаи устухонҳои ҳалқашакл, ки дар инсон аз тағи гардан то миён ҷо дорад ва аз 33 мӯҳра иборат аст.*

СУТУНЧА ستونچه *сутуни майда; хатчаҳои аму-дии чадвал.*

СУТУР I ستور *ки. чорпои саворӣ ё боркаш, чун асп, хар, хачир.*

СУТУР II ستور چ. **сатр** (сатрҳо); **роқими сутур**

нависандаи ин сатрҳо.

СУТУРА ستوره *устура, теғи мӯйсартарошӣ, покӯ.*

СУТУРВАН//САТАРВАН سترون *зане, ки кӯдак намезояд, зани нозо, ақим.*

СУТУРГ سترگ *ки. 1. бузург, калон. 2. қавӣ, тануманд.*

СУТУРГӢ سترگی *бузургӣ ва ҳайбат.*

СУТУРГОҲ سترگاه *ки. истабл, тавила, аспхона.*

СУТУРДАН ستردن *тарошидан, пок кардан (муй-ро); кӯр кардан (хатро).*

СУТУРЛОБ//СИТУРЛОБ يو. صطربلاب//سترلاب *шакли дигараш устурлоб.*

СУТУРЛОБДОН//СИТИРЛОБДОН صطربلاب‌دان *муначчим, ҳайатшинос, ситорашинос.*

СУТУРЛОБНИГАР سطرلاب‌نگر//صطربلاب‌نگر *му-наччим, ситорашинос, расадкунанда.*

СУТУРЛОБСАНҶ سطرلاب‌سنج//صطربلاب‌سنج *ниг. сутурлобнигар.*

СУТУХОН ستوخوان *(шакли шеърӣ) ниг. устухон.*

СУТХОН ستخوان *устухон (шакли шеърӣ).*

СУТӢХ I ستوه *ки. 1. дилтангӣ, дармондагӣ, малуӣ; ба сутӢх омадан ба танг омадан, безор шудан; 2. озор, хастагӣ; сутӢх додан ранҷ расонидан, азоб додан.*

СУТӢХ II ا. سطوح ч. **сатҳ**.

СУТӢЪ ا. ستوع *ки. боло рафтан ва паҳн шудан (гарду губор).*

СУУБАТ ا. صعوبت *ки. сахтӣ, душворӣ, мушкилӣ.*

СУУД I ا. صعود *ки. баромадан ба боло, боло рафтан.*

СУУД II ا. سعود ч. **саъд**.

СУФ I ا. صوف *порчаи нахии сафед барои либос-вории так ва ғ.; суфи хом суфи дастибоф.*

СУФ II ا. صوف: **суфу куф кардан** د. дуохонии азоимхонон.

СУФА صفة *нишастангоҳе, ки дар пеши хонаҳо ё дар майдонҳои боғ аз замин баландтар (бештар аз лой) сохта мешавад.*

СУФАКӢХ صفة کوه *ҷуғр. ҷое, қитъае, ки аз сатҳи баҳр нисбат ба ҳамвориҳои дигар баландтар воқеъ гашта ва аз атрофи худ бо ҷарӣ ва шахҳо бурида шудааст.*

СУФАРО *а.* سفر *ч.* сафир.

СУФАСТОЙ سوفستاي чараёни фалсафӣ дар Юнони қадим, ки олам ва мавҷудотро ҳаёли ва мавҳум медонистанд.

СУФЛ *а.* ثقل 1. дурда, таҳнишаста. 2. ахлот.

СУФЛӢ I ثقلӣ дурдӣ.

СУФЛӢ II سفلى *ниг.* сифлӣ.

СУФМОҲӢ سفماهى як намуд моҳии паҳн-шикам, судак.

СУФОЛ//СИФОЛ//САФОЛ سفال зарфи гилӣ, ки дар хумдон пухта шудааст (*мас., коса, кӯза, гулдон ва ғ.*)

СУФОЛИН سفالين *мансуб ба суфол;* сафолӣ.

СУФОЛӢ//СИФОЛӢ//САФОЛӢ سفالى *мансуб ба сафол;* сафолин.

СУФПӢШ صوفپوش *кит.* 1. он ки суф пӯшад пашминапӯш (либоси сӯфиён). 2. сӯфӣ, дар-веш.

СУФР *а.* صفر миси зард, ҳариру суфру тилло оҳану мису тилло.

СУФРА سفره 1. дастархон. 2. пӯсте, ки дар он ҳамир рост кунанд; суфраи мешӣ; **дил (сина)-и худро пеши касе суфра кардан** замири дили худро ба касе гуфта додан, чизеро аз касе пинҳон накардан.

СУФРА(Т) *а.* صفره // صفرت зардӣ.

СУФРАМОҲӢ سفرهماهى гурӯҳе аз моҳиҳои бол-дори паҳншикам.

СУФТ سفت *кит.* 1. китф, дӯш, шона; ёлу суфт китфу гардан(-и асп). 2. сӯроҳ, раҳна; сӯроҳи сӯзан. 3. *мач.* паҳлу, бари чизе: **суфи кӯх.**

СУФТА سفته 1. *сифати феълии замони ҳозира аз суфтан.* 2. сӯроҳ кардашуда. 3. *гуфт.* ҳамвор, чилодор, шаффоф; **санги суфта** санги ҳамвор. 4. *мач.* тир, пайкони тир. 5. тез, тезкарда, тезнӯг: суфта кардан а) ҳамвор кардан; б) чилодор кардан; в) сӯроҳ кардан.

СУФТАГАР سفتگر касе ки марворид, марҷон ва гайраро соида суфта ва сӯроҳ мекунад.

СУФТАГАРӢ سفته گرى амал ва кори суфтагар.

СУФТАГӢШ سفته گوش *кит.* 1. он ки гӯшаш сӯроҳ карда шудааст, сӯроҳгӯш. 2. *мач.* фармонбардор, гулом.

СУФТАКУНАНДА سفته کننده *ниг.* суфтагар.

СУФТАН سفتن 1. сӯроҳ кардан; **дурр суфтан** а)

марворидро барои ҳамел кардан дар ришта сӯроҳ кардан; б) *мач.* сухани зебои пурмаъно гуфтан, шеър гуфтан. 2. соида шудан; соида ҳамвор шудан, шаффоф шудан.

СУФУЛ *а.* سفول пастӣ, чуқурӣ, умқи чизе.

СУФУН *а.* سفون *ч.* сафина.

СУФУФ *а.* صفوف *ч.* саф.

СУФФА صفه *ниг.* суфа.

СУФЧА سوفچه *кит.* шӯшаи тилло ва ё нуқра; ре-зай тилло ё нуқра.

СУХ سوخ *кит., ниг.* пиёз.

СУХАН سخن гап, калом, гуфтор; **сухани бемаънӣ** сухани бемағз; **сухани обдор** гапи таъсирбахш, гапи фасеҳу балеғ; **сухани охири** а) сухани баъди ҳамаи гапҳо гуфтаи касе; б) сухани баъди музокира ва фикрронихо эродкардаи соҳиби маърӯза; **сухани подарҳаво (ҳавой)** га-пи беасос, гапи бедалелу субут; **сухани сарба-ста** гапи мубҳам ва муғлак, гапи муаммоомез; **сухани талх** гапи нешдор, гапи ногувор; **суха-ни сахт** гапи тунду тез, гапи сахт таъсирку-нанда; **сухани ширин** гапи дилнишин, гапи бо мулоимат гуфташуда, гапи нағзу форам; **ба сухан баромадан** дар маҷлис ё ҷамъомаде ба-ромада гап задан; **сухани касеро буридан** гуф-тори касеро қатъ кардан, ба охир расонидани сухани касе фурсат надода ба гап даромадан; **сухани касеро гардондан** илтимоси касеро рад кардан; **сухан гирифтан** ба сухангӯй дар маҷлис иҷоза хоستان; **ба сухан даромадан** гап сар кардан; **ба сухани касе даромадан** ба гуф-таи касе итоат кардан, гапи касеро қабул ва иҷро кардан; гапдaro будан; **сухани касеро аз даҳонаш гирифтан** сухани касеро бурида худ ба гап даромадан, сухани касе тамом нашуда ба гап даромадан; **сухан додан** дар маҷлисе ба касе навбати суханронӣ додан; **доди сухан до-дан** бо маҳорати баланд сухан гуфтан, хеле фасеҳу маънодор гап задан; **сухани касеро ба замин задан (андохтан, мондан)** ба гапи касе эътибор надодан, гуфтаи касеро ба инобат нагирифтан; **сухан кардан** гап задан; **сухан кушодан** дар бораи чизе гап сар кардан, аввал-ин шуда дар масъалае гап ба миён овардан; **аз сухан мондан** гап зада натавонистан (*мас., одами бемор дар ҳолати назъ*); **сухан ба (дар) даҳон мондан** гапи касе ногуфта, нотамо-мондан; **ба сухани касе лаб мондан** гапи касе-ро тасдиқ ва таъкид кардан, гуфтаи касеро қувват додан; **сухан ба миён овардан** дар бо-раи масъалае гап кушодан; **сухан пурсидан (хостан)** барои суханронӣ дар маҷлисе иҷозат талабидан; **сухан рафтан** дар бораи чизе зикр ёфтани чизе, гап сар шудан дар бораи чизе;

сухан рондан гап задан; **сухани касеро шика-стан** гапи касеро рад кардан, гуфтаи касеро қабул накардан; **ба сухан (гап) чома пӯшондан** бо обу ранг гап задан, гаперо бо алфози пуртумтарок ифода кардан, муболиға ба кор бурдан.

СУХАНБОЗ سخن باز 1. бо сухан моткунанда, чар-бзабон. 2. беҳудагӯй, лофзан.

СУХАНБОЗӢ سخن بازی суханони бечавобу мот-кунанда гуфтан, лофзанӣ кардан.

СУХАНБОФ سخن باف суханпардоз, сухандон.

СУХАНБОФӢ سخن بافی суханпардозӣ, сухан-донӣ.

СУХАНВАР سخنور 1. соҳиби гуфтори фасеҳу балеғ, гапдону наттоқ, хушгуфтор. 2. шоир, адиб.

СУХАНВАРӢ سخنوری сухангӯй бо фасохату балоғат, суханорой, суханвар будан.

СУХАНВАРОНА سخنورانه шоирона, аз рӯи суханварӣ.

СУХАНГАР سخن گر суханвар, гӯяндаи сухани фасеҳ ва балеғ; нотиқ.

СУХАНГУЗОР سخن گزار сухангӯй, гӯянда.

СУХАНГУСТАР سخن گستر тафсиркунандаи су-хан; суханпардоз, суханвар.

СУХАНГУСТАРӢ سخن گستری суханварӣ, шоирӣ.

СУХАНГӢ(Ӣ) سخنگوی(ی) 1. гапзананда, гӯянда; гапзан, нотиқ; **лаъли сухангӯ маҷ.** лаби маҳбуба. 2. шорех, муфассир; **сухангӯи дафта-ри матбуот** (маъмулан дар назди вазорати корҳои хориҷӣ).

СУХАНГӢӢ سخن گوئی наттоқ, гапзананда, маъ-рӯзакунанда.

СУХАНДАРОӢ سخن درائی сухангӯй, сухансарой, ба сухангӯй оғоз кардан.

СУХАНДАРОӢ سخن درای сухангӯй, сухансарой.

СУХАНДОН سخن دان 1. гапдон, гапзан; сухан-санҷ. 2. адиб, шоир.

СУХАНДОНӢ سخن دانی гапдонӣ, расидан ба қадри сухани баланд, моҳир дар таҳрир ва таҳияи матн.

СУХАНДӢУСТ سخن دوست дӯстдори суханони ба-деъ.

СУХАННОШУНАВ سخن ناشنو он ки маслиҳат ва насихатро ба инобат намегирад, гапногир.

СУХАННОШУНАВӢ سخن ناشنوی насихату панд-ро гӯш накардан, гапногирӣ.

СУХАНОВАР سخن آور ниг. суханвар.

СУХАНОРО(Ӣ) سخن آرای(ی) он ки хубу фасеҳ гап мезанад ё менависад, суханвар.

СУХАНОРОӢ سخن آرائی амалу сифати суханоро.

СУХАНОФАРИН سخن آفرین кит. эҷодкунандаи сухан; шоир.

СУХАНПАЙВАНД سخن پیوند суханвар, нозими сухан, шоир.

СУХАНПАРАСТ سخن پرست парастандаи сухан, дӯстдори каломи бадеъ.

СУХАНПАРВАР سخن پرور суханвар, шоир.

СУХАНПАРВАРӢ سخن پروری суханварӣ, шоирӣ.

СУХАНПАРДОЗ سخن پرداز ниг. суханоро.

СУХАНПАРДОЗӢ سخن پردازی суханорой, зебо сухан гуфтан; ородихии сухан, суханварӣ.

СУХАНПАРДОЗОНА سخن پردازانه суханпардозӣ карда гап задан.

СУХАНПАРОКАНӢ سخن پراکنی 1. сухангӯй, су-хан гуфтан. 2. паҳши гуфтор ба воситаи барномаҳои радиой.

СУХАНРЕЗА سخن ریزه киноя аз сухани пуч, суха-ни бемағз.

СУХАНРОН سخنران 1. гапзананда, гӯянда. 2. нутқкунанда, нотиқ, сухангӯй.

СУХАНРОНӢ سخنرانی гапзанӣ, нотиқӣ, гӯян-дагӣ.

СУХАНСАВОР سخن سوار киноя аз суханвар, нотиқи моҳир.

СУХАНСАНЧ سخن سنج 1. гапфаҳм, гапшинос. 2. адиб, мунаққид, адабиётшинос.

СУХАНСАНЧӢ سخن سنجی сухандонӣ, расидан ба қадри сухан; огоҳӣ аз рамузи сухан; мунаққидӣ.

СУХАНСАРО(Ӣ) سخن سرا(ی) шеъргӯй, шоир.

СУХАНСАРОӢ سخن سرایی шеъргӯй, шоирӣ.

СУХАНСОЗ سخن ساز эҷодкунандаи сухан, сухан-пардоз; шоир.

СУХАНТАЛАБ سخن طلب донандаи қадри сухан; шеърдӯст.

СУХАНТИРОЗ سخن طراز маҷ. суханоро; сухан-пардоз, шоир.

СУХАНФАҲМ سخن فهم 1. гапшинос; нуктафаҳм; 2. маҷ. тезфаҳм, зирак.

СУХАНФАҲМӢ سخن فهمى маънои сухани пӯшидаро зуд фаҳмидан.

СУХАНЧИН سخن چين он ки гапи касеро ба дигарон расонда боиси низоъ мешавад, хабаркаш, игвогар.

СУХАНЧИНӢ سخن چينى хабаркашӣ, игвогарӣ.

СУХАНШИНОС سخن شناس он ки аз нозукиҳои калом огоҳ аст; гапфаҳм; адиб, шеърнавис, нуктадон.

СУХАНШУНАВ سخن شنو 1. он ки ба гап (насихат) гӯш медиҳад ва амал мекунад. 2. маҷ. тарбиятпазир; **гӯши суханшунав** он ки ба сухани (насихати) дигарон гӯш меандозад.

СУХРА I سخره кит. 1. масҳара кардан. 2. боиси масҳара ва истехзо, хандахариш, расвошуда; **сухраи олам** расвои олам.

СУХРА II سخره кори маҷбурии бемуз.

СУХРИЯ(Т) а. سخرية//سخریت тамасхур, истехзо, ришханд, хандахариш.

СУХСУР سخسور зоол. тазавр, титав.

СУХУН سخن ниг. **сухан**.

СУХУНАТ I а. سخونت гармӣ, таф, ҳарорат.

СУХУНАТ II а. ثخونت дуруштӣ; ғафсӣ.

СУҲАЙЛ а. سهيل ниг. номи ситорае, ки дар шабҳои охири тобистон дида мешавад.

СУҲУБ а. سحب ч. саҳоб.

СУҲУЛ а. سهول ч. саҳл.

СУҲУЛАТ а. سهولت саҳл будан, душвор набудан, осонӣ.

СУҲУРӢ/САҲУР а. سحر 1. вақти пеш аз дамидани субҳ. 2. д. хӯроке, ки рӯзадорон дар айёми рамазон пеш аз дамидани субҳ меҳӯранд, саҳурӣ.

СУҲУФ а. صحف ч. саҳифа.

СУҶУД а. سجود пешонӣ бар замин мондан барои ибодат ё изҳори итоат сачда кардан; **рукӯъ ва сучуд** ҳам шуда сачда кардан вақти намоз.

СУӢ а. سوء ниг. су I.

СУЮД а. صيود ч. сайд.

СУЮРҒОЛ м. سيورغال иқтоъ, замин, ки аз тарафи подшоҳ ба таври баҳиш ба амалдорон дода мешуд.

СҮЮФ а. سيوف ч. сайф I.

СҮ(Ӣ) سوي(ي) тараф, чониб, чихат.

СҮБА а. صوبه ниг. савба.

СҮБАДОР دار صوبه ниг. савбадор.

СҮГ سوگ кит. мотам азо; мусибат, андӯх.

СҮГВОР سوگوار кит. азодор, мотамдор; мусибатзада.

СҮГВОРӢ سوگوارى кит. мотамдорӣ, азодорӣ; андӯхгинӣ.

СҮГДОР دار سوگ ниг. сӯгвор.

СҮГДОРӢ دارى سوگ ниг. сӯгворӣ.

СҮГЗАДА زده سوگ азодор, он ки мотам дорад.

СҮГНОК ناک سوگ ниг. сӯгзада.

СҮГНОМА سوگنامه таъзиянома, номаи таъзият.

сӯз سوز 1. асоси замони ҳозира аз **сӯхтан**; 2. *ҷузъи насини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои сӯзонанда: дилсӯз, хонумонсӯз, чигарсӯз...*

СҮЗ سوز 1. исми масдар аз **сӯхтан**; сӯзиш. 2. маҷ. дард, алам, андӯх; **сӯзу гудоз** сӯхтану гудохтан, ғаму алами саҳт; **сӯзу соз** сӯхтану тоқат кардан (*ба дарде, мусибате, ғам аламе*); дарду ғусса; **ба сӯзу гудоз афтодан** ба изтироб афтодан, дар ғаму андӯх мондан.

СҮЗАН سوزن 1. олати фулодини борики нӯгтези думсӯрох, ки ресмон гузаронда либос ва г. медӯзанд: **сӯзани мошини дарздӯзӣ**. 2. милаи хеле борики дарунҳоли барои дору гузарондан ба бадан, сузандору; **сӯзан задан** а) сӯзан халондан ба ҷое, бо сӯзан сӯрох – сӯрох кардан чизеро; бо сӯзан дору гузарондан ба бадан; аз **сӯрохи сӯзан гузарондан касе ё чизеро** а) хеле саҳт тафтишу таҳқиқ кардан; б) саҳт маломату коҳиш кардан; **ҷои сӯзан задан набудан** дар ҳолати одам хеле зиёд будан гуфта мешавад; **сӯзан партоед, ба замин намеғалтад** дар мавриди чамъшавии зиёди одамон дар як ҷой гӯянд; **саги сӯзанхӯрда** беқарор ноором, дар талваса.

СҮЗАНАК I سوزنک як хел малах, думи борики сӯзанмонанд дорад.

СҮЗАНАК II سوزنک *гуфт.* сабӯси орди ҷав, ки нӯгтез мешавад.

СҮЗАНАК III سوزنک *гуфт.* сарсӯзан, ки барои ду лаби гиребонро (*ё ду сари чизеро*) ба ҳам наздик овардан (пайвастан) ё чизеро (*мас., тӯмор, тугма ва г.*) дар либоси тан овехтанки истифода мешавад.

СҶЗНАК IV سوزنک *бот.* як хел алафи кӯҳӣ, ки ба бадан расад хориш ва сӯзиш меорад, юған.

СҶЗАНБАНД سوزن بند чизе, ки дар он сӯзан ниғаҳдорӣ шавад.

СҶЗАНБАРГ سوزن برگ *бот.* дарахтоне, ки баргҳои сӯзан барин борики тез доранд (*аз дарахтони маҳаллӣ бурс (арча) сӯзанбарг аст*).

СҶЗАНВОР سوزن وار сӯзан, сӯзан барин.

СҶЗАНГАР سوزن گر 1. устои сӯзансоз. 2. *мач.* устои корҳои диққатталаб; **як задани оҳангар, сад задани сӯзангар** (*мач.*).

СУЗАНГАРӢ سوزن گری кору амали сӯзангар.

СҶЗАНДА سوزنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз сӯхтан*; сӯхта шаванда, қобил ва сӯхтан. 2. сӯзонда, ба сӯзиш оваранда.

СҶЗАНДОН سوزندان чилд ё қутичаи махсус барои нигоҳ доштани сӯзан.

СҶЗАНДОРУ سوزندارو 1. доруе, ки бо сӯзан ба бадан гузаронда мешавад. 2. сӯзане, ки ба востани он дору мегузаронанд.

СҶЗАНДӢЗӢ سوزن دوزӣ *ниг.* гулдӯзӣ кардан.

СҶЗАНЗАДА سوزن زده сӯзан халондашуда.

СҶЗАНЗАНӢ سوزن زنی 1. сӯзандармонӣ. 2. гузаронидани дору бо сӯзандору ба бадан.

СҶЗАНИДӢЗ سوزني دوز он чи ва он ки гулдӯзӣ мекунад.

СҶЗАНИДӢЗӢ سوزني دوزӣ шуғли сӯзанидӯз.

СҶЗАНӢ سوزني матоъ ё порчаи гулдӯзишуда.

СҶЗАНКАРДА سوزن كرده бо сӯзан гулдӯзӣ шуда.

СҶЗАНКОБ سوزن كاب: **сӯзанкоб кардан** хеле бодикқат кофтани чизе.

СҶЗАНКОРӢ سوزن كاري гулдӯзӣ.

СҶЗАНХӢРДА سوزن خورده: **саги сӯзанхӯрда** саги бекарор ва дар талвосаи чонканӣ.

СҶЗИШ سوزش 1. сӯхтан, сӯхта истодан, ҳолати сӯхтани ягон чиз. 2. дард кардани ягон узви бадан, ки дардаш ба сӯхтани пӯсти бадан монанд бошад; сӯзондан. 3. сӯзу гудози дарунӣ, дарду алами сахт; изтироб; **сӯзиши ишқ**; **сӯзиш кардан** сӯзандавор дард кардан, сӯхтан.

СҶЗИШВОРӢ سوزش واري чизҳои сӯзанда, чизе, ки онро барои ҳосил кардани ҳарорат месӯзанд (*нафт, ангишт, ҳезум ва ғ.*), маводи сӯхт.

СҶЗИШНОК سوزش ناک сӯзонанда: **дарди сӯзишнок.**

СҶЗНОК سوزناк сӯзишдор, сӯзонанда; пурдарду алам; пуртаъсир ва ба сӯзиш оваранда (*оҳ, нола*).

СҶЗОК سوزاك *тиб.* яке аз бемориҳои гузарандаи таносулӣ, гонорея.

СҶЗОН سوزان 1. сӯзанда, сӯхтаистода; **шамъи сӯзон**. 2. хеле тафсон, сӯзонанда, сахт гарм; **офтоби сӯзон, таби сӯзон**. 3. пурдарду алам, бо доғу ҳасрат: **оҳи сӯзон, синаи сӯзон, дили сӯзон**. 4. *мач.* самимӣ, пурҷӯшу хурӯш: **вохӯрдии гарму сӯзон, сӯҳбати гарму сӯзон**.

СҶЗОН(И)ДАН سوزاندين//سوزانيدن 1. оташ задан, дар оташ андохтан (*барои он ки сӯзад*), оташ дардодан, сӯхтан. 2. боиси сӯзиш шудан, ба сӯзиш овардан. 3. ба ғаму ҳасрат андохтан, боиси дарду алам (-и касе) гардидан. 4. боиси зиён ва ҳисорат шудан, боиси аз байн рафтани нафъи касе гардидан. 5. *мач.* нест кардан, нобуд кардан; **хонаи касеро сӯзондан** касеро хонавайрон кардан, боиси барбодию нобудшавии касе гардидан.

СҶЗОСӢЗ سوزاسوز сӯхтор, оташ гирифта сӯхтан.

СҶИИДОРА سوزاء اداره *ниг.* суиидора.

СҶИИСТЕЪМОЛ سوزاء استعمال *ниг.* суиистеъмол.

СҶИИСТИФОДА سوزاء استفاده *ниг.* суиистифода.

СҶИҚАСД سوزاء قصد *ниг.* суиқасд.

СҶӢ سوزى *ниг.* сӯ(ӣ).

СҶК I سوك I сикҳои хӯшаи гандуму чав, ҳасҳои сари хӯшаи гандуму чав; устухони хеле борики моҳӣ.

СҶК II سوك II арзани мукашшар, ярмаи арзан.

СҶҚУМ سوزقум *т.* *суф.* *т.* *ниг.* суқумӣ.

СҶҚУМӢ سوزقومي гов ё букка барои кушта зиёфат додан парво кардан.

СҶӢ سوز чорвои хокистарранги ба сиёҳӣ моиле, ки аз кокул то думаш хати сиёҳе дошта бошад.

СҶЛАК سولك *суф.* доғи зардча, ки дар кишти ғалладона меафтад (*аз офатҳои кишт*).

СҶЛАМА سولمه *т.* *суф.* ба балоғат расидан, бӯзбала.

СҶЛУҚ سولق *ниг.* сулуқ.

СҶМ سوم номи тоҷикии рубл – воҳиди асосии пули дар ИҶШС, ки баробар ба 100 тин буд.

СҶМИА//САВМАА *а. صومعه д. ибодатгоҳи роҳибон, дайр.*

СҶНА *سونه гуфт., ниг. хармагас.*

СҶПЧАК *سوچک рафчаҳои болоиҳам дар корхонаҳо.*

СҶР *سور ромношуда, ваҳшӣ.*

СҶРӢ *سورى 1. хавоза; кати калони болопӯш. 2. айвон.*

СҶРОҒ *т. سوراغ чустучӯ, кофтуков.*

СҶРОХ *سوراخ раҳна, шикоф(ӣ), ковокӣ (мас., дар дарахт): сӯроҳи бинӣ ё гӯш; сӯроҳ кардан сӯроҳ – сӯроҳ он чи сӯроҳи зиёд дорад (мас., галбер).*

СҶРОХДОР *دار سوراх он чи сӯроҳӣ, шикофӣ ва раҳна дорад.*

СҶРОХӢ *سوراخي ниг. сӯроҳ; шикофӣ, раҳна.*

СҶРОХКУНӢ *سوراخ کني сӯроҳ кардан, раҳна задан, шикоф кардан.*

СҶСАН *سوسن ниг. савсан.*

СҶТА I *سوته кхн. асои ғафси харротишуда, ки нӯги оҳанини тез дорад, асои дарвеш ва қаландарон.*

СҶТА II *سوته сараки донатор ё донааш рехтаи чуворӣ.*

СҶФ *а. صوف 1. пашм, мӯина. 2. навъи матои пашмин.*

СҶФИГАРӢ *صوفي گري фалс. чараёне дар ислом, ки пайравони он хоҳишҳои нафсонии худро пок нигоҳ медоштанд, олам ва табиатро маҳалли зуҳури худо дониста, либоси пашмина пӯшида ба зӯҳду тақво машғул мешуданд.*

СҶФИЁНА *صوفيانе мисли сӯфӣ, сӯфивор.*

СҶФИГӢ *صوفيگي 1. тасаввуф. 2. пайрави тасаввуф будан: ба сӯфигӣ баровардан зани солхӯрдари барои минбаъд чун хидматгор нигоҳ доштан аз никоҳи шаръӣ баровардани одами бисёрзана.*

СҶФИТӢРҒАӢ *صوفي تورغي зоол. парандаест аз чинси гунчишқҳо, ки ҳашаротро шикор мекунад ва ба зироат ғоиданок аст.*

СҶФӢ I *صوفي 1. пайрави тариқати тасаввуф; ниг. суфигарӣ. 2. ходими масҷид, азонгӯи масҷид, муаззин. 3. зане, ки аз никоҳ бароварда шуда, ба сифати хидматгор нигоҳ дошта мешавад.*

СҶФӢ II *صوفي ходими масҷид, ки тозагӣ ва тартиби онро назорат кунад.*

СҶФӢ III *صوفي кит. зани талоқшудае, ки дар хонаи собиқ шавҳараш зиндагӣ мекунад.*

СҶФОР *سوفار 1. чоки буни тир, ки ба зеҳи камон гузошта мешавад. 2. сӯроҳ, сӯроҳи сӯзан.*

СҶХТ *سوخт 1. сӯзишворӣ, маводи сӯхт. 2. сӯхтан.*

СҶХТА *سوخته 1. сифати феълӣи замони гузашта аз сӯхтан. 2. аз оташ сӯхтаи бадан: болои сӯхта намақоб (зарб.). 3. пахтаи нимсӯз, ки ба чароҳатҳои тоза барои нигоҳ доштани хун мебастанд. 4. чағбат ё пахтаи дар оташ нимсӯз карда, ки чақмоқ зада вайро дармегиронанд; ◇ димоғи сӯхта дилгир, хафа ва норозӣ аз чизе.*

СҶХТАГӢ *سوختي хар чизи сӯхташуд; сӯхтагӣҳои ҷӯб боқимондаи ҷӯб баъди сӯхтан, нимсӯхтаҳо.*

СҶХТАДИЛ *سوخته دل мусибатзада, ғамзада; музтариб, беқарор.*

СҶХТАМАҒЗ *سوخته مغز пучмағз, беақл, нодон.*

СҶХТАН *سوختن 1. оташ гирифтани, даргирифтани. 2. оташ задан, сӯзондан, даргирондан. 3. аз расиши оташ, оби ҷӯш ё дигар моддаи сӯзонанда осеб дидани ягон узв; сӯзиш кардан. 4. даргирифта равшанӣ додан (мас., чароғ, шамъ). 5. маҷ. талаф шудани мол, пул ва меҳнати касе; нобуд шудан, аз байн рафтани, барбод рафтани. 6. аз беоби хушк ва нобуд шудан (кишт). 7. афсӯс хӯрдан, хайфу дареғи касе ба чизе; ғусса кашидан, аз дарду алам дилафгор шудан. 8. рашк бурдан, ҳасад кардан; сӯхтану сохтан ба дарду мусибат ва ба ҳасрату ғам тоб овардан; дил сӯхтан (ба касе ё чизе) афсӯс хӯрдан, раҳм омадан, тараххум кардан; димоғ сӯхтан (аз чизе) дилгир шудан, хафа шудан; дар офтоб сӯхтан гандумгун шудани пӯсти бадани одам аз зиёд истодан дар зери офтоб хонаат сӯзад! хонавайрон шав!.*

СҶХТАНБОБ *سوختن باب мувофиқ барои сӯхтан; сӯхтани, муносиби сӯхтан.*

СҶХТАНӢ I *سوختنى он чи барои сӯхту сӯз ба кор меравад, сӯзишворӣ (ҳезум, ангишт, керосин ва ғ.), маводи сӯхт.*

СҶХТАНӢ II *سوختنى тиб. бемориест, ки ба тарзи обила дар бадани одам пайдо мешавад, агар саривакт бо оҳани тафсон доғ карда, ё чораи тиббии дигар андеша наштавад, одамро ҳалок мекунад, муқ. доғӣ.*

СҶХТАХИРМАН *سوخته خرمن он кӣ ба фалокат ё бадбахтӣ дучор омадааст.*

СҶХТАЧИГАР *جگر سوخته ниг. сӯхтадил.*

СҶҲ

СҶХТОР سوختار оташ афтода сҶхтанӣ чое, ҳарик.

СҶХТОРНИШОН سوختارنشين 1. дастгоҳи оташнишонӣ. 2. он ки ва ё он чи сҶхторро хомӯш мекунад: **дастаи сҶхторнишон, мошини сҶхторнишон.**

СҶХТОРНИШОНӢ سوختارنشاني хомӯш кардани оташ, оташнишонӣ.

СҶХТУСҶЗ سوخت و سوز мавод барои сҶхтан.

СҶХБАТ صحبت 1. мусоҳиба, гуфтугӯ, гуфту-гузор. 2. нишаст, давра; **сҶхбат кардан** гап задан, гуфтугӯ кардан.

СҶХБАТБАРОР صحبت барар ҳамсҶхбат.

СҶХБАТОРО صحبت آرا хушсҶхбат, хушгап, маҳфилоро.

СҶХБАТОРОӢ صحبت آرائي оро додани сҶхбат, хушсҶхбатӣ, маҳфилороӣ.

СҶҲОН سوهان олати фӯлодии майдарах барои суда сайқал додани маснуоти оҳанӣ ва тез кардани асбоб (*корд, арра ва ғ.*); **сҶҳони умр** киноя аз касе ва ё чизе, ки тадричан умри кас-

ро фано мекунад.

СҶҲОНСАНГ سوهان سنگ санге, ки ба он асбоб тез мекунад.

СҶҲОНЧА سوهانچه сҶҳони хурд.

СҶҶБОН ا. ثعبان мори калони афсонавӣ, аждаҳо.

СҶҶБОНӢ ثعبني аждаҳомонанд.

СҶҶЛУК ا. صعلوك кит. 1. факир, нодор. 2. ово-рагард, роҳзан.

СҶҶР ا. سعر: сҶҶри соир оташи фурузон.

СҶЯ سويه бот. сохторҳои одатан якхучайрагӣ барои бе таносул афзудан, ки баъзан ба сохтори мукаммал табдил меёбанд, спора.

СҶЯН سوين ниг. сҶҳон.

СҶЯНСОВ سوين ساو оҳансов, резаҳои филизӣ, ки хангоми сҶҳон кардан мерезад.

СҶЯСАНГ سويه سنگ ниг. сҶҳонсанг.

СҶУРТУК фр. сиуртик камзӯли домандарози дубара (*ба монанди он ки дирижёрҳо мепӯшианд*).

Т

Т ҳарфи бисту сеюми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи те (ت); дар ҳисоби абҷад ба адади 400 баробар аст.

ТА шакли гуфтугӯи то; дона, адад: **якта, чорта, 5-та.**

ТААБ *а.* تعب ранҷ, сахтӣ, мондагӣ; **тааб кашидан** ранҷ кашидан.

ТААББУД *а.* تعبّد 1. бандагӣ; ибодат, парас-тиш, ибодат кардан: **тааббуди ӯ аз рӯи хало-су ихлос набуд.** 2. итоати мутлақи бечуну чаро.

ТААВВУД *а.* تعود *кит.* одат кардан, хӯ гирифт-тан, худро ба коре одат кунонидан.

ТААДДӢ *а.* تعدّي зулм, чабру ситам; тачовуз, зӯроварӣ, дастандозӣ, тачовуз кардан ба ҳукуқи дигарон.

ТААДДУД *а.* تعدّد афзунӣ дар адад, бисёрӣ, шу-мораи зиёд; **тааддуи завачот** бисёр зан доштан, якчанд зан доштан.

ТААЗЗУР *а.* تعذر *кит.* 1. сахтӣ, душворӣ; номумкинӣ, маҳолу душвор будани чизе. 2. узр овардан.

ТААЛЛУҚ *а.* تعلق 1. алоқамандӣ, вобастагӣ; дилбастагӣ; **тааллуқ доштан** нисбат доштан, дахлдор будан, аз он касе будан. 2. ҷузви амволи касе будан. 3. вобаста будан ба уму-ри моддӣ ва дунёе, ки ба чизе монев аст.

ТААЛЛУҚДОР تعلّقدار ба касе тааллуқ доштан, алоқадор, дахлноқ, мансуб,

ТААЛЛУҚДОРӢ تعلّق‌داری тааллуқ доштан, мансубият.

ТААЛЛУЛ *а.* تعلّل баҳонаҷӯӣ, бо баҳонае ба қафо андохтани коре.

ТААЛЛУМ I *а.* تألم ғаму дард, азоб, чафо.

ТААЛЛУМ II *а.* تعلّم омӯхтан, ёд гирифтани, илмомӯзӣ, омӯзиш, таҳсили илм, ёд гирифт-тан.

ТААММУҚ *а.* تعمّق чуқур фикр кардан, ба ҳақиқати чизе расидан, бо диққат андеша кардан.

ТААММУЛ I *а.* تأمل фикр, мулоҳиза; андеши-дан дар бораи чизе; **тааммул кардан** ба фикр фуру рафтани, андеша кардан, даранг кардан, ранҷ кашидан, сахтӣ кашидан дар коре, дурандешӣ.

ТААММУЛ II *а.* تعمّل саъю кӯшиш, ғайрат; бо душворӣ ба коре пардохтан ва сахтӣ кашидан.

ТААННӢ *а.* تآنى 1. ба оҳистагӣ, бе шитоб; сустӣ, таъхир. 2. ранҷ кашидан.

ТААРРУЗ *а.* تعرض тачовуз, дастдарозӣ, ҳучум; **таарруз кардан (намудан)** тачовуз кардан, ба молу мулки касе даст дароз намудан. 2. ҳамла кардан. 3. эътироз ва пархош кардан.

ТААРРУЗНОПАЗИР تعرض‌ناپذير он чи ба он дастдарозӣ мумкин набошад.

ТААССУБ *а.* تعصب 1. тарафдорӣ ё душмани-и бисёр нисбат ба шахсе. 2. ҳимоят ва ҷонибдорӣ, орият (аз чизе). 3. тарафдорӣ аз

ақоиди динӣ ва маросими кӯҳнаи миллӣ; фанатизм, киначӯӣ; **таассуб кардан** орият кардан, аз рӯи орият касе ё чизеро ҳимоя кардан.

ТААССУР I *a.* تَأَثَّر 1. таъсирпазирӣ, дар зерӣ таъсири чизе мондан. 2. андӯх, андӯхгинӣ.

ТААССУР II *a.* تَعَسَّر душворӣ, сахтӣ, мушкилӣ.

ТААССУРАНГЕЗ تَأَثَّرَانْغِيز ғамангез.

ТААССУРОВАР تَأَثَّرَاو андӯховар.

ТААССУРОТ *a.* تَأَثَّرَات таъсир, асароте, ки аз ягон ҳодиса ё саргузашт дар рӯҳияи кас боқӣ мемонад; **таассурот бахшидан** таъсир кардан, дар рӯҳияи касе таъсир гузоштан; **таассурот гузоштан** дар таҳти таъсир ё ҳолате ё воқеае будан, мутаассир шудан аз коре.

ТААССУФ I *a.* تَأَسَّف афсӯс, дарег, афсӯс хӯрдан, аз рӯи тараҳхум нигаристан, надомат.

ТААССУФ II *a.* تَعَسَّف 1. баромадан, бироҳа шудан. 2. ситам кардан, гумроҳ шудан.

ТААССУФАНГЕЗ تَأَسَّفَانْغِيز он чи боиси таассуф мегардад, афсӯсовар.

ТААССУФБОР تَأَسَّفَبАР дар ҳолати ғамгинӣ қарор доштан.

ТААССУФКУНОН تَأَسَّفَكُنَان бо таассуф, дар ҳолати афсӯсу надомат.

ТААССУФОВАР تَأَسَّفَاو боиси афсӯс; боиси андӯху ҳасрат, андӯховар.

ТААССУФОМЕЗ تَأَسَّفَامِيز бо афсӯс, ҳолате, ки афсӯс ва надоматро ифода мекунад.

ТААФДОН تَعَفَّدَان чуқурӣ, (чоҳ) барои рехтани хокрӯба ва ахлот.

ТААФФУН *a.* تَعَفُّن бадбӯӣ шудан, гандидан, бадбӯӣ, гандидагӣ, вайрон шудан.

ТААФФУНӢ تَعَفُّنِ ганда шудан, гандидан, бадбӯӣ.

ТААҲҲУД *a.* تَعَهَّد барӯҳда доштан, масъулият доштан.

ТААҲҲУДНОМА تَعَهَّدَنَامَه навиштае, ки ба воқеаи он шахсе кореро баӯҳда мегирад ваӯро анҷом медиҳад.

ТААҲҲУЛ *a.* تَأَهَّل *kit.* хонадор шудан,

зангири; **тааҳҳул кардан** зан гирифтан.

ТААЧЧУБ *a.* تَعَجَّب ҳайронӣ, шигифт, таассурот аз ягон воқеаи аҷиб ва ғайриинтизорӣ; **бо тааҷҷуб** дар ҳолати шигифтӣ ва таҳайюр; **тааҷҷуб кардан**; ҳайрон шудан, шигифтӣ изҳор кардан; **дар тааҷҷуб афтодан** ҳайрон шудан.

ТААЧЧУБАНГЕЗ تَعَجَّبَانْغِيز шигифтовар, ҳайратангез, он чи боиси тааҷҷуб мешавад, тааҷҷубовар.

ТААЧЧУБКРОНА تَعَجَّبَكْرَانَه бо ҳайрат, дар ҳолати тааҷҷуб.

ТААЧЧУБОВАР تَعَجَّبَاو он чи боиси ҳайрат мешавад, ҳайратангез.

ТААЧЧУБОМЕЗ تَعَجَّبَامِيز бо ҳайрат; тааҷҷубнок.

ТАБ تَب *тиб.* ҳолати беморе, ки ҳарорати баданаш баланд мешавад; **табу тоб** сӯзу гудоз, сӯзу азоб; **шабро дар табу тоб гузаронидан** шабро бо азоб рӯз кардан; **таб баровардан** зиёд шудани ҳарорати бадан аз ҳадди одиаш; **таб гирифтан** оғози афзоиши навбатии ҳарорати бадани беморони вараҷадор; **таб кардан** зиёд шудани ҳарорати бадан; **таб омадан** сар шудани вараҷа (*таби навбатӣ*); **таб паст шудан** кам шуда, ба ҳолати одӣ расидани ҳарорати бадан; **ба таб сӯхтан** сахт таб кардан, бисёр баланд шудани дараҷаи ҳарорати бадан; **дар табу тоб афкандан** *мач.* дар печу тоб андохтан, беқарор кардан.

ТАБАА *a.* تَبَع 1. *ҷ.* **тобей.** 2. он ки шаҳрванди давлате мебошад, фуқаро, раият, шаҳрванд, тобеон.

ТАБААГӢ تَبَعِگӣ тобеият, фуқароӣ, шаҳрвандӣ.

ТАБАДДУЛ *a.* تَبَدُّل табдилёбӣ, табдил шудагӣ; дигаргунӣ, тағйирёбӣ.

ТАБАДДУЛОТ *a.* تَبَدُّلَات 1. тағйирот, дигаргунӣ. 2. дигаргунии қатъӣ ва яқбора дар инкишофи чизе; **табаддулоти сиёсӣ** тағйирот дар қарорҳои давлатӣ, тағйироти сиёсӣ; **табаддулоти таърихӣ** дигаргунӣ дар ҳаёлати ҷамъият, ки аҳамияти таърихӣ дорад.

ТАБАИЯТ *a.* تَبَعِيَّت *kit.* 1. тобей, пайравӣ. 2. шаҳрвандӣ, шаҳрванди ягон давлат будан, **табаият доштан** тобеият доштан, итоат кардан.

ТАБАҚ *а.* طبق 1. зарфи паҳн барои кашидани хӯрокҳои ғализ; **табақи лангарӣ** табақи калон; **табақи чӯбин** табақи аз чӯб тарошидашуда; **дегу (косаву табак)** зарфҳои хӯрокпазӣ ва хӯрокхӯрӣ. 2. ҳар як аз ду нимаи кушода ва басташавандаи дар, тиреза *ва ғ.*

ТАБАҚА *а.* طبقه 1. қабат. 2. гурӯҳи мардум, гурӯҳи маълуми ҷамъият. 3. *ниг.* **табак**; **табақа ба табақа** қабат ба қабат.

ТАБАҚАБАНДӢ طبقه‌بندی табақа ба табақа чудо намудан, гурӯҳбандӣ.

ТАБАҚАВӢ طبقوى مانسوب *ба табақа*; қабат ба қабат.

ТАБАҚБАР طبق‌بر *гуфт.* он ки дар маъракаву чорабиниҳо табак бурда меорад.

ТАБАҚБАРӢ طبق‌برى *гуфт.* бурда овардани табак дар маъракаву чорабиниҳо.

ТАБАҚКАШОНӢ طبق‌کشانی овардан ва бурдани табакҳои таоми кашида ва холи.

ТАБАҚМОНАК طبق‌مانک *ҷои махсус барои гузоштани табакҳо.*

ТАБАҚТАРОШ طبق‌تراش *шахсе, ки ба сохтани табак шуғл дорад, табаксоз, касби табаксоз.*

ТАБАҚТАРОШӢ طبق‌تراشى *амали тарошидани табак аз чӯб.*

ТАБАҚЧА طبق‌چه *зарфи чӯбӣ, чинӣ ва филизӣ барои кашидани таом.*

ТАБАЛЛУР تبلّر *кит.* 1. булӯрӣ шудани ҷисм, ба шакли кристалл даромадани ҷисм. 2. *мач.* зоҳир шудани баҳши муҳиму асли ё хулосаи ҷизе.

ТАБАНГ تبنگ *кит.* табақи чӯбин, карсон.

ТАБАНГА تبنگه *ниг.* **табанг.**

ТАБАНГУ تبنگو *сабад; сандук; сандукчаи пул.*

ТАБАР تبر *олати оҳании дастадори дамаш тез барои шикастан, буридан ва кафонидани дарахт ва ҳезум; табар ба кунда расидан мач.* таъсир бахшидан, саҳт асар кардан; **ба решаи** касе (ҷизе) **табар задан мач.** маҳву нобуд кардан; **худро ба теғу табар задан мач.** ба ҳар азобу машаққат тоб овардан, аз ҳеҷ саҳтӣ рӯ нагардондан.

ТАБАРДАСТА تبردسته *қисми чӯбини табар, ки онро ба даст гирифта кор мекунамд.*

ТАБАРЗА تبرزه *кит.*, 1. *ниг.* **табарзад.** 2. навъе аз ангури хусайнӣ.

ТАБАРЗАД تبرزد//طبرزد *наботи сафеду шаффофи хеле саҳт, ки аз ғояти саҳтӣ бо табар шикастан лозим меомадааст.*

ТАБАРЗИН تبرزين *олати ҷангии қадимаи табармонанд, ярок, яроқи табаршакле, ки онро сипоҳиён дар пешни зини асп овезон мекарданд ва қаландарон ба даст гирифта мегаштанд.*

ТАБАРРО//ТАБАРРӢ *а.* تبرّا//تبرى *безорӣ, дурӣ ҷустан.*

ТАБАРРУК *а.* تبرّک 1. муборак, баракатовар, баракатдор; **рӯзи табаррук** рӯзи муборак, рӯзи ба хайрият, муборакӣ. 2. ҳадя, тӯҳфа.

ТАБАРРУКӢ تبرّكى *муборак.*

ТАБАРРӮӢ *а.* تبرّع *бахшидани ҷизе ва холисона неқӯӣ кардан.*

ТАБАРТАҚСИМ تبرتقسيم *мач.* тақсими ноодилона.

ТАБАССУМ *а.* تبسم *нимҳанда, лабҳанд; хандидани оҳиста; табассуми заҳрноқ* заҳрҳанд; **табассуми писҳандомез** лабҳанди кинояомез; **табассуми соҳта** лабҳанди ғайрирасмӣ; **табассум кардан** лабҳанд задан, номаълумона нимҳандае кардан; **ба рӯи касе табассум давидан** дар чеҳраи касе осори табассум зоҳир шудан; **дар табассум будан** табассум кардан, лабҳанд задан; **табассум кардан** лабҳанд задан, беовоз ханда кардан; **табассуми барқ.**

ТАБАССУМОМЕЗ تبسم‌آمیز *бо лутф, бо табассум; нигоҳи табассумомез* нигоҳи болутф.

ТАБАХ تبّه *ниг.* **табоҳ.**

ТАБАХКОР تبّه‌کار *ниг.* **табоҳкор.**

ТАБАХРӮЗГОР تبه‌روزگار *рӯзгори табоҳ доштани касе.*

ТАББАТ *а.* تبّت *сигаи амр дар забони арабӣ бурида бод!, ҳалок шавад!*

ТАБГАРДОН تب‌گردان *дорӯе, ки табро мегардонад, табшикан.*

ТАБГИРИФТА تب‌گرفته *мубталои таб, вараҷадор.*

ТАБДИЛ *а.* تبديل 1. бадал кардани ҷизе ба ҷизе. 2. дигар (дигаргун) кардан, тағйир; **табдил**

кардан дигар кардан, иваз кардан.

ТАБДИЛДИХАНДА تبدیل دهنده 1. сифати феъли замони ҳозира аз **табдил** додан. 2. ивазкунанда, тағйирдиҳанда.

ТАБДИЛДИХӢ تبدیل دهی ниг. ба **табдил**.

ТАБДИЛӢБАНДА تبدیل یابنده сифати феъли замони ҳозира аз **табдил** ёфтан; он чизе, ки ҳар вақт тағйир меёбад.

ТАБДИЛӢБӢ تبدیل یابی исми амал аз **табдил** ёфтан; мубаддал шудан, дигар шудан.

ТАБДИЛӢ تبدیلی табдил додан, иваз кардан; **кишти табдилӣ** ба навбат (иваз карда) киштани замин.

ТАБДИЛНАШАВАНДА تبدیل نشونده сифати феъли замони ҳозира аз **табдил** нашудан; ивазнашаванда, тағйирнаёбанда.

ТАБДИЛШАВАНДА تبدیل شونده сифати феъли замони ҳозира аз **табдил** шудан; ивазшаванда, дигаргуншаванда.

ТАБДОР تبار он ки ҳарорати баданаш баланд аст.

ТАБИАТ I а. طبیعت мавҷудоти зинда ва ғайризиндаи олам.

ТАБИАТ II а. طبیعت сиришт, ниҳод, тинат; хулқ, ҳислат, одат, ҳӯ; **табиати... касе гирифт кардан** димоғсӯхта шудани касе, хафа будани касе; **табиати шӯх маҷ.** зиндадилӣ, кушодарӯӣ.

ТАБИАТАН а. طبیعتاً ба иқтизои сиришт (ниҳод), дар асл.

ТАБИАТДӢСТ طبیعت دوست он ки табиатро (манзараи табиини муҳитро) дӯст медорад.

ТАБИАТДӢСТӢ طبیعت دوستӣ дӯст доштани табиат.

ТАБИАТШИНОС طبیعت شناس 1. донишманди илмҳои табиӣ, донандаи табиат. 2. киноя аз табиби боҳунар, табиби моҳир.

ТАБИАТШИНОСӢ طبیعت شناسی илмҳо оид ба омӯхтани табиат.

ТАБИБ а. طبیب донандаи илми тиб; он ки беморонро муолича мекунад, муоличакунанда, ҳаким, пизишк.

ТАБИБӢ طبیبӣ муолича кардани беморон,

шуғли табиб, табобат; **табибӣ кардан** табобат, муолича кардани беморон.

ТАБИИӢТ а. طبیعیات илми табиатшиносӣ, илме, ки ҳодисаҳои табииро меомӯзад, илме, ки аз олами зинда, аз он чи ки дар чунбишу гардиш аст, баҳс мекунад.

ТАБИӢ طبیعی 1. мансуб ба **табиат**, **марбут** ба табиати зинда; дар ҳолате, ки дар табиат во-мехӯрад; ғайрисунъӣ. 2. зотӣ, фитрӣ; **сарватҳои табиӣ** сарватҳои моддие, ки дар табиат мавҷуданд; сарватҳои зеризаминӣ; **офати табиӣ** офате, ки бо қувваи табиат рӯ ме-диҳад (*сел, обҳез ва ғ.*); **ҳикмати табиӣ** дар фалсафаи қадима илми омӯхтани ҳақиқати ашӯ; **табиӣ будан** сохта (сунъӣ) набудан, ҳақиқӣ ва ё асли будан.

ТАБИР تیر ниг. **табира**.

ТАБИРА تیره кит. табл, нақора, духул.

ТАБИРАЗАН تیره زن кит. таблнавоз, нақоразан, духулзан.

ТАБИХ а. طبخ 1. табх кардашуда, пухташуда; ҳар таоме ки ба воситаи бирён кардан ва ҷӯшонидан тайёр шудааст. 2. **тиб.** доруи дар об ҷӯшонидашуда, **мас.**, **табиҳи афсангин** (явшон), **табиҳи ҷой ва ғ.**

ТАБИШ تبش кит. 1. тобиш, фурӯғ, партав. 2. гармӣ.

ТАБИӢН а. تبیین баён кардан, ошкор сохтани чизе.

ТАБЛ а. طبل нақора, духул; **табли раҳил** нақорae, ки барои огоҳонидани аҳли корвон аз фаро расидани вақти сафар навохта мешавад; **табли реза (қаторак)** табли махсусе, ки дар Бухорои амирӣ миршаб ва саршабгардҳо шабона, вақти даврзанӣ менавохтанд; **табли кӯч задан** задани нақорae, ки ба сафар баромадани корвонро хабар медод; **табл кӯфтан** нақора ба оҳанге, ки саршудани ҷангро хабар медодааст; **табли аттор** қуттии атр дар дӯкони атрфурӯшон; **табли батн киноя аз** шиками калон; **табли лочвард киноя аз** осмон; ◇ **табли ноқа** дам кардани шикам, ки дар натиҷаи касалии обхӯра пайдо мешавад; **табли тихӣ** лофи бемаънӣ, ҳавобаландии беасос; **таблаш дарида** шуд сирраш фош шуд, расво гашт; **табл пинҳон задан**; **табл(дар)** зери гилем задан ко-

ри маълум ва ошкорро пинҳон доштан.

ТАБЛАК طبلك *мус.* табли хурд, нақорача; нақорачаи сафолии думдароз, ки ба зери бағал гирифта менавозанд, думбак.

ТАБЛАКЗАН طبلكزن касе, ки таблак мезанад, таблакнавоз, нақоранавоз.

ТАБЛАКЗАНИ طبلكزنى таблакнавозӣ, таблак задан.

ТАБЛАРЗА تب لرزه аз шиддати сардӣ ба ларза даромадани бадан пеш аз огози таб, вараҷа; **табларза гирифта** саршавии вараҷа, ларзиш.

ТАБЛАРЗАДОРӢ تبلرزه‌دارى *мач.* беқарорӣ, беоромӣ.

ТАБЛЗАН تبلزن нақоранавоз, таблнавоз.

ТАБЛЗАНИ تبلزنى табл задани касе.

ТАБЛИҒ *а.* تبليغ ба маълумоти касе расонидани ақидае, дар зехни умумӣ ҷойгир кардани фикре; **таблиғ кардан** даъват кардан бо роҳи фаҳмонидани ғоя ва ақидае, тарвич, ташвиқ.

ТАБЛИҒКУНАНДА تبليغ کننده *сифати феъли* замони ҳозира аз **таблиғ кардан**; он ки таблиғ ва ташвиқ мекунад, тарвичкунанда, ташвиқгар.

ТАБЛИҒОТ *а.* تبليغات *ҷ.* **таблиғ**; фаҳмондани ғоя ва мақсаде; **таблиғот бурдан** машғул шудан ба таблиғи (фаҳмондани) ғояе, ташвиқот.

ТАБЛИҒОТӢ تبليغاتی *мансуб ба* **таблиғот**: фаъолияти **таблиғотӣ**.

ТАБЛИҒОТЧӢ تبليغاتیچى *гуфт., ниг.* **таблиғкунанда**.

ТАБЛҚҶ تبل كوب 1. ҷуби нақоразанӣ. 2. нақоранавоз.

ТАБЛО *фр.* تبل лавҳаи махсус барои овехтани эълоннома ва огоҳиномаҳо; тасвире, ки наққошӣ шудааст, тахтаи сиёҳ.

ТАБЛҲОР تبل خوار *кит.* 1. пурхӯр, шикампараст. 2. *мач.* муфтхӯр.

ТАБНОК تبناк ҳароратдор, мубтало ба таб.

ТАБОБАТ *а.* طبابت амали табиб, муолича, даво кардани беморҳо; **табобат кардан (намудан)** муолича кардан.

ТАБОБАТӢ طبابتى давой, доруй, василаи табобаткунанда.

ТАБОБАТКУНАНДА طبابت کننده он ки муолича мекунад, табиб, муолиҷакунанда.

ТАБОБАТҲОНА طبابت خانه ҷое, ки беморон муолича карда мешаванд, муолиҷахона.

ТАБОДУЛ *а.* تبادل мубодила кардани чизе, (бо касе ё бо чизе); **табодул кардан** иваз кардан; **табодули афкор** матраҳ шудани афкор байни ду ё чанд нафар; **табодули назар** бозҷӯй кардани назарҳои гуногун бо якдигар ва ё машварат дар бораи мавзӯе.

ТАБОР تبار хешовандон, хешон, наздикон, аҳли як хонадон; **хешу табор** хешон ва наздикон.

ТАБОҲ تباه хароб, фосид, вайроншуда; **ҳоли табоҳ** ҳоли хароб; фақирию нодорӣ; **табоҳ шудан** нобуд шудан.

ТАБОҲӢ تباهی харобӣ, нобудӣ; нодорию фақирӣ; **табоҳӣ кардан** вайронкорӣ кардан.

ТАБОҲКОР تباه كار вайронкор, бадкор.

ТАБОҲРӮЗГОР تباه روزگار тирарӯз; он ки рӯз-гораш ба саҳтӣ мегузарад

ТАБОШИР I طباشير//تباشير *маъд.* моддаи сафе-ди кӯҳӣ, бўр; **табошири фарангӣ** магнезия; моддаи сафеди ба кабудӣ монанд, ки аз мағзи як навъ найи ҳиндӣ – хайзарон мегиранд ва хосияти давой дорад.

ТАБОШИР II تباشير *мач.* сапедадам; **табошири субҳ** сафедии аввали сахарӣ; субҳи барвақт.

ТАБРИК *а.* تبريك муборакбодӣ, таҳният; **табрик гуфтан (кардан)** муборакбод гуфтан, шодбош.

ТАБРИКӢ تبریکی *мансуб ба* **табрик**: номаи **табрикӣ**, **сухани табрикӣ**; **сухани табрикӣ гуфтан** табрик кардан.

ТАБРИКНОМА تبريك نامه номаи табрикие, ки ба касе менависанд.

ТАБРИКОТ *а.* تبريكات *ҷ.* **табрик**.

ТАБРИКОТӢ تبريكاتی *мансуб ба* **табрикот**; табриқиҳо.

ТАБСИРА *а.* تبصره ҳар навъ матлаби изофӣ ё тавзеҳӣ, ки бар маводи қонунҳо ва монанди онҳо барои равшан шудани мавзӯ меафзо-

янд.

ТАБХ *а.* طبخ пухту паз, пухтан, пазиш.

ТАБХИР *а.* تبخير бухор кардан; буг додан, сӯзонида дуд кардан.

ТАБХОЛ تبخال *ниг.* табхола.

ТАБХОЛА تبخاله гармичаҳои атрофии лаб, ки аз шиддати таб ё ки тарс пайдо мешаванд.

ТАБШИКАН تبشكان доруе, ки табро паст мекунад, табгардон.

ТАБШИР *а.* تبشير башорат додан, мужда овардан; башорат, мужда.

ТАБЪ I *а.* طبع 1. сиришт, феъл, табиат. 2. истеъдод дар чизе (*беиштар дар шеърғӯйӣ*); **табъи оташбор** қувваи шеърғӯйи баланди пуртаъсир; **табъи хуш доштан** истеъдоди шеърғӯйи хубу дилкаш доштан. 3. завқ, майл, рағбат; **табъи дил** мувофиқ ба завқи дил, дилхоҳ; **мувофиқи табъ** мувофиқи майлу хоҳиш; **табъ кашидан** (*хӯрокро*) рағбат кардан ба хӯрдани таоме; гуворо омадани таоме. 4. кайфият, ҳолат; димоғ; **табъи хира** кайфияти нохуш, димоғсӯхтагӣ; **табъи чок** кайфияти хурсандона; **табъи касе болидан** хуш шудани табъ, чок шудани димоғ; **табъ кушода шудан** рӯй додани кайфияти хуш, рафъ шудани ҳолати ногувор; **табъи касе ланҷ шудан** рӯй додани ягон беморӣ ё ягон димоғсӯхтагӣ.

ТАБЪ II *а.* طبع чоп кардан, нашр, чоп; мӯҳр кардан, нақш кардан.

ТАБЪАН *а.* طبعاً табиатан, аз чиҳати ниҳод ва тинат, зотан.

ТАБЪИД *а.* تبعيد *кит.* дур кардан, рондан аз ҷое, бадарға

ТАБЪИДГОҲ تبعيدگاه ҷое, ки касе ба он бадарға карда шудааст, ҷои иқомати табъидшудагон.

ТАБЪИЗ *а.* تبعض чудо кардани гурӯҳе аз гурӯҳи дигар, ба гурӯҳе имтиёз дода, гурӯҳи дигарро паст шуморидан; **табъизи наҷодӣ** наҷодхоро бартар ё бадтар ҳисоб кардан, нобаробарии ҳуқуқи наҷодҳо.

ТАБЪНОЗУК طبعنازك касе, ки завқи (табиати) нозук дорад; нозуктабиат.

ТАБЪОЗМОЙ طبع آزمایی озмоиши истеъдоди

шоирӣ, имтиҳони қобилияти шеърғӯйӣ.

ТАБЪЧОҚ طبع چاق *гуфт.* он ки димоғи чок дорад.

ТАБЪЧОҚӢ طبع چاقى *гуфт.* димоғи чок доштан, шод будан, хурсандӣ, шодмонӣ.

ТАВАККАЛ//ТАВАККУЛ *а.* توکل умед бастан, эътимод кардан ба боварии комил; **таваккал кардан** ба комёбии худ боварии комил надошта ба кор сар кардан.

ТАВАККАЛАН *а.* توکلاً таваккал карда, ба муваффақияти тасодуфӣ умед баста.

ТАВАККАЛӢ توکلى *мансуб ба таваккал; кори таваккалӣ* кори ба рафти худ воғуздор кардашуда, кори шудан ё ношуданаш номаълум.

ТАВАККУЛ *а.* توکل *ниг.* таваккал.

ТАВАҚ توق *гуфт.*, *ниг.* табақ.

ТАВАҚКУД *а.* توقد оташ афрӯхтан ва афрӯхташудаи он.

ТАВАҚКУФ *а.* توقف ист, истодан; маътал шудан, таъхир, даранг; **тавақкуф кардан** истодан, ист кардан.

ТАВАҚКУФГОҲ توقف گاه ҷои истодан.

ТАВАҚҚӢ *а.* توقع *кит.* 1. чашмдошт, умед. 2. хоҳиш, илтимос.

ТАВАЛЛО *а.* تولى//تولا илтимос, илтиҷо, зорӣ; **тавалло кардан** ба тавалло даромадан, орию илтиҷо кардан.

ТАВАЛЛОМЕЗ تولى آميز бо зорию илтиҷо, илтимосу хоҳишқунон.

ТАВАЛЛУД *а.* تولد зоиш, зоида шудан; **таваллуд ёфтан** (*шудан*) зоида шудан, вилодат.

ТАВАЛЛУДГОҲ تولدگاه маҳалли таваллуд, зодгоҳ.

ТАВАЛЛУДХОНА تولدخانه зоишгоҳ.

ТАВАРРУМ *а.* تورّم 1. варама кардан. 2. беқурб шудан (-и пул).

ТАВАССУЛ I توسل *кит.* восита шудан, ба чизе наздик шудан.

ТАВАССУЛ II *а.* توصل васл шудан ба чизе, кӯшиш кардан барои расидан ба чизе ё касе.

ТАВАССУТ *а.* توسط ба восита, бо роҳи; **тавас-**

- сути...** ба воситаи...
- ТАВАХҲУМ** *а.* توهم 1. воҳима; ваҳм, тарс, бим. 2. гумон, тасаввур, хаёл.
- ТАВАХҲУШ** *а.* توحش 1. рамидан аз одамон, ваҳшӣ шудан. 2. тарсидан, ваҳшат доштан.
- ТАВАЧЧҶҲ** *а.* توجّه 1. рӯ овардан ба сӯи касе (чизе); дилсӯзӣ ва ҳамдардӣ. 2. *мач.* ба чизе нигаронидани диққати худ; диққат додан, лутф кардан, меҳрубонӣ; **хусни тавачҷӯх** майлу рағбати нек доштан нисбат ба касе; **тавачҷӯхи касеро ба худ кашидан** диққати касеро ба сӯи худ кашидан.
- ТАВБА** *а.* توبه бозгаштан аз гуноҳ; пушаймонӣ аз гуноҳ; пушаймон шудан аз кардаи худ; **тавбаву зорӣ** пушаймонию илтиҷо; **тавба додан касеро**, касеро ба даст кашидан аз ягон кори бад мачбур кардан; **тавбаи гург додан** ҷазои саҳт додан ба касе, то ки дигар бадкорӣ накунад; **тавба кардан** аз кори бади кардаи худ пушаймон шудан.
- ТАВБАГАР** *а.* توبه گر он ки тавба мекунад, узрхоҳ; он ки касеро ба тавба кардан мачбур мекунад.
- ТАВБАКОР** *а.* توبه کار тавбакунанда; **тавбакор шудан** тавба кардан, баргаштан, пушаймон шудан.
- ТАВБАКУНАНДА** *а.* توبه کننده тавбакор, шахсе, ки тавба мекунад.
- ТАВБАҲОНА** *а.* توبه خانه ҷое, ки онҷо тавба медиҳанд, ҷои тавбаву надомат ва пушаймонӣ.
- ТАВБАШИКАН** *а.* توبه شکن шиканандаи тавба, он ки ё он чи боиси шикастани тавбаи касе мегардад.
- ТАВЗЕҲ** *а.* توضیح эзоҳ, равшан кардан, маънидод, шарҳ.
- ТАВЗЕҲӢ** *а.* توضیحӣ шарҳу эзоҳӣ.
- ТАВЗЕҲОТ** *а.* توضیحات ҷ. тавзеҳ.
- ТАВЗЕӢ** *а.* توزیع *а.* 1. тақсим, ҷудо кардан ба қисматҳо. 2. ба ҳар тараф пароканда карда фиристондани чизе.
- ТАВИЛ I** *а.* طویل 1. *а.* дароз; **баҳри тавил** номи яке аз баҳрҳои арӯз.
- ТАВИЛ II** *а.* تویل тоссар, касе, ки болои пе-
- шониаши мӯй надорад.
- ТАВИЛА** *а.* طویله оғил; саисхона, аспхона.
- ТАВИЛАБАНД** *а.* طویله بند дар тавила парвошуда (*асн*).
- ТАВҚ** *а.* طوق доираи гирди гардан, ҳалқа, гарданбанд; **тавқи бандагӣ** банди асорат; ҳар чизи доирашакл.
- ТАВҚБАНД** *а.* طوق بند 1. бо тавқ басташуда. 2. раҳи сиёҳ, ки дар гардани баъзе парандагон дида мешавад.
- ТАВҚДОР** *а.* طوق دار 1. он ки ба гарданаши тавқ дорад. 2. *мач.* мутеъ, фармонбардор, итоаткунанда.
- ТАВҚЕӢ** *а.* توقیع *а.* мӯҳри подшоҳӣ; фармони бомӯҳр; ҳукм.
- ТАВҚИР** *а.* توقیر *а.* иззату ҳурмат кардан, мӯҳтарам шумурдан; эҳтиром.
- ТАВҚИФ** *а.* توقیف *а.* боздорӣ, дар ҷое нигоҳ доштан; аз ҳаракат боздорондан; таваққуф; **ба тавқиф андохтан** ба таъхир андохтан, дермондан.
- ТАВЛИД** *а.* توليد 1. бача овардан, зоидан, зоидан. 2. падид овардан, ба вучуд овардан, пайдо кунидан; **тавлид кардан** ба вучуд овардан.
- ТАВЛИДӢ** *а.* تولیدی *а.* марбут ба тавлид: **воҳидҳои тавлидӣ.**
- ТАВЛИДКУНАНДА** *а.* توليد کننده падидоваранда, бавучудоваранда, бароранда.
- ТАВЛИДОТ** *а.* توليدات 1. ҷ. тавлид. 2. истеҳсолот.
- ТАВЛИДОТӢ** *а.* تولیداتی истеҳсолӣ, бавучудоваранда.
- ТАВОБЕӢ** *а.* توابع 1. ҷ. **тобеъ.** 2. қаламрав; **Кӯлоб ва тавобеи он** Кӯлоб ва маҳалҳое, ки ба доираи маъмурии он дохиланд.
- ТАВОЗӢ** *а.* تواضع хоксорӣ, фурутанӣ; **сари тавозӯ хам кардан** изҳори итоат ва ҳурмат кардан.
- ТАВОЗӢКОР** *а.* تواضع کار хоксор, фурутан; он ки эҳтироми касонро ба ҷо меорад.
- ТАВОЗӢКОРОНА** *а.* تواضع کارانه аз рӯи хоксорӣ, бо фурутанӣ.
- ТАВОЗӢПЕША** *а.* پیشه он ки доимо хоксор

аст, хоксор, фурутан.

ТАВОЗЎШЕВА تواضع‌شيوه *ниг.* тавозўпеша.

тавон توان *асоси замони ҳозираи феъли тавонистан.*

ТАВОН 1. кувват, кудрат, тавоной; **тавон ёфган** зўру кувват пайдо кардан. 2. тоб, тоқат, бардошт; **ба қадри тавон** ба қадри ҳол; **тобу тавон** тоқат, бардошт.

ТАВОНБАХШ توانبخش кувватбахш, нерӯдиҳанда.

ТАВОНГАР 1. توانگر давлатманд, ғанӣ; **синфи тавонгар** табақаи давлатмандон; **тавонгар кардан** соҳиби молу давлат гардонидан кассеро. 2. тавоно, бақувват, зўр.

ТАВОНГАРДИЛ توانگردل *кит.* босаховат, кушодарӯ, сахӣ, саховатпеша.

ТАВОНГАРДИЛӢ توانگردلى *кит.* босаховат будан, кушодарӯӣ, саховатмандӣ.

ТАВОНГАРӢ توانگرى давлатмандӣ, сарватдорӣ.

ТАВОНИСТАН توانستن кудрат (тавоной) доштан, кудрати кардани кореро доштан, қобил будан.

ТАВОНИШ توانش нерӯ, кудрат, тавоной.

ТАВОНО 1. توانа соҳиби кудрат, боқувват, зўрманд, қодир; **тавоно кардан** бо қуввату кудратманд гардонидан; **тавоно шудан** соҳиби қувват шудан, кудратманд гардидан. 2. қобил, муқтадир.

ТАВОНОЗМОӢ توان آزمایى санҷидани кудрат, озмудани қувва.

ТАВОНОӢ 1. توانائى зўрмандӣ, қувват. 2. иқтидор, кудрат, бузургӣ, давлатмандӣ.

ТАВОРА تواره девор (*аз чӯб, хишт, лой*); **тавора кашидан** девор сохтан (*ба атрофи чое*), девора.

ТАВОРАБАНД تواره‌بند бастан ва ё сохтани тавора.

ТАВОРАГИРӢ تواره‌گیری девор кашидан ба атрофи чое.

ТАВОРИХ *а.* تواريخ *ҷ.* таърих.

ТАВОФ *а.* طواف 1. гаштан дар гирди чизе. 2. *д.* маросими махсуси гардидан дар атрофи Каъба дар вақти ҳаҷ.

ТАВОФУҚ *а.* توافق бо ҳам мувофиқат кардан, бо якдигар ҳамфикр будан; мувофиқат, созиш, ба як фикр омадан.

ТАВОФУР *а.* توافر *кит.* фаровонӣ, зиёди, бисёрӣ.

ТАВР *а.* طور тарз, хел, навъ, равиш; **ба таври расмӣ** расман; **ба таври худ** ба тарзи худ, ба усули худ, ба тарзи ба ҳудаш хос; **ин тавр**, **ҳамин тавр** ин хел, ба ин тарик; **чи тавре ки...** чунон ки...; **чӣ тавр?** аҳволат чӣ хел аст?, дар чӣ аҳвол ҳастӣ?

ТАВРОТ *я.* تورات *д.* китоби муқаддаси яҳудиён.

ТАВСАН توسن асп; асп саркаш ва ромнашуда, гарданкаш.

ТАВСАНДИЛӢ توسندلى саркашӣ, саркаштабӣ, нофармонӣ, гарданшахӣ, якравӣ.

ТАВСЕА *а.* توسعه фарохӣ, вусъат, кушодӣ; **тавсее** додан вусъат (ривоч) додан.

ТАВСЕАТАЛАБӢ توسعه‌طلبى *с.* паҳночӯӣ; фоидачӯӣ аз кишварҳои дигар.

ТАВСИФ *а.* توصيف 1. васф кардан, таъриф намудан, ситоиш, таъриф; **тавсиф кардан** ситоидан, таъриф кардан. 2. баён, шарҳ.

ТАВСИФНОМА توصيف‌نامه таърифнома (хуҷҷат), ҳислатнома.

ТАВСИЯ *а.* توصيه 1. маслиҳат, салоҳдид; **тавсия кардан (намудан)** маслиҳат додан. 2. баён кардани фикри мусбат дар ҳаққи касе ё чизе.

ТАВСИЯКУНАНДА توصيه‌کننده он ки дар ҳаққи касе (чизе) фикри мусбат баён карда ё навиштааст.

ТАВСИЯНОМА توصيه‌نامه санаде, ки дар он дар ҳаққи касе (чизе) фикри мусбат навишта шудааст.

ТАВТЕА *а.* توطئه заминасозӣ кардан барои ҳадафҳои хиёнаткорона.

ТАВТЕАКОР توطئه‌کار хиёнаткор, экстремист.

ТАВТЕАОМЕЗ توطئه‌آمیز хиёнатомез, ба таври хиёнаткорона.

ТАВФ *а.* طوف *ниг.* тавоф.

ТАВФИҚ *а.* توفيق 1. мадад кардани бахт (ба касе), мувофиқ, созгор омадан (-и шароити коре). 2. муваффақият; **тавфиқ ёфган** муваф-

- фақ гардидан, пешрафт, комёбӣ.
- ТАВФИР** *а. توفير кит.* 1. зиёд шудан. 2. зиёд кардан, чамъ кардан, фоида, суд.
- ТАВФИРСАНЧ** *а. توفيرسنج кит.* фоидасанч, он ки фоидаву зарари худро месанчад.
- ТАВҲИД** *а. توحيد* 1. ягонагӣ, ваҳдат. 2. д. эътиқод ба ягонагии Худо.
- ТАВЧЕҲ** *а. توجيه кит.* 1. рӯ овардан ба сӯи чизе, мурочиат. 2. шарҳ, тафсир, тавзеҳ кардан. 3. ҳисоб кардан, шумурдан, ҳисоб.
- ТАВЪАМ** *а. توام кит.* 1. ҳамзод, дугона, дупайкар. 2. ҳамроҳ, якҷоя; он чи якҷоя ба вучуд меояд, чуфт.
- ТАВЪАМОН** *а. توأمان шакли дугонаи тавъам;* ҳар яке аз ду бачае, ки аз як шикам дар як вақт зоида шудаанд.
- ТАВЪАН** *а. طوعا кит.* аз рӯи ихтиёр, аз рӯи майлу рағбат; **тавъан ва карҳан** хоҳӣ нахоҳӣ; хушу нохуш.
- ТАГ I** *а. تگ* 1. зер, буни ҳар чиз: **таги бом**, **таги дег**, **таги чоҳ**, **таги дарахт**. 2. пеш, назд; **таги гап** (**хабар**, **кор**) моҳият ва асли матлаб; **аз таги дил** аз сидқи дил, аз замири дил; **аз таги чашм** нигоҳ кардани пинҳонӣ, дуздидани ни-гаристан; **куртаи таг** таҳкурта; куртаи шабпӯшак; **хонаи таг**; таҳхона; **таг бастан** ба соқи кӯҳна қафакии нав дӯхтан; **таг задан** пинҳон кардан, аз худ кардан (*мас.*, *пулро*); **таги по кардан** помол кардан, нест кардан; **тагу рӯ шудан** зеру забар шудан, чаппаву роста шудан; **таги чашм кардан** чизеро ё касеро барои мақсаде таҳти назар қарор додан; **аз таги дор гурехта(гӣ)** одами бадкор, чинояткор; **таг кашидани дил** сушт (беҳол) шудани дил; **аз таги дунё нагиред!** бисёр пулпараст нашавед, аз пай молу давлат набошед! **каждуми таги бурё** он ки пинҳонӣ ва хомӯшона бадкорӣ мекунад, зарар мерасонад.
- ТАГ II** *а. تگ* 1. тохтан, давидан, дав, давиш. 2. задан, зарба.
- ТАГАКӢ** *а. تگى* пинҳонӣ, рустӣ, ба касе нафаҳмонда.
- ТАГАЛ** *а. تگل* гӯсфанде, ки шохҳои тобдори қач дорад; кӯчқор.
- ТАГАЛАК** *а. تگلک* думчаи хӯшаи ҷувории сафед.

- ТАГАЛБАРРА** *а. تگلبره* барраи нар.
- ТАГАЛОВӢ** *а. تگللاوى* хасу тарошаи хушк барои даргирондани ҳезум, пешдаргирон.
- ТАГАЛЧАНГ** *а. تگلچنگ* кӯчқорчанг, чанги гӯсфандони нар.
- ТАГАЛЧАНГАНДОЗӢ** *а. تگلچنگاندازى* кӯчқорчангандозӣ, чанг андохтани кӯчқор бо кӯчқор.
- ТАГАРГ** *а. تگرگ* жола, яхча, қатраҳои борон, ки бар асари сардӣ ях мешавад.
- ТАГАС** *а. تگس* 1. донаки ангур. 2. шохчаи хӯшаи ангур, ки баъд аз чида гирифтани донаҳои ангур ё мавиз боқӣ мемонад.
- ТАГТИРӢ** *а. تگ تيرى* 1. буридани чарм барои пойафзол ва ба қолиб кашидани он. 2. пеш аз гачқорӣ ё сафед кардан ҳамвор андовидани девор.
- ТАГДОН** *а. تگدان* суҳансанч, гапдон; он ки аз асли матлаб воқиф аст.
- ТАГДОР** *а. تگدار* **гапи тагдор** гапе, ки дар зераш маънии дигаре ниҳон аст.
- ТАГДӢЗӢ** *а. تگدوزى* **тӯппии тагдӯзӣ** навъи тӯппии тоҷикӣ.
- ТАГИДАН//ТАКИДАН** *а. تگيدن//تکيدن* давидан, даводав кардан, тохтан.
- ТАГИДЕГӢ** *а. تگديگى* 1. он чи дар таги дег мондааст, таҳдегӣ, тагдегӣ. 2. *мач.* мағзи (моҳияти) масъала.
- ТАГИЗАМИНӢ** *а. تگزمينى* зеризаминӣ, он чи ба зери замин аст: **сарватҳои тагизаминӣ**.
- ТАГИН//ТИГИН** *а. تگين* *кит.* 1. қаҳрамон, паҳлавон, баҳодур. 2. камар, миён.
- ТАГИПО** *а. تگپا* 1. он чи ба зери по афтодааст; **тагипо кардан** помол кардан чизеро. 2. *мач.* ҳақиру забун пиндоштан, хор кардан (*касе-ро*), **тагипо шудан** помол шудан, фарсуда гаштан.
- ТАГИПОЙМОНӢ** *а. تگپايمانى* помол шудан.
- ТАГИСАРӢ** *а. تگسرى* **ниг. тагсарӣ**.
- ТАГИЧАШМ** *а. تگچشم* **тагичашм кардан** чизеро ба мадди назар гирифтани, чизеро таги чашм кардан.
- ТАГИШИФТӢ** *а. تگشفتى* наздик ба шифти хона,

дар зери шифт буда.

ТАГКАШ تگ کش он чизе ки дар зер кашида мешавад.

ТАГКОБӢ تگ کابی кунҷковӣ, кӯшиш ба фаҳмидани асли матлаб аз касе.

ТАГКУРСӢ تگ کرسی ниг. таҳкурсӣ.

ТАГЛАМА تگ لمة таг ва рӯи нав бастан (дӯхтан) ба соқи мӯзаи кӯҳна.

ТАГЛАМАДӢЗ تگ لمة دوز устое, ки ба соқи мӯзаи кӯҳна таглама медӯзад.

ТАГМОНАК تگ ماناک он чи ба зери чизе монда (гузошта) мешавад.

ТАГНИШИН تگ نشین хилт, дурда, ки ба таги моеот меҳобад, таҳнишин, таҳшониин ҳар чизе.

ТАГНОКӢ تگ ناکӣ пинҳонӣ, махфӣ, ба касе аёну ошкор накарда; тагнокӣ ҳал шудани коре.

ТАГОБ تگاب ниг. такоб.

ТАГОБӢ تگابی навъи ангур.

ТАГПАҲН تگ پهن он чи тагаш паҳн аст; заврақи тагпаҳн, деги тагпаҳн.

ТАГПУРСӢ تگ پرسӣ кунҷковӣ қардан барои фаҳмидани асли гап.

ТАГПӢШ تگ پوش зерпироҳан; он чи аз таг ба тани бараҳна пӯшида мешавад.

ТАГПӢШӢ تگ پوشى аз таг пӯшидашаванда.

ТАГРЕХТА تگ ريخته меваи пухтаи ба таги дарахт рехта: себҳои тагрехта.

ТАГСАРӢ تگ سری болишт, лӯла; таҳсарӣ; тагсарӣ қардан болишт қардан, лӯла қардан.

ТАГСИНЧ تگ سنج синчи таҳкурсии бинои қаламакорӣ.

ТАГ-ТАГИ تگ تگ зер-зер (девор, бино), поён-поёни.

ТАГУРӢ تگ ورو тагурӯ қардан зеру рӯ қардан.

ТАГХОНА تگ خانه хонаи зерини бино, қабати поёнии (тагизаминии) бино, таҳхонаи бино.

ТАГЧАРМ تگ چرم 1. пойафзоли тагаш аз чарм. 2. кафакӣ, таги пойафзол.

ТАГЧОӢ تگ جای муқимӣ, доимӣ, таҳҷой;

аҳолии тагҷой мардуми маҳаллӣ, муқимӣ ва доимӣ дар ҷое, бумӣ, таҳҷой.

ТАҒАЗЗУЛ a. تغزل кит. 1. шеъри ғиноии ишқӣ; ғазалгӯӣ, шеърҳои ошиқона. 2. ишқбозӣ қардан.

ТАҒАЙӢЮР a. تغیر дигаргуншавӣ, табдилёбӣ, аз ҳоли худ баргаштан.

ТАҒАННӢ a. تغنی сурудхонӣ, таронасароӣ.

ТАҒЗИЯ a. تغذیه ғизо додан, хӯрок додан, хӯрондан; ғизо хӯрдан.

ТАҒМА m. تغمة ниг. тамға.

ТАҒӢИР a. تغیر дигаргунӣ; дигаргун шудан; тағйир додан дигар қардан, аз ҳоле ба ҳоли дигар гардондан; тағйир ёфтан дигар шудан, дигаргун гардидан.

ТАҒӢИРДИХӢ تغیردهی дигаргун гардондани коре ё чизе.

ТАҒӢИРӢБАНДА تغیر یابنده дигаргуншаванда.

ТАҒӢИРӢБӢ تغیر یابی дигаргун шудан.

ТАҒӢИРӢФТА تغیر یافته дигаргуншуда.

ТАҒӢИРНОПАЗИР تغیر ناپذیر дигаргуннашаванда, собит, барқарор.

ТАҒӢИРНОПАЗИРӢ تغیر ناپذیری дигаргуннашавандагӣ.

ТАҒӢИРОТ تغیرات ҷ. тағйир; тағйирот даровардан, қисман, дигаргун қардан (мас., лоиҳаеро).

ТАҒӢИРПАЗИР تغیر پذیر он чизе ки қобили тағйир аст.

ТАҒӢИРПАЗИРӢ تغیر پذیرӣ қобил будан ба тағйирёбӣ ва дигаргунӣ, дигаргуншавандагӣ.

ТАҒО(Ӣ) تغائی/تغا бародари модар.

ТАҒОБАЧА تغابچه фарзанди тағо (бародари модар) чи духтар ва чи писар.

ТАҒОӢ تغائی ниг. тағо.

ТАҒОР تغار ниг. тағора.

ТАҒОРА تغاره зарфи калони сафолӣ, филизӣ ё чӯбӣ (барои ҷомаишӯӣ ва хамиргирӣ); тағораи обрезӣ зарфи обрезӣ.

ТАҒОРАЧА تغاره چه тағораи хурд.

ТАҒОФУЛ a. تغافل худро ба нодонӣ задан; бе-

парво нишон додани худ; чашмпӯшӣ, ғафлат; **тағофул кардан (намудан)** ғафлат кардан, чашм пӯшидан (аз чизе); ба ғафлат мондан.

ТАҒОФУЛПЕША *тағаллӯш* он ки худро ба нодонӣ мезанад; бепарво.

ТАҒОЯК *тағайк* нарма, қисмҳои нисбатан нарми бадани одам ва ҳайвон, ки унсурҳои онро ба ҳам мепайванданд; **тағояки бинӣ**, **тағояки гӯш**.

ТАҒОЯКДОР *тағайкдор* дорандаи тағояк, дорои тағояк.

ТАДАББУР *а. تدبر кит.* нек андешидани оқибати коре; тадбир кардан, илоҷ ёфтан.

ТАДБИР *а. تدبير* 1. чора дидан, илоҷ андешида; чора, чорабинӣ; **тадбир ба кор бурдан** андешидан; машварат карда роҳ ёфтан ба коре. 2. хила, фанд.

ТАДБИРСОЗ *тадбирсоз* чораандеш; оқил, он ки роҳҳои ҳал карданро медонад.

ТАДБИРШИНОС *тадбирشنас* донандаи роҳи чора.

ТАДВИН *а. تدوين* гирдоварӣ, ба тартиб даровардан (*мас., маҷмӯаи шеърҳои худ ё касеро*); таълиф.

ТАДВИР *а. تدوير* гирд гардонидан, давр задан, чархзанӣ.

ТАДҚИҚ *а. تدقيق* диққат карда амиқ омӯх-тани чизе, бориқбинона кофтуков карда дидани чизе; **тадқиқ кардан (намудан)** омӯхтан, бо диққат ва бориқбинона омӯхтан.

ТАДҚИҚГАР *тадқиқгар* шахсе, ки касе ё чизеро меомӯзад.

ТАДҚИҚӢ *тадқиқи мансуб ба тадқиқ*: **корҳои тадқиқӣ**.

ТАДҚИҚКУНАНДА *тадқиқкунанда* он ки таҳлилу баррасӣ (тадқиқ) мекунад.

ТАДҚИҚОТ *а. تدقيقات* маҷмӯаи санҷишҳо, омӯзишҳо, пажӯҳиш.

ТАДҚИҚОТӢ *тадқиқоти ниг.* **тадқиқӣ**.

ТАДҚИҚОТЧӢ *тадқиқотчи гуфт.* тадқиққунанда, омӯзанда, муҳаққиқ.

ТАДЛИС *а. تدليس кит.* фиреб, фиребгарӣ; авом-

фиребӣ.

ТАДОВӢ *а. تداوى* даво кардан, муолиҷа, табо-бат.

ТАДОРУК *а. تدارك* 1. фароҳам кардан, омода сохтан; тайёри, омодагӣ; **тадорук дидан** тайёри дидан, омода шудан. 2. чора, тадбир, илоҷ, чорабинӣ.

ТАДОХУЛ *а. تداخل кит.* мудохила, ба якдигар даромадан.

ТАДРИС *а. تدریس кит.* дарсдиҳӣ, таълим, омӯзиш.

ТАДРИСГОҲ *тадрисгоҳ* ҷои дарсгӯӣ ва дарсгирӣ.

ТАДРИСӢ *тадриси* дарсдиҳӣ, маводи дарсӣ, таълим.

ТАДРИЧ *а. تدریج* дараҷа ба дараҷа пешравӣ ва поя ба поя болобарой; **ба тадрич** дараҷа ба дараҷа; ба оҳистагӣ, оҳиста-оҳиста.

ТАДРИЧАН *а. تدریجاً* оҳиста-оҳиста, дараҷа ба дараҷа.

ТАДРИЧӢ *тадриҷи* оҳистагӣ, ба оҳистагӣ; **такомули тадриҷӣ**.

ТАДФИН *а. تدفين* дафн кардан, гӯр кардан.

ТАЁҚ *а. تياق гуфт.* калтак, чӯбдаст; **алифро таёқ гуфтан** *гуфт.*, *маҷ.* тамоман бехату савод будан.

ТАЗАВВУЧ *а. تزوج* зангирӣ; зан гирифтани; шӯй кардан, ба шавҳар расидан, издивоҷ кардан.

ТАЗАККУР *а. تذكر* ба ёди худ овардан, ба хо-тири худ овардан; ёдоварӣ, хотиррасонӣ.

ТАЗАЛЗУЛ *а. تزلزل кит.* ларза, ларзиш.

ТАЗАЛЗУЛНОПАЗИР *тазаллупазир* таконнахӯ-ранда; устувор, барқарор, матин.

ТАЗАЛЛУМ *а. تظلم* додхоҳӣ, шикоят аз беадолатии касе; **тазаллум кардан** додхоҳӣ пурси-дан.

ТАЗАРВ *а. تذرؤ* мурғи даштӣ; **мурғи тазарв**; **тазарви зарних** *киноя аз ангишти афрӯхта*, лахча; **тазарви зарринпар** *киноя аз офтоб* ва оташ.

ТАЗАРРӢ *а. تضرع* зорӣ, тавалло, илтиҷо; изхори фурӯтанӣ.

ТАЗВИР *a.* **تزویر** фиреб, макр, хила.

ТАЗВИРГАР *a.* **تزویرگر** фиребгар, маккор, хилагар; риёкор, дуруя.

ТАЗВИЧ *a.* **تزوچ** *kit.* заношӯй; зангири; хонадор шудан; **тазвич кардан** ба занӣ додан; хонадор кардан.

ТАЗЙИД *a.* **تزیید** *kit.* зиёд кардан, афзун кардан, афзудан.

ТАЗЙИҚ/ТАЗЪИҚ *a.* **تضیق** танг кардан ё фишор овардан ба чизе, фишор; **тазйиқи хун** зиёд шудани фишори хун дар бадани инсон; дар тангӣ қарор додан, саҳт гирифтани, саҳтгири; **ба тазйиқ кашидан** фишор додан; исроркорона талаб кардан.

ТАЗЙИН *a.* **تزیین** *kit.* 1. зинатдихӣ; зеб, зинат, ороиш; **тазйин ёфтан** зинат додан. 2. оростан.

ТАЗКИРА I *a.* **تذکره** 1. маҷмӯи ашъори шоирон ва тарҷумаи ҳоли онҳо. 2. ёддошт, ёдоварӣ. 3. рӯйхат.

ТАЗКИРА II *a.* **تذکره** *kit.* гувоҳнома, ҳуҷҷати шахсӣ, шиноснома.

ТАЗКИРАНАВИС *a.* **تذکره نویس** тартибдиҳандаи маҷмӯаи ашъори шоирон.

ТАЗКИЯ(Т) I *a.* **تذکیت** занозанӣ, кушокушӣ; сар буридан, зибҳ кардан.

ТАЗКИЯ(Т) II *a.* **تذکیت** 1. поксозӣ, тоза кардан, софкорӣ. 2. сугудан, ситоиш.

ТАЗЛИЛ I *a.* **تذلیل** хору залил кардан.

ТАЗЛИЛ II *a.* **تذلیل** ба залолат андохтан, гумроҳ кардан.

ТАЗМИН *a.* **تضمین** *kit.* 1. ба ўҳда гирифтани тоvon, зомин шудан; замонат, зоминӣ, кафолат. 2. *ади.* даровардани ягон мисраъ ё байти шоири дигаре ба шеъри худ.

ТАЗМИНӢ *a.* **تضمینی** замонатшуда, зомин-шуда.

ТАЗМИНОТ *a.* **تضمینات** *kit.* маблағе, ки давлати мағлуб ба давлати ғолиб бояд пардозад, ҷаримаи ҳарбӣ.

ТАЗОД(Д) *a.* **تضاد** *kit.* 1. зиддият, муҳолифат, душманӣ, ночӯрӣ. 2. *ади.* бо ҳам зид гузошта шудани ду ҳодиса дар асари бадеӣ, *мас.* суду зиён, некиву бадӣ, наздику дур, шабу рӯз.

ТАЗОҲУР *a.* **تظاهر** 1. ошкор шудан, зоҳир шудан. 2. худнамоӣ, ба худ нисбат додани сифати дар худ набуда. 3. ба ҳам ёри расондан, ба ҳамдигар пуштибонӣ кардан.

ТАЗОҲУРОТ *a.* **تظاهرات** *ниг.* **тазоҳур.**

ТАЗОЮД *a.* **تزايد** *kit.* зиёд шудан, афзоиш, афзоиш ёфтан.

ТАЗРИҚ *a.* **تزریق** дохил кардан, ворид кардани дору ё моеъи дигар ба бадан.

ТАЗҲИБ *a.* **تذهیب** *kit.* зарандуд кардан, тил(л)окорӣ, заркорӣ, бо зар нақш бастан.

ТАЗЪИД *a.* **تزیید** *ниг.* **тазйид.**

ТАЗЪИН *a.* **تزیین** **тазйин.**

ТАЙ *a.* **طی** 1. гузаштан, сипарӣ кардан (-и вақт ва роҳ); **тай кардан** гузаштан, гузашта рафтани. 2. номи қабилае аз араб, ки Той ҳам мегӯянд ва Ҳотами Той аз он қабила будааст...; **тайи лисон** ба кор бурдани фасоҳат дар таҳрир ва гуфтор.

ТАЙАРОН *a.* **طیران** парвозкунанда, паранда; **тайарон шудан** ба париш даромадан; **аз тайарон мондан** аз парвоз бозмондан.

ТАЙГАШТА *a.* **طی گشته** **роҳи тайгашта** роҳи сипаришуда.

ТАЙЁР I *a.* **تیار** 1. омода, ҳозир, муҳайё; **тайёр истодан** омода будан, муҳайё будан; **тайёр кардан** омода кардан, муҳайё кардан; **тайёр шудан** омода шудан, муҳайё будан. 2. пухтан.

ТАЙЁР II *a.* **تیار** *тағр.*, *кҳн.* унвони дараҷагии олуфтаҳои Бухоро.

ТАЙЁР III *a.* **طیار** паранда, парвозкунанда.

ТАЙЁРА *a.* **طیاره** 1. *ниг.* **ҳавопаймо.** 2. *маҷ.* асп.

ТАЙЁРИБИНӢ *a.* **تیاریبینی** омодагӣ, омода шудан ба коре.

ТАЙЁРӢ *a.* **تیار** омодагӣ, ҳозирӣ; **тайёрӣ дидан** омода шудан; **тайёрӣ доштан** омода будан.

ТАЙЁРКУНАНДА *a.* **تیارکننده** он ки чизеро омода ва ҳозир мекунад.

ТАЙЁРФУРӢШ *a.* **تیارفروش** он ки чизҳои сохтаву дӯхтаи дигаронро мефурӯшад.

ТАЙЁРХӢР *a.* **تیارخور** он ки ба чизи тайёру омода шарик мешавад; муфтхӯр.

ТАЙЁРХҶҮРӢ تيارخوری он ки чизи омодашударо меҳӯрад.

ТАЙИБ *a.* طيب 1. пок, покиза, озода, тоза. 2. форам, матлуб.

ТАЙЛАСОН *a.* طيلسان як навъ чомаи васеъи дарозу беостин, ки рӯҳониён ва қозиён мепошанд.

ТАЙЛОҚ *m.* طيلاق *kit.* шутурбача.

ТАЙР *a.* طير *kit.* мурғ, паранда.

ТАЙСАЛ *a.* تيسل :*kit.* тайсал додан ба қафо андохтан, кашол додан.

ТАЙШУДА طي شده сипаришуда.

ТАК I تک *ниг.* таг.

ТАК II تک давиш, дав; **таку дав, таку тоз.**

ТАКА I تکه бузи нар.

ТАКА II تکه яке аз қабилаҳои туркман.

ТАКАББУР *a.* تكبر мағрурӣ, худписандӣ, ҳавобаландӣ; **такаббур доштан** мағрур (ҳавобаланд) будан.

ТАКАББУРӢ تكبرى мағрурӣ, ҳавобаландӣ.

ТАКАББУРНОК تكبرناك мағрур, худписанд, ҳавобаланд.

ТАКАББУРОНА تكبرانه мағрурона, ҳавобаландона.

ТАКАББУРФУРӢШӢ تكبرفروشی ғурур, ҳавобаландӣ.

ТАКАБУЗ تکهبز бузи нар.

ТАКАГӢ تگى *мансуб ба така; қолини такагӣ* қолине, ки ба аҳли қабилаи такаҳо мансуб аст.

ТАКАЛЛУМ *a.* تكلم гапзанӣ, суҳанронӣ; **такаллум кардан** гап задан.

ТАКАЛЛУФ *a.* تكلف 1. ба зимма гирифтани ранчи зиёдатӣ, бо машаққат анҷом додани коре. 2. худнамоӣ, нишон додани худ дар ягон сифати дар худ набуда.

ТАКАСАЛТАНГ تکهسلتنگ *gufm.* бекорхӯча.

ТАКБАНД تکهبند камарбанди махмалӣ ва аб-решимии (ё махсусан) бофтаи зардӯзии за-нона.

ТАКБАНДБОФ تکهبندباف косибе, ки такбанд

мебофад.

ТАКБАРГ *a.* تکهبرگ барги поёнӣ.

ТАКБИР *a.* تكبير *d.* такрор намудани ибораи «аллоҳу акбар» дар вақти намоз; **такбир фу-ровардан** дар вақти намоз ё азон «аллоҳу акбар» гуфтан. 2. бузург шумурдан.

ТАКГИР تکهگیر устои бурандаи чарм (*исти-лоҳи пойафзолдӯзӣ*).

ТАКГИРӢ تکهگیری буридани чарм ва қолиб кашидани он дар пойафзолдӯзӣ.

ТАКДАВ تکهدو ба қабати хок даромадани об.

ТАКЗИБ *a.* تکهذيب *kit.* ба дурӯғ даровардани гапе; рад кардани он, дурӯғ будани матла-bero нишон додан, муқоб. **тасдиқ.**

ТАКИДЕГӢ تکهديگى оши аз ҳама тағтари дег.

ТАККА تکه *ниг.* така I.

ТАККУРСӢ تکهكرسى пойдевор, бунёд асос (дар бино), муқ. **тахкурсий.**

ТАКЛИФ *a.* تكليف 1. заҳмат, азият додан. 2. пешниҳод. 3. даъват кардан касеро ба чое, даъват; **таклиф кардан** а) пешниҳод кардан; б) даъват кардан (*мас., ба меҳмонӣ*); **таклифи шаръӣ** *d.* он чи аз рӯи шариат ба чо оварда-наш зарурист.

ТАКМИЛ *a.* تکهميل пурра гардонидан, мукам-мал кардан; **такмили ихтисос** боло бардош-тани дараҷаи ихтисоси худ; **такмил додан** пурра кардан, мукаммал кардан; **такмил ёф-тан** пурра шудан, мукаммал шудан.

ТАКМИЛДИХӢ تکهميلدهى *исми амал аз такмил* додан.

ТАКМИЛӢ تکهميليابى *исми амал аз такмил* ёфтан; пурра шудан, такмил ёфтан.

ТАКМИЛӢ تکهميلي пуррагӣ, баркамолӣ.

ТАКНИШИН تکهنشين таҳнишин, чизе, ки дар таги моеот менишинад (дурда, лойқа).

ТАКНИШОН تکهنشان :**такнишон кардан** фик-реро ба касе илқо кардан, чизеро дар хотири касе қойгир намудан.

ТАКОБ تکهاب чои пасти обгузари байни ду кӯҳ, чои обканда, дара.

ТАКОВАР تکهاور *kit.* тезрав, тезрафтор, даванд (*асн*).

ТАКОВАРӢ *تکاورى* кит. тездавӣ, тезрафторӣ, давандӣ.

ТАКОМУЛ *تکامل* ба камол расидан, ба воя расидан, ба тадриҷ комил шудан: **такомули тадриҷӣ**.

ТАКОН *تکان* ҳаракат, чунбиш; ларза; **такон додан** чунбондан, ҳаракат додан; **таконидан**; **такон хӯрдан** ҳаракат кардан, чунбидан.

ТАКОН(И)ДАН *تکانیدن//تکانیدن* чунбондан, ҳаракат додан, ба ҳаракат овардан, ларзондан; афшондан.

ТАКОНХҶҮРӢ *تکان خورى* ларзиш, такон.

ТАКОПҶ(Ӣ) *تکاپو(ى)* даводав, омадурафти бошитоб; такудав; **ба такопӯ будан** рафтуой доштан, дар такудав будан; **дил дар такопӯ будан** дар ташвиш будан, мушаввашхотир будан.

ТАКПОӢ *تکپائى* кит. тездав, тезрафтор, сабукрафтор, даванд.

ТАКПУРСӢ *تکپرسى*: **такпурсӣ кардан** *мач.* моҳияти гапе, кореро фаҳмиданӣ шудан.

ТАКРИМ *а. تکريم* кит. киромӣ доштан; ҳурмат, эҳтиром, иззат; **такрим кардан** ҳурмат кардан, иззат кардан, мӯҳтарам доништан.

ТАКРОР *а. تکرار* 1. гаштаву баргашта кардани коре. 2. гаштаву баргашта хондани чизе барои нағз аз худ кардани он; **такрори дарс** тайёр кардани дарс дар мактаб; **такрор ёфтан** гаштаву баргашта рӯй додани воқеае; **такрор кардан** а) дубора гуфтан, чанд бор гуфтан (*гаперо*); б) гаштаву баргашта анҷом додан кореро; **такрор шудан** гаштаву баргашта рӯй додан (*воқеае*).

ТАКРОРАН *а. تکراراً* гаштаву баргашта, дубора ё чандин бор (рӯй додани коре).

ТАКРОРИСТЕҲСОЛ *تکراراستحصال* такрор ба такрор истеҳсол намудан.

ТАКРОРӢ *تکرارى* мансуб ба такрор; кишти такрорӣ, курсҳои такрорӣ.

ТАКРОРШАВАНДАГӢ *تکرارشوندگی* аз нав такрор шудан.

ТАКСИНЧ *تکسنج* ниг. тагсинҷ.

ТАКСИР I *а. تکسير* бисёр кардан, зиёд намудан; афзоиш; **дастгоҳи таксир** дастгоҳи нусха-

бардорӣ.

ТАКСИР II *а. تکسير* шикастан, кафондан; хароб кардан, вайрон кардан.

ТАКСӢ *تکسى* мошини сабукрав барои мусофирбарӣ

ТАК-ТАК *تک تک* 1. **так-таки по** овози пой дар вақти роҳ рафтан; **так-таки по рафтан** *киноя аз тарсондан* бо садои пой, шӯҳрат ва ё қудрати худро таъриф кардан. 2. *гуфт.*, *мач.* олам, дунё, чою макон; **дар ин так-так а)** дар ин дунё; б) дар ин атроф, дар ин гирду миён.

ТАКТИКА *а. تکنیکه* 1. санъати бурдани ҷанг. 2. маҷмӯи восита ва роҳҳо барои расидан ба мақсаде, хатти ҳаракати муайяни асоснок; **тактика доштан** роҳу равиши муайян ё хатти ҳаракати аниқ доштан.

ТАКТИКӢ *تکنیکی* мансуб ба тактика: **вазифаи тактикӣ**, ҳамияти тактикӣ.

ТАКТОЗ *تکتاز* такопӯ, даву тоз, босуръат ва бошитоб кореро анҷом додан.

ТАКУДАВ *تکودو* ниг. такопӯ; **такудав кардан** дар пайи ҷустуҷӯи чизе давидан; **ба такудав афтодан** ба ҷустуҷӯ даромадан, ба ин сӯ он сӯ давидан, тараддуд кардан.

ТАКУПӢ *تکوپو* ниг. такопӯ(ӣ).

ТАКУРӢ(Ӣ) *تکوروى*: **такурӯӣ кардан** чаппаву роста (зеру забар) кардан (гардондан); **такурӯӣ шудан** чаппаву роста шудан, зеру забар гаштан.

ТАКУТОЗ *تکوتاز* даводавӣ; ҷӯстучӯ; **такутоз кардан** даводавӣ кардан; ҷӯстучӯ намудан; **дар такутоз шудан** даводавӣ кардан.

ТАКФИН *а. تکفين* кафан кардан, кафан пӯшонидан (*ба мурда*); **асбоби такфин** чизҳои даркорӣ барои шустан ва ба кафан пӯшонидани мурда; **обу такфин кардан** шустан ва кафан кардан (*мурдаро*).

ТАКФИР *а. تکفير*: **такфир кардан** кит. ба бединӣ нисбат додан, кофир шуморидан, бедин ҳисоб кардан.

ТАКФИРӢ *تکفيرى* бединӣ, кофирӣ.

ТАКХОНА *تکخانه* ниг. таҳхона.

ТАКЧАРМ *تکچرم* ниг. тагчарм.

ТАКҶОӢ *تکجائى* маҳаллӣ, бошандаи ҷои

маълум, ҳаминҷой; *ниг.* **тагҷой**.

ТАКҶОЙ *تک جای* бозорпулӣ, маблағе, ки фурушанда бояд барои дар бозор барои чиз фурухтанаш пардозад; **такҷойи бозор**

ТАКШИН I *تک شین* замин, ки ба сабаби шибба задан ва кӯфтан саҳт шудааст; тақшин, охири чизе.

ТАКШИН II *تک شین*: **такшин карда гуфтан** бо таъкид гуфтан.

ТАКЯ *а.* *تکيه* *кит.* 1. он чи бар он пушт ниҳода мешавад. 2. *мач.* пушту паноҳ; **такя кардан** ба чизе, ба касе а) пушт ниҳодан; б) ба касе умед доштан, ба умеди касе шудан, ба чизе умедвор шудан; **такя кардан чизеро** ба чое чафс карда мондан, то ки наафтад. 3. *кит.* хонақоҳ; макони дарвешон. 4. *мач.* маскан, бошишгоҳ.

ТАКЯГАҲ *تکيه گاه* 1. ҷои такя додан, чизе, ки ба он пушт гузошта мешавад (*мас., девораи пушти курсӣ*). 2. касе, ки ба мадади вай умедвор шуда кореро мекунад, пушту паноҳ, ҳомӣ.

ТАКЯГОҲ *تکيه گاه* *ниг.* **такягаҳ**.

ТАКЯДОР *تکيه دار* *кит.* 1. гӯшанишинӣ, дарвешу қаландар, он ки гӯшанишиниву хилватнишиниро ихтиёр кардааст. 2. *мач.* ҳар ки пушту паноҳ дорад; соҳибдор.

ТАКЯКАЛОМ *تکيه کلام* вожа, калима ё иборае, ки дар гуфтор бе назардошти маънии тақроран истифода кунанд; калимае, ки дар гуфтори шахсе бисёр во меҳӯрад.

ТАКЯНИШИН *تکيه نشین* он ки дар хонаҳо ва маконҳои муқаддас хилватнишинӣ кунад, хилватнишинии зоҳидону дарвешон ва мазҳабӣён.

ТАКЯҶОЙ *تکيه جای* ҷои осоишу роҳат, паноҳгоҳ, такягоҳ.

ТАҚАБҶУЛ *а.* *تقبّل* *кит.* қабул кардан ё ба зимма гирифтани чизе, бар ўҳда гирифтани коре, пешкаш, ҳадя, тўҳфа.

ТАҚАДДУС *а.* *تقدّس* *кит.* порсой, муқаддасӣ, покӣ; парҳезгорӣ; ♦ **олами тақаддус** а) олами покӣ ва порсой; б) *мач.* олами боло, осмон; **тақаддус фуруҳтан** худро порсо нишон додан, худро зоҳид тарошидан.

ТАҚАЙҶУД *а.* *تقيّد* гирифтори ба қайди чизе, бастагӣ; вобастагӣ; **тақайҷуд кардан** (*ё наму-дан*) ба қайд овардан, ба банд андохтан.

ТАҚАЛ *а.* *تقل* *гуфт.* фаъолият ва ҷунбӯҷӯш ё дасту по задан барои раҳой ёфтан аз вазъияти нохуш, ҳила, найранг, баҳонаҷӯӣ бо мақсади накардани коре; **тақал кардан** баҳонаҷӯӣ кардан, бо баҳонае кореро ба қафо андохтан.

ТАҚАЛКОРӢ *تقل کاری* *гуфт.* ҳилагарӣ, баҳонаҷӯӣ.

ТАҚАЛЛО *а.* *تقلا* *кит.* кӯшиш, талош, саъй.

ТАҚАЛЛУБ *а.* *تقلب* *кит.* қаллобӣ, сохтакорӣ.

ТАҚАЛЛУБӢ *تقلبي* тақаллубкорӣ, сохтакорӣ.

ТАҚАЛЛУБКОР *تقلب کار* қаллоб, сохтакор.

ТАҚАЛЛУБКОРӢ *تقلب کاری* сохтакорӣ.

ТАҚАР *تقر*: **тақар** - туқур кардан баланд садо додан; **тақар-тақари чархи ароба** садои ба санг бархӯрдани чархи ароба.

ТАҚАРРОС *تقراس*: **тақаррос** задан садои баланди ба ҳам бархӯрдани ҷисмҳои саҳт (*мас. чархи ароба ба санг*) тақар-тақар кардан; *ниг.* **тақар-тақар**.

ТАҚАРРУБ *а.* *تقرب* наздик шудан, наздик омадан, наздикӣ; хешӣ; ♦ **тақарруб фармудан** иҷозати наздикӣ додан, наздик гардонидан.

ТАҚАР-ТАҚАР *تقرتقر* *калимаи тақлиди овозӣ* садои баланди ба ҳам бархӯрдани ҷисмҳои саҳт.

ТАҚАР-ТУҚУР *تقرتقر* *ниг.* **тақар-тақар**.

ТАҚВИМ *а.* *تقويم* 1. ҳисоби рӯзу моҳҳо дар сол рост кардан. 2. солнома. 3. баҳо додан, нарх додан, қимат гузоштан.

ТАҚВИЯ(Т) *а.* *تقويه//تقويت* қувватдиҳӣ; дастгирӣ; **тақвият додан** қувватнок кардан; **тақвият ёфтан** қувватнок шудан; қувват гирифтани қувват додан; тасдиқ ва таъкид намудан.

ТАҚВИЯТКУНАНДА *تقويت کننده* қувватдиҳанда, қувваткунанда.

ТАҚВО *а.* *تقوا* порсой, парҳезгорӣ.

ТАҚВОДОР *تقوادار* порсо, мӯъмин, парҳезгор.

ТАҚВОДОРӢ *تقوادرى* порсой, пархезгорӣ.

ТАҚВОФУРӢШ *تقوافروش* зоҳиднамо, он ки худро порсо метарошад; авомфиреб.

ТАҚДИМ *а. تقديم* пешкаш кардан, ҳадя додан; пешкаш; **тақдим кардан (намудан)** пешкаш кардан.

ТАҚДИР I *а. تقدير* сарнавишт; қисмат, насиба, қазо, қадар; **аз тақдирам** ҳар чӣ дар қисматам бошад (мебинам...); **бар тақдири...** дар мавриди..., дар сурати...; **бар тақдири гурехтан ҳам халосӣ набуд; тақдир медонад...** вобаста ба қисмату насиба аст; **ба дасти тақдир супурдан** ба қисмату сарнавишт ҳавола кардан (кореро); **ба тақдир тан додан** ба сарнавишт таслим шудан; **дар тақдир будан** ногузир будан; **тақдир доштан** он чи дар тақдир ба касе муқаррар шудааст, он чи дар қисмати касе ҳаст; насиб кардан. 2. ояндаи чизе.

ТАҚДИР II *а. تقدير* қадриносии; таҳсин, таъриф, эҳтиром; **тақдир кардан** қадрдонӣ кардан (*кору хизмати касеро*); таҳсин кардан.

ТАҚДИРНОМА *تقديرنامه* қоғазе, ки аз тарафи идорае дар бораи қадрдонӣ ва таҳсин аз хизмати касе дода мешавад.

ТАҚДИРПАРАСТ *а. تقديرپرست* он ки ба тақдир бовар ва эътиқод дорад, он ки сарнавишту тақдирро марому асоси зиндагӣ медонад.

ТАҚДИРПАРАСТӢ *а. تقديرپرستی* боварию эътиқод ба тақдир.

ТАҚДИРСОЗ *а. تقديرساز* 1. сарнавиштсоз; *киноя аз Худованд*. 2. амал ё чорабиние, ки барои ҳал шудани масъалае нақши асосӣ дорад.

ТАҚДИРЧУНБОН *а. تقديرچنبن* 1. *киноя аз Худованд*. 2. *мач*. боис, сабабгор.

ТАҚДИС *а. تقدیس* муқаддас шумурдан, ба покӣ нисбат додан, ба покӣ ёд кардан.

ТАҚЛИД *а. تقلید* 1. пайравӣ ба амалу рафтори касе (*бе мулоҳизаи некӣ ё бадии он*). 2. айнан такрор кардани рафтор ва тарзи гуфтори касе. 3. ба гардани касе гарданбанд андохтан. 4. касеро ўҳдадор кардан.

ТАҚЛИДГАР *а. تقلیدگر* он ки дигареро пайравӣ мекунад.

ТАҚЛИДГАРӢ *а. تقلیدگری* тақлидкорӣ кардан.

ТАҚЛИДӢ *а. تقلیدی* мансуб ба **тақлид**; тақлид-корона, аз рӯи пайравии кӯркӯрона ба касе бе доштани истеъдоди ҳақиқӣ.

ТАҚЛИДКОР *а. تقلیدکار* он ки дар қору кирдор ва рафтор ба касе кӯр-кӯрона пайравӣ мекунад; тақлидкунанда.

ТАҚЛИДКОРӢ *а. تقلیدکاری* пайравӣ кардан.

ТАҚЛИДКОРОНА *а. تقلیدکارانه* пайравона, аз рӯи тақлидкорӣ.

ТАҚЛИДКУНАНДА *а. تقلیدکننده* *ниг.* тақлидкор.

ТАҚЛИДНОПАЗИР *а. تقلیدناپذیر* коре, ки онро айнан такрор кардан номумкин аст.

ТАҚЛИДЧӢ *а. تقلیدچی* *гуфт.* он ки қору рафтори касеро айнан нишон медиҳад; тақлидкори қору рафтори касе.

ТАҚЛИЛ *а. تقلیل* *кит.* кам кардан ё костани ягон чиз.

ТАҚОБУЛ *а. تقابل* *кит.* баробарӣ, баробар шудан.

ТАҚОЗО *а. تقاضا* хоҳиш, дархост; **бо тақозои...** бо талаби...; **тақозо кардан (намудан)** а) хоҳиш кардан; майл доштан ба коре; б) талаб кардан.

ТАҚОЗОГАР *а. تقاضاگر* он ки талаб мекунад, талабкунанда, хоҳанда.

ТАҚОРУБ I *а. تقارب* *кит.* ба ҳам наздик шудан, наздикӣ, қаробат; **тақоруб кардан** наздик шудан (*ба чизе*).

ТАҚОРУБ II *а. تقارب* *ади.* номи яке аз вазнҳои арӯз; *ниг.* мутақориб.

ТАҚРИБ *а. تقریب* 1. наздик гардонидан; наздик; **ба ин тақриб** ба ин тариқ, ба ин тарз, ба ин минвол. 2. восита, баҳона.

ТАҚРИБАН *а. تقریباً* тахминан, қариб ки..., қариби...

ТАҚРИБӢ *а. تقریبی* тахминӣ, тақрибан.

ТАҚРИЗ I *а. تقریظ* *кит.* 1. буридан, қатъ кардан. 2. *ади.* шеър гуфтан дар мадҳ ё мазаммати касе.

ТАҚРИЗ II *а. تقریظ* 1. баёни фикр дар бораи асаре, баҳо додан ба асаре. 2. мақолае, ки дар он дар бораи асаре фикр баён ёфтааст; **тақриз навиштан** дар бораи асаре изҳори

акида кардан.

ТАҚРИЗНАВИС *تقریظ نویس* он ки тақриз навиштааст; он ки оид ба асаре изҳори акида кардааст, муқарриз.

ТАҚРИР *а. تقریر* *кит.* гуфтани муддао бо забон, баён, гуфтор, муқаррар кардан, тасдиқ кардан.

ТАҚРИРАН *а. تقریراً* шифохӣ, даҳанақӣ.

ТАҚСИМ *а. تقسیم* 1. чудо кардан ба қисмҳо, қисм-қисм кардани чизе. 2. яке аз чор амали арифметикӣ, ки тақсим кардани ададро нишон медиҳад; **тақсим кардан (намудан)** ҳисса намудан, ба қисмҳо чудо кардан; **тақсим шудан** чудо шудан, қисм-қисм шудан; **тақсими хотир** парешонхотирӣ.

ТАҚСИМБАНДӢ *تقسیم بندی* ба қисмҳо чудо намудан, гурӯҳбандӣ.

ТАҚСИМГАР *گر* тақсим шахси тақсимкунанда.

ТАҚСИМӢ *تقسیمی* *ниг.* тақсимча.

ТАҚСИМКУНАНДА *تقسیم کننده* *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **тақсим кардан**; он ки ба қисмҳо чудо мекунад.

ТАҚСИМНАШАВАНДА *تقسیم نشونده* *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **тақсим нашудан**; ададе, ки тақсим намешавад, тақсимнопазир.

ТАҚСИМНОПАЗИР *ناپذیر* тақсим ададе, ки қобили тақсим нест.

ТАҚСИМОТ *а. تقسیمات* тақсим шудан; марзбандӣ: **тақсимоти миллии Осиёи Миёна**.

ТАҚСИМЧА *تقسیمچه* табақча.

ТАҚСИМШАВАНДА *تقسیم شوندہ* *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **тақсим шудан**; он чи ба ҳиссаҳо тақсим карда мешавад; қобили тақсим; **адади тақсимшаванда** ададе, ки бояд ба ҳиссаҳо тақсим мегардад.

ТАҚСИМШАВАНДАГӢ *تقسیم شوندگی* ба гурӯҳҳо тақсимшаванда, тақсимпазир будан.

ТАҚСИР *І а. تقصیر* 1. *кит.* кӯтоҳӣ, сустӣ (*дар коре*). 2. хато, гуноҳ.

ТАҚСИР *II а. تقصیر* *гуфт.* калимаи хитобӣ дар вақти муроҷиат ба соҳибмансабон ва муллоён *гуфта* мешавад; ба ин маънӣ «тақсирам»

низ меғӯянд.

ТАҚСИРБИН *تقصیر بین* нуқсонбин, он ки камбудиву хатоҳоро мебинад.

ТАҚСИРГӢ *تقصیر گوئی* *мач.* тамаллуққорӣ, хушомадгӯӣ.

ТАҚ-ТАҚ *تق تق* *тақлиди овози* садои кӯфта шудани дар; **тақ-тақ кардан** кӯфтан, задан (дареро); **тақ -тақ шудан** зада шудани дар; **бе тақ-тақ** дарро нокӯфта, хабар надода (*даромадан ба хонае*).

ТАҚТЕЪ *а. تقطیع* *адш.* чудо кардани мисраи шеър ба руқноҳои арӯз; санчидани вазни шеър, оҳанг.

ТАҚТИР *І а. تقطیر* сахтӣ кардан дар нафақа, хасисӣ дар харочот.

ТАҚТИР *II а. تقطیر* *кит.* 1. катра-катра чакондани моеот, соф кардан моеот бо софӣ. 2. ба воситаи бӯғронӣ соф кардани чизе.

ТАЛ (**Л**) *І а. طل* пушта, теппа, кӯҳи паст; **тали реги равон** хомаи рег дар регзорҳо.

ТАЛ(Л) *II а. طل* 1. шабнам. 2. борони реза.

ТАЛА *І ا. تله* *кит.* дом, қапқон.

ТАЛА *II ا. تله* *гуфт.* толон, тороч, ғорат; **тала кардан** ғорат (тороч) кардан; **тала шудан** ғорат шудан, ба тороч рафтан.

талаб *طلب* 1. *асоси замони ҳозира аз талабидан.* 2. *чузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои талбанда ва хоҳанда:* **озодиталаб, ғангоматалаб...**

ТАЛАБ *а. طلب* 1. пурсидаву хостани чизе; дархост, илтимос; **талаби касеро қабул кардан** хоҳишу дархости касеро қабул кардан. 2. чустучӯ, кофтуков. 3. маблағе, ки аз касе даъво карда мешавад, маблағе, ки қарздиҳанда аз қарздор металабад; **талаб кардан (намудан)** а) хостан; б) чизи додашударо гашта гирифтани шудан. 4. эҳтиёҷи харидорон ба моле дар бозор. 5. кофтуков, чустучӯ.

ТАЛАБА *а. طلبه* 1. *ч. толиб.* 2. толиби илм, хонанда, шогирд.

ТАЛАБАНДА *طلبنده* пурсанда, талабкунанда (чизеро), талбанда.

ТАЛАБГОР *طلب گار* 1. хоҳон, хоҳанда; дархосткунанда. 2. хостгор; **талабгор баромадан** то-

либ шудан, хостан; **талабгор шудан** хостгор шудан.

ТАЛАБИДАН طلبیدن 1. пурсидан, хостан (*чизеро*). 2. талаб кардан; орзу намудан. 3. даъват кардан, чеғ задан. 4. хоҳиш кардан. 5. ҷустуҷӯ кардан, кофтан.

ТАЛАБИДАНИ طلبیدنی пурсидани.

ТАЛАБКРОНА طلب کارانه муддаиёна; **талаб-корона ба майдон даромадан**.

ТАЛАБКУНАНДА طلب کنندۀ *сифати феъли* замони ҳозира аз **талаб кардан**; дархостку-нанда, хоҳишкунанда.

ТАЛАБНОМА طلب نامه санаде, ки аз касе чизе дархост карда мешавад.

ТАЛАБОТ а. طلبات ҷ. **талаб**.

ТАЛАВВУН а. تلون *кит.* рангоранг шудан; рангорангӣ; **талаввуни мизоч** тағйир ёфтани мизоч, ранг ба ранг шудан, бесуботӣ.

ТАЛАҚҚӢ а. تلقى қабул кардан, пазируфтан.

ТАЛАТТУФ а. تطف *кит.* меҳрубонӣ, лутф, на-возиш, дилнавозӣ.

ТАЛАФ а. تلف нобуд шудан, табоҳ шудан; нест шудан; **кишт аз беоби талаф шуд**, **талаф кардан** нобуд (нест) кардан; **талаф шудан** (*гардидан*) нобуд шудан, аз байн рафтан.

ТАЛАФГОР//ТАЛАФКОР تلف گار//تلف کار но-будкунанда, гум ва несткунанда.

ТАЛАФКОРӢ تلف کاری талафкор будан, харо-ҷот кардан.

ТАЛАФОТ а. تلفات ҷ. **талаф**; **талафоти зиёд** но-буд шудани чизи бисёр, кушта шудани ода-ми бисёр; **талафот додан** кушта шудан, аз байн рафтан(-и одамон); **талафот расондан ба касе** нобуд (нест) кардан, зиён расондан ба касе.

ТАЛАФФУЗ تلفظ тарзи гапзанӣ, тарзи адои (гуфтани) калимаҳо; **талаффузи қоригӣ** *кит.* тарзи ифодаи (адои) калимаҳо мувофиқи қоидаи (таҷвиди) арабӣ.

ТАЛАФШУДА تلف شده нобудшуда.

ТАЛБАНДА طلبنده *гуфт.*, *ниг.* **талабанда**.

ТАЛБИДАН طلبیدن *ниг.* **талабидан**.

ТАЛБИС а. تلبیس *кит.* 1. маккорӣ, фиребгарӣ,

ҳилагарӣ; сохтакорӣ (*дар ҳуҷҷатҳои навиш-та*); **васиқаи талбис** ҳуҷҷати қалбакӣ, ҳуҷ-ҷати сохта; **хати талбис** номаи сохта. 2. пӯ-шидан, либос пӯшидан.

ТАЛБИСӢ تلبیسی иблисӣ, маккорӣ, фиребгарӣ, ҷодугарӣ.

ТАЛБИСКОР تلبیس کار фиребгар, маккор.

ТАЛБИСКОРӢ تلبیس کاری маккорӣ, ҳилагарӣ, қаллобӣ; сохтакорӣ (*дар ҳуҷҷатҳо*).

ТАЛБОН طلبان маросими аввали меҳмон шуда-ни арӯсу домод дар хонаи падару модари арӯс.

ТАЛВЕҲ а. تلویح ишора кардан, матлаберо бо ишора фаҳмондан, суҳанеро сарбаста гуф-тан.

ТАЛВИН а. تلوین бо ранги дигар даровардан, гуногунранг кардан.

ТАЛВОСА تلواسۀ нооромӣ, беқарорӣ, изтироб; **талвосаи ҷон** ҷонканӣ; **ба талвоса афтодан** дар ташвиш мондан; **дар талвоса будан** дар ташвиш (ноором) будан; **талвоса доштан** беқарор (дар изтироб) будан; **талвоса кардан** беқарор (дар ҳолати изтироб) будан.

ТАЛҚИН а. تلقین ёд додан, омӯзиш; таъсир-гузаронӣ ба рӯҳияи касе; андохтани фикре ба дили касе; **талқин кардан** (*намудан*) ёд додан, хуб фаҳмонда додан.

ТАЛҚОН تلقان 1. орде, ки аз майда кардани нон, меваҳои хушк тайёр карда мешавад. 2. орди дар равшан бирёншуда. 3. хокаи тамо-ку); **талқони нони хушк**; **талқон шудан**(-и *чи-зе*) майда-майда шудан, орд шудан, ба гард мубаддал шудан; **кӯхро талқон кардан** *мач.* а) кори сахтеро ба ҷо овардан; б) пуркувват будан.

ТАЛЛОҒУ تلاغو *гуфт.* ниҳоят талх; **заҳру таллоғу шавад** дуои бад, яъне ҳазм нашуда заҳр шавад.

ТАЛЛОН تلان бӯр (*ранги асп*).

ТАЛМЕҲ а. تلمیح 1. ишора, нигоҳи сабук ба сӯи чизе. 2. *ади.* ишора кардани шоир дар шеъри худ ба қисса ё масали маъруфе.

ТАЛМУД تلمود китоби муқаддаси яҳудиён.

ТАЛОҚ а. طلاق раҳонидани зан аз қайди никоҳ, ҷудо шудан аз зан, ҷудой; **талоқи боин** д.

талоке, ки аз рӯи шариат пас аз он баъд аз гузаштани муддати ду моҳ ба зани пештара баргаштан мумкин нест; **талоки раҷӣ** талоке, ки дар муддати муайян баргаштан ба зани пештара бе никоҳ мумкин аст; **талоқ гирифтан** чудо шуда рафтани зан аз шавҳар; **талоқ кардан** талоқ додан, аз зан чудо шудан, бо қоидаи шариат занро сар додан; **хати талоқ** ҳуччат дар бори чудо шудани зану шавҳар.

ТАЛОҚАТ *а.* طلاق *кит.* хушбаёнӣ, суханварӣ, фасоҳати гуфтор, хунари нотикӣ: **талоқати лисон** хушзабонӣ, фасоҳат.

ТАЛОҚХАТ طلاق خط *гуфт.* хати талоқ.

ТАЛОН I *фр.* تان нисфи варакаи хуччате, хатча ё варақае, ки ба ҷойи пул истифода мешавад, ки ба дасти кас дода шуда, нисфи дигараш дар идора мемонад.

ТАЛОН II تان *ниг.* толон.

ТАЛОТУМ *а.* تالطم 1. ба ҳам задани мавҷҳои баҳр. 2. *мач.* шӯру ғавғо, мағал; **талотум задан** ба ҳам задани амвоҷи дарё; **ба талотум даромадан** ба мавҷзанӣ сар кардани оби баҳр; **талотум кардан** мавҷ задан.

ТАЛОТУФ *т.* تلاطف 1. шӯру ғавғо, мағал. 2. он ки худро чиркин нигоҳ дорад, касиф.

ТАЛОТҮБ *т.* تلاوت *гуфт.* ғавғо, мағал, тӯпаланг; **талотӯб кардан** ғавғо (тӯпаланг) кардан, талотуф.

ТАЛОФӢ *а.* تلافى *кит.* пур шудани ҷои чизи талафшуда, ҷуброн, тоvon, иваз, қусур; **талофӣ кардан** ҷуброн кардан, қусури чизи аз-дастрафтаро баровардан.

ТАЛОШ تلاش 1. саъю кӯшиш; чидду ҷаҳд, ҷадал; тараддуд. 2. даст ба гиребон шудани ду ё чанд кас, кашмакаш, кашокаш; **талоши маош** мубориба барои зиндагӣ; **талоши ҳаёт** ташвиши (кашмакаши) зиндагӣ; **дар талош афтодан** ба кашмакаш даромадан, кашокаш кардан; **талош доштан** ҷадал кардан, мунозира доштан; **талош кардан** кашмакаш (ҷадал) кардан.

ТАЛОШИДАН تلاشیدن *кит.* ҷустуҷӯ кардан, кофтан; паҳну парешон кардан, пошидан.

ТАЛОШӢ تلاشى 1. нестӣ, нобудӣ. 2. паҳну парешон кардан.

ТАЛОЯ *а.* طلايه гурӯҳи пешгарди лашкар; аскароне, ки вақти шаб лашкарро посбонӣ мекунанд.

ТАЛОЯГӢ طلايگى дар талоя будан, пешгарди лашкар будан, посбонии шабонаи лашкар.

ТАЛХ تلخ 1. он чи мазаи тунду тез дорад; *муқоб.* ширин. 2. ногувор, саҳт (сухан); **талх шудани зиндагӣ** мушқил шудани зиндагӣ; **ҷавоби талх** ҷавоби саҳтрасанда; **талх гуфтан** сухани дурушту ногувор гуфтан; **авқот талх намудан** димоғи касеро сӯзондан.

ТАЛХА I تلخه 1. моеи зарди сабзинатоми талх, ки аз чигари одам чудо шуда меистад; сафро, заҳра. 2. халтачае, ки ин моеъ дар даруни он ҷамъ мешавад, заҳрадон; **талха кафидан** тарсидан, саҳт ба тарс афтодан, заҳракаф шудан.

ТАЛХА II تلخه *бот.* алафи бисёр талх, ки ба димоғи кас расад, талхиаш ба зудӣ намеравад, талхак; **талха чашидан** талхком шудан, ба саҳтию душворӣ мондан.

ТАЛХАДОН تلخه دان заҳрадон.

ТАЛХАК تلخک *ниг.* талха II.

ТАЛХАКАФ تلخه كف :талхакаф шудан саҳт тарсидан.

ТАЛХГУФТОР تلخ گفتار *ниг.* талхсухан.

ТАЛХГУФТОРӢ تلخ گفتارى *ниг.* талхсухани.

ТАЛХГӢ تلخ گوئى гуфтани гапҳои талх, нешзабонӣ, бадзабонӣ.

ТАЛХГӢ تلخ گوى он ки сухани нешдор меғӯяд, бадзабон.

ТАЛХЗАБОН تلخ زبان он ки гапҳои дурушту нофорам меғӯяд, бадзабон.

ТАЛХЗАБОНӢ تلخ زباني гуфтани гапҳои дурушти нешдор, бадзабонӣ.

ТАЛХИПИСАНД تلخى پسند *кит.* он ки саҳтиву ногуворино қабул мекунад ва аз он гила намекунад; тобовар, пазирандаи саҳтиву мушқили.

ТАЛХИС *а.* تلخيص гузориши кӯтоҳ, мухтасар, хулоса, ихтисора.

ТАЛХӢ تلخى 1. бадмазагӣ, мазаи талху ногувор: **дар даҳон талхӣ ҳис кардан**. 2. саҳтӣ, ногуворӣ, душворӣ; *муқоб.* хушӣ: **талхии**

рӯзгор, талхии танҳой, талхии ятимӣ; талхию ширинии зиндагиро чашидан гармию сардии ҳаётро аз сар гузарондан, неку бади зиндагиро дидан; **талхии ком** ногувории аҳвол, димоғсӯхтагӣ.

ТАЛХКАШ تلخ کش *кит.* он ки ба азобу машаққат тоб меорад.

ТАЛХКОМ تلخ کام он ки зиндагониаш саҳт мегузарад; он ки ба матлабу орзуяш нарасида аст.

ТАЛХКОМӢ تلخ کامی маъюсӣ, нарасидан ба орзуи худ.

ТАЛХМАЗА تلخ مزه 1. мазаи талх доштан. 2. *мач.* нофорам.

ТАЛХМИЗОЧ تلخ مزاج дорои мизочи талх.

ТАЛХНАМО تلخ نما каме талх, қариб талх: **оби талхнамо**.

ТАЛХОБ تلخ آب сафро, зардоб.

ТАЛХОБА تلخ آبه 1. *ниг.* **талхоб**. 2. *мач.* май.

ТАЛХСИРИШТ تلخ سرشت он ки тинати бад до-рад, бадасл, бадгуҳар, бадхӯ.

ТАЛХСУХАН تلخ سخن он ки суханони баду но-форам меғӯяд, бадсухан, бадгап, дуруштсу-сухан.

ТАЛХСУХАНӢ تلخ سخنی бадгапӣ, дуруштсу-ханӣ, талхгӯӣ, талхгӯфторӣ.

ТАЛХФОМ تلخ فام *кит.* тираранг, хираранг, но-соф.

ТАЛЧА تلچه теппаи хурд.

ТАЛЪАТ *а.* طلعت рӯй, чехра, симо, дидор; **таълати ғарро** чехраи зебо, симои хуб.

ТАМАВВУЛ *а.* تمول *кит.* молдорӣ, давлат-мандӣ.

ТАМАДДУН *а.* تمدن 1. шаҳрнишин шудан. 2. доро шудан ба илму фанни замонӣ; мада-нияти бузург.

ТАМАЙӢЮЗ *а.* تمیز фарқ пайдо кардан; фарқ доштан.

ТАМАЛЛУК *а.* تملك молик шудан, зӯран аз они худ кардан, тасарруф кардан.

ТАМАЛЛУҚ *а.* تملق хушомадгӯӣ, лаганбар-дорӣ, чоплюсӣ; ҳурмати риёӣ; **тамалуқ кар-**

дан хушомад кардан.

ТАМАЛЛУҚГӢ(Ӣ) تملق گو (ی) он ки тамаллуқ меғӯяд, чоплюс, хушомадгӯӣ, лаганбардор.

ТАМАЛЛУҚГӢӢ تملق گوئی хушомадгӯӣ, чарб-забонӣ.

ТАМАЛЛУҚКОР تملق کار лаганбардор, хуш-омадгӯӣ.

ТАМАЛЛУҚКОРӢ تملق کاری лаганбардорӣ, хушомадгӯӣ.

ТАМАЛЛУҚКОРОНА تملق کارانه хушомадгӯ-ёна, аз рӯи тамаллуқ ва риё.

ТАМАЛЛУҚОМЕЗ تملق آمیز тамаллуқдор; хуш-омадгӯёна; **сухани тамаллуқомез**.

ТАМАЛЛУҚПЕША تملق پیشه хушомадгӯӣ, он ки кораш тамаллуқ аст.

ТАМАННО *а.* تمنّا//تمنى 1. орзу, ҳавас, умед, хоҳиш. 2. *гуфт.* ноз, карашма, ишва; **бо та-манноу ғурур** бо нозу карашма, бо такаб-бур; **таманно доштан** хоҳишманд будан, ил-тимос кардан; **таманнои касе ё чизе бар сар кардан** орзуи касеро ё чизеро кардан, орзуи чизеро ба дил парвардан; **таманно кардан** ноз (карашма) кардан.

ТАМАРКУЗ *а.* تمرکز *кит.* марказият додан, марказонидан, ба як марказ ҷамъ овардан.

ТАМАСХУР *а.* تمسخر масҳара кардан; риш-ханд задан; масҳара, ришханд; **бо ҷашми та-масхур нигоҳ кардан** безътиноёна (ришхан-домез) нигаристан ба чизе ё касе; **тамасхур кардан** масҳара кардан.

ТАМАСХУРОМЕЗ تمسخر آمیز масҳараомез, бо тамасхур, бо ришханд.

ТАМАТӢӢӢ *а.* تمتع *кит.* баҳравар шудан, ман-фиат бурдан, фоида, баҳра.

ТАМАӢ *а.* طمع бо ҳирс ҷашм дӯхтан ба чизе; умеди чизе аз касе доштан аз рӯи ҳирс; **та-маӢ бурдан** аз касе ба чизе ҷашм доштан; **тамаӢ доштан** умедвори чизе будан; **тамаӢ кардан** умед кардан; ҷашмдор будан; **ҷашми тамаӢ дӯхтан ба касе ё чизе; ниг.** **тамаӢ дош-тан**.

ТАМАӢВАРЗӢ طمع ورزی ҷашмтангӣ, гуруснагӣ, тамаъкорӣ, тамаъварз будан.

ТАМАӢДОР طمع دار шахсе, ки тамаӢ дорад, он

ки аз рӯи ҳирсу тамаъ ба чизе ё касе менигард.

ТАМАЪКОР طمع кар ҳарис, ҳорис, озманд.

ТАМАЪКОРӢ طمع کاری ҳарисӣ, озмандӣ.

ТАМАЪКОРОНА طمع کارانه аз рӯи тамаъ (ҳирс), бо ҳирсу оз.

ТАМАЪҚӢ(Ӣ) طمع جو(ی) он ки аз паи тамаъ мегардад.

ТАМАЪҚӢӢ طمع جوئی озмандӣ, ҳарисӣ.

ТАМБА تمبه ниг. **танба**.

ТАМБАЛ تمبل ниг. **танбал**.

ТАМБАЛӢ تمبلی ниг. **танбалӣ**.

ТАМБАЛОНА تمبلانه ниг. **танбалона**.

ТАМБУР ф. تمبور р.оҳ. айвончаи пешидарӣ дар даромадгоҳи вагонҳои мусофирбар.

ТАМҒА/ТАМҒО т. تمغه//تمغا мӯҳре, ки ба ҳайвонот ва тоӣҳои ҳар гуна мол мезананд; нишон, аломат; **тамға задан** мӯҳр (аломати махсус) задан ба чизе.

ТАМҒО т. تمغا ниг. **тамға**.

ТАМДЕХ а. تمديح кит. мадҳ кардан касеро, ситоиш, таъриф.

ТАМДИД تمديد дароз кардани муддат ва мӯҳлат.

ТАМИЗ а. تمیز бартарӣ додан чизеро бар чизе, фарқ карда тавонистан нағзро аз бад; **тамиз додан** фарқ кардан, таъхис додан; **тамиз доштан** фарқ карда тавонистан (*нағзро аз бад*); **арбоби хирад ва тамиз** аҳли оқил ва фарқкунандаи нек аз бад.

ТАМӢИЗ а. تمیز солимфикрӣ, покизагӣ, ақлу хуш.

ТАМКИН а. تمكين 1. виқор, вазнинӣ, нигоҳ доштани қадрӣ иззати худ ва дигарон; **бо камоли тамкин** бо виқор ва вазнинии тамом; **сабру тамкин** тоқат ва вазнинӣ (*дар муомила ва рафтор бо касон*); **тамкин карда истодан** худдорӣ карда истодан. 2. ҷо додан, побарҷо кардан.

ТАМЛИК а. تمليك кит. 1. молик (соҳиб) гардонидан *касера* ба мулке. 2. мулки касе; **тамлики касе шудан** ба мулкияти касе даромадани чизе.

ТАММОӢ а. طماع пуртамаъ, тамаъкор, тамаъкунанда.

ТАМОИЛ а. تمایل ниг. **тамоюл**.

ТАМОКУ تماکو барги гиёҳи тамоку, ки онро хушк карда бурида мекашанд (*дар чилим ё ба коғаз печонда*); **тамокуи духтарпеч** навъи аълои чилимтамокуи ҷойдорӣ; **тамокуро партофтан** тамокукаширо бас кардан.

ТАМОКУДОН تماكودان кутгӣ ё халтачаи махсус барои нигоҳ доштани тамоку.

ТАМОКУЗОР تماكوزار ҷойе, ки тамоку мешинонанд.

ТАМОКУКАШ تماكوكش он ки папирос ё чилим мекашад.

ТАМОКУКАШӢ تماكوكشي сигоркашӣ, чилимкашӣ.

ТАМОКУКОР تماكوكار парварандаи тамоку, коранда ва нигоҳубинкунандаи тамоку.

ТАМОКУКОРӢ تماكوكاري кишту кори тамоку, шинондани тамоку.

ТАМОКУҚУТТӢ تماكوقطی ниг. **тамокудон**.

ТАМОКУПАРВАР تماكوپرور он ки ба парвариши тамоку машғул аст, шахсе, ки тамоку мекорад.

ТАМОКУПАРВАРӢ تماكوپروري парваридани тамоку, тамокупарвар будан.

ТАМОКУФУРӢШӢ تماكوفروشی ҷое, ки дар он ҳар гуна тамоку ва маснуоти он фурӯхта мешавад.

ТАМОКУХАЛТА تماكوخلته ниг. **тамокудон**.

ТАМОЛУК а. تمالك худро дошта тавонистан, ба нафси худ молик будан.

ТАМОМ а. تمام 1. ҳама, ҳамагӣ, пурра, комил, саросар. 2. пурра, комил; **бо суръати тамом**, **бо ҳозирии тамом**, **баъд аз тамом сер шудани шикамаш**. 3. басанда, кофӣ. 4. ба поён расидани чизе, оқибат, анҷом, интиҳо; **тамом кардан** а) ба охир расонидан, буд кардан (*кореро*); б) хатм кардан (*мактабро*); **тамом шудан** а) ба итмом (ба охир) расидан; б) *мач*. мурдан.

ТАМОМАН а. تماماً пурра, комилан.

ТАМОМИЯТ а. تماميت пуррагӣ, комилӣ, му-

каммалӣ: **тамомияти арзӣ.**

ТАМОМӢ تمامی пуррагӣ, ҳамагӣ.

ТАМОМКУНАНДА تمامکننده *сифати феъли* замони ҳозира аз **тамом кардан**; хатм-кунанда (*мактаbero*).

ТАМОМНАШАВАНДА تمامنشونده бардавом, итмомнашаванда.

ТАМОМНАШУДАНИ تمامنشдنی ба охир нарасидани.

ТАМОМРУХ تمامرخ *мач.* зебо, хушрӯй.

ТАМОМТАЪРИХ *а.* تمامتاریخ *кҳн.* қасидае, ки аз ҳар байташ таърихи матлуб мебарояд.

ТАМОМШУДА تمامشده ба охир расида,

ТАМОМШУДАНИ تمامشدنی он чи ки ба охир мерасад.

ТАМОМИЁР *а.* تمامعیار *комил*, пурарзиш, холис.

ТАМОРУЗ تمامروض *кит.* худро бардурӯғ ба беморӣ задани одами солим, беморангорӣ.

ТАМОС *а.* تمام наздикӣ, пайвастагӣ; алоқа: **нуқтаи тамос**, **тамос гирифтан**, **дар тамос будан**.

ТАМОСУК *а.* تمامسک 1. худдорӣ, хештандорӣ. 2. *мач.* сабру таҳаммул.

ТАМОШО *а.* تماشا 1. дидани чизе, назар кардан ба ягон чизи аҷиб: **тамошои идғоҳ**. 2. сайр, гашт, саргарми сайру гашт, ҷаҳон-гардӣ; **тамошо додан** нишон додан, ҷоеро сайр кунондан, намоиш додан; **тамошо доштан** тамошобоб будан, диданбоб будан; **тамошо кардан** дидан, сайр кардан, нигоҳ кардан, аз назар гузарондан; **тӯю тамошо** ҷашну хурсандӣ.

ТАМОШОБИН تماشاбин он ки маърака, бозӣ ё мусобиқаеро тамошо мекунад; **тамошобин шудан** аз дур воқеаеро нигаристан.

ТАМОШОБИНӢ تماشابینи амали тамошобин, тамошо кардан.

ТАМОШОБОБ تماشاباب он чи кирои дидан мекунад, дидани: **чизи тамошобоб**.

ТАМОШОГАР تماشاگر он ки ба ҳодисае аз дур нигоҳ мекунад, бинанда, тамошобин.

ТАМОШОГАРӢ تماشاگری амали тамошогар,

ба тамошо машғул будан, тамошо кардан.

ТАМОШОГАҲ//ТАМОШОГОҲ //تماشاگاه дода мешавад.

ТАМОШОДӢСТ تماشادوست он ки сайру гашт ва дидани чизҳои аҷибро дӯст медорад.

ТАМОШОӢ تماشائی аҳли тамошо, тамошокунанда.

ТАМОШОКАДА تماشاكده *кит., ниг.* **тамошогоҳ**.

ТАМОШОКАДУ تماشاكدو 1. кадуи гирдаи паҳн. 2. ҳар чизи боиси тамошо.

ТАМОШОКУН تماشاكن *ниг.* **тамошогар**.

ТАМОШОКУНОН تماشاكنان дар ҳоли тамошо, дар ҳоли нигаристан ба манзарае.

ТАМОШОТАЛАБ تماشاطلب *ниг.* **тамошодӯст**.

ТАМОШОХОНА تماشاخانه ҷое, ки дар он бозие намоиш дода мешавад; театр.

ТАМОЮЛ *а.* تمايل *моил* шудан, майл, майлон, изҳори майл ва рағбат.

ТАМОЮЛОТ *а.* تمايلات *ҷ.* **тамоюл**.

ТАМР I *а.* تمر хурмо; **тамри ҳиндӣ** меваи туршест дар Ҳиндустон, ки мазаи моил ба ширинӣ дорад.

ТАМР II //ТИМР تمر *тиб.* бемории чашм, ки ба кӯрӣ сабаб мешавад ва онро оби марворид ҳам меғунд.

ТАМРИН *а.* تمرين *кит.* машқ карда худро одат кунонидан ба коре; машқ, варзиш.

ТАМС *а.* طمث 1. хуни ҳайз, ҳайз дидани занон. 2. рим, чирку фасод.

ТАМСИЛ *а.* تمثيل 1. мисол овардан, монанд кардан. 2. *ади.* достонеро чун масал нақл кардан; номи жанри адабӣ.

ТАМСИЛӢ تمثیلی *мансуб ба* **тамсил**: **ҳикояти тамсилӣ**.

ТАМТАМӢ متممی *кит.* сатангӣ, худро боло-гирӣ, кибру таманно.

ТАМУЗ تموز 1. *таър.* моҳи даҳуми суриёни, ки ба моҳи июл рост меояд. 2. аввали тобистон, саратон. 3. рӯзҳои бисёр гарм, гармои саҳт.

ТАМУК تموک *кит.* 1. нишонаи тир, ҳадаф. 2. як навъ тири нӯғпаҳн, ки аз тан ба осонӣ

намебарояд. 3. *мач*. ҳар чизи фурураванда ба чизе, ки бароварданаиш душвор аст.

ТАМҲИД *а.* تمهيد *кит.* 1. густурдан, ҳамвор кардан. 2. фароҳам кардан, омода кардан; муҳодима. 3. суҳанҳое, ки пеш аз баёни матлабе чун муқаддима гуфта мешавад; муқаддима; **тамҳиди муқаддимот** тайёр кардани замина барои иҷрои коре.

ТАМЧИД *а.* تمجيد *кит.* мадҳ, ситоиш, таъриф; **тамчид кардан** мадҳ кардан, ситудан.

ТАМЪ *а.* طمع *ниг.* тамаъ.

ТАН I تن 1. бадан, ҷисм (*ғайр аз дасту по ва сар*). 2. кас, шахс, нафар; **тани ба курта** бо як пероҳан, бо як курта: **тан ба тан** (чанг ва мубориза) якка ба якка, яке ба муқобили дигаре; **тани танҳо** якка, ба танҳой; **тану чон** ҷисм ва рӯҳ; **маҳрами тан** зан; **тан додан** а) чон додан, худро фидо кардан; б) розӣ шудан; таслим шудан; қоил шудан; **тан додан ба тақдир** розӣ (таслим) шудан ба пешомадҳо; **тан гирифтани** ба ҳисоби худ қабул кардан, ба гардан гирифтани; **тан гирондан** ба гардани касе мондан; **тан додан розӣ** шудан, таслим шудан; **тан дардодан** розӣ шудан ба саҳтиҳо; **тан обод будан** аз сару либос таъмин будан, либоси кофӣ доштан; **тани пӯшида** сару либоси зарурӣ доштан, бараҳна набудан; **аз тан кашидан** либосро баровардан; **ҳама тан гӯш гардидан** бо диққати тамои гӯш кардан (*ба суҳани касе*); **як тан шудан**, **як тану як чон шудан** муттафиқ шудан, бо иттифоқ кор кардан.

ТАН II تن қисмати асли, нархи асли; **тани пул** маблағи аслии пул; **тани харид** маблағи асли вақти харид; **тани мо** ба ҳисоби мо, ба мо қабул.

ТАНА I تنه 1. бадан, ҷасад (*ҷасади одам баъд аз мурдан*). 2. бадани (пояи) дарахт (*аз рӯи замин то ҷои рӯиши шоҳаҳо*); **танаи кӯҳ** бадани кӯҳ.

ТАНА II تنه :**танаи анкабӯт** танидаи тортанак, тори тортанак.

ТАНАБАСТА تنهسته он ки ё он чи тана баста бошад.

ТАНАВВЎЪ *а.* تنوع гуногунӣ, ҳархелагӣ.

ТАНАВОР تنهوار чарм барои пойафзолдӯзӣ.

ТАНАЗУЛ *а.* تنزل поин омадан; пастравӣ; *муқоб.* **тараққӣ**; **таназул кардан** фурумадан, поин омадан.

ТАНАКОР تنهكار 1. *мин.* намаки натрии кислотаи борӣ, ки барои кафшери оҳан ба кор меравад; бура. 2. миёнрав, миёнҷӣ.

ТАНАФФУР *а.* تنفر 1. нафрат, доштан, безор будан, нафрат, кароҳат; **танаффури кардан** нафрат кардан. 2. рамидан.

ТАНАФФУРОМЕЗ تنفرآمیز нафратнок; **нигоҳи танаффуromeз**.

ТАНАФФУС *а.* تنفس 1. нафас кашидан, нафасгирӣ. 2. дамгирӣ, фосила (*байни дарсҳо, дар вақти маҷлисҳо*); **ба танаффури баромадан**.

ТАНАУМ *а.* تنعم парвариш ёфтан бо нозу неъмат; таносой.

ТАНБА تنبه 1. чизест барои маҳкам нигоҳ доштан, ки аз қафои чизе мегузоштанд, тиргак; **танба мондан** тиргак гузоштан (*мас. ба пушти дар*). 2. дар як ҷо тӯб шудани чизи (одами) зиёде.

ТАНБАЛ تنبل он ки кор кардан намехоҳад, танпарвар, коҳил, коргурез, бекорҳоб.

ТАНБАЛӢ تنبلي коҳилӣ, бемайлӣ ба кор; танпарварӣ; **танбалӣ кардан** ба коре коҳилона рафтор кардан, кардани кореро нахостан.

ТАНБАЛОНА تنبلانه коҳилона; оҳиста, бемайлони.

ТАНБАРАҲНА تنبرهنه 1. луч, бараҳна. 2. *мач.* камбағал.

ТАНБЕҲ *а.* تنبيه 1. огоҳӣ, сарзаниш, огоҳонидан, хушдор додан. 2. огоҳонидан ба воқеаҳои ҷазодиҳӣ, ҷазо; **танбеҳ кардан (намудан)** а) огоҳ кардан; б) гӯшмол (ҷазо) додан; **танбеҳ дидан** ҷазо дидан, ба ҷазо гирифтор шудан; **танбеҳ додан** ҷазо додан.

ТАНБЕҲДИҲӢ تنبيهدهی исми амал аз **танбеҳ додан**; огоҳ намудан, ҷазо додан.

ТАНБЕҲКОРОНА تنبيهكارانه ба таври огоҳона ҷазо додан.

ТАНБОКУ تنباكو *ниг.* тамоку.

ТАБОН تبان *ниг.* тунбон.

ТАНБЎР تنبور *мус.* яке аз олатҳои музиккии торӣ, ки дастаи дарозу косаи хурд дорад; ◇ **шикам танбӯр навохтан** саҳт гурусна будан.

ТАНБЎРӢ تنبورى танбӯрнавоз.

ТАНБЎРНАВОЗ تنبورنواز он ки танбӯр менавозад; танбӯрӣ.

ТАНБЎРНАВОЗӢ تنبورنوازی амали танбӯрнавоз, навохтани танбӯр.

ТАНВИР *а.* تنوير *кит.* равшан кардан, мунаввар гардонидан; **танвири афкор** бедор кардани фикрҳо.

ТАНВИРГАР تنويرگر равшанидиҳанда, нурпош, нурдиҳанда.

ТАНВИРӢ تنويرى *марбут ба танвир*, равшан, бедорӣ.

ТАНГ I تنگ 1. ҷои камғунҷоиш. *муқоб* **васеъ**; **майдони танг**, **хонаи танг**. 2. камбар; *муқоб*. **кушод**: **кафши танг**, **кӯчаи танг**; **тангу тор** камбару торик; **чашми танг** а) чашми майдаи борик; б) чашми носер; **танг будан** а) камғунҷоиш будан; камбар будан; б) ба саҳтӣ гузаштан (-и рӯзгор); **танг кардан** а) дар вазъияти саҳти ноилоҷона монондан; б) безор кардан; ◇ **дилатро танг наку!** хафа нашав!, ғам нахӯр!; **ба танг овардан** безор кардан; ба вазъияти саҳт монондан; **ба танг омадан** безор шудан; **танг шудани аҳвол** саҳт (тоқатфарсо) шудан; **танг шудани дил** дилгир ва хафа будан; **танг шудани майдон** кам шудани имконият; **танг шудани нафас** дучор будан ба бемории зикқи нафас, нафастангӣ; **танг шудан** пайдо шудани тақозои қазои ҳочат; **танг будани қофия** а) ёфт нашудани қофия; б) *мач*. ҷӣ гуфтани худро надониста мондан, дар ҷавоб дармондан; **танг дар бағал гирифтан** саҳт оғӯш кардан.

ТАНГ II تنگ 1. дараи кӯҳ, роҳи миёни ду кӯҳ (тангно). 2. *мач*. саҳт, маҳкам, зич.

ТАНГ III تنگ 1. аили асп, аили рӯй, ки аз бо-лои аили зер кашида мешавад; пуштанг. 2. **Танги Лӯшо** китоби Лӯшо ном наққоши машҳури румӣ, ки онро бо Аржанг (Артанг) ном китоби Монӣ баробар мекунамд.

ТАНГА I تنگ пули майдаи филизӣ; **бист танга** баробар ба се сӯм; **тангаи бухорӣ** пули филизии зарби Бухорои амирӣ; **дари тангаро кӯфтан** *мач*. барои пул худро ба ҳар сӯ за-

дан.

ТАНГА II تنگ гулӯгоҳ.

ТАНГА III تنگ **тангаи бугро** оши ришта, оши лағмон; ◇ **тангаашро наметавон хурд кард** (*зарб*.) дар бораи одами тавоноӣ боқувват гуфта мешавад.

ТАНГАДОН تنگهدان қабати маҳсус барои андохтани танга дар ҳамёнҳои аз матоъ дӯхтаи қадима.

ТАНГАЙШ تنگعیش фақир, нодор, мӯҳтоҷ.

ТАНГАЙШӢ تنگعیشى фақирӣ, нодорӣ, мӯҳтоҷӣ.

ТАНГБАХТӢ تنگبختى бадбахтӣ, саҳтӣ, тиҳидастӣ.

ТАНГБАСТА تنگبسته бисёр саҳтбастагии чизе: **миёни тангбаст**.

ТАНГБАҲР تنگبهر *кит.* камфоида, камсуд, моле, ки фоидаи кам меорад.

ТАНГДАР تنگدر хонае, ки дари даромадаш камбари хурд бошад.

ТАНГДАРЗ تنگدرز либосе, ки ба дарзи зичу танг дӯхта шудааст.

ТАНГДАРЗӢ تنگدرزى пайваста будани дарзҳои либос, пайвастагии зичи дарзҳо дар либосдӯзӣ.

ТАНГДАСТ تنگدست фақир, қашшоқ, бечиз, камбағал.

ТАНГДАСТӢ تنگدستى фақирӣ, нодорӣ, эҳтиёҷмандӣ; **тангдастӣ кашидан** дар эҳтиёҷ будан, дар саҳтӣ рӯз гузаронидан.

ТАНГДАҲАН تنگدهن 1. он ки даҳани хурд дорад; *киноя аз* лабу даҳони маҳбуба. 2. *мач*. маҳбуба, маъшуқа.

ТАНГДИЛ تنگدل андӯҳгин, хафа, зик.

ТАНГДИЛӢ تنگدلى хафагӣ, дилтангӣ, андӯҳгинӣ, ғамгинӣ.

ТАНГЗАҲРА تنگزهرة тарсӯ, тарсончак, буздил, тарсанда.

ТАНГЗАРФ تنگظرف *киноя аз* одами бетоқат, ки худро дошта наметавонад ва беқарорӣ мекунамд.

ТАНГӢ تنگ 1. камвусъатӣ, камбарӣ. 2. саҳтӣ,

душворӣ; **тангии вақт** камфурсатӣ; **тангӣ кардан** ба зӯр ғунҷонидан, ғунҷоиш надоштан, ҳамаро нағунҷонидан; **дили касе тангӣ кардан** дилгир (зиқ) будани касе; **тангӣ кашидан** дар эҳтиёҷ будан, ба сахтӣ рӯз гузаронидан; **ба тангӣ афтодан** дар сахтӣ мондан, ба аҳволи сахт афтодан.

ТАНГКҶУЧА تنگ کوچе танги камбар.

ТАНГҚАБО تنگ قبا 1. он ки либоси танг пӯшидааст; 2. *мач.* маъшук.

ТАНГМАҒЗ تنگ مغز сабукмағз, камақл.

ТАНГМАЙДОН تنگ ميدان 1. майдони танг ва маҳдуд. 2. *мач.* оқиз, сушт ва камтаъсир; ◇ **тангмайдон** будан маҳдуд будан дар коре, соҳаи васеъ ва паҳновар надоштан.

ТАНГМАОШ تنگ معاش он ки маоши ночиз мегирад, тиждаст, фақир, бенаво.

ТАНГМИЗОҚ تنگ مزاج гарммичоз; зудҳашм.

ТАНГМОЯ تنگ مایه он ки сармои молӣ ё фикрии маҳдуд дорад.

ТАНГНАЗАР تنگ نظر он ки доираи дониш ва бинишаш танг ва маҳдуд бошад.

ТАНГНАЗАРӢ تنگ نظری танг назар будан.

ТАНГНАЗАРОНА تنگ نظرانه бо ҳолати тангназарӣ.

ТАНГНАФАС تنگ نفس он ки расо нафас гирифта наметавонад, калтанафас, тангии нафас.

ТАНГНО(Ӣ) تنگ نای 1. гузаргоҳи ниҳоят танги байни ду кӯҳ, дараи танг. 2. *мач.* сахтӣ, душворихоӣ зиёди зиндагонӣ: **тангнои зиндагӣ**.

ТАНГОҒУШӢ تنگ آغوشӣ сахт ба оғӯш гирифтани ҳамдигар; сахт ба ҳам печидан.

ТАНГОСТИН تنگ آستین 1. он ки остинаш танг аст. 2. *мач.* часпида, зич.

ТАНГОТАНГ تنگاتنگ *гуфт.* бисёр сахт ва зич бо ҳам печидан, бисёр наздик.

ТАНГПЕШОНӢ تنگ پیشانی 1. пешонии танг. 2. *мач.* бахти бад доштан, камбахт, беризку рӯзӣ.

ТАНГРАВ تنگرو он ки оҳиста роҳ меравад,

сустрав; *муқоб.* тундрав.

ТАНГРҶЗӢ تنگ روزی бечиз, фақир, мискин, дармонда, тангпешонӣ.

ТАНГСОЛ تنگ سال соли қаҳтӣ, хушксолӣ.

ТАНГСОЛӢ تنگ سالی қаҳтӣ, хушксолӣ; соли гаронии озуқа.

ТАНГ-ТАНГ تنگ تنگ :танг-танг қадам мондан кӯтоҳ-кӯтоҳ қадам партофтан.

ТАНГТОБ تنگ تاب *кит.* бесабру тоқат, зудҳашм.

ТАНГУТОР تنگ و تار тангуторик, беравшаниву камвусъат.

ТАНГХИРАД تنگ خرد *кит.* камақл, сабукфигр.

ТАНГХИРАДӢ تنگ خردی *кит.* камақлӣ, сабукфигрӣ.

ТАНГҲАВСАЛА تنگ حوصله тангдил; камбардошт, камҳавсала.

ТАНГҲАВСАЛАГӢ تنگ حوصلگی тангҳавсала будан, камбардошт будан.

ТАНГЧАШМ تنگ چشم 1. он ки чашми танг дорад. 2. *мач.* ҳарис, гурусначашм, хасис, мумсик.

ТАНГЧАШМӢ تنگ چشمی ҳарисӣ, хасисӣ, мумсикӣ.

ТАНДЕС تندیس 1. танмонанд, монанд, шабеҳ, назир. 2. сурат, тимсол, тасвир.

ТАНДИДАН تنديد *кит., ниг.* тундидан.

ТАНДИХӢ تندهӣ ба коре ё чизе тан додан, иқрош шудан.

ТАНДОР تندر *кит.* 1. ниғаҳдорандаи тандурустӣ, муҳофизаткуандаи тан. 2. *мач.* бо-тамкин, бовиқор, боэҳтиром, мӯҳтарам.

ТАНДУРУСТ تندرست солим, саломат.

ТАНДУРУСТӢ تندرستی сиҳатӣ, солимӣ: **вазирати тандурустӣ**.

ТАНЗ ا. طنز тамасхур, ришханд, истехзо, пичинг.

ТАНЗЕҲ تنزيه пок ва муназзаҳ кардан, покдоманӣ.

ТАНЗИЛ ا. تنزيل *кит.* 1. фуруд овардан, поён фиристодан. 2. ваҳй; Қуръон.

ТАНЗИЛ II *a.* تنزیل суд, даромад аз пули ба қарз додашуда, рибо.

ТАНЗИМ *a.* تنظیم ба интизом (тартиб) андохтан ва муназзам кардани корҳо; **танзим додан** ба тартиб андохтан, муназзам кардан: танзими оила, танзими ҷашну маъракаҳо.

ТАНЗИМГАР تنظيمگر шахси масъули танзим.

ТАНЗИМГАРӢ تنظيمگرӣ ба тартибу низомдорӣ; ҷой ва маҳалли танзим кардан.

ТАНЗИМКОРӢ تنظيمكارى корҳои тартибиву танзимӣ.

ТАНЗИМКУНАНДА تنظيمكننده он ки корхоро ба тартиб мебарорад.

ТАНЗИМНАШАВАНДА تنظيمنشونده он чи ба тартибу низом намебарорад.

ТАНЗИМОТ *a.* تنظيمات *ҷ.* танзим.

ТАНИДАН تينيد 1. бофтан, тобидан. 2. тор бофтани тортанак ва кирми абрешим. 3. печондан; **танидан гаштан**, **тор танидан** ба гирди чизе, касе; *мач.* ба атрофи касе гаштан барои фиреб додан ва ба доми худ даровардани он кас.

ТАНИН *a.* طين 1. садои гинг-гинги магас ва занбӯру пашша. 2. садои ҷирингоси чизе.

ТАНИНАНДОЗ طينانداز :**танинандоз** шудан ҷарангос задан, ғулғула андохтан.

ТАНИНДОР طيندار ғулғуладор, ҷарангосӣ.

ТАНӢ تى аз як падару модар будан, ҳолати тан ва ҷисмоният.

ТАНК انگل. تنک мошини тасмачархи худгарди зирехпӯш, ки ҳомили яроқҳои қавист.

ТАНКЕР انگل. تنکير киштии боркаши махсус ба кашондани моеот.

ТАНКЗАН تنکزن бо танк задан, аслиҳаи танкзанӣ.

ТАНКӢ تنکى мансуб ба танк.

ТАНКРОН تنکران он ки танк меронад, ронандаи танк.

ТАНКРОНӢ تنکرانى рондани танк.

ТАНКСОЗ تنکساز созандаи танк, мутахассиси соҳаи танксозӣ.

ТАНКСОЗӢ تنکسازى сохтани танк: **корхонаи**

танксозӣ.

ТАНКЧӢ تنکچى *гуфт.* он ки танк меронад, он ки бо танк сару кор дорад.

ТАНКШИКАН تنکشکن :минаи **танкшикан** минае, ки бо он танкро зада нобуд мекунам.

ТАНҚЕХ *a.* تنقيح пок кардан, тоза кардани чизе аз айбҳо; пок кардани асар аз суханҳои қабех.

ТАНҚИД *a.* تنقيد муҳокима ва таҳлили ягон асар ё кори касе бо мақсади аён сохтани комёбӣ ва камбудии он; фикрронии манфӣ дар бораи асаре; **танқиди ёрона** бо ғамхорӣ ва хайрхоҳӣ нишон додани камбудии асаре ё касе; **танқид кардан** камбудӣ ва нуқсонии кори касеро нишон додан; интиқод; **танқидро намебардорад** ба шунидани нуқсону камбудии худ тоқат надорад.

ТАНҚИДАН *a.* تنقيداً ба таври танқидӣ.

ТАНҚИДӢ تنقيدى мансуб ба танқид.

ТАНҚИДКОРОНА تنقيدكارانه ба таври танқидӣ.

ТАНҚИДКУНАНДА تنقيدكننده он ки нуқсон ва камбудии касеро нишон медиҳад.

ТАНҚИДОМЕЗ تنقيدآمیز ба тариқи сарзаниш.

ТАНҚИС *a.* تنقيص 1. нақсдор кардани чизе; нақсдорӣ; **танқиси рӯзгор** нуқсонии (камбудии) рӯзгор. 2. камёб шудани чизе.

ТАНҚИСӢ تنقيصى камёб шудан, камчинӣ; **танқисӣ кашидан** эҳтиёҷ доштан.

ТАНҚИЯ//ТАНҚИЯТ *a.* تنقيه//تنقيت 1. тоза кардан, пок кардан, *мас.*, ҷӯйро аз лойқа. 2. *тиб.* ба воситаи доруҳо мусҳил пок ва тоза кардани даруни бемор.

ТАНЛУЧ تنلچ бараҳна.

ТАНМИЯ//ТАНМИЯТ *a.* تنميه//تنميت нумӯъ додан; сабзонидан, рӯёндан.

ТАННОЗ *a.* طناز пурноз, хушрафтор, шӯх; *мач.* дилрабо.

ТАННОЗӢ *a.* طنازى ноз, ишва.

ТАНОЗОД تن آزاد *кит.* осуда, ором, роҳат, тандуруст.

ТАНОБ I *a.* طناب ресмон, арғамчин; **таноби**

чарх ресмоне, ки ба чархи ресмонресӣ барои гардондани дук меандозанд; **таноби гап канда шудан** бурида шудани риштаи сухан; **таноби чизе ё касеро кашидан** боздоштани касе ё чизе аз коре; **таноб партофтан** (палак) навада додан.

ТАНОБ II **طناب** *таър.* ченаки паймоиши масоҳати замин, чоряки гектар.

ТАНОББОЗ **طناب باز** он ки машғули таноббозӣ аст.

ТАНОББОЗӢ **طناب بازی** як навъи машғулият.

ТАНОББОФ **طناب باف** бофандаи таноб.

ТАНОББОФӢ **طناب بافی** машғулият ё касби таноббофӣ.

ТАНОБКАШ **طناب کش** он ки барои чен кардани масоҳати замин таноб мекашад.

ТАНОБКАШӢ **طناب کشی** чену паймоиш кардани масоҳати замин.

ТАНОБОНА **طنابانه** *таър.* навъи андоз дар аморати Бухоро барои паймоиши замин.

ТАНОБПЕЧ **طناب پیچ** **танобпеч кардан** дасту пой касеро бо таноб бастан.

ТАНОБПУЛӢ **طناب پولی** *ниг.* **танобона.**

ТАНОБРОҲА **طناب راهه** андози замин, ҳаққи замин.

ТАНОБТОБАК **طناب تابک** он чизе, ки танобро метобад.

ТАНОБЧӢ **طناب چی** *гуфт.* он ки заминро чен (масоҳат) мекунад; танобкаш.

ТАНОВАР **طناور** *кит.* ғафс, фарбех, тануманд, бузургчусса.

ТАНОВУЛ *a.* **طناول** хӯрдан ё ошомидани таом.

ТАНОЗӢ *a.* **تنازع** *кит.* бо ҳам низоъ кардани ду кас ё ду чиз; **танозӯи бақо** мубориза барои идомаи зиндагӣ.

ТАНОҚУЗ *a.* **تناقض** мухолифат, ба ҳамдигар зид будан.

ТАНОҚУС *a.* **تناقص** рақобат, фахрфурушӣ ва худнамоӣ.

ТАНОРО(Ӣ) **تنارای** орояндаи тан.

ТАНОРОӢ **تنارائی** ороишдиҳии худ, худорой.

ТАНОСО **تناسا** 1. роҳатбахшанда ба тан. 2. он ки фақат озоиши тани худро меҳаҳад, танпарвар.

ТАНОСОӢ **تن آسائی** танро озоиш додан.

ТАНОСУБ *a.* **تناسب** 1. нисбати ду чиз ба ҳамдигар; **таносуи андом** ба ҳамдигар муносиб ва шиам будани аъзои бадан. 2. *риёз.* баробарии ду нисбати риёзӣ.

ТАНОСУБАН *a.* **تناسباً** нисбатан, дар нисбат ба чизе ё касе.

ТАНОСУБНОК **تناسبناک** нисбатдошта, монандбуда.

ТАНОСУЛ *a.* **تناسل** овардани наслу авлод; **узвҳои таносул** олати ниҳонии мардона ё занона.

ТАНОСУЛӢ **تناسلی** *марбут ба таносул*, наслдиҳанда.

ТАНОСУХ *a.* **تناسخ** *д.* нақл ёфтани рӯҳи одами мурда ба тани каси дигар (*ақидаи динҳои бараҳмания ва ҳиндуия*), кӯчидани рӯҳҳо.

ТАНОФУР *a.* **تنافر** аз якдигар дури чустан, нафрат кардан; *адш.* **танофури ҳуруф** овардани чанд овозе, ки махраҷи онҳо ба якдигар наздик буда, талаффузашон душвор аст ва ба гӯш саҳт мерасад.

ТАНПАРАСТ **تن پرست** *ниг.* **танпарвар.**

ТАНПАРАСТӢ **تن پرستی** **танпарварӣ.**

ТАНПАРВАР **تن پرور** 1. он ки ҳамеша дар фикри озош ва парвариши тани худ мебошад. 2. *мач.* аз меҳнат гурезанда, фароғатталаб.

ТАНПАРВАРӢ **تن پروری** амал ва ҳолати танпарвар; роҳатталабӣ, танбалӣ, коҳилӣ.

ТАНПОККУН **تنپاک کن** матое, ки баъд аз шустушӯ баданро бо он пок ва хушк мекунанд.

ТАНПӢША **تن پوشه** либос, чома.

ТАНСИҲАТ **تن صحت** солим, тандуруст.

ТАНСИҲАТӢ **تن صحتی** солимӣ, тандурустӣ.

ТАНТАНА *a.* **تنتنه//طنطنه** 1. дабдаба, шукӯҳ. 2. муваффақият, ғалаба, болодастӣ. 3. чашн, чашнгири.

ТАНТАНАВӢ **تنتنوی** дабдабанок, ботантана, бо фарру шукӯҳ: **мачлиси тантанавӣ.**

ТАНТАНАНОК تنتنه ناک пурдабдаба, бокарру-фар: маросими тантананок.

ТАНТАНАНОКӢ تنتنه ناکӣ ботантана будан.

ТАНТЕХ تنته *гуфт.* тандиханда, пурсубот дар коре.

ТАНУМАНД تنومند қавичусса, баландболо; зӯр, тавоно.

ТАНУМАНДӢ تنومندی зӯрӣ, тавоноӣ, боқув-ватӣ.

ТАНӮР تور кӯраи махсуси нонпазӣ; **танӯри сина** синаи пурсӯзу гудоз; \diamond **танӯри бадан** *тиб.* навъе аз бемории махав.

ТАНӮРА I تنوره 1. ҳар чизи оташдоре, ки ба танӯр монанд бошад; **танӯраи кӯҳи оташ-фишон.** 2. як навъ либоси зирехдори ҷангӣ.

ТАНӮРА II تنوره сӯрохи болои осие, ки об аз он ҷо ба парраҳои ҷархи осие мерезад; \diamond **танӯра задан** ҳалқа–ҳалқа боло рафтани; ҷарх задан, гирд гаштан.

ТАНӮРКАБОБ تنور كباب гӯште, ки дар дохили танӯр ё бо усули танӯрӣ пухта шудааст.

ТАНӮРСОЗ تنور ساز устод, ки танӯр месозад.

ТАНӮРСОЗӢ تنور سازی амал ва шугли танӯр-соз.

ТАНӮРХОНА تنورخانه ҷое, ки танӯр шинонда шудааст.

ТАНХАРОБ تن خراب лоғар.

ТАНХОҲ تن خواه 1. пули нақд, зар, мол, давлат; маош, музд, дастмузд. 2. *таър.* замин ва обе, ки амир ихтиёр ва даромади онро ирсан ба касе воғузур мекард; **танхоҳ додан** заминеро ирсан ба ихтиёри касе воғузур кардан; **танхоҳ хӯрдан** бо даромади танхоҳ рӯз гузарондан.

ТАНХОҲДОР تنخواه دار соҳиби замини танхоҳ.

ТАНҲО تنها 1. якка; **бо сари танҳо** худ бо худ, якка; **танҳо ба танҳо** якка ба якка; **яккаву танҳо** бекас. 2. фақат; **на танҳо** на фақат, ҷисми ҳолӣ; **танҳо-танҳо** ҷудо-ҷудо, алоҳида-алоҳида, ба яккагӣ.

ТАНҲОГАРД تنهاگرد он ки танҳо роҳ мепаёмояд; **ҷавони танҳогард.**

ТАНҲОГАРДӢ تنهاگردӣ сайру гашт ба сари худ

(ба танҳой).

ТАНҲОДАСТ تنهادست якка, бедастёр; **одами танҳодаст.**

ТАНҲОДАСТӢ تنهادستی яккагӣ, дастёр надоштан.

ТАНҲОӢ تنهائی яккагӣ, якка будан; бекасӣ, дастёр надоштан, бекас будан;

ТАНҲОНИШИНӢ تنهانشینی як гӯшаи танҳоиро ихтиёр кардан, хилватнишинӣ, гӯшанишинӣ.

ТАНШАРИК تنشريك шарик дар коре.

ТАНШӮӢ تنشویی шустушӯ, шустани тамоми бадан.

ТАНШӮӢ تنشوی дар хонаҳои пештара санги миёнсӯроҳе буд, ки бар болои вай истода шустушӯ мекарданд.

ТАНШӮЯК تنشويک *ниг.* таншӯӣ.

ТАОҚУБ a. تعاقب *кит.* таъқиб (дунбол) кардан, дунболагирӣ.

ТАОЛО a. تعالى баланд шуд! (*баъд аз номи Худо меояд*).

ТАОЛӢ a. تعالي *кит.* баланд шудан, тараққӣ; баландӣ, бартарӣ.

ТАОМ a. طعام ҳар чизи хӯрданӣ, хӯрок; **таоми гарм;** **обу таом** нӯшокӣ ва хӯроқӣ; **пас аз обу таом** баъди хӯрдан ва нӯшидан.

ТАОМНОМА طعامنامه феҳристи (рӯйхати) хӯроқиҳое, ки дар як ошхона барои хӯранда муҳайёст, рӯйхати таомҳо.

ТАОМПАЗ طعامپز ошпаз, хӯрокпаз.

ТАОМПАЗӢ طعامپزی ошпазӣ, хӯрокпазӣ.

ТАОМУЛ a. تعامل расм, қоида, одат.

ТАОМФУРӮШ طعامفروش он ки хӯроқи пухта мефурӯшад.

ТАОМФУРӮШӢ طعامفروشی амали хӯроқи пухтаро фурӯхтан.

ТАОМХОНА طعامخانه ҷое, ки хӯрок меҳӯранд.

ТАОМХӮРӢ طعامخوری хӯрок хӯрдан.

ТАОРУФ a. تعارف *кит.* «хуш омадед» гуфтан ва ба ҷо овардани ҳурмати меҳмон.

ТАОРУФОТ a. تعارفات *ҷ.* таоруф.

ТАОХУД *а. تعاھد кит.* ба ҳам аҳд бастан, ҳампаймон шудан.

ТАПАНДА *д. تپنده* дар ҳолати тапиш; музтариб, беқарор.

ТАПАРРОС *т. تپراس*: **тапаррос задан** тапар–тапар карда садо баровардан.

ТАПАР–ТАПАР *т. تپرتپر* садои поймонӣ, тапар-тупур.

ТАПИДАН *1. تپیدن* беқарор шудан, ба изтироб афтодан; печутоб хӯрдан, тапидани дил; **ба хун тапидан** ба хун оғӯштан; **дар оташи интизор тапидан** саҳт интизорӣ кашидан.

ТАПИШ *исми феълӣ аз тапидан.*

ТАПОНДАН *д. تپاندن* ба тапиш андохтан.

ТАП(П)ОНЧА I *т. تپانچه* аслиҳаи оташбори дастии милкӯтоҳ.

ТАП(П)ОНЧА II *т. تپانچه* торсакӣ, шаппотӣ, шаллоқ **тапонча задан** *мач.* торсакӣ задан, шаппотӣ задан.

ТАППА *т. تپه*: **таппа тайёр** комилан тайёр; **тапа тар** комилан тар; **таппа тахт** баробар, дурӯст.

ТАППАК *т. تپک* *ниг.* **тапп.**

ТАППАС *т. تپس* *калимаи тақлиди овози афтиши чизе ба замин;* **таппас зада афтодан.**

ТАПӢ I *т. تپي* саргини хушконидашудаи чорво; **тапп задан** тапиро барои хушконидаи тайёр кардан.

ТАППӢ II *т. تپي* *тақлиди овози яку якбора афтиши чизе, банохост афтодани чизе.*

ТАП-ТАП *т. تپ تپ* *тақлиди овози паиҳами чизе.*

ТАПУР *т. تپور*: **хоки тапур** хоки лагадмолшудаи нарма, тапурхок.

ТАПУРКУЛӢХ *т. تپوركلخ* кулӢхмайда.

ТАПУРХОК *т. تپورخاک* хоки нарма роҳи муқаррарӣ.

ТАР *1. تر* он чи бо моеот омехта шуда бошад, нам; *муқоб.* **хушк.** *2. تازا, نав, обдор;* **гул-барги тар, мевани тар, чашми тар** чашми ашколуд; **тару тоза а)** нав; бо тароват; сабзу хуррам; **б) мач.** хуб, фасеҳу обдор; **чизеро тар кардан** чизеро ба моеъ ғўтондан, чизеро ба об задан, нам кардан; **тар шудан** оболуд

(нам) шудан; **унноби тар киноя аз** лаби маҳбуба, **ёкути тар** ёкути обдор, аълосифат; **анбари тар киноя аз** зулф, ҳалқаи зулф.

ТАР(Р)А *т. تره* барги баъзе аз наботот, ки барои нонхӯриш ба кор мебаранд, сабзавоти хӯроқӣ.

ТАРАБ *а. طرب* шодӣ, хушӣ, хушдилий; ҳаракатҳои шодиёна; **асбоби тараб** он чи барои айш ва хушӣ лозим аст; **тараб ангехтан** шод кардан, хурсанд кардан; **тараб кардан** хурсандиву шодӣ кардан.

ТАРАБАНГЕЗ *т. طربانگيز* он чи боиси айшу хушҳолӣ аст, шодиовар, хурсандибахш.

ТАРАБАФЗО *т. طربافزا* шодиовар.

ТАРАБГОҲ *т. طربگاه* ҷои базм, макони айшу шодмонӣ.

ТАРАБЗО *т. طربزا* зояндаи тарабу сурур, тарабовар.

ТАРАБНОК *т. طربناک* шодиовар, хурсандиовар.

ТАРАБОВАР *т. طربآور* шодибахш, хурсандиовар.

ТАРАБПЕША *т. طربپیشه* он ки ҳамеша шоду хуррам мебошад.

ТАРАБСАРО(Ӣ) *т. طربسرا(ی)* ҷои хушҳолӣ ва сурур, макони хурсандӣ.

ТАРАБХЕЗ *т. طربخيز* хурсандиовар, шодифзо.

ТАРАБХОНА *т. طربخانه* *ниг.* **тарабсаро(ӣ);** ресторан.

ТАРАДДУД *а. تردد* *1. рафтуой кардан, рафтуой. 2. кӯшиш; чустуҷӯ. 3. тадорук, тайёрӣ, омодагӣ; ба тараддуди чизе афтодан* дар тадоруки чизе шудан. *4. дудилагӣ, шакку шубҳа; ташвиш; ба тараддуд андохтан касеро* боиси ташвиши касе гардидан.

ТАРАК *т. ترک* як навъ ҳалво, ҳалвои тар, тар-ҳалво.

ТАРАКА *а. ترکه* *1. молу мулке, ки пас аз марги касе аз вай боқӣ мондааст, мерос. 2. тақсими молу мулки меросӣ байни меросхӯрҳо; тарака кардан* мероси мондари тақсим кардан; **хати тарака** ҳуччате, ки дар он тақсими мерос байни меросхӯрон қайд шудааст, таракаҳат.

ТАРАКАЧӢ *т. ترکچی* *таър.* маъмури расмӣ дар

аморати Бухоро, ки меросро таксим мекард.

ТАРАҚҚИЁТ *a.* ترقیات *ч.* тараққӣ.

ТАРАҚҚИПАРВАР ترقى پرور он ки толиби тараққӣ ва пешравӣ аст, пешқадам, кушодафикр.

ТАРАҚҚИХОҲ ترقى خواه *ниг.* тараққипарвар.

ТАРАҚҚИХОҲӢ ترقى خواهى тараққипарварӣ, пешравихоҳӣ.

ТАРАҚҚИХОҲОНА ترقى خواهانه бо таври тараққихоҳӣ.

ТАРАҚҚӢ *a.* ترقى расидан ба пояи баланди чизе; болоравӣ, пешрафт; **тараққӣ кардан (намудан)** пеш рафтан.

ТАРАҚҚО ترقّا тараққо-туруқ тарақ-туруқ.

ТАРАҚҚОС ترقّاس *калимаи тақлиди овози* садои баланди ҷисми саҳт; **тараққос задан** баланд садо додан.

ТАРАҚҚОСЗАНОН ترقّاس زنان садои чизеро бароварда.

ТАРАҚҚОТУРУҚ ترقّاترّق садои баланди чизе.

ТАРАҚ-ТУРУҚ ترقّ ترقّ *тақлиди овози* садои баланди ба ҳам расидани ҷисмҳои саҳт.

ТАРАНГ ترنگ саҳт кашидашуда, қайш, чандир, шах; **таранг кардан** а) саҳт кашидан, ба саҳт кашида шудан водоштан, (*мас., пӯсти даф ё нақораро*); б) бо исрор чизеро аз касе талаб кардан, ба иҷрои амале водор кардан; **таранг кашидан** саҳт кашидан, шах кардан (*мас., ресмон, тор, банд ва ғ.*); **миёро таранг бастан** камарро саҳт кашида бастан.

ТАРАНГӢ ترنگى чандирӣ, қайшӣ, ҳолати саҳт кашида шудан.

ТАРАНДОМ تراندام дорои намуди латиф ва пайкари тару тоза.

ТАРАННУМ *a.* ترنم сароидан; сурудхонӣ; нағма, суруд; **тараннум кардан (намудан)** суруд хондан, замзама кардан.

ТАРАНЧАБИН ترنجبين ширае, ки дар болои барг ва соқаҳои хориштур пайдо мешавад ва дар таркибаш қанду шираҳои табобатӣ дорад.

ТАРАССУД *a.* ترصد 1. *кит.* зери чашм доштан, дидбонӣ; мувоқибат; камин кардан. 2.

интизорӣ кашидан, мунтазир будан.

ТАРАССУЛ *a.* ترسل 1. номанависӣ; рисола навиштан. 2. номанигорӣ, **илми тарассул** маҷмӯи равишҳои номанигорӣ дар асрҳои миёна.

ТАРАТЕЗАК ترهتيزک номи гиёҳ.

ТАРАФ *a.* طرف 1. ҷониб, самт, сӯй; **тарафи рост, тарафи чап, аз ҳар тараф**. 2. бар, канор. 3. он ки дар масъалае ё коре дар ҷониби дигар (*дар муқобил*) истодааст; ҳариф (*дар бозӣ, мусобиқа*); **тарафи сӯхбат** мусоҳиб, ҳамгап; **тарафи шом** ҳангоми шом, наздикии шом; **тарафҳои манфиатдор; дар тарафҳои шумо...** дар мамлақати шумо, дар диёри шумо; **бисту шаш сол ин тараф** бисту шаш сол боз..., **ин тараф он тараф** ҳама ҷонибҳо, атроф; **он тарафаш** ҷиҳатҳои дигараш; қисми дигараш, боқимондааш; **он тараф истад...** қатъи назар, аз он..., як тараф монед; **ин тараф шудан** аз бозе, ки... шудааст; **ба тарафи худ** **кашидан** ба сӯи худ ҷалб намудан; **тарафи касеро гирифтан** дар коре аз касе ҷонибдорӣ намудан, ҳикоят кардан (касеро).

ТАРАФАӢН *a.* طرفين ҳар ду тараф, ҳар ду ҷониб.

ТАРАФГИР طرفگير он ки аз касе ҷонибдорӣ мекунад, тарафдор, ҳимоягар, ҳомӣ.

ТАРАФГИРӢ طرفگيرى ҷонибдорӣ, тарафдорӣ, ҳимоят; **тарафгирӣ кардан** касеро ҳимоя кардан.

ТАРАФДОР طرفدار ҷонибдор; он ки касеро ҳимоя мекунад; **тарафдор шудан** розӣ шудан, мувофиқат кардан.

ТАРАФДОРӢ طرفدارى ҳимоя, ҷонибдорӣ; **тарафдорӣ кардан (намудан)** ҷониби касеро гирифтан, кор ё сухани касеро дуруст донистан.

ТАРАФКАШӢ طرفكشى якеро тарафгирӣ намудан, ба як сӯ майл кардан.

ТАРАФОНА طرفانه *гуфт.* бо роҳи мусобиқа ё аз рӯи рақобат кореро кардани ду ё чанд кас; **тарафона шеър хондан**.

ТАРАҲҲУМ *a.* ترحم раҳм; навозиш, меҳрубонӣ; **тараҳҳум кардан (намудан)** раҳм кардан, дилсӯзӣ нишон додан.

ТАРАҲҲУМОВАР ترحم آور он чи боиси

дилсӯзӣ ва раҳму шафқат мешавад.

ТАРАХҲУМОМЕЗ тарҳм-آمیز дилсӯзона, аз рӯи навозиш; **бо назари тарахҳумомез**.

ТАРАШШӢ *а.* тарш таровидан, чакидан, захида баромадан (*мас., об аз кӯза*).

ТАРБАНДӢ тарбандӣ ба ҷароҳат ё ба ягон ҷои озоридани бадан бастанӣ латтаи тар.

ТАРБЕӢ *а.* тарбия 1. ба чор зарб кардан, чорта кардан. 2. ба чизе шакли чорғушагӣ додан. 3. *риёз.* зарби адад ба хуша. 4. *нӯҷ.* муқобили ҳамдигар истодани ду ситора ба тавре, ки фосилаи мобайни онҳо аз ҳиссаи ҷаҳоруми (рубъи) фалак, яъне аз се бурҷ иборат бошад; ин вазъият наҳс ба шумор меравад.

ТАРБИЯ//ТАРБИЯТ *а.* тарбия/тарбият малакаҳои оид ба рафтор ва кирдор, ки ба воситаи мактаб, оила ва муҳит ба кас талқин мешаванд; омӯхтани адаб; омӯзиш, парвариш; **тарбияи бадан** ба воситаи машқҳои ҷисмонӣ тақомул ва парвариши бадан, варзиш; **тарбияи меҳнатӣ** ба кор одат кунонидан ё ба корҳои ҷисмонӣ омӯхта гардонидани касе; **тарбияи сиёсӣ** омӯзиши илмҳои сиёсӣ; **тарбияи ҷисмонӣ** *ниг.* тарбияи бадан; таълиму тарбия омӯзиш ва парвариш; **тарбия додан** омӯхтан, парваридан, одобу ахлоқ ёд додан; **тарбия гирифтани** одобу ахлоқ омӯхтан; **ба тарбия (-и худ) гирифтани** омӯхтан ва ба воя расонидани касеро ба зиммаи худ гирифтани; **тарбия кардани** а) омӯхтан, ёд додан; ба воя расонидани, парвариш додан; б) парво кардан.

ТАРБИЯВӢ тарбиявӣ *мансуб ба тарбия*; оид ба омӯзиш ва парвариш; **аҳамияти тарбиявӣ доштан** аз ҷиҳати омӯзиш ва парвариш муҳим будан.

ТАРБИЯ(Т)ГАР тарбиягар *а.* тарбиягари он ки парвариш мекунад; мураббӣ, муаллим, тарбиякунанда, омӯзгор.

ТАРБИЯ(Т)ГИРАНДА тарбиягиранда *а.* тарбиягиранда он ки дар ҷое, ба омӯзиш машғул аст.

ТАРБИЯГИРӢ тарбиягирӣ омӯхтан, одобомӯзӣ.

ТАРБИЯТ *а.* тарбия *ниг.* тарбия.

ТАРБИЯТДИДА тарбиятдида парваришёфта; баодоб.

ТАРБИЯТДИХАНДА тарбиятдиҳанда он ки ба таълиму тарбия машғул аст.

ТАРБИЯТЁФТА тарбиятёфта шахси ботарбия, боодоб.

ТАРБИЯТӢ тарбиятӣ вобаста ба тарбия ва таълим.

ТАРБИЯТКУНАНДА тарбияткунанда омӯзгор, устод, муаллим.

ТАРБИЯТНОПАЗИР тарбиятнапзир он ки тарбияро қабул намекунад.

ТАРБИЯТПАЗИР тарбиятпазир қобили тарбия будан.

ТАРБОД тарбад 1. беморие, ки аз рутубат бештар дар пой ва миён пайдо мешавад. 2. шамоли рутубатнок; **тарбоди тобистонӣ**.

ТАРБОДЗАДА тарбадзада хунукада; он ки ба бемории тарбод мубтало шудааст.

ТАРБОДШИНОС тарбадшинос донандаи бемории тарбод.

ТАРБОДШИНОСӢ тарбадшиносӣ бахши тиб(б), ки ба пешгирии бемориҳои тарбод дахл дорад.

ТАРБУЗ тарбуз навъе аз меваҳои палакии маълум ва машҳур, ҳиндувона; **тарбуз аз бағал афтидан** ноумед шудан, маънос гаштан.

ТАРВИЧ *а.* тарвиҷ *кит.* ривочдиҳӣ, ривоч додан, паҳн кардан.

ТАРҒИБ *а.* тарғиб 1. рағбатнок гардонидан; чуқур ва ҳаматарафа фаҳмонда додани масъалае, ташвиқ; **тарғиб кардани (намудан)** ташвиқ кардан, майлу рағбат бедор кардан (ба коре, чизе). 2. барангехтан, таҳрик кардан.

ТАРҒИББОТ *а.* тарғибот *ҷ.* тарғиб.

ТАРҒИББОТӢ тарғиботӣ *мансуб ба тарғиб*; ташвиқотӣ.

ТАРҒИБГАР тарғибгар он ки бо тарғиби коре (маслаке) машғул аст, ташвиқгар; ташвиқу тарғибкунанда.

ТАРҒИБКУНАНДА тарғибкунанда *ниг.* тарғибгар.

ТАРД тард *кит.* 1. рондан, дур кардан. 2. таъид, бадарға кардан.

ТАРДАСТ تر دست 1. чолок, чобук, чакқон, зирак. 2. мохир дар ягон ҳунари дастӣ (*дар хат, наққошӣ ва ғ*).

ТАРДАСТӢ تردستی чолокӣ, зиракӣ, чобукӣ.

ТАРДИД تردید *кит.* дудилағӣ; шакку шубҳа; **ба тардид андохтан** дудила кардан; **тардид доштан** дудила будан, шак доштан.

ТАРДИДНОПАЗИР تردیدناپذیر бешубҳа, бедудилағӣ.

ТАРДИМОҒ تردماغ ниммаст, ширакайф.

ТАРДОМАН تردامن 1. он ки доманаш нам бошад, намнок, сернам. 2. *мач.* бадахлоқ, фосиқ, фочир.

ТАРДОМАНӢ تردامنى бадахлоқӣ, фосиқӣ.

ТАРЕВА تريوه *кит.* роҳи ноҳамвор, роҳи пасту баланд.

ТАРЁК تریاک 1. давои зидди заҳр, позаҳр. 2. афюн, чакида, кӯкнор; **тарёк кашидан** дуди тарёкро фуру бурдан (*бо мақсади наиғамандӣ*).

ТАРЁКӢ تریاکى *ниг.* тарёккаш.

ТАРЁККАШ تریاک کش он ки тарёк меҳӯрад ё дуди онро фуру мекашад.

ТАРЁККАШӢ تریاک کشی амали тарёккаш; тарёк кашидан.

ТАРЁКХОНА تریاک خانه хонае, ки дар он ҷо тарёк мекашанд.

ТАРЗ طرز тавр, тариқа, равиш; услуб; **ба тарзе ки...** чи тавре ки, ... чунон ки... **ба тарзи...** ба тариқи..., ба таври...

ТАРЗАБОН تر زبان он ки суҳанони тару тоза мегӯяд; нотик; хушгап, суҳанвар.

ТАРЗАБОНӢ تر زبانى нотикӣ, хушгапӣ, суҳанварӣ.

ТАРЗАХМА تر زخمه мизроби нав.

ТАРИД I ترید *ниг.* тарит.

ТАРИД II ا. طرید 1. рондашуда, дуркарда, хоричкарда. 2. ҳамла, ҳучум, таарруз.

ТАРИДГОҲ طریدگاه ҷои ҳамла, ҳамлағоҳ, ҷои ҳучум.

ТАРИНА ترینه *кит.* хӯроке, ки бо гӯшт, сабзавот, гандум ва сирко пухта мешавад.

ТАРИҚ a. طریق 1. роҳ, роҳи одӣ; **ба ҳар тарик** ба ҳар роҳ. 2. тарз, равиш, расм; қоида.

ТАРИҚА I ا. طریقہ *ниг.* тарик; **ба тариқан** ... ба таври

ТАРИҚА II //ТАРИҚАТ a. طریقہ//طریقت 1. оин, маслак; мазҳаб. 2. роҳи арбоби тасаввуф: **тариқати нақшбандия**. 3. навъ, хел.

ТАРИҚАТШИНОС طریقت شناس суфӣ, солиқ, аҳли тасаввуф.

ТАРИТ تریث 1. реза кардани нон дар шир, чурғот, шӯрбо. 2. нимтар кардани сабӯс ё орд барои хӯроки чорпо.

ТАРИФ I فر. تریف *ниг.* таърифа.

ТАРИФ II ا. طریف 1. *кит.* нодир, камёб. 2. *мач.* бегона, хоричӣ.

ТАРӢ تری 1. намӣ, обдорӣ. 2. тароват, тозагӣ. 3. ботароват, тару тоза ва нав; **сарсабзиву тарӣ**.

ТАРК I ترک дасткашӣ, гузаштан аз баҳри чизе, партофтан ё раҳо кардани чизе; **бе тарк** ба таври доимӣ, доимо; **тарки дунё кардан** аз вобастагиҳои дунё даст кашидан, узлатнишин шудан; **тарки силоҳ кардан** яроқи худро партофтан; **тарки адаб** беадабӣ, бешармӣ, бадмуомилағӣ; **тарки муҳиммот** партофтани лавозимоти ҷангӣ.

ТАРК II ترک тоскулоҳ, кулоҳи ҷангӣ.

ТАРКАНДА ترکنده моддае, ки таркиш ба амал меорад.

ТАРКИБ a. ترکیب омехтани чанд чиз, омезиш, омехтагӣ; он чи аз омезиши чанд модда ба вучуд омадааст.

ТАРКИБАН a. ترکیباً аз ҷиҳати сохти худ, аз рӯи таркиб.

ТАРКИББАНД ترکیب بند *ади.* яке аз шаклҳои шеърӣ тоҷикӣ, ки шоир чанд байтро дар як қофия гуфта, дар охири банд байтеро бо қофияи дигар ба тариқи нақарот меорад.

ТАРКИББАНДӢ ترکیب بندی таркиббанд гуфтан.

ТАРКИБӢ ترکیبی таркибёфта, пайдошуда аз омезиш ва ба ҳам омадани чанд ҷузъ: **қисми таркибӣ**.

ТАРКИБОТ *а. ترکیبات* **ҷ. таркиб.**

ТАРКИДАН *ترکيدن* кафидан бо қувваи моддаҳои тарканд, мунфачир гардидан.

ТАРКИШ *ترکش* кафиш бо зӯри моддаи тарканд.

ТАРКОНАНДА *ترکاننده* моддае, ки таркиш ба амал меорад.

ТАРКОНДАН//ТАРКОНИДАН *ترکاندن//ترکانیدن* таркиш ба амал овардан, мунфачир сохтан; *дили касеро таркондан маҷ.* касеро саҳт тарсондан.

ТАРКОНИШ *ترکانش* таркондан, мунфачирсозӣ.

ТАРКУНАНДА *ترکونده* *сифати феъли замони ҳозира аз тар кардан* нам қунондан.

ТАРҚИШ *ترقش* роғ, раҳна, ҷои кафидагӣ: **тарқиши дар.**

ТАРҚИШДОР *ترقشدار* роғдор, шикофдор.

ТАРМА *ترمه* тӯдаи саҳтшудаи барф, ки аз кӯҳ канда шуда меафтад; яхпора; **тарма кӯчидан** лағжида фуру рехтани барф ё яхпора.

ТАРМАДАВ *ترمه‌دو* ҷои тармафуруй.

ТАРМАДАВӢ *ترمه‌دوی* вақти тармафуруй.

ТАРМАКАН *ترمه‌کن* *нав.* асбоб ё мошину олоте, ки тармаро меканад.

ТАРМАТАРИД *ترمه‌ترید* *гуфт.* бориши омехтаи барфу борон.

ТАРМАФУРОӢ *ترمه‌فرائ* замони фуромадани тарма.

ТАРМАХЕЗ *ترمه‌خیز* ҷой ва маҳалле, ки дар он эҳтимоли фуромадани тарма зиёд аст.

ТАРМАХЕЗӢ *ترمه‌خیزی* фасли фуромадани тарма.

ТАРМЕВА *ترمیوه* меваи нав аз дарахт кандашуда, меваи тар.

ТАРМИМ *а. ترمیم* таъмир кардан, ислоҳ кардан, дуруст кардан.

ТАРМИМГАР *ترمیم‌گر* устое, ки ба таъмири асбобҳои гуногун машғул аст.

ТАРМИМГАРӢ *ترمیم‌گری* касби тармимсозӣ, ҷои таъмир, таъмиргоҳ.

ТАРМИМӢ *ترمیمی* *марбут ба тармим*; таъмирбоб, тармимталаб.

ТАРНАШАВАНДА *ترنشونده* обнагузаранда.

ТАРНОВ *ترناو* нов, нова, новадон; **тарнови ҷӯбӣ** ҷӯби миён кофташудае, ки дар обгузарҳо кор мефармоянд.

ТАРНОВЧА *ترناوچه* новаи хурд, обгузарони хурд.

ТАРОВАТ *طراوت* тарию тозагӣ, шодобӣ; **таровати ҷавонӣ** *маҷ.* латофат ва зебоии айёми ҷавонӣ.

ТАРОВАТАФЗО *طراوت‌افزا* шодобфазоянда, афзудани тарию тозагӣ.

ТАРОВАТБАХШ *طراوت‌بخش* бахшандаи таровату тозагӣ, тарӣ.

ТАРОВАТНОК *طراوت‌ناک* тару тоза, шодоб.

ТАРОВЕҲ *а. تراویح*: **намози таровеҳ** *д.* намози маҳсусе, ки шабҳои моҳи рамазон, баъди ифтор меҳонанд ва он бист рақъат намози нафл аст.

ТАРОВИДАН *تراویدن* захидаи, қатра–қатра баромадани об аз ҷои тар.

ТАРОВИШ *تراوش* захидаи ё чакида баромадани моеот.

ТАРОВИШӢ *تراوشی* *мансуб ба таровиш*; баромадан, берун шудан.

ТАРОЗ//ТИРОЗ *تراز* 1. зинат, ороиш, нақшу нигор, нақши ҷома. 2. номи як шаҳри қадимист дар худуди Туркистон ва Чин, ки бо соҳибҷамолии духтарони худ машҳур буд.

ТАРОЗИДАН//ТИРОЗИДАН *ترازیدن//ترازیدن* *кит.* 1. ороиш додан, оростан, перостан, бо зеҳ ва зеҳак зинат додани чизе, махсусан матоҳои нафис. 2. нигоштан, навиштан.

ТАРОЗӢ *ترازی* *мансуб ба зебу зинат*; зинат, ороиш; ҳусн.

ТАРОЗУ *ترازو* асбоби баркашидани чизҳо, мизон; **тарозуи каппон** тарозуи паллакалони овеза барои баркашидани ғалла, пахта *ва г.*; **тарозуи мизон** *д.* тарозуи мавҳуме, ки бо он тибқи ривоёти динӣ рӯзи қиёмат савобу гуноҳи мардумро бармекашанд; **тарозуи мисқоли** тарозуе, ки бо он чизҳои камвазни

гаронкадрро месанчанд; тарозуи дақиқ; **сан-гу тарозу** тарозу ва вазна барои баркашида-ни чизҳо; **шоҳини тарозу** чӯбе, ки дар тарозуҳои дастӣ паллаҳо аз он овехта шуда-анд; **аз тарозу задан** *маҷ.* кам баркашида, хари-дорро фиреб додан; **гапро ба тарозу бар-кашидан** санчида, мулоҳиза карда гап задан.

ТАРОЗУБОН *ترازوبان* *ниг.* тарозудор.

ТАРОЗУДОР *ترازودار* он ки дар бозорҳо дар сари тарозу меистад.

ТАРОЗУДОРӢ *ترازودارى* касб ё шуғли тарозу-дор.

ТАРОЗУКАШ *ترازوكش* он ки бо тарозу вазни борҳоро мекашад, тарозубон.

ТАРОЗУКАШӢ *ترازوكشى* амал ва шуғли таро-зукаш; ҷои вазни борҳоро кашидан.

ТАРОЗУМИСҚОЛ *ترازومثقال* тарозуи хурде, ки бо он асосан вазни ҷавохирот, тил(л)о, моддаҳои доруворӣ *ва ғ.* кашида мешавад.

ТАРОЗУСАНЧ *ترازوسنج* санҷандаи тарозу, та-розубон.

ТАРОЗУХОНА *ترازوخانه* 1. ҷое дар бозорҳо, ки тарозухоро нигоҳ медоронад. 2. кафаи таро-зу, паллаи тарозу.

ТАРОЗУЧОӢ *ترازوجاى* дар бозорҳо ҷое, ки та-розу меистад.

ТАРОЗУШИКАН *ترازوشكن* шиканандаи таро-зу, бор ё вазне, ки дар санҷиш тарозуро ши-канад.

ТАРОКУМ *ا. تراكم* 1. ҷамъ шудан, анбӯҳии чи-зе. 2. тазйик, фишор. 3. *маҷ.* шӯру ошӯб.

ТАРОНА *ترانه* 1. суруд, нағма. 2. суруде, ки дар поёни ҳар як мақоми шашмақом муносиби он навохта ва хонда мешавад; суруди рақсӣ; фурувард, хотима; **тарона гуфтан** (хондан) суруд хондан.

ТАРОНАГӢ(Ӣ) *ترانهگو(ى)* сурудхон, гӯяндаи тарона.

ТАРОНАГӢӢ *ترانهگوئى* таронагӯӣ кардан.

ТАРОНАНАВИС *ترانهنويس* эҷодкунандаи таро-на.

ТАРОНАНАВИСӢ *ترانهنويسى* тарона навиш-тан.

ТАРОНАСАРО(Ӣ) *ترانهسرا(ى)* ҳофиз, сурудхон, сурудгӯӣ, шоир.

ТАРОНАСАРОӢ *ترانهسرائى* нағмасозӣ, сурудхонӣ.

ТАРОНАСОЗ *ترانهساز* *ниг.* таронасаро(Ӣ).

ТАРОНАСОЗӢ *ترانهسازى* таронанависӣ, тарона навиштан.

ТАРОНАХОН *ترانهخوان* *ниг.* таронасаро(Ӣ).

ТАРОНАХОНӢ *ترانهخوانى* *ниг.* таронасароӣ.

ТАРОТАР *تراتر* дар ҳолати тарӣ, ҳанӯз хушк-ношуда.

ТАРОШ *تراش* 1. *асоси замони ҳозира аз феъли тарошидан.* 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои тарошанда:* **сангтарош**, **сартарош**, **чӯбтарош**.

ТАРОШ *تراش* 1. тарошидан, амали тарошидан. 2. *гуфт.* маърака ва чорабиниҳои умумии тароши бузу гӯсфандон дар муассисаҳои чорводорӣ; **тароши қалам** он чи ки нави-санда ифода кардан меҳаҳад.

ТАРОША *تراشه* 1. пораҳое, ки аз тарошидани чӯб бо табар ва теша пайдо мешаванд. 2. ҳезуми шикаста ва кафондашуда барои сӯхтан дар оташдон; **тарошан аз бом афтида** ҳодисаи ногаҳонӣ, ба таври ғайриинтизорӣ.

ТАРОШАКАФОНӢ *تراشه كفانى* ҳезумшиканӣ.

ТАРОШАНДА *تراشنده* он ки ба тарошидан машғул аст, сартарош.

ТАРОШАЧИН *تراشه چين* он ки тароша ҷамъ мекунад, резачин.

ТАРОШИДА *تراشیده* тарошидашуда, аз тарош баромада, рандашуда; сутурда; **сари таро-шида** сари мӯяш бо поку сутурда; **аз хотир тарошида партофтан** *маҷ.* аз лавҳи хотир та-моман нест кардан (*фикреро*).

ТАРОШИДАН *تراشيدن* 1. сутурдани мӯй аз ба-дан ба воситаи теғ (поку); поку суфта кар-дан. 2. чизеро, ҷоеро бо олатҳои нӯгтез суф-та кардан (*мас., чӯбро ба воситаи ранда, за-минро бо каланд*). 3. *маҷ.* сифат кардан касе-ро ё чизеро, ки дар ҳақиқат лоиқи он нест; **соияи чизеро, касеро аз девор тарошидан** чизе-ро касеро тамоман несту нобуд кардан; чи-зеро ё касеро бисёр бад дидан.

ТАРОШИДАНИЙ تراشيدنى лоиқ ва қобили тарошидан, он чи ки бояд тарошида шавад.

ТАРОШКОР تراش کار он ки касби тарошиданро дорад.

ТАРОШКОРӢ تراش کاری касби тарошкор, амали тарошкор.

ТАРРАК ترک *гуфт.* харбузаи норасида ва но-пукта.

ТАРРОР *а.* طار 1. тезабон; он ки гапи ҳарифи худро бурида мепартояд. 2. кисабур, дузд; каллабур.

ТАРРОРӢ طارای дуздӣ, айёри, ҳилагарӣ.

ТАРРОҲ *а.* طراح *кит.* тарҳкаш, лоиҳакаш; нақшакаш.

ТАРРОҲӢ طراحی санъати тарҳкашӣ, хунари тарҳсозӣ, лоиҳасозӣ.

ТАРС ترس хавф, бим; **аз тарси чон** аз хавфи ворид омадани осебе ба тан (*ба зиндагӣ*); **дар тарс афтодан** тарсидан; **тарс хӯрдан** рами-дан, ба бим афтодан.

ТАРСАБЗА ترسيزه сабзаи тар.

ТАРСАКӢ ترسكى зарбае, ки бо кафи даст (панча) ба рӯи кас зананд, шапалоқ, сили, торсаки; **тарсакии обдор** силии саҳт, шапалоқи кашидаю кушода; **як тарсаки за-дан (фуровардан)** сили задан, ба кафи даст ба рӯи касе зарба задан; **тарсаки хӯрдан** шатта хӯрдан.

ТАРСАНДА ترسنده он ки аз чизе бим дорад.

ТАРСГОР ترس گار *кит.* тарснок; **тарсгор будан** дар хавф будан.

ТАРСГОРӢ ترس گاری *ниг.* тарскорӣ.

ТАРСЕЪ *а.* ترصيع 1. нигинкорӣ кардан, бо ҷавохирот зинат додан (*мас., камарбанд, дастаи корд ва ғ.*). 2. *ади.* дар як байт ба таври мувозӣ ва дар баробари ҳам овардани калимаҳои ҳамқофия.

ТАРСИДА ترسيده ба хавф афтода, бимгирифта; **тарсида-тарсида** дар ҳолати хавф, ҳаросон, тарсон-тарсон.

ТАРСИДАН ترسيدن бим доштан, хавф кардан, ба тарс афтодан, дар хавф мондан; **аз сояи худ тарсидан** хеле тарсидан, камчуръат ва буздил будан, тарсончак будан.

ТАРСИМ *а.* ترسيم расм кардан, нақш кардан.

ТАРСИМӢ ترسيمى *марбут ба тарсим.*

ТАРСКОР ترس کار *ниг.* тарсгор.

ТАРСКОРӢ ترس کاری тарсгорӣ, тарс аз Худо, парҳезкорӣ.

ТАРСНОК ترسناк бимнок, хавфангез; он чи дар он хавфу бим ҳаст.

ТАРСО ترسا 1. тарсанда, бимбаранда. 2. пайравӣ дини Исо, насронӣ, масеҳӣ.

ТАРСОЗОДА ترسازاده бачаи насронӣ, тарсо-бача, насронизода.

ТАРСОН ترسان дар ҳолати биму ваҳм, тарсида-истода, тарсомез; **тарсон-тарсон** *ниг.* **тарсида (тарсида-тарсида).**

ТАРСОНАНДА ترساننده он ки дигареро ба ваҳм меандозад.

ТАРСОН(И)ДАН ترساندن//ترسانيدن бим додан, тарс ба вучуд овардан, ба тарс андохтан.

ТАРСОНДАНИЙ ترساندنى **тарсонданий шудан** касеро ваҳмонидан хостан.

ТАРСОНДИЛ ترسان دل буздил, тарсончак, тарсу.

ТАРСОНЧАК ترسان چک тарсу, камчуръат, буздил.

ТАРСОНЧАКӢ ترسانچكى тарсугӣ, камчуръатӣ, буздилӣ.

ТАРС-ТАРС ترس ترس *тақлиди овози* садои за-дани чӯб.

ТАРСУ ترسو тарсончак, камчуръат, буздил.

ТАРСХОНА ترس خانه қой ва маҳалле, ки эҳсоси тарсу бим ба вучуд меорад.

ТАРСХӢРДА ترس خورده рамида, ба ваҳм афтода.

ТАРТИБ *а.* ترتيب 1. ниҳодани ҳар чиз дар қой-қойи худ; назм, низом, сомон; интизом. 2. тарз, усул, тариқ; **бо тартиб** бо интизом; **ба ҳамин тартиб** ба ин тарз, ба ин тариқ; **бо тартиби синну сол** мувофиқи синну сол, ба синну сол нигоҳ карда; **тартиби рӯз** муқаррар кардани тарзи (рафти) корҳое, ки бояд дар як рӯз иҷро шавад; **ба тартиб андохтан** ба интизом даровардан, муназзам кардан; ба роҳ мондан; ғуну чин кардан

(мас., чизу чораи хонаро); **тартиб** додан а) барпо кардан, оростан; б) ба вучуд овардан, сохтан (чизеро); таълиф; **тартиб ёфтан** навишта шудан.

ТАРТИБДИХАНДА ترتیب‌دهنده муаллиф, мусанниф, мураттиб.

ТАРТИБДИХӢ ترتیب‌دهی исми амал аз **тартиб** додан; ба тартиб овардан, ба танзим даровардан.

ТАРТИБӢ ترتیبӣ шумораи тартибӣ грам. шуморае, ки тартиби ашъро нишон медиҳад.

ТАРТИБНОК ترتیب‌ناک боинтизом, аз рӯи қоидаву усул, мураттаб.

ТАРТИБОТ а. ترتیبات 1. ҷ. **тартиб**. 2. маҷмӯи қоида, низом ва роҳу равиши муқарраршуда.

ТАРТИЛ а. ترتیل хондан бо оҳистагию оромӣ ва мувофиқи қоида.

ТАРФ I а. طرف гӯша, канор; **тарфи гулистон** як гӯшаи гулистон; **тарфи чаман** гӯшаву канори чаман, чамангоҳ.

ТАРФ II طرف зарфи ҷӯяние, ки ба дарунаш борут ҷо карда, дар тамошоҳои шабона оташ медоданд.

ТАРФ III а. طرف камарбанд, банди зарин ва нуқрагин, ки ба камар мебанданд; **тарф бастан** а) ба чизе камар бастан; б) омода шудан, азму оҳанги чизе кардан.

ТАРФ IV а. طرف нигоҳ, назар; чашм, дида; ҷунбонидани пилки чашм.

ТАРФ V طرف кит. мост, ҷурғот, қурут.

ТАРФА//ТАРФАТ а. طرفه//طرفت кит. як лаҳза, як чашм задан;

ТАРФАТУЛӢ а. طرفة‌العین кит. ба як чашм задан, дар як он, фавран.

ТАРФБОЗӢ طرف‌بازی ду гурӯҳ шуда ба муқобили ҳамдигар тарфҳоро оташ дода бозӣ кардан.

ТАРХИС а. تریخس рухсат додан, иҷозат додан.

ТАРХОН т. ترخان/ترخان таър. он ки подшоҳ ўро барои ягон хизматаш аз бочу хироч озод мекард; аз гуноҳи касе гузаштани ҳоким, подшоҳ ва ғ.; бахшиш; **тархон кардан** бахшидан, афв кардан; аз бочу хироч озод

намудан.

ТАРХУН ترخون гиёҳи алафӣ, ки баргҳои муаттари он бӯи тунд дорад, хусусияти доруӣ низ дорад.

ТАРХӢРӢ ترخوری хӯрдани мева дар ҳолати тару тозагиаш.

ТАРӢ I طرح 1. нақшаи аввалини чизе (мас. сохтмон); лоиҳа, нақша. 2. шакли рӯи ҳар чиз; **тарҳаш якбора шакли ҷиддӣ гирифт**; **тарҳ афкандан (реҳтан)** нақша кашидан (ба иморат).

ТАРӢ II طرح риёз. амали дуум аз чор амали ҳисоб; аз адади зиёд кам кардани адади хурд.

ТАРӢКАШ طرح‌کش лоиҳакаш, нақшакаш.

ТАРӢКАШӢ طرح‌کشی лоиҳакашӣ, нақшакашӣ, наққошӣ.

ТАРӢРЕЗ طرح‌ریز лоиҳакаш.

ТАРӢРЕЗӢ طرح‌ریزی нақшакашӣ, пайрезӣ, бунёдгузорӣ.

ТАРӢСОЗ طرح‌ساز лоиҳасоз, нақшасоз.

ТАРӢСОЗӢ طرح‌سازی лоиҳасозӣ.

ТАРӢШАВАНДА طرح‌شونده ададе, ки тарҳ мешавад.

ТАРӢЕӢ а. ترجیع бартар донишҷӯи чизе, бартарӣ, афзали; **тарҷеҳ додан** беҳтар (волотар) шумурдани чизе нисбат ба чизи дигар.

ТАРӢЕӢ а. ترجیع кит. такрор, баргашт.

ТАРӢЕӢБАНД ترجیع‌بند адиш. манзумае, ки дар он байти муайяне дар охири ҳар бандаш такрор меёбад.

ТАРӢИМА а. ترجمه ниг. тарҷума.

ТАРӢИМАИӢОЛӢ ترجمه‌حالی он чи ба нақли аҳвол дахл дорад.

ТАРӢИМОН ترجمان ниг. тарҷумон.

ТАРӢУМА а. ترجمه гардонидани мазмуне аз як забон ба забони дигар; **тарҷимаи аҳвол (ҳол)** нақли шарҳи ҳаёт ва фаъолияти касе, шарҳи ҳол; **тарҷима кардан** аз забоне ба забони дигар гардонидани матне.

ТАРӢУМАВӢ ترجموی тарҷумашаванда.

ТАРӢУМАИӢОЛӢ ترجمه‌حالی ниг. тарҷимаи-

ҳоли.

ТАРЧУМАШУДА ترجمه شده маводе, ки аз як забон ба забони дигар гардонда шудааст.

ТАРЧУМОН *а.* ترجمان 1. аз забон ба забоне гардонанда; мутарчим. 2. гӯянда, баёнгар, ифодакунанда.

ТАРЧУМОНӢ ترجمانى гардондан аз забоне ба забони дигар; кору касби тарчумон; **тарчумонӣ кардан** бо тарчума машғул будан, аз забоне ба забони дигар гардонидан.

ТАСАВВУР *а.* تصور шакл ва ё сурати чизро дар фикру хаёли худ муайян намудан, ангоштани чизе, пиндор; **тасаввур кардан (намудан)** пиндоштан, ба хаёл овардан.

ТАСАВВУРӢ تصورى тасвируда, инъикосшуда.

ТАСАВВУРНАШАВАНДА تصورنشونده он чи ки дар хаёли кас намеғунчад.

ТАСАВВУРНОПАЗИР تصورناپذير тасаввурнашаванда, аз тасаввур берун, он чи ба гумону хаёл намеояд.

ТАСАВВУРОТ *а.* تصورات *ҷ.* тасаввур.

ТАСАВВУРШАВАНДА تصورشونده қобили тасаввур.

ТАСАВВУФ *а.* تصوف 1. пӯшидани либоси пашмин. 2. *фалс.* чараёне, ки пайравони он барои пок шудан аз хоҳишҳои нафсонӣ кӯшида, ашъи олам ва табиатро мазҳари (маҳалли зуҳури) ҳақ(қ) (Худо) медонистанд, либоси пашмина пӯшида, ба зуҳду тақво машғул мешуданд, сӯфигарӣ: **аҳли тасаввуф**.

ТАСАВВУФӢ تصوفى мансуб ба тасаввуф.

ТАСАДДӢ *а.* تصدى *кит.* ба зимма гирифтани иҷрои коре, мутасаддӣ шудан ба касе (чизе).

ТАСАДДУҚ *а.* تصدق садақа додан барои дафъи бало ба мӯҳтоҷон, садақа, хайрот; балоғардон; **тасаддуқ кардан таър.** барои садакаи сари амир куштани касе, ки ба ӯ муқобилате карда ё боиси норизогии вай шуда бошад; **очаат тасаддуқ!** (дар мавриди навозиши фарзанд мегӯянд); **очаат балоғардони ту шавад!**, модарат ба ту қурбон! **тасаддуқатон шавам!** қурбон шавам!, балоғардонатон шавам! (*вақти хитоб ба бузургон гуфта мешуд*).

ТАСАЛЛИБАХШ//ТАСАЛЛОБАХШ

تسلّى بخش//تسلّا بخش дилдоридаханда, оромкунанда, оромбахш.

ТАСАЛЛИДИХАНДА تسلّى دهنده *ниг.* тасаллибахш.

ТАСАЛЛИДИХӢ تسلّى دهى таскин кардан, ором намудан, дилбардорӣ, хотирнавозӣ.

ТАСАЛЛИЁБ تسلّى ياب **тасаллиёб шудан** ором шудан, таскин ёфтан.

ТАСАЛЛИЁБӢ تسلّى يابى ором шудан, таскин ёфтан.

ТАСАЛЛИОВАР تسلّى آور тасаллибахшанда.

ТАСАЛЛИОМЕЗ تسلّى آميز дилбардорона, оромбахш.

ТАСАЛЛӢ *а.* تسلّى *ниг.* тасалло.

ТАСАЛЛО//ТАСАЛЛӢ *а.* تسلّا//تسلّى оромӣ ёфтан аз андӯх; хушнуд кардани хотири касе; дилдорӣ, дилчӯӣ; **тасаллои дил (хотир)** таскини хотир, боиси оромии дил; **тасаллӣ додан** дилдорӣ додан, ором намудан, аз андӯх раҳой додан (*мас., вақти қазо*). дилхушӣ, шодкомӣ, хушнудӣ, дилосой; **тасалло ёфтан** ором шудан.

ТАСАЛЛУТ *а.* تسلط бартарӣ, даст ёфтан, ғалаба кардан, чира шудан (*ба касе ё ба мамлакате*); зердаст кардан (*мамлакатеро*).

ТАСАЛСУЛ *а.* تسلسل ҳалқа–ҳалқа, печ–печон; пайҳам, пайвастагӣ; бефосилагӣ.

ТАСАННУН *а.* تسنن *д.* пайравӣ ва суннат, суннигарӣ.

ТАСАННӢ *а.* تصنع сохтагӣ, маснӯъӣ, сунъӣ будан.

ТАСАРРУФ *а.* تصرف соҳибӣ кардан, даровардан ба ихтиёри худ (*мамлакате ё мулки касеро*); аз (**таҳти**) **тасарруфи касе баромадан** соҳибхтиёри худ шудан; **ба тасарруфи касе даромадан** ба таҳти итлоати касе даромадан; **тасарруф кардан (намудан)** ба даст даровардан, таҳти ҳокимияти худ овардан.

ТАСАРРУФӢ تصرفى соҳибият, ихтиёрӣ кардан.

ТАСАР-ТУСУР تسرّسр тақлиди овози садои задани химчаю чӯб.

ТАСБЕҲ *а.* تسبيح *д.* донаҳои ба ришта кашидашуда, ки диндорон вақти зикру аврод як-як мегардонанд; **тасбеҳи саддона** тасбеҳе, ки

сад дона дорад; **тасбех гардонидан** *д.* тасбех дар даст зикру аврод хондан.

ТАСБЕҲГАРДОНӢ *تسبيح گردانی* донаҳои тасбехро бо зикри Худо дона-дона гардондан.

ТАСБИТ *а.* *تثبیت* собит кардан, барқарор намудан, побарҷо кардан.

ТАСБИТГАР *گر* *تثبیت* собиткунанда, барқароркунандаи суботу ороиш.

ТАСВИБ *а.* *تصویب* *кит.* тасдиқ, маъқул (рост ва дуруст) шуморидани чизе.

ТАСВИД *а.* *تسويد* *кит.* мусаввада, пешнавис; таълиф кардани асаре, нухабардорӣ.

ТАСВИР *а.* *تصوير* 1. кашидани сурати чизе. 2. бо қалам навиштани шакл ва манзараи чизе. 3. сурат, расм. 4. баён кардани ягон фикр ё ҳодиса бо забон; **тасвир ёфта**н баён карда шудан; **тасвир кардан** (намудан) баён кардан.

ТАСВИРЁФТА *تصوير يافته* *ниг.* тасвиршуда.

ТАСВИРӢ *تصويری* *мансуб ба* **тасвир 3**; **санъати тасвири** рассомӣ; **филми тасвири** филме, ки барои кӯдакон таҳия мегардад.

ТАСВИРНАШАВАНДА *تصويرنشونده* ғайри қобили тасвир, он чи қобили тасвир нест.

ТАСВИРНОК *تصويرناک* расмдор, суратдор, мусаввар.

ТАСВИРНОПАЗИР *تصويرناپذير* баённашаванда, берун аз шарҳу тафсир, он чи аз имкони тасвиру баён берун аст.

ТАСВИРОТ *а.* *تصويرات* *ч.* тасвир.

ТАСВИРШАВАНДА *تصويرشونده* қобили тасвир.

ТАСВИРШУДА *تصويرشده* *сифати феълӣ* *замони гузашта* аз **тасвир шудан**; баён кардашуда.

ТАСВИЯ//ТАСВИЯТ *а.* *تسوية//تسويت* ба як савия овардан, баробар кардан, тартиб додан, мурааттаб кардан.

ТАСДЕӢ *а.* *تصدیع* *кит.* ташвишдиҳӣ; касеро дарди сар додан, ба ташвиш андохтан.

ТАСДИҚ *а.* *تصدیق* рост доништан ё таъкид кардани чизе, иқро кардан ба дурустии чизе; *муқоб.* **такзиб**; **тасдиқ кардан** (намудан) дуруст доништан; **тасдиқ ёфта**н (шудан) дуруст

дониста шудан, ҳақ шумурда шудан, қабул шудан; **ҷавоби тасдиқ** додан розигӣ баён кардан.

ТАСДИҚКУНАНДА *تصدیق کننده* иқро кардан, рост ҳисоб кардан.

ТАСДИҚНОМА *تصدیق نامه* ҳуҷҷат дар бораи дуруст донишани коре.

ТАСКИН *а.* *تسكين* ором кардан, сокин намудан, паст кардан (*мас., ғазабро*); тасаллодиҳӣ; дилбардорӣ; **таскини фитна** паст кардан ва хобондани фитна; **таскин додан** ором кардан, тасалло додан, хобондан, пасанда кардан (*мас., ҷанҷолро*); **таскин ёфта**н ором шудан, паст шудан (*мас., ҷанҷол*); тасалло ёфта.

ТАСКИНБАХШ *تسكين بخش* оромкунанда, таскиндиҳанда, тасаллобахш.

ТАСКИНДИҲАНДА *تسكين دهنده* *ниг.* **таскинбахш**.

ТАСКИННАӢБАНДА *تسكين نيابنده* ғайри қобили таскин ва тасалло, таскиннопазир.

ТАСКИННОПАЗИР *تسكين ناپذير* таскиннаёбанда.

ТАСКИНОМЕЗ *تسكين آميز* ба таври тасаллӣ, омехта бо тасаллову таскин.

ТАСЛИМ *а.* *تسليم* супурдан; гардан ниҳодан; тандиҳӣ бо фармони касе ё пешомаде; **сари таслим фикандан** итоат ва фармонбардорӣ изҳор кардан; **таслим кардан** супурдан, тамоми ихтиёри чизро ба касе воғузор намудан; **таслим гаштан** (шудан) тан додан, ихтиёри худро супурдан, сари итоат фуруд овардан.; *♦* **ба таслим оромидан** итоат кардан.

ТАСЛИМКОРОНА *تسليم کارانه* бо таслимкорӣ ба таври таслим шудан.

ТАСЛИЯТ *а.* *تسليت* *кит.* дилдорӣ додан; дилдорӣ; дилбардорӣ (*вақти мусибат, таъзия*).

ТАСЛИЯТБАХШ *تسليت بخش* дилдоридах, дилбардор, тасаллобахшанда.

ТАСМА *تسمه* 1. чарм ё матои камбари дароз барои бастанӣ чизе. 2. камарбанд. 3. навор; **тасмаи кино**; **тасма-тасма** рах-рах, монанди тасмаҳо.

ТАСМААРРА *تسمه ارّه* *тех.* аррае, ки ба воситаи

тасмаи оҳанин кор мекунад.

ТАСМАВОР تسمه‌وار чун тасма, мисли тасма.

ТАСМАГӢ تسمگى *марбут ба тасма*; чармӣ, тасмай.

ТАСМАДОР تسمه‌دار чармдор, дорои тасма.

ТАСМАҚАМЧИН تسمه‌قمچين қамчини чармӣ.

ТАСМАЧАРХ تسمه‌چرخ занҷири сербаре, ки чархи трактор ё танк бо он пӯшонда мешавад.

ТАСМАШАКЛ تسمه‌شکل монанди тасма, шакли тасма дошта.

ТАСМИМ *a.* تصميم дар коре қарори қатъӣ қардан; **тасмим гирифта**н қарор додан барои анҷоми коре, азми қатъӣ қардан; **тасмим ёфта**н қарор гирифта.

ТАСНИФ *a.* تصنيف 1. ба навъҳо чудо қардани чизҳо. 2. таълиф қардани китоб (рисола). 3. эҷоди тарона, суруд.

ТАСНИФГАР تصنيفگر он ки ба гурӯҳбандӣ, табақабандӣ ва ё таҳияву таснифот машғул аст.

ТАСНИФОТ *a.* تصنيفات *ч.* **тасниф**.

ТАСОВӢ *a.* تساوى баробар будан, баробарӣ.

ТАСОДУМ *a.* تصادم задани ду чиз ба ҳамдигар, ба ҳам задан, дучор шудан.

ТАСОДУФ *a.* تصادف 1. ба ҳам дучор шудан, бо ҳам бархӯрдан, иттифоқи ба чизе ё касе рост омадан. 2. воқеаи ғайриинтизорӣ рӯйдода, ногаҳонӣ. 3. пешомад; **ба ҳар тасодуф ҳозир бошед**; **тасодуф қардан** дучор омадан бо касе, банохост дида мондан.

ТАСОДУФАН *a.* تصادفاً иттифоқо; ногаҳон.

ТАСОДУФӢ تصادفى он чи баногоҳ (ба таври ғайриинтизорӣ) рӯй додаст, вобаста ба тасодуф.

ТАСОДУФОТ *a.* تصادفات *ч.* **тасодуф**.

ТАСРЕҲ *a.* تصريح баён қардан, кушодаву равшан қардан, ошкор қардан, сареҳ ифода қардан, равшан ифода қардан.

ТАСРИФ *a.* تصريف 1. гардонидан, тағйир додан. 2. *грам.* аз рӯи шахс ва шумора тағйир ёфтани феъл.

ТАСРИФНАШАВАНДА تصريف‌نشونده феъле, ки тағйир намеёбад, ғайри қобили тасриф.

ТАСРИФШАВАНДА تصريف‌شونده тағйирёбии шакли феъл, қобили тасриф.

ТАСФ تسف 1. *ниг.* **тафс**.

ТАСФИДАН تسفیدن гармӣ, гарм шудан.

ТАСФИЯ *a.* تصفيه *кит.* соф (тоза, покиза) қардани чизе; **тасфияи ботин** пок қардани дарун, покизагии ботинӣ ё маънавӣ (истиллоҳи тасаввуф).

ТАСХИР *a.* تسخير истилло, забт, даровардан ба итоати худ (*мас.*, *мамлакатеро*); **тасхир қардан** забт қардан, ба даст даровардан, тасаруф қардан; **дуои тасхир** *д.* дуои ром қардан ва ба итоати худ даровардани ачинаҳо.

ТАСХИРКУНАНДА تسخيرکننده *маҷ.* мафтункунанда; забткунанда; **маҳорати баланди тасхиркунанда**.

ТАСХИРНОПАЗИР تسخيرناپذير қобили тасхир набуда, таслимнопазир; мағлубнопазир.

ТАСХИРШУДА تسخيرشده таслимшуда; мафтуншуда.

ТАСҲЕҲ *a.* تصحيح ислоҳ ё дуруст қардани хатоҳои чизи навишташуда.

ТАСҲЕҲГАР تصحيحگر мусаҳҳеҳ, ислоҳгар.

ТАСҲЕҲОТ *a.* تصحيحات *ч.* **тасҳеҳ**.

ТАСҲИЛ *a.* تسهيل *кит.* осонгардонӣ, осонӣ, сабуқӣ.

ТАСҲИФ *a.* تصحيف хато дар навиштан, хато хондан ва навиштани чизе, хато хондани қалма ба тавре, ки маънӣ тағйир ёбад.

ТАТАББӢ *a.* تتبع *кит.* 1. аз паи чизе рафтан, чустуҷӯ, таҳқиқ. 2. *маҷ.*, *ади.* ба вазн ва қофияи шеъре тақлид қарда гуфтани шеър; тобей, пайравӣ.

ТАТАВВУР *a.* تطور *кит.* 1. тадриҷан гузаштан аз ҳоле ба ҳоле. 2. гуногунӣ.

ТАТБИҚ *a.* تطبيق 1. бо ҳам мутобиқ (қиёс) қардан ду чиз. 2. қорӣ қардан ё ба амал овардани ихтироё ё фикри наве.

ТАТВИЛ *a.* تطويل *кит.* дароз қардан, дуру дароз шудан.

ТАТОВУЛ *a.* تطاول *кит.* дароз қардан; таҷовуз,

таарруз; **дасти татовул** ба касе ё ба чизе **дароз кардан** чабр (таарруз) намудан ба ҳаққи касе, дастдарозӣ кардан.

ТАТҲИР *а.* تطهير *кит.* пок (тоза, покиза) кардан, ба поки баровардан.

ТАФ(Ф) *а.* تف гармӣ, ҳарорат, бухор; **таф додан** сурх кардан, зирбондан.

ТАФАЗЗУЛ *а.* تفضل *кит.* лутфу марҳамат, меҳрубонӣ; **тафаззул намудан** меҳрубонӣ карда, чизеро ба касе лутфан додан (бахшидан).

ТАФАККУР *а.* تفكر андеша, фикр; ба ҳаёл (андеша) ғарқ шудан.

ТАФАҚҚУД *а.* تفقد 1. меҳрубонӣ, пазирой, меҳрубонӣ кардан. 2. чустучӯ, кофтуков; пурсупос, аҳволпурсӣ.

ТАФАРРУҚ *а.* تفرق аз ҳам чудо шудан, пароканда гардидан, парешон шудан; парокандагӣ, парешонӣ.

ТАФАРРУЧ *а.* تفرج *кит.* 1. сайру гашт, саёҳат, тамошо. 2. хушҳолӣ, дилхушӣ ва лаззат аз дидани чизе.

ТАФАРРУЧГОҲ *а.* تفرج گاه ҷои сайругашт.

ТАФАҲҲУМ *а.* تفهم *кит.* фаҳмидан, дарк кардан, дарёфтан, пай бурдан.

ТАФАҲҲУС *а.* تفحص тафтиш кардан, чустучӯ кардан, кофтуков кардан; тафтиш, чустучӯ, кофтуков, чустор.

ТАФБОД *а.* تف باد гармсел.

ТАФОВУТ *а.* تفاوت фарқ; дурии байни ду чиз; **бубин тафовути раҳ аз кучост то ба кучо** (зарб.).

ТАФОВУТНОК تفاوت ناک фарққунанда, фарқшаванда.

ТАФОЛА تفاله бахши боқимондаи моддае монанди мевае, ки обшира ё равғани он гирифта шудааст.

ТАФОУЛ *а.* تفاؤل фол гирифтани, фол дидан.

ТАФОХУР *а.* تفاخر нозидан ба худ, фаҳр; **тафо-хур кардан** (намудан) фаҳр кардан, болидан ба чизе.

ТАФОҲУМ *а.* تفاهم мақсади якдигарро фаҳмидан, ҳамдигарро фаҳмидан; \diamond **хусни**

тафоҳум мувофиқату созиши пурраи ду тараф, ҳамфикрии ду кас.

ТАФРЕҲ *а.* تفریح *кит.* вақтхушӣ, хушӣ.

ТАФРЕҲОТ *а.* تفریحات *ҷ.* тафреҳ.

ТАФРИҚА *а.* تفرقه 1. чудо кардан; чудой андохтан; чудой, парокандагӣ. 2. *мач.* парешонӣ.

ТАФРИҚААНДОЗ تفرقه انداز чудоиандоз, парокандасоз.

ТАФРИҚААНДОЗӢ تفرقه اندازی чудоандозӣ.

ТАФРИТ *а.* تفریط кӯтоҳӣ кардан, бепарвой кардан дар коре.

ТАФС *а.* تفس 1. гармӣ, ҳарорат. 2. гармогармӣ, шиддат, авҷ; **тафси бадан** ҳарорати бадан; **тафс доштан** таб доштан; **тафсидани бозори чизе** дар ривочу равнақ будани чизе, гарму часпон шудани харидорон ба матое.

ТАФСИДА تفسیده гармшуда (*аз гармии офтоб ё аз отаи*); **санги тафсида**, **дойраи тафсида** доираи бо гармӣ тарангшуда.

ТАФСИДАН تفسیدن 1. гарм шудан. 2. дар авҷ будан, авҷ гирифтани; **тафсидани сӯхбат**. 3. оташин шудан, дар (ба) ғазаб омадан.

ТАФСИЛ *а.* تفصیل баёни муфассал, бо тамоми ҷузъиёташ гуфтани чизе, шарҳдиҳӣ; шарҳ; **тафсили воқеа** баёни воқеа бо тамоми ҷузъиёташ; **ботафсил** муфассалан; ҳамаҷониба баён кардан ё шарҳ додан.

ТАФСИЛАН *а.* تفصيلاً бо пуррагӣ, бо шарҳу эзоҳ.

ТАФСИЛӢ تفصیلی *марбут ба тафсил*, пуррагӣ.

ТАФСИЛНОК تفصیل ناک ботафсил, муфассалтар, бо шарҳу баён.

ТАФСИЛОТ *а.* تفصیلات *ҷ.* тафсил; ҳамаҷониба баён кардани воқеае, баёни муфассал.

ТАФСИР *а.* تفسیر 1. шарҳдиҳӣ, маънидод; шарҳ, баён. 2. тарҷима ва маънидоди Қуръон.

ТАФСИРА *а.* تفسیره шарҳи воқеаву рӯйдодҳо дар радиову телевизион ва фарҳангу матбуот.

ТАФСИРӢ تفسیری *фарҳанги тафсири* фарҳанге, ки дар он калимаҳо шарҳу эзоҳ дода шуда-

анд; луғат бо шарҳ.

ТАФСИРКУНАНДА تفسیرکننده шарҳу эзоҳди-ханда.

ТАФСИШ تفشш гармӣ, ҳарорати баланд: **таф-сиши офтоби нимрӯзӣ**.

ТАФСОН تفسان 1. тафсида, гарм, ниҳоят гарм; гармшуда (*аз гармии офтоб ё отаи*). 2. авҷ гирифта, гарму чӯшон; **тафсон будани сӯҳбат** гарму чӯшон (дар авҷ) будани сӯҳбат.

ТАФСОНДАН تفساندن 1. аз ҳад зиёд гарм кардан. 2. ба авҷ расондан; **базмро тафсондан** базмро гарм кардан, ба авҷ овардан; **таги гӯши касеро тафсондан** маҷ. ба таги гӯш саҳт задан.

ТАФСОНДАШУДА تفساندهشده гарм шуда, аз ҳад зиёд гармшуда.

ТАФСОНИДАН تفسانيدن *ниг.* **тафсондан**.

тафт تفت *асоси замони гузаштиаи феъл аз таф-тан*.

ТАФТ تفت 1. гармӣ, ҳарорат. 2. *маҷ.* шитобон, бо шитоб.

ТАФТА تفته саҳт гармшуда, сӯзон, бирён, гу-дохташуда.

ТАФТАДИЛ تفتهدل 1. он ки дилаш гарм бошад; дилгарм. 2. ғамнок, дилсӯхта, дилафгор, дилфигор, тангдил, он ки дили пур-оташу сӯзон дорад. 3. *маҷ.* ошиқ, дилбаста.

ТАФТАН تفتن 1. гарм шудан; тарсон шудан. 2. шитобидан, ба суръат роҳ рафтан.

ТАФТАЧИГАР تفتهجگر *кит.* 1. он ки гирифто-ри бемориҳои диқ ва таб аст. 2. *маҷ.* ошиқ, ошиқи дилсӯхта ва маҷхур.

ТАФТБОД تفتباد *ниг.* **тафбод**.

ТАФТИШ ا. تفتيش 1. кофта дидани чизе; коф-туков; санҷиш. 2. таҳқиқ, истинтоқ, бозпурсӣ.

ТАФТИШӢ تفتيشى боби тафтиш, қобили таф-тиш.

ТАФТИШКУНАНДА تفتيشکننده он ки тафтиш мекунад.

ТАФТИШОТ ا. تفتيشات *ҷ.* **тафтиш**.

ТАФТИШОТӢ تفتيشاتي *марбут ба тафтиш*, шӯъбаҳои масъули тафтиш.

ТАФТОН تفتان *нони тафтон* нони тунуке, ки дар оташи тафсон бирён карда мепазанд.

ТАФӢР تفور чойи гилнок, чойи серлой; ботлок.

ТАФӢМ ا. تفهيم фаҳмондан, фаҳмонда додан; омӯхтан.

ТАФШИЛА تفشيله як навъ хӯрокест, ки аз гӯшту пиёз, чормағзу тухму асал тайёр ме-кунанд.

ТАХАЙӢОЛ ا. تخيل *кит.* хаёл, тасаввур; орзу.

ТАХАЙӢОЛОТ ا. تخيلات *ҷ.* **тахайюл**.

ТАХАЛЛУС ا. تخلص номи маҳсус, ки шоир ё нависанда барои худ баргузидааст; лақаб; **тахаллус кардан** дар шеър номи маҳсуси шеърӣ худро зикр намудан.

ТАХАЛЛУФ ا. تخلف *кит.* вайрон кардани ваъда, хилофи ваъда, гаштан аз ваъдаи (қавли) худ; **тахаллуф кардан** бар хилофи ваъда амал кардан.

ТАХАЛЛУФНОПАЗИР تخلفناپذير ғайри қоби-ли хилофи ваъда.

ТАХАЛЛУФПАЗИР تخلفپذير қобили хилофи ваъда.

ТАХАЛӢУЛ ا. تخلخل чудо шудани чузъҳои чи-зе аз якдигар, аз ҳам пошида шудан.

ТАХАССУС ا. تخصص дар коре малакаву ис-теъдод пайдо кардан, ихтисос пайдо кардан дар соҳае, ихтисос.

ТАХАССУСӢ تخصصى *марбут ба таҳассус*; касбӣ, ихтисосӣ.

ТАХАССУСТАЛАБ تخصصطلب коре, ки таҳас-сус (маҳорати маҳсус) металабад.

ТАХИР تخير явшон, дармана (*як хел растании худрӯи давоӣ*).

ТАХЛИС ا. تخلص *кит.* халос кардан, раҳо-нидан; раҳой, халосӣ.

ТАХЛИТ ا. تخليط 1. омехтан, омезиш кардан. 2. ба каломӣ худ суҳанони бофта ва дурӯғ омехта гуфтан.

ТАХЛИЯ ا. تخليه ҳолӣ кардан; *маҷ.* пок кардан.

ТАХМИН ا. تخمين 1. он чи ба гумон гуфта шу-да бошад. 2. андоза кардани чизе ба ҳадде бидуни тафтишу таҳқиқ ва паймоиши маҳ-сус; **аз рӯи таҳмини...** ба гумон, аз рӯи ҳадде;

тахмин кардан (намудан) қиёс кардан, ба гумон чизеро муайян кардан.

ТАХМИНАН *а.* تخمیناً тақрибан; аз рӯи гумон ва ҳисоби тахминӣ: **ҷавони тахминан бист-сола.**

ТАХМИНИӢ تخمينى тақрибӣ.

ТАХМОН تخمان тоқҳои калону сербари девори пешгоҳи хона, ки дар он ҷо сандуқ ва дар болои он кӯрпаҳо гузошта мешаванд.

ТАХОРИӢ تخارى мансуб ба **Тахор**; тахористонӣ: **забони тахорӣ.**

ТАХРИБ *а.* تخريب кит. хароб (вайрон) кардани чизе, ҷое.

ТАХРИБКОР تخريبكار тахрибкунанда, харобкор, вайронкор.

ТАХРИБКОРӢ تخريبكارى вайронкорӣ, харобкорӣ.

ТАХСИС *а.* تخصيص махсус, хос; **тахсис кардан** махсус гардонидан, хос кардан; **ба тахсис** хусусан, алалхусус; **тахсиси маблағ** ҷудо кардани маблағ.

ТАХТ I تخت 1. курсӣ ё нишемангоҳи чорпоя аз оҳан ва ҷӯб. 2. нишемангоҳи махсусе, ки подшоҳ дар маросимҳо бар он менишаст; **тахти равон** тахти махсусе, ки пирон ва беморонро хобонда, чор кас бардошта мебуданд; **аз тахт фурувардан** аз подшоҳӣ бекор кардан; **ба тахт нишастан** ба подшоҳӣ сар кардан.

ТАХТ II تخت ҷои ҳамвор ва мусаттаҳ.

ТАХТ III تخت *гуфт.* омода, тайёр, муҳайё; **ҳамаи чизҳои даркорӣ тахт шуд**; **тахт кардан** тайёр кардан, омода намудан; **тахт истодан** *мас.*, рост истодан.

ТАХТА تخته 1. ҷӯби рост буридашудаи ҳамвор. 2. ҳар чизи мусаттаҳ ва ҳамвор (*мас.*, *санг*, *оҳан*). 3. сафҳа, варақ (коғаз). 4. қитъа (*замини кишт*). 5. фарши ҷӯбини хона. 6. лавҳаи девории хатнависӣ дар дарсхона: тахтаи синф; **тахтаи ифтихор** лавҳаи ҷӯбине, ки ба девори муассисаҳо зада, дар он номи коргарони пешқадамо менависанд; **тахтаи фармон** тахтае, ки дар муассиса ва идораҳо фармонҳои гуногун барои шиносоии умум дар он овехта мешавад; **ба тахта гирифтан** мавриди маломату сарзаниш қарор додан,

танбеҳ кардан; **ба рӯи тахта гирифтан** (**мурдaro барои шустан**) ба рӯи тахтаи мурдашӯй гузоштан (*мурдарo*); **♦ тахтаю тираки худро ғундоштан** аз коре даст кашидан, кореро бас кардан; **тахта шудан** (**шуда мондан**) шах шуда мондан, мабхуту мутаҳайир мондан.

ТАХТАБАНД تخته‌بند 1. бо тахта басташуда, бо тахта ихота кардашуда; **тахтабанд кардан** **дар миёни чор дарё** дар вазъияти ноилоҷонае монондан. 2. *мач.* бандӣ, зиндонӣ.

ТАХТАБАНДӢ تخته‌بندى 1. бо тахта басташуда. 2. сар то сар баста будани дӯконҳои як шахр.

ТАХТАБАСТ تخته‌بست *ниг.* **тахтабандӣ.**

ТАХТАБЕТОН تخته‌بيتان қитъаҳои аз сангу бетон рехташуда барои сохтмон.

ТАХТАБОЗӢ تخته‌بازى шохмотбозӣ.

ТАХТАБУР تخته‌بر бурандаи тахта, устои бо буридани тахта сару кор дошта.

ТАХТАБУРӢ تخته‌بر бурида тайёр кардани тахта аз ҷӯб.

ТАХТАВАРҒ تخته‌ورغ банди об аз ҷӯб ё аз санг.

ТАХТАГИН تخته‌گين *ниг.* **тахтагӣ.**

ТАХТАГӢ تخته‌گى аз тахта сохташуда, ҷӯбин.

ТАХТАДЕВОР تخته‌ديوار девори аз тахта сохташуда, девори тахтагӣ.

ТАХТАКАНА تخته‌كنه ҳашарае аз чинси кана, ки бо хуни инсон, ҳайвонот ва шираи растаниҳо зиндагӣ дорад.

ТАХТАКАТ تخته‌كت кати ҷӯбин.

ТАХТАКУНҶОРА تخته‌كنجاره кунҷорае, ки корхонаҳои равшан мебарорад.

ТАХТАКУЛОҲ تخته‌كلاه *кҳн.* кулоҳи ҷӯбин, ки ба сари гунаҳкорон пӯшонда, ба ҳар савор карда барои расво кардан дар кӯчаҳо мебардонданд.

ТАХТАКӢБ تخته‌كوب ҷое, ки бо тахта кӯбида шудааст ё фарши хона, ки бо тахта пӯшонида шудааст.

ТАХТАНАРД تخته‌نرد *ниг.* **нард.**

ТАХТАПОРА تخته‌پاره пораҳои майдаи тахта.

ТАХТАПУЛ تخته‌پل 1. пуле, ки аз ҷӯбу тахта

сохта шудааст. 2. номи даромадгоҳи арки Бухоро.

ТАХТАПУШТ *تخته پشت* қисми болои ақиби бадан, пушт.

ТАХТАПЎСТ *تخته پوست* *кит.* пўсти ҳайвон, ки дарвешон ва қаландарон ҳамчун зерандоз истифода мебурданд, пўстахта, пўстак.

ТАХТАПЎШ *تخته پوش* он чи ба тахта пўшонида шудааст; ♦ **тахтапӯш шудан** дафн шудан (*дар тобут*).

ТАХТАРАВОҚ *تخته رواق* тоқ ва равоқи аз чўбу тахта сохташуда.

ТАХТАСАНГ *تخته سنگ* санги калони паҳни ҳамвор.

ТАХТАСУФА *تخته سفه* суфаи аз чўбу тахта сохташуда.

ТАХТА-ТАХТА *تخته تخته* варақ-варақ; қабат-қабат.

ТАХТАФАРШ *تخته فرش* фарши бо тахта пўшондашуда, фарши тахтагӣ.

ТАХТАЧА *تخته چاه* тахтапора; **тахтачаи таълимӣ** тахтачае, ки дар мактабҳои кӯҳна ба рӯи он ҳарфхоро навишта ба бача меомӯхтанд.

ТАХТАЧАБАНДӢ *تخته چاه بندی* бастанӣ даст ё пой шикаста бо тахтачаҳо.

ТАХТАЧАХОНӢ *تخته چاه خانی* омӯхтани алифбо (*ҳарфҳои ба тахтача навишташуда*) дар мактаби кӯҳна.

ТАХТАЧОӢ *تخته چای* резаҳои ба шакли тахтача фишурдаи чой.

ТАХТАЧӢБ *تخته چوب* асо, таёқ, чўбдаст.

ТАХТБОМ *تخته بام* *лаҳҷ., ниг. тахмон.*

ТАХТГИР *تخته گیر* *кит., киноя аз* подшоҳи қудратманди тавоно, ки тахтҳоро гираду подшоҳӣ кунад.

ТАХТГИРӢ *تخته گیری* *кит.* тахт гирифтани, ба подшоҳӣ расидан.

ТАХТГОН *تخته گان* *кит.* 1. маҳал ва ҷойи чулуси подшоҳ, тахтагона. 2. *мач.* пойтахт, ҷои шаҳнишин.

ТАХТГОҲ *تخته گاه* *ниг. тахтгон.*

ТАХТӢ *تختی* ҳамворӣ; ҷои мусаттаҳ.

ТАХТМОН *تخت مان* *ниг. тахмон.*

ТАХТНИШИН *تخت نشین* подшоҳ, амир.

ТАХТНИШИНИ *تخت نشینی* маросими ба тахт нишастан.

ТАХФИФ *ا. تخفيف* сабук кардан; кам кардан.

ТАҲ I *ته* *ниг. таг, тахт; аз тахти дил* аз сидқи дил; **то тах** то охир, то қатраи охирин; **дил тах** кашидан дил аз хонааш баромадан; тарсидан; **тах гӯтидан** ба тағи об рафтан.

ТАҲ II *ته* **тах ба тах** қабат ба қабат; **тах кардан** пӯшок, кӯрпа ва либосро ҳамвор қат карда мондан; **тах карда мондан** а) қат карда (печонда) ба як сӯ гирифта мондан; б) кореро қатъ кардан; **тах шудан** қабат ба қабат болои ҳам хобидани чизе; **мижа тах кардан** андаке хобидан.

ТАҲАВВУЛ *ا. تحول* *кит.* гузаштан аз ҳоле ба ҳоле, тағйирёбӣ, дигаргунӣ.

ТАҲАВВУЛӢ *تحولی* дар ҳолати инкишофёбӣ.

ТАҲАВВУЛОТ *ا. تحولات* *ҷ. таҳаввул.*

ТАҲАВВУР *ا. تهور* *кит.* шуҷоат, далерӣ, далерии аз ҳад зиёд.

ТАҲАЙӢЮР *ا. تحیر* ҳайронӣ, тааҷҷуби саҳт, ҳайрат, ошуфтагӣ.

ТАҲАЙӢЮРАНГЕЗ *تحیر انگیز* ҳайратангез, тааҷҷубангез.

ТАҲАЙӢЮРОМЕЗ *تحیر آمیز* ҳайратомез.

ТАҲАККУМ *ا. تحكم* *кит.* ҳукмравой бо қувва, ба кор бурдани зӯрӣ; тааддӣ; **тахаккум доштан** ҳукмраво будан; фармонравой (зӯроварӣ) кардан.

ТАҲАҚҚУҚ *ا. تحقق* ба исбот расидан, ҳақиқат шудан, дуруст баромадан (*мас., хабар амалӣ шудан*).

ТАҲАММУЛ *ا. تحمل* *кит.* тоб овардан ба саҳтию душворӣ; тоқату бардошти фавқулода; **тахаммул доштан** сабр кардан, шикебо будан; **тахаммул кардан (намудан)** тоқат кардан, тоб овардан.

ТАҲАММУЛНОПАЗИР *تحمل ناپذیر* он чи тоқат кардан ба он номумкин ё саҳт душвор аст.

ТАҲАМТАН *تهمتن* 1. пурзӯр, тануманд. 2. лақаби Рустам – қаҳрамони «Шоҳнома».

ТАҲАРРУК *a.* **تحرك** чунбиш, ҳаракат; кору кӯшиш.

ТАҲАССУР *a.* **تحسر** *кит.* таассуф кардан; дарег гуфтан; ранчу андӯх бурдан аз ҳасрату дарег, ғаму гусса.

ТАҲБАҒАЛӢ *ته‌بغلي* **таҳбағалии дарахт** шохча ва навдаҳои зиёдати.

ТАҲВИЛ I *a.* **تحويل** *кит.* 1. супурдан, ҳавола кардан, интиқол додан; **таҳвил додан** супурдан (*мас., кор ӯ вазифаи худро ба каси дигар*). 2. интиқол ёфтани офтоб аз бурчи Хут ба бурчи Ҳамал, ки оғози соли нави шамсӣ аст ва дар ин рӯз Наврӯз мешавад; **таҳвили сол** гузаштани соли кӯҳна ба соли нав.

ТАҲВИЛ II *a.* **تهويل** ҳавл ангехтан, тарсондан, ба воҳима андохтан.

ТАҲВИЛӢ *تحويلي* **мансуб ба таҳвил I.**

ТАҲВИЯ *a.* **تهويه** расондан ва тағйир додани чараёни ҳаво, ҳавохӯрӣ.

ТАҲГИР *تهگير* 1. бо лой ва гач ҳамвор кардани девор пеш аз андовакунӣ. 2. ранги аввалии пеш аз ранги асосӣ додаи наққош ва рангрезон.

ТАҲҒАЛБЕР *تهغلبير* он чи зери ғалбер меистад.

ТАҲДАР *تهدر* таги дар: **таҳдари бино.**

ТАҲДЕВОР *تهديوار* пойдевор.

ТАҲДИД I *a.* **تهديد** тарсондан; дӯғу пӯписа; **таҳдид кардан (намудан)** тарсонидан, ба хавф андохтан;

ТАҲДИД II *تحديد* 1. тез кардан, (*мас., кордро бо санг ӯ сӯхон*). 2. ҳадди чизеро нишон додан, ҳадди чизеро маҳдуд кардан, маълум намудан.

ТАҲДИДГАР *تهديدگر* он ки ӯ он чизе, ки дигаронро таҳдид менамояд.

ТАҲДИДКОРОНА *تهديدكارانه* ба таври тарсондан, бо таҳдид, аз рӯи таҳдидкорӣ.

ТАҲДИДКУНАНДА *تهديدكننده* 1. он чи боиси тарсу ҳарос мешавад, он чи хавфи ҳучумоварӣ дорад. 2. он ки дӯғу пӯписа мекунад.

ТАҲДИДКУНОН *تهديدكنان* тарсонидан, дӯғу пӯписа кардан; бо таҳдид.

ТАҲДИДОМЕЗ *تهديدآمیز* бо дӯғу пӯписа.

ТАҲДИДОМЕЗОНА *تهديدآمیزانه* бо таври таҳдидомез.

ТАҲДОН *ته‌دان* ҷевон, шкаф.

ТАҲДОР *ته‌دار* маънодор, пурмаъно; гапи духӯра.

ТАҲЗИБ *a.* **تهذيب** *кит.* 1. ислоҳ (покиза) кардани чизе; **таҳзиби ахлоқ** ислоҳи ахлоқ. 2. номи китоби дарсие дар мадрасаҳои динӣ.

ТАҲИЯ *a.* **تهيه** омода (тайёр) кардани лавозими ягон кор (*мас., асбоби ҷанг*); **таҳия дидан** тайёри дидан, омода шудан; **таҳия кардан (намудан)** тайёр кардан, омода намудан.

ТАҲИЯГАР *تهيه گر* 1. омодакунанда. 2. танзимгар.

ТАҲИЯКУНАНДА *تهيه کننده* омодакунанда, оmodасозанда, таъмингар.

ТАҲКАШ *ته‌کش* он чи шотуи аробаро бо он аз таги дили асп мебанданд.

ТАҲКИМ *a.* **تحكيم** *кит.* маҳкам кардан ӯ мустаҳкам намудани чизе; **таҳкими робитаҳои дӯстона; таҳким шудан** мустаҳкам гардидан.

ТАҲКИМОТ *a.* **تحکيمات** *ҷ.* **таҳқим.**

ТАҲКИМОТӢ *تحکيماتي* **мансуб ба таҳқимот.**

ТАҲКУРСӢ *ته‌کوسي* қисми таҳихокии девор (бино); бунёд, асос.

ТАҲҚИҚ *a.* **تحقيق** тафтиш намудан; ҳақиқат ва воқеияти чизеро муайян кардан; тафтиш; пажӯҳиш.

ТАҲҚИҚГАР *تحقيقگر* ҷӯянда, илмчӯ, пажӯҳишгар.

ТАҲҚИҚӢ *تحقيقي* **мансуб ба таҳқик; ҷӯёӣ, таҳқикотӣ, пажӯҳишӣ.**

ТАҲҚИҚКУНАНДА *تحقيق کننده* пажӯҳанда, ҷӯяндаи дониш.

ТАҲҚИҚОТ *تحقيقات* *ҷ.* **таҳқик; тафтишот, пажӯҳишҳо.**

ТАҲҚИҚОТӢ *تحقيقاتي* **мансуб ба таҳқикот; илмӣ, асоснокӣ.**

ТАҲҚИР *a.* **تحقير** хор доштан, хор шумурдан, ҳақир гирифтан; ҳақорат, хорӣ.

ТАҲҚИРДИДА *تحقيرديده* он ки таҳқиру тааддӣ дидааст, шахсе, ки ҳақорат шунидааст.

ТАҲҚИРОМЕЗ *تحقير آميز* ҳақирона, таҳқирона.

ТАҲҚИРШУДА *تحقير شده* хоршуда.

ТАҲЛИКА *а. تهلكه* *ниг. таҳлука*.

ТАҲЛИЛ *а. تحليل* усул ва равиши таҳқиқи илмӣ бо роҳи санчидани ҷиҳатҳои ҷудогона, ҳосият ва ҷузъҳои таркибии ҷизе; **таҳлил кардан** (**намудан**) санчидан, анализ кардан.

ТАҲЛИЛГАР *تحليل گر* *ниг. таҳлилқунанда*.

ТАҲЛИЛӢ *تحليلي* *мансуб ба таҳлил*: химияи таҳлилӣ.

ТАҲЛИЛҚУНАНДА *تحليل کننده* он ки санчиш ва таҳлили амалеро анҷом медиҳад, таҳлилгар.

ТАҲЛИЛОТ *а. تحليلات* *ҷ. таҳлил*.

ТАҲЛУКА *а. تهلكه* коре, ки ба ҳалокат боис шуда метавонад; тарс, ҳалокат, нобудӣ; **дар таҳлука андохтан** дар хавфу хатар андохтан; саҳт ба ташвиш монондан касеро.

ТАҲЛУКААНГЕЗ *تهلكه انگيز* хавфнок, боиси ташвиш ва хатар.

ТАҲЛУКАНОК *تهلكه ناک* хавфнок, ташвишнок.

ТАҲЛУКАОВАР *تهلكه آور* хавфовар, хатарнок.

ТАҲЛУКАОМЕЗ *تهلكه آميز* хавфомез.

ТАҲМИЛ *а. تحميل* 1. бор кардан, ба зерӣ бор даровардан. 2. *мач.* ба касе зиёда аз қувваташ коре фармудан.

ТАҲМИЛӢ *تحميلي* ба зерӣ бор дароваранда, боршуда; он чи бар ҳилофи майли касе бар ӯҳдаи ӯ гузошта мешавад.

ТАҲМОН *ته مان* ҷои махсуси ковоки девори хона барои мондани сандуқ ва кӯрпахо.

ТАҲНИШАСТА *ته نشست* *ниг. таҳнишин*.

ТАҲНИШИН *ته نشين* 1. лой ва ғуборе, ки ба тағи моеот нишастааст. 2. дурда.

ТАҲНИЯТ *а. تهنيّت* муборакбодӣ гуфтан; табрик, муборакбод; **таҳният гуфтан** табрик кардан.

ТАҲОРАТ *а. طهارت* шустушӯи махсус пеш аз намоз; **таҳорат гирифта** (**кардан**) шустушӯ кардан пеш аз намоз; **таҳорати тоза кардан**

аз нав таҳорат кардан; **оби таҳорат додан** *мач.* иззати касеро ба ҷо овардан.

ТАҲОРАТХОНА *طهارت خانه* 1. ҷои махсус дар шафати масҷидҳо барои таҳорат. 2. мабраз.

ТАҲОҶУМ *а. تهاجم* *кит. хучум* ба ҳамдигар.

ТАҲОҶУМӢ *تهاجمي* *мансуб ба хучум*, хучумӣ.

ТАҲПӢШ *ته پوش* либосе, ки аз таҳ ба тани бараҳна пӯшанд.

ТАҲПӢШӢ *ته پوشي* **ҷомаи таҳпӯшӣ** ҷомаи нисбатан тунуке, ки аз тағи ҷома ё чакман мепӯшиданд.

ТАҲРАНГ *ته رنگ* ранге, ки бо он ҷои аслии унсурҳо наққошӣ карда мешавад.

ТАҲРИБ *а. تحريب* *кит. барангехтан*, ба ҳашм овардан.

ТАҲРИК *а. تحريك* 1. ҷунбондан ё ба ҳаракат овардан ҷизеро. 2. иғводиҳӣ, барангехтан ё барошӯбонидан касеро бар зидди касе; фитна, иғво; **таҳрик кардан** барангехтан, иғво кардан.

ТАҲРИКӢ *تحريكي* барангезанда, барошӯбанда.

ТАҲРИКОМЕЗ *تحريك آميز* фитнаомез.

ТАҲРИМ *а. تحريم* *кит. ҳаром* гардонидани ҷизе; манъ кардан ё боздоштан аз коре.

ТАҲРИМӢ *تحريمي* *мансуб ба таҳрим*; манъ-кардашуда.

ТАҲРИР *а. تحرير* 1. навиштани ҷизе, ба қалам овардани ҷизе. 2. дида баромадан ва ислоҳи ҷизи навишташудае аз ҷиҳати услуб, иборапардозӣ *ва ғ.*

ТАҲРИРАН *а. تحريراً* ба таври ислоҳӣ.

ТАҲРИРИЯ *а. تحريريه* **ҳайати таҳририя** гурӯҳи нависандагони як рӯзнома ё маҷалла, гурӯҳи муҳаррирон, ки мутасаддии таҳрир ва ислоҳи асаре мебошанд.

ТАҲРИРӢ *تحريري* *марбут ба таҳрир*, ислоҳӣ.

ТАҲРИРОТ *а. تحريرات* *ҷ. таҳрир*.

ТАҲРИРТАЛАБ *تحريرتطلب* асаре, ки аз ҷиҳати забон ва тарзи таҳрир ислоҳ талаб мекунад.

ТАҲРИС *а. تحريص* *кит. ба ҳирс андохтан*; толиб ва роғиб гардонидани касе ба коре, шавқ ва рағбат пайдо кунонидан, тарғиб;

тахрис кардан (намудан) ҳавасманд (роғиб) гардонидан.

ТАҲРИФ *а.* تحريف барқасд иваз кардани ҳарфҳои калима, табдил ва тағйир додани сухани (навиштаи) касе.

ТАҲРИФГАР تحريفگر шахсе, ки калимаҳоро нодуруст иваз мекунад; ивазкунанда, табдилгар.

ТАҲРИФГАРӢ تحريفگرӣ амали таҳрифгар; калимаҳоро нодуруст иваз кардан; вайронкорӣ дар сохти калима.

ТАҲРИФКОР تحريفكار *ниг.* таҳрифгар.

ТАҲРИФКОРӢ تحريفكارӣ амали таҳрифкор; дар калима ва сухан ба таври нодуруст тағйирот ворид сохтан; таҳрифгарӣ.

ТАҲСИЛ *а.* تحصيل 1. ба даст овардан ё ҳосил кардани чизе. 2. донишомӯзӣ, омӯхтани илм; **соли таҳсил** соли хониш (*аз аввали сентябр то июн, ки мавсими дарсхонӣ дар мактабҳост*); **таҳсил кардан (намудан)** хондан, дарс омӯхтан.

ТАҲСИЛДИДА تحصيل ديده хонда; он ки мактабро тамома кардааст, бомаълумот, соҳибмаълумот.

ТАҲСИЛӢ تحصيلӣ *марбут ба таҳсил*, омӯзишӣ.

ТАҲСИЛКАРДА تحصيل كرده *ниг.* таҳсилдида.

ТАҲСИЛОТ *а.* تحصيلات *ҷ.* таҳсил.

ТАҲСИН *а.* تحسين таъриф; офарингӯӣ, некӯ гуфтан дар ҳаққи чизе ё касе; **таҳсин гуфтан (кардан)** таъриф кардан, офарин хондан, сутудан.

ТАҲСИНКОРОНА تحسين كارانه таърифкорона.

ТАҲСИНОМЕЗ تحسين آميز бо оҳанги таъриф ва офарингӯӣ.

ТАҲСИНОНА تحسينانه ба таври таҳсину таъриф.

ТАҲСУФА تهسفه суфаи поён.

ТАҲТ *а.* تحت зер, таг; **таҳти гап** моҳияти гап, мазмун ва маънои аслии гап; **аз таҳти дил** самимона, сидқӣ.

ТАҲТАР تهتر чуқуртар.

ТАҲТОНӢ تحтانی поёнӣ, зер.

ТАҲТУЛЛАФЗ *а.* تحت اللفظ калима ба калима, айнан (*мас., тарҷума*).

ТАҲТУЛЛАФЗӢ تحت اللفظӣ айнан, калима ба калима: **тарҷуман таҳтуллафзӣ**.

ТАҲТӮЛ تحتول субҳона, субҳонаи сабук, **таҳтӯл кардан** субҳона хӯрдан.

ТАҲТХОНА تحت خانه *ниг.* таҳхона.

ТАҲУР *а.* طهور 1. пок, покиза, тоза. 2. *мач.* муқаддас.

ТАҲХОНА ته خانه зербинои хона, хонаи поён, зерхона.

ТАҲХОНАГӢ ته خانگی *мансуб ба таҳхона*.

ТАҲХОНАДОР ته خانه دار хонае, ки таҳхона дорад.

ТАҲЧӮБКОРӢ ته چوبكارӣ 1. чизе ва хусусан биное, ки аз зераш чӯбкорӣ кардаанд. 2. *кино* аз касе, ки дониши рӯякӣ дорад, вале чунин вонамуд мекунад, ки гӯё асоси донишаш мустаҳкам аст.

ТАҲҶОӢ ته جائی мардуми бумӣ, аслӣ, муқимӣ.

ТАҲШИН ته شين боқимондаи ягон чиз, моеъ, таҳшиншудаи ягон моеъ.

ТАҲШИНӢ ته شینی таҳништа.

ТАҲШИНОТ ته شينات *ҷ.* таҳшин; он чи аз ҳама охир, масалан дар равшанкашӣ гирифта мешавад, ки бисёр бомаза аст.

ТАҲШИР ته شير боқимонда.

ТАҲШИРӢ ته شیری бақия, охири чизе.

ТАҶАДДУД *а.* تجدد *кит.* навӣ, тозагӣ, нав шудан.

ТАҶАДДУДПАРВАР تجدد پرور тозапарвар, навапарвар.

ТАҶАДДУДХОҶ تجدد خواه навахо.

ТАҶАЛЛИГОҶ تجلی گاه чилвагоҳ, ҷои зухур ва ошкор шудани чизе.

ТАҶАЛӢ *а.* تجلی чилва кардан, ошкору пади-дор шудан; чилва, тобиш.

ТАҶАЛЛО *а.* تجلی *ниг.* таҷаллӣ.

ТАҶАММУЛ *а.* تجمل соҳиби молу давлат ва шаъну шавкат нишон додани худ; ҳашамат, шукӯҳ, дабдаба, ҷоҳу ҷалол; **асбоби**

таҷаммул воситаҳои шукӯху дабдаба, чизу чораи ороишӣ.

ТАҶАММУЛӢ *таҷмӯли* ба таври дабдабанок.

ТАҶАММУЛОТ *а. таҷмӯлат* ҷ **таҷаммул**.

ТАҶАММУӢ *а. таҷмӯ* ҷамъ шудан, гирд омадан; маҷлис.

ТАҶАНГ *таҷанг* *гуфт.* оташин, асабӣ; **таҷанг кардан** оташин (асабонӣ) кардан; **таҷанг шудан** асабӣ шудан.

ТАҶАН (Д) *таҷан* *ниг.* **таҷанг**.

ТАҶАРРУД *а. таҷарруд* *кит.* 1. танҳой. 2. маҷ. муҷарради, безанӣ. 3. гӯшагирӣ, гӯшанишинӣ.

ТАҶАССУМ *а. таҷассум* шакли моддӣ (мушаххас) пайдо кардани ғояе, фикре, орзуе; **таҷассум ёфтан** падидор шудан, шакл пайдо кардан; **таҷассум кунондан** равшан ва ошкор (намоён) сохтан.

ТАҶАССУС *а. таҷассус* *кит.* ҷустуҷӯ, кофтуков; **таҷассус кардан** ҷустуҷӯ (кофтуков) кардан.

ТАҶВИД *а. таҷвид* *д.* мувофиқи қоидаҳои талаффузи араб хондани Қуръон ва ибораҳои динии арабӣ.

ТАҶВИЗ *а. таҷвиз* 1. рухсат додан, иҷозат додан, ҷоиз доништан, раво доштан. 2. озмоиш кардан, озмудан; озмоиш.

ТАҶВИФ *а. таҷвиф* миён ҳолӣ кардан, ковок кардан, шикоятан; кофтан (*мас., заминро*).

ТАҶДИД *а. таҷдид* *кит.* аз нав сохтани чизе, нав кардани чизи мавҷуд.

ТАҶЗИЯ *таҷзие* ба ҷузъҳо ҷудо кардан, ҷудо шудан як ҷисм ба чанд ҷисми содатар.

ТАҶЗИЯКУНАНДА *таҷзиекунанда* ҷудокунанда, таҳлилкунанда.

ТАҶЗИЯХОНА *таҷзиеҳона* ҷое, ки моддаҳоро месӯзонанд.

ТАҶЛИЛ *а. таҷлил* эҳтиром кардан, бузург шумрдан, бузургдошт.

ТАҶНИС *а. таҷнис* 1. ҳамчинс кардан, монанд кардан. 2. *ади.* овардани чинс, истифодаи калимаҳои дар шакл ва талаффуз ба ҳам монанди дорои маънои мухталиф дар як мисраъ ё байт.

ТАҶОВУЗ *а. таҷавуз* 1. гузаштан аз ҳадди худ, аз

андоза хориҷ шудан. 2. муҳоилаи мусаллаҳона ба ҳоки мамлакати дигар. 3. *маҷ.* дасти зӯр кардан.

ТАҶОВУЗГАР *таҷавузгар* ҳамлагар, тааррузгар.

ТАҶОВУЗКОР *таҷавузкар* он ки таҷовуз мекунад (*ба сарзамину ҳоки бегона*).

ТАҶОВУЗКОРӢ *таҷавузкарӣ* амали таҷовузкор; таҷовуз кардан.

ТАҶОВУЗКОРОНА *таҷавузкарона* ба таври таҷовуз, ҳамла.

ТАҶОРИБ *а. таҷариб* ҷ. **таҷриба**.

ТАҶОҲУЛ *а. таҷаҳул* *кит.* худро ба нодонӣ задан ё доништа истода худро беҳабар нишон додан; **таҷоҳули ориф** *ади.* тарзи худро қасдан ба нодонӣ зада савол кардани нависанда дар асари бадеӣ.

ТАҶРИБА *а. таҷриба* озмоиш, санҷиш; озмуда дидани коре; амал; **таҷриба доштан** корозмуда будан; **таҷриба кардан** озмудан, санҷидан, озмуда дидан; **таҷриба ҳосил (пайдо) кардан** маҳорат пайдо кардан, кордида ва корозмуда шуда (*дар соҳае*).

ТАҶРИБАВӢ *таҷрибавӣ* озмоишӣ, барои озмоиш.

ТАҶРИБАГУЗАРОНӢ *таҷрибагузаронӣ* дар муассиса ё корхонае муддати маълуме кор кардан барои коромӯзӣ; мавриди таҷриба қарор додан.

ТАҶРИБАДИДА *таҷрибадида* корозмуда, кордида.

ТАҶРИБАДОР *таҷрибадор* он ки дар коре омӯхта мебошад; аз моҳияти кор хабардор, корозмуда.

ТАҶРИБАКОР *таҷрибакар* *ниг.* **таҷрибадида**; деҳқони таҷрибадида деҳқони кордон.

ТАҶРИБАНОК *таҷрибанак* корозмуда, кордон.

ТАҶРИБАОМУӢ *таҷрибаомӯз* он ки дар корхонае ба коромӯзӣ машғул аст.

ТАҶРИБАОМУӢӢ *таҷрибаомӯзӣ* амал, касбу пешаи худро дар амал аз худ кардан.

ТАҶРИБАХОНА *таҷрибаҳона* ҷойе, ки он ҷо таҷриба меомӯзанд.

ТАҶРИД *а. таҷрид* аз дигарон дур кардан, аз дигарон дур гаштан, танҳо мондан.

ТАҶРИДӢ *таҷридӣ* танҳой.

ТАЧҲИЗ *a.* تجهيز чихозонидану оростан ё омода кардани асбобу лавозимоти коре; **тачҳиз ёфтан** чихозонида шудан, бо асбобу анҷоми даркорӣ орошта шудан.

ТАЧҲИЗОНИДАН تجهيزانیدن бо таҷҳизоти (асбобу анҷоми) даркорӣ оростан.

ТАЧҲИЗОНИДАШУДА تجهيزانيدهشده мучаҳҳаз, бо чизҳои даркорӣ таъминшуда: **аз ҷиҳати техники** таҷҳизонидашуда.

ТАЧҲИЗОТ *a.* تجهيزات маҷмӯи асбобу анҷом, созу барги даркорӣ.

ТАШ I تش *шақли кӯтоҳшудаи оташ.*

ТАШ II تش *лаҳҷ.* каланд; тешаи калон, пой-теша, табар.

ТАШАББУС *a.* تشبث барои иҷрои коре саҳт часпидан, бо қатъият аз пай коре шудани касе, ибтикор.

ТАШАББУСКОР تشبث کار иқдомкунанда ба иҷрои коре, он ки аз худ ташаббусу ибтикор нишон медиҳад.

ТАШАББУСКОРӢ تشبث کاری амали ташаббускор.

ТАШАВВУҚ *a.* تشوق шавқмандӣ, иштиёқ.

ТАШАДДУД *a.* تشدد саҳтгирӣ, шиддат; тундӣ.

ТАШАККУЛ *a.* تشكل шакл пайдо кардан ё ба як шакл даромадани чизе.

ТАШАККУЛӢ تشکلیابی рушд, инкишофӣ.

ТАШАККУР *a.* تشکر шукргузорӣ, сипосгузорӣ, изҳори миннатдорӣ.

ТАШАККУРНОМА تشکرنامه номае, ки дар он барои иҷрои коре сипосгузорӣ баён шудааст.

ТАШАННУЧ *a.* تشنچ 1. ларзиш ва ҳаракати беихтиёронаи бадан. 2. маҷ. чину очинг.

ТАШАННУЧОВАР تشنچ آور ба ларза оваранда.

ТАШАТТУТ *a.* تشت *қит.* парешонӣ, парокандагӣ; **ташаттути хотир** парешонии хотир.

ТАШАФФӢ *a.* تشفی *қит.* шифо ёфтан, шифоёбӣ.

ТАШБЕҲ *a.* تشبيه монанд кардани чизе ба чизе (*яке аз санъатҳои бадеӣ*); **ташбеҳ кардан** чизе ба чизе монанд кардан; **ташбеҳи измор**

навъи ташбеҳ аст, ки дар он чунин ба назар мерасад, ки нависанда ғайр аз ташбеҳ қасди дигаре дорад, аммо баъд аз диққат маълум мешавад, ки қасдаш ҳамон ташбеҳ будааст.

ТАШБИБ *a.* تشبيب *адиб.* қисми оғози қасида, ки шоир дар он майю маҳбуба, сӯзу гудози ишқро тасвир намуда, ёде аз ҷавонӣ мекунад.

ТАШВИҚ *a.* تشويق овардани шавқу ҳавас; роғиб гардонидан ба коре.

ТАШВИҚКУНАНДА تشويق کننده рағбаткунанда, шавқангез.

ТАШВИҚОТ *a.* تشويقات *ҷ.* **ташвиқ**; тарғиб; **ташвиқот бурдан (кардан)** тарғиб кардан, таблиғот.

ТАШВИҚОТГАР تشويقاتگر тарғибгар, таблиғгар.

ТАШВИҚОТӢ تشويقاتی таблиғотӣ.

ТАШВИР *a.* تشوير 1. шармсорӣ, шармгинӣ. 2. шӯриш, талотум, изтироб, ба ҳаяҷон омадан.

ТАШВИШ *a.* تشويش нооромӣ, парешонӣ, ошуфтагӣ; заҳмат; **ба ташвиш андохтан касе** боиси заҳмат ва ошуфтагии касе шудан; **ташвиш додан** бесаранҷом кардан; **ба ташвиш мондан** нотинҷ шудан, парешонхотир шудан.

ТАШВИШАНГЕЗ تشويشانگيز ба ошуфтагӣ андозанда.

ТАШВИШДИҲАНДА تشويشدهنده *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **ташвиш додан**; чизе ё касе, ки бесаранҷомӣ меорад.

ТАШВИШДИҲӢ تشويشدهی *исми амал* аз **ташвиш додан**; қобили ташвиш.

ТАШВИШКАШӢ تشويشکشی *исми амал* аз **ташвиш кашидан**; бесаранҷомӣ, ошуфтагӣ.

ТАШВИШНОК تشويشناک бесаранҷом; заҳматталаб.

ТАШВИШОВАР تشويش آور он чи бесаранҷом ва ошуфта мекунад.

ТАШВИШОМЕЗ تشويش آميز ташвишнок.

ТАШДИД *a.* تشديد 1. шиддатнок кардан, саҳтгирӣ. 2. *грам.* аломати ташдид дар алифбои арабӣ, ки шиддатнок талаффуз

кардани овоз, ду бор талаффуз кардани он-ро нишон медиҳад.

ТАШКИЛ *а.* **تشكيل** шакл ва сурат додан ба коре, ё чизе; дуруст кардан, созмон додан **таш-кил додан (кардан)** ба вучуд овардан, фароҳам овардан; **ташкил ёфтан** ба вучуд омадан.

ТАШКИЛДИХАНДА **تشكيل دهنده** *сифати феъ-ли* замони ҳозира аз **ташкил додан**; созмондиҳанда.

ТАШКИЛДИХӢ **تشكيل دهی** *исми амал* аз **таш-кил додан**; созмондиҳӢ.

ТАШКИЛӢ **تشکيلی** **корӣ** **ташкилӣ** корҳои оид ба созмондиҳӢ.

ТАШКИЛОТ **تشکيلات** идора ё муассисаи давлатӣ ё ҷамъиятӣ; созмонҳои гуногуни ҷамъиятӣ ё давлатӣ.

ТАШКИЛОТЧИГӢ **تشکيلات چيگي** қобилияти созмон додан ба коре.

ТАШКИЛОТӢ **تشکيلاتی** **мансуб ба** **ташкилот**; **ташкилӣ**.

ТАШНА **تشنه** 1. он ки ба нӯшидани об эҳтиёҷ дорад. 2. *мач.* муштоқ, хоҳон, толиб; **ташна кардан** касеро ба обнӯшӣ роғиб гардонидан (*мас., хӯроки иӯр*); **ташна мондан** об талаб шудан; **ташна шудан ба чизе мач.** толиб ва роғиб шудан ба коре, ба чизе.

ТАШНАГИШИКАН **تشنگی شکن** рафъкунандаи ташнагӣ.

ТАШНАГӢ **تشنگی** 1. ташна будан, эҳтиёҷ ба об доштан; аташ. 2. беобӣ, хушкӣ. 3. иштиёқ; **ташнагии фаъолият**; **ташнагиро шикастан** рафъи аташ (эҳтиёҷи об) кардан.

ТАШНАДИЛ **تشنه دل** он ки ба чизе рағбати зиёд дорад.

ТАШНАДИЛӢ **تشنه دلی** орзумандӣ, иштиёқ доштан.

ТАШНАЗАБОН **تشنه زبان** *ниг.* **ташналаб**.

ТАШНАЗАДА **تشنه زده** муштоқи об, иштиёқманд ба об.

ТАШНАКОМ **تشنه کام** *ниг.* **ташналаб**.

ТАШНАКОМӢ **تشنه کامی** орзумандӣ, ташнадилӣ, хоҳон ва иштиёқманди чизе будан.

ТАШНАЛАБ **تشنه لب** ташна, обталаб; **биёбони ташналаб** дашти беоб.

ТАШНАХОР **تشنه خوار** он чи ташнагон фурӯ мебарад, бисёр сӯзон, ташнакаш.

ТАШНАХУН **تشنه خون** ташна ба хун, хунхор.

ТАШНАҲОЛ **تشنه حال** гурусначашм, ҳарис.

ТАШНАЧАШМ **تشنه چشم** *кит.* ҳарис, гурусначашм, озманд.

ТАШНАЧИГАР **تشنه جگر** он ки иштиёқи аз ҳад зиёд дорад.

ТАШНАШИКАН **تشنه شکن** 1. рафъкунандаи ташнагӣ. 2. *мач.* ҳар чизи андаке, ки иштиёқи ба он чиз бударо андак кам мекунад.

ТАШНОБ **تشناب** ҷои обравдори махсус дар даҳлези хонаҳо барои шустушӯ.

ТАШРЕХ *а.* **تشریح** 1. шарҳ додан, баён кардан. 2. колбудшиносӣ, анатомия.

ТАШРЕХӢ **تشریحی** **марбут ба** **ташрех**; қобили шарҳу баён, тавзеҳ шуда.

ТАШРИК *а.* **تشريك** *кит.* шарикӣ, ширкат; шарик кунонидан; ҳамдастӣ, ҳамфикрӣ.

ТАШРИФ *а.* **تشريف** бузург доштан, бузургқадр гардонидан; **ташриф овардан** омадан, бо омадани худ сарфароз гардонидан; **ташриф додан** ҷома пушонидан, ҷома бахшидан; **ташриф бурдан** рафтан (*дар бораи одами мӯҳтарам*).

ТАШРИФОВАР **تشريف آور** *ниг.* **ташриффармо**.

ТАШРИФОВАРӢ **تشريف آوری** қадам ранча карда омадан.

ТАШРИФОТ *а.* **تشريفات** маросими пазироии пуршукӯх, пазирой.

ТАШРИФОТӢ **تشريفاتی** **марбут ба** **ташрифот**.

ТАШРИФФАРМО **تشريف فرما** ташрифовар, он ки бо омадани худ касеро сарфароз мегардонад.

ТАШТ **تشت** дастшӯй, лаган, тос; **ташти касе аз бом афтодан** расвои ом шудан, фош гардидани чигунагии касе.

ТАШТАК **تشتک** **масғири** **ташт**; дастшӯяк, лаган, тос.

ТАШТГАР *تشترگит.* он ки ташт месозад.

ТАШХИС *а. تشخیص кит.* муайян кардан ё до-
ниста гирифтани чизе; **ташхиси беморӣ,**
ташхис додани дард.

ТАШХИСОТ *а. تشخیصات ҷ.* **ташхис.**

ТАШҲИР *а. شير машхур* гардонида; **ташҳир**
кардан *д.* расвои ом кардан, гунаҳкорро ба
хар ё гов савор карда, дар шаҳр намоиш до-
дан.

ТАЪБИР *а. تعبير* 1. баён. 2. иборате, ки матла-
bero баён мекунад; **ба таъбири дигар** ба ибо-
раи дигар, дигар хел карда гӯем. 3. хоби ди-
даи касеро тафсир кардан: **таъбири хоб.**

ТАЪБИРГАР *таъбирگر* баёнгари хоб.

ТАЪБИРГҶӢ *таъбирگوی* он ки хобро таъбир ме-
кунад.

ТАЪБИРДИҲАНДА *таъбирدهنده* шарҳдиҳандаи
хоби касе.

ТАЪБИРДОН *таъбирدان* донандаи баёни хоб.

ТАЪБИРКУНАНДА *таъбирکننده* тафсирдиҳандаи
хоб.

ТАЪБИРНОМА *таъбирنامه кхн.* китоб ё рисолае,
ки дар он ҷӣ гуна таъбир кардани хоб баён
ёфтааст.

ТАЪБИЯ *а. تعيه кит.* 1. оростан ё омода кар-
дан (-и сипоҳ ба ҷанг). 2. нишондан, ҷой до-
дан, ҷойгирӣ.

ТАЪВИЗ I *а. تعويد* дуоҳои бар коғаз навиштае,
ки аҳли хурофот барои дафъи бало ё захми
ҷашм ба бозу ё гардан мебанданд, тӯмор,
бозубанд.

ТАЪВИЗ II *а. تعويض кит.* 1. иваз. 2. товон; му-
кофот.

ТАЪВИҚ *а. تعويق* бо таъхир андохтан, таъхир,
дермонӣ.

ТАЪВИЛ I *а. تاويل кит.* тафсир, баён.

ТАЪВИЛ II *а. تعويل* 1. бо садои баланд гиря
кардан, мадад хоستان. 2. така кардан ба чизе.

ТАЪДИБ *а. تاديب кит.* адабомӯзӣ; тарбия;
гӯшмол (*барои кори баде*).

ТАЪДОД/ТЕЪДОД *а. تعداد* шумор, ҳисоб; миқ-
дор.

ТАЪЗИМ *а. تعظيم* иззат, ҳурмат; ҳам шуда са-
лом додан ба бузургон.

ТАЪЗИР *а. تعزير кит.* ҷазодихӣ (бо задан);
коҳиш кардан; **таъзир кардан** ҷазо додан,
задан.

ТАЪЗИЯ(Т) *а. تعزية/تعزيت* 1. тасалли додан ба
муносибати мотам; ҳамдардӣ баён кардан
ба мотамзадае; **таъзият баён кардан** ба мо-
тамзадае тасалло баён кардан (дилдорӣ до-
дан). 2. азодорӣ, мотам гирифтани.

ТАЪЙИД *а. تاييد кит.* қувватдиҳӣ, мадад-
расонӣ; тасдиқ; **таъйид кардан** қувват додан,
тасдиқ кардан.

ТАЪЙИН *а. تعيين* 1. муайян кардан(-и ҳадди
фосила). 2. касеро гумоштан ба коре; **таъйин**
кардан (намудан) а) касеро ба коре гумош-
тан б) муқаррар намудан; **таъйин шудан** а)
гумошта шудан (*ба иҷрои вазифае*); б)
муқаррар карда шудан; **таъйин будан** ҳатмӣ
(аниқ, ногузир) будан.

ТАЪЙИННОМА *таъйинنامه* ҳуҷҷат дар бораи гу-
мошта шудани касе ба коре.

ТАЪЙИННОТ *а. تعيينات* 1. муайян кардани ода-
мон ба вазифаҳо. 2. супоришҳо ва таъкидҳо.

ТАЪКИД *а. تاكيد* 1. аниқ кардани фикр ё сухане
бо такроран гуфтани он, собит кардани су-
хани пеш гуфташуда бо далелҳо; **таъкид ёф-**
тан ба такрор аниқ ва қувватноктар шудан
(-и фикре); **таъкид кардан (намудан)** дубора
аниқтар карда гуфтан (*суханеро*). 2. исрор
кардан, истодагарӣ кардан.

ТАЪКИДАН *а. تاكيداً* бо таври ҷиддӣ гуфтан.

ТАЪКИДӢ *а. تاكيدى* *марбут ба таъкид*, ба таври
таъкидона.

ТАЪҚИБ *а. تعقيب* афтодан аз паи коре (чизе),
дунболагири; пайгирӣ: **таъқиб кардан.**

ТАЪҚИБКУНАНДА *таъқибکننده* дунболагиран-
да, поянда, аз паи касе раванда.

ТАЪҚИБОТ *а. تعقيبات ҷ.* **таъқиб.**

ТАЪҚИБОТӢ *таъқибاتى* ба таври дунболагарӣ.

ТАЪЛИМ *а. تعليم* омӯхтани дониш, ёд додани
чизе ба касе; **таълим гирифтани** аз касе чизеро
ёд гирифтани; **таълим додан** ба касе чизе ёд
додани; **асбоби таълим** асбоб ва таҷҳизоте, ки
дар мактабҳо барои омӯзиши аёнӣ лози-

манд.

ТАЪЛИМГИРИФТА *تعلیم گرفتن* соҳиби маълумот буда, донишгирифта.

ТАЪЛИМГИРӢ *تعلیم گیری* омӯзиш.

ТАЪЛИМГОӢ *تعلیم گاه* ҷое, ки дарс меҳонанд, мактаб.

ТАЪЛИМДИДА *تعلیم دیدہ* шахси маълумотдор.

ТАЪЛИМДИӢӢ *تعلیم دهی* таълим додан, ёд додан, омӯзиш.

ТАЪЛИМӢ *تعلیمی* мансуб ба таълим: барномаи таълимӣ.

ТАЪЛИМОТ *ا. تعلیمات* 1. ҷ. таълим. 2. нишон додани роҳ ва тариқаи амал; нишондоди амалкард; таълимот гирифтани аз касе дар бораи коре нишондоди даркорӣ гирифтани; таълимот додан тариқи ҷӣ гуна амал карданро ба касе нишон додан. 3. ақида, ғоя.

ТАЪЛИМХОНА *تعلیم خانه* ҷое, ки таълим медиҳанд, мактабхона; *♦ таълимхонаи адаб* зиндон, ҳабсхона.

ТАЪЛИФ *ا. تألیف* 1. фароҳам овардан ва ба ҳам пайвастанӣ чанд чиз. 2. навиштани ягон асари илмӣ ё адабӣ.

ТАЪЛИФКУНАНДА *تألیف کننده* шахсе, ки асар менависад, эҷод мекунад.

ТАЪЛИФОТ *ا. تعلیفات* ҷ. таълиф; маҷмӯи навиштаҳои касе.

ТАЪМ *ا. طعم* маза, мазаи чизе, ки аз чашидани он пайдо мешавад (талхӣ, ширинӣ, шӯрӣ ва ғ.) таъми чизеро чашидан.

ТАЪМИД I *ا. تعمید*: ғусли таъмид *д.* мувофиқи маросими махсус дар калисо ғусл додан.

ТАЪМИД II *а. تعمید* қасд кардан, қасдан коре кардан.

ТАЪМИМ *а. تعمیم* *кит.* умумиятдиҳӣ, умумӣ гардонидан, ба ҳам шомил гардондани чизе.

ТАЪМИН *а. تأمین* 1. омин гуфтан ба дуои касе. 2. амният додан ба касе, хотирчамъ кардани касе; таъмини маош (маишат) омода сохтани васоили зиндагӣ; таъмин будан муҳайё будани васоили кор ва зиндагӣ барои касе; таъмин кардан (намудан) эмин ва хотирчамъ гардонидан касеро ба васоили зиндагӣ ё аз рӯй додани хатаре; таъмин шудан (гардидан)

эмин ва осуда шудан; ба воситаҳои кор ва зиндагӣ соҳиб шудан.

ТАЪМИНГАР *تأمینگر* он ки таъмин мекунад.

ТАЪМИНКУНАНДА *تأمین کننده* *сифати феълӣ* замони ҳозира аз таъмин кардан; амнияти касеро хифз кардан, таъмингар.

ТАЪМИНОТ *а. تأمینات* 1. ҷ. таъмин; амният, беҳавфӣ; хотирчамъ кардани касе: таъминоти иҷтимоӣ. 2. барои касе, коре чизҳои заруриро муҳайё кардан.

ТАЪМИНОТӢ *تأمیناتی* мансуб ба таъминот; амниятӣ, хотирчамъӣ.

ТАЪМИР *а. تعمیر* 1. обод (иморат) кардан. 2. ислоҳ кардани шикасту рехти бино; таъмир кардан.

ТАЪМИРБОБ *تعمیر باب* таъмирталаб.

ТАЪМИРГАР *تعمیرگر* он ки таъмир мекунад.

ТАЪМИРГОӢ *تعمیر گاه* ҷое, ки баъзе дастгоҳҳои таъмир мекунад.

ТАЪМИРОТ *а. تعمیرات* ҷ. таъмир.

ТАЪМИРТАЛАБ *تعمیر طلب* эҳтиёҷманд ба таъмир: иморати таъмирталаб.

ТАЪН *а. طعن* айбгирӣ; сарзаниш, коҳиш; таънулаън коҳиш ва маломат.

ТАЪНА *а. طعنه* сарзаниш, маломат, коҳиш; таъна задан (кардан) айб гирифтани, маломат кардан; сарзаниш ва хоҳиш кардан; таъна шунидан мавриди коҳишу маломат гаштан.

ТАЪНАБОРОН *طعنه باران*: таънаборон кардан коҳишу маломати зиёд кардан касеро.

ТАЪНАЗАН *تعنه زن* он ки таъна мезанад, маломатгар, айбҷӯй, бадгӯй.

ТАЪНАЗАНИӢ *طعنه زنی* таъна кардан.

ТАЪНАОМЕЗ *طعنه آمیز* бо коҳишу маломат.

ТАЪНАОМЕЗОНА *طعنه آمیزانه* маломатомезона.

ТАЪНАСОР *طعنه سار* маломати мардум шудан.

ТАЪРИФ *а. تعریف* 1. ситоиш, таҳсин. 2. шиносондан ё огоҳонидан (дар бораи чизе), бо шарҳу эзоҳ чизеро шиносонидан.

ТАЪРИФА *а. تعریفه* низомӣ меъёрбандӣ, ки аз рӯи он барои хизматрасонӣ маблағ ситонида мешавад.

ТАЪРИФГАР تعريف گر таърифкунанда.

ТАЪРИФДЎСТ تعريف دوست он ки сутуда шуданро (таърифро) нағз мебинад.

ТАЪРИФӢ تعريفى шоёни таъриф, сазовори таърифу ситоиш.

ТАЪРИФНОМА تعريف نامه хислатнома (хуччат); тавсифнома.

ТАЪРИФОТ а. تعريفات ۴. таъриф.

ТАЪРИХ а. تاريخ 1. илм дар бораи инкишофи ҷамъият ва табиат; шарҳу баёни силсилаи воқеа ва ҳодисаҳо бо тартиби санаи вуқӯи онҳо. 2. китобе, ки дар он воқеаҳо бо тартиби вуқӯъ зикр ёфтаанд; **Таърихи Бухоро**, **Таърихи Табарӣ**. 3. санаи вуқӯи ҳодисае; **таърихи фармон**; **таърихи навишта шудани асар**. 4. маҷ. саргузашт.

ТАЪРИХАН а. تاريخاً аз рӯи таърих.

ТАЪРИХДОН تاريخدان воқиф аз воқеоти гузашта, касе, ки таърихро хуб медонад.

ТАЪРИХДОР تاريخدار хуччате, ки таърихи (соли навишти) он маълум мебошад; **марсияи таърихдор** марсияе, ки дар он солу моҳи вафоти касе зикр ёфтааст.

ТАЪРИХӢ تاريخى 1. мансуб ба таърих, баҳскунанда аз таърих: **романи таърихӣ**. 2. ҳодисаи қобили зикр дар таърих; **хуччати муҳимми таърихӣ**; **аҳамияти таърихӣ доштан** дорои аҳамият будан, қобили зикр дар таърих будан. 3. таърихдор; **одами таърихӣ** одами дар гузашта машҳур; **бинои таърихӣ** бинои қадимае, ки аз ҷиҳати таърихи гузашта аҳамият дорад.

ТАЪРИХНАВИС تاريخ نويس он ки воқеаҳои гузаштаро қайд мекунад, муаллифи асари таърихӣ.

ТАЪРИХНАВИСӢ تاريخ نویسی ба навиштани воқеаҳо машғул шудан.

ТАЪРИХНИГОР تاريخنگار ниг. таърихнавис.

ТАЪРИХНИГОРӢ تاريخنگارى ниг. таърихнависӣ.

ТАЪРИХНОМА تاريخنامه номаи таърихӣ, китобе оид ба воқеаҳои гузашта.

ТАЪРИХЧӢ تاريخچى гуфт. муаррих, таърихнавис; мутахассиси фанни таърих.

ТАЪРИХШИНОС تاريخشناس мутахассиси илми таърих, таърихдон.

ТАЪРИХШИНОСӢ تاريخشناسى илме, ки таърихро меомӯзад.

ТАЪСИР I а. تأثير 1. асар ва нишона гузоштан дар чизе; нуфуз. 2. зарб, асар. 3. амал; **таъсир бахшидан** асар гузоштан, асар кардан; **таъсир гузоштан** ниг. **таъсир бахшидан**; **таъсир кардан (намудан)** асар (нуфуз) кардан, корӣ шудан.

ТАЪСИР II а. تعسير кит. душвор сохтан, мушкил кардан.

ТАЪСИРБАХШ تأثيربخش асаркунанда, амалкунанда, муассир.

ТАЪСИРБАХШО تأثيربخشا ниг. таъсирбахш.

ТАЪСИРНОК تأثيرناк муассир, нуфузнок.

ТАЪСИРНОКӢ تأثيرناكى ботаъсир, асарбахш.

ТАЪСИРНОПАЗИР تأثيرناپذير бетаъсир, беасар.

ТАЪСИРНОПАЗИРӢ تأثيرناپذيري таъсирнобахшанда.

ТАЪСИРОТ а. تاثيرات ۴. таъсир.

ТАЪСИРПАЗИР تأثيرپذير таъсиргиранда, мутаассиршаванда.

ТАЪСИРПАЗИРӢ تأثيرپذيري таъсиргирандагӣ, таъсирпазируфтани.

ТАЪСИРРАСОНАНДА تأثيررساننده таъсирбахшанда.

ТАЪСИРРАСОНӢ تأثيررسانى расонидани таъсири худ ба чиз ё воқеаи дигар.

ТАЪСИС а. تأسيس бино кардан, бунёд гузоштан ва чизе; **таъсис ёфтан (шудан)** бино шудан; барпо гардидан; **таъсис кардан (намудан)** бино кардан, барпо намудан.

ТАЪСИСДИҲАНДА تأسيسدهنده бинокунанда, барпокунанда, муассис.

ТАЪТИЛ а. تعطيل истироҳат, ба муддати маълум мутаваққиф шудани машғулиятҳо дар мактабҳо барои дамгирӣ; **рӯзи таътил** рӯзи истироҳат; **таътил шудан** мутаваққиф шудан (*кор, машғулият*).

ТАЪХИР а. تاخير ба қафо андохтани коре; дер кашидан (дер омадан) ба ҷое, дермонӣ, да-

ранг; **ба таъхир андохтан** ба қафо монон-дан (*ичрои кореро*); **таъхир кардан** дер мондан, дер омадан.

ТАЪХИРНОПАЗИР تاخيرناپذير он чи ба қафо андохтанаш номумкин аст.

ТАЪХИРНОПАЗИРӢ تاخيرناپذيري ба қафо андохтанашаванда.

ТАЪЦИЛ *а.* تعجيل шитоб кардан; шитоб, ачала.

ТАЪЦИЛӢ تعجيلи шитобталаб, фаврӣ; таъхирнопазир; **ёрии таъчили** тиббӣ дастаи махсуси тиббӣ барои фавран мадад расонидан дар мавриди фалокатҳои ногаҳонӣ; **чораи таъчили** чораи фаврӣ, илочи таъхирнопазир.

ТАЯММУМ *а.* تيمم *д.* ба ҷо овардани таҳорат бо хок ё рег дар мавриди набудани об.

ТАЯММУН *а.* تيمن ба фоли нек гирифтани муборак донишони чизе.

ТЕ *номи ҳарфи чоруми алифбои арабиасоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба 400 баробар аст.*

ТЕАТР *лот.* تاتر 1. санъати намоиш додани асари драмавӣ дар сахна. 2. биное, ки дар он асари драмавӣ ба намоиш гузошта мешавад.

ТЕАТРДӢСТ تاتردوست он ки тамошои асарҳои сахнавиро дӯст медорад.

ТЕАТРӢ تاتري мансуб ба театр.

ТЕАТРШИНОС تاترشناس мутахассис ва коршиноси риштаи театршиносӣ.

ТЕАТРШИНОСӢ تاترشناسي илме, ки бо омӯхтани масъалаҳои санъати театри машғул аст.

ТЕБ تيب *ки.* саргашта, овора, ҳайрон, шитобзада.

ТЕВ تيو *ки.* тоб, тавоноӣ, қувват, қудрат, тоқат.

ТЕВАНА تيونه *гуфт.* сӯзани калон барои дӯхтани чизҳои дурушт, ҷуволдӯз.

ТЕГИН تگين *гуфт.* муфт, бепул, ройгон.

ТЕГИНХӢР تگينخور *гуфт.* муфтхӯр, туфайлӣ.

ТЕҒ تېغ 1. шамшер, ханчар. 2. поку, устураи сартарошӣ; **теғу ташт** *мач.* нур ва офтоб. 3. лабаи тез ва бурандаи шамшер, корд, поку *ва г;* дами тези олатҳои буранда. 4. шона дар

дастгоҳи бофандагӣ, ки торҳои чизи бофтани аз даруни он мегузарад; **аз дами теғ гузарондан** куштан, қатл кардан; **теғ задан** а) бо шамшер зада қатл кардан, шамшер задан; б) ҷангидан; **худро ба теғу табар задан** ба ҳеч саҳтӣ ва монеа нанигариста, ба коре иқдом кардан, худро ба обу оташ задан; **теғ кашидан** шамшер аз ғилоф баровардан, ба ҷанг баромадан; **теғ рондан** теғ (поку) ба кор бурдан, бо устура тарошидан (*мӯйро*); **теғ кашида нигоҳ кардан** бо нигоҳи тунду тез бар касе (чизе) нигаристан.

ТЕҒА تېغه 1. ҳар чизи монанди теғ тез ва буранда; дами корд, ханчар *ва г.* 2. баландии кӯҳ, нӯги кӯҳ, қулла. 3. ҷои баланди ҳар чиз: **теғи бинӣ**, **теғи рег**. 4. шуоъ, партав; **теғи офтоб** шуои офтоб, партави хуршед. 5. дами корд, дами шамшер.

ТЕҒАДОР تېغهدار қулладор; **бини теғадор** бинии уқобӣ.

ТЕҒАКМОНАНД تېغکمانند монанд ба устура, покушакл.

ТЕҒАФРӢЗ تېغافروز *ки.* ҷилодиҳандаи шамшер, шамшеррез, кордсоз.

ТЕҒАФШОН تېغافشان *ки.* афшонандаи шамшер, шамшерзани моҳир.

ТЕҒБАНД تېغبند он ки теғ ба камар мебандад, ҳарбӣ, сипоҳӣ.

ТЕҒБАЛАНД تېغبند дорои теғи калон будан, қуллаи баланд доштан (кӯҳ).

ТЕҒБОЗ تېغباز *ки.* теғзан, шамшербози моҳир, кордбоз.

ТЕҒБОЗӢ تېغبازي *ки.* шамшербозӣ, кордзанӣ, бо шамшер ҷангидан.

ТЕҒБОРОН تېغباران *ки.* ҷангу набарди саҳт бо шамшер, борон аз шамшеру теғ.

ТЕҒДОР تېغدار дорандаи теғ, аҳли шамшер; ҷанговар.

ТЕҒЗАН تېغزن *ки.* шамшерзан, кордзан, ҷанговар.

ТЕҒӢ تېغي мансуб ба теғ; дорои теғу корд.

ТЕҒКАШӢ تېغکشي аз ғилоф баровардани шамшер, баромадан ба ҷанг.

ТЕҒОЗМОӢ تېغآزمای *ки.* шамшерзан,

чанговар.

ТЕҒОРОЙ تیغ آرای *кит.* мохиру чобук дар шамшерзанӣ.

ТЕҒПАРТОҒТА تیغ پرتافته теғдоршуда, қиррадоршуда.

ТЕЗ 1. бурро, буранда (корд, шамшер); *муқоб.* **кунд**. 2. нӯги ҳар чизе, ки борик ва тунук тарошида шуда бошад. 3. зуд, бошитоб; **тезтар бӣёед** ҳаял накунед. 4. сареъ; сареъгуфтор, суръатнок. 5. он чӣ таъм ва бўяш забон ва димоғро ба сӯзиш меорад, тунд. 6. *мач.* одами тундмиҷоз, зудхашм; он ки зуд аз ҳолати эътидол баромада, асабӣ мешавад; **тезу тунд** бо касе бо хашм рафтор кардан, бо муҷодала пардохтан бо касе; **ақли зеҳни тез** зудфаҳм, хушёр, зуд дарёбанда; **бозори тез** бозори часпон, серхаридор; **забони тез** *мач.* гуфтори тунду талхи нешдор; **нигоҳи тез** нигоҳи гиро, нигоҳи пуртаъсир; нигоҳи тунди хашмолуд; **нури тез** рӯшноии баланди нуфузкунанда, рӯшноии баланд; **оташи тез** оташи баланд, оташи сӯзон; **қуллаи тез** қуллаи нӯгборик; **тез кардан** а) чарх доштан, сӯхон кардан, бурро гардонидан (*лаб ё нӯги чизро монанди корд, найза ва ғ.*); б) барангехтан, шӯрондан касеро бар зидди касе; хашмгин (асабонӣ) кардан; **тез шудан** а) бурро шудан, буранда гардидан; б) ба шӯр омадан, хашмгин шудан; оташин шудан.

ТЕЗБИН تيزبين бодикқат, ҳамаро зуд фарогиранда; *мач.* мушоҳидакор, дақиқназар; **чашми тезбин**.

ТЕЗБИНӢ تيزبينى зудбинандагӣ, зудбинӣ.

ТЕЗБОЛ تيزبال тезпар, парандае, ки парвози сареъ дорад, тезпарвоз.

ТЕЗБОЗОР تيز بازار бозори гарму пурмуштарӣ, бозоре, ки серодаму пурбор аст, бозори боравнак.

ТЕЗБОЗОРӢ تيز بازاری *мач.* гарм будани бозор, пурравнақии бозор.

ТЕЗБӮ(Ӣ) تيزبوي(ي) он чи бўӣи тез дорад, монанди сирпиёз, пиёз *ва ғ.*

ТЕЗВАЧД تيز وجد зуд ба вачд оянда, он ки зуд ба ҷӯшу хурӯш меояд.

ТЕЗВИР تيزوير *кит.* тезхуш, бахуш, тезфаҳм.

ТЕЗГАЗАК تيزگزک ҳашараи сиёҳчаи хурд-

тараке, ки ба бадани одам сахт неш мезанад.

ТЕЗГАР تيزگر устои тезкунанда.

ТЕЗГАРД تيزگرد тезрафтор, сареърафтор; бо суръати зиёд роҳраванда: **қаторан тезгард**.

ТЕЗГАРДӢ تيز گردى сареърафторӣ, чолокӣ дар рафтор.

ТЕЗГИР تيز گير он ки ва он чи чизро ба чолокӣ ба даст мебарорад; тезчангол (*паранда*).

ТЕЗГОМ تيز گام *кит.* тезрафтор, чобукрав, тундрафтор.

ТЕЗГУДОЗ تيز گداز зуд гудохташаванда, осонгудоз, зудгудоз.

ТЕЗГУЗАР تيز گزر зуд гузаранда, зуд тайшаванда; нопойдор.

ТЕЗГУФТОР تيز گفتار он ки бо шитоб ва зуд зуд гап мезанад.

ТЕЗГӮШ تيز گوش он ки гӯши шунаво дорад; он, ки ҳама чизро ба гӯш мегирад; **суханчинони тезгӯш**.

ТЕЗГӮША تيز گوشه *риёз.* дорои гӯшаи тез, тезкунча.

ТЕЗДАВ تيز دو даванд, зуд даванда.

ТЕЗДАМ تيز دم 1. касе ё ҳайвоне, ки нафасаш тезу сӯзон аст. 2. корд ё асбобе, ки дамаш тез аст.

ТЕЗДАНДОН تيز دندان он ки дандони буранда (гузаранда) дорад.

ТЕЗДАРГИРАНДА تيز در گيرنده тезоташгиранда.

ТЕЗДАСТ تيز دست чолок, чобук, ўҳдабаро.

ТЕЗДАСТӢ تيز دستى чолокӣ, чобукӣ, ўҳдабарой.

ТЕЗЗАБОН تيز زبان он ки забонаш (гуфтораш) тунду нешдор аст, тундгуфтор.

ТЕЗЗАБОНӢ تيز زباني тундгуфторӣ, сахтгуфторӣ, сахтгӯӣ.

ТЕЗЗЕҲН تيز ذهن бофаросат, зирак, хушёр.

ТЕЗЗЕҲНӢ تيز ذهني фаросатнокӣ, зиракӣ, хушёрӣ.

ТЕЗИС تيزيس *ю.* фикри асосие, ки муаллиф ё нотик дар таълиф ё баромади худ онро ишбот, таъкид, ё рад кардан меоҳад; баёни мухтасари фикр ва мулоҳизаҳои асосии як

асар ё суханронӣ.

ТЕЗӢ 1. бурроғӣ, бурандағӣ. 2. суръат. 3. тундӣ (*дар таъм ва бӯ*). 4. баландӣ, нуфузкуандағӣ (*овоз, руиноӣ*). 5. маҷ. тундмичозӣ, асабоният, ғазабнокӣ, хашмгирий; **ба тезӣ, бо тезӣ** а) бо суръат; б) бо зудӣ, бо шитоб; **тезӣ қардан** хашмгин шудан, дуруштрафторӣ қардан, асабонӣ шудан.

ТЕЗКИН *тез кин* бадкина, бадчаҳл, кинагир.

ТЕЗКОР *тез кар* чобукдаст; он, ки дар иҷрои кор чолоку чакқон аст.

ТЕЗКОРӢ *тез карӣ* корро тез анҷом додан, чолокӣ.

ТЕЗКУНАНДА *тез кунанда* касеро бар зидди касе.

ТЕЗКУНЧА *тез кунҷа* кунҷи тез.

ТЕЗМАҒЗ *тез мағз* зудранҷ, зуд хашмгиншаванда.

ТЕЗМИЗОЧ *тез мизаҷ* зудхашм, тундмизоч.

ТЕЗНАВИС *тез навис* он ки бо суръат менависад, дар навиштан чобукдаст.

ТЕЗНАВИСӢ *тез нависи* тез китобат қардан.

ТЕЗНИГОҲ *тез нигоҳ* он ки нигоҳи тезу гиро дорад.

ТЕЗНОХУН *тез нахун* *ниг. тезчангол*.

ТЕЗНӢЛ *тез нӯл* тезминқор, парандае, ки минқори буррову гузаро дорад.

ТЕЗОБ I *тез обӣ* оби тез, оби ҷараёнаш босуръат, оби тез ҷоришаванда.

ТЕЗОБ II *тез обӣ* асид, кислота, маҳлули кислота; кислотаи азотӣ.

ТЕЗОБА *тез ба* *ниг. тезоб I*.

ТЕЗОБДИҲАНДА *тез обдеҳанда* 1. тез об додан. 2. он ки филизотро бо кислота обуюб медиҳад.

ТЕЗОБДИҲӢ *тез обдеҳӣ* тезоб додани филизҳо.

ТЕЗОБӢ *тез обӣ* *мансуб ба тезоб*; тезобзада.

ТЕЗОБХӢРДА *тез обхӯрда* асидхӯрда: **филизи тезобхӯрда**.

ТЕЗОН(И)ДАН *тез ондан/тезанидан* 1. суръати чизе ро афзудан, саръатар гардонидан. 2. маҷ.

шӯронидан (*касера ба муқобили касе*).

ТЕЗПАЗ *тез паз* зудпаз: **хӯроки тезпаз, меван тезпаз**.

ТЕЗПАЗАК *тез пазак* мевае, ки нисбат ба ҳамнавъони худ зудтар мепазад.

ТЕЗПАЙКОН *тез пайкан* *кит.* пайкони тез ва зуд фурураванда, пайконе, ки нӯғаш бисёр бо-рику тез аст.

ТЕЗПАР *тез пар* *ниг. тезпарвоз*.

ТЕЗПАРВОЗ *тез парвоз* он чи бо суръат мепарад.

ТЕЗПО *тез па* *ниг. тезрафтор*.

ТЕЗРАВ *тез ро* он ки тез роҳ меравад; зудгарданда, бо суръат ҳаракаткуанда (*мас., мошин*).

ТЕЗРАВӢ *тез равоӣ* зудравӣ, тундравӣ, зудгардандағӣ, тез роҳ гаштан.

ТЕЗРАНЧ *тез ранҷ* зудранҷ; он ки аз чизе хеле ба осонӣ ва зуд озурдахотир мешавад.

ТЕЗРАФТОР *тез рафтар* *ниг. тезрав*.

ТЕЗСАЙРОН *тез сайран* *ниг. тезрафтор*.

ТЕЗСУРЪАТ *тез суръат* баландсуръат, он чи суръати зиёд дорад (*мас., ҳавопаймо*).

ТЕЗТАК *тез тақ* тезрафтор (асп), бодпо, даванд.

ТЕЗ-ТЕЗ *тез тез* 1. зуд-зуд, бо суръат; шитобон. 2. дам ба дам; бисёр.

ТЕЗУТУНД *тез тутнд* 1. шадид, муташанниҷ. 2. хашмгин, ғазаболуд.

ТЕЗФАҲМ *тез фҳм* хушёр, заковатманд.

ТЕЗФАҲМӢ *тез фҳмӣ* қобилияти зуд дарк қардани матлабе, заковатмандӣ, хушёрӣ.

ТЕЗФИКР *тез фқ* *ниг. тезфаҳм*.

ТЕЗФИКРӢ *тез фқӣ* *ниг. тезфаҳмӣ*.

ТЕЗХАШМ *тез хшм* он ки зуд хашм мегирад, тундхӯй.

ТЕЗҲАРАКАТ *тез ҳаракат* зудҳаракат.

ТЕЗҲАРАКАТӢ *тез ҳаракатӣ* зудҳаракатӣ.

ТЕЗҲУШ *тез ҳуш* хушёр, зирак, зудфаҳм, заковатманд.

ТЕЗЧАНГ *тез ҷанг* 1. *ниг. тездаст*. 2. *ниг. тезчангол*.

ТЕЗЧАНГОЛ تيز چنگال дорои панчаи сахту ги-ро (*сифати парандаи гӯишхӯр*).

ТЕЗЧАШМ تيز چشم ниг. **тезбин**.

ТЕЗЧАШМӢ تيز چشمي чашми тез (бино) дош-тан.

ТЕЗЧОП تيز چاپ он чи ки тез чоп карда меша-вад.

ТЕЗЧАРАӢН تيز جريان сифати дарё, ки обаш босуръат чараён дорад: **тезоб**.

ТЕЗШИКАН تيزشكن зудшикан.

ТЕЗШИКАНӢ تيزشكنи ба зудӣ шикастан.

ТЕЗШУНАВ تيزشنو ниг. **тезгӯш**.

ТЕКТЕНИКА ю. تيكټانيكه геол. яке аз соҳаҳои илми геология, ки бо омӯхтани сох-ти қишри Замин, қонунияти ҳаракат ва тағйироти он машғул аст.

ТЕКТЕНИКӢ تيكټانيكى геол. мансуб ба сохти қишри Замин ва ҳодисаҳое, ки дар он рӯй медиҳад: **ҳодисаи тектоникӣ** зилзила.

ТЕЛА تيله гуфт. такон; **тела** додан (**кардан**) та-кон додан.

ТЕЛАДИХӢ تيلهدهي гуфт. тела додан, (*махсу-сан, дар издиҳоми зиёди одамон, дар ҷойҳои ҷамъиятӣ*).

ТЕЛБА تلبه гуфт. 1. саросема, шитобкор. 2. ноқисулақ; **телба кардан** касеро саросема кардан, ҳадаҳа қунонидан; **телба шудан** саросема шудан, сари ҳисоби худро гум кар-дан, ҷи қор қардани худро надониста мон-дан.

ТЕЛБАГӢ تلبگي гуфт. саросемагӣ, ҳаросонӣ; шитобқорӣ.

ТЕЛБАКОР تلبه کار гуфт. он ки дар иҷрои қоре саросема мешавад ва шитоб мекунад; он ки қореро бемулоҳиза, насанҷида ва ҳадаҳа ба ҷо меорад.

ТЕЛБАКОРӢ تلبه کاری қори ҳадаҳа, саросема.

ТЕЛЕБАРНОМА تلهبرنامه барномаи симой (телевизионӣ).

ТЕЛЕВИЗИОН лот. تلويزيون соҳаи илм, техни-ка ва фарҳанг, ки барои тавассути дастгоҳҳои радиоэлектронӣ ба масофа инти-қол додани тасвир мусоидат мекунад.

ТЕЛЕВИЗИОНӢ تلويزيوني он чи ки тариқи те-левизион паҳш мегардад.

ТЕЛЕВИЗОР лот. تلويزار дастгоҳи экрандор барои гирифтани намоишҳои телевизионӣ.

ТЕЛЕГРАММА ю. تلگرمه ниг. **барқия**.

ТЕЛЕГРАФ ю. تلگراف системаи дастгоҳҳои тех-никии махсус барои муҳобира (хабардихӣ) аз масофаи дур (*дастгоҳи фиристанда, дастгоҳи гиранда ва симҳои васл*).

ТЕЛЕГРАФӢ تلگرافي 1. мансуб ба **телеграф**. 2. ба воситаи телеграф; **агентии телеграфӣ** му-ассисаи додан ва гирифтани ахбор ба воси-таи телеграф; **алоқаи телеграфӣ** муҳобира ба воситаи телеграф. **муҳобироти телеграфӣ** алоқаи телеграфӣ; хабар фиристодан ва ги-рифтани ба воситаи телеграф.

ТЕЛЕГРАФХОНА تلگرافخانه ҷое, ки дастгоҳҳои телеграфӣ насб шудааст ва ахбори телег-рафӣ қабул карда мешавад.

ТЕЛЕДАСТГОҲ تله دستگاه дастгоҳи телевизионӣ.

ТЕЛЕМАНОРА تله مناره манораи телевизионӣ.

ТЕЛЕМЕТР ю. تله متر дурсанҷ, асбоб барои ан-дозагирии масофа.

ТЕЛЕМЕТРӢ تله متري мансуб ба **телеметр**.

ТЕЛЕМЕХАНИКА ю. تله مخنيكه идора қардани амалиёти истеҳсолӣ ва назорат бар онҳо аз масофаи дур ба воситаи васоили махсус; соҳаи илм, ки бо ин қор машғул аст.

ТЕЛЕМЕХАНИКӢ تله مخنيكى мансуб ба **теле-механика**.

ТЕЛЕСКОП ю. تلسكاپ дурбини қалони астро-номӣ барои расад қардани ситораҳо ва ҷисмҳои осмонӣ.

ТЕЛЕСКОПӢ تلسكابي **марбут ба телескоп**.

ТЕЛЕСТУДИЯ ю. تله ستوديه студияи телевизион; маркази намоишҳои телевизионӣ.

ТЕЛЭТАЙП انگل. تله تيپ дастгоҳе аз қабилӣ мошинкаи хатнависӣ, ки ахбори телегра-фиро худ менависад.

ТЕЛЭТАЙПӢ تله تيپи ба таври худнависӣ.

ТЕЛЕФОН ю. تلفان дастгоҳи махсус барои интиқоли овоз аз масофаи дур ба воситаи симҳо ва қувваи барқ; **телефон гузарондан**

алокаи телефонӣ барпо кардан; **телефон кардан** гап задан бо телефон; **телефони дастӣ** дастгоҳи махсусе, ки алоқаро бе сим пайваст мекунад.

ТЕЛЕФОНӢ تلفانى мансуб ба **телефон**; ба воситаи телефон; **алокаи (гуфтугӯи) телефонӣ** гуфтугӯ, мухобира ба воситаи телефон.

ТЕЛЕФОННИГОШТ تلهفاننگاشت хабари расмӣ, ки мазмуни он ба воситаи телефон дода мешавад; хабари телефонӣ.

ТЕЛЕФОНЧӢ تلفانچى *гуфт.* корманди телефон; он ки дар сари дастгоҳи робитаи телефонӣ кор мекунад ва мухобиракунандагонро бо ҳам мепайвандад.

ТЕЛПАК تلپک каллапӯши пӯстӣ (*аз мӯина*).

ТЕЛПАҚДОР تلپکدار дорои телпак, он ки дар сар телпак дорад: **телпаки қароқӯли** каллапӯши аз пӯсти қароқӯли дӯхташуда.

ТЕЛПАҚДӢЗ تلپکدوز дӯзандаи каллапӯшҳои пӯстӣ.

ТЕЛПАҚДӢЗӢ تلپکدوزى амали (кори) телпакдӯз, дӯзандае, ки аз пӯст ва мӯина пӯшиши сар медӯзад.

ТЕЛПАҚМӢӢ تلپکموى он ки мӯи гулии телпакшакл дорад.

ТЕМОР تيمار 1. ғам, андӯҳ, ғусса. 2. ғамхорӣ, парасторӣ, нигоҳубин: **темор кашидан** ғам хӯрдан, андӯҳгин шудан.

ТЕНДЕР انگل. تندر ба даст овардани шартнома ба воситаи гузаронидани музоядаҳо.

ТЕНДЕРӢ تندرى мансуб ба **тендер**, ба воситаи тендер.

ТЕННИС انگل. تينس варз. бозии варзишӣ байни ду кас бо ракетка ва тӯбчаи майда.

ТЕННИСБОЗ تينسباز иштироккунанда дар бозии теннис, бозингари теннис.

ТЕННИСБОЗӢ تينسبازى бозии теннис.

ТЕНОР им. تنار 1. баландтарин овози мардона. 2. соҳиби чунин овоз.

ТЕОДОЛИТ ю. تىآداليت асбоби геодезии зовиясанҷ, кунҷсанҷ.

ТЕОКРАТИЯ ю. تىآكرتیه як тарзи давлатдорӣ, ки дар он ҳокимияти сиёсӣ дар дасти

руҳониён мебошад.

ТЕОЛОГИЯ ю. تئلاگيه илми илоҳиёт, илми дин; фикҳ, диншиносӣ.

ТЕОРЕМА ю. تياريمه 1. фикр кардан, дида баромадан. 2. *риёз.* даъво ва иддаое, ки ба далелҳо исбот мешавад; қазия.

ТЕППА تپه 1. баландӣ, пуштаи баланд баромада аз замин, тал. 2. болои (фарқи) чизе; **теппа-теппа** талу теппаҳои ба таври пайҳам омада.

ТЕППАДОР تپهدار дорои баландӣ, дорои теппаҳо, пуштаву баландиҳо.

ТЕППАҚӢӢ تپهکوه талу теппаи доманай кӯҳмонанд.

ТЕППАЧА تپهچه тали на чандон баланд.

ТЕРАПЕВТ ю. تربوت тиб. пизишки бемориҳои дарунӣ, пизишки бемориҳои дохили бадан, дармоншинос.

ТЕРАПЕВТӢ تراپوتى тиб. дармоншиносӣ, оид ба касалиҳои дарунӣ: **шӯъбаи терапевтӣ**.

ТЕРАПИЯ ю. تراپيه тиб. яке аз соҳаҳои асосии тиб, ки бе дору дармон муолиҷа кардани касалиҳои даруниро меомӯзад.

ТЕРГАВ т. ترگو *гуфт.* истинтоқ, бозпурсӣ, тафтиш ва маълум кардани шароити вуқӯи ҷинойте; **тергав кардан** аз касе гап гирифтан; **ба тергав афтодан** мавриди истинтоқ ва бозпурсӣ қарор гирифтан, ба маҳкамаи дахлдори тафтиш ҷалб карда шудан (*барои истинтоқ*).

ТЕРМЕКС ю. ترميکس дастгоҳи гармидиҳанда.

ТЕРМИТ лот. ترميت 1. зоол. мӯриёна. 2. *тех.* омехтаи алюминӣ бо оксиди оҳан, ки аз сӯзондани он ҳарорати баланд ҳосил мешавад.

ТЕРМИН лот. ترمين *ниг.* истиллоҳ.

ТЕРМОГРАФ ю. ترماگرف гармосанҷ, асбоб барои ба таври автоматӣ қайд кардани тағйироти ҳарорат.

ТЕРМОГРАФИЯ ю. ترماگرفيه гармосанҷӣ.

ТЕРМОДИНАМИКА ю. ترمادينميكه *физ.* фасли физика, ки ҳосиятҳои умдаи мувозинати ҳарорати системаҳо, чараёни мувозинат ва ба намудҳои дигар табдил ёфтани энергияи

ҳароратро тадқиқ менамояд.

ТЕРМОДИНАМИКӢ *ю.* *ترموديناميكى* мансуб ба термодинамика.

ТЕРМОМЕТР *ю.* *ترمومتر* ҳароратсанҷ.

ТЕРМОС *ю.* *ترماس* обдони махсус барои дар як ҳарорати муайян нигоҳ доштани гармии моеи дарунаи он.

ТЕРМОЯДРОӢ *реаксияи термоядрой* *реаксияи табдили ҳастаҳои ҳидроген (обзо) ба ҳастаҳои унсурҳои муқтадиртари дигар: яроқи термоядрой.*

ТЕРРАКОТА *ит.* *تره کاته* маснуоти сафолӣ.

ТЕРРАРИУМ *терриум* *бино* барои ҳифзи хазандаҳо.

ТЕРРОР *лот.* *ترار* ситам ва ҷазои ҷисмонӣ (*куштан, ҷабс ва бадарға*) бар муқобили муҳолифони сиёсӣ; қору амали бераҳмона (*бар муқобили муҳолифони сиёсӣ*); ҷабру фишор, нобуд ва зӯрварӣ барои мағлуб кардани муҳолифони сиёсӣ.

ТЕРРОРИЗМ *лот.* *تراريزم* сиёсати тарсондан ва фуру нишондани душманони сиёсӣ, мазҳабӣ ва ғ. бо роҳи зурӣ, нобудсозӣ ва куштор.

ТЕРРОРИСТ *лот.* *تراريست* тарафдор ё иштироккунанда дар нобудсозӣ ва дигар амалиётҳои террористӣ.

ТЕРРОРИСТӢ *ترارستى* мансуб ба террорист; амали террористӣ.

ТЕХНИК *ю.* *تخنيک* 1. мутахассиси соҳаи техника. 2. мутахассисе, ки маълумоти миёнаи техникӣ дорад.

ТЕХНИКА *ю.* *تخنيکه* 1. маҷмӯи воситаҳои фаъолияти инсон, ки дар ҷараёни инкишофи истеҳсолот дар ҷомеа ҷамъ шудааст. 2. *тех.* маҷмӯи техника, мошину таҷҳизот ва ғ. 3. маҷмӯи малака, намуд ва тарзҳои пешбурди истеҳсолоти риштаи муайян; *техникаи сохтмон, техникаи ҷамъоварии ҳосил.*

ТЕХНИКАДОН *техникеدان* мутахассиси яке аз соҳаҳои техника.

ТЕХНИКАПАРАСТ *техنيکه پرست* он ки техникаро мепарастад.

ТЕХНИКАПАРАСТӢ *техنيکه پرستى* парастии техника, дӯст доштани техника.

ТЕХНИКӢ *تخنيکى* мансуб ба техника; адабиёти техникӣ китобҳо оид ба техника; муҳаррири техникӣ он ки масъули сохти техникӣ китоб аст.

ТЕХНОЛОГ *ю.* *تخنالوگ* мутахассиси соҳаи технология дар истеҳсолот, фановар.

ТЕХНОЛОГИЯ *ю.* *تخنالوگيه* маҷмӯи донишҳо оид ба тарз ва василаҳои ҷорӣ кардани ҷараёнҳои истеҳсоли; фановарӣ.

ТЕХНОЛОГӢ *تخنالوگى* мансуб ба технология.

ТЕША *تيشه* афзори оҳанин болғашакли дамаш тез (*барои ҷӯбтарошӣ ё заминкани*); **теша задан** бо теша қор қардан (*ҷӯб тарошидан ва ғ.*); **ба пой (решаи) касе теша задан маҷ.** ба нобудии касе қӯшидан; **теша ба сӯи худ задан маҷ.** тамаъқор будан; ҳар қорро ба нафъи худ қардан.

ТЕЪДОД/ТАЪДОД *а.* *تعداد* *ниг.* таъдод.

ТИБ(Б) *а.* *طب* маҷмӯи донишҳо оид ба бемориҳо, тарзи муолиҷа ва роҳҳои пешгирии онҳо, пизишкӣ.

ТИБ *طب* 1. бӯи хуш, форами; *бӯи тиб* бӯи хуш, хушбӯӣ. 2. покӣ, покизагӣ: **тиби хулқ** покизагии хулқ, хушхулқӣ.

ТИББӢ *طبى* мансуб ба **тиб**; ҳамшираи тиббӣ зане, ки дар касалхона беморонро парасторӣ мекунад, парастор; **ёрии тиббӣ** ташкилоте, ки дар мавриди рӯй додани ягон фалокат ё бемории ногаҳонӣ ба имдоди тиббӣ мешитобад.

ТИБИТ *تبيت* мӯи нарму нозуке, ки дар зерӣ парӣ мурғон ё зерӣ пашми бағали қорпоён мерӯяд ва аз нахи он матоъҳои латифу нозук мебофанд.

ТИБИТӢ *تبيتى* аз тибит бофташуда.

ТИБҚ *а.* *طبق* мувофиқ, мутобиқ: **тибқи...** мувофиқӣ... аз рӯи...

ТИЗ *تيز* *қит.* бод, ки аз шимол мебарояд, боди шикам.

ТИК *تك* матои бадшти ғафси нахӣ, ки рахҳои рангоранг дорад.

ТИККА I *تکه* поре аз чизе, пора, парча; **як тикка нон**, **тикка-тикка** пора-пора; **тикка-тикка қардан** *чизеро* пора-пора қардан, ба порчаҳои майда ҷудо намудан; **тикка-тикка**

- шудан** пора-пора шудан; **тиккаи муҳаббат** он чи аз хӯрокворӣ ба касе дода мешавад (*барои бурдан ба хона*), залла.
- ТИККА II** *تکه* *гуфт.* рост; фароз; *муқоб.* нишеб.
- ТИКҚОНДАН** *تقاندن* *гуфт.* зӯран даровардан, фуру бурдан (*чизеро ба ҷойе*) чизеро бо зӯр ва фишор ба ҷойе ҷо кардан; даровардан.
- ТИКҚОНЧ** *تقانچ* *гуфт.* даҳанбанди шиша.
- ТИҚ-ТИҚ** *طق-طق* *тақлиди овозӣ,* садои пасти чизе; **тиқ-тиқи соат** садои кор кардани соат; **тиқ-тиқ кардан дарро** оҳиста задан (кӯбидан) дарро.
- ТИЛИМ** *ظلم* *гуфт.* як қисми буридашудаи на чандон калони харбуза ё тарбуз, карч; **як тилим харбуза** як карч харбуза.
- ТИЛИСМ а.** *طلمسم* таъвиз ва ҷодуе, ки фолбин ва ҷодугарон навишта медиҳанд ва ба эътиқоди хурофотӣ гӯё он дорандаашро аз балову озор нигоҳ медорад ё ба вай бахт ва кушоиши кор меорад; **тилисми чизеро шикастан а)** ботил ва бетаъсир гардонидани тилисм (ҷоду); **б)** *мач.* душвории кореро бартараф кардан; **тилисм бастан** ҷоду кардан; **тилисми ҳайрати авҳом а)** лавҳаҳои фикру ҳаёлот; **б)** олами ваҳмҳои ботил.
- ТИЛИСМБАНД** *طلمسمبند* ҷодугар.
- ТИЛИСМБОН** *طلمسمبان* он ки сирри тилисмро (ҷодуро) дар даст дорад; **аждаҳои тилисмбаон** аждаҳои мавҳуме, ки гӯё посбони ганҷҳои тилисм аст.
- ТИЛИСМШИКАН** *طلمسمشکن* он ки тилисмро бетаъсир ва бекор мегардонад; **Эрачи тилисмишкан** қаҳрамони достони халқӣ.
- ТИЛ(Л)О** *طلا* 1. унсури химиявӣ, филизи гаронбаҳои зардранг; зар, зари холис, зари сурх; **тил(л)ои рег** тил(л)ое, ки заршӯён ба воситаи шустани рег ҳосил кардаанд; **тил(л)ои сафед мач.** пахта; **тил(л)ои сиёҳ мач.** нафт ва ангиштсанг. 2. *таър.* воҳиди пул.
- ТИЛ(Л)ОБАРКАШ** *طلابرکش* *гуфт.* хеле гаронбаҳо ва баландқадр, он чи баробари зар қадр дорад, бисёр қимат; **тил(л)обаркаш кардан** хеле дақиқ вазн кардан.
- ТИЛ(Л)ОВОРӢ** *طلاواری* асбобҳои зиннат ва ороиши аз тил(л)о сохташуда.

- ТИЛ(Л)ОГИН** *طلاگین* аз тил(л)о сохташуда.
- ТИЛ(Л)ОГУН** *طلاگون* монанди тил(л)о.
- ТИЛ(Л)ОДОР** *طلادار* он ки тил(л)о дорад ва он чи дар таркиби худ тил(л)о дорад; **реги тил(л)одор** реге, ки дар он зарраҳои тил(л)о омехтааст.
- ТИЛ(Л)ОЗАМИН** *طلازمین* *мач.* замини ҳосилхези пурбаракат.
- ТИЛ(Л)ОӢ** *طلائی* *мансуб ба тил(л)о;* аз тил(л)о сохташуда; **асри тил(л)оӢ** даврони равнаку дурахшандагӣ.
- ТИЛ(Л)ОКАМАР** *طلاکمر* 1. камарбанди тил(л)оӢ. 2. он ки камарбанди тил(л)оӢ бастааст. 3. *мач.* мансабдор.
- ТИЛ(Л)ОКОВ** *طلاکاو* 1. он ки бо кофтан ва ёфтани тил(л)о машғул аст. 2. коргари кони тил(л)о; заршӯӣ.
- ТИЛ(Л)ОКОВӢ** *طلاکاوӣ* кофтани тил(л)о, ҷустуҷӯи тил(л)о.
- ТИЛ(Л)ОКОР** *طلاکار* 1. устои асбобу анҷоми зинатии тил(л)оӢ; заркӯб. 2. он чи бо тил(л)о оро дода ё андуда шудааст.
- ТИЛ(Л)ОКОРӢ** *طلاکاری* заркӯбӣ, ба рӯяш оби тил(л)о давондашуда, зарандуд.
- ТИЛ(Л)ОКӢ** *طلاکوب* 1. бо тил(л)о орододашуда, зарандуд; **зулфҳои тил(л)окӢ** овезаҳои зарандуди лаҷоми асп. 2. кӯбандаи тил(л)о, устои зарандудкор, тил(л)окор, заркӯб.
- ТИЛ(Л)ОКӢӢ** *طلاکوبی* заркӯбӣ, тил(л)окорӣ.
- ТИЛ(Л)ОНОК** *طلاناک* дорои тил(л)о; он чи дар таркибаш тил(л)о ҳаст (*мас., рег.*) дорад.
- ТИЛ(Л)ОРАНГ** *طلارنگ* ба ранги тил(л)о, зард; **мӯи тил(л)оранг** мӯи зарди рахшон.
- ТИЛ(Л)ОХЕЗ** *طلاخیز* ҷое, ки аз он тил(л)о ба даст меояд; **водии тил(л)охез** минтақае, ки хоки ҳосилноки пурманфиате дорад.
- ТИЛЛО** *طلا* *ниг.* тил(л)о.
- ТИЛМОЧ** *تيلمچ* *гуфт.* тарҷумон, бештар тарҷумони лафзӣ.
- ТИЛЛОАНДУД** *طلااندود* он чи ба рӯяш оби тил(л)о давонда шудааст, зарандуд.
- ТИЛЛОВАТ** *طلاوت* бо оҳанг ва қироати махсус

хондани Қуръон; **тилловат кардан**.

ТИЛЛОЯ طلايه 1. *ниг.* талоя. 2. чизи молидашаванда, марҳам.

ТИМ I تيم 1. растаи болопӯшида. 2. корвонсарой.

ТИМ II تيم ғам, андӯх.

ТИМ III انگل. تيم дастаи варзишӣ: **timi мунтахаби футбол**.

ТИМОҒ//ТИМОҚ m. تماغ//تماق *гуфт.* илтиҳоби пардаи луобии димоғ, ки боиси гирифтагии бинӣ ва резиши об аз он мешавад, зуком, назла; **тимоғ шудан** зуком шудан.

ТИМОР تيمار *кит.* парасторӣ ва нигоҳубин ба одами бемор; *ниг.* **темор**.

ТИМОЧ تيماج пӯсти перосташуда, навъи чарми нозук.

ТИМСОЛ a. تمثال 1. сурат, расм. 2. монанд кардан чизеро ба чизи дигаре; **тимсоли...** ба мисли..., ба монанди...

ТИМСОҲ a. تمساح сусмори калонҷуссаи обӣ.

ТИМЧА تمچه растаи танг ва хурди болопӯшида.

ТИН I a. تين анчир.

ТИН II m. تين *кҳн.* тангаи хурдтарини пул дар муомилот, саяки сӯм; **тин ба тин** хеле аниқ ва муайян; **як тин ҳам нест** пул тамоман нест; **ба як тин ҳам намеарзад** хеле беқадр аст.

ТИН III a. طين хок, гил, лой.

ТИНАТ a. طينت ниҳод, табиат; хулқ, сиришт.

ТИНГ-ТИНГ تنگ تنگ *тақлиди овози* асбобҳои торӣ (*мас., танбӯр*); **тинг-тинг кунондан танбӯрро** танбӯрро оҳиста-оҳиста ба садо дароварда

ТИНЧ m. تنج *гуфт.* осуда, осоишта; ором; **тинч будан** осуда будан; осудаҳол будан; **тинч кардан** касеро ором кардан, осуда гардонидан; **тинч шудан** осуда шудан.

ТИНЧӢ تنجي *гуфт.* осудагӣ, осоиштагӣ; оромӣ; сулҳ.

ТИП I ю. تپ *кҳн.* 1. навъ, хели чизе, ки аломатҳои хос дорад (*мас., тип – навъҳои асосии муносибатҳои истеҳсоли*). 2. образи

бадеие, ки хислатҳои характерноки умумиятдошудаи як гурӯҳ одамонро дарбар дорад.

ТИП II تپ :тип-торик тамоман торик.

ТИПОЛОГИЯ ю. تپالايه таснифот аз рӯи ин ё он аломату нишонаҳои умумӣ; умумият.

ТИПОЛОГӢ تپولوژی мансуб ба **типология**.

ТИПСОЗӢ تپسازي *адш.* офарандаи об-разҳои типии бадеӣ.

ТИР I تير 1. чӯби рости борике, ки ба як нӯгаш охани нӯгтезе шинонда, бо камон мепартофтанд. 2. гулӯлае, ки бо милтиқ, тӯп ва ғ. партоб мекунад, (мепарронанд); **тир андохтан** а) партоб кардани тир (*ба воситаи камон, милтиқ, тӯп ва ғ.*); б) *мач.* таъна задан, пичинг, гап паррондан; **тир задан** паррондан, холӣ кардан (тирро аз туфанг); **тир барсанг расидан (хурдан)** ба мақсад ноил нашудан; аз коре ноумед шудан; **тир хӯрдан** мачрӯх шудан; **тир ба нишон расидан** ҳосил шудани мақсад, ба даст даромадани чизи матлуб; **ба як тир ду нишон (сайд, шикор) задан** дар айни замон ду корро кардан; **тир хок хӯрдан** ба ҳадаф нарасидани тир; ба даст надаромадани мақсад; **тир аз камон част–част** кор, ки аз кор гузашт, пушаймонӣ ва чораҷӯӣ фоида надорад; **тири ахтардӯз** тири дуррав; **тиру камон** а) қавси қўзаҳ; б) абрӯву мижғони ёр.

ТИР II تير 1. чӯби ғафси дарозе, ки дар бинокорӣ ба кор меравад, болор. 2. меҳвар; **тири ароба** оҳане, ки чархҳои ароба ба ду тарафи он гузаронида мешавад; **тири ош** чӯби дарози лӯндаи тарошидашудае, ки бо он хамирро мекушоянд, тирак; **ё тир мекафад ё чувоз (зарб.)**.

ТИР III تير *нуч.* 1. сайёраи Уторид, ки дар илми ситорашиносии бостон ба шакли котиб, дабир тасвир мегардид; **тири фалак** киноя аз Уторид. 2. моҳи чоруми соли шамсӣ, ки ба 22 июн – 22 июл рост меояд.

ТИР IV تير фасли сол, ки баъд аз тобистон ояд, тирамоҳ.

ТИР V تير ҳисса, баҳра, насиба, қисмат.

ТИР VI تير биёбон.

ТИРА I تيره 1. торик, тор; сиёҳ. 2. гилолуд,

гайрисоф (*об*); **бахти тира** бахти сиёҳ, бахти бад, бахти шум; **хоки тира** хоки сиёҳ; **чашми тира** чашми хира; чашми қувваи биноияш кам; **ҳавои тира** ҳавои гирифта (абрнок); **тира гаштан (шудан)** а) торик (хира) шудан; б) гилолуд шудан; в) бад шудан, шиддат пайдо кардан (муносибат, робита); **тира гаштани ақл** ҳалал пайдо намудани ақл, ошуфтагии ақл; **тира кардан** торик кардан; гилолуд кардан; **тираву тор** сахт торик, торику сиёҳ.

ТИРА **П** **طيره** *кит.* 1. сабуқӣ. 2. хичил, шарманда.

ТИРААҚЛ **تيره عقل** ошуфтаақл, он ки қувваи ақлиаш ҳалал пайдо кардааст.

ТИРАБАХТ **تيره بخت** бадбахт, шумтолеъ, сиёҳбахт, беақл, камақл.

ТИРАБАХТӢ **تيره بختي** бадбахтӣ, сиёҳбахтӣ, шумтолей; носозгории бахт.

ТИРАБЕРУН **تيره بيرون** он ки зоҳираш торик аст, одаме, ки зоҳиран бадқавоқ аст.

ТИРАГӢ **تيرگي** торикӣ, сиёҳӣ, хирагӣ; носозӣ; шиддат ва кашидагӣ (*дар робитаҳо*); кудурат.

ТИРАГУН **تيرگون** хираранг, сиёҳтоб, хира.

ТИРАДИЛ **تيره دل** сиёҳдил, баддил, бадҳоҳи мардум.

ТИРАДИЛӢ **تيره دلي** бадҳоҳӣ, сиёҳдилӣ, бадҳоҳ будан.

ТИРАЗАМИР **تيره ضمير** тирадил, сиёҳдил.

ТИРАЖ *фр.* **кхн.** 1. адади нашри рӯзнама, китоб *ва ғ.*; адади дар як бор чоп кардашудаи рӯзнама, китоб *ва ғ.* 2. як давраи бозии вомбарг.

ТИРАК **تيرک** 1. тири ош, чӯби махсус барои кушодани хамир; **тахтаву тирак** *мач.* молу мулк, бисот; **тахтаву тираки худро гундоштан** кореро бас кардан, бисоти кори худро барчидан. 2. дарахти ар-ар, як навъ сафедор.

ТИРАМАҒЗ **تيره مغز** тиработин, тираниҳод, дарунсияҳ.

ТИРАМОҲ **تيره ماه** фасли сеюми сол, фасли паси тобистон, фасли хазон, пойиз.

ТИРАМОҲӢ **تيره ماهي** 1. мансуб ба тирамоҳ. 2.

мевае, ки дар тирамоҳ мепазад, меваи дерпаз; **себи тирамоҳӣ**; **кишти тирамоҳӣ** киште, ки дар тирамоҳ, пас аз гундоштани ҳосил анҷом дода мешавад, **чави тирамоҳӣ** чави дар тирамоҳ кишташуда.

ТИРАМОҲРӢЯ **تيره ماهرويه** қарибии тирамоҳ; айёми тирамоҳ;

ТИРАНДОЗ **تيرانداز** он ки дар тир андохтан моҳир аст.

ТИРАНДОЗӢ **تيراندازي** тирпаронӣ, тирзанӣ.

ТИРАНИҲОД **تيره نهاد** бадсиришт, тирагуҳар, тираравон.

ТИРАРАНГ **تيره رنگ** хира, сиёҳтоб, сиёҳранг.

ТИРАРОЙ **تيره راي** бадният, сиёҳдил.

ТИРАРӢ(Ӣ) **تيره روي** он ки чехрааш хираву гирифта аст.

ТИРАРӢЗ **تيره روز** сиёҳрӯз, бадбахт, сияҳрӯзгор.

ТИРАРӢЗГОР **تيره روزگار** *ниг.* **тирарӢз.**

ТИРАРӢЗӢ **تيره روزي** бадбахтӣ, сиёҳрӯзгорӣ, шумтолей.

ТИРАСӢЗ **تيره سوز** он чи хира месӯзад, он чи рӯшноии баланди расо надорад (*чарог*).

ТИРАФКАН **تيرافکن** он ки тир меафканад, тирандоз.

ТИРАФОМ **تيره فام** тираранг, сиёҳфом.

ТИРАЧАШМ **تيره چشم** он ки чашмаш хира мебинад; он ки биниши чашмаш кам аст; нобино.

ТИРАШАБ **تيره شب** шаби торик, шаби зулмонӣ.

ТИРАШАБӢ **تيره شبی** дар тирашаб, дар торикӣ.

ТИРБАНД **تير بند** *кит.* камарбанд ё миёнбанди бофта аз пашми шутур, ки ба он тир ва ҳаргуна асбоби сафар овезон кунанд.

ТИРБАРГ **تير برگ** барги дорои нӯғҳои тез.

ТИРБОЛ *а.* **طربال** бурчи баланд дар болои теппа; бинои баланд, иморати баланд.

ТИРБОРОН **تير باران** пайдарҳам (бефосила) фуру рехтани тир аз ҳар тараф; **тирборон кардан** якбора тири бисёре ҳолӣ кардан ба чое ё тарафи касе; бо тир куштан касеро, эъдом бо тир; ба зери оташи тир гирифтани (*чоеро*); **тирборон шудан** эъдом шудан; бо

тир кушта шудани одами маҳкум ба эъдом.

ТИРВОР تيروار чун тир, монанди тир; хеле тез ва босуръат.

ТИРГАК تيرگک чӯбе, ки онро ба чизе чун така мегузоранд, така, тамба, тирак; **тиргак кардан** тирак (тамба) кардан.

ТИРГАКМОН تيرگگمان тамбамон, тамбагузар, такагузар.

ТИРГОН تيرگان дар Эрони қадим чашне, ки дар сздаҳуми Тир ба муносибати як шудани номи рӯз бо номи моҳ баргузор мешуд.

ТИРДОН تيردان ҷои тирмонӣ, тиркаш.

ТИРЕ تيره хатчаи уфуқӣ (-), ки рабт ва алоқаи зичи ду калимаро байни ҳамдигар нишон медиҳад (*мас., иҷтимоӣ-сиёсӣ*).

ТИРЕЗ/ТИРИЗ تيريز порчаи сегӯша буридашудае, ки ба ду тарафи доман ё таги бағали ҷома гузошта дӯхта мешавад.

ТИРЕЗА تيرزه дариҷае дар девори хона барои даромадани ҳаво ва рушноӣ; чорчӯбаи шишадоре, ки ба ин дариҷа шинонда мешавад.

ТИРЕЗАКОРӢ تيريزه کاری хонае, ки деворҳояш тирезабанд аст, хонаи сертиреза.

ТИРЕЗАЧА تيريزه چه тирезаи хурд.

ТИРЗАН تيرزن 1. он ки тир мезанад, тирандоз. 2. *мач.* маҳбубае, ки нигоҳаш шӯҳу тез мебошад.

ТИРЗАӢ تيرزنى амали тирзан, тирандозӣ.

ТИРИСТ تيرست *кит.* сесад.

ТИРКАШ تيرکش 1. тирдон. 2. зеҳи камон, ки онро кашида тирро партоб мекунад. 3. сӯрохи тирандозӣ дар девори қалъаҳои қадим.

ТИРКАШОН تيرکشان он ки ба майдони ҷанг барои силоҳҳо тир мекашонад.

ТИРКИШ تيرکش тасмае, ки вақти ба ароба бастани асп аз як шоту ба шотуи дигар меравад (*ба воситаи ҳалқаи зинча*).

ТИРКИШӢ تيرکشی *мансуб ба тиркиш.*

ТИРКИШТАСМА تيرکش تسمه тасмаи тиркиш.

ТИРМЕХ تيرميخ *мансуб ба тири меҳмонанд.*

ТИРМИЗАК تيرمزک бачаи шӯҳи гапдон.

ТИРМОНАНД تيرمانند ба монанди тир, ба сони тир.

ТИРМОР تيرمار навъи мор, ки чун тир рост паарида – паарида меравад ё ҳучум мекунад.

ТИРМОРВОР تيرماروار чун тирмор; рост.

ТИРНОГУЗАР تيرناگذر он чи тир ва гулӯла ба он асар намекунад; зиреҳпӯш.

ТИРНОРАС تيرنارس ҷое, ки ба он тир намерасад.

ТИРОЗ تيراز зеб, зинат, ороиш; нақшу нигор; **тирози ҷаҳон** унвони қадимаи шаҳри Хучанд.

ТИРОЖА تيرازه *кит., ниг.* тирожа.

ТИРОЗА تيرازه *кит.* рангинкамон, тирожа, қавси қузаҳ, камони Рустам.

ТИРОЗАНДА تيرازنده зебо ороишдиҳанда, зеббахш, зинатбахш.

ТИРПАРВОЗ تيرپرواز тезпарвоз чун тир.

ТИРПАРРОӢ تيرپراني тирандозӣ; **тирпаронӣ кардан** тир андохтан (*аз ду ҷониб ба сӯи ҳамдигар*).

ТИРРАС تيررس ҷое, ки тир омада мерасад, масофае, ки тир омада ба ҳадаф расида метавонад.

ТИРРОМ تيررام *гуфт.* маккор, фиребгар.

ТИРРОМӢ تيررامي *гуфт.* маккорӣ, фиребгарӣ.

ТИРРОНЧА(К) تيرانچه//تيرانچک тирмизак, маҳмадонои якрав.

ТИРСОЗ تيرساز 1. он ки тир месозад. 2. *мач.* мизроб, захма.

ТИРУКАМОН تيروگمان нимдоираи рангоранге, ки вақти борон дар осмон намудор мешавад, камони Рустам, қавси қузаҳ.

ТИРХОНА تيرخانه *гуфт.* тирдон, магазин (*дар милтиқ*).

ТИРХӢРДА تيرخورده *сифати феълӣи замони ҳозира аз тир хӯрдан*; захмдор, захмӣ, мачрӯҳ.

ТИРЧӢӢ تيرجوي чӯи ростӣ асосӣ дар пахтазор, шолитор ва майдонҳои дигари кишти обӣ.

ТИТ تيت *гуфт.* пош, пароканда, дарҳаму барҳам, зеру рӯ; **тит кардан** пароканда кардан, пош додан, зеру рӯ намудан; **тити ғози касе, чизери баровардан** *мач.* расво кардан, сирри касери фош кардан; **тити пит** пароканда, рехтаву пошида; **тит кардан** пароканда

кардан, рехтану пошидан; **титу ғоз кардан** зеру рӯ (дарҳаму барҳам) кардан; **тит шудан** пароканда шудан, пош хӯрдан; парешону дарҳаму барҳам шудан.

ТИТАВ تیتو тазарв, мурғи даштӣ.

ТИТОЛ تیتال суханҳои мутоибаомез; ибора ва ҷумлаҳои ширинкоронаи муаммоомези зоҳиран ба ҳамдигар зид ва ночаспон, ки маънои маҷозӣ ва киноявии иҷтимоӣ дорад. бехтарин намунаи титол тарзи нигориши Шамсиддини Шохин дар «Бадоеъуссаноеъ» аст.

ТИТОЛБОҒИ تیتالباғи муаммогӯӣ, суханони зоҳиран ночаспони муаммоомез гуфтан.

ТИТР фр. титр унвони як навиштае, ки қабл аз шурӯи матлаб маъмулан бо ҳуруфи дуруштар аз матн чоп мешавад.

ТИТШУДА تیتشده парокандашуда.

ТИФЛ а. طفل кӯдаки навзод; кӯдак; бача кӯдак; **тифли разеъ** бачаи ширхор; **тифли ашк** донаи ашк, қатраи оби дида; **тифли резон** киноя аз шароби ангур.

ТИФЛДОР طفلدار кӯдакдор, зане, ки бачаи ширмак дорад.

ТИФЛДҶУСТ طفلدوست бачадӯст, кӯдакдӯст.

ТИФЛӢ طفلى бачагӣ, хурдӣ, кӯдакӣ.

ТИФЛОНА طفلانه бачагона, кӯдакона.

ТИФОҚ а. اتفاق иттифок, муттафиқ; мувофиқат, якдилӣ

ТИФОҚАН а. اتفاقاً гуфт. тасодуфан; баногоҳ, нохост.

ТИФОҚӢ اتفاقى ягонагӣ, ваҳдат.

ТИФОҚО اتفاقاً ниг. тифоқан.

ТИФОҚОНА اتفاقانه дӯстона.

ТИҲИГОҲ تھى گاه 1. қисми бадан байни шикам ва паҳлу; тарафи рост ва чапи шикам. 2. маҷ. дарун.

ТИҲИДАСТ تھى دست нодор, бечиз, камбағал; бепул.

ТИҲИДАСТӢ تھى دستى нодорӣ, тангдастӣ, камбағалӣ, бепулӣ.

ТИҲИМАҒЗ تھى مغز бемағз, беақл; аблах.

ТИҲӢ تھى 1. ҳолӣ, ҳолӣ будани даруни чизе; муқоб. пур; **тиҳӣ кардан** ҳолӣ кардан; **қолаб тиҳӣ кардан** маҷ. ҷон додан, мурдан. 2. соф, пок, барӣ.

ТИҲУ تھو бедона.

ТИҶОРАТ а. تجارت доду гирифт, хариду фурӯш; савдо; **тиҷорат кардан** хариду фурӯш кардан, савдогарӣ кардан.

ТИҶОРАТӢ تجارتى мансуб ба **тиҷорат**, марбут ба корҳои хариду фурӯш: **муносибати тиҷоратӣ**.

ТИҶОРАТҲОНА تجارتخانه муассисаи тиҷоратӣ, ҷои савдо ва хариду фурӯш.

ТО I ت 1. пешоянд ҳадди масофа ва вақтро ифода мекунад: **аз кӯҳ то ба кӯҳе**, **аз дашт то ба даште**; **аз аввал то охир**; **сар то сар**; **то дидан то мулоқоти дигар**.

ТО II ت 1. *пайвандак* модоме ки, агар, вақте ки... 2. ҳамин ки, ба маҳзи он ки, ба муҷарради он ки. 3. ба қадре... ки; ба андозае ки.... 4. иллат, сабаб ва боисро мефаҳмонад; **то ки** барои он ки; ба хоҳири он ки...; **то ҳол**, **то ба ҳол** то ин вақт.

ТО III ت *калимаи таъкид ва нидо*: 1. ҳаргиз, асло. 2. бозҳақиқат бош!, ҳазар кун!, зинҳор!. 3. охир, ниҳоят (дар хитоб ва савол). 4. ҳатто.

ТО IV // **ТА** تاته *пасванди нумератив* адад, дона.

ТОАТ а. طاعت 1. итоат, фармонбардорӣ. 2. д. ибодат, парастидан; **тоату ибодат**.

ТОАТВАРӢ طاعتورى ибодатгарӣ.

ТОАТГАҲ طاعت گه ниг. **тоатгоҳ**.

ТОАТГОҲ طاعت گاه ибодатгоҳ.

ТОАТФУРӢШ طاعت فروش он ки ба ибодат кардан худнамоӣ мекунад.

ТОАТПЕША طاعت پيشه он ки пайваста ба тоату ибодат машғул аст.

ТОБ تاب 1. *асоси замони ҳозира аз феъли тобидан* ва **тофтан**. 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои тобдиханда*; (мас. **ресмонтоб**) тобон, фурузон; (маҷ. **оламтоб**, **шаботоб**...).

ТОБ II تاب тоқат, бардошт, сабр, ором, қудрат, тавоноӣ; **тоб овардан** тоқат (бардошт, истодагӣ, пайдорӣ) кардан; **тоб надоштан** тоқат надоштан, бардошт карда ната-воништан; б)

бемор будан, ранчур будан; **тоб гурехтан** бемор (ранчур) шудан.

ТОБ III **تاب** печ, печу хам (*дар таноб, мӯй*); **тоб додан** тофтан, печ додан, печухамдор кардан (*ресмон, мӯйро*): **гӯши касеро тоб додан** а) гӯши касеро бо даст тофтан, печ додан; б) *мач.* касеро танбеҳ кардан; **тоб хӯрдан** а) печиш пайдо кардан, тофта шудан, тобида шудан; б) печу хамдор шудан, качу килеб шудан; в) ба печутоб афтодан, музтариб шудан; г) гаштан, гардиш кардан ба тарафе; **ба тоб гирифтан** танбеҳ кардан; чазо додан, сахт гирифтан; **тоб партофтан** хушида кач шудан (*мас., тахта, чӯб*).

ТОБ IV **تاب** тобиш, нур, дурахш, рушной, фуруғ, гармӣ; **ба тоб будан** дурахшону тобанда будан; **дар тоб будан** фурузон будан; шӯълавар будан; **обу тоб** а) дурахшонӣ, шукуфой; б) *мач.* равнак, ривоч, хуррамӣ; **ба обу тоб омадан** сабзу хуррам ва шукуфон шудан; **обу тоб ёфтан** пухта шудан.

ТОБА//ТОВА **تاوه** зарфи филизие, ки дар он гӯшт, моҳӣ ё тухмро бирён мекунад; **тоба гирифтан** қатор шудан, саф кашидан вақти иҷрои кори дастҷамъӣ (*мас., ҳангоми дарав*); **тобаи зар** киноя аз офтоб.

ТОБАДОН//ТОБДОН **تابهدان** равзанае, ки аз он ҷо ба хона ҳаво ва рӯшноӣ медарояд.

ТОБАК **تابک** *гуфт.* дард; печиш; **тобаки шикам** дарди шикам.

ТОБАНДА **تابنده** 1. тобдиханда. 2. дурахшанда, рӯшноидиханда, рахшанда, тобон.

ТОБАНДАГӢ **تابندگی** дурахшандагӣ, тобиш, тобонӣ; **даврай тобандагӣ** *мач.* даврай шукуфой (*авҷ ва тараққӣ*).

ТОБАСАНГ **تابه سنگ** санги рӯяш ҳамвору паҳн, санги мусаттаҳ.

ТОБҒУЛА **تابغوله** печу тоби чизе; он чи печу тоб хӯрдааст; **тобғула кардан** печ додан.

ТОБДИҲӢ **تابدهی** тофтан, тоб додан, печу тоб додани чизе.

ТОБДОДА **تابداده** тофташуда, ба ҳам бофташуда (*мас., мӯй*).

ТОБДОН **تابدان** *ниг.* тобадон.

ТОБДОР I **تابدار** печу хамдор, чиндор; **гесӯи**

(**мӯи**) **тобдор** мӯи фатила.

ТОБДОР II **تابدار** дурахшон, тобнок, тобишноқ.

ТОБЕИН *а.* **تابعين** тобеъ; тобеот; **тобеин будан** тобеъ будан, фармонбардор будан; тобеъ будан ба марказе.

ТОБЕИЯТ *а.* **تابعيت** 1. итоат кардан. 2. фуқарои (райяти) давлате будан.

ТОБЕОТ *а.* **طابعات** деҳа ва ҷойҳои маскуне, ки тобеи як маркази маъмурӣ мебошанд.

ТОБЕЪ *а.* **تابع** фармонбардор, итоаткунанда, мутеъ; **тобеъ будан** фармонбардор будан, дар таҳти итоати касе ё ҷое будан; **тобеъ гардидан (шудан)** мутеъ шудан, дар итоати касе ё марказе будан; фармонбардор гаштан; пайравӣ кардан.

ТОБЕЪКУНАНДА **تابع کننده** тобеъ кардан.

ТОБИДАН I **تابیدن** 1. тоб додан, тофтан, печидан, печондан. 2. *мач.* гардондан, рӯ гардондан, баргаштан, итоат накардан.

ТОБИДАН II **تابیدن** 1. дурахшидан, нур додан, рӯшноӣ додан. 2. сахт тафсидан, тафсондан, сӯзондан. 3. *мач.* озурда шудан, ғамгин шудан, парешон шудан.

ТОБИДАН III **تابیدن** тоб овардан, тоқат кардан, бардошт кардан.

ТОБИСТОН **تابستان** фасли дувуми сол, ки баъди баҳор меояд; фасли гармо, тамуз.

ТОБИСТОНА **تابستانه** *мансуб ба тобистон;* тобистонӣ.

ТОБИСТОНБОБ **تابستان باب** тобистонӣ, муносиби тобистон; **молҳои тобистонбоб** молҳои, ки мавриди истеъмол ва мавсими фурушашон фасли тобистон аст.

ТОБИСТОНӢ **تابستانی** *мансуб ба тобистон;* **хонаи тобистонӣ;** **либоси тобистонӣ.**

ТОБИШ **تابش** дурахш, рахшандагӣ, партав, ҷило.

ТОБИШНОҚ **تابشناک** тобон, ҷилодор, дурахшон.

ТОБНОҚ **تابناک** 1. тобон, рахшон, дурахшон. 2. тафсон, тафсанда, сӯзон.

ТОБОВАР **تاب آور** бардоштнок, тоқаткунанда.

ТОБОВАРӢ **تاب آوری** тоқат, таҳаммул, бардошт,

истодагарӣ дар пеши чизе; **тобоварӣ кардан** тоқат кардан, сабру таҳаммул доштан.

ТОБОВАРОНА تاب آورانه аз рӯи тобоварӣ.

ТОБОН تابان дурахшон, мунаввар, рахшон; **моҳи тобон** моҳи мунаввар; **рухсори тобон** рӯи зебо; **тобон будан** дурахшидан, дурахшон ва рахшанда будан; **тобон шудан** дурахшон (равшан) шудан.

ТОБОНӢ تابانى дурахшонӣ, фурузонӣ.

ТОБСИТОН تابستان бетобу тавонкунанда, тоқатрабо.

ТОБУТ تابوت сандуқи чӯбин, ки мурдаро дар он гузошта ба қабристон мебаранд.

ТОБУТКАШ تابوت کش он ки тобутро ба дӯш бардошта ба гӯристон мебарад.

ТОБУТСОЗ تابوتساز устое, ки тобут месозад.

ТОБУТХОНА تابوتخانه ҷои махсус дар назди масҷидҳо, ки дар он ҷо тобут нигоҳ дошта мешавад.

ТОБХОНА تابخانه гармхона; гулхона, хонаи зимистона.

ТОБХӢРДА تاب خوردن тоб додашуда; печдор шуда, тобидашуда.

ТОВ تاو *шакли дигари тоб*.

ТОВА تاوه *ниг. тоба*.

ТОВАЛ تاول *кит. гӯсола; курра*.

ТОВАСАНГ تاوه سنگ *ниг. тобасанг*.

ТОВИДАН تاويدن тоб овардан, сабру тоқат кардан.

ТОВОН توان чаримае, ки дар бадали зарари воридшуда гирифта мешавад, бадал ва ивазе, ки бояд барои чизи талафшуда пардохта шавад; гаромат; **товон додан** чарима (иваз) додан.

ТОВОНГИРӢ توان گیری товои гирифтани.

ТОВОНДИХӢ توان دهی додани товои, супурдани товои.

ТОВОТОВ تاواتو кудрат, тавоноӣ, кувват.

ТОВУС طاوس 1. мурғе, ки парҳои рангоранги зебо дорад. 2. *мач.* одами зебо, хушрӯ; **товуси маст** *киноя аз маҳбуба*.

ТОВУСӢ طاوسى аз пари товои сохташуда.

ТОВУСХИРОМ طاوس خرام *мач.* хушрафтор.

ТОҒӢ *а.* طاغى туғёнкунанда, саркаш, аз ҳад таҷовузкунанда, нофармон; гарданкаш.

ТОҒУТ *а.* طاغوت 1. бут, дар эътиқоди мусулмон ба ғайр аз Худо ҳар чизе, ки онро парастии мекунад. 2. иблис, шайтон.

ТОҒУТПАРАСТ طاغوت پرست 1. бутпарасти. 2. девпарасти, иблиспарасти.

ТОҒУТПАРАСТӢ طاغوت پرستى девпарасти, бутпарасти, иблиспарасти.

ТОЖ تاج *кит.* хайма, чодар, хиргоҳ.

ТОЖИК تاجیک *ниг. тоҷик*.

тоз تاز *асоси замони ҳозира аз тохтан*, тозидан; амр ба давидан.

ТОЗ I تاز *шакли кӯтоҳишудаи тоза*.

ТОЗ II تاز тохт, дав; **тозу дав**; **дар този асп** асп тозондан, асп давондан; **ба тоз** тозон, давон.

ТОЗ III تاز *кит.* ниёи бузург, саравлод; Тоз аз рӯи хабарҳои “Бундаҳишн” ниёи бузург ва саравлоди қабилҳои эронӣ бо номи тозӣ, ё тозик аст, ки ба номи тоҷик алоқаманд дорад.

ТОЗА I تازه 1. наф, қадид; *муқоб.* **кӯҳна**. 2. покиза, пок, беолоиш; соф; **тозаву тар, тару тоза** наф, ботароват, сабзу хуррам; **ҳавои тоза** ҳавои бегарду ғубор, ҳавои соф; **тоза кардан** а) наф кардан; б) покиза кардан; **тоза шудан** а) наф шудан, таҷдид ёфтан; б) покиза гардидан, поку ораста шудан; **тоза-тоза** наф ба наф; **тоза ба тоза** паи ҳам омадани чизҳои наф, наф ба наф, зебо; **топ-тоза** тамоман тоза, бе ҳеҷ гуна гарду олоиш.

ТОЗА II تازه :тоза ҳам *гуфт.* аҷаб, хело, ниҳоят, расо ҳам.

ТОЗААНДЕША تازه اندیشه навандеш, андешаи тоза.

ТОЗАБАР تازه بر он чи меваи наф медиҳад.

ТОЗАБАРГ تازه برگ пуртароват, ҷавон, хуррам, пурнишот.

ТОЗАБАҲОР تازه بهار нафбаҳор, баҳори ботароват.

ТОЗАБУМ تازه بوم ҷо ва макони наф.

ТОЗАБУНӢ تازه بنیاد наф сохташуда, наф ҷодёфта.

ТОЗАВОРИД تازهواريد навдаромада.

ТОЗАГӢ تازهگي покизагӢ, озодагӢ; тароват, ба тозагӢ навӢ; ба қарибӢ, ба наздики, андаке пеш.

ТОЗАГУЛ تازهگل 1. гули навшукуфта, гули пуртароват. 2. *мач.* навҷавони зебо.

ТОЗАУХУР تازهظهور навпайдо.

ТОЗАКОР تازهکار навовар.

ТОЗАКОРӢ تازهکاری навигарӢ, навоварӢ; форамсозӢ.

ТОЗАМУСУЛМОН تازهمسلمان навмусулмон, он ки ба тозагӢ дини исломро пазируфтааст.

ТОЗАНАФАС تازهنفس навомада, нав ба кор даромада, ҳанӯз монданашуда; **қувваи ҳарбии тозанафас.**

ТОЗАНАШАВАНДА تازهنشونده он чи ки бетағйир мемонад.

ТОЗАНДА تازهنده даванда, батохт раванда, тездав.

ТОЗАНИҲОЛ تازهنهال ниҳоли нав шинондашуда, ниҳоли навруста.

ТОЗАПАЙКАР تازهپیکر навҷавон, хушандом.

ТОЗАПАРВОЗ تازهپرواز нав ба парвоз омада, нав пару бол кушода.

ТОЗАРАС تازهرس наврас, навҷавон.

ТОЗАРУХ تازهرخ *ниг.* тозарӯ(ӣ).

ТОЗАРУХСОР تازهرخسار *ниг.* тозарӯ(ӣ).

ТОЗАРӢ(Ӣ) تازهروی 1. наврӯида, нав ба зухуромада. 2. хушрӯй, ботароват, зебо, хандон, шодон, кушодарӯй.

ТОЗАСОЗ تازهساز навсоз, навсохта.

ТОЗАСУХАН تازهسخن *мач.* хушсухан, навапардоз, некуфтор.

ТОЗАХАТ تازهخط он ки ба тозагӢ ришу мӯйлаб баровардааст, навҷавон, навхат.

ТОЗАҶАВОН تازهجوان ҷавони наврасида, навҷавон.

ТОЗАҶАНГ تازهجنگ он ки нав ба ҷанг даромадааст, ҷангнадида, ноозмуда.

ТОЗИЁНА تازهانه он чи чорпоёнро бо вай зада меронанд, қамчин; **тозиёна хӯрдан** шаллоқ

хӯрдан, маҳкум ба ҷазо шудан.

ТОЗИЁНАЗАНИ تازهانهزنی қамчинзани.

ТОЗИШ تازش тохт, дав, такудав; **тозиши асп.**

ТОЗӢ I تازه *мансуб ба араб, арабӣ; асп* **тозӢ** асп арабинажод.

ТОЗӢ II تازه саги шикорӣ, саги даванд.

ТОЗОН تازان *феъли ҳол аз тохтан*; дар ҳоли тохтан, давида-давида, давон, **тозон-тозон** давида-давида, батохт, босуръат.

ТОЗОН(И)ДАН تازاندن//تازانیدن давондан, ба тоз даровардан, ба суръат рондан (*аспро*).

ТОИР *а.* طائر//طاير *кит.* парвозкунанда; паранда, мурғ.

ТОИФА *а.* طائفه//طایفه гурӯҳе аз мардум; қабила.

ТОИФӢ طائفی//طایفی навъе аз ангур, ки пӯшташ сурхтоб ва донаҳояш калон мешавад.

ТОЙ I تاي курраи асп, асп ҷавон.

ТОЙ II تاي бори баста; **той бастан** молеро ба таври хоса бастан (*мас., пахтаи тозаишуда*); **той-той** тойҳои зиёди як навъи мол.

ТОЙБАНД تايبند он чи ки бо он тойро мебанданд.

ТОЙБАНДӢ تايبندي бастани той.

ТОК I تاک дарахти ангур; **тоқ** **фурӯхтану чархушт харидан** чизи асосиро дода, чизеро, ки бе он чизи асосӣ ба кор намеравад, гирифтан; **тоқ аз сояву аз ҳамсоя метарсад** (*мақ.*) тоқ ҷои васеи офтобрасро меҳоҳад.

ТОК II تاک рафчаи девори хона барои гузоштани чизҳо.

ТОК III تاک ҷараёни барқ дар ноқил.

ТОКБУР تاکبر қайчии тоқбурӣ.

ТОКБУР(Р)Ӣ تاکبری буридани навдаҳои беҳосили токи ангур.

ТОКГӢРКУНӢ تاکگورکني ба хок пӯшондани тоқ дар охири тирамоҳ барои аз яхбандони зимистон нигоҳ доштани он.

ТОКДОН تاکدان *ниг.* **тоқ, тоқча.**

ТОКДОР تاکدار хонае, ки тоқча дорад.

ТОКДОРӢ تاکداری тоқпарварӣ.

ТОКЗОР تاكزار чойе, ки дар он токи зиёде ши-
нонда шудааст.

ТОКИСТОН تاكستان *ниг.* **токзор.**

ТОККУШОӢ تاككشاي дар баҳорон аз таги хок
баровардани ток.

ТОКПАРВАР تاكپروور ангурпарвар.

ТОКПАРВАРӢ تاكپرووري *ниг.* **токдорӢ.**

ТОКПИЛЛА تاكپله навдаҳои буридашудаи ток.

ТОКСИКОЛОГ *ю.* تاكسيكالاگ мутахассиси ток-
сикология, шахсе, ки хусусияти заҳрҳо ва
таъсири онҳоро ба организм меомӯзад,
заҳршинос.

ТОКСИКОЛОГИЯ *ю.* تاكسيكالاگيه илм дар бо-
раи заҳрҳо ва таъсири онҳо ба бадан ва мубо-
риза бо заҳролудӣ, заҳршиносӣ.

ТОКСИН *ю.* تاكسين токсин, моддаи заҳрдор, ки
аз микроорганизмҳо, инчунин аз ҳайвонот ва
растаниҳо пайдо шуда, боиси бемориҳо ме-
шавад.

ТОКЧА تاكچه рафи махсуси девори хона барои
чидани чинивор, китоб *ва ғ.*, раф, рафча.

ТОҚ I تاك 1. сақфи камоншакли қуббадор, сақфи
осмоншакл. 2. равоқ, айвон, **тоқи нусрат** ин-
шооти тоқмонанде, ки ба муносибати ҷашне
сохта мешавад. 3. тоқча, раф; **тоқи абрӯ** *маҷ.*
хамидагии абрӯ. 4. *маҷ.* баландӣ, иртифоъ;
тоқи фалак *киноя аз осмон.*

ТОҚ II تاك 1. фард, якто; *муқоб.* **чуфт**; **тоқ шуда-
ни тоқати касе** ба ниҳояти бетоқатӣ расидани
касе, дигар сабру таҳаммул карда натавони-
стани касе; лабрез шудани косаи сабри касе.
2. *маҷ.* танҳо, якка, бечуфт, бемонанд; **тоқ аф-
тодан** а) дур мондан, танҳо мондан; чудо шу-
дан; б) *бемислу мақсад* будан. 3. як тоқа, як
чура, як либосвор (*мас.*, *шоҳӣ*, *беқасаб ва ғ.*).

ТОҚ III تاك *кит.* чомаи рӯпӯш, чомае, ки аз бо-
лои дигар либосҳо мепӯшанд.

ТОҚА *а.* تاكه 1. якто, як донаи чизҳои чуфт. 2.
танҳо; **тоқа-тоқа** якто–якто, чудо – чудо.

ТОҚАСУМ تاكاسم чорпое, ки як сум дорад; чор-
пое, ки чуфтсум нест (*мас.*, *асп.*)

ТОҚАТ *а.* تاكات бардошт, таҳаммул, тоб, тавон;
тоқат доштан (кардан, овардан) тоб овардан,
бардошт кардан, таҳаммул доштан.

ТОҚАТГУДОЗ تاكاتگداز таҳаммулпазир, он чи
бар он тоб овардан мумкин аст, он чи сабру
бардоштро аз байн мебарад.

ТОҚАТНОК تاكاتناк тобовар, бобардошт,
таҳаммулкунанда.

ТОҚАТНОКӢ تاكاتناكي босабрӣ, бардоштнокӣ,
тобоварӣ (*ба коре ва ба ҳоле*).

ТОҚАТОВАР تاكاتاور тобовар, бобардошт,
таҳаммулнок.

ТОҚАТОВАРӢ تاكاتاوري батоқат будан,
тобоварӣ.

ТОҚАТПАЗИР تاكاتپايز он чи ба он тоқат кар-
дан (тоб овардан) мумкин аст.

ТОҚАТПАЗИРӢ تاكاتپايزي қобили тоқат будан,
тоқатпазир будан.

ТОҚАТФАРСО تاكاتفرسا он чи сабру бардоштро
аз байн мебарад, он чи тобу тавони касро ме-
барад.

ТОҚАТШИКАН تاكاتشكن тоқат карданаш но-
мумкин, тобу тавонбаранда.

ТОҚДОР تاكدار он чи дорои тоқ аст, бинои
сақфаш тоқшакл.

ТОҚДЕС تاكديس 1. *кит.* тоқмонанд, тоқшакл. 2.
номи тахти Хусрави Парвиз –шоҳаншоҳи
Сосонӣ, ки аз Фаридун мерос монда буд.

ТОҚИЯ *а.* تاكيه *ниг.* **тоқӣ.**

ТОҚИЯДӢЗ تاكيهدوز кулоҳдӯз, тоқидӯз.

ТОҚИЯДӢЗӢ تاكيهدوزي касб ва кори тоқидӯз.

ТОҚӢ I *а.* تاكي кулоҳ, каллапӯш.

ТОҚӢ II تاكي тоқ будан, чуфт надоштан.

ТОҚЧА تاكچه *ниг.* **тоқча.**

ТОЛ I تاك *гуфт.* дарахти бед.

ТОЛ II تاك *кит.* толу мол, парешон, пароканда,
аз ҳам пошида, торумор.

ТОЛВОСА تاك الواسه *ниг.* **талвоса.**

ТОЛЕЪ *а.* طالع бахт, иқбол; тақдир, қисмат; **толеи
бад (паст)** бахти носозгор, бебахтӣ; **толеи ба-
ланд** бахти нек; **толеаш баландӣ** кард қораш
омад кард, бахтиёр шуд; **толеаш тофт** қораш
барор гирифт, қораш баногоҳ омад кард;
тулӯқунанда, бароянда (*оид ба офтобу моҳ*);
◇ **толеъ шудан** баромадан (*оид ба офтобу*

моҳтоб); **толеи Савр** касе, ки дар вақти намоён шудани бурчи Савр зоида шуда бошад; *мач.* хушбахт. 3. *мач.* бахт, иқбол, тақдир: **толеи саъд киноя аз** бахти баланд, бахти нек: **толеи шӯрида** бахти баргашта, бахти бад.

ТОЛЕЪБИН طالع بين муначҷими пешгӯикунандаи толеъ; фолбин, фолгир.

ТОЛЕЪБИНӢ طالع بينى фолбинӣ.

ТОЛЕЪДОН طالع دان он ки чигунагии бахту иқболи касеро медонад, фолгир.

ТОЛЕЪНОМА طالع نامه номае, ки дар он чигунагии толеъ навишта шудааст, китоби таъбири толеъ.

ТОЛЕЪШИНОС طالع شناس бахту тақдиршинос.

ТОЛЕЪШИНОСӢ طالع شناسى мансуб ба толеъшинос; кору шуғли толеъшинос.

ТОЛИБ *а.* طالب хоҳон, хоҳишманд; талабкунанда, талабгор; **толиби илм** а) донишҷӯӣ; б) *кҳн.* муллобачаи мадраса.

ТОЛИБА *а.* طالبه муаннаси **толиб**, хонандаи дабиристон; хонанда.

ТОЛИБИЛМ طالب علم толиби илм, илмҷӯ.

ТОЛИШ طالش яке аз қавмҳои эронӣ.

ТОЛИШӢ طالشی мансуб ба **толиш**: забони толишӣ.

ТОЛОБ تالاب ҳавзи калон; ҷои ҷамъ шудани оби борон ва оби рӯдҳо, кӯли хурд.

ТОЛОН تالان тороч, ғорат, яғмо; **толон кардан** ба яғмо бурдан, тороч кардан; **толон шудан** ба тороч рафтан (*чизу чора*).

ТОЛОНГАР تالانگر торочгар, ғоратгар.

ТОЛОНГАРӢ تالانگرى торочгарӣ, ғоратгарӣ.

ТОЛОНДИДА تالان دیده торочшуда; он ки чизу чора ва молу мулкаш ба тороч рафтааст.

ТОЛОР تالار хонаи калон, зал; хонаи бузург барои ҷамъомадҳои калон.

ТОЛУМОЛ تال و مال *ниг.* торумор.

ТОМ (М) *а.* تام 1. пурра, комил, тамом; адади том адади пурра, адади бекаср. 2. мутлак; ҳокимияти том, ҳомӯшии том.

ТОМГАРОӢ تام گرائى мутлақгароӣ.

ТОМАКТАБӢ تامکتبی мансуб ба давраи то ба мактабравии бача; **муассисаҳои томактабӣ** кӯдакистонҳо ва боғчаҳои бачагон.

ТОМАРҚА *т.* تامرقة *гуфт.* қитъаи замин ё боғи назди хона.

ТОМАТ *ит.* تامت шираи ҷӯшониди қиём кардаи помидор.

ТОМЕЪ *а.* طامع тамаъкор, ҳарис, озманд.

ТОМИА *а.* طامعه муннаси **томеъ**, қувваи томеъ, томеъкорӣ, ҳирс.

ТОМОТ *а.* طامات суханони бесару бун, даъвоҳои беасос, ҳазён; лофу газоф.

ТОННА تانه воҳиди вазн, баробар ба 1000 килограм(м).

ТОННЕЛ *англ.* тоннел *ниг.* нақб.

ТОПОГРАФ *ю.* تاپاگراف мутахассиси соҳаи топография, хаританигор.

ТОПОГРАФИЯ *ю.* تاپاگرافيه яке аз соҳаҳои илми геодезия, ки ба андозагирии сатҳи замин ва нақшакашии он машғул аст.

ТОПОГРАФӢ تاپاگرافى мансуб ба **топография**; харитаи топографӣ.

ТОПОНИМИКА *ю.* تاپانيميكه 1. маҷмӯи номҳои ҷуғрофии ягон мамлакат ё мавзӯъ. 2. *зби.* як қисми вожашиносӣ, ки номҳои ҷуғрофиро меомӯзад.

ТОР I *тар* 1. риштаи дарози борик аз мӯй, абрешим, пахта ва нах. 2. мӯй, як дона (тора) мӯй; **ришаш ягон тор ҳам сафедӣ надохт, тори анкабут** риштае, ки тортанак аз луоби худ метанад ва бо он мағас ва ҳашаротҳоро шикор мекунад; **тор танидан** тор бофтани тортанак ва кирми абрешим. 3. риштаи олати мусиқӣ, ки аз рӯдаи ҳайвонот ё аз аз филизот сохта мешавад, сим. 4. асос, замина дар бофандагӣ, қатори нахҳо, ки ба дарозии матои бофташуда қарор мегирад; *муқоб.* пуд; **тору пуд** нахҳое, ки дарозӣ ва бари матоъро ташкил медиҳанд. 5. таноби аз як нуқта ба нуқтаи дигар кашидашуда барои овехтани либосворӣ ё чизҳои шусташуда; (**ба**) **тор кашидан** ба ришта чидан (овехтан) барои хушк кардан (*мас.*, *гӯштро*); **тори фиреб** доми фиреб; **тори чизеро кашидан** чизеро микдоран кам кардан, аз вуқӯи коре пешгирӣ кардан; **ба як тори мӯ банд будан** дар дами марг истодан; **тор-тор**

тора–тора, мӯй–мӯй; ба тартиб.

ТОР II تار олати мусиқии торӣ, ки панҷ сим до-
рад ва бо мизроб навохта мешавад.

ТОР III تار тира, торик, зулмонӣ; **шаби тор** шаби
торик; **тор шудани чашм** коста шудани қувваи
биниши касе, тираву тор, сиёҳ.

ТОР IV تار фарк, боло, тепа; **тори сар** фарқи сар,
торак.

ТОРА تاره *ниг.* тор 1.

ТОРАК تارک фарқи сар, теппаи сар; нӯг, сари
чизе.

ТОРАМ تارم 1. хонаи чӯбини тоқдор; хиргоҳ,
шипанг. 2. хавоза; **торами ток** хавоза, хавозаи
ток. 3. девора, шиғ (чиг), тавора. 4. гунбаз; **о**
торами атлас осмон.

ТОРАФТ تارفت рафта-рафта, бо гузашти замон.

ТОРГИР تارگیر гирандаи тор.

ТОРДОН تاردان зарфе, ки дар он торҳои соз
нигоҳдорӣ мешавад.

ТОРЗАН تارزن торнавоз.

ТОРИК تاريک 1. тира, тор; *муқоб.* **равшан**. 2.
мач. номаълум, ноошкор, мачҳул; **ин тарафи**
масъала ба ман торик аст; торик шудан (гар-
дидан, гаштан) тира шудан, тор гардидан.

ТОРИКИСТОН تاريکستان ҷои саросар торик.

ТОРИКӢ تاريکӣ 1. тирағӣ, сиёҳӣ; зулмат. 2. *мач.*
чаҳолат, нодонӣ, беҳабарӣ.

ТОРИКШАБ تاريکشب шаби тираву торик, шаби
зулмонӣ.

ТОРӢ I تاريک *шакли кӯтоҳшудаи торик.*

ТОРӢ II ا. تاري ба ногоҳ воқеъшаванда,
рӯйдиханда; **торӣ шудан** рӯй додан, воқеъ шу-
дан.

ТОРӢ III تاري *мансуб ба тор; созҳои торӣ*
асбобҳои мусиқие, ки тор доранд.

ТОРМОЗ ю. تارماز олати суст кардани суръат ё
тамоман аз ҳаракат боздоштани автомобил,
қатора *ва ғ.*; **тормоз додан** ба воситаи тормоз
суст кардани суръати автомобил (ё мошини
дигар) ё тамоман аз ҳаракат боздоштани он.

ТОРМОЗДИХӢ تارمازدهӣ ба воситаи тормоз суст
кардан ё боздоштани ҳаракати автомобил,

велосипед *ва ғ.*

ТОРНАВОЗ تارنواز навозандаи тор (*олати*
мусиқӣ).

ТОРНАВОЗӢ تارنوازی навохтани тор, торзанӣ.

ТОРОН تاران *бот.* навъи растанӣ.

ТОРОЧ تاراج ғорат, яғмо; **ба тороч бурдан** ғорат
кардан, бо ҷабру зӯрӣ кашида гирифтани (*чи-*
зеро аз касе); **тороч кардан** яғмо (ғорат) кар-
дан; **ба тороч рафтани** *ниг.* **тороч шудан; тороч**
шудан (гардидан) ғорат шудан, торочу толон
шудан; бе чизу чора мондан.

ТОРОЧГАР تاراجگر ғоратгар, толонкунанда.

ТОРОЧГАРДИДА تاراجگرديده *сифати феълии за-*
мони гузашта аз тороч гардидан; ғоратшуда,
толонгардида.

ТОРОЧГАРӢ تاراجگری тороч кардани чизе, бо
зӯр кашида гирифтани молу чизу чораи касе.

ТОРОЧГАШТА تاراجگشته *сифати феълии замони*
гузашта аз тороч гаштан; он ки мол ва мул-
кашро ғорат кардаанд; ҷойе, ки ғорат шуда-
аст.

ТОРОЧДИДА تاراجديده он ки молу мулкашро
ғорат карданд, торочгашта.

ТОРОЧӢ تاراجي *мансуб ба тороч; пулҳои торочӣ*
пулҳои бо роҳи ғорату тороч ба даст дарома-
да.

ТОРОЧКУНАНДА تاراجکننده торочгар, ғорат-
кунанда.

ТОРОЧШУДА تاراجشده толоншуда, ғоратшуда.

ТОРС تارس *тақлиди овози* садои кафидан ва
таркидани чизе, якбора кафида роғ–роғ
шудани чизе; **торс-торс** роғ–роғ, кафида роғ–
роғ шудани чизе.

ТОРСАКӢ تارسکی зарбае, ки бо кафи даст ба
рӯи касе зада шавад, шаппотӣ; **торсакии обдор**
шаппотии саҳт; **торсакӣ задан (фуровардан)** ба
рӯи касе бо кафи даст шаппотӣ задан.

ТОРТАНАК تارتنگ анкабут.

ТОРТАНАНДА تارتنگنده тор кашидан, танандаи
тор.

ТОРТАНӢ تارتني тор танидан.

ТОРТУҚ т. تارتوق *кҳн., тағр.* он чи зердаст ба
забардаст тақдим мекард, пешкаш, ҳадя;

тортуқ кардан пешкаш кардан, ҳада тақдим кардан.

ТОРУМ طارم хонаи чӯбини тоқдор, хиргоҳ, шипанг.

ТОРУМОР تارومار пароканда, аз ҳам пошидашуда, зерузабаршуда; несту нобуд; **торумор кардан** аз ҳам пошидан, несту нобуд кардан; **торумор гардидан (шудан)** зеру забар шудан, несту нобуд гардидан.

ТОРФ олм. تارف қабати ғафси боқимондаи растаниҳои нимпӯсида дар ботлоқзор, ки барои пору, сӯзишворӣ истифода мешавад.

ТОРФДОР تارفدار ҷойе, ки торфи зиёд дорад.

ТОРФЗОР تارفزار ниг. **торфдор**.

ТОРФӢ تارفى мансуб ба **торф**; аз торф тайёршуда.

ТОРФКАНӢ تارفكنى кандани торф барои сӯзишворӣ ё пору.

ТОС I طاس навъи матои ҷилдор.

ТОС II طاس лаган, тағораи мисӣ ё биринҷӣ, коса; ташт.

ТОС III طاس бемӯ, мӯяш рехта; **сари тос** сари бемӯ, сартос, кал.

ТОС IV تاس кит. қубба ва овезаҳое, ки ба нӯги найза ё парчам овехта мешавад.

ТОС V طاس//تاس кит. мӯҳраи нард.

ТОС VI تاس ниг. **тоса I**.

ТОСА I تاسе бемории саръ; **тоса гирифта** пайдо шудани бемории саръ.

ТОСА II تاسе андӯх, малол, нороҳатӣ, нотинҷӣ; изтироб, беқарорӣ.

ТОСАЗАДА تاسزده мубталои бемории тоса, гирифтори бемории тоса.

ТОСБОЗ طاسباز шӯъбадабоз.

ТОСБОЗӢ طاسبازى шӯъбадабозӣ.

ТОСИДА а. تاسيده 1. пӯсида, буйгирифта. 2. хаставу ташна, кӯфта, дилгир.

ТОСИДАН تاسيدن 1. пӯсидан. 2. музтарибу андӯхнок будан; ғамноку дилгир будан; хаставу кӯфта будан. 3. пай дар пай нафас кашидан.

ТОСИНФӢ تاصنفى томақтабӣ.

ТОСИШ تاسش пӯсиш.

ТОСӢ طاسى сартосӣ, бемӯӣ, калӣ.

ТОСКУЛОҲ طاس كلاه кӯлоҳи филизӣ, ки барои аз зарба нигоҳ доштани сар мепӯшанд, *каска*.

ТОСМОҲӢ تاسماهى навъи моҳӣ.

ТОССАР طاسسر он ки сараш мӯ надорад.

ТОССАРӢ طاسسرى сари бе мӯӣ доштан, калӣ, бемӯӣ.

ТОТ تات *гуфт.*, *шакли кӯтоҳшудаи тоат*; то ба ту; то туро.

ТОТ تات номи яке аз қавмҳои эронинажод.

ТОТАЛИТАРӢ تاتليتارى тоталиторӣ, томравой, яккасолоӣ.

ТОТӢ تانى мансуб ба **тот**: **забони тотӣ** як шоҳаи забонҳои эронӣ.

ТОТОР تاتار 1. халқе ки забонаш мансуб ба гурӯҳи забонҳои туркӣ аст ва қисми асосии аҳолии Тотористонро ташкил медиҳад. 2. *кит.* муғул.

ТОТОРӢ تاتارى мансуб ба **тотор**.

ТОТУ تاتو аспӣ майдаҷуссаи кӯтоҳқад; ёбу.

ТОТУЛА تاتوله *бот.* 1. гиёҳи баландсоқаи калонбарги захрдор. 2. *ниг.* **тотура**.

ТОТУРА تاتوره *кит.* банде, ки бо он дасту пои чорпоён, махсусан асп ва хачирро мебанданд; \diamond **тотура ба ҳаво пошидан** чизи диданиро на-дидан ва фаҳмиданиро нафаҳмидан.

ТОУН а. طاعون *тиб.* бемории хеле сирояткунанда, навъи вабо.

ТОУНЗАДА طاعونزده он ки мубталои касалии тоун шудааст.

ТОУНӢ طاعونى мансуб ба **тоун**.

ТОФТА تافته 1. *сифати феълии замони гузашта* аз феъли **тофтан**. 2. навъи матои маҳини абре-шимӣ.

ТОФТАБАНД تافتهبند банди тофта.

ТОФТАБАНДӢ تافتهبندى мансуб ба **тофтабанд**; тофтабанд тофтан.

ТОФТАН I تافتن тоб додан, печидан, ресидан; гардондан; **сар (гардан) тофтан** сар печидан,

нофармонӣ (саркашӣ) кардан; **рӯ тофтан** а) рӯй гардонидан, рӯйро ба сӯи дигар гардондан; б) рӯйгардон шудан, нигаристан нахостан; нафрат кардан.

ТОФТАН **П** تافتن 1. тобидан, дурахшидан, барафрӯхтан, рушноӣ афкандан, партав андохтан. 2. гарм кардан; **бахт тофтан** омад кардани бахт, рӯ овардани хушбахтӣ; **хушаш тобад...** майл кунад..., дилаш хоҳад...

ТОХТ تاخت 1. дав, рафтори тез; тозиш, давиш. 2. ҳамла овардан бар касе ё ба ҷое бо қасди ҷанг ё толону тороч, хучум.

ТОХТА تاخته 1. давида; давонда (аспро). 2. толоншуда, торочдида; **ғуломи тохта** кҳн. одами дар вақти тохт дастгир ва ба ғуломӣ фурухта шуда.

ТОХТАН تاختن 1. давидан, ба тоз рафтан, тозондан. 2. хучум овардан, ҳамла кардан. 3. ғорат кардан, ба тороч бурдан. 4. ба суръат овардан, ба тохт овардан.

ТОХТУТОЗ تاختوتاز давутоз, даводавӣ.

ТОҲИР *а.* طاهر покӣ, покиза.

ТОҶ تاج 1. кӯлоҳи бо ҷавоҳирот зинатдодашудае, ки шоҳу амирон дар маросимҳои расмӣ ба сар мегузоштанд. 2. ҳар чизи тоҷмонанд; **тоҷи сар** бузург, иззатманд, киромӣ (*дар мавриди ҳурмат ба касе гуфта мешавад*); **тоҷи сар кардан касеро**; бузург доштан, ҳурмат кардан касеро **тоҷи хурӯс** а) як порча гӯшти сурх, ки дар сари хурӯсхост; б) номи гули сурхи машҳур; **тоҷу тахт** подшоҳӣ, ҳукмравой, салтанат, соҳиби тоҷ; **тоҷи бузургӣ** киноя аз мартабаи подшоҳӣ; **тоҷи зар** тоҷе, ки шоҳон ба сифати тӯҳфа ба сарлашкарон медоданд. 3. *мач.* сар, сардор, пешвои баргузида.

ТОҶВАР تاج‌ور тоҷдор, подшоҳ.

ТОҶВАРӢ تاج‌وری тоҷдорӣ, подшоҳӣ, шоҳӣ, соҳибтоҷ будан.

ТОҶГУЗОРӢ تاج‌گزاري маросими маҳсуси тоҷ ба сар ниҳодани подшоҳон.

ТОҶГУЛ تاج‌گل чанбари гул, ки барои эҳтиром бар сари касе гузоранд.

ТОҶДОР تاج‌دار он ки тоҷ бар сар дорад, подшоҳ.

ТОҶИК تاجیک 1. номи яке аз қадимитарини халқҳои Осиё, ки дар рушду такмили илму

фарҳанги умумибашарӣ саҳми сазовор гузоштааст, тозак, тозик, тожик. 2. халқи таҳҷоии тамаддунофари Осиёи Марказӣ, ки кишвари Тоҷикистон бо номи он номгузорӣ шудааст. 3. *таър.* ғайритурк, он ки турку муғул набошад; турку тоҷик. 4. *таър.* ғайриараб, ғайритозӣ; тоҷику тозӣ. 5. *таър.* умуман эронӣ, мардуми форсизабон. 6. *мач.* тоҷдор, тоҷвар, соҳибтоҷ. 7. *таър., мач.* озода, озодаманиш. 8. *нав.* он чи сохта ва парвардаи зеҳни тоҷикон аст: **адабиёти тоҷик, фарҳанги тоҷик, санъати тоҷик, ҳунари тоҷик; ниг. тоҷикӣ** 1.

ТОҶИКЗАБОН تاجیک‌زبان он ки забони тоҷикӣ забони модарии ӯст.

ТОҶИКИДОН تاجیکی‌دان он ки забони тоҷикиро медонад, он ки забони тоҷикиро мефаҳмад ва ба он гап мезанад.

ТОҶИКИСТОНӢ تاجیکستانӣ *мансуб ба Тоҷикистон*; бошанда ва сокини Ҷумҳурии Тоҷикистон.

ТОҶИКӢ تاجیکی 1. *мансуб ба тоҷик*: **ҷомаи тоҷикӣ**. 2. *мач.* нармӣ, ҳалимӣ, хушмуомилагӣ; *муқоб.* туркӣ.

ТОҶИКНИШИН تاجیک‌نشین кишвар, шаҳр ва ноҳияе, ки тоҷикон дар он иқомат доранд.

ТОҶИКОНА تاجیکانه *мансуб ба тоҷик*; монанди тоҷикон; **рӯйи тоҷикона** *мач.* чеҳраи ниҳоят зебои тоҷикӣ.

ТОҶИКШИНОС تاجیک‌شناس олиме, ки бо тоҷикшиносӣ машғул аст (*асосан дар ҳақиқати олимони ғайритоҷик гуфта мешавад*).

ТОҶИКШИНОСӢ تاجیک‌شناسӣ илме, ки ба омӯхтани ҳаёти сиёсӣ иқтисодӣ, таърих ва маданияти гузаштаю ҳозираи тоҷикон машғул аст.

ТОҶИР *а.* تاجر тиҷораткунанда, савдогар.

ТОҶИРӢ تاجری савдогарӣ, бозаргонӣ.

ТОҶИХУРӢС تاج‌خروس 1. гӯште, ки дар болои сари мурғ аст. 2. номи чанд навъ алафи зинатие, ки ба тоҷи хурӯс шабоҳат доранд.

ТОҶИЛМУЛУК تاج‌الملوک//تاج‌الملک гиёҳи алафӣ, зинатӣ ва коштанӣ ё худрӯй.

ТОҶҲОҲ تاج‌خواه тоҷталаб, даъвогари тоҷу тахти шоҳӣ.

ТОЧХОҲӢ تاج‌خواهی тоҷталабӣ.

ТОШ تاش 1. доғи сурхест, ки бар рӯи одам пайдо мешавад. 2. *гуфт.*, *шакли кӯтоҳишудаи тоаш*; то ба ӯ, то ӯро (*ба охири исмҳо ҳамроҳ шуда ҳамроҳиро мефаҳмонад*). 3. унвони амирони турк.

ТРАЕКТОРИЯ лот. ترکتاریه 1. роҳи ҳаракати ягон ҷисм ё нукта. 2. хати парвози тир.

ТРАКТОР англ. ترکتار мошини худгард барои кор дар соҳаҳои гуногуни кишоварзӣ (*мас., кашидани мошинҳои гуногун, ҳамвор кардан, кофтан ва ғ.*).

ТРАКТОРРОН ترکتاران ронандаи трактор.

ТРАКТОРРОНӢ ترکتارانӣ рондани трактор.

ТРАКТОРСОЗӢ ترکتارسازی сохтану дуруст кардани трактор.

ТРАНЗИТ лот. ترنزیت ҳамлу нақли мусофирон, мол ва васоили нақлиёт аз як мамлакат ба мамлақати дигар аз дохили кишваре, ки дар байн воқеъ аст, гузар.

ТРАНЗИТӢ ترنزیتی мансуб ба транзит.

ТРАНСКРИПСИЯ лот. ترنسکرіпسیе зби. ҳарф ё ишораҳои махсус барои ифодаи нозуқиҳои тарзи талаффузи садоҳои забонҳо ва лаҳҷаҳо, овонависӣ, овонавишт.

ТРАНСФОРМАТОР лот. ترنسфарматар дастгоҳ (аппарат) барои зиёд ё кам кардани шиддати қувваи барқ.

ТРАПЕТСИЯ ю. ترپتسیе трапетсия, мунҳариф, чоркунҷае, ки ду тарафаш байни худ мутавазӣ ва ду тарафи дигараш ғайримутавазӣ мебошанд.

ТРАХОМА а. ترخامه дарди гузаранда ва кашолёбанда дар пилҳои чашм.

ТРИАДА ю. تری‌آده сегона.

ТРИБУНА лот. تریبونه минбар, минбари суҳанварон.

ТРИБУНАЛ лот. تریبونل маҳкамаи олии қазой (судӣ): **трибунали ҳарбӣ** суди ҳарбӣ.

ТРИГОНОМЕТРИЯ ю. تریگانامتریе як қисми ҳандаса, боби таносуби тарафҳо ва кунҷҳо (зовияҳои секунҷа); мусалласот.

ТРИКО фр. تریکا 1. як навъ матои пашмин. 2.

либоси махсуси ҳунарварон ва варзишгарон.

ТРИКОТАЖ фр. تریکاتژ матои бо мошин бофташуда ва либосҳое, ки аз ин қабил матоъ дӯхта шудаанд, матои кашбофт, кашбоф.

ТРИКОТАЖБОФӢ تریکاتژبافی истехсоли матоъҳои бофтаи мошинӣ; корхонаи кашбофӣ.

ТРИОД ю. تریاد лампаи электронии сеелектродӣ.

ТРИПСИН ю. تریپсін анат. ферменти ҳозима.

ТРИТИЙ лот. تریتی хим. унсури химиявӣ, изотопи ҳидроген.

ТРИФТОНГ ю. تریفتانگ зби. як шуда омадани се овози садонок дар як ҳиҷо.

ТРОЛЛЕЙБУС англ. ترالیбус нақлиёти дохилишаҳрӣ, ки бо қувваи барқ кор мекунад; автобуси барқӣ.

ТРОЛЛЕЙБУСРОН ترالیبوسران ронандаи троллейбус.

ТРОМБОН ит. ترامبان як навъи карнаи мисӣ.

ТРОМБОННАВОЗ ترامبان‌نواز навозандаи тромбон (карнай).

ТРОПИКӢ تراپیکӣ минтақаи гармсёр.

ТРОПОСФЕРА ю. تراپاسفیре қабати поёнии ҳаво.

ТУ چонишини шахси дуҷуми танҳо; **ту (ту-ту)** **гуфтан** ба касе «ту» гуфта муроҷиат кардан; касеро писанд ва эҳтиром накардан.

ТУБАК توبک 1. зарфи сафолине, ки гулҳои хонагиро дар он парвариш медиҳанд, гулдон; **тубаки гул**. 2. зарфи махсус барои шошаи кӯдакон дар ғаҳвора.

ТУБО//ТУБӢ а. طوبی ниг. **тӯбо**.

ТУБОН توبان кит. шалвори махсуси чармӣ, ки гӯштингирон дар вақти варзиш мепошанд.

ТУВАРА تواره ниг. **тавора**.

ТУГМА تگمه 1. пулаки устухонӣ, филизӣ ва ғ. барои ба ҳам бастанӣ гиребон, барои либос ва чизҳои дигар истифода мешавад. 2. пахшаки махсус барои пайвастанӣ қувваи барқ ба нуктаи даркорӣ (*мас., ба чароғ, занг ва ғ.*).

ТУГМАБАНД تگمه‌بند бо тугма бастан.

ТУГМАДОР تگمه‌دار дорои тугма.

ТУГУН *т.* تگن *гуфт.* 1. гирех. 2. бўгча, бастан рӯмол *ва г.*; **тугун кардан** гирех задан, баста (печонда) мондан; (чизеро); чамъ ва захира карда мондан.

ТУГУНЧА تگنچه *гуфт.* бўгчаи хурд, бастан хурд.

ТУГУНЧАК تگنچک *ниг.* **тугунча.**

ТУҒ I طوغ *мӯи думи асп, ки ба нӯги чӯби байрак мебастанд; байрак.*

ТУҒ II *т.* توغ 1. гиёҳи алафӣ ва худрӯй, ки баргҳои байзавии хордор дорад; тӯғ. 2. дарах-тест, ки ҳезуми он муддати дароз месӯзад.

ТУҒАК توغک *байракча.*

ТУҒБАРДОР توغبردار *байракбардор.*

ТУҒЁН توغیان 1. аз андоза берун баромадан, аз ҳадди худ таҷовуз кардан. 2. аз ҳад зиёд боло омадани оби дарё, обхез. 3. *мач.* нофармонбардорӣ, саркашӣ, шӯриш, қиём; **туғён кардан** а) аз ҳад зиёд боло омадани оби дарё; б) шӯридан.

ТУҒРО *т.* طغرا 1. *таър.* гулхате, ки аз ҳарфҳои аввали ном ва лақаби шоҳ дар сари фармонҳои шоҳон навишта мешуд; *мач.* фармони шоҳ. 2. навъе аз хатти насх.

ТУҒРОКАШ طغراکش он ки ба хатти туғро менависад; туғронавис.

ТУҒРОНАВИС طغراناويس *ниг.* **туғрокаш.**

ТУК تک *кит.* 1. нӯли паранда. 2. нӯги корд, ханҷар.

ТУҚАЙЗОР *т.* طوقيزار *гуфт.* бешазор, ҷангалзор; буттазор, найзор

ТУЛАК تولک *резииши пари парандагон, пари худро иваз кардани парандагон; тулак кардан* пар рехтани парандаҳо.

ТУЛАНГ تلنگ *кит.* орзу; эҳтиёҷ, ниёз, зарурат.

ТУЛУМ تلم *гуфт.* зарфи чармине, ки дар он об, равған, шинӣ *ва г.* нигоҳ медоранд, хик, машк; **ангури тулум** донаи ангури дарунаш мулоим ва вайроншуда.

ТУЛҶ *а.* طلوع баромадани офтоб ё ситора; зоҳир ва намоён шудани чизе; **тулҷ кардан** баромадан, зоҳир шудан; **тулҷи субҳ** сар шудани саҳар.

ТУЛҶКУНАНДА طلوع کننده бароянда.

ТУЛҶОР تلفار 1. асп тунди камқувват. 2. *мач.* одами ношуд, ноӯҳдабаро. 3. *мач.* бачаи нозуки нозпарвард барои шахсони наздикаш.

ТУМАН I تومن бухоре, ки дар ҳавои боронӣ ва рутубатнок пайдо шуда, ҳаворо тира мекунад, ҳавои ғайришаффофи пур аз буғҳои об ва олуда бо гард.

ТУМАН//ТУМОН II *т.* تومن//تومان воҳиди ҳудуди тақсимои маъмури дар Бухорои амирӣ, музофот, ноҳия; **тумани Шофирком, тумани Вобканд.**

ТУМАНОЛУД تمن آلود олудаи дуд, олудаи ҷангу ғубор.

ТУМТАРОҚ طمطراق *гуфт.* бо карру фар, бо шукӯху дабдаба; печида ва муғлақ; **суханҳои тумтароқ.**

ТУМШУҚ *т.* تمشق *гуфт.* гирдогирди даҳони ҳайвоноти чорпо; фук, пуз, қисми поёни манах; **тумшук кардан** бар касе; **тумшукаш овезон** *мач.* ранчидахотир, гирифташӯй, дилгир.

ТУМШУҚБАНД تمشقبند *гуфт.* тӯри аз сим ё тасма бофташудае, ки ба даҳони сағ ва ҳайвоноти дигар мебанданд, то касеро нагазад; даҳонбанд, фукбанд.

ТУНБОН تنبان эзор, шалвор.

ТУНГ تنگ кӯза, кӯзаи об, зарфи шишагин бо гардани танги дароз барои об, шароб *ва г.*

ТУНД تند 1. тез, башиддат, бошитоб. 2. мазаи тез, таъми тезу сӯзон (*мас., мазаи мурч*); **боди тунд** боди саҳт, боди бошиддат вазанда; **мичози тунд** *мач.* табиати зуд асабонӣ ва хашмгиншаванда, хулқи тез; **тунд шудан** талхмаза шудан (*мас., бо зиёдии мурч ва г.*); **тезу тунд** бо шиддат; **тунд шудан** (**тунду тез шудан**) *бо касе* муомилаи дурушт кардан; ба ҷаҳл омада гапи саҳт задан ба касе; бо қаҳру хашм гап задан; **тунди халахӯр** одами зудранҷи бадҷаҳл, гапнодаро, бадзабони зудхашм. 3. *мач.* хашмгин, ғазабнок. 4. *мач.* саҳт, бошиддат. 5. *мач.* фароз чарми рост буридашуда. 6. *мач.* талх, тезтаъм, сӯзон.

ТУНДА تنده муғчаи дарахт.

ТУНДАК تندک тезак.

ТУНДАР//ТУНДУР تندر гурриши абр, раъд.
ТУНДБОД تذبذب боди саҳти башиддат; гирдбод.
ТУНДБЎ تذببو бўи тунд.
ТУНДГАП تندگپ бадгап, сахтгап.
ТУНДГАПӢ تندگپي бадгапӢ.
ТУНДЗЕХН تندذهن зеҳни тез.
ТУНДЗАБОН تندزبان сахтгап, бадгап, дурушт-гӯй, теззабон.
ТУНДИДАН I تندیدن сабзидан, мугча бастан.
ТУНДИДАН II تندیدن тезӣ кардан, оташин шудан, хашмгин шудан.
ТУНДӢ تندی 1. тезӣ, шиддат, ҳиддат, суръат; тезӣ дар таъм ва маза.
ТУНДМАЗА تندمزه ҳар чизе, ки мазаи он тунд мебошад, тезмаза.
ТУНДНАВИС تندنویس он ки тез менависад, касе, ки ҷараёни ҷаласаеро менависад.
ТУНДНАВИСӢ تندنویسی тез навиштан, тезнависӢ, амали тундनावис.
ТУНДМИҶОЗ تندمجاز бадхӯ, хашмгин, бадзабон, бадрафтор, бадфеъл.
ТУНДМИҶОЗӢ تندمجازی бадрафторӣ, хашмгинӣ, бадфеълӣ, оташинӣ.
ТУНДПАРВОЗ تندپرواز тезпарвоз, ба шитоб ва тез парвозкунанда.
ТУНДРАВ تندرو он ки тез роҳ меравад; тезрав, тезтак; муқоб. **танграв, кундрав**.
ТУНДРАВӢ تندروی тез рафтан, якравӣ.
ТУНДРАФТОР تندرftar 1. бадрафтор, бадмуомила, дағал дар муомила бо касон (*нисбат ба одам*). 2. тезгард (асп).
ТУНДРАФТОРӢ تندرftاری бадмуомила будан, рафтори бад доштан, бадрафторӣ.
ТУНДРОӢ تندرایی кит. беандешагӣ, саросемакорӣ.
ТУНДРОӢ تندروی беандеша, саросемакор, рафтори беандеша, муносибати саросеманок.
ТУНДРӢ (Ӣ) تندروی туршрӯӣ.
ТУНДТОЗ تندتاز он ки тез метозад, тезрав, тезрафтор.

ТУНДУР تندر ниг. **тундар**.
ТУНДФЕӢЛ تندفعل ҳислати бад, тез доштан, бадхӯ, тундхӯ.
ТУНДФЕӢЛӢ تندفعلي феъли тунд доштан.
ТУНДХАШМӢ تندخشمӣ бадҷаҳлӣ, бадҷаҳрӣ.
ТУНДХЕЗ تندخیز тундрав, ба суръат ва бошитоб ҷаҳанда.
ТУНДХУЛҚ تندخلق хулқи бад, бадхулқ, бадхулқӣ.
ТУНДХУЛҚӢ تندخلقӣ хӯи бад доштан, тундхулқ будан.
ТУНДХӢ (Ӣ) تندخوی бадхулқ, оташмизоч, тезхашм.
ТУНДХӢӢ تندخویی бадҷаҳлӣ, тезхашмӣ, бадхулқӣ.
ТУНЕЛ англ. تئل нақб, долони дар зери замин ва ё аз байни кӯҳҳо қанда ва махсусан таҷҳизонидашуда барои гузариши қатори роҳи оҳан, роҳи автомобилӣ, оби иншоотҳои обрасонӣ ва ғ.
ТУНЕЛСОЗ تنلساز он ки дар сохтмони роҳи зеризаминӣ иштирок менамояд.
ТУНЕЛСОЗӢ تنلسازی мансуб ба сохтани роҳи зеризаминӣ.
ТУНТОБ تونتاب кит. касе, ки дар оташдони ҳаммом оташ меафрӯзад, гулаҳӣ.
ТУНӢ تونی кит. 1. гулханӣ, гулхантоб, гулаҳӣ. 2. айёр, дузд.
ТУНУК تنک 1. паҳни нозук, маҳин, латиф; муқоб. **ғафс; нони тунук** нони паҳни нозук. 2. сирак; кам, андак; муқоб. **анбӯҳ ва гулӣ; хоби тунук** муқоб. **хоби саҳт; шӯрбои тунук** шӯрбои суяқ (рақик), муқоб. **ғализ**.
ТУНУКА تنکه оҳани паҳну тунуки varaқ – varaқ, ки бо он бомҳоро мепӯшанд ва асбоби анҷоми гуногун месозанд.
ТУНУКАГӢ تنکگی аз тунук сохташуда.
ТУНУКАКОРӢ تنکه کاری бо тунука пӯшонида.
ТУНУКАПОРА تنکه پاره пораи тунука.
ТУНУКАПӢШ تنکه پوش бо тунука пӯшонидашуда.

ТУНУКАСОЗ تنکەساز он ки аз тунука асбобҳои гуногун месозад.

ТУНУКАСОЗӢ تنکەسازӣ амал ва шуғли тунука-соз, устохонаи (коргоҳи) тунукасоз.

ТУНУКБИЗОАТ تنکبضاعت *кит.* камбағал, қашшоқ.

ТУНУКДИЛ تنکدل *киноя аз* раҳмдил, нармдил.

ТУНУКЗАРФ تنکظرف *кит.* 1. дорои зарфи тунук. 2. *киноя аз* камтоқат, бетоқат.

ТУНУКӢ تنکی нозукӣ, маҳинӣ, ғафсу анбӯх набудан.

ТУНУКҚАБАТ تنکقبت қабати тунук ва маҳин.

ТУНУКМАҒЗ تنکمغز *кит.*, *киноя аз* одами сабук, сабукмағз, камақл.

ТУНУКМОЯ تنکمايه *кит.* камсармоя, камбизоат, камбағал.

ТУНУКОБ تنکآб дарё, наҳр, чӯй, ки обаш зиёд нест; камумк, камоб; ҷои камоби дарё, ки аз он ҷо гузаштан мумкин аст.

ТУНУКОБА تنکآبه ҷойи камоби дарё.

ТУНУКПӢСТ تنکپوست он чи пӯсти тунук дорад: лимӯи тунукпӯст.

ТУНУКРИШ تنکريش он ки мӯи ришаш анбӯх нест, камриш.

ТУНУКРӢӢ تنکروی *кит.* шармгин, маҳҷуб.

ТУНУКРӢШНОӢ تنکروشنائی *кит.* нимравшанӣ, нимторикӣ; он чи рӯшноии кам дорад.

ТУНУКШАРОБ تنکشراب *кит.* он ки зуд маст мешавад.

ТУППА توپه *лахҷ.* угро; навъи таоми хамирӣ, ки он паҳн-паҳн бурида мешавад.

ТУППАКАШАК توپهکشک он чи бо он туппаро мекашанд.

ТУР تر калимае, ки вақти рондани сағ гуфта мешавад.

ТУРБ ترب решаи хӯрокии сабзаи полизӣ, ки маза ва бӯи тунд дорад.

ТУРБАТ ا. ترب 1. хок. 2. *мач.* қабр, гӯр.

ТУРБАТХОНА تربتخانه хонаи охират.

ТУРБИНА *фр.* تربينه муҳаррики паррадор, ки дар он қувваи буғ, газ ё оби равон ба қувваи механикӣ табдил меёбад.

ТУРБИНАСОЗӢ تربينهسازӣ сохтани турбин.

ТУРБОГЕНЕРАТОР *фр.* ترباگنيرتار генератори барқӣ, ки бо қувваи турбинаи газ ё бухор кор мекунад.

ТУРБТАРОШ تربتراش асбоби филизӣ, ки сӯроҳҳои майда-майдаи зиёде дорад, турб, сабзӣ ва ғайраро ба он суда майда мекунад.

ТУРБЧА تربچه аз сабзавоти хӯрданӣ, турби хурд, ки сурхранг мешавад; шалғамча.

ТУРИЗМ *фр.* ترمز *ниг.* ҷаҳонгардӣ.

ТУРИСТ *фр.* تورست *ниг.* ҷаҳонгард.

ТУРК ترک халқи забонаш мансуб ба гурӯҳи забонҳои туркӣ, ки сокинони асосии Туркияро ташкил медиҳад.

ТУРКЗАБОН ترکزبان халқе ё касе, ки ба забони туркӣ гуфтугӯ мекунад.

ТУРКИДОН ترکیدان он ки забони туркиро мефаҳмад ва бо он гап мезананд.

ТУРКӢ ترکی 1. мансуб ба **турк**. 2. забони туркон. 3. *мач.* хучуми ногаҳонӣ, ғоратгарӣ, зулму ситам. 4. *мач.* тундӣ, тундхӯй.

ТУРКМАН ترکمن халқи забонаш мансуб ба гурӯҳи забонҳои туркӣ, мардуми асосии Туркменистон.

ТУРКОНА ترکانе ба мисли туркон, ба расму оини туркон, турквор.

ТУРКОНХИДЕВ ترکانخديو *кит.* шоҳи туркон.

ТУРКТОЗ ترکتاز *кит.* ба мисли туркон хучум кардан, ба ногоҳ хучум кардан, ҳамлаи ногаҳонӣ барои торочу куштор.

ТУРКЧӢШ ترکجوش *кит.* гӯшти нимпӯхта, ки хӯрдани он одати туркон аст; **туркчӯш кардан** а) гӯштро андак чӯшондан; б) *киноя аз* саросемавор ва нимкола анҷом додани коре.

ТУРКШИНОС ترکشناس он ки забону таъриху маданияти туркхоро меомӯзад.

ТУРКШИНОСӢ ترکشناسӣ як соҳаи илм, ки за-

бон, адабиёт, иқтисод, таърих ва дигар масъалаҳои халқҳои туркро таҳқиқ менамояд.

ТУРМ *ترم* пояи дар; он қисми дар, ки ба остонаю болодарӣ банд мешавад.

ТУРНА *ترنه* куланг.

ТУРНАҚАТОР *ترنه‌قطار* *мач.* сафкашида, қаторшуда, паси ҳам.

ТУРОБ *а.* *تراب* хок; замин; **хоку туроб кардан** несту нобуд (помолу маҳв) кардан; **хоку туроб шудан** тамоман несту нобуд шудан.

ТУРОНӢ *تورانی* *мансуб ба тур;* аҳли Турон.

ТУРРА *طره* 1. фаши салла. 2. дастаи мӯи тобида дар канори пешонӣ, зулф; **турраи сунбул** хӯшаи сунбул; *мач.* зулфи маҳбуба

ТУРС I *ترس* *кит.* маҳкам, саҳт, устувор.

ТУРС II *ترس* *кит.* сипар.

ТУРУНЧ *ترنج* 1. мевае аз чинси лиму ва афлесун. 2. *мач.* занаҳдон, занаҳдони ёр.

ТУРУШ *ترش* *ниг.* *турш.*

ТУРФА *а.* *طرفه* чизи тоза, нав; аҷиб, хушоянд, шигифтовар; камёб.

ТУРШ//ТУРУШ *ترش* он чи мазаи лиму ё сирко дорад; **турш кардан рӯй (пешона)-ро** пешонӣ ва рӯйро пурчин кардан ба аломати норизой ё ғазаб.

ТУРШАК *ترشک* навъи ғӯлинг.

ТУРШИДАН *ترشیدن* турш шудан, туршӣ пайдо кардан; туршида вайрон шудан (*мас., шир*).

ТУРШӢ *ترشی* 1. ҳолати чизи турш, сиркодори. 2. сабзавоти ба сирко хобонидашуда; **туршии меъда** дараҷаи турш будани (оби) меъда; сӯзиши меъда.

ТУРШМАЗА *ترشمزه* он чи таъми турш дорад.

ТУРШМОНАНД *ترشمانند* ба сони турш, дорои мазаи турш.

ТУРШОН(И)ДАН *ترشانیدن//ترشانیدن* турш кардан, ба ҳоли туршӣ расондан.

ТУРШРӢ(Ӣ) *ترشروی(ی)* он ки рӯи пурчин дорад; бадқавоқ, тирарӯй.

ТУРШРӢӢНА *ترشرویانه* тирарӯёна.

ТУРШРӢӢ *ترشروی* бадқавоқӣ, тирарӯй, тундхӯй.

ТУТ *توت* дарахти машҳур, ки баргаш ғизои кирми пилла аст ва меваи ширини он хӯрданист; **тути балхӣ** тути калон – калони сершираи ширин; **тути марворид** тути майда–майдаи сафеди ширин; **тути хасак** тути ёбӣ, тути бепайванди камшира ва фач; **тут барин рехтан** якбора ва паёпай афтодан, кушта шудан (*мас., аз тирборон*).

ТУТАНЧИР *توتانچیر* анҷири тутмонанд.

ТУТАФШОНӢ *توتافشانی* шохи дарахти тутро тақонда ба рӯи боғчома резондани донаҳои пухтаи он.

ТУТЗОР *توتزار* ҷои анбӯҳии дарахтони тут, тутистон.

ТУТИЛА *توتيله* он ки вақти гап задан забонаш гирифта ҳарфхоро дуруст талаффуз карда наметавонад; он ки забонаш лакнат дорад; алкан, кундзабон, сақав.

ТУТИЛАГӢ *توتیلگی* тутила будан, гирифтани забон, кундзабонӣ.

ТУТМАВИЗ *توت‌مویز* донаҳои хушк кардашудаи тут.

ТУТПАЗ(Ӣ) *توت‌پز(ی)* мавсими пухтани тут.

ТУТПАРВАРӢ *توت‌پروری* парвариши дарахтони тут барои ҳуроки кирми пилла.

ТУТХӢРӢ *توت‌خوری* меваи тутро хӯрдан; **ба тутхӯрӣ баромадан** ба сайри тутзор баромадан бо мақсади чида хӯрдани тут.

ТУТШИНОНӢ *توت‌شنانی* амали шинондани ниҳоли тут.

ТУФ *تف* оби даҳон, оби даҳон, ки аз даҳон берун андозанд; **туфи лаънат** ба аломати нафрин ва изҳори танаффури оби даҳон андохтан ба касе; **туф кардан (ба рӯи касе)** изҳори нафрат кардан; **туф бар ту!** лаънат бод бар ту!.

ТУФАЙЛ *а.* *طفيل* 1. аз (ба) **туфайли...** дар сояи..., ба сабаби..., барои..., аз боиси..., ба воситаи... 2. меҳмони ноҳонда, меҳмоне, ки бо меҳмони хонда омадааст; *мач.* муфтхӯр.

ТУФАЙЛИХӢР *توفیلی‌خور* муфтхӯр.

ТУФАЙЛӢ طفیلی 1. ноҳонда, ногаҳонӣ омада. 2. *мач.* муфтхӯр; **меҳмони туфайлӣ** он ки бе даъват ба дигарон ҳамроҳ шуда ба меҳмонӣ омадааст.

ТУФАНГ تفنگ милтиқ.

ТУФАҶДОР تفنگدار он ки милтиқ ба даст ё ба дӯш дорад; соҳиби милтиқ.

ТУФАҶПАРОНӢ تفنگپرانی тир ҳолӣ кардан.

ТУФАҶСОЗ تفنگساز милтиқсоз.

ТУФАҶЧА تفنگچه таппонча.

ТУФДОН تفدان зарфи махсус барои андохтани оби даҳон, балғам *ва ғ.*

ТУФУЛИЯТ ا. تفولیت тифлӣ, кӯдакӣ, бачагӣ.

ТУХМ تخم 1. донаи наботот, ки кошта мешавад. 2. байзаи мокиён ва парандагони дигар; **аз тухм баромадан** тухмро шикаста баромадани чӯча; **тухми чизеро нест кардан (кандан)** бунёди чизеро барандохтан, асли чизеро нест кардан, чизеро тамоман нест кардан; донаи гиёҳи рӯяндаеро коштан; **тухм пахш кардан а)** ба рӯи тухм (байза) хобидани мурғон; б) *мач.* муддати дароз аз хона набаромадан; **тухми чизеро коштан** бунёд гузоштан ба коре ё чизе; **тухми нимдунбул** тухми нимпухтаи сахтношуда. 3. *мач.* нутфа, манӣ; асл, наҷод.

ТУХМА تخمه чанин; насаб, наҷод.

ТУХМБИРӢ تخم بريان дар равған бирён кардани тухм (байза).

ТУХМБОЗӢ تخم بازی бозӣ кардан бо байзаи пухтаи мурғ, бозӣ ба воситаи ба ҳам задани нӯги ду тухм аз тарафи ду ҳариф то шикастани яке аз тухмҳо.

ТУХМГУЗОРӢ تخم گزاری: **айёми тухмгузорӣ** мавсими барои чӯчабарорӣ тухм мондани паранда ва мурғон.

ТУХМДОН تخم دان узве, ки чанини чонварон ва растаниҳо дар дохили он нашъунамо мекунад; қисми узви чинсии занон (модина), ки ҳучайратухм дар он ба вучуд меояд.

ТУХМЗО تخمزا мурғе ё парандае, ки тухм мекунад.

ТУХМЗОӢ تخم زائی зотидани тухм, тухм кардан.

ТУХМИКОР تخمی کار он ки тухм мепошад, деҳқон, барзгар.

ТУХМИКОРӢ تخمی کاری *мансуб ба тухм.*

ТУХМИПАРВАР تخمی پرور хочагии ба таври махсус ба кишт омодакунандаи донаҳои тухмӣ.

ТУХМИПАРВАРӢ تخمی پروری *мансуб ба парваридани тухм*

ТУХМӢ تخمی ғалла ё пунбадонаи махсус барои кишт ҷудо шуда.

ТУХММОНӢ تخم مانی тухмгузорӣ; **тухммонии моҳиён** барои давом додани насл тухм гузоштани моҳиён.

ТУХММУҶЧА تخم مغه چا чанини тухм.

ТУХМПАРТОӢ تخم پرتائی партофтани тухм.

ТУХМПОШАК تخم پاشک мошин барои пошидан (киштани дона).

ТУХМПОШӢ تخم پاشی афшонидани тухм (базр) дар кишт, зироат.

ТУХМХУҶАЙРА تخم هجيره хучайратухм.

ТУХМҶАНГ تخم جنگ *ниг.* тухмбозӣ.

ТУХМШАКЛ تخم شکل *ҳанд.* байзавӣ, эллипсӣ (*яке аз шаклҳои ҳандасӣ*).

ТУҶАФ ا. تحف ч. тӯхфа.

ТУҶҚОР تجار ч. тоҷир.

ТУШ توش 1. тӯша. 2. қувва, қудрат.

ТУШБЕРА توشبیره гӯшти кӯфтаи ба хабири тунуки чоркунҷаи майда буридашудаи ба тарзи махсусе печондашуда, ки дар об чӯшонда пухта меҳӯранд, чӯшбара; **тушбераро хом шумурдан** ҳаёли хом шумурдан, кореро сахл шумурдан, бемулоҳизагӣ кардан; **ғараз аз тушбера гӯшт хӯрдан аст** василаҳои гуногун баҳонаеанд барои ба даст овардани мақсади асосӣ.

ТУШБЕРАГИРАК توشبیره گیرک асбобе, ки бо он тушберара мегиранд.

Тӯ I تُو *кит.* 1. қабат, ло; **тӯ ба тӯ** қабат ба қабат, печ дар печ, дарун ба дарун. 2. дарун, дохил, андарун.

ТҮ II *то* кит. саршир, қаймоқ.

ТҮБ I *توب* гуфт. 1. гурӯҳ, даста, издиҳом. 2. ғарам, ғун, чош; **тӯб кардан** чамъ кардан; ғарам (ғун) кардан; **тӯб шудан** чамъ шудан; ғарам (ғун шудан).

ТҮБ II *توب* бастаи чизе, даста (*мас., матои либосворӣ*); **тӯб-тӯб** даста-даста, тӯда-тӯда.

ТҮБ III *توب* ҳаппак (*асбоби бозӣ*); **тӯби футбол**.

ТҮББОЗӢ *توببازی* бозӣ бо тӯб.

ТҮБӢ *а.* *طوبى* дарахти серсоияи афсонавӣ дар ҷаннат, ки гӯё меваҳои гуногун ва хушбӯй доштааст.

ТҮБО *طوبى* ниг. **тубӣ**.

ТҮБРА *توبره* 1. тӯрба, емхалта, халтае, ки ба он коҳу алафу чав мегиранд ва бар сари асп, хар *ва ғ.* меовезанд. 2. халта, халтаи бенавоён.

ТҮБСАДА *توبسده* навъе аз дарахти сада, ки намуди даврашакл дорад.

ТҮБЧА *توبچه* шакли *тасғири* **тӯб**, тӯби хурд.

ТҮҒ *توغ* ниг. **туғ**.

ТҮҒРӢ *т.* *توغرى* гуфт. рост, дуруст; **тӯғрӣ омадан** мувофиқ ва баробар воқеъ шудан.

ТҮДА *توده* 1. ҳар чизе, ки болои ҳам рехта тӯб карда шуда бошад, анбӯҳ, ғарам. 2. тал, пушта.

ТҮДАБАРГ *تودهبرگ* баргтӯда.

ТҮДАБОЗ *تودهباز* ҳизббоз, гурӯҳбоз.

ТҮДАБОЗӢ *تودهبازی* ҳизббозӣ.

ТҮДАГУЛ *تودهگل* тӯдаи гулҳо.

ТҮДАКАШ *تودهکش* аз паси худ баранда.

ТҮДАСИТОРА *تودهستاره* чамъи ситораҳо.

ТҮЁНА *طويانه* ҳадяи тӯй.

ТҮӢ *т.* *طوى* *توى* чашн, ид: **тӯйи арусӣ**, **тӯйи хатна**.

ТҮӢГАРДӢ *توىگردى* тӯй ба тӯй гаштан.

ТҮӢФУРОРӢ *توىفرارى* арӯсфурорӣ.

ТҮӢХАБАР *توىخبر* он ки ба тӯй хабар мекунад.

ТҮӢХОНА *توىخانه* хонаи тӯйдор.

ТҮӢХӢР *توىخور* иштирокдори тӯй.

ТҮӢЧА *توىچه* тӯи хурд.

ТҮӢЗ *توز* кит. пӯсти дарахти сахт, ки бар камон, зини асп *ва ғ.* мепечонданд.

ТҮӢЗИДАН *توزيدن* 1. андӯхтан, чамъ кардан. 2. тороч кардан, тала кардан.

ТҮҚАЙЗОР *طوقيزار* гуфт. бешазор, ҷангалзор.

ТУҚСАБО *т.* *توقسبا* таър. яке аз мансабҳои олии сипоҳӣ дар аморати Бухорои давраи амири.

ТҮҚ-ТҮҚ *توق توق* тақлиди овоз садои паи ҳам задани чизи сахт. (*мас., пук*)

ТҮҚУМ *т.* *توقم* полони хар, **тӯқум кардан** (**задан**) полон гузоштан.

ТҮҚУМДӢЗ *توقمدوز* он ки тӯқум (полони хар) медӢзад.

ТҮҚУМШУЛЛУК *توقمشلك* зоол. навъи шуллуқ.

ТӢЛ I *а.* *طول* 1. дарозӣ. 2. давомнокӣ; **дар тӯли...** (сол, моҳ), дар давоми..., дар муддати..., **тӯл кашидан** дароз давом кардан, кашол ёфтан. 3. *ҷуғр.* масофа аз меридиани муайян, ки ба дараҷа (градус) муайян карда мешавад; **арз ва тӯл**.

ТӢЛ II *طول* давраи наслдиҳии умумии ғӯс-фандон, ки ба моҳи ҳамал (март-апрел) рост меояд.

ТӢЛА *а.* *طوله* ниг. **тавила**.

ТӢЛГИРӢ *طولگيري* давраи баррагирии ғӯс-фандон.

ТӢЛӢ *طولى* мансуб ба тӯл додан.

ТӢЛОНӢ *طولانى* дароз.

ТӢМОР *طومار* *д.* дуои навиштаи дар коғазӣ секунча печонида, ки ба бозу ва гардан баста ё ҷои дигари либос овехта мешавад (*барои дафъи бало ё нохушиҳои дигар*); бозубанд.

ТӢМОРШАКЛ *طومارشكل* ба шакли тӯмор сегӯша.

ТӢП *توپ* олати ҷангии дарозмили **چارхдор**, зам-

барак: **тӯпи** дурзан, **тӯпи** зиддитанкӣ.

ТҶПАНДОЗ **توبانداز** андохтани тӯп.

ТҶПАЛАНГ **توپلنگ** ғавғо, ошӯб, дарҳаму бархамӣ.

ТҶПЗАНИЙ **توپزنى** тӯппаронӣ.

ТҶППАРОНИЙ **توپپرانی** паррондани тӯп.

ТҶППИДЎЗ **توپىدوز** он ки каллапӯш медӯзад, кулохдӯз

ТҶППИЙ **توپى** *guft*. кулоҳ, каллапӯш.

ТҶПСАЛОМ **توپسلام** маросими идона, мотамӣ ё қабулу гусели меҳмонони фахрӣ бо тӯппаронии ташрифотӣ.

ТҶПСОЗӢ **توپسازى** сохтани тӯп.

ТҶПХОНА **توپخانه** 1. ҷои ниғаҳдории тӯпҳо. 2. он дастаи аскарӣ, ки бо тӯп сару кор дорад.

ТҶПЧИБОШӢ **توپچىباشى** *таър.* сардори тӯпҳо (*мансаби ҳарбӣ дар Бухорои амирӣ*).

ТҶПЧӢ **توپچى** он ки ба тӯп сару кор дорад..

ТҶР **تور** 1. бофтаи шабака (сӯроҳ-сӯроҳ) аз ресмон ё сими нозук: **тӯри моҳигирӣ**, **тӯр бофтан**.

ТҶРА **توره** *таър.* унвони валиаҳдон – фарзандони амирони Бухоро. 2. *кҳн.* унвони эҳтиромии эшонҳо. 3. *кҳн.* унвони амалдорони ҳукумати подшоҳии рус дар Туркистон. 4. *мач.* мансаб-параст, калонгир.

ТҶРАГӢ **توره گى** *гуфт.* калонгарӣ.

ТҶРБА **توربه** *ниг.* **тӯбра**.

ТҶРБОФ **تورباف** бофандаи тӯр.

ТҶРБОФӢ **توربافى** *мансуб ба тӯрбоф*; амали тӯрбоф.

ТҶРДОР **توردار** дорои тӯр.

ТҶРДЎЗӢ **توردوزى** дӯхтани тӯр.

ТҶРӢ **تورى** тӯрдор, бо тӯр сохташуда.

ТҶРКАДУ **توركدو** қафаси тағаш аз чӯбкаду сохташуда (*барои бедона*).

ТҶРСАБАД **تورسبد** сабади тӯрӣ.

ТҶРУҚ **تورق** : **аспи тӯруқ** аспӣ сурхранг.

ТҶРХАЛТА **تورخلته** халтачаи тӯрин.

ТҶРШАКЛ **تورشكل** шаклан тӯрмонанд.

ТҶС **توس** навъи сафедор.

ТҶСЗОР **توسزار** ҷое, ки тӯс бисёр дорад, дашти тӯс.

ТҶСӢ **طوسى** номи матоест, ки дар шаҳри Тӯс бофта мешавад; матои сурх ё чигарӣ.

ТҶТИБАӢН **طوطىبيان** *мач.* ширинсухан, хушзабон.

ТҶТИБУРУТ **طوطىبروت** марди мӯйлабҳояш ба боло тофташуда.

ТҶТИВОР **طوطىوار** чун тӯтӣ; **тӯтивор такрор кардан** омӯхтаи худро чун тӯтӣ такрор кардан.

ТҶТИӢ **توتيا** 1. санги сурма, ки соида ба чашм мекашанд. 2. *мач.* чизи камёб.

ТҶТӢ **طوطى** парандаи сабзранги минқорқач, ки гуфтори одамиёнро тақлид мекунад.

ТҶФАЛАНГ **توفلنگ** *ниг.* **тӯпаланг**.

ТҶФИДАН **توفيدن** *кит.* ларзидан, чунбидан.

ТҶФОН **طوفان** боди саҳт, тундбод; бўрон, обҳез, гирдоб: **тӯфони Нӯҳ**.

ТҶХТАН **توختن** *кит.* 1. ҳосил кардан, ба даст овардан, пайдо кардан. 2. пардохтан, қарзро адо кардан.

ТҶҲМАТ *а.* **теҳт** ба касе нисбат додани коре, чинояте, ки вай накардааст; бўҳтон; **тӯҳмат задан (кардан)** ба касе бўҳтон кардан, бо гумони бад касеро айбдор кардан; **ба таги тӯҳмат мондан** бо гумони бад ё ноҳақ муттаҳам шудан.

ТҶҲМАТАНГЕЗ **تهمت انگيز** бўҳтонангез.

ТҶҲМАТБОР **تهمت بار** дорои бўҳтон.

ТҶҲМАТБОФӢ **تهمت بافى** айбдор кардани бардурӯғ.

ТҶҲМАТГАР **تهمت گر** бўҳтонгар.

ТҶҲМАТГАРОНА **تهمت گرانه** ба таври айбҷӯёна.

TŪXMATZADA تهت زده бо тӯҳмат ё ноҳаққона гунаҳкор шуда.

TŪXMATĪ تهتى тӯҳматгар, бўҳтонкор.

TŪXMATOLUD تهت آلود ба тӯҳмат олуда, бадном, айбдор, беасос гунаҳгор шуда.

TŪXMATOLUDA تهت آلوده *ниг.* тӯҳматолуд.

TŪXMATOMEZ تهت آميز айбчӯёна.

TŪXMATČĪ تهمتچی *гуфт.* тӯҳматкунанда, тӯҳматгар.

TŪXFA تحفه ҳадя, баҳшиш; раҳовард, савғот.

TŪŠ توش *гуфт.* 1. сина. 2. қувват; **тану тӯш** қуввату иқтидор.

TŪŠA توشе зоди сафар, хӯрокие, ки дар сафар бо худ гиранд; захираи сафар: **тӯшаи роҳ**.

TŪŠAK توشک кӯрпачае, ки одатан ба зери ҷои хоб партоянд.

TŪŠDOR توشدار *гуфт.* 1. фарохсина (одам). 2. боқувват.

TŪȚMA ا. طعمه хӯрданӣ, таом; хӯрок, лукма; **тӯъмаи оташ шудан** сӯхта нобуд шудан.

TŪȚMAHOR طعمه خوار хӯрандаи хӯрок, хӯрокхӯр, насибахӯр.

ТЮЛЕН تيولن саги дарёӣ.

У

У ҳарфи бисту чоруми алифбои тоҷикӣ; ҳарфи у дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ дар аввали калимаҳо ба воситаи ҳарфҳои алиф (ا), айни пешдор (ع), алифу вов (و) ва айну вов (عو), дар байн ва дар охири калима бо ҳарфи вов (و) навишта мешавад, мас., умед - امید, умр - عمر, уфтодан - اوفتادن, ур - عور, нур - نور, дору - دارو.

- **У** шакли дигари ва: китобу дафтар, ману ту, обу ҳаво.

УБАЙД а. عبید кит., шакли тасғири абд; ғуломи хурд.

УБАР(А) ابر(ه) ниг. ҳубара.

УББАҲАТ а. ابهت кит. бузургӣ, шукӯҳ, шавкат, азамат.

УББОД а. عباد ч. обид.

УБНА а. ابنه кит. як навъ бемории хориш, ки дар мақъад пайдо мешавад.

УБОБ а. عباب кит. сели калон; селоб; борони сел.

УБОЛ а. اوبال гуфт. [аслаи вабол] 1. гуноҳ: **савобу убол**. 2. бечора; хору зоргашта: **бачаҳои уболу берузи**; **уболи** касе ҳайфи касе; вой бар холи касе; **уболи** касе ё чизе **гирифта** гирифтори гуноҳу азоб шудан (дар натиҷаи рафтори бади худ нисбат ба касе ё чизе).

УБОЛАК اوبالك гуфт., шакли тасғир ва навозиши убол; **мусичаи уболак** а) шахси бегуноҳ, безарар; б) одами бечора, хору зоргашта; муқ. **мусичаи бегуноҳ**.

УБРА ابره кит. он чи бӯи бад дорад, бадбӯӣ.

УБУВВАТ а. ابوت кит. падарӣ: **шафқати убувват**.

УБУДИ(Й)ЯТ а. عبوديت кит. бандагӣ; тоату

ибодат; хидматгузорӣ.

УБУР а. عبور гузаштан, тай кардан, гузаштан аз об (чӯй, дарё ва ғ.); гузариш: **вақти убур, чои убур**; **убур кардан** гузаштан обуро; паймудан роҳро; **убуру мурур** рафту омад.

УБУРГОҲ عبورگاه чои гузаштан, гузаргоҳ.

УБУРНОПАЗИР عبورناپذير чое, ки аз он имкони убур вучуд надорад.

УБУС а. عبوس кит. туршрӯӣ, чини абрӯ.

УБУСАТ а. عبوست кит. туршрӯӣ кардан, абрӯ чин намудан.

УБУҲҲАТ ابهت ниг. **уббаҳат**.

УВАЙС а. اويس кит. гург.

УВВОС اواس ниг. уллос.

УВОЛ اوال гуфт., ниг. **убол**.

УГРО اگرا навъе аз ош, ки хамирро тунук карда, дароз-дароз чун тор бурида мепазанд: **оши угро, угро буридан**.

УҒЛУТА а. اغلوطه кит. сухани шубҳаноки ба ғалат андозанда; сухани ғалат.

УҒНИЯ а. اغنيه кит. 1. нағма, замзама, тағанӣ. 2. сози ғайринафасӣ (аз қабилӣ чанг, рубоб).

УҒУР اوغر зарфест чӯбӣ ё филизӣ барои кӯфтани орд кардани гандум, намак, суманак ва ғ., ҳован.

УҒУРАК اوغرک уғури хурд.

УҒУРДАСТА اوگردسته дастаи уғур, ки бо он чизи дар уғур бударо кӯфта майда мекунанд.

УҒУРЧА اوغرچه ниг. **уғурак**.

УД I а. عود дарахтест, ки чӯби сиёҳранг дорад ва

дар вақти сӯзондан бӯи хуш медиҳад.

УД II *а. عود мус.* навъи асбоби торӣ, ки косахонаи мурудшакли калон ва дастаи начандон дароз дорад.

УДАБО *а. ادبا ҷ. адиб.*

УДАЙЧӢ *а. ادیچی таър.* яке аз мансабдорони олирутбаи дарбори аморати Бухоро, ки ба тартибу иҷрои маросимҳои ташрифот, қабул, зиёфат ва ғ. роҳбарӣ ва назорат мекард.

УДБЕЗ *а. عودبیز кит.* бодде, ки бӯи хуши сӯзондари ба машом мерасонад

УДВОН *а. عدوان кит.* 1. адоват, душманӣ. 2. зулм, ҷабр.

УДДӢ *а. عدی кит.* душман, адӯ, хасм.

УДӢ *а. عودی* 1. мансуб ба уд; аз ҷӯби уд сохташуда. 2. шабех ба ранги уд; ранги сиёҳи моил ба ранги уд.

УДМУРТ *а. ادمورت* номи халқест, ки аҳолии асосии Удмуртистонро (дар ҳайати Русия) ташкил медиҳад.

УДМУРТӢ *а. ادمورتي* мансуб ба удмурт: забони удмуртӣ.

УДНАВОЗ *а. عودنواز* он ки уд менавозад, мутриби навозандаи уд.

УДНАВОЗӢ *а. عودنوازی* навохтани уд; хунари уднавоз.

УДСӢЗ *а. عودسوز* 1. сӯзонандаи уд. 2. бухурдон, мичмар, манқалдони маҳсуси удсӯзӣ.

УДУЛ *а. عدول кит.* 1. аз ҳадди муайян гузаштан, таҷовуз намудан аз доираи муайян. 2. маҷ. реҳлат кардан; вафот кардан. 3. беитоатӣ, саркашӣ; гардантобӣ намудан.

УЗАМО *а. عظما//عظمی кит.* 1. ҷ. азим. 2. одамони бузург, бузургон.

УЗАНГУ *а. ازنگو* ҳалқаи филизӣ, ки бо тасма аз ду тарафи зин овезон аст ва савора пояшро дар он мегузорад, рикоб; **аз асп фурияд ҳам, аз узангу намефурияд** (мақ.) аз мансабе рафта бошад ҳам, калонигариро тарк намекунад; мартабааш поён шуда бошад ҳам, мисли пештара гирумон дорад.

УЗБАК *а. ازبک ниг. ўзбак.*

УЗБАКӢ *а. ازبکی ниг. ўзбакӣ.*

УЗВ *а. عضو* 1. як қисми бадан (*аз қабил* даст, пой, китф, сар): **узви шунавой**. 2. он ки ба ҳайати ягон созмон, иттиҳодия ва ғ. дохил аст ё пазируфта шудааст; **узви Иттифоқи нависандагон, узви оила, узви ҷомеа, узви вобастаи Академияи илмҳо, узви пайвастаи Академияи илмҳо.**

УЗВАН *а. عضواً* табиатан; бевосита; **узван пайваста будан бо чизе.**

УЗВИЯТ *а. عضویت* аъзогӣ, узв шудан, дохил шудан ба ҳайати ягон ташкилот ё иттиҳодия, узв шудан, аъзогӣ.

УЗЕЛ *а. اوزیل баҳр.* андозаи суръати ҳаракати кишть, ки ба адади милҳои баҳрии дар як соат тайкардаи он баробар мебошад.

УЗЛАТ *а. عزلت кит.* гӯшанишинӣ; танҳоичӯӣ; хилват: **кунчи узлат ихтиёр кардан.**

УЗЛАТНИШИН *а. عزلت‌نشین кит.* гӯшанишин, хилватнишин.

УЗЛАТНИШИНӢ *а. عزلت‌نشینی кит.* гӯшанишинӣ, хилватгузинӣ.

УЗМО *а. عظمی кит.* муаннаси аъзам: саодати узмо саодати бузург, хушбахтии калон.

УЗН *а. اذن кит.* гӯш.

УЗОДА/ИЗОДА *а. عضاده кит.* паҳлударӣ; бозуи дар.

УЗОР *а. عذار [аслаш изор]* руҳсора, ораз.

УЗОТ *а. ازات* **узот кардан (намудан)** *гуфт., маҷ.* пеш кардан, гусел кардан, гуселонидан; равон кардан.

УЗР *а. عذر* 1. сабаб ва далеле, ки пас аз рафтори нодурусте ё барои афви гуноҳе оварда мешавад; бахшоиш пурсидан, маъзарат, пӯзиш; **узри тақсир** узрҳои барои гузаштан аз гуноҳ, маъзарат пурсидан; **узр овардан** сабаб ва делел нишон додан барои сафед кардани худ аз гуноҳ; маъзарат хостан; **узр хостан (пурсидан, гуфтан)** афви гуноҳ талабидан, маъзарат хостан, бахшоиш пурсидан (*барои ягон амали ношоистаи худ*); **узри касеро қабул кардан (писандидан)** сабаб ва далели нишондодаи касеро асоснок ҳисоб кардан, пазируфтан; **узри касеро рад кардан** сабаб ва

баҳонаи касеро барои иҷро накардани коре беасос доништан. 2. баҳона, сабаби беасос барои сафед кардани худ: **дили нохоҳам, узри бисёр** (мақ.); **узри бадтар аз гуноҳ** (мақ.) узре, ки гуноҳро сабук накарда, боз вазнинтар мекунад, узре, ки овардани он нисбат ба гуноҳи содиршуда гуноҳи калонтар ҳисоб мегардад.

УЗРГҶҶ *عذر گوئی* *исми амал аз узр гуфтан.*

УЗРНОК *عذرناк* қобили бахшиш, бахшидашаванда; **ғоибӣ бо сабаби узрнок** ғоибии сабаби асоснокдошта, бо узри муваҷҷаҳ ғоиб будан (мас., дар дарсҳо).

УЗРНОПАЗИР *عذرناپذیر* ғайри қобили бахшиш, бахшиданашаванда, афвнопазир.

УЗРОВАР *عذرآور* узргӯй, маъзаратпурс.

УЗРОВАРӢ *عذرآوری* узргӯй, маъзарат–пурсӣ.

УЗРОМЕЗ *عذرآمیز* *ниг.* **узрхоҳона.**

УЗРОМЕЗОНА *عذرآمیزانه* *ниг.* **узрхоҳона.**

УЗРПАЗИР *عذرپذیر* *ниг.* **узрнок.**

УЗРПУРСӢ *عذرپرسی* *ниг.* **узрхоҳӣ.**

УЗРСОЗ *عذر ساز* *кит.* баҳоначӯй.

УЗРХОҲ *عذرخواه* бахшоишпурсанда, маъзаратхоҳ, афвпурсанда.

УЗРХОҲӢ *عذرخواهی* *исми амал аз узр хостан;* маъзарат пурсидан, афв талабидан, **бо оҳанги узрхоҳӣ, узрхоҳӣ кардан, ба узрхоҳӣ даромадан.**

УЗРХОҲОНА *عذرخواهانه* аз рӯи узрхоҳӣ, узрхоҳӣ карда; бахшишхоҳона, маъзаратпурсона; бахшоишталабона: **узрхоҳона нигоҳ кардан, узрхоҳона ҷавоб додан, бо оҳанги узрхоҳона гуфтан, табассуми узрхоҳона кардан.**

УЗРЧҶҶНА *عذرجویانه* *ниг.* **узрхоҳона.**

УЗУБАТ *ا. عذوبت* *кит.* 1. гуворӣ(-и об, шароб ва ғ.), ширин будан. 2. матбӯй ва хушояндӣ (-и сухан).

УЙҒУР *اویغر* 1. номи халқе, ки аҳолии вилоятҳои мухтори Синзян ва Уйғури Ҷумҳурии Халқии Хитойро ташкил медиҳад. 2. нафаре аз халқи уйғур.

УЙҒУРӢ *اویغری* *мансуб ба уйғур:* забон уйғурӣ,

ракси уйғурӣ.

УКА//УКО *اكا//اكا* *гуфт.* 1. бародари хурдӣ; додар. 2. калимаи муроҷиат аст, ки калонсолон ва ҷавонон ва мардон мегӯянд.

УКРАИН *اكرئين* 1. номи халқе аз халқҳои славянӣ, ки аҳолии асосии Украинаро ташкил медиҳад. 2. нафаре аз халқи украин.

УКРАИНӢ *اكرئينی* *мансуб ба украин:* забони украинӣ, либоси украинӣ.

УҚАД *ا. عقد* *кит., ҷ.* **уқда.**

УҚАЛО *ا. عقلا* *кит., ҷ.* **оқил.**

УҚБО *ا. عقبی* *кит., д.* охират, он дунё.

УҚДА *ا. عقده* *кит.* 1. гирех, банд. 2. *маҷ.* Душворӣ, мушкilot; **уқда кушодан** а) гирех кушодан, банд кушодан; б) *маҷ.* монеаҳоро дур кардан, мушкилиро бартараф карда, корҳои душворро осон кардан.

УҚДАКУШО *عقده کشا* 1. гирехкушо. 2. *маҷ.* мушкilkушо, осонкунандаи корҳои мушкil; кордон ва чорасоз.

УҚЁНУС *ю. اقیانوس* сатҳи яклухти оби Замин, ки қитъаву ҷазираҳоро иҳота кардааст, баҳри муҳит, океан: **уқёнуси Ором, уқёнуси Атлантик, уқёнуси Ҳинд, уқёнуси Яхбастан Шимолӣ;** **♦ он сӯи уқёнус киноя аз Амрико.**

УҚЁНУСГАРД *ا. اقیانوس گرد* киштии калон, ки дар уқёнус шино мекунад: **киштии уқёнусгард.**

УҚЁНУСӢ *ا. اقیانوسی* *мансуб ба уқёнус:* чонварони уқёнусӣ.

УҚЁНУСНАВАРД *ا. اقیانوس نورد* 1. *ниг.* уқёнусгард. 2. муҳакқиқи қабри уқёнус.

УҚЁНУСПАЙМО *ا. اقیانوس پیما* *ниг.* **уқёнусгард:** киштии уқёнуспаймо киштии бузурги дар уқёнусҳо шинокунанда.

УҚЁНУСШИНОС *ا. اقیانوس شناس* олими илмҳои уқёниснигорӣ ва уқёнусшиносӣ (океанография ва океанология).

УҚЁНУСШИНОСӢ *ا. اقیانوس شناسی* 1. як соҳаи фани ҷуғрофияи табиӣ, ки ба омӯхтани хусияти физикӣ ва қонуниятҳои химиявии муҳити обии уқёнусҳо дар алоқамандӣ бо ҳаво, хушкӣ ва ғ. машғул аст, океанография. 2. маҷмӯи илмҳое, ки ҷараёнҳои физикӣ,

химиявӣ, геологӣ ва биологии укёнушхоро меомӯзад, океонология.

УҚНУМ ю. اقنوم *д.* 1. асл, зот. 2. дар ақидаи на-сронӣён яке аз се намуди асосии тазоҳури Худованд, ки падар, писар, рӯҳулқудс (рӯҳи муқаддас) аст; **се укнум** асли ҳар чиз (*дар та-савури аҳли насоро*).

УҚОБ а. عقاب *зоол.* парандаи чанголдори мин-қорсаҳти бузургҷусса ва баландпарвоз, ки бо шикори ҷонварҳои хурд рӯз меғузаронад, бургут: **уқоби кӯҳӣ**, **ошёнӣ уқоб**; \diamond **уқоби фӯлодин** ҳавопаймо.

УҚОББИНӢ عقاببینи *дорои бинии ба минқори уқоб монанд:* **марди уқоббинӣ**.

УҚОБВОР عقابوار *мисли уқоб, ба монанди уқоб; уқобвор паҳш кардани сайд монанди уқоб бочуръат ва якбора ба зер гирифтани сайд.*

УҚОБӢ عقابى *мансуб ба уқоб: бинии уқобӣ* би-ние, ки қисми болоияш ба минқори уқоб мо-нанд аст; \diamond **уқобӣ шудан** *киноя аз талабгор шудан; муштоқ шудан.*

УҚОБМОНАНД عقاب مانند *ниг. уқобвор.*

УҚОБОНА عقابانه 1. *мансуб ба уқоб; нигоҳи уқобона* нигоҳи тез ва дурбинонаи ба уқоб хос. 2. *мисли уқоб, уқобвор.*

УҚУБАТ а. عقوبت 1. *азоб, машаққат; ранҷ, кул-фат: уқубат кашидан (дидан).* 2. *кит. ҷазои ягон кори бад ё гуноҳ; уқубат кардан ҷазо додан барои кори бад ё гуноҳе.*

УҚУБАТДИҲАНДА عقوبتدهنده *азобдиҳанда, озордиҳанда; ситамгар.*

УҚУҚ а. عقوق *кит. нофармонӣ кардан, итоат накардан (ба падару модар).*

УҚУЛ а. عقول *ч. ақл.*

УЛАВ//УЛОВ الو//الو *чорпои саворӣ ва боркаш (махсусан ҳар ва асп), маркаб, сутур.*

УЛАВДОР الودار *он ки ҳайвони саворӣ дорад, соҳибулав.*

УЛАМО а. علما 1. *ч. олим.* 2. *д. олимони соҳаи дини ислом; табақаи олии рӯҳониёни ислом.*

УЛВИНАЖОД علوى نژاد *кит. баландпоя, олим-артаба.*

УЛВИЯТ а. علويت *кит. бартарӣ, баланд.*

УЛВӢ علوى *кит.* 1. *боло, баланд; болоӣ, фав-қонӣ.* 2. *он чи дар осмон аст, осмонӣ; муқоб. сифлӣ; олами улвӣ олами боло.*

УЛӢ а. عليا *муаннаси аъло.*

УЛӢҲАЗРАТ а. علياحضرت *муаннаси аълоҳазрат; унвони малика ва зани шоҳ.*

УЛОҒ т. الاغ *улав, маркаб, сутур.*

УЛОҚ т. الاق 1. *ниг. улоғ; бузе, ки кӯбкорӣ ме-кунанд, куштаи танаи буз ё гӯсолаи дар буз-кашӣ кашидашаванда.* 2. *гуфт. бузкашӣ, кӯ-бкорӣ; улоқ додан* бузкашӣ барпо кардан.

УЛЛОС الاس *калимаи тақлиди овоз* 1. *бонгу ну-лаи сағ, шағол, гург ва ғ.: уллос задан, уллос кашидан.* 2. *садои вазидани боди саҳт, гурриш.*

УЛЛОСЗАНАНДА الاسزنده 1. *сифати феълӣи замони ҳозира аз уллос задан.* 2. *он чи уллос мезанад.*

УЛЛОСЗАНӢ الاسزنى *исми амал аз уллос задан; уллос кашидан.*

УЛЛОСӢ الاسى 1. *ҷонваре, ки бисёр уллос ме-кашад.* 2. *мач. шахси баландгирянда.*

УЛЛОСКАШАНДА الاسكشده *ниг. уллосзанан-да.*

УЛЛОСКАШӢ الاسكش *ниг. уллосзанӣ.*

УЛТИМАТУМ التتم *лот. талаботи қатъии дав-лате ба давлати дигар, ки дар сурати иҷро нашудани ин талабот бо қатъ кардани муносибатҳои дипломатӣ ва истифодаи қувва (эълони ҷанг ва ғ.) таҳдид мекунад, итмоми ҳуҷҷат.*

УЛТРА лот. اولتره *ҷузъи аввали калимаҳои му-раккаб, ки маънои аз ҳад зиёд зоҳир шудани чизро ифода мекунад: ултрабунафш, ул-трасадо ва ғ.*

УЛТРАБУНАФШ اولترهبنفش *шуоъҳои ултра-бунафш физ. шуоъҳои мавҷашон кӯтоҳи ди-данашаванда, ки дар спектр (тайфнигорӣ) баъд аз нурҳои бунафш ҷой мегиранд.*

УЛТРАОВОЗ اولتره آواز *ниг. ултрасадо.*

УЛТРАСАДО اولتره صدا *физ. садое, ки гӯши ин-сон онро намешунавад ва асбобҳои махсус*

лаппишҳои ниҳоят тези онро нишон медиҳад.

УЛУ *а. اولو кит. соҳиб.*

УЛУВ(В) *а. علو кит. баландӣ, бартарӣ; бузургии кадр; улувви ҳиммат ҳимматбаландӣ.*

УЛУҒ *т. الغ кит. калон, бузург, кабир.*

УЛУЛАМР *а. اولوالامر кит. соҳиби ҳукму фармон, амир.*

УЛУЛҲАМР *а. اولوالخمر кит. шаробхӯр, майхора.*

УЛУМ *а. علوم ҷ. илм: улуми шеър, таърихи улум, таҳсили улум; талабаи улум кҳн. толибилм (дар мадраса)*

УЛУС *м-т. الوس таър. қабила, қавм ва сарзамини он: соҳиби элу улус.*

УЛУФ *а. الوف ҷ. алф (ҳазорҳо, ҳазорон).*

УЛУФА *а. علوفе 1. хӯроки ҳайвонот, ему хошок. 2. кит. хӯрокворӣ, гизо.*

УЛФАТ *а. الفت 1. хӯ гирифтани, унс пайдо кардан бо касе; дӯстӣ, ошноӣ. 2. ҳамнишин, ҳамсӯҳбат, ҳамқадаҳ: улфат шудан бо касе; ◇ улфат шудан бо чизе одат кардан ба чизе, мубтало шудан.*

УЛФАТӢ *الفتي 1. дӯстӣ, ошноӣ; ҳамқадаҳ будани: улфатӣ доштан бо касе. 2. зуд улфатшаванда, хушмуошират, ба одам часпон: одами улфатӣ, ҷавони улфатӣ.*

УЛФАТПАЗИР *الفت پذير унсгиранда, улфатшаванда; одамдӯст, ба одам часпон.*

УЛҶА *т-м. الجھ ниг. ўлҷа.*

УМ(М) *а. ام кит. модар.*

УМАМ *а. امم кит., ҷ. уммат.*

УМАРО *а. امرا кҳн., ҷ. амир; умарои лашкар фармондеҳони лашкар.*

УМДА *а. عمده кит. 1. муҳим; асосӣ: масъалаи умда, вазифаи умда. 2. аксар, бештар: қисми умда.*

УМДАФУРӢШ *عمده فروش* фурӯшандаи яклухти молу чиз, кӯтафурӯш.

УМДАФУРӢШӢ *عمده فروشی* фурӯши яклухт, кӯтарафурӯшӣ.

УМЕД *اميد 1. чашмдошт, интизор, таваққӯъ, омор. 2. эътимод, боварӣ; ба (бо) умеди ... а) бо орзуи..., бо таваққуи...; б) бо нияти..., бо мақсади...; бо биму умед//бо тарсу умед дар ҳолате ки аз як тараф, тарсу хавф таҳдид кунад ва аз тарафи дигар, умеди беҳбудӣ дида шавад, гуфта мешавад; умед бастан ба касе, ё чизе а) чашм доштан, орзу кардан; б) эътимод кардан, бовар кардан (хусусан ба мадади касе); умед бахшидан умедвор кардан; умед кардан аз касе ё чизе маҷ. чашм доштан; орзу кардан; дар интизори коре будан аз касе ё чизе; умеди худро қандан аз касе ё чизе ноумед шудан аз касе ё чизе (хусусан аз сиҳат шудани бемор); ба умеди касе шудан умедвори ёрӣ ё дастгирии касе шудан; ба мадади касе нигарон шудан; ба касе бовар карда, ғайолияти худро суғ кардан бо умеди ёрӣ ё дастгирии касе; ◇ умед аст, ки... а) чашм доштан мумкин аст, ки...; б) бовар кардан мумкин аст, ки...; умед доштан а) чашм доштан, интизор будан; орзу доштан; б) боварӣ (эътимод) доштан; (ҳеч) умед надоштан, ки ... (ҳеч) интизор набудам, ки..., (ҳеч) умедвор набудам, ки...; умед дар дил бедор кардан; ба умеди оши ҳамсоя турб натарош (маҷ.) ба ёрию мадади касе умедвор нашуда аз пайи қорат шав, дунё ба умед (аст) то вақте ки инсон зинда аст, дар интизори неқӣ аст.*

УМЕДБАХШ *اميدبخش 1. он ки ё он чи аз он умеди неке ҳаст; ҷавони умедбахш ҷавони истеъдодноке, ки аз ӯ дар ягон соҳаи илму ҳунар комёбиеро чашм доштан мумкин аст; паҳлавони умедбахш паҳлавони нав, ки аз ӯ ғалабаҳои ояндаро умедвор шудан мумкин аст.*

УМЕДВОР *اميدوار 1. чашмдоранда, интизориқашанда, нигарон; орзуқунанда, орзуманд. 2. гуфт., маҷ. ҳомила; умедвор будан: чашм доштан; орзу доштан; интизор будан; умедвор кардан умед додан; ваъда дода интизор кардан касеро...; умедвор шудан интизор (нигарон) шудан, чашм доштан.*

УМЕДВОРКУНАНДА *اميدوار كننده* сифати феълии замони ҳозира аз умедвор кардан; ниг. умедбахш.

УМЕДВОРОНА *اميدوارانه* бо умеду орзу; орзумандона: як нигоҳи умедворона кардан.

УМЕДВОРӢ امیدواری 1. умедвор будан, умед доштан, орзумандӣ; муқоб. **навмедӣ**; **чои умедворӣ** чои ба орзу расидан; манбаи мададу ёрмандӣ. 2. *мач.* ҳомилагӣ, дучонӣ.

УМЕДГОҲ امیدگاه чои расидан ба орзуҳо, умедхона, кӯи умед, хонаи умед.

УМЕДКАДА امیدکنده *ниг.* умедгоҳ.

УМЕДХОНА امید خانه *ниг.* умедгоҳ.

УМҚ *а.* عمق *кит.* жарфӣ, жарфо, чуқурӣ: **умқи дарё**.

УМҚСАНЧ عمق سنج жарфандеш, баланднигоҳ, дурбин.

УММАТ *а.* امت *кит.* 1. мардум, ҷамоат, гурӯҳи одамон. як миллат ва як дин; **уммати марҳума**. 2. пайрави ислом ва мусулмонон.

УММАҲАТ *а.* امهت *кит., ниг.* ум(м).

УММАҲОТ *а.* امهات *кит., ҷ.* ум(м), уммаҳат; **уммаҳоти арбаа** *ниг.* **чаҳор унсур**.

УММЕД امید *шакли дигари* умед, ки бештар хоси забони назм аст.

УММЕДВОР امید وار *ниг.* умедвор.

УММӢ *а.* امی 1. *мансуб ба ум*; модарӣ. 2. он ки дар тарбияи модар мондааст. 3. ноҳонда, бе-савод; он ки соҳиби илму дониши худодод аст, соҳиби илми ладунӣ.

УММОЛ عمال *ҷ.* **омил** (амалкунандагон, коркунон...).

УММУЛАМРОЗ *а.* ام الامراض *киноя аз* асос ва сабаби бемориҳо.

УММУЛКИТОБ *а.* ام الكتاب *кит.* 1. китоби муҳим ва асосӣ; китоби китобҳо. 2. Куръон. 3. матлабҳои асосӣ ва муҳими як китоб, ҷавҳари китоб.

УММУЛҚУРОӢ *а.* ام القراء *кит.* 1. модари шаҳрҳо, шаҳри шаҳрҳо. 2. *мач.* Макка.

УММУЛҲАБОИС *а.* ام الخبايث падари палидиҳо, *киноя аз* **шароб**.

УММУЛҲАЛОИҚ *а.* ام الخلائق *кит.* 1. *д.* модари мардумон. 2. лақаби Ҳавво, ки мувофиқи ривояти китобҳои динӣ аввалин зане дар рӯи олам будааст.

УММУЛҲАВОДИС *а.* ام الحوادث *кит.* 1. модари

ходисаҳо; сарчашмаи ҳаводис (-и олам); *мач.* ронда шудани Одам (а) аз бихишт. 2. *киноя аз* олам, ҷаҳон.

УМНИЯ *а.* امنيه *кит.* мақсад, матлаб, орзу.

УМОЧ اماچ *ниг.* **ӯмоч**.

УМР *а.* عمر 1. муддати зиндагӣ ва дар ҳаёт будан (-и инсон, ҳайвон ва ашёи дигар); ҳаёт, зиндагӣ; даври мавҷудият: **умри дароз** (*дида-ни касе ё талабидан ба касе*): **дар умраш, дар охири умр, то охири умр, умраш кӯтоҳ буда-аст**. 2. умрҳо, муддатҳо, замони зиёде; **умри ҷавонӣ** овони ҷавонӣ, айёми ҷавонӣ; **умри ҷовид (абад)** ҳаёти дарози беинтиҳо, зиндагии ҳамешагӣ, ҳаёти абадӣ; **тамоми умр** ҳамаи муддати зиндагӣ, ҳамеша, доим; **умр дидан** дар ҳаёт будан, зиндагӣ кардан, умр ба сар бурдан; **умри дароз дидан** дер зистан, дарозумр будан; умр ба сар бурдан; **умри касе гузаштан дар ҷое ё бо коре а)** тамоми муддати зиндагии касе дар ҷое ба охир расидан, тамоми умри касе алоқаманд будан бо ҷое: **умри мо дар саҳро гузашт**; б) сарфи коре шудани ҳаёти касе; **умр ба охир расидан** *мач.* тамом шудани умри касе; пиру нотавон шудан; **умри дубора киноя аз** пас аз бемории вазнин дубора сиҳат ёфтан; наҷот ёфтан аз ягон гирифтории вазнин ё шикасту мушқили саъб; **савдои умр киноя аз** хонадор шудан, интиҳоби зан ё шавҳар; **як умр а)** тамоми умр; б) *киноя аз* асло, ҳаргиз; **бо касе умр гузаронидан** бо касе ҳамроҳ зистан; бо касе ҳамхона шуда ҳаёт ба сар бурдан; **умр ба сар бурдан** зистан, зиндагӣ кардан; **риштаи умри касеро буридан (баркандан)** куштан, қатл кардан; **умр боқӣ бошад...** агар зинда бошем; **умр вафо кунад...** агар зинда монем..., агар дар ҳаёт бошем... **умрашро диҳад// умрашро монад** умри зиёд бинад умраш дароз шавад; (*таъбири хоҳиш ва таҳсин*); **умрашро ба шумо дод мурд, вафот кард**.

УМРА *а.* عمره *д.* ҳаҷчи асғар, як қисми ҳаҷ, ки маросими махсус дорад.

УМРАФЗОӢ عمر افزای *кит.* дарозкунандаи умр.

УМРБОД عمر باد як умр, тамоми умр, ҳамеша: **умрбод миннатдор будан**.

УМРБОҚӢ عمر باقى *лаҳҷ.* навъи харбуза.

УМРВАР عمر ور *соҳиби* умр, умридида, зинда ва

поянда.

УМРГУЗАРОНӢ عمرگذرانى зиндагонӣ, ҳаёт, зисту зиндагонӣ; рӯзгузаронӣ.

УМРДАРОЗӢ عمردرازى дарозумрӣ, умри зиёд дидан.

УМРДИДА عمرديده умри зиёд дида, синну солаш ба чое расида; солхӯрда.

УМРЗОӢ عمرزائى *кит.* умрдиханда, дарозкунандаи умр.

УМРӢ عمرى якумра, умрбод, ба таври доимӣ; **рафики умрӣ** а) рафики абадӣ, рафики доимӣ; б) *мач.* ҳамсар, ҳамхона.

УМРКОӢ عمرگاه кӯтоҳкунандаи умр; озордиҳандаи ҷон.

УМРКӢТОӢ عمر کوتاه *ниг.* кӯтоҳумр.

УМРКӢТОӢӢ عمر کوتاهى *ниг.* кӯтоҳумрӣ.

УМРОН *а.* عمران ободонӣ, ободӣ.

УМРПАЙМОӢ عمرپيمايى *кит.* умргузаронӣ, рӯзшуморӣ.

УМРФАРСОӢ عمرفرسائى *кит.* киноя аз нопойдор, бебақо.

УМРҚӢ عمر جو *кит.* умрхоҳ, орзукунандаи умри дароз.

УМУМ *а.* عموم 1. ҳама, ҷумла, кул(л), тамои: **умуми аҳоли**, **умуми иштироккунандагони бозӣ**, **умуми навъи башар**; **дар ҳузури умум** дар пеши назари ҷамъият, дар ҳузури омма; **дар маркази диққати умум** истодан барои ҳама диққатҷалбкунанда будан. 2. *ниг.* **умумӣ**: **забони умум**, **роҳи умум**, **хасми умум**.

УМУМАН *а.* عمومًا 1. ба таври умум; куллиятан, дар аксари мавридҳо, ба эътибори аксарият, асосан; одатан. 2. *гуфт.*, *калимаи туфайлӣ* хулоса, хулосаи калом.

УМУМИАВРУПОӢ عمرمى اوروپائى тамоми Аврупоро фарогиранда; барои ҳамаи кишвару давлатҳои Аврупо ягонабуда.

УМУМИАРТИШӢ عمرمى ارتشى барои артиш умумӣ ва ягона; ба тамоми армия тааллуқдошта.

УМУМИАСКАРӢ عمرمى عسكرى ягона барои ҳамаи қисмҳои ҳарбӣ: **ойинномаи умумиаскарӣ**.

УМУМИБАШАРӢ عمرمى بشرى барои умуми башарият хос; барои ҷомеаи инсоният ягона ва яксон, умумиинсонӣ: **қонуни умумибашарӣ**.

УМУМИДАВЛАТӢ عمرمى دولتى мутааллиқ ба тамоми давлат; ягона барои миқёси тамоми давлат.

УМУМИДЕМОКРАТӢ عمرمى ديماكرتى ҳамаи қувваҳои демократиро фарогиранда; барои ҳамаи созмонҳои демократӣ ягона ва яксон.

УМУМИДУНӢ عمرمى دنيايى *ниг.* **умумичаҳонӣ**.

УМУМИИНСОНӢ عمرمى انسانى *ниг.* **умумибашарӣ**.

УМУМИИТТИҲОДӢ عمرمى اتحادى ба тамоми иттиҳод тааллуқдошта.

УМУМИИТТИҲОДИЯВӢ عمرمى اتحاديوى *ниг.* **умумииттиҳодӣ**.

УМУМИМАКТАБӢ عمرمى مکتبى тамоми мактабхоро фарогиранда; ягона барои тамоми мактабҳо.

УМУМИХАЛҚӢ عمرمى خلقى умумӣ ва ягона барои ҳамаи халқ; ба ҳар як фарди халқ тааллуқдошта: **иди умумихалқӣ**; **кори умумихалқӣ** коре, ки ба ҳама тааллуқ дорад, коре, ки бо иштироки тамоми халқ иҷро мешавад; **ҳаракати умумихалқӣ** ҳаракате, ки дар он тамоми халқ иштирок мекунад, ҳаракате, ки тамоми халқро фаро гирифтааст.

УМУМИҲИЗБӢ عمرمى حزبى ба тамоми ҳизбе тааллуқдошта, тамоми ҳизбро фарогиранда, фарогирандаи тамоми ҳизб.

УМУМИЧАҲОНӢ عمرمى جهانى дар тамоми ҷаҳон нуфузу эътибордошта; ба ҳамаи кишварҳои ҷаҳон тааллуқдошта; намоёндагони ҳамаи кишварҳои ҷаҳонро дарбаргиранда: **адабиёти умумичаҳонӣ**, **бозори умумичаҳонӣ**, **сулҳи умумичаҳонӣ**.

УМУМИҶУМҲУРИЯВӢ عمرمى جمهوريوى *ниг.* **умумичумҳурӣ**.

УМУМИҶУМҲУРӢ عمرمى جمهورى умумӣ ва ягона барои тамоми чумҳурӣ; ба тамоми чумҳурӣ алоқадор; он чи бо иштироки намоёндагони ҳамаи вилоят ва шаҳру ноҳияҳои чумҳурӣ мегузарад.

УМУМИШАХС *عمومي شخص*: **чумлаи умумишахс** *грам.* чумлаи яктаркибаи бемубтадо, ки ичрокунандаи амал бо хабари феълӣ ифода ёфта, ба ҳамаи шахсҳо (*гӯянда, шунаванда, гоиб*) як хел муносибат дорад, *мас., аввал бубин ҷои худ, баъд бимон пои худ (фолк.).*

УМУМИШАХРӢ *عمومي شهرى* умумӣ ва ягона барои тамоми шаҳр; ба тамоми шаҳр алоқадор; он чи бо иштироки намоёндагони ҳамаи муассисаҳову ташкилотҳои шаҳр мегузарад: **ҳашари умумишаҳрӣ.**

УМУМИШУДА *عمومي شده* чамъиятишуда, ба чамъият тааллуқдор; барои истифодаи умум гузошташуда: **қоидаи умумишуда, русуми умумишуда.**

УМУМИЯТ *عموميت* умумӣ будан, ягонагӣ, муштаракӣ; **умумияти манфиатҳои марду зан.**

УМУМӢ *عمومي* ҳамагӣ, тамоми, ҳамагонӣ: **амалҳои умумӣ; афви умумӣ** аз гуноҳи гунаҳгорони маҳкумшуда гузаштан, қисман ё пурра озод кардани онҳо бо фармони ҳукумат; **кори умумӣ** а) кори ба ҳама тааллуқдор, кори ба ҳама дахлдор; б) кори чамъиятӣ, кор барои манфиати халқ ва чамъият; **таълимоти умумӣ** таҳсил ва таълимгирӣ дар ҳаҷми мактаби миёна, ки барои ҳамаи аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон дастрас ва ҳатмӣ мебошад; **мачлиси умумӣ** мачлисе, ки дар он ҳамаи кормандони ягон муассиса бояд иштирок кунанд, ҷаласаи якҷояи ҳамаи созмонҳои чамъиятӣ ва маъмурияти муассисае; **хобгоҳи умумӣ** биное, ки дар он коргарони одатан муҷарради як муассиса ё донишҷӯёни ягон муассисаи таълимӣ ва миёнаи махсус зиндагӣ мекунанд; **шӯъбаи умумӣ** шӯъбае дар идораҳои калон, ки мукоотиба ва додугирифтӣ ҳуҷҷатҳои расмӣ ва ғ. ба зиммаи он аст; **хулосаи умумӣ баровардан** хулосаи чамъбастандани баровардан.

УМУР *а. امور* 1. *кит. ҷ. амр* (корҳо): **вазирати умури хориҷӣ.** 2. *нав.* ягон соҳаи хизматрасонӣ: **умури шуғли аҳолий.**

УНВОН *а. عنوان* 1. сарнома, сарлавҳа; номи китоб ё ягон қисми он, номи мақола ва ё навиштаҳои дигар: **бо унвони ..., дар зери унвони..., таҳти унвони** 2. навиштаи рӯи лифофа ва дигар чизҳои ба воситаи почта

фиристордашаванда, ки ном ва ҷои истиқомати гиранда ва фиристандари дар бар мегирад, нишонӣ: **унвони мактуб;** ба касе ё ҷое нома ва чизи дигар раван (ирсол) намудан; ба унвони касе чизе фиристандан. 3. номи ба шахсе расман додашудае, ки дараҷаи ихтисоси дар соҳае дошта рутба, дараҷаи мақом ва ҷигунагии хизматҳои ўро ифода мекунад: **унвони илмӣ, унвони ҳарбӣ, унвони фаҳрӣ, унвон гирифтани, унвон додан, ба унвоне сазовор шудан, соҳиби унвон шудан.**

УНВОНӢ *عنوانى*: **чумлаи унвонӣ** *грам.* чумлаи содае, ки дар он ашё ё воқеа номбар шуда, вале дар бораи он чизе гуфта намешавад.

УНИВЕРСАЛӢ *лот. универсали* ҳамакора, ҳамаҷиҳата; **дастгоҳи универсалӣ** *тех.* дастгоҳе, ки дар он қисмҳои гуногун ва маснуоти хурду калонро тайёр кардан мумкин аст; умумӣ: **мағозаи универсалӣ** фурӯшгоҳи калони молҳои мухталифи саноатӣ.

УНИВЕРСИТЕТ *лот. университет* *ниг. донишгоҳ.*

УНҚ *а. عنق* *кит.* гардан.

УНҚУД *а. عنقود* *кит.* хӯшаи ангур, сари ангур; ангур.

УННОБ *а. عناب* *кит.* 1. *ниг. целон.* 2. *мач.* лаби маъшуқа.

УННОБГУН *عنا بگون* монанди унноб, сурхранг, сурх.

УННОБӢ *عنا بى* 1. *мансуб ба унноб.* 2. *мач.* сурх.

УННОБРАНГ *عنا ب رنگ* *ниг. уннобгун.*

УНС *а. انس* хӯгирӣ; ошноӣ, улфат: **унсу улфат, унсу ошноӣ; унс гирифтани //** **унс пайдо кардан** *ба (бо) касе ё чизе* хӯ гирифтани, улфат пайдо кардан, омӯхта шудани, одат кардан ба касе ё чизе.

УНСГИРӢ *انس گيرى* *исми амал аз унс гирифтани;* улфат гирифтани; омӯхта шудани, одат кардан ба касе ё чизе.

УНСО *а. اثنا* *кит.* мода; зан.

УНСУР *а. عنصر* 1. *кит.* асл, асос, бун. 2. *фалс.* ба ақидаи файласуфҳои Юнони қадим ва Машриқзамин ҳар яке аз чаҳор моддае (яъне хок, об, бод ва оташ), ки асоси дунёро таш-

кил медихад; **чор (чаҳор) унсур**. 3. *хим.* моддае, ки дар таркиби ҷисмҳои мураккаб мавҷуд аст ва ба моддаҳои аз худ содатар тақсим намешавад, элемент: **ҷадвали даврии унсурҳои химиявии Менделеев**. 4. *мач.* намояндаи гурӯҳи ба ҷамъият муҳолиф: **унсури бегона** а) намояндаи гурӯҳи ғайр; б) шахси барои доирае номатлуб.

УНСУРӢ *عنصرى* 1. *мансуб ба унсур*, моддӣ. 2. номи яке аз шоирони давраи Ғазнавиён (соли вафоташ - 431х/1040м.).

УНФ *а. غنف кит.* дуруштӣ, дағалӣ; тундӣ, саҳтапӣ; **бо унфу итоб** бо ҳашму ғазаб; бо тундӣ, ситезақорона.

УНФӢ *غنفي кит.* дурушт, дағал.

УНФУВОН *а. غفوان кит.* аввали ҳар чиз; **унфувони шубоб** оғози ҷавонӣ; давраи аввали ҷавонӣ.

УПО *а. ځوکاڼي* ҳокаи хӯшбӯи сафедранг, ки одатан занон ба рӯй мемоланд: **упо задан (молидан)**.

УР *عور* кӯтоҳшудаи **урён**.

УРАН *ارن хим.* унсури химиявии сафедранг, ки хосияти радиоактивӣ дорад.

УРАФО *عرفا ҷ. ориф.*

УРБОН *а. عربان кит.* арабҳои бодиянишин, арабҳои кӯчманчӣ, аъробӣ.

УРВА *а. عروه кит.* 1. дастгирак; дастаи ҳар чиз (*мас., кӯза, офтоба..*); **урваи вусқо** а) дастгираки маҳкам; б) *мач.* эътимодгоҳ, маҳалли эътимод; тақягоҳ. 2. ресмони киштӣ.

УРДАК *т. اردک // اوردک ниг. ўрдак.*

УРДИБИХИШТ *اردی بهشت* 1. *кит.* моҳи дуҷоми соли ҳичрии шамсӣ (мутобиқи савр), ки ба 21 апрел – 21 май рост меояд. 2. *мач.* баҳор.

УРДИБИХИШТӢ *اردی بهشتی* 1. *кит.* мансуб ба урдибиҳишт. 2. баҳорӣ.

УРДУ//ӮРДУ I *т-м. اردو* 1. лашкар, сипоҳ, қўшун. 2. *ниг. урдугоҳ.*

УРДУ II *اردو* номи забони асосии аҳолии Покистон ва як қисми Ҳиндустон.

УРДУГОҲ *اردوگاه* лашкаргоҳ, қароргоҳи лашкар.

УРДУЗАБОН *اردو زبان* он ки забони модариаш забони урду аст.

УРЕБ *اوريب* қач, қачу норост, мунҳариф, ба боло ё ба поён майлқарда; вуреб; **уреб-уреб** қач-қач.

УРЕБЧА *اوريبچه гуфт.* сарбандаки сегӯшаи занон.

УРЕБЧАШМ *اوريب چشم гуфт.* чашмқач; олус.

УРӢН *عوريان* 1. луч, лухт, луччак, бараҳна: **тани урӢн, ханчари урӢн**. 2. *мач.* нодор, камбағал; **гуруснаю урӢн; дашти урӢн** дашти бедарахту гиёҳ; **урӢну бирӢн будани ҷое** бедарахту бегиёҳу беоб ва тафсон будани ҷое.

УРӢНӢ *عوريانى* урӢн будан; бараҳнагӣ, лучӣ.

УРМУЗД *اردمزد* 1. номи форсии сайёраи Муштарӣ. 2. номи рӯзи аввали ҳар моҳи форсӣ. 3. моҳи якуми соли шамсӣ, ки ба 21 март–21 апрел рост меояд.

УРОҚ//ӮРОҚ *т. اوراق таър.* яке аз унвонҳои фаҳрӣ, ки аз тарафи дарбори амир ба донишмандон дода мешуд.

УРОЛОГ *ارالاک тиб.* мутахассиси урология; пешобшинос; духтури табобаткунандаи касалиҳои урологӣ.

УРОЛОГИЯ *ارالاکيه тиб.* соҳаи илми тиб оид ба бемориҳои узвҳои пешоб ва таносул ва роҳҳои муолиҷаю пешгирии онҳо.

УРОЛОГӢ *ارالاکي тиб.* мансуб ба урология: **бемориҳои урологӣ, ҳучраи урологӣ.**

УРУҒ//УРУҚ I *اروغ // اروق* 1. қавм, қабил. 2. хешон, ақрабо.

УРУҚ II *а. عروق* 1. ҷ. **ирқ** (рағҳо). 2. реша(-и дарахт).

УРУПО *اروپا гуфт., ниг. Аврупо.*

УРУС *اروس гуфт., ниг. рус.*

УРУҶ *а. عروج кит.* болоравӣ; **уруҷ ёфтан** боло рафтан (*беиштар дар мансабу мақом*).

УРФ *а. عرف* одат, расм, таомул: **урфу одат, урфу одати кӯҳна; дар урф (урфият) меғўянд, ки...** одатан меғўянд, ки...; ба қавли мардум...

УРФАН *а. عرفاً кит.* аз рӯи таомул, дар урфу расми мардум.

УРФИЯТ *а. عرفيت* *ниг. урф.*

УРФӢ *عرفى* маъмулӣ, одӣ, муқаррарӣ.

УРҚУН *а. عرجون* *кит.* шоҳи хушкидаи кӯҳна ва солхӯрдаи дарахт.

УС(С) *а. اس* *кит.* бунёд, асос, поя, бех.

УСАРО *а. اسرا* *кит.*, *ч. асир* (асирон, бандиён).

УСКУНА *اسكونه* чизҳои дар замин барпокардашуда (*иморат ва ғ.*), мулки ғайриманқул, **асбобу ускуна** асбобу анҷом.

УСҚУФ *ю. اسقوف* кашиши бузурги исавиён (*яке аз рутбаҳои олии калисои насрониён*).

УСЛУБ *а. اسلوب* 1. тарз, тариқ, роҳ, равиш: **услуби ифода, услуби кор, услуби меъморӣ, услуби сохт ва ороиши бино; услуби одоб** таомул, муқаррарот. 2. *ади.* сабк, равия ва симои хоси эҷодии шоиру нависандаи ҷудогона ё гурӯҳи шоиру нависандагон, ки дар шакли мазмун ва забони асарҳояшон зоҳир мегардад: **услуби фардии нависанда, услуби адабию бадеӣ, услуби хос, услуби бедилӣ**. 3. *збш.* тарзу равиши баёни сухан, ки вобаста ба ҷигунагии истифодаи хусиятҳои забонӣ аз ҳам фарқ мекунад: **услуби илмӣ, услуби бадеӣ, услуби бадеӣ, услуби публицистӣ**.

УСЛУБШИНОС *اسلوب شناس* олиме, ки бо таҳқиқи услубҳои забонӣ ва тарзи ифодаву воситаҳои бадеии асарҳои адабӣ машғул мегардад.

УСЛУБШИНОСӢ *اسلوب شناسى* *ади.* илме, ки аз услубҳои забонӣ ва тарзи ифодаву воситаҳои бадеии асарҳо баҳс мекунад, сабкшиносӣ, стилистика.

УСМА//ЎСМА *اسمه* *гуфт.* гиёҳи махсуси сабзранги ороишӣ, ки занон онро афшурда бо он абрӯвони худро меороянд (*аслаш вусма* ва *васма*).

УСОРА *а. عصاره* *кит.* шира, шарбат, оби мевас, ки бо афшурдан ҳосил мешавад.

УСПУШ *اسپش* *кит.* 1. *ниг. кукя.* 2. *ниг. митта.*

УСРАТ *а. عسرت* *кит.* 1. машаққат, сахтӣ, душворӣ. 2. тангдастӣ, факр, тӯҳидастӣ.

УСТО *استا* *шакли ихтисоршудаи устод.* 1. донандаи коре; моҳир дар ҳунаре; мутахассис дар

пешае: **устои бинокор** (дуредгар, роҳсоз, челонгар); **усто шудан** маҳорат пайдо кардан; **усто будан ба коре** моҳиру чирадаст будан дар коре; ўҳдабаро будан. 2. омӯзгори ҳунар (касб, пешае). 3. шахсе, ки ба корҳои маъмури ва техникий коргоҳ, баст ва ё шӯъбаи кори сохтмон сардорӣ мекунад. 4. *гуфт.*, *мач.* айёр, ҳилагар.

УСТОГӢ *استاگى* *ниг. устой.*

УСТОД *استاد* 1. муаллим ва омӯзгори бузург: **турфа шогирде, ки дар ҳайрат кунад устодро** (*зарб.*). 2. ихтисосманде, ки дар соҳаи худ ба ҳадди камолот расидааст, доно ва тавоно дар илм ё ҳунаре; **устоди кори худ будан** донандаи кори худ будан; дар кори худ ҷустуҷолок будан, маҳорат доштан; **устоди сухан** суханвар; адиби номдор; **устоди санъат** санъаткори номдор. 3. унвони фахрӣ, ки ба пешқадамони ягон соҳаи кору фаъолият дода мешавад: **устоди санъати Тоҷикистон, устоди варзиш.**

УСТОДӢ *استادى* 1. *мансуб ба устод*; амалу вазифаи устод; муаллимӣ, омӯзгорӣ; роҳбарӣ. 2. маҳорат; ҳунармандӣ; **устодӣ кардан** роҳбарӣ кардан, муаллим будан.

УСТОДОНА *استادانه* 1. ба устод хос(с), махсуси устод; устодвор: **маҳорати устодона**. 2. устокорона, моҳирона; **устодона тасвир кардан, устодона иҷро кардан кореро.**

УСТОЗ *استاذ* *ниг. устод.*

УСТОӢ *استائى* маҳорат, кордонӣ; **бо устой** моҳирона, устокорона.

УСТОКОР *استاكار* 1. соҳибҳунар, донандаи касбу коре; мутахассис дар соҳае; бомаҳорат, моҳир. 2. омӯзанда, ёддиҳанда. 3. *таър.* соҳиби устохона ва корхонаи пешаварӣ, он ки дар зерӣ дасташ чанд нафар шогирд кор мекард.

УСТОКОРӢ *استاكارى* устогӣ, ҳунармандӣ; маҳорат; **устокорӣ кардан** маҳорат нишон додан, бо кордонӣ гапдонӣ амал кардан; ҷаққонӣ ҷолоқӣ кардан.

УСТОКОРОНА *استاكارانه* ҳунармандона; моҳирона; бо маҳорати том.

УСТОХ *استاخ//اوستاخ* *кит.* далер, ҷасур; нотарс, беиҳо, ғустох.

УСТОХӢ اوستاخى густохӣ, далерӣ, часурӣ.

УСТОХОНА استاخانه 1. муассисаи ҳунармандӣ, ки дар он чизҳоро таъмир ва дуруст меку-
нанд ё чизҳои нав месозанд; бинои корхона:
устохонаи оҳангарӣ, **устохонаи пойаф-
золдӯзӣ**. 2. шӯъбаи коргоҳ: **устохонаи хар-
ротӣ**, **устохонаи дуредгарӣ**; **устохонаи таъ-
лимию истеҳсоли** муассисаи махсус ё шӯъбае
дар мактабҳо, ки талабагон дар он ҷо ҳам
касбу ҳунар меомӯзанд ва ҳам маҳсулот тай-
ёр мекунанд.

УСТУВО а. استواء ниг. истиво.

УСТУВОН а. استوان кит. сутун.

УСТУВОНА استوانه 1. кит. ҳар чизе, ки сутун-
монанд аст; сутун. 2. ҳанд. ҷисмҳое, ки ду са-
ри онҳо аз ду доираи ба ҳам мувозӣ иборат
буда, онҳоро ду ҳамвории мувозӣ ба ҳам ме-
пайвандад, цилиндр. 3. тех. яке аз қисмҳои
асосии муҳаррики поршендори мошинҳо, ки
шакли устувоинай дорад.

УСТУВОНАӢ استوانه‌ای 1. мансуб ба устувоина. 2.
ҳар чизе ки шакли устувоинаро дорад; усту-
воинамонанд, устувоинашакл.

УСТУВОР استوار 1. пойдор, побарҷо; маҳкам,
мустаҳкам: **қалъаи устувор**; **сулҳи устувор**
сулҳи пойдор, сулҳи бардавом, **таҳкурсии ус-
тувор** таҳкурсии мустаҳкам, таҳкурсии
бақувват; **устувор бастан** маҳкам бастан *чи-
зеро*; **устувор кардан** а) пойдор кардан; бар-
қарор (барпо) кардан; б) рост кардан; ши-
нондан, гузоштан, нишондан, насб кардан,
афрохтан; **устувор шудан** пойдор шудан,
мустаҳкам шудан, қавӣ гардидан, боқувват
шудан. 2. маҷ. суботкор, собитқадам, бомат-
онат, қавиירוда; **азми (иродаи) устувор** аз-
ми қавӣ, азму иродаи мустаҳкам; **бо**
қадамҳои устувор дилпуруна, бозътимод; **ус-
тувор будан** (ба аҳду паймон, дар ваъда)
собитқадам (қатъӣ) будан; содиқ будан (дар
ваъда, аҳду паймон ва ё дар ишқ); **устувор**
истодан а) собитқадам будан, боматонат бу-
дан; б) истодагарӣ кардан.

УСТУВОРӢ استواری 1. пойдорӣ; мустаҳкамӣ. 2.
собитқадамӣ, суботкорӣ, матонат; исто-
дагарӣ дар аҳди худ ё расидан ба мақсаде.

УСТУВОРОНА استوارانه 1. собитқадамона, су-
боткорона; бо матонати том. 2. аз рӯи бова-

рӣ ва эътимод, бо боварии том; бо қатъият.

УСТУР استور кит. сутур, улов, маркаб.

УСТУРА I استوره поку, теғ.

УСТУРА II а. اسطوره афсона, хурофот.

УСТУРБОН استوربان кит. сутурбон; он ки ба
сутурон нигоҳубин мекунад, саис.

УСТУРВАН استرون ниг. сутурван.

УСТУРДАН استردن шакли дигари сутурдан.

УСТУРЛОБ ю. اسطرب [аслаш астувлоб] кҳн.
асбоби кунҷсанҷ, ки ба воситаи он мавқеъ ва
баландии ситораҳо ва дигар ҷирмҳои осмо-
ниро муайян мекарданд.

УСТУХОН I استخوان 1. моддаи саҳт дар бадани
инсон ҳайвон, ки устувории андом ва
ҷузъҳои онро таъмин мекунад: **устухони**
даст, **устухонҳои сутунмӯҳра**. 2. донаки
меваҳо (аз қабилӣ донаки хурмо, анор, ан-
гур), ҳаста; ◇ **устухони касе сафед шудан** маҷ.
азоби саҳт кашидан; **устухони касе саҳт шу-
дан** (гаштан) а) ба воя расидан; б) бо коре зи-
ёд машғул шудан; ба коре одат кардан,
омӯхта шудан, корозмуда шудан; **корд ба ус-
тухон расидан** саҳт ба танг омадан, ба ҷон
расидан, тоқатшикан шудан (*азобу уқубати*
касе); аз шиддати азобу машаққат аз ҷон
безор шудан; **дар коре устухон надоштан** дар
коре ниҳоят моҳир ва ҷусту ҷолок будан; **дар**
коре устухон сафед кардан дар натиҷаи зиёд
машғул шудан дар коре маҳорат пайдо кар-
дан, корозмуда шудан.

УСТУХОН II استخوان кҳн. навъе аз аслиҳаи
ҷангии қадим.

УСТУХОНБАНД استخوان بند ниг. шикастабанд.

УСТУХОНБАНДӢ استخوان بندی 1. маҷмӯи усту-
хонҳо, ки танаи инсон ҳайвон бо воситаи он
қоиму устувор аст, скелет. 2. тиб. бо тартиби
муайян тахтачабанд кардани ҷои шикастаи
устухонҳо, шикастабандӣ; ◇ **устухонбандии**
асари бадеӣ тарзи ҷобачогузории силсилаи
воқеаҳои ба ҳам вобаста ва иштироккунан-
дагони асари бадеӣ, бандубасти асари бадеӣ,
комполитсия.

УСТУХОНБУЗУРГ استخوان بزرگ кит. асилзода,
начиб, калонзода.

УСТУХОНДАРД *درد استخوان* дарди устухон.

УСТУХОНДОР *استخواندار* 1. ҳар чизе ки устухон дорад: **гӯшти устухондор, моҳии устухондор**. 2. *гуфт., маҷ.* дорои эътибор, соҳиб-эътибор, пурқудрат.

УСТУХОНПАРДА *पर्ده استخوان* пардаи устухон.

УСТУХОНПОРА *پاره استخوان* як порчаи устухон; порайи устухони шикаставу майдашуда.

УСТУХОНРАБО *ربا استخوان* 1. *маҷ.* сағ. 2. мурғи афсонавии Ҳумо, ки гӯё устухон меҳӯрдааст.

УСТУХОНРЕЗА *ريزه استخوان* 1. устухонпора. 2. *маҷ.* хурдчусса: **одами устухонреза**.

УСТУХОНРЕЗАГӢ *گي استخوانريز* хурдчуссагӣ, резаандомӣ.

УСТУХОНСОЗӢ *سازي استخوان* биол. табдили ҳуҷайраҳои мулоим ва бофтаҳои ҳуҷайравӣ ба устухон ва таркибҳои устухонӣ.

УСТУХОНТАЛОШӢ *تلاشي استخوان* часпочаспӣ ва талош барои устухон: **устухонталошии сагон**.

УСТУХОНФУРӢШӢ *فروشي استخوان* *кит., маҷ.* таъриф ва ситоиши гузаштагони худ.

УСТУХОНХОӢ *خائي استخوان* чида хӯрдани гӯшт аз устухони дар таоме пӯхташуда, хоидани устухон.

УСТУХОНӢ *خواني* 1. *мансуб ба устухон*. 2. аз устухон сохташуда: **шонаи устухонӣ, корди дасташ устухонӣ**.

УСТУХОНХОР *خوار استخوان* 1. *кит.* устухонхӯр, дорои тавоноии устухон хӯрдан. 2. *маҷ., кит.* мурғи Ҳумо.

УСТУХОНХОРӢ *خواري استخوان* *кит.* амал ва кори устухонхӯр.

УСТУХОНХӢР *خور استخوان* парандае, ки хӯро-каш устухон аст (*мас., мурғи Ҳумо*).

УСТУХОНХӢРӢ *خوري استخوان* устухон хӯрдан; устухонхӯр будан.

УСТУХОНШИНОС *شناس استخوان* *тиб.* мутахассиси устухоншиносии, остеолог.

УСТУХОНШИНОСӢ *شناسي استخوان* *анат.* як соҳаи анатомия, ки ба омӯзиши сохт, шакл ва таркиби устухонҳои бадан машғул аст, ос-

теология.

УСУЛ *ا. اصول* 1. *ҷ.* **асл** (аслҳо); тарз, тариқ, равиш, роҳ; тартиб: **мактаби усули нав (чадид), усули нави табобатӣ, усули кор; ба усули ...** ба тартиби ..., ба шакли ...; **бо усули ...**, ба тариқи ..., ба тарзи...: **усулро ба кор бурда, бо усули литографӣ чоп кардани китоб, бо усули чоркунча коштани пахта**. 2. *маҷ.* таърих ва моҳияти пайдоиши беморӣ. 3. нағма, наво, оҳанги мусиқӣ. 4. ҳаракати мавзун; рақс; **усул кардан** рақсидан; **нағмаву усул** рақсу наво, мусикинавозию рақс. 5. номи яке аз нағмаҳои ҳафтдаҳгонаи мусиқии классикӣ. 6. қоидаи асосии ҳар илм; асосҳои ҳар илм: **усули шеър, усули калом**.

УСУЛАН *اصولاً* аслан, асосан.

УСУЛӢ *اصولي* асли, решагӣ; асосӣ.

УСУР *ا. عثور* *кит.* лағзиш, афтодан.

УСФУР *ا. عصفور* *кит.* гунчишк.

УТЛАТ *ا. عطلت* *кит.* бекорӣ; **дар утлат мондан** бекор мондан.

УТОҚ *т. اطاق* ҷои алоҳидаи аз ҳам бо деворҳо ҷудокардашуда дар дохили бино ё иморат, хона; ҳучра: **утоқи кор, утоқи хоб**.

УТОҚА *т. اطاقه* *шакли тасғири утоқ*; утоқи хурд, хонача.

УТОПИЯ *ю. اُتاپيه* 1. хаёл, тасаввур; хаёли хом. 2. *фалс.* таълимот дар бораи дигаргунсозии иҷтимоӣ барпо кардани сохти идеалии ҷамъият, бе назардошти қонуниятҳои объективии тараққиёти он, хаёлпарастӣ: **утопияи иҷтимоӣ**.

УТОРИД *ا. عطارد* *ниг.* Аторуд.

УТОС *ا. عطاس* *кит.* атса.

УТРОР *т. اترار* алафзор, марғзор, чарогоҳ.

УТТӢ *اتي* *ниг.* дарзмол.

УТУ *اتو* *ниг.* дарзмол.

УТУКАШ *ا. اتوكش* он ки либосҳоро дарзмол мекунад, то ки ҳамвор бошанд, дарзмолкунанда.

УТУФАТ *ا. عطوفت* меҳрубонӣ, шафқат, таваҷҷӯҳ.

УФ اوف 1. ҳиссаҷаи таассуф. 2. нидо оҳ!, вой! (дар мавриди норозӣ будан ва монда шудан гуфта мешавад): **уф гуфтан**; **уф-пүф кардан** оху воҳ гуфтан.

УФАР افر мус. шакли шӯхи оҳангиест, ки дар шӯъбаҳои шашмақом ҳамчун қисми хотима-вии мавзӯҳои асосӣ меояд: **уфари ушшоқ**, **уфари сегоҳ**.

уфт افت асоси замони ҳозира аз **уфтодан**.

УФТ افت :уфту андози нигоҳ ҳаракати хушоянд ва мавзуни нигоҳ.

УФТОДА اوфтاده//افتاده ниг. **афтода**.

УФТОДАГӢ افتادگی ниг. **афтодагӣ**.

УФТОДАН افتادن ниг. **афтодан**.

УФТУХЕЗ افت وخيز ниг. **афтухез**.

УФУҚ а. افق 1. он ҷо ки гӯё осмон ба замин ме-расад, канораи осмон; фазои ба назар на-моёни рӯи Замин; дар **уфуки дур**, **уфуки ка-буд** (нилуфарӣ). 2. маҷ. олам, дунё, офоқ.

УФУҚӢ افقى мансуб ба **уфук**; хати **уфуқӣ** хате, ки мувозӣ ба сатҳи Замин мебошад; муқоб. амудӣ.

УФУЛ а. افول кит. 1. ғуруб, фуру рафтан (-и си-тора). 2. маҷ. мурдан, фавтидан.

УФУНАТ а. عفونت 1. бадбӯ шудан, бадбӯӣ пай-до кардан; тааффуи, бадбӯӣ, бӯйноқӣ. 2. тиб. вайроншавӣ ва фасод кардани захмҳо, варамҳо ва дигар иллатҳои аъзои бадан дар натиҷаи афтодани микробҳо, инфекция.

УХ اخ нидо барои изҳори тааҷҷуб ва таассуф.

УХРАВӢ а. اخروی кит. 1. мансуб ба **ухро**. 2. д. охиратӣ, ондунёӣ.

УХРО а. اخرى кит. 1. дигар, дувум, сонӣ. 2. охи-рин, вопасин. 3. д. маҷ. охират, он дунё.

УХТ а. اخت кит. хоҳар, ҳамшира.

УХУВВАТ а. اخوت бародарӣ, дӯстӣ.

УХУ اهو нидои тааҷҷуб ва ҳайрат.

УХУ-УХУ اهو اهو садои сулфа; **уху-уху кардан** сулфа кардан, сулфидан.

УЧОҚ اچاق дегдон, оташдон.

УЧБ а. عجب кит. худписандӣ, ғурур, ҳавобалан-

дӣ: **учбу нахват**.

УЧМ а. عجم аломат ва ишораҳое, ки дар алиф-бои арабиасоси тоҷикӣ ба зеру болои ҳарфҳо мегуздоранд.

УЧМАТ а. عجمت кит. 1. кундзабонӣ, лакнати забон. 2. новозеҳӣ, бефасоҳатӣ.

УЧОБ а. عجاب кит. аҷиб, шигифт, тааҷҷу-бангез.

УЧОЧ а. اجاج кит. (намаки) талх, (оби) шӯр.

УЧР а. اجر ниг. **учра(т)**.

УЧРА(Т) а. اجره//اجرت кит. 1. подош; музд, ҳақ(к). 2. иҷорапулӣ, ҳаққи кироӣ, маблағи иҷораи чизе.

УЧРАТГИР اجرت گیر кит. 1. гирандаи иҷо-рапулӣ, ситонандаи маблағи кироӣ чизе. 2. учратхӯр, нафақагир, муздгиранда, маошги-ранда.

УЧРАТХӢР اجرت خور кит. нафақахӯр, вазифа-хӯр; маошгиранда.

УЧРИХОРИ/УЧРИХӢР اجرى خوار//اجرى خور ниг. **учратхӯр**.

УЧРО а. اجرا кит. ротиба ва маоши рӯзмарра; таоми ҳаррӯза, ки ба мӯҳтоҷон медиҳанд.

УЧУР а. چور **ч. ачр** (подошҳо, муздҳо).

УШКУФА اشكوفه шакли дигари **шукуфа**.

УШНА اشنه навъи гиёҳест, ки дар биёбон ва ҷойҳои гарм вомахӯрад ва гулу реша надо-рад.

УШНАБАСТА اشنه بسته бо ушна фарогирифта, ҷои ушназеркарда.

УШНАГИЁҲ اشنه گياه ниг. **ушна**.

УШНАДОР اشنه دار ҷои дорои гиёҳи ушна.

УШНОН اشنان ниг. **ушна**.

УШПУЛАК اشپلك ҳуштакчаи бачагонаи сафо-лин.

УШР а. عشر 1. кит. даҳяк. 2. таър. андозе, ки аз заминҳои қорам ба микдори даҳяки ҳосили онҳо гирифта мешуд. 3. д. даҳяки Қуръон. 4. даҳаи аввали моҳи рамазон; **ушри ашир** а) садяк, аз сад як; б) маҷ. чизи андак.

УШРА а. عشره кит. номи як чинс дарахти талх-

мева.

УШРИЯ *عشریه* *ниг.* ушр 2.**УШРӢ** *عشری* *кит.* 1. он, ки ба микдори даҳяк хироч медиҳад. 2. тифли навомӯзи куръонхон.**УШРХОН** *عشرخوان* 1. куръонхон. 2. киноя аз одами маъзул ва бекормонда.**УШТУЛУМ** *اشتلم* *кит.* 1. тундӣ, дағалӣ, дуруштӣ, хушунат; **ба уштулум** тундхӯёна; дағалона. 2. шӯру ғафғо, ҷангу ҷанҷол. 3. зӯрӣ, зулм, таадӣ.**УШТУР** *اشتر* *шакли дигари* шутур.**УШТУРАК** *اشترک* 1. шутури майда; шутурбача.2. *мач.* мавчи дарё.**УШТУРБОН** *اشتربان* *ниг.* шутурбон.**УШТУРГИЁҲ** *اشتر گیاه* *ниг.* янтоқ.**УШТУРҒОЗ** *اشترغاز* гиёҳест монанди коҳу.**УШТУРПОЙ** *اشترپای* гиёҳе, ки барги он ба кафи пой шутур монанд аст.**УШТУРХОР** *اشترخار* *ниг.* янтоқ.**УШШОҚ** *ا. عشاق* 1. ҷ. **ошиқ**. 2. номи яке аз мақомҳои мусиқии «Шашмақом»; савти калон.**УЮБ** *ا. عیوب* ҷ. **айб**.**УЮН** *ا. عیون* ҷ. **айн** I (чашмҳо).

У

Ҷ I ҳарфи бисту панҷуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ дар аввали калимаҳо ба воситаи алифу вов (*او*) (*мас.*, *اورده* ўрда) ва дар мобайн ва охири калимаҳо бо вови маҷхул (*و*) (*мас.*, *گول گول* гулӯ) ифода мегардад; дар ҳиҷоҳои баста пеш аз «х» (*ه*) ва пеш аз айн (*ع*) меояд (*мас.*, *мӯхтарам* *محترم*, *мӯъҷиза* *معجزه*); дар аввали калимаҳо ҳарфи айн (*ع*) агар замма қабул кунад, *ӯ* хонда мешавад (*мас.*, *ӯҳда* *عهده*).

Ҷ II ҷонишини шахси сеюми танҳо; аз *ӯ*, ба *ӯ*.

ҶБА *т.-м.* *اوبه* *кҳн.* хаймаи истиқоматии кӯчманчиён, юрт, бошишгоҳи кӯчманчиён.

ҶБАДА *اوبده* *гуфт.* дарида, порашуда, либоси пахтаояш баромадаи овезон.

ҶГАӢ *т.* *اوگی* *гуфт.* ғайрихунӣ, ғайрихудӣ; духтари *ӯгаӣ* духтарандар, рабиба; **додари ӯгаӣ** додарандар, додари сабабӣ; **модари ӯгаӣ** модарандар; **падари ӯгаӣ** падарандар; **фарзанди ӯгаӣ** писар ё духтари ба зан ё шавҳари пештара тааллуқдошта, рабиб, рабиба.

ҶҒУР *اوغر* *ниг.* уғур.

ҶҒУРАК *اوغرک* *ниг.* уғурак.

ҶҒУРДАСТА *اوغر دسته* *ниг.* уғурдаста.

ҶҒУРКҶӢӢ *اوغر کوبی* дар уғур чизеро кӯфтан.

ҶҒУРЧА *چه اوغر* *ниг.* уғурак.

ҶҒУРЧАДАСТА *اوغرچه دسته* дастаи уғурак; *мук.* уғурдаста.

ҶҒУРШАКЛ *اوغر شکل* ҳар чизи ба уғур монанд; **гардани ғафси ӯғуршакл** гардани ғафси безеб.

ҶЗАК *т* *اوزک* *гуфт.* мағзи миёни танаи дарахт ва ғайри қобили хӯрдани миёни баъзе сабзавот: **ӯзаки қарам**; **ӯзаки сабзӣ**; **сабзии ӯзак** сабзии саҳти ба реша табдилшуда.

ҶЗБАК *اوزبک* номи халқи туркизабон, ки аҳолии асосии Ҷумҳурии Ўзбекистони ҳамсоҷро ташкил медиҳад.

ҶЗБАКӢ *اوزبکی* *мансуб ба ӯзбак*: забони ӯзбакӣ.

ҶЗБЕК *اوزبیک* *ниг.* ӯзбак.

ҶЗБЕКӢ *اوزبیکی* *ниг.* ӯзбакӣ.

ҶӢ I *اوی* *шакли шеърии ӯ*; **андар ӯӢ** дар вай.

ҶӢ II *нидо* ой, ҳой (*дар вақти муроҷиат, хабардор қардани касе гуфта мешавад*).

ҶЛАНГ I *т.* *اولنگ* суруде, ки дар байни халқҳои туркизабон дар тӯйҳо ва маросимҳо асосан

ба тариқи дастчамъй хонда мешавад.

ЎЛАНГ II *т.* اولنگ сабззор, марғзор.

ЎЛАТ *т.* اولت *ғуфт.* муромурй, вабо (-и хайвонот).

ЎЛПОН *т.* اولپان *таър.* як навъи андоз аз замин, хирочи замин.

ЎЛПОНПУЛӢ اولپان پولى *таър.* пули андози замин; маблағи аз пардохти андози замин чамъшуда.

ЎЛЧАК *т.* اولچک *ғуфт.* андоза, ченак, чен; **ўлчақ кардан** андоза кардан, ченаки чизеро гирифтган.

ЎЛЧАКЧӢБ اولچک چوب *ғуфт.* чӢби ченакаш муайян, ки бо он чизеро чен мекунад ё масофаи чизеро андоза мегиранд.

ЎЛҚА/УЛҚА *т.-м.* اولجه чизу чора ё моле, ки аз (майдони) чанг ба даст дароварда мешавад, ғанимати гирифташуда аз душмани мағлуб: **ўлча гирифтган; ба ўлча бурдан** ғанимат гирифтган, ба ғорат бурдан.

ЎМОЧ اوماچ *хӢр.* як навъ таоми обдор, ки бо хаамири реза-резаи тухми мурғ ва равған омехта тайёр мекунад.

ЎРА *ауре* 1. чохи одатан начандон чуқури хуммонанд, ки барои нигоҳ доштани ғалла, сабзӣ, картошка *ва г.* дар ягон гӯшаи сахни хавлӣ канда мешавад. 2. хандақ, канда; заминкан (барои мудофияи ҳарбӣ), **ўра кандан** (ба ҳар ду маъно). 3. *кхн.* дара, сой.

ЎРАМОНАНД اوره مانند монанд ба ўра, мисли ўра.

ЎРДА I *аурде т. таър.* 1. номи давлат, иттиҳоди қабилаҳо ва қарорғаҳи хонҳои тотору муғул. 2. бошишгоҳи хону амир ва ҳокимон; қалъаву ҳисори ҳокимнишон.

ЎРДА II *т.* اوره *кхн.* ҳарамхонаи хон, амир, подшоҳ ва ҳокимон.

ЎРДАК *т.* اوردک *ғуфт.* мурғобӣ.

ЎРДАКПАРРОНӢ اوردک پرانی *киноя аз истехзо ва масҳара: ўрдакпар(р)онӣ кардан.*

ЎРДУ اوردو *ниг.* урду I; **ўрдуи ситам** лашкари ғаму андӯх; **ўрду задан** истехком гирифтган

пеш аз чанг, лашкароҳ сохтан.

ЎРДУГОҲ اوردو گاه *ниг.* урдугоҳ.

ЎРМУЗ اورمز *ниг.* хурмуз(д).

ЎРМУЗД اورمزد *ниг.* хурмуз(д).

ЎРОҚ اوراق *таър., ниг.* уроқ.

ЎСАЛ اوسل *ғуфт.* **ўсал кардан** ҳиҷолат додан; ба ҳолати ногувор монондан; **ўсал шудан** ба ҳолати ногувор мондан, ҳиҷолат кашидан, шармсор шудан.

ЎСМА اوسمه *ғиёҳи сабзрангест, ки духтарону занон онро фишурда, оби онро барои ороиш ба абрувон мемоланд (аслаш васма ва вусма).*

ЎСМАКАШӢ اوسمه کشى ба абрувон ўсма молидан.

ЎТОВ *т.* اوتاو *ғуфт.* хонаи тобистонаи кӯчманчиёни чорводор, ки дар чарогоҳ месозанд.

ЎХ اوه *нидо калимае, ки тарс, ҳайрат, афсӯс, мондагӣ, ғамзадагӣ ва г.-ро ифода мекунад:* эҳ, оҳ, вой; уф.

ЎХБАТ *а.* اهبت *кит.* созу сомон; таҷҳизот ва силоҳи лашкар.

ЎХДА *а.* عهده тааххуд, зимма; ҷавобгарӣ, масъулият; **ўхда карда тавонистан** а) иҷро (*анҷом, буд*) карда тавонистан; б) идора карда тавонистан, ба даст гирифта тавонистан; ба тартибу низом андохта тавонистан; **аз ўхдаи коре баромадан** кореро иҷро карда тавонистан, ба ҷо оварда тавонистан; **аз ўхдаи кори касе баромадан** кори касеро анҷом ва буд карда тавонистан; **ба ўхдаи худ гирифтган** ўхдадор шудан, ба зимма гирифтган, масъули иҷрои коре шудан; **ба ўхдаи касе будани коре** ба зиммаи касе будани иҷрои коре; **кореро ба ўхдаи касе гузоштан** иҷрои кореро ба касе супоридан, масъулияти кореро ба касе вогузор кардан.

ЎХДАБАРО عهده برا моҳир, лаёқатнок, чолок дар ҳар кор.

ЎХДАБАРОЁНА عهده برائانه бо ўхдабарой, бо кордонӣ, моҳирона, лаёқатмандона.

ЎХДАБАРОӢ عهده برائى аз ўхдаи анҷом додани корҳо ба ҳубӣ баромада тавонистан; кор-

донӣ; лаёқатнокӣ; чустучолокӣ дар иҷрои корҳо.

ЎХДАДОР *عهده دار* вазифадор, муваззаф, масъул; ҷавобгар, кореро (чизеро) бар ўҳда гиранда; **ўҳдадор кардан** барои коре масъул гардонидан, вазифадор кардан, кореро ба зиммаи касе гузоштан; **ўҳдадор шудан** вазифадор шудан, масъули коре шудан, ба зимма гирифтан.

ЎХДАДОРӢ *عهده داری* иҷрои чизеро ё кореро ба зимма гирифтан, мачбурият; вазифадор шудан (барои иҷрои коре), вазифадорӣ: **ўҳдадорин ҳарбӣ**.

ЎХДАНОБАРО *عهده نابرا* он ки аз ўҳдаи коре намебарояд: белаёқат, ноўҳдабаро.

ЎХДАНОБАРОӢ *عهده نابرای* ноўҳдабарой, белаёқатӣ.

ЎХӮ-ЎХӮ *اوھو اوھو* калимаи тақлиди овоз, ки сурфаи сахтро ифода мекунад.

ЎХХӮ *اوھو* нидо ҳайронӣ, тааччуб, таъриф, таҳсин, норизой *ва ғ.-ро* ифода мекунад: эҳе, эҳа; ачаб!

ЎЪЧУБА *ا. اعجوبه* ниг. **аъчуба**.

Ф

Ф ҳарфи бисту шашуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи фе (ف); дар ҳисоби абҷад ба адади 80 баробар аст.

ФААММО *а.* فاما пас, аммо, валекин.

ФАБИҲО *а.* فيها пас хубтар, боз беҳтар, боз хуштар.

ФАБРИКА *лот.* фабрике муассисаи саноатӣ барои коркарди мошини ашёи хом; корхона.

ФАБРИКӢ *мансуб ба фабрика*; моле, ки дар фабрика истеҳсол шудааст, на дар коргоҳҳои пешаварӣ; **моли истеҳсоли фабрикий**.

ФАВВОРА *а.* فواره шарраи об ё моеъ, ки аз сӯроҳӣ ё лӯлае бо қувваи фишор чӯш зада, баланд мебарояд; **фаввора задан** чӯш зада баромадани об, хун ва моеоти дигар; **фаввораи нур** чашмаи нур, чараёни нур.

ФАВВОРАЗАНӢ *فواره‌زنى* чӯш задани об аз фаввора.

ФАВЗ *а.* فوز *кит.* 1. ғалаба, пирӯзӣ, нусрат. 2. раҳой, растагорӣ; наҷот, халосӣ; **фавзи азим** саодати бузург.

ФАВҚ *а.* فوق 1. боло, забар, фарози чизе, рӯи чизе; *муқоб.* тахт, зер. 2. берун аз..., зиёда аз ..., зиёдтар, болотар.

ФАВҚАН *а.* فوقاً дар боло, он чи марбут ба фавқ аст.

ФАВҚИЯТ *а.* فوقيت боло будан, бартарӣ, баландӣ нисбат ба чизе.

ФАВҚӢ فوقӣ болоӣ, фарозӣ.

ФАВҚОНӢ فوقانى *ниг.* фавқӣ.

ФАВҚУЗЗИКР *а.* فوق الذكر дар боло зикршуда; зикре, ки дар боло шудааст; мазкур.

ФАВҚУЛВАСФ *а.* فوق الوصف *кит.* болотар аз ҳадди тавсиф.

ФАВҚУЛИҚТИДОР *а.* فوق الاقتدار болотар аз иқтидор, бениҳоят муктадир.

ФАВҚУЛМИЛӢ فوق الملّى болотар аз манфиатҳои миллӣ.

ФАВҚУЛОДА *а.* فوق العاده аз одат берун, берун ва зиёда аз ҳадди муқаррарӣ, берун аз доираи одоту муқаррарот; дорои ҳукуки мустасно: **сафири фавқулода ва мухтор, анҷумани фавқулода.**

ФАВҚУЛОДАГӢ فوق العادگى фавқулода будан; берун аз ҳадди муқаррарӣ будан; ҳукуку салоҳиятҳои истисноӣ доштан.

ФАВҚУЛФАВҚ *а.* فوق فوق аз ҳад берун, аз ҳад афзун, бисёр.

ФАВҚУЛХОЛИС فوق الخالص бениҳоят холис; аз ҳадди муқаррарӣ холистар.

ФАВҚУЛҲАД *а.* فوق الحد аз ҳад берун, аз ҳад афзун, бисёр.

ФАВҚУЛҲАССОС *а.* فوق الحساس бурун аз ҳиссиёт, аз доираи эҳсос берун, ҳиснашаванда.

ФАВҚУННОҚИЛ *а.* فوق الناقل ноқили ғайри-муқаррарӣ; ноқили дорои қобилияти аз ҳад зиёд.

ФАВҚУННОҚИЛИЯТ فوق الناقلية ноқилияти ғайримуқаррарӣ; дорои қобилияти гузаронандагии аз ҳад зиёд будан.

ФАВҚУССАДО *а.* فوق الصدا *физ.* берун аз ҳадди садо: суръати фавқуссадо.

ФАВ

ФАВҚУССУРЪАТ *а.* فوق السرعة берун аз ҳадди суръат, барои муқаррароти суръат.

ФАВҚУТТАБИАТ فوق الطبيعت 1. берун аз табиат; *ниг.* метафизика. 2. мансуб ба илоҳиёт.

ФАВҚУТТАБИЙ فوق الطبيعى ғайримуқаррарӣ: ҳисси фавқуттабий.

ФАВҚУТТАМОМ *а.* فوق التمام аз ҳама болотар, афзалтар, тамомтар, чизе, ки нисбат ба чизҳои дигар дар сатҳи баланд қарор дорад; чизи беҳтарин дар навъи худ.

ФАВҚУТТАСАВВУР *а.* فوق التصور болотар ё хориҷ аз ҳадди тасаввур ва андеша.

ФАВҚУШШИДДАТ *а.* فوق الشدّت *физ.* болотар аз қувваи шиддат.

ФАВОЕҲ *а.* فوائح *ҷ.* фоеҳ; он чизҳое, ки бӯйҳои хуш паҳн мекунад (гул, райҳон...).

ФАВОЗИЛ *а.* فواضل 1. *ҷ.* фазилат. 2. *кит.* чизҳои изофӣ, зиёдӣ, зиёдатӣ. 3. некиҳо, бахшишҳо.

ФАВОИД *а.* فوائد *ҷ.* фоида.

ФАВОКЕҲ *а.* فواكه *ҷ.* фокиҳа (мева).

ФАВОТ *а.* فوات *кит.* 1. фавтидан, даргузаштан, мурдан. 2. гум шудан, талаф шудан.

ФАВОТЕҲ *а.* فواتح *ҷ.* фотиха(т).

ФАВОҲИШ *а.* فواحش *ҷ.* фоҳиша II.

ФАВР *а.* فور 1. чушиш. 2. зудӣ ва тезӣ, суръати тамои, бошитоб.

ФАВРАН *а.* فوراً дарҳол, базудӣ, батезӣ.

ФАВРАТ *а.* فورت шиддати чизе (*кор, ҳарорат ҳашм*).

ФАВРӢ فوری он чи бояд бетаъхир ва босуръат анҷом гирад, таъчилӣ: **чавоби фаврӣ**.

ФАВТ *а.* فوت 1. даргузаштан, мурдан, вафот. 2. зоеъ шудан, талаф шудан; **фавти вақт** гузаштани вақт, зоеъ шудани вақт; **фавт кардан** даргузаштан, мурдан, вафот кардан; **фавт шудан** а) мурдан, даргузаштан; б) аз байн рафтан, аз даст рафтан.

ФАВТИДАН فوتيدن фавт кардан, даргузаштан, мурдан.

ФАВҲ *а.* فوح паҳн шудани бӯй (махсусан бӯи хуш).

ФАВЧ *а.* فوج гурӯҳ, даста, гурӯҳе аз мардум; дастаи муайяни аскар: **фавчи силоҳ**; **фавч-фавч** анбӯҳи одамон, аскарон, лашкариён, ки пайҳам меоянд.

ФАВЧДОР فوج دار сардори фавче аз лашкар.

ФАГОНА فگانه *кит.* шакли дигари афгона ба маънии норасида, норасо, фигада, партофта.

ФАҒ فغ 1. *кит.* бут, санам. 2. *мач.* маъшуқа.

ФАҒА فغه *ниг.* поға.

ФАҒАНД فغند *кит.* чаҳиш, частухез.

ФАҒВОРА فغواره *кит.* шахшуда чун бути сангин, санамӣ бечон, он ки аз хичолат ё аз дилтангӣ мабхут ва ҳайрон монда сухан гуфта натавонад.

ФАҒӢЗ فغياز *кит.* ато, бахшиш, сила.

ФАҒИСТОН فغستان *кит.* буткада, санамхона.

ФАҒОК فغاک *кит.* аблаҳ, нодон, гӯл; ҳаромзод.

ФАҒОН فغان 1. *ниг.* фиғон. 2. бутҳо, санамҳо. 3. *мач.* маъшуқон.

ФАҒОНА فغانه *ниг.* **фиғон**: баланд шудани овоз; **фағона кардан** фарёд кашидан, шӯру ғавғо баровардан.

ФАҒФУР فغفور 1. (*айнан* фарзанди Худо), лақаби подшоҳони қадими Чин. 2. зарфҳои чинӣ, чинивор; **ҳафт фағфур** *киноя аз* ҳафт сайёра.

ФАҒФУРӢ فغفوری 1. он чи мансуб ба фағфур аст; **ҳонадони фағфурӣ**, **подшоҳони фағфурӣ**. 2. зарфҳои чинӣ (*қоса, пиёла*).

ФАДАВИЁНА فدويانه *кит.* фидоивор, фидо-корона.

ФАДАВӢ *а.* فدوى *кит.* фидой, он ки дар роҳи мазҳаб ё маслаке ҷоннисорӣ мекунад, ҷонсупор.

ФИДОМАТ *а.* فداמת *кит.* дағалӣ, муомилаи дурушт.

ФАДФАД *а.* فدغد *кит.* саҳро ва замини ҳамвор, дашт.

ФАӢЛ فيال *кит.* 1. оғоз, шурӯъ, аввал. 2. замин, ки аввалин бор кишт шудааст, замини навқорам.

ФАЁР *فیار* *кит.* шуғл, кор, пеша.

ФАЖА *فژه* *кит.* палид, зишт; олуца.

ФАЖҒАНД *فژغند* палид; ифлос; зишт.

ФАЖОГИН *فژагин* *ниг.* **фажа**.

ФАЖОК *فژак* мурдор, ганда, зишт, палид.

ФАЗАЪ *а.* *فزع* 1. тарс, бим, ваҳм, даҳшат хавф. 2. фарёд, ғулғула, нолаву зорӣ, гирев.

ФАЗИЛАТ *а.* *فضيلت* 1. бартарӣ, болотарӣ, афзалият. 2. бартарӣ дар фазл, дониш ва камол, дорои сифатҳои нек будан.

ФАЗИЛАТГУСТАР *فضيلت گستر* 1. он ки дар тарвичу вусъати фазлу дониш кӯшиш мекунад. 2. *мач.* фозил ва донишманд.

ФАЗИЛАТНОК *فضيلت ناک* фозил, донишманд.

ФАЗИЛАТОИН *فضيلت آئين* *кит.* соҳиби фазилат, соҳиби маърифат ва камол.

ФАЗИЛАТОМЕЗ *فضيلت آميز* 1. он ки бо фазилат омезиш ёфтааст. 2. *мач.* фозил.

ФАЗИХ *а.* *فضيح* расво, шарманда, беобрӯ.

ФАЗИХАТ *а.* *فضيحت* расвой, шармандагӣ, беобрӯӣ, ошкор кардани кори бад; \diamond **фазиҳат кардан** шарманда кардан, маломат кардан; **фазиҳат шудан** расво шудан, шарманда шудан.

ФАЗЛ *а.* *فضل* 1. бартарӣ, афзунӣ. 2. дониш, илм, маърифат, камол; **изҳори фазл** фазлу дониши худро зоҳир кардан; доноии худро нишон додан.

ФАЗЛА *а.* *فضله* 1. зиёдатӣ, бақия, пасмонда. 2. пасхӯрда, сарқут. 3. он чи пас аз хӯрдан аз инсон ва ё ҳайвон берун мешавад, ифрозот, саргин. 4. *мач.* гапи беҳудаи барзиёд; **фазлаоб** оби ифлос ва чиркин.

ФАЗЛПАРВАР *فضل پرور* 1. ихлосманди фазлу дониш. 2. *мач.* фозил ва донишманд.

ФАЗЛПЕША *فضل پيشه* *ниг.* **фазлпарвар**.

ФАЗЛФУРҶШӢ *فضل فروشی* худнамоӣ бо фазлу дониши худ.

ФАЗО *а.* *فضا* 1. ҷои васеъ, макони фарох; майдон, соҳа, арса. 2. фалак, осмон, ҳаво. 3. холигӣ, ковокии даруни чизе. 4. маконе, ки кураи Замин дар он ҷо гирифтааст ва аз ҳеҷ тараф маҳдуд нест; \diamond **фазои хок** *киноя* аз

дунё.

ФАЗОЕХ *а.* *فضائح* *ҷ.* **фазиҳат**.

ФАЗОИЛ *فضائل* *ҷ.* **фазилат**.

ФАЗОИШ *فزايش* *ниг.* **физоиш**.

ФАЗОЛИК *а.* *فزالک* ҳосил, натиҷа, чамъбаст, ҳулоса.

ФАЗОТРОН *ю.* *فزاتران* *физ.* суръатфизои зарраҳои барқадори вазнин.

ФАЙ *а.* *في* *кит.* соя, сояноки; сояи баъд аз пешин, сояи Офтоб дар гашти пешин; **фай гаштан** ҳеҷ шудан, нобуд шудан.

ФАЙЁЗ *а.* *فياض* *файз*диханда, бисёр бахшанда, пурхайр, *файз*бахш.

ФАЙЗ *а.* *فيض* 1. бахшиш, ато. 2. бисёрӣ, фаровонӣ дар бахшиш ва ато; баракат.

ФАЙЗБАХШ *فيض بخش* атоқунанда, баракатдеҳ.

ФАЙЗБАХШӢ *فيض بخشی* лутфу марҳамати бисёр кардан; бахшиш ва хайру барака расонидан.

ФАЙЗБОР *فيض بار* пурбаракат, хайру бахшишқунанда; **борони файзбор** борони баҳор.

ФАЙЗГИРӢ *فيض گیری* баҳраи моддиву маънавӣ гирифтани, баҳрагирӣ.

ФАЙЗЁБ *فيض ياب* баракатбинанда, баҳравар; **файзёб гардидан (шудан)** баҳраманд гардидан (*мас., аз сӯҳбати каси аз худ бузург ё донишманд*).

ФАЙЗЁБӢ *فيض يابی* баҳраи моддиву маънавӣ гирифтани, баҳрагирӣ.

ФАЙЗПАРВАР *فيض پرور* *файз*бахш, пурбаракат.

ФАЙЛ *англ.* *фил* *тех.* маҷмӯаи додаҳо ва барномаҳои мурааттаб, ки дар компютер бо як ном шинохта мешавад; маҷмӯи ёддоштҳо дар доираи як санад дар компютер.

ФАЙЛАСУФ *а.* *فيلسوف* фалсафадон, дӯстдори илму ҳикмат, ҳаким.

ФАЙЛАСУФӢ *فيلسوفی* мансуб ба **файласуф**: амали *файласуфӣ*.

ФАЙЛАСУФМАОБ *فيلسوف مآب* он ки дорои гуфтор ва рафтори шабеҳи *файласуфон* аст, *файласуф*монанд.

ФАЙЛАСУФОНА *فيلسوفانه* чун *файласуфон*, ба

ФАЙ

тарзи файласуфон.

ФАЙСАЛ *а.* فيصل 1. анҷом додан, қатъ кардан. 2. чудо кардани ҳақ аз ботил, ҳукми байни ҳақ ва ботил; қазоват, ҳакамӣ; **файсал ёфтан** ҳал шудан, яктарафа шудан, ба поён расидан; **файсал кардан** яктарафа кардани масъала, ҳаллу фасл кардани муроғияе (коре).

ФАК(К) *ф.* فک 1. чудо шудани ду чизи ба ҳам вобаста. 2. ҳар қадам аз устухонҳои ҷоғ, ки дандонҳо ба он пайвастанд; **факки барин** ҷоғи боло; **факки зерин** ҷоғи поён, чона; **факки изофат** *грам.* афтодани изофа, партофтани бандиҳои изофии «и» (бештар дар шеър ба тақозои вазн); **соҳибхона**, **соҳибзавқ**. 3. бахши гирандаи абзорҳои дастиву мошинӣ монанди анбӯр, гира *ва ғ.* 4. чудо кардани чизе аз чизи дигар. 5. *кит.* раҳӣ, озодӣ.

ФАҚОҲАТ *а.* فقاھت 1. ширингуфторӣ, зарофат. 2. мазох, масҳара.

ФАКС *англ.* فکس *тех.* василае, ки ба кӯмаки он нусхаи ҳар навъи навишта ё тасвиреро ба таври электронӣ бо кӯмаки хатҳои телефон ирсол ё дарёфт мекунад; намобар; дурнавис, дурнигор.

ФАКТ *лот.* فکت кори дар ҳақиқат воқеъшуда, ҳодисаи воқеӣ, ҳақиқат, амри воқеъ.

ФАКУЛТА *фр.* فاکتe шӯъбаи мактаби оӣ, ки дар он илмҳои соҳаи муайяне таълим дода мешавад: **факултаи физика**, **факултаи химия**.

ФАКУЛТАТИВӢ *ф.* فاکلتیوی ғайримачбурӣ, ихтиёрӣ; **машғулиятҳои факултативӣ** дарсҳои ғайрирасмӣ ва берун аз нақшаи таълим.

ФАКУЛТЕТ *фр.* فاکلتит *ниг.* факулта.

ФАҚАТ *а.* فقط танҳо; мунҳасиран; бас.

ФАҚЕҲ *а.* فقیه донишманди илмҳои шаръӣ; донандаи қонун ва аҳкоми шариати ислом, қонуншиноси шариат.

ФАҚИР *а.* فقیر 1. камбағал, бенаво, қашшоқ, тиждаст, нодор. 2. аз рӯи хоксорӣ аз тарафи шахси аввал нисбати худ гуфта мешавад, камина; шахси якуми шумораи танҳо.

ФАҚИРОНА *ф.* فقیرانه камбағалона; итоаткорона, хоксорона: **фақирона зиндагӣ кардан**.

ФАҚИРӢ *ф.* فقیری камбағалӣ, нодорӣ, бечизӣ.

ФАҚОҲАТ *а.* فقاھت *кит.* фақеҳӣ, фақеҳ будан, олим будан дар қавонини шаръӣ.

ФАҚР *а.* فقر *кит.* камбағалӣ; фақирӣ, нодорӣ, тиждастӣ.

ФАЛАК I *а.* فلک *кит.* 1. осмон, сипеҳр. 2. дар истилоҳи илми нучуми қадим ҳар як аз қисмҳои осмон, ки ҷои яке аз сайёраҳост. 3. *мач.* қазову қадар, сарнавишт, тақдир, қисмат; **гардиши фалак** гардиши замона, гузашти рӯзгор; тақдир, қисмат; **додаш ба фалак баромад** (печид, расид) саҳт ба фиғон омад; **сар ба фалак кашида** ... хеле баланд, хеле боло. 4. *мач.* улвият ва баландии чизе.

ФАЛАК II *ф.* فلک бахше аз мусиқии мардумӣ ва суннатии халқи тоҷик.

ФАЛАКВОР *кит.* فلکوار фалакмонанд, ба сони фалак, чархзанандаву мудаваар.

ФАЛАКЗАДА *мач.* فلکزده ситамзада, бадбахт, бетолеъ.

ФАЛАКЗАДАГӢ *мач.* فلکزدگی бадбахтӣ, бетолей.

ФАЛАКИЁТ *а.* فلکیات *нуч.*, *кҳн.* кайҳоншиносӣ; илми шинохти ситораҳову кайҳон, илми коинотшиносӣ.

ФАЛАКӢ *ф.* فلکی 1. *мансуб ба* фалак. 2. сокини фалак, бурҷи фалак; осмонӣ. 3. мусиқӣ ва суруди мардумӣ, фалакхонӣ.

ФАЛАКМАРТАБА *кит.* فلکمرتبه баландмартаба, баландпарвоз.

ФАЛАКПАЙМО *ф.* فلکپیما осмоннавард, осмонгард; **киштии фалакпаймо**.

ФАЛАКПЕЧ *мач.* فلکپیچ ба фалак бароянда, то ба фалак расанда, хеле баланд; **фарёди фалакпеч** фарёди саҳт, баланд.

ФАЛАКПОЯ *мач.* فلکپایه ниҳоят баланд, хеле баланд.

ФАЛАКСАЙР *ф.* فلکسیر 1. зудрав, тезпарвоз. 2. *мач.*, *ниг.* фалакпеч.

ФАЛАКСАРО *ф.* فلکسرا сарояндаи сурудҳои фалак, овозхони фалаксаро.

ФАЛАКСАРОӢ *ф.* فلکسرائی кор ва шӯғли ҳунарманди фалаксаро.

ФАЛАКСО(Й) *فلکسای* ба фалак расанда, он чӣ сараш ба фалак расидааст; *киноя аз* бисёр баланд, *ниг.* **фалакпеч**.

ФАЛАКТАВОН *فلکتوان* *кит.* фалаккувват, фалакнерӯ; *мач.* бисёр зӯр, бокувват, тавоно.

ФАЛАКТОЗ *فلکتاز* *кит.* парвозкунанда; баландпарвоз.

ФАЛАКУЛАФЛОК *а. فلک الافلاک* *нуч.* фалаке, ки онро фарогир ва муҳити олами ҷисмонӣ медонистанд; фалаке, ки ҳар шабонарӯз як давр гирди меҳвари худ мегардад ва афлоки дигарро бо худ ҳаракат медиҳад.

ФАЛАКУЛМУҲИТ *فلکالمحیط* *кит.* фалаки баландтарин, фалаки нӯҳум.

ФАЛАКФАРСО *فلکفرسا* *ниг.* фалакпаймо. 2. *мач.* оликадр.

ФАЛАКХОН *فلکخوان* *ниг.* фалаксаро.

ФАЛАКХОНӢ *فلکخوانی* *ниг.* фалаксароӣ.

ФАЛАҚ I *а. فلق* *кит.* сапеда, сапедадам, субҳдам.

ФАЛАҚ II *а. فلق* *кхн.* олати ҷазодиҳӣ дар мактабҳои кӯҳна, ки ба ҷӯбе пой гунаҳгорро баста, аз ду тараф мебардоштанд ва мактабдор ӯ халифаи мактаб ба кафи пой ӯ ҷӯб мезад.

ФАЛАРЗ *فلرز* *ниг.* фаларзанг.

ФАЛАРЗАНГ *فلرزنگ* *кит.* хӯроке, ки аз тӯй ва ӯ меҳмонӣ бо худ мебаранд.

ФАЛАХМОН *فلخمان* олати сангандозӣ, ки аз ресмони тобдода иборат буд ва бо он санг меандохтанд; фалохан.

ФАЛАЧ *а. فلج* 1. аз кор мондани дасту по дар натиҷаи беморӣ, шалӣ. 2. одами гирифтор ба фалач, шал; **фалач шудан** аз кор мондани дасту по ӯ қисме аз бадан, шал шудан.

ФАЛАЧЗАДА *فلجزده* бемори фалач, он ки гирифтори фалач гардидааст.

ФАЛАЧӢ *فلجی* *ниг.* фалачзада.

ФАЛАЧШАВӢ *فلجشوی* фалач шудан, хангоми гирифторӣ ва бемории фалач.

ФАЛАЧШУДА *فلج شده* *ниг.* фалач 2.

ФАЛЕВ *فلیو* *кит.* 1. беҳуда, бефоида. 2. аҳмақ.

ФАЛЛА *а. فله* шири аввали ҳайвони навзоида (гов, гӯсфанд), ки чун ба оташ гузоранд, зуд баста мешавад.

ФАЛҒАНД *فلغند* *кит.* похсаи девор, похсадевор.

ФАЛҚ *а. فلق* *кит.* шикоф, шикофтан; **замин фалқ кардан** замин шудгор кардан, замин гардондан.

ФАЛМОХАН *فلماخن* *ниг.* фалахмон.

ФАЛЛОҲ *а. فلاح* *кит.* 1. деҳқон, барзгар, кишоварз. 2. киштибон. 3. кироядихандаи шутирон.

ФАЛОД *فلاد* *кит., ниг.* фалода.

ФАЛОДА *فلاده* *кит.* бефоида, беҳуда.

ФАЛЛОҚ *а. فلاق* *ниг.* фалақ II.

ФАЛОКАТ *а. فلاکت* нақбат, бадбахтӣ, ҳодисаи шуми нақбатовар; бало, мусибат, фалакзадагӣ; **фалокат рӯй додан** воқеъ шудани ягон ҳодисаи бадбахтона.

ФАЛОКАТБОР *فلاکتبار* пур аз бадбахтӣ ва нақбат; бадбахтиовар, он чи ки фалокат меоварад.

ФАЛОКАТЗАДА *فلاکتزده* ба бадбахтӣ дучор гардида, шумтолеъ.

ФАЛОКАТӢ *فلاکتی* бадбахт, фалокатзада, ба фочиа дучоршуда.

ФАЛОКАТОВАР *فلاکتآور* он чи боиси бадбахтӣ, сиёҳрӯзгорӣ, бало ва мусибат аст.

ФАЛОКАТОМЕЗ *فلاکتآمیز* пур аз фалокату бадбахтӣ ва нақбат, манхус, фалокатбор.

ФАЛОКАТОФАР *فلاکتآفر* 1. он ки ва он чи сабаби пайдоиши фалокат мегардад. 2. *мач.* шахси наҳс ва бадбахт, шумқадам.

ФАЛОН *فلان* *ҷонишини номуайяни*, шахс ӯ чизи номаълум ва номуайян, фалон шахси ғоиб;

фалону бисмадон фалонӣ ва фалонӣ (*шахс ва ӯ чизи ноаниқ, маҷхул ва номуайян*).

ФАЛОНАК *فلانک* *шакли тасғири* **фалон**, ишора ба шахс ӯ чизе, ки ночиз менамояд.

ФАЛОНӢ *فلانی* он шахси номаълум, касе, шахсе.

ФАЛ

ФАЛОСАНГ فلا سنگ *ниг.* фалахмон.

ФАЛОСИФА *а.* فلاسفه *ч.* файласуф.

ФАЛОТ *а.* فلات сахро, биёбон.

ФАЛОТУНСИРАТ فلاطون سيرت *кит.* он ки ботину андешааш ба Афлотун монанд аст, афлотунниҳод.

ФАЛОТУНҲИКМАТ فلاطون حکمت *кит.* бо ақлу хиради афлотунӣ, афлотунхирад.

ФАЛОХАН//ФАЛОХУН فلاخن *ниг.* фалахмон.

ФАЛОҲ *а.* فلاح *кит.* наҷот, растагорӣ, комёбӣ, некӯахволӣ, салоҳи ҳол, хайрият ва офиятмандӣ.

ФАЛОҲАТ *а.* فلاح *кит.* 1. кишоварзӣ, деҳқонӣ, барзгарӣ. 2. чарбзабонӣ ва фиреб дар хариду фурӯш.

ФАЛОҲАТӢ فلاحتى 1. он чи марбут ба кишоварзӣ аст. 2. кишоварз, деҳқон.

ФАЛОҶАРАМ *а.* فلاجرم *кит.* пас бинобар ин, пас аз ин сабаб; пас.

ФАЛС *а.* فلس 1. сиккаи мисӣ, пули сиёҳ. 2. пулакчаи моҳӣ.

ФАЛСАФА *ю.* فلسفه 1. илм дар бораи умумитарин қонунҳои рушду инкишофи табиат, ҷамъият ва тафаккур; илме, ки аз мабдаъҳо ва ҳақиқати ашъ ва сабаби мавҷудияти онҳо баҳс мекунад; философия. 2. *киноя аз мулоҳизарониҳои мучарради ғайриамалӣ.*

ФАЛСАФАБОФ فلسفه‌باف он ки суҳанҳои берабт ва бемантики дур аз зехният мегӯяд.

ФАЛСАФАБОФӢ فلسفه‌بافی бо суҳанпарозии берабт ва бемантиқ машғул будан.

ФАЛСАФАВӢ فلسفوى *марбут ба* фалсафа.

ФАЛСАФАДОН فلسفه‌دان файласуф, олими фалсафа.

ФАЛСАФАРОНӢ فلسفه‌رانی 1. машғул будан бо муҳокимаҳои фалсафӣ. 2. *мач., ниг.* фалсафабофӣ.

ФАЛСАФАФУРӮШӢ فلسفه‌فروشی *ниг.* фалсафабофӣ.

ФАЛСАФИЁТ *а.* فلسفیات 1. *ч.* фалсафа. 2. *ниг.* фалсафабофӣ.

ФАЛСАФӢ فلسفی 1. *мансуб ба* фалсафа. 2. *фай-*

ласуф.

ФАЛҲАМ فلخم олати ҳаллоҷии камоншакл, олати пунбатозакунӣ, асбоби пахтатозакунӣ.

ФАЛҲАМДОР فلخم‌دار он ки бо фалҳам пахта тоза мекунад, ҳаллоҷ.

ФАЛҲАМДОРӢ فلخم‌دارى амалу шугли фалҳамдор.

ФАЛҶ فلج *кит.* фалҷам, ғалакаи дар, занҷири дар.

ФАМ *а.* فم даҳон.

ФАММУЛАСАД *а.* فم‌الاسد 1. *кит.* даҳани шер. 2. *мач.* чои хатарнок.

ФАН(Н) *а.* فن 1. фиреб, макр; ҳила ва найранг, бозӣ, найрангбозӣ. 2. ҳунар, касб, пеша. 3. илм, соҳае аз илм; бештар илмҳои техникӣ; **илму фан** илму техника.

ФАНАК فنک *кит.* дала, гурбаи саҳроӣ, гурбаи ёбӣ, ки мӯяш сафед буда, аз он пӯстин месозанд.

ФАНАКПӮШ فنک‌پوش *кит.* пӯшандаи пӯстине, ки аз пӯсти фанак дӯхта шудааст.

ФАНАН *а.* فنن *кит.* шохи дарахт.

ФАНД فند макру ҳила; найранг, фиреб: **фанд додан** фиреб додан; **фанд хӯрдан** фиреб хӯрдан; фирефта шудан, ба доми фиреби касе афтодан.

ФАНДХӮРӢ فندخوری фиребхӯрӣ, фирефта шудан, ба доми макр гирифтор шудан.

ФАНЕР *олм.* فنیр тахтаи тунуке, ки аз часпонидани чанд қабат varaкаи тунук ҳосил мешавад, сепӯст.

ФАНЕРӢ فنیرى аз фанертахта сохташуда: **тавораи фанерӣ.**

ФАНЕРТАХТА فنیرتخته тахтаи тунук, ки бештар ба сакфи хонаҳо зада мешавад.

ФАНО *а.* فنا нест шудан, нестӣ, завол, нобудӣ; **фано ғаштан (шудан)** несту нобуд гардидан, завол ёфтан; **ба боди фано рафтан** несту нобуд шудан, беҳуда нобуд шудан.

ФАНОНАШАВАНДА فناشونده нестинопазир, мондагор, абадӣ.

ФАНОНОПАЗИР فنا‌ناپذیر *ниг.* фанонашаванда.

ФАНОНОПАЗИРӢ فنا ناپذیری нестнопазирӢ, мондагорӢ, абадият, фанонашавандагӢ.

ФАНОПАЗИР فناپذیر нестшаванда, рафтагор, маргпазир, фаношаванда.

ФАНОПАЗИРӢ فناپذیری нестшавандагӢ, рафтагорӢ, маргпазирӢ, фаношавандагӢ.

ФАНОХОНА فناخانه киноя аз дунё.

ФАНОШАВАНДА فناشونده ниг. фанопазир.

ФАНОШАВӢ فناشوی ниг. фанопазирӢ.

ФАНТАСТИКА фр. фантастика 1. чизи ачибу ғарибе, ки маҳсули тасаввуроти беасос мебошад. 2. асари бадеӣ дар мавзӯи фантастикӣ.

ФАНТАСТИКӢ фантастикӣ монанд ба фантазия, маҳсули тасаввуроти ғайривоқеӣ, ачибу ғариб: мавзӯи фантастикӣ, филми фантастикӣ.

ФАНФУРӢШ فن فروش кит. нишондиҳандаи илму фан; ҳилагар, фиребгар, маккор.

ФАНШИНОС فن شناس олим ва донишманд дар риштае аз улуми техникӣ.

ФАНШИНОСӢ فن شناسӣ шуғлу амали фаншинос.

ФАР(Р) فر 1. нур, дурахш, рахшандагӢ. 2. зебой, хусн, барозандагӢ. 3. шаън, шавкат, дабдаба; **карру фар** шаъну шавкат, тавоноӣю ҳашамат.

ФАРА فره ниг. **фарах** II.

ФАЗАЗАН فرضاً аз рӯи фараз (фарз), аз рӯи тахмин, ба таври гумон ва қиёс; тахминан; **фаразан** гӯем, ки ..., гирем, ки ... пиндорем, ки ...

ФАРАМ فرم дилтангӣ ва фурумондагӢ дар ғам; ғаму андӯх.

ФРАНГ فرنگ 1. Франгистон (аз номи Франция), Аврупо; *мансуб ба Франгистон*, фарангӣ. 2. навъе аз матои абрешимӣ; **дахани фаранг** купороси мис.

ФРАНГИЗОДА فرنگی زاده аврупоизод.

ФРАНГИМАОБ فرنگی مآب фарангихислат, фарангихӯ, фарангисифат.

ФРАНГИТАЛЪАТ فرنگی طلعت маҷ. сафедгуна, сафедчехра.

ФРАНГӢ فرنگӣ 1. *мансуб ба Фаранг*. 2. навъе аз матои абрешимӣ; **рӯймоли фарангӣ** сарбанди занона аз матои абрешимии фарангӣ.

ФРАНЧИНОК فرنجی ناک зане, ки ба сар фаранҷӣ дорад, фаранҷипӯш.

ФРАНЧИПӢШ فرنجی پوش зане, ки фаранҷӣ дар сар дорад.

ФРАНЧИПӢШӢ فرنجی پوشӣ амали фаранҷипӯш.

ФРАНЦӢ فرنجӣ чодари маҳсусе, ки занони муслима дар сар мекунанд.

ФРАНЦМУШК فرنجمشک як навъ гиёҳ.

ФАРАСБ а. فرسب кит., ниг. **фарасп**.

ФАРАСНИХОДА فرس نهاده кит., *варз.* мағлубшуда, очиз гардида (*дар бози шатранҷ*).

ФАРАСП فرسب чӯби дарози болорбоб; шоҳпул, шоҳтир, болори хона.

ФАРАХША فرخشه хӯр. навъе аз нонҳои варақин, кулчаи рағганини варақини лавзинадор.

ФАРАХ I а. فرح шод шудан, хурсанд гардидан; шодӣ, сурур, хурсандӣ.

ФАРАХ II //ФАРА//ФАРЕХ//ФИРЕХ فره кит. 1. афзунӣ, фарвонӣ. 2. фирӯзӣ, ғалаба, пешӣ, сабқат, бартарӣ; **фирез бурдан** пешӣ намудан, бартарӣ нишон додан. 3. бисёр фаровон афзун, зиёда. 4. афзал, хубтар, олий. 5. фарох. 6. ширин. 7. сабаб, боис.

ФАРАҲАНГЕЗ فرح انگیز шодибахш, масарратовар, хушхолкунанда, сурурбахш, хурсандиовар.

ФАРҲАНГЕЗӢ فرح انگیزی шодиангезӣ, сурурбахшӣ.

ФАРАҲАФЗО فرح افزا он чи шодиро зиёд кунад, он чи бар сурур биафзояд.

ФАРАҲАФЗОӢ فرح افزای шодиафзоӣ, фузудани сурур.

ФАРАҲБАХШ فرح بخش ниг. **фарахангез**.

ФАРАҲБАХШӢ فرح بخشی ниг. **фарахангезӣ**.

ФАРАҲЗО فرحزا ниг. **фараҳбахш**.

ФАРАҲМАНД فرح مند хушхол, хурсанд, шод,

ФАР

масрур.

ФАРАХМАНДӢ فرحمندی хушҳолӣ, шоддилӣ, хурсандӣ, сурур, нишот, шодмонӣ

ФАРАХМАНДОНА فرحمندانе бо хушҳолӣ, бо сурур, шодон, хуррам, хушҳолона, массрурона.

ФАРАХНОК فرحناк хурсанд, шод, хушҳол, масрур, сурурманд.

ФАРАХОВАР فرح آور ниг. **фараҳбахш**.

ФАРАХФИЗО فرح فزا ниг. **фараҳафзо**.

ФАРАҶ а. فرج 1. кушоиш, кушоиши кор ва аҳвол. 2. раҳой ва халосӣ аз сахтӣ ва ғам; осоиш.

ФАРАҶӢ فرجى кит. либоси боло ҳамчун яктак.

ФАРБЕХ فربه сергӯшт, серравған, ғафсбадан; муқоб. **лоғар**.

ФАРБЕХӢ فربهى сергӯштӣ, серравғанӣ; муқоб. **лоғарӣ**.

ФАРБЕХТАН فربه تن фарбех, сергӯшту серравған, ғафс ва захим.

ФАРБӢ فربه шакли *дигари* **фарбех**.

ФАРВАДИН فرودين шакли *кӯтоҳшудаи* **фарвардин**.

ФАРВАЗ فروز фаровез.

ФАРВАРДИН فروردين моҳи якуми соли шамсӣ, ки ба 21 март - 20 апрел рост меояд, моҳи аввали баҳор.

ФАРВИЗ فرويز ниг. **фарваз**.

ФАРВОР فروار хонаи тобистонӣ, болохона.

ФАРҒАНД فرغند печак, гиёҳест печанда, ки ба ниҳолон ва сабзабот печида онҳоро хушк мекунад, зарпечак.

ФАРҒАР فرغر 1. селроҳа ё чӯё, ки оби он дар як ҷо каме чамъ шудааст. 2. чӯи майда, ки аз дарё чудо мешавад.

ФАРҒАРДАН فرگردن кит. тар кардан, оғушта кардан; ба ҳам сириштан.

ФАРҒЕШ فرغيش чомаи кӯҳна, пӯстини кӯҳнаи чиркини дарида.

ФАРД а. فرد 1. якка, танҳо. 2. ягона, беҳамто, бемисл. 3. *адш*. як байти чудо, байти мумтоз;

фард будан (дар *коре*) бемисл будан, мислу ҳамто надоштан. 4. чудо, дур аз касе ё чизе. **фард-фард** як-як, чудо-чудо, танҳо-танҳо, ягон-ягон.

ФАРДАН а. فرداً: **фардан-вахидан** ба таври якка ва ягона, ба таври танҳо.

ФАРДАРА فردره чӯбе, ки дар паси дарвоза барои сахт баста будани он гузоранд, танба.

ФАРДАРӢ فردى ниг. **фардара**.

ФАРДБАӢТ فردبيت ниг. **фард** 3.

ФАРДИЯТ а. فرديت 1. яктой, ягонагӣ. 2. *адш*. хусусият ва рӯҳияи фардӣ, ки шахсеро аз дигаре фарқ мекунонад.

ФАРДӢ فردى мансуб ба **фард**; танҳой, ягонагӣ.

ФАРДНАВО فردنوا касе, ки танҳо менавозад ва эҳтиёҷ ба ёридиҳандаи дигаре надорад, ҳофизи яккахон.

ФАРДО فردا 1. пагоҳ, рӯзи оянда, рӯзи баъди имрӯз. 2. оянда, мустақбал; **пагоҳ** – **фардо** ба қарибӣ, анқариб, дар ояндаи наздик. 3. *маҷ*. растохез, қиёмат.

ФАРДОИНА فرداينه мансуб ба **фардо**; рӯзи дигар, рӯзи оянда.

ФАРДРАВ فردرو он ки танҳо меравад ва мӯхтоҷи ҳамроҳ ва раҳбар нест, яккарав; солики мучаррад (*дар тасаввуф*).

ФАРЕШ فريش кит. тохтутоз, тороч, яғмо, ғорат.

ФАРӢД فرياد овози баланд, бонг, наъра; ёрӣ хостан бо овози баланд, додгӯӣ бо овози баланд; **фарӢд задан** *маҷ*. бонг бардоштан, дод задан, оху фиғон кардан; **фарӢд кардан** а) бо овози баланд бонг бардоштан; оху фиғон кардан; б) овоз додан (касери); **ба фарӢди касе расидан** ба имдоди касе расидан, дармондаеро ёрӣ додан.

ФАРӢДЗАН فريادزن он ки фарӢд мезанад, дод-хох, доду фиғонкунанда.

ФАРӢДЗАНОН فريادزنان дар ҳоли фарӢдзанӣ, фарӢдкунон.

ФАРӢДКАШОН فريادكشان ниг. **фарӢдкунон**.

ФАРӢДКУН فريادكن 1. ниг. **фарӢдзан**. 2. *маҷ*. аҳли доду бедод, он ки доим мағал мекунад.

ФАРЁДКУНОН فریادکنان *ниг.* фарёдзанон.

ФАРЁДНОМА فریادنامه *кит.* номаи доду бедод, номае, ки дар он аз касе ёриву кӯмак хоҳанд.

ФАРЁДРАС فریادرس ба доди касе расанда, ёридоханда; имдодгар, мададгор, дастгирикунанда.

ФАРЁДРАСӢ فریادرسی ёрӣ, мадад, дастгириӣ.

ФАРЁДХОӢ فریادخواه *мач.* додхоӢ, мададхоӢ, имдодталаб.

ФАРЁДХОӢӢ فریادخواهی талабу дархости ёрмандӣ кардан, додхоӢӣ, ёрихоӢӣ.

ФАРЗ I а. فرض 1. д. аҳкоми дини ислом, ки иҷрояш ба ҳар як мусулмон ҳатмист. 2. ҳар чизи (вазифаи) иҷрояш зарур, ҳатмӣ.

ФАРЗ II а. فرض пиндошт, тасаввур; гумон, тахмин; **фарз кардан** пиндоштан, тасаввур кардан, тахмин кардан.

ФАРЗ III а. فرض замини ҳамвори паст, ҳамвори байни ду кӯҳ.

ФАРЗ IV а. فرض роҳ бар пушта, ҷ. **афроз**.

ФАРЗАН а. فرضاً ба таври тахминӣ, аз рӯи тасаввур ва пиндор, тахминан, эҳтимолан.

ФАРЗАНД فرزند писар ё духтар нисбат ба падару модар, валад, зода; **фарзанд дидан** фарзандор шудан, соҳиби фарзанд гардидан.

ФАРЗАНДБЕЗОР فرزندیزار **зан** ё **марди фарзандбезор** зан ё марде, ки фарзанд доштан намехоҳад ё аз фарзанди худ рӯй метобад.

ФАРЗАНДВОР فرزندیوار чун фарзанд, ба мисли фарзанди худ.

ФАРЗАНДДОР فرزندیدار соҳиби фарзанд, зану марде, ки аз онҳо фарзанд ба дунё омадааст.

ФАРЗАНДДОРӢ فرزندیداری доштани фарзанд, насл ва авлод.

ФАРЗАНДДӢСТ فرزندیدوست он, ки ба фарзанд муҳаббат дорад, хоҳони авлод.

ФАРЗАНДДӢСТӢ فرزندیدوستی дӯст доштани фарзанд.

ФАРЗАНДӢ فرزندی *мансуб ба фарзанд; меҳри фарзандӣ* меҳри падару модар ва фарзанд нисбат ба якдигар.

ФАРЗАНДТАЛАБ فرزندیطلب он ки фарзанддор шудан мехоҳад.

ФАРЗАНДХОНДА فرزندیخوانده фарзандандар, шахси ба фарзандӣ қабулшуда.

ФАРЗАНДХОНӢ فرزندیخوانی бачаи касро ба фарзандии худ қабул кардан.

ФАРЗИЁТ فرضیات *мачмӯи он чи фарз ва тахмин карда мешавад, гипотеза.*

ФАРЗИН فرزین яке аз мӯҳраҳои асосии шатранҷ, мӯҳраи муҳим баъд аз шох, вазир, ферз.

ФАРЗИНБАНД فرزینیبند *кит.* навъе аз равишҳои бозии шатранҷ, ки ҳимояро хеле қавӣ мегардонад.

ФАРЗИНВАШ فرزینیوش *кит.* фарзинрух, фарзинмонанд.

ФАРЗИЯ а. فرضیه ҳадс ва тахмине, ки вақти таҳлили илмӣ барои шарҳ ва эзоҳи ягон ҳодиса оварда мешавад, пиндор, гипотеза.

ФАРЗӢ فرضی 1. зарурӣ, ҳатмӣ. 2. тахминӣ, эҳтимолӣ.

ФАРЗОМ فرزام сазовор, шоиста, лоиқ.

ФАРЗОН فرزانی оқил, донишманд, ҳақим.

ФАРЗОНА فرزانه *ниг.* **фарзон**.

ФАРЗОНАГӢ فرزانیگی оқилӣ, донишмандӣ.

ФАРИД а. فرید ягона, якто, бемисл, бемонанд; **фариди аср** дар замони худ беҳамто.

ФАРИЗА а. فریضة 1. д. супориш ва вазифаҳои фармудаи Худо, ки иҷрои он фарз ва ҳатмӣ аст, ҳамчун намоз, рӯза ва ғ. 2. он чи иҷрояш вочиб ва ҳатмист, вазифаи ҳатмӣ.

ФАРИҚ а. فریق 1. ҷамоате аз мардум, тоифа; гурӯҳ, ғӯда. 2. қисм, ҳисса, гурӯҳ.

ФАРИШТА فرشته 1. д. мавҷуди малакутӣ, ки оқилтар ва бартар аз инсон аст, малак. 2. *мач.* беайбу нуқсон, зебо; **худро фаришта тарошидан** худро бе айбу нуқсон вонамуд кардан, худро поқу тақводор нишон додан.

ФАРИШТАНИҲОД فرشته‌نهاد он ки ниҳод ва ботини комили болиғ дорад, нақӯхӯй.

ФАРИШТАХИСОЛ فرشته‌خصال *ниг.* **фаришта-ниҳод**.

ФАР

ФАРИШТАХЎ فرشته خو *ниг.* **фариштаниход.**

ФАРӢ فری *кит.* 1. офарин, зихӣ. 2. писандида, некӯ. 3. хуб, дуруст.

ФАРКАН فرق *кит.* 1. селроҳае, ки дар он оби сел чамъ шуда бошад, гузари об, чӯи об; селоб. 2. он чи бо гузашти замон фартут шуда фурӯ рехта бошад, хароб, вайрон.

ФАРКАНД فرکند *ниг.* **фаркан.**

ФАРҚ I فرق *бот.* дарахти клён, ки баргҳояш паҳни зебост.

ФАРҚ II *а.* فرق 1. чудо кардани ду чиз аз ҳамдигар, имтиёзи чизе ва ҳаммонанди худ; номонандии ду чиз аз ҳам, тамоиз миёни ду кас ё ду чиз; тафовут; **фарқ доштан** тафовут доштан, мутамайиз будан; **фарқ кардан** а) тафовут доштан; б) тамйиз миёни ду кас ё ду чиз, чизеро аз чизе чудо кардан, ташхис додан. 2. *мач.* тори сар, торак, болои сар. 3. васат, нӯк ва болои (теппаи) ҳар чиз; **фарқи сар** тори сар. 4. хати рост, ки бар асари шона задани мӯи сар дар он пайдо мешавад.

ФАРҚ III *а.* فرق 1. сапедадам, субҳ; сапедии аввали субҳ. 2. паймона, қадаҳ

ФАРҚИЯТ *а.* فرقيت тамйиз, ҷудой миёни ду чиз.

ФАРҚКУНАНДА فرق کننده тамйиздиханда, ҷу-докунанда, мумаййиз.

ФАРҚНОК فرقناк мутафовит, касе ё чизе, ки аз дигаре тафовут дошта бошад.

ФАРҚПАЗИР فرق پذير он ки ва он чи қобили тамйиз бошад, пазирои фарқ.

ФАРМАКОЛОГИЯ ю. فرمکالاجيه *ниг.* дорушиносӣ.

ФАРМАНД فرماند бо фар(р), бошукӯх, шукӯх-манд.

ФАРМОИШ فرمايش *исми феълӣ аз фармудан* амр, фармон, ҳукм; суҳан ё фармудаи одами бузург.

ФАРМОИШГАР فرمايشگر фармоишдиханда, амрдиханда, ҳукмдиханда.

ФАРМО(Ӣ) فرما(ي) *асоси замони ҳозира аз фармудан.*

ФАРМОН فرمان амр, ҳукм, ҳукме, ки аз тарафи идораи олий ё шахси воломакоме содир

мешавад; **фармон додан** ҳукм кардан, ҳукм содир намудан, ба каси дигар кореро ба таври ҳукм фармудан.

ФАРМОНБАР فرمانبر он ки фармудаи аз худ бузургтареро иҷро мекунад; мутеъ, ито-аткор.

ФАРМОНБАРДОР فرمانبردار *ниг.* **фармонбар.**

ФАРМОНБАРДОРӢ فرمانبرداري итоат, мутеъ будан, тобей, тобеият.

ФАРМОНБАРДОРОНА فرمانبردارانه мутеона, итоаткорона, бегуфтугӯ ва бечуну чаро иҷро кардани коре.

ФАРМОНБАРӢ فرمانبري фармонбардорӣ, му-тей, маҳкумӣ.

ФАРМОНГУЗОР I فرمانگذار 1. фармондеҳ. 2. фармондиханда, амрдиханда; *мач.* Худо.

ФАРМОНГУЗОР II فرمانگذار *кит.* он ки ба фармони касе итоат кунад, фармонбардор, мутеъ.

ФАРМОНДЕХ فرمانده 1. он ки фармон ме-дихад, он ки дар коре омир ва ҳукмқунада аст. 2. соҳибмансаби ҳарбӣ, командир.

ФАРМОНДЕХӢ فرماندهي 1. фармон содир кардан; амал ва кори фармондеҳ. 2. хайате, ё касе, ки дар сари лашкар истодааст; **фар-мондеҳӣ кардан** фармон додан, ба лашкар ё гурӯҳи маълуми аскарон роҳбарӣ намудан.

ФАРМОНДОР فرماندار ҳоким, ҳукмрон.

ФАРМОНПАЗИР فرمانپذير он ки фармонро қабул дорад; *ниг.* **фармонбар.**

ФАРМОНПАЗИРӢ فرمانپذيري *ниг.* **фармон-барӣ.**

ФАРМОНРАВО فرمانروа касе, ки иҷрои фар-монаш ҳатмӣ бошад, он ки ҳукмаш дар ҳама ҷо мегузарад.

ФАРМОНРАВОӢ فرمانروايي *мач.* ҳукуматдорӣ, ҳукмронӣ.

ФАРМОНФАРМО فرمانفرما фармондиханда, ҳукмдор, ҳукмфармо.

ФАРМОНФАРМОӢ فرمانفرمايي ҳукмронӣ, фармонравой.

ФАРМОНШИКАН فرمانشکن он ки сар аз фармону итоат мепечад, нофармонбар.

ФАРМОНШИКАНӢ فرمانشکني нофармон-барӣ, сарпечӣ.

ФАРМОЯНДА فرماينده он ки фармон ё амр медихад, фармондиханда, амркунанда.

фармуд فرمود асоси замони гузашта аз фармудан.

ФАРМУД فرمود фармоиш, супориш, амр.

ФАРМУДА فرمودе фармон, дастур, супориш.

ФАРМУДАН فرمودن 1. амр додан, фармон додан, ҳукм кардан, дастур додан. 2. гуфтан (аз рӯи ҳурмат нисбат ба сухани каси бузургвор гуфта мешавад). 3. супориш додан. 4. феъли ёридиханда дар феълҳои таркибии номӣ; **кор фармудан** ба кор бурдан, истеъмол намудан.

ФАРМУШ فرمش ниг. фаромӯш.

ФАРМУШӢ فرموشي ниг. фаромӯшӣ.

ФАРМУШ فرמוש ниг. фаромӯш.

ФАРМУШӢ فرموشي ниг. фаромӯшӣ.

ФАРМУШКОР فرמוש کار кит. шакли кӯтоҳшудаи фаромӯшкор.

ФАРМУШКОРӢ فرמוש کاری кит. шакли кӯтоҳшудаи фаромӯшкорӣ.

ФАРНАБЕРА فرناбере фарзанди абера, чабера.

ФАРНОД فرناد кит. гузар, гузаргоҳи дарё, ҷои камоб, ки аз он ҷо пиёда гузаштан мумкин аст, пойоб.

ФАРНОС فرناس кит. ғофил, нодон; коҳил.

ФАРО فرا пешоянд 1. ба; дар; ба даруни... 2. ба назди..., пешӣ..., назди...; **фаротар** а) болотар; (аз ин) зиёдтар; б) дуртар; **фаро кардан** а) наздик бурдан, расондан, фуру овардан; б) равон кардан, фиристондан; **фаро гирифтан** дар бар гирифтан, ихота кардан, ишғол намудан; **фаро расидан** наздик омадан, ба пешӣ касе, чизе омадан **фаро рафтан** а) пешӣ касе рафтан, назди касе омадан; б) баромадан, ба боло рафтан. 3. ҷузъи аввали баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои дуртар, болотар; фаросавтӣ, фаросадо, фарозаминӣ. 4. ҷузъи аввали баъзе феълҳо ба маънои ба, бар, болои фаро хестан, фаро рафтан, фаровардан ва ғ.

ФАРОВАРД فراورد 1. анҷом; дар фароварди

сухан дар хотимаи сухан. 2. асоси замони гузашта аз фаровардан.

ФАРОВАРДАН فراوردن 1. фурувардан, аз боло ба поин овардан, поин овардан. 2. маҷ. мушт ё силӣ задан, саҳт задан; **гардан фаровардан** итоат кардан, тан додан, таслим шудан, розӣ шудан.

ФАРОВЕЗ فراويز 1. ҳичоби либос, пардаи либос, аз миён пойини курта. 2. маҷ. шарму ҳаё, **шаҳси бефаровез** бешарму ҳаё. 3. ҳошия, канора, зеҳе, ки ба бар ва домани чома дӯхта мешавад; **дахони бефаровез** пургӯй, бемулоҳиза сухан гуфтан.

ФАРОВЕЗДОР فراويزدار 1. куртаи дароз. 2. башарм, боҳаё, шармгин.

ФАРОВОН فراوان бисёр, зиёд, серҳосил, афзун; **фаровон шудан** афзун шудан, зиёд шудан.

ФАРОВОНӢ فراواني серобӣ; серию пурӣ, бисёрӣ, афзунӣ, серҳосилӣ.

ФАРОВОНСУХАН فراوان سخن бисёргӯй, пургӯй, сергап.

ФАРОВОНҲОСИЛ فراوان حاصل серҳосил, пурмаҳсул, зиёд ҳосилдиханда.

ФАРОВОНҲОСИЛӢ فراوان حاصل зиёд шудани ҳосил, серҳосилӣ.

ФАРОВОНШИКЕБ فراوانشکيب кит. бисёр шикебо, бисёр сабрқунанда, бурдбор, сабур.

ФАРОГИР فراگير дарбаргиранда, шомил, фарогиранда, муҳиб.

ФАРОГИРАНДА فراگيرنده ниг. фарогир.

ФАРОГИРӢ فراگيري дар бар гирифтан, ихота кардан, дарбаргирӣ; омӯзиш; ёдгирӣ чизеро.

ФАРОҒ a. فراغ 1. осуда шудан, роҳат шудан (аз коре); осоиш, роҳат, оромӣ; **дар фароғати кор** ҳангоми ҳолӣ будан аз кор, баъди кор. 2. озод шудан аз қайди чизе, фориг шудан.

ФАРОҒАТ a. فراغت осудагӣ, роҳат, оромӣ, осоиш, истироҳат.

ФАРОҒАТБАХШ فراغتبخش оромиовар, осоиш-бахш, оромиш, роҳатбахш, роҳатовар.

ФАРОҒАТГОҲ فراغتگاه осоишгоҳ, истироҳатгоҳ.

ФАРОҒАТҲОНА فراغتخانه хилватхона, шаб-

ФАР

истон; ишратхона.

ФАРОҒБОЛ فراغبال он ки бе ташвиш зиндагӣ мекунад, осудахотир, фориғбол.

ФАРОЗ فراز боло, баланд, баландӣ; муқоб. нишеб; фарозу нишеб баландию пастӣ, баланду паст, болову поин.

ФАРОЗӢ فرازӣ баландӣ, иртифоъ; муқоб. нишебӣ.

ФАРОЗАНДА 1. фарзанде 2. барозанда, лоиқ, сазовор, шоиста.

ФАРОЗИДАН فرازيدан баланд бардоштан; гардан фарозидан сар баланд кардан; маҷ. ифтихор намудан, фахр кардан.

ФАРОЗӢ فرازӣ баландӣ, ҷои баланд.

ФАРОЗМАНД 1. фарзмонд 2. маҷ. баландмақом, воломартаба.

ФАРОЗСАНЧ فرازسنج олати махсус барои андоза кардани баландӣ; иртифоъсанч.

ФАРОИЗ а. فرائض ҷ. фариза.

ФАРОМАДАН فرامدن фурӯ омадан, поин шудан.

ФАРОМАДГОҲ فرامدگاه ҷои фаромад(ан), манзили нузул.

ФАРОМАРЗӢ فرامرزی он чи марбут ба хориҷ аз марзҳои як кишвар аст, бурунмарзӣ.

ФАРОМУШТ فرامشت ниг. фаромӯш.

ФАРОМУШТӢ فرامشتӣ ниг. фаромӯшӣ.

ФАРОМӢШ فراموش аз ёд рафта, аз хотир баромада, чизе ки аз ёд рафтааст; фаромӯш кардан аз ёд баровардан, дар хотир надоштан; фаромӯш шудан аз ёд рафтан, аз хотир баромадан, дар ёд намондан.

ФАРОМӢШӢ فراموشӣ мансуб ба фаромӯш; фаромӯшхотирӣ.

ФАРОМӢШКОР فراموشكار он ки фаромушхотир аст ва ҳама чизро аз ёдаш мебарорад.

ФАРОМӢШКОРӢ فراموشکاری фаромӯшхотирӣ, азёдбарорӣ.

ФАРОМӢШНАШАВАНДА فراموش نشونده он чи фаромӯш намешавад ва дар ёд мемонад.

ФАРОМӢШНАШУДАНИ فراموش نشدنی ниг. фаромӯшнашаванда.

ФАРОМӢШНОШУДАНИ فراموش ناشدنی ниг. фаромӯшнашаванда.

ФАРОМӢШПЕША فراموش پیشه ниг. фаромушкор.

ФАРОМӢШСОЗ فراموش ساز ниг. фаромӯшкор.

ФАРОМӢШХОНА فراموش خانه маҷ. ҷое ки бар асари он ҳама кас ва ҳама чиз фаромӯш мешавад.

ФАРОМӢШХОТИР فراموش خاطر ниг. фаромӯшкор.

ФАРОМӢШХОТИРӢ فراموش خاطری ниг. фаромушкорӣ.

ФАРОМӢШШУДА فراموش شده аз ёд рафта, ба ғушаи фаромӯшӣ афтода.

ФАРОНАВАШТА فرانوشته кит. печидашуда, печонда, лӯлашуда.

ФАРОНИҲОДАН فرانهادن кит. дар миён гузоштан, пеш гузаштан.

ФАРОНСАВӢ فرانسوی мансуб ба Фаронса; забони фаронсаӣ, олими фаронсаӣ.

ФАРОРАСӢ فرارسی наздик омадани чизе.

ФАРОРӢ(Ӣ) فراروی(ی) дар пеш; фарорӯӣ чизе дар пеши чизе.

ФАРОРУН فرارون пешгӯикунандаи некӯӣ, башоратдиҳанда аз хушбахтӣ ва саодат; саъд.

ФАРОСАТ I а. فراست 1. идрок, дарёфт. 2. зиракӣ, хушёрӣ; ба фаросат дарёфтган аз сари заковат чизро пай бурдан, моҳияти чизро фаҳмидан.

ФАРОСАТ II а. فراست 1. аспсаворӣ. 2. аспшиносӣ.

ФАРОСАТМАНД فراستمند дорандаи фаросат, хушёр, зирак, зақӣ, даррок, фаҳим.

ФАРОСАТМАНДӢ فراستمندی хушёрӣ, зиракӣ, заковатмандӣ.

ФАРОСИХ а. فراسخ ҷ. фарсах.

ФАРОСТУК فراستك парасту, фароштурук.

ФАРОХ فراخ кушод, васеъ, паҳновар, паҳноманд.

ФАРОХАНДЕШ فراخ اندیش ниг. фарохбин.

ФАРОХАНДЕШӢ فراخاندیشی *ниг.* **фарохбинӣ.**

ФАРОХБАРВЕЗАН فراخبرویزن *ниг.* **фарохбез.**

ФАРОХБЕЗ فراخбیز парвозане, ки сӯроҳиҳои васеъ дорад.

ФАРОХБИН فراخبین он ки дид ва назари кушод дорад, он ки ҷаҳонбинии васеъ дорад.

ФАРОХБОЛ فراخبال *кит., маҷ.* бахшанда, дасткушод.

ФАРОХДАСТ فراخداست кушодадаст, сахӣ, соҳибҳиммат, олиҳиммат, ҷавонмард.

ФАРОХДАСТӢ فراخداستی кушодадастӣ, олиҳимматӣ, саховат, ҷавонмардӣ, саховатпешагӣ.

ФАРОХДАҲАН فراخدهن 1. он ки ва он чи даҳонаш калон аст, бузургдаҳон. 2. *маҷ.* бефаровезгӯӣ, беҳаёгӯӣ.

ФАРОХДАҲАНӢ فراخدهنى бефаровезии даҳон, беҳаёгӯӣ.

ФАРОХДИДА فراخديده 1. *маҷ.* баландҳиммат, саховатманд. 2. ҳарис, нодида, гурусначашм.

ФАРОХДИДАГӢ فراخديدگى 1. *маҷ.* баландҳимматӣ, саховатмандӣ. 2. ҳарисӣ, нодидагӣ.

ФАРОХДИЛ فراخدل олиҳиммат, сахӣ, ҷавонмард.

ФАРОХДИЛӢ فراخدلى олиҳимматӣ, ҷавонмардӣ.

ФАРОХДОМАН فراخدامن 1. фарохдаст, кушодадаст, сахӣ, ҳимматбаланд. 2. *маҷ.* сабукпо, тардоман.

ФАРОХДОМАНӢ فراخدامنى мансуб ба **фарохдоман** 1, 2. 1. саховатмандӣ. 2. *маҷ.* сабукпой, тардоманӣ.

ФАРОХДӢШ فراخدوش васеъпушт, *маҷ.* бузургчусса.

ФАРОХӢ فراخӣ вусъат, кушодӣ, паҳноварӣ.

ФАРОХМАЙДОН فراخميدان васеъ, паҳновар.

ФАРОХНЕЪМАТ فراخنعمت он ки неъматаш зиёда аст; наим; *маҷ.* меҳмоннавоз, сахӣ.

ФАРОХНО(Ӣ) فراخنا(ى) 1. ҷои яла, васеъ, кушод; ялангӣ, кушодагӣ. 2. вусъатнокӣ; паҳноварӣ.

ФАРОХО فراخа 1. фарохӣ, кушодӣ, фарохно; ҷои яла. 2. *маҷ.* осудаҳоли.

ФАРОХОН فراخوان фаро хондан, даъвати мардум барои анҷоми коре.

ФАРОХОНД فراخواند ба ҳузур талабидан, касеро ба кучое даъват кардан, бозпас хондан: **фарохонди намоянда; фарохонди сафир.**

ФАРОХОНӢ فراخوانى даъват, муроҷиат.

ФАРОХОСТИН فراخآستين *маҷ.* олиҳиммат, ҷавонмард; карим.

ФАРОХОҲАНГ فراخآهنگ *кит.* дурраванда, оҳанге, ки аз дуриҳо шунида мешавад.

ФАРОХПАЛЛА فراخپله тарозуе, ки паллаҳояш калону васеъ аст.

ФАРОХПЕШОНӢ فراخپيشانى дилвасеъ, олиҳиммат, сахӣ.

ФАРОХРАВ فراخرو 1. бисёр роҳраванда, зиёд роҳ тайкунанда. 2. *маҷ.* беҳуда сарфкунандаи вақт. 3. *маҷ.* жарфбин, дурандеш.

ФАРОХРАВӢ فراخروى 1. бисёр роҳ рафтан. 2. *маҷ.* исрофкорӣ, ҳарочоти бечо кардан.

ФАРОХРӢ(Ӣ) فراخرو(ى) *маҷ.* 1. *ниг.* **фарохостин.** 2. аз ҳад гузаранда, ифроткор.

ФАРОХРӢЗӢ فراخروزى *маҷ.* серризк, серрӯзӣ.

ФАРОХРӢӢ فراخروى 1. *маҷ., ниг.* фарохдастӣ. 2. аз ҳад гузаштан андар коре, ифроткорӣ.

ФАРОХСУХАН فراخسخن пурхарф, сергап.

ФАРОХТА فراخته *кит., ниг.* **фарошта.**

ФАРОХТАН فراختن 1. *шакли дигари феъли афрохтан.* 2. *маҷ.* васеътан, танбузург.

ФАРОХУД فراخود *кит.* он ки ба ғайр аз худ касеро писанд намекунад, бузургманиш, худманиш, худгаро.

ФАРОХУР فراخور мувофик, лоик, сазовор; **фарохури** ҳол муносиби ҳол, ба кадри ҳол.

ФАРОХЧАШМ فراخچشم *ниг.* **фарохдида.**

ФАРОХШИКАМ فراخشکم *маҷ.* бисёрхӯр, бузургшикам, носерам.

ФАРОХШОНА فراخشانه *ниг.* **фарохдӯш.**

ФАРОҲАМ فراهم чамъшуда, гирдомада; **фароҳам овардан** гирд овардан, ба як ҷо чамъ намудан; муҳайё кардан *мас.* шароити кореро; **фароҳам омадан** чамъ омадан; гирд омадан, ба ҳам баста шудан, пайванд ёфтан;

ФАР

фароҳам шудан.

ФАРОҲАМОВАРӢ فراهم آورى чамъоварӣ, гирд-оварӣ; **фароҳамоварии** мавод, **фароҳамоварии** шароит.

ФАРОША *а.* فراشه 1. биол. парвона. 2. чорӯб, олати рӯбучин.

ФАРОШО فراشа *кит.* ҳолате, ки аз гирифтани табларза пайдо мешавад. (*хамёза, кашиши нӯсти бадан ва ғ.*); **фарошо баровардан** ба табларза дучор шудан.

ФАРОШТАН فراشتن *ниг.* **афроштан**.

ФАРОШТУРУК فراشتروک парасту.

ФАРРА فره *кит.* бузургӣ, шукӯх, азамат, шавкат, ҷалол.

ФАРРАМАНД فره‌مند *кит.* бошукӯх, боҷалол, боазамат.

ФАРРАҲӢ فره‌مى *кит.* шукӯх, азамат, шаъну шавкат, ҷалол ва бузургӣ.

ФАРРОС فراس *гуфт., маҷ.* тез, босуръат, очилан, саросема: **фаррос зада гузаштан** хеле зуд, ба суръати зиёд гузашта рафтан.

ФАРРОШ *а.* فراش 1. рубӯчинкунанда, чорӯб-каш: **фарроши бозор, фарроши кӯча**. 2. хизматгор, хизматгузор.

ФАРРОШЗАН فراش‌زن 1. зане, ки амалаш фаррошист. 2. *маҷ.* каниз, ходима.

ФАРРОШӢ فراشى кор ва вазифаи фаррош; хизматгорӣ; навкарӣ, дарбонӣ.

ФАРРУХ فرخ 1. некӯ, зебо. 2. хучаста, фар-хунда.

ФАРРУХАХТАР فرخ‌اختر *кит.* хушбахт, саодатманд.

ФАРРУХЗОД فرخ‌زاد 1. фаррухнажод; *маҷ.* олинажод, асилзода. 2. *маҷ.* хушбахт, хуштолеъ.

ФАРРУХӢ فره‌خي муборакӣ, хушбахтӣ, масъудӣ.

ФАРРУХҚАДАМ فرخ‌قدم муборакқадам, нек-қадам.

ФАРРУХЛИҚО فرخ‌لقا *маҷ.* муборакрӯ, зебо-чехра.

ФАРРУХНАЖОД فرخ‌نژاد *ниг.* **фаррухзод**.

ФАРРУХНИҲОД فرخ‌نهاد *ниг.* **фаррухсиришт**.

ФАРРУХПАӢ فره‌خي *маҷ.* хучастапай, муборак-қадам, некқадам.

ФАРРУХРӢӢ فره‌خي *ниг.* **фаррухлиқо**.

ФАРРУХРӢӢЗ فره‌خي روز *мус.* мақоми 18-ум аз сӣ мақоми Борбади Марвазӣ.

ФАРРУХРӢӢЗГОР فره‌خي روزگار некрӯзгор, *маҷ.* хушбахт, хуштолеъ, муқбил.

ФАРРУХСИМО فره‌خي سيما *ниг.* **фаррухлиқо**.

ФАРРУХСИРИШТ فره‌خي سرشت *маҷ.* покнажод, муборакхилқат, асилзода, некӯсират, озод-нажод.

ФАРРУХТАЛЪАТ فره‌خي طلعت *маҷ.* хуштолеъ, некбахт, мақбул.

ФАРРУХФОЛ فره‌خي فال *маҷ.* хуштолеъ, хушбахт.

ФАРРУХФОЛӢ فره‌خي فالى хуштолей, хушбахтӣ.

ФАРС *а.* فرث он чи дар даруни рӯдаҳо ва меъда мебошад.

ФАРСАНГ فرسنگ воҳиди масоҳат, ки наздик ба шаш километр аст.

ФАРСАНГСОР فرسنگسار аломат ва нишона, ки дар роҳҳо дар пай ҳар фарсанг гузошта мешуд.

ФАРСАХ *а.* فرسخ *ниг.* **фарсанг**.

ФАРСОИДАН فرسائيدن *ниг.* **фарсудан**.

ФАРСОИШ فرسايش фарсудан, фарсуда шудан.

ФАРСУДА فرسوده 1. соидашуда, кӯхнашуда, пӯсида, аз ҳам рехта ва пошидашуда. 2. *маҷ.* паймудашуда, тайшуда: **роҳи фарсудан умр**.

ФАРСУДАГӢ فرسودگي 1. кӯхнагӣ, аз ҳам рехтагӣ, пӯсидагӣ, пажмурдагӣ. 2. *маҷ.* хастагӣ, мондагӣ.

ФАРСУДАН فرسودن молида ва соида шудан, пора-пора шудан, аз ҳам рехтан, *маҷ.* кӯхна шудан, пӯсидан.

ФАРСУДАХОТИР فرسوده‌خاطر *маҷ., ниг.* **фаромӯшхотирӣ**.

ФАРСУДАХОТИРӢ فرسوده‌خاطري *маҷ., ниг.* **фаромӯшхотирӣ**.

ФАРТ *а.* فرط аз ҳад гузаштан, зиёдаравӣ, ифрот; **аз фарти шодӣ** аз ниҳояти шодӣ.

ФАРТУР فرتور акс, сурати касе ё чизе, ки дар

- об, оина ва дигар чизҳои шаффофи соф акс мешавад.
- ФАРТУТ** *فرتوت* *мач.* солхӯрда; аз кор монда; пири солхӯрдаи аз кор монда, кӯҳансоли сусту нотавон.
- ФАРТУТӢ** *فرتوتی* 1. кӯҳнағӣ, фарсудағӣ, фарсудағӣ. 2. пирӣ, нотавонӣ, солхӯрдағӣ.
- ФАРТ–ФАРТ** *фартфарт* бо шитоб, ба чобукию чолокӣ.
- ФАРФАР** *фрр* бо шитоб, чобукона, чолокона, тезу чолок; **фарфар** *парида* тез ва беист *парида*; беист бо ларзиш чунбидан.
- ФАРФУР** *фрфор* *кит.* теҳу, парандаест кабкмонанд, вале аз он хурдтар.
- ФАРХ** *фарх* *кит.* чӯчаи мурғи хонағӣ ва дигар парандаҳо.
- ФАРХАВ** *фархо* *кит.* хишоваи сабзавот, кандани алафҳои бегона; перостани ток ва буридани шохҳои зиёдании дарахтон.
- ФАРХАСТ** *фархаст* *кит.* чоду, сеҳр, афсун.
- ФАРХАСТА** *фархасте* *кит.* захмӣ ва бар замин афтида.
- ФАРХАНЧ** *фархнҷ* насиб, баҳра.
- ФАРХАША** *фархше* *ниг.* **фарахша.**
- ФАРХОРДЕС** *фархордیس* 1. *кит.* фархормонанд, монанди бутхона. 2. *мач.* бисёр зебо ва ораста.
- ФАРХУНДА** *фархнде* муборак, нек; фаррух, саодатманд; хушқадам, ҳумоюн.
- ФАРХУНДАБАХТ** *фархндебахт* хушбахт, масъуд.
- ФАРХУНДАБАХТӢ** *фархндебахтӣ* хушбахтӣ, хуштолей, масъудӣ.
- ФАРХУНДАГӢ** *фархндегӣ* муборакӣ, некӣ, некбахтӣ.
- ФАРХУНДАКЕШ** *фархндекеш* *мач.* фархундаоин, дорои маслак ва одати мубораку нек.
- ФАРХУНДАПАӢ** *фархндепи* *мач.* муборакқадам, некқадам.
- ФАРХУНДАРОӢ** *фархндерай* муборакандеш, некрой, некандеш.
- ФАРХУНДАТОЛЕӢ** *фархндетал* хушбахт, масъуд.

- ФАРХУНДАФАРҶОМ** *фархндефарҷам* *мач.* муборакокибат, некокибат.
- ФАРХУНДАФОЛ** *фархндефал* *мач.* муборакфол, некбахт, нектолей, хуштолей.
- ФАРХУНДАФОЛӢ** *фархндефали* некбахтӣ, хуштолей.
- ФАРХУНДАҲОЛ** *фархндеҳал* *мач.* некавзоъ, осудаҳол, оромвазъ.
- ФАРҲАНГ** *фарҳнг* 1. маҷмӯи дастовардҳои инсоният дар соҳаи муносибатҳои истеҳсоли, ҷамъияти ва ахлоқӣ, маданият; яке аз вазоратҳо ва шӯъбаҳои ҳукумати вилояти шаҳру ноҳия, ки ба корҳои маданият равшаннамоӣ назорат ва роҳбарӣ мекунад: **вазирати фарҳанг, шӯъбаи фарҳанг.** 2. *збш.* китобе, ки дар он вожаҳо ва таркибҳои забоне ҷамъоварӣ, тафсир ва ба ягон забон ё чанд забон тарҷума мешавад. 3. одоб, шуур, тарбияи иҷтимоӣ. 4. илм, маърифат. 5. ақл, хирад. 6. тадбир, чора.
- ФАРҲАНГДӢСТ** *фарҳнгдуст* 1. дӯстдори илму донишу фарҳанг. 2. алоқаманд ба баланд бардоштани сатҳи фарҳангии мардум ва ҷомеа, фарҳангпарвар.
- ФАРҲАНГДӢСТӢ** *фарҳнгдустӣ* дӯстдорӣ ва алоқамандӣ ба илму маърифат, фарҳангпарварӣ.
- ФАРҲАНГИСТОН** *фарҳнгистан* созмон ё анҷумани расмие, ки дар кишварҳои мухталиф барои рушди соҳаҳои муайяни илму фарҳанг таъсис мешаванд, Академияи илмҳо; **Фарҳангистони забон ва адабиёти Ҷумҳурии Ислонии Эрон.**
- ФАРҲАНГИСТОНӢ** *фарҳнгистани* 1. *марбут ба Фарҳангистон.* 2. он ки дар Фарҳангистон фаъолият дорад.
- ФАРҲАНГӢ** *фарҳнгӣ* 1. *марбут ба фарҳанг.* 2. хусусияти он чи, ки мавзӯ ё меҳвари фаъолияти он ба фарҳанг марбут аст. 3. боодоб, ботарбия, маданӣ. 4. таълимдиҳандаи одобу фанҳо, омӯзгор, мураббӣ.
- ФАРҲАНГНАВИС** *фарҳнгновис* *ниг.* **фарҳанг-нигор.**
- ФАРҲАНГНАВИСӢ** *фарҳнгновисӣ* *ниг.* **фарҳанг-нигорӣ.**
- ФАРҲАНГНИГОР** *фарҳнгنگار* он ки ба таҳия,

ФАР

чамъоварӣ ва сабти калимаву вожаҳо ва истилоҳоти забон машғул аст, фарҳангсоз, луғатнигор, фарҳангнавис.

ФАРҲАНГНИГОРӢ فرهنگ‌نگاری кор ва шуғли фарҳангнигор, луғатнигорӣ, вожанигорӣ, фарҳангнависӣ.

ФАРҲАНГНОМА فرهنگ‌نامه 1. китобе, ки дорои истилоҳоти махсуси соҳае мебошад; луғатнома, вожаноме. 2. номае, ки дорои матлабҳои илмиву адабӣ мебошад.

ФАРҲАНГОФАРИН فرهنگ‌آفرин бавучудоварандаи фарҳангу тамаддун, тамаддунофарин.

ФАРҲАНГОФАРИНӢ فرهنگ‌آفرینی эҷод ва офариниши фарҳанг, тамаддунофаринӣ.

ФАРҲАНГПАЗИР فرهنگ‌پذیر он ки истеъдод ва ҳунари адабомӯзӣ ва донишандӯзӣ дорад.

ФАРҲАНГПАЗИРӢ فرهنگ‌پذیری вазъ ва ҳолати фарҳангпазир, қобилияти ҳунаро-омузӣ.

ФАРҲАНГПАРВАР فرهنگ‌پرور *ниг.* фарҳанг-дӯст.

ФАРҲАНГПАРВАРӢ فرهنگ‌پروری *ниг.* фарҳангдӯстӣ.

ФАРҲАНГСАРО فرهنگ‌سرا макон ва ҷои фарҳанг, фарҳангистон.

ФАРҲАНГСОЗ فرهنگ‌ساز 1. он чи дар бунёд ва сохтани тамаддуно фарҳанг нақше дорад, унсури фарҳангсоз. 2. луғатнигор, фарҳанг-нигор. 3. *мач.* донишманд, хирадманд.

ФАРҲАНГСОЗӢ فرهنگ‌سازی 1. эҷоди фарҳанг, сохтан ва бунёд кардани фарҳангу тамаддун. 2. таҳияи луғату фарҳангномаҳо.

ФАРҲАНГЧӢӢ فرهنگ‌جوی чӯяндаи илму фарҳанг, чӯёи илм, маърифат, дониш ва фарҳанг, фарҳангдӯст.

ФАРҲАНЧ فرهنگ фарҳанг.

ФАРҲАНЧИДАН فرهنگ‌چیدن *кит.* 1. тарбият намудан, одоб додан. 2. танбеҳ ва ҷазо додан.

ФАРҲАХТА فرهخته *ниг.* фарҳехта.

ФАРҲЕХТА فرهخته 1. соҳибмаърифат, бархурдор аз маърифат, донишманд. 2. омӯхта, ром, дастомӯз.

ФАРҲЕХТАӢ فرهختگی вазъ ва ҳолати фарҳехта, фарҳехта будан, донишмандӣ.

ФАРҲЕХТАН فرهختن *кит.* тарбия кардан, омӯзондан, парваридан.

ФАРҶ *а.* فرج 1. сӯроҳ, шикоф. 2. андоми ниҳонии зан. 3. фосила, мобайн, танаффус.

ФАРҶА فرجه *ниг.* фарҷ.

ФАРҶОД فرجاد *кит.* ҷадди аълои падарӣ ё модарӣ, бобо ё саравлоди мубораки модарӣ ё падарӣ.

ФАРҶОМ فرجام 1. поён, охир, оқибат, анҷом. 2. лаёкат.

ФАРҶОМИДАН فرجامیدن поён додан, ба анҷом расондан, анҷом додан, тамом кардан.

ФАРҶОМИН فرجامین охирин *муқоб.* аввалин.

ФАРҶОМЧӢӢ فرجام‌جوی *мач.* дурандеш, оқибатандеш.

ФАРҶОМГОҲ فرجامگاه 1. *мач.* киёмат. 2. гӯр, қабр, оромгоҳ.

ФАРШ *а.* فرش 1. ҳар чизе, ки ба замин густурда мешавад (*бурё, намад, гилем ва ғ.*). 2. қолин. 3. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои густурда (замини, хона, кӯча ва ғ.); мумфарш, сангфарш, тахтафарш.*

ФАРӢ *а.* فرع 1. он чи аз асл чудо шуда аст. 2. шоҳаи дарахт.

ФАРӢӢ فرعی *мансуб ба фаръ;* он чи аҳамияти дуумдараҷа дорад, камаҳамият, иловагӣ; вобаста: **ширкати фаръӣ.**

ФАРЯ فريه лаънат, нафрин, дуои бад.

ФАС(С) *а.* فص санги киматбаҳо, ки дар нигин устувор карда мешавад.

ФАСАҚА *а.* فسقه *ҷ.* **фосик.**

ФАСД *а.* فسد *тиб.* хунгирӣ, рагзанӣ, раг задан, ки дар тибби қадим барои гирифтани хуни фосид амалӣ мегардид.

ФАСЕҲ I *а.* فسيح фароҳ, васеъ, паҳновар.

ФАСЕҲ II *а.* فصيح касе, ки суханаш равону зебо бошад; хушсухан, хушқалам, салисбаён; **бо фасохат** салису равон (оид ба калом).

ФАСЕҲАТ *а.* فصاحت *шакли дигари* **фасохат.**

ФАСЕҲБАӢН فصيح‌بيان *ниг.* **фасеҳ II.**

ФАСЕҲБАЁНӢ فصیح بیانی *ниг.* фасохат.
ФАСЕҲЗАБОН فصیح زبان *ниг.* фасехӣ.
ФАСЕҲЗАБОНӢ فصیح زبانی *ниг.* фасохат.
ФАСЕҲӢ فصیح *ниг.* фасохат.
ФАСЕҲКАЛОМ فصیح کلام *ниг.* фасех II.
ФАСЕҲСУХАН فصیح سخن *ниг.* фасех II.
ФАСЕҲУЛБАЁН ا. فصیح البیان *ниг.* фасех II.
ФАСЕҲУЛЛИСОН ا. فصیح اللسان *ниг.* фасех II.
ФАСИЛ ا. فصل 1. он чӣ ки дар миёни ду чиз фосила мегузорад. 2. девори қалъа ва ҳисор; девори гирдогирди шахр.
ФАСИЛА فسیله *кит.* гала, рама; галаи асп.
ФАСИЛАГОҲ گاه فسیله чарогоҳи галаи аспон.
ФАСЛ ا. فصل 1. қисме аз чизе, қисмат, ҳисса. 2. як қисм аз чаҳор қисмати сол, мавсим; **чор фасл** баҳор, тобистон, тирамоҳ, зимистон. 3. як қисми муайяни асар ё рисола (фасл аз боб хурдтар аст). 4. айём, давр; **фасли гул** айёми шукуфтани гул. 5. як ҳиссаи муайян аз калом, гуфтор. 6. вақт, муддат; **фасле** муддате, замони каме. 7. чудоӣ, фосилапазирӣ, **фасл кардан** чудо намудан.
ФАСЛӢ فصلی *мансуб ба* **фасл**; мавсимӣ.
ФАСЛУЛҲИТОБ ا. فصل الخطاب каломи фасех ва равшанмаънӣ, чудоқунандаи ҳақ аз ботил; сухани қатъӣ, ки масъаларо ҷайсал меҳада.
ФАСОД ا. فساد 1. табоҳӣ, вайронӣ, зишткорӣ, бадахлоқӣ; **фасоди ахлоқ** вайронии ахлоқ, бадахлоқӣ; **фасоди хун** фосид шудани хун, вайроншавии хун; **фиску фасод** бадкорӣ ва бадахлоқӣ. 2. фитна, ошӯб, фитнаву фасод; 3. чирк, маддаи чароҳат ва реш, рим; **фасод кардан** чирк ва мадда ҷамъ шудан ба чароҳат. 4. *иқт.* коррупсия.
ФАСОДАНГЕЗ فسادانگيز он чи сабаби эҷоди фасод мегардад; он чи фасод меорад.
ФАСОДАТ ا. فسادت фасодӣ, табаҳкорӣ, бадкирдорӣ.
ФАСОДДОР فساددار римдор, чиркдор (чароҳат, обила).
ФАСОДКАШ فساد کش *тиб.* чароҳате, ки бо худ фасод (*рим, чирк*) мекашад.

ФАСОДКОР فسادکار табаҳкор, бадкирдор, фитнаангез, иғвогар.
ФАСОДКОРӢ فسادکاری табаҳкорӣ, бадахлоқӣ, фитнаангезӣ, зиёнкорӣ.
ФАСОДКОРОНА فسادکارانه вайронкорона, фитнаангезона.
ФАСОДНОК فسادناک он чи фасоду рим дорад: **чароҳати фасоднок**.
ФАСОДОЛУДА فسادآلودе римолуд, чиркдор.
ФАСОДОМЕЗ فسادآمیز *ниг.* **фасоднок**.
ФАСОН I فسان 1. *кит.* санге, ки бо он корд, теғ ва ғ. тез мекунад, қайроқсанг. 2. тез кардан бо санги фасон.
ФАСОН II *фр.* فسان ягон тарзи буриши либосе, намунаи буриш ва дӯхти либосе; **фасон будан** ба мӯди охири либос пӯшидан, олуфтаёна либос пӯшидан; **фасон шудан** ба мӯди охири либос пӯшидан.
ФАСОНА فسانه афсона, қисса, хикоя; **фасона шудан** вирди забонҳо гардидан, овоза шудан, боиси гапу гузори мардум шудан.
ФАСОНАПАРДОЗ فسانه پرداز 1. қиссагӯӣ, афсонагӯӣ. 2. сафсатагӯӣ, беҳудагӯӣ, дурӯғгӯӣ.
ФАСОНАҲОН فسانه‌خوان афсонаҳон, афсонагӯӣ, қиссагӯӣ.
ФАСОНАШУМОР فسانه‌شمار 1. афсонашумор. 2. *маҷ.* афсонаҳон, донандаи афсонаҳои бешумор.
ФАСОНАСАРО فسانه سرا афсонаҳон, қиссаҳон, афсонагӯӣ.
ФАСОНГАР فسانگر бо санги фасон (қайроқ) тезкунандаи теғ ва ғ., чархӣ, тезкунанда, қайроқзан.
ФАСОНГАРӢ فسانگری *гуфт.* 1. зебову хушнамуд гаштан, худро бо либосҳои ҳозиразамон зебову ороиш додан. 2. шуғли чархгарӣ, қайроқзанӣ доштан.
ФАСОНӢ فسانی *гуфт.*, *ниг.* **фасонгарӣ** 1.
ФАСОР فشار *шакли* **дигари афсор**.
ФАСОРОҲЕХТА فشارآهخته 1. *кит.* ҷилавгу-сехта, озодҷилав, ҷилавсардода. 2. *маҷ.* худсар, саркаш.
ФАСОҲАТ ا. فصاحت сухани бурро доштан,

ФАС

равшанбаёнӣ; ба салосат ва равонӣ сухан гуфтан; баёни салису зебо доштан.

ФАССОД *а.* فساد *фасдкунанда, хунгиранда, рагзан, ҳаҷҷом.*

ФАСУРДАГӢ *а.* فسردي *афсурдагӣ; афсурда будан; ҳолати пажмурдагӣ, дилсардӣ, андӯхгинӣ.*

ФАСУРДАН *фсрдن ниг.* **афсурдан.**

ФАСХ *а.* فسخ *кит.* ботил кардан, барҳам задан, аз эътибор соқит шумурдан (шартнома, байъ ва ғ.) **фасх кардан** бекор кардан, ботил намудан, барҳам задан (байъ, муомиларо).

ФАТАЛИЗМ *фр.* فتليزم *эътиқод ба қазову қадар, эътиқод ба ногузир будани он чи гӯё дар сарнавишт муқаррар шудааст.*

ФАТАЛИСТ *фр.* فتاليست *он ки ба ногузирии қазову қадар ва сарнавишт эътиқодманд аст.*

ФАТАРОТ *а.* فترات *1. ҷ. фатрат, вайрона, хароба, фарсуда, харобазор. 2. суст, заиф; фатарот будан вайрона ва дар ҳоли хароб будан; нообод будан; фатарот шудан вайрона шудан, хароб шудан (бино).*

ФАТВО//ФАТВӢ *а.* فتوا/فتوى *1. ҳукми шаръӣ, санади навиштаи муфти доир ба ягон масъалаи динӣ ё мурофия дар асоси аҳкоми шариат; фатво баровардан (додан, навиштан) райъ додан ва асоси шаръӣ нишон додани муфти ва мутасаддии аҳкоми шариат оид ба ягон масъала ё мурофия; фатво пурсидан (ё хостан) доир ба масъалае райъ ва ҳукми шаръӣ пурсидан аз муфти. 2. маҷ. иҷозат, руҳсат, раъю фикр.*

ФАТВОНОМА فتوىنامه *ҳуҷҷати навиштаи муфти оид ба ягон масъалаи шаръӣ.*

ФАТВОТАЛАБ فتوىطلب *он ки дар бораи масъалае аз муфти ҳукми шаръӣ мепурсад.*

ФАТИЛА *а.* فتيله *ресмони пахтагини тофташудае, ки дар чароғи пилтасӯз ё ба даруни шамъ гузошта нӯги онро меафрӯзанд, ки рӯшноӣ диҳад, пилта.*

ФАТИЛАМУӢ(Ӣ) *а.* فتيله مو(ى) *маҷ. он ки мӯи тобхӯрда дорад; мӯи дарҳаму барҳамшуда, мӯи шонанадида, ҷаъдмӯӣ, муҷаъбад.*

ФАТИЛАСӢЗ فتيلهسوز *чароғдоне, ки фатила*

гузошта афрӯхта мешавад; шамъдон.

ФАТИН *а.* فطين *кит.* фусуншуда, афсуншуда, сеҳрзада, шефта, мафтун.

ФАТИР *а.* فطير *ноне, ки аз хамири бемоя (хамиртуруш) пухташуда ё хамири он дуруст нарасида бошад; аз нӯги хамир фатир (зарб.).*

ФАТИРМАСКА فطير مسكه *хӯроке, ки аз фатиру маска иборат аст.*

ФАТИРХАМИР فطير خمير *хамири фатир; карсонии фатирхамир.*

ФАТӢ *а.* فتى *ниг.* **фато.**

ФАТҚ *а.* فتق *1. тиб. баромадагие, ки бар асари хуруҷи аҳшо аз маҳалли аслии худ дар бадан (ноф, болои ноф, рон, хоя) пайдо мешавад. 2. шикаст, раҳна; кушудан, шикофтан.*

ФАТО *а.* فتى *1. чавон чавонмард. 2. футувват, чавонмардӣ.*

ФАТОЛИДА فتالیده *пароканда, парешон.*

ФАТОЛИДАН فتالیدن *1. парокандан, парешондан. 2. рехтан, пошидан, пароканда кардан. 3. даридан, аз ҳам кандан, гусехтан.*

ФАТОНАТ *а.* فطانت *дарк кардан, дарёфт; зиракӣ.*

ФАТТОК *а.* فتاک *ба ногоҳ ҳамлақунанда; бебок ва часур дар бадкорӣ.*

ФАТТОН *а.* فتنان *фитнаангез, фитнакор, маҷ. он ки бо ҳусну ҷамоли худ мардумро мафтун мекунад, дилрабо; ҷашми фаттон ҷашми шӯҳ, ҷашми дилфиреб (сифати ҷашми зебо).*

ФАТТОНӢ فتانى *фитнаангезӣ; дилбарӣ, дилфиребӣ, мафтункунандагӣ; фаттонӣ кардан дилрабой кардан.*

ФАТРАТ *а.* فترات *1. фосилаи байни ду давр ё чиз. 2. сустӣ, нотавонӣ, заъф.*

ФАТТОҲ *а.* فتاح *1. фатҳкунанда, кушоянда, коркушо. 2. сифати Худованд.*

ФАТҲ *а.* فتح *1. кушодан, боз кардан, кушоиш. 2. тасхир кардан, зафар ёфтан; зафар, ғалаба; фирӯзӣ: фатҳ кардан тасхир кардан, шахреро ё кишвареро ба зӯрӣ ба даст даровардан; ғалаба кардан, фирӯз шудан. 3. ниг. фатҳа. 4. сураи чихилу ҳаштум аз Қуръони карим.*

ФАТҲА *а.* فتح забар, аломат дар ҳуруфи араб.

ФАТҲНОМА فتحنامه 1. номае, ки аз фатҳу зафар хабар медиҳад. 2. китоби пирузиҳо, зафарнома.

ФАТҲОВАР فتحآور он чи боиси ғалаба ва фирӯзӣ аст, он ки ғолиб ва фирӯз гаштааст.

ФАХ فخر *гуфт.* 1. сихшуда; **фах кардан** сих кардан. 2. бо бинӣ овоз баровардан, сурфаи бинӣ.

ФАХАМ فخم 1. боғчома, чодире, ки дар вақти афшондани мева, ҳамчун тут, зардолу *ва г.* ба зери дарахт медоранд. 2. чодире, ки барои ғун кардани нисор (пулу канду курс) дар тӯйҳо ва чашнҳои хурсандӣ ба рӯи даст нигоҳ дошта мешавад.

ФАХАН فخن *кит.* миёнаҷои боғ, даруни боғ, саҳни боғ.

ФАХИДАН فخين 1. сих кашидан (и чизе). 2. бо бинӣ овоз баровардан; сурфа аз роҳи бинӣ.

ФАХМ فخم *ниг.* фахам.

ФАХМИДАН فخمیدن тоза кардан, пахтаро аз пунбадона чудо кардан.

ФАХН فخن *ниг.* фахан.

ФАХОМАТ *а.* فخامت *кит.* бузургвор шудан, бузургворӣ.

ФАХР *а.* فخر 1. нозидан, болидан бо доштани чизе, мубоҳот кардан; **фахр кардан** болидан, нозидан, мубоҳот кардан, ба сарфарозӣ ва бартарии худ бузургӣ кардан. 2. боиси нозиш ва ифтихор.

ФАХРИДАН فخریدن фахр кардан, ифтихор намудан, аз чизе нозиш намудан.

ФАХРИЯ *а.* فخريه *ади.* навъе аз қасида, ки мавзӯи мавриди баҳаш ифтихори шахсӣ аст, монанди ифтихор аз аслу насаб, аз наҷод, аз миллат, аз донишу истеъдод *ва г.*

ФАХРИЯСАРОЙ فخريهسرائى сароидан ё сурудани қасидаи фахрия.

ФАХРӢ فخرى он чи боиси ифтихор ва мубоҳот аст, он чи ба нишонаи тақдир ва эҳтиром дода мешавад; **унвони фахрӣ.**

ФАХРОВАРӢ فخرآورӣ ифтихор кардан; нозиш.

ФАХРФУРӢШӢ فخر فروشى фахр фурӯхтан, *мач.*

изҳори фаҳри зиёд кардан аз чизе, масалан аз амалу насаб, аз наҷод *ва г.*

ФАХФАРА فخره сабӯси орди гандум ё орди ҷав; **нони фахфара** ноне, ки аз сабӯси орди гандум ё ҷав пухта шудааст.

ФАХФУР فخور *ниг.* фағфур.

ФАХФУРӢ فخوري *ниг.* фағфурӣ.

ФАХ-ФАХ فخ فخ: **фах-фах кардан** бо нафаскашии саҳт дам аз дарун баровардан (*мас., асп*).

ФАХХАК فخرک дамида баландшуда мисли пахта ва мӯй.

ФАХХАС فخرس овози ғулғуладори чизе (*аз давидан, аз ҳаракат, аз баланд-баланд нафас кашидан*).

ФАХХОС فخراس: **фаххос задан** аз давидан, аз ҳаракати зиёд ё фарбеҳӣ баланд-баланд нафас гирифтан.

ФАХХОСӢ فخراسى дамида, баландшуда (*мас. пахта, мӯй*).

ФАХВО *а.* فحوى//فحوا *кит.* мазмун, маънӣ; мадлул, далелнок; тафсир.

ФАХЛ فحل 1. нар; **муқоб. мода**. 2. марди бообрӯ, мӯътабар ва барҷаста дар ягон соҳа; саромад.

ФАХЛАВӢ فهلوى *ниг.* паҳлавӣ.

ФАХЛАВИЁТ فهلويات *кит.* шеър, ки дар яке аз лаҳҷаҳои маҳаллии форсӣ гуфта шудааст, паҳлавӣ.

ФАХЛӢ فحلى 1. мардӣ; **фаҳлӣ овардан** кори мардона кардан, кори шоистаи мардон ба ҷо овардан. 2. далерӣ, диловарӣ.

ФАҲМ *а.* فهم дарк кардан, дарк, дарёфт, фаросат, дониш; **ба фаҳми касе** аз рӯи фаҳмиши касе, чунон ки касе медонад; **ба фаҳми чизе нарафта** моҳият ва маънои чизро дарнаёфтан, надониш; бефаросат будан.

ФАҲМИДАН فهمیدن дарёфтан, дарк кардан, расидан ба маънои чизе.

ФАҲМИДАНИ فهميدنى 1. он ки хостори фаҳмидани чизе аст. 2. он чи сазовор ва шоистаи фаҳмидану дониш аст.

ФАҲ

ФАҲМИШ فهمش идрок, дарёфт.

ФАҲМО فهمа мафхум, фаҳмидашаванда, қоби-
ли фаҳм.

ФАҲМОН(И)ДАН فهماندن//فهمنیدن матлаберо
ба касе ироа кардан, боиси фаҳмидани каси
дигар шудан, матлаберо ба касе маълум ва
тафсир намудан.

ФАҲЎЛ а. فحول 1. маҷ. баргузидагон, барча-
стагон. 2. диловарон, шуҷоон.

ФАҲЎЛЛИБОС فحول لباس он ки либоси ба тани
худ васеъ ва ношинам дорад.

ФАҲҲОД а. فهاد кит. омӯзондани шикор ба юз.

ФАҲҲОШ а. فحاش бисёр бадзабон, хори-
диҳанда, дашномдиҳанда.

ФАҲҲОШӢ فحاشى бадзабонӣ, бадгӯӣ, фахш-
гӯӣ.

ФАҲШ а. فحش 1. дашном, носазо; сухани зишт.
2. кори зишт, кори берун аз ахлоку одоб.

ФАҲШИЁТ فحشيات гапҳои носазо, корҳои
зишту носазо, гап ва амалҳои берун аз
ахлоку одоб.

ФАҲШКОРӢ فحشکاری корҳои бо фахш
омехта, амали зишту нораво.

ФАЧ فچ 1. гуфт., маҷ. бемазза, камнамак. 2.
маҷ. бемаънӣ; **гапи фач** сухани бемаънӣ ва
беҳуда; **одами фач** одами беидрок,
кундфаҳм.

ФАЧ-ФАЧ فچ فچ гуфт. 1. сухани беҳуда ва
газофа гуфтан. 2. чизеро дар даҳон хоидан.

ФАЧГӢӢ فچ گوئی маҷ. беҳудагӯӣ, газопардозӣ.

ФАЧӢ فچی маҷ. пастӣ, залилӣ, газофгӯӣ.

ФАҶАРА а. فجرة ч. **фочир**.

ФАҶЕОНА فاجيعانه ба таври фочиаомез, ба
таври дарднок, аламангез, бо сахтӣ ва
мусибат, ба таври риққатангез.

ФАҶЕЪ а. فجيع кит. дарднок, чонгудоз, риқ-
қатовар, фочиаовар, фочиазой.

ФАҶИАТ а. فجيعة мусибат, ходисаи дардноки
андӯхгин ва аламбахш, фалокат, фочеа.

ФАҶО а. فجا ногаҳон, банохост; **марги фачо**
марги муфочо, марги ногаҳон.

ФАҶОАТ а. فجا ҳодисаи ногаҳон, воқеаи

банохост, рухдоди ногаҳонӣ.

ФАҶОАТАН а. فجاتاً ба таври ногаҳонӣ
ногаҳонӣ, банохост.

ФАҶОӢ فجائی ногаҳон, банохост.

ФАҶР а. فجر 1. кит. сапедаи сахарӣ; бомдод. 2.
сураи ҳаштоду нухӯми Қуръони Карим.

ФАШ فش 1. нӯги овезони салла; **марди бо ришу**
фаш маҷ. одами калонсол, солхӯрда,
мӯътабар. 2. ёли асп.

ФАШАНГ فشنگ милаи оҳание, ки дар болои
нуқтаи тақияи худ ҳаракат мекунад ва ба
воситаи он ҷисми вазнине бо қувваи кам
бардошта мешавад, аҳрам.

ФАШИЗМ фр. фшизм с. чараёни иртиҷоии
сиёсӣ, хоҳони бартарии миллӣ ва наҷодӣ
аст ва шовинизми ифротӣ, ирқпарастӣ, маҳв
намудани озодиҳои демократӣ ва ангехтани
чангҳои истилогарона аз мушаххасоти
фашизм аст.

ФАШИСТ фр. фшист пайрави маслаки сиёсии
фашизм.

ФАШИСТӢ فشيستى мансуб ба **фашизм**; фашис-
тона, дорой низоми фашизм.

ФАШ-ФАШ فش فش **фаш-фаш** кардан тез-тез бо
овоз нафас гирифта; тез-тез ва саросема
хӯрок хӯрдан.

ФАШШАС//ФАШШОС فشش//فششаш фашшос
задан, тез-тез ва бо овоз дам баровардан.

ФАШШОСЗАӢ فششازنى маҷ. тез-тез ва
баланд-баланд нафас кашидан.

ФАШШОСӢ فششاسى махсусияти он ки ва он чи
фашшос мезанад ва овози баланд ме-
барорад.

ФАӢЛА а. فعله кит. коргар, муздур.

ФАӢОЛ а. فعال 1. бисёр коркунанда, серҳара-
кат, коркун, пуркор. 2. маҷ. он ки худро
назди ҷомеа ва дар ҷои фаъолият ба
рафтори хуб мусбат пешниҳод мекунад.

ФАӢОЛИЯТ а. فعاليت кӯшиш, серҳаракатӣ ва
чиддият дар иҷрои коре, ғайрат ва чидду
ҷаҳд дар кор.

ФАӢОЛИЯТНОКӢ فعاليتناكى гуфт. фаъол
будан дар коре.

ФАЪОЛӢ *فعالى* *мач.* хуб ба чо овардани коре; ташиббускор будан.

ФАЪОЛОНА *فعالانه* бо фаъолият, ба таври фаъол, бо чидду ҳаҳди тамом.

ФАЯЗОН *а.* *فيضان* сероб кардан, обшор кардан: **фаязони сахро.**

ФЕВРАЛ *лот.* *فيورل* моҳи дуум аз таквими милодӣ.

ФЕДЕРАЛИЗМ *фр.* *فيدرليزم* сохти давлатӣ, ки ба федератсия асос ёфтааст.

ФЕДЕРАЛӢ *فيدرلى* *мансуб ба* мақомоти федератсия.

ФЕДЕРАТИВӢ *فيدرلتوى* *мансуб ба* федератсия.

ФЕДЕРАТСИЯ *фр.* *فيدرئسيه* 1. дар доираи як давлати бузурги ягона муттаҳид шудани якчанд давлатҳои мустақил. 2. иттиҳодияи якчанд ҷамъият ва ташкилотҳои ҷудогона.

ФЕЛДЕГЕР *фр.* *فيلديجير* *с.* қосиди ҳукумати, ки қораш аз расонидани ҳуҷҷатҳои муҳим ва маҳфӣ иборат аст.

ФЕЛДЕГЕРӢ *فيلديجيرى* амали фелдегер.

ФЕЛДМАРШАЛ *фр.* *فيلدمرشل* *ҳарб.* мансаби олии ҳарбӣ дар Олмон ва Инглистон.

ФЕЛДШЕР *фр.* *فيلدشير* *тиб.* дастёри пизишк, пизишкёр; корманди тиббӣ бо маълумоти тиббии миёна.

ФЕЛДШЕРӢ *فيلدشيرى* *мансуб ба* фелдшер.

ФЕЛЕТОН *фр.* *فيليتان* мақолаи танқидии ба тарзи бадеӣ ва ҳаҷвomez навишташуда (*барои рӯзнома ё маҷалла*) дар мавзӯи муҳимми рӯз.

ФЕЛЕТОННАВИС *فيليتاننويس* он ки барои газета ва маҷаллаҳо ба тарзи ҳаҷвия мақолаҳо менависад, ҳаҷвиянавис.

ФЕОДАЛ *фр.* *فيادل* *с.* 1. намояндаи синфи ҳоким дар сохти феодализм; заминдори калоне, ки меҳнати деҳқонони ба худ тобеъро истисмор мекунад. 2. *мач.* одами худраъӣ, ситамгар.

ФЕОДАЛИЗМ *фр.* *فيادليزم* *с.* сохти ҷамъиятӣ, ки дар он замин, воситаҳои истеҳсолот ва деҳқонон дар моликияти феодализм-заминдори калон буд ва ӯ дар қаламрави ба худ тобеъ идораи давлатиро низ дар даст дошт.

ФЕОДАЛӢ *а.* *فيادلى* *мансуб ба* феодализм ва феодализм.

ФЕРМА *фр.* *فيرمه* 1. ҳоҷагии ҷудогонаи соҳаи маҳсул ба чорводорӣ. 2. ҳоҷагии деҳқонии хусусӣ дар заминҳои шахсӣ ё иҷора.

ФЕРМАДОРӢ *فيرمه‌دارى* хусусияти он ки соҳиби ферма аст.

ФЕРМЕНТ *фр.* *فيرمنت* *биол.* моддаи органикӣ, ки аз ҳуҷайраҳои зинда ба даст меояд ва дар организм бо мубодилаи моддаҳо ёрӣ медеҳад.

ФЕРМЕР *фр.* *فيرمير* соҳиб ё иҷорадори ферма.

ФЕРМЕРӢ *فيرميرى* *мансуб ба* фермер.

ФЕСТИВАЛ *фр.* *فيستيوال* намоиши комёбиҳои кино, театр, мусиқӣ ва ғ. ки дар мавридҳои муайян гузаронида мешавад, ҷашнвора.

ФЕЪЛ *а.* *فعل* 1. *грам.* яке аз ҳиссаҳои нутқ, ки тарзи амал ё ҳолатеро дар гузашта, ҳозира ва оянда нишон медиҳад. 2. *кор,* амал. 3. *хулқ,* ҳислат, аъвор, одат; **феъли бад** а) хӯи бад, одату кирдори бад; б) бадҷаҳлӣ, тунд-миҷозӣ; **якраҳагӣ, инодкорӣ; **феъли касеро доништан** аз рафтору кирдор, хулқу хӯ ва табиати касе воқиф будан; **аз феъли худ намондан** аз хӯю одати худ даст нақашидан, тарки одат нақардан.**

ФЕЪЛАН *а.* *فعلاً* 1. амалан, аз рӯи қор ва амал. 2. *мач.* ҳозир, ҳоло, ҳозир.

ФЕЪЛӢ *فعلى* амалӣ, воқеӣ.

ФЕХРАСТ *فهرست* *ниг.* **фехрист.**

ФЕХРИСТ *فهرست* 1. ҷадвал. 2. рӯйхати боб ва фаслҳо ё сарлавҳаҳои ҷудогонаи дохили китоб, ки дар аввал ё дар охири китоб дода мешавад; рӯйхати номгӯи чизе.

ФИБРИН *фр.* *فبرين* *биол.* моддаи сафеда, ки дар хун ҳосил мешавад.

ФИБРИНОГЕН *фр.* *فبريناگين* *биол.* ба вучуд-оварандаи фибрин.

ФИГАНДАН *فگندن* *ниг.* **афқандан.**

ФИГОР *فگار* *ниг.* **афғор.**

ФИГУРА *фр.* *فگوره* 1. *риёз.* шакл, шакли ҳан-дасӣ. 2. шахс, кас, симо; шахсият. 3. мӯҳра-ҳои қудратманди шохмот

ФИФ

ФИҒОН *فغان* *ниг.* **афгон**, фарёд, нола, зорӣ; **фиғон бардоштан** (**баровардан**) *мач.* фарёду нола кардан, дод гуфтан; **фиғон кардан** нолидан, бо зорӣ фарёд бардоштан; **фиғон кашидан** *ниг.* **фиғон бардоштан**; **ба фиғон омадан** нолидан, фарёди зорӣ баровардан, ба танг омада, нола кардан.

ФИДИЯ *а.* *فديه* *ниг.* **фидя**.

ФИДИЯДИҲАНДА *فديه دهند* *ниг.* **фидядиханда**.

ФИДИЯДИҲӢ *دهی* *ниг.* **фидядихӢ**.

ФИДО *а.* *فدا* 1. *кҳн.* додани пул ё чизе барои халосии худ ё касе; **фидя**, сарбаҳо, қурбонӣ. 2. *мач.* барои касе чизе харҷ ё сарф кардан; **фидо гаштан** /шудан/ дар роҳи касе ё коре чони худро додан; қурбон шудан; **фидо кардан** чизеро қурбон ва садақа кардан; ба хотири касе (ё чизе) аз баҳри чизе гузаштан.

ФИДОГАШТА *فداگشته* *мач.* он ки худро дар роҳи мақсаде қурбон кардааст.

ФИДОИВОР *فدايى وار* *мач.* довталабона, мисли фидоён амал кардан.

ФИДОӢ *فدايى* 1. *мач.* он ки худро қурбони дигаре мекунад. 2. он ки ба ихтиёр ва хоҳиши худ кореро ба зимма гирифтааст, довталаб, ихтиёрӣ.

ФИДОКОР *فداکار* он ки дар роҳи коре чони худ, манфиати худро дарёғ намедорад; аз худ гузашта барои коре.

ФИДОКОРӢ *فداکاری* аз чон гузашта дар роҳи коре; дарёғ надоштани чон ё манфиати худ дар роҳи коре.

ФИДОКОРОНА *فداکارانه* чун фидоӢ (амал кардан), қаҳрамонона: **меҳнати фидокорона**.

ФИДЯ *а.* *فديه* *таър.* мол ё чизе, ки барои халосии чони худ ё каси дигар дода мешуд; сарбаҳо, сархарид.

ФИДЯДЕӢ *ده* *ниг.* **фидя диханда**.

ФИДЯДИҲАНДА *فديه دهند* он ки барои харидани чони худ ё касе дигар пул медиҳад.

ФИДЯДИҲӢ *دهی* амали фидядиханда.

ФИЗЗА *а.* *فضه* *кит.* нуқра, сим.

ФИЗИК *ю.* *فيزيك* мутахассиси илми физика, физикадон.

ФИЗИКА *ю.* *فيزيكه* илме, ки аз хосият ва сохти модда, аз шаклҳои ҳаракат ва тағйироти онҳо баҳс мекунад, табиӣёт.

ФИЗИКӢ *فيزيكى* 1. *мансуб ба физика*. 2. *ҷисмонӣ*.

ФИЗИН *فيزين* истехзо, масҳара, пастзанӣ.

ФИЗИОЛОГ *ю.* *فيزيالاگ* олим ва мутахассиси соҳаи физиология.

ФИЗИОЛОГИЯ *ю.* *فيزيالاگيه* 1. илме, ки оид ба вазифаҳои аъзои бадани ҷонварон баҳс мекунад. 2. *мачмӯи амалиёти ҳаётие*, ки дар аъзои бадан ба вукӯъ меояд.

ФИЗИОЛОГӢ *фр.* *فيزيالاگى* *мансуб ба физиология*.

ФИЗИОТЕРАПИЯ *ю.* *فيزياتيرپيه* *тиб.* муолиҷа ба воситаҳои физикӣ (*бо нур, ҳарорат, ҳаво, қувваи барқ ва ғ.*).

ФИЗИОТЕРАПИСТ *ю.* *فيزياتيرپيست* *тиб.* мутахассиси физиотерапия.

ФИЗОИШ *فزايش* *шакли дигари афзоиш*.

ФИКАНДАН *فكندن* *ниг.* **афкандан**.

ФИКР *а.* *فكر* андеша, тааммул. 2. хаёл; мулоҳиза; **ба фикри ман...** бино ба мулоҳизаи ман, аз рӯи пиндошти ман, чунон ки ман меандешам; **фикр аз як ҷо баромадан** *мач.* ҳамфикр ва ҳамақида будани ду кас дар бораи масъалае; **фикр давондан** фикр кардан, мулоҳиза рондан дар бораи масъалае; **фикр доштан** *мач.* дар хаёли чизе будан; **ба як фикр омадан** дар бораи масъалае ба қарори маълум расидан; **ба (дар) фикр рафтан (фурӯ рафтан)** андеша кардан; ғарқи андеша (хаёл) шудан; **фикр кардан** *мач.* андеша кардан, андешидан; **фикри чизеро дидан** *мач.* дар бораи чизе мулоҳиза ва фикр рондан; ғами чизеро хӯрдан; роҳи ҳалли масъалаеро андешидан; **фикри чизеро кардан** дар бораи коре (чизе) ба як фикр омадан; ғами чизеро хӯрдан.

ФИКРАН *а.* *فكراً* дар олами фикру хаёл; дар хаёл ва фикри худ, дар ҳолати фикр будан.

ФИКРАТ *а.* *فكرت* 1. андеша, андешидан дар бораи коре ё чизе, тааммул. 2. хирад, ақл.

ФИКРДАВОӢ *فکردوانى* *мач.* мулоҳизаву андеша кардан дар бораи чизе.

ФИКРӢ فکری 1. марбут ба фикр; мансуб ба андеша; инқилоби фикрӣ табадуллот дар фикрҳо, бедории фикрҳо; **кори (мехнати) фикрӣ** коре, ки ба воситаи ғаъолияти ақлӣ ба амал меояд; муқоб. **кори ҷисмонӣ**. 2. маҷ. шахси ҳаёлӣ, вижагии шахси фикркунанда.

ФИКРРАСО فکرسا он ки қувваи андеша ва мулоҳизаронии комил дорад.

ФИКРРОНӢ فکّررانی маҷ. дар бораи коре, масъалае андеша кардан, мулоҳиза ва тааммул намудан.

ФИҚДОН а. فقدان *ниг.* **фуқдон.**

ФИҚРА а. فقره 1. банде аз бандҳои сутуни тахтапушт; мӯҳраи тахтапушт. 2. як ҷумла ё ибора; як порча аз сухан; як банд, ҷуфт.

ФИҚ-ФИҚ فق فق *гуфт.*, маҷ. гиристан, бо овози паст гиря кардан.

ФИҚҲ а. فقه илм доир ба аҳкоми шариати ислом, илми аҳкоми шариат.

ФИЛ фил муарраби **пил** ҳайвони (хушкигарди) калонҷуссаи хартумдор; пил.

ФИЛАФКАН фил افغن маҷ. зӯрманд, боқувват (одам).

ФИЛБОН фил بان он ки ба филҳо нигоҳубин мекунад, филпой.

ФИЛБОНӢ фил بانӣ амали филбон, бонӣ кардан ва тарбияти фил.

ФИЛВОҚЕЪ а. فی الواقع воқеан, дар ҳақиқат.

ФИЛГӢШ фил گوش *бот.* яке аз навъҳои гули савсан.

ФИЛИЗ(З) а. فلز *хим.* унсури химиявии содаи дорои ҷилои махсус, ки ноқили гармо ва қувваи барқ аст, ҳар ҷисми маъдание, ки хосияти ҷилодиҳӣ ва ёзандагӣ дошта, гузаронандаи ҳарорат ва ҷараёни барқ аст.

ФИЛИЗГУДОЗ فلزگداز 1. он ки филиз мегудозад. 2. он чи бад-он филизро мегудозанд.

ФИЛИЗГУДОЗӢ فلزگدازӣ гудохтани филиз.

ФИЛИЗӢ فلزӣ он чи аз филиз аст; он чи аз филиз сохта мешавад; он чи мансуб бар филиз аст.

ФИЛИЗШИНОСӢ فلزشناسӣ илме, ки бо омӯх-

тани сохт ва хосияти физикии филизот машғул аст.

ФИЛИЗОТ а. فلزات *ҷ.* **филиз(з).**

ФИЛИЗСОЗ فلزساز он ки бо филиз кору бор дорад; он ки аз филиз чизҳо месозад.

ФИЛИҚ-ФИЛИҚ فلق فلق *лаҳҷ.* тақлиди овози гиряи бардавом.

ФИЛМ фр. филм *санъ.* 1. навори селлулоидӣ барои сабти лаҳзаҳои кино; аккосӣ, навори ҳассос ва қобили инъитоф. 2. маҷмӯи лаҳзаҳои як намоиши кино, синамо.

ФИЛМАСАЛ а. فی المثل 1. масалан. 2. ҳарчанд, агарчи, ҳатто.

ФИЛМБАРДОР филм بردار *санъ.* наворбардор, наворгир; аккос, синамогар, сабткунандаи филм.

ФИЛМБАРДОРӢ филм برداری *санъ.* суратгирӣ барои филм, сабти тасовир.

ФИЛМНОМА филм نامه *санъ.* навиштае, ки аз рӯи он филм таҳия мешавад, сенария.

ФИЛМОНАНД филм مانند филнамо, шабеҳи фил, ба монанди фил.

ФИЛМОТЕКА фр. филматике *санъ.* идорае, ки филмҳоро ҷамъ ва нигоҳ медорад.

ФИЛМСОЗӢ филм سازی 1. таҳия ва омодаسازی филм. 2. идораи махсус барои таҳияи филм.

ФИЛОЛОГ ю. فلاک *адш.* олим ва мутахассиси соҳаи филология, суханшинос.

ФИЛОЛОГИЯ ю. فلاک *адш.* маҷмӯи илмҳои, ки соҳаи забон ва эҷодиёти адабию меомӯзад, суханшиносӣ.

ФИЛОЛОГӢ فلاк *адш.*, мансуб ба **филология**.

ФИЛОСОФ ю. فلاساف *ниг.* **файласуф.**

ФИЛОСОФИЯ ю. فلاساف *ниг.* **фалсафа.**

ФИЛОСОФӢ فلاسافی *ниг.* **фалсафӣ.**

ФИЛПОЙ фил پای *ниг.* **филбон.**

ФИЛПОЙӢ фил پای *ниг.* **филбонӣ.**

ФИЛТАН фил تن маҷ. бузургҷусса, калонҷусса, таҳамтан.

ФИЛТР англ. филтер *физ.* олат барои соф кардани

ФИЛ

моеот, софй, софкунак, поло.

ФИЛТРАТСИЯ *англ. филтратсия физ.* амалиёти соф кардани моеот, софкорй, полоиш.

ФИЛФАВР *а. филфавр* дархол, дарзамон, бетаъхир.

ФИЛФИЛ *филфил* мурчи сиёх, мурч.

ФИЛҲОЛ *а. филҳол* даррав, фавран, базудй.

ФИЛХОНА *а. филхона* хонае, ки дар он филро нигоҳбонй мекунад; макони нигоҳдошти фил.

ФИЛҲАҚИҚАТ *а. филҳақиқат* дар ҳақиқат, ҳақиқатан.

ФИЛҶУМЛА *а. филҷумла* 1. хулласи калом. 2. аз ҷумла. 3. умуман.

ФИНАЛ *фр. фил* 1. охир, анҷом, хотима; қисми хотимавии чизе. 2. *варз.* қисми охирини мусобиқаҳои варзишй, ки баранда ва ғолиб маълум мешавад.

ФИНАЛӢ *фил* охирин, хотимавй, **воҳӯрии финалӣ** вохурии ниҳой.

ФИНДУҚ *фил* пунбаки гул ва дарахтон аст, ки аз он ҷо барг ва ғунча расида мебарояд; **финдуқ бастан** дар баҳорон амал сар кардани гул ва дарахтон.

ФИНДУҚЗОР *фил* анбӯҳи финдуқ.

ФИНИҚӢ *фил* он ки ва он чи мансуб ба Финиқия аст.

ФИНҶОН *фил* [муарраби **пингон**] пиёлаи дастадори ҷой ё қаҳвахӯрй, шабеҳи истакон ё пиёлаи кӯчак.

ФИНҶОНӢ *фил* мансуб ба **финҷон**.

ФИОЛ *а. фил* ҷ. феъл.

ФИРДАВС *фил* 1. боғ, боғи хушу хуррам. 2. биҳишт, ҷаннат.

ФИРДАВСӢ *фил* 1. мансуб ба **фирдавс**. 2. аҳли биҳишт, биҳиштй. 3. таҳаллуси шоири ҷаҳоншумули тоҷику форс Абулқосими Фирдавсй, муаллифи «Шоҳнома».

ФИРЕБ I *фил* 1. асоси замони ҳозира аз **фирефтан/фиребидан**. 2. ҷузъи баъдинаи баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии **фиребо**, **фиребанда**: дилфиреб, назарфиреб.

ФИРЕБ II *фил* макр, ҳила; **фиреб хӯрдан**; **фирефта** шудан; дар натиҷаи макру ҳилаи касе гумроҳ шудан; **фиреб додан** **фирефтан**, гӯл задан.

ФИРЕБАНДА *фил* 1. **фиребдиханда**. 2. *маҷ.* дилфиреб, фаттон.

ФИРЕБАНДАГӢ *фил* 1. **фиребдихӣ**. 2. *маҷ.* дилфиребй, фаттонӣ.

ФИРЕБГАР *фил* маккор, ҳилакор, **фиребдиханда**.

ФИРЕБГАРӢ *фил* маккорй, ҳиласозй, **фиребдихандагӣ**.

ФИРЕБГАРОНА *фил* ба роҳи **фиребдихӣ**, **фиребона**.

ФИРЕБДИХАНДА *фил* **фиребгар**.

ФИРЕБДИХӢ *фил* **фиреб додан**.

ФИРЕБИДАН *фил* **фиреб додан**, гӯл задан, дурӯғ гуфтан.

ФИРЕБКОР *фил* **фиребгар**.

ФИРЕБКОРӢ *фил* **фиребгарӣ**.

ФИРЕБКРОНА *фил* **фиребгарона**.

ФИРЕБНОК *фил* **фиребдиханда**, **фиребанда**.

ФИРЕБО *фил* 1. *маҷ.* бисёр зебо, дилписанд. 2. **фирефта**.

ФИРЕБОН *фил* **фиребонидан**.

ФИРЕБОНИДАН *фил* **фиреб додан**.

ФИРЕБХӢРДА *фил* он ки **фиреб хӯрда** аст.

ФИРЕБХӢРӢ *фил* **фиреб хӯрдан**, ба доми **фиреб афтодан**.

ФИРЕФТА *фил* **фиребхӯрда**, зиёндида; **фирефта кардан** а) *маҷ.* шефта кардан, мафтун кардан; б) **фиреб додан**; **фирефта шудан** (ба касе, чизе) а) *маҷ.* шефта шудан, мафтун гардидан; шайдо шудан; б) **фиреб хӯрдан**.

ФИРЕФТАН *фил* **фиреб додан**.

ФИРИНӢ *фил* хӯрокие монанди ҳалво, ки аз шир, орди биринҷ ва шакар пухта мешавад.

ФИРИСНОФА *фил* шаби Наврӯз, шаби соли нав (дар аҳди бостон шаби Наврӯз).

фиристордани мушк бар дӯстон одат будааст ва чунин ба назар мерсад, ки ин калима аз фиристанофа яъне **нофа (мушк) фиристордан** хосил шудааст).

ФИРИСТА فرسته равонакарда, фиристора, вакил, сафир, расул, гумошта, қосид.

ФИРИСТАНДА فرستنده он ки касеро ва чизеро ба ҷое мефиристад.

ФИРИСТОДА فرستاده *ниг.* **фириста.**

ФИРИСТОДАН فرستادن равона кардан, гусел доштан, роҳӣ намудан, ирсол намудан.

ФИРИСТОНАНДА فرستاننده *ниг.* **фиристанда.**

ФИРИСТОДАНИ فرستادани он чи бояд равона карда шавад; **фиристордани** шудан равона кардан хоستان, дар фикри фиристордан будан.

ФИРИСТОН/И/ДАН فرستاندن//فرستانیدن *ниг.* **фиристордан.**

ФИРИШТА فرشته *ниг.* **фаришта.**

ФИРҚА *а.* فرقه 1. даста, гурӯҳ, ҷамоате аз мардум, тоифа. 2. *кҳн., ниг.* **ҳизб.**

ФИРҚАБОЗӢ فرقه بازی *мач.* 1. гурӯҳбозӣ, тоифагарой. 2. *ҳизбгарой.*

ФИРҚАВӢ فرقوى *мансуб ба* **фирка**; узви фирка.

ФИРҚ-ФИРҚ فرق فرق *лаҳҷ., мач.* гиристан; **фирқ-фирқ** кардан гири кардан (оҳиста ва бо алам) *ниг.* **фиқ-фиқ.**

ФИРМА *фр.* фирме *иқт.* муассисаи тичоратӣ ё саноатӣ.

ФИРОҚ *а.* فراق ҷудой, дурӣ; *муқоб.* **висол.**

ФИРОҚНОМА فراق نامه шеър, ки мӯхтаво ва мазмунаш иборат аз ҳасрати ҷудой аз ёру диёр аст.

ФИРОР *а.* فرار гурехтан, гурез, гурезиш; **фирор** кардан гурехтан.

ФИРОРӢ فرارى гуреза; **фирорӣ** шудан гуреза шудан.

ФИРОСАТ *а.* فراست *ниг.* **фаросат.**

ФИРРОС فرّاس *мач.* овози маҳини чизе.

ФИРОШ *а.* فراش *ниг.* **фарош.**

ФИРОША *а.* فراشه *ниг.* **фароша.**

ФИРОШХОНА فراشخانه хонаи ниғахдории фаршхо (палосҳо, қолинҳо).

ФИРУН فيرون бадбахт ва манхус, идборовар.

ФИРӢЗ فيروز 1. комёб, муваффақ; ғолиб, музаффар. 2. муборак, хучиста. 3. номи мардона; **бахти фирӯз** *мач.* бахти нақӯ ва баланд, иқболи хучиста; **рӯзи фирӯз** рӯзи муборак, рӯзи неку хушбахтона; **фирӯз будан** муваффақ будан, комёб будан, ғолиб будан; **фирӯз шудан** муваффақ шудан, комёб гардидан; ғолиб шудан, фотех шудан.

ФИРӢЗА فيروزه 1. санги гаронбаҳои осмониранг, ки аз он бештар нигини ангуштар мекунанд. 2. номи занона.

ФИРӢЗАГУН فيروزه گون *мач.* кабудранг, осмониранг.

ФИРӢЗАНИШОН فيروزه نشان 1. заргаре, ки санги фирӯзаро мечаспонад. 2. *ниг.* **фирӯзагун.**

ФИРӢЗАРАНГ فيروزه رنگ *ниг.* **фирӯзагун.**

ФИРӢЗАФОМ فيروزه فام *мач.* кабудранг, осмониранг; **♦ (ин) чархи фирӯзафом** *киноя аз* осмон.

ФИРӢЗААХТАР فيروزه اختر *мач.* хушбахт, нақӯтолеъ.

ФИРӢЗАЧАШМ فيروزه چشم *мач.* кабудчасм; **ҷавони фирӯзачашм.**

ФИРӢЗӢ فيروزي муваффақият, комёбӣ, музаффарият, ғалаба.

ФИРӢЗМАНД فيروزمند бамуродрасида, комёбгардида; фотех, музаффар, ғолиб.

ФИРӢЗМАНДӢ فيروزمندی *ниг.* **фирӯзӣ.**

ФИРӢЗМАНДОНА فيروزمندانе вижагии он ки ғолиб ва комёб аст; фирӯзӣ ва ғолибият.

ФИРӢЗРӢЗ فيروزروز *мач.* рӯзи саъд ва хучаста.

ФИРФИРАК فرفرک *лаҳҷ.* коғазпорае, ки бачаҳо онро ба нӯги ҷӯбе нишонда рӯ ба бод меистанд ё медаванд ва бод онро мегардонад.

ФИРФИРАКБОЗӢ فرفرک بازی бозии бачагона.

ФИРӢАВН *а.* فرعون 1. унвони подшоҳони Мисри Қадим. 2. *мач.* одами золиму ситамкор.

ФИРӢАВНӢ فرعونى он чи мансуб ба фиръавн

ФИС

аст; даъвои **фиръавнӣ кардан** такаббур кардан, худнамоӣ кардан; худро калон нишон додан.

ФИС *فس* луобе, ки аз димоғ мешорад; **фиси бинӣ** оби бинӣ.

ФИСАД *فیصد* ҳисса, қисм, фоиз, дарсад.

ФИСАДӢ *فیصدی* мансуб ба **фисад**.

ФИСИН *فسین* 1. *лаҳҷ*. он ки оби димоғаш мерезад, фисаш резон. 2. *маҷ*. ҳақир, нотавон.

ФИСҚ *ا. فسق* берун шудан аз роҳи ҳақ ва дуруст, кардани корҳои ношоям, бадахлоқӣ, зинокорӣ; **фисқу фучур** бадахлоқӣ ва табаҳкорӣ.

ФИСЛИҚ *فسلق* *гуфт.*, *маҷ*. оби бинӣ.

ФИСМИРӢ *فسمیری* *гуфт.* маблағи хеле кам, маблағи ночиз.

ФИСФИСАК *فسفسک* *гуфт.*, *маҷ*. шахси содаи ҳақир; **фисфисаки мавизқӯбак** *гуфт.* хаппаки ба кори худ хушёр, маккори зоҳиран содадил, муғамбири дарундори зоҳиран ором.

ФИТНА *ا. فتنه* 1. ошӯб, балво, ситеза. 2. иғво, иғвогарӣ. 3. иғвогар; **фитнаи ғайбаткор**; **фитна хестан** ошӯб барпо шудан, балво сар шудан.

ФИТНААНГЕЗ *فتنه انگيز* он ки ва он чи мӯчиби эҷоди фитна мешавад, ошӯбгар, вайронкор.

ФИТНААНГЕЗӢ *فتنه انگیزی* ошӯбгарӣ, иғвогарӣ, вайронкорӣ.

ФИТНАГАР *فتنه گر* *ниг.* **фитнаангез**.

ФИТНАГАРӢ *فتنه گری* *ниг.* **фитнаангезӣ**, амали фитнагар; иғвоангезӣ, вайронкорӣ, ошӯбгарӣ.

ФИТНАКОР *فتنه کار* *ниг.* **фитнагар**.

ФИТНАХОНА *فتنه خانه* *маҷ*. маҳал ва манбаи фитна.

ФИТНАЧӢ *فتنه جو* он ки дар паи ошӯб барангехтан аст, он ки чӯёи ошӯб аст; фитнаангез.

ФИТОДА *فتاده* 1. афтода, аз боло ба поён фурушуда. 2. *маҷ*. оқиз, нотавон, забун.

ФИТОДАН *فتادن* *ниг.* **афтодан**.

ФИТР *ا. فطر* кушодани рӯза; **иди фитр** иди тамои шудани моҳи шарифи рамазон; **фитри рӯза** он чӣ аз садақот, ки рӯзадорон ба рӯзи иди фитр ба мӯхтоҷон бидиҳанд.

ФИТРАТ I *ا. فطرت* 1. офариниш, хилқат. 2. табиат, сифат ва хислати табиӣ инсон; сиришт. 3. ақл, заковат.

ФИТРАТ II *ا. فترت* *ниг.* **фатрат** 2.

ФИТРӢ *فطری* зотӣ, табиӣ, чибилий: **фаросати фитрӣ**, хислати фитрӣ.

ФИТРОК *فتراک* *кит.* тасмаи чармине, ки барои бастанӣ ҷонварони шикоршуда ва ё чизҳои дигар аз рӯсту чапи зини асп меовезанд.

ФИХ-ФИХ *فخ فخ* *ниг.* **фик-фик**, бо овози паст гиристан.

ФИШАНГ *فشنگ* *ниг.* **фашанг**.

ФИШОНДАН *فشاندن* *ниг.* **афшондан**.

фишор *فشار* *асоси* замони ҳозира аз фишурдан // фишордан.

ФИШОР *فشار* 1. вазнинӣ ва тазйиқе, ки бар рӯи чизе фуру омада бошад. 2. *маҷ*. зӯр, чабр, ситам; **фишори ҳаво** тазйиқи ҳаво; **фишори хун** тазйиқи хун, ғалаёни хун; **фишор додан** фишурдан, тазйиқ ворид овардан, зеру пахш кардан; **фишор овардан** зӯрӣ кардан, пахш кардан, ба зӯрӣ ба иҷрои коре водор сохтан.

ФИШОРДАН *فشاردن* *ниг.* **фишурдан**.

ФИШОРДИҲАНДА *فشاردهنده* тазйиқдиҳанда; зӯроваранда ба чизе, тангкунанда.

ФИШОРДИҲӢ *فشاردمی* фишор додан, тазйиқ додан, зер кардан, танг овардан.

ФИШОРНИГОР *فشارنگار* *физ.* асбобе, ки фишорро сабт мекунад, василаи сабти фишор.

ФИШОРОВАРӢ *فشارآوری* 1. *физ.* мансуб ба қувваи фишор. 2. *с.* зӯроварӣ, тазйиқ.

ФИШОРСАНЧ *فشارسنج* *физ.* василаи ченкунӣ ва андозагирии фишор.

ФИШУРДА *فشرده* 1. тазйиқдода, зеркарда, батанговарда: **гази фишурда**. 2. баёни мухтасар, мухтасар, **фишурдаи мақола**.

ФИШУРДАН *فشاردن* *ниг.* **фушурдан**.

ФИШУРДАШАВАНДАГӢ *فشردهشوندگی* вижагии он чи ки қобили фишурдан аст.

ФИШ-ФИШ فش فش лаҳҷ., овози тақлидии тасвири нафасгирӣ.

ФИШШОС فشاس овози тақлидии нафасгирӣ ё нафасбарории чизе, ки ба талаффузи давомдори садои «ш» монанд аст (мас. садои мор, садои об): **фишшос задан**.

ФИШШОСЗАНИ فشاس زنى вижагии он ки ва он чи фишшос мезанад: **фишшосзании мор**.

ФЛЕГМАТИК ю. فليگمتيک тиб. 1. як навъи миҷоз. 2. одами карахти дар рафтор вазнин, балғаммизоч.

ФЛЕКСИЯ лот. فليکسيه зби. 1. ҳиссаи охири тағйирёбандаи калима, бандак. 2. тасриф, қоидаи калимасозӣ бо роҳи тағйир додани бандакҳо.

ФЛЕКТИВӢ فليکتивӣ он чи мансуб ба флексия аст; **забонҳои флективӣ** забонҳое, ки ба воситаи таркибҳои дохили калима маъноҳои нав месозанд.

ФОЕҲ а. فاع 1. бӯйхушдиҳанда, хушбӯйбахш. 2. маҷ. паҳнкунанда, мунташир.

ФОЖ(А) فاژه/фаژه ҳамёза.

ФОЖИДАН فاژидан ҳамёза кашидан.

ФОЗИЛ а. فاضل 1. соҳиби фазилат, фазилатманд, донишманд, доно. 2. барзиёд, афзун. 3. афзалтар, бехтар.

ФОИДА а. فائده 1. суд, нафъ, манфиат. 2. иқт. баҳрае, ки қарздиҳанда аз қарзгиранда изофа мегирад, рибо, суд; **фоидан** пул маблағе, ки суддиҳанда аз судгиранда меситонад, рибо; **фоида бахшидан** нафъ расондан; судманд шудан; **фоида бурдан** истифода кардан, манфиатдор шудан; **фоида** дидан нафъ бурдан, **фоидаманд** шудан; **фоидан** худро дидан дар қоре манфиати худро ба назар гирифтан, ба эътибори нафъи худ қореро анҷом додан; **фоида дидан** ниг. **фоида бахшидан**; **ба** **фоида** додан маблағеро ба қасе бо изофаи суд ба қарз додан; **фоида доштан** нофъ будан, судманд будан; **фоида кардан** суд бахшидан, манфиат расондан, нафъ дидан; **ба** **фоида мондан** (маблағеро) ниг. **ба** **фоида додан**; **фоидан қасе** **ба** **қасе расидан** барои қасе аз ягон ҷиҳат нафърасон будан; расидани нафъ ба қасе; **фоида расондан** барои қоре нофъ ва судманд будан; **аз** **фоида** ҳолӣ набудан

фоиданок будан, **фоидае** доштан, бенафъ набудан.

ФОИДАБАРДОР فائده بردار он ки аз қоре нафъ ба даст мебарорад; **фоидабардор шудан** аз қоре манфиат гирифтан, истифода кардан.

ФОИДАБАРИ فائدهبرى судбарӣ, манфиатсионӣ.

ФОИДАБАХШ فائده بخش судманд, нафърасон, натиҷаи хубдиҳанда, он ки ё он чи аз он суде ба даст меояд.

ФОИДАБАХШӢ فائدهبخشى суддиҳӣ, манфиатарсонӣ.

ФОИДАГАРӢ فائده گرى ниг. **фоидабарӣ**.

ФОИДАДЕҲ فائده ده ниг. **фоидабахш**.

ФОИДАДИҲАНДА فائده دهنده ниг. **фоидабахш**.

ФОИДАДОР فائده دار он ки ва он чи бар қасе ва бар қасе **фоида** мерасонад, манфиатбахш.

ФОИДАДОРӢ فائده دارى вижагии он ки ва он чи **фоида** дорад.

ФОИДАКОР فائده کار ниг. **фоидабахш**.

ФОИДАМАНД فائدهمند ниг. **фоидабахш**; **фоидаманд шудан** (аз қасе) истифода кардан, қор фармуда нафъ ба даст даровардан.

ФОИДАНОК فائده ناک судманд, нафърасон; **қори** **фоиданок** қоре, ки аз он нафъ ба даст меояд.

ФОИДАНОКӢ فائده ناکى ниг. **фоидабахшӣ**.

ФОИДАОВАР فائده آور он ки ва он чи бар қасе ва бар қасе **фоида** меоварад.

ФОИДАОВАРӢ فائده آورى вижагии он ки ва он чи **фоида** меоварад.

ФОИДАРАСОН فائده رسان ниг. **фоидабахш**.

ФОИДАРАСОНӢ فائده رسانى ниг. **фоидабахшӣ**.

ФОИДАСИТОН فائده ستان **фоидагир**, гирандаи **фоида**, судситон.

ФОИДАСИТОНӢ فائدهستانى **фоидагирӣ**, ба даст овардани **фоида**, судситонӣ.

ФОИДАТАЛАБ فائدهطلب он ки ба қоре бо мақсади ҳосил кардани суде иқдом мекунад, нафъҷӯӣ.

ФОИДАХӢР فائده خور рибохор, ба суддиҳандаи

ФОИ

пул, судхӯр.

ФОИДАХҶҶҶ *خورى* *фаъда* *рибохорӣ*, судхӯрӣ.

ФОИДАҶҶҶ *جوئى* *фаъда* *вижагии он ки дар коре* *чихати фоидаи чустан* *икдом мекунад*.

ФОИДАҶҶҶ *جوى* *фаъда* *он ки дар хама чо дар* *пайи нафъе, фоидае мебошад, ниг. фоида-талаб*.

ФОИДАШАРИК *شريک* *фаъда* *муомилае, ки дар он нафъи ҳосилшуда дар байни шарикон тақсим меёбад*.

ФОИЗ I *ا. فائز* 1. *икт.* барзиёд, зиёдатӣ, дарсад; саршор, лабрес; фаровон. 2. *файзбахш*. 3. *файзёб, баҳравар*.

ФОИЗ II *ا. فائز* 1. *расанда, ноилшаванда; фоишудан (гаштан)* *муваффақ шудан, комёб шудан*. 2. *раҳиёфта, растагор, халосшуда*.

ФОИҚ *ا. فاتق* 1. *он ки фавқӣ хама чиз бошад, болотар, бартар; беҳтарин, баргузидатарин; беҳтар, афзал*. 2. *ғолиб, забардаст*.

ФОИЛ *ا. فاعل* 1. *кунанда, омил, соҳиби ҳаракату кор, анҷомдихандаи кор*. 2. *грам.* мубтадо (субъект); *муқоб.* **мафъул**; **фоилу мафъул** мубтадо ва пуркунанда; **фоилу мунфайл** *фоилу мафъул, кунанда ва кардашуда*.

ФОЙТУН *ю. فائتون* *кҳн.* *аробаи чорчархаи одамкашонӣ, ки онро асп мекашад*.

ФОЙТУНЧӢ *فائتونچى* *кҳн.* *ронандаи фойтун*.

ФОКУС *фр. فاكس* *санъ.* *найранг, шӯъбада, ки тарзи иҷрояш тамошобинро ба ҳайрат меандозад, чашмбандӣ, сеҳр, соҳирӣ*.

ФОҚА *ا. فاقه* *кит.* *фақр; камбағалӣ, нодорӣ, тангдастӣ, мӯхтоҷӣ, тихидастӣ, эҳтиёч-мандӣ*.

ФОЛ *ا. فال* 1. *амали хурофие, ки ба воситаи он кор ё ҳоле (ба некӣ ё бадӣ) гӯё пешбинӣ карда мешавад*. 2. *шугун; бовар; чизе ё ҳодисаеро нишони некӣ ё бадӣ шумурдан; фоли нек гирифтани (шумурдан)* *шугуни нек ҳисоб кардан; фол дидан* *бо амали махсус ояндаи касе ё кореро пешгӯӣ кардан; фол задан* *мач.* *тасодуфиро пешакӣ нишонаи оқибати нек ё бадӣ коре ҳисоб кардан; фол кушодан* *ниг. фол дидан; фол кушоёндан* *мач.* *ба назди фолбин рафта фол дидан*

(бинондан).

ФОЛБИН *فال بين* *он ки фол меғӯяд, баёнкунандаи фол, шугунгӯ, шугунгар*.

ФОЛБИНӢ *فال بينى* *фолгӯӣ, амали фолбин*.

ФОЛГИР *فال گير* *ниг. фолбин*.

ФОЛГИРӢ *فال گيرى* *ниг. фолбинӣ*.

ФОЛГӢ *فال گوىى* *ниг. фолбинӣ*.

ФОЛГӢ *فال گوىى* *ниг. фолбинӣ*.

ФОЛЗАН *فال زن* *ниг. фолбин*.

ФОЛЗАНӢ *فال زنى* *ниг. фолбинӣ*.

ФОЛИЧ *ا. فالج* 1. *гирифтори бемории фалаҷ, он ки қисме ё ҷузъе аз танаш фалаҷ шуда аз ҳиссу ҳаракат бозмондааст*.

ФОЛКЛОР *англ. فالكلار* 1. *эҷодиёти даҳонии халқ*. 2. *мачмӯи одатҳо, маросимҳо, афсона ва сурудҳои оммаи мардум*.

ФОЛКЛОРИ *فالكلارى* *мансуб ба фолклор; адабиёти шиғоҳии халқ*.

ФОЛКЛОРИНОС *فالكلارشناس* *мутахассиси эҷодиёти шиғоҳии халқ*.

ФОЛКЛОРИНОСӢ *فالكلارشناسى* *илм дар бораи эҷодиёти даҳонии халқ ва одоби русуми он; илме, ки мавзӯи мавриди баҳси он фолклор аст*.

ФОЛКУШО *فال کشا* *ниг. фолбин*.

ФОЛКУШОӢ *فال کشايى* *ниг. фолбинӣ*.

ФОЛНОМА *فال نامه* *китоб ё рисолае, ки дар он роҳу тариқи фолгирӣ навишта шудааст*.

ФОМ I *فال* *ранг, намо; сиёҳфом, сиёҳранг*.

ФОМ II *فال* *шакли дигари вом; фом тӯхтан* *қарзро пардохтан*.

ФОМИЛ/ФОМИЛӢ *англ. فاميل/فاميلى* *гуфт.* *навъе аз чой, чои сиёҳ*.

ФОН *фр. فان* *он қисми сатҳ, ки дар он унсур ё ашёи асосӣ тасвир кашида мешавад*.

ФОНА *فانه* 1. *оҳани нӯктезе, ки барои осонтар кафондани ҳезум ва ғӯлаҷӯб кор фармуда мешавад*. 2. *ҷӯбаке, ки барои устувории сутун, қолиби кафш ва ғ. ба зер ё мобайни онҳо зада мешавад; фона задан* *бо воситаи фона саҳт чафс ё устувор кардани чизе*.

ФОНАЗАНӢ فانه زنى ба чӯб, ҳезум *ва г.* фона гузошта таранг кардан.

ФОНАМОНАНД فانه مانند он чи шабеҳи фона аст; чӯби фонамонанд.

ФОНАШАКЛ فانه شکل *ниг.* фонамонанд.

ФОНЕМА *ю.* فانيمه *збш.* овоз, ки дар калима маъноро дигар мекунад.

ФОНЕНДОСКОП *ю.* فانينداسکاپ *тиб.* абзоре, ки ба воситаи он задани дил ва садои ҳаракати шушро гӯш мекунамд.

ФОНЕТИКА *ю.* فانيتيکه *збш.* як соҳаи илми забоншиносӣ, ки соҳти овозии забонро меомӯзад; таркиби садоии забон; савтиёт, овошиносӣ.

ФОНЕТИКӢ فانيتيکӣ он чи мансуб ба фонетика аст.

ФОНИД//ФОНИЗ *а.* فانيد//فانيذ қанди сафед, шакари сафед, навъе аз ҳалво.

ФОНӢ *а.* فاني фаношаванда, нестшаванда, нобудшаванда, заволапазир, бебақо; **дунёи фони** дунёи бебақо.

ФОНОЛОГИЯ *ю.* فانالاکيه илм дар бораи ташхиси овоз.

ФОНУС *ю.* فانوس олате, ки аз филиз, шиша *ва г.* сохта ба дарунаш шамъ ё чароғ афрӯхта дар ҷое меовезанд ё бо худ мебаранд; **фонуи хаёл** а) фонусе, ки ба даруни он суратҳо мекашанд ва он суратҳо бо таъсири гармӣ ва дуд ба ҳаракат меоянд; б) *адш.*, *маҷ.* санъати истиора дар маънои хаёлотӣ рангин ва ҳуби шоирона.

ФОРАМ فارم гуворо, дилкаш, дилнишин; **боди форам** боди хуш, боди дилнишин.

ФОРАМӢ فارمӣ гуворо будан, дилкашӣ, дилнишинӣ.

ФОРИҒ *а.* فارغ 1. халосшуда, наҷотёфта, озод, осуда, ором; **фориғ кардан** осуда кардан, хотирчамъ кардан. 2. бепарво, беҳабар. 3. осуда, хуш, осудахотир, хотирчамъ; **фориғ шудан** озод шудан аз чизе, осуда шудан аз ташвиш.

ФОРИҒБОЛ فارغبال *маҷ.*, осудахотир, осудадил, хотирчамъ.

ФОРИҒБОЛӢ فارغبالӣ *маҷ.* осудахотирӣ, хо-

тирчамъӣ, осудадилӣ.

ФОРИҒБОЛОНА فارغبالانه *маҷ.* бо хотири ҷамъ, бо хотири осуда, осудадилона.

ФОРИҒДИЛ فارغدل *маҷ.* осудадил, хушдил, бепарво.

ФОРИҒДИЛӢ فارغدلى осудадилӣ, оромӣ, бепарвоӣ.

ФОРИҒӢ فارغӣ 1. осудагӣ, хотирчамъӣ. 2. бепарвоӣ, оромӣ.

ФОРИҒУТТАҲСИЛ *а.* فارغ التحصيل он ки аз таҳсил озод гаштааст, хатмкардаи таҳсил.

ФОРИДАН فاريدн хуш омадан, гуворо будан.

ФОРИҚ *а.* فارق аз ҳам ҷудокунамда, фарқ гузоранда, тамйиздиханда. миёни ҳақ ва ботил.

ФОРИС *а.* فارس *кит.* асптоз, аспсавор.

ФОРИСӢ فارسӣ аспсаворӣ, асптозӣ.

ФОРМАЛИЗМ *лот.* فارمليزم 1. риояти шакли берунӣ дар ягон кор ба зарари моҳияти он. 2. *санъ.*, *адш.* ҷараёне дар санъат, адабиёт ва илмҳои дигар, ки фақат ба шакл аҳамияти асосӣ дода, мазмуни ғоявино ба эътибор намегирад; шаклпарастӣ, зоҳирписандӣ, шаклгарой.

ФОРМАЛИН *фр.* فارمليّن *хим.* моддаи зидди уфунӣ, ки бӯи тунде дорад.

ФОРМАЛИСТ *фр.* فارمليست пайрави ҷараёни формализм, шаклгаро, зоҳирпараст.

ФОРМАЛИСТӢ فارمليستى мансуб ба формализм.

ФОРОНИДАН//ФОРОНДАН 1. فارانيدن//فاراندين *тарзи бавоситаи форидаи.* 2. хуш қабул кардан.

ФОРС فارس 1. он ки ба забони порсӣ - форсӣ гап мезанад. 2. як қисми сарзамини ҳозираи Эрон, вилояти Форс, ки аз халиҷи Форс сар карда Кирмон, Хузистон, Язд, Исфаҳон ва чанд ноҳияти дигарро дар бар мегирад.

ФОРСИҒӢ فارسي گوی он ки бо забони форсӣ тақаллум мекунад, форсизабон.

ФОРСИЗАБОН فارسي زبان *ниг.* форсигӯӣ.

ФОРСӢ فارسي [муарраби порсӣ] 1. мансуб ба форс; забони форсӣ. 2. мансуб ба Эрон ва

ФОР

қавмҳои эронинажод.

ФОРТЕПИАНО *ит. фартіпиана санъ.* олати мусикавии торӣ, ки ба воситаи зер кардан ба клавишҳо ба садо медарояд.

ФОРУМ *лот. форум* 1. майдони баромадҳои оммавӣ дар Рими қадим. 2. чамъомад, анҷуман, чашнвора.

ФОРУҚ *а. фаруқ ниг. фориқ.*

ФОСИД *а. фасд* вайроншуда, гандида; фасод-ёфта.

ФОСИҚ *а. фасқ* бадахлоқ, бадкор; бадкирдор.

ФОСИҚӢ *фасқӣ* бадкорӣ, табаҳкорӣ, бадахлоқӣ; зинокорӣ.

ФОСИҚОНА *фасқана* бадкорона, бо ахлоқи бад, фосиквор, ҳамчун фосиқ: **амали фосиқона, рафтори фосиқона.**

ФОСИЛА *а. фасла* вақт ва масоҳати байни ду чиз, масофати миёни ду чиз.

ФОСИЛАВӢ *фасловӣ* ҳар чӣ ки бо фосила аст, фосиладор, масофадор.

ФОСИЛАДОР *дар фасла* дорои фосила, ду ё чанд чиз, ки аз ҳам фосила доранд.

ФОСИЛАСАНЧ *фасла санҷ* дастгоҳи махсус барои муайян кардани мизони дурӣ ва масофа.

ФОСФОР *ю. фосфар* унсури химиявӣ, ки зуд шӯълавар мешавад; моддаи дар торикӣ равшанидиханда, ки дар баъзе маъданҳо ва устухони ҷисмҳои зинда мавҷуд аст.

ФОСФОРИТ *ю. фосфарит хим.* як хел маъдани зардча ё бўрранг, ки дар таркибаш оҳаки асиди фосфат дорад ва дар зироат ҳамчун нурӣ кор фармуда мешавад.

ФОТЕХ *а. فاتح* 1. фатҳкунанда, кушоянда. 2. ғолиб, зафарёб; **фотеҳ шудан** ғалаба кардан, музаффар гардидан (ба душман).

ФОТЕХА//ФОТИҲА *а. فاتحه* 1. оғоз ва ибтидои коре, аввали ҳар чизе; **фотеҳа гирифтан** дар оғози коре барои пешрафти он дуои хайр гирифтани; **фотеҳаи сафед (додан)** нияти нек, дуои хайр кардан барои пешрафт ва хайрияти коре дар оғози он; **фотеҳа кардан** духтареро ба чавоне номзад кардан; **фотеҳа хондан** дар маҷлиси сӯғворӣ дар ҳаққи

арвоҳи гузаштагон дуои хайр кардан.

ФОТЕХОНА *فاتحانه* фирӯзмандона, бо музаффарият, ғолибона.

ФОТИҚ *а. فاتق* 1. шикофанда, кушоянда. 2. *маҷ.* ҳалқунанда, иҷроқунандаи тадбирҳо ва умурот.

ФОТИН *а. فاتن кит.* дилбар, дилкаш, дилрабо, ҷозиб, фаттон.

ФОТИР I *а. فاتر* суст, забун, нотавон; **хотири фотир** зеҳни кунд, хотир ва зеҳни заиф.

ФОТИР II *а. فاطر* холиқ, ҳалққунанда, ҳаллоқ, офаринанда, офаридгор ҳаётбахш; **саҳоби фотир** абри ҳаётбахш.

ФОТИҲА *а. فاتحه д. ниг. фотеҳа.*

ФОТИҲАДИҲАНДА *فاتحه دهند* дуодиханда, дуоғӯй.

ФОТИҲАХОНӢ *فاتحه خوانى* хондани дуои хайр дар ҳаққи рӯҳи марҳум.

ФОТОНАВОР *فاتانوار санъ.* навор ва аксе, ки тавассути дастгоҳи аккосӣ бардошта мешавад.

ФОТОНУСҲА *فاتانسخه* нусхае, ки аксбардорӣ шудааст.

ФОТОСИНТЕЗ *фр. фотасинтез бот.* падидае, ки дар он гиёҳони сабз бо истифода аз нерӯи офтоб моддаҳои органикӣ тавлид мекунад.

ФОТОСФЕРА *фр. фотасфире нуч.* равшантарин қисмати дидории Офтоб, ки то умқи 400 км. аз сатҳи он имтидод дорад.

ФОТОХИМИЯ *фр. фотакимия хим.* соҳае аз илми химия, ки асари нурро бар воқунишҳо – аксуламалҳои химиявӣ баррасӣ мекунад.

ФОХИР(А) *а. (فخر)* 1. фаҳрқунанда. 2. *маҷ.* ҳар чизе нағз ва гаронбаҳо, ки боиси фаҳр аст; олӣ, бошукӯҳ; либоси фохир.

ФОХТА *فاخته* мусича, қумрӣ, куку.

ФОҲИШ *а. فاحش* қабех, зишт, дар бадӣ аз ҳад гузаранда; **ғалати фоҳиш** ғалати бисёр ошкор.

ФОҲИША I *а. فاحشه муаннаси фоҳиш;* зани сабукпо, зани зинокор, тардоман.

ФОҲИША II *а.* кори зишт, кори бад, бадкорӣ.

ФОҲИШАБОЗ فاحشه‌باز марде, ки бо фоҳишаҳо зинокорӣ мекунад.

ФОҲИШАҒӢ فاحشي фаҳш, бадахлоқӣ, машгул будан бо зинокорӣ.

ФОҲИШАХОНА فاحشه‌خانه маконе, ки дар он занони фоҳиша фаъолият мекунанд.

ФОҶЕА а. فاجعه ниг. **фочиа**.

ФОҶИА а. فاجعه 1. бало, мусибат, ҳодисаи ногувор, фалокати андӯҳовар. 2. адш. асари драмавие, ки қаҳрамони он дар муборида нобуд мешавад, трагедия.

ФОҶИААНГЕЗ فاجعه‌انگيز мусибатнок, андӯҳовар.

ФОҶИАВӢ فاجعوى мансуб ба **фочиа**; фочиянок, андӯҳовар.

ФОҶИАГОҲ فاجعه‌گاه ҷое, ки фочиае воқеъ гардидааст.

ФОҶИАНАВИС فاجعه‌نويس муаллифе, ки ба эҷоди асарҳои фочиавӣ машғул аст.

ФОҶИАНОК فاجعه‌ناк андӯҳовар, мудҳиш, пур аз бало ва азобу уқубат.

ФОҶИАОВАР فاجعه آور он чи мӯҷиби эҷод ва ҳастии фочиа мегардад.

ФОҶИАОМЕЗ فاجعه آميز ниг. **фочиаангез**.

ФОҶИОНА فاجعانه ваҳшатнок; ниг. **фочиянок**; манзараи **фочияна** манзарае, ки боиси ваҳшат ва андӯҳ мегардад ва фочеаро намудор мекунад.

ФОҶИР а. فاجر кит. табаҳкор, бадкор, бад-ахлоқ, фосиқ, зинокор.

ФОҶИРӢ فاجري бадахлоқӣ, фосиқӣ.

ФОШ فاش ошкоро, зохир; машхуршуда, маъруф; **фош гардидан** (**шудан**) ошкор шудан, ба ҳама маълум гардидан, интишор ёфтан; **фош гуфтан** суханеро бе ибo ошкоро баён кардан: **фош кардан** ошкор кардан, кушода ба майдон ниҳодан, паҳн кардан (сирре, хабареро).

ФОШКУНАНДА فاش‌کننده он ки ошкор ва маълум мекунад (сирре ё ҷинояттеро).

ФОШОФОШ فاشافاش ошкоро, рӯирост, кушод; **фошофош гуфтан** (суханеро) бе ибo кушоду ошкоро ба ҳама маълум кардан.

ФРАГМЕНТ фр. фрагмент порча, пора; парда.

ФРАЗЕОЛОГИЗМ ю. فرزيالايگيزм ибора ва таркибҳои рехта.

ФРАЗЕОЛОГИЯ ю. فرزيالايگيه соҳаи илми забоншиносӣ, ки ибора ва таркибҳои устувори рехтаро меомӯзад.

ФРАЗЕОЛОГӢ فرزيالايگي мансуб ба **фразеология**.

ФРАКСИЯ фр. فراکسيه с. дастае аз аъзои як ҳизб ё гурӯҳи сиёсии ҳамфикр, ки барои дастбӣ ба ҳадафҳои муайян фаъолият мекунанд; гурӯҳи ҷудошуда дар дохили ҳизби сиёсӣ.

ФРУКТОЗА лот. فروكتازе хим. қанди мева, навъи қанди шашкарбона, ки дар меваҳои ширин ва расида, асал ва шохҳои гул ба мушоҳида мерасад.

ФТОР ю. فتار хим. унсури химиявӣ.

ФУ ю. فو 1. бот. гиёҳи сунбулуттиб. 2. гуфт. қўтоҳшудаи **туфу**.

ФУВОҚ а. فوق ҳикқос, ҳикқичоқ.

ФУГОН فوگان нӯшокии кайфовар, ки аз ҷав ва биринҷ тайёр мешавад.

ФУЗАЛО а. فضلا ҷ. **фозил**.

ФУЗОЛА а. فضاله чизи зиёдатӣ, боқимондаи чизе.

ФУЗУДАН فزودن ниг. **афзудан**.

ФУЗУЛ а. فضول он ки бесабаб ба кори дигарон мудохила мекунад; забондароз, пургӯӣ.

ФУЗУЛӢ فضولي кит. сергапӣ, забондарозӣ.

ФУЗУН فزون ниг. **афзун**; аз ҳад **фузун** аз ҳад зиёд.

ФУЗУНГӢӢ فزون‌گويي сергапӣ, сухан бисёр гуфтан.

ФУҚ فوک гуфт. гирдогирди даҳони чорпоён, пӯз, пӯза.

ФУҚАРО а. فقرا 1. ҷ. **фақир**. 2. райият, тобеъ, табаа (и як давлат ё мамлакат).

ФУҚАРОӢ فقرايي мансуб ба **фуқаро**; одамони одӣ.

ФУҚАРОПАРВАР فقراپرور райиятнавоз, он ки ғами фақирон ва тобеони худро меҳӯрад.

ФУҚ

ФУҚАҲО *а.* فقها *ч.* **факеҳ.**

ФУҚДОН فقدان 1. гум кардан, аз даст додан; гум шудан, аз даст рафтан. 2. набудан, дастнорас будан.

ФУҚОЪ *а.* فقاع *ниг.* **фугон.**

ФУЛК *а.* فلک *кит.* киштӣ.

ФУЛОД فولاد *муарраби* пӯлод.

ФУЛОН فلان *ниг.* **фалон.**

ФУЛС *а.* فلس *ниг.* **фалс.**

ФУЛУС *а.* فلوس *ч.* **фалс;** пули сиёҳ, сиккаи мисӣ.

ФУЛФУЛ فلفل *ниг.* **филфил.**

ФУНДУҚ فندق донаи гирди майда аз чинси чавз; мағзи донаи фундук.

ФУНКСИЯ *лот.* فونکسيه кори узви бадан; *мач.* кор, вазифа, ӯҳдадорӣ.

ФУНУДАН فنودн фанд кардан, фиребидан, фирефтан.

ФУНУН *а.* فنون *ч.* **фан, фанҳо.**

ФУОД *а.* فؤاد *кит.* дил, қалб.

ФУРЗА(Т) *а.* فرضه//فرضت 1. ҷои даромадани киштӣ ба дарё, ҷои савор шудан ба киштӣ, бандар. 2. бочхона, гумрук.

ФУРҚАТ *а.* فرقت 1. *кит.* ҷудой, дурӣ, фирок, ҳичрон.

ФУРОВАРД فراورد *ниг.* **фаровард;** дар **фуrowарди маҷлис** дар хотимаи маҷлис, дар поён ва анҷомёбии маҷлис.

ФУРОВАРДАН فراوردن 1. поин овардан, фуру овардан; пиёда кардан (чизе ё касеро аз ҷое, масалан асп ё ароба ва ғ.). 2. *мач.* хатм кардан, хонда ба итмом расонидан; **Қуръон фуrowардан** хатми Қуръон; **гардан (сар) фуrowардан** *мач.* таслим шудан; итоат кардан; **келин фуrowардан** *мач.* ба хонаи худ арӯс овардан, писари худро зандор кардан; **аз мансабе (вазифае) фуrowардан** аз коре ҳолӣ кардан, маъзул намудан, аз вазифае барканор намудан; **мушт фуrowардан** мушт задан.

ФУРОМАД فرامد 1. *асоси замони гузашта аз фуромадан.* 2. пастӣ, ҳамӣ, нишебӣ.

ФУРОМАДАН فرامدن 1. фуру омадан, аз боло поин шудан, ба зер омадан. 2. ба хонаи касе ворид шудан, дар ҷое манзил кардан. 3. паст шудан, пасанда шудан, кам шудан *мас.*, оби дарё; **аз шаст (ғазаб, ҷаҳл) фуrowадаи маҷ. паст шудани шаст, таскин ёфтани ғазаб; **аз қувват фуrowадаи маҷ.** камқувват шудан, нотавон шудан; **торикӣ фуrowадаи торик** шудани осмон, шаб шудан.**

ФУРОМАДГОҲ فرامدگاه 1. маҳалли поин фуrowадаи. 2. *мач.*, *ниг.* **фурудгоҳ.**

ФУРС فرس эронӣ; форсӣ; забони форсӣ.

ФУРСАТ *а.* فرصت 1. вақти мусоид барои анҷом додани коре, лаҳзаи мувофиқ, ҳангоми муносиб. 2. вақт, муддат, як қадар вақт; **дар андак фурсат** ба гузашти андак вақт; **фурсатро гузарондан** вақтро талаф кардан, мавриди муносибро аз даст додан, кореро дар мавриди мусоид иҷро накардан; **фурсат додан** имкон додан, ба касе барои адои коре вақти мусоид фароҳам овардан; **фурсатро аз даст додан** аз шароити мусоид истифода набурдан, мавриди муносибро беҳуда талаф кардан; **фурсат доништан** ғанимат шумурдани вақт ва имкониятеро ба иҷрои коре; **фурсат ёфтан** мавқеи муносиб пайдо кардан ба иҷрои коре; даст ёфтан; **фурсат расидан** вақти мусоид фароҳам омадан барои иҷрои коре; **фурсатро ғанимат доништан (шумурдан)** вақти мусоидро аз даст надодан ва ба ҳисоб гирифтан.

ФУРСАТТАЛАБ فرصت طلب он ки барои иҷро ё ба итмом расонидани коре вақт талаб мекунад.

ФУРСАТТАЛАБӢ فرصت طلبى амали фурсатталаб.

ФУРСАТТАЛАБОНА فرصت طلبانه хусусияти он ки ҷиҳати иҷрои коре фурсат меҷӯяд.

ФУРСАТҶӢӢ فرصتجویى **фуrowатҷӣ** кардан барои иҷро коре дар кофтукови вақт ва шароити мусоид будан.

ФУРСАТҶӢӢ فرصتجویى он ки вақт ва шароити мусоиде меҷӯяд;

ФУРСОН *а.* فرسان *ч.* **форис.**

ФУРУД فرود зер, поён; *муқоб.* боло; **сар фуруд овардан** а) сар ба поён кардан, сар ҳам кардан; б) *мач.* таъзим ва итоат кардан;

фуруд овардан поин овардан, пиёда кардан; поин кардан; *муқоб.* **баровардан** (ба боло) **фуруд омадан** а) фуромадан, поин омадан, аз чизе ва чое поин шудан; б) ба зер омадан (аз асп *ва г.*); в) нузул кардан, таваккуф намудан (ба хонаи касе).

ФУРУДГОҲ *فرودگاه* 1. макон ва чои фуруд омадан. 2. чои бархостан ва фуруд омадани ҳавопаймоҳо.

ФУРУДОӢ *фуруд омадан, поён шудан.*

ФУРУДХОНА *فرودخانه* бошишгоҳи муваққатӣ, хобгоҳ, хобчой.

ФУРУЗД *فرزد* *ниг.* **фаразд.**

ФУРУНЧ *فرنچ* атрофи даҳан, лунч, пӯз.

ФУРУСАТ *ا. فروست* асптозӣ, аспронӣ.

ФУРУСИЯТ *ا. فروسیت* *ниг.* **фурусат.**

ФУРУШ *ا. فروش* *ч.* **фарш** 1.

ФУРӢ *فуро* 1. зер поён. 2. пеш аз калимаҳо ба вазифаи пешоянд омада, ба онҳо маъниҳои нав медиҳад; **фурӯ афкандан** ба поён андохтан; **фурӯ нишондан** а) *мач.* паст кардан, *мас.* оташро; б) *мач.* паст кардан, таскин додан, хомӯш кардан (ҳашм, шӯриш, балворо); **фурӯ омадан; фурӯ рафтан;** в) дохил, дарун; **фурӯ бурдан, фурӯ кашидан; фурӯ фиристондан** (меҳро); **фурӯ афтодан** (**ғалтидан**) сарозер афтодан, аз боло ба поин ғалтидан; **фурӯ бурдан** (додан) *мач.* чизеро балъидан; **фурӯ гирифтан** печонда гирифтан, ихота кардан, муҳосира кардан; **фурӯ додан** а) *мач.* фурӯ бурдан, балъидан; б) ба поён афкандан; **фурӯ кашидан** ба дарун кашидан, фурӯ бурдан; **фурӯ мондан** *мач.* ҳайрон шудан, моту мабхут шудан, чи кардани худро надониста ноилоҷ мондан; **фурӯ нишастан** *мач.* таскин ёфтан, паст шудан; ором гардидан; хомӯш шудан (*и оташ*); **фурӯ омадан** а) поин шудан, ба зер омадан, нузул кардан; б) *мач.* таваккуф намудан; в) фурӯ рафтан, ғуруб кардан; **фурӯ рафтан** *мач.* ба даруни чизе даромадан; ғӯтидан, ғарқ шудан, тамоман дода шудан (ба хоб, ба ҳаёл); **фурӯ рехтан** *мач.* аз боло ба рӯи чизе рехтан, рехта болои чизеро пахш кардан; **лаб фурӯ бастан** хомӯш мондан, гап назадан, сукут кардан; **сар фурӯ овардан**, таъзим кардан; *мач.* итоат кардан, таслим шудан,

сар ҳам кардан **фурӯ нишастан** (**рафтан**)-и офтоб, ғуруби офтоб, фаромадани офтоб.

ФУРӢБАРӢ *фурӯбӣ* *мач.* балъидан, хӯрдан.

ФУРӢБАСТА *فروسته* 1. ба ҳам баста, пӯшида. 2. *мач.* чигилшуда; сарбаста, мушқил.

ФУРӢГУЗОР *фуроғзар* **фурӯғзор кардан** дарег доштан (коре, чизеро аз касе); кӯтоҳӣ, саҳлгирӣ кардан (дар коре).

ФУРӢГУЗОШТ *фуроғзашт* 1. ғафлат, сустӣ (дар коре); ба ҳоли худ гузоштани коре. 2. гузашт, чашмпӯшӣ (аз коре); **фурӯғзошт шудан** сустӣ рӯй додан, саҳлангорӣ ва ғафлат дар иҷрои коре, кӯтоҳӣ рӯ додан (аз тарафи касе дар коре).

ФУРӢҒ *فروغ* 1. рӯшноӣ, тобиш, партав, нур, тобиши офтоб, оташ *ва г.* 2. латофат, обу ранг, зебӣ.

ФУРӢҒБАХШ *фуроғбахш* 1. нурдиханда, рӯшноидиханда. 2. обуронгдиханда, ороишдиханда, музаййин.

ФУРӢҒМАНД *фуроғманд* 1. дорои нуру ҷило. 2. *мач.* зебо, бо обу ранг, музайян.

ФУРӢҒМАНДӢ *фуроғмандӣ* 1. дурахшонӣ, тобандагӣ. 2. *мач.* зебӣ, бообурангӣ, тазайюн.

ФУРӢДАСТ *фуроғдаст* *мач.* зердаст, заиф, забун, очиз, дастнигар.

ФУРӢЗ *فروز* 1. равшанӣ, рӯшноӣ; фурӯзонӣ, тобиш. 2. равшанидиханда, рушноидиханда фурӯзанда.

ФУРӢЗАНДА *фуроғзанда* *ниг.* **афрӯзанда.**

ФУРӢЗАНДАГӢ *фуроғзандагӣ* хусусияти он чи ки фурӯзанда ва дурахшон аст; ҷило, таҷалло.

ФУРӢЗИНА *фуроғзине* ҷӯбпора, параха, коғазу пахта ва ҳасу хошок, ки воситаи даргиронидани оташ мегардад, пешдаргирон.

ФУРӢЗОН *фуроғзан* 1. дурахшон, тобон, равшан, шӯълавар, барафрӯхта. 2. *мач.* пурхашму кина, барои хусумат омода: **оташи фурӯзон** а) оташи афрӯхта; б) *мач.* барои ҷангу кинаҷӯй омода.

ФУРӢЗОНДАН//ФУРӢЗОНИДАН *фуроғзандан//фуроғзонидан* афрӯхтан, равшан кардан, шӯълавар намудан (оташро).

ФУР

ФУРЌЗОНЇ فروزانӣ равшанӣ, рӯшноӣ, шӯълаварӣ.

ФУРЌКАШ فروکش *кит.* аз сафар бозистодан, манзил кардан; иқомат; **фурӯкаш кардан** манзил кардан, иқомат намудан.

ФУРЌКАШЇ فروکشӣ 1. манзилу иқомат ихтиёр қадан. 2. фурӯбарӣ, дамқашӣ.

ФУРЌМОНДА فرومانده *мач.* 1. ҳайрон, ҳайратзада, мутаҳаййир. 2. дармонда, ба вазъи танг дучоршуда, очиз, дармонда.

ФУРЌМОНДАГЇ فروماندگӣ *мач.* ба аҳволи танг мондан, дармондагӣ, очизӣ.

ФУРЌМОЯ فرومايه дун, паст, разил, пастфитрат, бадасл; беқадру қимат, хор, залил, хасис, мумсик.

ФУРЌМОЯГЇ فرومايگӣ пастӣ, разолат, пастфитратӣ.

ФУРЌНИШОНЇ فرونشاني 1. *мач.* хомӯш кардан, паст кардан (*оташиро*). 2. ором кардан, хобондан (*шӯриширо*).

ФУРЌРАВАНДА فرورونده ғутоваршаванда (ба зер), поёнраванда, фурӯнишинанда, нопадидшаванда (офтоб, моҳ).

ФУРЌРАВЇ فروروي 1. фурӯ ғалтидан, резиш, чӯкиш (нисбат ба қисми чудошудаи кӯҳ, тарма, кон). 2. поёнравӣ, нишаст, ғуруб; **фурӯравии офтоб** ғуруби офтоб, нопадид шудани офтоб.

ФУРЌРАФТА فرورفته 1. рехта, харобшуда, азҳамрехта. 2. ғарқшуда, ғутоваршуда; **чашмони фурӯрафта** чашмони чӯкида (аз беморӣ, заъф ва ғ.).

ФУРЌРАФТАГЇ فرورفتگӣ *ниг.* **фурӯрафта**.

ФУРЌТАН فروتن *мач.* хоксор, шикастанафс, бетақаббур, тавозӯқор.

ФУРЌТАНЇ فروتنӣ *мач.* хоксорӣ, тавозӯъ, шикастанафсӣ.

ФУРЌТАНОНА فروتنانه *мач.* бо тавозӯъ, бо хоксорӣ, хоксорона.

ФУРЌХАМИДА فروخميده *ниг.* **фурӯрафта**.

ФУРЌХАМИДАГЇ فروخميدگӣ хусусияти он ки ва он чи фурӯ меҳмад; *ниг.* **фурӯрафта**.

ФУРЌХАМЇ فروخمӣ 1. фурӯ хамидан, нишеб шудан, поин шудан. 2. чой ва макони поин шудан, нишебӣ.

ФУРЌХТ فروخت 1. *асоси замони гузашта аз* **фурӯхтан**. 2. фурӯш, фурӯхтан; **хариду фурӯхт** хариду фурӯш, додугирифт.

ФУРЌХТА فروخته чизе, ки дар бадали пул ба касе вогузор карда шудааст; фурӯхташуда.

ФУРЌХТАН فروختن 1. ба фурӯш расонидан, ба ивази пул моле ё чизеро ба дигаре вогузор намудан, байъ; **фурӯхтани ғуноҳ** маросими хоси динӣ дар вақти дафни мурдагон. 2. *мач.* хиёнат кардан, кӯрнамакӣ кардан; фурӯхта шудан, хиёнат кардан (ба қоре, ба касе дар бадали гирифтани пул аз тарафи муқобил).

ФУРЌХТАНАШУДА فروخته نشده нафурӯхта, ба фурӯш нарафта.

ФУРЌХТАШУДА فروخته شده 1. он чи аз молу мавод, ки ба фурӯш рафтааст. 2. *мач.* ба хиёнат дучоргардида.

ФУРЌХАР فروهر d. дар дини зардуштия сурати ғайримоддӣ ҳар як махлуқот, ки барои муҳофизат аз осмон фуруд меояд.

ФУРЌХИДА فروهيده писандида, мақбул.

ФУРЌХИШТА فروهشته сарозер, овезон, овехта.

ФУРЌХИШТАН فروهشتن овезон ва сарозер кардан, овехтан.

фурӯш فروش *асоси замони ҳозира аз* **фурӯхтан**.

ФУРЌШ فروش 1. *чун ҷуъи баъдинаи калимаҳои мураккаб омада* маънои фурӯшандаи чизеро дорад: **китобфурӯш**, **матозфурӯш**. 2. фурӯхтан, **фурӯши дона-дона** донабайъ фурӯхтани чизе; **барои фурӯш** барои фурӯхтан; **ба фурӯш гузоштан** (мондан) чизе ё молеро барои фурӯхтан ба харидор манзур кардан, фурӯхтанӣ шудан; **ба фурӯш расидан** (**рафтан**) *мач.* фурӯхта шудан; **фурӯш ёфтан** ба фурӯш расидан; **фурӯш шудан** фурӯхта шудан.

ФУРЎШАНДА فروشنده 1. он ки молеро ба фурӯш мерасонад. 2. молфурӯш, корманди муассисаи тичоратӣ, ки молро ба харидор манзур мекунад.

ФУРЎШАНДАГӢ فروشندگی амалу шуғли фурӯшанда, молфурӯшӣ.

ФУРЎШГОР فروشگار *ниг.* **фурӯшанда**; *муқоб.* харидор.

ФУРЎШГОҲ فروشگاه макони фурӯш, ҷои фурӯхтани молу маҳсулот: **фурӯшгоҳи марказӣ**.

ФУРЎШӢ فروشی чизи ба фурӯш гузошташуда, фурӯхтани; **ҳавлини фурӯшӣ** ҳавлие, ки соҳибаш онро ба фурӯш мондааст.

ФУРҶА *а.* فرجه 1. *ниг.* **фарча**. 2. *мач.* вақт, фурсат.

ФУСАҚО *а.* فسقا *ҷ.* **фосиқ**.

ФУСАҲО *а.* فصحا *ҷ.* **фасех**.

ФУСУҚ *а.* فسوق фиск, фосиқӣ, бадахлоқӣ.

ФУСУН فسون *шакли дигари* **афсун**, макр, ҳила, тазвир; ҷоду, сеҳр, азоим; **фусун кардан** ҳила кардан, макр ба кор бурдан, сеҳр кардан, ҷоду кардан.

ФУСУНБАӢН فسون بيان *мач.* он ки истеъдоди балеги суҳанбаӢнӣ дорад; нотиқи сомеонро ба худ саҳт ҷазбкунанда.

ФУСУНБАӢНӢ فسون بيانی *мач.* амали фусунбаӢн; тавассути нутқ ва баӢни ҷозиб ҷалб кардан.

ФУСУНГАР فسونگر 1. он ки афсун мекунад; ҷодугар, соҳир. 2. *мач.* ҳилагар, маккор.

ФУСУНГАРӢ فسونگری амалу шуғли фусунгар, афсунгарӣ, ҷодугарӣ, соҳирӣ.

ФУСУНКОР فسон کار ҳилагар, маккор.

ФУСУНКОРӢ فسون کاری ҳилагарӣ, маккорӣ.

ФУСУНПАРДОЗ فسون پرداز *мач., ниг.* **фусунгар**.

ФУСУНПАРДОЗӢ فسون پردازی *мач., ниг.* **фусунгарӣ**.

ФУСУРДА فسرده *ниг.* **афсурда**, **фасурда**.

ФУСУРДАГӢ فسرده گی *ниг.* **афсурдагӣ**.

ФУСУРДАДИЛ دل فسرده *мач.* ғамгин, ноумед, афсурдадил, дилмурда.

ФУСУРДАН فسرден *ниг.* **афсурдан**.

ФУСЎС فسوس 1. *ниг.* афсӯс. 2. тамасхур, истеҳзо.

ФУСҲАТ *а.* فسحت 1. вусъат, фароҳӣ, кушодагӣ, паҳноварӣ. 2. *мач.* дилкушодагӣ, хушвақтӣ, тафарруҳ (-и хотир).

ФУТ فوت бод ё ҳавое, ки аз миёни ду лаб берун биёяд.

ФУТА فوته//فوطه 1. миёнбанде аз матоъ, ки ҷузъи либоси сӯтвориин занон дар маросими азо мебошад. 2. дасторча. 3. рӯймол. 4. лӯнгӣ, ки дар вақти оббозӣ ва дар ҳаммом ба камар мебандад.

ФУТБОЛ *англ.* فوتبال *варз.* бозиест бо тӯб байни ду гурӯҳ, ки дар майдон ёздаҳнафарӣ бо ҳам мусобиқа мекунад.

ФУТБОЛБОЗ فوتبال باز бозингари мусобиқаи футбол; он ки бо футбол ҳамчун намуди варзиш машғул аст.

ФУТБОЛБОЗӢ بازی فوتبال машғул будан бо бозии футбол; як навъи машхуртарини варзиш, ки мусобиқоти он дар сатҳҳои гуногун то миқёси ҷаҳонӣ баргузор мегардад.

ФУТУР *а.* فتور 1. сустӣ, заъф, афсурдагӣ, беҳолӣ; харобӣ, вайронӣ; **футур расонидан** хароб кардан, осеб расонидан; **футур рафтан** (*аз чизе*) рӯ додани заъфу харобӣ ба чизе.

ФУТУРИЗМ *фр.* футуризм чараёне дар адабиёт ва санъат, ки воқеиятро рад ва тамоми анъанахоро инкор мекунад.

ФУТУРИСТ *фр.* футурист *ади.* пайрави футуризм дар адабиёт ва санъат.

ФУТӢҲ *а.* فتوح 1. *ҷ.* **фатҳ**. 2. *мач.* кушоиши қор, пешрафт дар қорҳо.

ФУТӢҲОТ فتوحات *ҷ.* футӯҳ ё ҷамъулҷамъи фатҳ.

ФУҲ

ФУҲУЛ *а.* فحول *ч.* фаҳл 1.

ФУЧФУЧ//ФУЧФУЧ *فچفچ//فچفچ* *гуфт.*, *мач.* 1. пичир-пичир гап задан, зери лаб гап задан, бо овози паст, пинҳон гап задан. 2. *мач.* бўсадиҳӣ.

ФУҶОАТ *فجا* *ниг.* **фаҷоат.**

ФУҶУР *а.* فجور баромадан аз роҳи рост, бадкорӣ, бадахлоқӣ, зинокорӣ: **фисқу фучур.**

ФУҶҶОР *а.* فچار *ч.* **фочир.**

ФУШОР *فشار* 1. гапи фач, бемаза, ҳазён, сафсата. 2. дашном, ҳақорат.

ФУШУРДА *فشرده* 1. пахшшуда, зеркардашуда; **фушурда шудан** пахш ва зер шудан, дар таъзиқ ва фишор мондан. 2. мухтасар, кӯтоҳ; **фушурдаи мақола** мухтасари мақола, тезис.

ФУШУРДАН *فشردن* фишор додан, дар тазйик гирифтани зер ва пахш кардан, чафидан; **даст фушурдан** дасти ҳамдигарро фишор дода вохӯрӣ кардан.

ФҶЗИДАН *فوزيدن* оруғ додан, *ниг.* **пӯзидан.**

ФҶЛА *فوله* дар даруни пӯст мулоимшуда (*мас. харбуза ва монанди ин*); **фӯла кардан** сусту пачақ кардан.

ФҶЛОД *فولاد* *ниг.* **пӯлод.**

ФҶЛОДБОЗУ *فولادبازو* *мач.* маҳкамбозу, қавибозу, зӯрманд.

ФҶЛОДГУДОЗӢ *فولادگدازی* *хим.* гудохтан ва об кардани фӯлод.

ФҶЛОДӢ//ФҶЛОДИН *فولادی//فولادین* аз пӯлод сохташуда, он чи аз пӯлод сохта мешавад.

ФҶЛОДРЕЗӢ *فولادریزی* *ниг.* **пӯлодрезӣ.**

ФҶТА *فوته//فوطه* *ниг.* **фута.**

ФҶТАБОФ *فوته باف* он ки фӯта тайёр мекунад.

ФҶТАБОФӢ *فوته بافی* амалу шуғли фӯтабоф, фӯта бофтан.

ФҶҲШ *فحش* *ниг.* **фаҳш.**

Х

Х *ҳарфи бисту ҳафтуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи «хе, хо», (خ); дар ҳисоби абҷад ба адади 600 баробар аст.*

ХАБА//ХАФА *خبه//خفه* гулӯфишурдагӣ: **хаба** кардан бугӣ кардан.

ХАБАБ *а. خبب* 1. ба навбат бар сари як пой истодан. 2. навъе аз тохтани асп.

ХАБАЗДӢ//ХАБАЗДӢК *خيزدو//خيزدوک* кит. гамбуск.

ХАБАК *خبک* кит. фишурда шудани гулӯ, гиҷовак.

ХАБАР *а. خبر* 1. огоҳӣ, дарак, иттилоъ. 2. матлабе, ки барои огоҳии умум дар матбуот, радио *ва г.* дода мешавад. 3. *грам.* он чузъи чумла, ки қору ҳаракат, амалу ҳолат ё чигунагии муносибати мубтадоро ифода мекунад; аз ҷиҳати сохту таркиб ва воситаи ифода ҳелҳои гуногун дорад: **хабари сода, хабари таркибӣ, хабари феълӣ, хабари номӣ** *ва г.*; **хабар гирифта** аҳвол пурсидан, сиҳату саломатии касеро ҷӯё шудан; **хабар додан** дарак додан, огоҳ кардан; **хабар доштан** огоҳ будан, дараки чизеро доништан; **хабар ёфтан** огоҳ шудан, доништан, фаҳмидан, иттилоъ пайдо намудан; **хабар кардан** а) огоҳ кардан, дарак додан ба касе чизеро; б) даъват кардан, ҷеғ задан, таклиф намудан; **хабар кашидан** матлаберо ба касе расондан, суҳанчинӣ кардан, суҳани касеро ба назди касе рафта гуфтан; **хабар овардан** матлаберо ба касе расондан;

хабар расонидан касеро аз коре огоҳ сохтан, хабари чизеро ба касе дарак додан.

ХАБАРБАР *خبربر* 1. он ки хабар, паём мебарад. 2. хабаркаш; суҳанчин.

ХАБАРБАРӢ *خبربري* 1. *ниг.* хабардиҳӣ. 2. *ниг.* хабаркашӣ.

ХАБАРБИЁР *خبريار* *гуфт.*, *ниг.* хабаровар.

ХАБАРБИЁРӢ *خبرياري* *гуфт.*, *ниг.* хабароварӣ.

ХАБАРГИР *خبرگير* 1. он ки аз аҳволи касе хабар мегирад, он ки дараки чизеро мегирад, аҳволпурс. 2. ҷосус.

ХАБАРГИРӢ *خبرگيري* 1. хабар гирифта, аҳволи чизеро фаҳмидан. 2. ҷосусӣ.

ХАБАРГИРОН *خبرگران* хабар гирифта истодан, доимо ба хабаргирӣ рафта (омадан).

ХАБАРГУЗОР *خبرگذار* кит. оваранда, расонанда ва ё фиристонандаи хабар.

ХАБАРГУЗОРӢ *خبرگذاري* 1. созмон ва идорае, ки ба гирдоварӣ ва паҳши хабарҳо барои расонаҳои гурӯҳӣ машғул аст: **хабаргузори ховар**. 2. гумаштагӣ, вакилӣ. 3. дастнишондагӣ, ҷосусӣ.

ХАБАРДИҲАНДА *خبردهنده* хабаррасон, ахбордиҳанда, огоҳкунанда.

ХАБАРДИҲӢ *خبردهي* хабаррасонӣ, ахбордиҳӣ, огоҳ кардан.

ХАБАРДОР *خبردار* бохабар, огоҳ, воқиф, муттаълеъ; **хабардор кардан** огоҳ намудан, воқиф

ХАБ

сохтан (*касоро аз коре ё ҳодисае*), маълум кардан (*чизоро ба касе*); **хабардор шудан** (*гардидан*) огоҳ шудан, воқиф гардидан; **хабардор бош!** огоҳ бош!, эҳтиёт шав!, дар ғафлат намон!.

ХАБАРДОРӢ *خبارداری* огоҳӣ, воқифӣ, огоҳ будан; **хабардорӣ кардан** хабар гирифта истодан.

ХАБАРДОРКУНАНДА *خباردارکننده* *ниг.* **хабардиханда**.

ХАБАРӢ *خباری* даъватшуда, хабар карда (*ба чое*); **хабарӣ будан** хабаршуда будан.

ХАБАРКАШ *خبرکش* он ки гапи касоро ба мақсади низоъандозӣ ба каси дигаре мерасонад; гапчин, суханчин, чосус.

ХАБАРКАШӢ *خبرکشی* гапи касоро рафта дар назди касе гуфтан, суханчинӣ; **хабаркашӣ кардан** суханчинӣ кардан, гапи касоро рафта ба касе расондан (*бо мақсади вайронкорӣ*).

ХАБАРНАВИС *خبرنویس* он ки барои рӯзнома дар бораи ҳодисае маълумоти мухтасар менависад, мухбир.

ХАБАРНАВИСӢ *خبرنویسی* ба рӯзнома ва дигар расонаҳои гурӯҳӣ ва ё барои хабаргузорӣ аз маҳалҳо хабар навиштан, ахбордихӣ.

ХАБАРНИГОР *خبرنگار* он ки дар бораи ҳодисае барои рӯзнома хабар мефиристонанд; ахборнавис, мухбир.

ХАБАРНИГОРӢ *خبرنگاری* 1. касб ва шӯғли хабарнавис, мухбирӣ, навиштани ахбор барои рӯзнома, радио *ва ғ.* 2. хабаргузорӣ.

ХАБАРНОМА *خبرنامه* 1. огоҳинома, барои анҷоми коре хабари хаттӣ фиристондан. 2. нашрия ё расонае, ки гузоришҳои хабарии ягон муассисаро пахш мекунад.

ХАБАРОВАР *خبرآور* он ки хабареро аз касе ё чое ба касе ё ба чое овардааст.

ХАБАРОВАРӢ *خبرآوری* расондани хабар, овардани маълумот.

ХАБАРПАРОКАНӢ *خبرپراکنی* 1. пароканиши хабарҳо, паҳн кардани хабар. 2. паҳн кардани хабарҳои бардурӯғ.

ХАБАРПУРС *خبرپرس* он ки хабар меурсад, хабаргир, ахволпурс.

ХАБАРПУРСӢ *خبرپرسی* хабаргирӣ, ахволпурсӣ, пурсидани ҳоли аҳоли касе.

ХАБАРРАСОН *خبررسان* 1. муждарасон, пайк. 2. маълумотдиханда, ахбордиханда, мухбир; хабаркаш.

ХАБАРРАСОНӢ *خبررسانی* 1. муждарасонӣ. 2. маълумотдихӣ; хабаркашӣ.

ХАБАРҲОН *خبرخوان* он ки дар шабакаи хабарӣ барои ислоҳ кардани хабар онро баланд меҳонад.

ХАБАРЧИН *خبرچین* суханчин, хабаркаш.

ХАБАРЧИНӢ *خبرچینی* суханчинӣ, хабаркашӣ.

ХАБАРЧӢ *خبرچی* 1. хабаровар, хабаррасонанда, огоҳ ва воқифкунанда. 2. он ки касонро ба тӯй ё маъракае даъват мекунад; даъваткунанда.

ХАББОЗ *ا. خباز* нонвой, нонпаз; нонфурӯш.

ХАББОЗӢ *خبازی* нонвойӣ, нонпазӣ; нонфурӯшӣ

ХАБЕРА *خبره* *кит.* чамъ, чамъи ҳисоб; **хабера шудан** чамъ шудан, фароҳам омадан.

ХАБИР *ا. خبر* бисёр огоҳ ва хабардор; бисёр доно ва кордон.

ХАБИС *ا. خبیث* палид, паст, бадкирдор, лаим.

ХАБИСӢ *خبیثی* палидӣ, пастӣ, лаимӣ, бадтинатӣ, разолат.

ХАБОК *خباک* *кит.* чордевори саркушода, ки чорворо шабҳо дар он нигоҳ медоранд.

ХАБОСАТ *ا. خباثت* палидӣ, нопоқӣ, бадкирдорӣ.

ХАВ I *خو* алафи бегонае, ки дар миёни ғалла *ва ғ.* мерӯяд, алафи печак.

ХАВ II *خو* хараки чӯбин барои болои он истодан дар вақти кор кардани гилкор.

ХАВЗ *ا. خوض* ба коре бо диққат машғул шудан; **хавз кардан** (*ё намудан*) а) чуқур рафтан дар коре, чуқур фикр кардан; машғул ва саргарми чизе будан; б) тӯҳмат кардан, бӯхтон кардан, бадӣ кардан; фитна кардан, иғво кардан.

ХАВИД//ХАВЕД//ХИВЕД//ХЕД *خوید//خید* *бот.* сабза ва гиёҳ, пояҳои ҷав ва гандуми ҳанӯз сарак набаста.

ХАВОЗА *خوازه* чӯбҳои бар сари сутунҳо баста, ки

дар бинокорӣ дар болои вай бинокорон исто-
да кор мекунад; **хавозаи ангур** чӯбҳои бар
сутунҳо гузошта, ки навдаҳои токро ба болои
он мегиранд.

ХАВОЗАБАРДОРӢ *خاوازه بردارى* сохтани хавоза
барои навдаҳои ток.

ХАВОНИН *а. خوانين ҷ. хон I.*

ХАВОРИҚ *а. خوارق ҷ. хорик 2.*

ХАВОС(С) *I а. خواص ҷ. хосият; хосиятҳо,*
хислатҳо; табиат, мизоч.

ХАВОС(С) *II а. خواص ҷ. хосса;* кувваи дарк,
кувваи дарёфт; зеҳн, ҳуш; **хавоси парешон** хо-
тири парешон, дили ноором; хавос шудан,
парешонхотир шудан

ХАВОТИР *а. خواطر ҷ. хотир;* мушаввашхотирӣ;
хаяҷон, изтироб, безобитагӣ; **ба хавотир аф-**
тодан ба ташвиш афтодан, аз чизе
нохотирчамъ шудан; **хавотир кардан** ба
харосу ташвиш андохтан (*касера*), мушавваш-
хотир гардонидан; **хавотир кашидан** ба дил
вахм афтодан, нохотирчамъ будан, ваҳму
хавф доштан.

ХАВОТИРӢ *خواطرى* нохотирчамъӣ, ташвиш-
нокӣ.

ХАВОТИРКАШОНА *خواطرکشانه* бо хавотир-
кашӣ.

ХАВОТИРНОК *خواطرناк* мушаввашхотирона.

ХАВОТИРОМЕЗ *خواطرآمیز* бо тарсу харос, бо
мушаввашхотирӣ.

ХАВФ *а. خوف* бим, тарс, воҳима, хатар; **дар хавф**
будан тарс доштан, дар ҳолати ваҳму бим
воқеъ шудан; **хавф доштан** аз касе, чизе тар-
сидан, дар харос будан.

ХАВФДОР *خوف دار* *ниг.* хавфнок.

ХАВФНОК *خوفناк* тарснок, бимнок, хатарнок,
хавлноқ.

ХАВФНОКӢ *خوف ناكى* хатарнокӣ, бимнокӣ.

ХАВФОВАР *خوفآور* хавфэҷодкунанда, ха-
таровар.

ХАД I *خد* *ниг.* худ 1.

ХАД II *а. خد* рухсора, гуна, сурат.

ХАДАМ *а. خدم ҷ. ходим.*

ХАДАМОТ *خدمات ҷ. хидмат,* хизмат.

ХАДАМОТӢ *خدماتى* *мансуб ба* хадамот.

ХАДАНГ *خدنگ* 1. дарахте бисёр сахт, ки аз
чӯби он тир, найза ва зини асп месохтанд. 2.
тире, ки аз чӯби ин дарахт месохтанд.

ХАДАНГАФКАН *خدنگ افكن* *кит.* тирандоз.

ХАДАНГДОР *خدنگ دار* **тири хадангдор** тири аз
хаданг сохташуда.

ХАДАНГЗОР *خدنگ زار* ҷангали дарахтони ха-
данг, анбӯҳи дарахтони хаданг.

ХАДАР *а. خدر* 1. сустии узви бадан, қарахт шу-
дани бадан, шах шудан. 2. торикӣ, ҷои торик.

ХАДЕВ *خدويو* 1. подшоҳ; сардор, соҳиб. 2. Худо.
3. лақаби подшоҳони Миср.

ХАДЕВӢ *خدويى* подшоҳӣ, сардорӣ, соҳибӣ.

ХАДЕШ *خدیش* *кит.* 1. молик; подшоҳ. 2. кадбо-
ну, соҳиби хона.

ХАДРА *خدره* *гуфт.* навда, шохча.

ХАДУК *خدوک* ҳалал, монеа; **хадук додан** ҳалал
расонидан; **хадук хӯрдан** ҳалал ёфтан.

ХАЁЛ *а. خيال* 1. фикр, андеша. 2. пиндошт, гу-
мон, зан(н). 3. орзу, тасаввур: **хаёлҳои ширини**
ҷавонӣ. 4. он чи дар ҳоб дида шуда дар анде-
шаи кас пайдо мешавад; он чи аз дида дар хо-
тир мемонад; **ба хаёлам...** ба фикри ман, аз
рӯи пиндор ва гумони ман; **хаёли хом** фикри
беасос, орзуи ношуданӣ, пиндори нодуруст;
ба хаёли касе, чизе афтодан орзуманди касе,
чизе шудан; **аз хаёл гузарондан** фикри чизеро
кардан; **хаёл доштан** орзу доштан, дар фикри
чизе будан; **хаёл кардан** фикр кардан, тасав-
вур кардан, пиндоштан; **хаёл паридан** паре-
шонхотир шудан, мушавваш будан; **ба хаёл**
расидан ба хотир овардан, ба ёд омадан; **ба**
хаёл (фурӯ) рафтан ғарқи фикру андеша шу-
дан.

ХАЁЛАН *а. خیالاً* дар олами хаёл; дар олами та-
саввур ва пиндошт.

ХАЁЛАНГЕЗ *خيال انگيز* он чи боиси хаёл меша-
вад; он чи касро ба хаёл меандозад.

ХАЁЛАНДЕШ *خيال انديش* касе, ки бисёр фикру
хаёл мекунад; он ки нақшаҳои бисёри
ғайриамалӣ мекашад.

ХАЁЛАНДЕШӢ *خيال انديشى* бисёр фикру хаёл

ХАЁ

кардан; нақшаҳои ғайриамалӣ кашидан.

ХАЁЛАТӢ خیالتي *ниг.* **хаёлотӣ.**

ХАЁЛБОФ خیال‌باف он ки дар зехни худ фикру андешаҳои ғайриамалӣ мепарварад.

ХАЁЛБОФӢ خیال‌بافی фикру андешаҳои ғайриамалӣ парваридан.

ХАЁЛӢ خیالی 1. тасаввурӣ, ғайриҳақиқӣ, тахайюлӣ. 2. одами хаёлотӣ, савдой.

ХАЁЛМАНД خیال‌مند бо фикру хаёл, ғарқи фикру андеша, хаёломез.

ХАЁЛМАНДОНА خیال‌مندانه дар ҳолати фикру андеша, ғарқи фикру андеша, андешақунон.

ХАЁЛОЛУД آلود خیал ғарқи фикру андеша, хаёлмандона.

ХАЁЛОМЕЗ آمیز خیال омехтаи хаёл, хаёлманд.

ХАЁЛОТ خیالات *ҷ.* **хаёл**; фикру андешаҳо, тасаввурот.

ХАЁЛОТӢ خیالاتی он ки ба фикру пиндорҳои ғайриодӣ дода мешавад; савдой; **хаёлотӣ шудан** эътидол ва мувозинати фикрии худро аз даст додан, савдой шудан.

ХАЁЛПАРАСТ خیال‌پرست одами хаёлотӣ, савдой, мутахаййил.

ХАЁЛПАРАСТӢ خیال‌پرستی дар банди хаёл шудан, побанди фикру андешаҳои ғайривоқеӣ будан.

ХАЁЛПАРВАР پرور خیал хаёлотӣ, он ки хаёлан иҷрои амалҳои худро орзу мекунад.

ХАЁЛПАРЕШОН پریشان خیال мушаввашхотир, он ки хотири парешон дорад.

ХАЁЛПАРЕШОНӢ خیال‌پریشانی мушаввашхотирӣ, андешаи парешон доштан.

ХАЗ *а.* خز чонвари хурдҷусса аз чинси самур; **пӯстини хаз** пӯстине, ки аз пӯсти хаз дӯхта шудааст.

ХАЗАНДА خزنده 1. *сифати феълии замони ҳозира* аз **хазидан**. 2. чонваре, ки дасту по надорад ва хазидаро мегардад (*мисли мор, сусмор ва ғ.*).

ХАЗАР I خزr кӯр будани яке аз ду чашм; қинҷир. 2. танг ва хурд гаштани чашм; дидан бо гӯшаи чашм.

ХАЗАР II خزr 1. номи дигари баҳри Каспий,

баҳри Хазар. 2. *таър.* вилояте дар соҳили баҳри Хазар ва ҳудуди Гелони Эрон. 3. *қун.* номи мардуме, ки дар навоҳии Хазар дар соҳилҳои баҳри Каспий дар асрҳои миёна зиндагӣ мекарданд, қавме, ки номи ин баҳр аз номи он гирифта шудааст.

ХАЗАР III *а.* خزr 1. тозагӣ, қабудӣ. 2. сабза. 3. сабзавот.

ХАЗАРӢ خزری *қит.* **марбут ба хазар.**

ХАЗАФ *а.* خذف сафол; сафолин, зарфи сафолин, ҳарчизи сафолин.

ХАЗАФПОРА خذف پاره сафолпора.

ХАЗИБ خزیب рангқарда (*мас., бо ҳино*).

ХАЗИДАН خزیدن 1. ба сина ва шикам дароз кашида пеш рафтан, гавак кашидан. 2. оҳиста, ниҳонӣ ба ҷое даромадан; **хазида-хазида** гавак кашида, гаваккашон.

ХАЗИНА *а.* خزینه ҷои нигоҳ доштани пул ва ҷавохирот; сандуқи давлатӣ; ганчина.

ХАЗИНАДОР خزینه‌دار нигоҳбони хазина; мутасадди хазина, сандуқдор.

ХАЗИНАДОРӢ خزینه‌داری 1. шуғл ва амали хазинадор. 2. маҳал ва ҷои ҷамъшудаи молу сарват ва хазина. 3. идораи хазинадорӣ дар Вазорати молия.

ХАЗИНАДУЗД خزینه‌دزد он ки молу мулк ва пулу сарватро аз худ мекунад; ғоратгари хазина.

ХАЗИНАДУЗДӢ خزینه‌دزدی молу мулк ва пулу сарватро аз худ қардан, рабудан; ғоратгарӣ қардан.

ХАЗИНАХОНА خزینه خانه ҷое, ки пули нақд ва ҷизҳои қиматбаҳо нигоҳдорӣ мешавад, хазина, ганҷхона, ганчина.

ХАЗОИН خزاین *ҷ.* **хазина.**

ХАЗОН خزان 1. яке аз чор фасли сол, тирамоҳ, пойиз. 2. баргҳои зарду хушкшуда, барги хушкидаю рехта; **мавсими (фасли) хазон** фасли тирамоҳ, фасли хушкида рехтан ва хазон шудани барги дарахтон; **хазон шудан** а) пажмурдан, зард шудан, хушкидан; б) *мач.* рӯ ба завол рафтан, нобуд гаштан, ҳалок гардидан.

ХАЗОНА *а.* خزانه *ниг.* **хазина.**

ХАЗОНАДОР خزانه‌دار *ниг.* **хазинадор.**

ХАЗОНАДОРӢ خزانهدارى *ниг. хазинадорӣ.*

ХАЗОНАК خزانک: хазонак кардани харбуза.

ХАЗОНАХОНА خزانه خانه *ниг. хазинахона.*

ХАЗОНБАРГ خزان برگ барги зардшуда, хазонгардида.

ХАЗОНДИДА خزاندیده он чи фасли тирамохро аз сар гузаронидааст; ба офати хазон гирифташуда; афсурда, пажмурда.

ХАЗОНЗАДА زده خزان *ниг. хазондида.*

ХАЗОНИЯ خزانیه *адш. шеъре, ки дар васфи тирамоҳ, пойиз суруда мешавад.*

ХАЗОНКАРДА خزان کرده *ниг. хазонрасида.*

ХАЗОНРАСИДА خزان رسیده он чи бар асари беобӣ ё омадани фасли тирамоҳ хазон шудааст; пажмурда ва бетароват.

ХАЗОНРЕЗ خزان ریز: **фасли хазонрез** фасли тирамоҳ, мавсими баргрезон.

ХАЗОНРЕЗӢ خزان ریزی мавсими зард шуда, хушида рехтани барги дарахтон; тирамоҳ.

ХАЗХАЗОН خز خزان *кит. дар ҳоли хазидан.*

ХАЙӢМ *а. خيام* 1. устои хаймадӯз, хаймасоз, чодирдӯз. 2. таҳаллуси шоир ва риёзидони машҳури форсу тоҷик Умари ХайӢм (соли вафоташ 1123).

ХАЙӢТ *а. خیات* либосдӯз, дӯзанда, дарзӣ; **хайӢти азал** киноя аз Худо.

ХАЙӢТӢ خياتی либосдӯзӣ, дӯзандагӣ, дарзигӣ.

ХАЙЗУРОН *а. خيزران* як навъ най, бамбук.

ХАЙЛ *а. خيل* 1. *кит.* гурӯҳ, ҷамоа, тоифа; *муқ. хел.* 2. аскарони савора, саворон. 3. галаи аспҳо.

ХАЙЛТОШ خيل تاش *кит.* ҳамхайл, ҳамгурӯҳ, аз як тоифа, ҳамқабила.

ХАЙЛХОНА خيل خانه макони як гурӯҳи одамон, хона.

ХАЙМА *а. خيمه* чодир, хиргоҳ; **хайма задан** чодир барпо кардан, чодир шинондан.

ХАЙМАГӢ خيمگي 1. *марбут ба хайма*, он чи маҳсуси хайма аст. 2. *кит.* он ки кораш задан ва ҷамъ кардани хайма аст. 3. он ки дар хайма ҷойгир шудааст; *мач.* духтар, зан.

ХАЙМАГОҲ خيمه گاه чои чодир, хиргоҳ; бошишгоҳ, қароргоҳ.

ХАЙМАДӢЗ خيمه دوز хайӢм, чодирдӢз, хиргоҳдӢз.

ХАЙМАДӢЗӢ خيمه دوزي хайӢмӣ, чодирдӢзӣ, хиргоҳдӢзӣ.

ХАЙМАШАҲРАК خيمه شهرک хаймашинон.

ХАЙМАЗОР خيمه زار ҷое, ки хаймаи зиёде барпоост.

ХАЙР *а. خير* 1. некӣ, хубӣ, нағзӣ; *муқоб.* **шар**, бадӣ. 2. эҳсон, кори неке, ки нафъаш ба мардум мерасида бошад; **амри (кори) хайр** а) кори нек, некӣ ба мардум; б) *мач.* тӯй. 3. хуб, нағз (*ифодаи ризогӣ*); **хайр гуфтан** розӣ шудан, розигӣ додан, розигӣ баён намудан; **хайра макдам гуфтан** хуш омадед гуфтан, омадан ва ташрифи касеро табрик кардан; **хайру хуш (маъзур) кардан** видоъ намудан.

ХАЙРА *а. خيره*: **хайра макдам!** қадам ба хайр бод!, хуш омадед!

ХАЙРАНДЕШ خيراندیش он ки дар фикри некӣ ба касон аст, неқхо, хайрхо.

ХАЙРАНДЕШӢ خيراندیشي майл ва рағбат ба некии касон, хостори нағзии касон будан.

ХАЙРАНДЕШОНА خيراندیشانه хайрхохона, аз рӯи хайрандешӣ.

ХАЙРБОД خيرباد видоъ, орзуҳои нек баён кардан вақти видоъ; **хайрбод гуфтан (кардан)** некӣ хоштан вақти видоъ.

ХАЙРГАРД خيرگرد он ки ба ҳар ҷо гашта хайрот ҷамъ мекунад, гадо, садақаталаб.

ХАЙРГӢӢ خيرگوي гуфтани суханҳои хайрхохона ва таскинбахш; видоъгӯӣ, хайрухуш кардан.

ХАЙРИЯ *а. خيريّه* он чи нафъ ва хайри халқ дар он аст; **ҷамъияти хайрия** иттиҳодияи одамони хайрхоҳ бо мақсади ёри расондан ба мӯҳтоҷон.

ХАЙРИЯТ *а. خيريت* хубӣ, некӣ; салоҳ, офият; **кор ба хайрият гузашт** кор ба некӣ анҷомид, оқибати кор нағз шуд; **хайрият ки...** нағз ки..., хуб аст ки...

ХАЙРИЯТАСАР خيريت اثر хайриятотар, кори ба

ХАЙ

некӣ анчоманда.

ХАЙРӢ *خیری*: гули хайрӣ гули маъруфе, ки бештар сафед, сурх ва кабудранг мешавад ва дар тиб истифода мешавад.

ХАЙРКУНАНДА *خيرکننده* эҳсонкунанда, карим.

ХАЙРОТ *ا. خیرات* 1. эҳсон, садақа, худой. 2. пул, йиртиш *ва г.*, ки вақти чаноза тақсим карда мешавад.

ХАЙРОТӢ *خیراتی* ҳар чизе, ки барои хайрот пешниҳод шудааст.

ХАЙРУХУШ *خیروخوش* *ниг. хайр.*

ХАЙРХОНА *خيرخانه* 1. макони хайру эҳсон. 2. ҷои буду боши муваққат ва додани хӯрду хӯрок барои бенавоён.

ХАЙРХОҲ *خيرخواه* он ки некӣ ва беҳбудии дигаронро хоҳон аст, некандеш; **хайрхоҳ** будан нисбат ба касе ӯ коре некхоҳ будан.

ХАЙРХОҲӢ *خيرخواهی* хайр хоستان ба дигарон, некӯкорӣ; **хайрхоҳӣ** кардан толиби некии касе будан, тарафдорӣ кардан.

ХАЙРХОҲОНА *خيرخواهانه* аз рӯи хайрхоҳӣ, бо мақсади некиталабӣ.

ХАКАС *خکس* хакасҳо (*халқи сокини* вилояти мухтори Хакасияи Федератсияи Русия).

ХАКАСӢ *خکسی* мансуб ба Хакас.

ХАЛА I *خله* дарди саҳти халандаи дарунӣ дар паҳлӯ, шикам *ва г.*; **хала задан** дард кардани ягон ҷои бадан, пайдоиши халиш дар ягон узви бадан; **хала шудан** гирифтори ба дарди хала.

ХАЛА II *خله*: **хала кардан** халачӯб халонидан, нихта кардан (*ба ҳар*).

ХАЛА III *خله* *кит.* ҳарза, ёва, сафсата, гапи бемаънӣ; қилуқол.

ХАЛА IV *خله* *кит.* суккони киштӣ.

ХАЛАК *خلک* 1. сарсӯзан. 2. аломат, нишоне ӯ сурате, ки ба воситаи сӯзан ба сари сина халонда мешавад.

ХАЛАҚ *ا. خلق* кӯҳна, кӯҳнашуда; либоси жанда ва фарсуда.

ХАЛАҚПҶШ *ا. خلق پوش* кӯҳнапӯш, жандапӯш.

ХАЛАЛ *ا. خلل* 1. раҳна, шикойӣ байни ду чиз. 2.

нуқсон, монеа; зарар, зиён; **халал расидан ба чизе** зиён расидан, нуқсондор шудан; **халал додан (расондан)** монеъ шудан, раҳна задан ба коре.

ХАЛАЛДОР *دار خلل* нуқсондор, зиёндор; **халалдор будан** айбнок будан, нуқсондор будан.

ХАЛАЛДОРШАВӢ *دارشوی خلل* халалёбӣ.

ХАЛАЛНОПАЗИР *خلل ناپذیر* он чи қобили халал ва зиён нест, устувор, собит, вайроннашаванда.

ХАЛАЛНОПАЗИРӢ *خلل ناپذیری* устувор, тасбиат, зиённопазир будан.

ХАЛАЛПАЗИР *خلل پذیر* ноустувор, нопойдор.

ХАЛАЛРАСОН *خلل رسان* ба амал ӯ коре халал расондан, монеъ шудан, зараррасон.

ХАЛАЛРАСОНАНДА *خلل رساننده* монеъшаванда, зиёновар, монеарасонанда.

ХАЛАЛРАСОНӢ *خلل رسانی* монеъ шудан, зиён-оварӣ, зараррасонӣ.

ХАЛАНДА *1. خلنده* *сифати феъли замони ҳозира аз халидан*. 2. фурураванда, тез.

ХАЛАНОК *خله ناک* халонанда, халазананда; дарди хала.

ХАЛАНЧ *خلنج* *бот.* навъи буттаи майдабарги ҳамешасабз.

ХАЛАНЧӢ *خلنجی* мансуб ба халанч.

ХАЛАФ *ا. خلف* аз пас оянда; ворис, писар; писари нек, фарзанди сазовор; чонишин; *муқоб. салаф I*.

ХАЛАХӢР *خله خور* 1. зудмутаассиршаванда; зудранч, оташиншаванда. 2. *мач.* он ки бе тазйик коре намекунад, он ки ба нихта кардан одат кардааст.

ХАЛАЧӢӢ *خله چوب* ҷӯбдасти нӯгтез барои рондани чорпоён.

ХАЛАҶОН *خله جان* ҳаяҷон, изтироб, такон хӯрдан.

ХАЛИДАДИЛ *خلیده دل* *кит., киноя аз дилшикаста*; ҳаста, ранчида, дилозурда.

ХАЛИДАН *خلیدن* фуру рафтани, фуру рафтани чизи нӯгтезе (*хор, сӯзан ва г.*) ба бадани кас ӯ ба чизи дигар.

ХАЛИДАРАВОН *خلیدہ روان* кит. рӯҳафтода, рӯҳафсурда; ранҷур.

ХАЛИҚ *а. خلیق* 1. лоик, сазовор. 2. хушхӯй, хушахлоқ; 3. чизи офаридашуда, махлуқ.

ХАЛИҚАТ *а. خلیقت* 1. табиат, сиришт, ниҳод, хулқ. 2. чизи офаридашуда, офаранда, махлуқ.

ХАЛИЛ *а. خلیل* 1. дӯст, дӯсти меҳрубон, дусти наздик. 2. ҷ. шакли кӯтоҳи Халилуллоҳ лақаби Иброҳими пайғамбар аст.

ХАЛИЛИХҶҶРАК *خلیلی خورک* *ғуфт.* номи ҳашарае.

ХАЛИЛИ *خلیلی* навъе аз ангури тезпаз.

ХАЛИФА *а. خلیفه* *таър.* 1. ҷонишин, касе, ки ҷонишини каси дигаре бошад. 2. лақаби подшоҳони ислом, ки ноиби Муҳаммади пайғамбар (с) ва пешвои мусулмонон махсуб мегаштанд. 3. ҷонишин, дастёри усто, косиб.

ХАЛИФАГАРӢ *خلیفه گری* 1. халифагӣ; устое, ки дар касби худ роҳбарӣ ва сарпарастии шоғирдонро дар ӯҳда дорад. 2. мақоми пешвой дар бархе аз фирқаҳо ва гурӯҳҳои масеҳият. 3. маҳорати халифа.

ХАЛИФАЗОДА *خلیفه زاده* 1. фарзанди халифа, бузургзода, калонзода. 2. *мач.* инсон.

ХАЛИФАКОР *خلیفه کار* шахсе, ки дар устохона халифа шуда кор мекунад.

ХАЛИФАКОРӢ *خلیفه کاری* коргарӣ дар устохонаҳои косибӣ.

ХАЛИФАНИШИН *خلیفه نشین* дорулхилофа, ҷой ва мақоми нишастии халифа, нишастгоҳи халифа.

ХАЛИЧ *خلیج* *ҷугр.* қисме аз дарё (баҳр), ки ба хушкӣ фуру рафта аз се тараф бо хушкӣ иҳота шудааст.

ХАЛИШ I *خلش* *исми феълӣ* аз халидан.

ХАЛИШ II *خلش* ғавғо, ошӯб, шӯру ғавғо.

ХАЛИШ III *خلیش* лойи часпанда, гили часпак, лачан.

ХАЛҚ *а. خلق* 1. офаридан, ба вучуд овардан; **халқ кардан** ба вучуд овардан. 2. мардум, ӯдаи одамон; аҳолии як мамлакат.

ХАЛҚДӢСТ *خلق دوست* *ниг.* халқпарвар.

ХАЛҚДӢСТӢ *خلق دوستی* *ниг.* халқпарварӣ.

ХАЛҚИЯ *а. خلقیه* халқи одӣ, мардуми авом.

ХАЛҚИЯТ *а. خلقیت* 1. халқӣ будан, ба халқ тааллуқ доштан. 2. гурӯҳ; қавм, халқ.

ХАЛҚӢ *خلقى* 1. *мансуб* ба **халқ**, аз он халқ; мувофиқ бо рӯҳи халқ, бо маданият ва ҷаҳонбинии халқ. 2. *мансуб* ба **мамлакат**, ба давлат.

ХАЛҚОЗОР *خلق آزار* он ки бо мардум бадрафторӣ мекунад, мардумозор, золим, ситамгар.

ХАЛҚОЗОРӢ *خلق آزاری* мардумозорӣ, ситамгарӣ, золимӣ, бадрафторӣ нисбат ба халқу мардум.

ХАЛҚПАРАСТ *خلق پرست* *ниг.* халқпарвар.

ХАЛҚПАРАСТӢ *خلق پرستی* *ниг.* халқпарварӣ.

ХАЛҚПАРВАР *خلق پرور* дӯстдори халқ, ғамхори халқ, он ки ба осоиш ва некаҳволии халқ мекушад.

ХАЛҚПАРВАРӢ *خلق پروری* дӯстдорӣ аз халқ, тарафдорӣ ва ғамхорӣ ба халқ.

ХАЛҚЧИГӢ *خلق چيگی* *таър.* чараёне дар ҳаракати инқилобии рус дар нимаи дуюми асри 19, ки нақши раҳбарии синфи коргарро дар инқилоб инкор мекард.

ХАЛҚЧӢ *خلقچی* *таър.* тарафдори чараёни халқчигӣ.

ХАЛЛОҚ *а. خلاق* офаринанда, халққунанда; ҷ. яке аз сифатҳои Худо.

ХАЛО *а. خلا* 1. ҷои ҳолӣ, ҷои хилват, ҷое, ки дар он касе набошад. 2. ҳоҷатхона, мабраз; ҷои қазои ҳоҷат; **барои хало** барои қазои ҳоҷат.

ХАЛОБ *خلاب* *кит.* замини серлой, сероб, ки пой дар он меғутад, ботлоқ, ботлоқзор.

ХАЛОИҚ *а. خلائق* 1. ҷ. халиқат 2. 2. халқ, мардум, одамон.

ХАЛОЛӢШ *خلالوش* *кҳн.* ғавғо, шӯр; ошуфтагӣ, изтироб.

ХАЛОН(И)ДАН *خلاندن//خلانیدن* *шакли бавоситаи халидан*; фуру кардан, даровардани чизи бо-рики нӯгтез (*сӯзан, хор, сим ва ғ.*) ба ҷое, хас-тан.

ХАЛОС *а. خلاص* 1. раҳой, раҳой ёфтан, наҷот,

ХАЛ

начотёбӣ; **халос кардан** раҳонидан, озод намудан, начот додан; **халос шудан** раҳой ёфтан, начот ёфтан, озод шудан. 2. дар охири чумлаҳо бо феъл омада тамои шудани амал ё кореро ба тарзи хулоса ифода мекунад: тамои, бас: **ин гапро фақат шуниду халос**.

ХАЛОСГАР خلاص گر *ниг. халоскунанда*.

ХАЛОСӢ خلاصى *начот, раҳой, озод шудан; халосӣ ёфтан* начот ёфтан, раҳо шудан, озод гардидан.

ХАЛОСКОР خلاص کار *раҳокунанда, начотбахш, озодкунанда*.

ХАЛОСКОРӢ خلاص کاری *раҳо кунонидан, начотбахшӣ, озодкунандагӣ*.

ХАЛОСКУНАНДА خلاص کننده *ниг. халоскор*.

ХАЛОСШУДА خلاص شده *раҳошуда, озодшуда, начотёфта*.

ХАЛОҶО(Ӣ) خلاجاي *хало, ҳоҷатхона, обхона, мабраз*.

ХАЛТА خلتە *матои дуруште, ки аз се тарафаш дӯхта ба дарунаш чизҳои резандаро (гандум, ҷав ва ғ.) меандозанд; линга, тӯрба; халта шудан* суст шуда овезон гаштани чизе.

ХАЛТАБИСТАР خلتە بستر *ниг. хобхалта*.

ХАЛТАДОР خلتە دار *зоол. дорои халта: кенгуруи халтадор*.

ХАЛТАҶА خلتچە *халтаи хурд барои андохтани чизҳои резанда*.

ХАЛТАШУДА خلتە شده 1. дар халта гирифташуда. 2. омосӣ, варамида.

ХАЛХОЛ а. خل خال *ҳалқаи тилло ё нуқра, ки занон барои зинати пой мебандад*.

ХАЛӢ а. خلع *бекор кардан, баровардан, азл кардан, дур кардан аз коре ё ҷое; халӢи силоҳ (кардан)* беяроқ гардонидан, яроқи касеро аз дасташ гирифташуда.

ХАМ خم 1. қач, моил ба тарафе; *муқоб. рост*. 2. қачӣ, хамидагӣ, печутоб; **хаму печ** (-и роҳ) қачу килебӣ, печутоб хӯрдани роҳ; **хам кардан** қач кардан, дуқат кардан; **сар хам кардан** сар ба поин андохтан; *мач.* таслим шудан, фармонбардорӣ кардан; **хам шудан** қач шудан, дуқат шудан; **хаму рост шудан** қачу рост шудан (*мас., дарахт аз вазиши бод*); **хам**

хӯрдан печутоб хӯрдан, қач шудан, ба як тараф моил гаштан.

ХАМБА//ХУМБА خمبه *хуми калон; чуқурӣ ё ҷағораи бо чор девора ихоташуда барои ниғахдории ғалладона; хамбаи орд* ҷои махсус барои нигоҳ доштани орд; **хамбаи ҳаммом (обдон)** ҷои махсус дар ҳаммомҳои қадима.

ХАМБИДАН خميدن *ниг. ханбидан*.

ХАМГАШТ خم گشت *гардишгоҳ, ҷои печхӯрӣ; хамгашти зону* ҳамаи зону, ҷои қат шудани зону; **хамгашти роҳ** ҷои печутобхӯрии роҳ, ҷои гардиши роҳ.

ХАМГАШТА خم گشته *ҳамида, дуқатшуда, қатшуда*.

ХАМГИРИФТА خم گرفته *хамшуда, мунҳанӣ, қач, ҳамида*.

ХАМӢЗА خميازه *беихтиёр кушода шудани даҳон (ҳолате, ки дар натиҷаи мондагӣ, беҳобӣ рӯй медиҳад); хамӢза кашидан* рӯй додани ҳолати хамӢза ба кас.

ХАМӢЗАКАШӢ خميازه کشى *хамӢза кашидан*.

ХАМӢЗАКАШОН خميازه کشان *дар ҳоли хамӢзакашӣ*.

ХАМИДА خميده *хамшуда, дуқатшуда, қачшуда, моилшуда ба як сӯ*.

ХАМИДАГӢ خميدگى *ҷои хамхӯрии чизе, ҷои қачшуда, қачӣ*.

ХАМИДАҚАД خميده قد *он ки қадаш ҳам шудааст, он ки пушташ аз пирӣ ҳамида бошад, ҳамидапушт*.

ХАМИДАҚОМАТ خميده قامت *ниг. ҳамидақад*.

ХАМИДАН خميدن 1. хам шудан, дуқат шудан, қач шудан. 2. аз боло ба поён омадан.

ХАМИДАПУШТ خميده پشت *ниг. ҳамидақад*.

ХАМИР а. خمير *орди омехташуда дар об барои пухтани нон; ҳамири расида* ҳамири тайёршуда ба пухтан; **аз нӯги ҳамир** – **фатир** (*зарб.*) яъне ин намуна аз ибтидои қор; **ҳамир гирифташ(кардан)** ордро бо обу намак сиришта барои нонпазӣ тайёр кардан.

ХАМИРА خميره *ҳамирмоя, ҳамиртуруш; ҳамираи дандон* ҳамираи дорои моддаҳои тозакунанда, табобатӣ, зиддиуфунӣ, муаттар барои шустану мисвок кардани дандон.

ХАМИРВОР خميروار *мач.* бисёр мулоим; **хоки** хамирвор хоки нарма.

ХАМИРГИР خميرگير хамиркунанда, он ки дар нонвойхонаҳо хамир мекунад.

ХАМИРИН خميرين *ниг.* хамири.

ХАМИРӢ خميرى 1. ордӣ; аз хамир тайёршуда. 2. *ниг.* хамирмонанд.

ХАМИРМОЯ خميرمايه *ниг.* хамира.

ХАМИРТУРУШ خميرترش хамира, хамирмоя, як порча хаамири туршида, ки ба хамир барои расидани он ҳамроҳ мекунад.

ХАМИРХОБОНӢ خميرخوابانى хамир кардан ва барои расидан онро чанд муддат ниғаҳдорӣ кардан.

ХАМИРХОНА خميرخانه ҷои махсус барои хамиргирӣ дар нонвойхонаҳо.

ХАМИРШӢРӢ خميرشورى хамир мушт кардан, хелидани хамир.

ХАМӢ خمى қачӣ, хамшавӣ, мунҳанӣ.

ХАМКОРӢ خمكاري амали хам ва қач кардани оҳану филиз, мила *ва г.* ба андозаи дилҳоҳ.

ХАММА خمّه *ниг.* хамба, ханба.

ХАММОР ا. خمّار 1. майфурӯш, шаробфурӯш. 2. қасе, ки бисёр шароб меҳӯрад, майхӯр, шароб.

ХАМОН خمّان хамидагӣ, дар ҳоли хам будан.

ХАМОН(И)ДАН خمّاندين//خمّاندين хам кардан, қач кардан, дуқат кардан.

ХАМР а. خمّر май, шароб, бода.

ХАМСА а. خمسه 1. панҷ, панҷгона. 2. *адш.* маҷмӯаи иборат аз панҷ достони манзум.

ХАМУПЕЧ خمويچ печ дар печ, печу тобдор, қачу килеб.

ХАМУТ//ХОМУТ خموت//خاموت афзори юғмонанде, ки вақти ба ароба бастан бар гардани асп андохта мешавад.

ХАМУӢШ خموش *ниг.* хомӯш.

ХАМУӢШИДАН خموشيدن хомӯш шудан, орому сокит истодан, сухан нагуфтан, гап назадан.

ХАМУӢШӢ خموشى *ниг.* хомӯшӣ.

ХАМУӢШОНА خموشانه *ниг.* хомӯшона.

ХАМХӢРДА خم خوردе қачшуда, қачу килебшуда, ба як сӯ моилгашта.

ХАН خن 1. *кит.* хона, манзил. 2. баҳше аз баданҳои киштӣ байни кафи уфуқӣ ва девораҳои он. 3. пойинтарин баҳши дохилии баданҳои киштӣ.

ХАНБ خنب *кит.* айвони болопӯшида, айвони сакфдор; суфа.

ХАНБА خنبه *кит.* хамба, табоҳӣ, фасод.

ХАНБИДАН خنيدين хамбидан, сарозер шудан.

ханд خند *асоси* замони ҳозира аз хандидан.

ХАНД خند ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии хандон, ханданда: **лабханд**, **ришханд**, **шакарханд** *ва г.*

ХАНДА خنده ифодаи хушҳолӣ, шодмонӣ ва ё истехзо дар одам, ки бо садои махсусе зоҳир мегардад; **ханда гирифта** *касера* пайдо шудани ҳолати ханда ба қасе; **ханда кардан** хандидан.

ХАНДАДАРМОНӢ خندهدارماني *тиб.* як намуди равондармонӣ, ки ба воситаи ханда ва хандондани бемор фишори дарди рӯҳии ўро қоҳиш медиҳанд ва таскин мебахшанд.

ХАНДАЗОР خندهزار мавриди ханда, мавриди мазох қарор гирифта; **хандазор кардан** мавриди ханда ва мазох қарор додан қасера; **хандазор шудан (гардидан)** боиси хандаву масхараи қасон гардидан, масхара шудан.

ХАНДАКУНОН خندهكنان дар ҳолати ханда, дар аснои хандидан, хандида истода.

ХАНДАҚ خندق *кҳн.* 1. чуқурие, ки дар гирдогирди шаҳрҳо, қалъаҳо қанда ба он об пур мекарданд. 2. шинак; чуқурие, ки барои қамин гирифта ништастан мекананд. 3. чуқурие, ки барои рехтани об истифода мебаранд: **оби ганда** *ба хандақ (зарб).*

ХАНДАҚКОВӢ خندق کاوی кофтани хандақ.

ХАНДАОВАР خندهآور он чи боиси ханда мешавад, он чи ханда тавлид мекунад; *мач.* ғалатӣ, аҷиб.

ХАНДАОВАРӢ خندهآوري боиси хандашавӣ, хандазо, ба ханда овардан.

ХАНДАОВАРОНА خنده آورانه 1. ба таври хандаовар. 2. *ниг.* хандаовар.

ХАН

ХАНДАОМЕЗ خنده آميز бо истехзо, бо ришханд, масхаракунон.

ХАНДАРИШ خنده ريش ниг. хандахариш.

ХАНДАСОР خنده سار ниг. хандахариш.

ХАНДАХАРИШ خنده خرش он чи боиси хандаву масхара мешавад, мавриди ханда ва истехзо; он ки мавриди ханда ва масхараи касон шу-дааст.

ХАНДИДА خنده بو ханда, бо табассум: ханди-да-хандида хандакунон, бо чехраи хандон.

ХАНДИДАН خنده ديدن ханда кардан, ханда задан.

ХАНДОН خندان 1. хандакунанда, дар ҳоли хан-дидан. 2. ҳар чизи шукуфта ва кушодашуда: гули хандон, пистаи хандон.

ХАНДОН(И)ДАН خندانيدن//خنداندن касеро ба ханда овардан, боиси хандидани касе шудан.

ХАНДОНЛАБ خندان لب он ки лабаш ба ханда боз аст, хурсанд, табассумкунанда.

ХАНДОНРҶ(Ӣ) خندان رو(ي) бо чехраи хандон, табассумкунанда.

ХАНДОНРҶӢ خندان روئي кушодачехрагӣ, гарм-рӯй.

ХАНДОНРҶЯК خندان رو يک шод, хушҳол, мағрур; қолиб, дилчасп (*оид ба қӯдак*).

ХАНДОНЧАК خندان چک хандонрӯй.

ХАНДОХАНД خندا خند хандаи давомдор, хандаи баланд, қаҳ-қаҳа.

ХАНОЗИР ا. خنازير тиб. бемориест, ки ғадудҳои саҳт дар таги гулӯ ва гардан пайдо шуда, мадда карда, чароҳат ба вучуд меоранд.

ХАННОС ا. خناس кит. аҳриман, шайтон; шай-тонсифат; бадкор.

ХАНЧ I خنج *гуфт.* хароше, ки бо нохун дар ҷое мезананд, харошидан.

ХАНЧ II خنج кит. 1. суд, фоида, нафъ, даромад. 2. озоиш, шодиву шодмонӣ, роҳат.

ХАНЧАК خنجک кит., бот. як навъ гиёҳи биё-бонии худрӯй, ки дар тибби қадим барои куштани кирми рӯда ба кор мерафт, дармана; хори сегӯша, хори сепахлу, хасак.

ХАНЧАР خنجر силоҳи кордмонанди дудамии нӯгтез.

ХАНЧАРБОЗӢ خنجر بازي кордбозӣ, мусобиқа дар ҳунари ханчарзанӣ.

ХАНЧАРГУЗОР خنجر گذار кит. ханчаркаш.

ХАНЧАРӢ خنجري *марбут ба ханчар*; муносиби ханчар; ба шакли ханчар.

ХАНЧАРКАШ خنجر کش ханчарзан, бо ханчар амалкунанда.

ХАНЧӢР خنجير кит. бӯи тунде, ки аз сӯхтани устухон ё чизи дигар пайдо мешавад.

ХАНЧОЛ خنجال бо нохун чанг зада харошидан; **ханчол кардан** бо панҷаи даст чанг зада харошидан.

ХАНЧОЛКАШ خنجال کش ханчолкаш кардан, ба рӯи чизе ханчол кашидан.

ХАП خپ сокит, хомӯш, ором; **хап шудан (ниша-стан)** сокиту хомӯш шудан.

ХАПГИР خپ گير *саги хапгир* саги ногаҳонӣ ҳучумкунанда, саге, ки хапу дам ва ногаҳонӣ мегирад.

ХАП(П)АК خپک камгап, хомӯш, сокит, кам-гапзананда.

ХАП(П)АКӢ خپکي бегапу садо (хомӯшона), пинҳонӣ корбудкунанда.

ХАП(П)Ӣ خپي ниг. хаппак.

хар 1. *асоси замони ҳозира аз харидан.* 2. *ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои харанда:* китобхар, хонахар, арзонхар ва ғ.

ХАР I 1. *чорпои боркаши маълум.* 2. *мач.* одами аҳмақ, аблаҳ; **хар барин кор кардан** би-сёр кор кардан; **хара аз лой гузашт** кораш буд шуд.

ХАР II 1. *лот.* лой, гили часпанда; ботлоқзор.

ХАРА I 1. *дар бучулбозӣ як паҳлуи бучул, ки муқобили паҳлуи дигараш – аспа воқеъ ме-шавад;* **хара баромадан** бо паҳлуи хара исто-дани бучул.

ХАРА II 1. *тӯби баланди чизе, хирмани чизе;* **хара кардан** хирман кардан, чош кардан, бо-ло-болои ҳам чидан. 2. *кит.* таҳнишин, лойоб, шароб, равған ва ғ.; лой, лаҷан.

ХАРАД//ХАРРАД//ХАРД 1. *лот.* лой, гил, ги-ли часпанда.

ХАРАЗ 1. *лот.* он чи ба ресмон кашида мешавад,

(мас., марҷон, мӯҳра ва ғ.).

ХАРАК I خرک 1. шакли тасғири **хар**; хари хурд; **хараки хокӣ** ҳашараи майдаи харчангмона-над, ки дар ҷойҳои нам мешавад. 2. чорпоия ҷӯбӣ барои нишастии якчанд кас, нимкат. 3. *варз.* чорпоия дарозрӯя, ки барои машқҳои варзишӣ истифода мешавад.

ХАРАК II خرک олати хурди устухонӣ ё ҷӯбӣ, ки дар болои косаи танбур ё дутор шинонда симҳоро аз рӯи он мегузaronанд.

ХАРАКӢ خرکӣ 1. савори хар, ба хар саворшуда. 2. харсавор, он ки ба хар савор аст.

ХАРАКТЕРНОК خرکتيرناк хос, хислатҳои хос, ҷиҳатҳои барҷаста.

ХАРАНБОР خرنبار *кит.* шахсе, ки ўро бо сабаби гуноҳе ба хар чаппа савор карда, дар кӯчаву бозор мегардонанд.

ХАРАНДА خرنده он ки чизе меҳарад, он ки чизе-ро харидани аст, харидор, муштарӣ.

ХАРАРОБА خرارابه аробае, ки ба он хар баста-анд.

ХАРБАНДА خربنده *кит.* соҳиби хар; **харбанда ба хонаи шутурбон ояд** (*зарб.*) ҳамчинс ба ҳамчинс наздик аст.

ХАРБАНДАГӢ خربنديگӣ *кит.* 1. соҳиби хар бу-дан; кирокашӣ, ба кироя додани хар. 2. *мач.* ходими хар будан, кори паст кардан.

ХАРБАНДӢ خربندي *гуфт.* бастани хар, лангор кардани хар; **ба харбандӣ роҳ надодан** *киноя аз* одами беҳунар, ки ягон кор аз дасташ намео-яд.

ХАРБАТ I خربط *кит.* аблаҳ, аҳмақ, нодон.

ХАРБАТ II خربط *кит.* мурғобии калон.

ХАРБАҲО خرپها *кит.* нодон, аҳмақ, камхуш.

ХАРБЕВОЗ خربيواز *кит.* кӯршабпарак, хуффош.

ХАРБОЗОР خربازار 1. бозори хар. 2. *гуфт.* ҷои серғавғо, ҷои серчанҷол, ҷойи бенизому бе-тартиб.

ХАРБОН خرбан нигаҳбони хар; соҳиби хар.

ХАРБОР خربار *ниг.* хирвор.

ХАРБУЗА خربزه меваи калони ширину обдор аз чинси каду.

ХАРБУЗАЗОР خربزهزار пайколи харбуза, замини харбузакишта, полези харбуза.

ХАРБУЗАКОР خربزه کار он ки харбуза мекорад, корандаи харбуза.

ХАРБУЗАКОРӢ خربزه کاری харбузапарварӣ.

ХАРБУЗАПАЗ خربزه پز мавсими пухтани харбу-за.

ХАРБУЗАФУРӢШ خربزه فروش он ки харбуза мефурӯшад, фурӯшандаи харбуза.

ХАРБУЗАФУРӢШӢ خربزه فروشی кори харбуза-фурӯш; ба харбузафурӯшӣ машғул будан: **харбузафурӯшӣ кардан.**

ХАРВОР خروار 1. чун хар, мисли хар. 2. боре, ки як хар бардошта метавонад. 3. *кит.* ченаки вазн баробар ба сад мани Табреш, 300 кг.

ХАРГАЛА خرگله галаи хар.

ХАРГАВОЗ خرگواز *кит., ниг.* **харгувоз.**

ХАРГАДО خرگدا он ки дар иҷрои коре хеле шилқин аст, гадои шилқин, гадои хира.

ХАРГИР خرگير *кит.* амалдори подшоҳӣ, ки ха-рони мардумро мачбуран мегирифт.

ХАРГАҲ خرگه *ниг.* хиргоҳ.

ХАРГОҲ خرگاه *ниг.* хиргоҳ.

ХАРГУВОЗ خرگواز ҷӯбе, ки бо он харону говон-ро меронанд, халачӯби говронӣ.

ХАРГӢШ خرگوش ҷонвари хурди алафхӯри до-роӣ гӯшҳои дароз, ки дастҳояш кӯтоҳтар аз пояш буда, хеле чолок ва даванда аст.

ХАРГӢШАК خرگوشک *ниг.* **харгӯшбача.**

ХАРГӢШБАЧА خرگوش بچه бачаи харгӯш, харгӯши майда.

ХАРГӢШДОРӢ خرگوش داري *ниг.* **харгӯшпарварӣ.**

ХАРГӢШӢ خرگوشى *мансуб ба* **харгӯш.**

ХАРГӢШПАРВАР خرگوش پرور он ки харгӯш ме-парварад.

ХАРГӢШПАРВАРӢ خرگوش پروري парвариши харгӯш: **хоҷагии харгӯшпарварӣ** хоҷагие, ки дар он харгӯш парварида мешавад.

ХАРД خرد *кит.* хӯрок, хӯрдани

ХАРДАЛ خردل донаи бисёр хурди зардранги як навъ гиёҳ, ки мазаи тунду тез дорад, онҳоро

ХАР

соида дар об ё сирко тар карда барои кушодани иштиҳо бо ғизо меҳӯранд.

ХАРДАНДОН خریدان 1. *гуфт.* он ки дандонҳои ниҳоят калон дорад. 2. *биол.* номи гиёҳи биёбонӣ, аз қабилӣ явшон, хоршутур ва ғ.

ХАРЕШИДАН خریدن *кит.* хурӯшидан, шӯру ғавғо кардан.

ХАРЗ *а.* خرز *кит.* дӯхтан, халонда дӯхтан; пӯстиндӯзӣ, мӯзадӯзӣ.

ХАРЗАН خرزن тозиёна, қамчин.

ХАРЗИН خرزین *кит.* 1. як навъ чӯби дароз барои овезон кардани зин. 2. полон.

ХАРЗАХРА خرزهره *биол.* дарахти баргзаҳр, ки баргаш ба барги бед монанд аст.

ХАРИГАРӢ خریگری *маҷ.* аблаҳӣ, ҳамоқат, нодонӣ, нофаҳмӣ.

харид خرید *асоси* замони гузашта аз **харидан**.

ХАРИД خرید 1. амали харидани чизе, байъ; *муқоб.* **фурӯш**. 2. он чи харида шудааст; **хариду фурӯш** доду ситад; **харид кардан** харидан, гирифтани чизе аз касе бо додани баҳои он.

ХАРИДА خریدе харидашуда, байъшуда; он чи дар бадали пул ба даст дароварда шудааст; **гувоҳони харид** гувоҳи сохтаи ба пул фурӯхташуда, шохиди бардурӯғ.

ХАРИДАН خریدن чизеро аз касе дар бадали пардохти баҳои он гирифтани, байъ; *муқоб.* **фурӯштан**.

ХАРИДАФУРӢШ خریده فروش тоҷир; ҷаллоб, ҳаннот.

ХАРИДАХӢР خور خریدе касе, ки хӯроқвории мавриди эҳтиёҷи худро истехсол накарда, аз бозор меҳарад: **шаҳрнишини харидахӯр**.

ХАРИДАНИӢ خریدنی он чи қобили харидан аст; **хариданиӢ шудан** ба чизе толиб шудан, ба фикри харидани чизе афтодан.

ХАРИДКУНАНДА خریدکننده *сифати феълиш* замони ҳозира аз **харид кардан**, он ки харид мекунад, харидор.

ХАРИДОР خریدار харидкунанда, толиб ба харидани чизе, талабгор; **харидор шудан** толиб шудан ба харидани чизе.

ХАРИДОРӢ خریداری моилӣ ба харид, харидор

будан; **қобилияти харидорӣ** имконияти хариди чизе, қудрати харидан; **бо ҷашми харидорӣ нигариштан** ба чизе толиб шудан, чизеро аз хар чихат санҷидан бо мақсади харидани он.

ХАРИДОРТАЛАБ خریدارطلب он ки харидор мечӯяд, он ки чизеро ба фурӯш гузоштааст, чӯёи муштарӣ.

ХАРИДУФУРӢШ خریدوفروش харидану фурӯштан.

ХАРИДУФУРӢШ خریدوفروش тоҷирӣ; ҷаллобӣ, ҳаннотӣ; савдо.

ХАРИТА خريطة нақшаи ҷуғрофӣ, нақшаи рӯи замин, мамлакат ё ҷое.

ХАРИТАКАШ خريطه کش он ки нақшаи ҷуғрофӣ мекашад, тарроҳи харита, нақшакаш.

ХАРИТАКАШӢ خريطه کشی амали харитакаш, кашидани тарҳ (нақшаи) ҷое.

ХАРИТАНАВИС خريطه نویس *ниг.* **харитакаш**.

ХАРИТАНАВИСӢ خريطه نویسی *ниг.* **харитакашӣ**.

ХАРИФ I *а.* خريف касе, ки ақлаш аз пирӣ суст шудааст; парешонхотир, фартут.

ХАРИФ II *а.* خريف тирамоҳ, поиз, ҳазон, мавсими баргрезон, фасли дарав.

ХАРӢ خری *ниг.* **харигарӣ**.

ХАРКАЛЛА خرکله нодон, нофаҳм, бефаросат, каллаварам.

ХАРКОР خرکار 1. он ки тавоноии анҷоми корҳои душворро дорад, пуркор. 2. *маҷ.* дорои қудрат ва мустаҳкамӣ зиёд.

ХАРКАМОН خرکمان 1. камони калон. 2. доме, ки ба шакли камон аст ва онро дар сари роҳи гургу шағол ва ғ. гузошта, дар он тире пинҳон мекунад, қапқон.

ХАРКУРРА خرکړه курраи хар, бачаи хар.

ХАРҚ *а.* خرّق суроҳ, раҳна, шикоф.

ХАРМАГАС خرمگس навъе аз магас, ки хеле калон буда, нештари дароз дорад; **хармагаси маърака** касе ки ноҳонда ба ҷое омада боиси дарди сар шудааст.

ХАРМАҒЗ خرمغز аблаҳ, нодон, гӯл.

ХАРМИЗОҶ خرمزاج *маҷ.* одами якраҳа, инодкор.

ХАРМУРД خرمرد: **хармурд кардан** касеро афто-нида чандкаса кӯфтан (задан), касеро сахт ва бисёр задан; **хармурд кунондан** ба касе фармуда касеро сахт кӯфтан; **хармурд шудан** аз чанд кас шаллоқ хӯрдан.

ХАРМУҲРА خرمهرе мӯҳра, минчоки калони арзонбаҳо, ки онро ба гардани аспу хар меовезанд.

ХАРНОЙ خرنای ниг. **карнай**.

ХАРНУБ خرنوب бот. як навъ рустанӣ, ки донаҳои онро меҳӯранд; чавдор.

ХАРОБ خراب 1. вайрон, вайрона, валангор; муқоб. **обод**. 2. лоғар, шалпар; муқоб. **фарбех**; **хароб кардан (намудан)** вайрон кардан, табоҳ сохтан; **хароб шудан** а) вайрон шудан, табоҳ сохтан; б) лоғар шудан, бетобу тавон шудан.

ХАРОБА خرابه 1. вайрона, ҷои вайроншуда. 2. осори ободони қадима.

ХАРОБАЗОР خرابه زار ҷои вайрона; **харобазор шудан** вайрона шудан.

ХАРОБАК(АК) خرابکк // лоғар, шалпару камқувват.

ХАРОБАНДАРУН خراباندرون кит. парешонхотир, мушавваш, ранчидахотир.

ХАРОБАНИШИН خرابه نشين сокини харобаҳо, сокини маҳалҳои нообод.

ХАРОБИОВАР خرابي آور он чи боиси вайронии ободихо мегардад.

ХАРОБӢ خرابي 1. вайронӣ, вайронагӣ, табоҳӣ; муқоб. **ободӣ**, **ободонӣ**; **ба харобӣ рӯ овардан** вайрона шудан (*ба сабаби бенигоҳубинӣ*); **харобӣ овардан** боиси вайронӣ гардидан.

ХАРОБКОР خرابكار он ки боиси вайронии табоҳӣ мешавад.

ХАРОБКОРӢ خرابكارى зараррасонандагӣ, боиси вайронии чизе шудан.

ХАРОБКОРОНА خرابكارانه аз рӯи харобкорӣ, боиси харобкорӣ.

ХАРОБКУНАНДА خرابکننده вайронкунанда, вайронкор, вайронгар.

ХАРОБОБОД خراب آباد 1. ҷое, ки ободониаш аз харобазорҳо иборат аст. 2. киноя аз ин дунё.

ХАРОБОТ خرابات 1. харобиҳо, харобаҳо,

вайронихо. 2. маҷ. майхона, майкада.

ХАРОБОТГАРДӢ خرابات گردى кит. гардиш дар харобот.

ХАРОБОТӢ خراباتى мансуб ба **харобот**; сокини харобот; маҷ. майпараст.

ХАРОБОТНИШИН خرابات نشين кит. хароботӣ.

ХАРОБХОНА خرابخانه кит. харобот.

ХАРОБШУДА خراب شده 1. вайронгардида, ба ҳоли вайрона афтода, рехта, фарсуда. 2. лоғаршуда.

ХАРОМОЧ خراماچ позае, ки ба қувваи хар кор фармуда мешавад.

ХАРОС خراس осиее, ки бо қувваи хар кор мекунад, харосиё: **аспи харос**.

ХАРОСБОН خراسبان соҳиби харос, осиебон.

ХАРОТИН خراتين // кирми хокӣ, кирми лойхӯрак.

ХАРОЧ а. خراج ниг. **хироч**; \diamond **харочи сар** андози сарона; **хароч аз хароб нахоҳанд** (*зарб.*) аз нодорон чизе талабидан норавад.

ХАРОЧОТ خراجات 1. ҷ. **харҷ**. 2. харҷ, сарф, баромад; муқоб. **дахл**, **даромад**; **харочот кардан** сарф кардан, харҷ кардан, маблағро сарф намудан.

ХАРОЧОТПУЛӢ خراجاتپولى маблағи барои харҷ истифодашаванда.

ХАРОШ خراش асаре, ки аз нохун ё ягон чизи нӯгтез ба рӯи чизе пайдо мешавад.

ХАРОШДОР خراشدار ханҷол кашида, дорои харида, харошхӯрда.

ХАРОШИДАН خراشیدن 1. пӯсти бадан ё рӯи чизи дигарро ба нӯги нохун ё ягон чизи нӯгтез хастан. 2. озор додан, осеб расондан.

ХАРОШИДАШУДА خراشیده شده ниг. **харошхӯрда**.

ХАРОШХӢРДА خراش خورده харошидашуда, харошдор.

ХАРПАНҶА خر پنجه гуфт. панчаҳои ҳарду дастро ба ҳам андохта фишурдан.

ХАРПОЯ خراپه харак, хавоза.

ХАРПУШТА خرپشته 1. пуштаи калон. 2. маҷ. боми гумбазшакл.

ХАР

ХАРРА خره чош, ғарам, хирвор; *ниг.* **хара** 2; **хар-ра задан** чош кардан, ғарам кардан, болои ҳам чида баланд бардоштан.

ХАРРОЗ *а.* خراز *кит.* мӯзадӯз, машкдӯз.

ХАРРОЗӢ خرازی *кит.* мӯзадӯзӣ, машкдӯзӣ.

ХАРРОТ *а.* خرات чӯбтарош, он ки ба воситаи олати махсус чӯбу ашёи дигарро тарошида аз он хар гуна ашё месозад.

ХАРРОТӢ خراتӣ 1. *мансуб ба касби харрот: таҷҳизоти харротӣ, кӯбачаи харротӣ.* 2. касбу кори харрот. 3. устохонаи харрот;

ХАРРУБ خروّب *кит.* гиёҳе, ки дар вайронаҳо мерӯяд.

ХАРСАВОР خرسوار он ки савори хар аст.

ХАРСАВОРА خرسواره ба хар саворшуда.

ХАРСАВОРӢ خرسواری ба хар савор шудан; **харсаворӣ кардан** ба хар савор шудан, ба хар тохтан.

ХАРСАНГ خرسنگ санги калон, санги калони нотарошида.

ХАРСАНГДЕВОР خرسنگديوار девори харсангӣ.

ХАРТАБИАТ خريطييعт он ки аз ахлоқ ва одоби одамгарӣ бенасиб аст, ноодам; ахмақ, аблаҳ.

ХАРТИЯ *ю.* خرتيه 1. дастнависи қадим. 2. хуччат.

ХАРТОЗ خرتاز: **хартоз шудани роҳ** аз барфу ях пок ва тоза шудани роҳҳои кӯҳӣ, кушода шудани роҳ пас аз зимистон.

ХАРТОЗӢ خرتازӣ 1. хардавонӣ, мусобиқаи хардавонӣ; пойгаҳи хардавонӣ. 2. *мач.* кори бачагона; \diamond **пириву хартозӣ.**

ХАРТОЛ خرطال *кит.* киса ё халтае аз пӯсти гов, ки аз нукра ё тило пур мекарданд.

ХАРТУМ خرطوم бинии фил, ки дароз ва овезон аст.

ХАРТУМДОР خرطوم دار дорандаи хартум; **гамбуски хартумдор** *зоол.* ғалламул, митта.

ХАРТУМӢ خرطومى монанди хартум.

ХАРТУМЧА چه خرطوم хартуми майда.

ХАРХАША خرخشه чанчол, кашмакаш, даъво, низоъ, мучодала; **хархаша кардан** чанчол кардан, кашмакаш кардан.

ХАРХАШАЧӢӢ خرخشه جویی хурдагирӣ, айбчӯӣ, чанчолчӯӣ, арбадачӯӣ.

ХАРХАШАЧӢӢ خرخشه جوى арбадакор, чанчолӣ, чангара, шӯрапушт.

ХАРХОНА خرخانه 1. оғили хар. 2. *мач.* ҷои чамъомади аблаҳ ва нодонҳо.

ХАРХУТӢӢ خرخوتوك курраи хар, хутӢк.

ХАРХӢР خرخور меваи ёбони бемаза (*мас., туги хасак, себи хасак ва ғ.*).

ХАРЧАНГ خرچنگ чонвари бугумпой, ки чанголҳои дароз дорад, асосан дар об зиндагонӣ мекунад, дар хушкӣ ҳам мегардад, панҷпо, саратон.

ХАРЧАНГГИР خرچنگ گير шикорчии харчанг.

ХАРЧОЛ خرچال *кит., зоол.* парандаи обии кабудранг; мурғобии калон.

ХАРЧ خرج сарф, хароҷот; **харч кардан** сарф намудан; **ба харч додан** сарф кардан.

ХАРЧАЛЛОБ خر جلاب касе ки ба мақсади ғоидабинӣ ба хариду фурӯши хар машғул аст.

ХАРЧБАРДОР خرج بردار серхарч, он чи харчи зиёд талаб мекунад.

ХАРЧИДАН خرچيدن 1. сарф кардан, харч кардан. 2. гиря кардан, гиристан.

ХАРЧӢ خرچى маблағ барои хароҷоти майдачуйда, маблағи хароҷотӣ; **харчӣ додан** додани пул барои маош, додани маблағе барои масрафи ҳаррӯза.

ХАРЧКУНӢ خرچ کنى сарфкардан, харч кардан.

ХАРШАЛҒАМ خر شلغم *бот.* карамшалғам.

ХАС خس 1. хошок, коҳ ва алафи хушк. 2. *мач.* ночиз, беарзиш, одами паст ва фурӯмоя; **хас каму ҷаҳон пок** (*зарб.*).

ХАСАК خسک 1. *ниг.* **хас.** 2. меваи ёбой. 3. хорҳои сегӯшаи аз оҳан сохташуда, ки ба сари роҳи душман андохта мешуд, то гузашта натавонад.

ХАСАКӢ خسكى ёбой, хударӯй ва маҳсули он.

ХАСАКХОР خور خسک *ниг.* **хорхасак.**

ХАСБЕДА خس بيده бедаи алафҳои хударӯй.

ХАСБУР خس بور: **хасбур кардан** *кҳн.* тахминан

муайян кардани ҳосили ханӯз надаравида ва гундоштанашуда.

ХАСГҶИРД *خس گوگرد* гӯгирди ҷойдорӣ, ки ба оташ дошта дармегиронанд.

ХАСДУЗД *خس دزد* касе ки майда-чуйда ва чизҳои беарзишро медуздад.

ХАСИН *خسین* марбут ба хас, аз хас бофта ё сохташуда.

ХАСИС *خسپس* лаим, мумсик, одами дар харҷ сахт.

ХАСИСӢ *خسپسى* лаимӣ, мумсикӣ, сахтӣ; **хасисӣ** кардан мумсикӣ кардан, дар харҷ сахтӣ кардан.

ХАСИСОНА *خسپسانه* лаимона, мумсикона, аз рӯи сахтӣ.

ХАСӢ I *خسى* ғурӯмоғӣ, пастӣ, кабоҳат.

ХАСӢ II *ا. خصى* он ки хояҳояш кашида шуда бошад, ахта.

ХАСӢ III *خسى* ниг. **хасин**.

ХАСКАППА *خس كپه* шипанги хасин, козаи калони хасин.

ХАСКАШ *خس كش* он ки хасу хошок мекашонад.

ХАСКАШАК *خس كشك* панҷшоха (ё сешоха) барои бардоштани хасу хошок.

ХАСКУЛОҲ *خس كلاه* кулоҳи хасин, кулоҳи аз хас бофташуда.

ХАСМ *ا. خصم* душман, душманикунанда.

ХАСМАЙДА *خس ميده* рехтаву майдаҳои гиёҳ.

ХАСМГИР *خس گير* он ки душманро мегирад, гирандаи душман, мағлубкунандаи душман.

ХАСМОЛ *خس مال* касалии устухонхора, ки дар нӯги ангуштони даст пайдо мешавад, панаритсия.

ХАСМОНА *خصمانه* душманона, аз рӯи душманӣ, ах рӯи хусумат, чун хасм.

ХАСМСӢЗ *خس سوز* он ки душманро нобуд мекунад.

ХАСОРАТ *ا. خسارت* кит. зиён дидан; зарар, зиён, осеб; **хасорат дидан** зарар дидан, ба зарар дучор шудан.

ХАСОСАТ *ا. حساست* хасисӣ, лаимӣ, мумсикӣ,

сахтӣ.

ХАСПАРВАР *خس پرور* дунпарвар, нокаспарвар.

ХАСПАРДА *خس پرده* пардаи хасин.

ХАСПОЯ *خس پايه* пояи хас ё ягон гиёҳ.

ХАСПУЛӢ *خس پولي* кҳн. навъе аз андози замони амирӣ (*барои заминҳои киштиношуда*).

ХАСПӢШ *خس پوش* бо хас пӯшондашуда; боми хаспӯш, боме, ки бо хас пӯшонда шудааст; **хаспӯш кардан** а) бо хошок пӯшонидан болои чизеро; б) *мач*. пӯшондан, махфӣ нигоҳ доштан сирро ё гунохеро; **хаспӯш шудан** пӯшида шудани сирре, пинҳон мондан, фош нашудани сирре, рӯпӯш карда шудани гуноҳ ё ҷинояте.

ХАСРӢБА *خس روبه* хасу хошоки рӯфта ба як ҷо ҷамъ кардашуда; ахлот.

ХАСРӢБАДОН *خس روبه دان* ахлотдон, ҷои рехтани хасрӯбаҳо.

ХАСТА I *خسته* 1. харошёрфта, озурда. 2. дардманд, бемор. 3. ранҷида, фарсуда, шалпаршуда, кӯфта (*аз коре ё аз паймудани раҳи дур*); **овози хаста** садои гирифта; **хаста кардан** а) озурдан, мачрӯх кардан; б) мондаву фарсуда кардан; в) харошидан; **хаста шудан** а) харош ёфтан; б) монда шудан, шалпар шудан, озурда шудан.

ХАСТА II *خسته* донак, мағзи донак; **хастаи зардолу** донаки зардолу.

ХАСТАӢ *خستگي* 1. беморӣ, касалӣ, ранҷурӣ. 2. мондагӣ, бемадорӣ, шалпарӣ (*аз кори зиёд ё роҳи дур*).

ХАСТАДИЛ *خسته دل* 1. он ки дилаш мачрӯх шуда бошад; ғамгин, андӯхгин; озурдадил, ранҷида. 2. *мач*. ошиқ.

ХАСТАДИЛӢ *دلى خسته* 1. ғамгинӣ, озурдадилӣ, ранҷидагӣ. 2. *мач*. ошиқӣ.

ХАСТАКУНАНДА *خسته کننده* сифати феълӣи замони ҳозира аз **хаста кардан**; дилгиркунанда; дурудароз; тӯлонӣ; чизе, ки боиси мондашавӣ мегардад.

ХАСТАН *خستن* 1. харошидан, ханҷол кардан; озурдан, мачрӯх кардан. 2. халондан.

ХАСТАНАШАВАНДА *خسته نشونده* монданашава, дилгирнашава.

ХАСТАНОПАЗИР خسته ناپذير *ниг. хастагинопазир.*

ХАСТАХОТИР خسته خاطر *ниг. хастадил.*

ХАСТАҲОЛ خسته حال 1. озурда, бетобу тавон. 2. ғамдида.

ХАСТАҲОЛӢ خسته حالى дилшикастагӢ, озурдагӢ, ранчидагӢ.

ХАСТАҲОЛОНА خسته حالانه шалпарона, бемадорона.

ХАСТАЧИГАР خسته جگر *ниг. хастадил.*

ХАСТАҶОН خسته جان *ниг. хастадил.*

ХАСТАҶОНӢ خسته جاني *ниг. хастаҳолӢ.*

ХАСТАШАВӢ خسته شوي монда шудан, шалпаршудан.

ХАСТУВОНА//ХУСТУВОНА خستوانه либоси пашмини дарвешон.

ХАСТУТ خستوت тути хасак, тути ёбоии пайванднашуда.

ХАСУР خسور зиёндида, зарардида.

ХАСФ *а.* خسف 1. фуруравӢ ба зери замин, **хасф кардан** фуру бурдан, пинҳон кардан. 2. гирифтани Моҳ, гирифта шудани Моҳ.

ХАСХОНА خسخانه коза, чайла, каппа, хонаи хасин.

ХАТ I خط 1. фосилаи байни ду нукта, он чи (кашиши қалам ё дигар) байни ду нуктаро бо ҳам мепайвандад; **хати рост** хате, ки кӯтоҳтарин фосилаи байни ду нуктаро бо ҳам мепайвандад; **хати устуво** доираи тасаввурӣ, ки кураи заминро ба ду нимкура (шимолӣ ва ҷанубӣ) ҷудо мекунад, экватор; **хат кашидан** а) ҷадвал кашидан, хатдор кардан; б) ботил кардан, нест кардан, хат задан, аз эътибор соқит шумурдан. 2. *мач.* тарз, роҳ, равиши пешгирифташуда дар коре; **хати сайр** сайрхат; **хати ҳаракат** тарзи амал.

ХАТ II خط 1. он чи навишта шудааст, навишта. 2. маҷмӯи аломатҳое, ки дар як забон вақти навиштан ба кор меравад (*ҳарфҳо ва аломатҳои дигар*): **хати русӣ**, **хати арабӣ**; **хати арабиасоси тоҷикӣ** хати дар асоси алифбои арабӣ таҳияшудаи тоҷикӣ (форсӣ); **хати лотинӣ тоҷикӣ** хати дар асоси алифбои лотинӣ таҳияшудаи тоҷикӣ, ки аз соли 1930 то соли

1940 қорӣ буд; **хати русиасоси тоҷикӣ** хати дар асоси алифбои кириллӣ таҳияшудаи тоҷикӣ; 3. тарзи навишт: **хати хуб**, **хати хоно**; **хату савод** хондан ва навиштан; **хату савод доштан** хондан ва навиштан тавоништан; **ҳусни хат** зебоии тарзи навишт, санъати зебонависӣ, хушнависӣ. 4. мактуб, нома; **хати сиёҳ** хате, ки вақти ҷанг дар бораи кушта шудани касе ба наздиконаш фиристода мешуд; **хат гирифтан** нома гирифтан, омадани мактуб аз ҷое ба касе; **хат задан** хат кашида ботил кардани он чи навишта шудааст, аз эътибор соқит кардан; **хат кардан** нома навиштан, нома фиристодан, мактуб навиштан; **хату мӯҳр карда додан** дар барои масъалае ба касе хати (ҳуччати) расмӣ додан.

ХАТАК خطک 1. ҷӯяк, шиёр. 2. *мач.* ожанг.

ХАТАНАК ختنک як хел дарахти буттагии кӯҳӣ, ки меваи ширини сиёҳи хурдтар аз олуболу дорад; *номи дигараш* **яхманак**.

ХАТАР *а.* خطر ҳолати хавфнок, хавф, бим; бими нобудшавии чизе; **бонги хатар** огоҳӣ дар бораи эҳтимоли рӯй додани хавфе; **хатари ҷанг** хавфи сар задани ҷанг.

ХАТАРАНГЕЗ خطرانگيز *ниг. хатаровар.*

ХАТАРНОК خطرناک хавфнок, пурхатар, бимнок.

ХАТАРНОКӢ خطرناكى имконияти таҳдид ва рӯй додани ягон ҳодисаи хавфнок ва ҳалокатовар.

ХАТАРОВАР خطرآور хатарангез, хатрэҷодкунанда, хатарзо.

ХАТБАР خط бар он ки аз як кас ба каси дигар мактуб мебарад, қосид, пайк.

ХАТБАРАК خط برک *ниг. хатбар.*

ХАТБАРДОР خط بردار хатбар, хатбаранда.

ХАТБАРДОРӢ خط بردارى хатбарандагӣ.

ХАТБАРӢ خط برى хаткашонӣ, номабарӣ, нома-расонӣ.

ХАТБИЁР خط بيار хатовар, номаовар; номарасон.

ХАТБОРОН خط باران ба касе бисёр ва паи ҳам мактуб навиштан; **хатборон кардан** бисёр ва ба такрор ба касе ё ба ҷое нома навиштан.

ХАТВА//ХАТВАТ *а.* خطوه//خطوت қадам, фосилаи

байни ду по.

ХАТДОН خطدان хатхон, босавод, соҳиби хату савод; **хатдон шудан** босавод шудан, хату савод баровардан.

ХАТДОР خطدار хаткашида, рахдор, рах-рах (когаз, дафтар).

ХАТИАТ а. خطيئت гуноҳ, хато, ҷурм, айб.

ХАТИБ а. خطيب он ки дар масҷидҳо хутба меҳонад, хутбахон: **хатиби масҷид**.

ХАТИР а. خطير калон, бузург; муҳим.

ХАТКАШ خط کش хат кашанда; хатбар.

ХАТКАШАК خط کشک чадвал, абзори ҷубин ё филизӣ, ки бо он хати рост кашида мешавад.

ХАТКАШӢ خط کشي хат кашидан ба рӯи коғаз ба воситаи хаткашак-чадвал.

ХАТКАШОН خط کشان хатбар, пайк, номарасон, қосид.

ХАТКӢРКУНАК خط کورکنк порчаи махсуси резинӣ барои кӯр кардани хати навишташуда, хатпок.

ХАТЛИХИРОМ ختلي خرام киноя аз аспе, ки монанди аспӣ хатлонӣ меҳиромад.

ХАТЛӢ ختلي мансуб ба **Хатлон**, ки аспони хуб он ҷо парвариш меёфтанд.

ХАТМ а. ختم 1. кит. мӯҳр задан, мӯҳр гузоштан; мӯҳр; **хатм будан** маҷ. мансуб будан, муайян будан. 2. поён, анҷом, тамом, хатми таҳсил, хонданро дар ягон мактаб ба анҷом расондан; **хатми Қуръон** Қуръонро аз аввал то ба охир хонда тамом кардан. 3. маросими фотиҳахонӣ барои мурдагон, ки хатми Қуръон карда мешавад.

ХАТМАШҚКУНӢ خط مشق کني тамрин дар хатнависӣ, омӯзиши хат, машқи навиштани хат.

ХАТМӢ خطمي гули шайпуршакл, ки гул ва решаи он дар тиб ба кор меравад.

ХАТМКАРДА ختم کرده 1. муллое, ки дарсҳои расмии мадрасагиро хонда ба итмом расонидааст. 2. касе ки ягон мактабро тамом кардааст.

ХАТМКУНАНДА ختم کننده тамомкунандаи мактаб, он ки дар останаи тамом кардани таҳсил қарор дорад.

ХАТНА а. ختنه 1. буридани пӯсти сари олати мардинаи бача. 2. маросими маҳсусе, ки ба муносибати буридани пӯсти сари олати мардинаи бача барпо карда мешавад: **тӯи хатна**, **хатна кардан**.

ХАТНАВИС خطنويس он ки хатнависиро омӯхтааст, бохату савод; **хатнавис шудан** хат навишта тавоништан, хатнависиро омӯхтан.

ХАТНАВИСӢ خطنويسي навиштани хат, номанигорӣ, мактубнависӣ; асбоби хатнависӣ, лавозими хат, нигориши хат (қалам, когаз, сиёҳӣ).

ХАТНАКУНӢ ختنه کني маросими хатна, хатна кардан.

ХАТНАСУР ختنه سور маросим (тӯе), ки ба муносибати хатна кардани кӯдакон барпо карда мешавад.

ХАТНАТӢӢ ختنه طوي ниг. хатнасур.

ХАТНОК خطناک босавод, хатхон ва хату саводнок.

ХАТО خطа сахв, ғалат, иштибоҳ, кори нодуруст, гуноҳи ғайрибарқасд; **хато гузаштан аз касе** рӯй додани иштибоҳ аз касе, содир шудани хатое аз касе; **хато кардан** сахв кардан, иштибоҳ намудан; **чашии касеро хато кардан** касеро ба ғафлат монда қореро анҷом додан; **хато хӯрдан (тир)** ба ҳадаф нарасидан; **маҷ.** ҳосил нашудани муддаои мавриди назар.

ХАТОБАХШ خطابخش он ки хатову сахви касеро мебахшад; он ки гуноҳи содиршуда аз касеро афв мекунад.

ХАТОБАХШӢ خطابخشي гуноҳбахшӣ, афвқунӣ, аз гуноҳи касе гузаштан.

ХАТОБИН خطابين айббин, бадбин; айбҷӯ, нуксонбин.

ХАТОВАР خط آور киноя аз ҷавоне, ки ришу мӯйлаб нав бароварда бошад, ҷавони навхат.

ХАТОӢ خطائي нодурустӣ, иштибоҳ, ғалат; гуноҳ.

ХАТОКОР خطا کار касе ки хато мекунад, касе ки аз вай хатое содир шудааст; гумроҳ, гунаҳкор.

ХАТОКОРӢ خطا کاري гумроҳӣ, гунаҳкорӣ, иштибоҳ кардан.

ХАТОПЕША خطا پيشه касе, ки бисёр хато мекунад, хатокор.

ХАТ

ХАТОПЎШ خطا پوش касе, ки гуноҳи дигареро авф мекунад ва мепӯшонад.

ХАТОРАВӢ خطاروی гумроҳшавӣ, ғалатравӣ, качравӣ, бо роҳи хато рафтан.

ХАТОФАҲМӢ خطافهمӣ нодуруст фаҳмидан; хатоандешӣ, мулоҳизаи нодуруст.

ХАТОШУНАВӢ خطاشنوی ғалатшунавӣ, нодуруст шунидан, ғалат фаҳмидан.

ХАТ(Т)Ӣ خطӣ бо ҳарф навишташуда; аз рӯи хат; дар шакли навишта.

ХАТТОТ خطات хатнавис, хушхат.

ХАТТОТӢ خطاطӣ шуғли хаттот, хатнависӣ.

ХАТХОН خط خوان босавод, дорои хату савод, он ки хонда метавонад.

ХАТЧА خطچه мактубча, арзнома.

ХАТЧӢБ خطچوب 1. чарм, чӯбча ё коғазпорае, ки барои ёфтани саҳифаҳои даркор байни саҳифаҳои китоб гузошта мешавад. 2. ҳисобчӯби чор тарафаш тарошидае, ки барои нигоҳ доштани ҳисоби чизе ба ҳар воҳиди муайян дар рӯи он бо корд рахнае зада ё ишоратерда мешавад.

ХАТШИНОС خط شناس шиносандаи хат, огоҳ аз хусусиятҳои хушнависӣ.

ХАТШИНОСӢ خطشناسӣ хатшинос будан, амали хатшинос.

ХАФ خف гиёҳе, ки зуд оташ мегирад; пахта ё латтае, ки барои даргирондани алав истифода мешавад, пешгирон.

ХАФА خفه ғамгин, озурда, дилгир, дилтанг, зик; **хафа кардан** а) ранҷондан, боиси ранчиш ва озори касе гардидан; б) буғӣ кардан; **хафа шудан** ғамгин шудан, озурда шудан, ранҷидан, зик шудан, дилтанг шудан.

ХАФАБУҒ خفه بۇғибуғи карда, хафакарда; **хафабуғ кардан** буғӣ карда куштан.

ХАФАГӢ خفگی 1. ғамгинӣ. 2. озурдагӣ, озурдахотирӣ, дилмондагӣ, дилтангӣ.

ХАФАКУНАНДА خفه کننده 1. зикқунанда, озордиҳанда. 2. буғиқунанда.

ХАФАҚОН خفه قان тиб. бемории таппиши дил; **хафақон гирифтан** таппиши дил пайдо шудан, ҳамлаи (авҷгирии) бемории дил.

ХАФАНАМО خفه نما ғамгин барин, дар намуд дилтанг ва озурда.

ХАФИФ a. خفيف 1. кит. сабук; муқоб. **сақил-вазнин**; **овози хафиф** овози паст, овози нарму оҳиста. 2. нарм, оҳиста. 3. яке аз баҳрҳои вазни арӯз (фоилотун мустаъфилун фоилотун).

ХАФӢ خفی пӯшида, ниҳон; муқоб. **ошкор**; **хафӣ** ва **чалӣ** пинҳону ошкор.

ХАФО a. خفا пӯшидагӣ, мастур, пинҳон ва махфӣ будан.

ХАФТОН خفتان кит. чомаи сипоҳиён, ки аз тағи зирех мепӯшиданд.

ХАФФОШ a. خفافш кӯршапарак, муши паррон, шабпарак.

ХАФЧА خفچه кит. шӯша, порчаи рехтаи тилло ё нуқра.

ХАЧИР خچير ҳайвонест, ки аз насли ҳар ва модии асп ба вучуд меояд, ҳайвони хеле борбардор ва пуртоқат.

ХАЧИРБОН خچيربان ниғаҳбони ҳаҷирҳо, нигоҳубинқунандаи ҳаҷир, соҳиби ҳаҷир.

ХАФЧА خفچه 1. кит. дарахте аз чинси дарахти дӯлона. 2. маҷ. зулф, кокул.

ХАШ I خاش **либоси хашу бархаш** либоси пуркарру фар.

ХАШ I خاش модарзан, модарарӯс; модаршавҳар, хушдоман.

ХАШАБ a. خشب чӯб, тахта.

ХАШАН خشن як навъи гиёҳе, ки аз он чома мебофтанд ва онро камбағалону қашшоқон мепӯшанд.

ХАШАНСОР خشنسار кит. навъе аз мурғобӣ, ки ранги баданаш тира ва сараш сафед аст.

ХАШАР-ХАШАР خشرخشر овозе, ки аз ба ҳам расидани матои абрешимӣ, коғаз ва ғ. ҳосил мекунад.

ХАШИН a. خشين саҳт, дурушт, зумухт, ноҳамвор; бадхӯ, бадмуомила.

ХАШИНА خشيّنه кит. хокистарранг, хокис-таррангӣ, сиёҳтоб.

ХАШМ خشم қаҳр, ғазаб, ҷаҳл; **дар сари хашм** ҳангоми қаҳру ғазаб, аз рӯи хашм ва итоб; **хашм гирифтан** хашмгин шудан, ғазабнок

шудан; **хашм кардан бар** *касе* ғазабнок шудан, аз рӯи қаҳр итоб кардан; **ба хашм овардан** *касеро* касеро ғазабнок кардан; **ба хашм омадан** хашмгин шудан, ғазабнок шудан, барошuftан; **дар хашм шудан** хашм гирифттан, ба қаҳру ғазаб омадан, ғазабнок шудан; **хашмро фуру бурдан** хашми худро паст кардан, аз изхори ғазаб худдорӣ намудан.

ХАШМАНГЕЗ *خشم انگيز* *ниг.* хашмовар.

ХАШМГИН *خشم گين* оташин, ғазабнок, дар ҳолати хашм; **хашмгин шудан** ба ғазаб омадан, оташин шудан.

ХАШМГИНИЙ *خشم گينى* хашмнокӣ, ғазабнокӣ, оташинӣ.

ХАШМГИНОНА *خشم گينانه* дар ҳолати қаҳру ғазаб, бо қаҳру ғазаб, қаҳролуд.

ХАШМИН *خشمين* *ниг.* хашмгин.

ХАШМНОК *خشم ناک* *ниг.* хашмгин.

ХАШМНОКӢ *خشم ناکى* ғазабнокӣ, ғазаболудагӣ, хашмгинӣ.

ХАШМОВАР *خشم آور* хашмангез, хашмэҷодкунанда, хашмзо.

ХАШМОЛУД *خشم آلود* бо осори қаҳру ғазаб, ғазабнок, хашмгин.

ХАШУК//ХУШУК *خشوک* *кит.* 1. фарзанди харомӣ, харомзода. 2. *мач.* одами бад, зишт.

ХАШ-ХАШ *خش خش* хашмолуд нафас гирифттан, канда-канда бо овоз нафас кашидан.

ХАШХОШ *خشخاش* кӯкнордона, донаҳои майдаи сафеди ғӯзаи кӯкнор, ки аз онҳо равшан мекашанд.

ХАШШОС *خشاش* овози хаш-хаш; **хашшос задан** садои хаш-хаш баровардан, гирифтани гулӯ ва хиррӣ шудани овоз.

ХВАШ *خوش* *ниг.* хуш.

ХЕ *خ* *номи ҳарфи нӯҳуми алифбои арабии тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба адади 600 баробар аст.*

хез *خيز* 1. *асоси* замони ҳозира аз **хестан**. 2. *ҷузьи насини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънои фаровонии чизе, рӯянда, бароянда, хезанда: сахархез, ҳосилхез, нафтхез, зархез ва ғ.*

ХЕЗ *خيز* 1. чаҳиш, аз ҷой баланд паридан бо як част; **хез задан (кардан)** частан, чаҳидан; **бо як**

хез бо як чаҳиш. 2. хезидан, бархостан, баланд шудан.

ХЕЗЗАНАНДА *خيززننده* чаҳанда, аз ҷой болопаранда.

ХЕЗЗАНИЙ *خيززنى* чаҳиш, частан, болопарӣ.

ХЕЗОБ *خيز آب* чаҳиши об, мавҷи об.

ХЕЗОН *خيزان* дар ҳолати хестан; **афтону хезон** афтодаву хеста, афтидан ва бархостан.

ХЕЗОН(И)ДАН *خيزانيدن//خيزاندن* 1. аз ҷои нишаст баланд кардан, сари по гузоштан. 2. барпо кардан, сабабгор ва ангезонандаи коре шудан, шӯронидан: **чанҷол хезондан, балво хезондан.**

ХЕКИРТАК *خيکرتک* гулӯ, нои гулӯ.

ХЕЛ I *خيل* навъ, гуна; **хел ба хел** гуна-гуна, навъ ба навъ; **ҳамин хел** ин тавр, ин тарик, ин гуна, ин қабил.

ХЕЛ II *خيل* *ниг.* **хайл**; даста, гурӯҳ, тӯда, тоифа, қабил.

ХЕЛЕ *خيلي* зиёд, бисёр, фаровон, анча.

ХЕЛМАХЕЛ *خيل مخیل* рангоранг, гуногун.

ХЕЛО *خيلا* *ниг.* хеле.

ХЕСИДАН *خيسيدن* *кит.* 1. тар кардан, намнок кардан. 2. тар шудан, намнок шудан, хес (хис) шудан.

ХЕСОНИДАН *خسانيدن* *кит.* *шакли бавоситаи хесидан*, тар кардан, намнок кардан.

ХЕСТАН//ХЕЧИДАН *خيستن//خيچيدن* 1. баланд шудан аз ҷо. 2. бархостан, сар шудан, оғоз ёфтан. 3. бедор шудан (*аз хоб*). 4. қиём кардан, шӯридан. 5. пайдо шудан, баромадан

ХЕШ I *خويش* 1. худ, аз он худ. 2. касе ки бо касе нисбате дорад; **аввал хеш, баъд дарвеш** (*зарб.*); **хешу табор** хешовандон, ақрабо; **хешӣ дур** ақрабӣ дур; *муқоб.* **хешӣ наздик; хеш будан** нисбати ақрабӣ доштан; **хеш шудан** бо ҳам ба нисбати ақрабо шудан, хешӣ пайдо кардан.

ХЕШ//ХАЙШ II *خيш* *кит.* матои дағали зағирпоягӣ, ки аз он парда, қолин ва ғ. тайёр мекунанд.

ХЕШ III *خويش* *кит.* ҷубе, ки бар гардани гов мебастанд.

ХЕШ

ХЕШБАЧА *خویش بچه* фарзанди яке аз хешон ва ақрабо.

ХЕШБИН *خویش بین* худбин, худписанд, мағрур, мутақаббир.

ХЕШИГАРӢ *خویشی گری* таборӣ, хешовандӣ, ақрабой.

ХЕШӢ *خویشی* таборӣ, ақрабо будан, наздикӣ; **хешӣ доштан** бо ҳам нисбати ақрабогӣ доштан, хешу табор будан.

ХЕШКОМ *خویش کام* худсар, инодкор, худрой.

ХЕШКОР *خویش کار* деҳқон, барзгор, кишоварз.

ХЕШНАШИНОС *خویش شناس* беҳаё, беадаб, беобрӯ.

ХЕШОВАНД *خویشاوند* касе, ки бо касе нисбати хешу таборӣ дорад, яке аз хешон.

ХЕШОВАНДӢ *خویشاوندی* таборӣ, қаробат, хешӣ.

ХЕШТАН *خویشان* *ниг.* хеш 1.

ХЕШТАНБИН *خویشان بین* *ниг.* хешбин.

ХЕШТАНБИНӢ *خویشان بینی* *ниг.* худпарастӣ.

ХЕШТАНПАРАСТ *خویشان پرست* *ниг.* худпараст.

ХЕШТАНПАРАСТӢ *خویشان پرستی* *ниг.* худпарастӣ.

ХЕШТАНШИНОС *خویشان شناس* худшинос.

ХЕШТАНШИНОСӢ *خویشان شناسی* худшиносӣ.

ХЕШУАҚРАБОӢ *خویش و اقربائی* *ниг.* хешовандӣ.

ХЕШУТАБОРБОЗӢ *خویش و تبار بازی* хешовандбозӣ, хешовандпарастӣ.

ХЕШУТАБОРӢ *خویش و تباری* *ниг.* хешовандӣ.

ХИБРАТ *ا. خبرت* дониш, дониши расо; доноӣ, таҷрибанокӣ.

ХИДМАТ *ا. خدمت* *ниг.* хизмат.

ХИДМАТГОР *خدمت گار* ходим, он ки хизмат мекунад, он ки ба касе кор мекунад.

ХИДМАТГУЗОР *خدمت گذار* хидматкунанда, хидматгор, ходим.

ХИДМАТГУЗОРӢ *خدمت گذاری* хизматкунӣ, ходимӣ, хизматгузорӣ.

ХИДМАТӢ *خدمتی* 1. хизматгорӣ, ба ҷо овардани хизмати касе, навкарӣ. 2. он ки дар сафари

хидматӣ аст, он ки барои кори идорӣ ба ҷое фиристода шудааст: **сафари хидматӣ**.

ХИДМАТПАНОӢ *خدمت پناه* *ниг.* хизматгузор.

ХИДР *ا. خدر* 1. парда барои духтарон дар ғӯшаи хона; ҷойгоҳ барои занон дар манзил; 2. парда, ҷодир, ниқоб; 3. **хидри муалло** ибораи лақабмонанд, ки дар ҳаққи зани мӯхтарам ғуфта мешавад.

ХИЁБОН *خیابان* роҳи рости васеъ ва дароз дар шаҳр.

ХИЁМ *ا. خیام* 4. хайма.

ХИЁНАТ *ا. خیانت* нақзи аҳду паймон, аҳдшиканӣ, бевафой; **хиёнат бар амонат** мол ё чизи барои нигоҳдорӣ супурдашударо дуруст нигоҳ надоштан; **хиёнат қардан** нисбат ба касе, ё вазифае, ё ватани худ бевафой ва аҳдшиканӣ қардан.

ХИЁНАТГАР *خیانت گر* *ниг.* хоин.

ХИЁНАТГАРӢ *خیانت گری* хиёнаткорӣ, хоинӣ.

ХИЁНАТГАРОНА *خیانت گرانه* *ниг.* хоинона.

ХИЁНАТКОР *خیانت کار* *ниг.* хоин.

ХИЁНАТКОРӢ *خیانت کاری* хиёнат, аҳдшиканӣ, бевафой ба аҳду паймон.

ХИЁНАТКОРОНА *خیانت کارانه* бевафоёна; бо макру фиреб.

ХИЁНАТПЕША *خیانت پیشه* *ниг.* хиёнаткор.

ХИЁР I *ا. خیار* бодиринг; як навъ бодиринг.

ХИЁР II *ا. خیار* ирода, ихтиёр.

ХИЁРА *ا. خیاره* чизи ихтиёр қарда, баргузида, интихобшуда, хушқарда; **хиёра қардан** хуш қардан, баргузидан.

ХИЗМАТ//ХИДМАТ *خدمت//خدمت* 1. кор қардан барои касе. 2. кор, фаъолият. 3. вазифа, коре, ки инсон ё чизи дигар ба иҷрои он ўҳдадор аст: **хизмати ҳарбӣ**, **хизмати нақлиёт**. 4. кор ва фаъолияти шоёни эҳтиром ва сазовори таҳсини умум; **ҳаққи хизмат** музди кор; **ба хизмат гирифтан** касеро барои иҷрои коре қабул қардан; **ба хизмат камар бастан** ба иҷрои коре омода будан; **хизмат қардан** кор қардан, вазифасеро ба ҷо овардан, супоришро иҷро қардан.

ХИЗМАТГОР *خدمت گار* пешхизмат, он ки барои

касе кор мекунад: **хизматгори дари хона, хизматгори халқ.**

ХИЗМАТГОРЗАН(АК) خدمت گارزن//خدمت گارزن зане, ки хизматгор аст, он ки дар хонаи касе ба хизматгузорӣ машғул аст.

ХИЗМАТГОРӢ خدمت گارى навкарӣ, хизматгузорӣ.

ХИЗМАТГУЗОР خدمت گذار хизматкунанда, ходим, хизматгор.

ХИЗМАТГУЗОРӢ خدمت گذارى *ниг.* хизматгузорӣ.

ХИЗМАТӢ خدمتى *ниг.* хизматӣ.

ХИЗМАТНИШОНДОДА خدمت نشانده касе, ки хизматҳои намоён кардааст: **ходими хизматнишондодаи илм, муаллими хизматнишондода.**

ХИЗМАТОНА خدمتانه музди хизмат, ҳаққи кори кардашуда.

ХИЗМАТПЕША پیشه *ниг.* хизматпеша.

ХИЗМАТРАСОН رساں *ниг.* хизматрасон.

ХИЗМАТРАСОНӢ خدمت رسانی эҳтиёҷи зиндагии мардумро ба ҷо овардан.

ХИЗМАТЧӢ خدمتچی корманди идораи давлатӣ, корманди соҳаи меҳнати ақлонӣ.

ХИЗОБ *а.* خضاب ранг, ҳино, вусма, ҳар ранге, ки мӯй, панҷаи дасту поро бо он барои ороиш ранг мекунад.

ХИЗОНА *а.* خزانه *ниг.* хазина.

ХИЗР *а.* خضر 1. сабзор, ҷои серсабза. 2. мувофиқи ривоёти динӣ номи пайғамбарест, ки оби ҳаётбахш нӯшида, умри абадӣ ёфтааст.

ХИК خيک зарфи чармини калоне, ки дар он об, равған ва моеоти дигар нигоҳ медоранд.

ХИКГАРДАН خيک گردن гарданғафс, дорои гардани пургӯшти фарбеҳ.

ХИЛВАТ *а.* خلوت 1. танҳой, гӯшанишинӣ. 2. ҷои танҳонишинӣ, ҷои ҳолӣ аз бегонагон.

ХИЛВАТГОҲ خلوت گاه *ниг.* хилватхона.

ХИЛВАТГУЗИН خلوت گزين он ки ҷои хилват, танҳоири ихтиёр мекунад.

ХИЛВАТГУЗИНӢ خلوت گزینی ҷои хилват, танҳоири ихтиёр кардан.

ХИЛВАТӢ خلوتی касе, ки дар хилват нишастааст, гӯшанишин, парданишин.

ХИЛВАТКАДА خلوت كده хилватхона, ҷои осоиш; ҷое, ки суфиён гӯшагиру узлатнишин мешуданд.

ХИЛВАТНИШИН خلوت نشين он ки дар гӯшаи танҳой менишинад, он ки танҳой ихтиёр кардаст.

ХИЛВАТНИШИНӢ خلوت نشینی танҳой, гӯшанишинӣ, узлат.

ХИЛВАТСАРОӢ خلوت سراى *ниг.* хилватхона.

ХИЛВАТХОНА خلوت خانه 1. ҷои хилват, ҷои танҳо ва ҳолӣ аз бегонагон. 2. ҷои осоиш.

ХИЛҚАТ *а.* خلقت офариниш, пайдоиш, ба вучуд омадан; **хилқати олам** офариниши олам.

ХИЛМ I خلم хашм, ғазаб.

ХИЛМ II *а.* خلم дӯст, рафиқ.

ХИЛМ III خلم оби (фиси) бинӣ; **хилми бинӣ** *а*) фиси бинӣ; *б*) *мач.*, *гуфт.* наарзанда, паст (*оид ба инсон*).

ХИЛМ IV خلم чирк, фасод, хилд, рим; **хилми чашм** рими чашм.

ХИЛОЛ خلال 1. байни ду чиз, фосила дар миёни ду чиз; **дар хилоли...** дар байни..., дар фосилаи... 2. дандонхилол, ҷӯби махсуси дандонковӣ; **хилол кардан** ду чизро аз ҳам ҷудо кардан, мӯи ришро тор-тор кардан.

ХИЛОФ *а.* خلاف зид, муқобил, муҳолиф, зиддият, носозгорӣ; ношоиста (амал, рафтор); **ба хилофи...** бар акси..., бар зидди..., ба муқобили...

ХИЛОФАТ *а.* خلافت 1. ба ҷои касе баъд аз вай нишастан, ҷонишин шудан. 2. халифа будан, халифагӣ кардан (*ниг.* **халифа**).

ХИЛОФӢ خلافي 1. муқобилӣ, носозгорӣ. 2. *зби.* як навъи пайвандакҳо. 3. *зби.* як навъи ҷумлаҳои пайрав

ХИЛОФКОР کار خلاف касе ки аз вай корҳои ношоиста содир мешавад.

ХИЛТ *а.* خلط 1. ҳар чизе, ки бо чизи дигар омехта шудааст, таркиб, омезиш. 2. *тиб.* яке аз модаҳои чоргона; хун, балғам, сафрo ва савдо, ки гӯё ҳама бемориҳо аз онҳо сар мезадааст.

ХИЛ

ХИЛЪАТ خلعت 1. чома, сарулибосе, ки подшоҳ, амир ё калоншавандае ба касе мебахшид. 2. чома, сарулибос.

ХИЛЪАТПЌШОНЌ خلعتپوشانى 1. хилъат пўшондан; чомапўшонӣ. 2. кхн. маросими инъоми хилъати қиматбаҳо ва бошукӯҳ, ки амирону шоҳон мебахшанд. 3. кхн. дар тасаввуф маросими ба муриди бакамолрасида пўшондани хилъат чун нишонаи мустақил гардидаи ӯ.

ХИМ I خيم 1. кит. ифлосӣ, чиркинӣ, чирке, ки дар гушаи чашм пайдо мешавад, хилд. 2. чароҳат, яра, захм.

ХИМ II خيم кит. хӯи бад, хӯ, атвор, феъли бад.

ХИМ III خيم кит. чуволе, ки аз нахи пахта бофта мешавад.

ХИМИЁВЌ خيمياوى мансуб ба химия.

ХИМИЗАТСИЯ лот. химизатсия бо лавозимоти химия таъмин кардан: **химизатсияи кишоварзӣ**.

ХИМИКАТ خيميكат лот. маҳсулоти саноати химиявӣ, моддаҳои таркибии химиявӣ.

ХИМИКЌ خيميكى мансуб ба химия; мансуб ба ходисаҳо ва амалиёти химиявӣ.

ХИМИЯ лот. химия яке аз илмҳои асосии табиатшиносӣ, ки таркиб, сохти дохилӣ, тағйирот ва таҳаввулоти моддаро меомӯзад, кимиё, шимӣ.

ХИМИЯВЌ خيميوى ниг. химикӣ.

ХИМОР a. خمار парда, чодар, ҳичоб, фаранҷӣ.

ХИМЧА خيمچه шоҳаи борику дарози барғояш кандашудаи дарахт.

ХИМЧАБАДАН بدن خيمچه мавзунбадан, дорони қаду қомати зебову чандир.

ХИМЧАГИН گين خيمچه аз химча, шоҳа, навда сохташуда.

ХИМЧАГЌ خيمچگى 1. лоғарӣ, лоғарандомӣ. 2. бачагӣ, кӯдакӣ.

ХИМЧАКОРЌ كارى خيمچه ниг. химчакӯб.

ХИМЧАКЌБ خيمچهكوب :химчакӯб кардан шаллоқ задан, қазодихӣ бо химча.

ХИМЧАМИЁН ميان خيمچه нозукмиён, борикиён; танноз, зебо, хушқаду қомат, хушандом,

зариф.

ХИНА خينه хинин, гина-гина (доруи зидди вараҷа, ки аз нўсти дарахти хина тайёр карда мешавад).

ХИНГ خنگ асп, аспӣ сафеду хокистарранг; **хин-ги хатлӣ** аспӣ хатлонӣ, аспӣ кўлобӣ; **хинги магасӣ** аспӣ сафед, ки холҳои сиёҳ дорад; **хин-ги айём дар рон будан** соҳибхитиёр, фармонраво, комрон ва бахтиёр будан.

ХИНГИЛ خنگل :хару хингил чорпоёни савориву боркаш, хар бо бору бунааш.

ХИНЗИР a. خنزير хук, ҳайвони машҳури хонагай ва ёбӣ.

ХИРА خيره 1. тира, тор, торик; **ғубори хира**. 2. камнур, норавшан, бефурӯғ, бечило: **равшани хира**, **чашми хира**. 3. маҷ. гирифта, афсурда, нохуш; **табӣи хира**, **табӣи касеро хира** кардан дили касеро сиёҳ кардан, кайфияти касеро нохуш кардан. 4. бешарм, беҳаё, густох; **хира шудан** а) тира шудан, тор шудан; б) камнур шудан, бефурӯғ шудан; в) гирифтани, нохуш шудан (аҳвол, кайфият); **хира-хира** тира-тира, хеле норавшан, базӯр намоён; **хира-хира нигоҳ кардан** тирарӯёна нигаристан; **хира-хира сўхтан** тира сўхтан, камнур сўхтан (чароғ).

ХИРАБИН بين خيره он ки чашмаш нағз намебиннад, пеши чашмаш тор аст; наздикбин.

ХИРАГЌ خيرگى 1. тирагӣ, торӣ, камнурӣ: **хирагии чашм**. 2. густохӣ, бешармӣ, хархаша, безоригӣ; **хирагӣ кардан** густохӣ кардан, безор кардан.

ХИРАД خرد ақл, хуш, зеҳн; идрок, дарёфт.

ХИРАДЁФТА خرديافته оқил, доно, хирадманд.

ХИРАДМАНД خردمند боақл, бохуш, бозаковат, бофаҳм, боидрок.

ХИРАДМАНДЌ خردمندى оқилӣ, заковатноқӣ, бохушӣ, боандешагӣ, мулоҳизаноқӣ.

ХИРАДМАНДОНА خردمندانه аз рӯи хирадмандӣ, оқилона; зиракона, бохушона.

ХИРАДНОМА خردنامه дастури зиндагӣ, номаи ҳикматомез, осори панду ахлоқӣ.

ХИРАДПАРВАР خردپرور одил, доно, бохирад, боақлу дониш.

ХИРАДПАРВАРД *جردپرورد* аз рӯи аҳли хирад парваришѐфта, боаклу хирад.

ХИРАДПЕША *خردپیشه* *кит.* хирадманд, одил, доно.

ХИРАДСЌЗ *خردسوز* *киноя аз* очиз ва забунку-нандаи аклу хирад.

ХИРАКУНАНДА *خیره‌کننده* 1. чашмбар, дурахшон; *мач.* дилрабо, беҳудкунанда. 2. кӯркунанда.

ХИРАНАМО *خیره نما* *ниг.* хиратоб.

ХИРАРАНГ *خیره رنگ* тираранг, норавшан.

ХИРАРЌЙ *خیره‌روی* 1. густох, бешарм. 2. гирифт-арӯй, туршрӯй, тирачабин, абус, чин дар абрӯ.

ХИРАРЌЙЌЙ *خیره‌روئی* 1. бешармӣ, беҳаѐй; саркашӣ, нофармонӣ, густохӣ. 2. гирифт-арӯй, туршрӯй.

ХИРАСАР *خیره سر* 1. кундзехн, аҳмақ, аблаҳ. 2. густох, худсар.

ХИРАСАРЌЙ *خیره‌سری* 1. кундзехнӣ, нодонӣ, аблаҳӣ. 2. ошуфтагӣ, парешонӣ.

ХИРАСАРОНА *خیره‌سرانه* 1. аблаҳона, аҳмақона. 2. парешонҳолона.

ХИРАСЌЗ *خیره‌سوز* тира, норавшан, камнурдиханда: **чароғи хирасѓз**.

ХИРАТАБИАТ *خیره طبیعت* *ниг.* хиратабъ.

ХИРАТАБИАТЌЙ *خیره طبیعتی* *ниг.* хиратабъӣ.

ХИРАТАБЪ *طبع خیره* бо табъи гирифта, хафа, ғамгин, ношод.

ХИРАТАБЪЌЙ *طبعی خیره* бо табъи гирифта будан, хафагӣ, ғамгинӣ, ношодӣ.

ХИРАТОБ *خیره تاب* норавшан, тира.

ХИРАЧАШМ *خیره‌چشم* 1. он ки чашмаш норавшан аст, чашмаш камнур; наздикбин. 2. *мач.* кӯтоҳбин.

ХИРАЧАШМЌЙ *خیره‌چشمی* 1. норавшан дидан, наздикбинӣ. 2. *мач.* кӯтоҳбинӣ.

ХИРАШАВЌЙ *خیره‌شوی* тирашавӣ (*мас.*, чашм); хирашавии пардаи шабакаи чашм.

ХИРВОР *خروار* *ниг.* харвор 3; хирвор-хирвор *мач.* хеле зиѐд, бисѐр.

ХИРГАХ *خرگه* *ниг.* хиргоҳ.

ХИРГОХ *خرگاه* хайма, чодир, шомѐна; **хиргоҳ** задан чодир барпо кардан, хайма задан.

ХИРГОХЌЙ *خرگاهی* 1. мансуб ва марбут ба **хиргоҳ**. 2. он ки дар хиргоҳ сукунат дорад, хиргоҳнишин.

ХИРҚА *خرقه* 1. либоси дарвешон, либоси аз пораҳои гуногун дӯхташуда, либоси куроқ. 2. *мач.* либоси тазвиру риѐ.

ХИРҚАПЌШ *خرقه پوش* он ки хирқа пӯшидааст; қаландар, зоҳид, сӯфӣ; зоҳиднамо, зоҳидтарош.

ХИРМАН *خرمن* 1. тӯдаи ғаллаи ноқўфта ва бод доданашуда; ҷои хирманкӯбӣ. 2. тӯда, тӯб, ҳар чизи дар як ҷо тӯб ва тӯдакарда: **хирмани гул**, **хирмани пахта**; **хирман кардан** тӯда кардан, тӯб кардан; **хирман бод кардан** ғалларо аз коҳ ҷудо намудан; **хирман кӯфтан** бо қувваи гову асп ѐ мошин ғалларо аз хӯшаҳо ҷудо кардан; **хирман-хирман** тӯб-тӯб, гала-гала, бисѐр, фаровон.

ХИРМАНГОХ *خرمن‌گاه* ҷое, ки хирманро барои кӯфтан тӯб кардаанд, ҷои хирманкӯбӣ.

ХИРМАНКЌБ *خرمن‌کوب* 1. хирманкӯбанда. 2. олат ва воситаи хирманкӯбӣ: **мошинаи хирманкӯбӣ**.

ХИРМАНКЌБЌЙ *خرمن‌کوبی* амал ва кори хирманкӯб, он чи мансуб ба хирманкӯбист.

ХИРМАНСЌХТА *خرمن سوخته* *мач.* касодшуда, бенавошуда, муфлисшуда.

ХИРМАНҚО(ЌЙ) *خرمن جای* *ниг.* хирмангоҳ.

хиром *خرام* 1. асоси замони ҳозира аз **хиромидан**. 2. рафтори оҳиста бо нозу виқор. 3. ҷузъи *насини калимаҳои мураккаб ба маънои хушрафторӣ*: **хушхиром**, **кабкхиром**.

ХИРОМАНДА *خرامنده* хусусияти зебову хуб ва бо ишваву ноз роҳ рафтани касе.

ХИРОМАНДАГЌЙ *خرامندگی* хиромида будан, вазъ ва ҳолати хиромон доштан.

ХИРОМИДАН *خرامیدن* роҳ рафтан бо нозу виқор.

ХИРОМИШ *خرامش* *исми амал аз* **хиромидан**, хиромон роҳ рафтан, хиромидан.

ХИРОМВАР *خرام‌آور*: **хиромвар** шудан роҳ раф-

ХИР

тан, гузар кардан.

ХИРОМОН خرامان раванда бо нозу виқор; бо хиром раванда; **хиромон шудан** болида, бо нозу истиғно ба роҳ даромадан.

ХИРОЧ//ХАРОЧ *а.* خراج андозе, ки аз замин ва маҳсулоти заминӣ гирифта мешуд; **хироч додан** андоз пардохтан; **ба хирочи як мамлакат меарзад** хеле гаронқадр ва қиматбаҳост.

ХИРОЧГУЗОР خراج گزار хирочдеҳ, андоздиҳанда, андозсупор, андозсупоранда.

ХИРОЧГУНДОР خراج غنदार он ки хироч чамъ меоварад, омил.

ХИРОЧДИХАНДА خراج دهنده *ниг.* **хирочгузор**.

ХИРОЧДИХӢ خراج دهى ҳаққи замин ӯ аз ҳосил андоз дидан, андозсупорӣ.

ХИРРИГӢ خريگى гирифтани овоз.

ХИРРИОВОЗ خرى آواز он ки овозаш гирифта бошад, хиррӣ.

ХИРРӢ خرى он ки овозаш гирифта аст, он ки бугӣ шуда бо хир-хир нафас мегирад; **овози хиррӣ** садои хирросӣ.

ХИРРОС خراس **:хиррос задан** хир-хир нафас гирифтани, канда-канда нафас кашидан.

ХИРС خرس ҳайвони дарандаи гӯштхори пурпашм ва тануманд.

ХИРСАК خرسک *ниг.* **хирсбача**, бачаи хирс.

ХИРСАКМУРӢД خرسک مرود *бот.* як навъи мурӯд.

ХИРСБАЧА خرس بچه бачаи хирс.

ХИРСБОЗ خرس باز ромкунандаи хирс (*дар сирк*), он ки бо хирс тамрин ва онро нигоҳубин мекунад.

ХИРСБОЗӢ خرس بازی ромкунии хирс, тамрин кардан бо хирс.

ХИРСБОН خرس بان *ниг.* **хирсбоз**.

ХИРСГИР خرس گیر дом барои хирс; сайёди хирс.

ХИРСОНА خرسانه чун хирс, хирсвор, ба мисли рафтори хирс; **хизмати хирсона** хизмате, ки аз он ба ҷои нафъ зарар ӯ натиҷаи ногувор расад, хизмати ноӯҳдабароёна.

ХИРСХОНА خرس خانه ҷой, қафас, панчара барои хирс.

ХИРСШИКОР خرسشکار сайди хирс, шикор кардани хирс.

ХИРУРГ *ю.* خيرورگ *ниг.* **ҷарроҳ**.

ХИРУРГИЯ *ю.* خيرورگيه соҳаи илми тиб, ки бо усули ҷарроҳӣ ва амалиётӣ муолиҷа мекунад; ҷарроҳӣ.

ХИР-ХИР خرخر *калимаи тақлиди овоз*, ки садои аз гулӯи фишурда ӯ аз гулӯи одами хобида баромадаро ифода мекунад; **садои хир-хир** овози гирифта, овози одами бугишаванда; **хир-хир кардан** а) банд шудани роҳи нафас дар гулӯ; б) гирифтани роҳи нафас, танг шудани роҳи нафас.

ХИСИР-ХИСИР خسير خسير *калимаи тақлиди овозӣ*, ки байни хасу хошок ҳазидани ҷонвареро ифода мекунад.

ХИСЛАТ *а.* خصلت хосият, одат, тинат.

ХИСОИДАН خسائيدن *ниг.* **хисонидан**.

ХИСОЛ *а.* خصال *ҷ.* **хислат**.

ХИСОНИДАН خسائيدن *ниг.* **хесонидан**.

ХИСОРАТ *а.* خسارت зиён, зарар, нуқсон.

ХИСРАВӢ I خسروى 1. мутааллиқ ба Хисрав, аз они подшоҳ. 2. подшоҳӣ, подшоҳ будан.

ХИСРАВОНӢ//ХУСРАВОНӢ خسروانى 1. аз они подшоҳ, шоҳона. 2. *мус.* яке аз оҳангҳои бостонии эронӣ.

ХИССАТ *а.* خست хасисӣ, бахилӣ; фурӯмогӣ.

ХИТ خيت *гуфт.* **:хит кардан** (*касера*) хафа кардан, ранҷондан, малӯл кардан; **хит шудан** а) ранҷидан, малӯл гаштан; б) оҳиста, номаълум ғойб шудан.

ХИТО ختا *ниг.* **хато II**.

ХИТОБ *а.* خطاب сухане, ки рӯ ба рӯи касе ӯ ба касе нигаронида гуфта мешавад; **аломати хитоб (!)** аломате, ки дар охири ҷумлаҳои хитобӣ гузошта мешавад; **хитоб кардан** (**намудан**) ба касе рӯ оварда гап задан, ба касе муроҷиат намудан.

ХИТОБА *а.* خطاب 1. *ниг.* **хитоб**. 2. вазъонӣ, хутбагонӣ.

ХИТОБӢ خطابى даҳанақӣ, шифоҳӣ.

ХИТОБАН *а.* خطاباً ба касе муроҷиат карда гуфтани.

ХИТОБНОМА *خطاب نامه* варакае, ки дар он до-ир ба масъалае ба халқ муроҷиат карда мешавад, баённома, муроҷиатнома.

ХИТОЙ *ختای* мансуб ба **Хитой**, дар Хитой сох-ташуда.

ХИТОЙ *ختای* 1. аз мардуми Хитой, аҳли Хитой; 2. мамлакати Хитой (Чин).

ХИТОЙШИНОС *ختای شناس* мутахассис, ки ро-чеъ ба Хитой (Чин) таҳқиқот менамояд.

ХИТОЙШИНОСӢ *ختای شناسی* бахши илм, ки ба таҳқиқи масъалаҳои таърих, фарҳанг, тамад-дун ва ҳунари мардуми Хитой дахл мекунад

ХИТОМ *ختم* поён, охир, анҷом, тамом, та-момшавӣ; **хитом додан** тамом кардан, ба ит-мом расонидан; **хитом ёфтан** анҷом пазируф-тан, ба охир расидан, тамом шудан.

ХИТТА *ا. خطّه* 1. замин, ки барои иморат гир-догирди он хат кашидаанд. 2. мамлакат, сар-замин.

ХИФФАТ *а. خفت* сабуқӣ, камвазнӣ (*ҷисман, ақлан ӯ аз ҷиҳати қоре*).

ХИЧИЛ *а. خجل* ба ҳиҷолат монда, шармзада; **хичил кардан** *касоро* ба ҳиҷолат монондан; **хичил шудан** шарманда шудан, ба ҳиҷолат мондан; **дил хичил шудан** дил зик шудан, дил нороҳат шудан.

ХИЧЛАТ *а. خجلت* *ниг. хиҷолат*; **арақи хиҷлат** арақрезӣ аз шиддати шармсорӣ ва ҳиҷолатзадагӣ.

ХИЧЛАТЗАДА *خجلت زده* хичил, шармдор-ондашуда, шармсор.

ХИҶОЛАТ *а. خجالت* шармзадагӣ, шармсорӣ, шарм, ҳаё; **аз хиҷолат баровардан** касоро аз вазъияти шармзадагӣ раҳо кардан; **дар хиҷолат будан** (**мондан**) шармзада будан, хичил будан; **хиҷолат додан** касоро шарм до-рондан; **хиҷолат кашидан** шармсор шудан, хичил ва шармзада будан аз рафтор ва кир-дори хеш; **дар хиҷолат мондан** хичил шудан, хиҷолат кашидан.

ХИҶОЛАТЗАДА *خجالت زده* шармсор, хичил, шарманда.

ХИҶОЛАТКАШӢ *خجالت کشی* *ниг. хиҷолатман-дӣ*.

ХИҶОЛАТМАНД *خجالت مند* хичил, шармзада,

дар хиҷолат монда; **хиҷолатманд будан** хичил будан, шармзадагӣ; **хиҷолатманд шудан** дар хиҷолат мондан.

ХИҶОЛАТМАНДӢ *خجالت مندی* хичилӣ, шарм-задагӣ, изокашӣ.

ХИҶОЛАТМАНДОНА *خجالت مندانه* дар ҳолати шарму хиҷолат, шармгинона, дар ҳолати хиҷолаткашӣ.

ХИҶОЛАТОВАР *خجالت آور* он чи боиси шарм ва хиҷолат мешавад, шармовар.

ХИҶОЛАТОМЕЗ *خجالت آمیز* шармгинона, бо шармсорӣ.

ХИШИРОС *ا. خشراس* *калимаи тақлиди овоз* аз қабили **хишир-хишир**, **хиширос задан** овози хазидан ё молиши чизеро зоҳир кардан;

ХИШИР-ХИШИР *خشر خشر* *ниг. хиширос*.

ХИШОБА//ХИШОВА *ا. خشابه//خشاه* киштзорро аз гиёҳҳои бегона тоза кардан; **хишоба кардан** аз гиёҳҳои бегонаи зарарнок тоза кардани кишт.

ХИШТ I *ا. خشت* лойе, ки ба қолиби махсус андох-та хушконда шудааст ва масолеҳи асосии би-нокорист, очур; **хишти пухта** хиште, ки дар хумдон пухта бошанд; **хишти хом** хишти дар хумдон пухтанашуда; **хишт рехтан** лойро ба қолиби махсус рехта хишт сохтан; **хишт-хишт** қабат-қабат.

ХИШТ II *ا. خشت* навъи қарта, ки дар шакли хишт аст.

ХИШТ III *ا. خشت* навъе аз найзаи хурди кӯтоҳ.

ХИШТ IV *ا. خشت* номи қисме (наск) аз 21 қисми “Занду Позанд” аст.

ХИШТ V *ا. خشت* навъе аз ҳалвост, ки ба шакли порча ва курс тайёр мекунанд..

ХИШТАК *ا. خشتک* порчаи чоргӯшае, ки зери бағали ҷома ё миёни ду пой тунбон дӯхта ме-шавад.

ХИШТБАНД *ا. خشت بند* 1. хиштбасткунанда. 2. маҳкам кардан бо хишт.

ХИШТБАСТ *ا. خشت بست* бо хишт маҳкам карда, деворкарда.

ХИШТБАСТКУНАНДА *ا. خشت بستکننده* он ки ҷоеро хиштбанд мекунад; хиштчин, хишткор.

ХИШ

ХИШТДЕВОР خشت ديوار девори хиштӣ, аз хишт сохташуда.

ХИШТЗАН خشت زن хиштрез.

ХИШТЗАНӢ خشت زنى хиштрезӣ.

ХИШТИН خشتين *ниг.* **хиштӣ**.

ХИШТӢ خشتى аз хишт; **девори хиштин** девори аз хишт сохташуда.

ХИШТКАШОН خشت كشان он ки ба ҷои сохтмон хишт мекашонад.

ХИШТКАШОНӢ خشت كشانى кор ва шуғли касе, ки дар бинокорӣ хишт мекашонад.

ХИШТКОР خشت كار коргари хиштчин дар бинокорӣ.

ХИШТКОРӢ خشت كارى коре, ки ба хишт рехтан ва чидани он вобастагӣ дорад; бинои аз хишт сохташуда.

ХИШТҚОЛИБ خشت قالب чорҷӯбаи дарозрӯя барои хиштрезӣ.

ХИШТПАЗ خشت پز он ки дар хумдони хишт кор мекунад, пазандаи хишт.

ХИШТПАЗӢ خشت پزى кор ва шуғли коргари хумдони хишт; **корхонаи хиштвазӣ** корхонае, ки дар он амалиёти хиштрезӣ ва хиштвазӣ анҷом меёбад.

ХИШТПАРЧА خشت پرچه *ниг.* **хиштваза**.

ХИШТПОРА خشت پاره поре аз хишт, хишти шикаста.

ХИШТРЕЗ خشت ريز он ки лойро ба қолиб зада хишт тайёр мекунад, резандаи хишт.

ХИШТРЕЗӢ خشت ريزى кор ва шуғли хиштрез.

ХИШТЦОВ خشت ساو белчаи хиштрезон.

ХИШТФАРШ خشت فرش ҷое, ки ба заминаш хишти пухта чида шудааст, фарши бо хишт чидашуда.

ХИШТХОЛ خشت خال холи хиштмонанди қартаи бозӣ.

ХИШТЧИН خشت چين он ки дар бинокорӣ хишт мечинад, устои хишткор.

ХИШТЧИНӢ خشت چينى кор ва касби хиштчин, устои хишткор.

ХИШШОС خشاش *калимаи тақлиди овоз аз*

*қабил*и хиширрос; **хишшос задан** ба зӯрӣ нафас кашидан, дар нафаскашӣ овози хиш-хиш баровардан.

ХЛОР *ю.* خلار унсури химиявӣ, гази нафасгардон, ки дар беҳдоштӣ ҳамчун воситаи пешгирикунанда аз касалиҳои сироятӣ ва дар саноати ҳарбӣ барои сохтани моддаҳои заҳролуд кор фармуда мешавад; **хлор задан** хлор пошидан бо мақсадҳои зиддисироятӣ.

ХЛОРДОР خلاردار *ниг.* **хлорнок**.

ХЛОРЗАНӢ خلارزنى *ниг.* **хлоронӣ**.

ХЛОРИД *ю.* خلاريد *хим.* пайвастаҳои хлорӣ.

ХЛОРНОК خلارناك хлоромез; **оҳаки хлорнок**.

ХЛОРОНИДАН خلارانيدن коркарди (шустан, безарар кардан, тамиз додан) ҳар чизе бо маҳлули хлор.

ХЛОРОНӢ خلاراني хлорзанӣ, бо хлор тамиз додан.

ХЛОРОФОРМ *фр.* خلارافارم моеи беранге, ки дар табиқи худ хлор дорад ва дар амалиёти ҷарроҳӣ чун моддаи беҳушкунанда кор фармуда мешавад.

ХОБ I خواب 1. ҳолати осоиш ва оромии бадан, ки бо фосилаҳои маълум рӯй медиҳад ва дар аснои он фаъолияти шуур тамоман ӯ қисман қатъ мегардад; *муқоб.* **бедорӣ**. 2. он чи дар олами хоб ба хобанда зоҳир мегардад. 3. *мач.* ғафлат, беҳабарӣ; **хоби гарон (вазнин, сахт)** хоби амиқ, хобе, ки аз он кас зуд бедор намешавад; **хобатон хуш!** ором ва осуда бихобед! (*дар мавриди орзуи хоби нағзи роҳат гуфта мешавад*); **хобу ҳаёл** чизи ғайримумкин, чизи маҳол; **хоб бурдан** ба хоб рафтан, хуфтан, хоб кардан; **хоби касеро гурезондан (парондан)** боиси хоб карда натавонистани касе гардидан; **хоб дидан** дар хоб ба кас намудани чизе, рӯё; **худро ба хоб задан** худро бардурӯғ хобида вонамуд кардан; **хоб кардан** а) хобидан, хуфтан; б) қарахт шудани даст ӯ по аз беҳаракатӣ; в) аз кор мондани ягон корхона, соат, машина *ва ғ.*; **ба (дар) хоб мондан** бисёр хоб кардан, дар вақташ бедор нашуда мавриди кореро гузарондан; **хоб омадан** хобидан хоштан, хоб пахш кардан; **хоб паридан** хоб набурдан, ба сабаби монеге хобида натавонистан; **аз хоб сер шудан** ба қадри кифоя ва осуда хоб карда хестан; **аз хоб хестан** бедор шу-

дан; **хобатро ба об гӯй!** ин хаёли хом аст, он чи ту мецоҳй шуданй нест.

ХОБ II خواب// خواب моилии пати матоъҳои патдор ё қолин ба як сӯ.

ХОБАНДА خوابنده он ки дар хоб аст, касе ки хоб кардааст, одами дар хоб; дар ҳоли хобида.

ХОББИНӢ خواب بيني хоб дидан.

ХОББУРДА خواببرده хобида, пинакрафта, хуфта; *мач.* шах (караҳт) шудани по ё даст, беҳабар, ногоҳ.

ХОВВОРА خوابواره ба монанди хоб, хоби кӯтоҳ; ба хоб водоршуда, гипноз, хоби сунъӣ.

ХОБГАРД خوابگرد шабгард; он ки шаб дар ҳолати хоб будан бе ихтиёри худ роҳ меравад.

ХОБГАРДӢ خوابگردي як навъ бемории рӯҳие, ки гирифтори он дар ҳолати хоб роҳ мегардад ё коре мекунад.

ХОБГОҲ خوابگاه ҳои хоб, ҳонаи хоб; **хобгоҳи умумӣ**, иқоматгоҳи якҷояи одамоне, ки дар як муассиса кор мекунанд ё дар як ҷо меҳонанд.

ХОБДӢСТ خواب دوست он ки хоб карданро дӯст медорад; танбал; фароғатҷӯӣ.

ХОБГУЗОР خوابگذار муаббир, касе, ки хобро таъбир мекунад.

ХОБГУЗОРӢ خوابگذارى муаббири, таъбир кардани хоб.

ХОБИДА خوابيده дарозкашида, ёзида, гелида; кӯфта.

ХОБИДАН خوابیدن 1. хуфтан, хоб кардан. 2. будан, зиндагӣ кардан, иқомат доштан (*дар беморхона, ҳабсхона*). 3. кор накардан, аз кор мондан, аз кор боз истодан, таваққуф кардан (*соат, корхона ва ғ.*). 4. ором ёфтан, паст ё тамом шудан, фуру ништастан (*шӯриш ё ягон норозигӣ*). 5. ҷӯлидан, афтода мондан. 6. аҳамияти худро гум кардан, фаромӯш шудан; **ин масъала ҳанӯз меҳобад**. 7. истодан, бекор истодан; мавҷуд будан; ба фуруш нарасида мондан (*моле*); **дар анбор чизҳои бисёр хобидаанд**. 8. дар ҳабс будан, маҳбус шудан; **як сол хобида баромад**. 9. караҳт шудани дасту по аз беҳаракатӣ: **дастам хобида мондааст**.

ХОБИШ I خوابش самти хобидани тор, мӯяк; **ба хобиши пат** ба самти хобидани пати матоъ.

ХОБИШ II خوابش геол. партов (*замин*); кӯҳна (*молу маҳсулот*).

ХОБКАРДА خواب کرده ниг. хобида.

ХОБКУНӢ خواب کنى хобравӣ, хуфтан.

ХОБНОК خوابناк ниг. хоболуд.

ХОБНОМА خواب نامه китоб ё рисолае, ки аз рӯи он хобро таъмир мекунанд.

ХОБОВАР خواب آور хоб тавлидкунанда, чизи боиси хоб: **доруи хоб**.

ХОБОЛУД خواب آلود он ки аз хоб сер нашуда ҳес-та бошад, он ки ба сабаби сер нашудан аз хоб караҳт бошад: **чашии хоболуд**.

ХОБОЛУДӢ خواب آلودى серхобӣ, хоб пахш кардан.

ХОБОЛУДОНА خواب آلودانه пинакравона, *мач.* караҳтона.

ХОБОН خوابان сохт. болиштаки ҷӯбине, ки дар сохтмонҳо – дар айвонҳо дар сари сутун гузошта аз болои он пешхариро мегузоранд.

ХОБОНАК خوابانک навъе аз бозии бачагон, ки яке рӯяшро бо дастон мепӯшонад, то дигарон аз ӯ дур раванд, сипас кадоме ро ёфта даст гирад, ҳамон ба ҷои ӯ меистад.

ХОБОН(И)ДАН خوابانیدن// خواباندن тарзи бавоситаи феъли **хобидан** 1, 2, 3, 4; 2. тар карда мондан; захира кардан. 3. гузарондан, шинондан. 4. ба зону зада мачбур намудан.

ХОБПАР خواب پر беҳоб, бедорхоб; **хобпар шудан** бедорхоб шудан, хоб наомадан, хобида натавонистан.

ХОБРАВӢ خواب روی ниг. хобкунӣ.

ХОБУХЕЗ خواب وخيز истиқомат, рӯзгузаронӣ; **хобухез кардан** истиқомат кардан, манзил кардан.

ХОБХАЛТА خواب خلته халтае, ки ба он даромада меҳобанд.

ХОБШИНОС خواب شناس ниг. хобгузор.

ХОБШИНОСӢ خواب شناسي ниг. хобгузорӣ.

ХОВАР خاور 1. шарқ. 2. тарафи офтоббаро.

ХОВАРОН خاوران 1. ховар, машрик. 2. ғарб, мағриб. 3. *таър.* номи вилояте дар Хуросон.

ХОВАРШИНОС خاور شناس ниг. шарқшинос.

ХОВАРШИНОСӢ *خاورشناسی* шарқшиносӣ, соҳае, ки ба таҳқиқи мамолики Шарқ машғул аст.

ХОВАРЗАМИН *خاور زمین* шарқ, Машриқ.

ХОГ *خاگ* 1. *биол.* ташкилаҳои одатан як-хучайрагӣ, ки барои бе таносул афзудани бактерияҳо мусоидат мекунанд. 2. *кит.* тухм, тухми мурғ.

ХОГИНА *خاگينه* *хӯр.* навъе аз таом, ки аз тухми мурғ ва сабзавот пухта мешавад, тухмбирён, омлет.

ХОГИНАКАРАМ *خاگينه کرم* *хӯр.* таоме, ки аз тухми мурғ ва карам пухта мешавад.

ХОД *خاد* *кит.* заған.

ХОДА *خاده* чӯби дарози рост; ◇ **дум хода кардан** тез гурехтан аз ҷое.

ХОДИМ *ا. خادم* 1. хидматкунанда, хизматчӣ; корманд: **ходими хизматнишондода**. 2. зане, ки дар маърақаҳо (*тӯй, азо ва ғ.*) хизмати мардумро адо менамояд. 3. *кит.* касе, ки дар ҳаммом мардумро молиш дода шустушӯ мекунад.

ХОДИМӢ *خادمي* 1. вазифаи ходим, хидматгузорӣ. 2. амали ходим дар ҳаммом; **ходимӣ кардан** муштумол карда шустушӯ додан дар ҳаммом.

ХОЗА I *خازه* *кит.* гиле, ки ба он деворҳоро андова мекунанд, лойи андова, ҳар чизе, ки бо ҳам омехта шудааст.

ХОЗА II *خوازه* *ниг.* **хавоза**.

ХОЗЕЪ *а.* *خاضع* фармонбардор, мутеъ, итоаткор.

ХОЗИН *а.* *خازن* хазинадор, хазиначӣ, ниғаҳбони хазина, анбордор.

ХОИДАН *خائيدن* 1. бо дандон фишурда нарма кардан, чавидан. 2. *мач.* касеро бисёр таънаву маломат кардан, бадгӯй кардан, носазо гуфтан: **ӯро ин қадар нахоед; забон хоидан** дар бораи ину он гап зада ба асли матлаб дахл накардан.

ХОИДАШУДА *خائيده شده* он чи онро хоидаанд (*мас., устухон*); **сухани хоидашуда** сухани тақрорёфта, забонзадашуда.

ХОИН *خائن* хиёнаткунанда, хиёнаткор.

ХОИНӢ *خائني* хиёнат, хиёнатӣ, фуроҳтани

манфиатҳои ватан ва мамлакат ба душман.

ХОИНОНА *خائنه* *ниг.* **хиёнаткорона**.

ХОИСАК *خايسک* хоиски хурд, болғача.

ХОИСК *خايسک* путк, болға, чаккуш.

ХОИСКЗАН *خايسک زن* путкзан, болғазан, чаккушзан.

ХОИШ *خايش* хоидан, чавиш.

ХОК *خاک* 1. қабати болоии қишри сайёраи замин, ки дар он гиёҳу дарахт мерӯяд; замин. 2. мамлакат, кишвар; **хоки Тоҷикистон** кишвари Тоҷикистон; **ба хок рафт** мурдан, фавтидан; **ба хок супурдан** дафн кардан, гӯрондан; **хок шудан** ба хок мубаддал гаштан, нест гардидан, маҳв шудан; **бо хок яксон кардан** *чизеро* несту нобуд кардан, маҳв сохтан; **хок ба сараш!** рӯзи нек набинад!; **хокашро гардам...** дар мавриди қайд кардани муқаддасӣ ва табаррукии ҷое гуфта мешавад; **хоки поят шавам** фидоят шавам.

ХОКА *خاکه* хокмонанд, чизи нарми соидашуда; **хокаи ангишт** ангишти майда (гарди ангишт).

ХОКАНДОЗ *خاک انداز* белчаи оҳанӣ, мисӣ ё тунукагӣ, ки бо он хок, хокистар *ва ғ.* мебардоранд.

ХОКАҚАНД *قند خاکه* қанди хока, хокаи қанд, орди қанд, судай қанд.

ХОКБАРДОРӢ *خاک برداری* хок бардоштан; хок қанда баровардан.

ХОКБАРСАР *خاک برسر* ғамгин, андӯҳгин; *мач.* пажмурда; мурда.

ХОКБЕЗ *خاک بيز* 1. тӯр барои хок бехтан. 2. он ки хокро мебезад.

ХОКБОД *خاک باد* чангбод, шамоли пурчангу ғубор, хок.

ХОКБОЗӢ *خاک بازی* бозӣ бо хок; ба хок оғушта шуда бозӣ кардан: **хокбозӣ кардан**.

ХОКБОН *خاک بان* нигоҳубинкунандаи хок; *мач.* деҳқон, кишоварз.

ХОКБОРИШ *خاک بارش* *ниг.* **хокборон**.

ХОКБОРОН *خاکباران* тумани хоколуд, гирдубоди гардовар, бӯрони хокӣ.

ХОКБӢС *خاک بوس* *кит.* 1. он ки хокро мебӯсад. 2. *мач.* таъзимкунанда.

ХОКБЎСӢ *خاک بوسی* *кит.* 1. амал ва кори хокбӯс. 2. *мач.* таъзим кардан, сар ба таъзим фуру овардан.

ХОКГАРДОН *خاک گردان* 1. он қисми испор, ки қабати заминро канда мегардонад. 2. тагу рӯ кардани қабати болои замин.

ХОКДОН *خاکدان* 1. чои рехтани хоку хокрӯба. 2. *мач.* дунё, олами хокӣ.

ХОКДОР *خاکدار* бо хок омехташуда, хокомехта, хоколуд.

ХОКЗАН *خاک زن* *гуфт.* тамаллуққор, хушомадгӯй, лаганбардор.

ХОКЗАНИ *خاک زنی* *гуфт.* тамаллуққорӣ, хушомадгӯй, лаганбардорӣ.

ХОКЗОД *خاک زاد* чизи аз хок ва дар хок пайдошуда; *мач.* ҳақир, забун.

ХОКЗОР *خاک زار* *ниг.* **хокистон.**

ХОКИН *خاکین* *ниг.* **хокӣ.**

ХОКИНИҲОД *خاکي نهاد* хоксор, фурутан, инсони хушхулку ботарбия.

ХОКИРАНГ *خاکي رنگ* ба ранги хок, хокмонанд аз ҷиҳати ранг.

ХОКИСТАР *خاکستر* гарде, ки баъд аз сӯхтани ҷӯб, ангишт ва ғ. боқӣ мемонад; **хокистар** *касе, чизеро ба бод додан* нобуд кардан *чизе ё касеро*; **хокистар шудан** сӯхта тамом шудан, сӯхта нест шудан.

ХОКИСТАРДОН *خاکستر دان* зарфи махсус барои андохтани хокистари тамоку ва пасмондаи сигор.

ХОКИСТАРИРАНГ//ХОКИСТАРРАНГ *خاکستر رنگ//خاکستر رنگ* ба ранги хокистар, мисли хокистар.

ХОКИСТАРИ *خاکستری* *ниг.* **хокистариранг.**

ХОКИСТАРИНИШИН *خاکستر نشین* *мач.* одами бечизу чора ва беҳонаву чой; **хокистаришӣ** *шудан* хонавайрон шудан, бечизу беҳонумон гардидан.

ХОКИСТАРОБ *خاکستر آب* обе, ки бо хокистар омехта шудааст.

ХОКИСТАРОЛУД *خاکستر آلود* он чизе, ки бо хокистар омехта шудааст.

ХОКИСТАРРАНГ *خاکستر رنگ* *ниг.* **хокистари-**

ранг.

ХОКИСТОН *خاکستان* ҷое, ки хок бисёр аст; *мач.* дунё, гетӣ.

ХОКӢ *خاکي* *мансуб ба хок*; заминӣ, дар хок зиндагикунанда; **ҷонварони хокӣ** *муқоб.* **ҷонварони обӣ.**

ХОККАШӢ *خاک کشي* кашидан ва бурдани хок аз ҷое ба чои дигар.

ХОККАШОНӢ *خاک کشانی* кашондани хок аз ҷое ба ҷое.

ХОККЕЙ *англ.* *хакӣ* *варз.* навъе аз чавгонбозӣ, ки дар рӯи ях бо пойафзоли теғшақли яхдав (конки) бозӣ мекунад.

ХОККЕЙБОЗ *خاکي باز* *варз.* иштирокчӣ дар бозии хоккей.

ХОККЕЙБОЗӢ *خاکي بازی* чавгонбозии рӯи ях.

ХОКМОЛ *خاکمال* 1. он ки чизеро ба хок мемонад. 2. молидани чизе ба хок. 3. *киноя* аз кори залилу паст кардан.

ХОКМОНАНД *خاک مانند* мисли хок; майда, сӯда; ранги хокмонанд.

ХОКНИГОҲДОРАНДА *خاک نگاهدارنده* заминни-гоҳдоранда.

ХОКНИҲОД *خاک نهاد* *ниг.* **хоксор.**

ХОКНИШИН *خاک نشین* 1. он ки ба рӯи хок ме-нишинад. 2. *мач.* хоксор, ҳақир; мутеъ, итоаткор.

ХОКНУРӢ *خاک نوری* поруи бо хок омехта, омехтаи хок бо пору, ки барои қувват гирифтани ба замини кишт андохта мешавад.

ХОКОБ *خاک آب* обёрии аввалин.

ХОКОЛУД *خاک آلود* олуда бо хок, омехта бо хок, он чи бо гарду хок пӯшида шудааст.

ХОКПАРТО *خاک پرتا* 1. чои махсус барои партофтани хок ва хокрӯба. 2. белча барои гирифта партофтани хоку хокистар.

ХОКПОРУ *خاک پارو* *ниг.* **хокнурӣ.**

ХОКПОШ *خاک پاش* *к.х.* камбағалтарин табақаи деҳқонон дар замони гузашта.

ХОКПОШӢ *خاک پاشی* 1. пошидани хок, хокро ба ҳаво кардан. 2. *соҳавӣ* дар кӯҳҷойҳо ба рӯи барфи замини кишт пошидани хок барои те-

ХОК

зондани обшавии барф.

ХОКПУР خاکپور 1. чангу хоколуд. 2. бо хок пуркарда: **хандакро хокпур кардан**.

ХОКПУШТА خاکپشته хоктӯда, тали хокӣ, теппа.

ХОКПҶШ خاکپوش бо хок пӯшондани чизе, ба зери хок пинҳон кардани чизе; **хокпӯш кардан** а) бо хок пӯшондан болои чизеро; б) *мач.* кореро болопӯш кардан, сирреро махфӣ нигоҳ доштан.

ХОКРАНГ خاک رنگ *ниг.* хокиранг.

ХОКРЕЗ خاکريز хоки рехта, хоки тал карда, тали хоки сунӣ; **хокрез кардан** хок рехта тал кардан; **хокрез шудан** а) бо хок пӯшида шудан, хок рехта пур шудан, хокандуд гардидан; б) рехтани хок ё андоваи хокии чое.

ХОКРЕЗА خاك ريزе резаи хок, резиши хок.

ХОКРЕЗӢ خاك ريزӣ рехтани хок, пур кардан бо хок.

ХОКРҶБ خاکروب он ки хок ё хокистарро мерӯбад.

ХОКРҶБА خاکروبه хок, хасу хошоке, ки дар натиҷаи рӯфтан ҷамъ мешавад.

ХОКРҶБАДОН خاک روبه دان чое, ки хасу хоки рӯфташударо мепартоянд.

ХОКРҶБӢ خاک روبي чорӯбкашӣ, фаррошӣ дар чое; хизмати ҳақиртарин дар чое.

ХОКСАНГ خاکسنگ санги хокакарда, ки дар сохтмон истифода мешавад.

ХОКСИРИШТ خاک سرشت аз хок сохташуда, бо хок саришта.

ХОКСОР خاک سار 1. монанди хок, бо хок яксон; беқадр, безътибор. 2. фурутан, камтар.

ХОКСОРӢ خاکساري фурутанӣ, камтаринӣ; **хоксорӣ кардан** худро кам гирифтани, фурутанӣ кардан.

ХОКСОРОНА خاکسارانه аз рӯи хоксорӣ, бо хоксорӣ.

ХОКТАПҶР خاک تپور хоки майда, гардхок.

ХОКТЕППА خاک تپّه хокпушта, тали хокӣ.

ХОКТҶДА خاک توده *ниг.* хоктеппа.

ХОКТҶФОН خاک طوفان хокборон, гирдобди хо-

ковар.

ХОКХОР خاکخوار 1. ҷондороне, ки хӯрокашон хок аст. 2. *мач.* он ки ба корҳои беарзиш аҳамият медиҳад.

ХОКХҶРДА خاک خورده 1. хокшуда, ба хок табдилёфта. 2. ба ҳадаф нарасида: **тири хокхӯрда**.

ХОКҶОӢ خاکجاي гӯристон, қабристон.

ХОКШИНОС خاکشناس мутахассиси соҳаи хокшиносӣ, олиме, ки хосияти хокҳои гуногунро меомӯзад.

ХОКШИНОСӢ خاکشناسӣ илме, ки хосияти хокҳои гуногунро барои истифодаи дуруст аз он меомӯзад.

ХОКШИР خاکشير *бот.* гиёҳи буттамонанд, ки донаҳои сурхи майдааш дар тиб ба кор меравад.

ХОҚОН m. خاقان *таър.* лақаби подшоҳони турк ва муғул.

ХОҚОНӢ خاقاني мансуб ба **хоқон**.

ХОЛ I خال 1. нуктаи сиёҳи модарзод ё сунӣ дар пӯсти рӯй ё ҷои дигари бадан. 2. обила, *мач.* обила; табхол.

ХОЛ II خال нақшу нигори қабуд ё сабзранге, ки бар тани одамӣ бо сӯзан ба мақсади зинат кунанд; *ниг.* **холқӯбӣ**; **хол задан** а) бо сӯзан нақшу нигор задан бар тани одамӣ ба мақсади зинат; б) қисман пухтану расидани мева; **хол-хол** а) холдор, доғдор, бо холҳои пароканда; **хол-хол ба назар тофтан**; **хол-хол** б) чипор, доғдор, ало.

ХОЛ III خال воҳиди ҳисоб барои муайян кардани миқдори афзалиятҳо дар варзиш ва дигар анвои мусобиқа.

ХОЛ IV خال *кит.* бародари модар, тағо.

ХОЛА خاله 1. хоҳари модар. 2. *калмае, ки ба номи занони калонсол ба нишонаи эҳтиром илова карда мешавад:* **Ҳуснияхола, Робиахола** ва ғ.

ХОЛАБАҶА خاله بچه писар ё духтари хола.

ХОЛАБЕҶАМ خاله بيغم бепарво, саҳлангор, фориғбол, лоқайд.

ХОЛАБЕҶАМӢ خاله بيغمӣ бепарвой, лоқайдӣ, саҳлангорӣ, фориғболӣ, лоуболӣ.

ХОЛАБОЗӢ خاله بازي 1. бозии бачагон, ки ҷоеро

хона таъйин карда, ба хонаҳои ҳамдигар меҳмонӣ мераванд. 2. ба кори беҳудаву пуч машғул шудан.

ХОЛАХАМИР خاله خمير 1. мисли хамир суст. 2. фарбеҳи нофармон.

ХОЛДОР خالدار он ки хол дорад, дорои холҳои зиёд.

ХОЛЕСТЕРИН ю. خالسترين моддаест аз гурӯҳи стеринҳо, ки дар бофтаҳои бадан ва рағи хун мавҷуд аст.

ХОЛИБЕХ خالي بيخ сирак, ба фосилаи зиёд аз ҳам воқеъшуда; муқоб. **зич** (дар кишт).

ХОЛИГАРДӢ خالي گردӣ холи гаштан, бор нагирфта гаштани мошинҳо.

ХОЛИГӢ خاليگي 1. ҷои холи, ҷои тихӣ; ҷои холигии ҳаво, фазои беҳаво. 2. аз кор холи будан; бекорӣ: **вақти холигӣ**.

ХОЛИД а. خالد ҷовид, доимӣ, намиранда, боқӣ.

ХОЛИҚ а. خالق 1. халққунанда, офаринанда, эҷодқунанда. 2. яке аз сифатҳои Худованд, Яздон.

ХОЛИҚӢ خالقӣ холиқ будан, офаринанда будан.

ХОЛИҚИЯТ а. خالقيت холиқӣ, офаринандагӣ.

ХОЛИМОНДА خالي مانده холи, тихӣ, ҷои бо чизе ишғолшуда.

ХОЛИС خالص 1. беомезиш, беолоиш, беғаш, соф, пок, сара. 2. маҷ. беғараз, бетараф; **одами холис** одами бетараф; **оби холис** оби соф; **фондаи холис** фондаи нақд, он чи нақд дар даст мондааст.

ХОЛИСАНЛИЛЛОҲ خالص الله беғараз, бетамаъ, бе чашмдошти фондае, холисона, дар роҳи Худованд.

ХОЛИСОНА خالصانه беғаразона, бетарафона, ба таври объективӣ.

ХОЛӢ خالي тихӣ, бекасу бечиз; муқоб. **пур**; **ҷуволӣ холи** **рост намеистад** (зарб.); **холи кардан** а) тихӣ гардонидан, бебор кардан, бори чизро фаровардан; б) аз кору хизмат баровардан, озод кардан, бекор кардан; в) андохтан, холи кардан (мас., тир); **холи шудан** а) тихӣ шудани ҷое аз чизе; б) **фориг шудан** (аз коре); в) озод шудан, баромадан (аз кор); **каллаи холи** сари бемағз.

ХОЛКӢБӢ خالكوبي нақше, ки дар бадан бо сӯзанзанӣ кашида мешавад.

ХОЛЧА خالچه доғ, холи майда: **куртаи холча**.

ХОЛШАПАЛАК خال شپلك зоол. шاپалаки сафеди болҳояш холи сиёҳдор.

ХОМ خام 1. нопухта, норасида. 2. дар холи табиӣ, коркарданашуда: **ашёи хом**, **моли хом**; **чарми хом** чарми даббоғӣ нашуда. 3. беасос, ҳавой, ношуданӣ: **ваъдаи хом**, **гапҳои хом**, **хаёли хом**. 4. маҷ. бетачриба, корноозмуда(одам); муқоб. **пухта**; **хом будан** дар коре бетачриба ва навкор будан.

ХОМА I خامه он чи бо он менависанд, найқалам, қалам; **хома давондан** хат навиштан.

ХОМА II خامه тӯда, пушта, тали хурд, тӯдаи рег: **хомаи барф**, **хомаи рег**.

ХОМАДӢЗӢ خامه دوزى гулдӢзӣ.

ХОМАЗАН خامه زن 1. лавҳачаи устухоне, ки нӯги қаламҳои наиро ба болои он гузошта бо кордча дукафон мекарданд, қатзан. 2. он ки қаламро кор мефармояд, нависанда.

ХОМАК خامک нопухта, норасида: **харбузаи хомак**.

ХОМАКӢ خامکӣ чала; тахминӣ; рӯякӣ; пешакӣ, ғайрирасмӣ.

ХОМАКЧА خامکچه **шакли тасғири хомак**.

ХОМАНДЕШ خام انديش он ки хаёли хом мепарварад ва беасос фикр меронад.

ХОМАНДЕШӢ خام انديشي беҳудаандешӣ, хаёлпарастӣ, ботиландешӣ.

ХОМАРОН خامه ران қаламзан, қаламкаш; нависанда.

ХОМАРОНӢ خامه راني навиштан, қаламзанӣ, нависандагӣ.

ХОМГӢӢ خام گوئي нопухтагӯӣ, ҳарзагӯӣ, беҳудагӯӣ.

ХОМГӢӢ خام گوى нопухтагӯӣ, ҳарзагӯӣ, беҳудагӯӣ.

ХОМДАРОН خام دران бемаҳал, пеш аз расидани вақт.

ХОМДАСТ خام دست одами бетачриба, танбал, мусоҳилакор.

ХОМ

ХОМДАСТӢ خام دستى бетаҷрибагӣ, хомӣ; беҳунарий.

ХОМДӢЗ خام دوز либоси пешакӣ ва ба таври муваққат, хомдӯзӣ шудааст: **куртаи хомдӯз**.

ХОМДӢЗӢ خام دوزى либосеро пешакӣ ва тахминӣ дӯхтан барои санчиш, дӯхти хомакӣ; дӯхти баҳяи калон-калони муваққатӣ.

ХОМИГАРӢ خامى گرى нопухтагӣ, норасидагӣ; маҷ. дар коре озмуда ва таҷрибанок набудан, дар коре ба сахлангорӣ роҳ додан.

ХОМӢ خامى нопухтагӣ, норасидагӣ; муқоб. пухтагӣ; **хомӣ кардан** корноозмуда ва камтаҷриба будан, кореро нағз саришта карда натавонистан.

ХОМКАЛЛА خام كله маҷ. корноозмуда, бетаҷриба, корнодида.

ХОМКОР خام کار он ки корро пухта ба ҷо намеорад ва кореро чала ва нимкола мекунад; камтаҷриба.

ХОМКОРӢ خام کارى дар коре пухта набудан, кореро чалаву нимкора ба ҷо овардан; камтаҷрибагӣ, корноозмудагӣ.

ХОМКӢК خام کوک *ниг.* **хомдӯзӣ**.

ХОМҚАЙМОҚ خام قيماق саршир, қаймоқи нав аз рӯи шир гирифташуда.

ХОМНАВИС خام نويس сиёҳнавис, мусаввада.

ХОМОХОМ خاماхам нопухта, норасида, дар ҳолати хомӣ; **хомоҳом хӯрдан** чизи ҳанӯз нопухта ва норасидаро хӯрдан.

ХОМПАЗ خام پز *ниг.* **хомпазак**.

ХОМПАЗАК خام پزک 1. пухта расидан ва пухтани чизҳои нимҳом. 2. нимпухта, нимрасида, ҳанӯз норасида.

ХОМРИШТА خام رشته риштаи хом, калова.

ХОМРОӢ خام راي нопухтафикр; нодон, беҳудандеш.

ХОМСУФ خام صوف 1. суфи дар дастгоҳи дастӣ бофташуда. 2. навъи дурушти суф.

ХОМСӢЗ خام سوز нопухта, нағз сурхнакарда, сурхнашуда (гӯшт), нимбирён.

ХОМТАБӢ خام طبع нодон, аҳмак, аблах, он ки андешаҳои фосид ва бад дорад.

ХОМТАБӢӢ خام طبعى нодонӣ, аҳмакӣ, аблахӣ.

ХОМТАЛОШ خام تلاش ɖ. қурбоние, ки гӯшташро нопухта тақсим карда ба мардум медиҳанд.

ХОМТАМАӢ خام طمع он ки орзуҳои ношуданӣ мепарварад, касе, ки ба чизи нобуда ва дастнорас тамаъ дорад.

ХОМТОК خام تاک **хомток кардан** барг ва наваҳои зиёдатии токро канда партофтан (*бо мақсади аз нурҳои офтоб баҳра бурдани хӯшаи ангур*).

ХОМӢШ خاموش 1. сокит, бесадо, он ки овозе намебарорад, ором, хап. 2. оташ ё чароғ, ки рӯшноияш кушташуда ё мурда бошад; **хомӯш кардан** а) ба сукут водоштан; б) куштан (*чароғро*); в) хобондан, фуру нишондан (*шӯриширо*); **хомӯш мондан** (**гаштан**, **шудан**) сукут кардан, хап кардан, аз гап бозистодан.

ХОМӢШАК خاموشک ҳашараи майдаи нешдароз, ки нешаш дардовар аст.

ХОМӢШӢ خاموشى хомӯш будан, сукут, оромӣ, сукунат; **хомӯширо вайрон кардан** хомӯширо ҳалалдор намудан; **хомӯшӣ ҳукмфармо шудан** сокит шудан, оромӣ ва сукунат барқарор гаштан.

ХОМӢШКУНАК خاموش کنگ асбоби махсус барои кам кардани овози муҳарриқи механизмҳо.

ХОМӢШНАШАВАНДА خاموش نشونده 1. оромнашаванда, хап ва сокинагарданда (*садо*), но-ором. 2. куштанашаванда, намиранда (*оташ*, *нур*).

ХОМӢШОНА خاموشانه бо хомӯшӣ, бесадо, овозе набароварда, оромона.

ХОМӢШШУДА خاموش شده сокитшуда, оромшуда, хапшуда, орамида, сокит.

ХОМФАРБЕӢ خام فربه *гуфт.* фарбеҳи номавзун, он ки фарбеҳиаш номутаносиб аст.

ХОМФИКР خام فکر он ки фикраш асоснок ва пухта нест, он ки ҳавой фикр меронад.

ХОМФИКРӢ خام فکرى *ниг.* **хомандешӣ**.

ХОМХАӢЛ خام خيال *гуфт.* он ки хаёли хом мепарварад.

ХОМХАӢЛӢ خام خيالى хаёлпарастӣ, орзупарварӣ.

ХОМХАЁЛОНА خام خيالانه хаёлпарастона, орзу-парварона.

ХОМХАШАК خام خشک пуч, дарунхолӣ.

ХОМХОБА خام خوابه: **хомхоба** шудан *гуфт.* аз хоб сер нашудан.

ХОМ-ХОМ خام خام *ниг.* **хомохом.**

ХОМЧҶҮТ *гуфт.* خام چوت ҳисоби тахминӣ, тақрибӣ, ба гумон.

хон خوان 1. асоси замони ҳозира аз **хондан**. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии хонанда: **китобхон**, **овозхон**, **сурудхон**...

ХОН I *т.* خان 1. таър. лақаби подшоҳон ва сардорони қавм: **хони хонон** шоҳи шоҳон, шоҳаншоҳ, подшоҳи подшоҳон. 2. ҳиссачаи эҳтиром, ки ба охири номҳои мардона ва занона ҳамроҳ мешавад: **Аҳмадхон**, **Розияхон**.

ХОН II خوان дастархон, суфра, монда.

ХОН III خان хона, даргоҳ, маскан.

ХОНА خانه 1. маскан, як истиқоматгоҳ дар ҳавлӣ. 2. иморат, ҳавлӣ, ки чанд ҳучра дорад. 3. макон, ҷой, ошён; **хонаи бачагон** муассисаи нигоҳубини кӯдакон; *кҳн.* **хонаи маданият** муассисаи маданият ва равшаннамоии байни мардум; **хона кардан** макон кардан, хона сохтан; ошён кардан, ҷо гирифтан; **хона мондан** (дар ҷое) хона сохтан, ошён сохтан, лона сохтан (*парандаҳо*, *ҳаишарот*); **хона сохтан** хона бино кардан; **хонаи касеро сӯхтан** (сӯзондан) касеро хонавайрон кардан, ба касе саҳт шикаст додан; **хона ба хона шудан** пароканда шуда ҳар кас ба хонаи худ рафтан; **хонаат обод!** офарин ба ту!, раҳмат ба ту!; **хонааш сӯзад!** ба бало гирифтор шавад!, хонавайрон шавад!; **хона-хона** ба ғунҷоиши чандин хона; зиёд, бисёр, фаровон.

ХОНАБАРАНДОЗ خانه برانداز он ки хонаву хонумони касеро барбод медиҳад.

ХОНАБАРБОД خانه برباد хонавайроншуда, бечизу чора ва беҳонаву ҷой монда, шикастхӯрда.

ХОНАБАРДҶҮШ خانه بردوش одами беҳона, касе ки хонаву ҷои муайяне надорад, дарбадар, овора; **хонабардӯш гардидан** (шудан) аз хонаву ҷо ҷудо шудан, беҳонаю ҷой мондан, дарбадар гардидан.

ХОНАБАРОРӢ خانه براری *гуфт.* рӯбучини пурраи хона, тоза кардани ҳама ҷои хона (*хусусан пеш аз иду маросим*).

ХОНАБЕЗОР خانه بيزار он ки дар хона нишастанро дӯст намедорад; касе ки барои хонаи худ ва оилаи худ кори ғоиданоке намекунад.

ХОНАБОФ خانه باف *ниг.* **хонабофт.**

ХОНАБОФТ خانه بافت чизе, ки дар хона, бо дастӣ аҳли хонавода бофта шудааст.

ХОНАВАЙРОН خانه ويران хонааш барбод рафта, оилааш пароканда гардида; **хонавайрон кардан** зиндагии оилавии касеро барбод додан; **хонавайрон шудан** вайрон шудани зиндагии касе.

ХОНАВАЙРОНӢ خانه ويرانى хонабардӯшӣ, беҳонумонӣ, дарбадарӣ, саргаштагӣ.

ХОНАВОДА خانواده хонадон, оила, аҳли хона, зану фарзанд.

ХОНАВОДАГӢ خانواده گى оилавӣ; **номи хонаводагӣ**, номи хонаводаӣ.

ХОНАВОР خانوار маҷмӯи касоне, ки дар як хонавода зиндагӣ мекунанд, нуфуси як хонавода, хона ё хоҷагӣ.

ХОНАГАДО خانه گدا бепаноҳ, ҷӯёи хона, мӯҳтоҷи паноҳгоҳ.

ХОНАГИРӢ خانه گيرى хона гирифтани, соҳиби манзил шудан.

ХОНАГИҲО خانه گى ها дар хона будагон, аҳли хона, онҳое, ки дар хона ҳастанд.

ХОНАГӢ خانه گى 1. чизе ки дар хона тайёр мешавад: **нони хонагӣ**. 2. он чи дар хона парварда шудааст; **мурғи хонагӣ**; *муқоб.* **мурғи ваҳшӣ**; **ҳабси хонагӣ** дар хонаи шахсии худ таҳти назорат қарор гирифтани касе.

ХОНАГУРЕЗ خانه گريز он ки бо сабабе аз хонаи худ гурезон аст; **хонагурез шудан** аз хонаи худ бо сабабе гурезон гаштан.

ХОНАҒУНДОРӢ خانه غندارى рӯбучини хона, тоза кардан ва ба тартиб овардани асбобу анҷоми хона.

ХОНАДОМОД خانه داماد домое, ки дар хонаи падару модари арӯс истиқомат мекунад; **хонадомод кардан** ҷавонеро домод карда ба хонаи худ овардан; **хонадомод шудан** домое, ки

ХОН

дар хонаи арӯс истиқомат дорад.

ХОНАДОН خاندان *ниг.* хонавода.

ХОНАДОР خانهدار 1. он ки хона дорад, сохибхона. 2. он ки кору бори хонаро саришта мекунад; **хонадор кардан** зан гирифта додан, зандор кардан (касоро); **хонадор шудан** зан гирифтани, шавҳардор шудан. 3. марди зандор, зани шавҳардор.

ХОНАДОРӢ خانه داری 1. оиладоршавӣ, сохиби хонаводашавӣ, зандоршавӣ ё шавҳардорӣ. 2. идора кардани кори рӯзгор, саришта кардани кори хона.

ХОНАДОРШАВӢ خانهدارشوی зандоршавӣ, оиладорӣ.

ХОНАДУШМАН خانه دشمن касе, ки хонашиниро дӯст намедорад; *мук.* **хонашин**.

ХОНАЗОД خانه زاد 1. дар хонаводаи маълум зоидашуда. 2. чизи зотии як хонавода: **говӣ хоназод**, **мурғӣ хоназод**.

ХОНАКОВАК خانه کاوک **хонаковак кардан** хона ба хона чизеро ҷустуҷӯ кардан, барои ёфтани чизе дар хонаҳо ковиш ба амал овардан.

ХОНАКОВӢ خانه کاوی 1. барои худ хона ҷустан, дар тарадлуди ёфтани хонаи иқоматӣ будан. 2. дар хонаи касе кофтуков кардан; **хонаковӣ кардан** а) барои худ ҷои истиқомат ҷустуҷӯ намудан; б) дар хонае барои ёфтани чизе кофтуков кардан.

ХОНАКОР خانه کار он ки дар хона ба иҷрои коре машғул аст.

ХОНАКӢЧ خانه کوچ бо ҳамаи кӯч, бо тамоми анҷому ускунаи хона, хонаҳез.

ХОНАҚОҲ خانقاه 1. нишемангоҳи шайх ва эшон, ки дар он ҷо иқомат ва ибодат мекарданд. 2. ҳуҷрае дар паҳлуи масҷидҳо.

ХОНАҚОҲӢ خانقاهی *мансуб ба* **хонақоҳ**.

ХОНАҚОҲНИШИН خانقاه نشین он ки дар хонақоҳ иқомат дорад; зоҳид; обид; шайх.

ХОНАМОНДА خانه مانده **духтари хонамонда** духтари шавҳар накарда дар хонаи падар зиндагикунанда.

ХОНАНДА خانه دنده 1. китобхон, мутолиакунанда. 2. талаба, шогирди мактабхон. 3. сурудхон, ҳофиз.

ХОНАНИШИН خانه نشین он ки дар хона мешинад; гӯшанишин; **хонанишин шудан** аз хонаи худ берун набаромадан, гӯшанишинӣ ихтиёр кардан.

ХОНАНИШИНИ خانه نشینی бештар дар хона нишастан ба берун набаромадан; мунзавӣ будан, гӯшанишинӣ.

ХОНАОБОД خانه آباد 1. хонаи обод доштан. 2. дуои ободиву осоиш дар мавриди таҳсин ва тақдир дар ҳаққи касе гуфта мешавад.

ХОНАПАРВАРД خانه پرورد касе, ки дар хона парвариш ёфтааст.

ХОНАПОӢ خانه پائی хонаро посбонӣ кардан, дар хона нишастан, хонаро муҳофизат намудан.

ХОНАПОӢ خانه پای хонашин, хонабон.

ХОНАПУЛӢ خانه پولی маблағи манзил; иҷорапулӣ.

ХОНАПУРӢ خانه پوری пуркунии хонаҳо (*катакчаҳо*, *хатҳо*, *сатрҳо*).

ХОНАРАВШАНКУНӢ خانه روشنکنӣ лаҳазоте пеш аз марг, ки дар бемор осори беҳбудӣ пайдо мешавад: **хонаравшанкунии пеш аз марг**.

ХОНАРАС خانه رس мевае, ки аз шохи дарахти хом канда мешавад ва дар муҳити хона баъдан мепазад.

ХОНАРӢБАК خانه روبک чизе ва касе ки хона мерӯбад; василае, ки бо он хонаро рӯбучин мекунанд.

ХОНАРӢБӢ خانه روبی рӯбучин дар хона, ҷорубкунӣ, тозакунии хона, рӯфтуруби хона.

ХОНАСАЛОТ خانه سلات *гуфт.* хонавайрон, муфлис ночиз; **хонасалот кардан** касеро ночизу муфлис ва хонахароб кардан; **хонасалот шудан** хонавайрон шудан, хонабардӯш гардидан.

ХОНАСОЗ خانه ساز бинокор, устои бинокор, он ки дар хонасозӣ мутахассис шудааст.

ХОНАСОЗӢ خانه سازی бино кардани хона, бинокории хонаю ҷой.

ХОНАСӢЗ خانه سوز он ки хонаи касонро месӯзонад, он ки касонро дарбадару хонавайрон мекунад.

ХОНАСӢХТА خانه سوخته дуои бад; дар ҳаққи ка-

си нобакор.

ХОНАТЛАС خان اطلس навъе аз атласи куртаворӣ (хоматлас); *муқоб.* **атласи пухта**, ки нахи аб-решими онро дар об мечӯшонанд.

ХОНАХАРОБ خانه خراب 1. хонавайрон, муфлису дарбадар. 2. хонасӯхта; **хонахароб кардан** касеро бехонаву чой, бечизу дарбадар кардан; **хонахароб шудан** дарбадар ва бехонаю чой шудан, хонавайрон гардидан.

ХОНАХЕЗ خانه خيز бо тамоми аҳли хона, ҳама, якбора; **хонахез омадан** ҳама якбора омадан; **хонахез куч кардан** бо тамоми хонавор аз як чо ба чои дигар рафтан.

ХОНАХУДО خانه خدا соҳиб ва хӯчаини хона, худованди хона.

ХОНАЧА خانهچа хонаи майда, катак, катакча.

ХОНАЧОЙ خانهچای хонаи истиқоматӣ, бошишгоҳ, чои хонасозӣ.

ХОНАШЕР خانه شیر: **хонашери майдонғариб** касе, ки дар гуфтор калонгап ва мағрур, аммо дар амал тарсончак ва очиз аст; лофӣ, ёвағӯй, даҳанкалони беҳунар.

ХОНАШИКАСТА خانه شکسته касе, ки хонааш шикаста шуда бошад, хонавайрон.

ХОНАШИН خانه شين 1. касе, ки дар хона менишинад ва аз паи касбу коре намеравад. 2. ичоранишин.

ХОНАШИНӢ خانهشینی хонанишинӣ, хонашин будан.

ХОНДА خوانده 1. хондашуда, мутолиашуда: **мактуби хонда**, **китоби хонда**. 2. мактабрафта, таҳсилкарда, маълумотнок, он ки чизеро хондааст; таҳсилдида. 3. даъватшуда.

ХОНДАГӢ خواندگی 1. хондашуда, қироатшуда. 2. хонда, таҳсилдида, боҳату савод.

ХОНДАН خواندن 1. қироат кардан, мутолиа кардан навиштаеро, китоберо *ва ғ.* 2. таҳсил кардан, дарс гирифтани, омӯхтан (*дар мактаб*). 3. хонда додан, хонда шунавондан. 4. номидан, шуморидан; **бародар хондан** касеро ба худ бародар ҳисоб кардан, касеро ба бародарӣ баргузидан. 5. ба назди худ даъват кардан, чеғ задан. 6. суруд хондан, сароидан; суҳан гуфтан суҳанронӣ кардан оид ба ягон мавзӯи илмӣ дар мактаби олий ё барои гуруҳи шуна-

вандагон; **намоз хондан** ба чо овардани на-моз; **фотиҳа хондан** а) дуо хондан дар ҳаққи касе; б) “омин” гуфта даст ба рӯй кашидан; **хонда баромадан** сартосари чизеро хондан; хонда, мутолиа карда ба охир расонидан.

ХОНДАНБОБ خواندن باب хоно, хонданӣ, қолиб, шавқовар: **асари хонданбоб**.

ХОНДАШУДАНИ خوانده شدن он чи бояд хонда, мутолиа карда шавад; дарсе, ки бояд омӯхта шавад.

ХОНЗОДА خانزاده *мансуб ба* **хонадони хон**; авлоди хон (*писар ё духтар*).

ХОНИГАРӢ خانيگری хонӣ; ҳукмравои хонҳо, давлатдорие, ки ҳукмронӣ дар дасти хонҳо бошад.

ХОНИМ m. خانم *ниг.* **хонум**.

ХОНИШ خوانش 1. хондан, мутолиа кардан. 2. таълим гирифтани, дарс гирифтани; **китоби хониш** китоби дарсии махсус барои машқ дар забони модарӣ. 3. тараннум, сароидан, сурудан, нағмасарой: **хониши булбул**.

ХОНИШГОҲ خوانشگاه *кит.* чои хониш, чои таълим, мактаб, дабистон, дабиристон.

ХОНИ خانی хон будан, ҳукмронӣ кардан; **ба хонӣ бардоштан** касеро хони ҳукмрон эълон наму-да ба вай изҳори тобеият кардан.

ХОНО خوانа ба осонӣ хондашаванда, равшан, ошкор (*хат*); **хати хоно** хати ба осонӣ хондашаванда.

ХОНОНДАН خواناندан 1. ба хондан водоштан (*мас., мактуберо*). 2. ба дарсхонӣ мондан, омӯхтан, таълим додан, соҳиби маълумот гардонидан.

ХОНСОЛОР خوان سالار сардори дастархон, тартибдихандаи дастархон; ошпаз, таббох; ♦ **хонсолори қудрат** Худо.

ХОНСОҲИБ خان صاحب унвони мурочиат ба аъёни афғонӣ дар собиқ.

ХОНТАХТА خوان تخته мизи пояҳояш паст, ки ба рӯяш дастархон андозанд.

ХОНУМ//ХОНИМ m. خانم унвони эҳтиромӣ, ки ба номи занон илова карда ё вақти мурочиат ба онон гуфта мешавад.

ХОНУМОН خوانمان//خان ومان хона ва бисоти он;

ХОН

хона ва бошандагони он, аҳли хона, зану фарзанд.

ХОНУМОНСЌЗ خانمانسوز хонавайронкун, барбодгар; коре, ки боиси барбодии хонумон, сабаби хонавайронӣ гардад; **чанги хону-монсЌз** чанги хонаводахоро вайрон ва дарба-даркунанда.

ХОНАЧА خانهچа хонаи хурд, хучраи майда; кат-такча.

ХОНХОНӢ خان خاني ба сари худ ҳукмрон дош-тани хону феодалҳо, феодализм.

ХОНЧА خانهچه хонаи хурд; катак.

ХОР I خار 1. гиёҳе, ки дорои неши тези халанда ва харошанда аст. 2. сихчаҳои нўгтези халан-да ва харошандаи дарахт, хасак; **хори шутур** навъи гиёҳи хордор, ки шутур онро ба майли тамом меҳӯрад; хори сари роҳ монеа, хала дар пешрафти коре. 3. устухони майдаи халанда (*мас., дар моҳӣ, қилтиқ*).

ХОР II خوار залил, паст, забун, ҳақир, беқадрӯ эътибор; **хор доштан касеро** ҳақир шумори-дан, ба касе бо назари таҳқир нигаристан; **хор кардан касеро** маломат ва сарзаниш кардан, паст задан; **хор шудан** залил шудан, беқадрӯ эътибор гардидан.

ХОР III ю. خار гурӯҳи сарояндагон, ки якҷоя су-руд меҳонанд: **хори умумӣ**.

ХОРА خاره ниг. **хоро**.

ХОРАЗМӢ خوارزمӣ 1. мансуб ба **Хоразм**. 2. соки-ни Хоразм.

ХОРАК خارك хори майда, хорча.

ХОРАСУМ خارهسم сахтсум, киноя аз аспӣ тездав.

ХОРАШИКАН خارهشکن шикофкунандаи санги хоро; сахт.

ХОРБАНД خار بند ниг. **хорбаст**.

ХОРБАСТ خار بست чапар, девораи пасте, ки ба даври боғ ё мазрае созанд, ки чорпо надаро-яд, хорбанд; девора аз сими хордор.

ХОРБИНӢ خواربینӣ кам дидан, бад дидан, паст шумурдан, ҳақир доништан.

ХОРБОР خواربار хӯрокворӣ, озука.

ХОРБУН خاربن//خاربون буттаи хор, буттаи хор-дор.

ХОРБУТТА خاربته буттаи хор, гиёҳи хордор.

ХОРВОР خاروار чун хор, ба мисли хор тез ва ха-ланда.

ХОРГУЛ خارگل бот. хуч, хулӯл, настаран; на-срин.

ХОРДОР خاردار хорнок; **сими хордор** сие, ки сихҳои хормонанд дорад.

ХОРЕОГРАФИЯ ю. خارياگرفيه санъати рақс ва балет, ба сахнагузории рақсҳои балетӣ.

ХОРЕОГРАФӢ خارياگرفي мансуб ба **хореогра-фия**; мансуб ба санъати рақс ва балет.

ХОРЗОР خارزار хористон, ҷои пурхор, ҷои зиёд рӯидани буттаҳои хордор.

ХОРИДАН خاريدن хориш кардан пӯсти баданро; **хоридани пушти (наси) сар** ба фикр фуру раф-тан, фикр кардан.

ХОРИҚ а. خارق 1. харккунанда, поракунанда, шикофанда. 2. маҷ. чизе, ки одату тартиботи муқаррариро вайрон мекунад; **хориқи одат** берун аз одат (*ба амал оварандаи чизе*).

ХОРИҚУЛҚОИДА а. خارقالقاعده ғайриодӣ, ғайримаъмулӣ, аз ақл берун, ҳилофи қоида.

ХОРИҚУЛОДА а. خارقالعاده кори ғайриодӣ, хи-лофи одат, ҳодисаи ғайриодӣ.

ХОРИСТОН خارستان ниг. **хорзор**.

ХОРИЧ а. خارج 1. берун, дар берун буда; *муқоб.* дохил. 2. дар беруни мамлакате; **дар хориҷи...** дар беруни...; **хориҷ кардан(намудан)** берун кардан, баровардан (аз ҷое), пеш кардан, бе-кор кардан (*аз коре*); **хориҷ шудан (гаштан)** баромадан, аз ҷое берун шудан.

ХОРИЧА خارجه беруна, берунӣ; берун аз киш-вари худӣ.

ХОРИЧАПАРАСТ خارجهپرست он ки фарҳангу зиндагии хориҷиро дӯст медорад, бегонапа-раст, аҷнабипарасти.

ХОРИЧАПАРАСТӢ خارجهپرستی хориҷадӯстӣ, бегонапарасти, аҷнабипарасти.

ХОРИЧӢ خارجي 1. мансуб ба **хориҷа**; аз хориҷа омада, тобеи мамлакати беруна. 2. беруна, берунӣ; *муқоб.* дохилӣ; **сиёсати хориҷӣ** сиёса-ти дахлдор ба мамлакатҳои беруна.

ХОРИЧОҲАНГӢ خارجآهنگي 1. мус. берун шуда-

ни нағма аз парда ва аз баҳру қоидаҳои худ. 2. *маҷ.* носозгорӣ, муҳолифат.

ХОРИШ *خارش* *ниг.* **хоридан**. 2. бемории гузарандаи пӯстӣ, ки боиси хоридани саҳти бадан мегардад; **хориш кардан** хориш пайдо кардани пӯсти бадан; **хориши гулӯ маҷ.** тамаъкорӣ, чашмдошти пора, пора гирифтани шудан.

ХОРИШАК *خارشک* бемории пӯстие, ки боиси пайдоиши хориш мешавад; *ниг.* **хориш** 2.

ХОРИШАНГЕЗ *خارشانگيز* хориш ба амал оваранда, хоронанда.

ХОРИШДОР *خارشدار* 1. мубтало ба бемории хориш, он ки хориш дорад. 2. хоришкунанда, хориш ба амаловаранда; дамидагиҳои хоришдор.

ХОРИШОВАР *خارشآور* таҳриқкунандаи хориш.

ХОРИ *خواری* хор будан, залилӣ, ҳақирӣ, забунӣ; **ба (дар) хорӣ** дар ҳолати забунӣ, дар забунӣ ҳақирӣ; **хорӣ додан** ба *касе* таҳқир кардан, маломат кардан; **хорӣ кашидан** дар зиллат мондан, хорузор шудан.

ХОРКАШ *خارکش* *касе* ки хор мекашонад, *касе*, ки аз саҳро хор гундошта мефурӯшад, хоркан.

ХОРКАШАК *خارکشک* *ниг.* **хаскашак**.

ХОРКАШӢ *خارکشی* кор ва амали хоркаш, овардани хор барои фурӯш ё барои аловӣ.

ХОРМЕЙСТЕР *ю.* *خارمییستیر* *мус.* роҳбари хор.

ХОРМОҲӢ *خارماهی* *зоол.* моҳиҳои хурд, ки дар пеши болҳои пушти онҳо хорҳое вучуд доранд, ки теъдодашон вобаста ба андозаи моҳӣ тағйир меёбад.

ХОРНОК *خارناک* хордор.

ХОРО *خارا* санги хоро.

ХОРОӢ *خارایی* 1. аз санги хоро. 2. *маҷ.* саҳтӣ, қувватнокӣ.

ХОРОН *خاران* *феъли* *ҳол* аз **хоридан**; **хорон-хорон** хорида истода..., дар ҳолати хоридан.

ХОРОН(И)ДАН *خوراندن//خورانیدن* ба хориш овардан, тақозои хориш пайдо кунонидан, хориш додан.

ХОРОСАНГ *خاراسنگ* санги хеле калони саҳт, санги хоро.

ХОРОТАРОШ *خاراتراش* он ки ба тарошидан ва

суфта кардани саису хоро машғул аст, сангтарош.

ХОРОШИКАН *خاراشکن* он чи хороро мешиканад, олати қавӣ, абзори тавоно ва сангшикан.

ХОРПУЛӢ *خارپولی* *таър.* навъи андоз дар аморати Бухоро, ки дар мавриди кишта нашудани заминҳои амлок ва хорзор шудани онҳо аз соҳибони он заминҳо гирифта мешуд.

ХОРПУШТ *خارپشت* ҷонвари майдаи пистондори ҳашарахӯр, ки пӯшташ хордор аст.

ХОРПУШТАК *خارپشتک* *зоол.*, *ниг.* **хорпушт**.

ХОРПУШТӢ *خارپشتی* *мансуб ба* **хорпушт**; он чи пушташ ба мисли хорпушт аст.

ХОРПӢСТОН *خارپوستان* навъе аз ҷонварони дарёӣ, ки баданашон хордор аст.

ХОРСИМ *خارسیم* симҳои хордор, симхор.

ХОРТУТ *خارتوت* *бот.* як навъи тут, бектошӣ.

ХОРТӢДА *خارتوده* тӯдаи (ғарами) хор.

ХОРУЗОР *خواروزار* залил, ҳақир, бекадру эътибор; **хорузор кардан** касеро бекадру эътибор гардонидан; **хорузор шудан** бекадру эътибор шудан.

ХОРУЗОРӢ *خواروزاری* пастӣ, зиллат, безътиборӣ, номӯътабарӣ, хорӣ.

ХОРУМОЛ *خارومال* хорумол кардан чизеро, чорпоеро молида навозиш кардан.

ХОРХАСАК *خارخسک* гиёҳи яксола аз оилаи ҳазориспандҳо, ки донаҳои он хусусияти давоӣ доранд.

ХОР-ХОР *خار خار* ҳолати хориши бадан; ҳолате, ки дар натиҷаи талаб ва ҳавас ба чизе дар одам пайдо мешавад; **забон хор-хор кардан** гуфтан хоштан, гуфтани шудан, хоҳиши чизеро гуфтан пайдо кардан.

ХОРШАКАР *خارشکر* *бот.* шакарак, шираи шахшудаи баъзе гиёҳҳо.

ХОРШУТУР *خارشتر* буттаи баланди хордор, ки дар биёбон мерӯяд.

ХОС *ا.* *خاص* 1. махсус, хос будан; **хос будан ба** *касе* ё *чизе* махсус будан. 2. баргузида, имтиёзнок; **хосу ом** одамони баргузида ва одӣ, ҳамагӣ, ҳама.

ХОСА *ا.* *خاصه* 1. хос, махсус. 2. баргузида, як-

ХОС

качин; имтиёзнок. 3. муқарраб, наздик (*ба амир ӯ ҳоким*), надим; **саворони хоса** саворони яккачин, муҳофизони хос (-и амир ӯ ҳоким).

ХОСА II а. *خاصه* матои нафиси тунуки сафед.

ХОСАБОФ *باف خاصه* бофанда; истехсолкунандаи матои ҳарир, дока.

ХОСАБОФӢ *خاصه‌بافی* бофандагӣ; ҳарирбофӣ, докабофӣ.

ХОСАГӢ *خاصگی* 1. хос, махсус, баргузида. 2. ҳар чизи аъло, нафис, мумтоз; **базми хосагӣ** базми махсус ва маҳдуд, базм бо иштироки одамони баргузида.

ХОСИЯТ а. *خاصیت* 1. хислат, одат, табиат, кирдор, сифати (хулқи) ба ягон кас хос. 2. хислати нек, хусусияти хуб, неққадамӣ; **хосият доштан** нек будан, бо пойи қадам будан.

ХОССА а. *خاصه* 1. он чи махсуси касе ӯ чизе бошад. 2. махсус, махсусан.

ХОСТ *خواست* хоҳиш, майл, ирода, ихтиёр; **ба хости** худ ба хоҳиши худ, бо майли худ.

ХОСТАГИРӢ *گیری خواسته* интиҳоб карда гирифттан, хуш (чудо) карда гирифттан.

ХОСТАН I *خواستن* хоҳиш кардан, орзу доштан, талаб крдан; **хоста гирифттан** интиҳоб карда гирифттан; **сухан хостан** ба гап задан рухсат пурсидан.

ХОСТАН II *خاستن* *ниг.* **хестан**, бархостан.

ХОСТГОР *خواستگار* хоҳанда, толиб, толиби издивоҷ; **хостгор фиристодан** завҷӣ фиристодан, ба воситаи касе ба духтаре толиб шудан (ба занӣ), кас мондан; **хостгор шудан** толиб шудан, духтареро ба занӣ хостан.

ХОСТГОРӢ *خواستگاری* завҷагӣ, толибшавӣ ба издивоҷ; **ба хостгорӣ рафтан** завҷӣ шуда рафтан ба духтаре.

ХОСТГОРШАВАНДА *خواستگار شونده* *ниг.* **хостгор**.

ХОСТОР *خواستار* хоҳон, толиб, хоҳанда.

ХОТАМ I а. *خاتم* ангуштарӣ; ангуштари мӯҳрадор; нигин; мӯҳр.

ХОТАМ II а. *خاتم* поён, оқибат.

ХОТАМБАНД *بند خاتم* касе, ки аз дандони фил, устухони уштур ва ӯ аз чӯб кандакорӣ ва

накшу нигор мебандад.

ХОТАМБАНДӢ *خاتم‌بندی* санъати аз дандони фил, устухони уштур ва ӯ аз чӯб кандакорӣ ва накшу нигор бастан.

ХОТАМКОР *کار خاتم* он ки шуғлаш хотамкорӣ аст.

ХОТАМКОРӢ *کاری خاتم* ба вучуд овардани гулҳо ва нақшҳо аз устухон, чӯб ва ғ. дар рӯи чизе.

ХОТАМСОЗ *ساز خاتم* *ниг.* **хотамкорӣ**.

ХОТАМСОЗӢ *سازی خاتم* *ниг.* **хотамкорӣ**.

ХОТАМУЛАНБИӢ *خاتم‌الانبیا* 1. охирин пайғамбар, пайғамбари охир (замон), расули ниҳой. 2. нигини анбиё, пайғамбарон (*лақаби Муҳаммад* (с.)).

ХОТИМ а. *خاتم* *ниг.* **хотам II**.

ХОТИМА а. *خاتمه* 1. поён, анҷом, охир. 2. охири китоб, поёни гуфтор; **хотима додан** ба поён расонидан кореро, анҷом додан ба коре; **хотима ёфтан** тамом шудан, ба анҷом расидани коре.

ХОТИМАВӢ *خاتموی* қисми охири чизе, анҷом ва охири чизе; **сухани хотимавӣ** сухани охири, сухани ҷамъбасти.

ХОТИР а. *خاطر* 1. ёд, ҳофиза. 2. он чи дар дил гузарад, дил, замир; **лавҳи хотир** замири дил; **ба хотир**; **барои хотир**; **ба ризои хотири...** барои, ба ҳурмати..., барои хурсандии...; **ба (барои) поси хотир** барои ҳурмат ӯ хурсандии касе; **хотири ҷамъ** бе ташвиш, бо дили осуда; **аз хотир баромадан (рафтан)** фаромӯш шудан; **аз хотир гузарондан** аз дил гузарондан, дар бораи чизе фикр кардан; **ба (аз) хотир гузаштан** ба ёд омадан; **дар хотир доштан** фаромӯш накардан, дар ёд нигоҳ доштан; **ба хотир овардан** ёдрас кардан; **хотири касеро риоя кардан** поси ҳурмати касеро нигоҳ доштан; **хотири касеро ҷамъ кардан** хавотиру ташвиши касеро бартараф сохтан.

ХОТИРА а. *خاطره* 1. ҳофиза, ёд; **хотираро қувват додан**. 2. ёдбуд, ёдоварӣ, ёд; **хотираи рӯзҳои гузашта**. 3. ёддошт, он чи барои ёдоварӣ ва фаромӯш нашудан навишта шудааст; **дафтари хотира** дафтаре, ки дар он ёддоштҳои касе қайд карда шудааст.

ХОТИРАВӢ *خاطروی* хотировар, фаромӯш—

нашаванда, ёддоштӣ.

ХОТИРАГҶӢ خاطره گویی нақлу ривоятӣ
хотираҳо, ёдоварии гузаштаҳо.

ХОТИРАНАВИС خاطره نویس нависандаи хотира,
ёддоштнигор, ёддоштнавис.

ХОТИРАНАВИСӢ خاطره نویسی қайд кардан, ба
калам овардани ёддоштҳо ва гузоришоти гу-
зашта.

ХОТИРАНИГОРӢ خاطره نگاری *ниг.* хотиранависӣ.

ХОТИРАФСУРДА خاطرافسرده афсурдахотир, хо-
тирпарешон; он ки хотири ҷамъ ва оромӣ на-
дорад.

ХОТИРБИӢ خاطربینی нигоҳдории иззату
хурмати касе, хурмату эҳтироми касеро ба ҷо
овардан.

ХОТИРДОРӢ خاطرداری алоқа, майл доштан ба
касе, поси хотир.

ХОТИРДОШТ خاطرداشت эътибор; эҳтиром,
хусни таваҷҷӯҳ, мавқеъ.

ХОТИРМУШАВВАШ خاطرمشوش хотирпаре-
шон, ноосудахотир, парешонҳол, шӯрида-
аҳвол.

ХОТИРНАВОЗ خاطرنواز мувофиқи табъ; хушо-
янд; он ки ё он чи касеро хурсанд мекунад.

ХОТИРНИШИН خاطرنشین ҷойгиршуда дар хо-
тир, фаромӯшнашаванда; **хотирнишин соҳтан**
дар хотири касе ҷойгир кардан (*фикре,*
воқеаеро).

ХОТИРНИШОН خاطرنشان нишонакунанда дар
хотир, фаромӯшнашуданӣ; ёдоварӣ,
бахотиргири; **хотирнишон кардан (намудан)**
ба хотири касе овардан, ёдовар кардан,
гӯшрас намудан.

ХОТИРОЗОР خاطر آزار мушаввашкунанда, боиси
ошуфтагӣ ва парешонӣ, он чи дили касро
нороҳат ва озурда месозад.

ХОТИРОЗУРДА خاطر آزوده озордида, ситамкаш.

ХОТИРОТ *a.* خاطرات *ҷ.* **хотира** 3; ёддошти гузаш-
таҳо, зикри он чи дар ёди кас боқӣ мондааст.

ХОТИРОШУФТА خاطر آشفته *ниг.* хотирпарешон.

ХОТИРПАЗИР خاطرپذیر чизе, ки ба касе маъқул
аст, писандида, марғуб.

ХОТИРПАРЕШ خاطرپریش 1. он чи фикру хо-

тирро парешон мекунад. 2. он ки фикраш па-
решон аст.

ХОТИРПАРЕШОН خاطرپریشان касе, ки ҳавосаш
ошуфта бошад, мушавваш, нотинҷ; **хотирпа-
решон будан** аз ҷиҳате дар изтироб будан, ха-
вотир доштан.

ХОТИРПАРЕШОНӢ خاطرپریشانی ошуфтадилӣ,
ноосудахотирӣ; *муқоб.* **хотирҷамъӣ**.

ХОТИРРАС//ХОТИРРАСОН خاطررس//خاطرسан
ёдрас, ёдовар; **хотиррас кардан чизеро ба касе**
ёдовар шудан, ба ёди касе овардан чизеро.

ХОТИРПИСАНД خاطرپسند дилкаш, табъи дил,
матбӯъ, дилпазир, дилнишин.

ХОТИРРАСОН خاطررسан *ниг.* хотирнишон.

ХОТИРРАСОНӢ خاطررسانی хотиррасон кардан,
ба ёд овардан.

ХОТИРФИРЕБ خاطرفریب дилфиреб, дилрабо,
зебо, дилкаш.

ХОТИРХОҲ خاطرخواه маъқул ва дилхоҳи касе,
дилписанд, мувофиқи табъ ва майли кас.

ХОТИРХОҲӢ خاطرخواهی анҷоми коре ба хоти-
ри касе, барои ризой ва хурсандии касе, ба
риояти хотири касе.

ХОТИРҶАМӢ خاطرجمع дилосуда, беташвиш;
хотирҷамъ будан осудадил будан, ташвиш ва
хавотирӣ надоштан; **хотирҷамъ кардан касеро**
касера дилосуда кардан, дилпур кардан;
хотирҷамъ шудан аз коре, осуда шудан.

ХОТИРҶАМӢӢ خاطرجمعی осудагии хотир, таш-
вишу дилбеқарорӣ надоштан, осуда будан.

ХОТИРҶАМӢОНА خاطرجمعانه ба оромӣ, ба
осудагӣ, бо фароғи хотир, бе ҳеҷ нигаронӣ ва
изтироб.

ХОТИФ *a.* خاطف дурахшанда, ҷилодор.

ХОТӢ *a.* خاطی касе, ки хато мекунад, хатокор,
хатокуанда, гунаҳкор.

ХОТУН *m.* خاتون хонум, бону, кадбону.

ХОҲОМ خام пешвои дини яҳудӣ, раввин.

хоҳ خواه 1. *асоси* замони ҳозира аз **хостан**. 2. *ҷузъи*
пасини калимаҳои мураккаб ба маънои
хоҳанда, толиб: **хайрхоҳ, озодихоҳ...**

ХОҲ خواه 1. *пайвандаки ихтиёр, ки интихобро*
ифода мекунад; ё..., ё...; **хоҳ ин, хоҳ вай.**

ХОҲ

ХОҲАМ-НОХОҲАМ خواهم ناخواهم бо дили ноҳа-
ҳам, бе майлу рағбат.

ХОҲАНДА خواهنده 1. хоҳишкунанда, дархостку-
нанда, пурсанда. 2. моил, роғиб, толиб.

ХОҲАР خواهر ҳамшира, духтаре, ки бо писар ё
духтари дигар аз як падару модар зоида шуда
бошад.

ХОҲАРАНДАР خواهراندر хоҳари ӯгай.

ХОҲАРАРҶС خواهراروس хоҳари зан.

ХОҲАРЗАН خواهرزن ниг. **хоҳарарҷс**.

ХОҲАРЗОДА خواهرزاده фарзанди ҳамшира (*ни-
сар ё духтар*).

ХОҲАРӢ خواهری хоҳарона; хоҳар будан.

ХОҲАРОНА خواهرانه мисли хоҳар; хоҳарӣ.

ХОҲАРХОНД خواهرخواند ниг. **хоҳархонда**.

ХОҲАРХОНДА خواهرخوانده духтар ё зане, ки ка-
се вайро ба хоҳарӣ қабул карда бошад.

ХОҲАРЧА خواهرچه хоҳари хурдсол, хоҳари
хурдӣ.

ХОҲАРШҶ(Ӣ) خواهرشو(ی) духтар ё зане, ки
хоҳари шавҳари зане бошад.

ХОҲИШ خواهش 1. хоҳтан, пурсидан, дархост;
илтимос. 2. майл, рағбат, орзу.

ХОҲИШГАР خواهشگر хоҳишкунанда, пурсанда,
илтимоскунанда.

ХОҲИШДОР خواهش دار ниг. **хоҳишманд**.

ХОҲИШМАНД خواهش مند хоҳишкунанда, дар-
хосткунанда, хоҳишдор.

ХОҲ-НОХОҲ خواه ناخواه хоҳӣ нахоҳӣ, ба майл ва
бар ҳилофи майл; ба ҳар ҳол, ба ҳар сурат.

ХОҲОН خواهان хоҳанда, толиб, мушток, орзу-
манд.

ХОЧ چاچ бот., гуфт. занбӯруғ, қорч.

ХОЧ چاچ салиб, чалипо; **хоҷ кашидан** бо ангуш-
тон дар рӯи сина аломати салибро ифода
кардан, ки аз маросимоти дини насронист.

ХОҶА خواجه 1. бузург, соҳиб, соҳибкор, хӯчаин.
2. мансуб ба **насли хоҷагон**.

ХОҶАГИДОР خاجگيدار сарвари хоҷагӣ, сариш-
такунандаи корҳои хоҷагӣ.

ХОҶАГИДОРӢ خاجگيداری идора кардани
хоҷагӣ, саришта намудани хоҷагӣ.

ХОҶАГӢ خاجگي 1. хоҷа будан, мансубият ба
хоҷаҳо. 2. хоҷагидории воҳид, воҳиди хурди
иқтисодии як оила ё якчанд оила:
хоҷагидории дастачамъӣ; **мудири хоҷагӣ** касе,
ки мутасаддии корҳои хоҷагии муассиса ё
корхонаест; **хоҷагии коммуналӣ мансуб ба**
хоҷагии шахр ё ноҳия.

ХОҶАЗОДА خواجه زاده фарзанди хоҷа.

ХОҶАСАРОӢ خواجه سراي кҳн. навкар, маҳрам,
хизматгор дар ҳарами подшоҳ ва амирон.

ХОШОК خشاک 1. хору хас, алафи хушк, резаи
беда, коҳ ва ғ. 2. хӯроки чорво.

ХОШОКДАРАВӢ خشاک دروي даравидани
алафҳои худрӯ барои хӯроки чорпо.

ХОЯ خياه тухми инсон ё ҳайвони нар, байза, ху-
ся.

ХОЯНДА خاينده 1. сифати феълии замони ҳозира
аз **хондан**. 2. бо дандон резакунанда (*мас.,
муш, кӯрмуш ва ғ.*).

ХОЯРЕЗ خايهريز кит. нонхӯрише, ки аз тухми
мурғ тайёр мешавад, ки онро хоғина ҳам
меғунд.

ХРИСТИАНӢ خريستيانی мансуб ба **дини Исо**,
исавӣ.

ХРЕСТОМАТИЯ ю. خريستامتيه китоби таълимӣ,
ки осори мунтахаб ва ё намунаҳо аз осори
ягон соҳаи илм аст.

ХРОМ ю. خرام 1. унсури химиявӣ. 2. навъе чарми
нарми тунук; **мӯзаи хром** мӯзае, ки аз чарми
хром дӯхта шудааст.

ХРОМГАР خرام گر кит., тех. хромкор, он ки бо
хром кор мекунад.

ХРОМДОР خرام دار ҳар чизе, ки дар таркибаш
хром дорад, хромандуда.

ХРОМОСОМА ю. خراماسامه биол. қисми ҳастаи
хучайраи бадани ҳайвоноту наботот, ки шо-
мили маълумоти ирсӣ мебошад.

ХРОНОЛОГИЯ ю. خرانالاجيه қайди ҳодисаҳо бо
тартиби рӯй додани онҳо, зикри воқеаҳо аз
рӯи таърих санаи рӯйдоди онҳо.

ХРОНОЛОГӢ خرانالاجي мансуб ва оид ба **хронло-
гия**.

ХУБ خوب 1. нағз, нек; муқоб. бад. 2. зебо, хушрӯй; муқоб. зишт. 3. пас аз шунидани амр ё супорише мегӯянд “хуб”, яъне «қабул дорам», «розӣ ҳастам»; хо, оре, бале. 2. маҷ. мустаҳкам.

ХУБӢ خوبی 1. некӣ, нағзӣ, некӯӣ; муқоб. бадӣ. 2. хушрӯй, зебой; ба хубӣ а) дар хубӣ, дар некӯӣ, дар ҳусну зебой. 3. хуб, нағз; ба хубӣ дар ёд дорам, ки ...

ХУБКИРДОР خوب کردار дорои кирдори накӯ, накӯхирад.

ХУБКОР خوب کار он ки хуб кор мекунад, он ки хубкор аст, он ки хубӣ мекунад.

ХУБМАНЗАР خوب منظر хушнамуд, хушшакл, хубсурат.

ХУБНИҲОД خوب نهاد ниг. хубсират.

ХУБОНӢ خوبانی 1. зардолуе, ки бо мағзи бодом хушконида шудааст. 2. маҷ. лаби хурморанг. 3. як навъи себ, ки бо номи себи хубонӣ машҳур аст.

ХУБРӢ خوب روئی зебо, дилкаш, хушсурат.

ХУБРӢ خوب روی зебо, хушрӯй, қашанг, дилпи-санд.

ХУБС а. خبث бадтинатӣ; бадӣ, бадчинсӣ, палидӣ.

ХУБСИМО خوب سيما ниг. хубрӯй.

ХУБСИРАТ خوب سيرت он ки хулку хӯйи нек до-рад.

ХУБСИРИШТ خوب سرشت ниг. хубсират.

ХУБСУРАТ خوب صورت ниг. хубрӯй.

ХУБФАРҶОМ خوب فرجام коре, ки оқибаташ нек аст, касе, ки оқибати қораш нек аст.

ХУБҲАД خوب خد кит. хубрӯй, хубрухсор, нексу-рат.

ХУБЧЕҲРА خوب چهره хушрӯ, зебо, соҳибчамол, соҳибхусн.

ХУВОРА خوباره кит. таом, ғизо; нӯшиданӣ.

ХУД خود 1. ҷонишини хеш, хештан. 2. ба ҷои ҷонишинҳои шахсӣ низ кор фармуда меша-вад: агар худ ин ҷо бошӣ агар ту ин ҷо бошӣ; худ аз худ ба сари худ; худ ба худ а) ба майл ва иродаи худ, ба ихтиёри худ; б) бе ягон са-баб; в) дар замири дили худ; аз худ кардан

соҳиб шудан, дар тасарруфи худ даровардан; худро ба нодонӣ задан (андохтан) худро беҳа-бар вонамуд кардан; худро нишон додан дар коре маҳорат ва қобилияти худро зоҳир со-хтан; ба худ омадан хушёр шудан; аз худ раф-тан а) беҳуш шудан; б) мағруру худписанд шудан; худро даст гирифтан худдорӣ карда тавонистан; худро шинохтан а) шуурнок шу-дан, неку бадро фарқ карда метавонистагӣ шудан; б) мавқеъ ва қадру қимати худро му-айян карда тавонистан.

ХУДАЗОБДИҲӢ خودعزابدھی худро ранҷу заҳмат додан.

ХУДАМАЛКУНАНДА خودعمل کننده худсарӣ, худраъӣ; абзоре, ки ба таври худкор худ ба худ амал мекунад.

ХУДАНГЕЗӢ خودانگیزی ба ҷунбиш (ҳаракат) овардани худ, шӯрондани худ.

ХУДАФРӢЗ خودافروز худ аз худ даргиранда, худ аз худ равшаншаванда.

ХУДАФРӢЗИШ خودافروزش худ аз худ даргирӣ, худ аз худ равшаншавӣ.

ХУДБИН خودبين мағрур, мутақаббир, худпараст, худхоҳ.

ХУДБИНӢ خودبینи мағрурӣ, такаббур, худ-парастӣ, худхоҳӣ.

ХУДБИНОНА خودبینانه бо ғуруру такаббур, худхоҳона.

ХУДБОВАР خودباور он ки ба дигарон безътиной карда, ба худ аз ҳад зиёд боварӣ дорад.

ХУДБОВАРӢ خودباوری эътимоди афрод ба худ; мағрурӣ, такаббур.

ХУДБОВАРОНА خودباورانه бо итминон ва боварӣ ба худ, мағрурона.

ХУДВИЖА خودویژه хосса, махсус, ба худ хос.

ХУДВИЖАГӢ خودویژگی хоссагӣ, махсусият, хос будан, хусусияти хос доштан.

ХУДГАРД خودگرد мошини худҳаракаткунанда: техникаи худгард.

ХУДГУДОЗӢ خودگدازی бисёр ғам хӯрдан, бисёр азоб кашидан, худхӯрӣ.

ХУДГУМКУНӢ خودگمکنی худфаромӯшӣ, худро аз даст додан.

ХУД

ХУДДАРГИР خوددرگیر худ ба худ даргиранда, худсӯзанда, худсӯз.

ХУДДАРГИРӢ خوددرگیری худ ба худ дар гирифтани, худсӯзандагӣ, *маҷ.* бе ихтиёр ба ҳаяҷон, ба шӯр омадан.

ХУДДОН خوددان он ки танҳо худ ва манфиати худро дар назар мегирад, худдонам.

ХУДДОНАМ خوددانم худсар, ҳавобаланд, маслихатногир, бебок, густох.

ХУДДОНАМӢ خوددانمی ҳавобаландӣ, худситой, якравӣ, худкомӣ.

ХУДДОР خوددار он ки аз қорҳои нораво худро боз медорад, ҳештандор, парҳезгор, батокат, бошикеб.

ХУДДОРӢ خودداری таҳаммул, бурдборӣ, худро ба даст гирифтани, худнигаҳдорӣ; **худдорӣ қардан (намудан)** худро аз қоре боз доштан, худро даст гирифтани.

ХУДДӮСТ خوددوست худбин, худпараст, худхоҳ, он ки танҳо худ ва манфиати худро ба эътибор мегирад.

ХУДДӮСТӢ خوددوستی *ниг.* худпарастӣ.

ХУДИДОРА خوداداره ҳуқуқи ҳаллу фасл ва идораи қорҳо дар дохили як воҳиди миллий - территориавӣ; мухторият.

ХУДӢ خدی 1. мансуб ба худ. 2. бегона набудани, ошно; **одами худӣ** одами ошно, одами бозътимод.

ХУДҚАРДА خودکرده он чи ё қоре, ки аз дасти худӣ қас меояд; **худқардаро даво нест, вовайлои пинҳонӣ** (*маҷ.*). он ки худааш боиси бадбахти ва фалокати худ гардидааст.

ХУДКИФӢ خودكفائی *ниг.* худмаблағгузорӣ.

ХУДКОМ/ХУДКОМА خودكام//خودكامе худсар, худхоҳ, якрав, маслихатношунав.

ХУДКОМӢ خودكامی худсарӣ, якраҳагӣ, ҳавопарастӣ, мағрурӣ.

ХУДКОР خودكار дастгоҳ ва олате, ки ба худии худ қор мекунад, автомат.

ХУДКУШӢ خودکشی ба воситае ба ҳаёти худ хотима додан, худро куштан.

ХУДМАБЛАҒГУЗОРӢ خودمبلغ گذاری худкифӣ, ҳисоби хоҷагӣ.

ХУДМАНИШӢ خودمنشی *ниг.* худпарастӣ.

ХУДМАҲДУДКУНӢ خودمحدودکنی маҳдуд ва танг қардани доираи ихтиёри худ.

ХУДМУРДА خودمرده чорпое, ки сақат шуда ҳаром мурдааст: **гӯсфанди худмурда.**

ХУДМУХТОР خود مختار соҳибихтиёр, автономӣ.

ХУДМУХТОРӢ خود مختاری истиқлол дар идораи дохилии кишвар, вилоят ё ноҳияе, автономия, мухторият.

ХУДНАВИС خودنویس қаламе, ки сиёҳии он аз маҳзани маҳсус ба таври автоматӣ меояд.

ХУДНАМО خودنما он ки худро таъриф мекунад, худсито, мағрур.

ХУДНАМОӢ خودنمایی худро беш аз он ки ҳақ ба қалам додан, худситоӣ, гурур; **худнамоӣ қардан** худро ва қору бори худро таъриф қардан, ман-манӣ қардан, худситоӣ қардан.

ХУДО خدا 1. д. халққунанда, холиқ, Аллоҳ. 2. соҳиб, молиқ; **ба умеди Худо ҳам шавӣ, буттаро маҳкам дор** (*маҷ.*); **Худо медонад** дар мавриди саҳеҳ маълум набудани қоре гуфта мешавад; **аз барои Худо, ба Худо** дар мавриди қасам гуфта мешавад; **Худо раҳмат кунад** дар мавриди ба неқӣ ёд қардани мурдагон гӯянд; **Худо хоҳад** агар насиб бошад (*дар мавриди орзу қардани чизе ё қоре гӯянд*).

ХУДОБЕЗОР خداييزار қасе, ки аз вай неқӣ намебарояд, одами бадқор, бадтинат.

ХУДОБЕҲАБАР خداييبخبر дар ҳаққи одами беинсофу золим ва бемулоҳиза гӯянд.

ХУДОВАНД خداوند *ниг.* Худо.

ХУДОГОҲ خداگاه шахси аз таъриху сарнавишту фарҳанг ва тамаддуни миллати худ огоҳ, бафарҳанг.

ХУДОГОҲӢ خداگاهی аз таъриху сарнавишт ва тамаддуни миллати худ ва кишвари ҳеш огоҳ будан: **худогоҳии миллий.**

ХУДОДОД خداداد *ниг.* худодода.

ХУДОДОДА خداداده 1. он чи ки гӯё аз тарафи Худо дода шудааст. 2. фитрӣ, модарзод; табиӣ (*мас., қобилияти худодод*).

ХУДОЗАДА خدازده 1. ба ғзаби Худо гирифтورشуда. 2. шарманда, расво, беобрӯю безътибор.

ХУДОЗАДАГӢ خدازدگى *ниг. худозада.*

ХУДОЗМОӢ خودآزمائی *худсанҷӣ, худро имтихон кардан.*

ХУДОӢ خداى 1. мансуб ба **Худо**. 2. эҳсон ва хайроте, ки дар роҳи Худо дода мешавад. 3. бемузд, муфт; **худоӣ додан(кардан)** хайрот кардан (*барои мурда*).

ХУДОӢ خداى *ниг. Худо.*

ХУДОЙГОН خدايگان *кит. подшоҳи бузург, подшоҳи муктадир.*

ХУДОЙНАМО خداى نما *оинаи худоинамо киноя аз оинае, ки саҳеҳу дуруст нишон медиҳад.*

ХУДОМӢЗ خودآموز 1. он ки чизеро ҳудаш бе муаллиму устод омӯхтааст. 2. китоб барои омӯхтани чизе бе ёрдами роҳбаре.

ХУДОМӢЗАНДА خودآموزنده он ки чизеро бе кумаку роҳбарии касе ёд мегирад; омӯхта истода.

ХУДОМӢЗӢ خودآموزى ёдгирии чизе ба сари худ, бе ёрдами роҳбаре.

ХУДОНОТАРС خداانترس он ки аз Худо боке надорад; дар ҳаққи одами беинсоф, бемулоҳизаю бебок гӯянд.

ХУДОНОТАРСӢ خداانترسى аз Худо боке надоштан, худодоиноси.

ХУДОНОШИНОС خداانشناس *ниг. худонотарс.*

ХУДОНОШИНОСӢ خداانشناسى *ниг. худонотарсӣ.*

ХУДОПАРАСТ خداپرست мӯътақид ба Худо, диндор, итоаткор ба фармудаҳои дин.

ХУДОПАРАСТӢ خداپرستى мӯътақидӣ, диндорӣ, мӯъминӣ.

ХУДОПИСАНД خداپسند савоб, мақбул, кори хайр.

ХУДОРАҲМАТӢ خدارحمتى шодравон, равоншод, раҳматӣ.

ХУДОРО خودآра он ки ҳудашро барои намоиш орову торо медиҳад.

ХУДОРОӢ خودآرائى ороиш додани худ барои намоиш ва худнамоӣ.

ХУДОТ خدات унвони подшоҳони Осиёи Миёна қабл аз ислом, маънои соҳибро ифода мекунад.

ХУДОТАРС خداترس он ки аз Худо метарсад, он ки ба сабаби худотарсӣ аз қорҳои баду нохушоянд худдорӣ мекунад.

ХУДОТАРСӢ خداترسى аз Худо тарсидан, парҳезгорӣ аз амали нораво ба сабабе.

ХУДОҲОФИЗӢ خداحافظى хайру хуш, видоъ, падруд гуфтан.

ХУДОЧӢӢ(Ӣ) خداجو(ى) *ниг. худопараст.*

ХУДОШИНОС خداشناس он ки худотарсу парҳезгор аст, худопараст, диндор.

ХУДОШИНОСӢ خداشناسى худопарастӣ, диндорӣ; худодоинос будан.

ХУДОПАРАСТ خودپرست мутақаббир, худхоҳ, худбин.

ХУДОПАРАСТӢ خودپرستى худхоҳӣ, худбинӣ, тақаббур.

ХУДОПАРАСТОНА خودپرستانه худбинона, бо ғуруру тақаббур.

ХУДОПИСАНД خودپسند худбин, қалонгир, мутақаббир.

ХУДОПИСАНДӢ خودپسندى амали худписанд, худхоҳамӣ, тақаббур.

ХУДОПИСАНДОНА خودپسندانه худбинона, бо ғуруру ва тақаббур нисбат ба бартарии шахсии худ.

ХУДПУР خودپر худпуршаванда, милтиқи худпур.

ХУДРАВ خودرو худ аз худ раванда, худ аз худ ҳаракаткунанда, мошин, автомобил.

ХУДРАСТА خودرسته растание, ки ба сурати ёбой мерӯяд ва ниёз ба парваришу нигоҳубин надорад, худрӯй, ёвой.

ХУДРАӢӢ خودراى *ниг. худрой.*

ХУДРЕЗ خودريز худҳолиқунанда; **мошини худрез.**

ХУДРОӢ//ХУДРАӢӢ خودراى// خودراى он ки ҳар қорро ба фикри худ қарда ба маслиҳати диғарон эътино намекунад; гапнодаро; маслиҳатношунав; худсар, худқом, яқрав.

ХУДРӢӢ(Ӣ) خودرو(ى) гиёҳе, ки худ аз худ рӯидааст, ёбой.

ХУДСАР خودسر худрой, бебок, худқом, нофар-

ХУД

- монбардор.
- ХУДСАРӢ** خودسرى худрой, сарпечӣ аз қонун, кардани коре ба майли худ.
- ХУДСАРОНА** خودسرانه ба майл ва хоҳиши худ, бе маслиҳату машварат.
- ХУДСИТО** خودستا касе, ки кору кирдори худро таъриф мекунад ва худро аз дигарон беҳтар мешуморад, мағрур ба худ, таърифӣ.
- ХУДСИТОӢНА** خودستايانه ба тарзи худситоӣ, худхоҳона.
- ХУДСИТОӢ** خودستايى худтаърифкунӣ, гуруру такаббур ба худ, фахркунӣ беҳуда.
- ХУДСОЗӢ** خودسازى зохири худро оростан; дуруст кардани хулку рафтор, дуруст кардани корҳои худ.
- ХУДСОХТ** خودساخت он чи кас ҳудаш бо дасти худ сохтааст.
- ХУДСӢЗӢ** خودسوزى *ниг.* худсӯзонӣ.
- ХУДСӢЗОНӢ** خودسوزانى 1. худро ба оташ сӯзондан. 2. *мач.* худро ба ғаму ғусса ва ранчи бардавом гирифтор кардан.
- ХУДФАОӢЛИЯТӢ** خودفعاليّتى бо ташаббуси шахсии худ кореро анҷом додан.
- ХУДФАӢОЛӢ** خودفعالى ташаббускорӣ, фаъолият нишон додан.
- ХУДФИРЕБДИХӢ** خودفريبيده *ниг.* худфиребӣ.
- ХУДФИРЕБӢ** خودفريبي худро фиреб додан, ба худ нисбат додани чизе, ки дарвоқеъ вучуд надорад, беасос тасаллову таскин додан ба худ.
- ХУДФУРӢЗ** خودفروز *ниг.* худафрӯз.
- ХУДФУРӢШ** خودفروش 1. худсито, худпараст, худнамо, мутакаббир. 2. фоҳиша, танфуруш.
- ХУДФУРӢШӢ** خودفروشي 1. худситоӣ; худфурушӣ кардан худро таърифӣ тавсиф кардан, худнамоӣ ва худситоӣ кардан. 2. танфурушӣ, фоҳишагӣ.
- ХУДХИЗМАТГУЗОРИ** خودخدمتگزارى *ниг.* худхизматрасонӣ.
- ХУДХИЗМАТРАСОНӢ** خودخدمتريسانى хизматеро худ барои хеш ба ҷой овардан.
- ХУДХОӢ** خودخواه худпараст, худбин, му-

- такаббир.
- ХУДХОӢӢ** خودخواهى худбинӣ, худпарастӣ, такаббур.
- ХУДХОӢОНА** خودخواهانه худбинона, худпарастона, такаббуруна.
- ХУДХӢР** خودخور касмадеҳ, *мач.* тамаъкор, хасис; худбин.
- ХУДӢАРАКАТ** خودحرکت *ниг.* худрав.
- ХУДӢАРХЗАНИ** خودچرخ زنى ғайри таҳрики беруна худ чарх задан.
- ХУДШИНОС** خودشناس 1. худхоҳ, худбин. 2. қадру қимати худро шинохтан.
- ХУДШИНОСӢ** خودشناسي 1. қадру қимати худро шинохтан. 2. худбинӣ, худхоҳӣ; худшиноси **МИЛӢ** худогоҳии миллӣ
- ХУДШОР** خودشار ҳудаш чоришаванда, ба таври механикӣ (*аз мошин ё ягон механизм*), шоранда(*об*).
- ХУДӢА** ا. خدعه фиреб, макр, хила.
- ХУК** خوک 1. ҳайвони хонагӣ ва ваҳшии пистондори сергӯшту равған. 2. номи як сол аз даври солшумории дувоздаҳгона бо номи ҳайвонот.
- ХУКБАЧА** خوک بچه бачаи хук, хукча.
- ХУКБОН** خوک بان он ки хук мепояд, хукпарвар.
- ХУКБОНӢ** خوک باني хукпой, хукпарварӣ.
- ХУКДОРӢ** خوک داري *ниг.* хукпарварӣ.
- ХУКӢ** خوكى аз хук, аз гӯшт (равған)-и хук; бадрафтор, бадфеълӣ.
- ХУКПАРВАР** خوک پرور он ки мутасаддии нигоҳубини хук аст, хукбон.
- ХУКПАРВАРӢ** خوک پروري парвариши хук ҳамчун як соҳаи чорводорӣ.
- ХУКПОӢ** خوک پاي ба хукҳо нигоҳубин кардан, хукбон.
- ХУКТИНАТ** خوکطينت бадфеъл, баддил, бадтинат.
- ХУКСИФАТ** خوکصفت бадфеъл, бадрафтор; касиф, хуктинат.
- ХУКХОНА** خوکخانه ҷои парвариши хукҳо, бино барои нигоҳубини хукҳо.
- ХУЛАФО** ا. خلفا ҷ. халифа; халифаҳо –

чонишинони Муҳаммади пайғамбар (с), ки чор нафар буданд: Абӯбакр, Умар, Усмон ва Алӣ.

ХУЛД *а.* خلد 1. бақои доим, ҷовидонӣ. 2. биҳишт, чаннат, фирдавс.

ХУЛЁ *а.* خليا *кит.* хаёлот, хаёлпарварӣ.

ХУЛҚ *а.* خلق хӯй, одат, хислат, сират.

ХУЛҚАН *а.* خلقاً аз рӯйи хулқ, хислат; феълан, табиатан.

ХУЛҚОН *а.* خلقان 1. ҷамъ халақ. 2. кӯҳна, фарсуда.

ХУЛЛАС *а.* خلاص холис, хулоса; **хулласи гап (калом)** хулосаи гап, фишурдаи суҳан.

ХУЛОСА *а.* خلاصه 1. кӯтоҳшудаи матлабе ё навиштае, мазмуни мухтасари чизе. 2. дар мавриди ҷамъбасти каломе гуфта мешавад: алқисса, кӯтоҳи гап ин ки...; **хулоса баровардан** ҷамъбаст кардан (*матлаберо*), ба ягон натиҷа омадан; **ба хулоса омадан** дар ниҳояти кор ё суҳане ба қароре омадан; **хулоса кардан** ҷамъбаст кардан.

ХУЛОСАВӢ خلاصوى ҷамъбасткунанда, аз ҷамъбаст ҳосилшуда.

ХУЛОСАТАН *а.* خلاصتاً мухтасаран, ҷамъбаст.

ХУЛУС *а.* خلوص *кит.* холисӣ, покӣ, беолоишӣ, самимият; **хулуси қалб** покии дил, софии дил.

ХУЛФ *а.* خلف вафо накардан ба ваъда, ваъдахилоф.

ХУМ ҳим зарфи сафолони калон барои ниғоҳ доштани об ва дигар моеот; [*аслаш хунб*].

ХУМДОН ҳимдон коргоҳи сафолпазӣ, кӯраи хиштпазӣ.

ХУМИСТОН خمستان *кит.* ҷое, ки хумҳои май гузошта мешавад.

ХУМКАЛЛА خم کله каллакалон.

ХУММОНАНД ҳим مانند ба шакли хум, *мач.* шикалкалон.

ХУММОР خمور *ниг.* хумор.

ХУМО خمа *бот.* зағосаи чилбугум.

ХУМОР//ХУММОР خمور 1. ҳолати баъд аз мастӣ; **чаши хумор** чаши ниммаст, чаши пурноз. 2. майл ва рағбати зиёд ба чизи одат-

шуда вақти тарки он; **хумор(и) чизе гирифта**н майл ва рағбат доштан ба чизи одатшуда вақти тарк ё дастрас набудани он.

ХУМОРГИРИФТА خمورگرفته *ниг.* хуморӣ.

ХУМОРИН خمارين хуморӣ, хуморнок; *мач.* фаттон.

ХУМОРИ خمارى 1. ҳолати хумор. 2. ба ҳолати хумор афтода; одатқарда ба чизе; **хуморӣ шудан** хоҳиши саҳт ба истеъмоли чизе (*май, па-тирос ва ғ.*).

ХУМОРОЛУД(А) خمورآلود(ه) хуморзада, шикастагӣ ва кӯфтагии аъзо(*нас аз мастӣ*).

ХУМОРОНА خمورانه *ниг.* хуморин; **ниғоҳҳои мастона** ва хуморона.

ХУМОХИСРАВ خماخسرو *кит.* яке аз оҳангҳои муסיқии бостонӣ.

ХУМОҲАН//ХУМОҲОН خم آهن//خم آهان санги саҳти сиёҳи моил ба сурхӣ, ки дар қадим онро дар тиб ва дар ороиш кор мефармуданд; ақиқ; кони ин маъдан.

ХУМОРЧАШМ خمورچشم он ки чашмони сиёҳ дорад.

ХУМОРШИКАН خمورشکن он чи ҳолати хуморро дафъ мекунад.

ХУМОРШИКАНӢ خمورشکنى дафъи хумор, дур кардани ҳолати хумор.

ХУМС *а.* خمس 1. панҷак, аз панҷ як. 2. панҷаки даромад, ки мувофиқи қонуни шарият одамони бой бояд ба қашшоқон диҳанд; панҷаки ғаниматҳое, ки дар ҷанг ба даст омадааст ва бояд ба одамони камбағали авлоди пайғамбар бирасад.

ХУМРА *а.* خمرة 1. хумча, хуми хурд. 2. хуми калон, кӯзаи калон; **сари гов дар хумра мондааст** (*зарб*) дар мавридҳое гуфта мешавад, ки кор бисёр чигил шудааст ва ҳал кардани он ба мушкили ба даст меояд.

ХУМСИТОН خمستان *ниг.* хумистон.

ХУМУЛ *а.* خمول 1. гумномӣ, зиллат, пастӣ, беномунишонӣ. 2. *мач.* торикӣ, зулмат.

ХУМХОНА خمخانه *кит.* майкада, майхона, шаробхона.

ХУМЧА خمچه хуми майда.

ХУМЧОЙНИК خم چاینيک чойники калон.

ХУН خون 1. моеи сурхранге, ки дар бадани чондорон чараён дорад ва ба ҳамаи бофтаҳои бадан ғизо медиҳад; **гардиши хун** ҳаракати хун дар рағҳо. 2. ирқ, наҷод; **хун як будан** яъне аз як наҷод будан; **бо хуни чигар** бо азо-бу машаққати зиёд; **вайрон шудани хун** фосид шудани хун, вайрон шудани таркиби хун дар бадан; **хун ба хун** қасос аз кушанда ба воситаи куштани он ё яке аз наздиконаш; **бо хуни дил навиштан** чизеро бо андӯх, ҳасрат ва алами зиёде навиштан; **хуни ноф рехтан дар чое** зоида шудан дар чое; **хун хӯрдан** а) саҳтӣ ва азоби зиёд кашидан; б) ғам хӯрдан, саҳт дар андӯх будан; **хуни чигар кардан** касеро ба танг овардан, ба ҷон расондан, безор кардан; **хуни чигар (дил) хӯрдан** а) азобу машаққат кашидан; б) бисёр ғаму ғусса хӯрдан; **хуни касеро макидан** дар ҳаққи касе ҷабри беҳад кардан, касеро истисмор кардан.

ХУНАФШОН خون افشان хуншор, хунолуд, хунбор.

ХУНБ خنب *ниг.* хум.

ХУНБА خنبه хуми калон аз гил ё чӯб сохташуда, ки дар он ғалла, орд ва ғ. нигоҳ медоранд.

ХУНБАНД خون بند *тиб.* он чи чараёни хунро нигоҳ медорад.

ХУНБАҲО خون بها чиз ё пуле, ки ба ивази хуни одами кушташуда ба ворисони ӯ медиҳанд.

ХУНБОР خون بار он чи аз он хун мечакад, хунҷакон; **чаши хунбор** чаши саҳт гирён, гиряи аламангез.

ХУНГАРД خون گرده хунгузарон, шарён: **рағҳои хунгард**.

ХУНГАРДӢ خون گردی гардиши (чараёни) хун.

ХУНГАРМ خون گرم 1. ҷонваре, ки хуни баданаш гарм аст ва бо тағйири дамо ва ҳарорати муҳити атроф дигар нашуда собит мемонад. 2. *мач.* одами меҳрубон, бомуҳаббат; серғайрат. 3. зуд ҳашмгиранда, зуд аз ҳолати эътидол бароянда.

ХУНГАРМӢ خون گرمی 1. хунгарм будан. 2. серғайратӣ. 3. бадқаҳрӣ, зуд ҳашмгиншавӣ.

ХУНГАШТА خون گشته хуншуда, хунолуд, бо хун омехташуда.

ХУНГИРИФТА خون گرفته 1. он ки аз ӯ хун гирифта бошанд. 2. он ки рехтани хуни дигарон худ ба гардани ӯст; хунолуд, хунин; **вазири хунгирифта** вазире, ки боиси рехтани хуни зиёд шудааст.

ХУНГИР خون گیر рағзан, ҳаҷҷом.

ХУНГИРӢ خون گیری амали хунгирӣ, рағзанӣ, ҳиҷҷомат.

ХУНГУЗАРОН خون گذران 1. хунгард, гузаронидани хун: **рағи хунгузарон**. 2. он ки ба касе хун мегузаронад.

ХУНГУЗАРОНӢ خون گذرانی хуни аз ҷиҳати таркиб мувофиқи каси сиҳатро ба одами бемор ё захмдор гузарондан.

ХУНДОР خون دار 1. серхун. 2. *мач.* пуртароват, пуршира, тару тоза. 3. *мач.* ҷавонмард. 4. *мач.* қотил. 5. ворис ва бозмондаи мақтул.

ХУНДОРӢ خون داری хуни касе ба гардани касе будан, хундор будан.

ХУНӢ خنيا суруд, нағма, оҳанг.

ХУНӢГАР خنياگر сурудхон, овозхон, хонанда, мутриб.

ХУНӢГАРӢ خنياگری сурудхонӣ, овозхонӣ, мутрибӣ.

ХУНИМАРДУМХӢР خون مردم خور золим, ситамгар, бераҳм, он ки дигаронро бераҳмона истисмор мекунад.

ХУНИН خونين хунолуд, оғушта ба хун.

ХУНИНДИЛ خونين دل *ниг.* хуниҷигар.

ХУНИНҶИГАР خونين جگر 1. *киноя* аз бисёр андӯхгин, ғамнок, саҳт ғамгин. 2. *киноя* аз ошиқ.

ХУНИҶИГАР خون جگر саҳт аламзада ва ғамгин.

ХУНӢ خونی 1. хунин, хунолуд. 2. *мач.* сурх. 3. хунрез, қотил, одамкуш.

ХУНКАШӢ خون کشی кашида гирифтани хун аз рағ ба воситаи олате; **шохи хункашӢ** шохи ҳаҷҷомат, ки ба воситаи он аз рағ хун мекашанд.

ХУННОҚ ا. خنّاق *ниг.* хуноқ.

ХУНМАК خون مک хунхӯр, хуношом; *мач.* золим, бераҳм, хунрез.

ХУНМАСТ خون مست он ки масту мағрур аз хунрезҳои худ аст.

ХУНОБ//ХУНОБА خون آب// خون آبه хуни омехта ба об; *мач.* ашки хунин, ашки сахт аз ҳасрату ғам.

ХУНОҚ *а.* خنق *тиб.* як навъ бемориест, ки гулӯро мегирад, дифтерия.

ХУНОЛУД خون آلود олуда бо хун, доғдор шуда аз хун, омехта бо хун, хунолуида.

ХУНОЛУДАГӢ خون آلودگي бо хун олуда будан, доғи хун доштан.

ХУНОСО خنثا *ниг.* хунсо.

ХУНОФАР خون آفر хунҳосилкунанда; **узвҳои хунофар** узвҳои хунзо.

ХУНОШОМ خون آشام хунхӯр, хунрез; *мач.* бераҳм, сангдил.

ХУНОШОМӢ خون آشامي 1. хунхӯрӣ, хунрезӣ. 2. *мач.* бераҳмӣ, сангдилӣ.

ХУНПАРТОӢ خون پرتايي хун қай кардан, баромадани хун аз роҳи гулӯ.

ХУНПОЛО(Ӣ) خون پالا(ي) *кит.* хуношом, хунрез, хунафшон.

ХУНПОШ خون پاش хунпошанда, пошандаи хун.

ХУНРАВ خون رو: **хунрав шудан** чорӣ шудани хун аз бадан (*бемории занона*), ҳайз.

ХУНРАВӢ خون روی берун рехтани хун аз ягон узв, резиши хун.

ХУНРАНГ خون رنگ сурх, ранги монанд ба хун, хуносо, ба сони хун.

ХУНРЕЗ خون ريز касе, ки хуни мардумро мерезад; қотил, *мач.* саффок, бераҳм.

ХУНРЕЗӢ خون ريزي кушокушӣ, қатлу куштор.

ХУНСАРД خون سرد касе, ки асабашро ором нигоҳ дошта метавонад ва зуд хашмгин намешавад, ором.

ХУНСАРДӢ خون سردى оромӣ, бурдборӣ, худро дар ҳолати эътидол нигоҳ доштан.

ХУНСАРДОНА خون سردانه оромона, ботамкин.

ХУНСО *а.* خنثا он ки ё он чи ҳам аломати занӣ ва ҳам аломати мардӣ дошта бошад, наромона.

ХУНТАВОН خون توان *ниг.* хунбаҳо.

ХУНТАЛАБ خون طلب он ки ба хунрезӣ толиб аст ва қурбонӣ металабад (*аз рӯи ақидаҳои хурофӣи қуҳан*), қасосгир.

ХУНТАЛАБӢ خون طلبي хоҳишу талаби хунрезӣ ва қурбонӣ доштан; талабгори хун, қасосгирӣ.

ХУНТАШНА خون تشنه хостори хунрезӣ, он ки хун рехтан меҷӯад, ташнаи хун.

ХУНУК خنک 1. сард; *муқоб.* гарм. 2. нозеб, дилнокаш; **гапи хунук** гапи нохуш; **нафаси хунук** нафаси шум; **хунук задан** а) офат расидан ба сабаби сармо ба дарахтон ва ба меваи онҳо; б) сармо хӯрдан, осеб дидани бадан аз сармо; **хунук хӯрдан** таъсири сарморо ҳис кардани бадан; **хунук шудан** сард шудани чизи гарм; **хунук шудани дил** *мач.* нисбат ба касе бемехру беқибат шудан; **хунукро хунук мебурад** *мач.* ба бадӣ бадӣ рост меояд.

ХУНУКАНДОМ خنک اندام бадафт, безеб; шаклу шамоили зиштдошта.

ХУНУКБАШАРА خنک بشره он ки симояш дилнокаш аст, нозебо, безеб, бадрӯй.

ХУНУКЗАДА خنک زده сардзада, сармохӯрда, сармозада, хунуки гирифта.

ХУНУКЗАДАГӢ خنک زدگي сармозадагӣ, сармохӯрдагӣ, сардзадагӣ, хунукзадагӣ.

ХУНУКӢ خنکي сармо, сардӣ.

ХУНУККУНАНДА خنک کننده сардкунанда: дастгоҳи хунуккунанда.

ХУНУКҚИЁФА خنک قیافه *ниг.* хунукбашара, безеб, бадқиёфа.

ХУНУКНАЗАР خنک نظر бемасъулият, мулоимхунук.

ХУНУКНАЗАРӢ خنک نظري муносибати дилсардона ба коре, бемасъулиятӣ.

ХУНУКРӢӢ خون روی *ниг.* хунукбашара.

ХУНУКСИТОРА خنک ستاره он ки шамоилаш ҷаззобу дилкаш нест.

ХУНУКСУХАН خنک سخن дағал, баддаҳон.

ХУНУКТАРХ خنک طرح *ниг.* хунукбашара.

ХУНУКХОНА خنک خانه қисми нисбатан хунуктар дар ҳаммомҳои қадима.

ХУН

ХУНУКХҶҮР خور خنک касе ки сармо ба вай зиёд таъсир мекунад.

ХУНУКХҶҮРДА خورده خنک он ки аз таъсири ҳавои сард саҳт хунук хӯрдааст, сармохӯрда.

ХУНУКХҶҮРӢ خورى خنک сармохӯрӣ.

ХУНУКШАКЛ خنک شکل *ниг.* хунукбашара.

ХУНУКШАМОИЛ خنک شمایل *ниг.* хунукбашара.

ХУНФИШОН خون فشان он чи ки аз он хун мечакад; хунрез (*мас., шамшер*).

ХУНХОР خون خوار *ниг.* хунхӯр; золим, бедодгар.

ХУНХОРА خون خواره *ниг.* хунхор.

ХУНХОРӢ خوارى خون *ниг.* хунхӯрӣ.

ХУНХОРОНА خون خوارانه *ниг.* хунхӯрона.

ХУНХОҶ خون خواه интиқомчӯянда; хунталаб (*барои хуни рехташуда*).

ХУНХОҶӢ خون خواهى *ниг.* хунталабӣ.

ХУНХҶҮР خون خور 1. он ки хун менӯшад. 2. маҷ. золим, саффоқ, хунрез.

ХУНХҶҮРӢ خون خورى хунрезӣ, саффоқӣ, бераҳмӣ.

ХУНХҶҮРОНА خون خورانه золимона, бераҳмона.

ХУНЧАКОН خون چكان 1. *ниг.* хунбор. 2. пурхун.

ХУНЧҶҮШ خون جوش хуншор, узве, ки аз зарбу лат осеб дида, ба андак расидан хуншор мешавад: хунҷӯш шудан.

ХУНЧҶУШӢ خون جوشى хуни мурда; доғи кабуд, доғи нофармон.

ХУНШИНОС خون شناس *тиб.* касе, ки ба таҳлилу таҷзияи хун машғул аст, гематолог.

ХУНШИНОСӢ خون شناسى *тиб.* соҳае, ки хунро таҳлилу таҷзия мекунад, гематология.

ХУНШОР خون شار он чи аз он хун мечакад, чакидани хун; хуншор кардан хунолуд кардан.

ХУНШОРӢ خون شارى хунчакӣ, рехтани хун, шоридани хун, чакидани хун.

ХУР خور *ниг.* хуршед.

ХУРД خرد 1. майда, камчусса; муқоб. калон, бузург. 2. хурдсол, кӯдак; хурду калон хурдсолу калонсол, ҳама, ҳамагӣ; хурд-хурд майда-

майда, реза-реза; кам-кам.

ХУРДА خرده резаи ҳар чиз, чизи майда.

ХУРДАБИН خرده بين бориқбин, дақиқ; хушманд.

ХУРДАБИНӢ خرده بينى бориқбинӣ, дақиқ будан, хушмандӣ.

ХУРДАГИР خرده گير айбҷӯ, эродгир.

ХУРДАГИРӢ خرده گيرى айбҷӯӣ, эродгирӣ.

ХУРДАГИРОНА خرده گيرانه айбҷӯёна, эродгирона.

ХУРДАКАК خوردكк хеле хурд, майда.

ХУРДАКОР خورده كار хунарманд, касе, ки бо корҳои дасти зариф ва асбоби зинатӣ машғул аст (*мас., заргар*).

ХУРДАМЛОК خرد املاک майдамулк, мулк (моликият)-и хурд дошта, заминдори хурд.

ХУРДАНДЕШ خردانديش майдабин, кӯтоҳбин, кӯтоҳфикр.

ХУРДАНДОЗА خرداندازه майда, бо андозаи майда, дорои ҳаҷми кам.

ХУРДАФУРҶШ خرده فروش фурӯшандаи чизҳои майдачуйда, чаканафурӯш, фурӯшандаи дона.

ХУРДАФУРҶШӢ خرده فروشى фурӯштани чизҳои майдачуйда, чаканафурӯшӣ, фурӯши донай.

ХУРДӢ خردى 1. майдагӣ, хурдсолӣ. 2. хурдсол, хурдтар аз дигарон: духтари хурдӣ, писари хурдӣ.

ХУРДКАЛЛА خردكله он ки каллааш ба нисбати танааш хурдтар аст.

ХУРДМАНИШ خردمنش пасттинат, пастҳиммат.

ХУРДОД خرداد 1. моҳи сеюми солшумории эронӣ (23 июн – 22 июл). 2. номи яке аз оташкадаҳои қадим.

ХУРДСОЛ خردسال камсин(н), майда, кӯдак; муқоб. калонсол.

ХУРДСОЛӢ خردسالى камсолӣ, кӯдакӣ, айёми кӯдакӣ.

ХУРДҶАҶМ خردحجم ҳаҷман хурд, он чи ғунҷоиши зиёде надорад.

ХУРДҶУССА خردجسته он ки тануманду калонбадан нест; ҷуссааш хурд.

ХУРӢК خرياک *лаҳҷ.* як навъ алафи кӯҳӣ, ки мар-

думи кӯхистон бо он мастоба, угро ва дигар таомҳои обакиро тайёр мекунамд.

ХУРМА خرمة зарфи даҳанфарохи гӯшакдори сафолин барои говдӯшӣ.

ХУРМАЧА خرّمچه хурмаи хурди говдӯшӣ.

ХУРМО خرما дарахти мевадор, ки дар мамлакатҳои гармсер мерӯяд.

ХУРМОЗОР خرمازار ҷое, ки дарахти хурмо зиёд бошад, нахлистон.

ХУРМОИМУЙ خرمايي موى он ки мӯяш қаҳваранг аст.

ХУРМОИРАНГ خرمايي رنگ ранги сурхи сиёҳтоб, қаҳваранг.

ХУРМОЙ خرمايي ниг. хурмоиранг.

ХУРНОЙ خرناي гулӯ, ҳекиртак.

ХУРОСОНӢ خراساني 1. мансуб ба Хуросон. 2. сабки шеърӣ.

ХУРОФӢ خرافي ниг. хурофотӣ.

ХУРОФОТ خرافات ақида ва фикрҳои пучу беасос, мавҳумот.

ХУРОФОТӢ خرافاتي мансуб ба хурофот.

ХУРОФОТПАРАСТ خرافات پرست он ки ақидаҳои хурофиро мепарастад.

ХУРОФОТПАРАСТӢ خرافات پرستي пайравӣ ва боварӣ ба ақидаҳои мавҳуму хурофӣ.

ХУРРАК//ХУРРОК خرک//خراک овоз, ки аз гулӯи фишурдашуда ё аз гулӯи одами хобида ё ҳайвонот (аз қабилӣ пишак) мебарояд.

ХУРРАМ خرّم 1. шод, хурсанд, хандон: **шоду хуррам**, **хушу хуррам**. 2. босафо, хушнамо, дилкаш: **сабзу хуррам**.

ХУРРАМДИЛ خرّم دل шодмон, фараҳнок.

ХУРРАМӢ خرّمӣ шодӣ, хурсандӣ, тароват.

ХУРРАМОНА خرمانه шодона, хурсандона, бо фараҳ.

ХУРРОК خرّاک ниг. **хуррак**; **хуррок** **кашидан** дар хоб аз гулӯ хир-хир садо баровардан.

ХУРРОККАШӢ خرّاک کشي хуррак кашидан.

ХУРРОС خراس ниг. **хуррок**; **хуррок** **задан** ниг. **хуррок** **кашидан**.

ХУРСАНД خرسند 1. хушнуд, шод. 2. розӣ, қонё; **хурсанд кардан** касеро дилхуш ва шод гардонидан, розӣ ва мамнун гардонидан; **хурсанд шудан (гардидан)** а) шод гаштан; б) розӣ шудан.

ХУРСАНДИБАХШ خرسندي بخش шодивар, хушҳолкунанда.

ХУРСАНДИОВАР خرسندي آور ниг. **хурсандибахш**.

ХУРСАНДӢ خرسندي шодмонӣ, хуррамӣ, ризоият; **хурсандӣ кардан** шодӣ ва хурсандӣ изҳор намудан.

ХУРСАНДКУНАНДА خرسند کننده хушҳолкунанда, масруркунанда.

ХУРСАНДОНА خرسندانه ба хурсандӣ, шодмон, дар ҳолати хушию хуррамӣ.

ХУРУЧ خروج 1. берунравӣ, берун шудан; **муқоб. духул**. 2. исён карда баромадан, саркашӣ кардан, шӯриш, исён, қиём.

ХУРӢС خروس мурғи нари хонагӣ; **хурӯс ҷег задан** дамидани субҳ наздик шудан, субҳ дамидан; **хурӯс дар ҳама ҷо баробар ҷег мезанад** вазъият дар ҳама ҷо як хел аст.

ХУРӢСАК خروسک тиб. касалии гузарандае, ки бештар кӯдакон ба он мубтало мешаванд; касалро маврид ба маврид сулфай саҳт мегирад ва садои мисли хурӯс аз гулӯи вай мебарояд; сулфай кабудак.

ХУРӢСБОЗ خروس باز он ки хурӯсҳои ҷангиро парво карда бо ҳам мечангонад.

ХУРӢСБОЗӢ خروسبازي ҷанг андохтани хурӯсҳо бо якдигар.

ХУРӢСБОНГ خروس بانگ ҳангоми бонг задани хурӯс, сапедаи саҳарӣ.

ХУРӢСВОР خروسوار 1. монанди хурӯс, чун хурӯс. 2. **мач.** калонгир, ҷангара.

ХУРӢСӢ خروسي **мач.** калонгирӣ, ҷангарагӣ.

ХУРӢСЧӢЧА خروس چوجه чӯҷаи нарина.

ХУРӢСЧАНГ خروس جنگ навъе бозӣ, ки маъмулан хурӯсҳои ҷангӣ ва ваҳширо ба таври мусобиқа ҷанг меандозанд.

ХУРӢШ خروش 1. бонг, фарёд, бонгзанӣ. 2. шӯр, ғавғо; **ба хурӯш овардан** ба шӯру ғалаён овардан; **ба (дар) хурӯш омадан** шӯридан, ба шӯр

ХУР

омада бонг задан.

ХУРҶИДАН خروشىدن бонг задан, шӯридан.

ХУРҶОШ خروشان фарёдқунон, наъразанон; пуршӯру ғулғула, бо чӯшу хурӯш.

ХУРҶ *а.* خروج *ниг.* хуруч.

ХУР-ХУР خرخر хуррок, садои хуррок.

ХУРФА حرفه як навъ гиёҳи худрӯй, ки тухми он дар тиб ба кор меравад.

ХУРШЕД خورشيد офтоб, меҳр, шамс.

ХУРШЕДВАШ خورشيدوش ба мисли офтоб, тобону дурахшон; зебо, хушрӯй, рӯи монанди офтоб.

ХУРШЕДВОР خورشيدوار чун офтоб, тобон, дурахшон, файзовор.

ХУРШЕДӢ خورشيدى офтобӣ; **солшумории хуршедӣ** ҳисоби сол аз рӯи офтоб.

ХУРШЕДНАМО خورشيدنامа *кит.* рахшон, тобон, дурахшон, монанди офтоб.

ХУРШЕДПАРАСТ خورشيدپرست 1. офтобпараст; оташпараст. 2. *мач.* ошиқ.

ХУРШЕДРӢ خورشيدروى хушрӯй, зебо.

ХУРШЕДСАВОР خورشيدسوار 1. он ки субҳи барвақт аз хоб меҳезад, сахархез. 2. *мач.* ода-ми баландмартаба.

ХУРШЕДСИМО خورشيدسيما хушрӯй, зебо.

ХУРШЕДТАЛӢАТ خورشيدطلعت *ниг.* хуршедсимо.

ХУРШЕДТОБ خورشيدتاب он чи ё он ки монанди хуршед тобону дурахшон бошад.

ХУРШЕДФОМ خورشيدفام хуршедранг, хуршедгун; **лаъли хуршедфом** киноя аз шароб.

ХУРШЕДХУШ خورشيددهوش хушёр, бедор, бедор-фикр.

ХУСБИДАН خسبيدن *ниг.* хуспидан.

ХУСПИДАН خسپیدن хобидан, хоб рафтан, хуфтан.

ХУСРАВ خسرو 1. шоҳ, подшоҳ, шоҳона. 2. *мус.* яке аз оҳангҳои қадим.

ХУСРАВӢ I خسرو *ниг.* хисравӢ I.

ХУСРАВӢ II خسرو *ниг.* хисравӢ II.

ХУСРАВОНА خسروانه шоҳона, мӯхташамона.

ХУСРАВОНӢ خسروان 1. лоиқи подшоҳ, шоҳона. 2. *мус.* яке аз оҳангҳои қадим.

ХУСУМАТ *а.* خصومت адоват, душманӣ.

ХУСУМАТГАРӢ خصومت گرى адоватгарӣ, душмангарӣ.

ХУСУМАТОМЕЗ خصومت آميز адоватомез, душманомез.

ХУСУР خسر падаршавҳар, падарарӯс.

ХУСУС *а.* خصوص бобат, чиҳат, бора; **аз (дар) хусуси...** дар бораи..., дар ҳаққи..., оид ба...; **аз (дар) ҳар хусус** дар ҳар бобат..., дар ҳар бора, аз ҳар чиҳат.

ХУСУСАН *а.* خصوصاً хоса, махсусан, алалхусус.

ХУСУСИГАРДОНӢ خصوصى گردانى аз худ кардан, шахсигардонӣ.

ХУСУСИШУДА خصوصى شده аз худ шуда, шахсӣ гардида.

ХУСУСИЯТ *а.* خصوصيت чиҳати хоси чизе, сифати махсуси чизе.

ХУСУСӢ خصوصى 1. хос, хосси касе, чизе. 2. шахсӣ, **мансуб ба як кас** (*ғайри ҷамъиятӣ*); **моликияти хусусӣ** моликияти шахсӣ (*моликияти ғайридавлатӣ ва ғайриҷамъиятӣ*).

ХУСУФ *а.* خسوف гирифтани моҳ, байни моҳ ва офтоб қарор гирифтани замин.

ХУТАБО *а.* خطبا ҷ. хатиб.

ХУТБА *а.* خطبه ҷ. мавъизае, ки дар намози ҷумъа ва дар идҳо хонда мешавад; умуман, ваъз, мавъиза. 2. муқаддима, сароғози китобҳо, ки дар ҳамду наът баён меёбад; **хутба хондан** ваъз кардан; **хутба ба номи касе хондан** дар хутбаҳо зикр кардани номи подшоҳе (*бо ба-ромадани ҳар як подшоҳи нав ба тахт хутба бо номи он хонда мешуд*).

ХУФА خوفه *лаҳҷ.* сулфа; **хуфа кардан** (**задан**) сулфа кардан.

ХУФИЯ *а.* خوفيه пинҳонӣ, махфӣ будан: **ба хуфия**; дар **хуфия** ба таври пинҳонӣ.

ХУФИЯГӢ خوفىگى ба таври пинҳонӣ, махфигӣ.

ХУФИЯТ *а.* خوفيت *ниг.* хуфя(т).

ХУФИЯТАН *а.* خوفيتاً *ниг.* хуфиягӣ.

хуфт خفت *асоси замони гузашта аз хуфтан.*

ХУФТ **خفت** хоб; **хуфту хоб** хобидан, хоб кардан; **хуфту хоб кардан дар чое** хобидан, истиқомат кардан.

ХУФТА **خفته** хобида, ба хоб рафта, хобкарда.

ХУФТААРКОН **خفته ارکان** *кит.* беҳаракат, ночунбон, карахт.

ХУФТАГӢ **خفتگی** хоб будан, хобида.

ХУФТАН **خفتن** 1. хобидан, хоб кардан, хоб рафтан. 2. посе аз шаб, баъд аз якуним соати фуру рафтани офтоб.

ХУФТИДАН **خفتیدن** *ниг.* **хуфтан.**

ХУФТУХЕЗ **خفت و خيز** 1. сӯхбат, муошират; наздикӣ бо зан, чимоъ. 2. *мач.* хаяҷон, беқарорӣ, изтироб. 3. *мач.* оҳистагӣ, тадриҷ.

ХУФТУХОБ **خواب** *ниг.* **хуфтухез.**

ХУФЯ(Т) **ا. خفيه/خفية** *кит.* 1. пинҳон, пӯшида; пинҳонӣ, махфӣ. 2. агенти политсияи махфӣ; **ба таври хуфя** пинҳонӣ, пӯшида.

ХУЧ I **خوچ** 1. гӯштпораи сурхе, ки ба сари хурӯс аст, тоҷи хурӯс. 2. порчаи сурхе, ки ба сари найзаҳо мехалондаанд.

ХУЧ II **خوچ** *бот.* настанан, насрин.

ХУЧДОР **خوچدار** *бот.* гули шохписанд, чашими гунчишк.

ХУЧАСТА//ХУЧИСТА **خجسته** 1. нек, хуб, хуш. 2. муборак, хушшавгун, некӯибовар.

ХУЧАСТААХТАР **خجسته اختر** хушахтар, хуштолеъ.

ХУЧАСТАЛИҚО **لقا خجسته** муборакчеҳра, хубрӯй, хушрӯй, зеборӯй.

ХУЧАСТАНОМ **نام خجسته** некном, номдор; шӯҳратманд, номвар.

ХУЧАСТАПАЙ **پی خجسته** он ки пайи қадами нек дорад, муборакқадам, хучастафол.

ХУЧАСТАТОЛЕЪ **طالع خجسته** *ниг.* **хучастаахтар.**

ХУЧАСТАФАРҶОМ **فرجام خجسته** неқфарҷом, хубанҷом.

ХУЧИСТА **خجسته** *ниг.* **хучаста.**

ХУШ **خوش** 1. хуб, нек, некӯ, зебо; дилкаш, ширин, форам. 2. шод, хурсанд, хушвақт, хурам; **забони хуш** забони ширин ва форам; **овози хуш** овози форам; **рӯи хуш** додан ба касе муомилаи хуб кардан, меҳрубонӣ изҳор на-

мудан; **хуш кардан** а) писандидан, маъқул кардан; б) интиҳоб кардан, баргузидан; хуш омадан (-и чизе ба касе) маъқул шудан, писандида шудан.

ХУШАДО **خوشادا** 1. хубрафтор, некукирдор, хушфеъл. 2. касе ки тарзи баён ва ифодаи дилписанд дорад.

ХУШАДОӢ **خوش ادایی** 1. дорои нозу ғамзаи дилнишин будан, хушрафторӣ; некукирдорӣ, хушфеълӣ. 2. хушовозӣ, хушсадо.

ХУШАНДОМ **خوش اندام** он ки қомати мутаносиб дорад, сарвқомат, сарвқомат, сарвқад.

ХУШАНДОМӢ **خوش اندامی** қадду қомати мутаносиб доштан, ҷуссаи зебо доштан, мавзунӣ.

ХУШАТВОР **خوش اطوار** хушрафтор, хушкирдор, малех, хушфеъл.

ХУШАТВОРӢ **خوش اطواری** хушрафторӣ, хушкирдорӣ; хушандомӣ, малехӣ, хушфеълӣ.

ХУШАХЛОҚ **خوش اخلاق** он ки хулқ, рафтори нек ва писандида дорад.

ХУШАХЛОҚӢ **خوش اخلاقی** некӯхӯй, дорои ахлоқи писандида.

ХУШАХТАР **خوش اختر** *ниг.* **хучастаахтар.**

ХУШАХТАРӢ **خوش اختری** хуштолей, хушбахтӣ; иқболи хуб доштан.

ХУШБАЁН **خوش بیان** он ки тарзи баёни хубу дилкаш дорад; хушгап, хушсухан.

ХУШБАЁНӢ **خوش بیانی** хушсухани, хушгапӣ; хушовозӣ.

ХУШБАСТ **خوش بست** хушандом, хушқаду қомат, хуштарҳ.

ХУШБАХТ **خوش بخت** неқбахт, саодатманд; **хушбахт кардан** *касоро* боиси хушбахтии касе шудан, ба воситае касоро шоду саодатманд кардан.

ХУШБАХТӢ **خوش بختی** неқбахтӣ, саодатмандӣ, нектолей, хушиқболи.

ХУШБАХТОНА **خوش بختانه** боиси хушбахтӣ аст, ки..., бо хушбахтӣ.

ХУШБАҲР **خوش بهر** дилкушо, фараҳбахш.

ХУШБИН **خوش بین** он ки ба корҳо ва рӯйдодҳо бо назари нек менигарад, оптимист; *муқоб.* бадбин.

ХУШБИНӢ **خوش بینی** *ниг.* **неқбинӣ.**

ХУШ

ХУШБИНОНА خوشبينانه некбинона, некза-
рона; муқоб. бадбинона.

ХУШБОВАР خوشباور он ки ба гапи касон зуд ва
бечуну чаро бовар мекунад, зудбовар.

ХУШБОД خوش باد хушбоду ҳаво, қое, ки иқлими
хубу форам дорад.

ХУШБОДУҲАВО خوش بادو هوا дорои иқлими ху-
шоянд (*оид ба* чой, мавзеъ).

ХУШБОР خوش бар форам, гуворо, ширин;
лаълии хушбор лаълии пур аз чизҳои фораму
ширин.

ХУШБОФТ خوش бафт нағз, бо сифати хуб боф-
ташуда.

ХУШБОШ خوش باش хушҳол, шод, бепарво.

ХУШБОШӢ خوش باشи видоъ; “Роҳатон беҳатар
бод” гуфтан ба одами сафарӣ; хушбошӣ кар-
дан видоъ кардан, орзуҳои нек баён намудан.

ХУШБӢГУЛАК خوش بو گلک як навъ гули даштӣ.

ХУШБӢӢ خوش بویی 1. бӯи хуб доштан. 2. атриёт.

ХУШБӢ(Ӣ) خوش بوى муаттар, дорои бӯи хушу
форам.

ХУШВАҚТ خوش وقت шод, хурсанд, хушҳол;
хушвақт бош!.

ХУШВАҚТӢ خوش وقتӣ шодӣ, хурсандӣ, шод-
монӣ.

ХУШГАП خوش گپ ширинсухан, хушчақчақ,
неқугуфтор, сергап.

ХУШГАПӢ خوش گپӣ 1. хушсуханӣ; маҷ. меҳру-
бонӣ. 2. сергапӣ.

ХУШГИЛ خوش گل зебо, хубчеҳр, хушрӯй.

ХУШГИЛӢ خوش گلی хубчеҳра будан, хуш-
рӯй.

ХУШГУВОР خوش گوار ғизое, ки зуд ва осон ҳазм
мешавад; лазиз, хушмаза, форам.

ХУШГУВОРӢ خوش گواری лазизӣ, хушмазагӣ,
форам будан.

ХУШГУЗАРОНӢ خوش گذرانی бо хоҳишу хушӣ
гузаронидани зиндагӣ, вақт.

ХУШГУФТОР خوش گفتار ниг. хушгап.

ХУШГУФТОРӢ خوش گفتاری ниг. хушгапӣ.

ХУШГӢ(Ӣ) خوش گوӣ хушгуфтор, ширинбаён.

ХУШДАРОМАД خوش درامد сердаромад, он чи
даромади зиёд дорад.

ХУШДИЛ خوشدل шодмон, хурсанд, масрур.

ХУШДИЛӢ خوش دلی шодӣ, шодмонӣ, фароғи
хотир, хурсандӣ.

ХУШДИМОҒӢ خوش دماغӣ хушҳолӣ, димоғчоқӣ,
вақти чоқ доштан.

ХУШДОМАН خوش دامن модарзан; модаршавҳар,
зан нисбат ба мард.

ХУШДОР خوش دار ошиқ; хушдор шудан ба касе
нағз дидан, ошиқ шудан, касеро дӯст доштан.

ХУШДӢХТ خوش دوخت нағз ва шинам дӯхташуда
(либос).

ХУШЗАБОН خوش زبان хушгап, ширинсухан.

ХУШЗАБОНӢ خوش زبانی гуфтори хушу писан-
дида ва дилкаш.

ХУШЗАВҚ خوش ذوق соҳиби завқ ва саликаи хуб,
соҳиби кувваи дарки фасоҳат ва баён (*дар*
ҳаққи шоир).

ХУШЗАВҚӢ خوش ذوقӣ доштани завқу саликаи
хуб, соҳиби эҳсосу дарки фасоҳат ва баён бу-
дан.

ХУШЗЕБ خوش زيب шинам, зебанда, зебо (*оид ба*
либос).

ХУШЗЕҲН خوش ذهن бозаковат, тезфаҳм, зудрас
ба асл ва маънии чизе.

ХУШЗЕҲНӢ خوش ذهني заковат, тезфаҳмӣ, зуд-
расӣ ба маънии чизе.

ХУШЗОТ خوش ذات он ки ва он чи аз зоти хубу
асил рӯидааст; аспӣ хушзот аспӣ зотӣ.

ХУШЗОТӢ خوش ذاتи аз нажоду асли хуб будан.

ХУШЗОТКУНӢ خوش ذات کنی зоташро беҳтар
гардонидан, хушзот кардан (*мас., чорвои хо-*
нагири).

ХУШИБОРА خوش عباره фасеҳ, осон, равон.

ХУШИҚБОЛ خوش اقبال толеъбаланд, хушбахт,
саодатманд.

ХУШИЛҲОН خوش الحان хушовоз, он ки овози
хубу дилкаш дорад; мурғи хушилҳон мурғи
хушовоз.

ХУШИСТЕЪДОД خوش استعداد дорои истеъдоди
баланд.

ХУШИФОДА خوش افاده дорои тарзи баёни хуб.

ХУШИЧОРА خوش اجاره он чи ичорааш зиёд ва бозоргир аст.

ХУШӢ خوشى 1. некӣ, хубӣ. 2. шодӣ, хурсандӣ, хушнудӣ; **хушӣ ба хушӣ** бо майлу рағбат, бо хост ва хоҳиши худ.

ХУШК خشک 1. чизе ки об ва намӣ надорад, бе-об; *муқоб.* **тар.** 2. хушкида, пажмурдашуда аз беобӣ; **дарахти хушк, алафи хушк.** 3. беобу алаф, бедолу дарахт; **биёбони хушк.** 4. хушконидашуда, қок; **меваи хушк, себи хушк.** 5. бебориш; **сол хушк омад.** 6. беасос, беисбот; **тӯхмати хушк; гапи хушк; ваъдаи хушку холи** ваъдаи пуч ва ҳавой; **хушк кардан** бо гармии офтоб ё оташ намии чизеро аз байн бурдан, хушкондан; **хушк мондан** бебаҳра мондан, бенасиб шудан; **(бо) дасти хушк омадан** а) бо худ чизе наовардан; б) барои чизе ба чое рафта онро наёфта омадан; **хушк шудан** а) аз ҳолати тарӣ баромадан, қок шудан; б) пажмурдан, афсурда шудан, аз беобӣ сӯхтан (ғиёҳ); в) қатъ гардидан (*об дар ҷӯй, қатъ шудани шир дар тистон*); **хушку холи** бе одам, бе доллу дарахт, бе чиз; **хушку тар** а) беобу обдор; б) *мач.* бефарқ, ҳамагӣ.

ХУШКА خشكه 1. параха, пешдаргирон. 2. наваҳои хушкшудаи дарахт.

ХУШКАНДОМ خشک اندام хароб, лоғар, камгӯшт, қоқина.

ХУШКАНОР خوش کنار *киноя аз маҳбуба.*

ХУШКАЛОМ خوش كلام хушгап, хушгуфтор, некӯмуомила.

ХУШКАЛОМӢ خوش كلامي хушгапӣ, хушгуфторӣ, хушмуомилагӣ.

ХУШКАШӢ خشكه شويى бо буғ ва маводи химиявӣ шустани либос.

ХУШКБАДАН خشک بدن қоқина, лоғарандом, камгӯшт; *муқоб.* **фарбех.**

ХУШКБАНД خشک بند хушк бастан; бастан ва табобати захме бе марҳаму давоҳои табобатӣ.

ХУШКБОРГИР خشک بار گیر бори хушкгиранда; **киштии хушкборгир** киштии бораи хушк.

ХУШКДАСТ خشک دست бо дасти холи, бе чизу чора; **хушкдаст баргаштан** ба чое аз пайи чизе рафта дастхоли баргаштан.

ХУШКИГАРД خشكى گرد он чи дар хушкӣ, - дар руи замин амал мекунад (*артиш*): **нерӯҳои хушкигард.**

ХУШКИДА خشکیده хушкшуда, беоб монда; қок, афсурда, пажмурда (*ғиёҳ, мева*) : **ғиёҳҳои хушкида, ҷӯи хушкида.**

ХУШКИДАН خشکیدن хушк шудан, беоб мондан, афсурдан ва пажмурдан, қок шудан (*мас., лаб*).

ХУШКИТОБОВАР خشكى تاب آور ғиёҳ ва киштҳое, ки дар хушксолӣ ба беобӣ тобоваранд ё умуман дар ҷойҳои камоб нашвунамо меёбанд.

ХУШКИТОБОВАРӢ خشكى تاب آوري ба хушкӣ, беобӣ тоб овардан.

ХУШКИТФ خشک کتف хушкитфу бозу, хушандом, хушқиефа, мутаносибандом.

ХУШКӢ خشكى 1. хушк будан; *муқоб.* **тарӣ.** 2. барр; *муқоб.* **баҳр.**

ХУШККОМ خشک کام ташна, лабташна.

ХУШККУНАК خشک کنک абзори хушксозии пахта ва дигар зироатҳои кишоварзӣ.

ХУШКЛАБ خشک لب лабташна; **хушклаб рафтан** чизе нахӯрда, чизе наҷашида рафтан аз чое.

ХУШКМАҒЗ خشک مغز *киноя аз аҳмақ, аблах; девона.*

ХУШКМОНДА خشک مانده :замини хушкмонда замини ноқорам, замини киштнашуда.

ХУШКОМӢ خوش کامي хушбахтӣ, неқбахтӣ; шодмонӣ, хурсандӣ.

ХУШКОН(И)ДАН خشک اندن//خشک اندیدن хушк гардонидан, ҳолати тарии чизеро гирифтан.

ХУШКОНЧ خشک آنچ *кит.* хушкандом, лоғар, хароб, камгӯшт.

ХУШКОР//ХУШКОРД خوش کار//خوش کارد *кит.* орди нобехта, орде, ки сабӯсаш ноғирифта бошад.

ХУШКПАҲЛУ خشک پهلو шахси бесамар, он ки аз ӯ ғоидае нест, одами беҳайр.

ХУШКПОЙ خشک پای беҳосият, бепою қадам.

ХУШКРӮД خشک رود рӯд ва ҷӯи хушкида, ки дар он дер боз об ҷорӣ нест, маҷрои хушкмонда.

ХУШКСАР خشک سر *ниг.* хушкмағз.

ХУШКСОЛ خشک سال соли бебориш, соли камнам, беҳосил, соли қахтӣ.

ХУШКСОЛӢ خشک سالي беборишӣ, кам ё ҳеч на-

ХУШ

боридани боронҳо, ки боиси нобудии зироат мешавад.

ХУШКСОР خشکسار чое, ки борон намеборад, минтақаи бебориш.

ХУШКТИНАТ خشک‌طینت бадсиришт, хушксиришт, шахсе, ки ниҳодаш паст аст, хушкниҳод.

ХУШКТИНАТӢ خشک‌طینتی бадсиришті, хушкниҳодӣ.

ХУШКШУДА خشک شده хушк, қоқ, пажмурда, бенамшуда.

ХУШҚАВЛ خوش قول ростқавл, ростгӯ, пухтакор, дақиқ.

ХУШҚАД خوش قد он ки соҳиби қомати зебост: хушқаду баст, хушқаду қомат.

ХУШҚАДАМ خوش قدم некпай, он ки пайи қадмаш аст (*эътиқоди хурофӣ*).

ХУШҚАЛАМ خوش قلم 1. касе, ки иншои хуб дорад, дорои хусни навиштор аст. 2. *ниг.* **хушхат**.

ХУШҚАЛАМӢ خوش‌قلمی 1. иншои хуб доштан, хусни навишт доштан. 2. *ниг.* **хушхатӣ**.

ХУШҚАРИҲА خوش قریحه соҳиби завқ ва истеъдод, хуштабъ, хушидрок (*дар шеъргӯӣ ва китобат*); **муншиҳои хушқариҳа** котибони суханоро.

ХУШҚИЁФА خوش قیافه *ниг.* **хушқад**.

ХУШҚОМАТ خوش قامت *ниг.* **хушқад**.

ХУШЛАҲН خوش لحن *ниг.* **хушовоз**.

ХУШЛАҲЧА خوش لهجه 1. хушсухан, хушгӯ. 2. *ниг.* **хушзабон**.

ХУШЛИБОС خوش لباس он ки либосҳои нағз мепӯшад, он ки бо завқ либос мепӯшад, он ки либоси шинами базеб дорад.

ХУШЛИҚО خوش لقا *ниг.* **хушрӯ(ӣ)**.

ХУШМАЗА خوش مزه он чи тамъи форам ва гуворо дорад, болаззат.

ХУШМАЗАГӢ خوش مزگی *ниг.* **хуштаъмӣ**.

ХУШМАЗМУН خوش مضمون дорои мазмуни хубу дилписанд.

ХУШМАИШАТ خوش معیشت маишати хуб, маишатпараст.

ХУШМАҚОЛ خوش مقال *ниг.* **хушгап**.

ХУШМАҚОЛӢ خوش‌مقالی хушгӯӣ, хушгапӣ.

ХУШМАНЗАР خوش منظر хушнамуд, базеб, мутаносиб, хубрӯй, некӯчеҳра.

ХУШМАНЗАР(А) خوش منظر(ه) хушнамуд, базеб.

ХУШМАНЗАРӢ خوش‌منظری хушнамудӣ, базебӣ, хубрӯй, некӯчеҳрай, некманзарӣ.

ХУШМАНИШ خوش‌منش *кит.* некниҳод, хуштабиат, хушфикр, хушниҳод.

ХУШМАНИШӢ خوش‌منشی *кит.* некниҳодӣ, хуштабиатӣ, хушниҳодӣ.

ХУШМАОШ خوش‌معاش *кит.* он ки аз лаззатҳои дунё баҳравар аст, хушгузарон.

ХУШМАҲЗАР خوش‌محضر меҳрубон, хушмуомила; одамдӯст.

ХУШМАШОМ خوش‌مشام хуштабъ, хушзавк.

ХУШМИЗОЧ خوش‌مزاج софдил, нармдил, ҳалим.

ХУШМУОМИЛА خوش‌معامله хушрафтор, хушхулқ, боодоб, тарбиятдида.

ХУШМУОМИЛАГӢ خوش‌معاملگی хушрафторӣ, некӯхислатӣ, меҳрубонӣ.

ХУШМУОШИРАТ خوش‌معاشرت *ниг.* **хушмуомила**.

ХУШМУОШИРАТӢ خوش‌معاشرتی *ниг.* **хушмуомилагӣ**.

ХУШМУӢЙЛАБ خوش‌مويلب он ки мӯйлаби зебову зебанда дорад.

ХУШНАВИС خوش‌نویس *ниг.* **хушхат**: **котиби хушнавис**.

ХУШНАВИСӢ خوش‌نویسی хушхатӣ, дорои хати хуб; *муқоб.* **бадхат**.

ХУШНАВО خوش‌نوا хушовоз, хушхон, соҳиби овози фораму дилкаш: **булбули хушнаво**.

ХУШНАВОЗ خوش‌نواز касе, ки хуб менавозад, навозандаи моҳир, созандаи хуб.

ХУШНАВОӢ خوش‌نوایی хушовозӣ, хушсадой, хушоҳангӣ.

ХУШНАЗАР خوش‌نظر неқбин.

ХУШНАҚШ خوش‌نقش он чи нақшу нигори зебову дилкаш дорад.

ХУШНАМАК خوش‌نمک мувофик, мӯътадил, ба қадри даркорӣ намак карда (*оид ба маҳсулоти хӯроқворӣ*).

ХУШНАМО خوش نما он ки ё он чи зоҳири зебову дилнишин дорад, хушнамуд, хушманзар.

ХУШНАМОЙ خوش نماي хушнамудӣ, зебой.

ХУШНАМУД خوش نمود *ниг.* хушманзара.

ХУШНАМУН خوش نمون *ниг.* хушнамуд.

ХУШНАСЛ خوش نسل *ниг.* хушзот.

ХУШНИГОҲ خوش نگاه зебочашм.

ХУШНИҲОД خوش نهاد *ниг.* хуштинат.

ХУШНИЯТ خوش نيت некандеш, хайрхоҳ, хайрандеш.

ХУШНОМ خوش نام некном, обрӯманд.

ХУШНОМӢ خوش نامي некномӣ, обрӯмандӣ.

ХУШНУД خوشنود шод, шодмон, хурсанд; мамнун, розӣ: *хушнуд гаштан*.

ХУШНУДӢ خوشنودي шодӣ, хурсандӣ, мамнуният.

ХУШНУДОНА خوشنودانه бо хушнудӣ, бо хурсандӣ, шодмон.

ХУШО خوشа чи хуш!, чи қадар хуб! (*дар мавриди таҳсин гуфта мешавад*).

ХУШОБ خوشآب обдор, чилодор (*дар бораи санғҳои пурбаҳо*): *дурри хушоб; лаъли хушоб*.

ХУШОБУНАМАК خوشآب و نمک *ниг.* хушнамак.

ХУШОБУРАНГ خوشآب و رنگ зебо, хушнамуд, хушсурат.

ХУШОБУҲАВО خوشآب و هوا чое, ки иқлими ғо-раму дилнишин дорад, хушбаҳр.

ХУШОВО خوش آوا *ниг.* хушовоз.

ХУШОВОЗ خوش آواز он ки садои дилнишин до-рад, хушхон: *хофизӣ хушовоз*.

ХУШОВОЗӢ خوش آوازي хушлаҳнӣ, хушхонӣ.

ХУШОДОБ خوش آداب дорои ахлоқи неки писан-дида.

ХУШОДОБӢ خوش آدابي боодобӣ, одоби писан-дида, ахлоқӣ.

ХУШОМАД خوش آمد 1. табрик, таҳният. 2. чоплусӣ, тамаллук, лаганбардорӣ; *хушомад гуфтан (кардан, гуфтан)* чоплусӣ ва тамаллук кардан ба касе.

ХУШОМАДГӢ(Ӣ) خوش آمدگو(ي) чоплус, лаган-бардор.

ХУШОМАДГӢЁНА خوش آمدگو يانه аз рӯи чоп-лусӣ ва тамаллуку лаганбардорӣ.

ХУШОМАДГӢӢ خوش آمدگو يي чоплусӣ, тамал-лук.

ХУШОМАДОМЕЗ خوش آمدآمیز тамаллуқомез, хушомадгӯёна, чоплусона, лаганбардорона.

ХУШОҲАНГ خوش آهنگ *ниг.* хушнаво.

ХУШОҲАНГӢ خوش آهنگي доро будан ба садо ва оҳанги хубу дилкаш.

ХУШОЯНД خوش آيند макбул, дилпазир, писан-дида.

ХУШПАЗИРӢ خوش پذيري меҳрубонӣ, навозиш, илтифот, меҳмоннавозӣ.

ХУШПАРВОЗ خوش پرواز мурғе, ки парвози зебо дорад.

ХУШПОИҚАДАМ خوش پايقدم хушшавгун, баҳо-сият, он ки омаданаи хучиставу муборак ва некӯиовар аст.

ХУШПУЛ خوش پول серпул, пулдор.

ХУШПУЛӢ خوش پولی серпулӣ, пулдорӣ; карру фари пулбозӣ.

ХУШПӢШОК خوش پوشاک он ки либосҳои зебо-ву зебанда пӯшидааст.

ХУШРАВИШ خوش روش хушрафтор, хуб саворӣ кардашуда (*оид ба асп*).

ХУШРАНГ خوش رنگ он чи ранги хубу дилкаш дорад; *хушрангу бӯй* пуртароват, тару тоза (*гул*).

ХУШРАНГӢ خوش رنگي ранги зебо доштан, ҷилоноки, дурахшонӣ.

ХУШРАФТОР خوش رفتار он ки рафтори зебо ва мавзун дорад, хушхиром.

ХУШРАФТОРӢ خوش رفتاري рафтори зебову мавзун доштан, хушхиромӣ.

ХУШРЕХТ خوش ريخت неққиефа, хушандом; хушсохт, он чи сохту намуди зебо ва дилкаш дорад.

ХУШРОҲ خوش راه хушрафтор (*асп*).

ХУШРӢ(Ӣ) خوش رو(ي) зебо, хубчехр, соҳиб-ҷамол.

ХУШРӢЗӢ خوش روزي некрӯзӣ, хушвақтӣ, хуш-бахтӣ.

ХУШРӢӢ خوش رويи зебой, хусн.

ХУШ

ХУШРҶҲОЗ خوش روی باز он ки зеборӯёро дӯст меорад.

ХУШСАВОД خوش سواد босавод, дорои саводи пухта.

ХУШСАДО خوش صدا *ниг.* хушовоз.

ХУШСАДОӢ خوش صدایی *ниг.* хушовозӣ.

ХУШСАЛИҚА خوش سلیقه касе, ки соҳиби завқ ва табиати хубу некӯст.

ХУШСАРАНЧОМ خوش سرانجام неканҷом, неқоқбат.

ХУШСАРУЛИБОС خوش سرولباس *ниг.* хушлибос.

ХУШСИМО خوش سیمّا *ниг.* хушрӯй.

ХУШСИФАТ خوش صفت он чи аз ҷиҳати сифат хубу олист.

ХУШСОХТ خوش ساخت он чи сохти (таркиби) хубу зебо дорад, дорои сохти дилпазиру ши-нам, хуштарҳ.

ХУШСОХТӢ خوش ساختی хушсохт будан, зебогӣ ва ҳубии сохт, хуштарҳӣ.

ХУШСУЛУК خوش سلوک хушмуомила, ҳалим.

ХУШСУРАТ خوش صورت он ки зоҳир ва намуди хубу зебо дорад, хубрӯй, хубшакл.

ХУШСУХАН خوش سخن хушгап, он ки фасеҳ, ширин ва фораи суҳан меронад, неқуфтор, хушзабон.

ХУШСҶҲАТ خوش صحبت сӯҳбаторо, суҳандон, хушрафтор ва неқуфтор.

ХУШТАБИАТ خوش طبیعت *ниг.* хуштабъ.

ХУШТАБИАТӢ خوش طبیعتی *ниг.* хуштабъӣ.

ХУШТАБЪ خوش طبع хушзавқ, ширинзабон; **шоири хуштабъ** шоири хушзавқ ва соҳибистеъдод.

ХУШТАБЪӢ خوش طبعی неқӯсиратӣ, ширинзабонӣ.

ХУШТАВОЗҶ خوش تواضع хоксор, соҳиби ҳислати шикастанафсӣ.

ХУШТАКАЛЛУМ خوش تکلم хушгап, хушсуҳан, ширингуфтор.

ХУШТАРБИЯ خوش تربیه он ки нағз тарбия дидааст, боодоб.

ХУШТАРҲ خوش طرح хушсохт, хуштаркиб, хушнамуд.

ХУШТАӢМ خوش طعم он чи таӢм ва мазаи хуб дорад, бомаза, хушхӯр.

ХУШТАӢМӢ خوش طعمی бомазагӣ, хушхӯр будан.

ХУШТИНАТ خوش طینت наҷиб, олиҳиммат, неқӯахлоқ.

ХУШТИНАТӢ خوش طینتی наҷибӣ, олиҳимматӣ, неқӯахлоқӣ.

ХУШТОЛЕӢ خوش طالعی хушбахтӣ, саодатмандӣ, неқикқолӣ.

ХУШТОЛЕӢ خوش طالع хушбахт, саодатманд, неқикқол.

ХУШУ خوش *ки.* модарзан, модарарӯс; модаршӯй.

ХУШУНАТ خوشونت дағалӣ, дуруштӣ.

ХУШУНАТОМЕЗ خوشونت آمیز дағалона, дуруштомез, беилтифотона.

ХУШФАӢМ خوش فهم зақватнок, боҳуш, нуқтарас, хушзеҳн.

ХУШФЕӢЛ خوش فعل хушрафтор, неқмуомила.

ХУШФЕӢЛӢ خوش فعلی хушрафторӣ, неқмуомилагӣ.

ХУШФИТРАТ خوش فطرت *ниг.* хуштинат.

ХУШФИТРАТӢ خوش فطرتی *ниг.* хуштинатӣ.

ХУШӢАБАР خوش خبر ҳабари хуш, ҳабари матлуби шодиовар.

ХУШӢАНДА خوش خنده он ки ҳандаи зебо дорад, табассуми малеҳ (*ширин*) дорад.

ХУШӢАТ خوش خط касе ки ҳаташ нағз ва зебост.

ХУШӢАТӢ خوش خطی хушҳат будан, ҳатро хубу зебо навиштан.

ХУШӢИРОМ خوش خرام хушрафтор, хушрафтор, касе, ки рафтори хубу мавзун дорад.

ХУШӢИРОМӢ خوش خرامی хушрафторӣ, мавзунӣ.

ХУШӢИСОЛ خوش خصال неқӯҳислат, соҳиби рафтор ва муомилаи хубу дилкаш.

ХУШӢОҚ خوش خاک **замини хушҳок** замин, ки ҳокаш ҳосилҳез аст.

ХУШӢОН خوش خان ҳубовоз, он ки садои дилкашу матбӯъ дорад: **булбули хушҳон**, **ҳофизи хушҳон**.

ХУШХУЛҚ خوش خلق хушахлоқ, он ки ахлоқи хубу писандида дорад.

ХУШХУЛҚӢ خوش خلقӣ хушахлоқӣ.

ХУШХӢ خوش خو ниг. хушхулқ.

ХУШХӢР خوش خور дилкаш, матбӯъ, писандида(таом).

ХУШХӢРАК خوش خورак гуфт. зуккахӢр, бома-захӢрак.

ХУШХӢРОК خوش خورак он ки иштиҳои хуб дорад; хама чиз хӢранда, ҳар чиз хӢранда.

ХУШҲАВО خوش هوا 1. чое, ки обухавои матбӯъу дилкаш дорад. 2. суруде, ки оҳанги дилкашу хуб дорад.

ХУШҲАВСАЛА خوش حوصله он ки дар анҷом додани коре майлу рағбат ва тоқату бардошти хуб дорад, бахавсала.

ХУШҲОЛ خوشحال шод, хурсанд, хушнуд, масрур; хушҳол шудан хурсанд гардидан, шод шудан.

ХУШҲОЛӢ خوشحالӣ хурсандӣ, шодмонӣ, масрурий.

ХУШҲОЛКУНАДА خوشحال کننده шодкунанда, хурсандкунанда, хушнуд, хурсанд, масрур мекардагӣ.

ХУШҲОЛОНА خوشحالانه шодона, хурсандона, хушнудона, масрурона.

ХУШҲАҚҲАҚ خوش حق ҳушғап, ширингуфтор, сӯҳбаторо.

ХУШЧОП خوش چاپ нағз чопшуда; нағз чопкунанда.

ХУШЧИНС خوش جنس ниг. хушзот.

ХУШЧИҲОЗ خوش جهاز мучаҳҳаз, ороста бо воситаҳои даркорӣ.

ХӢД خود кит. кулоҳи чангӣ, ки аз филиз сохта мешавад.

ХӢ(Ӣ) خو(ى) табиат, тинат, хулқ, хислат; одат; феълу хӢй хислат ва табиат; хӢй гирифта (кардан) одат кардан, омӯхта шудан, унс гирифта.

ХӢЙГИР خو گیر хӢгирифта, одаткарда, мӯътод.

ХӢЛ خول парандаи гунчишкмонанди хушовоз; хӢле ба кафам беҳ, ки куланге ба ҳаво (зарб.).

ХӢЛА خوله 1. филизи омехтаи гудохташуда. 2.

биринҷӣ.

ХӢЛАГӢ خولگی хӢла будан, аз хӢла сохташуда.

ХӢЛАГИН خولگين ниг. хӢлагӣ.

хӢр خور 1. асоси замони ҳозираи хӢрдан. 2. ҷуъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои хӢранда: чойхӢр, аракхӢр, меросхӢр.

ХӢР خور хуршед, офтоб.

ХӢРА خوره касалии ҷузом, махав.

ХӢРАНДА خورنده 1. он ки хӢрок меҳӢрад. 2. аъзои оила, фарзанд.

хӢрд خورد асоси замони гузашта аз хӢрдан.

ХӢРД خورد хӢрок, таом, хӢрданӣ: хӢрду хӢрок.

ХӢРДА خورده: хӢрда шудан соида шудан (аз расиши доимӣ ба чизе), суда шудан; хӢрда-хӢрда; хӢрда-хӢрда хӢрда истода, дар ҳолати хӢрдан.

ХӢРДАГИРӢ خورده گیری айбҷӯӣ, эродгирӣ ба ҷуъиёт, ба ҳар чиз айбёбанда будан.

ХӢРДАН خوردن 1. аз гулӯ ба дарун фуру бурдан, тановул кардан; **нон хӢрдан**, **ош хӢрдан**. 2. ошомидан, нӯшидан; **об хӢрдан**. 3. тасарруф кардан, аз худ кардан; сарф кардан (молу пули мардумро). 4. феъли ёридиҳанда дар феълҳои таркибии номӣ: **қасам хӢрдан**, **шикаст хӢрдан**, **фиреб хӢрдан**; **офтоб хӢрдан** дар тағи офтоб бисёр мондан; **тир хӢрдан** захмдор шудан бо тирӣ силоҳи оташфишон; **сари кесе (чизе)-ро хӢрдан** nobуд кардан, бойси нест шудани чизе гардидан; **хато хӢрдан** (мас., тир, чаши) ба ҳадаф нарасидан; **хунук хӢрдан** сардӣ ҳис кардани бадан; **шамол хӢрдан** беморӣ дар асари сармо расидан ба яке аз аъзои бадан (асосан шиш); **ғами худро хӢрдан** дар фикри худ будан, дар бораи худ андешидан; **ғами чизеро хӢрдан** дар фикри чизе будан, чизеро тадорук кардан ва муҳайё намудан.

ХӢРДАНБОБ خوردن باب хӢрданӣ, хӢрдашаванда, ба хӢрдан муносиб.

ХӢРДАНИ خوردني чизе ки қобили хӢрдан бошад, хӢрок; озуқа.

ХӢРДАШУДА خورده شده 1. он чи ки онро хӢрда тамои кардаанд. 2. соидашуда (аз бисёр расидани чизе), судашуда.

ХӢРДХОН خورد خوان кит. дастархон, суфра, хо-ни таом.

ХӢРДУХОБ خوردو خواب зиндагӣ, маишат.

ХҶР

ХҶРДУХҶРОК خوردوخوراک чизҳои ҳӯрданӣ, таом, ҳӯрокӣ.

ХҶРИШ خورش 1. *исми феълӣ аз ҳӯрдан*. 2. ҳӯрок, гизо, он чи ки бо нон ҳӯранд; газак.

ХҶРИШГАР خورشگر *кит.* ошпаз, таббох, таомпаз, пазанда.

ХҶРИШХОНА خورشخانه *кит.* ошхона, таомхона, ошпазхона.

ХҶРӢ خوری *гуфт.* алам кардан, ба дили кас сахт расидани рафторе ё гуфторе; забунӣ, тавҳин; **ҳӯрӣ омадан** дар дил алам омадан.

ХҶРОБА خورابه *кит.* оби яхдон, ки аз ҷое таровиш мекунад, оби яхдон барои нӯшидан.

ХҶРОК خوراک 1. таом, ҳӯрданӣ, гизо: **ҳӯроки нимрӯзӣ**, **ҳӯроки пагоҳонӣ**, **ҳӯроки шом**. 2. ем, бедаву хошоки чорво.

ХҶРОКВОРӢ خوراکواری ҳӯрду ҳӯрок, чизҳои ҳӯрданӣ, озуқа.

ХҶРОКДИХӢ خوراکدهي ҳӯрок додан; бедаву хошок додан ба чорво.

ХҶРОКӢ خوراکи чизҳои ҳӯрданӣ, ҳӯрданвор, он чи ба тан гизо медиҳад.

ХҶРОКНОМА خوراک نامه сураатгизо, таомнома, номгӯи анвои ҳӯрок.

ХҶРОКПАЗ خوراکپز ошпаз; он ки таом, гизо, ҳӯрданӣ мепазад, таббох.

ХҶРОКПАЗӢ خوراکپزی таббоҳӣ, ошпазӣ, пухтани таоми гарм.

ХҶРОКХҶРӢ خوراک خوری истеъмоли таом.

ХҶРОН(И)ДАН خوراندن//خورانیدن 1. ба ҳӯрдан водор кардан, гизо додан. 2. ҷои муносиби гапро ёфта гуфтан; **гапро ҳӯрон(и)дан**.

ХҶРХҶРАК خورخورک он чи дар сари шасти моҳигирӣ барои доштани моҳӣ мегузоранд.

ХҶРЧИН خورچین ду халтаи ба ҳам пайваста бофта, ки бар болои ҳар ё асп гузошта дар вай чиз андозанд; **думаш дар ҳӯрчин маҷ.** кори бесару нӯг, кори хом.

ХҶСА خوسه ҳайкали одаммонанде, ки аз ҷӯбу латта сохта, дар боғҳо ва ползҳо барои тар-

сондани парандагон мешинонанд.

ХҶСИДАН خوسیدن тарсидан, рамидан, кебидан.

ХҶСОНДАН خوسانیدن боиси тарс ва рамиши касе шудан, касеро тарсондан, рамондан.

ХҶТИК خوتک бачаи ҳар, курраи ҳар.

ХҶҶА خوجه *ниг.* **хоҷа**.

ХҶҶАИН خوجئن соҳиб, молик, соҳибкор.

ХҶҶАИНӢ خوجئنى соҳибкорӣ, хоҷагӣ, калонӣ.

ХҶҶАИНШИНОС خوجئنشناس он ки бо ҳӯҷаинҳо сару кор ва нишасту хез дорад; **ҳӯҷаиншинос шудан** бо ҳӯҷаинҳо рафтуой пайдо кардан.

ХҶШ خوش 1. калимаест, ки дар ҷавоби ҷеғ зада-ни касе гуфта мешавад; **ҳӯш гуфтан** розӣ шудан, розигӣ баён намудан, маъқул доништан (*чизеро, гаперо*). 2. ба маънои ҳуб; **ҳӯш, ба ин шумо чи меғӯед**; **ҳӯш ки бошад** ин тавр ки бошад, пас.

ХҶША خوشه чанд донаи мева ё ғалладона, ки дар як банд ба ҳам пайваста бошад; **ҳӯшаи ангур**, **ҳӯшаи ҷав**; **ҳӯша бастан** пайдо шудани ҳӯшаи ҳосилдор дар шохи дарахт ё соқаи гиёҳ.

ХҶШАБАНДӢ خوشهبندى сарбандӣ (*оид ба зироатҳои ғалла*).

ХҶШАВОР خوشهوار монанди ҳӯша, бо донаҳои бо ҳам часпида, зич.

ХҶШАГУЛ خوشه گل *бот.* тӯдагул, ҳӯшаи гул, тӯдаи гул.

ХҶШАДОР خوشهدار растаниҳои ҳосилаш дар ҳӯша ҷамъшаванда, мисли гандум, ҷав *ва ғ.*

ХҶШАЧИН خوشهچين 1. касе ки баъд аз дарав боқимондаҳои ғалладонаҳоро ҷамъ мекунад. 2. *маҷ.* касе ки аз ҳар дар ва аз ҳар ҷо барои худ чизе меандӯзад (*хоҳ моддӣ, хоҳ маънавӣ*).

ХҶШАЧИНӢ خوشهچينى амали ҳӯшачин.

ХҶШИДАН خوشیدن *кит.* хушк шудан, хушкидан, қоқ шудан.

ХҶШОНИДАН خشانیدن хушк кунондан, хушкони-дан

X

X *ҳарфи бисту ҳаштуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ бо ҳарфҳои ҳои ҳут(т)ӣ (ح) ва ҳои ҳа(в)аз (ه) ифода меёбад; ҳарфи خ (ҳои ҳуттӣ) дар ҳисоби абҷад ба адади 8 баробар буда, дар калимаҳои баргирифта аз забони арабӣ истифода мешавад; ҳарфи ه (ҳои ҳавваз) дар ҳисоби абҷад ба адади 5 баробар аст.*

XA I *ҳиссачаи тасдиқӣ оре, бале; ҳа, ҳамин тавр; ҳа нагуфта зуд, ғавран, тез; то ҳа гуфтан дар муддати кӯтоҳ, зуд, дар фосилаи кӯтоҳи вақт.*

XA II *ҳиссача хуш, бале.*

ХАБ(Б) *а. حب 1. дона, ғалладона. 2. доруҳои кӯфтаи лунда ва мудаваар, ки дар ҳаҷмҳои гуногун (ба қадри донаи мош то наҳӯд) тайёр мекунам.*

ХАБАК *هکит кит. каф, кафи даст.*

ХАБАШ *حیش 1. Ҳабашистон. 2. ҳабашӣ, аз мардуми Ҳабашистон. 3. киноя аз сиёҳпӯст.*

ХАБАШИЗОДА *حیشی زاده 1. фарзанди ҳабашӣ. 2. маҷ. ғуломи сиёҳпӯст.*

ХАБАШӢ *حیشی мансуб ба Ҳабашистон; аҳли Ҳабашистон, ҳабаш.*

ХАББ *حب а. ниг. ҳаб(б).*

ХАББА/ХАББАТ *а. حبه//حبة кҳн. 1. як дончаи ғалла. 2. маҷ. миқдори бисёр кам аз чизе. 3. таър. воҳиди вазн, ки баробари 1/48 дир-*

ҳам мебошад (миқдори як чави миёна); воҳиди ҳурди пул. 4. паймоиши масоҳат дар баъзе мамлакатҳои араб (1/72 фаддон ё 58, 3 метри мураббаъ).

ХАББАЗО *а. حبذا кит., калимаи нидо офарин, аҳсант, марҳабо, чӣ ҳуб.*

ХАББАТ *а. حبة ниг. ҳабба.*

ХАББОТ *а. حبات ч. ҳабба/ҳаббат.*

ХАБДАҲ *هیده шумораи миқдорӣ адади 17.*

ХАБДАҲСОЛА *هیده ساله он ки (чи) ҳабдах сол дорад.*

ХАБДАҲСОЛАГӢ *هیده سالگی ба синни ҳабдах расидан; ҳабдах сол доштан.*

ХАБДАҲУМ *هیدهم дар тартиби (ҷои) ҳабдахум қарор доштани касе ё чизе.*

ХАБДАҲУМИН *هیدهمین ниг. ҳабдахум.*

ХАБИБ *а. حبيب дӯстдошта, дӯстдор, маъшук; маҳбуб.*

ХАБИБА *а. حبيبه муаннаси ҳабиб.*

ХАБК *هکит ниг. ҳабак.*

ХАБЛ *а. حبل кҳн. 1. таноб, расан, ресмон, банд. 2. биол. раги варид. 3. алоқа, пайванд.*

ХАБЛУЛВАРИД *а. حبل الوريد биол. раги гардан, шохраги гардан.*

ХАБЛУЛМАТИН *а. حبل المتين кҳн. ресмони маҳкам; ҳаблулматини гесу киноя аз таноби*

гесӯ, тори мӯй.

ҲАБО(Ъ) *а.* (هبا) *кҳн.* 1.чанг, гард, ғубори ҳаво, зарраи чанг дар ҳаво, ки аз равзан ба воситаи тобиши офтоб дида мешавад. 2. *мач.* ночиз, чизи хеле майда; бебақо, нопойдор. 3. *фалс.* ҳаюло.

ҲАБОБ *а.* حباب *ниг.* хубоб.

ҲАБОИЛ *а.* حبال *ч.* ҳибола//ҳиболат.

ҲАБОК//ҲАПОК *هپاک//هپاک* *кҳн.* фарки сар, тораки сар.

ҲАБОЛА *حباله* 1. *кит.* тӯр, шабака. 2. *мач.* алоқа, акд; **ба ҳаболаи никоҳ даровардан** хонадор шудан, ба никоҳ даровардан.

ҲАБР *а.* حبر *ниг.* хибр.

ҲАБС *а.* حبس 1. боздоштан, дастгир кардан. 2. дастгирӣ, тавқиф; дар зиндон будан; **ҳабс кардан** маҳбас кардан, зиндонӣ кардан.

ҲАБСГОҲ *حبسگاه* *ниг.* ҳабсхона.

ҲАБСХОНА *حبس خانه* ҷои ҳабс шудан, маҳбас, зиндон.

ҲАВАЛ *а.* حول *кит.* олусӣ, дубинӣ.

ҲАВАС *а.* هوس орзу, майл, шавқ, иштиёқ, хоҳиш.

ҲАВАСАКӢ *هوسكى* *гуфт.* боҳавас, ҳаваскоро-на, дӯстдорона; аз рӯи ҳавою ҳавас.

ҲАВАСАНГЕЗ *هوس انگيز* 1. ба вучудоварандаи ҳавас, хоҳиш. 2. шавқовар, ҷозиб, дилкаш; **бозиҳои ҳавасангез** бозиҳои шавқангез, ҷолиб.

ҲАВАСАНГЕЗОНА *هوس انگيزانه* шавқоварона, ҷозибона, дилкашона.

ҲАВАСБОЗ *هوس باز* он ки аз хоҳишҳои нафсонӣ ва шахвонӣ пайравӣ мекунад.

ҲАВАСБОЗӢ *هوس بازى* амали ҳавасбоз, ҳавасбоз будан, пайрави ҳавову ҳавас ва орзуву майлҳои нафсонӣ.

ҲАВАСДОР *هوس دار* роғиб, моил, иштиёқманд.

ҲАВАСКОР *هوس کار* 1. ҳавасманд, иштиёқманд; хоҳон, моил, дӯстдор, ишқбоз. 2. хунарпешаи ғайрикасбӣ, хунарпешаи ғайрихирфай.

ҲАВАСМАНД *هوسمند* *ниг.* ҳаваскор; ҳавас-

манд кардан моил ва иштиёқманд намудан.

ҲАВАСМАНДӢ *هوسمندى* ҳаваснокӣ, ҳавасдорӣ.

ҲАВАСМАНДГАРДОНӢ *هوسمندگردانى* майл ва иштиёқ ба вучуд овардан дар касе ба коре.

ҲАВАСНОК *هوسناک* он ки нисбат ба коре ё чизе шавқ дорад, шавқманд.

ҲАВАСНОКӢ *هوسناكى* ҳаваснок будан, шавқмандӣ.

ҲАВАСОБОД *هوس آباد* 1. ҷои ҳавас, макони орзуҳо. 2. *киноя аз* дили ошиқ.

ҲАВАСОРОӢ *هوس آرائى* ҳавову ҳавас кардан, дар орзу ва ҳаваси чизе будан.

ҲАВАСПЕША *هوس پيشه* ҳаваспарвар; он ки орзую хоҳишаш бисёр аст.

ҲАВАСРОН *هوس ران* *кит., ниг.* ҳавасбоз.

ҲАВАСРОНӢ *هوس رانى* *кит., ниг.* ҳавасбозӣ.

ҲАВВАЗ I *هوز* **ҳои ҳавваз** а) *номи ҳарфи 31-уми алифбои арабиасоси тоҷикӣ;* б) ҷои дучашм, ҳои гирда; *муқоб.* **ҳои ҳуттӣ.**

ҲАВВАЗ II *هوز* дувумин сурат аз сурати ҳаштгонаи ҳуруфи ҷумал (абҷад), ки аз ҳарфҳои **ҳ, в** ва **з** иборат аст ва онҳо мутаносибан ба ададҳои 6, 7 ва 8 баробаранд.

ҲАВВО *د. Ҳавво* (ба маънои «зиндагӣ»), тибқи таълимоти динӣ, модари инсонҳо, уммулбашар, ҳамсари Одам алайҳиссалом, ки дар фарҳанги аврупоӣ ба шакли Ева маъмул аст.

ҲАВДАЧ *а.* هودج таҳти равон, қачовае, ки ба асп ё шутур баста ба дарунаш нишаста сафар мекунад, аморӣ.

ҲАВЗ *а.* حوض чуқурии махсус кандашуда барои ҷамъ шуда истодани об, обгир.

ҲАВЗА I *حوزه* қитъае аз мамлакат, ноҳия; миёни мамлакат, даруни мамлакат.

ҲАВЗА II *حوضه* 1. заминҳое, ки аз як дарё ё шоҳобаҳои он обёрӣ мешаванд; **ҳавзаи дарёи Зарафшон.** 2. *геол.* маҳалли таҷаммуи ягон ҷинси кӯҳӣ (маъдан); **ҳавзаи ангишти Шӯроб.**

ҲАВЗАВӢ *حوزوى* мансуб ба ҳавза I.

ҲАВЗАК *حوضک* яке аз шаклҳои кандакорӣ дар ҷӯб.

ҲАВЗАН *هوزن* гарду ғубор, чанг.

ҲАВЗГАРДАК *حوض گردک* *зоол.* навъи ҷонвари нармадани беаррапушт, ки маъмулан дар ҳавзҳо мегардад.

ҲАВЛ *هول* ҳавф, тарс, бим, ваҳшат; **ҳавлу ҳарос** тарсу бим.

ҲАВЛАК *هولک* 1. мавиз, кишмиш. 2. обила (*дар кафи даст ё пой*).

ҲАВЛАНГЕЗ *هول انگيز* даҳшатовар, ҳавфнок, ба тарс андозанда; **овози ҳавлангез**, **хоби ҳавлангез**.

ҲАВЛИБОН *هولى بان* посбоникунандаи ҳавлӣ.

ҲАВЛИБОНӢ *هولى بانى* посбонӣ кардани ҳавлӣ.

ҲАВЛИДАРМИЁН *هولى درميان*: ҳамсоияи ҳавлидармиён.

ҲАВЛИДОР *هولى دار* он ки ҳавлӣ дорад.

ҲАВЛИПОЙ *هولى پاى* *ниг.* ҳавлибон.

ҲАВЛИПОЙӢ *هولى پاى* *ниг.* ҳавлибонӣ.

ҲАВЛИРӮБӢ *هولى روبى* рӯбу чини сахни ҳавлӣ.

ҲАВЛИСОЗӢ *هولى سازى* сохтани манзили истиқоматӣ.

ҲАВЛӢ *هولى* иқоматгоҳи гирдогирдаш девор кашидаи сахндори иборат аз чанд хона.

ҲАВЛНОК *هولناک* тарсовар, ваҳшатнок.

ҲАВО I *هوا* 1. бухори газмонанди беранг, бебӯ ва бетаъм, ки кураи Заминро иҳота кардааст ва он асосан аз нитроген ва оксиген таркиб ёфтааст, атмосфера. 2. бод; насим. 3. фазои болои замин, осмон; **рӯи ҳаворо абр гирифт**; **боду (обу) ҳаво** иқлим; **аз ҳаво гирифтан** чизеро беасос, беҳисоб, тахминӣ гуфтан; **ҳаво додан** партофтан, гуррондан; **аз ҳаво омадан** муфт, беранчу меҳнат ба даст даромадани чизе; **ҳаво хӯрдан** бо ҳавои тоза нафас гирифтан, дар ҳавои тоза гардиш кардан.

ҲАВО II *هوا* оҳанг, наво, лаҳн, нағма.

ҲАВО III *هوا//هوى* 1. иштиёқи зиёд, орзу, ишқ. 2. ҳавас, майли (хоҳиши) нафс; **ҳавои чизеро дар нафс доштан** дар иштиёқу орзуи чизе будан; **ҳавои даҳан кардан** ҳавобаландӣ кардан, фаҳр кардан; **ҳаво пухтан** ба фикри чизе будан, орзуи чизе кардан.

ҲАВО IV *هوا* 1. ҷ. **аҳвия**. 2. миёни осмону замин, ҳало; холигии ҳар чизе. 3. тарсу, буздил, ҳолӣ аз ҷуръат.

ҲАВОАНГЕЗ *هوا انگيز* *кит.* таҳриккунандаи ҳавову ҳавас ва рағбату ишқу шавқ.

ҲАВОБАЛАНД *هوابلند* калонгир, мағрур, мутакаббир.

ҲАВОБАЛАНДӢ *هوابلندى* калонгирӣ, такаббур, гурур.

ҲАВОБАЛАНДОНА *هوابلندانه* калонгирона, ботакаббур.

ҲАВОБАРО *هوابرا* равзана; бодгир, мӯрӣ.

ҲАВОБОРА *هواباره* ҳавопараст, пайрави ҳавову ҳавас; ҳавасбоз.

ҲАВОБОРОНАК *هوابارانک* *бот.* як навъи гул.

ҲАВОБУРД *هوابرد* *кит.* қувваҳои низомие, ки бо ҳамлу нақли ҳавоӣ ва чатрбозӣ фаъолият мекунад.

ҲАВОГАРМКУНАК *هوا گرمکن* *тех.* асбоби маҳсуси гармкунандаи ҳаво.

ҲАВОГИР *هوا گیر* *кит.* 1. парвозкунанда, болопаранда. 2. *мач.* беҳад хоҳишдошта.

ҲАВОГИРИФТА *هوا گرفته* 1. парвозкарда, авҷгирифта. 2. *мач.* илҳомёфта, илҳомгирифта.

ҲАВОГИРӢ *هوا گیری* сайругашт дар ҳавои тоза.

ҲАВОГУЗАР *هوا گذر* ҷое ё чизе, ки аз он ҳаво мегузарад.

ҲАВОГУЗАРӢ *هوا گذرى* ҷой ё чизи қобили ҳаво гузаштан.

ҲАВОГУЗАРОН *هوا گذران* ҷой ё чизе, ки ҳаворо мегузаронад.

ҲАВОГУЗАРОНӢ *هوا گذرانی* гузаронидани ҳаво.

ҲАВОДАМАК *هوا دمک* *тех.* мошине, ки фазои фишурдари ба печи филизгудозӣ мефиристад.

ҲАВОДАРОЯК *هوادرایک* ҷои махсус дар сақф ё девор барои ба хона даромадани ҳавои тоза.

ҲАВОДИС *a. حوادث* *ҷ. ходиса*.

ҲАВОДИҲӢ *هوادمی* 1. ҳаво додан; нафас додан; шамол додан. 2. партофтан, партоиш. 3. *мач.*, *гуфт.* кашидан, чалб кардан, гирифтор кардан, аралаш кардани касе ба ягон коре.

ҲАВОДОР *هوادر* тарафдор, хайрхоҳ; пуштибон.

ҲАВОДОРӢ *هوادارى* тарафдорӣ, пуштибонӣ.

ҲАВОЗАДАГӢ *هوازدگی* 1. ҳолате, ки дар он шахс ба баландкӯҳҳо рафта эҳсоси камии ҳаво ва нафастангӣ мекунад. 2. мачмӯи таъсири ҳаво (*гармо, сармо, бод ва ғ.*) ба санг ва ашёи дигар, ки бар асари онҳо хурда суфта мешаванд.

ҲАВОИЧ *a. حوائج* *ҷ. ҳочат*.

ҲАВОӢ *هوائی* 1. *мансуб ба ҳаво*; киштии ҳавой. 2. аз ҳаво омада. 3. *мач.* муфт ба даст даромада. 4. беасос, бедалел: **суханҳои ҳавой**.

ҲАВОКАШ *هواکش* 1. бодкаш, ғуборкаш, ҳавотозакунак. 2. сӯроҳ, тарқиши ҳавотозакунӣ. 3. дудкаш, дудбаро.

ҲАВОЛА *a. حواله* кореро ба каси дигар вогузор кардан, супурдан, вогузоштан; ба зиммаи касе гузоштан; **ҳавола кардан** а) вогузор кардан; б) равона кардан, бо қиёс ҳалли чизеро ба сӯи чизи дигар бурдан.

ҲАВОЛАГАҲ *گه هواله* *кит.*, *ниг. ҳаволагоҳ*.

ҲАВОЛАГОҲ *هواله گاه* *кит.* ҷои муроҷиат; паногоҳ.

ҲАВОЛАДИҲӢ *هوالمی* 1. ҳаво додан, партофтан. 2. *мач.* вогузор кардан.

ҲАВОЛАДОР *حوالهدار* *кит.* маъмур, мутасаддӣ, касе, ки коре ба ӯ вогузор шуда бошад.

ҲАВОЛӢ *حوالی* *кит.* 1. гирду атроф; **дар ҳаволи... наздики, қариби**. 2. хонаҳои гирду атрофаш девор гирифташуда; кӯрғон, работ.

ҲАВОМ(М) *a. هوام* *ҷ. ҳомма*.

ҲАВОН *a. هوان* *кит.* хорӣ, пастӣ, зиллат.

ҲАВОНАВАРД *هوانورد* тайкунандаи ҳаво; ронандаи ҳавопаймо.

ҲАВОНАВАРДӢ *هوانوردی* *ниг. ҳавопаймоӣ*.

ҲАВОНОГУЗАР *هواناگذر* чиз ё ҷои ҳаворо аз худ хориҷ накунанда.

ҲАВОНОГУЗАРӢ *هواناگذری* ҳавонोगузар будан.

ҲАВОПАЙМО *هواپیما* тайёра.

ҲАВОПАЙМОБАР *هواپیمابر* ҳамлкунандаи ҳавопаймо: **киштии ҳавопаймобар**.

ҲАВОПАЙМОЗАДАГӢ *هواپیمازدگی* ҳол ва вазъияти беморгунаи шахсе, ки бо ҳавопаймо сафар мекунад.

ҲАВОПАЙМОӢ *هواپیمائی* 1. *мансуб ба ҳавопаймо*: **мактаби ҳавопаймоӣ, ҳавопаймоии низомӣ, ҳавопаймоии ғайринизомӣ, ҳавопаймоии мулкӣ**. 2. амали ҳавопаймо.

ҲАВОПАЙМОРАБО *هواپیما ربا* он ки бо истифода аз силоҳ ва дигар воситаҳо сарнишинони ҳавопайморо ба мақсади ноил шудан ба ҳадафҳои ҳеш ба тағйири хати сайр мачбур мекунад.

ҲАВОПАЙМОРАБОӢ *هواپیما ربائی* амали ҳавопайморобо, набудани ҳавопаймо.

ҲАВОПАРАСТ *هواپرست* ҳавасрон, ба кайфу сафо додашуда, шахватпараст; пайрави ҳавас, ҳавасбоз.

ҲАВОПАРАСТӢ *هواپرستی* шахватпарастӣ, ҳавасронӣ, дода шудан ба кайфу сафо.

ҲАВОПАРВАР *هواپرور* *кит.* ҳавобаланд, аз худ раванда, мағрур; ба ҳавову ҳавас додашуда.

ҲАВОРАНГ *هوارنگ* кабуд, осмонӣ.

ҲАВОРИҶОН *a. حواریون* 1. ёрон, шогирдони Исо, ки 12 нафар буданд; асҳоби Исо. 2. *мач.*, *кит.* тарғибгарон, мубаллиғон, паҳнқунандагон, пайравон.

ҲАВОС(С) *a. حواس* *ҷ. ҳосса*; қувваҳои ҳисқунанда; **ҳавос парешон будан** парешонхотир будан; **ҳавоси худро чамъ кардан** худро даст гирифтан.

ҲАВОСАНЧ *هواسنج* асбоби андозагирии фишори ҳаво; барометр.

ҲАВОСАНЧӢ هواسنجى чен кардани фишори ҳаво.

ҲАВОСИДА هواسيده кит. хушку пажмурда.

ҲАВОСИДАН هواسидن кит. хушку пажмурда шудан.

ҲАВОСИЛ I а. حواصل ч. ҳосил.

ҲАВОСИЛ II а. حواصل ч. ҳавсала I.

ҲАВОСИЛ III а. حواصل зоол. мурғи саққо, мурғи калони сафед аст, ки дар канори обҳо менишинад, пеликан.

ҲАВОСОФКУНАК هواصافکنک ниг. ҳавотоза-кунак.

ҲАВОТОЗАКУНАК هوتازهکنک ҳавософкунак.

ҲАВОФИШОР هوافشار ҳавофиристанда, ҳавофишоранда.

ҲАВОФИШОРӢ هوافشارى ҳаво фиристандан, ҳаво фишоридан.

ҲАВОХОҲ هواخوا тарафдор, ҳомӣ.

ҲАВОХОҲӢ هواخواهى дӯстдорӣ, хайрхоҳӣ, тарафгирӣ.

ҲАВОХӢРӢ هواخورى сайругашт дар ҳавои тоза.

ҲАВОЧИБ حواجب ч. ҳочиб.

ҲАВОЧИС هواجس кит. орзу ва хоҳишҳои нафсонӣ.

ҲАВОҚӢӢ هواجوئى ноустуворӣ, булҳавасӣ; сабукфикрӣ.

ҲАВОҚӢӢ هواجوئى ноустувор, булҳавас; сабукфикр.

ҲАВОШИНОС هواشناس мутахассиси обу ҳавосанҷӣ.

ҲАВОШИНОСӢ هواشناسى соҳаи обу ҳавосанҷӣ.

ҲАВОШӢ а. حواشى ч. ҳошия (шарҳҳо).

ҲАВОШУДА هواشده кит. бухоршуда; бугшуда, ҳечшуда.

ҲАВОЯКӢ//ҲАВОАКӢ هوايکى//هوائى беасос, бедалел: гапи ҳавоякӣ.

ҲАВР а. حور 1. буғ, бухор: ҳаври даҳон, ҳаври замин. 2. тафс, тафт: ҳаври оташ, ҳаври

танӯр; ҳаври дилро баровардан (паст кардан) таскин додани чӯшу хурӯш.

ҲАВСАЛА I а. حوصله чинадон, чоғар, чиғирдон (чиғилдон)-и мурғ, меъдаи парандагон.

ҲАВСАЛА II а. حوصله бардошт, тоқат, таҳаммул; хоҳиш кардани коре, майл, рағбат; ҳавсала надоштан тоқат ва майли анҷом додани кореро надоштан, майл надоштан; ҳавсала кардан бо майл ва рағбат ба коре иқдом кардан.

ҲАВСАЛАНОК حوصلهناک 1. боғайрат, бочидду чаҳд. 2. босабр, ботаҳаммул, пуртоқат.

ҲАВУЧ т. هوج қабза, мушт: як ҳавуч гандум.

ҲАД(Д) а. حد 1. канор, канораи чизе, интиҳо; ҳадду канор ниҳоят, охир. 2. андоза, ҳисоб; аз ҳад берун (зиёд) беандоза, хеле, бисёр; ҳадди аксар ҳадди аз ҳама баланд; ҳадди ақал ҳадди аз ҳама паст; то ҳадди имкон ба қадри имкон. 3. салоҳият, иқтидор, чуръат; аз ҳад гузаштан а) аз доираи салоҳияти худ берун шудан; б) аз андоза зиёд шудан; ҳад надоштан а) чуръат надоштан, ҳақ надоштан; б) зиёд будан.

ҲАДАБА а. حدبه кит. 1. кӯҳон, кӯз, кӯж. 2. барчастагӣ, дунгӣ. 3. баландӣ, теппа.

ҲАДАҚА//ҲАДҚА а. حدقه 1. сиёҳии чашм, мардумакӣ чашм. 2. косахонаи чашм; аз ҳадақа баромадани чашм ҳашмгин шудан.

ҲАДАР а. هدر зоеъ, абас; ботил, кори беҳуда, кори бефоида; ҳадар рафт зоеъ шудан.

ҲАДАФ а. هدف 1. нишона, нишонаи тир; ба ҳадаф расидани тир. 2. маҷ. маром, мақсад: ҳадафи шеъри шоир.

ҲАДАФГИРӢ هدفگیری нишонгирӣ (аслиҳа), ба ҳадаф рост кардан.

ҲАДАФДОР هدفدار дорои ҳадаф ва мақсади муайян, боҳадаф, ҳадафнок.

ҲАДАФМАНД هدفمند ҳадафдор, боҳадаф.

ҲАДАФМАНДӢ هدفمندی дорои ҳадаф будан, ҳадафманд будан, ҳадафдорӣ.

ҲАДАҲА هدهه гуфт. зуд, базудӣ, бошитоб.

ҲАДБАНДӢ حدبندی муқаррар кардани меъёр, миқдор, ҳадди чизе, ҳад гузоштан.

ҲАДАЛИМКОН а. حتى الامكان ба қадри қувва,

ба қадри имкон, ҳатталимкон.

ҲАДГУЗОР حدگذار марзакаш, танобкаш, рош-каш, воткаш, заминпаймо.

ҲАДГУЗОРӢ حدگذارى 1. муқаррар намудани марз, худуд. 2. маҳдудият.

ҲАДДОД *a.* حداد *кит.* оҳангар.

ҲАДДОДӢ حدادى *кит.* оҳангарӣ; дӯкони оҳангарӣ.

ҲАДЗАДА حدزده *кҲн.* чазодида, сазо кардашуда, ба чазо гирифташуда.

ҲАДИД *a.* حديد 1. филиз, оҳан. 2. *мач.* тез, буранда.

ҲАДИДА *a.* حديد 1. тахтаи симкашӣ. 2. печбарорак.

ҲАДИДАКАШАК حديدكش *тех.* симкаш, коргари симкаш.

ҲАДИДАКАШӢ حديدكشى *тех.* симкашӣ.

ҲАДИҚА *a.* حقيقه боғ; боғи атрофаш девор кардашуда.

ҲАДИС *a.* حديث *кит.* 1. нав, тоза. 2. сухане, ки аз қавли касе нақл шудааст, нақл, ривоят. 3. суханоне, ки аз қавли Муҳаммади пайғамбар (с) нақл шудаанд.

ҲАДИЯ//ҲАДЯ هديه чизи тӯҳфа кардашуда, тӯҳфа, бахшиш, савғо (*бо феълҳои гирифттан, додан, кардан, овардан меояд*).

ҲАДМ *a.* هدم *кит.* вайрон кардан, хароб кардан, инҳидом, несту нобуд сохтан.

ҲАДОӢ *a.* هدايا *ҷ.* ҳадия.

ҲАДОИҚ *a.* حدايق *ҷ.* ҳадиқа.

ҲАДОСАТ *a.* حوادث *кит.* аввали ҳар чизе; аввали ҷавонӣ; ҷавонӣ.

ҲАДС *a.* حدس таҳмин, фарз; ҳадс задан пай бурдан, фаҳмидан, дарёфттан.

ҲАӢ حيا шарм, хичолат; ҳаӢ кардан шарм доштан; ҳаӢ дар чашм аст (*мақ.*).

ҲАӢЗАДА حيازده шармсор, шарманда; хичил.

ҲАӢТ I حيات 1. умр, зист, зиндагӣ; зинда будан, зиндагӣ кардан; ҳаӢту мамот зиндагӣ ва марг. 2. фаъолияти ҷамъият ва инсонҳо дар соҳаҳои гуногун: ҳаӢти адабӣ, ҳаӢти фарҳангӣ.

ҲАӢТ II *a.* حياط замини атрофаш девор кашида, ҳавлӣ, саҳни ҳавлӣ.

ҲАӢТАН حياتاً аз чихати ҳаӢт, барои ҳаӢт; ҳаӢтан зарур он чи барои ҳаӢт зарур аст.

ҲАӢТБАХШ حياتبخش зиндагибахш, зиндакунанда; рӯҳафзо.

ҲАӢТБАХШАНДА حيات بخشنده *ниг.* ҳаӢтбахш.

ҲАӢТДӢСТ حيات دوست дӯстдори ҳаӢт, зиндадил.

ҲАӢТДӢСТӢ حيات دوستى дӯст доштани ҳаӢт.

ҲАӢТӢ حياتى *мансуб ба* ҳаӢт; аз ҳаӢт гирифташуда; таҷрибаи ҳаӢтӣ.

ҲАӢТОЗМУДА حيات آزموده дунёдида, гарму сарди зиндагиро чашида (одам).

ҲАӢТФАҲМӢ حيات فهمى фаҳмидан, дониستاني ҳаӢт, зиндагӣ.

ҲАӢТШИНОС حيات شناس мутахассиси илми ҳаӢтшиносӣ, биолог.

ҲАӢТШИНОСӢ حيات شناسى илме, ки мавҷудоти зиндаро меомӯзад, биология.

ҲАӢҲУ هياهو ғавғо, доду фарёд, талотӯб, ғалоғула.

ҲАӢҲУКУНОН هياهوکنان *феъли ҳол аз* ҳаӢху кардан; бо ҳамҳамаву сару садоҳои зиёд, бо доду фарёд ва ғавғову ғалоғулаи зиёд.

ҲАЖДАҲ هژده шумораи миқдорӣ адади 18.

ҲАЖДАҲСОЛА هژده ساله он ки (чи) ҳаждаҳ сол дорад.

ҲАЖДАҲСОЛАГӢ هژده سالگی ба синни ҳаждаҳ расидан, ҳаждаҳ сол доштан; синни ҳаждаҳ.

ҲАЖДАҲУМ هژدهم дар тартиби (ҷои) ҳаждаҳум қарор доштани касе Ӣ чизе.

ҲАЖДАҲУМИН هژدهمين *ниг.* ҳаждаҳум.

ҲАЖИР//ҲУЖИР هجير *кит.* нек, хуб, нағз; дилкаш, хубу хуррам.

ҲАЗАӢН *a.* هزيان 1. сафсата, суханҳои беҳуда. 2. суханони берабт гуфтани бемор аз шиддати таб ва дар беҳудӣ.

ҲАЗАР *a.* حذر парҳез, канорагирӣ, худдорӣ; ҳазар кардан парҳез кардан, худро ба канор гирифттан.

ҲАЗАЧ *а.* هزج *ади.* вазне аз вазнҳои арӯз, ки дар он дар як байт ҳашт бор “мафоилун” такрор мешавад.

ҲАЗЁН هزيان *ниг.* ҳазаён.

ҲАЗЁНГҶ (Й) هزيان گوی *ҳазён* гуфтан, суханҳои бемаънӣ гуфтан.

ҲАЗЁНОМЕЗ هزيان آميز *омехта* бо ҳазён, ҳамроҳ бо ҳазён, суханҳои бемаънӣ.

ҲАЗЁНСАРО هزيان سرا *мач.* беҳудагӯ, гӯяндаи суханҳои пучу бемаънӣ.

ҲАЗИН *а.* حزين *андӯхгин, ғамгин, ғамангез.*

ҲАЗИНОНА حزينا *ғамгинона.*

ҲАЗЛ *а.* هزل *сухани шӯхиомез, сухани ғайричиддӣ; мазох, шӯхӣ; ҳазл кардан* бо касе шӯхӣ кардан, сухани ҳазломез гуфтан.

ҲАЗЛБАРДОР هزل بردار *ба шӯхӣ тобовар: ҳазлро ба ҳазлбардор кун (зарб.)*

ҲАЗЛБОЗ هزل باز *шӯхикунанда, шӯхидӯст, шӯх (сифати одам).*

ҲАЗЛБОЗӢ هزل بازی *шӯхӣ.*

ҲАЗЛГҶӢ هزل گویی *суханбозӣ кардан, ба ҳамдигар суханони ҳазломез гуфтан.*

ҲАЗЛГҶӢ هزل گوی *он ки суханони ҳазломез мегӯяд.*

ҲАЗЛДҶСТ هزل دوست *он ки аз ҳазл хушаш меояд.*

ҲАЗЛИЁТ هزليات *ади.* шеърҳои ҳазломез, шеър ё асари ҳаҷвӣ.

ҲАЗЛКАШ هزل کش *ҳазлбоз, ҳазлгӯӣ; ҳазлбардор.*

ҲАЗЛОМЕЗ هزل آميز *шӯхиёна, ширинкорона (ган).*

ҲАЗМ *а.* هضم *ҳал шудани таом дар меъда; ҳазм шудан.*

ҲАЗОҚАТ *а.* حذاقت *маҳорат; зиракӣ, доноӣ (маҳсусан дар соҳаи тиб); ҳозиқ будан.*

ҲАЗОР I هزار *дах бор сад.*

ҲАЗОР II هزار *булбул.*

ҲАЗОРДАСТОН هزارستان *ниг.* ҳазор II.

ҲАЗОРИСПАНД هزار اسپند *ниг.* сипанд.

ҲАЗОРПО هزارپا *зоол.* хашараест дарози зардранг, ки баданаш аз ҳалқаҳои зиёд иборат буда, дар зери ҳалқа бисту ду по дорад.

ҲАЗОРСОЛА هزارساله *он чи таърихаш ба ҳазор сол мерасад; қадим, қадима; маданияти ҳазорсола.*

ҲАЗРАТ *а.* حضرت 1. хузур, ҳозир шудан. 2. даргоҳ, остона. 3. калимаи таъзим ва эҳтиром дар мавриди зикри номи шахсони бузург.

ҲАЙ I هي 1. калимаи танбеҳ ва огоҳонидан ҳой! 2. дар мавриди таъриф ва таҳсин гуфта мешавад **ҳай дарег! ҳай бале!** ва баъзан таассуф.

ҲАЙ II هي *бисёр, такрор ба такрор, пайҳам, пайваста, доим.*

ҲАЙ III هي *ҳай кардан а) пеш кардан, рондан рамаро аз ҷое ба ҷое, одамро аз ҷое; б) рондан, шудгор кардан (заминро).*

ҲАЙ IV هي *ҳаст, мавҷуд.*

ҲАЙ (Й) V *а.* حي 1. ҷ. **аҳё.** 2. зинда; муқоб. **майт** (мурда). 3. зинда, ҷовид, ҳамеша (*яке аз ном ва сифоти Худованд*).

ҲАЙАТ *а.* هيأت // هيأت 1. шакл, сохт, кайфияти чизе: **тасвири ҳайати масъала.** 2. таркиб. 3. илме, ки дар бораи ситораҳо баҳс мекунад; **илми ҳайат** ситорашиносӣ.

ҲАЙАТШИНОС هيأت شناس *мунаҷҷим, ситорашинос, ахтаршинос.*

ҲАЙБАТ *а.* هيبت 1. тарсоварии намуди зоҳирии касе, чизе. 2. савлат, калонӣ, шукӯҳ, воҳима.

ҲАЙБАТАНГЕЗ هيبت انگيز *воҳимадор, ба воҳимаандозанда.*

ҲАЙБАТНОК هيبت ناک *бадвоҳима, тарсангез.*

ҲАЙВОН حيوان 1. ҷондор, зинда, ҷонвар, ҷорпо. 2. *киноя аз одами нофаҳм, бефаросат; ◇ ҳайвони нотиқ одам.*

ҲАЙВОНӢ حيواني *мансуб ба ҳайвон; нафси ҳайвонӣ.*

ҲАЙВОНМУРӢ حيوان مری *офати муромурии ҷорпо.*

ҲАЙВОНОТ *а.* حيوانات ҷ. **ҳайвон; ҳайвоноти қорӣ** ҷорпои коркунанда.

ҲАЙВОНОТДОРӢ حیواناتداری *ниг.* **хайвонот-парварӣ**.

ҲАЙВОНОТПАРВАРӢ حیواناتپروری *чорводорӣ*.

ҲАЙВОНСИРАТ حیوان سیرт *касе ки табиати ғайри инсонӣ дорад, хайвонтабиат.*

ҲАЙВОНСИФАТ حیوان صفت *ниг.* **хайвонсират**.

ҲАЙДАР *а.* حیدر 1. шер. 2. лақаби Алӣ (р) - домоди Муҳаммади пайғамбар (с).

ҲАЙДАХ هیدخ *кит.* аспӣ ҷавон ва тезу тундрав, ки ба сахтӣ ром шавад, аспӣ ҷангӣ.

ҲАЙЗ *а.* حیض хунравии ҳармоҳаи зан.

ҲАЙЗБИНӢ حیضبینی *марҳилаи ҳайз дидани зан.*

ҲАЙКАЛ *а.* هیكل 1. пайкар, ҷуссаи одам. 2. сурат, пайкари аз санг тарошида ё аз филизот ё гач рехташуда, муҷассаса; **хайкал гузоштан** муҷассаса сохтан ба ёди воқеае ё касе; **хайкали ёдгорӣ**.

ҲАЙКАЛДОР هیكل دار *тануманд, қавиҳайкал, бо тану туш.*

ҲАЙКАЛӢ هیكلی *мансуб ба ҳайкал; тануманд.*

ҲАЙКАЛСОЗ هیكل ساز *пайкарасоз.*

ҲАЙКАЛСОЗӢ هیكل سازی *пайкарасозӣ, пайкартарошӣ, муҷассамасозӣ.*

ҲАЙКАЛТАРОШ هیكل تراش *устое, ки аз санг ҳайкал метарошад, пайкартарош.*

ҲАЙКАЛТАРОШӢ هیكل تراشی *хайкалсозӣ аз санг, гач ва ғ.; пайкартарошӣ.*

ҲАЙРАТ *а.* حیرт *чи кор кардани худро надониста мондан, таҳайюр, хайронӣ; дар хайрат афтодан* чизе нафаҳмида, хайрон шуда истодан; **ба хайрат андохтан** дар тааҷҷуб монондан.

ҲАЙРАТАНГЕЗ حیرت انگیز *хайратовар, хайронкунанда, аҷиб.*

ҲАЙРАТАФЗО حیرت افزا *ниг.* **хайратангез**.

ҲАЙРАТБАХШ حیرت بخش *ниг.* **хайратовар**.

ҲАЙРАТГАҲ حیرت گه *ниг.* **хайратгоҳ**.

ҲАЙРАТГОҲ حیرت گاه *кит.* ҷои тааҷҷуб,

макони таҳайюр.

ҲАЙРАТЗАДА حیرت زده *хайрон, мутаҳаййир, саҳт ба хайратафтода.*

ҲАЙРАТКАДА حیرت کده *кит.* ҷои таҳайюр, хайратгоҳ.

ҲАЙРАТНИГОР حیرت نگار *кит.* он ки нақшу сурати хайратбахш мекашад; **хомаи хайратнигор** қаламе, ки осори мӯъҷиза-корона эҷод мекунад.

ҲАЙРАТОВАР حیرت آور *ба тааҷҷуб андоханда, аҷиб.*

ҲАЙРАТФИЗО حیرت فزا *саҳт хайронкунанда, боиси тааҷҷуби зиёд.*

ҲАЙРОН *а.* حیران *мутаҳаййир, ба хайрат афтода; хайрон мондан (шудан) ҷӣ кор кардани худро надониста мондан.*

ҲАЙРОНӢ حیرانی *дар хайрат будан, хайратзадагӣ.*

ҲАЙС *а.* حیث *:аз хайси... аз ҷиҳати..., аз нуқтаи назари...; ба хайси ...; ба сифати ...*

ҲАЙСИЯТ *а.* حیثیت *шоистагӣ, эътибор, нуфуз; қудрату тавоноии маънавӣ.*

ҲАЙТАЛӢ/ҲАЙТОЛ هیطال//هیطل *қабिलाҳои кӯчии эронӣ, ки дар асрҳои V Осиёи Миёнаро ишғол карданд, яке аз қабिलाҳои офталитҳо.*

ҲАЙФ *а.* حیف *афсӯс, дарег, таассуф; хайф шудан* беҳуда нобуд шудан; **хайфи ту** дар мавриди маломат ва мазаммат гӯянд; навъи ҷазо.

ҲАЙФО حيفا *афсӯс.*

ҲАЙҲОТ هیهات *калимае, ки дар мавриди тааҷҷуб ва афсӯс гӯянд; дарег, афсӯс.*

ҲАК(К) *а.* حک *кит.* тарошидан, (хорошида) нест кардан (*мас., хатро аз болои санг*), соидан, сутурдан.

ҲАКАМ *а.* حکм *касе (хайате), ки барои ҳукм баровардан дар бораи низое интиҳоб карда мешавад, довар.*

ҲАКАМИЯТ *а.* حکمیت *ҳакамӣ, доварӣ, қазоват.*

ҲАКИМ *а.* حکیم 1. донандаи илмҳои ҳикмат, донишманд. 2. табиб, пизишк.

ҲАКИМОНА حکیمانه аз рӯи ҳикмат; донишмандона: **сухани ҳакимона**.

ҲАККОК *а.* حكاك нигинтарош, он ки навишта (ё нақше)-ро ба рӯи филиз ё нигин меканад.

ҲАҚ(Қ) *а.* حق 1. рост, дуруст; **гапи ҳақ** гапи рост, гапи дуруст. 2. ростӣ, дурустӣ, ҳақиқат. 3. баҳра, музд, ҳисса; **ҳаққи меҳнат** музди кор; **ҳақ додан** музд додан; **дар ҳаққи...** а) дар бораи..., оид ба...; б) барои; **ба ҳаққи Худо** қасам; **ҳаққ асту рост ибораест, ки вақти атса задани касе гӯянд**; **ҳаққи намак** миннатдорӣ дар муқобили некии касе.

ҲАҚБИН حق بين бовичдон, бошараф, одил, адолатнок.

ҲАҚВАР حق ور *ниг.* ҳақдор.

ҲАҚГУЗОР حق گزار 1. он ки қадру арзиш ва некии дигаронро медонад ва сипосгузори онон аст. 2. *ниг.* ҳақшинос.

ҲАҚГУЗОРӢ حق گذارى 1. қадрдонӣ; шукргузори. 2. *ниг.* ҳақшиносӣ.

ҲАҚГӢ(Ӣ) حق گويи он ки ҳаққи гапро мегӯяд, ҳақиқатгӯӣ, ростгӯӣ.

ҲАҚГӢӢ حق گويي гуфтани ҳақиқат, ростгӯӣ.

ҲАҚДЕҲ حق ده ҳақдиханда, боздихандаи музд; *мач.* довари ҳақиқат, ростӣ.

ҲАҚДИҲӢ حق دهي пардохтани ҳақ, боздихандагии музд, додани ҳаққулхизмат.

ҲАҚДОР حق دار 1. он ки ҳақ ба ҷониби ӯст. 2. он ки ба коре ҳуқуқ дорад. 3. сазовор.

ҲАҚДӢСТ حق دوست *ниг.* ҳақиқатдӯст.

ҲАҚИҚ *а.* حقيق *кит.* лоиқ, сазовор, шоиста, муносиб.

ҲАҚИҚАТ *а.* حقيقت 1. ростӣ, дурустӣ. 2. асли ҳар чиз, моҳият. 3. воқеият; **ҳақиқати таърихӣ** он чи дар таърих рӯй додааст; **дар ҳақиқат** аз рӯи ростӣ ва дурустӣ.

ҲАҚИҚАТАН حقيقتاً дар ҳақиқат, дар воқеъ.

ҲАҚИҚАТБИН حق بين он ки ба ҳама чиз аз назари ҳақиқат менигарад, воқеъбин.

ҲАҚИҚАТГӢӢ حقيقت گويي ростқавлӣ, ростгӯӣ.

ҲАҚИҚАТГӢӢ حقيقت گويي он ки сухани рост мегӯяд, ҳақгӯӣ.

ҲАҚИҚАТДӢСТ حقيقت دوست ҳақдӯст, ростидӯст, адолатдӯст, ҷонибдори ҳақиқату адолат.

ҲАҚИҚАТДӢСТӢ حقيقت دوستي ҳақдӯстӣ, ростидӯстӣ, адолатдӯстӣ, ҷонибдори ҳақиқату ростӣ.

ҲАҚИҚАТНАЗАР حقيقت نظر он ки фикру мулоҳизаҳои дуруст дорад, дурустфикр.

ҲАҚИҚАТНИГОР حقيقت نگار он ки рост ва дурустии воқеаро тасвир мекунад.

ҲАҚИҚАТПАРДОЗ حقيقت پرداز он ки ҳақиқатро мегӯяд, ростгӯӣ.

ҲАҚИҚАТЧӢӢ حقيقت جويي аз пайи барқарор намудани ҳақиқату адолат будан.

ҲАҚИҚАТЧӢӢ حقيقت جويي он ки аз пайи барқарор намудани ҳақиқату адолат аст, хоҳанда ва ҷўяндаи ҳақиқат.

ҲАҚИҚАТШИНОС حقيقت شناس он ки аз ҳақиқат огоҳ аст, шиносандаи ҳақиқат; одил: **ҳақиқатшиноси боинсоф**.

ҲАҚИҚАТШИНОСӢ حقيقت شناسي доништани ҳақиқат; одилӣ, боинсофӣ.

ҲАҚИҚӢ حقيقي асли, воқеӣ.

ҲАҚИР *а.* حقير 1. залил, хор, забун, паст; назарногир: **одами ҳақир**. 2. дар мавриди худро камтар шуморидан нисбат ба худ гуфта мешавад; *муқ.* **банда, камина**.

ҲАҚИРӢ حقيري хори, пастӣ, забунӣ.

ҲАҚИРОНА حقيرانه назарногир, камқадр; қулбаи ҳақирона.

ҲАҚҚ *а.* حق *ниг.* ҳақ.

ҲАҚҚАН *а.* حقاً баростӣ ва дурустӣ.

ҲАҚҚИМАРДУМХӢР حق مردم خور он ки мол, музди кори касони дигарро аз худ мекунад.

ҲАҚҚО حق ба ростӣ, ба дурустӣ.

ҲАҚҚОБА حق آبه музд ба баҳои об; ҳиссае аз об, ки ба касе ё ба ҷое мерасад.

ҲАҚҚОНИЯТ حقانيت ҳақ будан, дурустию ростӣ.

ҲАҚҚОНӢ حقاني аз рӯи ҳақ, рост, дуруст.

ҲАҚҚУЗЗАҲМАТ *а.* حق الزحمت музд, подоши меҳнат, кор (*беиштар дар мардикорӣ*).

ҲАҚҚУЛАМАЛ *а.* حق العمل ширинкома, даллолона, ҳаққи даллолӣ.

ҲАҚҚУЛҚАДАМ *а.* حق القدم *кит.* поймузд, музди пой, ки ба табиб ё қосид меоданд.

ҲАҚҚУЛҚАЛАМ *а.* حق القلم ҳаққи қалам, музди асари чопшуда.

ҲАҚҚУЛЛОҲ *а.* حق الله *таър.* ҳиссае, ки имоми деҳа дар сари хирман аз ҳосили деҳқон мегирифт.

ҲАҚҚУЛУБУР *а.* *кит.* حق العبور 1. хироч, боҷ, ки барои гузаштани одамон ё гузаронидани мол аз як мамлакат ба мамлакати дигар пардохта мешавад. 2. ҳуқуқ доштан барои аз як марз ба марзи дигар гузаштан.

ҲАҚҚУССАҲМ *а.* حق السهم ҳаққи саҳм, фоидаи саҳмдорон, ки мувофиқи сармояи худ аз ширкат мегиранд.

ҲАҚНАШИНОС حق شناس *ниг.* ҳақношинос.

ҲАҚНАВОЗ حق نواز он ки ҳақро мӯҳтарам мешуморад.

ҲАҚНОГУЗОР حق ناگذار *ниг.* ҳақношинос.

ҲАҚНОШИНОС حق ناشناس носипос, ношукр, кӯрнамак.

ҲАҚНОШИНОСӢ حق ناشناسӣ ношукрӣ, кӯрнамакӣ, носипосӣ.

ҲАҚОИҚ *а.* حقایق *ҷ.* ҳақиқат.

ҲАҚОИҚПАЗИР *а.* حقایق پذیر *ниг.* ҳақиқатшинос.

ҲАҚОИҚШИНОС حقایق شناس *ниг.* ҳақиқатшинос.

ҲАҚОИҚШУНАВ حقایق شنو он ки ба суҳанони рост гӯш медиҳад.

ҲАҚОРАТ *а.* حقارت дашном, таҳқир; **ҳақорат** додан (**кардан**) дашном додан.

ҲАҚОРАТОМЕЗ حقارت آمیز таҳқиркунанда; **ҷавоби ҳақоратомез.**

ҲАҚПАРАСТ حق پرست 1. тарафдори ҳақиқату адолат, пуштибони ҳақиқат ва адолат. 2. диндор, тақводор, порсо.

ҲАҚПАРАСТӢ حق پرستی 1. тарафдорӣ, пушти-

бонии ҳақиқату адолат кардан. 2. диндорӣ, тақводорӣ, порсой.

ҲАҚРАВӢ حق روی росткорӣ, дурусткорӣ, адлу инсоф.

ҲАҚТАЛАБ حق طلب он ки музди кор, ҳаққи худро талаб мекунад.

ҲАҚЧӢ حق جو чӯяндаи ҳақиқат.

ҲАҚШИНОС حق شناس он ки ба қадри некии касе мерасад, вафодор, сипосгузор.

ҲАҚШИНОСӢ حق شناسӣ ба қадри некии касе расидан, вафодорӣ, сипосгузорӣ.

ҲАЛ(Л) I *а.* حل кушодан, кушода шудан; бар-тараф кардан, файсал; **ҳалли масъала** файсал ёфтани масъала.

ҲАЛ(Л) II *а.* حل об шудани чизе дар дохили чизе (*мас., намак ё доруи хока дар об, хӯрок дар меъда*).

ҲАЛ(Л) III *а.* حل хокаи зар (нукра), ки бо он чизҳоро зарандуд мекунанд ё бо моеи он менависанд; **ҳалл давондан** бо зар (нукра) андудан болои чизеро.

ҲАЛАКИШ هلكيش *ҳалакиш* додан *гуфт.* 1. киш-киш кардани сағ сари касе ё чизе. 2. *маҷ.* касеро тез карда ба касе барангехтан,

ҲАЛАПАНД هلپند *кит.* коҳил, танбал, бебанду бар.

ҲАЛВО *а.* حلوا хӯрданиии ширине, ки аз орд равшан ва шира тайёр мекунанд, ширинӣ.

ҲАЛВОГАР حلوا گر *ниг.* ҳалвопаз.

ҲАЛВОГАРӢ حلوا گری *ниг.* ҳалвопазӣ.

ҲАЛВОГАРХОНА حلوا گر خانه коргоҳи ҳалвогар.

ҲАЛВОӢ حلوا یی дастовезе аз ширинӣ ва нон, ки ба тӯҳфа мебаранд.

ҲАЛВОМАҒЗӢ حلوا مغزی ҳалвое, ки аз мағзи бодом, pista ва м. ин омода мешавад.

ҲАЛВОПАЗ حلوا پز он ки ҳалво мепазад.

ҲАЛВОПАЗӢ حلوا پزی ҳалво пухтан, касби ҳалвопаз.

ҲАЛВОТАРОШ حلواتراش корде, ки дар мавриди тайёр кардани ҳалво истифода мешавад.

ҲАЛВОФУРҶШ حلوافروش фурӯшандаи ҳалво.

ҲАЛВОФУРҶШӢ حلوافروشى фурӯхтани ҳалво; ҷои фурӯши ҳалво.

ҲАЛИЛ *a.* هليل *гуфт.* хуб пухташуда, дампаз (*oid ба гӯшт*).

ҲАЛИЛА I *a.* حليله зан, завҷа, зани қонунӣ.

ҲАЛИЛА II *a.* هليله *бот.* як навъ растании талхмаззае, ки аз он барои рафъи касалиҳои меъда дору тайёр мекунанд.

ҲАЛИЛОБ(А) هليل آب//هيلل آب *хӯр.* як навъ таоме, ки аз обу орд бо иловаи андаке равшан ҷиҳати нигоҳдошти қуввату дармон ба маризон медиҳанд.

ҲАЛИМ I *a.* حليم одами нармдил, хушхулқ.

ҲАЛИМ II *a.* حليم оше, ки аз гандуми пӯстканда ва гӯшт мепазанд, ярма.

ҲАЛИМӢ حليمي нармдилӣ, хушхулқӣ.

ҲАЛИМОНА حليمانه хушҳолона, мулоимона; бурдборона, таҳаммулқорона.

ҲАЛИСА//ҲАРИСА هليسـه//هريسـه *хӯрокест*, ки аз ярмаи гандум ва гӯшти пухта тайёр мешавад.

ҲАЛКУНАНДА حل كننده асосӣ, муҳим, қатъӣ.

ҲАЛҚ *a.* حلق гулӯ; **ҳалқ тар** кардан об хӯрдан.

ҲАЛҚА *a.* حلقه 1. ҳар чизи давра ва доирашакл, ки дарунаш ҳолӣ бошад: **ҳалқаи дар**. 2. давра, доира; **ҳалқаи ихота** доираи муҳосира. 3. гӯшвора. 4. печUTOби мӯй; **ҳалқа-ҳалқа** доира-доира, гирд-гирд, гиреҳ-гиреҳ.

ҲАЛҚАБАНДӢ حلقه بندى ҳалқа андохтан, гиреҳбандӣ; ҳалқа задан (*ба панҷаи паранда ва моҳиҳо*).

ҲАЛҚАБАГӢШ حلقه بگوش мутеъ, фармонбардор; гуломи ҳалқабегӯш.

ҲАЛҚАБАРГӢШ حلقه برگوش *ниг.* ҳалқабегӯш.

ҲАЛҚАВӢ حلقوى 1. ҳалқагӣ, пархунӣ. 2. доирашакл, мудаввар; **роҳи ҳалқавӣ** роҳи давродавр.

ҲАЛҚАВОР حلقه وار доирашакл, ҳалқазада, гиреҳмонанд.

ҲАЛҚАГӢ حلقگى *ниг.* ҳалқавӣ.

ҲАЛҚАДАВАК حلقه دوک ҳалқаи нӯги арғамчин, ки вақти аз он ҳалқа гузаронида кашидан арғамчин тез мегузарад.

ҲАЛҚАДАВОНАК حلقه دوانىک *ниг.* ҳалқадавак.

ҲАЛҚАДОР حلقه دار ҳалқанок, ҳалқа-ҳалқа, аз ҳалқаҳо иборат.

ҲАЛҚАМОНАНД حلقه مانند *ниг.* ҳалқавор.

ҲАЛҚАНОК حلقه ناک *ниг.* ҳалқадор.

ҲАЛҚАПЕЧ حلقه پيج :ҳалқапеч кардан ихота кардан, давродаври чизеро печонда гирифтан.

ҲАЛҚАПУШТ حلقه پشت *кит.* 1. пуштхамида. 2. *мач.* мутеъ, фармонбардор, банда.

ҲАЛҚАШАКЛ حلقه شکل *ниг.* ҳалқамонанд.

ҲАЛҚБИН حلق بين *тиб.* асбоби муоинаи гулӯ.

ҲАЛҚӢ حلقى *мансуб ба ҳалқ; овози ҳалқӣ зби.* овозхое, ки дар ҳалқ ҳосил мешаванд (чун овози “ҳ”).

ҲАЛҚУМ حلقوم ҳалқ, гулӯ.

ҲАЛҚУМӢ حلقومى *ниг.* ҳалқӣ.

ҲАЛЛ *a.* حل *ниг.* ҳал 1, 2.

ҲАЛЛОЛ *a.* حلال кушояндаи гиреҳ, осонкунандаи коре; **ҳаллоли мушкилот** гиреҳкушои мушкилиҳо.

ҲАЛЛОС هلاس ҳаллос задан, ҷаҳидан, ҷаҳида гузастан аз болои чизе.

ҲАЛОҲИН هلاھين *кит.* ҳон, огоҳ бош.

ҲАЛЛОҶ حلاج касе, ки пахтаро аз пунбадона ҷудо мекунад

ҲАЛЛОҶИХОНА حلاجى خانه хонаи маҳсус, ки дар он дастгоҳи ҳаллоҷӣ кор мекунад.

ҲАЛЛОҶӢ حلاجى чархи дастӣ барои ҷудо кардани пунба аз пунбадона; **аз ҳаллоҷӣ гузаронидан** *мач.* касеро ҷаматарафа таҳқику тафтиш кардан.

ҲАЛОВАТ *a.* حلاوت ширинӣ, лаззат; ҳузуру ҳаловат, роҳату лаззат; **ҳаловат бурдан** лаззат бурдан аз чизе.

ҲАЛОВАТБАХШ حلاوت بخش лаззатбахш.

ҲАЛОК *a.* هلاک 1. нест шудан, нобуд шудан,

мурдан дар натиҷаи ягон ҳодисаи бадунуговор. 2. *гуфт.* монда шудан; **ҳалок кардан** а) нобуд кардан, талаф намудан; б) монда кардан касеро бо коре; **ҳалок шудан** а) нобуд шудан, мурдан; б) монда шудан.

ҲАЛОКАТ *а.* **هلاکت** нобуд шудан, талаф шудан, марг (*дар натиҷаи ягон фалокат*).

ҲАЛОКӢ **هلاکى** мондагӣ, касолат.

ҲАЛОКАТАНГЕЗ **هلاکت‌انگيز** несткунанда; марговар; **хатари ҳалокатангез**.

ҲАЛОКАТОВАР **هلاکت‌آور** нобудкунанда, несткунанда, ҳалокгардонанда.

ҲАЛОЛ *а.* **حلال** 1. раво, ҷоиз, иҷозатдода; *муқоб.* **ҳаром**. 2. чизе, ки пок ва ҳӯрданаш раво бошад; **одами ҳалол** одами пок, ростгӯй ва дурусткор; **нони ҳалол** а) нони бо меҳнат бадастомада; б) *мач.* нони ҷӯпонӣ.

ҲАЛОЛА *а.* **حلاله** ба марди дигар никоҳ кардан зани сеталоқшуда, ки пас аз ҳамхобагӣ ва дубора талоқ гирифтани никоҳи ӯ ба завҷи аввалаш раво мешавад.

ҲАЛОЛЗОДА **حلال‌زاده** 1. фарзанде, ки аз падару модари қонунӣ зоида шудааст. 2. *мач.* одами пок, ростқавл, амин.

ҲАЛОЛКОР **حلال کار** дурусткор, бовиҷдон.

ҲАЛОЛКОРӢ **حلال کاری** дурусткорӣ, бовиҷдонӣ.

ҲАЛОЛКОРОНА **حلال کارانه** дурусткорона, бовиҷдонона.

ҲАЛОЛӢ **حلالى** ҳалол будан аз нуқтаи назари шариат ва қонун, қонунӣ будан; **ба ҳалолӣ мувофиқи шариат ва қонун**; **ҳалолӣ кардан** маросиме, ки барои аз нав ба никоҳ даровардани зани талоқшуда сурат мегирад.

ҲАЛОЛНАМАКӢ **حلال‌نمكى** миннатдорӣ, сипосгузорӣ дар бадали некӣ.

ҲАЛОҲИЛ *а.* **هلاهل** заҳри кушанда.

ҲАЛПАЗИР **حل پذير** *ниг.* ҳалшаванда 1.

ҲАЛТАЛАБ **حل طلب** он чи бояд ҳал ва ҷайсӣ ёбад: **масъалаи ҳалталаб**.

ҲАЛФО *а.* **حلفا** *кит.* гиёҳе, ки аз он бурё (ҳасир) мебофанд.

ҲАЛҲАЛА **هلهله** *кит.* фарёди шодӣ, ғалоғула ва ғавғои шодиомез, ғавғои бо шӯру шавк ва шодӣ.

ҲАМ **هم** 1. *пайвандак* дигар, ҳамдигар, боз, низ; **аз паҳлӯи ҳам**; **аз ин ҷо ҳам** мегузарем; **ҳам... ва ҳам** низ... ва низ; **ҳам инаш ва ҳам онашро** мебарем. 2. *ҷузъи пешини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии* дар як кор ё чиз шарик будани ду кас ё ду чиз: **ҳамзабон**, **ҳамкор**, **ҳамнишин**; **ба (бо) ҳам** бо якдигар, дар як ҷо, ҳамроҳ.

ҲАМ(М) *а.* **هم** *кҳн.* 1. андӯх, ғусса, ғам. 2. обшаванда, маҳлулшаванда. 3. баргарафсозӣ, дурсозӣ.

ҲАМА **همه** *ҷонишини муайяни* тамоми, ҷумлаи; **ҳама шаб** тамоми шаб; **ҳама одамонро** ҷумлаи одамонро; **ҳамаи мардум ва ашёро**.

ҲАМАБИН I **همه‌بين** чашме, ки доираи бинишаш васеъ аст *сифати чаши*.

ҲАМАБИН II **همه بين** каси доираи бинишаш васеъ, васеъбин.

ҲАМАБОБ **همه باب** боби ҳама, маъқули ҳама.

ҲАМАВЛОД **هم اولاد** *мансуб ба* **авлод** (насл); ба як авлод (насл) тааллуқдошта.

ҲАМАВЛОДӢ **هم اولادی** мутааллиқ ба як авлод (насл) будан.

ҲАМАГӢ **همگی** ҳама, тамоми.

ҲАМАГОН **همگان** ҳама, умум; **моли ҳамагон**.

ҲАМАГОНӢ **همگانی** мутааллиқ ба ҳама, умумӣ, саросарӣ.

ҲАМАГУНА **همه‌گونه** ҳар хел, ҳарранг, гуногун.

ҲАМАДОН **همه دان** доно.

ҲАМАКНУН **هم اکنون** ҳоло, акнун, дар ҳоли ҳозир.

ҲАМАКОРА **همه کاره** он ки ҳама кор аз дасташ меояд; он ки ба ҳама кор мечаспад (*сифати манфӣ*).

ҲАМАҚИДА **هم عقیده** ду нафари дорои як маслаку як ақида, ҳамфикр.

ҲАМАНДЕШ **هم اندیش** ҳамфикр, ҳамақида.

ҲАМАНДЕШӢ **هم اندیشی** ҳамфикрӣ, ҳамақидагӣ.

ҲАМАПУРСӢ همه پرسى назархоҳии умумӣ, референдум.

ҲАМАЛ *а.* حمل 1. барра, бачаи гӯсфанд. 2. моҳи аввали солшумории шамсӣ (22 март-22 апрел).

ҲАМАМОҲА همه ماهه ҳармоҳа, ҳар моҳ.

ҲАМАНДОЗА هم اندازه 1. аз рӯи андоза баробар. 2. аз рӯи шакл якхела. 3. мувофиқ, муносиб, мутаносиб.

ҲАМАНДОМ هم اندام ҳамафт, одаме, ки ба каси дигар бисёр монанд бошад.

ҲАМАРЗ I هم ارز арзиши якхела доштан, ҳамаарзиш.

ҲАМАРЗ II هم عرض фароҳӣ ва васеии якхела дошта.

ҲАМАРЗИШ هم ارزش арзиши ягона дошта, баробараҳамият, баробарқимат.

ҲАМАРЗИШӢ هم ارزشى арзиши якхела доштан, баробараҳамиятӣ, баробарқиматӣ.

ҲАМАРЗӢ هم ارزى *ниг.* ҳамаарзишӣ.

ҲАМАРӮЗА همه روزه ҳаррӯза.

ҲАМАСОЛА همه ساله ҳарсола, солона.

ҲАМАСР هم عصر муосир, ҳамзамон.

ҲАМАТАН همه تن *кит.* аз сар то по, тамоман, комилан.

ҲАМАТАРАФА همه طرفه 1. аз ҳар тараф; ҳама-тарафа фикр кардан ҳама ҷониби корро мулоҳиза кардан. 2. ҳамаро дарбаргиранда, ҷомеъ; дар ин кор дониши ҳама-тарафа лозим аст.

ҲАМАФАҲМ همه فهم 1. донанда ва фаҳмандаи ҳама чиз. 2. барои ҳама фаҳмо, оммафаҳм; забони содаи ҳамафаҳм, калима ва ибораҳои ҳамафаҳм.

ҲАМАҶОГАРД همه جا گرد ҳарҷоғард.

ҲАМАҶОНИБА همه جانبه *ниг.* ҳама-тарафа.

ҲАМАҶОЯ همه جايه 1. ҳарҷой, умумӣ. 2. ҳама-ҷо, дар ҳама ҷо, дар ҳар макон.

ҲАМБАЗМ هم بزم ҳамтабақ.

ҲАМБАНД همبند дар як банд буда, бандиёне, ки дар як зиндон ва бандихона буданд.

ҲАМБАНДӢ همبندى мансуб ба ҳамбанд; ҳамбанд будан.

ҲАМБАР هم بر баробар, қарин; монанд, назир.

ҲАМБАРӢ هم برى баробарӣ, қаринӣ; монандӣ, ҳамназир; баробарӣ аз рӯи фароҳӣ, васеӣ.

ҲАМБАСТА هم بسته дорои як таркиб; вобаста бо ҳам; алоқаманд.

ҲАМБАСТАГӢ هم بستگى алоқа, робита.

ҲАМБАТН هم بطن ҳамшикам, модаряк, таваллудшуда аз як модар.

ҲАМБИСТАР هم بستر ҳам зан нисбат ба шавҳар ва шавҳар нисбат ба зан.

ҲАМБОЗ هم باز ҳамто, ҳариф.

ҲАМБОЗӢ همبازى бо якдигар дар ҳоли бозӣ будан, ҳарифӣ.

ҲАМБОЛИН هم بالين *ниг.* ҳамбистар.

ҲАМБОЛӢ همبالى ҳампарвозӣ, ҳамроҳӣ дар паридан.

ҲАМБОЛО هم بالا *ниг.* ҳамқад.

ҲАМБОЛОӢ همبالايى ҳамқадӣ, қаду қомати якхела доштан.

ҲАМВАЗН هم وزن ҳам ду чизи аз ҷиҳати вазн бо ҳам баробар.

ҲАМВАТАН هم وطن нисбати ду нафари дар як маҳал зоидашуда ба ҳамдигар.

ҲАМВАТАНӢ هم وطنى аз як ватан будан.

ҲАМВИЛОЯТ هم ولايت *ниг.* ҳамватан.

ҲАМВИСОҚ هم وثاق *кит.* 1. ҳамхона, ҳамманзил. 2. ҳамбистар, ҳамхоба; мард, ҳамсар, зан. 3. ҳамсоя, ҳамҳучра.

ҲАМВОР هموار 1. мусаттаҳ, тахт; ҳамвор кардан тахт ва мусаттаҳ кардан. 2. ба як қарор, мавзун; ҳамвор ҳаракат кардан.

ҲАМВОРА همواره ҳамеша, пайваста, пай дар пай, доим.

ҲАМВОРГАРД هموارگرد он ки ё он чи ором ҳаракат мекунад; муназзам, мавзун раванда.

ҲАМВОРӢ همواري мусаттаҳӣ; замини тахти тенис.

ҲАМВОРКӮҲ هموارکوه паҳнкӯҳ, пуштакӯҳ.

ҲАМВОРСОЗӢ هموارسازی тахт кардан, баробар кардан.

ҲАМГАВҲАР هم گوهر ҳамзод, ҳамавлод, аз як дудмон, дорои як оин; ҳамасл, ҳамзот, ҳамнажод.

ҲАМГАП همگپ мусоҳиб, ҳамсӯҳбат; **ҳамгап шудан** (бо касе) бо касе сӯҳат кардан, бо касе шинос шудан.

ҲАМГАР همگر бофанда, руфӯгар, пинадӯз.

ҲАМГАРДАН همگردан *кит.* ҳамкор, шарик.

ҲАМГАРӢ همگری бофандагӣ, руфӯгарӣ, пинадӯзӣ.

ҲАМГИНОН همگينан ҳама, ҳамагӣ; ҳамчинсон, ҳамкорон.

ҲАМГИР همگير бо ҳам вохӯранда, бо ҳам дучоршаванда.

ҲАМГИРО همگيرا дарбаргирандаи якчанд соҳа, фарогирандаи чанд самту мазмун; **таълими ҳамгиро** таълим бо фарогирии ду ва бештар фан.

ҲАМГИРОӢ همگيراي якчоя кардан, бо ҳам омадан; **ҳамгироии иқтисодӣ**.

ҲАМГУЗАР هم گذر нисбати ду нафари дар як гузар зиндагикунанда ба ҳамдигар, ҳаммаҳалла.

ҲАМГУН(А) همگون//همگونه *ниг.* ҳамранг.

ҲАМГУНӢ همگونى *ниг.* ҳамрангӣ.

ҲАМГУНСОЗӢ همگون سازی якхелакунӣ, ба як шакл даровардан, як хел кардан.

ҲАМГУРӮҲ هم گروه 1. мутааллиқ ба як гурӯҳ. 2. ҳамроҳ, якчоя. 3. муттафиқона.

ҲАМГУРӮҲА همگروه *ниг.* ҳамгурӯҳ.

ҲАМГӮША هم گوشه 1. ҳамсоя. 2. баробар, ягона, ҳамчинс.

ҲАМГӮШТ همگوشه рафиқ, шарик, пуштибони ҳамдигар; пайваст, муттаҳид.

ҲАМД ا. حمد ситудан, ситоиш, сипос; **ҳамду сано** ситоиши бисёр.

ҲАМДАВРА هم دوره *ниг.* ҳамаср.

ҲАМДАМ همدم ҳамнафас, дӯсти бисёр наздик, ҳамнишин.

ҲАМДАМӢ همدمى ҳамнафасӣ, дӯстии бисёр наздик доштан, ҳамнишинӣ.

ҲАМДАРД همدرد он ки шарики ғаму дарди дигарӣ бошад, ду нафаре, ки ба як дард ё кулфат дучоранд.

ҲАМДАРДӢ همدردى ба ғаму дарди касе шарик будан; **ҳамдардӣ изҳор кардан** ба сабаби рӯй додани мусибате касеро дилбардорӣ кардан.

ҲАМДАРДОНА همدردانه хайрхоҳона, бошафқатона, дилсӯзона.

ҲАМДАРС هم درس нисбати ду нафаре, ки дар як ҷо дарс меҳонанд ё хондаанд, шарик-дарс.

ҲАМДАРСӢ هم درسى ҳамдарс будан, ҳамсинфӣ.

ҲАМДАСТ هم دست шарик ва ҳамроҳ дар коре; ду нафаре, ки кореро якчоя ба ҷо меоранд; **ҳамдаст шудан** (бо касе) рафиқ, ҳамкор шудан бо касе.

ҲАМДАСТӢ هم دستى мадад ва ёрӣ ба ҳамдигар дар иҷрои коре, ҳамкорӣ.

ҲАМДАСТОН همستان *ниг.* ҳамдостон.

ҲАМДЕҲА هم دهه ду нафари сокини як деҳа, ҳамқишлоқ.

ҲАМДИГАР همديگر яке бо дигаре, якдигар; **бо ҳамдигар** яке бо дигаре.

ҲАМДИГАРӢ همديگري бо ҳамдигар будан, муносибати ҳамдигарӣ.

ҲАМДИГАРФАҲМӢ همديگرفهمى бо ҳамдигар муросо кардан, ҳамдигарфаҳм будан.

ҲАМДИЁР هم ديار *ниг.* ҳамватан.

ҲАМДИЛ همدل дорои як маслак ва маром; муттафиқ.

ҲАМДИЛӢ همدلى якдилӣ, дар фикру ақида бо ҳам шарик ва муттафиқ будан.

ҲАМДИН هم دين пайрави як дин, онҳое, ки ба як дин эътиқод доранд.

ҲАМДОМОН همدمان яке аз онҳое, ки ду хоҳарро ба занӣ гирифтаанд, боҷа.

ҲАМДОСТОН همداستان *кит.* ҳамкор, ҳамақида, шарик, улфат.

ҲАМДОСТОНӢ همداستانی *кит.* ҳамкорӣ, ҳаммақидагӣ, шарикӣ, улфатӣ.

ҲАМДУНА *а.* حمدونه маймун, бўзина.

ҲАМДУРУД هم درود ду ё якчанд кас, ки ба ҳамдигар ҳамсалом ҳастанд 2. *мач.* ду ё якчанд каси бо ҳам ошно.

ҲАМДӢҶОН هم دوکان 1. он ки бо дигаре дар як дӯкон кор мекунад. 2. *мач.* ҳамнишин, қарин, дӯсти наздик.

ҲАМДӢШ همدوش 1. ду нафари ба қаду баст бо ҳам баробар. 2. баробар, шарик, ҳамкор.

ҲАМДӢШӢ همدوشӣ баробарӣ, шарикӣ, ҳамкорӣ.

ҲАМЕ همى *кит.* пешванд ва пасванди феълӣ, ки бо феълҳо омада давомнокии амалро ифода мекунад.

ҲАМЕДУН هميدون *кит.* 1. инчунин, ҳамчунин. 2. акнун, ҳоло, дарҳол.

ҲАМЕЛ *а.* حميل чизҳои ба ришта кашидашуда.

ҲАМЕША هميشه доимо, ҳамавақт, ҳамвора.

ҲАМЕШАБАҲОР هميشه بهار 1. гулест зардранги кӯтоҳпоя. 2. *мач.* доим шукуфон, сабзу хуррам: **диёри ҳамешабаҳор**.

ҲАМЕШАГӢ هميشگى доимӣ; одати ҳамешагӣ, ба таври доимӣ.

ҲАМЕШАСАБЗ هميشه سبز ҳамешабаҳор: **рустаниҳои ҳамешасабз**.

ҲАМЕШАҲОЗИР هميشه حاضر ҳамеша омода, ҳамеша ҳузурдошта.

ҲАМӢН هميان 1. ҳалтачае, ки ба он пул андохта ба миёнбанд мебастанд, пулҳалта. 2. асбоби чандварақай кисагӣ, ки дар он пул, муаррифинома (визитка) ва дигар қоғазҳои тунукро нигоҳ медоранд. 3. камарбанд, эзорбанд.

ҲАМӢРӢ هميارى ҳамдигарфаҳмӣ, ёрии (дастгирии) ҳамдигарӣ, муовинат; **Шӯрои ҳамёрии иқтисодӣ**.

ҲАМЗА I همزه яке аз аломатҳои хати арабӣ, ки сактаро ифода мекунад ва ба шакли нишон дода мешавад.

ҲАМЗА II *а.* حمزه 1. *кит.* тартезак, як навъ

алафи тундмазаи хӯрданӣ. 2. номи амаки Муҳаммади пайғамбар (с), ки яке аз нахустин муҷоҳидон буд.

ҲАМЗАБОН هم زبان 1. касоне ки дар як забон гап мезананд. 2. ба як забон, забон як карда; муттафиқ.

ҲАМЗАБОНӢ هم زباني 1. умумӣ, забони ягона доштан. 2. *мач.* муттафиқӣ, ягонагӣ.

ҲАМЗАМОН همزمان зиндагикунанда дар як замон, муосир.

ҲАМЗИСТӢ همزيستى дар як замон ва дар як ҷо зистан бо ҳам; **ҳамзистии мусолимаатомез** бо ҳам дар як ҷо, бо сулҳу мусолаҳат зиндагӣ кардан.

ҲАМЗОД همزاد 1. ҳамсин, ҳамсол. 2. ду бачаи аз як батн зоидашуда.

ҲАМЗОНУ همزانو 1. ҳамнишин. 2. *мач.* ҳамсӯҳбат.

ҲАМЗОТ همزات *ниг.* ҳамгавҳар.

ҲАМЗӢР هم زور онҳое, ки зури нерӯ ва қувваташон ба ҳам баробар аст, баробарқувват.

ҲАМИД *а.* حميد *кит.* писандида, хуб, нек, сугуда.

ҲАМИДА *а.* حميده муаннаси **ҳамид**.

ҲАМИМ *а.* حميم *кит.* 1. оби гарм, ба вижа оби гарми ногувори дӯзах. 2. бисёр самимӣ, содиқ.

ҲАМИ(Ӣ)ЯТ *а.* حميت ғайрат, орият, нангу ор.

ҲАМИН همين *ҷонишини ишоратӣ* ишора ба чизи наздик – ин, худ ин **ҳамин ки** вақте ки, дар баробари...: **ҳамин ки** дидед, **ҷег** занед.

ҲАМИНРӢЗ(А) همين روزه имрӯза.

ҲАМИНҶО(Ӣ)Ӣ همين جايى бумӣ, ватандор.

ҲАМИНШАБА همين شبه мутааллиқ ба ҳамин шаб.

ҲАМИРС هم ارث ҳаммерос.

ҲАМКАСБ هم كسب ду нафаре, ки бо касбу кори якхела машғуланд.

ҲАМКАСБӢ هم كسبي умумияти касбӣ, якхела будани навъи фаъолият.

ҲАМКЕШ هم کيش *ниг.* ҳаммазҳаб.
 ҲАМКЕШӢ هم کيشي *ниг.* ҳаммазҳабӣ.
 ҲАМКИСА هم کيسه *ниг.* ҳамкоса 2.
 ҲАМКИТФ هم کتف *ниг.* ҳамдӯш.
 ҲАМКОР همکار ду нафаре, ки як касбу пеша доранд, рафиқи корӣ, ҳамкасб.
 ҲАМКОРӢ همکاری кор ва фаъолияти якҷоя; дастгирии кори якдигар.
 ҲАМКОСА هم کاسه 1. ҳамтабақ. 2. *мач.* шарик, рафиқ, дӯсти наздик.
 ҲАМКУРС هم کورس *нисбати* донишҷӯёни як курси мактаби олий ба ҳамдигар, ҳамҷамоа.
 ҲАМҚАБИЛА هم قبيله *мансубони* як қабила.
 ҲАМҚАВМ هم قوم *ниг.* ҳамқабила.
 ҲАМҚАД هم قد ду нафари дар қад бо ҳам баробар; ҳамсол.
 ҲАМҚАДАМ هم قدم *нисбати* касоне, ки роҳеро якҷоя мепаёмоянд, шарики сафар, ҳамроҳ; ҳамқадами замон.
 ҲАМҚАДАМӢ هم قدمي ҳамроҳӣ, ҳамсафарӣ, ҳамсафӣ; баробарӣ.
 ҲАМҚАДАӢ هم قدح *нисбати* ду нафаре, ки дар як ҷо май ба ҳамдигар менӯшанд.
 ҲАМҚАЛАМ هم قلم 1. ду нафаре, ки дар навиштани як асар ё мақола ширкат варзидаанд. 2. *мач.* ҳамкасб, ҳампеша.
 ҲАМҚАРИН هم قرين бо ҳам наздик; дӯст, шарик.
 ҲАМҚАТОР هم قطار *ниг.* ҳамсаф.
 ҲАМҚИРОН هم قران *кит.* наздик, ҳамроҳ; ҳамсоя.
 ҲАМҚИСМАТ هم قسمت *касоне*, ки қисмат ва тақдиршон як аст.
 ҲАМҚИШЛОҚ(Ӣ) هم قشلاق//هم قشلاق *нисбати* зода ва бошандагони як қишлоқ ба якдигар.
 ҲАМҚОФИЯ هم قافيه шеъри дар як қофия гуфташуда.
 ҲАМЛ *а.* حمل 1. аз ҷое ба ҷои дигар бурдан ё кашондани касе ё чизе: **ҳамлу нақл**. 2. *мач.* ҳомилагии зан; бордории дарахт.

ҲАМЛА *а.* حمله ҳучум, тохт; **ҳамла кардан (овардан)** ҳучум кардан.
 ҲАМЛАГАР همله گر ҳучумовар, ҳучумкунанда.
 ҲАМЛАОВАР همله آور ҳамлакунанда, ҳучумоваранда.
 ҲАМЛАФЗ هم لفظ *ниг.* ҳамзабон 1.
 ҲАМЛАХТ هم لخت *кит.* 1. мӯза, кафш. 2. чарми зери кафш, тагчарм.
 ҲАМЛКУНАНДА حمل کننده он ки мол мекашонад, кашонандаи бор, ҳаммол.
 ҲАММАЗМУН هم مضمون ду асари дорои як мазмун.
 ҲАММАЗҲАБ هم مذهب ҳамдин, ҳамойин.
 ҲАММАЗҲАБӢ هم مذهبي ҳамдинӣ, ҳамойинӣ.
 ҲАММАКТАБ هم مکتب *нисбати* рафиқоне, ки дар як мактаб дарс меҳонанд, рафиқи мактабӣ.
 ҲАММАНЗИЛ هم منزل ду ё якчанд кас, ки бо ҳам дар ҷое истиқомат мекунанд, ҳамхона.
 ҲАММАНСАБ هم منصب *вазифаи* якхела дошта, рутба ё мартабаи якхела дошта.
 ҲАММАРЗ هم مرز *ниг.* ҳамҳудуд.
 ҲАММАРКАЗ هم مرکز *риёз.* дорои мар-кази умумӣ.
 ҲАММАРКАЗОНӢ هم مرکزاني *тех.* умумӣ гардонидани марказ; мутамарказонӣ.
 ҲАММАРТАБА هم مرتبه 1. баробар аз рӯи мартаба ва вазифа. 2. баробар аз рӯи эътибор, қадру қимату манзалат.
 ҲАММАРТАБАӢ هم مرتبگي 1. баробар будан аз рӯи мартаба, вазифа. 2. баробар-эътиборӣ, баробарқадрӣ.
 ҲАММАСЛАК هم مسلک дорои як ақида ва як маром.
 ҲАММАСЛАКӢ هم مسلکي ҳамақидагӣ, ҳамма-ромӣ.
 ҲАММАХРАЧ هم مخرج 1. *риёз.* қасрҳое, ки махрачи умумӣ доранд. 2. *зби.* овозҳое, ки артикулятсияи умумӣ (якхела) доранд.
 ҲАММАҲАЛЛА هم محله аз як маҳалла будан, аз як ҷо будан.

ҲАММАҲАЛЛӢ هم محلى касоне, ки дар як маҳалла зиндагӣ мекунад.

ҲАММАШРАБ هم مشرب 1. ҳамхислат. 2. ҳамақида.

ҲАММАӢНО هم معنا збш. дорои як маънӣ, муродиф.

ҲАММАӢНОӢ هم معنائى збш. якмаъноӣ, муродифӣ.

ҲАММЕҲАН هم ميهن ниг. ҳамватан.

ҲАММЕҲАНӢ هم ميهنى ниг. ҳамватанӣ.

ҲАММИЛЛАТ هم ملت ду каси мансуб ба як миллат.

ҲАММИЛЛАТӢ هم ملتى мансубият ба як миллат, аз як миллат будан.

ҲАММОЛ همال боркаш, борбардор, борбар.

ҲАММОЛӢ همالى борбарӣ, боркашӣ, борбардорӣ бар дӯши худ.

ҲАММОМ هم حمام чое, ки дар он шустушӯ мекунад, гармоба.

ҲАММОМӢ هم حمامى соҳиби ҳаммом, ходими ҳаммом.

ҲАММОМЧӢ هم حمامچى гуфт., ниг. ҳаммомӣ.

ҲАММОНАНД هم مانند монанд, шабех, мушобех, ҳамонанд.

ҲАММОНАНДӢ هم مانندى монандӣ, шабехӣ, мушобеҳат, ҳамонандӣ.

ҲАММУАЛЛИФ هم مؤلف шарик дар таълифи асар.

ҲАММУАЛЛИФӢ هم مؤلفى шарикӣ дар таълифи асаре.

ҲАММУСОБИҚА هم مسابقه ду кас (ё ду гурӯҳ), ки бо якдигар мусобиқа доранд.

ҲАМНАБАРД هم نبرد нисбати ду нафаре ба якдигар, ки дар як ҷо мечанганд, ҳаммайдон.

ҲАМНАВАРД هم نورд ҳамсаф, ҳамнабард, ҳамкор.

ҲАМНАВОЛА هم نواله ниг. ҳамкоса 1.

ҲАМНАВО هم نوا ҳамдард, ҳамфикр; ҳамовоз.

ҲАМНАВОЗ هم نواز ҳамнаво, он ки дар иҷрои мусиқие ё суруде бо дигарон ҳамнавоз

мешавад.

ҲАМНАВОЗӢ هم نوازی ҳамнавоз будан, бо ҳам иҷро кардан таронае омехтан.

ҲАМНАВӢ هم نوع ниг. ҳамчинс.

ҲАМНАВӢӢ هم نوعى ниг. ҳамчинсӣ.

ҲАМНАЖОД هم نژاد 1. аз як нажод. 2. ҳамқабила, ҳамтоифа.

ҲАМНАЗАР هم نظر дид ва ақидаи монанд доштан, ҳамақида, ҳамандеша.

ҲАМНАҚШ هم نقش ба ҳам монанд, шабех, ҳамназир.

ҲАМНАМАК هم نمک ҳамнону намак; тарафҳои нону намакхӯрда.

ҲАМНАРХ هم نرخ қимат ва арзиши якхела дошта.

ҲАМНАФАС هم نفس ҳамдам, дӯст, дӯсти наздик.

ҲАМНИҲОД هم نهاد ниг. ҳамтинат.

ҲАМНИШАСТ هم نشست ниг. ҳамнишин.

ҲАМНИШИН هم نشين ҳамдам, ҳамсӯҳбат, рафиқ.

ҲАМНИШИНӢ هم نشيني ҳамдамӣ, ҳамсӯҳбатӣ, рафиқӣ.

ҲАМНОМ هم نام ду нафаре, ки айнаи як номро доранд.

ҲАМНОМӢ هم نامى номи якхела доштан.

ҲАМОВАРД هم آورد кит. рақиб, муҳолиф, ҳариф.

ҲАМОВЕЗ هم آويز кит. ҳамнабард, ҳариф; ҳамто.

ҲАМОВО هم آوا ниг. ҳамовоз.

ҲАМОВОЗ هم آواز ҳамоҳанг, ҷӯр; мувофиқ, ҳамраъӣ; **ҳамовоз шудан (будан)** а) ҳамоҳанг шудан, ҷӯр шудан (*дар мусиқӣ*); б) муттафиқ ва ҳамраъӣ шудан.

ҲАМОВОЗӢ هم آوازی 1. ҷӯрӣ ва ҳамоҳангӣ. 2. ҳамраъӣ, мувофиқат.

ҲАМОВОӢ هم آوائى ниг. ҳамовозӣ.

ҲАМОҒӢШ هم آغوش ду нафар, ки даст дар гардани якдигар андохта бошанд, ҳамдигарро дар бағал карда; **ҳамоғӯш**

шудан якдигарро дар бағал гирифтан.

ҲАМОҒҶШӢ *ҳам ағӯшӣ* дар оғӯши якдигар будан, дар ҳам омехта будан; якҷо будан.

ҲАМОИЛ *а. Ҳамил* 1. овезон, банде, ки бо вай шамшерро аз гардан овезанд. 2. шаддаи ҷавохирот, марҷон *ва ғ.* ки аз гардан овезанд; **ҳамоил кардан** овехтан.

ҲАМОИШ *ҳамаш* даври ҳам ҷамъ шудани касоне дар ҷое барои анҷоми амре, гирди-ҳамоӣ.

ҲАМОӢ *ҳамӣ* ҳамоянд будан, бо ҳам омадани ду кас ё ду чиз дар канори ҳам.

ҲАМОҚАТ *а. Ҳамақат* аҳмақӣ, беақлӣ.

ҲАМОЛ *ҳамал* 1. қарин, ҳамнишин, дӯст, ҳамкор. 2. ҳамто, назир, монанд.

ҲАМОМ *а. Ҳам* кабӯтар.

ҲАМОМА *ҳамма* *кит.* 1. як кабутар; кабӯтар; 2. *мач.* соҳибҷамол, зани зебову хушрӯй.

ҲАМОМӢЗ *ҳам амӯз* ҳамдарс, якҷоя омӯхтани коре ё касбе.

ҲАМОМӢЗӢ *ҳам амӯзӣ* ҳамдарсӣ, бо ҳам хондан, хондан ва таҳсили якҷоя, ҳамомӯз будан.

ҲАМОМЕЗӢ *ҳам амӣзӣ* алоқаи чинсӣ, ҷимоъ.

ҲАМОН *ҳаман* 1. ҷонишини *ишоратӣ* он, худӣ он (ишора ба чизи дур). 2. *қӯтоҳшуда аз ҳам он:* филфаврӣ, вақт нагузаронида.

ҲАМОНАНД *ҳаманд* *ниг.* ҳаммонанд.

ҲАМОНАНДӢ *ҳамандӣ* *ниг.* ҳаммонандӣ.

ҲАМОНО *ҳамона* 1. гумони ғолиб аст, ки..., гӯй, пиндорӣ; **ҳамоно ин корро кардаанд**. 2. дарҳол; гузаштан **ҳамоно** дарҳол баъди гузаштан.

ҲАМОНСОН *ҳаман сан* ҳамонтавр, чунон ки...

ҲАМОРА *ҳамара* *ниг.* ҳамвора.

ҲАМОСА *а. Ҳамаса* эпос, асари эпикӣ.

ҲАМОСАВӢ *ҳамасавӣ* шеърӣ размӣ, эпикӣ.

ҲАМОСАСАРОӢ *ҳамасасарайӣ* шоире, ки шеърӣ размӣ мегӯяд.

ҲАМОХӢР *ҳам ахӯр* *ғуфт.* ҳампоя, он ки бо дигаре дар як сатҳу як рутба қарор дорад.

ҲАМОҲАНГ *ҳаманг* мувофиқ, бо ҳамсоз, ҷӯр; **ҳамоҳанг шудан** мувофиқат кардан, ҷӯр шудан (*дар суруд, наво*).

ҲАМОҲАНГӢ *ҳамангӣ* ҳамнавой, ҷӯр будан; мувофиқӣ, ҳамсозӣ.

ҲАМОҲАНГСӢЗ *ҳамангсоз* мутобиқсоз, мувофиққунанда.

ҲАМОҲАНГСӢЗӢ *ҳамангсозӣ* мутобиқсозӣ, мувофиқ кардан.

ҲАМОШ *ҳамаш* касоне, ки бо ҳам якҷоя ош (хӯрок) пухта меҳӯранд, ҳамтабақ, шарик.

ҲАМОШӢН *ҳам ашӣан* 1. дар як лона зиндагикунанда (парандагон). 2. сокинони як хона.

ҲАМОШӢНА *ҳам ашӣане* ҳамсоя (*дар қабат*).

ҲАМОЯНД *ҳамянд* хусусияти ду ё чанд усуле, ки якҷоя истифода мешаванд.

ҲАМПАЙВАНД *ҳам пайванд* якҷоя, вобаста, бо ҳам аз як пайванд будан, ҳешу табор.

ҲАМПАЙВАНДӢ *ҳам пайвандӣ* ба ҳам якҷоя будан, вобаста будан, пайваст будан, тавҳам будан; ҳешиву таборӣ.

ҲАМПАЙМОН *ҳам пайман* 1. ду нафар (ё тараф), ки бо ҳам аҳду паймон бастаанд, шарик дар шартнома. 2. иттифокӣ, иттифокчи ширкатқунанда дар шартнома.

ҲАМПАЙМОНӢ *ҳам пайманӣ* иттифок, иттиҳод.

ҲАМПАНҶА *ҳам панҷе* он ки бо каси дигар ба зӯрозмоӣ даромадааст, ҳариф.

ҲАМПАНҶАГӢ *ҳам панҷегӣ* ҳамдастӣ, баробарӣ, зӯрозмоӣ бо ҳамдигар, ҳарифӣ.

ҲАМПАР *ҳам пар* он ки бо дигаре ҳамроҳ парад, ҳампарвоз; *мач.* баробар

ҲАМПАРВОЗ *ҳам парваз* бо ҳам паридан, ҳамбол.

ҲАМПАРВОЗӢ *ҳам парвазӣ* ҳампарвоз будан, ҳамболӣ.

ҲАМПАҲЛУ *ҳам паҳлу* **ҳампаҳлу рафтан** бо ҳам паҳлу ба паҳлу роҳ рафтан.

ҲАМПЕША *ҳам пеше* *ниг.* ҳамкасб.

ҲАМПЕШАГӢ *ҳам пешегӣ* *ниг.* ҳамкасбӣ.

ҲАМПИӢЛА *ҳам пйале* ҳамнишин дар майнӯшӣ; *мач.* дӯст ва рафиқи самимӣ шудан.

ҲАМПО(Й) *ҳампо(й)* Ҳамроҳ, бо Ҳам баробар;
Ҳампо шудан Ҳамроҳ рафтан.

ҲАМПОЯ *ҳампоя* Ҳаммартаба, ду нафаре, ки
дар мартаба ва мақом баробаранд;
баробар.

ҲАМПУШТӢ *ҳампушти* аз якдигар пуштибонӣ
ва Ҳимоя кардан, бо Ҳам муттаҳид ва якҷоя
шудан.

ҲАМРАВ *ҳамро* рафиқ, Ҳамсафар, Ҳамроҳ.

ҲАМРАДИФ *ҳамради* 1. баробар, Ҳампахлӯ, дар
як қатор раванда. 2. *ади.* дорои радифи
ягона.

ҲАМРАЗМ *ҳамразм* бо Ҳам ҷанганда, душман,
ҳариф.

ҲАМРАНГ *ҳамранг* чизҳои дорои як ранг; мо-
нанд, шабех.

ҲАМРАНЧ *ҳамранҷ* он ки бо дигаре як ранҷ
мекашад.

ҲАМРАҲ *ҳамро* *ниг.* Ҳамроҳ.

ҲАМРАӢЙ *ҳамраӢ* дорои як фикр ва маром,
доштани фикру ақидаи ба Ҳам мувофиқ,
доштани нуқтаи назари ягона дар
масъалае.

ҲАМРИКОБ *ҳамрикоб* Ҳамсафари савора.

ҲАМРИШТА *ҳамриште* Ҳамсаф, Ҳамради, Ҳам-
кор, Ҳамкасб.

ҲАМРОЗ *ҳамроз* роздон, маҳрами асрор; ду
нафаре, ки рози дили худро ба Ҳам меғӯянд.

ҲАМРОӢ *ҳамроӢ* *ниг.* ҲамраӢй.

ҲАМРОҲ *ҳамро* 1. ду касе, ки ба як роҳ
меравад, Ҳамсафар. 2. дар як ҷо, бо Ҳам;
Ҳамроҳи *ӯ* омад. 3. шарик; Ҳамроҳи *ӯ* Ҳам
дар Ҳамин кор буд; Ҳамроҳи худ бо худ;
Ҳамроҳ шудан а) як шудан, дохил шудан; б)
илова шудан, зам шудан.

ҲАМРОҲАК *ҳамроҳак* *тиб.* рудапайвасте, ки
бо навоз аз батни модар мебарояд.

ҲАМРОҲӢ *ҳамроҳӢ* 1. якҷоягӣ, шарокат;
Ҳамроҳӣ кардан иштирок кардан. 2.
Ҳамовоз шудан (*дар суруд бо касе*), якҷоя
амал кардан (*бо касе*). 3. *грам.* : алоқаи
Ҳамроҳӣ.

ҲАМРУТБА *ҳамрутба* *ниг.* Ҳаммартаба.

ҲАМРӢЗГОР *ҳамрозгар* *ниг.* Ҳамаср.

ҲАМРӢӢ *ҳамроӢ* ду чизи воқеъ дар як савия,
баробар бо чизе, сатҳан баробар.

ҲАМСАБАҚ *ҳамсабақ* *ниг.* Ҳамдарс.

ҲАМСАДО *ҳамсадо* 1. *ниг.* Ҳамовоз. 2. *зби.* яке
аз гурӯҳҳои овозҳо, ки Ҳангоми тавлид
гаштан ба монеа дучор меоянд; *муқоб.*
садонок.

ҲАМСАНГ *ҳамсанг* баробарвазн; ду чизи ё
қаси бо Ҳам баробар (*дар мақом ва*
мартаба).

ҲАМСАНГАР *ҳамсангар* чанд нафар, ки дар як
сангар ва дар канори Ҳам бичанганд;
Ҳамразм, Ҳамяроқ.

ҲАМСАР *ҳамсар* 1. баробар, Ҳамқаду баст. 2.
завҷ, завҷа, ҷуфт, зан ё шавҳар нисбат ба
Ҳамдигар.

ҲАМСАРӢ *ҳамсарӢ* баробар, якхела, баробар-
мартаба; ҷуфтӣ, занашӯӣ.

ҲАМСАРО(Ӣ) *ҳамсаро(Ӣ)* *кит.* дар як ҷо
истиқоматкунанда, Ҳамхона, Ҳамманзил.

ҲАМСАРҲАД *ҳамсарҳад* *ниг.* Ҳамхӯдуд.

ҲАМСАТҲ *ҳамсатҳ* Ҳам баробар, якхела, баробар-
мартаба.

ҲАМСАФ *ҳамсаф* Ҳамкор, Ҳамқатор.

ҲАМСАФАР *ҳамсафар* Ҳамроҳ, шарикӣ сафар.

ҲАМСАФАРӢ *ҳамсафарӢ* Ҳамроҳӣ, шарикӣ дар
сафар.

ҲАМСАФИР *ҳамсафир* *кит.* Ҳамовоз, Ҳамсадо.

ҲАМСИН(Н) *ҳамсин(н)* ду нафаре, ки дар як сол
таваллуд ёфтаанд, Ҳамсол.

ҲАМСЕЛА *ҳамсела* аз як тӯда, гала, села (*онд*
ба паранда ва ҳайвонот).

ҲАМСИЛК *ҳамсилк* *ниг.* Ҳаммаслак.

ҲАМСИЛОҲ *ҳамсилоҳ* чанд нафар, ки дар як
қисми низомӣ меҷанганд; Ҳамнабард.

ҲАМСИННУСОЛ *ҳамсиннусол* *ниг.* Ҳамсол.

ҲАМСИНФ *ҳамсинф* Ҳам шарикӣ дарс, Ҳамдарс.

ҲАМСОЗ *ҳамсоз* шарик, Ҳамдаст, Ҳамоҳанг,
созгор.

ҲАМСОЗӢ *ҳамсозӢ* шарикӣ, Ҳамдастӣ, Ҳам-

оҳангӣ, созгорӣ.

ҲАМСОЛ هم سال ду нафари дар синну сол баробар.

ҲАМСОН همسان ҳаммонанд, мисли ҳам.

ҲАМСОНӢ همسانی ҳаммонандӣ, мисли ҳам будан.

ҲАМСОҲА هم ساحه мансуб ба як соҳа (мас., дар саноат).

ҲАМСОЯ همسايه ду касе ки дар паҳлӯи ҳамдигар хона доранд.

ҲАМСОЯГӢ همسايگی ҳамсоя будан; муносибатҳои неки ҳамсоягӣ.

ҲАМСОЯГУЗАР همسايه گذر кӯчаҳои ҳамсоя ва ба ҳам наздик.

ҲАМСОЯЗАМИН همسايه زمين ду қитъа замини воқеъ дар паҳлӯи ҳам.

ҲАМСОЯҚИШЛОҚ همسايه قشلاق деҳаҳои ҳамсоя ва ба ҳам наздик.

ҲАМСУХАН هم سخن ниг. ҳамсӯҳбат.

ҲАМСУФРА هم سفره ҳамхӯрок, ҳамтаом, ҳамдастархон.

ҲАМСӮҲБАТ هم صحبت мусоҳиби ҳамдигар, дӯсти наздик, ҳамнишин, ҳамсухан.

ҲАМСӮҲБАТӢ هم صحبتی дӯсти наздик будан, ҳамнишинӣ, ҳамсуханӣ.

ҲАМТАБАҚ هم طبق касоне, ки аз як зарф бо ҳам таом хӯранд; маҷ. дӯст ва рафиқи хеле наздик.

ҲАМТАВИЛА هم طويله дар як тавила буда, аз як рама ва гала; маҷ. монанд, назир, дар қадру мартаба баробар.

ҲАМТАГ//ҲАМТАК هم تگ//هم تک кит. дар давутоз баробар, ҳамтоз, ҳамдав.

ҲАМТАГӢ هم تگی ҳамтаг будан, ҳамроҳӣ.

ҲАМТАК هم تک кит., ниг. ҳамтаг.

ҲАМТАҚДИР هم تقدير касоне, ки сарнавишташон як аст.

ҲАМТАН هم تن ду нафари аз як падару модар зоидашуда, одами хеле наздик.

ҲАМТАНА هم تنه 1. ҳамандоза, дар ғафсию бузургӣ баробар (oid ба дарахт). 2. ҳамқад

(oid ба одам).

ҲАМТАНГ هم تنگ кит. наздик, ба ҳам наздик, дорои як ранг, якрӯ, яктабиат.

ҲАМТАРОЗУ هم ترازو 1. ҳамвазн. 2. баробар, мусовӣ. 3. кит., маҷ. ҳарифи чанг, тарафи муқобил, душман.

ҲАМТАРҲ هم طرح дар шаклу қиёфа монанд, назир, ҳамто.

ҲАМТО همتا мисл, баробар, монанд; **ҳамто надоштан** мислу монанд надоштан.

ҲАМТОБ هم تاب баробаркувва.

ҲАМТОИФА هم طايفه ҳамҳабила.

ҲАМТУ هم تو гуфт. шакли гуфтугӯи **ҳамин тавр**.

ҲАМУТОҚ هم اطاق ниг. **ҳамхона**.

ҲАМФИКР هم فکر одамоне, ки бо якдигар ақида ва нуқтаи назари наздик доранд.

ҲАМФИКРӢ هم فكري доро будан ба як ақида ва фикр.

ҲАМҲАРЧ هم خرج хусусияти ду ё чанд нафар, ки дар зиндагӣ корҳо ва хароҷоти умумӣ доранд.

ҲАМХИЗМАТ هم خدمت касоне, ки дар як ҷо хизмат мекунанд.

ҲАМХИСЛАТ هم خصلت ниг. **ҳамхӯ**.

ҲАМХОБ(А) هم خواب//هم خوابه 1. ҳамхона, ҳамманзил; зан. 2. ошиқ, хушдор, ёр.

ҲАМХОБАГӢ هم خوابگی 1. ҳамхонагӣ, ҳамманзилӣ; занашӯӣ. 2. ошиқӣ, хушдорӣ, ёр будан.

ҲАМХОК هم خاک ҳамватан, ҳаммеҳан.

ҲАМХОНА هم خانه 1. бо ҳам иқоматкунанда дар як хона. 2. маҷ. зан, завҷа, ҳамсар.

ҲАМХОНАГӢ هم خانگی дар як хона зистан; занашӯӣ.

ҲАМХУН هم خون ҳампадар, ҳамнажод, ҳамқавм; бародари ҳамхун.

ҲАМХУНӢ هم خونی ҳамхун будан, пайванди хешу таборӣ доштан, хешовандӣ.

ҲАМХӮ هم خو ҳамхислат, рафтору одоби якхела дошта.

ҲАМХҶӢ هم خويى Ҳамхислатӣ, одобу рафтори якхела доштан.

ҲАМҲАМА همه садоҳои дарҳаму барҳами одамон ё ҳайвонот, шавқун, мағал.

ҲАМҲУДУД هم حدود Ҳам нисбати ду давлате, ки Ҳамсоия якдигаранд.

ҲАМҲУДУДӢ هم حدودى Ҳамсарҳадӣ, Ҳаммарзӣ, Ҳамҷаворӣ.

ҲАМҲУҚУҚ هم حقوق Ҳам баробарҳуқуқ.

ҲАМҲУҚУҚӢ هم حقوقى Ҳам баробарҳуқуқӣ.

ҲАМЧАРО هم چرا дар як ҷо чаронидани молу гов; Ҳамчаро кардани рама ва пода *ва г.*

ҲАМЧАШМ هم چشم 1. рақиб, душман, ҳариф. 2. дӯст, рафиқ.

ҲАМЧАШМӢ هم چشمى 1. рақибӣ, душманӣ, ҳарифӣ. 2. дӯстӣ, рафиқӣ.

ҲАМЧУ(Н) همچون монанди..., мисли..., чун.

ҲАМЧУНИН همچنين Ҳамин гуна, ин тавр, ин ҳел; низ.

ҲАМЧУНОН همچنان Ҳамон тавр, Ҳамон ҳел.

ҲАМҶАВОР هم جوار Ҳамсоя, Ҳамҳудуд.

ҲАМҶАВОРӢ هم جوارى Ҳамсоягӣ, Ҳамҳудудӣ.

ҲАМЧИНС هم جنس аз як чинс, ба Ҳам монанд.

ҲАМЧИНСӢ هم جنسى аз як чинс будан, монандӣ.

ҲАМЧИҲАТ هم جهت Ҳам пайрави як роҳ ва мақсад.

ҲАМЧУРМ هم جرم Ҳам шарикӣ чиноят.

ҲАМШАКЛ هم شکل монанд, шабеҳ.

ҲАМШАКЛӢ هم شكلى монандӣ, шабоҳат.

ҲАМШАҲР(Ӣ) هم شهر(ى) зодағони як шаҳр дар нисбати якдигар.

ҲАМШЕВАН هم شيون якҷоя бо каси дигар нолаву фарёд кунанда, Ҳамнола, Ҳамфиғон.

ҲАМШИКАМ هم شکم дугоник; Ҳамбатн; модаряк.

ҲАМШИНО هم شنا баробар (якҷоя) шинокунанда.

ҲАМШИР هم شیر бародари ширхӯра.

ҲАМШИРА هم شيره Ҳам хоҳар.

ҲАМШИРАЗОДА همشيره زاده Ҳамшарзода.

ҲАМШУҒЛ هم شغل *ниг.* Ҳамкасб.

ҲАМШУҒЛӢ هم شغلى *ниг.* Ҳамкасбӣ.

ҲАМШУМОР هم شمار *ниг.* Ҳаммартаба.

ҲАМӢНОН هم عنان 1. Ҳамроҳ, Ҳамсафар; Ҳамриқоб. 2. дӯст, рафиқ, Ҳамдам.

ҲАМӢНОНӢ هم عنانى 1. Ҳамроҳӣ, Ҳамсафарӣ; Ҳамриқобӣ. 2. дӯстӣ, рафиқӣ, Ҳамдамӣ.

ҲАМЯРОҚ هم يراق *ниг.* Ҳамсилоҳ.

ҲАН هن *кит.* навъи феъли рабтӣ ба маънии Ҳастанд.

ҲАНАФИЯ ا. حنفيه *д.* яке аз чор мазҳаби динӣ, ки дар дини ислом эътироф шудааст.

ҲАНАФӢ حنفى *д.* пайрави равияи ҳанафия дар дини ислом.

ҲАНБАЛИЯ а. حنبليہ *д.* яке аз мазҳабҳои ҷаҳорғонаи аҳли суннат.

ҲАНБАЛӢ د. حنبلى пайрави равияи ҳанбалия.

ҲАНБОЗ هنباز *кит.* анбоз, шарик, Ҳамбоз,

ҲАНБОЗГӢ هنبازگو *кит., маҷ.* мушрик, худношинос.

ҲАНБОЗӢ هنبازى *кит.* шарикӣ, анбозӣ, мушорикат.

ҲАНГ I هنگ 1. доноӣ, хушёрӣ, фаҳм, арзишу эътибор, виқору матонат. 2. тавоноӣ, зӯрӣ, қудрат.

ҲАНГ II هنگ қасд, ирода, оҳанг.

ҲАНГ III هنگ сипоҳ, лашкар, полк.

ҲАНГ IV هنگ сӯрохи гормонанди кӯҳ; шикӯфи кӯҳ.

ҲАНГ V هنگ як қулт об, як ҷуръа об.

ҲАНГ VI هنگ *гуфт.* хуш; Ҳангаш канд хушаш парид, Ҳайрон шуд; Ҳангу манг шудан Ҳайрон шудан, моту маҳбут шудан, саросема шудан, Ҳайратзада шудан.

ҲАНГ VII هنگ *кит.* Ҳайрон, фӯрӯмонда, дармонда, саргашта.

ҲАНГ VIII هنگ бонги хар, Ҳангос; Ҳанг задан

ҳангос кашидани хар.

ҲАНГӢ هنگي **:хари ҳангӢ** хари зиёд ҳангос зананда.

ҲАНГОМ هنگامе бахше аз вақт, замон; мавсим; **ҳангоми саҳар** саҳаргоҳ.

ҲАНГОМА هنگامه 1. чамъомади мардуми бисёр дар ҷое; маърака, гапу сӯҳбати мардуми бисёр дар ҷое. 2. воқеа, мочаро.

ҲАНГОМАГИР هنگامه گیر **кит.** маъракагир, бозигар; азоимнок.

ҲАНГОМАДОР هنگامه دار бошукӯҳ, пурдаб-даба, бо азамат (*дар сифати тӯй ва иморат*); **ҳавлии дарун - беруни ҳангомадор.**

ҲАНГОМАНОК هنگامه ناک **ниг.** ҳангомадор.

ҲАНГОМАОРО هنگامه آرا **кит.** базморо, касе, ки дар чамъомад суруд меҳонад.

ҲАНГОМАТАЛАБ هنگامه طلب он ки маърака ва чамъомадҳои пурмочароро дӯст медорад, мочарочӯ.

ҲАНГОМАТАЛАБӢ هنگامه طلبی мочарочӯӣ, хоҳони ҳангома будан.

ҲАНГОМАҚӢӢ هنگامه جوی **ниг.** ҳангомата-лаб.

ҲАНГОМАҚӢӢ هنگامه جویی **ниг.** ҳангома-талабӣ.

ҲАНГОМАШУДА هنگامه شده **сифати феъли** замони гузашта аз ҳангома шудан; овоза ёфта, аз ҳад зиёд овоза кардашуда.

ҲАНГОМҚӢӢ(Ӣ) هنگامه جوی он ки вақти муносиб меҷӯяд, фурсатталаб.

ҲАНГОС هنگامه бонги хар.

ҲАНГУФТ هنگامه гафс, дурушт, зиёд, бисёр.

ҲАНД هند **кхн., кит.** 1. расм, тартиб, урфу одат, дастур. 2. ҳастанд.

ҲАНДАЛАК هندلک харбузаи кулӯлаи хурди тезпазак.

ҲАНДАСА هندسه **а.** шоҳае аз риёзиёт, ки ба омӯхтани хосиятҳои андозагирӣ, робитаҳои байни нуқтаҳо, хатҳо, кунҷу зовияҳо, сатҳу ҳаҷми ҷисмҳо машғул аст, геометрия.

ҲАНДАСӢ هندسی **мансуб ба ҳандаса;** геометрӣ.

ҲАНЗАЛ هندال **а.** як навъ кадуи ёбӣ, кадуи талх.

ҲАНИН هندين **кит.** гиря, нола.

ҲАНИФ هنديف **д.** касе, ки дар ақидаи худ, махсусан дар ақидаи динӣ пойдор ва побарҷо мебошад; пойдор, побарҷо, устувор, ҳақиқӣ.

ҲАНӢ هندى **кит.** гуворо, хуш, матбӯъ; **мач.** он чи ки бе ранҷу машаққат ба даст мебарояд.

ҲАННОТ هندناط 1. харидафурӯш, ҷаллоб. 2. **киноя аз** фурӯшандаи бисёр ноинсоф.

ҲАННОТӢ هندناطى 1. харидафурӯшӣ, ҷаллобӣ. 2. **мач.** ноинсофӣ, фиребгарӣ.

ҲАНУТ//ҲУНУТ هندناط **кхн.** хушбӯиҳое, ки барои пошидан ба бадан ва кафани мурда тайёр мекунад, монанди кофур, мушк **ва ғ.**

ҲАНӢЗ هنوز **зарфи замон** то ҳол, то ин вақт, то акнун, ҳоло ҳам.

ҲАНҶАРА هندجره халқ, гулӯ.

ҲАНҶАРӢ هندجرى халқӣ.

ҲАНҶИДАН هندجیدن **берун** кашидан, баровардан.

ҲАНҶОР//ҲИНҶОР هندجار роҳ, тарик, қоида, андоза; роҳи рост.

ҲАПЛА هيل лаванд, ноӯҳдабаро.

ҲАПЛАК هيلک **сифати рӯй.**

ҲАППАК هپک тӯпи бозӣ.

ҲАППАКБОЗӢ هپک بازی тӯббозӣ.

ҲАПОК هپاک **ниг.** ҳабок.

ҲАР هر **ҷонишини таъинӣ ҳар кас, ҳар кор, ҳар ҷо** (*бо калимаҳои кас, чиз, кор ва ғ. меояд*).

ҲАР(Р) هر **кит.** гармӣ, ҳарорат, тасф; **ҳару тоб** гармои саҳт.

ҲАРАБ هندارب **а.** гурехтан, гурез, фирор.

ҲАРАКАТ حرکت 1. ҷунбиш, ҷунбидан; **муқоб.** **суқун;** рафту омад, ҷунбучӯл. 2. фаъолияти сиёсӣ, ҷамъиятӣ барои расидан ба ягон мақсади муайян; **ҳаракати милли-озоди-хоҳӣ.** 3. кӯшиш, сазӣ, тараддуд; барои ин ҳеч ҳаракат лозим нашуд. 4. аломатест, ки дар хатти арабӣ барои нишон додани садонокии ҳарф гузошта мешавад,

аломатҳои диакритӣ; **ҳаракат кардан** а) чунбидан; б) равона шудан; в) дар рафтуой будан; г) кӯшиш ва тараддуд кардан.

ҲАРАКАТДИҲАНДА حرکت‌دهنده бо ҳаракат оваранда.

ҲАРАКАТКУНАНДА حرکت‌کننده раванда, чунбанда; *мач.* он чи саъю кӯшиш мекунад.

ҲАРАКАТОВАР حرکت‌آور *тех., ниг.* ҳаракат-диҳанда.

ҲАРАКОТ *а.* حرکات *ч.* ҳаракат. 1. рафтор, амалу кирдорҳо. 2. *кит., зби.* аломатҳое, ки дар хатти арабӣ барои нишон додани садонокии ҳарфҳо гузошта мешаванд; хелҳои ҳаракот: зер, забар, пеш.

ҲАРАМ I *а.* حرم 1. ҳавлии дарун, ки махсуси занон буд. 2. ихотаи гирдогирди чизе. 3. зан, ҷои муқаддас.

ҲАРАМ II *а.* هرم 1. заъфу нотавонӣ; пирӣ. 2. пирамида. 3. *таър.* мақбараи азиму сангини фиръавнҳои Мисри Қадим.

ҲАРАМГОҲ حرم‌گاه *кит.* ҷои ҳарам, ҳарам-хона.

ҲАРАМНИШИН حرم‌نشین парданишин, пин-хонбуда.

ҲАРАМСАРОЙ حرم‌سرایи бошишгоҳи занон дар қасри подшоҳӣ.

ҲАРАМХОНА حرم‌خانه *ниг.* ҳарамсарой.

ҲАРБ *а.* حرب чанг, набард; **ҳарбу зарб** чангу кушокушӣ, задухӯрд.

ҲАРБА *а.* حربہ асбоби чанг, силоҳ (*шамшер, ханҷар, милтиқ ва ғ.*).

ҲАРБГОҲ حرب‌گاه майдони чанг, арсаи набард.

ҲАРБДИДА حرب‌دیدе касе ки дар майдони чанг буда, худ чангидааст.

ҲАРБИВОР حربی‌وار *ниг.* ҳарбиёна.

ҲАРБИЁНА حربیانه мисли ҳарбиён, чун ҳарбӣ.

ҲАРБИКУНОНӢ حربی‌کنانی 1. тақвият додани чанбаи низомии рушди кишвар; аз ҷиҳати низомӣ устувор кардани мамлакат. 2. майл кардан ба сиёсати чангхоҳона.

ҲАРБӢ حربی 1. *мансуб ба ҳарб;* низомӣ: интизоми ҳарбӣ, қувваҳои ҳарбӣ, хизмати

ҳарбӣ. 2. касе, ки дар хизмати ҳарбӣ мебошад.

ҲАРВАҚТА هروقتе доим ба вукӯъ оянда; доимӣ, мунтазам.

ҲАРВОНА هروانه 1. чазо, укубат, шиканча. 2. *мач.* бемористон; девонахона, дорушифо.

ҲАРВОНАГАҲ هروانگه *ниг.* ҳарвонагоҳ.

ҲАРВОНАГОҲ هروانگاه ҷои шиканча, ҷои чазодиҳӣ.

ҲАРГАП هرگپ *ниг.* ҳаргап.

ҲАРГИЗ هرگز ҳеҷ вақт, асло, ҳеҷ.

ҲАРГОҲӢ هرگاهی ҳарзамонӣ.

ҲАРДАҚИҚАГӢ هرديقيقي ҳар лаҳза, ҳар дам; дам ба дам.

ҲАРДАМАФЗОЯНДА هر دم افزاینده мунтазам инкишофёбанда, пайваста зиёдшаванда.

ҲАРДАМХАЁЛ هر دم خیال он ки фикри қатъӣ ва устувор надорад, касе, ки ҳар замон фикраш дигар мешавад.

ҲАРДАМХАЁЛӢ هر دم خیالی фикри қатъӣ ва устувор надоштан, ҳар замон аз фикри худ гаштан.

ҲАРДАРӢ هر دری *кит.* меҳмони ноҳонда.

ҲАРЗА هرزه беҳуда, бечо; ёва, сафсата.

ҲАРЗААМАЛ هرزه‌عمل он ки амали (кори) беҳуда, бечо мекунад.

ҲАРЗАБОФ هرزه‌باف ёвагӯӣ, сафсатагӯӣ.

ҲАРЗАГАРД هرزه‌گرد бечогард, беҳудагард, бекорхӯча, оворагард.

ҲАРЗАГАРДӢ هرزه‌گردی бечогардӣ, беҳудагардӣ, бекорхӯчагӣ, оворагардӣ.

ҲАРЗАГУФТОР هرزه‌گفتار *ниг.* ҳарзагӯ(ӣ).

ҲАРЗАГӢ(Ӣ) هرزه‌گوی(ی) сафсатагӯӣ, ёвагуфтор, лофзан.

ҲАРЗАГӢӢ هرزه‌گویى бемаънигарӣ, бемазагӯӣ, ёвасарой.

ҲАРЗАДАРО(Ӣ) هرزه‌درای(ی) *кит., ниг.* ҳарза-гӯ(ӣ).

ҲАРЗАДАРОӢ هرزه‌درایی *ниг.* ҳарзагӯӣ.

ҲАРЗАТОЗ هرزه‌تاز *ниг.* ҳарзагард.

ҲАРЗАКОР هرزه کار бехудакор, бекора, бемаъ-
нӣ.

ҲАРИҚ *a.* حريق *кит.* оташсӯзӣ, сӯхтор, забо-
наи оташ; сӯзон.

ҲАРИНА هرينه 1. одами гапнафаҳм, гапна-
шунав, якраҳа. 2. кори саргум; **дарди ҳари-
на** дарди чи буданаш номаълум.

ҲАРИНАГӢ هرينگی гапношунавӣ, якраҳагӣ;
бефаҳмӣ.

ҲАРИР I هرير *кит.* нолаи саг, фарёди саг,
уллоси саг аз сармо.

ҲАРИР II *a.* حرير 1. абрешим, парниён. 2.
порчаи абрешимии нафис.

ҲАРИРА I حريره хӯр. 1. ордҳола (атола),
таоми рақиқе, ки аз орду ширу равған
пазанд. 2. як намуди полуда, навъи таоме,
ки ба он кӯбидаи бодом, шакар, нашоиста
ҳамроҳ мекунанд; **ҳарираи бодом**.

ҲАРИРА II حريره навъе аз ҷомаи абрешимин.

ҲАРИРБАР حرير بر *кит.* мулоимсина, нар-
моғӯш.

ҲАРИРБОФ حريرباف шоҳибоф.

ҲАРИРБОФӢ حريربافی шоҳибофӣ.

ҲАРИРИН حيرين *ниг.* ҳарирӣ.

ҲАРИРӢ حيرى аз мӯина сохташуда,
абрешимӣ.

ҲАРИРНАМО حيرنما абрешиммонанд.

ҲАРИРФУРӢШ حيريفروش фурӯшандаи абре-
шим, шоҳифурӯш.

ҲАРИРФУРӢШӢ حيريفروشى абрешим фурӯ-
шӣ, шоҳифурӯшӣ.

ҲАРИС *a.* حريس 1. тамаъкор, он ки фузунӣ ва
зиёдатӣ талабад. 2. чашмгурусна, озвар, оз-
манд.

ҲАРИСА/ҲАЛИСА هريس/هليسه хӯроке, ки аз
гӯшт ва гандуми муқашшар мепазанд.

ҲАРИСАПАЗ هريسه پز *кит.* он ки ҳариса ме-
пазад, пазандаи ҳариса.

ҲАРИСӢ حريسى гушначашмӣ, тамаъкорӣ.

ҲАРИСОНА حريصانه бо ҳарисӣ, бо гушна-
чашмӣ, тамаъкорона.

ҲАРИФ حريف 1. ҳампеша, ҳамкор. 2. рақиб
дар коре, тарафи муқобил дар бозӣ, дар
чанг ва дар қимор.

ҲАРИФӢ حريفى 1. ҳампешагӣ, ҳамкорӣ. 2.
рақобат.

ҲАРИФОНА حريفانه дӯстона, шарикона.

ҲАРКОРА I هرکاره 1. он ки ҳар кор аз дасташ
меояд (чи нек, чи бад). 2. қосид, номабар.

ҲАРКОРА II هرکاره 1. деги сангӣ, ки дар он
таом мепухтанд. 2. зарфи оҳание, ки
ҳалвогарон дар он ҳалво мепухтанд.

ҲАРМАЛ(А) حرملة//حرمل *кит.* испанд.

ҲАРМОҲА هرماه 1. моҳвора. 2. моҳе як бор;
мачаллаи ҳармоҳа.

ҲАРОИНА هرآينه 1. агар, ҳар гоҳ. 2. ночор, ба
ҳар тариқ, ки бошад.

ҲАРОМ حرام 1. манъ кардашуда; *муқоб.* ҳа-
лол. 2. ношоиста, нопок.

ҲАРОМЗОДА حرام زاده 1. фарзанде, ки аз
падари ғайриқонунӣ зоида шудааст,
фарзанди номашрӯъ. 2. қаллоб, маккор,
фиребгар, ҳиллагар.

ҲАРОМЗОДАГӢ حرامزادگی фиребгарӣ, қал-
лобӣ, дуддӣ.

ҲАРОМӢ حرامى 1. фарзанди аз падари ғайри-
қонунӣ зоидашуда. 2. дудд, роҳзан; **ҳарому**
ҳариш бетартибӣ, чатоқкорӣ.

ҲАРОМКОР حرام کار порахӯр, касе ки бо роҳ-
ҳои ғайримеҳнатӣ ва қаллобӣ пул меёбад.

ҲАРОМКОРӢ حرام کاری қаллобӣ, порахӯрӣ.

ҲАРОММАҒЗ حرام مغز моддаи нарму чарби
сафедранг, ки ба даруни сутунмӯҳраи пушт
ҷо дорад.

ҲАРОММУРДА حراممرده ҳайвони худмурда
(*нисбат ба ҷорпои ҳалолгӯшт*).

ҲАРОММУРӢ حرام مری ҳаром мурдан (*oid ба*
ҳайвонот); *мач.*, *гуфт.* аз касофатии худ ба
ҳалокат расидан..

ҲАРОМРИЗҚ حرام رزق *ниг.* ҳаромхӯр.

ҲАРОМТӢША حرام توشه *ниг.* ҳаромхӯр.

ҲАРОМХИШТАК حرام خشتک зинокор.

ҲАРОМХӢР حرامخور касе, ки ризку рӯзиашро

бо корҳои норава ба даст меорад; порахӯр.
ҲАРОМХҶҶРӢ *حرامخورى* амали ҳаромхӯр.
ҲАРОРАТ *حرارت* гармӣ, температура.
ҲАРОРАТБАРДОР *حرارت بردار* тобовар ба гармӣ.
ҲАРОРАТБАХШ *بخش حرارت* гармкунанда.
ҲАРОРАТӢ *حرارتى* марбут ба ҳарорат; тавлидкунандаи гармову ҳарорат.
ҲАРОРАТСАНЧ *حرارت سنج* гармисанч, тафсанч.
ҲАРОРАТСАНЧӢ *حرارت سنجى* гармосанчӣ, тафсанчӣ; муоинаи ҳарорати бадан ва ҳаво.
ҲАРОС *هراس* тарс, бим, ваҳм, ҳавл; **ба ҳарос афтодан** дар воҳима мондан.
ҲАРОСА *هراسه* 1. чизи тарсонанда, восита барои тарсонидан. 2. хӯса.
ҲАРОСАНГЕЗ *هراسانگيز* ҳароснок, тарсон, ларзон, ангезандаи тарсу бим, ҳавлангез.
ҲАРОСАНГЕЗӢ *هراسانگيزى* ҳавлангезӣ, тарсангезӣ.
ҲАРОСАНДА *هراسنده* *кит.* тарсанда, тарсон.
ҲАРОСАТ *حراست* ниғаҳбонӣ, нигоҳдорӣ, муҳофизат; посбонӣ, муроқибат.
ҲАРОСЗАДА *هراس زده* тарсида, ваҳшатзада, бимзада.
ҲАРОСИДА *هراسيده* тарсида, дар ҳолати тарсу ҳарос.
ҲАРОСИДАН *هراسيدن* тарсидан, ба ваҳм афтодан.
ҲАРОСНОК *هراسناک* боиси тарсу ваҳм, тарсон, бимнок.
ҲАРОСНОКӢ *هراسناکى* боиси тарс будан, тарснокӣ, бимнокӣ.
ҲАРОСОВАР *هراس آور* тарсонанда, тарсон, бимнок, ҳавлангез.
ҲАРОСОМЕЗ *هراس آميز* ҳамроҳ бо тарсу ҳарос, тарсомез, бо тарсу бим.
ҲАРОСОН *هراسان* дар ҳолати тарсу бим, тарсон, тарсида; **ҳаросон шудан** ба тарсу ваҳм афтодан.
ҲАРОСОН(И)ДАН *هراساندين//هراساندن* ваҳмон-

дан.
ҲАРОСОНӢ *هراسانى* тарсандагӣ, бимнокӣ, дар ҳолати тарсу бим будан.
ҲАРОСЗО *هراس زا* тарсзо, зояндаи тарсу ваҳм,
ҲАРРАНГА *هر رنگه* дорои рангҳои гуногун.
ҲАРРИН *هرين* *кҳн.* овози муҳиб, наъра, садо, гурриш.
ҲАРРОҚ *ا. حرّاق* 1. оташдиҳанда, он ки оташ афрӯзад, сӯзонанда. 2. оташгиранда, сӯхташаванда.
ҲАРРОҚА *ا. حرّاقه* 1. олати оташзанӣ, оташзананда. 2. киштиё, ки аз он бар душман нафти сӯзон ва моддаҳои оташин меандохтаанд.
ҲАРРӢЗА *هرروزه* чизе, ки ҳар рӯз воқеъ мешавад; **кори ҳаррӯза**.
ҲАРС I *ا. حرث* зироат, киштукор, заминкорӣ, деҳқонӣ.
ҲАРС II *ا. حرس* ниғаҳбон, ниғаҳбонӣ қардан.
ҲАРСОАТА *هر ساعته* дар як соат, дар фосилаи як соат, дар ҳар як соат.
ҲАРСОАТӢ *هر ساعتى* *ниг.* ҳарсоата.
ҲАРСОЛА *هر سالة* он чи ҳар сол рӯй медиҳад, такроршаванда дар ҳар як сол.
ҲАРСОЛИНА *هر سالينه* *ниг.* ҳарсола.
ҲАРСОНИЯГӢ *هر ثانيگى* он чи дар ҳар сония рух медиҳад, дар ҳар сония.
ҲАРСОС *هرساس* **ҳарсос задан** ба саҳтӣ нафас гирифтан (*аз даводав ё талваса*).
ҲАРТАРАФА *هر طرفه* аз ҳар тараф, аз ҳар бобат, аз ҳар ҷиҳат; **ҳартарафа омӯхтан**.
ҲАРУН *ا. حرون* *кҳн.* 1. саркаш, ноором. 2. асп саркаш, нофармон.
ҲАРФ *ا. حرف* 1. аломатҳои алифбо, ки ҳар кадом садои муайянро ифода мекунад. 2. сухан, гап; **ҳарф задан** сухан гуфтан; **ҳарф ба ҳарф** айнан.
ҲАРФГИР *حرف گير* хурдагир, айбҷӯй, нуктагир.
ҲАРФГИРӢ *حرف گيرى* хурдагирӣ, айбҷӯй, нуктагирӣ.

ҲАРФӢ حرفى мансуб ба **харф**; бо харф навишташуда.

ҲАРФНАВИШТ حرفنوشت *збш.* навиштани харфҳои як алифбо бо харфҳои алифбои дигар.

ҲАРФПАРАСТ حرفپرست зоҳирбин, расмиятчи.

ҲАРФПАРАСТӢ حرفپرستى зоҳирбинӣ, расмиятгарӣ.

ҲАРФЧИН حرفچين коргари матбаа, ки харфхоро барои чоп мечинад.

ҲАРФЧИНӢ حرفچينى кори харфчин дар матбаа.

ҲАРФШИНОС حرفشناس 1. суҳаншинос, суҳансанҷ, нуктафаҳм. 2. саводбароварда, хатхон.

ҲАРХЕЛА هرخیله гуногун, гуногуннавъ, гуногунчинс.

ҲАРХЕЛАГӢ هرخیلگى гуногунӣ, гуногуннавъӣ, гуногунчинсӣ.

ҲАРҲАФТ هر هفت маҷмӯаи ҳафт навъ ороиши занона, шомили ҳино, зирк, сурхӣ, сафедӣ, сурма, усма ва ғолия (мушқу анбар).

ҲАРҲАФТАГӢ هر هفتگى *ниг.* **харҳафтаина**.

ҲАРҲАФТАИНА هر هفته ئينه он чи ҳар ҳафта рӯй медиҳад, такроршаванда дар ҳар ҳафта.

ҲАРЧАНД هرچند агарчи, гарчи, бо вучуди он ки; ҳар қадар.

ҲАРЧ هرچ: **харчу марч** дарҳаму барҳамӣ, бетартибӣ, бесарусомонӣ, мағал.

ҲАРЧИХАТА هرجهت *ниг.* **хартарафа**.

ҲАРҚОГАРД هر جاگرد беҳудагард, беҳонаву ҷойу сарсаригард.

ҲАРҚОӢ هر جائى касе ки дар ҷое ё ба сари коре барқарор ва дер намеистад.

ҲАРҚОНИБА هر جانبه аз ҳар тараф, аз ҳама тараф.

ҲАРҚО-ҲАРҚО هر جا هر جا ҷо-ҷо.

ҲАРҚУМАРЧ هرچ و مرچ *ниг.* **харч**.

ҲАРҚУМАРЧӢ هرچ و مرچى дарҳаму барҳамӣ, бетартибӣ, бесарусомонӣ.

ҲАРҚУМАРЧТАЛАБ هرچ و مرچ طلب ошӯбталаб, он ки ошӯбу ғавғо ва бе сарусомониро меҳоҳад.

ҲАРҚУМАРЧТАЛАБӢ هرچ و مرچ طلبى хоҳони дарҳаму барҳамӣ, бетартибӣ, бесарусомонӣ.

ҲАРШАБА هر شبّه он чи ҳар шаб рӯй медиҳад, такроршаванда дар ҳар шаб.

ҲАРШАБОНАРӢЗӢ هر شبانه روزى он чи дар ҳар бисту чор соат рӯй медиҳад, такроршаванда дар ҳар 24 соат.

ҲАСАБ *а.* حسب бузургӣ ва ифтиҳор ба туфайли фазл, илму дониш; *муқоб.* **насаб**, ки ифтиҳор кардан ба насл – падару бобо мебошад.

ҲАСАД *а.* حسد рашк бурдан ба мол ва обрӯю эътибори касе ва аз даст рафтани онро хостан, рашк, бадҳоҳӣ, нотавонбинӣ; **ҳасад бурдан** рашк бурдан, нотавонбинӣ кардан.

ҲАСАДАНГӢЗ حسدانگيز ҳасадовар.

ҲАСАДБАР حسدبر ҳасуд, ҳасудхӯр, бахил.

ҲАСАДБАРӢ حسدبرى ҳасудӣ, ҳасудхӯрӣ, бахилӣ.

ҲАСАДВАР حسدور *ниг.* **ҳасадбарӣ**.

ҲАСАДВАРӢ حسدورى *ниг.* **ҳасадбарӣ**.

ҲАСАДНОК حسدناک рашқин, нотавонбин.

ҲАСАДОВАР حسدآور *ниг.* **ҳасадангез**.

ҲАСАДПЕША حسدپيشه *ниг.* **ҳасадбар**.

ҲАСАДХӢР حسدخور ҳасуд, рашқбаранда, нотавонбин.

ҲАСАДХӢРӢ حسدخورى *ниг.* **ҳасудӣ**.

ҲАСАДХӢРОНА حسدخورانه *ниг.* **ҳасудона**.

ҲАСАН *а.* حسن 1. *кит.* соҳиби ҳусн, зебо, хуб, некӯ. 2. номи яке аз наберагони Муҳаммад пайғамбар(с).

ҲАСАНА *а.* حسنه кори нек, амали хайрхоҳона; **қарзи ҳасана** қарзе, ки қарздиҳанда ба он ғоида намегирад.

ҲАСАНАК حسنگ *бот.* як намуди ҳашарот.

ҲАСАНОТ *а.* حسنت некӯиҳо, корҳои нек.

ҲАСБ *а.* حسب мувофиқи, тибқи...; **бар ҳасби...**

- мувофиқи...; **ҳасби ҳол** баёни аҳвол, тафсилоти аҳвол, тарҷумаи ҳол.
- ҲАСБА** *а. حسبه* 1. доначаҳое, ки дар бадан пайдо мешаванд. 2. тифи ҳасбадор, арақи ҳасбадор.
- ҲАСБАДОР** *дар حسبه* дорои ҳасба.
- ҲАСИБ I** *а. حبيب* гӯшти кӯфтаи дар даруни рӯдаи моли ҳалол пухташуда.
- ҲАСИБ II** *а. حبيب* 1. ҳисобкунанда, ҳосиб. 2. соҳиби ҳасаб, бузургвор, соҳиби фазилат.
- ҲАСИН** *а. حصين* *кит.* устувор, мустаҳкам, дастрас; **ҳусни ҳасин** қалъаи дастнорас, мустаҳкам.
- ҲАСИР** *حصير* *а. кҳн.* бӯрё.
- ҲАСИРБОФ** *حصير باف* бӯрёбоф.
- ҲАСИРБОҒ** *حصير باغӣ* бӯрёбоғ.
- ҲАСНО** *а. حسنا* зебо, зани хушрӯ.
- ҲАСОДАТ** *а. حسادت* рашк бурдан; ҳасаднокӣ, нотавонбинӣ.
- ҲАСОНАТ//ҲИСОНАТ** *а. حصانت* мустаҳкамӣ, устуворӣ, пойдорӣ, истеҳком.
- ҲАСР** *حصر* *кҳн.* 1. ихота, муҳосира, гирдо-гирди чизеро печонда гирифтани. 2. ҳад, андоза, ҳисоб; ҳисоб кардан, андоза гирифтани.
- ҲАСРАТ** *а. حسرت* 1. афсӯс, дарег, пушаймонӣ. 2. ғам, ғусса, андӯх; **ҳасрат кардан** дарди дил гуфтан; орзу ва хоҳиши дил баён кардан.
- ҲАСРАТАНГЕЗ** *حسرت انگيز* аламовар, ҳасратовар.
- ҲАСРАТМАНД** *حسرت مند* озурда, аламзада.
- ҲАСРАТНОК** *حسرت ناک* ҳасратомез, бо дарегу афсӯс, бодарду алам; **нигоҳи ҳасратнок**.
- ҲАСРАТОВАР** *حسرت آور* *ниг.* ҳасратангез.
- ҲАСРАТОМЕЗ** *حسرت آميز* *ниг.* ҳасратнок.
- ҲАСРАТКАДА** *حسرت کده* *кит.* ҷои ҳасрат, ғамхона; 2. *мач.* дунё, ҷаҳон.
- ҲАСРАТПАРВАР** *حسرت پرور* он чи, ки боиси ҳасрат мешавад, ҳасратовар, ба вучуд оварандаи ҳасрат.
- ҲАСРАТХҶҶ** *حسرت خور* 1. ғамнок, андӯхгин, маҳзун. 2. ҳасуд, бахил.
- ҲАССОД I** *а. حساد* *кҳн.* ҳасуд, ҳасудхӯр, бахил.
- ҲАССОД II** *а. حصاد* *кҳн.* даравгар, доскаш.
- ҲАССОН** *а. حسان* бисёр зебо, хуб, ғалатӣ.
- ҲАССОНА** *а. حسانه* хушёрона, зиракона; бофаросатона, нуктасанҷона.
- ҲАССОС** *а. حساس* ҳискунанда, нағз пайбаранда, дарёбанда, зудранҷ; **дили ҳассос**.
- ҲАССОСИЯТ** *حساسيت* ҳассос будан, ҳассосӣ; қобилияти ҳискуни; воқуниш, ақсуламал.
- ҲАССОСӢ** *حساسى* ҳиссиётнокӣ, доро будан ба қувваи ҳис кардан баланд.
- ҲАСТ** *هست* мавҷуд; *муқоб.* нест; **ҳасту нест** тамоми дороии касе; **ҳасту нест кардан** ҳозиргои кардан аз рӯи рӯихат.
- ҲАСТА** *هسته* донаи мева (*шафтолу, хурмо ва м. ин*).
- ҲАСТАӢ** *هسته اى* ядрои: **бомбаи ҳастаӢ**.
- ҲАСТАК** *هستک*: **ҳастаку нестак** кам, ночиз, нокифоя.
- ҲАСТИСӢЗ** *هستى سوز* несткунанда, қиркунанда.
- ҲАСТӢ** *هستى* зиндагӣ, зиндагонӣ; мавҷудият, вучуд доштан; **олами ҳастӢ** тамоми мавҷудот.
- ҲАСТУ I** *هستو* *кит., ниг.* ҳаста.
- ҲАСТУ II** *هستو* *кит.* қоил, эътирофкунанда.
- ҲАСТУ III** *هستو* дурустӣ, ҳақиқат, ҳақиқи ашъ.
- ҲАСУД** *حسود* рашкбаранда, нотавонбин.
- ҲАСУДӢ** *حسودى* ҳасудхӯрӣ, ҳасадбарӣ, бахилӣ.
- ҲАСУДОНА** *حسودانه* ҳасудхӯрона, ҳасадбарона, бахилона.
- ҲАСУДХҶҶ** *حسود خور* *ниг.* ҳасуд.
- ҲАСУДХҶҶӢ** *حسود خورى* *ниг.* ҳасудӣ.
- ҲАТАБ** *а. حطب* ҳезум, ҷӯби сӯхтанӣ.
- ҲАТК** *а. هتک* пора кардан, парда даридан, бадному расво кардан касеро; **ҳатки номус**

пардаи номуси касеро даронидан.

ҲАТМАН *а.* **حتماً** қатъан, маҷбуран, албатта.

ҲАТМӢ **حتمی** маҷбури, зарури, ногузир.

ҲАТТАЛИМКОН *а.* **حتى الامكان** то чое, ки имкон ҳаст, ба қадри имкон.

ҲАТТО **حتا** *пайвандаки халовӣ* ба дараҷае ки..., то ҳадде ки...

ҲАТӢЛ **هتل** *гуфт.* сушт, ноӢҳдабаро.

ҲАТӢЛКОР **کار هتل** *гуфт.* суштор, лаванд.

ҲАТӢЛКОРӢ **کاری هتل** сушторӣ, лавандӣ.

ҲАФДАӢ **هفته** *ниг.* ҳабдаҳ.

ҲАФИЗ *а.* **حفيظ** *кит.* ниғаҳбон, ниғаҳдор, ҳимояткунанда.

ҲАФИД **حفيد** 1. набера, фарзанди фарзанд; 2. хидматгор, ходим, ёригар.

ҲАФР *а.* **حفر** кофтан, кандан (заминро).

ҲАФРИӢТ *а.* **حفريات** ковишҳо барои тадқиқот ва ёфтани осори қадима.

ҲАФТ **هفت** 1. шумораи миқдори ҳафт. 2. киноя аз ҳафт сайёра.

ҲАФТА **هفته** воҳиди шумори рӯзҳо, ки аз ҳафт рӯз иборат аст.

ҲАФТАВОР **هفتهوار** 1. ҳарҳафтаина, ҳафтаина. 2. *ниг.* ҳафтанома.

ҲАФТАВРАНГ **هفتاورنگ** *кит., ниг.* ҳафтдода-рон.

ҲАФТАГӢ **هفتگی** ҳафтае як бор.

ҲАФТАИНА **هفته يينه** ҳафтагӣ, ҳарҳафтагӣ.

ҲАФТАӢ **هفته ای** *ниг.* ҳафтанома.

ҲАФТАК **هفتک** ҳафтак шудан дар кӯдакӣ мурдан.

ҲАФТАФАӢМ **هفته فهم** кундзехн, камфаросат.

ҲАФТБАР **بر هفت** *ниг.* ҳафткунча.

ҲАФТБОЛОР **بالار هفت** хонаи ҳафтболор хонае, ки сақфаш ҳафт болор дорад.

ҲАФТГАРДОН **هفت گردان** *кишов.* майдони зи-роатро ба ҳафт тақсим карда ва ҳар қитъаро бо навбат дам дода кишт кардан.

ҲАФТГОНА **هفتگانه** 1. аз ҳафт воҳид, қисман

иборат. 2. рақами ҳафт: **ҳафтгонаи аъзам** (*сарварони ҳафт давлати бузург*).

ҲАФТДОДАРОН **هفت دادران** *нуч.* гурӯҳи ситорагоне, ки бо ҳам ҷамъ меистанд, Дубби Акбар.

ҲАФТКАСА **هفت کسه** ҳафт нафар, ҳафт кас шуда.

ҲАФТКАСӢ **هفت کسی** *ниг.* ҳафтнафарӣ.

ҲАФТКУНЧА **هفت کنجه** шакли ҳандасӣ, ки ҳафт кунҷ дорад.

ҲАФТҚАБАТА **هفت قبطه** ҳафтошӯна, ҳафттабақа; **бинои ҳафтқабата**.

ҲАФТМЕВА **هفت میوه** ҳафт навъ меваи тар, ки дар иди Наврӯз ба дастархон мениҳоданд.

ҲАФТМОӢА **هفت ماهه** он чи ки ҳафт моҳ дорад; дар моҳи ҳафтум; **кӯдаки ҳафтмоӢа**.

ҲАФТНАФАРӢ **هفت نفری** ҳафткасӣ, иборат аз ҳафт кас.

ҲАФТОД **هفتاد** ҳафт бор даҳ.

ҲАФТОДСОЛА **هفتادساله** он чи ё он ки умраш ба ҳафтод расида бошад.

ҲАФТОДСОЛАГӢ **هفتادسالگی** ба синни ҳафтод расидан, ҳафтод сол доштан.

ҲАФТОДУМ **هفتم** дар шумори (тартиби) ҳафтод қарор дошта.

ҲАФТОДУМИН **هفتمین** *ниг.* ҳафтодум.

ҲАФТОШӢНА **هفت آشیانه** *ниг.* ҳафттабақа.

ҲАФТПАӢЛУ **هفت پهلوی** *ниг.* ҳафткунча.

ҲАФТПУШТ **هفت پشت** ҳафт насли гузашта.

ҲАФТПӢСТ **هفت پوست** *тиб.* ҷароҳате, ки решааш монанди пиёз қабат-қабат мешавад.

ҲАФТРАНГ **هفت رنگ** 1. ҳафт ранг дошта; гуногунранг, рангоранг. 2. як навъ гул, ки ҳафт ранг дорад. 3. ҳафт ранги гуногун, ки ба ҳафт сайёра нисбат дода мешавад; сиёҳ ба Зухал, ҷигарӣ ба Муштарӣ, сурх ба Миррих, зард ба Офтоб, сафед ба Зӯҳра, кабуд ба Уторид, сабз ба Моҳ.

ҲАФТРӢЗА **هفت روزه** ҳафт рӯз дошта; барои ҳафт рӯз.

ҲАФТРӢЯ **هفت رویه** ҳафт теға, ҳафтқира.

ҲАФТСАД هفت صد адади маълум: ҳафт бор сад.

ҲАФТСАДУМ هفت صدم дар шумори (тартиби) ҳафтсад қарордошта.

ҲАФТСАДУМИН هفت صدمين *ниг.* **ҳафтсадум.**

ҲАФТСАР هفت سر *асот.* дорои ҳафт сар; аждаҳои ҳафтсар.

ҲАФТСИН هفت سين ҳафт чизи бо ҳарфи “син” саршаванда, ки бо онҳо дастархони наврӯзӣ меороянд.

ҲАФТСОАТА هفت ساعته муддати ҳафт соат дошта.

ҲАФТСОАТӢ هفت ساعتى ба муддати ҳафт соат.

ҲАФТСОЛА هفت ساله дорои ҳафт сол; ба муддати ҳафт сол; **мактаби ҳафтсола**; аз **ҳафтсола то ҳафтодсола** ҳамаи мардум, хурду калон.

ҲАФТСОЛАГӢ هفت سالگى ба синни ҳафт расидан, ҳафт сол доштан.

ҲАФТТОРА هفت تاره ҳафт тор дошта, иборат аз ҳафт тор; сози торие, ки дорои ҳафт тор аст.

ҲАФТУМ هفتم дар шумори (тартиби) ҳафт қарордошта.

ҲАФТУМИН هفتمين вақт ва соати муайян, ки аз ҳафтуним соат иборат аст.

ҲАФТФАРСАНГӢ هفت فرسنگى дар масофаи 7 фарсанг қарордошта (тахминан 42 км).

ҲАФТФАРСАХӢ هفت فرسخى *ниг.* **ҳафтфарсангӣ.**

ҲАФТЧАНД هفت چند ҳафт баробар, ҳафт карат, ҳафт бор.

ҲАФТЧӢШ هفت جوش 1. филизи бисёр саҳти маҳкам. 2. *киноя аз* одами ҷонсаҳти пуртоқат; **ҳафтчӢш шудан** устувору мустаҳкам шудан.

ҲАФТШАНБЕ هفت شنبه рӯзи набудаи ҳафта; ба умеди рӯзи **ҳафтшанбе шудан** барабас интизор шудан.

ҲАФТШИН هفت شين ҳафт чизи бо ҳарфи “шин” саршаванда, ки бо онҳо дастархони Наврӯзӣ меороянд.

ҲАФТЯК هفت يك *д.* аз ҳафт як ҷузъи Қуръон,

ки барои таълим дар мактабҳо алоҳида ҷоп мешуд (*асосан сураҳои хурд*).

ҲАЧЧА هچه ҳодаи нӯгаш душоҳае, ки ба зери шоҳаҳои пурбор чун тақя мегузоранд.

ҲАЧ حج *д.* маросими зиёрати Каъба, ки яке аз рухнаҳои дини ислом ба шумор меравад.

ҲАҶАР ا. حجر *кит.* санг; **ҳаҷари масона** санги шошадон.

ҲАҶАРУЛАСВАД ا. حجر الاسود *д.* санги сиёҳи муқаддаси Каъба (дар Макка).

ҲАҶРУЛҚАМАР حجر القمر *маъд.* санги қамарӣ, моҳсанг.

ҲАЧВ I ا. حجو 1. истодан, иқомат ихтиёр кардан дар ҷое. 2. подош додан. 3. ниғаҳдорӣ, **ҳачви сир** роздорӣ. 4. ғолиб омадан дар мусобиқаи чистон.

ҲАЧВ II هجو 1. баён кардани айби касе ё чизе ба таври шӯҳиомез. 2. нақӯҳиш; бад гуфтан ва дашном додан касеро бо шеър; **ҳачв кардан** айби касеро мавриди ханда қарор додан.

ҲАЧВГӢӢ هجو گویی ҳачв гуфтан, ҳачв кардан.

ҲАЧВГӢӢ هجو گوی ҳачвкунанда.

ҲАЧВИЁТ هجويات маҷмӯаи ашъори ҳачвии шоире.

ҲАЧВИЯ هجو يه шеъри ҳачвӣ дар ҳаққи касе.

ҲАЧВӢ هجوى *мансуб ба* **ҳачв**; **мачаллаи ҳачвӣ**, шеъри ҳачвӣ.

ҲАЧВНАВИС هجونويس нависандаи асарҳои ҳачвӣ (нависанда, шоир ё рассом).

ҲАЧВНАВИСӢ هجونويسى навиштани асарҳои ҳачвӣ.

ҲАЧВНИГОР هجونگار *ниг.* ҳачвнавис.

ҲАЧВНОМА هجونا مه 1. номаи ҳачвӣ, ҳачвия. 2. силсилаи асарҳои ҳачвӣ.

ҲАЧВОМЕЗ هجو آميز *ниг.* ҳачвӣ.

ҲАЧЛА//ҲИЧЛА حله 1. хонаи ороставу мучаҳҳаз барои арӯсу домод. 2. иморати мудаввар ва гунбадмонанд.

ҲАЧМ I ا. حجم 1. он микдори фазо, ки дар ихтиёри ҷисм қарор дорад; он ҳудуде, ки аз зарби дарозӣ, бар ва баландии ашё ба миён

меояд ва он бо воҳиди мукааб (куб) андоза карда мешавад; заҳомат, часомат, гунҷ, гунҷоиш. 2. *умуман* андоза, миқдор; **ҳаҷми кор**, **ҳаҷми умумии маҳсулот**.

ҲАҶМ II **حجم** 1. боздоштан, манъ кардан аз чизе. 2. нештар зада хун макидан бо шиша ва шох; ҳичомат.

ҲАҶМАН **حجماً** аз чиҳати ҳаҷм, бо ҳаҷми худ.

ҲАҶМӢ **حجى** ҳаҷмдор, калон, ғафс, бузург, васеъ; таҳлили ҳаҷмӣ *физ.* таҳлили васеъ.

ҲАҶОМАТ *а.* **حجامت** хун гирифтани аз бадан ба воситаи шох; **шоҳи ҳаҷомат** шохе, ки ба воситаи он аз бадан хун кашида мегирифтанд.

ҲАҶР *а.* **هجر** чудой, дурӣ, фироқ (*аз ёр, маҳбуба*).

ҲАҶЧОМ *а.* **حجام** 1. табибе, ки хун мегирад. 2. чарроҳ.

ҲАШАМ *а.* **حشم** хидматгорон ва асбоби шукӯху дабдаба.

ҲАШАМАТ/ҲАШМАТ *а.* **حشمت** дабдаба, шукӯху ҷалол; бузургӣ.

ҲАШАМАТНОК **حشمت‌ناک** бо ҳашамат, пуршукӯх, дабдабадор (*мас., бино*).

ҲАШАР *а.* **حشر** кори умумӣ бо мақсади ёрӣ ба якдигар (*мас., барои ҷамъовариҳои ҳосил, сохтмони роҳ, тоза кардани ҷӯйборҳо ва ғ.*).

ҲАШАРА *а.* **حشره** ҷонвари майда аз қабили мӯр, малаҳ, мағас, занбӯр ва ғ.

ҲАШАРӢ **حشرى** 1. мансуб ба ҳашар. 2. таър. сарбозе, ки силоҳи сабук дорад; аҳли силоҳ, пиёдаанафар.

ҲАШАРОТ **حشرات** *ҷ.* ҳашара.

ҲАШАРОТХӢР **حشرات‌خور** парандаҳои ҳашаротхӯр парандаҳое, ки ҳашаротро мехӯранд.

ҲАШАРОТШИНОС **حشرات شناس** мутахассисе, ки ба таҳқиқи ҳашарот машғул аст.

ҲАШАРОТШИНОСӢ **حشرات شناسى** соҳае, ки ба шинохту таҳқиқи ҳашарот машғул аст.

ҲАШАРЧӢ **حشرچى** иштирокдор дар ҳашар.

ҲАШАРЧОӢ **حشرچاى** ҷое, ки маъракаи ҳашар барпо мегардад.

ҲАШВ *а.* **حشو** 1. *кҳн.* он чи ки чизеро ба он пур мекунад; пур кардани абраву астари либос, кӯрпа, болишт *ва ғ.* бо пахта, пашм ва чизҳои дигар. 2. нуктаҳои дағали гирехмонанд дар тору пуди матои абрешимӣ, ки баъд аз бофта шудани он намоён шуда меистад. 3. гапи зиёдӣ, сухани зиёди бемаънӣ. 4. *адш.* сухани зиёде, ки дар миёни ҷумла бошад, ҷумла ё калимаи туфайлӣ.

ҲАШИВОР/ҲУШИВОР **هشيوار** *кит.* хирадманд, оқил, ҳушёр.

ҲАШИШ *а.* **حشيش** 1. алаф; алафи хушк; гиёҳ; гиёҳи хушк; хас. 2. моддаи ҳисбар ва масткунанда, ки аз барги канаб тайёр мешавад, чарс, банг.

ҲАШМАТ *а.* **حشمت** *ниг.* ҳашамат.

ҲАШМАТПАРАСТ **حشمت پرست** мақомпараст, ҷоҳпараст, мансабпараст.

ҲАШР *а.* **حشر** 1. ҷамъ кардан, гун кардан; ҷамъомад, маҷлис, растохез. 2. *маҷ.* қиёмат.

ҲАШРГОҲ *а.* **حشرگاه** 1. ҷое, ки қиёмат барпо мешавад; майдони қиёмат. 2. *киноя аз* майдони ҷанг.

ҲАШТ **هشت** шумораи миқдории ҳашт; **ҳашт** **боғ** (ё **бӯстон**) ҳашт боғи биҳишт: **ҳашт ганҷ** номи ганҷҳои Хисрави Парвиз; Ганҷи Арӯс, Ганҷи Бодовард, Ганҷи Деба, Ганҷи Афросиёб, Ганҷи Сӯхта, Ганҷи Ҳазро, Ганҷи Шодовард, Ганҷи Бор; *муқ.* **ҳафт ганҷ**.

ҲАШТАК **هشتک** 1. бурҷест, ки дар боми ошхонаҳо барои дудбаро месозанд. 2. зардолуҳои қоқ, ки ба дарунаш ба ҷои донак мағзи дона андохта меҳушконанд.

ҲАШТКУНҶА **هشت‌کنجه** *ҳанд.* сурати ҳандасӣ, ки ки ҳашт кунҷ дорад.

ҲАШТМОҲА **هشت ماهه** он чи ё он ки ҳашт моҳ умр дорад; ҳар чизе, ки аз пайдоишаш ҳашт моҳ гузаштааст.

ҲАШТОБГАРӢ **هشتاب‌گرى** пиллакашӣ, бофандагӣ.

ҲАШТОД **هشتاد** рақами маълум, ҳашт бор даҳ.

ҲАШТОДУМ **هشتادم** дар шумори (тартиби) ҳаштод қарордошта.

ҲАШТОДУМИН هشتادمین *ниг.* **ҳаштодум.**

ҲАШТРҶЯ هشت رویه *ҳанд.* он чи ҳашт рӯ до-
рад.

ҲАШТОДСОЛА هشتادساله он чи ё он ки умраш
ба ҳаштод расида бошад.

ҲАШТОДСОЛАГӢ هشتادسالگی ба синни ҳаш-
тод расидан; ҳаштод сол доштан.

ҲАШТСАД هشتصد рақами маълум ҳашт
маротиба сад.

ҲАШТСАДСОЛА هشتصدساله он чи ё он ки
умраш ба ҳашсад расида бошад.

ҲАШТСАДСОЛАГӢ هشتصدسالگی ба синни
ҳашсад расидан; ҳаштсад сол доштан.

ҲАШТСАДУМ هشت صدم дар шумори (тар-
тиби) ҳаштсад қарор дошта.

ҲАШТСАДУМИН هشت صدمین *ниг.* **ҳаштсадум.**

ҲАШТСОАТА هشت ساعته ҳаштсоатӣ; амале ё
ҳар чизе, ки мӯҳлаташ ҳашт соат муқаррар
шудааст.

ҲАШТСОАТӢ هشت ساعتی *ниг.* **ҳаштсоата.**

ҲАШТСОЛА هشتساله он ки ё он чи аз
ҳастияш ҳашт сол гузашта бошад.

ҲАШТСОЛАГӢ هشتسالگی ба синни ҳашт
расидан; ҳашт сол доштан.

ҲАШТУМ هشتم дар шумори (тартиби) ҳашт
қарордошта.

ҲАШТУМИН هشتمین *ниг.* **ҳаштумин.**

ҲАШТЯК هشتیک 1. аз ҳашт як ҳисса. 2. аз
ҳашт як ҳиссаи мероси мард, ки аз рӯи
шариат ба занаш мерасид.

ҲАШ-ҲАШ هش هش *садои тақлидии* нафас-
гирии вазнин дар давидан.

ҲАЮЛО ю.-а. هیولا 1. *фалс.* модда, моддаи ас-
лӣ, моҳияти ҳар чиз, гавҳар, материя. 2.
мусаввада, ангора.

ҲАЮЛОӢ هیولایی 1. *фалс.* моддӣ, ҷисмонӣ. 2.
дар шакли мусаввада, ангора.

ҲАЮН هیون *кҳн.* шутур, шутури тезрав.

ҲАЯВОН а. حیوان 1. мавҷуд, ҷондор, зинда. 2.
чорпо, ҳайвон.

ҲАЯЛ а. حیل :ҳаял қардан таъхир қардан, дер

мондан.

ҲАЯҶОН а. هیجان чӯшиши даруни одамӣ аз
шавқ, шодӣ ё ғазаби аз ҳад зиёд; ба чӯшу
хурӯш омадан, ҳолати изтироб.

ҲАЯҶОНАНГЕЗ هیجان‌انگیز ба ҳаяҷон оваран-
да, музтарибкунанда.

ҲАЯҶОНБАХШ هیجان بخش *ниг.* **ҳаяҷонангез.**

ҲАЯҶОННОК هیجان ناک *ниг.* **ҳаяҷонomez.**

ҲАЯҶОНОВАР هیجان آور боиси ҳаяҷоншаван-
да, музтарибкунанда.

ҲАЯҶОНОМЕЗ هیجان‌آمیز дар ҳолати ҳаяҷон
ва изтироб.

ҲЕ ه//ح *ниг.* **ҳавваз; ҳуттӣ.**

ҲЕЗ هیز он ки мубталои беқуввати тано-
сулист, муҳаннас

ҲЕЗАЛАК هیزلک *гуфт.* 1. *ниг.* **ҳез.** 2. *киноя* аз
марди ноӯҳдабаро, он ки аз дасташ қор
намеояд.

ҲЕЗӢ هیزی беқуввати таносулӣ, хунсо будан,
махрум будан аз қобилияти мардӣ.

ҲЕЗУМ هیزم чӯб ё шоҳаи хушк, ки барои
сӯзишворӣ тайёр қарда мешавад.

ҲЕЗУМАРРАКУН هیزم اړه کن он ки бо арра
ҳезум майда мекунад.

ҲЕЗУМАРРАКУНӢ هیزم اړه کنى бо арра май-
да қардани ҳезум.

ҲЕЗУМБУР هیزم بر касе, ки ҳезум мебурад.

ҲЕЗУМБУРӢ هیزم برى ҳезум буридан, амали
ҳезумӣ.

ҲЕЗУМКАФОН هیزم کفان он ки бо табар ҳезум
майда мекунад.

ҲЕЗУМКАФОНӢ هیزم کفانی ҳезум қардон;
ҳезум майда қардан, қори ҳезумқардон.

ҲЕЗУМКАШ هیزم کش он ки ҳезум меқашонад.

ҲЕЗУМКАШӢ هیزم کشى аз ҷое ба ҷое бурдани
ҳезум, қори ҳезумқаш.

ҲЕЗУМКАШОНӢ هیزم کشانی бурдани ҳезум аз
ҷое ба ҷое.

ҲЕЗУМХОНА هیزم خانه ҷои махсус барои
нигоҳдории ҳезум.

ҲЕЗУМЧИНӢ هیزم چینی қамъ қардани чӯбу

шоҳаҳои хушк барои ҳезум.

ХЕЗУМШИКАН شكن هيزم *ниг. хезумкафон.*

ХЕЗУМШИКАНӢ شكنى هيزم *ниг. хезум кафонӣ.*

ХЕЗЧАШМ هيزچشم ҳарза; он ки покии чашмро ниғаҳ намедорад.

ХЕЙ هي *нидо* ҳой, гӯш кун; огоҳ бош! **ҳей, ба по бархез.**

ХЕЛ I هيل чинсе аз дорувори хушбӯй, монанд ба лиму.

ХЕЛ II هيل *гуфт.* ҷои нигоҳдории тобистонаи чорвой майда (*буз, гӯсфанд*); оғил.

ХЕЛ-ХЕЛ هيل هيل **:хел-хел гаштан** бекор, сарсон гаштан.

ХЕМА هيمе *кит.* 1. ҳезум, ҷӯби сӯхт, чуб барои сӯзишворӣ; **хемаи тар фуруҳтан** *киноя аз* фиреб додан, ҳуққабозӣ кардан. 2. *хӯр.* гӯштоба, хомшӯрбо.

ХЕМАДОН هيمدان *кит., ниг. хемахона.*

ХЕМАКАШ كشم هيمе *кит.* ҳезумкаш, ҳаммоли ҳатаб; хоркаш

ХЕМАКАШӢ كشمى هيمе *кит.* ҳезумкашӣ, бо ҳезумкашӣ машғул будан

ХЕМАХОНА خانه هيمе *кит.* ҷои ниғаҳ доштани ҳезум, ҳезумхона, маҳтаб.

ХЕРБАД//ХАРБУД هيرد//هيرد *кит.* 1. хидматгузори оташкада. 2. қозии зардуштиён.

ХЕРБАДХОНА خانه هيرد *кит.* оташкада.

ХЕРБУД هيرد *ниг. хербад.*

ХЕЧ هيج *ҷонишини инкорӣ:* 1. ҳаргиз, асло. 2. ягон. 3. *ҳиссаҷаи саволӣ* оё. 4. ҳамчун ҷузъи таркибҳо ба онҳо маънои инкорӣ медиҳад: **ҳеч вақт, ҳеч гоҳ, ҳеч гуна, ҳеч кас, ҳеч кадом;** 5. беқадр; **ҳеч аст** аҳамияте надорад, арзише надорад.

ХЕЧКОРА كاره هيج бекор, бекорхӯча.

ХЕЧМАДОН هيج مدان *нодон.*

ХИБОЛА *а.* حباله қайд, банд; **ба ҳиболаи никоҳ** даровардан ба занӣ гирифтан.

ХИБР I *а.* حبر сиёҳӣ, сиёҳии давоҷ ва қалам.

ХИБР II *а.* حبر *кҳн.* олим, хирадманд, доно,

донишманд.

ХИДДАТ *а.* حدت тезӣ, тундӣ.

ХИДОЯТ *а.* هدايت роҳи рост нишон додан, роҳнамоӣ.

ХИДОЯТГАР هدايت раҳнамоикунанда, раҳнамо.

ХИЗАБР//ХИЖАБР هزبر//هزبر *кит.* 1. шери даранда; шер. 2. *мач.* далер, шучоъ, нотарс.

ХИЗАБРАВЖАН هزبراوژن *кит., ниг. хизабрандоз.*

ХИЗАБРАНДОЗ هزبرانداز *кит.* шерафкан, шерандоз, далер, диловар.

ХИЗБ *а.* حزب 1. гурӯҳи одамон, ки бо як мақсад муттаҳид шудаанд; фирқа, партия. 2. гурӯҳ, даста, фавҷ. 3. сипоҳ, лашкар; тобеин, мададгорон. 4. воҳиди тақсим кардани Қуръон, ки ба ҷаҳорияки ҷузъ ё пора баробар аст ва дар маҷмӯъ Қуръон аз 120 хизб иборат аст. 5. дар тасаввуф ва футувват тоифаест, ки ба як шахс мансуб аст.

ХИЗБӢ حزبى *мансуб ба хизб;* узви хизб; мутаассиби хизб.

ХИЗБПАРАСТ حزبپرست *мӯътақид ба хизб;* мутаассиби хизб.

ХИЗБУЛЛОҲ حزب الله 1. хизби Худованд. 2. мӯъминон; гурӯҳи солеҳон.

ХИЗБПАРАСТӢ حزب پرستى *этиқоди хизбӣ,* таассуби хизбӣ.

ХИККАК//ХИҚҚАК هكك//هقك *ниг. ҳиккак.*

ХИКАМ *а.* حكم *ҷ.* ҳикмат.

ХИКМАТ I *а.* حكمت 1. илм, дониш. 2. доноӣ, хирадмандӣ, фазилят. 3. ҳилм, бурдборӣ, таҳаммул. 4. адл, адолат, дод. 5. Қуръон, китоби муқаддас. 6. панд, андарз, сухани пандомез; **ба Луқмон ҳикмат омӯхтан** омӯхтани чизе ба касе, ки аъламтар аст. 7. сабаб ва иллати ягон ҳодиса, сирри ягон ҳодиса; **арзон бе иллат нест, қимат бе ҳикмат;**

ХИКМАТ II *а.* حكمت 1. *фалс.* илмест, ки дар он аз ҳақиқати ашъ баҳс меравад. 2. дар тасаввуф сиррест, ки ошкор кардани он байни авом норавост ва оқибати ногувор

дорад.

ҲИКМАТНОК حکمت ناک : сухани ҳикматнок
сухане, ки дар он панду насиҳате ҳаст ва ё
моҳияти масъалае баён ёфтааст.

ҲИКМАТОМЕЗ حکمت آمیز *ниг.* ҳикматнок.

ҲИКМАТОМУЗ حکمت آموز пандомӯз.

ҲИКМАТОРО حکمت آرا орояндаи ҳикмат,
зебдиҳандаи ҳикмат.

ҲИКМАТШИНОС حکمت شناس оқил, хирад-
манд, файласуф.

ҲИКМАТШИНОСӢ حکمت شناسی оқили,
хирадмандӣ, файласуфӣ.

ҲИКОӢТ حکایات *ч.* **ҳикоя** (достонҳо, ҳиссаҳо).

ҲИКОЯ(Т) حکایه//حکایت 1. нақл кардани
воқеае ё достоне. 2. асари бадеии мансури
ҳаҷман хурд, ки дар он воқеа ё саргузаште
баён меёбад; қисса, саргузашт; **ҳикоя**
кардан нақл кардан, саргузаштеро ривоят
кардан.

ҲИКОЯБАНДӢ حکایه بندی сохтани ҳикоя аз
воқеаи дида ё шунидашуда.

ҲИКОЯГӢ حکایگی нақлӣ, қиссагӣ; **ҷумлаи**
ҳикоягӣ ҷумлае, ки дар бораи воқеае ё
ҳодисае маълумот медиҳад.

ҲИКОЯГӢӢ حکایه گوی қиссагӯӣ.

ҲИКОЯНАВИС حکایه نویس касе, ки қисса
(ҳикоя) менависад.

ҲИКОЯНАВИСӢ حکایه نویسی машғул будан
ба эҷоди қиссаву ҳикоя.

ҲИКОЯТ حکایت *ниг.* **ҳикоя**.

ҲИҚҚАҚ هقک садои канда – кандаи беиҳ-
тиёре, ки бар асари нуқси меъда пай дар
ҳам аз даҳон мебарояд, ҳиқақ, саксака.

ҲИҚҚАҚ هقق *ниг.* **ҳиқақ**.

ҲИҚҚӢ هقی **ҳиққӣ** карда натавонистан дар
ҷавоби касе чизе гуфта натавонистан, садо
бароварда натавонистан.

ҲИҚҚОС هقّاس *ниг.* **ҳиқ-ҳиқ**; **ҳиққос** задан.

ҲИҚ-ХИҚ هق هق ҳиққос, фик-фик; **ҳиқ-ҳиқ**
гиристан фик-фик гиря кардан.

ҲИЛ هیل *асоси замони ҳозираи феъли ҳилидан //*
ҳиштан.

ҲИЛ I а. هیل як навъ дорувории хушбӯ.

ҲИЛ II هیل *ниг.* **ҳила**.

ҲИЛА حيله 1. макр, фиреб, тазвир. 2. чора,
тадбир.

ҲИЛАБОЗ باز حيله *ниг.* **ҳилагар**.

ҲИЛАГАР گر حيله фиребгар, маккор.

ҲИЛАГАРӢ گری حيله маккорӣ, фиребгарӣ.

ҲИЛАГАРОНА حيله گرانه маккорона, фиреб-
гарона.

ҲИЛАКОР کار حيله *ниг.* **ҳилагар**.

ҲИЛАКОРӢ کاری حيله *ниг.* **ҳилагарӣ**.

ҲИЛАКОРОНА کارانه حيله *ниг.* **ҳилагарона**.

ҲИЛАОМЕЗОНА آمیزانه حيله *ниг.* **ҳилагарона**.

ҲИЛАСОЗ ساز حيله *ниг.* **ҳилагар**.

ҲИЛАҶУ(Ӣ) جو(ی) حيله *ниг.* **ҳилагар**.

ҲИЛИДАН هیلیدن *ниг.* **ҳиштан**.

ҲИЛМ حلم нармӣ, мулоимат; **ҳилм-ҳилм**
мулоим нарм; **ҳилм-ҳилм** пухта нағз,
мулоим пухта (*маъмулан, дар мавриди гӯшт*
мегӯянд).

ҲИЛОЛ هلال моҳи нав (*то шаби севум*).

ҲИЛОЛАБРӢ هلال ابرو абрӯвони ба шакли
моҳи нопурра, камонӣ, хамида.

ҲИЛОЛӢ هلالӣ ба шакли моҳи нопурра,
досмонанд, камонмонанд, хамида.

ҲИЛПИРОС زوфт. هلیپراس чунбидан, ба чун-
биш омадан (*мас., байрақ аз вазиши бод*),
эҳтизоз; **ҳилпироз** задан.

ҲИМЕЛ حمیل *ниг.* **ҳамонил**.

ҲИММАТ همت 1. қасд, ирода, азми қавӣ,
ҷаҳд, кӯшиш. 2. саховат, ҷавонмардӣ; **кама-**
ри ҳиммат бастан ба коре саҳт азму ирода
кардан.

ҲИММАТБАЛАНД همت بلند олиҳиммат, на-
зарбаланд.

ҲИММАТБАЛАНДӢ همت بلندی саховатпеша-
гӣ; назарбаландӣ.

ҲИМОЯ(Т) حمايه//حمایت ниғаҳбонӣ, ҳафозат;
мудоғиба, пуштибонӣ; **ба зери ҳимоят ги-**
рифтан пушту паноҳ шудан (*ба касе*); **ҳимоя**

кардан муҳофизат кардан, мудофия кардан.

ҲИМОЯГАР//ҲИМОЯТГАР

حمایه گر//حمایت گر ҳимоякунанда, мудофеъ, пушту паноҳ, пуштибон.

ҲИМОЯКУНАНДА حمایه کننده ниг. ҳимоятгар.

ҲИМОЯТ حمایت ниг. ҳимоя.

ҲИМОЯЧӢ حمایه چی мудофиякунанда, пуштибон.

ҲИМОЯШАВАНДА حمایه شونده ҳар касе ӯ чизе, ки мавриди ҳимоя, дифоъ, ниғаҳбонӣ қарор мегирад..

ҲИН I هين кит. калимаи нидо 1. ана, инак; огоҳ бош, эҳтиёт шав. 2. шитоб кун, зуд.

ҲИН II حين вақт, ҳангом, дам, лаҳза; дар як ҳин дар як дам.

ҲИН III ا. هين сел, селоб.

ҲИНДБО هند ба коснӣ.

ҲИНДБОӢ هندباي мутааллиқ ба ҳиндбо, аз коснӣ тайёршуда: қаҳваи ҳиндбоӣ.

ҲИНДӢ هندی мардуми Ҳиндустон, аҳли Ҳинд; ҳинду эронӣ мансуб ба ҳиндӣ ва эронӣ; забонҳои ҳинду эронӣ.

ҲИНДУ هندو 1. аҳли Ҳиндустон, ҳинду. 2. пайраи дини ҳиндувон. 3. посбон. 4. ғулом, банда, зархарид. 5. маҷ. сиёҳ; холи ҳинду холи сиёҳ.

ҲИНДУАВРУПОӢ هندواوروپاي мансуб ба минтақаи Ҳинд ва Аврупо; забонҳои ҳинду-аврупоӣ, халқҳои ҳиндуаврупоӣ.

ҲИНДУАВРУПОШИНОӢ هندواوروپاشناسи соҳае, ки таҳқиқи минтақаи Ҳинд ва Аврупо машғул аст.

ҲИНДУВОНА I هندوانه ба тариқи ҳиндӣ, ба ҳиндӣ, ҳиндигӣ, монанди ҳинду.

ҲИНДУВОНА II هندوانه кит. тарбуз; ◇ ҳинду-вона зери бағали касе додан касеро бо чизе мағрур кардан, ки ӯ лоиқи он набошад.

ҲИНДУИЯ هندوئيe мазҳаби ҳукмрон дар Ҳиндустон, ки ба бараҳманизм ва буддизм асос ёфтааст.

ҲИНДУӢ هندويي мансуб ба ҳиндӣ; гуфт., маҷ. одами дамдузд, канораҷӯӣ.

ҲИНДУСТОНӢ هندوستانی мансуб ба Ҳиндустон; сокини Ҳиндустон; забони мардуми Ҳиндустон.

ҲИНДУХИТОӢ هندوختاي мансуб ба минтақаи Ҳинду Ҳитой; мардуми минтақаи Ҳинду Хитой.

ҲИНДШИНОС هندشناس муҳаққиқи Ҳиндустон ва мардуми он.

ҲИНО I حنا растаниест буттамонанд дорои гулҳои сафед, ки бо кӯфтаи он мӯй, дасту поро ранг мекунанд; ҳино бастан (мондан) гарди ҳиноро тар карда ба дасту по бастан, ки ранг гирад; ◇ ба по ҳино бастан суст рафтор кардан.

ҲИНО II هناء 1. қатрон. 2. хӯшаи борондидаи хурмо.

ҲИНОБАНДӢ حنابندی ниг. ҳинобандон.

ҲИНОБАНДОН حنابندان маросимест, ки дар арафаи арӯсӣ арӯсшаванда бо дугонаҳояш мегузаронад.

ҲИНОГУЛ حناگل номи навъе аз гул.

ҲИНОКОР حناكار касе, ки ҳино мекорад, корандаи ҳино.

ҲИНОҲИН هيناهين кит. дар ҳоли шитоб, шитобзадагӣ, саросема, саросемакорӣ.

ҲИНЧОР هنجار ниг. ҳанчор.

ҲИРҚА(Т) حرقة//حرقت сӯзиш, сӯхтан.

ҲИРМОН ا. حرمان ноумедӣ, маҳрумӣ, бенасибӣ.

ҲИРМОНЗАДА حرمانزده ноумедшуда, бенасибгардида, бенасиб.

ҲИРОСАТ I ا. حراست муҳофиза, ниғаҳбонӣ, посбонӣ.

ҲИРОСАТ II ا. حراثت киштукор, зироат, деҳқонӣ.

ҲИРОСАТПЕША حراست پيشه ниғаҳбон, посбон, мудофеъ.

ҲИРС حرس тамаи аз ҳад зиёд; гушнашмӣ; ҳирси мол орзӯи аз ҳад зиёди молғундорӣ.

ҲИРСБАЛАНД حرس بلند гурусначашм, хасис, тамаъкор.

ҲИРФА(Т) حرفه//حرفت касб, ҳунар, пеша;

аҳли ҳирфа касиб, ҳунарманд.

ҲИС(С) *حس* қобилияти дарки таассуроти берунӣ, дарк, дарёфт, пайбарӣ; қувваи дарёфт; **ҳисси сомеа** қувваи шунавой; **ҳис кардан** пай бурдан ба чизе.

ҲИСН *а. حصن* паноҳгоҳ, қалъа; **ҳисни ҳасин** қалъаи дастнорас.

ҲИСОБ *а. حساب* 1. шумур, шумурдан, миқдор. 2. муҳосиба, доду гирифти пулӣ; **ба ҳисоб гирифтан** а) шуморидан, шумораи чизеро муайян кардан; б) чизеро ба назари эътибор гирифтан; **ҳисоб ёфтан** шумурда шудан, ба шумор рафтан; **ҳисоби кореро ёфтан** чорае ёфтан, роҳи ҳалли масъалаеро ёфтан; **ҳисоб кардан** а) шумурдан; пиндоштан; кори худро дуруст ҳисоб мекард. 3. илми ҳисоб, арифметика; **ҳисоби абҷад** *ниг. абҷад*, бо ҳарфҳои арабӣ, ки ҳар як рақами муайяноро ифода мекунад, моддаҳои таърихи ҳодисаеро баён кардан ва баровардан.

ҲИСОББАРӢ *برى حساب* ҳисоб бурдан; **мошини ҳисоббарӣ** дастгоҳе, ки танзими ҳисобу китоб ва назорати муттасили онро ба зимма дорад.

ҲИСОББАРОР *حساببرار* мошини ҳисоббарор, мошини ҳисобкунанда.

ҲИСОББАРОРӢ *حساب برآرى* ҳисоб кардан, ҳисоб карда баровардан.

ҲИСОБГАР *گر حساب* 1. ҳисобкунанда, *мач.* он ки ба ҳисоб мегирад. 2. босарфа, сарфакор; боандеша, дурандеш, эҳтиёткор.

ҲИСОБГАРӢ *حسابگرى* 1. ҳисобкор будан, ҳисобкунандагӣ. 2. *мач.* сарфакорӣ; боандешагӣ; дурандешӣ, эҳтиёткорӣ.

ҲИСОБГИР *حساب گیر* баҳисобгиранда.

ҲИСОБГИРӢ *حساب گیرى* аз касе шумури чизеро гирифтан.

ҲИСОБГОҲ *حساب گاه* ҷой ва макони ҳисоб, ҳисобгоҳи ҳашр майдони қиёмат.

ҲИСОБДОН *حسابدان* каси аз илми ҳисоб хабардор; касе ки муҳосиба карда метавонад.

ҲИСОБДОНӢ *حساب دانى* аз илми ҳисоб бохабар; донандаи ҳисоб.

ҲИСОБДОР *حساب دار* касе ки муомила, дахлу харчи муассисаеро идора мекунад.

ҲИСОБДОРӢ *حساب دارى* 1. кор ва вазифаи ҳисобдор. 2. ҷои ҳисобдорӣ, шӯбаи муассиса, ки ҳисобу китоби онро мебарад.

ҲИСОБӢ *حسابى* муҳосиба, ҳисоботи дахлу харч, ҳисобдихӣ ва ҳисобгирӣ; **ҳисобӣ кардан** яктарафа кардан, ба миён гузоштани дахлу харч ё кор ва музд.

ҲИСОБКОР *حساب کار* нархгузор, нархмонанда, мошини ҳисобу китобгар.

ҲИСОБКОРӢ *حساب کارى* нархгузорӣ, нархмонӣ.

ҲИСОБКУНАК *حسابکنک* асбоб барои шумурдани чизе; ҳисобкунаки газ, ҳисобкунаки барк, ҳисобгар.

ҲИСОБКУНАНДА *حساب کننده* 1. ҳисобгар. 2. *ниг. ҳисобкор.*

ҲИСОБКУНӢ *حساب کنى* шумурдан, ҳисобу китоб кардан.

ҲИСОБОТ *а. حسابات* 1. муҳосиба. 2. хулосаи кор ва фаъолияти касе ё муассисае; **ҳисобот додан** дар бораи кори кардашуда ё дахлу харч маълумот додан (ё маъруза кардан).

ҲИСОБОТДИҲАНДА *حسابات دهنده* касе ки аз кор ва фаъолияти худ гузориш медиҳад.

ҲИСОБОТДИХӢ *حسابات دهى* ҳисобот додан, оид ба анҷом ё иҷрои коре маълумот додан.

ҲИСОБОТӢ *حساباتى* *мансуб ба ҳисобот*; **мачлиси ҳисоботӣ** мачлисе, ки касе аз кори худ ё фаъолияти ташкилоте гузориш медиҳад.

ҲИСОБРАС *حساب رس* *иқт.* аудитор.

ҲИСОБРАСӢ *حساب رسى* *иқт.* аудит.

ҲИСОБЧӢ *حسابچى* ҳисобдор, ҳисобгар; ба ҳисобгирандаи коре.

ҲИСОБШАВАНДА *حسابشونده* шумурдашаванда.

ҲИСОМ//ҲУСОМ *а. حسام* *кит.* шамшер, теғ.

ҲИСОР *а. حصار* 1. девор, девори даври қалъа. 2. қалъа; **ҳисори баланд** девори баланд.

ҲИСОРДОРӢ *حصاردارى* *кит.* ниғахдории қалъа, қалъабонӣ.

ҲИСОРӢ *حصارى* 1. бо девор ихоташуда. 2. *мансуб ба қалъа*; қалъавӣ. 3. шаҳр ё одами муҳосирашуда.

ҲИСРИМ *а. حصرم* гӯраи ангур; меваи нора-сида, *мас.*, *хурмо*.

ҲИСС *а. حس* *ниг.* **ҳис**.

ҲИССА *حصه* як қисм аз чизе; баҳра, сахм; **ҳиссаҳои нутқ** *грам.* ҳиссаҳои морфологии нутқ (забон).

ҲИССАБАХШ *حصه بخش* тақсимкунандаи баҳра, сахм.

ҲИССАГӢ *حصگى* *мансуб ба ҳисса*; шарикӣ.

ҲИССАГУЗОР *حصه گذار* касе ки дар коре ҳиссае дорад.

ҲИССАГУЗОРӢ *حصه گذارى* дар коре шарикӣ кардан, сахм гузоштан.

ҲИССАДОР *حصه دار* сахмдор, шарик.

ҲИССАДОРӢ *حصه دارى* ширкат, сахмдорӣ.

ҲИССАЧА *حصه چه* 1. зарра, чузъ. 2. ҳиссаи нутқ.

ҲИССИЁТ *а. حسيات* *ҷ.* **ҳис**; эҳсос, мушоҳидаҳои ҳиссӣ.

ҲИССИЁТПАРАСТ *حسيات پرست* ба таъсири ҳиссиёт додашаванда.

ҲИССӢ *حسى* 1. *мансуб ба ҳис*. 2. лирикӣ ҳиссиётпарвар.

ҲИШАВАНДА *حس شونده* эҳсосшаванда, қобили ҳис.

ҲИФЗ *а. حفظ* ниғаҳдорӣ, ниғаҳбонӣ, муҳофизат; **ҳифзи сӣҳат** ниғаҳдорӣ тандурустӣ; **ҳифз кардан** а) ниғаҳдорӣ (ниғаҳбонӣ) кардан; б) ёд кардан аз бар кардан.

ҲИФОЗАТ *а. حفاظت* ниғаҳдорӣ, муҳофизат.

ҲИФОЗАТДОР *حفاظت دار* муҳофизатдор; бе-хатар.

ҲИЧЛА *а. حبله* *ниг.* **ҳачла**.

ҲИЧО I *а. هجا* 1. *збш.* ҳар банди овози садонокдори як калима (*мас.*, *калимаи пахта* аз ду *ҳиҷо* иборат аст: *пах-та*); 2. *адш.* воҳиди вазни шеър.

ҲИЧО II *а. هجا* асаре (*беиштар манзум*), ки дар он касе ё ҳодисае саҳт масҳара карда

шудааст, ҳачв, сатира.

ҲИЧОБ *حجاب* 1. парда. 2. ниқоб, рӯпӯш, рӯпӯшондан (*мас.*, *зан аз мард*).

ҲИЧОӢ *هجايى*: шеъри ҳиҷоӣ шеъре, ки асоси вазни он ба эътибор гирифтани ҳиҷоҳост.

ҲИЧР *а. هجر* *ниг.* **ҳачр**.

ҲИЧРАТ *а. هجرت* 1. кӯчидан, аз шаҳре ба шаҳри дигар кӯчида ҷойгир шудан; **ҳиҷрат кардан** кӯчида рафтан аз ватан ба ҷои дигар. 2. аввали солшумории қамарии исломӣ (16 июли соли 622 мелодӣ), ки аз кӯчидани Муҳаммади пайғамбар (с) аз Макка ба Мадина ибтидо гирифтааст.

ҲИЧРӢ *هجري* солшумории қамарӣ; *ниг.* **ҳиҷрат** 2.

ҲИЧРОН *هجران* ҷудой, дурӣ аз ёру дӯстон, махсусан аз маъшук.

ҲИЧРОНЗАДА *هجران زده* гирифтори ҳиҷрон, дурафтода аз ёру диёр; ғариб.

ҲИЧРОНДИДА *هجران ديده* касе, ки дурӣ, ҷудоиро дидааст, аз сар гузаронидааст.

ҲИЧЧА *هجه* усули алифбоомӯзии кӯҳна, ки ҳарфҳои ҳиҷоҳоро бо якдигар ҷанг андохта аз ҳиҷоҳо калима сохта меҳонданд; (*мас.*, *барои хондани калимаи Аҳмад*: алиф бо ҳе забар “аҳ” мим бо дол забар – “мад” – Аҳмад).

ҲИШТАН *هشتن* 1. тарк кардан, партофтан, мондан. 2. гузоштан, сар додан, раҳо кардан.

ҲИЯЛ *а. حيل* *ҷ.* **ҳила**.

ҲО I *ها* *ниг.* **ҳавваз**; ҳуттӣ.

ҲО II *ها* *ҷонишини ишоратӣ* ана, ин, он; **ҳо дар он ҷо**.

ҲО III *ها* *нидо* ҳой, ой, эй; **ҳо, бачаҳо, кучо ме-равед?**

ҲО IV *ها* *ҳиссаҳои тасдиқ* оре, бале, ҳа; ҳо, ба-ле; **ҳо, ҳамин тавр буд**.

ҲОВАН *هاون* зарфест аз санг ё филиз, ки дар он чизеро андохта кӯфта майда мекунанд, уғур.

ҲОВАНДАСТА *هاون دسته* дастаи ҳован, ки бо он чизеро дар ҳован андохта мекӯбанд.

ҲОВИЯ *a.* هاويه *d.* номи табакаи ҳафтуми дӯзах, дӯзах.

ҲОВИЯБАНД بند هاويه маҳбус дар дӯзах, гирифтори дӯзах.

ҲОВИЯМИСОЛ 1. هاويه مثال монанди дӯзах. 2. дӯзахӣ, чаҳаннамӣ.

ҲОВӢ *a.* حاوى *kit.* ихотақунанда, дарбар-гиранда; **ҲОВИИ** чанд масоил.

ҲОД(Д) *a.* حاد *kit.* бурро, тез (*корд ва ғ.*).

ҲОДИС *a.* حادث чизе ки нав пайдо шудааст, нав пайдошуда; *муқ.* қадим; оламу ҳодис; одаму ҳодис ибораҳое, ки эҳтимоли шудани ҳар гуна ҳодисаҳоро ифода мекунад; **ҳодис шудан** пайдо шудан, рӯй додан.

ҲОДИСА *a.* حادثه 1. воқеа, воқеаи нав. 2. пешомад, рӯйдод, тасодуф; **ҳодисаи ногаҳонӣ** воқеаи нохост ва ғайри чашмдошт.

ҲОДИСАПАРВАРД حادثه‌پرورد он ки дар натиҷаи аз сар гузаронидани ҳодисаҳо ботачриба шудааст.

ҲОДИСАХЕЗ حادثه خيز чое, ки дар он ҳодисаҳо бисёр рух медиҳад; **базмғаҳи ҳодисахез** киноя аз дунё.

ҲОДӢ *a.* هادى *kit.* роҳнишондиҳанда, роҳнамо, ҳидоятқунанда.

ҲОЖ هاج хайрон, фурӯмонда, дармонда, саргашта.

ҲОЖИДАН هاجيدن 1. нигаристан, нигоҳ кардан. 2. фарёд кардан.

ҲОЖУИДАН هاجوئيدن *kit.* хайрон мондан, саргардон шудан.

ҲОЗИҚ *a.* حاذق устои комил, доно, моҳир (*дар илми тиб*); **табиби ҳозик**; **ҳакими ҳозик**.

ҲОЗИЛ *a.* هازل шӯхиқунанда, ҳазлбоз.

ҲОЗИМ حاضм ҳар чизи ҳазмқунандаи хӯрок.

ҲОЗИМА هاضمه ҳазми хӯрок, қувваи ҳазмқунандаи хӯрок дар меъда: **узвҳои ҳозима**, **қувваи ҳозима**.

ҲОЗИР حاضر 1. ҳузурдоранда, ҳузурдошта; *муқоб.* ғоиб. 2. омода, тайёр. 3. мавҷуд, ҳозира, муҳайё. 4. алъон, ҳамин вақт; **ҳозир меояд**; **ҳозирғоиб кардан** будагон ва набудагонро санчидан (*мас., дар синф*);

ҳозир будан а) тайёр будан, омода будан; б) ҳузур доштан; **ҳозир кардан (намудан)** тайёр кардан, омода гардонидан; **ҳозир шудан** а) тайёр шудан, омода шудан; б) омадан, пайдо шудан.

ҲОЗИРА حاضره *мансуб ба* вақти ҳозир; ҳозиразамон, кунунӣ; **адабиёти ҳозира**; **шароити ҳозира**; **замони ҳозира** а) вақти ҳозира; б) *грам.* замони ҳозираи феъл.

ҲОЗИРАЗАМОН حاضره زمان *мансуб ба* замони ҳозира; чизи нав, кас ва чизи кунунӣ, муосир; **бинои ҳозиразамон**; **илми ҳозиразамон**; **шаҳри ҳозиразамон**.

ҲОЗИРАКАК حاضرکک *гуфт.* худди ҳозир, алъон, навакак.

ҲОЗИРАНГӢ حاضرنگى *гуфт.* ҳар чиз ва амали ҳозир дидашуда ё ҳозир ба вукӯъ пайваста.

ҲОЗИРҒОИБ حاضر غايب номбар кардан, як ба як ҷеғ задан.

ҲОЗИРИН *a.* حاضرين ҳозир будагон, ҳозирон, ҳузур доштагон.

ҲОЗИРӢ حاضرى тайёри, омодагӣ; **бе ҳозирӣ** бе тайёри; **ҳозирӣ дидан** тайёри дидан, тайёр шудан.

ҲОЗИРХИДМАТ حاضرخدمت ба хидмат ҳозир, шахси ҳамеша ба хидмат тайёр.

ҲОЗИРХИДМАТӢ حاضرخدمتى хизматрасонӣ, боилтифотӣ.

ҲОЗИРЧАВОБ حاضر جواب каси омодаи ҷавоб, он ки бадоҳатан ҷавоб медиҳад.

ҲОЗИРЧАВОБӢ حاضر جوابى ҳозирҷавоб будан, бадоҳатан ҷавоб дода тавоништан.

ҲОЗИРШАВӢ حاضرشوى 1. ҳозир шудан, омадан; **ба маҷлис ҳозиршавӣ**. 2. тайёр шудан, омодагӣ.

ҲОИЛ//ҲОЙИЛ حائل//حایل *kit.* 1. монеъшаванда, боздорандаи миёни ду чиз, монеъ ба пайвастанӣ ду чиз. 2. чизе ки байни ду чиз истода онҳоро аз ҳам ҷудо мекунад.

ҲОИТ حائط девор, боғи атрофаш деворкашида.

ҲОӢ هائ *нидо* эй, ой, огоҳ бош! **ҳой бача!** **ҳой, мардум!**

ҲОӢ-ҲОӢ هائ هائ 1. садои гирияи баланд ва

сахт; ҳой-ҳой гирия кардан. 2. чи хуш, чи қадар нағз (*дар мавриди таъриф*).

ҲОЙ-ҲУЙ//ҲОЮ-ҲУЙ *های هوئی/های وهوی* шӯру ғавго, ғалоғула; **ҳой-хуи** бачагон; **ҳой-хуй** бардоштан; **ҳой-хуй** кардан.

ҲОКАЗО *а. هكزا* ҳамин хел, ба ин тартиб, ҳамин тавр, ғайраву ғайра; **ва ҳоказо** ва ғайра.

ҲОКИМ *حاکم* ҳукмкунанда, фармонфармо.

ҲОКИМИЯТ *حاکمیت* ҳукумат, ҳукмронӣ; **ҳокимияти сиёсӣ**; ҳокимият доштан.

ҲОКИМИЯТДҶУСТ *حاکمیت دوست* *ниг.* ҳокимиятпараст.

ҲОКИМИЯТДҶУСТӢ *حاکمیت دوستی* *ниг.* ҳокимиятпарастӣ.

ҲОКИМИЯТПАРАСТ *حاکمیت پرست* ҳокимиятдӯст, мансабпараст, риёсатталаб.

ҲОКИМИЯТПАРАСТӢ *حاکمیت پرستی* ҳокимиятдӯстӣ, мансабпарастӣ, риёсатталабӣ.

ҲОКИМӢ *حاکمی* ҳукмронӣ, ҳукумат рондан (ҳамчун ҳоким); **ҳокимӣ кардан** ҳукмронӣ кардан.

ҲОКИМНИШИН *حاکم نشین* *таър.* мавзее, ки дар он ҳоким қарор мегирифт ва фармонфармой мекард; музофот ё вилояте, ки ба ҳокиме вобаста карда шудааст.

ҲОКИМҲОНА *حاکم خانه* 1. *таър.* идораи маъмурии ҳоким. 2. ҳонаи ҳоким.

ҲОКӢ *а. حاکمی* баёнкунанда, ҳикояткунанда, гӯянда.

ҲОЛ *а. حال* 1. аҳвол, вазъият чигунагӣ, чигунагии чизе; **арзи ҳол** баёни ҳолу вазъият; **тарҷимаи ҳол** шарҳи аҳвол, **шарҳи ҳол** баёни ҳол, тафсилоти аҳвол; **ҳақиқати ҳол** чигунагии ҳақиқати вазъият; **ҳасби ҳол** чигунагии аҳвол, шарҳи аҳвол. 2. қувват, дармон; **ба қадри ҳол** ба қадри қуввату тавон; 3. вазъи саломатӣ, тандурустӣ; **ҳолаш беҳтар гардид**; **ҳолу аҳвол** саломатӣ, вазъу ҳолат; **ранг бину ҳол пурс** (*зарб.*). 4. минвол, вазъ; **бо ин ҳол** ба ин минвол. 5. замони ҳозир, ҳозир; **дар айни ҳол** дар айни замон, вобаста ба ин; **то (ба) ҳол** ҳанӯз, то ин дам; **дар ҳар ҳол**; **ба ҳар ҳол** ба ҳар сурат, ҳар чи ҳам бошад; **(ва) ҳол он ки** дар

сурате ки; аз ҳол рафтан сустан шудан, беҳуд гаштан; **ба ҳоли худ гузоштан** (мондан) ба ихтиёри худ мондан (касери, чизери), кордор нашудан.

ҲОЛА *هاله* доираи ғуборолуд дар гирди моҳ, хирмани моҳ.

ҲОЛАТ *а. حالت* 1. чигунагӣ, вазъият, ҳол; **ҳолати аввала** вазъияти пештара; **ҳолати рӯхӣ** чигунагии вазъи рӯхӣ; **дар ҳолате ки** дар сурате ки, дар вазъияте ки. 2. вазъият, ҳодиса, воқеа. 3. вақт, замон; **дар ҳолати...** дар вақти..., дар шароити.... 4. мадор, қувват, маҷол, дармон; **ҳолати бевазнь** вазъияти набудани вазн (*дар сурати озод будан аз қувваи кашиши замин*).

ҲОЛДОН *حال دان* 1. донандаи ҳолу аҳвол, огоҳ, боҳабар; воқиф аз чигунагии воқеа. 2. ҳамроз, ҳамдам; **дӯсти ҳолдон ва ҳамдам**; **ҳолдон будан** боҳабар аз ҳолу аҳвол будан, хуб шинос будан; **ҳолдон шудан** аз ҳолу аҳвол хабардор шудан, шинос шудан.

ҲОЛИБ *а. حالب* 1. дӯшанда, ширдӯш. 2. роҳе, ки шоша ба воситаи он аз гурда ба шошакдон меояд; роҳи бавл.

ҲОЛИЁ *حالیا* *кит.* ҳоло, акнун.

ҲОЛӢ *а. حالی* ороишфто, ораста, зинатфто (*бо тилло ва ҷавоҳир*), зарандуд.

ҲОЛО *а. حالا* 1. ҳозир, алҳол, дар вақти ҳозира. 2. акнун, кунун. 3. ҳанӯз, дар ин дам; **ҳоло ин масъала давом дошт**; **аз ҳоло** аз ҳозир, аз ҳамин дам.

ҲОЛПУРСӢ *حال پرسى* аҳвол пурсидан, ҳолу аҳвол пурсон шудан, саломатӣ ва чигунагии кору бори касери пурсидан; хабар гирифтани аз ҳоли бемор.

ҲОЛЧӢ *حال جوئی* *ниг.* ҳолпурсӣ.

ҲОМИГӢ *حامیگی* ҳомӣ будан; ҳимоятгарӣ, пуштупаноҳ будан.

ҲОМИД *а. حامد* шукркунанда, ситоишгар, санохон.

ҲОМИЗ *а. حامض* 1. *кит.* турш, туршмаза. 2. туршӣ, кислота; **ҳомизи азот** кислотаи (туршии) азот; **ҳомизи кибрит** туршии гӯгирд.

ҲОМИЛ *а. حامل* баранда, барорандаи бор;

бордор.

ҲОМИЛА *a.* حامله зани бордор, обистан, дучон; **ҳомила будан** дар батн бача доштан, дучон будан; **ҳомила шудан** дучон шудан.

ҲОМИЛАГӢ حاملگی дучонӣ, давраи ҳомилагӣ.

ҲОМИЛАДОР دار حامله *ниг.* ҳомила.

ҲОМИЛАДОРӢ دارى حامله *ниг.* ҳомилагӣ.

ҲОМӢ I *a.* حامى мансуб ба **Ҳом**; яке аз писарони Нӯҳ (*a*).

ҲОМӢ II *a.* حامى ғимоятгар, пуштибон, тарафгир, мададгор.

ҲОМӢ III حامى *кит.* саргардон, ҳайрон.

ҲОММА همه *кит.* 1. ҳайвони хазанда ва газандаи заҳрноқ, маҳсусан мор. 2. хазанда, ҳашарот.

ҲОМУНБУР همون بر 1. тайқунандаи ҳомун, он ки аз биёбон меғузарад. 2. *мач.* тезрав, сабуксайр.

ҲОМУННАВАРД همون نورд тезрав (*оид ба асп*).

ҲОН هان *нидо* огоҳ бош, хабардор бош, ҳушдор.

ҲОНИС *a.* حانث шикананда, вайронқунанда (қасамро): **ҳониси қасам**.

ҲОНУТ *a.* حانوت 1. дӯкон. 2. дӯкони майфурӯшӣ.

ҲОР هار девона; **сағи ҳор**; **ҳор шудан** девона шудан чун сағ.

ҲОРӢ هارى девонагӣ.

ҲОР(P) *a.* حار гарм, сӯзон.

ҲОРРА *a.* حاره *кит.* гарм, сӯзон; **минтақаи хорра** минтақаи гармсер.

ҲОРИС I *a.* حارث деҳқон, барзгар, зореъ, зироатқунанда.

ҲОРИС II *a.* حارس посбон, нигоҳдоранда.

ҲОРИС III *a.* حارس *ниг.* ҳарис.

ҲОСИД *a.* حاسد ҳасадбаранда, нотавонбин, ҳасуд.

ҲОСИДӢ حاسدى нотавонбинӣ, ҳасудӣ.

ҲОСИДОНА حاسدانه бо ҳасадбарӣ, нотавон-

бинона.

ҲОСИЛ *a.* حاصل 1. бор, самар, маҳсул, ки аз зироат, боғдорӣ, чорводорӣ, истеҳсолот *ва* *г.* ба даст оварда мешавад; **ҳосили баланд**, **ҳосили бисёр**, **ҳосили фаровон**. 2. натиҷа, маҳсул, ҳар чизе ки аз қору амал ба даст меояд. 3. нафъ, ғоида, суд; **ҳосили қор** маҳсули қор, натиҷаи қор; **ҳосили меҳнат** самараи қор; **ҳосил бардоштан** ҳосил ғундоштан (ғирифттан), самара ба даст овардан; **ҳосил ғирифттан** маҳсул ба даст овардан; **ҳосил қардан** ба даст овардан; **ҳосил шудан** а) ба даст омадан; б) ба вучуд омадан, пайдо шудан; **қаноат ҳосил қардан** қонеъ шудан. 4. *риёз.* натиҷаи амалиёти арифметикӣ: **ҳосили зарб**, **ҳосили тарҳ**, **ҳосили ҷамъ**, **ҳосили тақсим**.

ҲОСИЛБАНДӢ حاصلبندى ҳосил бастан, ба ҳосил даромадан.

ҲОСИЛБАРДОРӢ حاصلبردارى ғунучини ҳосил, ҷамъоварии ҳосил.

ҲОСИЛГАРАВ حاصل گرو *таър.* ҳосили замин, ки барои адои қарзи ғирифташуда ба гарав монда мешуд; **ҳосилгарав қардан** маҳсули заминеро пешакӣ ба гарав мондан; **ҳосилгарав шудан** ба гарав монда шудани ҳосили оянда.

ҲОСИЛҒУНДОР حاصلغندار ғундорандаи ҳосил, ҷамъоварандаи ҳосил; **техникаи ҳосил-ғундор**.

ҲОСИЛҒУНДОРӢ حاصلغندارى ғундоштани ҳосил, ҷамъоварии ҳосил.

ҲОСИЛДЕҲ حاصل ده ҳосилдиҳанда, ҳосилдор, серҳосил; **замини ҳосилдеҳ**; **навдаи ҳосилдеҳ**.

ҲОСИЛДИҲАНДА حاصل دهنده *ниг.* ҳосилдеҳ.

ҲОСИЛДИХӢ حاصلدهى ҳосил додан, ҳосил овардан.

ҲОСИЛДОР دار حاصل *ниг.* ҳосилдеҳ.

ҲОСИЛКУНАНДА حاصلکننده *сифати феълии* замони ҳозира аз **ҳосил қардан**.

ҲОСИЛНОҚ حاصل ناک 1. самаранок, серҳосил. 2. маҳсулдор, сермаҳсул. 3. натиҷабахш, натиҷадор.

ҲОСИЛНОҚӢ حاصلناكى 1. серҳосилӣ, ҳосило-

варӣ: **ҳосилнокии зироат**. 2. самаранокӣ, маҳсулноки: **ҳосилнокии меҳнат**.

ҲОСИЛОВАР حاصل آور ҳосилдиханда.

ҲОСИЛХЕЗ حاصل خيز ҳосилдеҳ, ҳосиловар; замини ҳосилхез.

ҲОСИЛХЕЗӢ حاصل خيزى ҳосиловарӣ, серҳосилӣ.

ҲОСИЛШАВАНДА حاصل شونده 1. сифати феълӣ замони ҳозира аз **ҳосил шудан**. 2. чизе, ки ҳосил мешавад; ба вучуд меояд: **ғаллаи ҳосилшаванда, таассуроти ҳосилшаванда**.

ҲОСИЛШУДА حاصل شده ба вучудоамада, пайдошуда: **таассуроти ҳосилшуда**.

ҲОССА *a.* حاسه куввае, ки ба воситаи он чизро ҳис мекунам ва дармеебанд.

ҲОТА حاطه *гуфт*. 1. замини ҳавлӣ, замини гирдаш ихоташудаи ҳавлӣ ё боғча; ҳаёт. 2. девори атрофи замини ҳавлӣ ё боғча.

ҲОТАМ *a.* حاتم дар адабиёти классикӣ номи шахсе аз қабилаи Тайи араб, ки дар саховату бахшиш машҳур шудааст; нақӯкор, сахӣ, ҷавонмард; **ҳотами даврон; ҳотами замон**; ◇ **гӯри Ҳотамро лагад зад** камоли саховатмандӣ нишон додани касеро таъкид кардан.

ҲОТАМӢ حاتمى саховатмандӣ, бахшояндагӣ, мисли Ҳотам сахӣ будан.

ҲОТАМОНА حاتمونه монанди Ҳотам; саховатмандона, бахшишкорона.

ҲОТИФ *a.* حاتف *кит.* овоздиханда, ҷегзананда, нидокунанда; касе, ки овозаш шунида мешаваду ҳудаш дида намешавад.

ҲОФИЗ حافظ 1. чизеро аз ёд кардан; ҳофизи Куръон, касе, ки Куръонро ёд кардааст. 2. сароянда, сурудхон: **ҳофизи халқ**.

ҲОФИЗА حافظه қобилияти дар ёд нигоҳдории таассурот, ёд; **қувваи ҳофиза** лаёқати дар ёд нигоҳ доштан.

ҲОФИЗӢ حافظى 1. сурудхонӣ, мутрибӣ, сарояндагӣ: **ҳофизӣ кардан**. 2. суруд.

ҲОЧ(Ч) *a.* حاج *ниг.* ҳочӣ.

ҲОЧАТ *a.* حاجت 1. эҳтиёҷ, ниёзмандӣ, зарурат; ба ин **ҳочати эзоҳ нест**. 2. даркор, зарур, лозим; **чизе, ки аён аст, ҳочат ба баён**

нест (зарб.); ҳочати касеро баровардан эҳтиёҷи касеро қонё кардан.

ҲОЧАТБАРОР حاجت برار он ки эҳтиёҷи касеро бачо меоварад, қонёкунандаи ҳочати касе.

ҲОЧАТБАРОРӢ حاجت برآرى ҳочати касеро бароварда, ҳочатбарор будан.

ҲОЧАТМАНД حاجت مند касе, ки ба чизе, коре ҳочат дорад, эҳтиёҷманд, мӯҳтоҷ.

ҲОЧАТМАНДӢ حاجت مندى эҳтиёҷмандӣ, мӯҳтоҷӣ, ҳочатманд будан.

ҲОЧАТХОНА حاجت خانه ҷои қазои ҳочат, обрез.

ҲОЧИБ I *a.* حاجب парда, чодар.

ҲОЧИБ II *a.* حاجب *кит.* дарбон, пардадор.

ҲОЧИБ III *a.* حاجب абрӯ; **қавси ҳочиб** камони абрӯ.

ҲОЧИБ IV *a.* حاجب *адш.* як навъи радиф; радифи дохилӣ.

ҲОЧИЗ *a.* حاجز он чи ба миёни ду чиз даромада бошад, монё, ҳоил; **ҳичоби ҳочиз** *ниг.* **ҳичоб**.

ҲОЧИГӢ حاجيگى *мансуб ба ҳочӣ; номи ҳочигӣ.*

ҲОЧӢ I حاجى он ки зиёрати Каъба дар Макка карда бошад.

ҲОЧӢ II حاجى ҳаҷвкунанда, ҳаҷвгӯй.

ҲОШАЛИЛЛОҲ/ҲОШОЛИЛЛАҲ حاشاالله 1. дур дорад Худо аз бадӣ!; Худо нигаҳ дорад, паноҳ бар ту Худоё! 2. ҳаргиз, ҳеҷ вақт, мабодо.

ҲОШИЯ حاشيه 1. канори ҳар чиз, канори саҳифаҳои китоб, ки қайду шарҳ навиштан мумкин бошад. 2. шарҳ доир ба матн ё оид ба тафсири ягон китоб.

ҲОШИЯБАНДӢ حاشيه بندى 1. танзим ва дуруст кардани ҳошияи чизе. 2. ҷўяккашӣ, деворбандии атрофи пал.

ҲОШИЯБОФ حاشيه باف чевари тўрбоф, ки дар канораи гиребон ё остину домон *ва г.* нақшу нигори тўршакл мебофад.

ҲОШИЯБОФӢ حاشيه بافى бофтани ҳошия, канора, зех, лабаки.

ХОШИЯГУЗОР حاشیه گذار касе, ки дар канора, атрофи чизе ҷойи ҳолӣ мегузорад.

ХОШИЯГУЗОРӢ حاشیه گذاری ҷойи ҳолӣ гузоштан (*дар китоб, дафтар*).

ХОШИЯДОР حاشیه دار ҳар чизе ки гирдо-гирдаш нақшу нигор дошта бошад, зехдор.

ХОШИЯДӮЗӢ حاشیه دوزӣ дӯхтани ҳошия бар канори либос, матоъ ва монанди инҳо.

ХОШИЯКАШ حاشیه کش *ниг.* ҳошиябоф.

ХОШИЯКАШӢ حاشیه کشی *ниг.* ҳошиябофӣ.

ХОШИЯНАВИС حاشیه نویس он ки дар шарҳу тафсири китоб ҳошия навиштааст.

ХОШИЯНИШИН حاشیه نشین 1. он ки дар канори шаҳрҳо ва деҳаҳо зиндагӣ мекунад, он ки зиндагии фақирона дорад. 2. нишастагони гирди чизе ё каси воломақом.

ХОШИЯНИШИНӢ حاشیه نشینی ҳошиянишин будан, дар атрофи шаҳрҳо ва деҳаҳои бузург зиндагӣ кардан.

ХОШИЯСОЗӢ حاشیه سازی *ниг.* ҳошиябандӣ.

ХОШО I *a.* حاشا 1. ҳаргиз, ҳеч вақт, ҳеч гоҳ, ҳеч. 2. албатта, ҳатман.

ХОШО II *a.* حاشا *калимаи нидо* 1. Худо нигоҳ дорад, дур бод, пок бод. 2. ҳаргиз, абадан, ҳеч гоҳ.

ХОШОКАЛЛОҲ حاشا كالله ҳатман, албатта (*бо исрори бисёр*).

ХОЮХУ حایو هو *ниг.* ҳаёху.

ХУ//ХУВ هو *калимаи ишорат* он, дар он, ба он, ана он: **ху ба он хона, ху дар он майдон, ху ба он дарахт.**

ХУБАРА خبره *ниг.* ҳуборӣ.

ХУББ *a.* حب меҳр, муҳаббат, дӯстӣ; **хубби ватан** меҳру муҳаббати ватан; **хубби нафс** иззати нафс.

ХУББУЛВАТАН حب الوطن муҳаббат ба ватан, ватандӯстӣ.

ХУББУЛМАЛИК حب الملك номи як навъ доруи исҳоловар.

ХУБОБ *a.* حباب қуббачаҳои рӯи об, ки вақти ба ҷӯш омадани он, вақти борон ё собунро кафк кунондан пайдо мешавад; **хубоби об;**

хубоби кафки собун.

ХУБОБОСО حباب آسا монанди хубоб.

ХУБОРӢ//ХУБОРО حوباری//هوبارا *кит.* як навъ мурғи ёбӣ ба бузургии мурғобӣ.

ХУБУБ *a.* حبوب *ч.* хаб(б).

ХУБУБОТ *a.* حبوبات растаниҳои донагӣ.

ХУБУР *a.* حبور 1. шодӣ, шодмонӣ. 2. доноён.

ХУБУТ *a.* هبوط фуруд омадан, фурудой; нишебӣ.

ХУВ هو *нидо, ниг.* ху; **хув онҳоро дидӣ?**

ХУВАЙДО هویدا равшан, зоҳир, ошкор, намоён, аён.

ХУВВАС//ХУВВОС هوّس//هوّاس *калимаи тасвирий*, ки тамом, ҳолӣ шуда мондани ҷоеро ифода мекунад: **хона хуввас карда монд, аз беодамӣ хуввас мезад.**

ХУВИЯТ *a.* هویت *кит.* моҳияти шахсе ё чизе, шахсият.

ХУВ-ХУВ هو هو *калимаи тақлиди овоз.*

ХУДА هده ҳақ, рост, дуруст; ғоида.

ХУДАЙЧӢ هدیچی пешхизмати дарбори амирони Бухоро; сардори пешхизматон.

ХУДО I *a.* حدی//حدا бо суруд рондани шутур; суруди уштуракиҳо; умуман суруд.

ХУДО II *a.* هدا 1. ростӣ; роҳи рост. 2. ҳидоят, раҳнамунӣ.

ХУДУД حدود *ч.* ҳад; 1. канорҳои чизе, интиҳои ҷое. 2. доираи сарзамине; **худуди ҷумҳурӣ.** 3. сарҳад, марз. 4. ҳад, поён, охир, интиҳо; **ин кор худуд надорад; худуд гузоштан** ҳад гузоштан, чудо кардан; **ҳадду худуд надоштан** интиҳо надоштан, калон ва беохир будан.

ХУДУДГУЗОР حدودگذار касе, ки барои ҳар чизе ё коре ҳад ва меъёр муқаррар мекунад.

ХУДУДГУЗОРӢ حدودگذاری ҳад, меъёр гузоштан.

ХУДУДӢ حدودی *ниг.* сарҳад(д)ӣ.

ХУДУС *a.* حدوث *кит.* пайдоиш, нав ба вучуд омадан, рӯй додан.

ХУДХУД *a.* هدهد як навъ парандаи тоҷдор,

шонасарак, пӯпишак.

ХУЖАБР//ХУЗАБР *هژبر//هژبر* 1. шери даранда. 2. *мач*. паҳлавон, далер.

ХУЖИР//ХАЖИР *هژир* хуб, нек, нағз; дилкаш, хушу хуррам.

ХУЖИРӢ *هژیری* 1. хушзехнӣ, хушфаҳмӣ, фаросат. 2. кору рафторҳои нек.

ХУЗ I *هوز* овози тезу тунд монанди овози лаганду тоси филизӣ.

ХУЗ II *هوز ҷ.* **ахвоз**; хуз, номи мардуми сокини Хузистони Эрон.

ХУЗАРБ *هوزерб* паҳлавон, боқувват. *ниг.* **ху-жабр**.

ХУЗВОРИШ *هزوارش* 1. идеограмма, аломат ва нишонаҳо дар забони форсии қадим, ки ба як тарз навишта мешуд, вале ба тарзи дигар қироат мегашт. 2. баён кардан, шарҳ додан, тафсир намудан.

ХУЗЗОР *а.* *حضار ҷ.* **ҳозир**; ҳозирон.

ХУЗН *حزن* ғам, ғусса, андӯх, ғамгинӣ.

ХУЗНАНГЕЗ *حزنانگيز* андӯҳовар, ғамангез: манзараи ҳузнангез.

ХУЗНОВАР *حزن آور* андӯҳовар, ғамангез: **ман-зараи ҳузнновар**; **оҳанги ҳузнновар**.

ХУЗНОМЕЗ *حزن آميز* андӯҳгин, ғамгинона; табассуми ҳузнomez.

ХУЗОК//ХАЗОК *а.* *هزاك* *кит.* аблаҳ ва нодон, касе, ки зуд фиреб меҳӯрад.

ХУЗОЛ *а.* *هزال* харобӣ, лоғарӣ.

ХУЗУР *а.* *حضور* 1. ҳозир будан, ҳозир шудан (*дар назди касе*). 2. *бо пешванд ва изофа ба маънои* назд, пеш меояд: **аз ҳузури...** аз назди..., аз пеши...; **ба ҳузури...** ба назди..., ба пеши...; **дар ҳузури...** дар назди..., дар пеши...; **ҳузур доштан** ҳозир будан, иштирок доштан. 3. осудагӣ, фароғат, ҳаловат, осоиш, роҳат; **ҳузуру ҳаловат** роҳату фароғат; **ҳузур кардан** кайф кардан, ҳаловат бурдан.

ХУКАМО *а.* *حكما ҷ.* **ҳаким**.

ХУККОМ *а.* *حكام ҷ.* **ҳоким**.

ХУКМ *حكم* 1. амр, фармон, фармоиш. 2. қарор, қарори маҳкама, органҳои судӣ *ва ғ.*

3. қоида, қонун, чизи ба сифати қоида ва қонун фармуда; **ҳукми шариат**; **ҳукм баровардан** а) фармон баровардан; б) қонуну қоида баровардан; в) ба як фикре омадан, баҳо додан; **ҳукм кардан** фармон баровардан, қарор додан; **ҳукм рондан** а) фармонфармой кардан, ҳукумат кардан; б) барқарор будан, устувор будан; **ба ҳукми (касе, чизе) даромадан** а) ба ихтиёри чизе (касе) даромадан, тобеъ шудан; б) ба мисли ҳамон чиз шудан, шакл ё расми ҳамон чизро гирифтан.

ХУКМАНДОЗ *حكم انداز* тирандозии моҳире, ки ҳаргиз нишонро хато накунад, устоди тирандозӣ.

ХУКМАНДОЗӢ *حكم اندازی* иштибоҳ накардан, хато накардан дар тирандозӣ.

ХУКМБАРОРӢ *حكم برآری* ҳукм баровардан, ҳукм кардан.

ХУКМДОР *حكم دار* ҳоким, ҳукмрон, ҳукм-фармо: **табақаи ҳукмдор**.

ХУКМКАШ *حكم كش* мутеъ, фармонбардор; *муқоб.* **ҳукмрон**.

ХУКМКУНАНДА *حكم كننده* он ки ҳукм мекунад.

ХУКМНОМА *حكم نامه* қарори маҳкамаҳои судӣ.

ХУКМРАВО *حكم روا* *ниг.* **ҳукмрон**.

ХУКМРАВОН *حكم روايي* *ниг.* **ҳукмронӣ**.

ХУКМРОН *حكم ران* 1. ҳоким, ҳукмфармо, фармонраво: **синфи ҳукмрон**, **табақаи ҳукмрон**. 2. чорӣ, ҳукмфармо: **ин қоида чанде ҳукмрон буд**.

ХУКМРОНӢ *حكم رانی* ҳокимӣ, фармонфармой, ҳукмфармой; **ҳукмронӣ кардан** ҳукмфармо будан.

ХУКМФАРМО *حكم فرما* 1. ҳоким, ҳукмрон, фармонфармо. 2. соҳиб, ғолиб, соҳиби вазъият ва шароит.

ХУКМФАРМОӢ *حكم فرمایي* ҳокимӣ, ҳукмронӣ.

ХУКУМАТ *حكومت* 1. ҳукмронӣ, фармонфармой, ҳокимӣ; **ҳукумат кардан (рондан)**

- хукмронӣ кардан. 2. мақоми олии иҷроия ва фармонбарорандаи ҳокимияти давлатӣ дар мамлакат. 3. идораҳое, ки ваколати идоракунии маъмурии маҳалҳоро доранд; **ҳукумати маҳаллӣ**.
- ҲУКУМАТДОР** حکومتدار таър. хукмрон, хукмфармон, соҳибҳукумат; **ҳукуматдорони Бухоро, ҳукуматдорони подшоҳӣ**.
- ҲУКУМАТДОРӢ** حکومتداری хукмронӣ, соҳиб-би ҳукумат будан; **ҳукуматдории амирон; ҳукуматдории подшоҳӣ; ҳукуматдории мутлақа**.
- ҲУКУМАТӢ** حکومتی мансуб ба ҳукумат; **ахбори ҳукуматӣ**.
- ҲУКУМАТПАРАСТ** حکومت پرست он ки ҳаваси зиёди хукмрон будан дорад, ҳукуматхоҳ.
- ҲУҚҚА** а. حقّة кит. 1. куттича, сандуқча, куттичаи ҷавохирот ва ғ.; **хуққаи дур(р); хуққаи лаъл**. 2. маҷ. даҳони маҳбуба. 3. куттичаи найрангбоз; найранг, чашмбандӣ; **хуққа задан** найранг кардан, ҳилагарӣ кардан.
- ҲУҚҚАБОЗ** حقّه باز 1. найрангбоз. 2. фиребгар.
- ҲУҚҚАБОЗӢ** حقّه بازی 1. найрангбозӣ. 2. фиребгарӣ.
- ҲУҚНА** а. حقنه имола.
- ҲУҚУҚ** а. حقوق ҷ. ҳақ; маҷмӯи меъёр, рафтор ва муносибатҳои ҷамъиятию иҷтимоии одамон, ки аз тарафи давлат муайян гардида ва муҳофизат карда мешаванд: **ҳуқуқи шахрвандӣ, ҳуқуқи занон, баробарии ҳуқуқи марду зан, ҳуқуқи интихоботӣ; ҳуқуқ доштан** а) соҳибҳуқуқ будан; б) ҳақ доштан; **аз ҳуқуқ маҳрум кардан (шудан)** бинобар ҷинояте аз ҳуқуқҳои шахрвандӣ маҳрум шудани касе ба ҳукми суд.
- ҲУҚУҚӢ** حقوقӣ мансуб ба ҳуқуқ; оид ба ҳуқуқ; **масъалаҳои ҳуқуқӣ**.
- ҲУҚУҚШИНОС** حقوق شناس мутахассиси соҳаи ҳуқуқ, ҳуқуқдон.
- ҲУҚУҚШИНОСӢ** حقوق شناسӣ маҷмӯи илмҳо оид ба ҳуқуқ.
- ҲУҚУҚДОР** حقوقدار соҳибҳуқуқ, он ки ба қоре қонунан ҳақ дорад.
- ҲУҚУҚДОРӢ** حقوقداری ҳуқуқ доштан, соҳиб-ҳуқуқ будан.
- ҲУЛБА** حلبه ниг. ҳулбӯ(й).
- ҲУЛБӢ(Ӣ)** حلبوی(ی) пудина.
- ҲУЛҚУМ** а. حلقوم ниг. ҳалқум.
- ҲУЛЛА** а. حله кит. либос, курта.
- ҲУЛЛАБОФ** حله باف кит. ҷомабоф, либосбоф, бофанда.
- ҲУЛЛАПӢШ** حله پوش кит. пӯшандаи либоси нав.
- ҲУЛӢЛ** а. حلول лаҳҷ. гулхор, хуҷ.
- ҲУМО(Ӣ)** هما(ی) мурғи афсонавие, ки рамзи давлату бахт аст; **мурғи Ҳумо** мурғи бахт.
- ҲУМОМ** а. همام кит. шахси бузурги қавм, бузургвор; далер, қаҳрамон.
- ҲУМООСО** هماآسا кит. монанди ҳумо, ба сони ҳумо.
- ҲУМОӢЮН** همایون кит. муборак, фархунда, хуш.
- ҲУМОӢЮНБАХТ** همایون بخت кит. хушбахт, некбахт.
- ҲУМОӢЮНГОН** همایون گان кит. пойтахт, шоҳнишин.
- ҲУМОӢЮНӢ** همایونی кит. мансуб ба ҳумоюн; муборакӣ, фархундагӣ; **зоти ҳумоюнӣ** зоти муборак (*нисбат ба каси олимартаба, асосан подшоҳон*).
- ҲУМОӢЮНФОЛ** همایون فال хушбахт, некбахт.
- ҲУМРО//ҲУМРА** حمري//حمرة кит. сурх.
- ҲУМУМ** а. هموم ҷ. ҳам III//ҳамм.
- ҲУНАР** هنر 1. касб, пеша, шуғл. 2. иҷрои қоре мувофиқи қонуну қоидаҳои он, санъат, маҳорат. 3. қордонӣ, истеъдод, лаёқат;

хунар ба кор бурдан; аҳли хунар хунаrmандон, пешоварон, косибон; хунар омӯхтан кор омӯхтан, касб ёд гирифтан (ёд додан); даҳ (панчааш) дасташ хунар; панч ангушташ хунар моҳир дар ҳама корҳо; ба як ҷавон чихил хунар кам аст (мақ.).

ҲУНАРВАР *هنرور* ниг. хунаrmанд.

ҲУНАРВАРӢ *هنرورى* ниг. хунаrmандӣ.

ҲУНАРГОҲ *هنرگاه* ниг. хунаристон.

ҲУНАРИСТОН *هنرستان* мактаби хунаромӯзӣ.

ҲУНАРӢ *هنرى* 1. мансуб ба хунар. 2. аҳли хунар, хунаrmанд: дастаи хунари.

ҲУНАРМАНД *هنرمند* 1. косиб, пешавар. 2. боистеъдод, моҳир, санъаткор; хунаrmанди моҳир.

ҲУНАРМАНДӢ *هنرمندى* 1. косибӣ, пешаварӣ. 2. кордонӣ, маҳорат: дар ин кор хунаrmанди нишон дод.

ҲУНАРМАНДОНА *هنرمندانه* бо хунаrmандӣ, мохирона.

ҲУНАРНАМО *هنرنامа* хунаrmанд, пурхунар; дастаи хунарнамо.

ҲУНАРНАМОӢ *هنرناماي* хунар нишон додан, санъату маҳорат нишон додан.

ҲУНАРОЗМОӢ *هنرآزمائي* хунар ба кор бурдан, қобилияти худро санҷида дидан.

ҲУНАРОМӢЗ *هنرآموز* 1. он ки хунар меомӯзад, касбомӯз, коромӯз, азхудкунандаи шугле. 2. он ки ба дигарон хунар меомӯзад; муаллимҳои хунаромӯз.

ҲУНАРОМӢЗӢ *هنرآموزي* хунар омӯхтан, касбе ё кореро аз худ кардан.

ҲУНАРПАРВАР *هنرپرور* хунардӯст, он ки ба инкишофи хунару санъат таваҷҷӯҳи зиёд дорад.

ҲУНАРПАРВАРӢ *هنرپروري* хунардӯстӣ, ба-рои инкишофи хунару санъат таваҷҷӯҳ кардан.

ҲУНАРПЕША *هنرپیشه* 1. хунаrmанд, косиб,

пешавар. 2. санъаткор, аҳли санъат.

ҲУНГАС//ХУНГОС *هنگاس//هنگس* овози гирияи баланд; хунгас зада гиристан.

ХУНГ-ХУНГ *هنگ هنگ* калимаи тақлиди овоз, ки овози гирияи пасиҳамро ифода мекунад: хунг-хунг гирия кардан.

ХУНУД *ا. هنود* ҷ. хиндӣ; сокинони мулки Хинд.

ХУНУТ *ا. حنوط* ниг. ҳанут.

ХУР//ХУРР *I حر* озод; муқоб. ғулом; асир; мулки хур таър. заминҳои аз андоз озод дар аморати Бухоро.

ХУР II *هور* офтоб, хуршед.

ХУР III *حور* зани бисёр хушрӯй, ки тибқи таълимоти дини ислом дар бихишт маскун аст: хурони бихишт.

ХУРЗОД *حوزاد* киноя аз соҳибҷамол.

ХУРҚА(Т) *حرقه//حرقه* ниг. хирқа(т).

ХУРМ *هرم* лаҳҷ. гавр, буғи гармии чизе.

ХУРМАТ *а. حرمت* 1. азиз доштан, арҷмандӣ, иззат, эҳтиром. 2. обрӯ, эътибор; ба хурмати а) ба хоҳири; б) ба эҳтироми, ба иззату иқром; ба хурмати муаллим аз ҷо хестан; хурмат доштан эҳтиром доштан; хурмати касеро ба ҷо овардан касеро иззату иқром кардан; хурмат кардан эҳтиром кардан, азиз доштан.

ХУРМАТГУЗОРИ *حرمت گذارى* хурмат кардан, иззати касеро ба ҷо овардан.

ХУРМАТДОН *حرمتدان* он ки хурмату эҳтироми касро ба ҷо меоварад.

ХУРМАТДОШТ *حرمتداشت* кит. иззат, эҳтиром.

ХУРМАТКОРОНА *حرمتكارانه* бо хурмат, эҳтиромона.

ХУРМАТНОК *حرمتناك* мӯхтарам, шоёни хурмат.

ХУРРИЯТ *حرريت* озодӣ, соҳибхитиёрӣ.

ХУРРИЯТПАРВАР حریت پرور озодипарвар, озодихоҳ.

ХУРРИЯТТАЛАБ حریت طلب озодиталаб, озодихоҳ.

ХУРРИЯТЧӢ حریتچی ниг. хурриятпарвар.

ХУРРӢ حرّ озодӣ, озод будан.

ХУРМУЗ(Д) هر مزد 1. Ахурамаздо (*Худои хайру некӣ дар дини Зардушт*). 2. хурмузд (*рӯзи аввали ҳар моҳи солишумории шамсӣ*). 3. нуҷ. Муштарӣ (сайёра).

ХУРНАЖОД حورنژاد ниг. хурзод.

ХУРРО هرا кит., нидо урра; **хурро** кашидан нидои бардавоми “урра” задан.

ХУРПАЙКАР حورپيکر зебо, зебопайкар; хуркомат.

ХУРСИРИШТ حورسرشت хуртабиат; маҷ. бисёр зебо, хушрӯй.

ХУРТУМОН هرتمان як навъи чав, чави русӣ.

ХУРУФ حروف ҷ. харф: хуруфи арабӣ.

ХУРУФИЯ حروفیه ҷ. номи яке аз равияҳои динӣ, ки дар қарни XVI асос ёфтааст.

ХУРУФЧИН حروفچين касе ки дар матбаа харфхоро (*барои чоп кардан*) мечинад.

ХУРУФЧИНӢ حروفچيني хуруф чидан, харфхоро чидан (*барои чоп*): **касби хуруфчинӣ**.

ХУРЧАШМ حورچشم он ки чашмони зебо дорад, дорои чашмони шахло, сиёҳчашм шахлочашм

ХУСАЙНӢ I حسيني номи яке аз оҳангҳо аз «Шашмақом».

ХУСАЙНӢ II حسيني номи як навъ ангури нозуки сафеди дарозрӯя.

ХУСН حسن 1. зебой, хушрӯй, чамол; **хусни табиӣ** зебоии асли. 2. хубӣ, имтиёз, бартарӣ, афзали; **хусни тавачҷӯх** майлу рағбат ва назару ақидаи нек нисбат ба касе ё чизе; **хусни хат** хубӣ ва зебоии хат.

ХУСОМ//ХИСОМ а. حسام шамшери тез, теги бурро.

ХУСОТ а. حصا тиб. санги гурда ё шошадон, сангрез, ки дар масона аст.

ХУСУЛ حصول 1. ҳосил кардан, ба даст даровардан. 2. расидан ба мақсад.

ХУТ حوت 1. моҳӣ. 2. номи моҳи дувоздахуми солишумории шамсӣ (20 феврал- 22 март).

ХУТТӢ а. خطي :хо – и **хуттӣ** номи ҳарфи 8-уми алифбои арабиасоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби ҷумалу абҷад адади 8-ро ифода мекунад, онро ҳои мӯҳмала ва ҳои ғайриманкута низ меноманд ва хоси калимаҳои арабӣ аст.

ХУФРА а. حفرة замини кофташуда, чуқурӣ.

ХУҶАЙРА حجيره биол. одитарин воҳиди сохти бадани зинда, ки мавҷудияти аъзо ба вай вобаста аст: **хучайраи асаб**, **хучайраи мушак**, **хучайраи хун**.

ХУҶАЙРАВӢ حجيري мансуб ба **хучайра**; хучайрагӣ.

ХУҶАЙРАДОР حجيره دار биол. дорои хучайра.

ХУҶАЙРАТУХМ حجيره تخم биол. тухмхучайра, хучайраи ҷинси модинаи ҳайвонот ва наботот.

ХУҶАЙРАШАКЛ حجيره شکل биол. мисли хучайра, монанди хучайра.

ХУҶБ а. حجب шарм, ҳаё, шармгинӣ.

ХУҶЛА а. حبله гуфт. чодар, пардае, ки арӯсро паси он мешинонад.

ХУҶРА а. حجره 1.хоначаҳои хурди мадрасаҳо, ки талабаҳои мадраса мезистанд. 2. умуман хонаи хурд.

ХУҶРАДОР حجره دار соҳибхучра, дорои хучра.

ХУҶРАНИШИН حجره نشين дар хучра истиқоматкунанда, сокини хучра.

ХУҶУМ هجوم 1. ҳамла, таарруз. 2. паҳш кардан, зер кардан; **хучуми асосӣ** ҳарбӣ. хучуми бисёр калон ва асосӣ бо ҳама

навъҳои силоҳи чангӣ; **хучум кардан** ҳамла овардан, тохт кардан; **хучум овардан** ҳамла овардан, тохт овардан.

ХУЧУМКУНАНДА هجوم کننده 1. сифати феъли замони ҳозира аз **хучум кардан**. 2. ҳамлаовар, ҳамлакунанда, зарбазананда.

ХУЧУМОВАР هجوم آور хучумкунанда, ҳамлаовар.

ХУЧЧАТ حجت 1. далел, бурхон. 2. асос; *мач.* сарчашма, санад: **хуччатҳои кадимӣ**. 3. навиштаҷот оид ба сифат, тасдиқи коре, тасдику тавсифи ҳоли касе ё чизе: **хуччати бойгонӣ, хуччати расмӣ, хуччати шахсӣ, хуччати технологӣ**.

ХУЧЧАТДОРӢ حجت داری хуччатдор будан, асоснок кардан.

ХУЧЧАТӢ حجتى мансуб ба **хуччат**; ба хуччат таалуқдошта: **филми хуччатӣ**.

ХУЧЧАТНИГОР حجت نگار 1. он ки ба тартибу танзими хуччату санадҳо дар идораҳо машғул аст. 2. хуччаткунанда; **хуччатнигори филм** он ки масъули далелу асноди филмҳо аст.

ХУЧЧАТНИГОРӢ حجت نگارى 1. навиштани аснод. 2. хуччатнигор будан. 3. чараёни таҳияи санаду хуччатҳо.

ХУЧЧАТНОКӢ حجت ناكى дорои хуччат, санаду далелдошта.

ХУЧЧАТНОМА حجت نامه *ниг.* хуччат.

ХУЧЧОЧ *а.* حجاج *ч.* хоч(ч).

ХУШ هوش 1. шуур, идрок, фаҳм, зиракӣ, дарёфт. 2. хотир. 3. ақл, фаросат. 4. фикр, ёд; **хуш аз сар паридан** беҳуд шудан, қарахт гаштан; **аз хуш рафтан** беҳуш шудан; **ба хуш омадан** ба худ омадан, хушёр шудан (*аз ҳолати беҳушӣ*).

ХУШДОР هوشدار//هشدار огоҳӣ, таъкид; **хушдор** додан огоҳ кардан.

ХУШЕВОР//ҲАШИВОР هشيوار хирадманд, оқил, хушёр.

ХУШЁР هوشيار//هشيار 1. бохуш, бофаросат, тезфаҳм: **бачаи хушёр**. 2. огоҳ, зирак, тезфаҳм. 3. хушнабохта; *муқоб.* маст. 4. бедор; *муқоб.* хоб; **хушёр будан** зирак будан, омодаи ҳар пешомад будан; **хушёр шудан** а) ба хуш омадан, ба худ омадан; б) зирак ва огоҳ гардидан.

ХУШЁРӢ هوشيارى//هشيارى 1. дорои хуш будан, огоҳ будан ва бохабар будан, ба ҳар эҳтимол тайёр будан; **ба хушёрӣ даъват кардан**. 2. зиракӣ, оқилӣ, фурсатмандӣ, эҳтиёткорӣ: **хушёрии сиёсӣ**.

ХУШЁРОНА هوشيارانه//هوشيارانه 1. бо хушёрӣ, бо зиракӣ. 2. оқилона, мулоҳизакорона, огоҳона.

ХУШЁРХОНА هوشيارخانه//هوشيارخانه чое, ки мастронро то хушёр шуданашон нигоҳ медоранд.

ХУШМАНД هوشمند//هشمند зирак, оқил.

ХУШМАНДӢ هوشمندى//هشمندى зиракӣ, оқилӣ.

ХУШРАБО هوشربا//هشربا рабояндаи ақлу хуш, мафтункунанда (*аз зебой*); **манзараи хушрабо, ҳусни хушрабо**.

ХУШТ هشت *ниг.* хуштак.

ХУШТАК هشتك 1. садое, ки аз даҳон кашишнок ё канда-канда бароварда мешавад. 2. чизи хурдест найчадор, ки посбонон ё бачагон онро ба даҳон монда садо мебароранд: **хуштаки посбон, хуштаки бачагон, хуштаки милитсионер**.

ХУШТАКВОР هشتكوار хуштакмонанд: **садои хуштаквор**.

ХУШТАККАШОН هشتك كشان бо хуштаккашӣ; *мач.* озод ва бекор гаштан.

ХУШТАККАШӢ هشتك كشي хуштак кашидан; хуштакзанӣ.

ХУШТАКСОЗ هشتك ساز он ки хуштак месозад; **устои хуштаксоз**.

ХУШТУТБОЗӢ هشتوت بازى як навъ бозии бачагона, руст-рустакон.

ХУШТ-ХУШТ هشت هشت садои паси ҳам паридани тир ва монанди ин: **хушт-хушти тир**.

ХҶ هو ниг. ху, хӯ ана вай! хӯ вайро бинед!.

ХҶКҚЙ هوڤى гуфт. дағал, бадмуомила, бетарбия, беадаб.

ХҶП هوپ лаҳч. чуфти гов ё аспу хар, ки онро болои хирмани ғалла гардонида ғалла мекубанд; **хӯп бастан** аспу гов ва дигар хайвони калони хонагиро бо ҳам оварда хирман кӯфтан.

ХҶППАК/ХҶППОҚ هوپک//هوپاق бо ангушт ба пушти дар, пиёла ё ба пешонӣ задан: **хӯппоқ задан**.

ХҶПРОНӢ هوپرانى :хӯп рондан галагов кардани хирман, хирман кӯфтан.

ХҶР مور 1. офтоб. 2. маҷ. бахт, толеъ.

ХҶҮРТ هورت калимаи тақлиди овоз, ки садои як бор ба як дам дар кашидани моеотро ифода мекунад; **хӯрт-хӯрт дам кашидан, хӯрт-хӯрт карда хӯрдан**.

Ч

Ч ҳарфи бисту нуҳуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи чим (چ); дар ҳисоби абҷад монанди чим (ج) ба адади 3 баробар аст.

ЧАББИН//ЧАППИН چبين//چپين табақ ё сабаде, ки аз навдаҳои дарахти бед мебофанд; **чаббин ниҳодан** табақ гузоштан.

ЧАБЕРА چيره фарзанди оила дар насли чорум, набераи набера.

ЧАБИРА//ЧАПИРА چيره//چپيره кит. чамъ омадан ва издиҳоми мардум барои коре: **чабира шудан** чамъ шудан, омода ва ҳозир шудан, гирд омадан.

ЧАВ//ЧОВ چاو//چوфт. овоза, шоеа, хабари беасос; **чав андохтан** паҳн кардани хабар (-и беасос).

ЧАВГОН I چوگان 1. чӯбдастаи саркач, ки бо он дар чавгонбозӣ гӯйро мезананд. 2. бозии чавгон, бозии гӯй ва чавгон, чавгонбозӣ. 3. *мач.* хамида, дуто, кӯж, мунҳанӣ. 4. чӯбе, ки бо он нақора, духул мезананд, чӯбдасти духулнавозӣ ва нақоразанӣ: **чавғони табл.** 5. ҳар гуна чӯбдастаи саркач ва хамида; **аз зулф чавгон сохтан** сари зулфро печу тоб додан, сари зулфро ҳам кардан; **аз хамаи чавгон берун шудан** раҳо шудан, озодӣ ёфтан, халосӣ пайдо кардан; **ба чавгон афтодан** асиру гирифтӣ шудан; насиб ва баҳраи касе шудан; **ба чавгон андохтан** бо чавгон задан, тавассути чавгон партоб кардан; **ба чавгоне касе ё чизе гӯй будан** мутеъ ва фармонбардори касе ё чизе шудан,

дар асирӣ ва сарпанчаи қудрати касе будан; **ба чавгон гирифтӣ** а) гӯйро бо чавгон боздоштан; б) *мач.* ба даст овардан, боздоштан; **дар чавғони касе гаштан** дар итоату тасарруфи касе будан; **дар хамаи чавгон фикандан** ром кардан, ба фармон овардан, мутеъ кардан; **дар хамаи чавғони касе (чизе) будан (мондан)** ба фармони касе будан (шудан), мутеъ ва фармонбардори касе будан (шудан), асиру ромгаштаи касе будан (шудан); **гӯй дар чавгон фикандан касеро** касеро ба мурод расонидан, касеро ба муваффақият ноил кардан; **захм аз чавғони касе хӯрдан** аз касе осебу азият дидан, азобу машаққати касеро таҳаммул кардан; **қадди касеро чавгон кардан** *мач.* пир кардан касеро, қомати касеро дуто кардан; **чавғони (сари) зулф** ҳалқаи сари зулф, хамадагии сари зулф; **чавғони зар** а) чавғони тиллоӣ, чавғони заррин; б) *киноя аз шамшеру теғ*; **чавғони қахрабӯй** а) чавғони зардранг; б) *киноя аз мохтоб*, моҳи ҳилол **чавғони мушқин** а) чавғони сиёҳранг; б) *киноя аз зулфу гесӯи анбарин*; **чавғони сунбул киноя аз зулфу гесӯи маҳбуба; **захми чавгон** зарбаи чавгон; **чавғони симин киноя аз мохтоб, моҳи ҳилол; **фалаки чавгонӣ** фалаки бозигар, дунёи ҳиласоз, ҷарҳи қачрафтор.****

ЧАВГОН II چوگان :чавғони бед гули (шукуфаи) бед.

ЧАВГОН III چوگان номи яке аз оҳангҳои мусиқӣ.

ЧАВГОНБОЗ چوگان باز бозингари чавгон, касе, ки чавгонбозӣ мекунад; **фалаки чавгонбоз**; **сипехри чавгонбоз** маҷ. дунёи рангоранги чорагар, чархи качрафтору ҳилагар.

ЧАВГОНБОЗӢ چوگان بازی бозии чавгон; яке аз бозиҳои қадим аст, ки дар Эронзамин пайдо шуда, тадричан ба кишварҳои дигари Осиё ва Аврупо интишор ёфтааст ва ҳоло дар барномаи бозиҳои тобистонаи олимпӣ низ (бо номи хоккеи рӯи алаф) дохил аст.

ЧАВГОНЗАН چوگان زن воридкунандаи зарба бо чавгон; он ки бо чавгон зарба мезанад, чавгонбоз.

ЧАВГОНӢ چوگانی 1. мансуб ба чавгон; муносиб ва мувофиқ ба чавгон; **аспи чавгонӣ** аспе, ки барои чавгонбозӣ муносиб аст. 2. хамида, дуто, мунҳанӣ, хамгашта.

ЧАВГОНМОНАНД چوگان مانند монанд ба чавгон, ҷӯби мисли чавгон саркаҷ.

ЧАВГОНПАРАСТ چوگان پرست 1. касе, ки шавқу хаваси беандоза ба чавгон дорад. 2. киноя аз олам, дунё, чарх, сипехр аст, ки бозингариву нопадйорӣ сифати он бошад; **чархи чавгонпараст**.

ЧАВКАНД//ЧАВКАНДӢ چو کند//چو کندى гуфт. айвони ё шипанги баланди атрофаш кушодаи тобистона, ки бештар дар ҷойҳои васеъ сохта мешавад.

ЧАВКАНДӢ چو کندى ниг. чавканд.

ЧАВКАР چوکر кит. 1. ало, чипор, ранга (ранги асп). 2. ҳаррангалибос.

ЧАВКӢ چ. چوکی 1. кхн. ниғаҳбонӣ, посбонӣ, қаровулӣ. 2. таър. базми умумӣ, ки шабона дар ҷойҳои кушод ташкил карда мешуд.

ЧАВЛИГӢШТАК چوليگوشتك бот. хурфа, навъи растании хӯрданӣ ва ороишӣ.

ЧАВЛӢ т. چولي асбоби махсуси сӯроҳ-сӯроҳи дастадор барои аз дег бардоштани тушбера, баракгирак, ҷулпӣ.

ЧАВОТӢ چواتى ниг. чаппотӣ.

ЧАВПОРА چ. چوپاره навъе аз бозӣ дар Ҳинд аз кабили нард бо мӯҳраҳои рангоранг.

ЧАВТОРА چ. چوتاره ду суфачаи яккасаи рӯ ба рӯ дар паҳлӯи дарвоза.

ЧАҒАС چگاس ниг. чакас.

ЧАҒОМА//ЧАКОМА چگامه//چکامه шеър, қасидае, ки зиёда аз ҳабдаҳ байтро дар бар мегирад; чома, суруд.

ЧАҒ//ЧУҒ چ چ як навъ ҷӯб, ки ба обнус монандӣ дорад.

ЧАҒАЛ چغل 1. чин, шикан. 2. зарфе ҷумакдор, ки онро аз чарми ошдодашудаи булғорӣ медӯхтанд ва мусофирону шикорчиён ҳамроҳ доштанд, матҳара.

ЧАҒАТОӢ چغتائى мансуб ба чағатой.

ЧАҒАТОӢ т. چغتای 1. номи қавме аз қавмҳои туркнажод. 2. номи яке аз писарони Чингизи муғул аст, ки дар Хуросон ва Мовароуннаҳр ҳукмронӣ кардааст.

ЧАҒБУТ چغوت пашму пахтаи кӯҳнашудаи миёни кӯрпаву болишт ва ғ., пахтакӯҳнаи обшуста ва обрасида.

ЧАҒДЕГ چغديگ лаҳҷ. кӯзаи сафолини даҳанфарох, ки дар он аз ҷурғот равған мекашанд.

ЧАҒЗ I چغز кит. чарохати даҳонбаста, ки ба дарунаш риму мадда чамъ мешавад.

ЧАҒЗ II چغز қурбоққа, ғук, вазағ.

ЧАҒЗ III چغز бутай гиёҳест бағоят сафед ва шабеҳи ҷорӯб.

ЧАҒЗАК چغزک лаҳҷ. касалии гулӯ дар баъзе парандагон.

ЧАҒИДАН چغیدن ниг. чахидан.

ЧАҒОЗ چغاز полони шутур.

ЧАҒОНА چغانه 1. асбоби мусиқӣ, ки аз як ҷӯби дар сараш зангӯлачаҳо овехта иборат буд ва онро ҳаракат дода оҳанг нигоҳ медоштанд; умуман сози мусиқист дорои се тор ва бештар аз он. 2. номи парда ва оҳанги мусиқист. 3. қасида, шеър, чакома, чағома.

ЧАҒОНАЗАН چغانه زن навозандаи чағона, мутриб, хунёгар; касе, ки дар навохтани чағона моҳир ва устод аст.

ЧАҒОНИЁН چغانيان 1. минтақае буд дар қисми ғарбии Мовароуннаҳр дар қарибиҳои Тирмиз, ки марказаш низ бо ҳамин ном ёд мешуд. 2. подшоҳони (амирони) Чағонӣ.

ЧАҒОНИРҶ چاغاني رود кхн. рӯде, ки аз минтақаи Чағониён мегузашт.

ЧАҒОНӢ چاغاني 1. мансуб ба **Чагон** ва аҳли **Чагон**, ки шаҳре дар Мовароуннаҳр будааст (худуди кунунии Сурхондарёи Ҷумҳурии Ўзбекистон). 2. мансуб ба подшоҳони сулолаи Чағониён.

ЧАҒОР چغار 1. овози созу мусиқӣ. 2. садои ҳаёху ва ғавғо дар чанг.

ЧАҒОРА چغاره 1. навъи гиёҳи хӯрданӣ, занбуруғ, қорч. 2. хумба, чой ва зарфи калони гилии ғалланигоҳдорӣ; анбори зеризаминӣ; **чағора** кандан.

ЧАҒУ چغو 1. навъе аз чуғз аст, ки парандаи наҳс ва номуборақ маҳсуб мешавад; бум. 2. шакли кӯтоҳшудаи **чағук**.

ЧАҒУК چغوک кит. гунчишк, чумчук.

ЧАДИР چدير пойбанди асп, ҳар ва ғ., ки бо он ду пой ҳайвонро мебанданд, то ки лағад назанад ё нагурезад.

ЧАЙҚА چيجه :чайқа кардан *гуфт.* чайқондан, обгардон кардан, шустан.

ЧАЙҚОВБОЗОР چيچاوبازار *гуфт.* бозоре, ки бо ибтиқори фурӯшандагон ба вучуд омадааст ва дар он асосан амволи кӯҳнаву истифодашуда муомила мешавад; кӯҳнабозор, кӯҳнафурӯшӣ.

ЧАЙҚОНДАН چيچانندن *гуфт.* обгардон карда шустан: **пиёла чайқондан; дар чомашӯй либосро чайқондан.**

ЧАЙЛА چيله хоначаи аз шохҳои дарахт ва алафу ҳас сохташудаи сари кишт, полиз ва ғ., коза.

ЧАЙНВОРД انگل. چينوارد навъи бозӣ-чистон (аз қабилӣ кроссворд).

ЧАК I چک 1. қатра. 2. садое, ки аз афтидани қатраи об ба вучуд ояд.

ЧАК II چک *гуфт.* 1. хисса, қисм; **чак кардан** таксим кардан. 2. қуръа; **чак партофтан** қуръа партофтан.

ЧАК III چک кхн. навиштаҳои ҳуччатӣ, васика, санад: **хату чак карда гирифтан, хату чак карда додан, чак навиштан.**

ЧАК IV چک кит. олате, ки се ва ё зиёда шоха

дошта, барои бод додани ғалла ва ҷудо кардани қоҳ аз дона истифода мегардад.

ЧАК V چک буридани навдаҳои ангур ба мақсади боровар кардани дарахт, хомтоқ.

ЧАК/ЧИК VI چک//چک аз чаҳор як тарафи бучул аст, ки онро дар бучулбозӣ «дузд» низ мегӯянд; *муқ. пук.*

ЧАКАК I چکک 1. *ниг. чакка I.* 2. қоғ, манаҳ; **чакак боз шудан** қоғ тафсидан, бисёр гап задан; **чакак тафсидан** сергапӣ кардан, лаққидан; **чакак шах шудан** қоғ беҳаракат шудан, гап зада натавоништан.

ЧАКАК II چکک номи наво, нағма ва оҳангест аз мусиқӣ.

ЧАКАЛАК چکک чои анбӯҳи дарахтони бемева, хусусан сафедор; чое, ки дарахтони бемева бисёр бошад, чакалакзор.

ЧАКАЛАКЗОР چککزار *ниг. чакалак.*

ЧАКАМУҒ چکموغ *бот.* як навъи растанӣ, ки чинорак ва гули арӯсак низ меноманд.

ЧАКАН چکن навъе аз кашидадӯзӣ, ки бо абрешими ранга дар матоъ ва ғ. нақш медӯзанд.

ЧАКАНА چکنه 1. навъи савдо ва тиҷорати мол; савдой дона-дона, ба миқдори кам фурӯштани молҳо; *муқоб. яклухт; савдой чакана.* 2. беруна, ғайрихудӣ; **одами чакана.** 3. майда, хурд, назарногир.

ЧАКАНАФУРҶШ چکنهفروش майдафурӯш, донафурӯш; *муқоб. яклухтфурӯш.*

ЧАКАНАФУРҶШӢ چکنهفروشي дона-дона фурӯштани молҳо, майда карда фурӯштани мол; *муқоб. яклухтфурӯшӣ.*

ЧАКАС چکس 1. ҷӯби пойдор, ки бар вай мурғони шикорино мешинонанд. 2. ҳар чизи хурду кӯчак. 3. вақти кам.

ЧАКИДА I چکيده қиёми афюн, ки аз шираи ғӯзаи кӯкнор тайёр мекунанд.

ЧАКИДА II چکيده 1. шираву шарбати ҳар чиз. 2. ҳар чизе, ки шираву шарбати он тавассути ҷӯшонидан ва ё тақтир (қатрачинӣ) гирифта шавад; **чакидаи коснӣ, чакидаи бед; чакидаи чигар киноя аз хуни чигар; чакидаи мижа киноя аз ашк; чакидаи хафқон киноя аз нолаи дардомез.** 3. мост,

чурғот ва панире, ки дар машк ё халта овехта, обашро чудо карда гирифтаанд, *ниг. чакка*.

ЧАКИДА III چکیده *кит.* гурз ва амуд.

ЧАКИДА IV چکیده қатра; *маҷ.* қатраи пур-
файзи ҳар чизи хуб ва муборак: **чакидан**
қалам.

ЧАКИДА V چکیده *сифати феълии замони гу-*
зашта аз **чакидан II**; макида; чашида,
ҷӯшида.

ЧАКИДАН I چکيدن 1. қатра-қатра резон
шудан, қатра-қатра рехтани об *ва ғ.* аз чое;
оби даҳон чакидан саҳт дар ҳаваси чизе
шудан, чизеро бисёр ҳавас кардан. 2. *маҷ.*
берун шудан, баромадан.

ЧАКИДАН II چکيدن макидан; ҷӯшидан, чаши-
дан.

ЧАКИДАХҶҶ چکیدهخور он ки чакида истеъ-
мол мекунад, тарёкӣ, афюнӣ.

ЧАКИДАХҶҶ چکیدهخورӣ истеъмоли чакида,
хӯрдани чакида.

ЧАКИШ چکش *исми амал аз чакидан.*

ЧАК(К)А I چکه чои устухони барчаства, ки дар
байни чашму гӯш чой гирифтааст; **даст ба**
чакка бурдан ба тарзи низомӣ салом
додан ва изҳори итоат кардан.

ЧАК(К)А II چکه чурғоти зардобаш заҳида
гафсшуда.

ЧАК(К)А III چکه чакра, қатра, андаке аз чизе.

ЧАК(К)А IV چکه *гуфт.* канор, гӯшаи чизе;
рафта дар як чакка истод.

ЧАК(К)АК چکک **чаккак задан** дар талваса
шудан, тапидан.

ЧАК(К)АХАЛТА چکه خالته халтае, ки дар он
чурғотро андохта, зардобашро заҳонда
чакка мекунад.

ЧАК(К)Ҷ چکي *гуфт.* 1. беҳуда, бечо; **гапҳои**
чаккӣ. 2. андак-мундак, назарногир; **чаккӣ**
не ҳазл не, аной не.

ЧАККУШ چکش *ниг. чакуш.*

ЧАКМА چکمه *кит.* мӯза.

ЧАКМАН چکمن чомаи рӯйпӯше, ки аз матои
пашмин дӯхта мешавад; **чакмани босма**

либоси болоие, ки аз моҳут бофта мешавад;
чакмани мовут; **чакмани пиёзӣ**; **чакмани**
қоқма.

ЧАКМЕЗАК چکميزк беморие, ки гирифтори
он пешоби худро нигоҳ дошта наме-
тавонад.

ЧАКОВАК چکاوک парандаи хурди хушовоз,
ки тоҷ дорад, сӯфитӯрғай.

ЧАКОД چکاد *ниг. чакода.*

ЧАКОДА چکاده 1. болои сар; фарқи сар; болои
пешонӣ. 2. сари кӯҳ, қуллаи кӯҳ.

ЧАКОМА چکامه *ниг. чагома.*

ЧАКОМАГҶҶ(Ҷ) چکامه گوی *ниг. чакомаса-*
ро(ӣ).

ЧАКОМАГҶҶ چکامه گویی *ниг. чакомасароӣ.*

ЧАКОМАСАРО(Ҷ) چکامه سرائی сарояндаи ча-
кома, эҷодгари чакома, қасидасаро.

ЧАКОМАСАРОҶ چکامه سرائی шоирӣ, қасида-
сароӣ, эҷоди чакома; сурудани чакома.

ЧАКОН(И)ДАН چکاندن//چکانیدن 1. шакли
гузаранда ва бавоситаи феъли чакидан. 2.
чакра-чакра резондан, қатра-қатра рехтани
моеъ. 3. *маҷ.* расондан, як ба як хабар
додан; ба гӯши касе гап чакондан.

ЧАКОЧАК//ЧАКОЧОК چکاک/چکاک چак са-
дои пайдарпай ба ҳам бархӯрдани шамшер
ва мисли ин силоҳҳои дигари ҷангӣ.

ЧАКРА چکر қатраи чизҳои моеъ, рашҳа
чакраи арак, **чакраи борон**, **чакраи об**,
чакраи мум; **чакра-чакра** қатра-қатра.

ЧАКРАРЕЗ چکره ریز *тиб.* абзори хурде, ки ба
воситаи он доруҳои обакиро қатра-қатра
мечаконанд.

ЧАКРАШУМОР چکره شمار *ниг. чакрарез.*

ЧАКУК چکوک *шакли кӯтоҳшудаи чаковак.*

ЧАК(К)УШ چکش асбоби дастиест, ки оҳан-
гарон, заргарон, мисгарон ва дигар
косибон истифода мебаранд; болға, путк,
митрақа.

ЧАКУШЗАН چکش زن болғазан, он ки бо болға
кор мекунад.

ЧАКУШКОРҶ چکش کاری кӯбидан ва соф
кардани зар, нукра, мис, оҳан *ва ғ.*; кӯби-

дани филизи тобдида бо мақсади поксоzӣ ва шакл додан.

ЧАКУШПАЗИР چکش‌پذیر хосияти кӯбиш-пазирии филиз; чакушхӯр, кӯфташаванда.

ЧАКУШПАЗИРӢ چکش‌پذیری кӯбишпазир будани филиз; чакушхӯрӣ, кӯфташаванда будани филиз.

ЧАКУШХӢР چکش‌خور ниг. чакушпазир.

ЧАКУШХӢРӢ چکش‌خوری ниг. чакушпазирӣ.

ЧАКЧАК چک‌چک 1. буттаи канабдона. 2. хӯр. шириние, ки бо чакондани хамираи орду тухм ба равғани доғ тайёр карда мешавад.

ЧАК-ЧАК چک‌چک калимаи тақлиди овози боридани борон, чакидани об ва дигар моеъ.

ЧАК(Қ)А چکه гуфт. шилқинӣ, кашолшавӣ; **чаққа** шудан шилқинӣ кардан, аз дунболи касе афтода ўро безор кардан, чакидан.

ЧАҚАЛДОҚ ت. چقداق 1. кҳн. асбоби дастадори овоздихандае, ки посбонон дар шаб онро ҳаракат дода мегаштанд. 2. гуфт. навъи бозичаи бачагона.

ЧАҚАЛОҚ т. چقداق лаҳҷ. тифли навзод.

ЧАҚАЛОҚБИНӢ چقداق‌بینی лаҳҷ. барои дидани тифли навзод ба меҳмонӣ рафтан.

ЧАҚАР چقر кит. шаробхона, майхона, майкада.

ЧАҚАРСАНГ چقرسنگ лаҳҷ. санги сахти сафеди зардрах; ниг. **чақир**.

ЧАҚАР-ЧУҚУР چقرچقر гуфт. ноҳамвор, но-баробар (*сифати роҳ*).

ЧАҚИДАН//ЧАҚҚИДАН چقیدن гуфт. ба касе пайваста расидан, касеро гаранг кардан, безор кардан, чаққа шудан.

ЧАҚИЛДОҚ т. چقداق 1. ниг. **чақалдоқ**. 2. чӯбаки санги осие, ки ба поёни дӯл баста мешавад, то ки бо пайваста чунбидани худ якранг рехтани ғалларо нигоҳ дорад.

ЧАҚИР چقير чашмсафед (*асп*); **санги чақир** санги сахти сафеди зардрах, чақирсанг.

ЧАҚҚОН چقان гуфт. 1. чуст, чолок, сабук, чобук, зудкор. 2. тез, босуръат, бошаст. 3. чолокона, чобукона; **чаққон** шудан а)

омода шудан, тайёр шудан (*ба иҷрои коре, амале*); б) суръат гирифтан, чусту чолок гаштан. 4. маҷ. гарм, боавҷ, зудрав. 5. маҷ. шинам, муносиб, мувофиқ, базиб (*либос*); **чаққон-чаққон** гуфт. тез-тез, чобукона, чолокона.

ЧАҚҚОНӢ چقانی гуфт. чобукӣ, чолокӣ, зудкорӣ; **ба чаққонӣ** чолокона, чобукона, ба тезӣ, зуд.

ЧАҚМОҚ چقماق 1. санги сахте, ки онро ба ҳам ё ба оҳан зада, оташ мебароранд. 2. маҷ. оташаки барқ, чароғак, оташак. 3. бо корд каме буридани харбуза ё тарбуз барои фаҳмидани сифати он. 4. як қисми милтик, ки тирро дармегиронад. 5. кит. асо, чӯбдаста.

ЧАҚМОҚАК I چقماق‌اک оташак, чароғак, барқ.

ЧАҚМОҚАК II چقماق‌اک ҳашароти зарарноки меваи дарахт (*мас., зардолу*).

ЧАҚМОҚДОР چقماقدار 1. он ки чақмоқ мезанад, касе, ки чақмоқ дорад. 2. дорои чақмоқ; **милтики чақмоқдор** силоҳе, ки бо чақмоқ фаъл мешавад.

ЧАҚМОҚЗАНӢ چقماق‌زنی 1. задани санги чақмоқ бо мақсади оташ гирондан. 2. паридани оташаки барқ дар ҳаво.

ЧАҚМОҚӢ چقماقی мансуб ба **чақмоқ**; гиронандаи оташ ба воситаи чақмоқ.

ЧАҚРИМ چقریم воҳиди ченаки масофа, ки аз як километр андак зиёдтар аст, фарсах, фарсанг.

ЧАҚЧАҚ چقچق ниг. **чақчақ** 2.

ЧАҚ-ЧАҚ چق‌چق гуфт. сӯхбат ва гуфтугӯи ду ё якчанд кас; **чақчақ** кардан сӯхбати хуш кардан, хушҳолона гуфтугӯ кардан.

ЧАҚЧАҚӢ چقچقی гуфт. хушсӯхбат, сӯхбат-дӯст; одами **чақчақӣ**.

ЧАЛА I ت. چله гуфт. нотамом, ба анҷом нарасида, нимкора; **чала мондан** нотамом мондан.

ЧАЛА II چله гуфт. нимсӯхта, чаласӯхта (*доир ба ҳезум*).

ЧАЛА III چله гуфт., ниг. **ангуштарин**.

ЧАЛА IV چله кҳн. яҳудии исломро қабул-

карда.

ЧАЛАБ/ЧАЛАП چلب//چلب 1. мус. як навъ олати мусикӣ, ду порчай биринҷии тунуки пахн монанди паллаи тарозу, ки дар бозигохҳо ва нақорахонаҳо ба ҳам зада садо мебароранд, санҷ, синҷ. 2. кит. шӯру ғавғо, ошӯбу фитна; ҳаёхуй, чанҷол, шағаб.

ЧАЛАБАНДАК چله بندک оҳани тасмашакли мунаввар, ки бо мақсади мустаҳкам кардан ба даври бочкаҳои ҷӯбӣ меғузaronанд.

ЧАЛАВ چلو 1. оши софӣ, палави эронӣ. 2. кабоби маҳсус, ки бо палави софӣ меҳӯранд.

ЧАЛАВИДАН چلویدن як тарзи бо даст таом хӯрдан.

ЧАЛАВКАБОБ چلوکباب ғизое, ки он аз биринҷи дар об пухташуда ва гӯшти қима ё пораи гӯшти бирён таркиб ёфтааст.

ЧАЛАВМАСТӢ چلومستی ҳаловат бурдан аз тановули чалав, кайфбари аз хӯрдани чалав.

ЧАЛАВПАЗХОНА چلوپزخانه ҷое, ки дар он ҷо чалав пазанд ва фурӯшанд.

ЧАЛАВХӢРИШ چلوخورش навъи хӯроке, ки аз бириинҷи дар об пухта ва хӯриш бо гӯшт ё сабзавот иборат аст.

ЧАЛАК چلک 1. зарфи калони тунукагӣ ё оҳанӣ, барои нигоҳ доштани чизҳои моеъ; бочка. 2. лаҳҷ. сатил.

ЧАЛАКОР چله کار гуфт. он ки кори сар кардаашро ба анҷом намерасонад, одами кораш нотаом ва хом, нимкора.

ЧАЛАКОРӢ چله کاری хомкорӣ; муқоб. пухтакорӣ.

ЧАЛАКСОЗ چلکساز он ки чалак месозад, созандаи зарфҳо барои нигоҳ доштани чизҳои обакӣ.

ЧАЛАКСОЗӢ چلکسازی исми амал аз чалак сохтан; машғулияти сохтани чалак, касбу кори чалаксоз.

ЧАЛАМУЛЛО چله ملا муллои чаласавод, муллои саводаш нопурра, муллое, ки саводи кофии динӣ надорад.

ЧАЛА-ПАЛА چله پله нимкора, нотаом, ниму

нимкора, чала-чулпа.

ЧАЛАППАС/ЧАЛАППОС چلپاس//چلپاس калимаи тақлиди овоз, ки ҳангоми ба чизҳои обакӣ бархӯрдани чизи дигар ҳосил мешавад: чалаппас задан.

ЧАЛАП-ЧАЛАП چلپ چلپ 1. ниг. чалаппас. 2. садое, ки ҳангоми роҳ рафтан ё давидан дар замини обнок ҳосил мешавад

ЧАЛАСАВОД چله سواد шахси саводаш нопурра, саводаш нима, камсавод.

ЧАЛАСАВОДӢ چله سوادى камсавод будан, саводи нопурра доштан.

ЧАЛАУСТО چله استا устои камхунар, устои кораш нотаом ва нуксдор.

ЧАЛБАК چلبک гуфт. нони тунуке, ки дар арафаву айёми идҳои мусулмонӣ ҳамчун хайру садақа ба хотири омӯриши гузаштагон мепазанд; ниг. чалпак.

ЧАЛВОР چلوار кҳн. 1. нимтанаи аз матои ғафс ё чарм дӯхташуда, ки бештар аз рӯи либоси дигар пӯшида мешуд. 2. матои пахтагини сафеди оҳордоре, ки аз он пирохан, зерчома ва дигар либосҳо медӯзанд; матои салла.

ЧАЛВОРБОФӢ چلواربافی 1. дастгоҳ ва коргоҳе, ки дар он ҷо чалвор мебофанд; коргоҳи чалворбофӣ. 2. машғулияти вобаста бо бофтани чалвор, амал ва шугли чалворбоф.

ЧАЛВОРӢ چلوارى матои пахтагини сафеди нозук, ки барои дӯхтани пирахан, либоси зер, рӯичову рӯболиш ва ғ. истифода мебардад.

ЧАЛҒӢЗА چلغوزه 1. навъи дарахт, ки ба санавбар (қарағай) монанд аст. 2. меваи ғўзамонанди баъзе дарахтон (аз қабилӣ булут, арча ва ғ.).

ЧАЛИДАН I چلیدن ба кор рафтан, дар гардиш будан (мас., пул); чалидани кори касе пеш рафтани кори касе, равнақ ёфтани кори касе.

ЧАЛИДАН II چلیدن равон шудан, рафтан.

ЧАЛИДАН III چلیدن сазовор будан, арзидан, шоиста будан.

ЧАЛИПО چلپا δ. салиб; салиби насоро, ки

мувофиқи таълимоти дини насронӣ Исои Масеҳро ба дори чорғушае монанд ба он кашида буданд.

ЧАЛИШ چلش 1. гирех, тугун: **чалиш афтодан ба ресмон**. 2. *мач.* нобарорӣ, барор накардани кор. 3. *ниг.* дурага.

ЧАЛКАШ چلكش *гуфт.* дарҳам-барҳам, бесару нӯг, омехта.

ЧАЛЛА چله *ниг.* чилла.

ЧАЛМА چلمه :**нони чалма лаҳҷ.** ноне, ки дар он каду, пиёз ё қаланфур андохта пухта шудааст.

ЧАЛМАҚ چلمق *т. гуфт.* 1. кори дарҳаму барҳам, бесарунӯг, бетартиб. 2. хат ё нақши норавшани дарҳаму барҳам.

ЧАЛМАФАТИР چلمه‌فتير *ниг.* чалма.

ЧАЛОБ چلاب *ниг.* чолоб.

ЧАЛ(Л)ОНДАН چلاندн дар муомила (савдо) ба кор бурдан пулро; бо хариду фурӯш пулро зиёд кардан.

ЧАЛОЧУЛ(Ӣ) چلاچول//چلاچولي *гуфт.* ғалоғула, мағал, фиғон, доду фарёд.

ЧАЛПАК چلپک нонест, ки аз хаамири тунук рост карда дар равған пазанд; *ниг.* **чалбак**; **чалпак кардан (сохтан)** *мач.* пахшу пачақ кардан; **чалпак шудан** *мач.* пахшу пачақ шудан.

ЧАЛПАКПАЗ چلپکپز пазандаи чалпак, он ки чалпак мепазад.

ЧАЛПАКПАЗӢ چلپکپزی пухтани чалпак, чалпак пухтан, кор ва амали чалпакпаз.

ЧАЛПАКХӢР چلپکخور он ки чалпак мехӯрад, хӯрандаи чалпак.

ЧАЛПАС چلپس ноӯхдабаро, ноқобил, чалфас.

ЧАЛПОНГӢШ چلپانگوش *гуфт.* калонгӯш, лапаргӯш.

ЧАЛПОС چلپاس садои сахт бўсидан ё лесидани чизе.

ЧАЛУЧ چلوچ асбоби нӯктезу дастадоре аст, ки осиебонон санги осиеро бо он тез кунанд.

ЧАЛФАС چلفس *ниг.* чалпас.

ЧАЛ-ЧАЛ چل چل *гуфт.* мағал, ғулоғула, доду

фарёд; **чал-чал кардан** мағал кардан, фарёду фиғон бардоштан.

ЧАЛП-ЧАЛП چلپ چلپ садое, ки хангоми хӯрдани таом, бўсидани касе ё чизе ба миён меояд; **чалп-чалп хӯрдан** хангоми хӯрдан садои нохушоянд баровардан.

ЧАЛЧИҚ چلچيق *гуфт.* оби тираи лойолуди дар ягон ҷо ҷамъшуда, толоб.

ЧАМ I چم хиром ва рафтори баноз; ҳаракати бо нозу адо; бо нозу карашма ва такаббур роҳ рафтан; *ниг.* **чамидан I**.

ЧАМ II چم *кит.* 1. назму тартиб дар кор; ба сомон даровардани корҳо; **ба чам будани (гаштани) кор** муназзаму ораста ва ба сомон будани (гаштани) кор. 2. равақ, барор. 3. рафтор; саъй, кӯшиш; **чаму хам а)** хаму печи ҳар коре, ки эҳтиёҷ ба дарёфтан дорад; б) изҳори адаб бо забон ва ишорати лабу рӯй.

ЧАМ III چم *кит.* 1. маънӣ ва мазмун дар суҳан, нутқ ё калима; ифода ва ҷанбаи маънавии вожа; *муқ.* **лафз**. 2. тамиз, маънӣ, шарму ҳаё.

ЧАМ IV چم 1. саҳву хато; ҷурм, гуноҳ, базаҳ. 2. ҷои сусту заифи касе; рағи ҳоби касе; он чи ки бо донистану ба даст овардани он тасаллут ва нуфуз бар касе пайдо кардан мумкин аст; **чами касеро ба даст овардан киноя аз рағи ҳоби касеро донистан**, ҷиҳати сусти касеро ошкор сохтан ва истифода намудан.

ЧАМ V چم қачӣ, инҳироф; қачроҳа, ҳамгашт; печу ҳами роҳ.

ЧАМ VI چم сина, садр; сари сина, пеши бар.

ЧАМ VII چم 1. обгардони бузурги ҷӯбин; кафлес; асбоби ҷӯбин барои аз зарф гирифтани об, ки хурди онро чамча // чумча мегӯянд. 2. табақи паҳне, ки аз най ё навда мебофиданд ва бо он ғалларо аз хасу хошок ва регу хок тоза мекарданд.

ЧАМ VIII چم *муҳаффаф ва кӯтоҳшудаи чашм.*

ЧАМАН I چمن 1. замини сабуз хуррам, марғзор, боғу бўстон. 2. гулзори шукуфон. 3. хиёбоне, ки ҳар тарафи он дарахтон шинонда шуда бошад; қисме дар боғ ё бўстон, ки замини онро ҷо-ҷо сабзаву гул

кошта бошанд ва ду тараф дарахтони сабз ё мевадор шинонда бошанд. 4. номи сабза ва гиёҳест, ки дар қитъаҳои замини хиёбону майдонҳо ва боғҳои шаҳр мекоранд, то бардавомиву хуррамии сабззорро бештар кунад; **чаман-чаман** ифодаи фаровонии гулҳои шукуфта.

ЧАМАН II چمن аспи хушрафтору рохвора.

ЧАМАНАНДУД چمن اندود чаманзор, чаманхез, чаманпӯш.

ЧАМАНАФРҶЗ چمن افروز 1. равшанкунандаи боғу бўстон. 2. *киноя аз* гулҳои сурхранг, ки дар боғу чаман кошта шудаанду рустаанд. 3. *бот.* гули тоҷи хурӯс.

ЧАМАНБУР چمنبر 1. чаманперо(й), чаманзан. 2. асбоб барои буридани чаман ва кӯтоҳ кардани сабзаву сабзбуттаҳо.

ЧАМАНГАРД چمنگرد касе, ки дар боғу чаман сайру гардиш мекунад.

ЧАМАНГАРДӢ چمنگردى гаштугузор кардан дар боғу чаман; чамансайр.

ЧАМАНГОҲ چمنگاه *ниг.* чаманзор.

ЧАМАНГУМКАРДА چمنگمکرده дурмонда аз чаман; маҳрумгашта аз боғу чаман; *мач.* гариб, мусофир, дар хичрат қарордошта.

ЧАМАНД چمنд *кит.* 1. аспи коҳили пурхӯру кундрафтор. 2. одами танбалу ҳечқора ва беҳосил.

ЧАМАНДА چمنده 1. *сифати феълии* замони *ҳозира аз чамидан*; хироманда, касе ё чизе, ки хиромон роҳ меравад. 2. сифати асп ва дигар савориҳои хушрафтор.

ЧАМАНДОРӢ چمندارى нигоҳубини чаман ва сабззор.

ЧАМАНЗАН چمنزن 1. буранда ва перояндаи чаман; чаманперой. 2. асбоб барои перостан ва кӯтоҳ кардани чаман; қайчии чаманзанӣ, микрози чаманбурӣ. 3. мошини чаманзанӣ, ки сабзаи чаман ва варзишгоҳ-хоро кӯтоҳ мекунад.

ЧАМАНЗАӢ چمنزنى буридани зиёдатҳои чамани боғ; амали боғбон дар перостани чаман.

ЧАМАНЗОР چمنزار 1. маҳалли чаманҳои бисёр, чаманистон, боғу бўстон, гулзор. 2.

киноя аз рухсори маъшуқа.

ЧАМАНИСТОН چمنستان *ниг.* чаманзор.

ЧАМАНИ چمنى 1. *мансуб ба чаман.* 2. сабз-ранг, ранге ба монанди ранги сабзаи чаман; **сабзи чаманӣ** ранги сабзи шабех ба чаман.

ЧАМАНКОРӢ چمنكارى машғул будан бо парвариши сабзаву ороиши чаману бўстон.

ЧАМАНОРО(Ӣ) چمن آرايى 1. боғбон. 2. оро-ишгар ва зинатдиҳандаи чаман, он ки гулҳо ва дарахтони боғу гулистонро ороиш ва пероста кунад, боғбон. 3. *мач.* Худованд, Офаридгор. 4. сифати маҳбуба.

ЧАМАНОРОӢ چمن آرائى боғбонӣ ва амали боғбон; оростан ва перостани дарахтон ва гулҳои боғу бўстон; зинатдиҳии чаман, чаманперой.

ЧАМАНОСУДА چمن آسوده озод, эмин аз қайди дому қафас; *киноя аз* мурғони озод дар муқобили мурғони гирифтори дому қафас.

ЧАМАНПАРДОЗ چمنپرداز чаманоро, ороиш-диҳандаи чаман.

ЧАМАНПАРДОЗӢ چمنپردازى чаманорой, зинат додани чаман.

ЧАМАНПЕРО(Ӣ) چمنپيرايى 1. он ки мутасадди ороиши боғу чаман аст, боғбон, гулбон. 2. асбоб барои буридану баробар кардани сабзаҳои чаманзор; чаманбур.

ЧАМАНПӢШ چمن پوش чаманзор, чаманхез; чое, ки бо сабзаву гулу гиёҳ пӯшида аст.

ЧАМАНРАМИДА چمن رمیده фироркарда аз боғу бўстон; маҳрумгашта аз бўстон; *муқоб.* **чаманосуда.**

ЧАМАНСАРОӢ چمن سراي дар чаман сароянда, илҳом ва навокунанда.

ЧАМАНСИМО چمن سيما 1. *кит., киноя аз* **маҳбуб.** 2. *мач.* зебо, хушрӯй.

ЧАМАНСОЗ چمنساز боғбон, чаманорой, чамантироз.

ЧАМАНТАБӢ چمن طبع *кит.* он ки табъи хушу латиф дорад, хуштабъ, хушсалиқа.

ЧАМАНТИРОЗ چمن طراز 1. чамансоз, чаманорой, чаманперой, зинатдиҳанда ва ороандаи чаман. 2. он чи боғу чаманро биорояд ва зебу зинат диҳад.

ЧАМАНТИРОЗӢ چمن طرازی оростан ва зинат додани чаман; чамансозӣ, чаманорой.

ЧАМАНФУРӮЗ چمن فروز *ниг.* **чаманафрӯз**.

ЧАМАНХЕЗ چمن خیز 1. замин ӯ чое, ки қудрати рӯғнидани сабзаву гулу гиёҳ дорад. 2. чаманзор, чое, ки дар он сабзаву гул фаровон аст.

ЧАМАНЧЕХР چمنچهر он ки чеҳраи мисли боғ шукуфтаву пуртароват дорад, зеборух.

ЧАМБАР چمبر *ниг.* **чанбар**.

ЧАМБАРПЕЧ چمبرپيچ *гуфт.*, *ниг.* **чанбарпеч**.

ЧАМБАРШОХ چمبرشاخ *ниг.* **чанбаршоҳ**.

ЧАМИДАН I چميدان 1. хиромидан, бо ноз роҳ гаштан, хиромон роҳ рафтан; мағрурона ва нарма-нарма қадам гузоштан; рафтан ва сайру тамошо кардан; **андар чамидан** а) гузаштан, сипарӣ шудан; б) тохт овардан, ҳучум кардан. 2. дар роҳгардӣ печу хам хӯрдан.

ЧАМИДАН II چميدان қад кашидан, болидан; чилвагарӣ кардан.

ЧАМИДАН III چميدان *кҳн.* чавлон задан дар майдон ва рақиб хостан; талаби разм кардан.

ЧАМИДАН IV چميدان печу тоб хӯрдан, даромехтан, оғушта гардидан.

ЧАМОН I چمان хиромон, равон бо нозу хиром ва зебой.

ЧАМОН II چمان 1. пиёлаи шароб; *ниг.* **чамона**. 2. чаман, марғзор, сабззор, боғу бўстон.

ЧАМОНА چمانه *кит.* 1. кадуе, ки дар он шароб ниғаҳ медоштанд. 2. нимкадуи мунаққаше, ки бо он шароб меҳӯрданд.

ЧАМОН(И)ДАН چماندن//چمانيدن 1. *шакли гузарандаи феъли чамидан*. 2. ба сайру хиром овардан, хиромонидан, ба нозу хиромиш водор кардан.

ЧАМОНӢ چمانى соқӣ; бодапаймо, майгусор.

ЧАМОНЧӢ چمانچى кӯзаи сартангу шикам-васеи пур аз шароб; тунги шароб, ибриқи май, суроҳӣ.

ЧАНА چنه воситаи нақлиёт, ки ба ду чӯби ҳамвор қарор гирифтааст ва дар рӯи хок,

барф ӯ ях ҳаракат медиҳанд.

ЧАНАБ چناب *д.* ба маънии суннат ва мустаҳаб аст; *муқоб.* **фарз** ва **вочиб**.

ЧАНАБОЗӢ چنه بازي 1. шуғлу бозии кӯдакон бо чана. 2. *варз.* намуди зимистонаи варзиш аст, ки варзишгарон бо чана аз рӯи суръат сабқат мекунанд.

ЧАНАСАВОРӢ چنه سوارى сайр кардан бо чана.

ЧАНАСОЗӢ چنه سازى сохтани чана.

ЧАНБАР چنبر 1. доира, ҳалқа, ҳар чизи доирашакл ва ҳалқамонанд; **чанбари зулф** ҳалқаи зулф; **чанбар кардан** доирашакл кардан, ҳалқа кардан; **чанбари ханҷар** чанбаре, ки дар тарафи дохилии он ханҷарҳо гузошта мешуд ва дорбозону чашмбандон аз он мегузаштанд; **чанбари дӯлобӣ** киноя аз фалак, осмон; **чанбари кабуд** киноя аз осмон; **чанбари осмон** киноя аз ҳалқаи осмон, уфук; **чанбари ачал** киноя аз **марғи ногузир**; **чанбари чарх** киноя аз олам, гетӣ, дунё. 2. гарданбанд, тавқ, қилода; **чанбари меҳвар** доираи уфук, меҳвари уфук, гирдогирди уфук; **чанбари гарданда**, **чанбари гардун**, **чанбари даф**, **чанбари дойира**; **чанбар задан** ҳалқа задан; ҳалқа ба вучуд овардан; **чанбар кардан** ҳалқа кардан чизеро; чанбар сохтан аз чизе; **аз сарв чанбар кардан** киноя аз хам кардан, мунҳанӣ ва дуто сохтани чизи рост. 3. *биол.* устухони гардан, тавқи гардан, чанбари дӯш, тарқух; **чанбари гардан** устухони гардан. 4. банд, каманд, гарданбанди асир; ҳалқаи дор; **чанбари ишқ** киноя аз доми ишқ, гирифтории ишқ; **чанбари анкабут** киноя аз доми анкабут, тори анкабут; **чанбар андохтан** каманд партофтан. 5. ҳалқае, ки барои бозӣ дорондани маймун, сағ, асп ва дигар ҳайвонот истифода мебаранд; **чун дафи лӯлӣ дарид**, **аз баҳри маймун чанбар аст** (*зарб.*). 6. ҳалқаи чӯбӣ ва ӯ филизӣ, ки ба шакли доира ӯ байзавӣ сохта шудааст ва бо он бозигарони ҳавоии сирк ва варзишгардухтарон ҳунарнамоӣ мекунанд; *ниг.* **чанбарбозӣ**. 7. *мач.* қайд, банд, гирифтӣ, қарас; **дар чанбари итоат даровардан** (*доштан*) дар қайди итоати худ гирифтани; **гардан (сар)** ба **чанбари итоат даровардан** ба итоат даромадан, тобеъ шудан; **сар аз чанбари итоат** кашидан аз

итоат баромадан, саркашӣ кардан; **чанбар-чанбар** ҳалқа-ҳалқа, гирда-гирда.

ЧАНБАРА چنبیره 1. доира, даф. 2. гардиши миёнхолии чизе; тиреза. 3. *ниг.* **чанбар** 1; **чанбари гул**. 4. асбоби ҳалқамонанде, ки аз порчаҳои матои тофта ва ба ҳам печида тайёр мекунанд ва ҳангоми бо сар кашонидани зарф барои осеб надидан рӯи сар мегуздоранд: **чанбараи гардан** *ниг.* **чанбари гардан**.

ЧАНБАРАК چنبرك 1. чӯбҳои аз ҳам гузаронидашудаи панҷарамонанд, ки дар пояҳои сандалӣ аз поён барои пой монда ништастан ва аз боло барои гарм нигоҳ доштани хӯрок устувор кардаанд: **чанбараки сандалӣ**. 2. шабакаи чӯбин, ки ҳамчун асбоби кор дар баъзе соҳаҳои ҳунармандӣ (*мас.*, *кашидадӯзӣ*) истифода мешавад. 3. дом барои парандагон. 4. панҷара; девори панҷарашакл. 5. ҳалқае, ки аз навдаҳои дарахт бофта шуда барои нигоҳдорӣ ва интиқоли маҳсулоти ширӣ истифода мегардад.

ЧАНБАРАКШАКЛ چنبركشاكل мунаввар, ҳалқамонанд.

ЧАНБАРБОЗ چنبرباز касе, ки бо ҳалқаи чанбар ҳунарнамоӣ мекунад.

ЧАНБАРБОЗӢ چنبربازى 1. ҳунарнамоие, ки ҳунармандони сирк ва варзишгар-духтарон бо ҳалқаҳои ба шакли доира ё байзавӣ сохта шуда мекунанд. 2. *варз.* яке аз анвои гимнастикаи занон, ки дар русӣ бо номи «обруч» маъмул аст. 3. *кино* аз рақс кардан ва ҷарх задан.

ЧАНБАРДОН چنبردان тӯр, дом барои шикор кардани баъзе парандаҳо.

ЧАНБАРИН چنبرين чанбарӣ, чанбаршакл; қач ва ҳамида.

ЧАНБАРӢ چنبرى 1. мунаввар, гирд, доирашакл; ҳамида, чанбармонанд, ҳалқамонанд. 2. қавсмонанд, камоншакл, ҳилолмонанд; ҳамида ва мунҳанӣ; ҳар чизе, ки ба шакли камон аст; **чанбарӣ шудан** (*гаштан*) мунҳанӣ, ҳамида шудан; **чанбарӣ кардан** ҳам кардан, камонӣ кардан.

ЧАНБАРКАШ چنبركش *кит.* камандафкан, афкананда ва кашондани каманд.

ЧАНБАРПЕЧ چنبربېچ 1. саҳт печондашуда (*бо банд, ресмон ё чизҳои дигар*). 2. саҳт ихота-шуда (*мас.*, *бо симҳораҳо*).

ЧАНБАРСОЗ چنبرساز созандаи чанбар, бунёдгари чанбар; **чанбар сохтан** тавқу қилода ва гарданбанд сохтан.

ЧАНБАРФУРӢШ چنبرفروش касе, ки доира, галбер, ордбез ва чанбар мефурӯшад, фурӯшандаи чанбар.

ЧАНБАРЧАСП چنبربچسپ хеле маҳкам, хеле устувор.

ЧАНБАРШОХ چنبرشاخ ҳайвони шоххояш ҳамидаи ба ҳам моили доирашакл; **говӣ** (*ҳайвони*) **чанбаршох**.

ЧАНГ I چنگ 1. гард, ғубор; хоки ба ҳаво бардошташуда; гарди рӯи чизе ништа; ◇ **чангапро аз осмон овардан** хоку туроб кардан, несту нобуд кардан; **пеш аз пода чанг хезондан** дар бораи коре ё воқеае пеш аз вукӯъ ҳаёху бардоштан.

ЧАНГ II چنگ 1. панҷаи даст бо ангуштони ҳамидаи нӯхундор. 2. панҷаи ҳайвонот ва мурғҳои даранда, чангол. 3. даст, қайд, гирифтӣ; **чанг андохтан** *ниг.* **чанг задан**; **чанг андохтан ба дили касе** рози дили *касери* фаҳмидан хоштан; **чанг задан а)** ба чанг гирифтӣ (*чизери*), чанг андохтан (*ба чизе*), дошта гирифтӣ бо панҷаи даст; б) даст задан, машғул шудан, ташаббус кардан; ба коре чанг задан; **ба чанг гирифтӣ** (*чизери*) ба даст гирифтӣ чизери, ба ихтиёри худ даровардани чизери.

ЧАНГ III چنگ 1. нӯки найза; пайкони тир. 2. минқори парандагон, нӯли парандагон.

ЧАНГ IV چنگ *мус.* 1. номи асбоби камоншакли мусикӣ, ки дорои тор аст, ба монанди уд, чағона ва ғ.; номи асбоби мусикии тордор, ки бо ду чӯбча менавозанд. 2. як навъи даф, ки аз ду сафҳаи биринҷӣ иборат буда, онҳоро ба ҳам мезананду оҳанг ба вучуд меоваранд. 3. **чанги даҳонӣ** *ниг.* **лабчанг**.

ЧАНГАК چنگك 1. оҳани сарҳамида, ки бо вай чизхоро банд карда мегиранд, оҳани сартези махсус; қуллоб. 2. оҳани сарҳамида барои овехтани чизе; **чангаки гӯштовезӣ**, **чангаки лойкашӣ**. 3. оҳанчаи сарҳамида

барои бастанӣ дар. 4. қисми оҳании шасти моҳигирӣ, ки сайд ба он гирифтор мешавад.

ЧАНГАКӢ چنگکى 1. мансуб ба **чангак**; кул-лобӣ. 2. биол. номи устухонест, ки ба таркиби гурӯҳи устухонҳои банди даст дохил мешавад.

ЧАНГАЛ چنگل 1. чанги тези бозу шоҳин ва дигар парандагони шикорӣ. 2. ноҳуни тези панҷаи ҳайвонот, ки дар шикор истифода мебаранд. 3. хори нӯгтези баъзе растаниҳо; **ба тағи думи касе чангал бастан** касеро ба изтироб андохтан, касеро барои ба ҳаракат андохтан таҳрик кардан.

ЧАНГАЛУК چنگلوك кхн. инсон ва ҳайвоне, ки дасту пояш қач, маъюб ва чангак аст.

ЧАНГАР-ЧУНГУР چنگرچنگور садои ба ҳам бархӯрдани зарфҳои гуногун ё лаъличаҳои (санҷҳои) мусиқӣ.

ЧАНГБОРОН چنگباران хокбод, гирдбоди чангу губор.

ЧАНГДОР چنگدار 1. дорои ноҳуну чанголи тез. 2. омехта бо гарду чанг.

ЧАНГЗАН چنگزن 1. чангнавоз, чангӣ. 2. киноя аз сайёраи Зӯҳра (Ноҳид).

ЧАНГЗАНИӢ چنگزنى навохтани чанг; ҳунарнамоӣ кардан бо чанг.

ЧАНГЗАНОН چنگزنان шакли феъли ҳол аз **чанг задан**: 1. дар ҳоли чанг задану гирифтан. 2. дар ҳоли навохтани чанг.

ЧАНГӢ چنگى навозандаи чанг, чангнавоз, мутриб.

ЧАНГКАШ چنگکش дастгоҳе, ки чангу ғуборро мекашад ва ҳавои муҳитеро тоза мекунад.

ЧАНГКАШАК چنگکشк асбоби барқии рӯзгор, ки онро барои тоза кардани гарду чанги хона ва ғ. истифода мебаранд.

ЧАНГКАШӢ چنگکشی пок гардонидани манзил ё маконе аз гарду чанг.

ЧАНГҚОВУЗ چنگقاووز гуфт., ниг. лабчанг.

ЧАНГНАВОЗ چنگنواز ниг. чангзан.

ЧАНГНАВОЗӢ چنگنوازی ниг. чангзаниӢ.

ЧАНГОЛ چنگال 1. панҷаи дасти инсон; даст, мушт; **чанголи шер** соҳиби қудрат ва тавоноӣ; **чангол зада гирифтан** якбора ба даст даровардан, қапида гирифтан; **аз чанголи касе растан** аз дасти касе халос шудан, аз қайду гирифтории касе озод гардидан; **чангол дароз кардан** даст ёзидан, дароздастӣ кардан; **чанголи шер хоридан** ба амали хатарнок даст задан, бо думи шер бозӣ кардан; **чангол кунд шудан** аз кор мондан, дармондаву нотавон шудан; **чангол хондан** а) киноя аз ҳашмигин шудан; б) дучори ҳасрат ва афсус шудан; в) изҳори нотавонӣ кардан. 2. ноҳунҳои ҳамидаи тези ҷонварон ва мургони даранда. 3. қабза, даст, мушт, ба андозаи як қабза, чени як мушт; **чангол задан чизеро** саҳт доштан (гирифтан) чизеро, ҳамла кардан; **аз чанголи касе, чизе раҳой ёфтан** аз қайди касе чизе халос шудан; **ба чанголи касе, чизе гирифтор шудан** ба дасти (қайди) касе ё чизе афтодан. 4. асбобест, ки барои хӯрдани ғизои саҳт (дувум) таъин гадидааст; шоҳа. 5. хӯр. ғизое, ки аз нони гарми резакарда, рағғани дунба ё зард ва ягон намуди ширинӣ (шакар, асал ё харбуза) тайёр менамоянд ва онро бо чангол омехта мекунанд, чангола.

ЧАНГОЛА چنگاله ниг. чангол 4, 5.

ЧАНГОЛАК چنگالک бот. як навъи растанӣ.

ЧАНГОЛДОР چنگالدار ҳар чизе, ки дорои чангол аст.

ЧАНГОЛЗАН چنگالزن он ки ва ё он чи чангол мезанад.

ЧАНГОЛӢ چنگالى хӯр. хӯроки иборат аз нони гарми фатир, ки ба болояш рағғани зард мерезанд.

ЧАНГОЛТЕЗ چنگالتيز 1. тезноҳун, тезчангол. 2. маҷ. қавипанҷа, омода барои пайқору набард.

ЧАНГОЛУД چنگآلود чанггирифта, чанг паҳшкарда, чангнишаста.

ЧАНГОЛХ(В)АСТ چنگالخوست ниг. чангол 7.

ЧАНГОЛХУШ چنگالخوش ниг. чангол 7.

ЧАНГОН(И)ДАН چنگانیدن//چنگانیدن чанг кардан, чанг бардоштан.

ЧАНГОР چنگار *кит.* харчанг, саратон.

ЧАНГПУШТ چنگپشت *кит.* хамидапушт, хамидакомат, кўжпушт.

ЧАНГЧА چنگچه 1. оҳанчаи сархамида барои бастани дар; **чангчаи дар**. 2. оҳани сархамида барои аз танӯр кандани нон. 3. оҳани сархамида барои овехтани чизҳо, чангак.

ЧАНҒАЛОК چنغلاک пўчоқи ғўзаи пахта, ки нахаш аз он гирифта шуда бошад, чаноқ; **чанғалоки пахта**.

ЧАНД چند 1. миқдори номуайян; **чанд нафар**; **ба чанд** ба якчанд, ба чандин; **ба чанд нафар** бо якчанд нафар. 2. муддати номуайян, мўхлати номуайян; **якчанд вақт** дақиқае чанд; **чанд гоҳ (вақт)** якчанд муддат, муддате. 3. *ҷонишини саволӣ, ки ба ҷӣ миқдор, ҷӣ қадар, ба ҷӣ андоза буданро ифода мекунад.* 4. бор, карат, маротиба; **дучанд**, **дахчанд**; **чанд бор** ба маротиб, борҳо; **то чанд** то кай; **хар сари чанд гоҳ** баъзан, замон то замон; **чанд-чанд** борҳо; ба маротиб, чандин маротиба.

ЧАНДАЛ چندل *ниг.* чандан.

ЧАНДАН چندن 1. *ниг.* сандал. 2. хушранг ва устувор.

ЧАНДАНДЕШӢ چندانديشى гуногунандешӣ, мавҷуд будани якчанд акида оид ба масъалае.

ЧАНДАР چندر: **чандар кардан** ду пои пеши хайвони савориро ба ҳам бастан, то ки гурехта натавонад, ишкел.

ЧАНДАСРА چندعصره чизе, ки ба чандин аср ё давр тааллуқ дорад, бисёрасра.

ЧАНДАСРИНА چندعصرينه *ниг.* чандасра.

ЧАНДАСРӢ چندعصري мансуб ба якчанд аср, якчандасрӣ.

ЧАНДБАРНОМАВӢ چندبرنامهوي чизе, ки дорои чандин барнома мебошад; бисёрбарномавӣ.

ЧАНДБОРА//ЧАНДБОРӢ چندباره//چندباري як-чанд бор, борҳо: **кори чандбора**, **замин чандборӣ** ронда шуд.

ЧАНДВАҚТА چندوقت 1. давомкунанда дар якчанд муддат. 2. барои якчанд муддат. 3.

кўхна, қадима, пешина.

ЧАНДВАҚТИНА چندوقتينه *ниг.* **чандвақта**.

ЧАНДГОНА چندگانه дорои чанд унсур, шакл ва сифат.

ЧАНДГУНА چندگونه ҳаргуна, ҳархел.

ЧАНДГӢША چندگوشه 1. *ҳанд.* бисёргӯша; бисёркунча, чандкунча. 2. чизе, ки дорои якчанд гӯша аст.

ЧАНДЗАБОНА چندزبان 1. *марбут ба якчанд забон*; луғатҳои **чандзабона**. 2. донандаи якчанд забон.

ЧАНДЗАБОНӢ چندزباني *ниг.* **чандзабона**.

ЧАНДЕ چندی 1. як муддати номуайян, якчанд вақт. 2. якчанд, як миқдори номуайян.

ЧАНДИН چندين 1. адади бисёри номуайян, якчанд. 2. муддати номуайян, замони номуайян; **чандин сол** якчанд сол, солҳои бисёр. 3. ҷӣ қадар, ҷӣ миқдор.

ЧАНДИНАСРА چندين عصره *ниг.* **чандасра**.

ЧАНДИНАСРИНА چندين عصرينه *ниг.* **чандасра**.

ЧАНДИНБОРА چندين باره якчанд маротиба, такрор ба такрор, чандбора.

ЧАНДИНКАРАТА چندين گرت 1. *ниг.* **чандинбора**.

ЧАНДИНРӢЗА چندين روزه бисёррӯза, дар муддати чандин рӯз мавҷудбуда; **хӯроки чандинрӯза**, **пазирии чандинрӯза** пазирии давомкарда дар муддати чанд рӯз.

ЧАНДИНСОЛА چندين ساله 1. давомкарда дар тӯли чандин сол, бисёрсола; **ошноии чандинсола**. 2. тааллуқдошта ба якчанд сол; **кори чандинсола**.

ЧАНДИНЧИЛДА چندين جلده иборат аз якчанд чилд; бисёрчилда.

ЧАНДИР چندير *гуфт.* 1. қисме аз гӯшти пуррагу пай, ки пухтану хоиданаш мушкил аст. 2. ҳар чизи саҳти таранг ва қайш, ки кандан, шикастан тоб додан ё қат кардани он душвор аст.

ЧАНДИРГӢШТ چندير گوشه гӯште, ки серрагу пай ва саҳту душворпаз аст.

ЧАНДИРӢ چنديري 1. устуворӣ, мустаҳкамӣ (*дар мавриди ашӣ*). 2. *физ.* қуввае, ки пас аз катъ гардидани фишор ашӣро ба шаклу

ҳолати пештара бармегардонад, хосияти фишорпазирӣ; сахт, маҳкам.

ЧАНДИРМУШАК چنديرموشک дорои мушак-ҳои чандирӣ, сахтмушак.

ЧАНДИРПОЙ چنديرپای дорои пойҳои устувору боқувват; соҳиби пойҳои пурпай.

ЧАНДИ چندی микдор ва камияти чизе; муқоб. **чунӣ**, ки кайфият ва сифати чизеро ифода мекунад.

ЧАНДКАНАЛА چندکنله ниг. **чандшабакавӣ**.

ЧАНДКАРАТӢ چندكرتي ниг. **чандинбора**.

ЧАНДКИЛОМЕТРА چندكلامتره 1. масофае, ки ба чандин километр тӯл мекашад; **пойгаи чандкилометра**. 2. чизе ё иншооте, ки чандин километр дарозо дорад; **хатти чандкилометраи об**.

ЧАНДКОРА چندكاره он ки корҳои зиёде дошта, маъмуран ҳамаи корҳояш нимкора ва ба анҷом нарасида мебошад.

ЧАНДКОРПУСА چندكارپوسه 1. созмон ё муассисае, ки дорои якчанд бинову (корпус) иморат аст. 2. сохтори низомие, ки аз воҳидҳои (корпусҳои) сершумор иборат аст.

ЧАНДКУНЧА چندكنجه ниг. **чандгӯша**.

ЧАНДҚАБАТА چندقبطه дорои қабатҳои бисёр.

ЧАНДМЕТРА چندمتره дорои якчанд метр дарозӣ; иборат аз якчанд метр масофа.

ЧАНДМИЛЛИОНА چندمليانه дорои якчанд миллион (*аҳолӣ, маблағ ва ғ.*).

ЧАНДМОҲА چندماهه 1. давомкунанда ба муддати якчанд моҳ. 2. мӯҳлат ба ҳисоби моҳ (пурсиш): **бачаатон чандмоҳа шуд?**

ЧАНДНАФАРА چندنفره дорои чой барои якчанд нафар; бисёрҷоя.

ЧАНДНАФАРӢ چندنفری дар ҳайати якчанд нафар.

ЧАНДНИШОНӢ چندنشانی дорои якчанд нишониву суроға.

ЧАНДНУҚТАӢ چندنقطه ای 1. бисёрнуқта. 2. дорои якчанд бахш ё шӯба дар нуқтаҳои гуногун.

ЧАНДОДАМА چندآدمه ниг. **чанднафара**.

ЧАНДОМАД چندآمد ниг. **басомад**.

ЧАНДОН چندان 1. он қадар, бисёр, ба он дараҷа; ин чиз чандон бад не. 2. бор, маротиба; **корро ду чандон зиёд кардан**.

ЧАНДОШӢНА چندآشپانه бисёрқабата, серош-ёна, бисёррошёна.

ЧАНДПОҒУНДАГӢ چندپاغندي иборат аз якчанд поғунда (зинапоя).

ЧАНДРАҚАМА چندرقمه серрақама, бисёр-рақама, иборат аз якчанд рақам; **адади чандрақама**.

ЧАНДРӢЗА چندروزه 1. давомкарда дар якчанд рӯз, чандинрӯза: **ташвиши чандрӯза**. 2. ба (барои) чанд рӯз; **чандрӯза меравед?**

ЧАНДСАДОӢ چندصدائی 1. чандовоза, омадани садои бисёр. 2. равише дар оҳангсозӣ, ки барои чанд нафар оҳанге таҳия мегардад.

ЧАНДСАДСОЛА چندصدساله бисёрасра.

ЧАНДСАР چندسر бот. маъсар.

ЧАНДСАРА چندسره дорои якчанд сар; бисёрсара; **аждаҳои чандсара**.

ЧАНДСОАТА چندساعته коре ё фаъолияте, ки дар давоми якчанд соат сурат мегирад, бисёрсоата.

ЧАНДСОАТӢ چندساعتي дар муддати якчанд соат.

ЧАНДСОЛА چندساله 1. давомкарда дар чанд сол. 2. *чизе ё шахсе*, ки аз мавҷудияташ якчанд сол сипарӣ шудааст. 3. барои чанд сол.

ЧАНДСОЛӢ چندسالی дар муддати якчанд сол.

ЧАНДТАБАҚА چندطبقه ниг. **чандошёна**.

ЧАНДТАРАФА چندطرفه бисёртарафа, бисёр-ҷиҳата.

ЧАНДУМ چندم чонишини саволӣ, ки барои муайян кардани тартиби мафҳуму ашё ба кор меравад; **чандум бор, дар синфи чандум?**

ЧАНДУМИН چندمين ниг. **чандум**.

ЧАНДФАЗА چندفزه хатти барқие, ки дорои якчанд фаза мебошад; бисёрфаза.

ЧАНДХЕЛА چندخيله гуногун, ҳархела, бисёр-хела, гуногуннавъ.

ЧАНДҲАЗОРА چندهزاره иборат аз якчанд хазор.

ЧАНДҲАЗОРӢ چندهزاری ба якчанд хазор; мансуб будани якчанд хазор ба чонибе.

ЧАНДҲАЗОРСОЛА چندهزارساله бисёрхазор-сола; таърихи чандхазорсола.

ЧАНДҲИҶОӢ چندهجائی бисёрҳиҷоӣ; иборат аз якчанд ҳиҷо будан.

ЧАНДҲОЛАТӢ چندحالتی бисёрҳолатӣ, сермав-кей, доро будан ба якчанд ҳолат.

ЧАНДЧИЛДА چندجلده *ниг.* чандинчилда.

ЧАНДЧИЛДӢ چندجلدی аз ҳар кадом чанд чилд.

ЧАНДҶОНИБА چندجانبه бисёртарафа, серчо-ниба; **шартномаи чандҷониба** шартномае, ки ба чандин тараф дахл дорад.

ЧАНДҶОЯ چندجايه *ниг.* чанднафара.

ЧАНДШАБАКАВӢ چندشبههوى 1. дорои шаба-каҳои зиёд. 2. ҳосияти дастгоҳе, ки тавассути шабакаҳои сершумор мавҷ қабул карда метавонанд.

ЧАНОҒ چنانغ *зоол.* навъе аз моҳии баҳрӣ, ки аррамоҳӣ низ мегӯянд.

ЧАНОР چنار *ниг.* чинор.

ЧАНОРАК چنارک *ниг.* чинорак.

ЧАП چپ 1. **муқоб. рост**, он тарафи бадан, ки дар он дил воқеъ аст; **ясор** (*муқоб. ямин*), **майсара** (*муқоб. маймана*); **хоби зан чап аст** а) **киноя аз ғайривоқеъ** ва амалинашаванда будани хоҳишу майли ҷониби дигар (*ба мусоҳиб дар гуфтугӯ мегӯянд*); б) баръакс воқеъ гардидани ҳодиса ё воқеаи мавриди интизории касе; **аз паҳлӯи чап офарида шудан киноя аз макру хила** доштан ва **фиребгар** будан; **чап аз рост надоништан** а) **тифли ноболиғ** будан; б) **ақлу тамиз** надоштан, **ҷоҳил** ва **бесавод** будан; **роҳ чап кардан киноя аз безътиной** кардан, эътибор надодан, ташриф наовардан. 2. **роҳи қачи ғайримаъруф** ва **дуртар**; **роҳи чап**. 3. **с. равияе**, ки **нисбат ба ҳокимияти кишвар** ё **сиёсати давлатӣ мувофиқ** нест ва тарафдори тағйироту таҳаввулоту куллий мебошад; **чапу чилеб** қачу килеб, бетартибона; **чап будан бо касе** дар муно-

сибати бад будан бо касе, бо касе носозгор будан; **бо касе чап додан** якбора ба тарафе гашта, аз ҳамла худро халос кардан; **чап нигоҳ кардан** а) яктарафа нигаристан; б) бад нигоҳ кардан, бад муносибат кардан; **чап фаҳмидан** нодуруст фаҳмидан, баръакс фаҳмидан; **чап шудан** а) **номувофиқ шудан**; б) дар муносибат бад шудан; **ба чапу рост гардондан** ба ҳар тараф бурдан, бо ғараз ё мақсади муайян рафти чизро дигар кардан; **бо дасти чап бархестан** а) муваффақ нагаштан дар корҳо; б) кайфияти нохуш доштан; **чашии (абрӯи) чап паридан** боварест, ки тибқи он гӯё касро ногуворӣ дар пешаст. 4. **касе**, ки бо дасти чап бештару беҳтар кор мекунад, чапдаст, чаппадаст; **чап-чап нигоҳ кардан** а) тарсида-тарсида нигоҳ кардан; б) бад-бад нигоҳ кардан; в) пурмаънӣ нигаристан.

ЧАП(П)А چپه 1. дар ҳолати акс воқеъ шудани чизе, сараш поён ва пояш боло воқеъ шудани чизе; **вожгун** хобидан, афтидан, воқеъ шудани чизе; **муқоб. роста; чаппа гузоштан** рӯ ба поин гузоштан. 2. **вожгун**, **баръакс**. 3. **рӯгардон**; **чаппа кардан**, зеру рӯ кардан; **чаппа шудан** вожгун шудан, сар ба поин афтидан; **чаппаю посгуна (поскуна) шудан** рӯгардон шудан, тамоман зеру рӯ шудан; **чаппаю роста кардан** ба ҳам омехтан, дарҳаму барҳам кардан, рӯгардон кардан; **рӯ чаппа кардан** рӯй гардондан (**тофтан**); **чома(пӯстин)ро чаппа пӯшидан** барқасд кор кардан, ба коре (*чизе*) муносибати акс нишон додан (*бо ҳисси хашии, газаб ва ғ.*).

ЧАП(П)АГАРДОН چپه گردان ба тарафи акс гардондан, зер ба рӯ кардан; **чаппагардон шудан** чаппа шуда афтидан.

ЧАПАК چپک ду кафи дастро ба ҳам зада садо баровардан (*дар вақти табрик кардан, маъқул доништан ва изҳори ҳаяҷони худ*), қарсак, кафкӯбӣ; **чапак задан** а) кафкӯбӣ кардан (*бо як оҳанг дар ягон ҳавои махсус*); б) кафкӯбӣ кардан барои изҳори ҳаяҷон аз чизе ё табрик ва таҳсини касе (*чизе*).

ЧАПАКЗАӢ چپکزنى чапак задан, қарсак-занӣ, каф кӯфта садо баровардан барои ҳаяҷон ё изҳори ҳиссиёти дигар: **чапак-заниҳои пурмавҷ**.

ЧАПАН چپن *гуфт.* 1. бесавод, чоҳил. 2. одами беодоб.

ЧАПАНА چپنه *гуфт.* 1. чапдаст, чаппадаст. 2. чап, чаппа.

ЧАПАНДОЗ I چپانداز аспсавори моҳир, савори дар бузкашӣ ҳунарманд.

ЧАПАНДОЗ II چپانداز 1. тирандози моҳире, ки ба дасти чап тир мепаронад. 2. фиребгар, ҳилагар, маккор.

ЧАПАНДОЗ III چپانداز номи оҳанге аз оҳангҳои «Шашмақом».

ЧАПАНДОЗӢ I چپاندازی бузкашӣ; машқи аспдавонӣ.

ЧАПАНДОЗӢ II چپاندازی фиребгарӣ, ҳилагарӣ, маккорӣ.

ЧАП(П)АПЕЧ چپهچ 1. *кхн., грам.* вергул, мумаййиз. 2. *тех.* мурвати печаш (рахаш) чаппа буридашуда.

ЧАПАР I چپر 1. хона ва деворе, ки аз шоҳу навда ва наю хошок сохта мешавад. 2. доира ва ҳалқа; ҳалкаи одамон, ки дар гирди касе чамъ меоянд. 3. деворе, ки барои паноҳ бурдан аз хоку об дар муқобили қалъа барои тасхири он созанд. 4. шоҳаҳои дарахти ба ҳам саҳт басташудаи паҳн ё шоҳаҳои оҳани ба андозаи муайян сохта, ки ба рӯи хирмани ғалла барои майда кардани хӯшаҳои ғалла ва барои ҳамвор кардани замин баъд аз шудгор ва кишт баста мегардонанд; **чапар бастан**, **чапар гардонидан**.

ЧАПАР II چپر 1. қосид, он ки аз як ҷо ба як ҷои дигар фиристода мешавад, муҳаффафи чопор. 2. хабаргир, он ки барои фаҳмидани вазъият ба ҷое фиристода мешавад, ҷосус, мукташиф.

ЧАПАРАК I چپرک *ниг.* **чапар I.** 1.

ЧАПАРАК II چپرک бофтае аз шохҳои дарахт, ки дар шустани рег дар заршӯй истифода мекунад.

ЧАПАРАК III چپرک дом барои парандагон, ки аз ҷоҳ ва болопӯши он дар шакли навдабӯрӣ иборат аст.

ЧАПАРАК IV چپرک девори аз наю навда бофташуда, шиғ, тавора.

ЧАПАРБОФ چپرېاف ҳар чизе, ки ба тариқи чапар ва тавора бофта шавад.

ЧАПАРГАРДОНӢ چپرگردانی ба рӯи хирман бо гов гардонидани чапар.

ЧАПАРГӢШ چپرگوش *лахҷ.* калонгӯш, гӯш-лакқа.

ЧАП(П)АШАВӢ چپهشوی чаппагардон шудан, чаппа шудан.

ЧАПГИР چپرگیر 1. он ки сухани касеро барқасд нодуруст мефаҳмад ва нодуруст эзоҳ медиҳад. 2. касе, ки муносибати боғараз зоҳир мекунад.

ЧАПГИРӢ چپرگیری 1. барқасд нодуруст фаҳмидан ва нодуруст маънидод кардани сухани касе. 2. муносибати боғараз зоҳир кардан

ЧАПҒАЛАТ چپرغلط дар ҷанг ё вақти гурез чапу рост рафта ҳарифро ба ғалат андохтан; **чапғалат додан** ба чапу рост гашта, дигаронро ба ғалат андохтан, қасдан ба иштибоҳ монондан касеро.

ЧАПДАР چپردر аспӣ пурзӯри тездав.

ЧАПДАСТ چپرديست 1. он ки бо дасти чап кор мекунад, чаппадаст. 2. *мач.* он ки дар кор бештар ба ҳилагарӣ ва каллобӣ моил аст.

ЧАПДАСТӢ چپرديستی 1. кор кардан бо дасти чап. 2. ба каллобию ҳилагарӣ майл доштан (моил будан) дар кор.

ЧАПИГАРӢ چپرگیری *с., ниг.* **чапӣ.**

ЧАПИРА چپيره чамъ, чамъият, гурӯҳи аз мардум, ки дар як ҷо чамъ шуда бошанд. **чапира шудан** чамъ шудан, ғун шудани гурӯҳе аз мардум.

ЧАПӢ چپي *с.* мансуб ба **ҷараёни чап.**

ЧАПКӢЧА چپرکوجه *ниг.* **паскӢча.**

ЧАПОН ت. چپان либоси пахтаноки болопӯш, ҷомаи пахтанок; **чапони беқасаб**; **чапони сатин.**

ЧАПОТӢ چپاتی *хӯр.* нони тунук.

ЧАППИН چپين *ниг.* **чаббин.**

ЧАППОТӢ چپاتی *хӯр., ниг.* **чапотӣ.**

ЧАПРАВ چپرو *с.* моил ба ҷараёни чап.

ЧАПРАВЇ چپروی *с.* майл кардан ба чараёни чап.

ЧАПЧАК چپچک *гуфт.*, *ниг.* чапотӣ.

ЧАРАҚСА//ЧАРАКСА چرقسه//چرقسه *гуфт.* катраҳои об, лой ё шарораи оташ, ки бо таъсири чизе мепарад ва ба ашёву ашхоси атроф мерасад.

ЧАРАҚСОН(И)ДАН چرقساندن//چرقسانیدن *кат-* раҳои об ё лойи обакро пароканда карда ба атроф пош додан.

ЧАРАҚ-ЧАРАҚ چرق چرق *калимаи тақлиди овоз,* ки садои ба ҳам бархӯрдани чизҳои оханиро ифода мекунад.

ЧАРАНГ چرنگ *кҳн.* 1. овозе, ки ба сабаби пайдарпай ба ҳам бархӯрдани шамшеру гурз *ва г.* ҳосил мешавад, чакочок, чаранг. 2. инъикоси акси садо дар кӯҳ, гунбад, ҳаммом *ва г.* 3. овозе, ки ҳангоми тир парондан аз камон ҳосил мешавад.

ЧАРАНГАК چرنگک *зоол.* парандаест ниҳоят хурду кӯчак.

ЧАРАНГИДАН رنگیدن *1. кҳн.* овоз баровардани гурзу шамшер ва монанди он ҳангоми бархӯрдан ба чизе, чарангидан. 2. садои зангу овози зангула, чарас.

ЧАРАНД چرند *1.* сухани пучу бемаънӣ, ёва, ҳарза, ҳазён; **чаранд гуфтан** ёва гуфтан, сухани ҳарзаву бемаънӣ гуфтан; **чаранду паранд** ҳарза, ҳазён, гуфтори беҳуда. 2. хайвон, чаранда, чорпо.

ЧАРАНДА چرنده *чорпои алафхор,* ки чаро мекунад; *муқоб.* паранда; хайвони гиёҳхор; **чарандаву паранда** чизе, ки дар замин чаро мекунад ва чизе, ки дар ҳаво парвоз мекунад, *киноя аз* мавҷудоти зинда.

ЧАРАНДГҶӢ چرندگوی *ҳарзагӯӣ, ёвагӯӣ, гӯян-* даи суханҳои беҳудаву бемаънӣ.

ЧАРАНДГҶӢ چرندگوئی *1.* ҳарзагӯӣ, ёвагӯӣ, беҳудагӯӣ. 2. гуфтори берабту бемантиқ, сафсата.

ЧАРАНДУ چرندو *устухони нарме,* ки онро хӯрда мешавад, ба мисли устухони шона, гӯш, параҳои димоғ *ва г.*; гузруф, тағояк.

ЧАРАС I چرس *кит.* зарф ё ҳавзест, ки дар он ангур рехта бо пой фишоранд, то шираи он

чудо гардад, чархушт, чархуст, чурух.

ЧАРАС II چرس *кит.* чарогоҳ, чарогоҳи чорпоён, мартаъ.

ЧАРАС III چرس *кит.* 1. банд, зиндон, маҳбас. 2. шиканча, озор, азобу машаққат.

ЧАРАС IV چرس *кит.* чизҳое, ки дарвешон ва соилон бо гадоӣ чамъ меоранд; хайрот ва садақа.

ЧАРАСДОН چرسدان *рӯмоли калоне,* ки дарвешон чор гӯшаи онро баста ба дӯш мегирифтанд ва моли ба гадоӣ омадари дар он чамъ мекарданд.

ЧАРАХСА چرخسه *ниг.* чаракса.

ЧАРБ چرب *1.* равған, пих, ба хусус равғани дарунӣ. 2. равғанин; *муқоб.* хушк ва равғаннадида; сerratравған; **хӯроки чарб** таоми serratравған; **дасти чарб ба сари касе молидан** ба касе аз молу дороии худ насибае додан; **чарбу хушк** а) *киноя аз* баду нек; б) *киноя аз* зиёду кам; в) *киноя аз* саховату ҳасисӣ. 3. равғанолуд, ифлос, чарболуд, чиркин. 4. *мач.* нарм, мулоим, латиф, матбӯъ; **гуфтори чарб, забони чарб, сухани чарб.** 5. беш аз вазну микдори муайян, каме вазнинтар аз микдори қарордодшуда.

ЧАРБА چربه *1.* коғази бисёр нафиси чарбшуда, ки наққошон ва рассомон рӯи саҳифаи мунаққаш мегузоранд ва нақши онро мебардоранд; коғази тунуке, ки меъмрон ва тарроҳон рӯи нақшаи дигар гузошта рӯбардор мекунанд. 2. пардае, ки дар рӯи шир бандад; саршир, қаймоқ.

ЧАРБАК I چربک *1. ниг.* **чарба** 2. 2. нони тунуке, ки дар равған бирён мекунанд ва ба арвоҳи гузаштагон садақа мекунанд ва онро маъмулан бо ҳалво меҳӯранд; чалпак.

ЧАРБАК II چربک *1.* сухани дурӯғе, ки ба рост монанд аст. 2. танзу масҳарае, ки фасодовар бошад, ҳаҷви бемаврид; шӯҳии ночову беасос. 3. тӯҳмат, бӯхтон. 4. чистон, лағв.

ЧАРБАНДА چربنده *мач.* бартаридошта, дорандаи бартарӣ дар вазн; дорандаи бартарӣ дар вазн нисбат ба чизи дигаре; бештар, бехтар.

ЧАРББОЛО چرببالا *кит.* хушқаду қомат,

мавзунқомат, хушандом, чарбқомат.

ЧАРБГУФТОР چرب گفتار чарбзабон, хушсухан, ширинзабон.

ЧАРБГУФТОРӢ چرب گفتارى чарбзабонӣ, хушсуханӣ, ширинзабонӣ.

ЧАРБГӢ (Ӣ) چرب گوى 1. нармгӯй, хушзабон, хушсухан; фасеҳ. 2. чоплус, хушомадгӯй, тамаллуккор. 3. фиребгар, фиребанда.

ЧАРБГӢӢ چربگوئي 1. ширинзабонӣ, хушзабонӣ, хушсуханӣ; фасохат. 2. чоплусӣ, хушомадгӯй, тамаллуккорӣ, забонбозӣ. 3. фиребгарӣ, фиребандагӣ.

ЧАРБДАСТ چرب دست 1. чуству чолок; моҳир кордон, тардаст. 2. ширинкор; хукқабоз. 3. боҳунар; устод, санъатгар, мутахассис. 4. хирадманд, оқил, доно, донишманд.

ЧАРБДАСТӢ چربدستي 1. тездастӣ, чустию чолокӣ; **чарбдастӣ** кардан чустию чолокӣ кардан. 2. ширинкорӣ, тардастӣ; хукқабозӣ. 3. ҳунармандӣ, чирадастӣ; маҳорат. 4. хирадмандӣ, оқилӣ, донишмандӣ.

ЧАРБЗАБОН چرب زبان 1. *ниг.* **чарбгӯй**. 2. он ки бо нармсуханӣ ва хушзабонӣ ҳар касро ба худ моил карда тавонад. 3. *киноя аз* чоплусу тамаллуккор, хушомадгӯй. 4. фиребгар, фиребанда бо забони нарму ширин. 5. фасохат ва балоғат дар сухан.

ЧАРБЗАБОНӢ چرب زباني 1. хушсуханӣ, чарбгуфторӣ, ширинсуханӣ. 2. тамаллук, чоплусӣ, хушомадгӯй; **чарбзабонӣ** кардан хушомадгӯй кардан.

ЧАРБИДАН چربيدن 1. ғолиб омадан, пирӯз гардидан, музаффар шудан. 2. бартар омадан; афзунӣ доштан дар мартабаву мақом. 3. *гуфт.* ҳазм шудан, дар бадани касе ҳал шудан. 4. вазнин будан, сангин омадан, зиёд омадан (*дар вазн*).

ЧАРБИШ چربش 1. чизи чарб мисли дунба, пих ва амсоли он; чарбу, равған, чарбии рӯи гӯшт. 2. зиёдшавӣ, афзоиш, фузунӣ, бештарӣ (*аз нигоҳи вазн*); *ниг.* **чарбидан**.

ЧАРБИШДОР چربشدار фарбеҳ, равғандор, чарбудор.

ЧАРБИШФУРӢШ چربش فروش чарбуфурӯш, равғанфурӯш, фурӯшандаи анвои чарбиҳо.

ЧАРБӢ چربي 1. пих ва равғани даруни гӯспанд, буз, гов *ва ғ.*, ки аз ғайри дунба мебошад. 2. фарбеҳӣ, танпарварӣ. 3. *мач.* мулоимат, нармӣ; хушӣ, латофат, форами; **ба чарбӣ** бо лутфу хушӣ ва мулоимат.

ЧАРБОНИДАН چربانيدن 1. афзудани миқдори чизе ҳангоми баркашидан, паллаи бор вазнин кардан дар тарозу. 2. нархи чизи фурӯширо аз будаи зиёд кардан. 3. баҳраву ҳиссаи касеро зиёд кардан.

ЧАРБОХУР چربآخور 1. фароҳии айшу неъмат, вусъати фароғат ва айшу неъмат; охури чарб. 2. касе, ки рӯзгораш пурнозу неъмат аст. 3. чорпое, ки обу алафаш фаровон аст.

ЧАРБОХУРӢ چربآخوري 1. фаровоннеъматӣ, айшу фароғати комил доштан, нозу неъматӣ фаровон доштан. 2. фаровонии обу алафи чорво.

ЧАРБПАХЛУ چربپهلو 1. фарбеҳ; *муқоб.* **логар**. 2. он кас, ки мардум аз ӯ баҳраманд шаванд, доро, сарватманд.

ЧАРБРАБО چربربا 1. зиёдрабо, афзунрабо. 2. рабояндаи ғизову таом, рабояндаи ҳуроки чарбдор. 3. рабояндаи чизи нарму матбӯъ; *киноя аз* шахси ғоратгар.

ЧАРБРӢД چربرود *ниг.* **чарбрӯда**.

ЧАРБРӢДА چربروده 1. рӯдае, ки даруни онро чарбӣ, пих ва гӯшт пур карда пазанд, ҳасиб, чухудона. 2. чарбии рӯи рӯдаҳо.

ЧАРБСУХАН چربسخن 1. он ки ба суханони нарму диловез шунавандаро чазб кунад, чарбгуфтор, хушгуфтор, хушсухан, чарбзабон. 2. чоплус, забонбоз, тамаллуккор, мардумфиреб.

ЧАРБСУХАНӢ چربسخني 1. хушсуханӣ, чарбзабонӣ, нармгуфторӣ. 2. забонбозӣ, мардумфиребӣ. 3. чоплусӣ, хушомадгӯй, тамаллук.

ЧАРБТАРОЗУ چربترازو 1. фурӯшандае, ки ба манфиати харидор тарозу вазнин мекунад. 2. *мач.* касе, ки тарозуи аъмолаш вазнин аст; касе, ки корҳои савоб аз кори бад бештар кардааст.

ЧАРБУ چربو равғани дарунии ҳайвонот, пих.

ЧАРБУБАСТА چربوبسته фарбеҳшуда, равғангирифта.

ЧАРБУГӢ چربوگي мансуб ба **чарбу**; аз чарбу тайёр кардашуда.

ЧАРБУДОР چربودار дорои чарбу, чарбубаста, равғангирифта аз дарун.

ЧАРБУЗ چربز навъе ҳайвони хурди хокиранг, ки пойҳояш аз дастҳояш баландтар ва кафи пояш паҳн асту думи дароз дорад, дар дашту сахроҳои васеъ зиндагӣ мекунад, хангоми ҳаракат чаҳишҳои баланд мекунад, муши саҳроӣ, калокмуш, барбуъ.

ЧАРБХЕЗ چربخيز кит. он ки дорои файзу неъматӣ фаровон аст, мунъим.

ЧАРБХҶҶРИШ چربخورش хӯрандаи хӯроки равғанӣ ва гуворо; хӯроки равғанӣ ва болаззат.

ЧАРБ-ЧАРБ چربچرب 1. киноя аз гуфтору рафтори нарму фиребо. 2. меҳрубонӣ ва чоплусӣ дар изҳори муҳаббат.

ЧАРБШИР چربشير инсон ё ҳайвоне, ки равғаннокии шираш баланд аст.

ЧАРВИДА چرویده кит. 1. сифати феълии замони гузашта аз **чарвидан**. 2. равоншуда, рафта.

ЧАРВИДАН چرويدن кит. 1. чора ҷустан, чора андешидан, чораҷӯӣ кардан. 2. давидан, равон шудан.

ЧАРГАР چرگر кҳн. ҳофиз, сурудхон, муғаннӣ, хунёгар, овозхон.

ЧАРҒ چرغ зоол. парандаи сиёҳранги зӯрчанголи шикорӣ аз чинси уқоб, сақар; шохин, шаҳбоз.

ЧАРҒАНД چرغند кҳн. 1. чароғ. 2. чароғдон, чароғпоя.

ЧАРҒАНДА چرغنده ниг. **чарғанд**.

ЧАРҒДОР چرغدار он ки чарғу бозро хангоми шикор дар даст ниғаҳ медорад, саққор.

ЧАРД I چرد кит. остонаи хона.

ЧАРД II چرد ранги моил ба сурхӣ, ки ба аспу шутур ва хару астар хос аст.

ЧАРДА چرده кит. 1. ранг, лавн. 2. пӯсти рӯй ва бадани инсон.

ЧАРДОН چردان 1. тос ва кашкӯле, ки соилон хангоми гадоӣ ба даст гиранд ва дар он

чизи ба гадоӣ омадаро оваранд. 2. ҳалқаи дар.

ЧАРЗ چرز зоол. дӯғдоғ.

ЧАРИДАН چريدن 1. гардиш кардану алаф хӯрдани ҳайвонот дар чарогоҳ ва марғзор, чаро кардан. 2. хӯрдан.

ЧАРИК چريك лашкаре, ки барои мадад ва ёрии лашкари дигар аз ҷое ба ҷое фиристонда мешавад.

ЧАРИШ چرش исми масдар аз **чаридан**.

ЧАРМ چرم 1. пӯсти даббоғӣ шудаи ҳайвонот, ки барои дӯхтани пойафзори либосу кулоҳ ва ғ. истифода мекунад: **чарми хом**, **чарми пухта**, **чарми сунъӣ**; **ба рӯи худ чарм кашидан** шарму ҳаёро як сӯ гузоштан. 2. кит. пӯст, пӯсти бадани инсон ва ҳайвон.

ЧАРМГАР چرمگر он ки касбаш чарм омода кардан аст.

ЧАРМГАРӢ چرمگرى 1. кор, касби чарм тайёр кардан. 2. корхона ва коркарди чарм; **пӯшташро аз чармгарӣ меёбӣ** а) дар бораи ҳайвоне, ки ҳатман кушта мешавад; б) дар бораи чизе, ки ба нест шудан маҳкум аст.

ЧАРМДАСТАК چرمدستک пойафзол, ки дастакаш аз чарм аст.

ЧАРМДАСТАКДӢЗӢ چرمدستكدوزى дӯхтани дастаки чармини пойафзол.

ЧАРМИН چرمين аз чарм дӯхта ё тайёр кардашуда; **палтон чармин**, **дӯлчаи чармин**.

ЧАРМИНАПӢШ چرمينهپوش дорои либоси чармин, бо либоси чармӣ.

ЧАРМӢ چرمى мансуб ба **чарм**; он чи аз чарм дӯзанд; чармина,

ЧАРМОЛОТ چرمالات молу маҳсулоти чармӣ.

ЧАРО I چرا **ҷонишини саволӣ** барои чӣ? ба чӣ сабаб?; **чаро ки...** барои он ки..., зеро ки, азбаски...; **чуну чаро** саволи бисёр, пурсиши бисёр; **бе чуну чаро** бе шакку шубҳа, бе ҳеҷ гап, ҳатман.

ЧАРО II چرا 1. чаридан, алаф хӯрдани ҳайвонот дар чарогоҳ; ба чаро бурдан, ба чаро сар додан, аз чаро баргаштан. 2. алаф, гиёҳе, ки ҷонвар дар чарогоҳ меҳӯрад.

ЧАРОГАР چراگر чаранда, алафхӯр.

ЧАРОГОХ چراگاه маҳалли чаридани ҳай-
воноти алафхор.

ЧАРОГОХӢ چراگاهی мансуб ба чарогоҳ.

ЧАРОҒ چراغ 1. асбоби равшанидихандаест, ки
чароғи равғанӣ, нафтӣ (карасинӣ), газӣ ва
барқӣ навъҳои мухталифи он мебошад;
чароғи сиёҳ чароғи иборат аз фатила ва
равған, ки дар зарфи махсуси сафолӣ ё
чӯяний месӯхт; **чароғи худафрӯз** маҷ. чароғи
барқӣ; **чароғи касеро** афрӯхтан рӯҳи касеро
шод кардан, кори касеро давом додан;
чароғи касеро хомӯш накардан ўро
фаромӯш накардан, кори касеро давом
додан; **рӯзона бо чароғ кофта наёфта** маҷ.
а) нодир будани чизе; б) камнамо будани
касe. 2. лампаи барқӣ, лампочкаи электрии
ҳар чиз. 3. маҷ. фарзанди азиз, нури чашми
падару модар.

ЧАРОҒАК چراغک 1. сойқа, оташак, барқ,
ҷақмоқ. 2. чароғи хурд; **чароғаки сиёҳ**
пилсӯз, милмилак. 3. кирми шабтоб.

ЧАРОҒАНДА چراغنده ниг. чароғпоя.

ЧАРОҒАФРӢЗ چراغافروز 1. чароғдаргирон, он
ки чароғро равшан мекунад. 2. маҷ.
нурбахш равшанидиханда, равшанбахш.

ЧАРОҒБОНА چراغبانه ниг. чароғпоя.

ЧАРОҒВОНӢ چراغوانی оини пеш аз чашне
баستاني кӯю барзани шаҳр бо чароғи бисёр
ва равшан кардан.

ЧАРОҒВОР چراغوار монанди чароғ.

ЧАРОҒВОРА چراغواره кандил, ки дар он ча-
роғро гузошта меафрӯзанд, чароғпоя.

ЧАРОҒВОСА چراغواسه кит. парвонае, ки дар
атрофи чароғ давр мезанад.

ЧАРОҒДОН//ЧИРОҒДОН چراغدان зарфи
чароғи сиёҳ, ки дар он равғани зағир ва г.
рехта мешавад.

ЧАРОҒДОР چراغدار 1. ниғадорандаи чароғ;
ходиме, ки нигоҳубини чароғҳо ба ўҳдаи
ўст. 2. дорои чароғ ва мабдаи равшанӣ.

ЧАРОҒИНА چراغينه кирми хурди сабзранг, ки
дар шаби торик чун чароғ медурахшад,
кирми шабтоб, кирми шабчароғ.

ЧАРОҒИСТОН چراغستان 1. маҳалле, ки ба
мақсади баргузори чашне бо чароғҳо

ороиш дода шудааст. 2. ҷое, ки бо чароғи
бисёр равшан карда шудааст.

ЧАРОҒӢ چراغی кҳн. 1. ходим ва шогирд дар
хонақоҳ. 2. музде, ки ба ходим ва шогирди
хонақоҳ медоданд; замин, ки ба масҷид
вақф шудааст. 3. садақас, ки ба дарвешони
шабгард медоданд.

ЧАРОҒКУШ چراغکوش он ки чароғро хомӯш
кунад, кушандаи чароғ.

ЧАРОҒКУШОНӢ چراغکوشانی 1. амали қабех,
кирдори зишт; ҳар амали зиште, ки
хангоми содир кардани он аз равшанӣ
сарфи назар кунанд. 2. чароғро хомӯш
кардан.

ЧАРОҒМУРДА چراغمرده торик, зулмонӣ, бе-
нур, бефурӯғ.

ЧАРОҒОВЕЗ چراغآویز он чи ба он чароғ
овезанд; **меҳи чароғовез**.

ЧАРОҒОН چراغان 1. чароғи бисёр афрӯхтан
дар хона ё дар шаҳр ба муносибати чашне.
2. равшан, пурнур, мунаввар; **чароғон**
кардан а) пурчароғ кардан, бо чароғи бисёр
равшан кардан; б) пурнур ва мунаввар
кардан; **чароғон шудан** пурнур гаштан,
мунаввар гардидан.

ЧАРОҒОНӢ چراغانی ниг. чароғон.

ЧАРОҒПОЯ چراغپايه 1. ҷой ё асбобе, ки ба
болои он чароғ гузошта мешавад. 2. ду пой
пешашро бардошта, ба ду пой ақиб рост
истодани асп.

ЧАРОҒСОЗ چراغساز 1. созандаи чароғ. 2. касе,
ки бо таъмири чароғ машғул аст, чароғчӣ.

ЧАРОҒСОЗӢ چراغسازی 1. тайёр кардани ча-
роғ ва асбобҳои равшанидаҳанда; корхонаи
чароғсозӣ. 2. дӯкони таъмири чароғ.

ЧАРОҒЧА چراغچه чароғи хурд; **чароғчаи**
милмилак, **чароғчаи электрӣ**, **чароғчаи ки-**
сагӣ.

ЧАРОҒФУРӢШ چراغفروش фурӯшандаи чароғ.

ЧАРОҒФУРӢШӢ چراغفروشی 1. фурӯши чароғ.
2. ҷое, ки дар он ҷо чароғу лампаҳои
гуногун мефурӯшанд.

ЧАРОЗОР چرازار замини чаро, чарогоҳ, чаро-
хор.

ЧАРОЙ I چرائى чаранда, ҳайвони гиёҳхор.

ЧАРОЙ II چرائى аз ҷонишини саволии **чаро** ва пасванди исмсози – *ӣ сохта шудааст, ба маънии пурсиш, чаро гуфтан, сабабиятро муайян кардан.*

ЧАРОН چران 1. дар ҳолати чаридан. 2. дар ҳолати хӯрдан. 3. *мач.* дар ҳоли хӯшгузаронӣ, айшқунон.

ЧАРОНАНДА چراننده он ки чорпоро мечаронад, шубон, ҷӯпон.

ЧАРОН(И)ДАН چراندن//چرانیدن *шакли бавоситаи феъли чаридан.* 2. дар чарогоҳ ҳайвонотро алаф хӯрондан, ҳайвонотро ба чаро доштан.

ЧАРОПУЛӢ چراپولى *таър.* навъи андоз барои чаронидани ҳайвонот, ки соҳиби чарогоҳ аз соҳиби чорпо мегирифт.

ЧАРОСАК چراساك чондоре, ки аз малах хурдтар асту шабҳо бо овози борики тӯлонӣ чиррос мезанад, чирчирак.

ЧАРОСИТОН چراستان чарогоҳ, ҷои чаридан, чарозор.

ЧАРОХВОРА چراخواره *ниг.* **чарогвора.**

ЧАРОХОР چراخور 1. чарогоҳ, мартаъ, чаридангоҳ. 2. чаранда, хурандаи алаф.

ЧАРОҶО(Ӣ) چراچاى *ниг.* **чарогоҳ.**

ЧАРС I چرس раманда, унснагирифта, ромнашуда.

ЧАРС II چرس зудшикан, нозук.

ЧАРС III چرس гарди банг аст, ки ҷамъ карда ба сигор ё қалён ниҳода мекашанд ва он тарсу ваҳм ва иштиҳоро меафзояд, ҳашиш, наша.

ЧАРСДОН چرسدان қуттӣ ё халтачае, ки нашъамандон дар он чарс нигоҳ медоранд.

ЧАРСӢ چرسى *кҳн.* он ки чарс мекашад, бангӣ.

ЧАРС-ЧАРС چرسچرس *калимаи тақлиди овоз, ки садои сӯхтани ҳезум ё шикастани чизеро ифода мекунад.*

ЧАРТЕР انگل. چرتير шартномаи ҳамлу нақл тавассути кишти ва ё ҳавопаймо.

ЧАРТЕРӢ چرتيرى *марбут ба чартер.*

чарх چرخ *асоси замони ҳозира аз чархидан.*

ЧАРХ چرخ 1. ҳар чизи гирд, ки ба даври меҳвари худ мегардад, гилдирак; **чарх задан**; а) гирд гаштан, давр задан; б) гардиш кардан, роҳ рафта тамошо кардан; **чарх задани сар** гирд гаштани сар (*аз беҳолӣ, мастӣ ва ғ.*); **об чарх задан (дар чашм)** ашк пайдо шудан дар чашм. 2. асбобҳои бо чарх коркунанда; **чархи кулолгарӣ**; **чархи ресмонресӣ**; **чарху дук** асбоби ресмонресии дастӣ; **чарх ресидан** дар чарх ресмон риштан. 3. номи дастгоҳи чархдоре, ки дар он асбобҳои теғадорро дошта тез мекунад; **кордро чарх доштан** кордро дар чарх тез кардан. 4. *мач.* осмон, сипеҳр, фалак; **чархи ахзар** осмони кабуд; **чархи барин** осмони баланд; **чархи миной** осмони кабуд. 5. *мач.* гардиш; **чархи айём** гардиши рӯзгор, гузашти замон; **чархи қачрафтор** *мач.* дунёи ҷафопеша; **чархи фалак** а) гардиши рӯзгор; б) чархи калоне, ки ба гирдаш нишастгоҳҳо насб карда, бачахоро шинонда онро мегардонанд.

ЧАРХА چرخه 1. чарх. 2. чархи ресмонресӣ. 3. *бот.* гиёҳе, ки пояи борики ноустувор дорад; чарха, коснӣ.

ЧАРХАГАРДОН چرخه گردان дастаи чархи ресмонресӣ.

ЧАРХАК چرخك 1. *шакли тасғири чарх.* 2. чархҳои хурде, ки ҳаракати механизми соат ба туфайли ҳаракати онҳо сурат мегирад.

ЧАРХАЛА چرخله *бот.* гиёҳе, ки пояи борики дорад ва онро дар арабӣ шакоӣ меноманд; чарха, коснӣ.

ЧАРХБОД چرخ باد 1. чархи сабуке, ки ба воситаи бод ба ҳаракат меояд. 2. гирдбод, боди бисёр шадид, ки дар худ мечархад, вочарха, сиклон.

ЧАРХБОЛ چرخبال навъе аз ҳавопаймои гирдбол, ки ҳангоми боло шудан ва фуруд омадан метавонад ба тариқи амудӣ парвоз кунад, вертолёт, ҳуликуптар.

ЧАРХГАР چرخگر филизтарош; он ки корду қайчӣ ва дигар асбобхоро дар чарх тез мекунад, чархкор.

ЧАРХГАРДОН چرخ گردان гардонандаи чарх, чизе, ки чархро мегардонад.

ЧАРХДЕГ چرخديگ дастгоҳи хурди равған-кашӣ, ки бо нерӯи даст ба ҳаракат меояд.

ЧАРХДОР چرخدار дорои чарх 1.

ЧАРХЗАН چرخزن 1. гирд гардонда чархзанон. 2. рақсунон.

ЧАРХЗАНИ چرخزنى чарх задан, тоб хӯрдан, гирд гаштан.

ЧАРХЗАНОН چرخزنان дар ҳолати чархидан, дар ҳолати рақс кардан.

ЧАРХЗОНУ چرخزانو бо зону чархидан (*дар вақти рақс*); **чархзону рафтан**.

ЧАРХИДАН چرخيدن чарх задан, гирд гаштан, давр задан.

ЧАРХИНТАБАҚ چرخين طبق *лаҳҷ*. табақи чинии калон.

ЧАРХИОСИЁТАРОШӢ چرخ آسياتراشي тарошидани чархи осие, шуғли тарошандаи чархи осие.

ЧАРХИШ چرخش чархзанӣ, чархидан.

ЧАРХИШРАВОН چرخشروان чархзанон.

ЧАРХӢ چرخى 1. ба шакли чарх, мунаввар ва гирда. 2. чархдошта, ба чарх шинондашуда; **трактори чархӢ**. 3. *кҳн*. тарзи махсуси бастанӣ салла.

ЧАРХКАШ چرخ کش он ки корду қайчӣ ва дигар асбобҳоро дар чарх тез мекунад, чархгар.

ЧАРХКАШӢ چرخ کشى тез кардани корду қайчӣ ва дигар асбобҳо тавассути чарх, чархгарӣ.

ЧАРХМОЛА چرخماله молае, ки ҳаракаташ бо воситаи чарх аст.

ЧАРХОБ چرخاب гирдоб, чархе, ки тавассути нерӯи об ба ҳаракат меояд.

ЧАРХОБА چرخابه ҷои гирдоби дарё, гирдоб.

ЧАРХОН(И)ДАН چرخاندين//چرخاندى чарх занондан, гирд гардондан, тоб хӯрондан (*чизеро монанди чарх*).

ЧАРХОФАЛАК چرخافلك чархи бузурге, ки бо нишастгоҳҳо таъмин гардида дар боғи истироҳат ва дигар маҳалҳои фароғатӣ гузошта мешавад ва мардум ба он бо мақсади истироҳат ва аз баландӣ назора

кардани шаҳр истифода мебаранд.

ЧАРХПОЯ چرخپايه пояе, ки чархи ресмонресӣ бар вай шинонда шудааст.

ЧАРХРЕСАК چرخريسک *зоол*. парандаи хурди думаш борики дароз аз чинси гунчишк, санговдавак, думчунбон.

ЧАРХРЕСӢ چرخريسى ресидан дар чарх, ресидани калоба дар чарх.

ЧАРХРИШТ چرخريشت он чи ба чарх ришта шуда бошад; *мук*. **дастришт**.

ЧАРХСАНГ چرخسنگ санг барои тезу бурро кардани корд, дос *ва ғ.*, қайроқ, санги фасон, қайроқсанг.

ЧАРХСОЗ چرخساز он ки чарх месозад, созандаи чарх.

ЧАРХСОЗӢ چرخسازى сохтани чарх, тайёр кардани чарх.

ЧАРХУШТ چرخشت зарф ё ҳавзи махсусе, ки дар он ангурро фушурда обашро мегиранд.

ЧАРХЧӢ چرخچى 1. он ки дар чарх корд ва монанди ин чизҳои теғдорро тез мекунад. 2. чархандоз.

ЧАРХЧӢБ چرخچوب дастгоҳи чӯбинест, ки барои ҷудо кардани равған аз анвои маҳсулоти ширӣ истифода мегардад.

ЧАРЧИН چرخين *ниг*. **чарчинворӣ**.

ЧАРЧИНВОРӢ چرخينوارى молҳои ороишӣ ва дӯзандагӣ аз қабилӣ тугма, шона, ҳамён *ва ғ.*: **молҳои чарчинворӣ**.

ЧАРЧИНФУРӢШ چرخينفروش он ки чарчинворӣ мефурӯшад, фурӯшандаи молҳои чарчинворӣ.

ЧАРЧИНФУРӢШӢ چرخينوارى 1. фурӯхтани чарчинворӣ, савдо кардан бо молҳои чарчинворӣ. 2. фурӯшгоҳи чарчинворӣ.

ЧАСАР-ЧУСУР چسرچسر *калимаи тақлиди овоз*, ки садои сӯхтани ҳезуми хушк, доғ шудани равған ва монанди инҳоро ифода мекунад.

ЧАСП چسپ 1. часпидан, талош; часпу талош, дарафтодан бо якдигар, занозанӣ. 2. ширеш, модаи часпанда.

ЧАСПАК چسپک часпанда, ба чизи дигар зуд

пайвастшаванда; **лойи часпак**.

ЧАСПАКӢ چسپکي часпанда, часпак будан, хусусияти часпандагӣ доштан.

ЧАСПАНДА چسپنده *ниг.* **часпак**.

ЧАСПИДА چسپيده пайвастшуда, васлшуда.

ЧАСПИДАН چسپيدن 1. пайвастан (*як чиз ба чизи дигар ё ду чиз ба ҳамдигар*), муттасил шудан (*ду чиз ба ҳамдигар*), часпидани коғаз; **кана барин часпидан** сахт дошта гирифтани чизеро. 2. якҷоя шудан, омезиш ёфтан; **гӯшту нохун барин часпиданд**. 3. дошта гирифтани (чизеро), маҳкам доштан (касоро, чизеро); **бача ба модараш часпида гирифт**. 4. дарафтодан, ҳамла кардан, хучум кардан. 5. *мач.* муносиб омадан, зебидан; **ба кор часпидан** сахт аз пай иҷрои коре шудан; **пӯст рафта ба устухон часпидан** ниҳоят хароб ва лоғар будан.

ЧАСПОН I چسپان *ниг.* **часпак**.

ЧАСПОН II چسپان чакқон, ба ҳар кас ва ҳар чиз зуд унсгиранда.

ЧАСПОН(И)ДАН چسپانیدن//چسپانیدن 1. бо ширеш ё бо чизи дигар чизеро ба чизи дигар ё ба ҷое пайвастан; **эълон часпондан**. 2. умуман, чизеро ба чизе пайваст кардан. 3. нисбат додан (*чизеро ба касе*), марбут сохтан: **ин гапро ба ӯ часпониданд**.

ЧАСПОЧАСПӢ چسپاچسپي афтударафт, часпу талош, занозанӣ.

ЧАТАН چتن *биол.* байни олати таносул ва маъқад.

ЧАТМА ҳ. چتمе милтиқҳои ба якдигар таъя дода рост гузошта; **чатма бастан (кардан)** милтиқхоро ба ҳам таъя дода рост гузоштан.

ЧАТР چتر 1. обзоре, ки аз нури офтоб ва барфу борон муҳофизат мекунад, соябон. 2. офтобгир, сояафкан, пардаи сутундори болои сар, ки зераш менишинанд ё коре анҷом медиҳанд. 3. пардаи кушодашавандаи парашут. 4. *кит.* хайма, хиргоҳ.

ЧАТРАК I چترک *шакли тасгири* **чатр**; чатри хурд.

ЧАТРАК II چترک *бот.* номи гиёҳест табо-батӣ, ки баргҳои хурди он буридагҳои

зиёд доранд; ғоғу.

ЧАТРБОЗ چترباز 1. он ки бо чатр бозиҳои гуногунро намоиш медиҳад; он ки бо чатри наҷот аз ҳавопаймо ва восилаи дигар фуруд меояд ва гоҳе дар осмон машқҳои намоишӣ анҷом медиҳад. 2. неруҳои ҳавобурди махсус, воҳиди низомии чатрбоз.

ЧАТРБОЗӢ چتربازي амал ва шугли чатрсоz.

ЧАТРДОР چتردار касе, ки чатр дар даст дорад, он ки ба болои сари худ ва ё сари касе соябон нигоҳ медорад.

ЧАТРДОРӢ چترداري амали чатрдор, чатр дар даст доштан.

ЧАТРӢ چتری ба шакли чатр, чатршакл, нимдоира.

ЧАТРКАШ چترکش *ниг.* **чатрдор**.

ЧАТРҚОҚУ چترقاقو *бот.* растаниест аз ҷумлаи гулҳо, ки тоҳаш (гулаш) ба шакли чатр аст.

ЧАТРМАН چترمن дорандаи аломатҳои чатр аз аҳли салотин, аз ҷумлаи подшоҳон; чатрмон.

ЧАТРМОН چترمان *ниг.* **чатрман**.

ЧАТРСОЗ چترساز 1. он ки чатр месозад. 2. чатрдор, чатркаш.

ЧАТРСОЗӢ چترسازي 1. амал ва кори чатрсоz. 2. ҷои фуруш ва таъмири чатрҳо.

ЧАФСИДАН چفسيدن *ниг.* **часпидан**.

ЧАФТ چفت *кит.* 1. чӯббанд, ҳавозае ки шохҳои токро ба болои он мегузоранд. 2. толор, иморате, ки аз чӯбу тахта сохта мешавад ва сақфаш хамидааст.

ЧАФТА چفته 1. хамида. 2. *ниг.* **чафт**. 3. тӯҳмат, бӯхтон.

чах چخ *асоси замони ҳозира аз феъли чахидан*.

ЧАХ چخ 1. ғилофи корду шамшер. 2. чанг, тааддӣ, хусумат.

ЧАХДЕГ چخديگ *ниг.* **чархдег**.

ЧАХИДАН چخیدن чангидан, ситеза кардан.

ЧАХМОҚ چخماق *гуфт.* 1. барқи абр, тироза, оташак, чароғак. 2. санге, ки бо он оташ мегиронданд, чакмоқ.

ЧАХС چخس *гуфт.* ҳезуммайда, чӯбчаву паракха; чӯбу чахс.

ЧАХТ چخت *лаҳҷ.* ҳалқаи чӯбин, ки ба як сари ресмони арғамчин барои маҳкам кашида бастанӣ бор банд карда мешавад.

ЧАХТАКПАЙ چختک پي *лаҳҷ.* қапқон, дом.

ЧАХЧҮБ چخچوب чӯби асбоби равғанкашӣ, чӯби гуппӣ.

ЧАХ چه *ниг.* чоҳ.

ЧАХКАН چهکن *ниг.* чоҳкан.

ЧАХКАНӢ چهکنی *ниг.* чоҳканӣ.

ЧАҲОР چهار адади маълум, ки баъд аз се ва пеш аз панҷ меояд, чор.

ЧАҲОРАСПА چهاراسپе аробае, ки бо қувваи чор асп ҳаракат мекунад.

ЧАҲОРБАР چهاربر *ниг.* чорпахлу.

ЧАҲОРБАРГА چهاربرگه *бот.* дорои чаҳор барг.

ЧАҲОРБОҒ چهارباغ *ниг.* чорбоғ.

ЧАҲОРГОНА چهارگانه 1. аспӣ роҳвораи тезқадам. 2. чаҳор унсур; унсурӣ чаҳоргона (*об, оташ, хок, бод*).

ЧАҲОРГОҲ چهارگاه *ниг.* чоргоҳ.

ЧАҲОРГҶША چهارگوشه он чи дорои чаҳор гӯша бошад.

ЧАҲОРГҶШАГӢ چهارگوشگی дорои чаҳор гӯша будан.

ЧАҲОРДАРА چهاردره *ниг.* чордара; хонаи тобистона дар байни боғ ё гулзор.

ЧАҲОРДАҲСОЛА چهارده ساله *ниг.* чордахсола.

ЧАҲОРДАҲСОЛАГӢ چهاردهسالگی *ниг.* чордахсола.

ЧАҲОРДАҲУМ چهاردهم *ниг.* чордахум.

ЧАҲОРДАҲУМИН چهاردهمین *ниг.* чордахумин.

ЧАҲОРЗАРБ چهارضرب *ниг.* чорзарб.

ЧАҲОРЗОНУ چهارزانو *ниг.* чорзону.

ЧАҲОРКАСӢ چهارکسی *ниг.* чоркаса.

ЧАҲОРКИТОБ چهارکتاب *ниг.* чоркитоб.

ЧАҲОРКУНЧА چهارکنجه *ниг.* чоркунча.

ЧАҲОРҚАБАТА چهارقېته *ниг.* чорқабата.

ЧАҲОРМАВЧА چهارموجه *кит.* гирдоб, варта.

ЧАҲОРМАҒЗ چهارمغز *ниг.* чормағз.

ЧАҲОРМЕХ چهارمېخ *таър.* чормех, як навъ чазо, ки дасту пойҳои гунаҳкорро меҳкӯб мекарданд; **чаҳормех** кардан *киноя* аз куштан бо азоби саҳт.

ЧАҲОРОШӢНА چهارآشپانه *ниг.* чорашёна.

ЧАҲОРПАХЛӢ چهارپهلو *ниг.* чорпахлӯ.

ЧАҲОРПО(Ӣ) چهارپای(ی) чорпо, чорво, ҳайвоне, ки чаҳор пой дорад, ҳамчун асп, гов, хар, шутур *ва ғ.*

ЧАҲОРПОЯ چهارپایه *ниг.* чорпоя.

ЧАҲОРРАҲА چهاررخه *ниг.* чорраҳа.

ЧАҲОРСАД چهارصد *ниг.* чорсад.

ЧАҲОРСАДУМ چهارصدم *ниг.* чорсадум.

ЧАҲОРСАДУМИН چهارصدمین *ниг.* чорсадумин.

ЧАҲОРСОАТА چهارساعته *ниг.* чорсоата.

ЧАҲОРСОАТӢ چهارساعتی *ниг.* чорсоатӣ.

ЧАҲОРСОЛА چهارساله *ниг.* чорсола.

ЧАҲОРСОЛАГӢ چهارسالگی *ниг.* чорсола.

ЧАҲОРСОЛИНА چهارسالينه *ниг.* чорсола.

ЧАҲОРСӢ چهارسو *ниг.* чорсӯй.

ЧАҲОРТАРАФА چهارطرفه *ниг.* чортарафа.

ЧАҲОРУМ چهارم *ниг.* чорум.

ЧАҲОРУМИН چهارمین *ниг.* чорумин.

ЧАҲОРЧАРҲА چهارچرخه *ниг.* чорчарҳа.

ЧАҲОРЧӢБА چهارچوبه *ниг.* чорчӯба.

ЧАҲОРЧӢНИБА چهارچانبه *ниг.* чортарафа.

ЧАҲОРШАНБЕ چهارشنبه *ниг.* чоршанбе.

ЧАҲОРШОҲ چهارشاخ *ниг.* чоршоҳ.

ЧАҲОРЯК چهاریک *шумораи касрӣ* аз чаҳор як ҳиссаи чизе, чоряк.

ЧАҲ-ЧАҲ چهچه *калимаи тақлиди овоз, ки хониши булбулро ифода мекунад; чаҳ-чаҳ задан (кардан)* хониши булбул ва дигар

мурғони хушовоз.

ЧАХ-ЧАҲА چه چه *ниг.* **чах-чаҳ.**

ЧАШАНДА چشده касе, ки таом ё шаробро мечашад ва таъми онро муайян мекунад, чошнигир.

ЧАШИДАН چشیدن 1. барои дониستاني мазаи чизе аз он андак хӯрда дидан, мазаи таомро санчидан. 2. андаке хӯрдан аз чизе. 3. *мач.* дидан, ҳис кардан, аз сар гузаронидан; **талху ширинии чизеро чашидан** неку бади чизеро дидан (*аз сар гузаронидан*), аз гармию сардии чизе огоҳ будан.

ЧАШИЁЙ چشايى қувваи чашидан.

ЧАШМ چشم 1. узи биниш дар инсон ва хайвон; **чазм(он)и бодомӣ** чашми бодомшакл; **чашми тар** дидаи гирён; **чашми тира** чашми камнур ва хира; **чазм(он)и мешӣ** чашмони калон-калони сиёҳ; **чазмони шахло** чашми сиёҳи моил ба кабудӣ, ки бисёр зебо ҳисоб меёбад; **ба чашми мардум хуб намунад; пешни чашми...** дар назари..., дар мадди назари... 2. назар, нигоҳ. 3. *мач.* умед, интизорӣ. 4. ҳар паҳлуи хурчин; ҳар қабати ҳамени бисёрқабата. 5. сӯрохии баъзе чизҳо: **чашми сӯзан**, **чашми ғалбер**; **чашми дарахт (чӯб)** ҷои уқдаи дарахт ва чӯб; **чашми бад** чашме, ки аз нигоҳаш озору нуқсон расида метавонад; **♦ чашми бад дур!** иборае, ки барои чашми бад нарасидан гуфта мешавад, балову офат дур бод! **чашми бедор** чашми кушода ва хушёр; **чашми бино** чашми равшан ва ҳамабин; **чашми булбул** а) номи нақше дар хунари гулдӯзӣ; б) дараҷаи қиёми шираи ангур, ки чӯшида ҳубобҳои монанди чашми булбул пайдо мекунад; **чашми гурусна** ҳарис, носер; чашми гуруснаро ҳок ҳам сер карда наметавонад: *мақ.*; **чашми маст** а) чашми пурхумор; б) чашми шӯҳ; **чашми оташбор** чашми барқпош, чашми дурахшон; **чашми рӯз** *мач.* офтоб; **чашми пурбин** чашми дақиқнигоҳ, ҳақиқатбин; **чашми (пур) хумор** чашми хуморолуд, чашми пурноз; **чашми тамаъ** ҳарисӣ, тамаъкорӣ; **чашми танг** ҳарис, ҳасис, бахил; **чашми танги дунёдорро хоки гӯр пур мекунад** (*мақ.*); **чашми шутур** дараҷаи охири қиёми шираи ангур, ки чӯшида, ҳубобҳои калон-калони монанди чашми шутур пайдо

мекунад; **чашми чаҳонбин** чашми бино, чашми пурхирад; **чашми ҷоду** чашми пурафсун, чашми пурсеҳр, чашми зебо; **чазмони дурахшон** чашмони барқпош; **чазм(он)и меҳрангез** дидаи пурмеҳр, нигоҳи пурмеҳру муҳаббат; **чазмони пурандӯх** чашме, ки аз он осори ғаму андӯх пайдост; **чазмони оташбор** чашми дурахшон, чашми барқфшон; **чазмони шӯҳ** чашмони фаттон, ҷозибадор; **чазм(он)и ҳаросон** чашме, ки аз осори тарсу ҳарос пайдост; **имои чашм** ишора ба чашм; **нури чашм** *мач.* фарзанд; **ҳаққи чашм** миқдоре аз таом, ки барои шиносони тасодуфан ба сари таом ҳозир шуда дода мешавад; **ба чашм, болои чашм** дар мавриди қабул ва итоат ба гуфта ё супориши касе гӯянд, бо ҷону дил; **чазм аз нигоҳи касе гурезондан** кӯшидан барои ба нигоҳи он касе рӯбарӯ нашудан; **чазм ало кардан**, **чазм песондан** бад-бад нигоҳ кардан; **чазм андохтан (афкандан)** нигоҳ кардан; **чазм афтодан ба чизе, касе** дидан, дида мондан (чизе, касеро); **чазм ба замин (зер) дӯхтан** сархам ништастан, ба замин нигоҳ карда истодан (*аз рӯи эҳтиром, содир кардани гуноҳ, оғиз омадан ва ғ.*); **чазм ба касе будан** ба касе умед бастан; **чазм ба косахонааш фӯрӯ рафтан** хароб, лоғар шудан (*аз беморӣ ва ғ.*); **чазм ба омадани касе дӯхтан** роҳи касеро поидан, саҳт интизор шудан ба омадани касе; **чазм ба роҳ ҷор шудан** интизор шудан, саҳт интизор ба омадани касе будан; **чазм ба роҳ дӯхтан** интизор шудан, раҳи касеро поида ништастан; **чазм барқ задан** дурахшидани чашм аз шодӣ; **чазм ба чашми касе афтидан** ба ҳам бархӯрдани нигоҳи ду кас; **чазм ба чашм шудан** рӯ ба рӯ шудан, нигоҳи ду кас рост омадан; **чазм ба чизе афтидан** чизеро ногоҳ дидан, ба чизе назар афкандан; **чазм ба як нуқта бастан (дӯхтан)** ба як нуқта бодикқат нигоҳ карда истодан; **чазм ба ҳар тараф давондан** ҳар тарафро як-як аз назар гузаронидан; **чазм ба ҷое афтидан** ногоҳ ба ҷое нигоҳ кардан; **чазм ба ҷояш афтидан** ҷазо дида, танбех дида хатоеро ислоҳ кардан; **чазм бегона шудан аз чизе** аз чизи одаткарда дур шудани чашм, хато рафтани чашм; **чазм бечо шудан** а) бо назари дигар нигоҳ кардан, аз итоат берун рафтани шудан; б)

тағйири ҳолати чашм аз ғазаб, хашм ё аз таъсири чизи дигар; **чашм давондан** дида баромадан, аз назар гузаронидан (*чизеро*); **чашм дар роҳ будан** интизор будан, раҳи касеро поидан; **чашм доштан** а) умед доштан, интизор доштан; б) тахмин кардан; **чашм дӯхтан** а) бодикқат нигоҳ кардан (ба чизе, ба касе); б) бо ғараз нигоҳ кардан, тамаъ доштан; **чашм заиф будан** чашм сусти (хира) будан; **чашми бад расидан** захми чашм асар кардан, аз сабаби нигоҳи чашми ҳасад ба чизе расидани балову офат; **чашми дидан надоштан** хеле бад дидан, саҳт нафрат доштан аз касе; **чашми касе ба хонааш афтодан** танбеҳ дида рафтору кирдори худро ислоҳ кардани касе; **чашми касе мош барин гардидан** ниг. **чашм мисли мош кушода шудан**; **чашми касеро бастан** касеро ба ғалат андохтан, касеро фиреб кардан; **чашми касеро ба хонааш фурувардан** ҷазо дода, ба итоат даровардан, адабашро додан; **чашми касеро во кардан** ниг. **чашми касеро кушодан**; **чашми касеро кофтан** маҷ. саҳт рашк ва бахилӣ зоҳир намудан; **чашми касеро кушодан** касеро хушёр кардан, касеро омӯзондан; **чашми касеро тарсондан** ба ваҳму бим андохтан (касеро), ба тарс андохтан; **чашми касеро хато кардан** аз ғафлати касе истифода бурдан; **чашми касеро хато хӯрондан** ниг. **чашми касеро хато кардан**; **чашми касеро шира гирифтан (бастан)** ҳавобаланд шудан, мағрур гаштан, саргаранг шудан аз муваффақияте; **чашми касе танг будан** ҳасис будан; **чашми касе шудан** ба ҷои касе назорат карда истодан ба қоре; **чашми корро доништан** қобилияти пеш бурдани корро доштан, дар қор таҷриба ва таҳассус доштан; **чашми некӣ умед кардан** дар интизори некӣ будан; **чашми рӯз накафида** Офтоб набаромада, рӯз нашуда; **чашми рӯз кушода шудан** рӯз шудан, дамидани субҳ; **чашми тез доштан** бориқбин (дурбин) будан; **чашми хат доштан** савод доштан, хондан ва навиштан тавоништан; **чашми худро ба чашми касе дӯхтан** ба чашмони касе мижа назада, нигоҳ кардан; **чашми ҳасад дӯхтан** бо ҳасад нигоҳ кардан; **чашм кандан аз чизе** нигоҳи худро гурезондан, қатъи назар кардан (*аз чизе*); **чашм канда шудан** саҳт чашм дӯхтан ба роҳи касе, саҳт интизорӣ кашидан; **кушода будани чашм** а)

бедор будан; б) дар ҳаёт будан, зинда будан; **чашм кушодан** а) бедор шудан; б) арзи ҳастӣ кардан, ба дунё омадан; **чашм кушода шудан** хушёр шудан, некро аз бад фарқ кардан; **чашм кӯр шудан** нобино гаштан; **чашм мисли мош кушода шудан** аз ғафлат берун шуда, якбора огоҳ шудан аз моҳияти масъалае (*қоре, ҳодисае*); **чашм нагузаштан** заиф шудани қувваи биноӣ, хира шудани чашм; **чашм нарасидан** бовар надоштан ба мумкин будани чизе; **чашм об додан** ба чизе нигоҳ карда лаззат бурдан, аз тамошои чизе кайф кардан; **чашм ошно намудан** шинос намудан, шинос будан; **чашм паридан** ҷастани пилқҳои чашм, ки дар урфият гӯё фоли нек ё бад аст; **чашм парондан** бо чашм ишора кардан; **чашм партофтан** лаҳзае нигоҳ кардан; **чашм песондан** лаҳҷ. чашм ало кардан; **чашм пухта шудан** чашм одат кардан, таҷриба ҳосил кардан, ба қор омӯхта шудан; **чашм пӯшида гузаштан** аҳамият надодан, сарфи назар кардан, нодида гирифтан; **чашм пӯшидан** а) ҳобидан, хуфтан, б) нодида гирифтан; **чашм пӯшидан аз дунё** мурдан; **чашм пӯшида шудан** ҳоб бурдан, ҳоб ғалаба кардан; **чашм пӯшидан аз чизе** ба чизе эътибор надодан, сарфи назар кардан аз чизе; **чашм равшан шудан** зоидан; **чашм расидан** ниг. **чашми бад расидан**; **чашмро бурдан** чашмро хира кардан (*рӯшноии баланд*); **чашмтанг будан** ҳарис будан, гурусначашм будан; **чашмро гармӣ бурдан** ҳоби сабук будан; **чашмро хира кардан** чашмро бурдан; **чашм роғ рафтан** чашм нимпӯш шудан; **чашм сер шудан** қонёш шудан (*аз чизе*); **чашм сиёҳ рафтан** (*задан*) торик шудани пеши чашм аз таъсири хабари нохуш ва дард; **чашм чашмро надидан** ниҳоят торик будан; **чашм ҷор шудан** саҳт интизор шудан; **аз тағи чашм нигоҳ кардан** номаълум назар афгандан; **аз чашм гузарондан** дида баромадан, тафтиш кардан; **аз чашм гурезондан** а) надида мондан; б) ба қадри дарқорӣ диққат накардан ба чизе; **аз чашм дур мондан** пинҳон мондан, номаълум мондан; **аз чашм дур накардан** ҳамеша дар пеши назар нигоҳ доштан (*касеро*); **аз чашм мондан** қобилияти дидан надоштан, нобино шудан; **аз чашм оташ боридан** ҳашмгин будан; **аз чашм пинҳон мондан** нономаён мондан, маълум

нашудан; аз чашм ғойб шудан нопадид гаштан, нонамоён шудан; ба чашм вохӯрдан дида шудан, намоён будан; ба чашм гарм тофтан (намудан) а) ба чашм шинос (барин) намудан; б) маъкул шудан, ба дида нишастан; ба чашми кам дидан хақир шуморидан, ба назари таҳқир нигоҳ кардан; ба чашми касе хок пошидан касеро фиреб кардан; ба чашми худ бовар накардан дар ниҳояти ҳайрат шудан, дида истода ба ҳақиқати он бовар надоштан; ба чашм нанамудан худро нишон надодан; ба чашм расидан дида шудан, ба нигоҳ бархӯрдан; ба гӯшаи чашм дидан (нигоҳ кардан) номаълум нигоҳ кардан; бо чашми бад нигоҳ кардан қасди бад кардан; бо чашми душманӣ нигоҳ кардан душманона муносибат кардан; бо чашми умед нигоҳ кардан умедвор шудан, умедворӣ зоҳир кардан; бо чашми харидорӣ нигоҳ кардан бо диққат, ҳаматарафа аз назар гузарондан чизеро; бо чашми худ дидан аниқ дидани худро таъкид кардан, худ нозири воқеа будан; бо чашми ҳайрат нигаристан бо таҳайюр нигоҳ кардан, ҳайрон шуда назар кардан; бо қирраи чашм нигоҳ кардан ниг. бо гӯшаи чашм нигоҳ кардан; дар пеши чашм дидан наздик тасаввур кардан, манзараеро пеши назар овардан; дар як чашм задан ниҳоят тез, да як лаҳза; (ба) зери чашм гирифтан (кардан) назорат кардан, таъқиб кардан рафтору кирдори касеро; чашми гандум чоке, ки дар донаи гандум ба назар мерасад.

ЧАШМА چشم 1. обе, ки бо роҳи табиӣ аз зери замин ҷӯшида мебарояд, ҷои ҷӯшида баромадани об аз зери замин; **чашмаи маъданӣ** чашмаи оби маъдан; **чашмаи ҳайвон** д. мувофиқи таълимоти дини ислом чашмаи афсонавиест, ки Ҳазрати Хизр аз оби он нӯшида, умри абадӣ ёфтааст, чашмаи ҳаёт, чашмаи Хизр; **чашма барин ҷӯшида баромадан** фаровон ҷорӣ шудан. 2. маҷ. манбаъ, сарғаҳ, ҷои пайдоиши чизе.

ЧАШМАДОР چشمه دار ҷое, ки чашма дорад, чашмасор.

ЧАШМАК چشمک 1. шакли хурдӣ ва навозиши чашм. 2. бо чашм имову ишора кардан, маънидорона бо чашм ишорат кардан; **чашмак задан** а) барои ифодаи ягон маънӣ

(хурсандӣ, қаноатманд, майлу ҳавас ва ғ.) бо гӯшаи чашм ишорат кардан; б) милт-милт кардан, дурахшида намоён шудан; **чашмаки ман чашмаки ту** ба якдигар нигоҳ карда, гап назада нишастани ду кас; *киноя аз бефаъолиятӣ.*

ЧАШМАКБОЗӢ چشمکبازی бозие, ки дар он ду кас ба чашмони якдигар мижа назада, нигоҳ карда меистанд, ҳар кас мижа занад, мағлубшуда ҳисоб мешавад.

ЧАШМАКДОР چشمکدار 1. дорои сӯроҳӣ ва равзана барои нигаристан: **дари чашмакдор**. 2. дорои гирех ва нақс (*дар бораи ҷӯб*): **ҷӯби чашмакдор** тахта ё болоре, ки гирех ё чашмаке дорад.

ЧАШМАКЗАӢ چشمکزنی 1. чашмак задан, ишора кардан бо чашм. 2. милт-милт тофтан; **чашмакзании ситора** дурахшида намоён шудан (-и ситора).

ЧАШМАКӢ چشمکӣ имои чашм, ишора бо гӯшаи чашм; **чашмакӣ задан** бо гӯшаи чашм маънидорона ишора кардан.

ЧАШМАЛО چشمالا алочашм, шокосачашм.

ЧАШМАНДОЗ چشم انداز доираи назар, масоҳате, ки чашм онро фаро гирифта метавонад; дурнамо, чашмафкан; манзара.

ЧАШМАНДОЗӢ چشم اندازی биниш, дид, назар.

ЧАШМАСОН چشمه سان чашмавор.

ЧАШМАСОР چشمه سار ҷои серчашма, маҳалле, ки дар он чашма фаровон аст.

ЧАШМБАНД I چشم بند тӯр, бофтае аз мӯи думи асп, ки бо он занон рӯи худро мепӯшониданд; рӯйбанд, рӯйпӯш.

ЧАШМБАНД II چشم بند сеҳргар, найрангбоз; ҳилагар, фиребгар.

ЧАШМБАНДАК چشم بندک ниг. **чашмбандак-бозӣ**.

ЧАШМБАНДАКБОЗӢ چشم بندک بازی бозиест байни тифлон, ки мувофиқи қоидаҳои он чашми яке аз кӯдакон мебанданд, то муддате, ки дигарон пинҳон мешаванд, сипас ин кӯдак чашмашро кушода ба ҷустуҷӯи дигарон мепардозад.

ЧАШМБАНДӢ چشم بندی ҷодугарӣ, найранг-бозӣ, соҳирӣ; ҳилагарӣ, фиребгарӣ.

ЧАШМБАНОМ//ЧАШМПАНОМ چشم بنام // چشم پنام дуо ва тӯморе, ки барои дафъи захми чашм диҳанд; дуову тӯмори ботил гардонидани сеҳр; таъвиз, тӯмор.

ЧАШМБАРОҲ چشم براه интизор, мунтазир, нигарон; он ки нигарони омадани касе ё хабаре бошад.

ЧАШМБАРОҲӢ چشم براهی интизорӣ, нигаронӣ, мунтазир будан.

ЧАШМБАСТА چشم بسته 1. бо чашмони баста. 2. бетачриба, чоҳил, нодон.

ЧАШМБЕҶО چشم بیجا маҷ. бадният, бадкор.

ЧАШМБИНО چشم بینا 1. басир, дорои чашми солим; муқоб. **нобино**, **кӯр**. 2. дурбин; тезбин. 3. равшанбин, дурнигар, оқибатбин.

ЧАШМБОДОМ چشم بادام бодомчашм, зебо-чашм.

ЧАШМБОЗ چشم باز чашмкушода; муқоб. **чашмбаста**.

ЧАШМГАШТА چشم گشته қачназар, қачбин, аҳвал, олус.

ЧАШМГУРУСНА چشم گرسنه гурусначашм, тамаъкор, ҳариси ҳар чиз, носер; муқоб. **чашмсер**.

ЧАШМГУРУСНАГӢ چشم گرسنگи тамаъкорӣ, носерӣ, ҳарисии аз ҳад зиёд; муқоб. **чашмсерӣ**.

ЧАШМГУШНА چشم گشنه ниг. **чашмгурусна**.

ЧАШМГУШНАГӢ چشم گشنگی ниг. **чашмгуруснагӣ**.

ЧАШМДАРД چشم درد дарди чашм, бемории чашм.

ЧАШМДАРИДА چشم دریده 1. интизоршуда, интизориқашида. 2. маҷ. бешарм, беҳаё, беадаб. 3. густох, шӯхчашм..

ЧАШМДИД چشم دید 1. дидашуда, пеш аз ин дидашуда, шинос: **одами чашмдид**, **чашмдид будан**. 2. тахминан муайян кардан бо чашм; тахмин бо нигоҳ. 3. намоён, дидашаванда.

ЧАШМДОР چشم دار 1. бочашм, соҳибчашм. 2. мунтазир, интизор, умедвор; **чашмдор будан** мунтазир будан; **чашмдор шудан**

мунтазир шудан. 3. одами чашмбечо, бадчашм. 4. касе, ки хавфи захми чашм кардан дорад.

ЧАШМДОРӢ چشم داری мунтазирӣ, интизорӣ.

ЧАШМДОШТ چشم داشت 1. интизорӣ; умедворӣ, мунтазир будан ба чизе. 2. пиндошт, тахмин; **бар хилофи (акси) чашмдошт...** бар хилофи он чи интизор мерафт..., бар акси он чи тахмин карда мешуд....

ЧАШМЗАД چشم زد 1. лаҳза, андак вақт; **як чашмзад** як лаҳза, як дам. 2. чашмрасида, захми чашмрасида, чашми бад расида.

ЧАШМЗАДА چشم زده 1. чашмрасида, захми чашм хӯрда. 2. маъюс, ноумед.

ЧАШМЗАН چشم زن 1. чашмрасонанда, он ки ба касе ё чизе захми чашм расонад. 2. доруи чашм, қатраҳое, ки ба чашм мечаконанд.

ЧАШМЗАӢ چشم زنی 1. мижа ба ҳам задан. 2. мамониат кардан, манъ кардан.

ЧАШМЗАХМ چشم زخم чашмрасӣ, расидани чашми бад.

ЧАШМИКОРДОН چشم کار دادن донандаи қор, таҷрибадор: **одами чашмиқордон**.

ЧАШМИМУРҒӢ چشم مرغӣ монанд ба чашми муғ, хурд-хурд.

ЧАШМКАБУД چشم كبود дорои чашми кабуд, кабудчашм.

ЧАШМКАЛОН چشم کلان дорои чашми калон, он ки чашми калон-калон дорад.

ЧАШМКАҶ چشم کج чашми қач, олус.

ЧАШМКУШОДА چشم کشاده маҷ. он ки неку бадро дидааст ва медонад, таҷрибадор, ботачриба.

ЧАШМНАДИДА چشم ندیده чизе, ки онро чашм ҳаргиз надидааст, ғайримуқаррарӣ.

ЧАШМНАМО چشم نما ниг. **чашмдид**.

ЧАШМНАМОӢ چشم نمائی киноя аз таҳдид, изҳори ҳашму норизой.

ЧАШМНОГУЗАР چشم ناگذر нодиданӣ, ниҳоят торик, ноаён, нонамоён: **торикии чашм-ногузар**.

ЧАШМНОК چشم ناک 1. он чи чашм дорад. 2. он чи гирех ва уқда дорад.

ЧАШМОЛУС چشم آلود *ниг.* чашмалус.

ЧАШМПИЗИШК چشم پزیشک *тиб.* духтури чашм; пизишки чашм, офталмолог, окулист.

ЧАШМПИЗИШКӢ چشم پزیشکی 1. *тиб.* пажӯ-хиш ва табобати бемориҳои чашм, машғул будан бо табобати чашми беморон; офталмология. 2. дармонгоҳи чашм.

ЧАШМПӢШ چشم پوش 1. ғамзагар; безътино, бепарво. 2. авфкунанда, бахшанда, гузашткунанда.

ЧАШМПӢШӢ چشم پوشی 1. чашм пӯшидан. 2. нодида ангоштан, мисли нодида гузаштан.

ЧАШМРАС چشم رس дидашаванда, ба чашм намоён.

ЧАШМРАСИДА چشم رسیده аз захми чашм зарардида, чашмкарда.

ЧАШМСЕР چشم سیر қонё, қаноатманд; муқоб. чашмгурусна.

ЧАШМСЕРӢ چشم سیری қаноатмандӣ, қонё будан; муқоб. чашмгуруснагӣ.

ЧАШМСИӢХ چشم سیاه он ки дорои чашмони сиёҳ аст, сиёҳчашм, соҳиби чашмони сиёҳ.

ЧАШМТАНГ چشم تنگ 1. соҳти чашмонаш танг, тангчашм. 2. *маҷ.* хасис, чашмгурусна, бахил.

ЧАШМТАНГӢ چشم تنگی 1. тангчашм будан. 2. *маҷ.* хасисӣ, чашмгуруснагӣ, бахилӣ.

ЧАШМТАР چشم تر гирён, ашкрез, бо чашми ашкбор.

ЧАШМТЕЗ چشم تیز тезчашм, дорои чашмони дақиқбин.

ЧАШМХАРОШ چشم خراش ранге, ки ба чашм таъсири ногувор мерасонад; рангҳои баланди ногувор; муқ. гӯшхарош.

ЧАШМХИРАКУНАНДА چشم خیره کننده чашм-баранда, чашмгир (нур).

ЧАШМХОНА چشم خانه косахонаи чашм.

ЧАШМЧУҚУР چشم چقور дорои чашмони фуруфта.

ЧАШМШАХЛО چشم شها шахлочашм, он ки чашми зебои дилфиреб дорад.

ЧАШОН(И)ДАН چشاندن//چشانیدن аз чизе андак нӯшонидан ё хӯрондан барои донистани мазаи он.

ЧЕВАР چيور 1. дӯзанда. 2. шахси моҳир дар кори дӯзандагӣ ва кашидадӯзӣ.

ЧЕВАРА چيوړه *гуфт.* фарзанди абера нисбат ба бобо ва модаркалон, *ниг.* чабера.

ЧЕВАРӢ چيوري 1. соҳибмаҳорат будан дар кори дӯзандагӣ. 2. дӯзандагӣ, кашидадӯзӣ: маҳфили чеварӣ, касби чеварӣ.

ЧЕҒ//ЧИҒ چيغ навъе аз бурё, ки дар он навда ё най бо ресмонҳо ба ҳамдигар зич пайванд карда мешавад ва ҳамчун парда дар пеши хонаҳо ва айвонҳо гузошта мешаванд.

ЧЕҒӢ چيغӣ як навъи матои раҳ–раҳи дуранг.

ЧЕК انگل. چک 1. ҳуччате, ки барои пул гирифтани аз банк ва ҳазина аз тарафи маблағгузор навишта мешавад: чеки пулгирӣ. 2. ҳуччате, ки барои арзиши муайяни ягон хизмат ба ивази пул дода мешавад: чеки бозор, чеки тарозу дар бозор.

ЧЕКАНА р. چکنه кишов. бурида гирифтани нуғи навда ва растаниҳо, бо мақсади бештар ба ҳосил равона кардани қувва: чеканаи пахта, чекана кардан.

ЧЕКИСТ р. چکيست таър. ходими чека, корманди ҳадамоти амниятии собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ.

ЧЕЛОН I چيلان 1. дарахти хордор, ки мевааш ба санҷид монанд аст. 2. меваи ин дарахт, унноб.

ЧЕЛОН II چيلان асбобҳои хурди оҳанӣ аз қабилҳои занҷиру зулфин, ҳалқа ва ғ.

ЧЕЛОНГАР چيلان گر устои оҳангар, ки асбобҳои майдаи оҳанӣ месозад.

ЧЕЛОНГАРӢ چيلان گری мансуб ба челонгар: устохонаи челонгарӣ, асбобҳои челонгарӣ, корхонаи челонгарӣ, коргоҳи челонгарӣ, касби челонгар.

ЧЕМПИОН انگل. چمپيآن кҳн. 1. варзишгаре, ки ғолиби мусобиқа гаштааст; қаҳрамони мусобиқа. 2. дастаи варзишӣ, ки дар мусобиқа ҷои якумро гирифта аст; дастаи қаҳрамони мусобиқа.

ЧЕМПИОНАТ انگل. چمپيانت мусобиқа ё

қувваозмоя барои муайян кардани голибон дар ягон намуи варзиш.

ЧЕН چن *гуфт.* андоза, миқос, (барои муайян кардани дарозӣ, масофа ва ҳаҷми чизе); **чен кардан** андоза кардан: **хафт бор чен куну як бор бур** (мақ.).

ЧЕНАК چنک *воҳиди андоза ва қиёси чизҳо; воҳиди андозаи дарозӣ ё ҳаҷми чизе.*

ЧЕНКУНАК چنکنک 1. *тех.* андозагир. 2. андоза.

ЧЕНКУНӢ چنکنی *андозагирӣ; муайян кардани андозаҳо ё нишондодҳо.*

ЧЕР//ЧЕРА چيره *ниг. чира.*

ЧЕРВОНЕС چروانس *р.* 1. тангаи тиллои русӣ бо арзиши 3,5 ва 10 рубл дар давраҳои гуногун. 2. дар Иттиҳоди Шӯравӣ дар солҳои 1922–1947 пули қоғазии арзишаш ба даҳ сӯм баробар.

ЧЕСУЧА چسوچه *кит.* нави матои сафеди зардҷатоби абрешимӣ.

ЧЕТ چت *гуфт.* 1. канор, паҳлӯ. 2. дур. 3. дурдаст, канорӣ.

ЧЕТГИР چتگير 1. касе, ки худро канор мегирад, ғӯшанишин, каноранишин. 2. чов-андозе, ки дар канор истода лаҳзаи мувофиқро интизор мешавад ва ҳасади бузро аз дигар бозингар қашида гирифта ба марра мерасонад.

ЧЕТКАШ چتكش *ниг. четгир.*

ЧЕХ چخ *номи яке аз халқҳои славянӣ, ки бештар сокини Ҷумҳурии Чехия мебошанд.*

ЧЕХӢ چخی 1. *мансуб ба Чехия.* 2. *мансуб ба чехҳо; забони чехӣ* яке аз забонҳои оилаи ҳинду аврупоӣ, ки бо он намоёндагони миллати чех ҳарф мезананд.

ЧЕХР چهر *ниг. чехра.*

ЧЕХРА چهر *рӯй, рухсор, лиқо, ораз, симо: чехраи гандумгун, чехраи зебо, чехраи сафед, чехраи сиёҳҷатоб, чехраи хандон; чехраи гарм* рӯи писандида, рӯи зебо ва дилкаш; **бо чехраи кушод(а)** бо рӯи хандон, хушҳолона; **чехраи касе кушода шудан** табиӣ касе хуш гардидан, хушҳол гардидан; **чехраи касе равшан гардидан** хушҳол шудан, шод гаштани касе; **чехраи касе**

гирифтани андӯхгин шудан; **чехра кушодан (намудан)** рӯй нишон додан, намоён гаштан.

ЧЕХРААФРӢЗӢ چهرهافروزی *кит.* нурпошӣ, нурафрӯзӣ; равшан кардан.

ЧЕХРАГАРМ چهره گرم *рӯйгарм, гармрӯй, писандидарӯй, ситорагарм, зебо: одами чехрагарм.*

ЧЕХРАГУЛГУН چهره گلگون *рӯсурх, зеборӯй, соҳибҷамол, сурхинарӯй.*

ЧЕХРАГУЛНОР چهره گلنار *сурхрӯй, шукуфта-рӯй, дорои чехраи, дорои чехраи ба сони гули анор.*

ЧЕХРАКУШОДА چهره كشاده *хандонрӯй, кушодарӯй, хушмуомила.*

ЧЕХРАОРО چهره آرا *зинатдиҳанда, ороишгар.*

ЧЕХРАПАРДОЗ چهره پرداز 1. наққош, суратгар. 2. он ки дар театр чехра ва рӯйи ҳунарваронро оро медиҳад ва ба сурати нақшҳо мувофиқ мегардонад, чехрасоз. 3. нависандае, ки чехрахоро хеле хуб тавсиф мекунад, офарандаи чехрахои хуб.

ЧЕХРАПАРДОЗӢ چهره پردازى 1. суратгарӣ, наққошӣ, рассомӣ. 2. чехрасозӣ, мувофиқ кардани чехраи ҳунарпеша ба чехраи нақши бозикардаи ӯ. 3. тавсиф, тавсифи чехраи қаҳрамонон аз тарафи нависанда.

ЧЕХРАХАНДОН چهره خندان *хандонрӯй, чехракушод, хушҳол.*

ЧЕЧАК چيچک *гуфт., ниг. нағзак.*

ЧИ I چه *пайванди паи ҳам омада, баробари роифода мекунад: чи... чи... ҳам... ҳам..., хоҳ... хоҳ...: чи дар шаҳр, чи дар қишлоқ, чи дар қор, чи дар хона.*

ЧИ II چه *кӯтоҳшудаи чиз; ҳар чи ҳар чиз; ҳеҷ чи гуфт. ҳеҷ чиз; ҳеҷ чи нагуфт; чиҳо чигуна, чизҳо.*

ЧИГИЛ چگل 1. ба ҳам печида, печ дар печ, гирех дар гирех, бетартиб ва бесару нӯг (*мас., ришта, мӯй ва ғ.*). 2. *мач.* печ дар печ, мушқил, ба ҳам омехта, саргумшуда. 3. гил, лой, лаҷан; **чигили чизеро кушодан** гирех ва банд аз қоре (*масъалае*) боз кардан, бесару нӯгии қореро бартараф кардан; **чигил кардан** печ дар печ гардонидан, саргум

кардан; **ЧИГИЛ** **шудан** бесару нӯг гаштан, печ дар печ шудан, мушкил гаштан; **ба чигил андохтан** саргум гардонидан, печ дар печ сохтан.

ЧИГИЛӢ چگلی бесару нӯг будан, печдарпечӣ, саргумӣ, номафхумӣ, мушкилӣ.

ЧИГИЛШУДА چگلشده бесару нӯгшуда, дар-хамшуда, сару нӯг надошта, мураккабшуда.

ЧИГИНА چگينه навъи воситаи нақлиёти чанамонанд, ки дар деҳот бо он ғаллаи ноқуфта ё коху хошок мекашонанд.

ЧИГИНАКАШ چگينه کش касе, ки чигинаро идора мекунад, ронандаи чигина.

ЧИГИНАКАШӢ چگينه کشي чигина кашидан, чиз кашондан бо чигина.

ЧИГИТ چگت тухми пахта, пунбадона; **чигит** коштан.

ЧИГӢ-ЧИГӢ چگي چگي калимаи такрор, ки барои ҷеғ задани буз истифода мешавад.

ЧИГУНАГӢ چگونگي 1. кайфият, чунӣ, чи хел будан, чи тавр будан; муқоб. **камият**. 2. вазъият, ҳолат. 3. шарҳу тафсир, тавзеҳ. 4. ҳақиқат, баёни воқеият.

ЧИҒ چيغ 1. найи борик. 2. чизи бурёмонанде, ки аз найи борик ё навдаҳои нозук мебофанд ва барои фарш ва ё ихота кардани ҷое истифода мекунанд, шиғ.

ЧИҒАЗАН چيغه زن 1. диловар, ҷасур. 2. ҷанг-овар, набарда, касе, ки ҳариф ба набард даъват мекунад; **ниғ. ҷеғ, ҷеға**.

ЧИҒБОФ چيغباف касе, ки ба бофидани бӯрӣ аз чиг машғул аст.

ЧИҒБОФӢ چيغبافي шуғли бӯрӣбофӣ, ба бофидани бӯрӣ машғул будан.

ЧИҒИЛ I چغل гилу лой; реги дурушт, реги сурхи калон-калон; чағал, шағал.

ЧИҒИЛ II چغل ғалбери калонсӯрох, ки бештар бо вай рег мебезанд.

ЧИҒИР I چغر чархи калони ба гирдаш зарфҳо (дӯлчаҳо) басташуда, ки бо он аз наҳр ё ҷӯйҳои калон об мебароранд.

ЧИҒИР II چغر ғавғо, доду фарёд, сару садо.

ЧИҒИР III چغر 1. гӯшти саҳти сerraгу пай. 2.

хӯрдани, ки саҳт ва ғайри қобили хоидан аст. 3. номи гиёҳест биёбонӣ.

ЧИҒПАРДА چغپردе пардае, ки аз чиг сохтаву овехта шудааст.

ЧИДА چيده 1. сифати феълии замони гузашта аз **чидан**. 2. грам. ҳамвазифа, якхела: **аъзои чидан ҷумла**. 3. маҷ. баргузида, хоста, интиҳобшуда, сара. 4. орошта ба назму тартиби хос. 5. гуншуда, ҷамъшуда; фароҳам-омада.

ЧИДААЪЗО چيدهاعضا грам. ҷумлае, ки аъзои ҳамгунаш пай ҳам омадаанд: **ҷумлан чидааъзо**.

ЧИДАН چيدن 1. як-як канда гирифтани, кандани; гул чидан. 2. якто-якто гирифтани, якто-якто ҷамъ кардани, чиндани. 3. ҷамъ кардани: **пахта чидан**. 4. ба тартиб андохтани қатор карда ё болои ҳам бо тартиб гузоштани; **чида гирифтани** ҷамъ кардани, гун карда (*чизҳои парокандаро*), интиҳоб карда гирифтани; **чида шудан** ба тартиб гузошта шудани, ҷоп шудани. 5. орошани, ба назму тартиб овардани; **рӯфтаву чида** рӯфта ва ба тартиб андохташуда. 6. гирифтани, ҳосил кардани; **чидани нонреза аз дастурхони касе маҷ.** баҳра бурдани аз касе, резаҳури касе будани; **чида-чида а)** дар ҳолати чидани (*чизеро*); б) якто-якто, оҳиста-оҳиста, интиҳобани. 7. паҳлуи ҳам гузоштани ҳарфҳо дар матбаа, дастгоҳи ҷоп ва ё компютери; навиштани калима ва матн бо роҳи хуруфчинӣ.

ЧИЗ I چيز он чи вучуд дорад ва мавҷуд аст, шайъ, ашё, предмет; падида, мавҷуд.

ЧИЗ II چيز 1. мол, сарват, дорой, молу мулк, хоста. 2. ҳар ҷисми бечон; **чизу чора** асбобу анҷом, масолеҳи даркорӣ; **як чиз** предмети номуайян; **як чиз як чиз** чизҳои ҷудогона, чизҳои гуногун, чизе; **ҳама чиз** ҳама, беистисно, ҳар он чи буд ё ҳаст; **аз ҳеҷ чиз камбудӣ надоштан** ҳама чиз доштан, эҳтиёче надоштан; **ба назар ҳеҷ чиз нанабудан** аз пай фикре шуда, ба чизе аҳамият надодан; **ба ҳеҷ чиз мӯхтоҷ набудан** эҳтиёче надоштан; **кам-кам чиз хӯрдан** андак-андак хӯрок хӯрдани; **ягон чиз шудан** кадр пайдо кардани; **чизе а)** як чизи номуайян; б) он чи ки ҳаст, ҳар он чи...; в) ягон чиз, ҳеҷ чиз; чизе нафаҳмид; г) қадаре, андаке, як миқдор; **чизе ки...** он чи ки; **ба**

чизе ба ягон чиз; **хар чизе** хар он чӣ; чизе гуфтан гап задан, харфе гуфтан. 3. кас, шахс.

ЧИЗА چيزه асбоби мӯчини занона, мӯчинак, миқшата.

ЧИЗДОР چيزدار сарватманд, доро, давлатманд, тавонгар, бой.

ЧИЗКАШОНӢ چيزکشانی аз чое ба чои дигар бурдани молу ашё, интиқоли бор.

ЧИЗОМӢЗӢ چيزآموزӣ омӯхтани ягон чиз, ёд гирифтани, аз худ кардани чизе.

ЧИЗПАРАСТ چيزپرست 1. он ки ҳамеша дар ҳавову ҳаваси молу мулк аст. 2. хасис, ҳарис, чашмтанг, носер.

ЧИЗПАРАСТӢ چيزپرستی 1. ҳамеша дар ҳавову ҳаваси молу сарват будан. 2. хасисӣ, ҳарисӣ, чашмтангӣ, носерӣ.

ЧИЗУ چيزو хорпушт; хорпушти калон.

ЧИККА چکه *гуфт.* тарафи фурӯҳамидаи буҷул, ки дар вақти бозӣ бурдро ифода мекунад; *муқоб.* **пукка.**

ЧИКОРА چكاره бо шугле ва коре машғул будани касе.

ЧИК-ЧИК چکچک *калимаи тақлиди овоз,* ки садои қатра-қатра чакидани об ё гаштани раққосаки соатро ифода мекунад.

ЧИҚИЛ چقل *ниг.* **чиғил** I.

ЧИҚ-ЧИҚ چقچق садои ба ҳам бархӯрдани ду зарфи чинӣ, ҳаракати раққосаки соат ва монанди инҳо.

ЧИЛ چل 1. адади маълум, ду карат бист, чихил; **ба чил гӯлаҳ оташ сар додан** ниҳоят бадкор ва бадамал будан. 2. маросими ёдбуд ва талаби омӯрзиш, ки рӯзи чилуми марги касе барпо карда мешавад; **чил додан** маросими рӯзи чилуми марҳумро қайд кардан.

ЧИЛ(Л)А I چله 1. муддати чил рӯзи баъд аз таваллуд барои зан ва кӯдаки навзод, чил рӯзи навхонадорон баъди арӯсӣ, ки ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз нигоҳи рӯҳонӣ давраи хатарнок ҳисобида мешавад. 2. муддати чил рӯзе, ки дарвешон гӯшанишинӣ мекунанд ва ба тоату ибодат машғул мебошанд; муддати чил рӯзе, ки

сӯфиён тарки нафсоният менамоянд ва риёзату машаққат ихтиёр мекунанд; **чилла нишастан** а) чил рӯз гӯшанишин будан ва ибодат кардан; б) гӯшанишин шудан, аз одамон канораҷӯӣ кардан. 3. чихилумин рӯз баъди вафоти шахсе, ки дар ин рӯз барои талаби омуриши ӯ маросиме барпо кунанд.

ЧИЛ(Л)А II چله қисме аз фасли зимистон ва ё тобистон аст, ки чил рӯзи мобайнии онро дар бар мегирад; **чиллаи зимистон** а) фосилаи чилрӯзаи зимистон, ки айёми сардтарини ин фасл буда, аз 25 декабр оғоз меёбад ва тақрибан то аввали моҳи феврал давом мекунад; б) *мач.* давраи сардиҳои зимистон; **чиллаи тобистон** а) фосилаи чилрӯзаи тобистон, ки айёми гармтарини ин фасл буда, аз 25 июн то аввали моҳи август давом мекунад; б) *мач.* давраи гармиҳои шадиди тобистон; **чиллаи калон** *ниг.* **чиллаи зимистон; чиллаи хурд** давраи бистрӯзаи хунукиҳои саҳттарин, ки ба ду даҳаи аввали моҳи феврал рост меояд.

ЧИЛ(Л)А III چله *боф.* 1. кулӯлаи асосии абрешим, ки аз он торҳо ресида мешаванд, торҳои барои бофтан тайёр шуда дар шохибофӣ. 2. торҳои аз бофт боқимондаи бофандагӣ.

ЧИЛ(Л)А IV چله зеҳи камон, ресмони камон; **чилла афшондан** зеҳи онро ба ҳаракат даровардан ва тақон додан; чиллаи камонро кашидан ва раҳо кардан.

ЧИЛАВ چلو навъе аз палав.

ЧИЛАВКАБОБ چلوکباب чалаве, ки бо кабоб ва рағани маска меҳӯранд.

ЧИЛ(Л)АНИШИН چله‌نشین он ки чил рӯз нишафта ба тоату ибодат машғул мешавад; он ки чил рӯз аз дигарон дурӣ мечӯяд, махсусан зани зоида ва навхонадорон.

ЧИЛ(Л)АНИШИНӢ چله‌نشینی чил нишастан, чил рӯз гӯшанишинӣ ихтиёр кардан; ибодат кардан, риёзат кашидан.

ЧИЛБАНД چلبند 1. *ниг.* **чилбуғум.** 2. либоси раққосони лӯлӣ, ки чинҳои домани он ба рангҳои мухталиф ба зерӣ якдигар аст.

ЧИЛБУҒУМ چلبغم *бот.* навъи растании беғули пулакчабарг.

ЧИЛБУР چلبر аргамчини бориқтари бештар аз пашм ресидашуда, расан, ресмон.

ЧИЛГАЗА چل گزه баландӣ ё дарозо ба андозаи чил газ (як газ тақрибан муодили як метр аст).

ЧИЛГАЗАМҶҶ چلگزه موى духтари дорои гесу-вони дароз, мӯйдароз.

ЧИЛҒҶЗА چلغوزه 1. меваи дарахти санавбар; мевае ба монанди писта; чалғӯза. 2. дарахти санавбар, ки ба сабаби фаровон будани ғӯзааш онро чилғӯза гуфтаанд.

ЧИЛДАРА چلدره минтақаи кӯҳистон, ки дар он дараҳои танги кӯҳӣ зиёд аст.

ЧИЛДАРАҶАҒӢ چلدرجگى ба андозаи чил дараҷа; гармии чилдараҷагӣ гармие, ки ба чил дараҷа баробар аст.

ЧИЛДУРҶҶ چل دروغ он ки бисёр дурӯғ мегӯяд; дурӯғгӯи гузаро, каззоб.

ЧИЛДУХТАРОН چل دختران афсонавӣ 1. гурӯҳи духтарони зебо, ки чил нафар будаанд. 2. номи мавзеъ.

ЧИЛӢСИН چل ياسين δ. чил бор хондани сураи «Ӣсин» аз Қуръон аз тарафи як Ӣ чанд кас.

ЧИЛ(Л)ИК I چلک лаҳҷ., ниг. ангуша.

ЧИЛИМ چليم асбоби найнӯли сархонадор, ки дар дарунаш об андохта, дар сархонааш тамоку даргиронда, аз нӯлаш мекашанд.

ЧИЛИМАНДОЗ چلمنداز он ки чилимро барои кашидан омода мекунад, чилимдор.

ЧИЛИМДОР چلمدار ниг. чилимандоз.

ЧИЛИМКАДУ چلمدو кадуи пӯсташ сахт, ки барои сохтани ҳар гуна зарф истифода мебаранд.

ЧИЛИМКАШ چلمدكш он ки чилим мекашад, кашандаи чилим.

ЧИЛИМКАШӢ چلمدكشي 1. амали кашидани чилим, қалёнкашӣ. 2. ҷой ва макони чилим-кашӣ.

ЧИЛКОКУЛ چل كاگل дорои мӯи бофтаи зиёд (сифати духтар).

ЧИЛКОФХОН چل كافخوان кҳн. он ки чилкоф мехонад, соҳири деу ачинаҳо.

ЧИЛЛАГИӢХ چله گياه ниг. чил(л)адору.

ЧИЛЛАГӢ چلگي навъе аз ангур, ки дар чиллаи тобистон мепазад.

ЧИЛЛАГУРЕЗОН چله گريزان маросими ба хонаи яке аз хешу таборон бурдани тифли навзод ба муносибати чилрӯзагии ӯ.

ЧИЛЛАДОРУ چله دارو бот. як навъ растании шифобахш.

ЧИЛЛАК چلک ниг. аққол.

ЧИЛЛАКБОЗӢ چلک بازی ниг. аққолбозӣ.

ЧИЛЛАНИШИН چله نشين ниг. чил(л)анишин.

ЧИЛЛАНИШИӢ چله نشيني ниг. чил(л)анишинӣ.

ЧИЛЛАНОК چله ناک ҳанӯз чил рӯзаш нагузашта (арӯс баъд аз никоҳ Ӣ тифли навзод).

ЧИЛЛАОБ چله آب обе, ки дар чиллаи зимистон ба замин мемонанд: чиллаоб додан бо оби чилла замин обёрӣ кардан.

ЧИЛЛАПЕЧ چله پيچ боф. чӯбе, ки торҳои барои бофтан тайёршудаи абрешим ба вай печонида шудааст.

ЧИЛЛАХОНА چله خانه хонае, ки дар он ба чилла нишаста, ибодат ба ҷо меоваранд.

ЧИЛЛИК I چلک ду чӯби аз болои якдигар гузаронидашуда, чалипо, салиб.

ЧИЛЛИК II چلک ду чӯби аз болои ҳам салибмонанд гузаронидашудаи тирдор, ки бо вай панба ва ресмон мересанд; **чилилик ресидан (риштан)** ба чилик пашм Ӣ панбаро дастӣ риштан.

ЧИЛЛИК III چلک лаҳҷ. ангушти даст.

ЧИЛЛИК IV چلک 1. зарфи чӯбин барои ниғаҳ доштани шаробу сирко, ки ду тарафи он мудаввар аст ва онҳо бо тахтаҳо (-и фуруҳамида) ба ҳамдигар васл гардидаанд, ниг. бочка, бўшка. 2. зарфи филизӣ, ки барои ниғаҳ доштани нафт, равған ва ғ. истифода баранд.

ЧИЛЛИКБОЗӢ چلک بازی навъе аз бозии кӯдакон, ки бо дастаи чӯбин чиллики чӯбии тақрибан 20-25 сантиметраи аз ду тараф сартезро ба мақсади ҳарчи дуртар фиристодан мезананд ва анвои гуногуни ин бозӣ вучуд дорад; чиллакбозӣ, чилликдангал.

ЧИЛЛИКДАСТА چلک دسته чӯбдастае, ки бо он чилликро мезананд, дангал.

ЧИЛЛИКӢ چلکӣ ба шакли чиллик, чиллик-шакл, салибмонанд.

ЧИЛЛИКРЕС چلک ریس он ки бо чиллик пашм мересад, он ки касбаш дар чиллик пашм ресидан аст.

ЧИЛЛИКРЕСӢ چلک ریسӣ бо чиллик пашм ресидан.

ЧИЛЛИКХОЛ چلک خال навъи қартабозӣ; **кар-таи чилликхол** қартае, ки нақши сиёҳи чилликмонанд дорад.

ЧИЛЛИКШАКЛ چلک شکل салибшакл, салибмонанд, салибӣ.

ЧИЛОЛАК چلک 1. гирдачӯби яклухти аз танаи дарахт буридашуда. 2. чархе, ки аз гирдачӯби яклухт сохта шудааст. 3. чархи ароба: **чилолаки ароба**. 4. сатҳи доирашакли асбоби кулолгарӣ, ки гилро дар он гузошта, ба қолаб меандозанд.

ЧИЛПО چلپа зоол. навъи ҳашароти хурди бисёрпо, ҳазорпо.

ЧИЛПО(Ӣ) چلپا(ی) бот. номи гиёҳи табобатиест, ки дорои танаи ғафси зерихокӣ ва баргҳои калони яклухти дароз аст, дар минтақаҳои мӯътадил мерӯяд, номҳои дигари он зангидору, ускулуқиндрион (scoloryndrium) мебошад.

ЧИЛСОЛА چل ساله 1. он ки синнаш ба чил расидааст, он ки ба чил даромада бошад. 2. дар муддати чил сол иҷрошуда, ба иҷрояш чил сол сарфшуда.

ЧИЛСОЛАГӢ چل سالگی 1. давраи зиндагӣ, ки ба чил сол баробар аст: **ҷашни чилсолагӣ**. 2. синни муайяни зиндагӣ, айёми чилсолагии ҳаёт: **дар синни чилсолагӣ**.

ЧИЛСУТУН چل ستون толор, бино ё қасри серсутун, бисёрсутун.

ЧИЛТАН چلتن d. мувофиқи ривоёти динӣ, чихил нафаре, ки ҳамроҳи Мӯсо-пайғамбар ба Кӯҳи Тур рафта буданд.

ЧИЛТАНОН چلتنان d. мувофиқи таълимоти дини ислом, гурӯҳе аз солахон ва хосони худованд, ки ҳеҷ гоҳ ҷаҳон аз онҳо ҳолӣ нест ва замин ҳамеша ба онон барпост ва

ҳар гоҳ, ки яке аз онҳо бимирад, худованд дигареро ба ҷои ӯ вогузорад.

ЧИЛТОР چلتار мус. асбоби мусиқии бисёртораест аз қабили тор, дутор, думбра ва ғ.

ЧИЛТОРА چل تاره бисёртора, майдабоф (*нисбат ба мӯй*).

ЧИЛУМ چلم шумораи тартибӣ аз **чил**.

ЧИЛЧАРОҒ چل چراغ чароғи овезаи булурӣ, ки чанд шоха дорад ва дар ҳар кадоми онҳо чароғе месӯзад, кандил.

ЧИЛЧӢӢ چل چوب дастаи химчаҳои басташуда, ки онро дар тайёр кардани нишолло истифода мекунанд.

ЧИЛЯМОҚ چل يماق либосе, ки дарбеҳу баҳяи бисёр дорад, либосе, ки поргии зиёд дорад.

ЧИМ I چم 1. қабати болои замини сабапӯш бо решаҳои фаровону устувори алафи бисёрсола. 2. пораҳои буридашудаи қабати болоии замини сабадори серреша, ки онро барои алафпӯш кардани варзишгоҳҳо, бастани сари ҷӯй ва ғ. истифода мекунанд.

ЧИМ II چم чизи сабзтобест шабеҳ ба абрешим, ки дар рӯи об пайдо мешавад, чули вазағ, хонаи қурбоққа, чомаи гук, базағсама.

ЧИМ III چم муҳаффаф аз «чӣ маро» аст ба маънии «ҳар чӣ ба ман», ба монанди **чи-т, чи-ш, к-ат, к-аш**.

ЧИМ IV چم номи ҳарфи ҳафтумини алифбои арабиасоси тоҷик аст, ки аз ҷумлаи ҳарфҳои хоси тоҷикӣ буда, дар асоси ҳарфи чим бо иловаи ду нуқтаи дигари таҳтонӣ сохта шудааст.

ЧИМ V چم ниг. чам III.

ЧИМБУР چم بر касе, ки мутахассиси буридану задани чим аст.

ЧИМЗОР چمزار 1. замин, ки қабати болои он бо сабаи фаровони серрешаву устувори бисёрсола пӯшида аст. 2. ҷое, ки барои канда гирифтани чим мувофиқ аст.

ЧИМИЛИҚ م. چملىق пардае, ки дар шаби арӯсӣ барои мулоқоти кӯтоҳи арӯсу домод кашида мешавад; чодари арӯс, арӯспарда.

ЧИМПӢШ چم پوش маҳалле, ки бо чим пӯшо-

нидаву ораста шудааст.

ЧИМХҶҮР چمخور камхур, майдахур, беиштихо.

ЧИМХҶҮРӢ چمخورى камхурӣ, беиштихой.

чин چين 1. асоси замони ҳозира аз феъли **чидан**. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии чидашуда (**гулчин, дастчин, тахчин...**) чинанда, чамъоваранда (**суханчин, пахтачин...**), ба худ гиранда, чаббанда (**арақчин, обчин...**).

ЧИН I چين 1. шикан, баҳамкашидагӣ дар пӯсти рӯй, ожанг. 2. печ, гирех, хаму тоб дар мӯй, абрӯ: **чини зулф, чини абрӯ**. 3. шикан ва қати либос: **чинҳои курта; чин дар чин** печ дар печ, хам андар хам; **чин ба абрӯ овардан (фикандан)** абрӯ ва пешонаро чиндор, ожангдор кардан, осори хашм ва норозигӣ зоҳир кардан; **абрӯ чин кардан** хашмгин шудан, ҳолати ғазаб ба худ гирифтан; **чин ба абрӯ фитодан** а) киноя аз андӯхгин шудан, маҳзун гаштан; б) киноя аз пиру нотавон шудан; **чин ба чабин** хашмгин, ғазабнок; **чин-чин** чиндор, ожангдор, серожанг.

ЧИН II چين 1. сулолае аз подшоҳони Чин, ки солҳои 321-207 то мелод ҳукмфармоӣ кардаанд. 2. қисмате аз Осиёи Марказӣ дар ҳудуди байни кӯҳҳои Тиёншон, Олой ва Помир, ки Туркистони Шарқӣ ё Туркистони Чин номида мешуд ва музофоти Кошғар ва Хутанро дар бар мегирифт; вилояти *Шинҷони* (Синтсзяни) Хитой имрӯза; **хоқони Чин** номи умумии фармонравоеи Туркистони Шарқӣ.

ЧИНА I چينه 1. дона, ки мурғу парандаҳо чиди мехӯранд. 2. хӯроки мурғону парандагон. 3. чинадон, чиғилдони мурғону парандагон; жоғар, ғарғараи парандагон.

ЧИНА II چينه *soxt*. 1. девори похса; девори гилӣ бидуни хишту санг. 2. ҳар як қабати девори похса. 3. анбори ғалла.

ЧИНА III چينه *геол.* қабати сангини замин, ки сатҳи он нисбатан ҳамвор ва аз қабатҳои фавқониву таҳтонӣ мушаххасу фарқкунанда аст.

ЧИНАДОН چينهدان чиғилдони мурғон, жоғар.

ЧИНАК چينک давраи муайяни чидани пахта

ва зироатҳои дигари чидашаванда: **чинаки аввал, чинаки охирин**.

ЧИНАКЧӢ چينکچي он ки пахта, мева ва зироатҳои дигари чидашавандаро мечинад, пахтачин, хӯшачин ва ғ.

ЧИНАНДА چيننده 1. сифати феълии замони ҳозира аз **чидан**. 2. чамъоваранда, оне, ки ба ғунучини ҳосил машғул аст.

ЧИН(А)ВАД چينود мувофиқи таълимоти дини зардуштӣ пули сирот аст, ки некӯкорон онро мегузаранд ва бадкорон аз он сарозер ба дӯзах меафтанд.

ЧИН(А)ВАТ چينوت *ниг.* **чин(а)вад**.

ЧИНГА چنگه пораҳои хурди ҷӯб, ки хангоми шикастани ҳезум ба вучуд меоянд.

ЧИНГАК چنگک хушкшуда, қоқ; ожангзада, пажмурда.

ЧИНГ-ЧИНГ چنگچنگ *калимаи тақлиди овоз*, ки садои борику гӯшхароши чизеро (*мас., нолиши сагро*) ифода мекунад.

ЧИНДАН چيندن *ниг.* **чидан**.

ЧИНДОР چيندار дорои печу хам, гирехнок, ожангнок, тобдор, рах-рах, печ-печ.

ЧИНДОРКУНӢ چيندارکني *тех.* 1. пайдо кардани чин дар каду бари чизе. 2. баровардани рах ва печ дар қисму олатҳо.

ЧИНИБАНД چينيبنд устое, ки пораҳои шикастаи зарфҳои чиниро бо бандҳои филизӣ ба ҳам мепайвандад, косадӯз, қадокгар.

ЧИНИБАНДӢ چينيبندي ба ҳам пайваст кардани пораҳои шикастаи зарфҳои чинӣ бо бандҳои филизӣ, косадӯзӣ, қадокгарӣ.

ЧИНИВОР چينيوار зарфҳои чинӣ.

ЧИНИВОРӢ چينيوارى *ниг.* **чинивор**.

ЧИНИВОРФУРӮШ چينيوارفروش он ки зарфҳои чинӣ мефурӯшад, фурӯшандаи чиниворӣ.

ЧИНИВОРФУРӮШӢ چينيوارفروشي 1. ҷои фурӯхтани зарфҳои чинӣ. 2. амали фурӯши чиниворӣ

ЧИНИГУЛ چينيگل 1. *бот.* гули чатршакли майдабарг. 2. навъи нақши гулҳои калон-калон дар ҳунари гулдӯзӣ.

ЧИНИГУЧУМ چینی گجم *бот.* навъи дарахти сада; *ниг.* **чинӣ** 2.

ЧИНКУЛОХ چینی کلاه 1. кулоҳе, ки сохти Чин ё маъмули Чин аст. 2. касе, ки кулоҳи сохти Чин ба сар дорад.

ЧИННИГОР چینی نگار 1. сохтаву пардохтаи Чин. 2. бо нақшу ниғори чинӣ.

ЧИНПАРАНД چینی پرند хариру парниёни бофтаи Чин, матои нафиси истехсоли Чин.

ЧИНСАДА چینی سده 1. *ниг.* **чинигучум**. 2. *ниг.* **чинӣ** 2.

ЧИНСИРИШТ چینی سرشت он чизе, ки бунёду аслаш ба Чин тааллуқ дорад.

ЧИНСОЗ چینی ساز касе, ки ба сохтани зарфҳои чинӣ машғул аст.

ЧИНСОЗӢ چینی سازی хунари ё санъати сохтани зарфҳои ҷилдорӣ чинӣ.

ЧИНТАРОЗ چینی طراز бо ороишу зинати чинӣ.

ЧНИТОЧ چینی تاج тоҷе, ки сохти Чин аст.

ЧНИФУРӢШ چینی فروش *ниг.* **чиниворфурӯш**.

ЧНИФУРУШӢ چینی فروشی *ниг.* **чиниворфурӯш**.

ЧНИХОНА چینی خانه хучра ё маконе, ки дар он ҷо зарфҳои чинӣ нигоҳ доранд.

ЧНИХАРИР چینی حریر матои нафису қимате, ки дар Чин мебофиданд.

ЧНИШ چیش 1. *исми амал аз чиндан:* **чамъоварӣ**, **ғунучин**. 2. ба тартиб гузоштан, муназзам ҷобаҷо гузоштан.

чинӣ چینی *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб, ки аз асоси замони ҳозираи феъли чиндан ва пасванди исмозӣ -и таркиб ёфтааст ва дар калимасозӣ сермаҳсул аст:* **пахтачинӣ**, **ангурчинӣ**, **себчинӣ**, **хӯшачинӣ**, **пулчинӣ**, **ғапчинӣ** ва ғ.

ЧИНӢ I چینی навъе аз зарфҳои шикастпазири пурҷило, ки дар кӯра пазанд ва ба сабаби аввалин бор дар Чин ихтироъ гаштанаш чунин ном гирифтааст: **косаи чинӣ**, **табақи чинӣ**.

ЧИНӢ II چینی 1. *мансуб ба кишвари Чин*. 2. аз аҳли Чин, сокини Чин; хитой. 3. *мансуб ба*

мардуми Чин; забони чинӣ, алифбои чинӣ.

ЧИНӢ III چینی *гучуми чинӣ* навъе аз дарахти сада (қарағоч), ки сершоҳу хушсурат аст.

ЧИНӢ IV چینی бофта, матоъ, мансуч.

ЧИНӢ V چینی *ҷӯби чинӣ* пораҳои ҷӯби сурхранг аст, ки дар Чини қадим оби бо ушбаи чинӣ ҷӯшондаи онро барои тасфияи хун ва бемориҳои сӯзок чун дору истифода мебуданд.

ЧИНОР چنار *бот.* дарахти бемева, бисёрумр ва пуршоҳу барги тануманд, ки баргаш панҷамонанд ва ҷӯбаш мавҷдори саҳт аст; **аз худ оташ гирифтани чинор** худ аз худ сарзадани қоре, ки ба оташ гирифтани худ аз худ чинор монанд аст; **чинору қаду** набудани таносуб ва баробарӣ дар шакл ё маънӣ байни ду қас ё ду чиз, ки ин маънӣ аз масали ғамноми Мавлавӣ пайдо гардидааст; **чинору манор қардан** а) дашноми қабҳ, ҳақорати саҳт; б) овораву сарғардон.

ЧИНОРАК چنارک *бот.* гиёҳи даштии чинор-барги зардгули заҳрнок.

ЧИНОРЗОР چنارزار 1. он ҷо, ки дарахти чинор фаровон аст. 2. ҷои қаштан ва парвариш қардани чинор.

ЧНОРИСТОН چنارستان *ниг.* **чинорзор**.

ЧНОРӢ چناری *мансуб ба чинор*; аз ҷӯби чинор сохташуда.

ЧИНХӢРДА چين خورده 1. чиндор, оҷангдор, гирехдор. 2. *геол.* қабат-қабат.

ЧИНШИНОС چين شناس мутахассиси соҳаи чиншиносӣ, муҳаққиқ ва донишманди соҳаҳои муҳталифи ҳаёти иқтисодӣ ва иҷтимоии Чин.

ЧИНШИНОСӢ چين شناسي омӯзиши соҳаҳои гуногуни кишвари Чин, таҳқиқи ҷанбаҳои муҳталифи иқтисод ва соҳаи дигари давлати Чин.

ЧИПҚОН m. چپقان *ғуфт.* заҳми фасоддор, ки дар ҷойҳои муҳталифи бадан пайдо мешавад, пучак.

ЧИПОР چپار ду ранги ҳол-ҳоли ба ҳам омехта: **мори чипор**, **мурғи чипор**.

ЧИПОРӢ چپاری дурангӣ, омехта ҷой гирифтани ҳолҳои ду ранги гуногун.

ЧИПТА I چپته 1. матои дуруштбоф, ки аз вай бештар қанор ё чувол медӯзанд. 2. қанор ё фарши аз лиф бофташуда.

ЧИПТА II چپته *гуфт.* билети васоили нақлиёт, бештар нақлиёти роҳи оҳан.

ЧИПТАБОФ چپتهباف он ки ба бофидани матои дурушт аз лиф машғул аст.

ЧИПТАБОФӢ چپتهبافی бофтани матои дурушт аз лиф, ки асосан барои дӯхтани чуволу халта истифода мешавад.

ЧИПТАГИН چپتهگين аз матои дурушти чипта сохташуда.

ЧИПТАГӢ چپتگی аз чипта дӯхташуда: **халтаи чиптагӢ.**

ЧИПТАФАРШ چپتهفرش фарше, ки ба он матои дурушти чипта густурда шудааст.

ЧИПТАФУРӢШ چپتهفروش он ки шуғлаш фурӯхтани чипта аст, билетфурӯш.

ЧИПТАФУРӢШӢ چپتهفروشی шуғли фурӯхтани чипта, билетфурӯшӣ.

ЧИПТОРА چپتاره хонаи хаспӯш; *ниг.* **чӯбтора.**

ЧИР چر садои гӯшхароши борики касе ё чизе; **чир задан** саҳт чиррос кардан.

ЧИРА چيره *кит.* ғолиб, фирӯз, мусаллат.

ЧИРАДАСТ چيره دست *кит.* 1. забардаст, ғолиб. 2. моҳир.

ЧИРАДАСТӢ چيره دستی 1. ғолибият, забардастӣ, тасаллут. 2. маҳорат, ҳунармандӣ.

ЧИРАЗАБОН چيره زبان *кит.* сухангӯи бофасоҳат, балеғсухан, чарбзабон, суханвар.

ЧИРАЗАБОНӢ چيره زبانی истеъдоди суханварӣ, забон ва баёни фасех, балоғат дар сухан.

ЧИРГИН چرگين полон, тӯқум.

ЧИРГӢ چرگی намад ё матои ғафси дӯхта, ки аз зери зини асп гузошта мешавад.

ЧИРИҚҚОС چرқاس *ниг.* **чирик-чирик.**

ЧИРИҚ-ЧИРИҚ چررق چررق садои гунчишк ва парандаҳои дигари монанди он: **чирик-чирик кардан.**

ЧИРИНГ چرنگ *ниг.* **чаранг.**

ЧИРК چرک 1. чизи тира ва сиёҳе, ки дар бадан ва либос пайдо мешавад. 2. рим ва фасоди реш дар чароҳатҳо. 3. саргини хайвонот аз қабили гов, хар сағ *ва ғ.*

ЧИРКБАРДОР چرک بردار либосворие, ки сафед набошад ва нишастани доғ ва сиёҳӣ дар он зуд маълум нагардад.

ЧИРКИН چرکين 1. чиркирифта, олудаи чирк, доғирифта, касиф, нопок, ношуста; *муқоб.* **тоза: чиркин кардан, чиркин шудан.** 2. *мач.* бадкор, бадният, олудаи бадӣ, ифлос. 3. *мач.* **моли дунё, сарват.**

ЧИРКИНӢ چرکینی ифлосӣ, олудагӣ, касифӣ.

ЧИРКНОБАРДОР چرک نابردار зудифлосшаванда; чизе, ки олудагии он зуд маълум мешавад.

ЧИРКОБ چرکاب 1. оби чирколуд, оби касиф, оби олудаи чирку чарбӣ. 2. рими чароҳат.

ЧИРКОБА چرک آبه оби чиркин, оби истифодашуда (*мас., оби ҳаммом*).

ЧИРКОЛУД چرک آلود олудаи чирк, ифлос, чиркин.

ЧИРОҒ چراغ *ниг.* **чароғ.**

ЧИРОҒАК چراغک *ниг.* **чароғак.**

ЧИРОҒВОРА چراغواره *ниг.* **чароғвора.**

ЧИРОҒОН چراغان *ниг.* **чароғон.**

ЧИРОҒПОЯ چراغ پایه *ниг.* **чароғпоя.**

ЧИРОҒЧӢ چراغچی *гуфт.* чароғбардор.

ЧИРРАС//ЧИРРОС چرّس//چرّاس овози чирчири чизе, ки борики гӯшхарош аст; чиррас задан.

ЧИРРОСЗАНОН چرّاس زنان дар ҳолати чиррос задан.

ЧИРРОСЗАНӢ چرّاس زنی баровардани садои борики гӯшхарош.

ЧИРРОСӢ چرّاسی садои борики гӯшхарош; овози чирросӣ.

ЧИР-ЧИР چر چر *ниг.* **чиррос.**

ЧИРС-ЧИРС چرس چرس садои сӯхтани ҳезум ё ба чизи гарм расидани чизе.

ЧИРЧИРАК چرچرک *зоол.* навъи малах, ки бештар дар гандумзорҳо мегардад ва дар

гармо дуру дароз чир-чир мекунад.

ЧИСТ چيست *шакли пайваста ва ихтисоришудаи чӣ аст; номат чист?*

ЧИСТОН چيستان тасвири ягон муаммо ба воситаи ҷумла ё шеър, ки ҷавобро талаб мекунад; чист он?

ЧИСТОНГҶӢ چيستانگوئي 1. гуфтани чистон; ёфтани чистон. 2. мусобикаи чистонгӯиву чистонёбӣ байни ду ва ё зиёда ашхос.

ЧИСТОНГҶӢ چيستانگوи он ки чистон мегӯяд, гӯяндаи чистон.

ЧИСТОНГҶӢЯК چيستانگوياк *ниг. чистонгӯӣ.*

ЧИСТОНЁБӢ چيستانيابي пайдо кардани ҷавоби муаммои ба воситаи чистон додашуда.

ЧИТ چيت 1. газворе, аз нахи пахта бофта мешавад. 2. *шакли мухаффаши чият* чӣ чизат.

ЧИТГАР چيتگر бофанда, он ки ба чит нақшу нигор меандозад (*дар бофандагии дастӣ*).

ЧИТГАРӢ چيتگرى бофандагӣ, нақшу нигор андохтан ба чит: **сехи читгарӣ**.

ЧИТФУРӢШ چيتفروش фурӯшандаи чит, он ки газвор савдо мекунад.

ЧИТФУРӢШӢ چيتفروشي фурӯши чит, савдои газвор ва матоъ.

ЧИХ I چيخ он ки аз чашмаш оби чиркин меравад, касе, ки аз сабаби об рафтан аз чашмаш мижаҳояш рехтаанд, касе, ки чашмаш шилпуқ аст.

ЧИХ II چيخ 1. садое, ки бо он сагро дур кунанд; овозе барои рондани саг, дур шав, тур. 2. *гуфт.* садое, ки барои ба зону нишондани уштур гуфта мешавад: **чих-чих**.

ЧИХИЛ چهل *ниг. чил.*

ЧӢ I چي 1. ҷонишини саволӣ барои ашё, предмет, хама чиз (*ба гайр аз инсон*); **ин чист?**, **чӣ мекуни?**, **чӣ дорӣ?**, **чӣ гуфти?**, **чӣ тавр?**, **чӣ хел?**, **чӣ гуна?**, **чӣ навъ?**; **чӣ қадар** ба кадом микдор, чӣ андоза (*барои ифодаи чизи бисёр ва бисёриш чизе*) **чӣ шуд?** куҷо шуд?. 2. барои чӣ?, аз чӣ? барои чӣ? бо кадом сабаб?. 3. бо кадом мақсад?. 4. чӣ чиз, кадом чиз?. 5. чӣ хел?, чӣ навъ?, иборат

аз чӣ?. 6. магар, оё (*тааҷҷуб*).

ЧӢ II چه *ҳиссаҳои пурсиш: чӣ хел?, чӣ навъ ?.*

-ЧӢ I چه *гуфт.* *ҳиссаҳои саволи хоҳишмандӣ:* шумо ҳам як фикр карда бинед-чӣ, ба вай як гуфта бинед-чӣ.

-ЧӢ II چي *пасванди калимасоз:* **аълочӣ, нақорачӣ, тракторчӣ.**

ЧОБА//ЧОВА چابه//چاوه зарфи тунукагии равғанандозии ҷувозкашҳо, чалаки равған.

ЧОБУК چابک 1. чаққон, чусту чолок, зудкор; **одами чобук**. 2. тез, босуръат; **чобук роҳ рафтан** тез ва чаққон роҳ гаштан.

ЧОБУКАНДЕШ چابکانديش *кит.* зирак, тезфаҳм, ҳушёр, бозаковат.

ЧОБУКАНДЕША چابکانديشه *ниг. чобук-андеш.*

ЧОБУКДАСТ چابکدست мохир дар кори худ, бомахорат, тезкор.

ЧОБУКДАСТӢ چابکدستي маҳорат, мохирӣ, чаққонӣ.

ЧОБУКӢ چابكي чолокӣ, чаққонӣ.

ЧОБУКҚАДАМ چابکقدم тезрав, тезрафтор, сабукпай.

ЧОБУКҚАЛАМ چابکقلم *ит.* тезнавис, зуднавис.

ЧОБУКОНА چابکانه 1. тез, босуръат, чолокона. 2. мохирона, бомахорат.

ЧОБУКПАР چابکپر тезпарвоз, зудпарвоз.

ЧОБУКПО(Ӣ) چابکپا(ي) тезрав, тездав; аспӣ чобукпой.

ЧОБУКРАВ چابکرو тезрав, чобукрафтор.

ЧОБУКРАФТОР چابکرفتار тезрав, тездав (*сифати асп*).

ЧОБУКСАВОР چابکسوار савори мохир, савори бомахорат; аспрон дар пойга ва мусобикаҳои аспдавонӣ.

ЧОБУКСАВОРӢ چابکسواري мохирона идора кардани асп дар пойга.

ЧОБУКСАРОӢ چابکسرائي *кит.* бо маҳорат сароянда, фасехбаён, хушсухан.

ЧОБУКҶАРАКАТ چابکحرکت тезрафтор, чаққон.

ЧОВ I ҳ. چاو пули коғазии чоркунчаи дароз-
рӯя.

ЧОВ II چاو овози парандагон ҳангоми тарс ва
хавфу хатар.

ЧОВА چاوه *ниг.* **чоба.**

ЧОВАНДОЗ چاوانداز асптоз, савори моҳир,
чопандоз.

ЧОВАНДОЗӢ چاواندازӣ асптозӣ кардан, маҳо-
рати аспсаворӣ нишон додан, чопандозӣ.

ЧОВАЧА چاوهچه чалакча, чобаи хурд.

ЧОВИДАН چاويدن 1. фарёд кардани паран-
дагон ҳангоми таарруз ба ошёнаи онҳо. 2.
бонг задани инсону ҳайвонот. 3. тавалло ва
зорӣ кардан.

ЧОВОЛА چاواله як навъ гули садбарги сурхи
хушранг.

ЧОВУШ *т.* چاوش *таър.* 1. сарҳанги лашкар,
пешрави лашкар. 2. шотир, хизматгоре, ки
пешопеши ҳоким ё амалдор ҳаракат
мекунад.

ЧОВУШӢ چاوشӣ ҳаракат кардан пешопеши
рикоби подшоҳ ё корвон.

ЧОВ–ЧОВ چاوچاو овози парандагон; **ЧОВ–ЧОВОН**
чов-човкунон, чи-чикунон.

ЧОДАР//ЧОДИР//ЧОДУР چادر 1. пардае, ки
занон ба сар гирифта, ба воситаи он худро
аз мардон мепӯшонанд, фаранҷӣ; **чодари**
сиёҳ рӯйпӯши занон, фаранҷӣ; **чодар**
партофтан рӯй кушодан, фаранҷӣ партоф-
тан. 2. хайма, хиргоҳ; **чодир** задан хайма
барпо кардан. 3. парда, чимилик. 4. рӯпӯш,
лиҳоф; ҳичоб; **чодари сиёҳ паҳн кардани**
шаб маҷ. фаро расидани шаб.

ЧОДАРБАСАР چادربسر зане, ки ба сар
фаранҷӣ дорад.

ЧОДАРНИШИН چادرنشين 1. он ки дар чодар
менишинад, сокини хайма. 2. кӯчманчӣ.

ЧОДАРНИШИНӢ چادرنشينӣ 1. хайманишинӣ.
2. саҳронишинӣ, бодиянишинӣ.

ЧОДАРПҶШ چادرپوش он ки ба сар чодар до-
рад, фаранҷипӯш.

ЧОДАРХАЁЛ چادرخيال 1. маҷ. чизи пӯшида ва
пинҳон, ки зераш бозиву найранг дошта
бошад. 2. маҷ. чизи ҳаррангаи назарфиреб.

3. театри лӯхтак.

ЧОДИР چادر 1. *ниг.* **чодар.** 2. пардаи тутши-
понӣ, боғчома.

ЧОДИРНИШИН چادرنشين *ниг.* **чодарнишин.**

ЧОДИРХАЁЛ چادرخيال *ниг.* **чодархаёл.**

ЧОДИРШАБ چادرشب матое, ки бо он болои
чизеро мепӯшанд.

ЧОЙ ҳ. چای 1. растании хушбӯй, ки барги
сабзи хушконидаи онро ба оби чӯш андох-
та дам карда менӯшанд: **чойи кабуд**, **чойи**
маҳин, **чойи сиёҳ**. 2. нӯшобае, ки аз барги
чой ва оби чӯш тайёр карда шудааст; **чойи**
хунук чои сардшуда; **чой гардонидан** а) чой
рехтан; б) чои дамкардари якчанд бор ба
пиёла рехта ба чойник гардондан; **чой дам**
кардан ба чойи хушк оби чӯш рехта дам
кардан; **чой кашидан** чой рехтан; **чой**
мондан чӯшондани об барои дам кардани
чой; **чой чӯшондан** чӯшондани об барои
дам кардани чой. 3. чойнӯшӣ.

ЧОЙБОДКАШ چایبادکش *ниг.* **чойгардон.**

ЧОЙГАРДОН چایگردان 1. кафлези калон ба-
рои рехтану кашидани ширчой ва таомҳои
моеъ ва *м.ин.* 2. гардонида рехтани чой
баъд аз дам кардани он.

ЧОЙДОН چایدان зарф барои андохтани чои
хушк, зарфи чойгирӣ.

ЧОЙЗОР چایزار киштзоре, ки дар он чой пар-
вариш карда мешавад.

ЧОЙИСТОН چایستان *ниг.* **чойзор.**

ЧОЙКАҲАК چایکهک *бот.* як навъ гиёҳи бис-
ёрсола, ки чун дору истифода мешавад.

ЧОЙКАШ چایکش он ки чой кашида медиҳад,
чойрез.

ЧОЙКАШӢ چایکشی 1. кашидани чой, рехта
додани чой. 2. кашондани чой, бурдани
чой.

ЧОЙКОР چایکار он ки чой кишт мекунад,
корандаи чой.

ЧОЙКОРӢ چایکاری машғул будан бо кишту-
кори чой.

ЧОЙҚУТӢ چایقتی 1. *ниг.* **чойдон.** 2. қуттии
чой.

ЧОЙНАК چاينک *ниг.* чойник.

ЧОЙНИК چاينک зарфи чинӣ, ки дар он чой дам мекунад.

ЧОЙНИКМОНАК چاينک مانک 1. раф ё токе, ки дар он чойник ва дигар зарфҳои чиниро нигоҳ медоранд. 2. он чизе, ки болояш чойникро мегузоранд.

ЧОЙНИКПЎШАК چاينک پوشک чизи пахтагии аз матоъ дӯхта, ки чойникро барои гарм нигоҳ доштани чой бо он мепӯшанд.

ЧОЙНЎШ چاينوش он ки чой менӯшад, чойхӯр.

ЧОЙНЎШӢ چاينوشӣ нӯшидани чой.

ЧОЙПУЛӢ چاينپولي пули андаке, ки ба сифати хизматона медиҳанд.

ЧОЙФУРЎШ چاين فروش он ки чой мефурӯшад, фурӯшандаи чой.

ЧОЙФУРЎШӢ چاين فروشӣ 1. фурӯхтани чой, савдои чой. 2. чой фурӯши чой.

ЧОЙХАЛТА چاين خالته халтача барои нигоҳ доштани чой, халтаи чой.

ЧОЙХОНА چاين خانه бино ё чой махсус, ки барои нишаста чой нӯшидан ва истироҳат истифода мешавад.

ЧОЙХОНАГӢ چاين خانگي мансуб ба чойхона, муносиби чойхона: чойчуши чойхонагӣ.

ЧОЙХОНАДОР چاين خانه دار ҳодими чойхона, чойхоначӣ, соҳиби чойхона.

ЧОЙХОНАЧӢ چاين خانچي *ниг.* чойхонадор.

ЧОЙХӢР چاين خور *ниг.* чойнӯш.

ЧОЙХӢРАК چاين خورک 1. кхн. танаффус барои чойхӯрӣ (дар мактаби кӯҳна). 2. дӯстдори чой, мухлиси чойнӯшӣ.

ЧОЙХӢРӢ چاين خوري нӯшидани чой, чойнӯшӣ.

ЧОЙЧУВОРӢ چاين جوارى *бот.* растани калонхӯшаи тӯдагул, ки барои хӯрок ва эҳтиёҷоти техникӣ ба кор мебаранд.

ЧОЙЧӢШ چاين جوش зарфи филизие, ки дар он барои чой дам кардан об мечӯшонанд.

ЧОЙЧӢШОНӢ چاين جوشاني чӯшондани чой, чӯшонда тайёр кардани чой.

ЧОК چاک 1. шикоф, даридагии ягон чиз,

пора; дили чок дили чароҳатнок, дили пураламу озор. 2. чой буридашуда, буриш; чок задан шикоф кардан, дарондан, пора кардан; чок кардан а) шикофтани, сӯроҳ кардан; б) харошидан, дарондан, пора кардан; чок шудан (гардидан, гаштан) шикоф шудан, даридан; чок-чок шудан пора-пора шудан; гиребон (курта, чома) чок кардан аз сахтии ғаму алам нолаву фиғон кардан. 3. чой дӯхт, чое, ки бояд дӯхта шавад. 4. сӯзанӣ, як навъ чодари мунаққаши дастдӯз, ки дар ороиши хонаву маросими арӯсӣ истифода мебаранд.

ЧОКАР چاکر навкар, хизматгор, фармонбардор; чокар кардан мутеъ ва фармонбардор гардонидан.

ЧОКАРӢ چاکري 1. чокар будан, хизматгорӣ. 2. фармонбардорӣ, мутеъ будан.

ЧОКАРОНА چاکرانه 1. хизматгорона, бандавор. 2. фармонбардорона, мутеона.

ЧОКБУР چاکبر он ки андоза гирифта матоъ мебурад (дар дӯзандагӣ).

ЧОКБУРАК چاکبرک қайчии матоъбурӣ.

ЧОКБУРӢ چاکبري андозагирӣ ва буридани матоъ барои дӯхтани либос.

ЧОКДӢЗ چاکدوز 1. дӯзанда, либосдӯз. 2. касе, ки чок ва сӯзаниҳои махсус медӯзад.

ЧОКДӢЗӢ چاکدوزي 1. либосдӯзӣ, дӯзандагӣ. 2. дӯхтани чок ва сӯзаниҳои махсус.

ЧОКӢ چاکي сӯроҳӣ, шикофӣ.

ЧОККУНӢ چاک کني 1. пора кардан, даридан, шикофтани чизе. 2. буридани бадан ба мақсади ошкор кардани беморӣ, иллати марг ё гузаронидани чарроҳӣ.

ЧОКУПОРАДӢЗ چاکوپارهدوز *гуфт.* он ки чоку пора (-и либос, пойафзорро) медӯзад, ямоқдӯз, пинадӯз.

ЧОКУПОРАДӢЗӢ چاکوپارهدوزي *гуфт.* дӯхтани чоку пора, дӯхтани ямоқ (пина).

ЧОК–ЧОК چاک چاک 1. пора–пора, дарида–дарида, лахт–лахт. 2. *ниг.* чакочак.

ЧОҚ *т.* چاق *гуфт.* 1. фарбеҳ, сергӯшт, ғафс. 2. сихат, тандуруст. 3. маҷ. болида, болон, хуррам; димоғ чоқ будан табъ хуш будан, хурсанд будан; вақт чоқ шудан хушҳол

шудан; **ДИМОҒ(И)** *касоро* **ЧОҚ** **КАРДАН** хурсанд кардан, хушҳол гардонидан касеро; **ДИМОҒ ЧОҚ ШУДАН** хушҳол гардидан, хурсанд шудан; **КАЙФ (ТАБЪ)** **ЧОҚ** **КАРДАН** хушҳол кардан. 4. мамнун, қонё.

ЧОҚУ چاقو кордча, қаламтарош.

ЧОЛ I *т.* چال *суфт.* мӯйсафед, пирамард; **ЧОЛУ** кампир пирмард ва пиразан.

ЧОЛ II چال хӯшаҳои кӯфтнахӯрдаи ғалла; пасмондаи гандум ё чави кӯфта дар ғалбер баъди бехтан, чор.

ЧОЛ III چال 1. чуқурӣ, мағок; гудол. 2. чоҳе, ки ба он бандиёро меандохтанд, сияҳчол. 3. чоҳ барои нигоҳ доштани гандуму чав, силу. 4. чоҳ барои нигоҳ доштани ях, яхчол.

ЧОЛ IV چال аспе, ки мӯи сурху сафеди омехта дорад.

ЧОЛ V چال 1. гараве, ки қиморбозон бо ҳам мебастанд. 2. маҳалле (чоҳе), ки қиморбозон пинҳонӣ дар он чо қимор мезаданд.

ЧОЛА چاله 1. чоҳи хурд. 2. *ниг.* **ЧОЛ III**; **аз чола гурехта ба чоҳ афтодан** аз борон гурехта ба новадон дучор шудан.

ЧОЛВОР چالوار 1. матои пахтагини сафеди оҳорӣ, ки аз он пирохан ва либоси зер омода мекунанд. 2. шалвор, шим.

ЧОЛИШ *т.* چالش 1. мубориза, чангу ҷидол, задухӯрд, ҳамлаву ҳучум. 2. ҳаракат, рафтор; хиромииш, рафтори ба нозу такаббур.

ЧОЛИШГАР چالشگر *кит.* 1. чанговар, мубориз, ҳамлагар. 2. он ки бо нозу такаббур роҳ мегардад.

ЧОЛИШГАРӢ چالشگری *кит.* чанговарӣ, ҳарбу зарб, ҳамлагарӣ.

ЧОЛОБ چالاب чакаи дар об омехта, ки ҳамчун нӯшоба истифода мебаранд.

ЧОЛОК چالاک 1. чуст, чаққон, чобук; **ЧУСТУ** **ЧОЛОК** чобук, чаққон. 2. моҳир. 3. хушёр, зирак.

ЧОЛОКГАРД چالاکگرد тезгард, тезрав.

ЧОЛОКДАСТ چالاکدست тезкор, моҳир, боғайрат; **духтари чолокдаст**.

ЧОЛОКДАСТӢ چالاکدستی тезкорӣ, моҳирӣ,

гайратмандӣ.

ЧОЛОКӢ چالاکي 1. чобукӣ, чаққонӣ. 2. моҳирӣ, кордонӣ.

ЧОЛОКОНА چالاکانه чаққон, чобукона.

ЧОМ چام печу хамаи кӯҳ ва дара; **ЧОМ-ЧОМ** роҳҳои қачу қилеб ва пасту баланд.

ЧОМА چامه кҳн. шеър, ғазал.

ЧОНА I چانه гирдогирди даҳон, манаҳ, зақан, колинг.

ЧОНА II چانه *кит.* наср; *муқ.* **ЧОНА**; **ЧОНА** **БЕЧО** **ЗАДАН** беҳуда гапӣ кардан, ҳарзагӯӣ кардан.

ЧОНАБАНД چانهبند *кит.* манаҳбанд, порчае, ки бо он манаҳи мурдари мебаранд.

ЧОНАГӢ چانهگوئي *кит.* 1. ғазалсаро, шоир. 2. ҳофиз. 3. сурудхон, овозхон.

ЧОП چاپ 1. паҳлуи ҳам чидани ҳарфҳо дар матбаа, дастгоҳи чоп ва ё компютер; навиштани калима ва матн бо роҳи ҳуруфчинӣ. 2. бо роҳи нусхабардорӣ дар мошини махсус зиёд кардани микдори навишта; **МОШИНИ** **ЧОП** дастгоҳи табъи китоб, рӯзнома ва ғ.; **ЧОП ШУДАН** ба табъ расидан, нашр шудан; **аз чоп баромадан** нашр шудан, ба табъ расидан; **ба чоп додан** барои нашр ба матбаа супоридан; **ба чоп тавсия кардан** (намудан) ба нашр пешниҳод кардан; **ЧОПИ** **САНГИН** чопи литографӣ. 3. дурӯғ, газофа, игрок.

ЧОПА چاپه *ниг.* **ЧОПӢ**: девони **ЧОПА** **ҲОФИЗ**.

ЧОПАНДОЗ چاپانداز *ниг.* **ЧОВАНДОЗ**.

ЧОПАР چاپر *ниг.* **ЧОПОР**.

ЧОПАРХОНА چاپرخانه истгоҳ ё манзил барои қосидону чопарон.

ЧОПГАР چاپگر 1. касе, ки чоп мекунанд, ҳуруфчин. 2. ба табърасонанда, ношир.

ЧОПИДАН چاپیدن *кит.* ба зӯрӣ гирифтани моли касе, ғорат кардан, ба яғмо бурдан.

ЧОПӢ چاپي 1. **мансуб ба чоп**: **ЧУЗӢ** **ЧОПӢ**. 2. чопшуда, матбуъ, табъшуда; **муқоб.** **ДАСТӢ**.

ЧОПКУНАНДА چاپکننده *сифати феъли* замони ҳозира аз **ЧОП** **КАРДАН**; он ки ва он чи чоп мекунад.

ЧОПКУНӢ چاپکونی 1. чоп кардан, хуруфчинӣ. 2. ба табъ расонидан, нашр кардан, интишор кардан.

ЧОПЛУС چاپلوس хушомадгӯи фиребгар, тамаллуккор, забонбози фиребгар.

ЧОПЛУСӢ چاپلوسی хушомадгӯӣ, тамаллук, забонбозӣ барои фирефтан.

ЧОПЛУСОНА چاپلوسانه хушомадгӯёна, тамаллуккорона.

ЧОПНАВИС چاپنویس чопӣ, тавассути дастгоҳи ҳарфчин навишташуда; *муқоб. дастнавис.*

ЧОПОР *т. چاپار таър.* қосиди тезрав, пайк, хабаррасон.

ЧОПОРӢ چاپاری қосидӣ, хабаррасонӣ ва хабарбиёри.

ЧОПХОНА چاپخانه қои чоп, матбаа.

ЧОР I چار *шакли кӯтоҳи шумораи миқдориш* чаҳор; **чор** кас медидагӣ писанди умум, намоён, чизи маъкул ва назаргир; **чор тараф** қибла бе ҳеҷ монеа, роҳ кушода ва бемонеа; **чор-чор** чортой, чоркаси, иборат аз чор; **чор даҳан гап задан** каме сӯҳбат кардан; **чаши** **чор** будан саҳт дар интизор будан; **чаши касеро чор кардан** хеле интизор ва чашибароҳ кардан; **ба чор танга намеарзад** ҳеҷ қадр ва арзиш надорад.

ЧОР II چار *ниг. чол* 2.

ЧОР III چار *шакли кӯтоҳи чора; чору* ночор хоҳу ноҳоҳ, ноилоҷ.

ЧОРА چاره 1. илоҷ, тадбир; чораи маъмурӣ; **чораву тадбир** илоҷ; **чӣ чора** чӣ илоҷ; **чора андешидан** илоҷ чустан, тадбир кофтан; **чора дидан** а) илоҷ ёфтан, тадбир чустан; б) ҷазо муайян кардан, ҷазо додан; **чора доштан** илоҷ доштан, имконият доштан; **чора ёфтан** илоҷ пайдо кардан, роҳ ёфтан; **чора намондан** илоҷ набудан, роҳ намондан. 2. даво, дармон, илоҷ; **дарди ман чора надорад; чора кардан** даво кардан; **чизу чора** асбобу анҷом.

ЧОРААНДЕШ چاره‌اندیش он ки барои ҳалли корҳо чораву тадбирҳо меандешад, чорагар, тадбирсоз.

ЧОРААНДЕШӢ چاره‌اندیشӣ 1. илоҷ пайдо кар-

дан, ҷустани роҳу равиши ҳалли мушкилӣ, чорагар. 2. ҷазо муқаррар кардан.

ЧОРАБЗОЛ چارابزال 1. асбобҳо, абзолҳо, таҷҳизот. 2. рандаи теғаш чорпара, ки дар ҷӯб ҷадвали чорқатора мебарорад.

ЧОРАБИН چاره‌بین тадбирандеш, илоҷгар, чорачӯӣ.

ЧОРАБИНӢ چاره‌بینӣ ҷустуҷӯи чора ва илоҷи коре, тадбир.

ЧОРАГАР چاره‌گر чорачӯӣ, чорабин, тадбирандеш, чорасоз.

ЧОРАГАРӢ چاره‌گری тадбирандешӣ, чорасозӣ.

ЧОРАКОР چاره‌کار *ниг. чорасоз.*

ЧОРАКОРӢ چاره‌کاری *ниг. чорасозӣ.*

ЧОРАНГУШТ(Ӣ) چارانگشت//چارانگشتӣ *гуфт.* воҳиди ченак, аз сари ангушти ишорат то сари ангушти хурд.

ЧОРАНОПАЗИР چاره‌ناپذیر 1. илоҷнопазир; 2. ислоҳнопазир.

ЧОРАПАЗИР چاره‌پذیر дорои роҳи ҳал; тадбирпазир, қобили ба кор бурдани илоҷи ислоҳ, ислоҳпазир.

ЧОРАПАЗИРӢ چاره‌پذیری 1. мавҷуд будани роҳи ҳал. 2. мавҷуд будани илоҷи ислоҳ.

ЧОРАРКОН چارارکان 1. чор унсур, яъне об, хок, бод ва оташ. 2. навъе аз хаймаи чаҳоргӯша аст, ки онро шарвонӣ низ мегӯянд, чаҳоройин. 3. айвони кушоде, ки ба чаҳор сутун (рукн) устувор аст. 4. чаҳор тарафи олам, яъне шарку ғарбу ҷанубу шимол.

ЧОРАСОЗ چاره‌ساز чорагар, чорақунанда.

ЧОРАСОЗӢ چاره‌سازی чорабинӣ, тадбирёбӣ, илоҷёбӣ.

ЧОРАСПА چاراسپе пайваст ба чор асп, бо чор асп кашидашаванда: **аробаи чораспа.**

ЧОРАҚӢӢ چاره‌جویی тадбирчӯӣ, илоҷёбӣ, кофтани роҳи иҷрои коре ё пешгирӣ аз коре.

ЧОРАҚӢӢ(Ӣ) چاره‌جویی тадбирчӯӣ, чораандеш.

ЧОРБАНД چاربند 1. пайвандгоҳи чоргонаи тана ба ду дасту ду пой; **устухони чорбанд.** 2. киноя аз дунё ва олам. 3. киноя аз аносири чоргона, чор унсур. 4. бо ресмон ё банди

дигар аз чаҳор тарафаш печонда бастанӣ чизе: **ЧОРБАНД** карда бастан.

ЧОРБАНДӢ چاربندى 1. ресмон ё танобе, ки тифли навомӯзро ҳангоми саворӣ ба асп устувор мекунад. 2. борхалта, кӯлборе, ки мусофир бо ду банд аз зери бағал ва ду банд аз рӯи шона ба танаши устувор мекунад. 3. мансуб ба **ЧОРБАНД**.

ЧОРБАРГА چاربرگه иборат аз чор барг; **ЧОРБАРГА ШУДАН** чор барг баровардан (*оид ба* растаниҳои навраста).

ЧОРБАРӢ چاربرى рӯ ба рӯ шудан ё дар як ҷо ҳозир шудани ду ё чанд кас барои ҳалли баҳс ё муноқишае.

ЧОРБЕЛА چاريله 1. мутаҳаррик бо чор бел. 2. завраке, ки барои ҳаракати он чор бел муқаррар гардидааст. 3. намуди варзиш дар қайқронӣ, ки дар он завракро чор нафар ба ҳаракат мебароранд.

ЧОРБЕХ چاربيخ он чи чор реша дорад; **ДАРАХТИ ЧОРБЕХ** дунё, ки тибқи баъзе аз таълимот аз чор унсур (об, хок, бод, оташ) таркиб ёфтааст.

ЧОРБОҒ I چارباغ 1. боғи калони зебо бо дарахтони соядор ва боровар. 2. боғҳои чоргона дар қанори ҳамдигар, ки бо хиёбон аз ҳам ҷудо шудаанд. 3. қаср, кӯшк; бӯстонсаро.

ЧОРБОҒ II چارباغ номи яке аз оҳангҳои қадимии тоҷикӣ, чаҳорбоғ.

ЧОРБОҒНОК چارباغناк чорбоғдор.

ЧОРБОҒЧА چارباغچه чорбоғи хурд.

ЧОРБОЗОҶГАРД چاربازارگرد кҳн. савдогаре, ки ба навбат дар рӯзҳои бозор деҳахоро гашта моли худро мефурӯшад.

ЧОРБОЛИШТ چاربالشت 1. тахти шохӣ. 2. дорои чор болишт (*мас., тахти хоб*).

ЧОРБОРА چارباره 1. чор баробар, чор бор зиёдтар. 2. маротибаи чорум.

ЧОРБУРЧА چاربرجه иборат аз чор бурҷ, чорбурҷнок.

ЧОРВО چاروا ҳайвоноти чорпои хонагӣ, аз қабилҳои гов, асп, гӯсфанд ва ғ.: **МАҲСУЛОТИ ЧОРВО**, парвариши чорво, хӯроки чорво.

ЧОРВОДОР چاروادار 1. чорвопарвар, нигоҳубинкунандаи чорво. 2. соҳиби чорво.

ЧОРВОДОРӢ چاروادارى нигоҳубини чорво, чорвопарварӣ.

ЧОРВОПАРВАР چارواپرور *ниг.* **ЧОРВОДОР**.

ЧОРВОПАРВАРӢ چارواپرورى *ниг.* **ЧОРВОДОРӢ**.

ЧОРГОН چارگان *кит.* чортагӣ, чорта-чорта, чортой; **БАҲОИ ЧОРГОНА** ба ивази чор (танга, дирам).

ЧОРГОНА چارگانه 1. иборат аз чор, чортой: **САРНИШИНИ ЧОРГОНА**, **КОМИССИЯИ ЧОРГОНА**, **ФАСЛҲОИ ЧОРГОНА**. 2. чортарафа, чорҷониба: **АҲДНОМАИ ЧОРГОНА**.

ЧОРГОҲ چارگاه номи яке аз навоҳои мусикии классикии тоҷик.

ЧОРГУЛ چارگل дорои нақши чоргул (*мас., тӯппӣ*).

ЧОРГУЛА چارگله *ниг.* **ЧОРГУЛ**.

ЧОРГӢША I چارگوشه 1. чоркунча; бинои чоргӯша; тахтаи чоргӯша. 2. *ҳанд.* шакли ҳандасай чоркунча, мураббаъ. 3. тахти подшоҳӣ, сарир. 4. хонаи хурд, чордевор. 5. *киноя аз* тобут. 6. чор самт, чор тараф, чор ҷониб.

ЧОРГӢША II چارگوشه зарфе, ки чор даста дорад, чизе, ки чордастгирак дорад: **ДЕГИ ЧОРГӢША**, **КӢЗАИ ЧОРГӢША**.

ЧОРДАРА چاردره 1. хонаи дорои чор дар, ки ду дар аз шимол ва дутои дигараш аз ҷануб бошад. 2. автомашинаи дорои чор дар.

ЧОРДАРД چاردرد охири ва саҳттарин дарди қанон ҳангоми (пеш аз) таваллуд қардан; дарди шадиди зоиш.

ЧОРДАСТА چارداسته 1. он чи чор даста дорад: **ХУМИ ЧОРДАСТА**. 2. бо чор даст, бо истифода аз чор даст.

ЧОРДАҲ چارده шумораи микдорие, ки аз даҳ бо қамми чор иборат аст; **ЧОРДАҲСОЛА** он чи ва он ки чордаҳ сол дошта бошад; **ЧОРДАҲШАБА** он чи чордаҳ шабро гузаронида бошад; **МОҲИ ШАБИ ЧОРДАҲ** а) маҳтоб, ки чордаҳшаба шуда бошад; б) *маҷ.* духтари соҳибқамол, арӯси нозанин.

ЧОРДАҲУМ چاردهم *шумораи тартибӣ аз* **ЧОРДАҲ**.

ЧОРДАҲУМИН چاردهمين *ниг.* **ЧОРДАҲУМИН**.

ЧОРДЕВОР چاردیوار 1. чои чор тарафаш деворнок, ҳавлӣ. 2. ҳавлӣ ё мавзеи хароба. 3. хонаи хурд, *ниг.* **чоргӯша**.

ЧОРДЕВОРӢ چاردیواری *ниг.* **чордевор**.

ЧОРДОРУ چاردارو давое, ки аз чор унсур таркиб ёфтааст.

ЧОРЁР چاریار ɔ. чаҳор халиф, чонишинони Муҳаммад пайғамбар, хулафои рошидин, ки Абубакр, Умар, Усмон ва Алӣ мебошанд.

ЧОРЗАБОН چارزبان пургӯй, пурхарф, сергап.

ЧОРЗАБОНӢ چارزبانی 1. пургӯй, пурсадой. 2. *киноя* аз чаҳор унсур: обу хок ва боду оташ. 3. *киноя* аз чаҳор унсур, ки ба чаҳор забонаи дӯзах ташбеҳ шудаанд.

ЧОРЗАРБ چارضرپ номи яке аз навоҳои мусикии классикии тоҷик.

ЧОРЗИД چارضد чор падидаи сифатӣ, ки иборатанд аз гармӣ, сардӣ, тарӣ ва хушкӣ.

ЧОРЗОНУ چارزانو тарзи нишастан, пойҳоро қат карда, андар якдигар гузаронида нишастан: **чорзону нишастан**.

ЧОРӢ چاری 1. чортоғӣ. 2. чорсола (*нисбат ба ҳайвонот, хусусан гӯсфанд*): **гӯсфанди чорӣ**.

ЧОРКАСА چارکسه 1. муносиб ва мувофиқ ба чор кас; барои чор нафар: **дивани чоркаса**. 2. чорнафара, дар ҳайати чор нафар: **чоркаса омадан, чоркаса рафтан**.

ЧОРКАСӢ چارکسی *ниг.* **чоркаса** 2.

ЧОРКАФОН چارکفان чорпора; **чоркафон кардан** ба чор пора чудо кардан (*ҳезумро*).

ЧОРКИТОБ چارکتاب 1. рисола дар бораи усул ва роҳҳои иҷрои талаботи дини ислом, ки чор китобро дар бар гирифта, яке аз воситаҳои асосии дарсии мадрасаҳо пешина будааст. 2. чаҳор китоби муқаддаси ба пайғамбарон нозилгашта, ки иборатанд аз «Забур»-и Довуд, «Таврот»-и Мӯсо, «Инҷил»-и Исо ва «Қуръон»-и Муҳаммад.

ЧОРКУНЧ(А) چارکنج//چارکنجه *ҳанд.* шакли ҳандасавӣ чоркунча, мураббаъ; шакли ҳандасавӣ, ки чор кунҷ дорад.

ЧОРҚАБ چارقب *таър.* либоси махсуси подшоҳон ва амирон.

ЧОРҚАБАТА چارقبته 1. иборат аз чор қабат. 2. чоршӯна.

ЧОРҚАРС چارقرس навъи рақс ба ҳавои доира.

ЧОРҚАТ چارقت 1. чизи ба чор ҳисса қат шуда, ба чор таҳ кардашуда. 2. ҳамшуда, дутошуда; **чорқат гардидан** миёнро бисёр ҳам кардан; **чорқат зада нишастан** миён ҳам карда нишастан.

ЧОРҚАТОРА چارقطاره иборат аз чор қатор, дорои чор қатор.

ЧОРҚАТОРӢ چارقطاری ба тариқи чор қатор, дар шакли чор қатор, дар ҳайати чор қатор.

ЧОРҚИРРА چارقره дорои чор қирра.

ЧОРМАҒЗ چارمغز меваи гирдае бо пӯстлохи саҳт, ки дар дарунаш чор пора мағзи сарравған дорад: **дарахти чормағз, равғани чормағз**; **♦ ба сари касе чормағз шикастан** касеро саҳт азоб додан; **бо чормағзи пуч бағал (доман) пур кардан** бо ваъдаҳои дурӯғ фиреб додан, бо гапу сафсата умедвор кардан.

ЧОРМАҒЗБОЗӢ چارمغزبازی бозиест, ки бачагон аз масофаи гуногун чормағзи ҳамдигарро бо чормағз нишон мегиранд ва дар сурати ба нишон расидан аз худ мекунанд.

ЧОРМАҒЗЗОР چارمغزار боғ ё ҷое, ки дарахти чормағзи бисёр дорад.

ЧОРМАҒЗРАНГ چارمغزرنگ ба ранги чормағз; дорои ранги дарахти чормағз.

ЧОРМЕХ چارمېخ *таър.* ҷазои давраи амирӣ, ки бандиро ба замин хобонда, дасту пояшро қашида ба чор меҳ баста, мезаданд.

ЧОРМОҒАК چارماغک *бот., ниг.* **шумтол, шунг**.

ЧОРМОТОРА چارماتاره дорои чор муҳаррик: **ҳавопаймои чормотора**.

ЧОРМОҲА چارماهه 1. ба муддати чор моҳ: **курси чормоҳа, кори чормоҳа**. 2. дарбаргирандаи чор моҳ, дорои замони иборат аз чор моҳ: **кӯдаки чормоҳа**.

ЧОРМОҲАГӢ چارماهگی овони чормоҳа будан, ҳангоми моҳи чорумини ҳаёт.

ЧОРМУҲАРРИКА چارمحرکه *ниг.* **чормотора**.

ЧОРНАЪЛ(А) چارنعل//چارنعل чорхез, бо суръати тамом; **чорнаъла тохтан** бо суръати тамом тохтани асп.

ЧОР-НОЧОР چارناچار хоҳу ноҳоҳ, ноилоҷ.

ЧОРОВОЗА چارآوازه бо иштироки чор овоз; **суруди чоровоза** суруде, ки дар иҷрои он чор овоз иштирок мекунад.

ЧОРОИНА چارآئينه *ниг.* **чоройна.**

ЧОРОЙНА چارآينه 1. дорои чор оина, чор тарафаш оинадор: **хонаи чоройна.** 2. *кҳн.* ҷазои давраи амирӣ, ки ба бадани гунаҳгор 75-чӯб зада мешуд.

ЧОРОШЁНА چارآشيانه чорқабата, иборат аз чор ошёна (табақа): **бинои чорашёна.**

ЧОРПАР چارپر дорои чаҳор пар, тире, ки чор пар дорад.

ЧОРПАРА چارپره 1. иборат аз чор пара, дорои чор пара. 2. *тех.* асбоб, олот ва қисми ягон механизм, ки чор пара дорад.

ЧОРПАХЛУ I چارپهلو 1. он чи чор паҳлу дорад. 2. қадқўтоҳи фарбех. 3. китфвасеъ, тануманд.

ЧОРПАХЛУ II چارچهلو **чорпахлу задан** *гуфт.* баҳузур дароз кашида ҷой гирифтан, бофароғат дароз кашидан.

ЧОРПО چارپا 1. хайвоне, ки чор пой дорад. 2. хайвоноти хонагӣ, чорво: **чорпои давидан.**

ЧОРПОДОР چارپادار *ниг.* **чорводор.**

ЧОРПОДОРӢ چارپادارى *ниг.* **чорводорӣ.**

ЧОРПОРА چارپاره 1. як навъи тир, соҷмаи туфанги сарбур, ки чоряки гулӯлаи муқаррарӣ аст. 2. як навъ рақс. 3. як ҷуфт занги раққосӣ. 4. номи асбоби мусикиест, ки аз чор пора васл гардидааст.

ЧОРПОРАЗАН چارپارەزن 1. навозандаи сози махсус, ки чорпора ном дорад. 2. касе, ки дар тӯй ва маърақаҳо чор ҷӯбро ба ҳамдигар зада оҳанги мавзун мебарорад.

ЧОРПОЯ چارپايه 1. он чи чор поя орад, тез, ба ҳеч чиз нигоҳ накарда давидан. 2. мизе, ки чор поя дорад: **мизи чорпои.** 3. курсӣ.

ЧОРРАХ(А) چاررخه//چاررخ он чи чор рах дорад, чорраҳа; **шишаи чорраҳа** зарфи шишагии чор тарафаш ҳамвор.

ЧОРРАҲА چاررهمе чои ҳамдигарро бурида гузаштани якчанд роҳ.

ЧОРРОҲА چارراهه *ниг.* **чорраҳа.**

ЧОРРУКНА چاررکنه 1. дорои чор рукн; **шеъри чоррукна** шеъре, ки дорои чор рукн аст. 2. *ниг.* **чораркон.**

ЧОРРӢЗА چارروزه 1. ба муддати чор рӯз. 2. *мач.* кӯтоҳ, кӯтоҳмуддат, гузарон, бебақо.

ЧОРРӢЗАГӢ چارروزگي синни мусовӣ ба чор рӯз.

ЧОРРӢЯ چاررويه 1. чортарафа, чорпахлу. 2. *мат.* чорпахлу.

ЧОРСАД چارصد *шумораи миқдорӣ,* чор бор сад.

ЧОРСАДӢ چارصدى 1. *мансуб ба* **чорсад.** 2. ба тариқи (андозаи) чорсад.

ЧОРСАДСОЛА چارصدساله чизе, ки ба будани он чорсад сол шудааст.

ЧОРСАДСОЛАГӢ چارصدسالگي зикр ё ёдова-рии гузаштани муддати чорсад сол бар чизе.

ЧОРСАДУМ چارصدم касе ё чизе, ки рақами тартибиаш чорсад аст.

ЧОРСАДУМИН چارصدمين *ниг.* **чорсадум.**

ЧОРСИНФА چارصنفه иборат аз чор синф, дорои чор синф: **мактаби чорсинфа.**

ЧОРСИНФДОР چارصنفدار *ниг.* **чорсинфа.**

ЧОРСОАТА چارساعته 1. чор соат давомкунан-да. 2. ба муддати чор соат.

ЧОРСОАТИНА چارساعتينه *ниг.* **чорсоата.**

ЧОРСОАТӢ چارساعتي ба муддати чор соат; ба миқдори чор соат.

ЧОРСОЛА چارساله 1. ба синни чор сол расида. 2. дар муддати чор сол, барои чор сол: **кори чорсола.**

ЧОРСОЛАГӢ چارسالگي 1. синни чорсола. 2. гузаштани муддати чор сол бар чизе.

ЧОРСӢ I چارسو чорроҳа, чои ҳамдигарро бурида гузаштани чанд роҳ ё роҳҳои асосӣ.

ЧОРСӢ II چارسو бозори болопӯшида, ки дорои чор даромадгоҳ аст.

ЧОРСУ III چارسو 1. миёнбанди гулдӯзӣ, яккабанд. 2. сарандози чоркунҷаи занон.

ЧОРТАҒӢ//ЧОРТОҒӢ چارئاگى//چارتئاگى он чи аз чор адад иборат бошад: **чортағӣ қалам, чортағӣ дафтар**.

ЧОРТАРАФА چارطرفه 1. чорҷониба, ба иштироки чор тараф: **созиши чортарафа**. 2. аз чор тараф; **чортарафа печонда гирифтан** аз чор тараф ихота кардан.

ЧОРТАРК چارترك телпак ё калапӯши чорғӯша, чоркунҷа.

ЧОРТАРОШ چارتراش чор тарафаш тарошидашуда: **болори чортарош, чӯби чортарош**.

ЧОРТАҲ چارته ба чор қисм таҳ шуда, чорқат карда: **чортаҳ кардан**.

ЧОРТОБА چارتابه чор бор тофташуда (*мас., банд, аргамчин*): **банди чортоба**.

ЧОРТОҒӢ چارتئاگى *ниг.* **чортоғӣ**.

ЧОРТОӢ چارتئاى ба миқдори чор, ба андозаи чор.

ЧОРТОҚ I چارطاق сақф ё гунбазе, ки ба болои ҷаҳорпоя сохта шуда бошад.

ЧОРТОҚ II چارطاق нишастангоҳи ба болои чор сутун устуворкардаи баланд дар киштзор ё тамошогоҳҳо.

ЧОРТОР I چارتار *мус.* асбоби мусикии кӯтоҳтар аз танбӯр, ки чор тор дорад.

ЧОРТОР II چارتار абрешими навъи аъло, ки ресмонаш аз чор тор тофта шуда бошад.

ЧОРУҒ چارغ *ниг.* **чорук**.

ЧОРУҚ چارق пойафзоли бепошнаи дастдӯхт аз чарми хоми гов (*бештар аз нӯсти каллаи гов*), ки бандхояшро ба соқи по мепечанд.

ЧОРУҚДӢЗ چارقدوز устои дӯзандаи чорук.

ЧОРУҚДӢЗӢ چارقدوزى шуғли дӯхтани чорук.

ЧОРУҚПӢШ چارقپوش 1. он ки чорук пӯшидааст. 2. *мач*, камбағал, нодор.

ЧОРУМ چارم шумораи тартибӣ аз **чор**; **ҳокимияти чорум** васоити аҳбори омма, ки яке аз қувваҳои муассири ҷомеа аст.

ЧОРУМИН چارمين *ниг.* **чорум**.

ЧОРУМӢ چارمى касе ё чизе, ки рақами тарти-

биаш чорум аст.

ЧОРФОИЗА چارفاضة иборат аз чор фоиз, иборат аз чордарсад.

ЧОРХЕЗ چارخيز саҳт давидани асп, ба чор по саҳт тохтани асп.

ЧОРХИШТ چارخشت охури аз санг ё хишт сохташуда, ки дар он ангурро зер карда, шираашро мегиранд, чархушт.

ЧОРХОНА چارخانه ҳар чизи катакнусха: **нақши чорхона, чити чорхона**.

ЧОРХОНАҒӢ چارخانگى дорои чор хона; **хучраи чорхонағӣ** хучраи (квартираи) иборат аз чор хона.

ЧОРҲАД چارحد *кит.* чор тарафи асли: шарқ, ғарб, шимол ва ҷануб.

ЧОРҲАЗОРА چارهازاره иборат аз чор ҳазор.

ЧОРҲАРБА چارحربه *варз.* намуди варзиш, ки чор навъ мусобиқаро дар бар мегирад.

ЧОРҲИҶОӢ چارهمجائى *грам.* иборат аз чор ҳиҷо.

ЧОРҲОКИМ چارحاكم *таър.* номи чор намояндаи ҳукумат дар аморати Бухоро: қозӣ, раис, амлоқдор ва миршаб.

ЧОРЧАНД چارچند чор маротиба бештар.

ЧОРЧАРҲА چارچرخе он чи чор чарх дорад: **аробаи чорчарха**.

ЧОРЧАШМА چارچشمه 1. ҳар чизе, ки ба назар чор ҷашм дорад. 2. хеле бодикқат; **чор-чашма шудан** а) ба чизе (касe) бодикқат нигоҳ кардан; б) мунтазир шудан, нигарон.

ЧОРЧИЛ(Л)А چارچله *ниг.* **чорзону**.

ЧОРЧИЛ(Л)ИК چارچلك 1. гузаронидашуда аз болои ҳам, ба тарзи салиб. 2. асбоби салибмонанди тирдор, ки тоб дода ба он ресмон мепечонанд.

ЧОРЧИЛ(Л)ИКШАКЛ چارچلكشكل ба шакли чорчиллик, салибнусха.

ЧОРЧИЛОЛАК چارچلالك аробаи чорчарха, фойтун.

ЧОРЧӢБ چارچوب чор чӯби тарошидаи ба ҳам пайванд, ки дар он дар ё тиреза шинонда мешавад ва ё сурат гузошта мешавад.

ЧОРЧЎБА چارچوبه 1. *ниг.* **чорчўб.** 2. *мач.* доира, худуди амал ё нашъунамои чизе.

ЧОРЧЎККА چارچوکه чор пой худро қат карда, хобидани ҳайвонот: **шутурро чорчўкка** шинондан.

ЧОРЧИЛДА چارجلده иборат аз чор чилд: **фарҳанги чорчилда.**

ЧОРҚОНИБА چارچانبه *ниг.* **чортарафа.**

ЧОРҚОЯ چارچايه дорои чой барои чор кас.

ЧОРШАНБЕ چارشنبه яке аз рӯзҳои ҳафта, ки байни сешанбе ва панҷшанбе меояд.

ЧОРШАРБАТ چارشربت 1. давое, ки аз чор навъ шарбат таркиб ёфтааст. 2. чор навъ ширинӣ ё ҳалвою мевачот, ки бар лаълӣ рӯи дастурхон мегузоранд.

ЧОРШОНА چارشانه 1. касе, ки қашаи кӯтоҳу шонаҳояш паҳну тануманд аст. 2. тануманд, қавиҳайкал, ситабр. 3. номавзун ва бадандом.

ЧОРШОХА چارشاخه асбоби оҳанин дастадор, ки чор шоха дорад ва барои ғундоштани алафу хасу хошок истифода мешавад.

ЧОРЯК چاريک 1. аз чор як ҳиссаи ягон чиз, аз чор як қисми ягон чиз: **чоряки соат, чоряки сол, чоряки роҳ** ва ғ. 2. *кҳн.* воҳиди вазн, ки ба 2 кг баробар буд. 3. яке аз чор давраи соли таҳсил дар мактабҳои низоми таҳсилоти умумии Тоҷикистон: **чоряки аввал, чоряки чорум.**

ЧОРЯКАСРА چاريکعصره биступанҷсола.

ЧОРЯКӢ چاريکي баҳоҳои ҷамъбастии мактабиён дар яке аз чор давраи соли таҳсил дар мактабҳои низоми таҳсилоти умумӣ.

ЧОРЯККОР چاريککار *таър.* он ки замини мулкдорро барои чоряки ҳосилаш кишт мекард.

ЧОРЯККОРӢ چاريککاري кишт кардани замини шахсони доро аз тарафи камбағалон ба музди чоряки ҳосили кишт: **чоряккорӣ** кардан.

ЧОРЯКФИНАЛ چاريکفنل яке аз ҳафт давраи мусобиқоти ниҳой, ки дар он 8 даста ё ҷониб иштирок мекунанд ва баъди хатми он 4 даста ё варзишгари ғолиб мусобиқаро давом медиҳанд; мусобиқоти байни ҳашт-

якфинал ва нимфинал.

ЧОРЯКФИНАЛӢ چاريکفنلي *мансуб ба чоряк-финал: бозии чорякфиналӣ.*

ЧОҲ چاه 1. чуқурии рост кандашуда, ки аз он об мекашанд, қудуқ. 2. ҳар чуқурӣ, ки канда шуда ё худ ба худ ба вучуд омада бошад: **чоҳи нафт, чоҳи артезианӣ, чоҳи ғалла.** 3. *кҳн.* зиндон. 4. *кит., мач.* бадбахтӣ, номад. 5. *кит., мач.* хавф, хатар; **чоҳи Нахшаб** чоҳи Муқаннаъ, ки ӯ аз он чоҳ равшание намудор кардааст; **чоҳи хаспӯш** чуқурии рӯиш тунук пӯшида, ки бо нияти ба даст афтондани чизе ё чун воситаи монета канда мешавад; **ба сари роҳи касе чоҳ** **кандан** ба касе қасди бад кардан.

ЧОҲБУН چاهبن зери чоҳ, таги чоҳ, буни чоҳ.

ЧОҲДОР چاهدار он ки дар чоҳ нишаста аст, зиндонӣ, маҳбус.

ЧОҲКАН چاهکن 1. он ки чоҳ меканад, канандаи чоҳ. 2. *мач.* бадқасд, бадният; **чоҳкан зери чоҳ** (*зарб.*) касе, ки ба дигаре қасди бад мекунад, худ ба мусибат гирифтор мешавад.

ЧОҲКАНӢ چاهکنى чоҳ кандан, чоҳ кофтан.

ЧОҲКОВӢ چاهکاوӣ *ниг.* **чоҳканӣ.**

ЧОҲСОР چاهسار 1. ҷое, ки чоҳ дар он ҷо бисёр аст. 2. чоҳ; чоҳи бисёр чуқур.

ЧОҲЧА چاهچه 1. чоҳи хурд. 2. чуқурие, ки дӯкони бофандагӣ болои вай шинонда мешавад.

ЧОЧ چاچ шаҳре будааст бо камонҳои худ машҳур, дар Тошканд, шаҳри Шош.

ЧОЧӢ چاچى *мансуб ба Чоч*, умуман ва камони чочӣ хусусан.

чош چاش *асоси замони ҳозира аз чошидан.*

ЧОШ I چاش 1. тӯдаи кӯфтаву ғалбершудаи ғалла. 2. чизи дар як ҷо тӯдашуда: **чошҳои калони пахта; чошу пош; резу чош** паҳну парешон, тити пит; **бе резу чош** нарезондаву начаконда; **чошу пош кардан (додан)** паҳну пароканда кардан, тити пит кардан.

ЧОШҒАЛБЕР چاشغلبير ғалбери махсус барои бехтани гандум ва чав дар хирмангоҳ.

ЧОШИДАН چاشيدن рехтан, пошидан, паро-

канда кардан, пош додан.

ЧОШНИГИР چاشنى گير 1. чашанда. 2. таър. шахсе, ки мутасаддии чашидани хӯроки подшоҳ ва санчидани он буд. 3. бахраваршаванда, насибахӯр.

ЧОШНИГИРӢ چاشنى گيرى чашидани тамъи таоми подшоҳ ва санчидани он бо мақсади ошкор кардани заҳролуд будан ё набудани он.

ЧОШНӢ چاشنى 1. андаке аз таом ва нӯшиданӣ, ки барои фаҳмидани мазава санчидани он ба даҳон мебаранд. 2. намуна: **чошнӣ гирифтан**; **чошнӣ субҳ** сапедаи субҳ, аввали субҳ.

ЧОШТ چاشت охири ҳиссаи якум аз чор ҳиссаи рӯз, ки вақти паҳн шудани офтоб аст.

ЧОШТГОҲ چاشتگاه ниг. **чошт**; **чоштгоҳи** калон қарибии пешин.

ЧОШТГОҲӢ چاشتگاهى 1. мансуб ба **чоштгоҳ**: **чойнӯшии чоштгоҳӣ**, **хоби чоштгоҳӣ** беҳ аз подшоҳӣ (мақ.).

ЧУ چو шакли кӯтоҳи **чун**; 1. монанди, мисли. 2. ҳамин ки..., даме ки...

ЧУББИН چوبين ниг. **чаббин**.

ЧУБУҚ چبق асбоби сархонадори тамокукашӣ, ки ба он тамоку андохта оташ медиҳанду мекашанд; **чубуқ кашидан** бо чубуқ тамоку кашидан.

ЧУБУҚКАШ چبق کش он ки чубуқ мекашад, кашандаи чубуқ.

ЧУВАШ چوش номи яке аз халқҳои туркзабони сокини Россия, ки асосан дар Чувашистон зиндагӣ мекунанд.

ЧУВАШӢ چوشى мансуб ба **чуваш**; **забони чувашӣ** забони халқи чуваш, ки ба гурӯҳи забонҳои туркӣ мансуб аст.

ЧУВВАС//ЧУВВОС چووس//چوآس овози баланди борики гурӯҳи ягон чиз ё бачагон: **чуввас задан**, **чуввас кардан**.

ЧУВВАСЗАНӢ چووس زنى ғалоғула барпо кардан, овози борик баровардани гурӯҳи парандагон, бачагон ва ғ.

ЧУГУТ چگوت хуштаке, ки тавассути он сайдро ба назди сайёд меҳонанд.

ЧУҒ چغ пораи ангишти фурузон (аз ангиштсанг ё аз чӯб), лахчаи оташ.

ЧУҒАЛ چغل либоси ҷангӣ, ҷавшан, навъе аз силоҳ, ки ҳангоми ҷанг мепӯшиданд; зирех, ҷомае, ки аз халқаҳои оҳанин тартиб дода шудааст.

ЧУҒЗ//ЧУҒД چغز//چغذ 1. парандаест аз бумхурдтар ва бадовоз, ки онро маъмулан манҳус ва беҳосият мешуморанд. 2. кунгура, ҳисор, қалъа.

ЧУҒУ چغو гунчишк, чумчуқ.

ЧУҒУЛ چغل гуфт. суханчин, хабаркаш, ғайбаткунанда, мочарочӯ.

ЧУҒУЛӢ چغلى хабаркашӣ, ғайбат, игвогарӣ; розу асрори касеро ифшо кардан: **чуғулӣ кардан**.

ЧУҒУЛХӢР چغل خور суханчин, хабаркаш, кассе, ки бо хабаркашӣ умр ба сар мебарад.

ЧУҒУНДАР چغندر лаблабу.

ЧУҒУР-ЧУҒУР چغر چغر калимаи тақлиди овоз аз қабилӣ садои мурғон.

ЧУҒУРЧУҚ چغر چق 1. зоол. навъе парандаест аз оилаи гунчишк. 2. маҷ. зани серманах, зани серҷоғ.

ЧУК I چوک олати таносули тифлон.

ЧУК II چك 1. зону задан, ба зону нишастан. 2. зону задани шутур.

ЧУКБУР چكبور устое, ки маросими хатнаи тифлонро ба ҷой меорад.

ЧУКБУРӢ چكبورى шуғли касе, ки тифлонро хатна мекунад.

ЧУКБУРОН چكباران қисми маросими тӯи суннатӣ, ки ҳангоми он тифлро хатна мекунанд.

ЧУКРӢ چكرى бот. растани хӯрданибоби паҳнбарги ғафспоя, ки аввали баҳор дар кӯҳҳо мерӯяд ва дар тиб, қаннодӣ истифода мешавад, ревоч, ревос.

ЧУҚУР چقور гуфт. 1. амик, жарф: **чоҳи чуқур**. 2. ҳаматарафа: **чуқур омӯхтан**.

ЧУҚУРИКОВӢ چقورى كاوى кофтани жарфо, гӯдол, чоҳ.

ЧУҚУРӢ چقورى 1. ҷои фурурафта ё канда-

- шуда, чои аз сатҳи муқаррарӣ поён ва паст, чукур. 2. умқ, амиқӣ, жарфо.
- ЧУҚУРОБ** چقورآب **замини чуқуроб** замине, ки аз сатҳи об пасттар қарор дорад.
- ЧУҚУРРАВИ** چقورروی **фурӯ рафтан** ба умқ, дохил шудан ба умқ.
- ЧУҚУРРАФТА** چقوررفته 1. *сифати феълии замони гузашта аз чукур рафтан*. 2. ба умқ расида, фурӯрафта.
- ЧУҚУРЧА** چقورچه **шақли мусаггари чукур**; чуқурии хурд.
- ЧУЛАК** چولک *лаҳҷ*. 1. таноби абрешим, ресмон. 2. калоба.
- ЧУЛБУЛА** چلبله 1. *лаҳҷ*. шитоб, изтироб, беқарорӣ. 2. шитобкор, музтариб, шитобзада.
- ЧУМАК** چمک нӯли офтоба, чумаки чойник *ва з*.
- ЧУМОҚ** *т.* چماق гурзи оҳанине, ки шаш пара дорад, шашпар.
- ЧУМЧА** چمچه қошуқ.
- ЧУМЧУҚ** *т.* چمچ *лаҳҷ*. гунчишк: **аз чумчук тарсӣ, арзан нақор** (*зарб*).
- ЧУН** چون **пайвандак** азбаски, бинобар ин ки, аз сабаби он ки. 2. вақте ки, ҳангоме ки, ҳамин ки. 3. агар, гар. 4. чӣ гуна, чӣ тавр, чӣ ҳел; **чуну чаро** а) баҳс, муноқиша; б) суол, пурсуҷӯ; **чуну чаро гуфтан** баҳс қардан, сабаб пурсидан; **бе чуну чаро** бе ҳеҷ гап, бешубҳа, ҳатман. 5. мисли, монанди, ҳамчун. 6. мувофиқи, аз рӯи.
- ЧУНА** چونه **ҳамири** ба андозаи як нон буридашуда, завола, гирдаи ҳамир.
- ЧУНБА** چنبه 1. чӯбдаст, калтак, таёқ. 2. чӯбе, ки занон дар вақти ҷомашӯӣ бо он либосро мекӯбанд. 3. чӯбе, ки аз паси дар гузошта мешавад. 4. *мач*. одами ғафси дағал.
- ЧУНБАК** چنبک 1. оҳанрабо, санги оҳанрабо, миқнотис. 2. часту хез, ҷунбидан.
- ЧУНГ I** چنگ **сухан** ва гуфтор; *ниг.* **чунгидан**.
- ЧУНГ II** چنگ 1. киштии бузург. 2. чихози фаровон.
- ЧУНГ III** چنگ **аз замин дона чидани мурғон**.

ЧУНГ IV چنگ *лаҳҷ*. дурушт.

ЧУНГУРАК چنگرک *лаҳҷ*. чангак, печалак; **чунгурак шудан** чангак шудан, печалак задан; **чунгурак шиштан** бо ду зону, нӯги ду пой нишастан.

ЧУНДАК چندک *лаҳҷ*. сархонаи чизе, нӯги кунгурадори чизе: **чундаки манора**.

ЧУНДАР چندر *муҳаффафи чуғундар*, лаблабу.

ЧУНИН چنين **ин тавр, ин гуна, ин ҳел, мисли ин, монанди ин**.

ЧУНИ چوني **чигунагӣ, кайфият**.

ЧУНКИ چنکه **пайвандак** зеро ки, азбаски, барои ин ки.

ЧУНОГ چناگ **қафас, қафаси мокиён**.

ЧУНОН چنان 1. он гуна, ҳамон тавр, он тавр. 2. ба дараҷае, он қадар, ба ҳадде. 3. тавре, ба тарзе. 4. пайваста, паёпай, бетанаффус, лоянқатъ; **чунону чунин** а) ону ин, фалону баҳмон, ину он; б) таҳқиру тазлил, дашноми қабҳ.

ЧУНОНКИ چنانکه **он гуна ки..., тавре ки..., монанди он ки..., мисли он ки...**

ЧУНОНЧИ چنانچه **он тавр ки..., он гуна ки..., масалан**.

ЧУНОНЧУН چنانچون 1. чунонки, ҳамчунонки, ба монанди, мисли. 2. он гуна, он сон, ба тавре ки.

ЧУППИН چپين *ниг.* **чаббин**.

ЧУРАК چرک **навъи ноне, ки хоси мардуми Кавказ аст**.

ЧУРБАК چربک 1. дурӯғи ростмонанд, дурӯғ. 2. иғво, суҳанчинӣ, дурӯягӣ; тӯҳмат, бӯхтон.

ЧУРГАР چرگر 1. муфтӣ, фатводиханда. 2. пешнамоз, имом.

ЧУРРА I چره *тиб.* боди фатак, дабба.

ЧУРРА II چره **чолок, чаққон, тезгард**.

ЧУРРАК چرک **хуштак; чуррак кашидан** сахт хуштак кашидан.

ЧУРТ چرت **ғанаб, пинак, ҳолати байни хобу бедорӣ, нимхобӣ**.

ЧУРУК چروک *лаҳҷ*. 1. фарсуда, ба даридан

наздикшуда. 2. хаста, азҳолрафта.

ЧУРУҚҚОС چرواقс *калимаи тақлиди овоз*, ки чирик-чирики парандагонро ифода мекунад.

ЧУСТ چست 1. чакон, чобук, чолок; **чусту** **чолок** хеле чакон, чусту чобук. 2. зуд, тез, басуръат.

ЧУСТАК چستک анбӯри хурди нӯгборики ҳамвор, ки бо он қисмҳои хеле резаро чо ба чо мекунад.

ЧУСТӢ I چستى 1. чолокӣ, чобукӣ, чакқонӣ. 2. хушёрӣ.

ЧУСТӢ II چستى *мансуб ба Чуст*, ки мавзеест дар водии Фарғона: **тӯппии чустӣ**.

ЧУСТХЕЗ چستخيز чаҳанда, тезрафтор, чобукрав.

ЧУСУНЧА چسونچه *шакли тағйирёфтаи* *чесунча*, ки *матои сафеди зардтоби абрешими аст*.

ЧУФТ چفت танг, часпон, зич.

ЧУХА چخه *ниг.* **чухо**.

ЧУХО چخا як навъ либоси пашмини кӯтоҳи беостин; як навъ чомаи насронӣён.

ЧӢБ چوب 1. тана, навда ва шоҳаи ғафси дарахт, ки баъд аз буридан барои сӯзишворӣ, бинокорӣ ва сохтани чизҳои дигар истифода мешавад. 2. чӢбдаста, калтак. 3. қуфл, ғалакаи дар, занчиру зулфини дар. 4. калтак; адабчӢб; қамчин: **то набошад чӢби тар, фармон нагирад гову хар** (*зарб.*). 5. *маҷ.* хароб, хушк, лоғар: **хирс мулло мешавад аз зарби чӢб** (*зарб.*); **чӢбу чахс гуфт.** хезуммайда, чӢбҳои майда-чуйдаи шикаста; **чӢб хӯрдан** бо чӢб зада шудан, шатта хӯрдан; **ба сари касе чӢб шикастан** чазо додан, саҳт азоб додан касеро; **гӯру чӢб кардан** дафн кардан мурдаро; **чӢби тар ба касе фуруҳтан касеро** фиреб додан; **чӢби нармро кирм меҳӯрад** ба одами нарму бурдбор озор бештар мерасад; **чӢб пеши касе гузошта** ба касе моненае соҳтан; **чӢби сӯроҳи занбур** иғвогар, шӯрангез; **чӢби Мӯсо киноя аз асои Мӯсо пайғамбар**; **чӢби худо садо надорад, хар ки хурад, даво надорад** (*зарб.*).

ЧӢБА چوبه 1. тири тахтаи ош, ки бо вай

хамирро тунук мекунад. 2. чӢби чизҳои дигар, ки он чизҳо ба он чӢб шинонда ё баста мешавад: **чӢбаи байрақ, чӢбаи дор**.

ЧӢБАК چوبک *гуфт.* чӢбчае, ки бо онҳо нақора менавозанд.

ЧӢБАКЗАН چوبکزن 1. попдори шабгард, ки шакиллоқ зада посбонӣ мекунад. 2. *маҷ.* ғайбаткунанда, паҳнкундаи овозаҳои рости дурӯғ.

ЧӢББАНДӢ چوببندى 1. девора ё моненаи аз чӢб сохташуда. 2. қисми бо чӢб мустаҳкам кардашудаи кӯпрук, хона ва монанди инҳо. 3. пояҳои чӢбин ё оҳании болои ҳам басташуда, ки барои соҳтан ё таъмири иморат муваққатан шинонда мешавад.

ЧӢББОЗ چوبباز он ки болои пой чӢбин бозӣ мекунаду мерақсад.

ЧӢББОЗӢ چوببازى ба бадан пой чӢбин баста, бозӣ кардани бозингар.

ЧӢББУР چوببر он ки чӢб мебурад.

ЧӢББУРӢ چوببرى буридани чӢб: **корхонаи чӢббури**.

ЧӢБГАЗ چوبگز *кҳн.* чӢби андоза барои чен кардани дарозӣ ва масофа.

ЧӢБГАРӢ چوبگرى коркард ва истехсоли чӢб: **саноати чӢбгарӣ**.

ЧӢБДАСТ چوبدست асо, таёқ; калтак.

ЧӢБДАСТА چوبدسته 1. *ниг.* **чӢбдаст**. 2. дастаи чӢбини ягон олат.

ЧӢБДОР چوبدار *ниг.* **калтакдор**.

ЧӢБЗАН چوبزن он ки чӢб мезанад, чазодиханда бо чӢб.

ЧӢБЗАНӢ چوبزنى задан (чазо додан) бо чӢб.

ЧӢБИН چوبين он чи аз чӢб бошад, хар чизи аз чӢб сохташуда: **кати чӢбин, сандуқи чӢбин, меҳчаи чӢбин; пой чӢбин** пой сунъӣ; **аспи чӢбин** *маҷ.* тобут.

ЧӢБКАДУ چوبکدو навъи каду, ки пӯсти ғафси саҳт дорад ва онро ба сифати зарф барои андохтани об ва чизҳои моеъ истифода мекунад.

ЧӢБКАШ چوبکش мошине, ки барои интиқоли чӢб таъйин гардидааст.

ЧҶҮБКАШӢ چوبكشي интиқоли чӯб ва масолеҳи чӯбӣ.

ЧҶҮБКОР چوبكار он ки аз чӯб ҳар гуна лавозимот месозад.

ЧҶҮБКОРӢ چوبكارى 1. аз чӯб сохташуда, сохтмоне, ки дар он чӯб истифода шудааст. 2. дуредгарӣ, аз чӯб чизе сохтани дуредгар. 3. задан бо чӯб; задан бо калтак; **чӯб кардан** бо чӯб ё калтак лат кардан. 4. *мач.* суст, холи, беасос: **айбномаи тағаш чӯбкорӣ.**

ЧҶҮБМОНАНД چوبمانند шабеҳи чӯб, чизе, ки ба чӯб монандӣ дорад.

ЧҶҮБПОРА چوبپاره пораи аз чӯб кандашуда, тароша, параха.

ЧҶҮБРОСТ چوبراست *кит., бот.* извичи печон, гиёҳи часпандаву печон, ки дар иқлими ҷануб парвариш меёбад, лиана.

ЧҶҮБРОҲА چوبراهه мавзё ва роҳе, ки бо он чӯбҳои буридашударо ба минтақаи интиқолпазир мерасонанд.

ЧҶҮБСО(Ӣ) چوبساي(ى) асбоби оҳанин барои соидан ва суфта кардани чӯб; сӯҳони чӯб.

ЧҶҮБТАРОШ چوبتراش *гуфт.* дуредгар.

ЧҶҮБТАРОШӢ چوبتراشى *гуфт.* дуредгарӣ.

ЧҶҮБТОРА چوبتاره *лаҳҷ.* 1. шипанги бо ҳодачаҳо ё чӯб пӯшидашуда. 2. қисми хона аз шифт то бом, чортоқ; чердак.

ЧҶҮБХҶҮРАК چوبخورک *зоол.* 1. ҳашаротест, ки чӯбро хӯрда сурух-сӯрох мекунад, мӯрёна. 2. ҷонварест, ки қисмҳои чӯбии киштӣ ва бандарро хӯрда нобуд мекунад, мӯрёна, чӯбхора; **мӯрёна ҳама чизи хонаро хурад, ҷуз ғами соҳиби хона (зарб.).**

ЧҶҮБХҶҮРДА چوبخورده бо чӯб задашуда, калтакхӯрда.

ЧҶҮБЧА چوبچه *шакли мусағғари* **чӯб**, чӯби хурд.

ЧҶҮБЧАК چوبچک чӯбҳои хурду резу шикаста барои сӯзондан.

ЧҶҮБШАВӢ چوبشوى раванди мубаддал гаштан ба чӯб.

ЧҶҮБШИНОС چوبشناس касе, ки дар шинохтани анвои чӯб мутахассис аст, шиносандаи чӯб.

ЧҶҮБШИНОСӢ چوبشناسى илм дар бораи чӯб ва анвои он.

ЧҶҮЗА حوزه *ниг.* **чӯча.**

ЧҶҮК(К)А چوكه *гуфт.* ҳолати ба зону истодан; **чӯкка задан** ба зону истодан; **чӯкка зада нишастан** ба зону нишастан.

ЧҶҮКИДА چوكيده ба тағ нишаста, фурӯрафта: **чашмони чӯкида.**

ЧҶҮКИДАН چوكيدن 1. фурӯ рафтан. 2. *мач.* хамидан, паст шудан.

ЧҶҮК(К)ОНДАН چوكاندن ба зону шинондан.

ЧҶҮЛ چول дашт, биёбон, саҳрои беоб.

ЧҶҮЛИСТОН چولستان биёбони васеъ, дашти холи ва беодаму беоб.

ЧҶҮЛӢ چولي *мансуб ба* **чӯл**; биёбонӣ.

ЧҶҮЛМАРГ چولمرگ *гуфт.* 1. фавтида дар чӯл. 2. *мач.* сарсон, саргардон.

ЧҶҮЛОҚ ت. چولاق *гуфт.* 1. он ки мелангад, ланг. 2. маъюб (*мас., дасташ аз кор баромада*).

ЧҶҮЛПӢ چولبي *ниг.* **чавлӣ.**

ЧҶҮНГ چونگ *гуфт.* 1. дароз, қадбаланд. 2. дағал, ноҳамвор, номавзун.

ЧҶҮПОН چوپان ниғаҳбон ва ҷаронандаи рамаи ғӯсфанд ва буз, шубон, рамабон, подабон.

ЧҶҮПОНБАЧА چوپانچه бачае, ки шубонӣ мекунад, рамабони ҷавон.

ЧҶҮПОНӢ چوپانى 1. кори чӯпон, рамабонӣ, даҳмардагӣ; **чӯпонӣ кардан** чӯпон шуда кор кардан, бо касби чӯпонӣ машғул будан. 2. *мансуб ба* **чӯпон**; мутааллиқ ба чӯпон: **калтаки (чӯбдастаи) чӯпонӣ, наи чӯпонӣ, саги чӯпонӣ.**

ЧҶҮПОНПИСАР چوپانپسر писарбачае, ки чӯпон бошад, чӯпони ҷавон.

ЧҶҮПЧИЛЛА چوپچله *боф.* чиллаи торҳои барои бофтан тайёршуда.

ЧҶҮРИГӢ چوريگى чӯрӣ будан, канизӣ.

ЧҶҮРӢ چورى ғуломзан, канизак.

ЧҶҮРТАКИГӢ چورتكىگوى *гуфт.* касе, ки беибо, лучу пӯстканда гап мезанад.

ЧҶҮТ چوت 1. асбоби чоркунҷаи симу мӯҳрадор барои ҳисобу китоб. 2. шакли дигаргуншудаи калимаи русии «счет»; **чӯт задан** ҳисоб кардан.

ЧҶҮТАЛ چوتل пуле, ки дар сари қимор аз бурд ва касони берун аз бозӣ медиҳанд; **чӯт гирифтан** аз бурди қимор ҳисса гирифтан (бидуни иштирок дар бозӣ).

ЧҶҮТАЛГИР چوتلگیر он ки чӯтал мегирад.

ЧҶҮТАЛПУЛӢ چوتلپولی пули чӯтал.

ЧҶҮТЗАН چوتزن касе, ки бо чӯт амал иҷро мекунад.

ЧҶҮТКА р. چوتکه олати аз мӯй ё қил басташуда, ки барои тоза кардани либос ё чизи дигар ва барои молидани ранг *ва г.* истифода мешавад, ки он шакли дигаргуншудаи калимаи русии «щетка» мебошад: **чӯтка задан, бо чӯтка тоза кардан, бо чӯтка молидан.**

ЧҶҮТУР چوتور *лахҷ., гуфт.* оне, ки рӯяш доғи нағзак дорад, он ки бар рӯяш доғҳои нағзак боқӣ мондааст: **одами чӯтур, рӯи чӯтур.**

ЧҶҮТУРӢ چوتورى чӯтур будан.

ЧҶҶА چوجه бачаи мурғ, мурғбача, дурусташ чӯча; **чӯча баровардан** аз тухми хобондашуда чӯча баровардан; **чӯча хобонидан** зери мурғи курк барои чӯча баровардан

тухмҳоро гузоштан: **чӯчаро дар тирамоҳ мешуморанд** (*мақ.*).

ЧҶҶАБАРОРАК چوجهبرارک *ниг.* **чӯчабарорак.**

ЧҶҶАБАРОРӢ چوجهبرارى *ниг.* **чӯчабарорӣ.**

ЧҶҶАХУРӢС چوجهخروس хурӯсчӯча, хурӯси ҷавон.

ЧҶҶЯН چوين 1. гудохтаи маъдани оҳан омехта бо углерод, ки аз пӯлод нозук буда, дар саноат ашёи муҳим ҳисоб меёбад: **чӯян гудохтан, чӯян рехтан.** 2. аз чӯян сохташуда: **деги чӯян.**

ЧҶҶЯНГУДОЗ چوينگداز он ки чӯян меғудозад.

ЧҶҶЯНГУДОЗӢ چوينگدازى гудохтани чӯян, об кардани чӯян.

ЧҶҶЯНИН چوينين чизе, ки аз чӯян аст.

ЧҶҶЯНӢ چوينى *мансуб ба чӯян;* аз чӯян сохташуда: **деги чӯянӣ, офтобаи чӯянӣ, бухории чӯянӣ.**

ЧҶҶЯНПОРА چوينپاره пораи чӯян, резаи чӯян.

ЧҶҶЯНРЕЗ چوينريز он ки чӯянро об карда ба қолаб мерезад, рехтагар.

ЧҶҶЯНРЕЗА چوينريزه зарраҳо ва пораҳои хурди чӯян.

ЧҶҶЯНРЕЗӢ چوينريزى 1. об кардани чӯян. 2. ба қолаб рехтани олоти чӯянӣ.

Ч

Ч ҳарфи сиёми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ ҳарфи чим (ج); дар ҳисоби абҷад ба адади 3 баробар аст.

ЧАБАЛ *а.* جبل кӯҳ; **чабали росих** кӯҳи устувор, кӯҳи побарҷо.

ЧАБАЛӢ جېلى мансуб ба **чабал**; кӯхистонӣ, кӯхӣ.

ЧАБ(Б)АНДА حېنده хосияти он чизе, ки чизи моеъро ба худ кашида мегирад.

ЧАБАРИЯ *а.* جېريّه *д.* фирқае (мазҳабе) аз ислом, ки ба эътиқоди пайравони ин фирқа тамоми корҳои инсон бе ихтиёр ва иродаи ӯ ба хости Худо рӯй медиҳад.

ЧАБАРӢ//ЧАБРӢ جېرى мансуб ба **чабария**.

ЧАБАРУТ *а.* جېروت *кит.* кудрат, азамат, бузургӣ.

ЧАББА جېبه *ниг.* чубба.

ЧАББИДАН جېيدن *ниг.* чабидан.

ЧАББОР *а.* جّبار 1. соҳиби тавоноӣ, соҳиби кудрат (*сифати Худо*); **чонро ба чаббор супоридан** киноя аз мурдан. 2. чабркунанда, зулмкунанда, золим.

ЧАББОРӢ جّبارى 1. соҳибиктидорӣ, тавоноӣ. 2. зулму чабркунандагӣ; зӯроварӣ.

ЧАБҒАТ//ЧАБҒУТ جېغت//جېغوت латта, пахта, пашм ва ғ., ки ба даруни кӯрпа, болишт ва монанди он меандозанд.

ЧАБДУҚ جېدق *ғуфт.* олати зинат, бештар барои асп: **чабдуқи нуқракӯб**; **чабдуқи сафарро муҳайё кардан** тайёрии сафарро дидан.

ЧАБИДАН جېيدن ба худ кашида гирифтан (обро, намиро), макида гирифтан.

ЧАБИН *а.* جېين пешонӣ, чабҳа, носия; **чабин**

пурчин кардан бадқаҳр шудан, хафа шудан; **аз чабин чин кушодан** чеҳра кушода кардан, аз қаҳр фурумадан; **арақи чабин рехтан** бисёр меҳнат кардан, арақ рехта кор кардан; **бо арақи чабин ёфтан** бо меҳнати бисёр ба даст овардан (чизеро).

ЧАБИНГИРИФТА جېين گړفته туршрӯй, қаҳрӣ, бадқавоқ; ғамгин.

ЧАБИРА I جېيره :**чабира** шудан чамъ шудан, гирд омадан.

ЧАБИРА II *а.* جېيره *кит.*, *д.* вузӯ ё ғусл, ки дар он агар чое аз аъзои бадан ҷароҳат ё захме дошта бошад, бе расонидани об ба ҷои ин захм ғусл ё таҳорат кардан мумкин аст.

ЧАБ(Б)ИШ جېش *ниг.* чабидан.

ЧАБОБИРА *а.* جېابره 1. **ҷ.** **чаббор**. 2. тоғиён, гарданкашон, исёнгарон. 3. нирумандон, кавиён, зӯрмандон, бақувватон.

ЧАБОН *а.* جېان тарсу, тарсончак, буздил.

ЧАБОНАТ *а.* جېانت тарсончақӣ, буздилӣ; тарс.

ЧАБР I *а.* جېر 1. касеро бо зӯр ба коре водор кардан. 2. зулм, ситам, зӯрӣ, чавр; **чабру зулм** зулму ситам; **чабр дидан** ситам кашидан, зулм дидан; **чабр кардан** зулму ситам кардан; **чабр шудан дар ҳаққи касе** беадолатӣ нисбат ба касе, зӯр афтодан ба касе; **ба чони худ чабр кардан** ба худ ситам кардан, худро ба азоб монондан.

ЧАБР II *а.* جېر 1. *кит.* устухонбандӣ кардан. 2. *кит.* дуруст кардан, ба ҳоли аввала овардан.

ЧАБР III *а.* جېر илми чабр, алчабр, алгебра.

ЧАБРАИЛ *а.* جېرئيل *д.* номи яке аз фариштагон, ки оварандаи ваҳйи илоҳӣ ба пайғамбарон аст.

ЧАБРАН *а.* جبرا́ бо зӯрӣ, бо зулму ситам зӯран маҷбуран.

ЧАБРДИДА جبرديده 1. ситамкаш, мазлум, ситамдида. 2. зарардида, ранчдида.

ЧАБРИЯ *а.* جبريه :кувваи чабрия кувваи маҷбурунандаи ҳокима.

ЧАБРӢ جبرى *ниг.* чабарӣ.

ЧАБРКУНАНДА جبرکننده 1. сифати феълии замони ҳозира аз чабр кардан. 2. ситамкунанда, золим, қобир.

ЧАБРПЕША جبرپیشه золим, чафокор, ситамгар.

ЧАБРАСИДА جبررسیده *ниг.* чабрдида.

ЧАБУН جيون *кхн.* тарсончак.

ЧАБҲА I *а.* جيه пешонӣ, чабин; чабҳаи пурчин пешонаи чиндор.

ЧАБҲА II *а.* جيه 1. хатти пеши ҷанг; майдони пеши ҳарбу зарб; чабҳаи меҳнат (кор) сахни меҳнат. 2. соҳа, арса.

ЧАБҲАСОӢ جيهسائي пешонӣ ба замин мондан, сачда кардан, изҳори итоат.

ЧАВ I جو ғаллае, ки бештар ба чорпоён медиҳанд ва аз ордаш нон ҳам мепазанд; **орди чав**; **чави баҳорӣ** чаве, ки баҳор кишт мешавад; **чави тирамоҳӣ** чаве, ки дар тирамоҳ кишт мегардад; **чаве**, **як чав** каме, андаке, ба қадри як чав; **аз охури баланд чав хӯрдан** бо имтиёз зиндагӣ кардан, ба зиндагии имтиёзнок одат кардан; **як чав наарзидан** ҳеҷ арзиш надоштан; **ҳисоб чав-чав**, **бахшиш лаг-лаг** (зарб.) ҳисоби аниқ дар ҷои худ, бахшиш ҳам ба ҷои худ; чав-чав *мач.* кам-кам.

ЧАВ II //ЧАВВ *а.* جو *кит.* қабати ҳаво, ки Заминро иҳота кардааст, фазо, атмосфера; **чавви ҳаво** байни замину осмон.

ЧАВБЕД جويد як навъ бедаи ҷубаш саҳт: **асои чавбед**, **ҷубдасти чавбед**.

ЧАВБЕДӢ جويدى аз ҷуби чавбед сохташуда: **асои чавбедӣ**.

ЧАВВОЛ *а.* جوال 1. чавлонкунанда. 2. *мач.* чаҳанда.

ЧАВВОЛА *а.* جواله *кит.* чаҳанда; гирдгарданда; машғали фурузонӣ даврзананда, ки мисли

доираи оташ менамояд.

ЧАВГИР جوگير *лаҳҷ.* иллати пой асп, ки дар натиҷаи тасфи аспро хунук накарда бо чав сер кардани он пайдо мешавад.

ЧАВДАРАВ جودرو вақти расидани чав ва дарави он, замони дарави чав.

ЧАВДАРАВӢ جودروى *ниг.* чавдарав.

ЧАВДАТ *а.* جودت неқӣ, хубӣ, неқӯ шудан; фазилат, бартарӣ.

ЧАВДОН جودان *кит.* доғ ва лаккаи сиёхранг дар дандони асп ва дигар чорпоён, ки аз рӯи он синну соли онҳоро муайян мекунанд.

ЧАВДОНА جودانه 1. *кит.*, *бот.* навъи бед, ки аз ҷуби он дастаи белу каланд месозанд. 2. як навъ бофт дар бофандагӣ, ки монанди донаи чав аст. 3. *кит.* навъи кофури муаттар ва марғуб.

ЧАВДОР جودار 1. гандуми сиёхранги борик, ки дар байни гандумпоя мерӯяд. 2. навъе аз ғаллаи чавмонанд, ки ба чорпоён медиҳанд ва аз ордаш нон низ мепазанд.

ЧАВЗ جوز 1. *кит.*, *муарраби гавз*; чормағз; **чавзи бӯё** чавзи мускат; **чавзи ҳиндӣ** норгил, чормағзи ҳиндӣ. 2. навъе аз ангури сафеди ба зардӣ моили хеле ширин: **ангури чавз**.

ЧАВЗАК جوزك хекиртак, қуртак.

ЧАВЗБУН جوزبن дарахти чормағз.

ЧАВЗИНА جوزينه ҳалвои чормағздор.

ЧАВЗӢ جوزى *мансуб ба чавз*; ба ранги чормағз, чормағзӣ.

ЧАВЗО *а.* جوزا *нуч.* 1. номи бурчи сеюм аз дувоздаҳ бурчи фалак, Дупайкар. 2. яке аз моҳҳои шамсӣ (23 май–24 июн), ки мавсими дарави чаву гандум аст.

ЧАВЗОР جوزار ҷое, ки чав коштаанд, майдони кишти чав.

ЧАВИН جوين *мансуб ба чав*; аз чав пухташуда: **нони чавин**.

ЧАВӢ جوى *ниг.* чавин.

ЧАВКӢБ جوكوب кӯфташуда, майдашуда, резашуда, чави кӯфта, чави кӯбида шуда.

ЧАВҚ *а.* جوق *кит.* гурӯҳ, тӯда, дастае аз мар-

дум; села.

ЧАВЛАК جولق *муарраби* **чавлах**.

ЧАВЛАҚӢ جولقى *муарраби* **чавлахӣ**.

ЧАВЛАХ جولخ *кит.* матои пашмин, ки аз он хӯрчину ҷувол медӯзанд.

ЧАВЛАХӢ جولخى *кит.* чавлахпӯш, пашминапӯш, қаландари жандапӯш.

ЧАВЛОН *а.* جولان 1. ҳаракатҳои пай дар пай, чунбиши пай дар пай, тоб хӯрда ҳаракат кардан. 2. давидан, тохтан, тез ҳаракат кардан; **мардро майдон нишон медиҳад, харро чавлон** (*мақ.*). 3. ҳаракати тез, хез кардан. 4. рафтори хиромон; **чавлон рафтан** хиромон рафтан; **чавлон додан** ба ҳар тараф ҳаракат додан, гирд гардондан; **чавлон задан** а) тоб хӯрда ҳаракат кардан, хез кардан; б) гирд гаштан, давр задан; в) давидан, тохтан, ҳучум кардан; **чавлон кардан (намудан)** а) ҳаракатҳои сахт ва тез кардан; б) тоб хӯрда давидан, гирд гашта ҳаракат кардан; в) сахт давидан, ҳучум кардан; **ба чавлон даромадан (омадан)** тез ҳаракат кардан, тез ва паи ҳам чунбидан.

ЧАВЛОНГАР جولانگر чавлонкунанда, ҳаракаткунанда.

ЧАВЛОНГАХ//ЧАВЛОНГОХ جولانگه//جولانگاه чои чавлон кардан, чои ҳаракат, майдони ҳаракат ва давидан.

ЧАВЛОНШИТОБ جولانشتاب *кит.* зудсайр, тез-ҳаракат.

ЧАВМАСТ جومست бо чав парваришёфта, чав хӯрда қувватгирифта, масти чав: **аспи чавмаст, хари чавмаст**.

ЧАВОБ *а.* جواب 1. сухан ё гапе, ки дар посухи (ё ба ивази) пурсише гуфта мешавад, посух; **суолу чавоб** пурсишу посух: **чавоби хаттӣ, чавоби шифоҳӣ**. 2. пайравӣ, назира (ба ягон шеър, ғазал *ва ғ.*); **чавоб гуфтан** а) посух додан ба пурсиши касе; б) назира навиштан ба шеъри касе. 3. муқобилат ба кор ё ба сухан; **ба чавоби...**, **дар чавоби...** дар ивази, дар посухи, дар муқобили... 4. *маҷ.* ҳисоб, ҳисобот (барои амали худ, барои кирдору рафтори худ): **чавоби кирдори худ, чавоби рафтори худ; чавоб гардондан** а) чавоб додан; б) ҳамроҳ шудан, пайравӣ кардан, дастгирӣ

кардан кори касеро; в) муқобилат кардан; **аз чавоб очиз омадан** гапи чавобӣ ёфта натавоништан; **ба салом чавоб додан, чавоби саломро гардонидан** алайк гуфтан; **ба талаб(от) чавоб додан** мувофиқи талаб(от) будан, талаб(от)ро қонё кунондан; **чавоб ёфта натавоништан** гап ёфта натавоништан, ба пурсиши касе посух дода натавоништан; **бе чавоб мондан** чавоб надодан, иҷро накардан; **чавоби касеро дода натавоништан** а) ба пурсиши касе посух дода натавоништан; б) қудрати муқобилати касе (чизе)-ро надоштан; **гап пурсу чавоб шунав** дар мавриде гуфта мешавад, ки тараф дар посухи савол сухани ғайриқаноатбахш, лофи беҳуда гуфта бошад. 5. рухсат, иҷозат, озод кардан (аз коре); **чавоб гирифтан** рухсат гирифтан, иҷозат гирифтан (барои озод шудан, барои аз кор рафтан); **чавоб додан** а) ба суоли касе посух додан; б) касеро аз кор, озод кардан, ба касе барои рафтан рухсат додан; в) муқобилат кардан; г) ҳисобот додан (дар бораи кирдор, рафтор, кор ва амали худ), масъул шудан; **чавоб шудан** озод шудан, иҷозати рафтан гирифтан. 6. *маҷ.* ҷонибдорӣ, пайравӣ, дастгирӣ; **дар чавоби кори пешқадамон, дар чавоби даъвати сарвари давлат**.

ЧАВОБАН *а.* جواباً ба чавоб, дар чавоб: **чавобан чизе** гуфтан.

ЧАВОБГАР جوابگر 1. масъул, мутасаддӣ ва масъули коре. 2. ӯҳдадор. 3. гунаҳгор, айбдор, чавобдиҳанда (дар мурофиа); **чавобгар будан** масъул будан, гунаҳгор будан; **чавобгар кардан** масъул гардонидан, ӯҳдадор кардан, гунаҳгор кардан; **чавобгар шудан** масъул шудан, гунаҳгор шудан.

ЧАВОБГАРӢ جوابگرى 1. масъул будан, масъулият, чавобгар будан. 2. гунаҳгорӣ, айбдорӣ; **чавобгариро ба гардан гирифтан** масъулиятро ба зимма гирифтан; **чавобгарӣ доштан** масъулиятнок будан, масъулият доштан (кор, вазифа); **ба чавобгарӣ кашидан** гунаҳгор кардан, масъул гардонидан (касера барои коре); **чавобгарии маъмурӣ, чавобгарии моддӣ**.

ЧАВОБГӢ(Ӣ) جوابگو(ى) 1. мувофиқи чизе (талаботе) будан: **ба талабот чавобгӢ будан**. 2. *ниг.* **чавобгар** 1.

ЧАВОБГӢӢ جوابگوئى чавоб гуфтан, чавоб додан.

ЧАВОБДИХАНДА جواب‌دهنده 1. он ки ҷавоб медиҳад. 2. ҷавобгар.

ЧАВОБИЯ *a.* جوابیه ҷавоб, посух, ки ба тарзи хаттӣ навишта шуда бошад.

ЧАВОБӢ جوابى 1. дар ҷавоби чизе гуфташуда: мактуби ҷавобӣ, ғазали ҷавобӣ. 2. дар ҷавоби (муқобили, баробари) чизе коре кардан: ҳучуми ҷавобӣ, ҳамлаи ҷавобӣ, ташири ҷавобӣ, зарбаи ҷавобӣ.

ЧАВОД I *a.* جواد *кит.* асп, аспӣ хушзот, аспӣ тездав, аспӣ даванди зотӣ.

ЧАВОД II *a.* جواد *кит.* сахӣ, саховатманд, ҷавонмард.

ЧАВОЗ *a.* جواز 1. иҷозат, рухсат, изн. 2. иҷозатнома, қоғаз барои озодона сафар кардан, гузарнома. 3. раҳой, рухсати раҳой.

ЧАВОЗНОМА جوازنامه *ниг.* ҷавоз 2.

ЧАВОМЕЪ *a.* جوامع *ч.* чомеа.

ЧАВОН//ЧУВОН جوان 1. одам, ҳайвон ва ё дарахт, ки ба ҳадди миёнаи умри табиӣ худ ҳанӯз нарасида бошад, барно; *муқоб.* пир. 2. нав, навбунёд: шаҳри ҷавон; насли ҷавон насли наврас; пиру ҷавон, ҷавону пир ҳама, ҷумла; ҷавон мондан ҳамеша ҷавон мондан; аз нав ҷавон гаштан (шудан) тару тоза шудан, намуди тоза гирифтани ҷавонии нав пайдо кардан; ба ҷони ҷавонат зарар нарасад (ҷабр нашавад) умри ҷавонат бадиро набинад.

ЧАВОНА جوانه 1. гови ҷавони нар, гӯсолаи нар, навбас. 2. муғча, муғҷаи дарахт.

ЧАВОНАГОВ جوانه‌گاو гӯсолаи мода, гови ҷавони мода.

ЧАВОНАК جوانک *шакли навозиши* ҷавон.

ЧАВОНАКАК جوانکک *шакли тасғири* ҷавон.

ЧАВОНБАХТ جوان‌بخت хушбахт, некбахт, навбахт.

ЧАВОНБУХОРИЁН جوان‌بخاريان *таър.* созмони инқилобӣ дар Бухорои амирии охири асри XIX ва ибтидои асри XX.

ЧАВОНБУХОРИӢ جوان‌بخارى *таър.* узви созмони ҷавонбухориён.

ЧАВОНВОР جوان‌وار ҷавонмонанд, мисли ҷа-

вон: ҷавонвор кор кардан.

ЧАВОНГАШТА جوان‌گشته ба ҳолати ҷавонӣ баргашта (расида): кишвари кӯҳансоли ҷавонгашта, пири ҷавонгашта, шаҳри қадимаи ҷавонгашта.

ЧАВОНДИЛ جوان‌دل дилаш ҷавон, бардам: пири ҷавондил.

ЧАВОНДУХТАР جوان‌دختر духтари наврасида, духтари ҷавон.

ЧАВОНЗАН جوان‌زن зани ҷавон.

ЧАВОНИБ *a.* جوانب *ч.* ҷониб.

ЧАВОНИМАРГ جوانى‌مرگ *ниг.* ҷавонмарг.

ЧАВОНИМАРГБОБ جوانى‌مرگ‌باب *гуфт., таҳқ.* касе ки сазовори ҷавонимарг шудан бошад.

ЧАВОНИӢ جوانى барноӣ, шабоб; айёми ҷавон будани одам ва ҳар чизи дигар; *муқоб.* пирӣ: айёми ҷавонӣ, замони ҷавонӣ, солҳои ҷавонӣ, муҳаббати ҷавонӣ, зӯри ҷавонӣ; ҷавонӣ доштан ҷавон будан.

ЧАВОНМАРГ جوان‌مرگ 1. он ки дар ҷавонӣ мурдааст; ҷавонмарг кардан дар ҷавонӣ набуд кардан; ҷавонмарг шудан дар ҷавонӣ мурдан. 2. калимаи дашном, ки дар вақти изҳори норизой аз касе гӯянд.

ЧАВОНМАРГӢ جوان‌مرگى дар ҷавонӣ вафот кардан.

ЧАВОНМАРД جوان‌مرد 1. марди ҷавон, одами ҷавон. 2. ҳимматбаланд, олиҳиммат, бомурувват, сахӣ.

ЧАВОНМАРДӢ جوان‌مردى 1. мардонагӣ, диловарӣ, далерӣ. 2. ҳимматбаландӣ, олиҳимматӣ, саховат, футувват.

ЧАВОНМАРДОНА جوان‌مردانه 1. мардона, ба тарзи ҷавонмард, қаҳрамонона. 2. ҳимматбаландона, саховатмандона, меҳрубонона: рафтори ҷавонмардона, ҳиммати ҷавонмардона.

ЧАВОННАМО جوان‌نما он ки синнаш аз ҷавонӣ гузашта, аммо зоҳиран ё ба рафтор ба ҷавон монанд аст: чехраи ҷавоннамо.

ЧАВОННАМОӢ جوان‌نمائى амали он ки синнаш аз ҷавонӣ кайҳо гузашта, аммо онро зоҳир кардан намехоҳад ва ё зоҳиран ҷавон ба на-

- зар мерасад.
- ЧАВОНОНА** جوانانه 1. чавонвор(она); **зиндагии чавонона** мисли зиндагии чавонон. 2. чавонвор, дар ҳолати барной ва чавонӣ.
- ЧАВОНПАҲЛАВОН** جوان پهلوان паҳлавони чавон, чавони қавӣ, пурзӯр.
- ЧАВОНПИСАР** جوان پسر писаре, ки чавон аст, писари чавон, наврас.
- ЧАВОНРОЙ** جوانرای *кит.* дорои ақли солим, солимақл.
- ЧАВОНСОЛ** جوان سال *ниг.* чавон.
- ЧАВОНТАРОШ** جوان تراش одами солхӯрдае, ки худро чавон нишон медиҳад.
- ЧАВОНФИКР** جوان فکر касе, ки нисбат ба сохти мавҷуда ба тарзи нав фикр мекунад, равшанфикр, навҷӯй.
- ЧАВОР** *а.* جوار *кит.* ҳамсоғӣ, наздикӣ; **то чавори...** то наздики...; **ба (дар) чавори...** ба (дар) наздикии..., ба (дар) ҳамсоғии...
- ЧАВОРИМАККА** جوارى مگه *ниг.* **чуворимакка.**
- ЧАВОРИШ** جوارش *муарраби* **гувориш**, доруи мураккаби хушмаза ва тезҳазм.
- ЧАВОСИС** *а.* جواسيس *ҷ.* **ҷосус.**
- ЧАВОҲИР** *а.* جواهر *ҷ.* **чавҳар**; гавҳарҳо, марворидҳо, сангҳои қиматбаҳо.
- ЧАВОҲИРДОР** جواهر دار дорои чавоҳир.
- ЧАВОҲИРДОРУ** جواهر دارو навъи сурмае, ки ба чашм қувват мебахшад ва ба он чавоҳиротро ҳал мекунад.
- ЧАВОҲИРКОР** جواهر کار бо чавоҳир ораста шуда: **ҷомаи чавоҳиркор.**
- ЧАВОҲИРКОРӢ** جواهر کارى бо чавоҳир орошташуда, чавоҳирдор, чавоҳирнишон: **дастпонаи чавоҳиркорӣ, тоҷи чавоҳиркорӣ.**
- ЧАВОҲИРНИГОР** جواهرنگار гавҳарнишонда, гавҳаркӯб, мурассаъ ба чавоҳир.
- ЧАВОҲИРНИСОР** جواهرنثار *кит.* чавоҳирпош; **килки чавоҳирнисор** қалам.
- ЧАВОҲИРНИШОН** جواهرنشان чавоҳиршинондашуда, чавоҳиркорӣ.
- ЧАВОҲИРОЛОТ** جواهر آلات *ниг.* **чавоҳирот.**

- ЧАВОҲИРОТ** *а.* جواهرات чавоҳир, сангҳои қиматбаҳо.
- ЧАВОҲИРСОЗ** جواهر ساز он ки аз чавоҳирот ҳар чи месозад, заргар.
- ЧАВОҲИРСОЗӢ** جواهر سازى 1. шуғлу амали чавоҳирсоз, заргарӣ кардан. 2. маҳал ва макони чавоҳирсозӣ, дӯкони заргарӣ.
- ЧАВОҲИРФУРӮШ** جواهر فروش он ки чавоҳирот савдо мекунад, фурӯшандаи чавоҳирот.
- ЧАВОҲИРФУРӮШӢ** جواهر فروشى чавоҳир фурӯхтан, бо чавоҳир савдо кардан, хариду фурӯши чавоҳирот.
- ЧАВОҲИРШИНОС** جواهر شناس он ки чавоҳирро нағз мешиносад, шиносандаи сангҳои қиматбаҳо, гавҳаршинос.
- ЧАВПАЗ** جوپز *ниг.* **чавпазак.**
- ЧАВПАЗАК** جوپزك навъи мевае, ки дар чинси худ пештар мепазад; меваҳои пешпаз, меваҳои пешпазак.
- ЧАВР** *а.* جور зулм, ситам, чафо, озор, бедод; *муқоб.* **адл: чавру чафо, чавру зулм, чавру ситам; чавр дидан (кашидан)** зулму ситам дидан (кашидан); **ба худ чавр кардан** худро азоб додан, худро ба азоб монондан, саҳтиеро ба зимма гирифтан.
- ЧАВРПЕША** جورپیشه золим, ситамгар.
- ЧАВСАҚ** *а.* جوسق *кит.* кӯшк, қаср.
- ЧАВСАНГ** جوسنگ санге, ки ҳамвазни як дона чав аст, чизе, ки ба вазн ва бузургӣ ба андозаи як дона чав аст.
- ЧАВСАР** جوسر гандуме, ки хӯшааш мисли хӯшаи чав сӯзандор мешавад, монанд ба чавдор.
- ЧАВФ** *а.* جوف ковокӣ, миёнхолигии даруни чизе.
- ЧАВФУРӮШ** جوفروش он ки ба хариду вурӯши чав машғул аст, фурӯшандаи чав; **гандумнамои чавфурӯш** ҳилагар, дағобоз.
- ЧАВФУРӮШӢ** جوفروشى 1. амали чавфурӯш; фурӯхтан ва харидани чав. 2. *мач.* ҳилагарию фиреб кардан.
- ЧАВҲАР** جواهر [*муарраби* **гавҳар**] 1. санги қиматбаҳо (алмос, марворид, ёқут ва ғ.). 2.

фалс. асли ҳар чиз, асли ҳар чизе, ки вучуди мустакил дорад; *муқоб.* **араз**; *асл.* 3. моҳият: **чавҳари маънӣ**, **чавҳари суҳан**. 4. *хим.* асид, кислота, шира, эссенсия: **чавҳари лиму**, **чавҳари сирко**. 5. обутоби силоҳи буранда (корд, шамшер *ва ғ.*).

ЧАВҲАРДОР I **جوهردار** обутобёфта; обдида: шамшери чавҳардор.

ЧАВҲАРДОР II **جوهردار** дорои асид, дорои шираи чизе.

ЧАВҲАРИЁТ **جوهریات** давоҳое, ки аз чавҳарҳои доругӣ тайёр карда мешаванд.

ЧАВҲАРӢ **جوهرى** он ки чавоҳиротро мешиносад, чавҳаршинос, гавҳаршинос: **қадри зар заргар шиносад**, **қадри чавҳар чавҳарӣ** (*зарб.*).

ЧАВҲАРШИНОС **جوهرشناس** *ниг.* чавҳарӣ.

ЧАВ – ЧАВ **جو جو** *ниг.* **чав**.

ЧАВШАН **جوشن** 1. *қҳн.* як навъ либоси ҷангии қадима, ки аз ҳалқаи порчаҳои оҳан сохта мешуд, зирех; *ба тарзи истиора:* **чавшани дил**, **чавшани тан**, **чавшани қон**. 2. *зоол.* косахонаи сангпушт.

ЧАВШАНВАР **جوشن‌ور** чавшандор, чавшанпӯш.

ЧАВШАНГУЗАР **جوشن‌گذر** *кит., ниг.* чавшангузор.

ЧАВШАНГУЗОР **جوشن‌گذار** *кит.* сӯрохкунандаи чавшан (*сифати* тир, найза *ва ғ.*).

ЧАВШАНПҶШ **جوشن‌پوش** касе, ки чавшан пӯшидааст, зирехпӯш.

ЧАВШАНХОЙ **جوشن‌خای** *кит.* чавшаншикан, чавшанфарсо.

ЧАВШАНШИКАН **جوشن‌شکن** *кит., ниг.* чавшангузор.

ЧАҒАЛЛИҚ *т.* **جغلق** ду болиштчаи намадӣ, ки аз ду тараф ба зерин зин гузошта мешавад.

ЧАҒБУТ **جغبوت** *ниг.* чабғат.

ЧАҒИДАН **جغیدن** 1. саъю кӯшиш кардан. 2. дам задан; **чағидан наёристан** ёрои дам задан надоштан. 3. гуфт. кафидан, пора шудан, чағ ёфтан.

ЧАҒОЛА/ЧАҒОЛА **چغاله//چغاله** *кит.* дастае аз

мурғон, гурӯҳе аз парандагон: **чағола-чағола** даста-даста, гурӯҳ-гурӯҳ.

ЧАҒОЗ **چغاز** болопӯши шутур монанди зин ё полон, ки вақти савор шудан ё бор кардан ба он мениҳанд, полони шутур; **чағоз паҳш кардан** чағоз ниҳодан ба шутур.

ЧАҒЧАҒ **چغچغ** *бот., лаҳҷ.* як навъ гиёҳ, ки аввали баҳор гул мекунад, коқу.

ЧАД(Д) *а.* **جد** 1. падари падар, бобо; **чадди аъло** бобокалон, падари бобо. 2. ба шакли *чамъ* **чаддон** гузаштагон.

ЧАДАЛ *а.* **جدل** 1. ҷанг, ҳарб, набард, ҷидол: **ҷангу чадал**. 2. баҳсу мунозира; муноқиша, хархаша, кашмакаш, бигӯ-магӯ. 3. саъю кӯшиш, мубориза; **бо чадал** а) бо саъю кӯшиш, бо ғайрат, бо ҳаракати зиёд; б) бо шитоб, бо суръат; **чаҳду чадал** саъю кӯшиш, кӯшишу талош: **чадал доштан** саъю кӯшиш доштан, мубориза кардан; **чадал кардан (намудан)** а) саъю кӯшиш кардан; б) мубориза бурдан. 4. *кит.* илмест, ки ба воситаи он усулу шароит ва чигунагии мунозира шинохта мешавад.

ЧАДАЛА *а.* **جدله** *гуфт.* шитоб, суръат, талотӯб, хурӯш.

ЧАДАЛӢ *а.* **جدلى** 1. марбут ба **чадал**. 2. баҳсу мунозиракунанда. 3. *фалс.* диалектик. 4. ҷангӣ.

ЧАДАР *а.* **جدر** 1. варам, омос. 2. *тиб.* ҷоғар, гурӯӣ.

ЧАДАРИ *а.* **جدرى** *кит., тиб.* як навъ бемории нағзак.

ЧАДВАЛ *а.* **جدول** 1. хати рост, раҳи хат дар китоб ё дафтар. 2. олате, ки ба воситаи он хати рост кашида мешавад. 3. намудор, нақша, рӯйхате, ки барои ҳисоби давомати кор, дарс, иҷрои кор ва бо тартиб нишон додани вақт ва хусусияти чизҳои дигар тартиб дода мешавад: **чадвали дарс**, **чадвали имтиҳонот**, **чадвали машғулият**, **чадвали кор**, **чадвали ҳаракати автобус**, **чадвали зарб риез**. **чадвали зарб** задани рақамҳо; **чадвал кашидан** а) хат кашидан; б) **чадвали кор**, дарс, машғулият *ва ғ.*, тартиб додан.

ЧАДВАЛБАНДӢ **جدول‌بندی** 1. **чадвал** кашидан. 2. ба воситаи кашидани хатҳои уфуқӣ ва

- амудӣ тақсим кардани замин, сохтмон *ва г.* ба андозаҳои мушаххас. 3. гурӯҳбандӣ ва тақсими иттилооти муайян ба шакли чадвал.
- ЧАДВАЛВОР** جدولوار чадвалмонанд, рост, ба сони чадвал.
- ЧАДВАЛДОР** جدولدار хати рост кашида, чадвал кашидашуда (барои коре, машғулияте, ҳисобе *ва г.*).
- ЧАДВАЛКАШ** جدولکش 1. хаткаш, хати рост кашанда. 2. нақшакаш, тарҳсоз, лавҳнигор.
- ЧАДВАЛКАШӢ** جدولکشی амали мансуб ба чадвалкаш.
- ЧАДВАЛСОЗӢ** جدولسازی *ниг.* чадвалбандӣ.
- ЧАДВОР** جدوار *бот.* решаи дармана.
- ЧАДД** *а.* جدّ *ниг.* чад(д).
- ЧАДДА** *а.* جدّه модаркалон, бибӣ.
- ЧАДИД** *а.* جديد 1. *кит.* нав, тоза. 2. *таър.* пайрави ҳаракати чадиӣ, тарафдори чадидия.
- ЧАДИДАН** *а.* جديداً аз нав, такроран.
- ЧАДИДИЯ** *а.* جديده *таър.* чараёни сиёсии байни табақаҳои буржуазияи маҳаллӣ ва зиёӣёни Осиёи Марказӣ, ки шиораш ислохталабӣ буд.
- ЧАДИДӢ** جديدى *ниг.* чадидия.
- ЧАДИДКУШӢ** جديدکشی ҳаракат барои нест кардани чадидон дар аморати Бухоро дар солҳои 1918-1920.
- ЧАДИДТАРОШ** جديد تراش он ки даъвои чадиӣ мекунад, он ки худро чадид нишон медиҳад.
- ЧАДИР** *а.* جدیر шоён, сазовор, лоиқ.
- ЧАДӢ** *а.* جدى *нуч.* номи бурчи даҳум аз бурҷҳои дувоздагонаи фалакӣ, ки Офтоб 22 декабр то 21 январ ба он дохил мешавад, дар китобҳои нучуми қадим ин бурҷ ба шакли бузғола тасвир шудааст, Бузғола, Бузак.
- ЧАДОВИЛ** *а.* جداول *ч.* чадвал.
- ЧАДР** جدر *кит.* девор.
- ЧАЗ** *фр.* چز *мус.* оркестри махсуси мусиқӣ, ки аз асбобҳои нафасӣ, тордор ва баландовоз ташкил ёфтааст.
- ЧАЗ(З)** چز боқимондаи бирёни рағғани дунбаи

- гӯсфанд, баъд аз гудохтан (об кардан), чазза.
- ЧАЗАБА** چربه *гуфт.* хашм, ғазаб, қаҳр, тундӣ; тарсондан, дӯғу пӯписа.
- ЧАЗАБАДОР** چربهدار 1. сахтгир, чиддӣ. 2. пурхашм, хашмгин; тарсовар.
- ЧАЗАК** چرك номи иллат ва марази мурғон аст, ки бар асари он аз беҳи пар то ба устухони онҳо сӯрох мешавад.
- ЧАЗАӢ** *а.* چزع 1. бесабрӣ, бетоқатӣ, беқарорӣ; нола ва зорӣ; **чазау ғазза** гиряву зорӣ, оху шеван. 2. тарс, бим. 3. илтимос, тазарруъ, тавалло.
- ЧАЗБ** *а.* جذب 1. ба худ кашидан, кашиш; **қувваи чазби Замин**. 2. кашиш (*диққатро*), дилрабой, чалб; **чазб кардан (намудан)** кашидан, ба худ чалб кардан.
- ЧАЗБА** *а.* جذبہ кашиш, кашиши қалбӣ; **аҳли чазба** сӯфиён.
- ЧАЗБКУНАНДА** جذبکننده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз чазб кардан*. 2. чалбкунанда (ба худ), кашанда; дилрабо.
- ЧАЗБМАНД** جذبمند *гуфт.* сахт азмкарда, касе ки бо азм ва қатъият ба коре иқдом мекунад, иштиёқманд.
- ЧАЗЗАГИН//ЧАЗЗАГӢ** چزه گين//چزگی чаззадор, омехта ба чазза; **нони чаззагин** ноне, ки дар таркибаш чазза – порчаҳои рағғани дунба баъди бирёнро дорост.
- ЧАЗЗАДОР** چزه دار *ниг.* чаззагин.
- ЧАЗЗАС** چزّس *калимаи тақлиди овоз*; 1. садои бирён шудани чизе. 2. дард ё сӯзиш кардани ягон узви баданро ифода мекунад: **чаззас задани гӯшт дар вақти бирён кардан, чаззас зада дард кардани даст ё ҷои дигари бадан**.
- ЧАЗЗИН** چزين *ниг.* чаззагин.
- ЧАЗЗӢ** چزّى *гуфт.* сӯзиш ё дарди ногаҳонӣ; **диллам чаззӣ карда монд**.
- ЧАЗЗОБ** *а.* جذّاب *кит.* ба худ кашанда, чазбкунанда.
- ЧАЗЗОБИЯТ** جذّابيت он ки ва он чи хусусияти ба худ чалб карданро дорад.
- ЧАЗИЛ** *а.* چزيل 1. бисёр, фаровон. 2. бузург. 3. маҳкам, устувор, дуруст.

ҶАЗИР جزير 1. хушк (аз беобӣ), сӯхта, бирён-шуда, хароб, валангор (замин). 2. *гуфт.* ифлос, чиркин; **ҷазир кардан** ифлос кардан.

ҶАЗИРА *а.* جزيره хушкӣ дар миёни об (*хоҳ хурд бошад хоҳ калон*), ки об аз ҳар сӯ онро ихота кардааст.

ҶАЗИРАВӢ جزيروى *мансуб ба ҷазира.*

ҶАЗИРАГӢ جزيرگى *мансуб ба ҷазира; воқеъ дар ҷазира: давлати ҷазирагӣ.*

ҶАЗИРАНИШИН جزيره‌نشين сокини ҷазира, аҳли ҷазира.

ҶАЗМ *а.* جزم қарори қатъӣ, қарори ҳатмӣ; қатъият, қиддият; **азми ҷазм** азми қатъӣ, қасди қиддӣ, хоҳиши қатъӣ; **ҷазм кардан** азми қиддӣ намудан, қатъиян қарор додан.

ҶАЗМАНД جزمند *гуфт., ниг. ҷазбманд; харидори ҷазманд* харидори бисёр толиб, харидори бисёр борағбат ва иштиёқманд.

ҶАЗМӢ جزمى қатъӣ, қиддӣ, устувор, ҳатмӣ: **ваъдаи ҷазмӣ; иродаи ҷазмӣ.**

ҶАЗО *а.* جزا 1. мукофоти бадӣ, сазои кори бад ё гуноҳе; подош, музд; **ҷазои олій, ҷазои марг** ҳукми қатл; **рӯзи ҷазо** а) рӯзи азобу машаққат, рӯзи сазодиҳӣ, рӯзи ҳисобот барои кирдорҳои худ; б) д. рӯзи қиёмат, рӯзи маҳшар, рӯзи ҳисоби бандагон аз кардаи худ назди Худо; **ҷазо гирифтан** ба ҷазо расидан, ба ҷазо маҳкум шудан; **ҷазо дидан** ба ҷазо расидан барои кори кардаи худ; **ҷазо додан** сазо додан барои қору кирдори бад; **ҷазои касеро додан** барои кирдораш ба ҷазо расонидан; **ҷазои худро дидан** ба ҷазои кори бади кардаи худ расидан; **ҷазо кашидан** ҷазо дидан; **ба ҷазо гирифтор кардан** ба ҷазо расонидан; **ба ҷазои худ расидан** барои амали бад сазои худро дидан; **ба ҷазояш расондан** ба ҷазои муносибаш гирифтор кардан. 2. ҷаримаи нақдӣ.

ҶАЗОБИНӢ جزا بينى ҷазо дидан, маҳкум шудан ба ҷазо.

ҶАЗОГИРӢ جزاگيرى ҷазо гирифтан, ҷазо дидан.

ҶАЗОГОҲ جزاگاه *таър.* ҷои қатл, ҷои ҷазо.

ҶАЗОДИДА جزا ديده он ки ба ҷазо маҳкум шудааст.

ҶАЗОДИҲАНДА جزادهنده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз ҷазо додан.* 2. он ки ҷазо медиҳад.

ҶАЗОДИҲӢ جزا دهى ҷазо додан.

ҶАЗОИЛ جزايل *кҳн.* як навъ тӯпи ҷангии қадима, ки ба асп ё шутур баста аз ҷое ба ҷое мебурданд ва кор мефармуданд: **тӯпи ҷазоил.**

ҶАЗОИР I جزائر *ниг. ҷазоил.*

ҶАЗОИР II *а.* جزاير *ҷ. ҷазира.*

ҶАЗОИР III جزاير *номи яке аз оҳангҳои мусиқии тоҷикӣ.*

ҶАЗОӢ جزائى 1. ҷиноятӣ: **қонуни ҷазой.** 2. қасдгирӣ, қасос.

ҶАЗОНОМА جزانامه 1. *таър.* қарори қозӣ барои ҷазо. 2. фармони хаттии ҷазо.

ҶАЗР I *а.* جذر 1. бех, реша. 2. *риёз.* ададест, ки онро ба ҳудаш зарб мезаданд, масалан, адади се ба ҳудаш зарб шавад, адади нӯҳ ҳосил мешавад, ки ин се ҷазри нӯҳ аст: **ҷазри мукааб, ҷазри мураббаъ; ҷазр гирифтан** аз реша баровардан.

ҶАЗР II *а.* جزر 1. *ҷугр.* кам шудан ва аз соҳил дур рафтани оби баҳр бо таъсири қувваи кашиши Офтобу Моҳ, ки дар шабонарӯз ду бор такрор меёбад; *муқоб. мад(д).* 2. *мач.* пасту баланд шудани чизе.

ҶАЗ-ҶАЗ جز جز *гуфт.* дард, озор (*аз сӯхтани ягон узви бадан ё газак гирифтани ҷароҳате*): **ҷаз-ҷаз сӯхтан.**

ҶАЗЪ *а.* جزع 1. навъе аз сангҳои ороишӣ, ки сафеду сиёҳ аст ва мӯҳраи сулаймонӣ ё яманӣ ҳам номида мешавад. 2. *мач.* чашм; **ҷазъи дида киноя аз чашм.**

ҶАЙБ *а.* جيب 1. кисаи либос, кисаи бағалӣ; **аз ҷайби худ пул додан** пули худро сарф кардан. 2. гиребон, гиребони курта.

ҶАЙБӢ جيبى кисагӣ: **соати ҷайбӣ.**

ҶАЙЛИҚ *т.* جيلق болиштақҳои махсус, ки аз ду тарафи зини асп мемонанд, чиргӣ, арақчини асп; *муқ. ҷағаллиқ.*

ҶАЙЛОВ جيلاو *гуфт.* ҷарогоҳ, ҷои чорпочаронӣ.

ҶАЙРА جيره *зоол.* ҷонвари ширхора аз гурӯҳи

хояндаҳо, ки пушту паҳлӯяш бо хорҳои сӯзанмонанд ихота шудааст.

ЧАЙРОН چیران *зоол.* як навъи оху.

ЧАЙШ *а.* چیش *кхн.* лашкар, қўшун.

ЧАЙЪАТ *а.* جیعت омада расидан, ворид шудан.

ЧАЛ چل *кит.* парандаи хушовоз аз хонаводаи гунчишқо, ки аз гунчишк бузургтар ва аз сор хурдтар аст, чаковак, нору.

ЧАЛАБ I جلب 1. ғалоғула, ғавго. 2. аспчаллоб, гӯсфандчаллоб, он ки барои фоида аспу гӯсфанд *ва г.* харида мефурӯшад.

ЧАЛАБ II *а.* جلب зани бадахлоқ, қаҳба, фоҳиша; руспӣ.

ЧАЛАБӢ جلبی ҳилагарӣ, бадчинсӣ, фоҳишагарӣ, бадахлоқӣ, руспигарӣ.

ЧАЛАБХОНА جلبخانه фоҳишахона, руспихона.

ЧАЛАСА *а.* جلسە маҷлис, чамъомад.

ЧАЛБ *а.* جلب чазб, кашиш, кашидан ба сӯи худ; **чалб кардан (намудан)** касеро чазб намудан, кашидан (ба иҷрои вазифае); **диққат чалб кардан** ба чизе диққат додан, диққат чазб кардан ба чизе; **диққат чалб шудан** диққат равона шудан ба чизе.

ЧАЛБКУНАНДА جلبکننده 1. сифати феълӣи замони ҳозира аз **чалб кардан**. 2. чазбкунанда, кашанда (ба худ, ба ягон чизи дигар).

ЧАЛВИЗ جلویز *кит.* муфсид, ғаммоз.

ЧАЛҒӢЗА چلغوزе ғӯзаи дарахти санавбар, уму-ман ғӯзаи дарахтони сӯзанбарг, чалғӯза.

ЧАЛД *а.* جلد *кит.* чусту чолок, чобуку чаққон; зирак.

ЧАЛДӢ جلدی 1. чобукӣ, чаққонӣ; зиракӣ. 2. тезӣ, тундӣ.

ЧАЛДКОР جلدکار тезкор, зудкор, чаққон.

ЧАЛДУ چلدو тӯҳфа, подош, ато; ҳадяи молӣ аз тарафи амалдори оӣ, инъом.

ЧАЛИДИЯ *а.* جلدیه зучоҷа; адасӣ.

ЧАЛИЛ *а.* جلیل бузург, азим, мӯҳтарам.

ЧАЛИС *а.* جلیس *кит.* ҳамнишин, ҳамсӯҳбат; рафик.

ЧАЛӢ *а.* جلی *кит.* равшани калон-калон (дар бораи хат); **хати чалӣ**; **қалами чалӣ** қалами махсус, ки бо он хати чалӣ менавиштанд ё машқ мекарданд.

ЧАЛЛА *а.* چَلل :Худои азза ва чалла Худованди бузургу оӣ.

ЧАЛЛОБ *а.* چلاب касе, ки молҳоро харида бо фоидааш қимат мефурӯшад, аз қабилӣ говчаллоб, гӯсфандчаллоб, мавизчаллоб *ва г.*

ЧАЛЛОБӢ چلابی чизҳоро арзон харида бо фоидааш қимат фурӯштан, кор ва амали шахси чаллоб: **чаллобӣ кардан**.

ЧАЛЛОД *а.* چلاد 1. касе, ки ҳукми куштанро ба иҷро мерасонад, одамкуши расмӣ (*дар давраҳои пешин*). 2. маҷ. ситамгар, золими гузаро.

ЧАЛЛОДӢ چلادی 1. мансуб ба **чаллод**: **теги чаллодӣ**, **кори чаллодӣ**. 2. амали чаллод, шугли чаллод. 3. маҷ. бераҳмӣ, ситамгарӣ, чафокорӣ, хунхорӣ.

ЧАЛО *а.* چال *ниг.* **чило II**.

ЧАЛОДАТ *а.* چلادت чустӣ, чолокӣ, далерӣ, часорат.

ЧАЛОЛ *а.* چلال 1. бузургӣ, бузургворӣ. 2. иззат, шавкат; **чоҳу чалол** мартаба ва базургӣ.

ЧАЛОЛАТ *а.* چلالت *кит.* бузургӣ, шукӯҳ, азамат.

ЧАЛОЛАТМАОБ چلالت مأب чаноб, ҳазрат.

ЧАЛОЧИЛ *а.* چلاج *ч.* чулчул.

ЧАЛОЧИН چلاچين *гуфт.* пиразани фартути баднамои ҳилагар: **кампири чалочин**.

ЧАЛОЧИНКАМПИР چلاچين کمپير кампири чалочин.

ЧАЛОЧУЛ *а.* چلاجل 1. ҳалқачаҳои оҳанин, ки гирдогирди чанбари доира овехта мешавад. 2. зангӯлачаҳое, ки ба тасмаи гардани шутур ё асп баста мешавад, ё раққосагон ба дасту пои худ мебанданд.

ЧАЛХУНДӢ چلهندی *ниг.* **чулхундӣ**.

ЧАМАЛ *а.* چمل шутури нар.

ЧАМАЛҒА چملغه *гуфт.* воситаҳои таъмини рӯзгор, харчу ташвиши оила; **чамалға каши-**

дан хонаводаро таъмин кардан, дар ташвиши воситаҳои рӯзгузаронӣ шудан.

ЧАМБЎС *جمبوس* *гүфт.* як навъ пойафзор.

ЧАМЕАН *а. جميعاً* *ниг.* **чамъан.**

ЧAMEЪ *а. جميع* ҳама, ҳамагӣ, ҷамоат, мардум.

ЧАМИЛ *а. جميل* хушрӯ, зебо, соҳибҷамол, некӯсурат.

ЧАМИЛА *جميله* *муаннаси* **чамил;** зан ё духтари хушрӯй.

ЧАМИЛӢ *جميلى* зебой, хушрӯй.

ЧАМОА *а. جماعة* 1. гурӯҳ, тӯда, гурӯҳи мардум. 2. гурӯҳи талабагони дар як ҷо таҳсилкунанда дар мадрасаҳои собиқ. 3. табақа, тоифа, қабила. 4. деҳшӯро, деҳаҳое, ки тобеи як деҳшӯроанд: **идораи ҷамоа, раиси ҷамоа, котиби ҷамоа.**

ЧАМОАТ *а. جماعة* 1. *ниг.* **ҷамоа.** 2. ҷамъият, умум.

ЧАМОАТӢ *جماعتى* 1. *мансуб ба* **ҷамоат.** 2. ҷамъиятӣ, умумӣ: **вазифаи ҷамоатӣ, кори ҷамоатӣ.**

ЧАМОД *а. جماد* *кит.* чизи бечон, санг, маъдан, канданиҳои ғайриорганикӣ.

ЧАМОДОТ *а. جمادات* *ҷ.* **ҷамод;** чизҳои бечон, сангҳо, маъданҳо; ғайри ҳайвонот ва наботот: **олами ҷамодот.**

ЧАМ(М)ОЗА *а. جازه* шутури тезрафтор.

ЧАМОЛ *а. جمال* 1. хушрӯй, зебой, хусн; хубии сурат ва сират; **хусну ҷамол** зебой, хушрӯии комил. 2. *мач.* рӯи зебо, чехраи тобону дурахшон; **ҷамоли ҷаҳоноро** чехраи тобон, рӯи зебо.

ЧАМОЛАК *جمالک* кокули сохтаи абрешимӣ ё аз чизҳои дигар бофта, ки ба мӯй баста ба пушт мепартоянд: **ҷамолак бофта, ба мӯй ҷамолак андохтан.**

ЧАМОЛАККОКУЛ *جمالک کاکل* кокулҳои ҷамолакдор.

ЧАМОҲИР *а. جماهير* 1. *ҷ.* **ҷумҳур;** мардуми бисёр, умум. 2. ҷумҳуриятҳо, давлатҳо; **Идтиҳоди Ҷамоҳири Шӯравӣ** *таър.* давлати шӯравии собиқ, ки аз иттиҳоди 15 ҷумҳури иборат буд.

ЧАМ(М)ОШ *а. جماش* *кит.* 1. шӯх. 2. фусункор (*беиштар ҷамчун сифати маҳбӯб ё ҷашими* ӯ).

ЧАМР *а. چمر* *исми* ҷомеъ ахгарҳо, лахчаҳо.

ЧАМРА *а. چمره* оташпора, лахча, ахгар.

ЧАМЎХ *а. جموح* *кит.* якраҳа, якрав, саркаш, инодкор, гарданшах.

ЧАМШЕДӢ *جمشيدى* **:базми ҷамшедӣ;** базми пурдабада, базми бошукӯҳ.

ЧАМЪ *а. جمع* 1. фароҳам, гирду ғун: **ҳама ҷамъ будан.** 2. ғундоштан, тӯб кардан. 3. гурӯҳе аз мардум, ҷамоат: **гузаштани ҷамъе аз кӯча.** 4. ҳама, умум; **ҷамъе** гурӯҳе, ҷамоате; **ҷамъ гардидан** ғун шудан, гирд омадан; **ҷамъ кардан** фароҳам овардан, гирд овардан; **ҷамъ омадан** фароҳам омадан, ғун шудан, тӯб шудан ба як ҷо; **ҷамъ шудан** гирд омадан, ғун шудан; **ақлу хуш ҷамъ кардан** хушёр шудан; **ҳавоси ҳудро ҷамъ кардан** осуда ва ором шудан, хушёр шудан; **хотири ҷамъ** осуда, бе ташвиш, бе нигаронӣ ва ошуфтагии хотир; **хотир ҷамъ кардан** осуда будан, безобита нашудан. 5. *риёз.* яке аз чор амали ҳисоб, афзудани як адад ба адади дигар, зам кардани ду ва ё чанд адад ба якдигар. 6. *грам.* аломати ҷамъ дар забони тоҷикӣ бо «-он» ва «-ҳо» ифода мегардад; *муқоб.* **танҳо.**

ЧАМЪАН *а. جمعاً* 1. ба тарзи ҷамъ, дар ҳолати ҷамъ кардан. 2. ҳамагӣ, якҷоя.

ЧАМЪБАНДӢ *جمع بندى* *грам.* ҷамъ бастанӣ каллима.

ЧАМЪБАСТ *جمع بست* 1. ҷамъ кардан. 2. натиҷа, хулоса: **ҷамъбасти корҳои яқсола;** **ҷамъбаст кардан** а) ҳисоб кардан, шумурда хулоса кардан; б) натиҷа баровардан, ба як натиҷа омадан, хулоса баровардан аз қори қардашуда ё фикрҳои гуногун.

ЧАМЪБАСТӢ *جمع بستى* ҷамъбаст шуда, натиҷагӣ: **маълумоти ҷамъбасти.**

ЧАМЪБАСТКУНАНДА *جمع بست کننده* *ниг.* **ҷамъбасти;** он ки ё он чи ҷамъбасти қоре ё амале бошад.

ЧАМЪБАСТШАВАНДА *جمع بست شونده* он чи натиҷааш дар якҷоягӣ маълум шавад.

ЧАМЪБАСТШУДА *جمع بست شده* *ниг.* **ҷамъбасти.**

ЧАМЪДАСТӢ جمعدهستى муттафиқӣ, аҳлона, дастачамъӣ: **бо чамъдастӣ кор кардан.**

ЧАМЪИЧАМЪ ниг. чамъулчамъ.

ЧАМЪИЯТ а. جمعيت 1. маҷмӯи мардум, ки дар шароити муайяни тараққиёти таърихӣ дар асоси тарзи истеҳсоли неъматҳои моддӣ ва муносибатҳои муайяни истеҳсоли ба ҳам омадаанд, ҷомеа: **чамъияти ибтидоӣ, чамъияти ғуломдорӣ, чамъияти феодали.** 2. гурӯҳи одамон, ки аз рӯи мақсад, манфиат, ихтисос ё ягон ҷиҳати дигар чамъ омадаанд, созмон: **чамъияти ихтиёрӣ, чамъияти саҳомӣ, чамъияти китобдӯстон.** 3. доираи одамон, ки бо умумияти шароити иҷтимоӣ, баромад ва мансубияти табақаӣ муайян шудааст: **чамъияти коргарон.** 4. нуфус, аҳолии шаҳре ё маҳаллае. 5. гурӯҳ, ғӯда, доира, ихота: **чамъияти дӯстон; чамъияти хотир хотири чамъ.**

ЧАМЪИЯТӢ جمعيتى мансуб ба чамъият; ҷамоатӣ, иҷтимоӣ, умумӣ: **афкори чамъиятӣ, вазифаи чамъиятӣ, идораҳои чамъиятӣ, кори чамъиятӣ, моликияти чамъиятӣ, соҳти чамъиятӣ, тақсимои чамъиятии меҳнат, илмҳои чамъиятӣ; чамъиятӣ кардан** барои истифодаи умум якҷоя кардан.

ЧАМЪИЯТШИНОС جمعيت شناس он ки ба омӯзиши илмҳои чамъиятӣ машғул аст, он ки дар шинохти чамъият собиқаю солиқа дорад, ҷомеашинос.

ЧАМЪИЯТШИНОСӢ جمعيت شناسى илмҳое, ки соҳаҳои гуногуни чамъиятро меомӯзанд, ҷомеашиносӣ: **илмҳои чамъиятшиносӣ.**

ЧАМЪӢ جمعى ҷамағӣ, дастачамъона.

ЧАМЪКУНАНДА جمعہ کننده 1. сифати феълӣи замонӣ ҳозира аз чамъ кардан. 2. он ки чизҳоро чамъ мекунад, гирдоваранда.

ЧАМЪОВАРӢ جمع آوری 1. чамъ кардан, чамъ овардан, гирд овардан, ғун кардан. 2. ғундоштан, бардоштан, ҷидан: **чамъоварии пахта, чамъоварии ғалла, чамъоварии ҳосил.**

ЧАМЪОМАД جمع آمد 1. чамъ омадан, чамъ шудан, дар як ҷо ғун шудан: **ҷойҳои чамъомади мардум.** 2. нишаст, маҷлис, маҳфил; **чамъомади дӯстон.**

ЧАМЪОМАДА جمع آمده чамъшуда, ғундошта,

гирдомада: **одамони чамъомада** чамъ-омадагон.

ЧАМЪОМАДГОҲ جمع آمدگاه 1. ҷои чамъ омадан, ҷои чамъ шудан. 2. маҷлисгоҳ, маҳфил.

ЧАМЪУЛЧАМЪ а. جمع الجمع 1. чамъи умумӣ, чамъичамъ, ҳосили умумии чамъ, ҷамағӣ: **чамъулчамъи даромад.** 2. бо аломати чамъ овардани калимае, ки худааш дар шакли чамъ бошад; *мас.*, ахбор-ахборот.

ЧАМЪШАВАНДА جمع شونده 1. сифати феълӣи замонӣ ҳозира аз чамъ шудан. 2. риёз. ададе, ки ба адади дигар чамъ мешавад.

ЧАНБ а. جنب паҳлу, тараф: **андар чанби..., ба чанби...**

ЧАНБА а. جنبه хислат ва хусусиятҳои хос, сифат; асос.

ЧАНВАР چنور ниг. **ҷонвар.**

чанг جنگ 1. асоси замонӣ ҳозира аз **чангидан.** 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии чанганда: **хурӯсчанг, сагчанг...**

ЧАНГ جنگ 1. ҳарб, набард, муҳориба байни ду тарафи мутақобил, задухӯрд ва кушокушии ду лашкари тарафҳо ё давлатҳои ба ҳам муқобил. 2. бо ҳам дастбагиребон шудан ва ҳамдигарро дашному ҳақорат додани ду кас ё ду гурӯҳ, занозанӣ ва задухӯрди ду ҳайвон бо ҳам. 3. ҷабҳа, фронт. 4. дашном, сарзаниш, носазо: **чангу сарзаниш; чанги беяроқ ниг. чанги сард; Чанги Бузурги Ватанӣ** чанги халқи шӯравӣ дар солҳои 1941-1945 ба муқобили Олмони фашистӣ; **чанги дохилӣ** чанги байни гурӯҳҳои ба ҳам муқобили як мамлакат; **чанги дастбагиребон** бо душман омехта шуда чангидан, чанги тан ба тан; **чанги даҳонакӣ** чанҷолу хархашаи лафзӣ, дашномдихӣ (якдигарро); **чанги ғоратгарона; чанги кӯчагӣ** чанге, ки дар кӯчаҳо бурда мешавад; **чанги мағлуба** ба ҳам омехта бо якдигар задухӯрд ва кашокаш кардани ду лашкар (ду тараф); **чанги сард** низоъ ва душманӣ кардан бе кор фармудани аслиҳа, хархаша ва кашмакаши сиёсӣ; **чанги синфӣ** чанги байни синфҳои чамъият, муборизаи синфӣ; **чанги тан ба тан** чанги якка ба якка, чанги даст ба гиребон; **чанги хунин** задухӯрди хунин, чанги саҳт; **чанги ҳамватанӣ ниг. чанги дохилӣ; чанги ҷаҳонӣ** чанге, ки як қатор давлатҳоро

ба гирдобии худ кашида бошад; **чангу чанчол** кашмакашу хархашаи байни ду тараф, ду кас; **чангу чидол** а) харбу зарб, мухориба; б) мубориза; в) хархаша, кашмакаш; **машқи чанг** машқи чанг кардан, тамрини чанг, омӯхтани тариқаҳои чанг; **чанг андохтан** ду тараф ё ду касро чанг кунондан ду тараф ё ду касро, боиси чанги ду тараф гардидан (*бештар бо игво*); **чанг кардан** а) мухориба кардан, чангидан (бо силох); б) ба якдигар дарафтодан, занозанӣ кардан, ҳамдигарро дашном додан, хархашаи лафзӣ кардан; в) чанчол кардан, сарзаниш ва маломат кардан (касиро); **чанг хезондан** чанчол бардоштан; боиси чанг ва хархаша гардидан; **ба чанг даромадан** ба харбу зарби байни давлатҳо дохил шудани давлате, чанг сар кардан.

ЧАНГАЛ جنگل 1. дарахтзори зич ва ба ҳам печида, беша; **чангали дарахтони сӯзанбарг**, **чангали касногузар**, **хочагии чангал**, **саноати чангал**; **пул бошад, дар чангал шӯрбо** (*мақ.*). 2. як хел растании паттагии хордор, ки хорҳои тез дорад.

ЧАНГАЛБОН جنگلбан посбони чангал, боникунандаи чангал.

ЧАНГАЛБОНӢ جنگلбانی шуғл ва амали чангалбон; бонӣ кардани чангал.

ЧАНГАЛБУРӢ جنگلبرى буридани дарахтони чангалӣ.

ЧАНГАЛДАШТ جنگلدشت *чугр.* даште, ки чангал дорад.

ЧАНГАЛДАШТӢ جنگلدشتى ҳар чизи мансуб ба чангалдашт.

ЧАНГАЛДОР جنگلدار чое, ки чангал дорад; дорандаи чангал, чангалбон, чангалпарвар.

ЧАНГАЛДОРӢ جنگلدارى нигоҳубини чангал, чангалпарварӣ.

ЧАНГАЛӢ جنگلچال дорои ёли дарозу зич, ки нисбат ба асп ё шер истифода мешавад.

ЧАНГАЛЗОР جنگلزار чое, ки чангали бисёр дорад, ҷои дарахтони буттагӣ, бешаи дарахтони хордор.

ЧАНГАЛИСТОН جنگلستان *ниг.* чангалзор.

ЧАНГАЛӢ جنگلى *мансуб ба* чангал; рӯида дар чангал, бошанда дар чангал: **буттаҳои**

чангалӣ, парандагони чангалӣ.

ЧАНГАЛНИШИН جنگلنشین он ки дар чангал зиндагӣ мекунад, сокини чангал, бошандаи чангал.

ЧАНГАЛПАРВАР جنگلپرور он ки нигоҳубини чангал бар дӯши ӯст, посбони чангал, парварандаи чангал.

ЧАНГАЛПАРВАРӢ جنگلپرورى чангал парвариш кардан, чангал рӯёндан, сабзондани чангал.

ЧАНГАНДОЗӢ جنگاندازى чанг андохтани ду тараф ё ду кас, чанг хезондан байни ду тараф ё ду кас, низоъандозӣ.

ЧАНГАРА جنگره 1. одам ё ҳайвоне, ки бе чанг истода наметавонад, касе ё ҳайвоне, ки ҳамеша майли чангидан дорад: **бачаи чангара**, **тағали чангара**. 2. чанҷолӣ, серғавғо, серхархаша.

ЧАНГАРАГӢ جنگرگى чангара будан, чанҷолӣ будан.

ЧАНГАРОС جنگراس *калимаи тақлиди овоз*, ки афтида овоз баровардани чизҳои филизӣ ва тунукагиро мефаҳмонад.

ЧАНГАР-ЧУНГУР جنگرجنگر *калимаи тақлиди овоз*, ки садои занҷӯла ё чизҳои ба ин монандро ифода мекунад.

ЧАНГАФЗОР جنگافزار василаҳои чангӣ, воситаҳои размӣ, силоҳу яроқ, аслиҳа.

ЧАНГАФРӢЗ جنگافروز он ки боиси чанг мешавад, афрӯзандаи чанг.

ЧАНГБОЗӢ جنگبازى 1. чанг кардан ба тариқи бозӣ. 2. ба ду тараф ҷудо шуда, ба тақлид бо ҳам чангидани бачаҳо.

ЧАНГВАР جنگور 1. чангхоҳ. 2. сарбоз, аскар, марди чангӣ.

ЧАНГГОҲ جنگگاه ҷои чанг, майдони чанг, набардгоҳ, маҳали мухориба.

ЧАНГДИДА جنگديده иштирокдори чанг, дар чанг таҷрибаҳосилкарда, чангозмуда.

ЧАНГДӢСТ جنگدوست 1. чангхоҳ. 2. чангара.

ЧАНГИДАН جنگیدن 1. чанг кардан, ҳарб намудан, набард кардан, дар чанг ширкат кардан. 2. занозанӣ кардан, дастбагиребон шудан; **бо**

дандону нохун чангидан сахт чангидан, то охири куввати худ чангидан; **бо ҳам чангидан** бо ҳам чанчол кардан, бо ҳам ситезидан.

ЧАНГӢ جنگى 1. мансуб ба чанг: кулоҳи чангӣ, лавозимоти чангӣ, нишони чангӣ, таҷрибаи чангӣ, техникаи чангӣ. 2. чанговар, мубориз: чавонони чангӣ. 3. чангара, чангчӯ: хурӯси чангӣ. 4. чанговарӣ, ҳарбӣ: маҳорати чангӣ. 5. ҳолати нооштӣ будани ду кас, ногап будани ду кас; чангӣ будан ногап будан; чангӣ шудан ногап шудан, қаҳрӣ шудан.

ЧАНГКУНАНДА جنگ کننده *ниг.* чангӣ 2. 3.

ЧАНГНОДИДА جنگ نادیده бе таҷрибаи чангӣ, дар чанг набуда.

ЧАНГНОМА جنگنامه китоб ё асаре, ки дар он чангҳо тасвир шудаанд, китоби корномаҳои чангӣ: чангномаи Рустам, чангномаи Абу-муслим.

ЧАНГНОМАХОНӢ جنگنامه خوانى хондани китоби чангнома, қироати чангномаҳо.

ЧАНГОВАР جنگ آور 1. аскар, сипоҳӣ, сарбоз, марди чангӣ, муборизи майдони чанг. 2. мубориз, шучоъ, диловар дар ҳама корҳо.

ЧАНГОВАРӢ جنگ آوری чанговар будан, қаҳрамонӣ, шучоат, далерӣ (дар чанг).

ЧАНГОВАРОНА جنگ آورانه ба тарз ва рафтори чанговар, ба тарзи чангӣ ва чанговарӣ; корнамоиҳои чанговарона; рӯҳи чанговарона.

ЧАНГОЗМО(Ӣ) جنگ آزما(ى) чанговари ботаҷриба.

ЧАНГОЗМУДА جنگ آزموده чангдида, дар чанг иштироккарда.

ЧАНГОНДАН جنگاندى *шакли бавоситаи* чангидан; чанг андохтан (ду касро), боиси чанг шудан.

ЧАНГСИГОЛ جنگ سگال чангандеш, чангчӯӣ.

ЧАНГСОЗ جنگ ساز он ки омодаи чанг аст, чангхоҳ.

ЧАНГТАЛАБ جنگ طلب чангхоҳ, чангчӯ.

ЧАНГТАЛАБӢ جنگ طلبى амалу хислати чангталаб, чангталаб будан.

ЧАНГТАЛАБОНА جنگ طلبانه чангхоҳона, чанг-

чӯёна.

ЧАНГХОХ جنگ خواه чангчӯ, чангталаб, чангара.

ЧАНГХОҲӢ جنگ خواهى чангчӯӣ, чангталабӣ.

ЧАНГХОҲОНА جنگ خواهانه чангталабона, чангчӯёна.

ЧАНГЧӮ(Ӣ) جنگ جو(ى) 1. чангхоҳ, чангталаб; муқоб. сулҳчӯ. 2. баҳонаталаб барои чанг кардан бо касе.

ЧАНГЧӮЁНА جنگ جويانه дар ҳолати чангчӯӣ, чангталабона: сиёсати чангчӯёна.

ЧАНГЧӮӢ جنگ جوئى 1. чангхоҳӣ, чангталабӣ. 2. чанчолқобӣ, хархашаталабӣ, баҳона кофтан ба чанг: чангчӯӣ кардан.

ЧАНДА جنگه *ниг.* жанда.

ЧАНДАЛА جنگله қидду чаҳд, саъю кӯшиш; чандала кардан (намудан) кӯшиш кардан.

ЧАНДАПӮШ جنگه پوش *ниг.* жандапӯш.

ЧАНИБА(Т) *а.* چنبيه//جنيت *кит.* асп; аспӣ кӯтал, аспӣ етакӣ (*беиштар аспӣ махсуси подшоҳ*); аспӣ радиф, аспе, ки саворон ҳамроҳи худ мебаранд.

ЧАНИБАБАР چنبيه بر *кит.* барандаи чаниба, чанибаткаш, мирохур; саис.

ЧАНИБАТДОР چنبيت دار *ниг.* чанибаткаш: чанибатдори нури субҳгоҳӣ киноя аз Офтоб.

ЧАНИБАТКАШ چنبيت کش *кит.* мирохур, саис.

ЧАНИН *а.* چنين 1. бачае, ки дар шиками модар аст. 2. маҷ. ибтидоӣ ҳар чиз, оғози ҳар чиз.

ЧАНИНДОН چنين دان ҷои чанин дар шикам, басадон, раҳмадон.

ЧАНИНДОР چنين دار зан ё ҳайвоне, ки дар шикам чанин дорад.

ЧАНИНӢ چينى 1. дар ҳолати чанин будан. 2. маҷ. шакли ибтидоӣ, ҳолати оғози ҳар чиз: дар ҳолати чанинӣ.

ЧАНИНШИНОС چنين شناس *тиб.* мутахассиси илми чаниншиносӣ, эмбриолог.

ЧАНИНШИНОСӢ چنين شناسى *тиб.* илм дар бораи пайдоиш ва афзоиши чанин, эмбриология.

ЧАННАТ *а.* چنت 1. *ниг.* бихишт. 2. *маҷ.* макони озоӣ ва хушбахтӣ.

ЧАННАТӢ چنتى 1. *мансуб ба* **чаннат**. 2. лоиқи чаннат; **одами чаннатӣ** одами пок ва бегуноҳ.

ЧАННАТКАДА چنت كده қой монанди чаннат.

ЧАННАТМАКОН چنت مكان *ниг.* **чаннатӣ** 2.

ЧАНОБ I *а.* چناب калимае, ки барои иззату эҳтиром нисбат ба касе гуфта мешавад, ҳазрат: **чаноби оӣ**.

ЧАНОБ II *а.* چناب *кит.* остона.

ЧАНОБАТ *а.* چنابت *д.* ҳолати пеш аз ғусл, ҷунубӣ, нопокӣ, нопокии пас аз ҷимоъ ва эҳтилом, ки барои тоза шудан аз он ғусл зарур аст.

ЧАНОЗА *а.* چنازه 1. мурда, ҷасади мурда. 2. тобут бо ҷасади мурда.

ЧАНОЗАХОНӢ چنازه خوانى *д.* хондани намози чаноза.

ЧАНОН *а.* چنان *кит.* дил, қалб.

ЧАНОҲ *а.* چناح 1. бол, қаноти паранда. 2. қисми паҳлуии лашкар, яке аз ду тарафи лашкар, ки маймана ё майсара мебошад.

ЧАНОҲАЙН *а.* چناحين ду паҳлуи лашкар; маймана ва майсара.

ЧАНОҲӢ چناحي *ҳ.* *мансуб ба* **чаноҳ** 2.

ЧАНУБ *а.* جنوب яке аз тарафҳои чоргона; тарафи муқобили шимол.

ЧАНУБӢ جنوبى *мансуб ба* **чануб**: воқеъ дар тарафи чануб; **канори чанубии...**, **тарафи чанубии...**

ЧАНЧОЛ چنجال чанг, хархаша, кашокаш, кашмакаш, низоъ, ғавғо; **чанчоли забонӣ** ғавғо, дашному ҳақорат; **чанчолу занозанӣ** кашмакаш ва дастбагиребон шудан; **чанчол афтидан** (миёни ду кас) низоъ пайдо шудан; **чанчол бардоштан** (баровардан) ғавғо сар кардан, низоъ ангехтан; **чанчол кардан** низоъ ва хархаша кардан; **чанчол баромадан** (хестан) низоъ бархостан (дар сари чизе); **чанчол яктарафа шудан** низоъ аз байн рафтан, хотима ёфтани ғавғою низоъ; **дар чанчол мондан** дар бало мондан, ба низоъ ва ғавғо дучор шудан.

ЧАНЧОЛӢ چنجالى 1. масъалае, ки дар атрофи он низоу хархаша меравад, баҳсноқ: **масъалаи чанчолӣ**. 2. чанчолбардор, чанчолхезонанда, он ки ҳамеша майли чанчол кардан дорад. 3. чанчолӣ, он ки чанчол мекунад: **одами чанчолӣ**.

ЧАНЧОЛТАЛАБ چنجال طلب чанчолӣ, чанчолхоҳ, пархошгар.

ЧАР(Р) *а.* چر 1. кашиш, кашидан ба сӯи худ; **чарри сақил** а) асбоб барои бардоштан ё кашидани борҳои вазнин; б) *қҳн.* механикаи назарӣ. 2. *грам.* ҳаракати зер, касра.

ЧАР چر 1. қои чуқури ба қӯи калон монанд, ки аз кофтани об, фуруравии замин *ва г.* ҳосил шудааст, чуқуриҳои табиӣ замин; **чар кардан** аз баландӣ ба поён андохтан (касе, чизе); **чар шудан** ба зер афтидан, аз баландӣ ба поён ғелида афтодан. 2. хандақ.

ЧАРАБ *а.* چرب яке аз бемориҳои пӯст, хориш.

ЧАРАЁН *а.* چريان 1. қорӣ шудан, равон шудан: **чараёни об**, **чараёни хун**, **чараёни ҳаво**. 2. гузориш, мурур, рафт; **чараёни воқеа**; **чараён доштан** гузаштан, қорӣ будан, давом ёфтан. 3. ҳаракат, амалиёт, равия: **чараёни нави адабӣ**.

ЧАРАЁНГОҲ چريان گاه қои чараёни чизе, маҷро: **чараёнгоҳи дарё**, **чараёнгоҳи об**.

ЧАРАҚҚА چرقة қастани оташ, ба ҳаво қаҳидани оташи фурузон, барқи оташ, якбора дурахшидан.

ЧАРАҚКИДАН چرقيدن якбора дурахшидан, якбора ҷило додан.

ЧАРАҚ–ЧАРАҚ چرقة چرقة *гуфт.* дурахш(идан), ҷило додан, барқ задан: **чарақ-чарақ тофтан**.

ЧАРАНГАС چرنگاس *калимаи тақлиди овоз*, ки аз якбора ба ҳам задани чизи филизӣ ҳосил мешавад.

ЧАРАНГДОР چرنگدار 1. чизе ки садои чаранг дорад. 2. чарангосӣ, чарангқунанда; **ҳамсадои чарангдор** (*мас.*, б, в, г).

ЧАРАНГДОРӢ چرنگدارى овози чарангосӣ дошта.

ЧАРАНГОС چرنگاس *ниг.* **чарангас**; овози баланди чизҳои сахт ва таранг; **чарангоси тор**;

- гӯш чарангос задан ё дар гӯш чарангос задан аз овози баланд ба танг омадани гӯш, сахт садо додан.
- ЧАРАНГОСЗАНИ** چرنگاسزنى чарангос задан, овози чарангоси чизе: **садои чарангосзани тангаҳо.**
- ЧАРАНГОСЗАНОН** چرنگاسزنان дар ҳолати чарангос задан.
- ЧАРАНГОСИ** چرنگاسى овози чарангдор доштан, чаранги карда садодиҳанда (*мас.*, филизот): **овози чарангосӣ, овози чарангосӣ баровардан.**
- ЧАРАНГ-ЧАРАНГ** چرنگ چرنگ овози чарангоси давомдор.
- ЧАРАС** *а.* چرس *кит.* занге, ки бар гардани чорпоён, хусусан шутур мебанданд, зангӯла.
- ЧАРАСЧУНБОН** چرس چنبان *кит.* зангӯлачунбон; посбон, посдори шаб, ки дар кӯчаҳо зангӯла ва ё шақшаққа чунбонда мегардад, то дуздҳо кӯчаро хилват наёбанд.
- ЧАРИБ** *а.* چريب 1. масоҳате тақрибан баробари даҳ ҳазор метри мураббаъ. 2. паймонаи ғалла.
- ЧАРИБКАШ** چريب کش он ки замин андоза мекунад.
- ЧАРИБОНА** چريبانه *кхн.* як навъ андоз, ки барои ҳар як чариб замин мегирифтанд.
- ЧАРИД** *а.* چريد танҳо; он ки ба танҳой кор мекунад.
- ЧАРИДА** *а.* چريده 1. *кит.* дафтар, китоб. 2. рӯзнома.
- ЧАРИДАНАВИС** چريده نويس *ниг.* рӯзноманигор.
- ЧАРИДАНАВИСӢ** چريده نويسي *ниг.* рӯзноманигорӣ.
- ЧАРИДАНИГОР** چريده نگار рӯзноманигор, аҳли матбуот.
- ЧАРИДАНИГОРӢ** چريده نگارى амалу шуғли чариданигор, навиштани матолиб (хабари гузориш ва ғ.) барои рӯзнома ва ороишу таҳияи онҳо.
- ЧАРИМА** *а.* چريمе қазои пулӣ, қазои молӣ: **чарима андохтан, чарима гирифтан, чарима додан, чарима бастан.**
- ЧАРИМАБАНДӢ** چريمه بندي чарима ситондан, чарима кардан, чарима бастан.
- ЧАРИМАВӢ** چريموى *мансуб ба чарима:* тӯби чаримавӣ.
- ЧАРИМАПУЛӢ** چريمه پولى *нав.* пули чарима.
- ЧАРИНОК** چريناک чое, ки чарӣ дорад, чое, ки чарҳои бисёр дорад.
- ЧАРӢ I** چرى 1. *ниг.* **чар:** дар **чарӣ, чарии чуқур, ҷои чарӣ, аз чариҳо гузаштан.** 2. *ба тарзи истиора* ҷои пурхатар, пурбим.
- ЧАРӢ II** *а.* چرى чуръаткор, шучоъ, далер.
- ЧАРОД** *а.* چراد *кит.* малах; **чароди афсар** малахи зард.
- ЧАРОДУЛБАҲР** *а.* چرادالبحر *зоол.* харчанги хурди баҳрӣ.
- ЧАРОИД** *а.* چرايد // چرائد *ч.* чарида.
- ЧАРОИМ** *а.* چرائم // چرائم *ч.* чарима.
- ЧАРОСАК** چراساک чирчирак, малахи сиёҳ.
- ЧАРОҲАТ** *а.* جراحت захм, реш, ки дар бадани инсон ё ҳайвон худ аз худ ё аз асари чизе пайдо шавад; **чароҳати баҳамомада** реши сихатшуда ё ба сихат шудан наздик; **чароҳати омоскарда** захми варамиди ва гакзакирифта; **чароҳати ҷанг маҷ.** осебҳое, ки дар натиҷаи ҷанг ба чое расидааст; **ба чароҳати касе намак пошидан** дарду алами касеро бо гапе ё коре боз ҳам афзудан.
- ЧАРОҲАТБАНД** جراحت بند доқа ва ё чизе, ки бо он чароҳат банданд, бандина.
- ЧАРОҲАТБАНДӢ** جراحت بندي 1. чароҳатро бас-тан. 2. ҷои чароҳатбандӣ.
- ЧАРОҲАТДИДА** جراحت ديده чароҳатдор.
- ЧАРОҲАТДОР** جراحت دار захмдор, ярадор.
- ЧАРОҲАТНОК** جراحت ناک *ниг.* чароҳатдор.
- ЧАРРА** *а.* چره *кит.* кӯза, сабӯ.
- ЧАРРОР** *а.* چرار 1. ба сӯи худ кашанда. 2. анбӯҳ, бисёр: **лашқари чаррор.** 3. *маҷ.* далер, нотарс; **каждуми чаррор** як навъ каждуми калони зардранги пурзаҳри кушанда.
- ЧАРРОҲ** *а.* چراح *тиб.* муолиҷакунандаи чароҳатҳо, пизишке, ки бо усули чарроҳӣ ба бе-

мор шифо бахшад.

ЧАРРОҲИЯ *а. جراحی ниг. чарроҳӣ.*

ЧАРРОҲӢ *جراحی* 1. касб ва амали чарроҳ. 2. он ки ки ба кори чарроҳӣ мансуб аст: **амалиёти чарроҳӣ, асбоби чарроҳӣ, утоқи чарроҳӣ.**

ЧАРРУЛАСКОЛ *جراثقال физ. механика, илми бардоштан ва бурдани чизҳои вазнин; чарри сақил, чарри аскол.*

ЧАРЧӢ *جرچӣ* касе, ки дар кӯчаву бозорҳо фармони ҳукумат, гум шудан ё ёфт шудани чизе-ро бо овози баланд эълон мекард, чорчӣ, мунодӣ.

ЧАСАД *а. جسد* 1. бадан, тан, ҷисми одам. 2. та-ни шахси мурда, наъш.

ЧАСИМ *а. جسيم кит. бузурҷусса, калонҷусса, ҷисман бузург: кӯҳи часим.*

ЧАСК *جسک кит. ранҷ, боло.*

ЧАСОМАТ *а. جسامت кит. калонӣ, бузургӣ, азимӣ, танумандӣ.*

ЧАСОРАТ *а. جسارت* 1. часурӣ, далерӣ, шучоат. 2. нотарсии густохона, густохӣ, бебокӣ; **часорат кардан** чуръат нишон додан, дилу гурда кардан.

ЧАСОРАТМАНД *جسارتمند* часур, шучоъ, да-лер, шучоатманд.

ЧАСОРАТНОК *جسارتناк ниг. часоратманд.*

ЧАСОРАТНОКӢ *جسارتناکی* шучоатмандӣ, нотарсӣ, далерӣ.

ЧАСТ *جست* чаҳиш, чаҳидан; часту хез.

ЧАСТА *جسته* чаҳида, якбора аз ҷо баромада: **тири аз камон часта; часта-часта** ҳаракати чаҳишдори пайваста ва давомдор.

ЧАСТАН *جستن* 1. хез задан, паридан, чаҳидан, якбора аз ҷо баланд шудан. 2. халос шудан, раҳо шудан, раҳой ёфтан; **аз ҷой частан** а) аз ҷой чаҳидан; б) аз ҷой канда шудан; **берун частан** берун шудан, тохта баромадан.

ЧАСТАНГОҲ *جستن گاه ниг. частгоҳ.*

ЧАСТУХЕЗ *جست و خيز* ҳаракати чаҳишдор, частану хез задан (*ҳаракати тези об, мавҷ, този асп ва ғ.*).

ЧАСТГОҲ *جست گاه нав. теппача, суфача ё ҷои*

баланди махсус барои чаҳидани варзишгари лижарон ё шиновар.

ЧАСУР *а. جصور* далер, шучоъ, нотарс, пур–дил.

ЧАСУРӢ *جسوری* часорат, нотарсӣ, далерӣ.

ЧАСУРОНА *جسورانه* далерона, шучоатмандо-на, нотарсона, пурдилона.

ЧАФАНГ *جفنگ кит. бехуда, гапи бемаънӣ, ёва.*

ЧАФН *а. جفن кит. пилки чашм, милки чашм.*

ЧАФО *а. جفا* ситам, зулм, ҷабр, озор; **чафову зорӣ** зулму машаққат, азобу озор; **ҷабру чафо** зулму ситам, азобу озор; **теги чафо** шамшери зулму тааддӣ; **чафо кардан** озор додан, зулму ситам кардан; **чафо кашидан** азоб кашидан, ҷавр дидан, ситам дидан; **ба ҷони худ чафо кардан** худро ба азоб мондан, ба худ ситам кардан.

ЧАФОАНДЕШ *جفانديش* бадандеш, он ки нияти чафо кардан дорад.

ЧАФОБИН *جفابين* чафокаш, ситамкаш.

ЧАФОГАР *جفاگر ниг. чафокор.*

ЧАФОГУСТАР *جفاگستر* зулму ситамкарда ба халқ.

ЧАФОДИДА *جفادیده* ситамкашида, озордида, азобдида.

ЧАФОКАШ *جفاکش* ситамкаш, мазлум.

ЧАФОКАШӢ *جفاکشی марбут ба чафокаш.*

ЧАФОКЕШ *جفاکيش ниг. чафокор.*

ЧАФОКОР *جفاکار* ситамгар, золим.

ЧАФОКОРӢ *جفاکاری* зулмпешагӣ, золимӣ, ситамгорӣ, чафонешагӣ.

ЧАФООМЕЗ *جفاآمیز* кирдор ва рафторе, ки аз раҳму шафқат дур аст, омехта ба чафо.

ЧАФОПЕША *جفاپیشه* чафокор, золим, ситам-пеша, ситамгор.

ЧАФОПИСАНД *جفاپسند* раводорандаи зулму ситам, он ки бадкориву чафокорӣ амали пи-сандидаи ӯ мебошад.

ЧАФОҶӢ *جفاجوی* чафокор, ситамгор, ситам-гар, зулмпеша.

ЧАФС *جفس* ба ҳамдигар пайваст, ба ҳамдигар

хеле наздик, зич; **чафс-чафс** зич, ба якдигар хеле наздик; **чафс кардан (намудан)** чизеро ба чизе пайваст кардан, чизеро ба чизе сахт часпондан, зич шудан, ба якдигар расида истодан.

ЧАФСӢ چفسӣ зичӣ, ҳолати пайвастагии чизе.

ЧАФСРАНДА چفسرنده як навъ рандаи дарози дуредгарон.

ЧАФТА چفته кит. хамида, дуто, дуқад; қач.

ЧАФТАН چفتن кит. хамидан, хам шудан, дуто шудан.

ЧАХ//ЧАХ چخ//چنج кит. ғилоф, ғилофи корд, шамшер ва ғ.

ЧАХШ چخش гурӯӣ, буқоқ.

чаҳ چه асоси замони ҳозира аз **частан**, **чаҳидан**.

ЧАХАНДА چهنده 1. сифати феълии замони ҳозира аз **чаҳидан**. 2. частухезкунанда, хеззананда, паранда (аз болои чизе, мас., дар варзиш).

ЧАХАННАМ а. چهنم 1. дӯзах, чое, ки дар он чо гунаҳгорон месӯзанд. 2. *мач.* чои бисёр гарми пуразобу пуразият; **ба чаҳаннам!** ибораи дашном барои ифода кардани номатлубии чизе; **ба чаҳаннам рафтан** несту нобуд шудан; **ба чаҳаннам фиристодан** нест кардан, кушта нобуд кардан (дар ҳаққи одами бадкор); **алавмони чаҳаннам киноя аз одами ниҳоят бадкор**.

ЧАХАННАМӢ چهنئي 1. мансуб ба **чаҳаннам**; **чаҳаннамбоб**. 2. *мач.* одами хеле бад.

ЧАХД а. چهد 1. саъӣ, кӯшиш, ғайрат. 2. зӯрзанӣ барои ичрои коре: **чаҳду кӯшиш (ғайрат)**, **азму чаҳд**; **чаҳду чадал** чаҳди бисёр, кӯшиш ва чандала; **чаҳд доштан** кӯшиш кардан; **чаҳд кардан (намудан)** а) кӯшиш кардан; б) ғайрат кардан, саъӣ кардан.

ЧАХИДАН چهيدن 1. частан, хез задан, паридан (аз чое ба чое дар замин); **чаҳида (берун) баромадан** часта баромадан, часта берун шудан; **чаҳида гузаштан** хез карда гузаштан, парида гузаштан; **чаҳида баромадан** хез карда баромадан ба болои мас., асп; **чаҳида хестан** якбора частан аз чои худ, бо шиддат аз чо хестан; **берун чаҳидан** бо суръат берун шудан (аз чое). 2. берун шудан, частан, тез

баромадан, парида баромадан. 3. паридан, бо суръат рафтан; **бо як чаҳидан мач.** бо андак кӯшиш.

ЧАХИМ а. چحيم д. дӯзах, номи яке аз ҳафт қисми дӯзах; **нори чаҳим** оташи дӯзах.

ЧАХИШ جهش 1. чаҳидан, хез задан, ҳаракати якбора аз чое ба чое. 2. *мач.* пешрафти бузург, пешравии хеле суръатнок.

ЧАХЛ а. چهل 1. нодонӣ, чаҳолат, беилмӣ; **чаҳли мураккаб** нодонии худро надониста худро доно шуморидан, нодонии аз ҳад зиёд; **аз сари чаҳл** ба сабаби нодонӣ. 2. *гуфт.* хашм, қаҳр, ғазаб; **чаҳли касеро овардан** касеро ба ғазаб овардан, хашмгин кардан; **аз аспи чаҳл фуровардан** қаҳру ғазаби касеро паст кардан; **аз чаҳл фуромардан** ором шудан, таскин ёфтани хашмгинии касе; **ба аспи чаҳл савор шудан** ғазабнок шудан; **гардани чаҳл шиканад!** дар мазаммати хашм барои паст кардани хашми касе гуфта мешавад.

ЧАХЛОМЕЗ چهلآمیز хашмомез, боғазаб, қаҳролуд.

ЧАҲОЗ а. جهاز 1. *ниг.* **чиҳоз**. 2. полони шутур.

ЧАҲОЛАТ а. جهالت нодонӣ, беҳабарӣ, ғафлат.

ЧАҲОЛАТПАРАСТ جهالتپرست 1. мутаассиб, чоҳил. 2. маърифатбездор, душмани фарҳанг, иртиҷопараст.

ЧАҲОЛАТПАРАСТӢ جهالتپرستي 1. мутаассибӣ, чоҳилиӣ. 2. маърифатбездорӣ, иртиҷоӣ.

ЧАҲОЛАТПЕША جهالتپيشه *ниг.* **чаҳолатпараст**.

ЧАҲОН I جهان феъли ҳоли замони ҳозираи частан, чаҳидан.

ЧАҲОН II جهان 1. дунё, гетӣ, олам, рӯи Замин, кураи Замин. 2. *киноя аз* ҳамаи халқ, тамоми мардум. 3. чамъият, сохти чамъиятӣ; **чаҳони сармоядорӣ**; **чаҳони ботинӣ** олами ботинӣ, замири дил; **чаҳони бекаси** танҳой, надоштани ҳамдам; **чаҳони гузарон** дунёи гузаранда; **аҳли чаҳон** мардум, мардуми рӯи Замин; **ду чаҳон** д. ду дунё, ин дунё ва охира; **чаҳон ба касе танг шудан** *киноя аз* сахт дилтанг шудан, ба худ чо ёфта натавоништан; **як чаҳон** хеле бисёр, ниҳоят фузун; **чаҳон-чаҳон** як дунё, хеле бисёр; **аз чаҳон чашм пӯшидан** вафот

кардан, мурдан; **ба чаҳон омадан** таваллуд ёфтан; **машҳури чаҳон будан** шӯҳрати калон доштан; **овораи ду чаҳон гардидан** овора шудан, саргардон шудан, ба худ ҷо ёфта натавоништан, аз ҷое ронда ва аз ҷои дигар монда будани касе.

ЧАХОНАФРӮЗ جهانافروز равшанкунандаи чаҳон, нурбахш ба чаҳон: **хуршеди чаҳонафрӯз**.

ЧАХОНБАХШ جهانبخش саховатманд, ниҳоят саховатпеша,

ЧАХОНБИН جهانبین 1. он ки ё он чи чаҳон ва ҳодисоти онро мебинад: **ақли чаҳонбин**. 2. сифати чашм: **дидаи чаҳонбин**. 3. сайёҳ, чаҳонгард.

ЧАХОНБИНӢ جهانبینи доираи назар, доираи назари ҳар кас нисбат ба табиат ва ҷамъият, мафкура: **ташаққули чаҳонбинӣ**; **васеъ шудани чаҳонбинӣ**.

ЧАХОНБОН جهانبان 1. Худованд, Офаридгор. 2. *мач.* ниғаҳбони чаҳон; подшоҳ.

ЧАХОНБОНӢ جهانبانی чаҳонбон будан, ҳукмрони чаҳон будан, ихтиёри чаҳонро дар даст доштан.

ЧАХОНГАРД جهانگرد чаҳонпаймо, сайёҳ, гардишгард.

ЧАХОНГАРДӢ جهانگردӣ чаҳонро гаштан, чаҳонро сайру саёҳат кардан, сайёҳӣ, гардишгарӣ.

ЧАХОНГАРОӢ جهانگرایی бо пешрафти илму техникаи дунё ҳамқадам будан, глобализатсия, чаҳонишавӣ, чаҳоншумулӣ.

ЧАХОНГАШТА جهانگشته он ки бисёр сафар карда бисёр ҷохоро дидааст, дунёдида, чаҳондида.

ЧАХОНГИР جهانگیر 1. тасхиркунандаи чаҳон, истилогар; фотеҳ (*сифати подшоҳон*). 2. *мач.* машҳур ва шӯҳратманд бо ягон хислати худ: **шӯҳрати чаҳонгир**.

ЧАХОНГИРӢ جهانگیری истилогарӣ, тасхир кардани чаҳон.

ЧАХОНДАН جهانندن *ниг.* **чаҳонидан**.

ЧАХОНДИДА جهانديده 1. он ки бисёр сафар кардааст, пурдида, ботачриба, пурдон. 2. он ки бисёр сафар карда чаҳонро дидааст,

сайёҳи чаҳонгард.

ЧАХОНДОР جهاندار *кҳн.* соҳиб ва ниғаҳбони чаҳон (*лақаби подшоҳон*).

ЧАХОНДОРӢ جهاندارӣ 1. идора кардани чаҳон. 2. *мач.* подшоҳӣ.

ЧАХОНИДАН جهانيدن 1. рондан, давондан. 2. гурезондан. 3. партоб кардан. 4. ба паридан аз ҷое мачбур кардан; пойга давондан.

ЧАХОНИЁН جهانيان *ниг.* **чаҳонӣ**; аҳли чаҳон, мардуми чаҳон.

ЧАХОНИШАВӢ جهانى شوى *ниг.* **чаҳонгароӣ**.

ЧАХОНӢ جهانى *мансуб ба чаҳон*; сазовори чаҳон, лоиқи чаҳон, хоси чаҳон: **мусобиқаи чаҳонӣ**, **рекорди чаҳонӣ**, **сулҳи чаҳонӣ**, **файласуфи чаҳонӣ**, **шӯҳрати чаҳонӣ**; **чаҳониён** аҳли чаҳон; мардуми чаҳон: **чаҳонӣ** шудан.

ЧАХОНКУШО جهانکشا *кҳн.* тасхиркунандаи олам (*лақаби подшоҳон*).

ЧАХОНКУШОӢ جهانکشائی амалу сифати чаҳонкушо.

ЧАХОННАВАРД جهان نورд *ниг.* **чаҳонгард**.

ЧАХОННАМО جهاننما нишондиҳандаи чаҳон, аксунандаи чаҳон; **ҷоми чаҳоннамо** *асот.* ҷоми Ҷамшед, ки гӯё чун оина ҳама ҳодисаҳои оламро дар худ мунъакис мекардааст; **оинаи чаҳоннамо** *киноя аз* телевизор.

ЧАХОНОЗМУДА جهانآزموده *ниг.* **чаҳондида**.

ЧАХОНОРО جهانآرا *кит.* зебдиҳандаи дунё, зеби чаҳон, зебо: **Офтоби чаҳоноро**, **моҳи чаҳоноро**, **рӯи (чеҳраи, ҷамоли) чаҳоноро**.

ЧАХОНОФАРИН جهانآفرين 1. офарандаи чаҳон. 2. *мач.* Худо, Офаридгор.

ЧАХОНПАЙМО جهان پيما *ниг.* **чаҳонгард**.

ЧАХОНПАҲЛАВОН جهانپهلوان паҳлавони чаҳон, паҳлавони машҳури чаҳон (*лақаби Рус-там аз «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ*).

ЧАХОНРАВОӢ جهانروائی *ниг.* **чаҳондорӣ**.

ЧАХОНСИТОН جهانستان *ниг.* **чаҳонгир**.

ЧАХОНСОЛОР جهانسالار сардору пешвои чаҳон; *киноя аз* подшоҳ.

ЧАХОНСӮЗ جهانسوز 1. сӯзонандаи чаҳон, зо-

- лим, ситамгор; истилогар. 2. чонгудоз (*дар бораи оҳ, нола, фигон, фарёд*).
- ЧАҲОНТОБ** جهان تاب чаҳонафрӯз, оламафрӯз, равшанкунандаи чаҳон: **офтоби** (хуршеди, шамси) **чаҳонтоб**.
- ЧАҲОНФАҲМӢ** جهان فهمی *ниг.* **чаҳонбинӣ**. 2. дарк ва фаҳмидани ҳодисаву воқеаҳои чаҳон.
- ЧАҲОНҚӢӢ** جهان جوی чаҳонхоҳ, чаҳонгир; *киноя аз* подшоҳ.
- ЧАҲОНҚӢӢНА** جهان جویانه 1. ҷанговарона. 2. ҷангқӢӢна.
- ЧАҲОНШУМУЛ** جهان شمل дорои аҳамияти чаҳонӣ, ба чаҳон машҳур; машҳури чаҳон: **асари чаҳоншумул, олими чаҳоншумул**.
- ЧАҲР** I *а.* چهر 1. бо овози баланд дод зада хондани чизе. 2. овоз андохта, калимаҳоро такрор кардани шайхон ва қаландарон.
- ЧАҲР** II *ниг.* **чар**.
- ЧАҲР** III *а.* چهر ба равшанӣ аз ҳад зиёд ҳассос будани чашм, муассирии хеле баланди чашм ба равшанӣ.
- ЧАҲРАН** *а.* چهرّا ба таври ошкоро, рӯйрост.
- ЧАҲРӢ** چهری он ки чаҳр мекунад.
- ЧАҲ-ЧАҲАК** جهجهک як навъ бозии бачагон, ки аз монеае қаҳида мегузаранд.
- ЧАҲ-ЧАҲАКБОЗӢ** جهجهک بازی бозии чаҳчаҳак.
- ЧАҲЧАК** جهچق *ниг.* **чагчаг**.
- ЧАҲУЛ** *а.* چهل *кит.* саҳт чоҳил, он ки аз ҳад зиёд нодон аст.
- ЧАШАН** *а.* جشن *кит.* ҳарорат, таб, табларза.
- ЧАШН** جشن 1. ид, рӯзи тантана ва сурур (ба муносибати ягон воқеаи фараҳбахшу хуб): **чашни Истиқлол, чашни Наврӯз**. 2. маҷлиси шодмонӣ ба муносибати санай таваллуди касе ё солгарди ягон ҳодисаи таърихӣ *ва ғ.*: **чашни Соли забони тоҷикӣ, чашни 1150-солагии Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ, чашни Ҳабаҳсолагии Истиқлолияти Ҷумҳурии Тоҷикистон; чашн доштан чашн гирифтан; чашн гирифтан (кардан) ид кардан**.
- ЧАШНВОРА** جشنواره ид ва тантанай махсус ба ягон муносибат.

- ЧАШНГИРӢ** جشن گیری ид кардан, маҷлиси шодмонӣ барпо кардан.
- ЧАШНГОҲ** جشنگاه ҷои чашн, ҷои тантанаву сурур баҳшида ба чашн.
- ЧАӢБА** *а.* جعبه *кит.* қуттӣ, сандуқча.
- ЧАӢД** *а.* جعد марғула, печдории мӯй, мӯйи чингила; **чаӢди гесӯ** марғулаҳои гесӯ.
- ЧАӢДМӢӢ** جعدموی чингиламӯй, марғуламӯй.
- ЧАӢЛ** *а.* جعل *кит.* қалбақӣ, дурӯғин, сохта.
- ЧАӢЛӢ** جعلی *марбут ба* **чаӢл; ёқути чаӢлӣ** ёқути қалбақӣ.
- ЧАӢФАРӢ** I *а.* جعفری *бот.* 1. номи як гиёҳи хӯрданӣ, ки ба шибит монанд аст. 2. номи гули зарди хушбӯи яксола.
- ЧАӢФАРӢ** II *а.* جعفری :зари **чаӢфарӣ** тиллои тоза, зари холис.
- ЧЕБ** جيب *ниг.* **чайб**.
- ЧЕВА** I *а.* جيوه симоб.
- ЧЕВА** II *а.* جيوه *кҳн.* қаравулӣ, дидбонӣ.
- ЧЕВАДОР** جيوهدار симобдор, симобӣ.
- ЧЕВАХОНА** جيوه خانه *таър.* посбонхона, қаравулхонаи бурчдор, ки дар арк, қалъа ва кӯрғонҳо сохта мешуд ва аз он ҷо дидбонӣ мекарданд.
- ЧЕВАЧӢ** جيوچی *таър.* номи яке аз мансабҳои поёни дар аморати Бухоро; сардори қаравул ва дидбонҳо.
- ЧЕВОН** جيوان навъе аз мебел, ки дару хоначаҳо дорад ва барои нигоҳ доштани чизҳо истифода мешавад: **чевони китоб, чевони либос, чевони оинакорӣ**.
- ЧЕҒ** جينج 1. фарёд, садо (барои даъват, талаб) хондани касе пеши худ; **чеғу** дод фарёд, садобарорӣ, овозбарорӣ; **чеғ задан** а) фарёд кардан, даъват кардан пеши худ, хондан; б) номбар кардан, номашро гирифта даъват кардан, мурочиат кардан; в) даъват кардан, барпо кардан; **маҷлис чеғ задан; ба ёрӣ чеғ задан** мадад хоستان аз касе; **ба меҳмонӣ чеғ задан** ба меҳмонӣ даъват кардан; **ба мусобиқа чеғ задан** ба мусобиқа даъват кардан; **гӯшҳоям чеғ зад** гӯшҳоям ҷарангос зад. 2. овози хурӯс; фарёди хурӯс; **чеғ задани**

хурӯс; хурӯс дар хама чо баробар чеғ мезанад (мақ.); шароити хама чо як хел аст.

ЧЕҒА جیغه *кҳн.* зинати аз пари парандаҳо ё пӯпак сохташуда, ки дар баъзе сарпӯш ё кулоҳҳо дӯхта мешавад, ҳар чизи тоҷмонанд, ки ба кулоҳ насб карда мешавад, тоҷ.

ЧЕҒЗАДА چيغزده даъватшуда, талабида.

ЧЕҒЗАНАНДА چيغزننده 1. фарёдкунанда, даъваткунанда. 2. овоздиҳанда (*нисбат ба хурӯс*).

ЧЕҒЗАНИ چيغزنى чеғ задан, даъват кардан.

ЧЕҒӢ چيغى чеғзананда, ку-ку карда фарёдкешанда (*дар бораи мурғҳои дастпарвар*): бедонаи чеғӢ.

ЧЕЛ چيل *кҳн.* занчире, ки (дар аморати Бухоро) ба гардани бандиён мебастанд: **чел андохтан**, **чел задан**.

ЧЕЛАК چيلک либоси сабуки бе остари болопӯш.

ЧЕМПЕР *англ.* چيمپير куртаи болопӯши бофтаи фабрика ё дастӣ: **чемпери занона**.

ЧЕРАН(Д) چيرند//جيرند *ниг.* **чиран**.

ЧИБИЛЛАТ *а.* جبّلت *фитрат*, *табиат*, *сиришт*, *асл*.

ЧИБИЛЛӢ *а.* جبّلى *т.* *фитрӣ*, *табий*, *зотӣ*.

ЧИБОЛ *а.* چبال *кит.* *ҷ.* **чабал**.

ЧИГАР چگر 1. яке аз узвҳои дарунии бадани инсон ва баъзе ҳайвонҳо, ки ҳосилкунандаи захира мебошад ва барои таъмини мубодилаи моддаҳо дар бадан хизмат мекунад. 2. *мач.* фарзанд, фарзанди азиз ва дилбанд; **чону чигар** *мач.* хешу ақрабони хеле наздик. 3. *мач.* шуҷоат, далерӣ, чуръат; **аз чигар // аз банди чигар** аз дил, аз таҳти дил, бо самимият; **чигар сӯрох-сӯрох будан** *киноя аз дарду алами саҳт доштан*; **чигар хун кардан** *киноя аз азобу уқубати саҳт кашидан*; **аз чигарат занад!** некии касеро, ки надонистӣ, осеби азиме ба ту расад; **аз чигар оҳ кашидан** оҳи чуқур кашидан аз шиддати дарду ғам; **хуни чигар хӯрда...** хеле азоб кашида..., хеле ранҷ бурда...; **хуни чигар шудан** хеле азоб кашидан, хеле машаққат дидан.

ЧИГАРБАНД چگر بند 1. маҷмӯи чигар, дил,

шуш ва ғ. 2. фарзанд, хеши наздик. 3. ҳар чизи наздик.

ЧИГАРБИРӢН چگر بريان 1. чигари бирён карда. 2. *мач.* чигарсӯхта, азобкашида, ранҷида.

ЧИГАРГОҲ چگر گاه даруни сина, ки ҷои қарор доштани чигар, дил, шуш ва ғ. мебошад.

ЧИГАРГӢША چگر گوشه 1. *мач.* фарзанд, фарзанди азиз. 2. *мач.* бародар, бародарзода, хеши наздик.

ЧИГАРДОР چگردار далер, чуръатдор, нотарс.

ЧИГАРДОРӢ چگردارى нотарсӣ, далерӣ.

ЧИГАРДӢЗ چگردوز 1. рост ба чигар халанда. 2. *мач.* мафтункунанда, шайдоқунанда.

ЧИГАРИАНГ چگري رنگ ба ранги чигар, олуболуранг.

ЧИГАРИТОБ چگري تاب ба ранги чигарӣ, чигаримонанд: **ранги чигаритоб**.

ЧИГАРӢ چگري 1. *мансуб ба чигар*; аз чигар тайёршуда: **кабоби чигарӣ**. 2. чигариранг, рангаш ба ранги чигар. 3. бо тамоми қувва, аз таҳти дил; **чигарӣ зӯр задан** бо тамоми қувва зӯр задан; **оҳи чигарӣ кашидан** оҳи чуқур кашидан.

ЧИГАРКАБОБ چگر کباب 1. чигарбирён, кабобе, ки аз чигар пухта шудааст. 2. *мач.* ғамзада, мусибатзада, аламдида.

ЧИГАРОВАР چگر آور *кит.* пурдил, диловар, нотарс.

ЧИГАРПОЛУДА چگرपालوده чигархун, чигаробшуда, пурдарду алам.

ЧИГАРПОРА چگرپاره 1. як пораи чигар, лахти чигар. 2. фарзанди азиз; хеши наздик.

ЧИГАРРАНГ چگر رنگ *ниг.* **чигариранг**.

ЧИГАРРЕШ چگر ريش *мач.* бисёр аламдида, мусибатзада, ғамзада.

ЧИГАРСӢЗ چگرسوز саҳт азобдиҳанда, саҳт ранҷрасон, аламангез; **оҳи чигарсӢз** оҳи пурдарду алам.

ЧИГАРСӢЗАНДА چگر سوزنده *ниг.* **чигарсӢз**.

ЧИГАРСӢХТА چگرسوخته аламдида, чигарреш, ғамзада, мусибатзада.

ЧИГАРТОБ جگرتاب чигарсӯз, дарду ғамди-ҳанда.

ЧИГАРХАСТА جگرخسته чигарреш, ғамзада, андӯҳгин.

ЧИГАРХАРОШ جگرخراش чигарсӯз, аламовар, хеле пуртаъсир.

ЧИГАРХОР جگرخوار бераҳм, дурушт, зишткор, золими хунхор.

ЧИГАРХОРА جگرخواره *ниг.* чигархор.

ЧИГАРХУН جگرخون чигарреш, ғамзада; **чигар-хун кардан** чигарреш кардан, саҳт аламзада кардан.

ЧИГДА جگده *ниг.* санчид.

ЧИГДАГУЛ جگده گل гулаш ба ранги гули чигда, гули монанди гули санчид.

ЧИГДАГУЛӢ جگده گلى: **пиёлаи чигдагулӣ** пиёлаи гулаш ба ранги гули чигда.

ЧИГӢ–ЧИГӢ I جگى лафзест, ки дар вақти зорӣ ва тавба кардан аз коре, инчунин, ба тарзи шӯхӣ гуфта мешавад; **чигӢ–чигӢ тавба кардам** дигар намеғӯям, дигар намекунам.

ЧИГӢ–ЧИГӢ II جگى جگى буз ё бузғоларо садо кардан, ҷеғ задан.

ЧИҒДА–ЧИҒДА جغده جغده пора-пора, тамоман дарида, тика-тика.

ЧИҒИЛДОН جغلدان 1. донадони парандагон, ки аз ҳалқум поёнтар ҷой гирифтааст, сангдон, чинадон. 2. *мач.* гулӯ, ҳалқ, шикам ва нафси одам; **ба чигилдон задан**, **ба чигилдони касе рафтан** аз тарафи ҳамон одам азони худ карда шудан (-и чизе).

ЧИҒ–ЧИҒ جغ جغ *тақлиди овоз*, ки садои парандаҳо, даридани матоъ, кушодаву пӯшида шудани дарро ифода мекунад.

ЧИД(Д) *а.* جد 1. кӯшиш, саъй; **чидду чаҳд** ғайрату кӯшиши зиёд, зӯрзанӣ. 2. аз таҳти дил; *муқоб.* ҳазл, шӯхӣ.

ЧИДДАН *а.* جدّا 1. ба таври ростию дурустӣ. 2. бе ҳазлу шӯхӣ. 3. ба саъйу кӯшиш, бо қатъият.

ЧИДДИЁНА جدّiane ба таври чиддӣ, ба таври қатъӣ, бешӯхӣ.

ЧИДДИНАМО جدّى نما зоҳиран чиддӣ, чидди нишон додани худ.

ЧИДДИСИМО جدّى سيما дорои симои чиддӣ.

ЧИДДИЯТ *а.* جدّيت чиддӣ будан; чиддигӣ, қатъият, саҳт ва устувор будан дар иҷрои коре, тамкин дар ғап ва кор; **бо чиддият** аз таҳти дил, бо қатъият.

ЧИДДӢ جدّى 1. ҳар чизе ки аз таҳти дил буда, ба тариқи ҳазлу шӯхӣ набошад; *муқоб.* шӯхӣ, ҳазл. 2. қатъӣ, бо қатъият. 3. диққатталаб. 4. муҳим, зиёд, кулӣ; **тағйироти чиддӣ** тағйироти ба назар намоён, тағйироти муҳим, кулӣ. 5. пуртамкин, бовиқор, ба қадру эътибори худ расанда, вазнин. 6. бодикқат. 7. ҳақиқӣ, асли, чунонки бояду шояд; **зиндагии чиддӣ**. 8. он чи барои пешгирӣ аз оқибати бад, диққат ва аҳамияти калон талаб мекунад: **бемории чиддӣ**, **бӯҳрони чиддӣ**; **ғапи чиддӣ** ғапи муҳим, ғапи аҳамиятнок; **чиддӣ ғап задан** ба таври бояду шояд дар бораи чизе суҳан кардан, бо қатъият, бидуни шӯхӣ чизеро гуфтан; **ранги чиддӣ гирифтан** аҳамият пайдо кардан, қатъият пайдо кардани коре; **эътибори чиддӣ додан** ба таври бояду шояд аҳамият додан ба чизе; **вазъияти чиддӣ гирифтан** ҳолати устувор ва қатъӣ гирифтан.

ЧИДОЛ *а.* جدال 1. ҷанг, ҳарб, задухӯрд: **чангу чидол**. 2. хусумат, низоъ, кашмакаш.

ЧИДОР *а.* جدار *кит.* девор.

ЧИДОРӢ جدارى ҳар чизи мансуб ба девор.

ЧИЗ-БИЗ جيز جيز садои бирён шудани гӯшт дар дег.

ЧИЗЯ *а.* جزيه *таър.* як навъ андоз, ки дар мамлакатҳои мусулмонӣ аз ғайри мусулмонон ба тарзи саршуморӣ гирифта мешуд.

ЧИЗЯГИРӢ جزيه گيرى *таър.* чизя гирифтан.

ЧИЛАВ جلو 1. афзори чармини сари асп, ки барои ба даҳони асп андохтан ду оҳанчаи пайваст дорад ва ба он асп идора карда мешавад, лаҷоми асп; **чилави касе ба дасти касе будан** *мач.* ихтиёри касе ба дасти касе будан; **чилави касеро кашидан** касеро танбеҳ додан, касеро ба итоат (тартиб) даъват кардан; **чилави чизеро ба даст гирифтан** ихтиёри чизеро ба даст гирифтан; **чилави чизеро сар додан** чизеро ба ихтиёри худ мондан, кордор

нашудан (бо касе, чизе). 2. пеш, пеши ҳар чиз; **дар чилави касе рафтан** пеш-пешӣ касе рафтан; **ба (дар) чилави асп рондан** пеш-пешӣ асп пиёда рондан касеро; **ба чилави касе афтодан** пеш-пешӣ касе рафтан.

ЧИЛАВБАНД جلو بند банди чилав, лаҷомбанд.

ЧИЛАВГИРӢ جلوگیرӣ пешгирӣ, манъ кардан, боздоштан; **чилавгирӣ кардан** пешгирӣ кардан, боздоштан (*аз амале*).

ЧИЛАВДОР جلودار кхн. 1. хизматгоре, ки аспӣ хоҷаашро дошта меистад, пешхизмати мутасаддии асп, хизматгоре, ки пеш-пешӣ одами мансабдор меравад. 2. аскарӣ хизматгори афсари қисми савора.

ЧИЛАВКАШ جلوکش касе, ки чилави чизеро (*аспро, харро*) мекашад.

ЧИЛАВХОНА جلوخانه таър. 1. айвони ду тарафи дарвозахонаи ҳавлии мансабдорон ё ҳокимон; майдони ҳавлии подшоҳ ё ҳоким. 2. як қисми болопӯши ҳавлии масҷид, ки ба иморати масҷид пайванд аст.

ЧИЛАВШАХ جلوشخ ниг. **шахчилав**; гарданшах (*мас., асп*).

ЧИЛБОБ а. جلباب чодир.

ЧИЛБУР جلبر коғазӣ ба рӯяш як навъ рег часпондашуда, ки онро барои судан ва чилодор кардани чӯб ва филизот ба кор мебаранд, коғазӣ соё.

ЧИЛВА а. جلوه 1. ба тарзи дилрабо ва бо ҳаракатҳои дилкаш намудор шудан, худро нишон додан. 2. намуди чизҳои дилрабо; **чилва кардан** а) тофтан, хуш ва дилкаш намудан; б) дилрабӣ кардан, карашма намудан, бо нозу карашма роҳ гаштан; **чилва додан** намоён кардан, зоҳир сохтан.

ЧИЛВАГАР جلوه گر 1. намоён, намудор, тобон, дурахшон. 2. чилобахш, дурахшон; **чилвагар шудан** намудор гаштан, тофтан, тобидан, дурахшидан.

ЧИЛВАГАРӢ جلوه گری 1. тобиш, тобидан, дурахшидан, намоён шудан, намудор гаштан. 2. нозу карашма.

ЧИЛВАГОҲ جلوه گاه майдони намоиши хунар, сахна.

ЧИЛВАДОР جلوه دار ниг. **чилодор**.

ЧИЛВАФУРӢШ جلوه فروش ишвагар, ноздор, танноз.

ЧИЛВАФУРӢШӢ جلوه فروشی ишвагарӣ, ноз, таннозӣ: **чилвафурӯшӣ кардан**.

ЧИЛД а. جلد 1. пӯст. 2. парда, рӯйпӯш. 3. рӯйпӯш, болопӯш, мас., **чилди болишт**, лӯла ва ғ. 4. китобандоз, ғилоф. 5. мукова ва рӯи муковаи китоб. 6. қисм, як китоби алоҳидаи муковадор.

ЧИЛДБАНД جلدبند муковабанд; он ки китобро мукова мебандад.

ЧИЛДБАНДӢ جلدبندی амал ва шуғли чилдбанд; муковабандии китоб.

ЧИЛДДОР جلددار он чи чилд дорад: **дутори чилддор**, **чомадони чилддор**.

ЧИЛДИРОБА جلدرايه оби ҷорӣ микдораи хеле кам, оби ҷӯйчаи хӯрдакак.

ЧИЛДИРОС جلدراس калимаи тақлиди овоз, ки садои оби ҷорӣ микдоран камро ифода мекунад.

ЧИЛДНОК جلدناк чилддор, чилдпӯш: **курсӣ чилднок**.

ЧИЛО I а. جلا 1. сайқал, равшанӣ; дурахш, тобиши дурахши чизе, хусусан баъди пардоз ва сайқал додан; **чило додан** сайқал додан, дурахшон кардан, аз ҷангу ғубор пок карда пардоз додан.

ЧИЛО II جلا ниг. **чалло**; **чилои ватан (кардан)** тарки ватан (кардан), маҷбуран ба кишвари дигар барои иқомат рафтан.

ЧИЛОДЕХ جلاده он ки ва он чи чило медиҳад, чилобахш, дурахшон, тобон.

ЧИЛОДИХАНДА جلادهنده 1. сифати феълӣ замони ҳозира аз **чило додан**. 2. чилодор, тобишдор, дурахшанда: **оби чилодиҳанда**, **барфи чилодиҳанда**. 3. сайқалдиҳанда.

ЧИЛОДИХӢ جلادهی 1. дурахш, тобиш, дурахшонӣ, тобишноқӣ. 2. сайқал додан, сайқалдиҳӣ: **дастгоҳи чилодиҳӣ**.

ЧИЛОДОР جلادار чилодиҳанда, дурахшноқ, дурахшон, тобишдор, сайқалнок: **санги чилодор**, **шамшери чилодор**.

ЧИЛОКОР جلاکار он ки фарши тахтагӣ ё мармарро бо мошини махсус суфта карда, ба онҳо чило мебахшад.

ЧИЛОНОК جلاناک *ниг.* чилодор.

ЧИЛФ *а.* جلف *кит.* одами дурушт, беадаб, нодон; сафех.

ЧИМ I چم *гуфт.* дам, ором, хомӯш; **чим истодан** хомӯш истодан, ором ништастан; **чим ништастан** ором ништастан, хомӯш истодан, гап назада, ҷавоб нагуфта ништастан; **чим шудан** хомӯш гаштан.

ЧИМ II چيم *номи ҳарфи шашуми алифбои арабиасоси тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба адади 3 баробар аст.*

ЧИМОД *а.* جماد *ниг.* чамод.

ЧИМОЛ *а.* جمال *ҷ.* чамал.

ЧИМОЪ *а.* جماع *мубоширати марду зан, алокаи чинсӣ.*

ЧИМЧИМА چمچمه *лойдони зоҳиран хушк, ки баъд аз по мондан бар болои он одам ва ҳайвонро оҳиста-оҳиста фуру мекашад.*

ЧИМ-ЧИТ چمچت *гуфт.* тамоман ором, тамоман хомӯш, осуда; **чим-чит ништастан** хомӯш ништастан, гап назадан ва овоз набаровардан.

ЧИН *англ.* جن *тех.* мошини пахтатозакунӣ, мошинае, ки пахтаро аз чигит ҷудо мекунад.

ЧИН(Н) *а.* جن *махлуқи мавҳуми афсонавӣ аз қабили деу парӣ; чин задан* осеб расонидани чин, девона шудан; **чин занад!** ибораест, ки ҳамчун дашноми сабук вақти норизо будан аз касе ё чизе гуфта мешавад; **чӣ чин задааст!** чӣ рӯй додааст, чӣ таъсир кардааст, чӣ бало задааст (*дар мавриди ҳайронӣ ва тааҷҷуб аз кирдори касе гуфта мешавад*).

ЧИНГИЛА چنگله *марғула, печубхӯрда, фатила; мӯй чингила; ♢ гилаву чингила* кардан шикояти бисёр кардан, бисёр гила кардан, изҳори норизогӣ кардан.

ЧИНГИЛАКОКУЛ چنگله کاکل *чингиламӯй.*

ЧИНГИЛАМҶҶ چنگله موی *дорои мӯйи чингила, марғуламӯй, фатиламӯй.*

ЧИНГИЛАПО چنگله پا *мӯи пояш чингила: буза-*

ки чингилапо.

ЧИНГИЛАРИШ چنگله ریش *риши марғула.*

ЧИНГИРОС چنگراس *калимаи тақлиди овоз, ки садои занг ва чизҳои бо он монандро ифода мекунад: чингироти телефон, чингирот задан.*

ЧИНДОР چن دار *ниг.* чиннинамо.

ЧИНЗАДА چن زده *он ки дар асари ҳодисае ба бемории руҳӣ гирифта шудааст, девонаавзоъ.*

ЧИН(Н)ИБАШАРА چنى بشره *ниг.* чиннинамо.

ЧИНКҶА چن کوچه *гуфт.* тангкӯчаи печ дар печ ва хаму рост.

ЧИННИАВЗОЪ چنى اوضاع *чиннинамо, чиннибашара, атвор ва гуфтораш ғайритабиӣ.*

ЧИННИГӢ چنىگى *1. девонагӣ. 2. бадрафторӣ, беақлӣ, бемулоҳизагӣ; чиннигӣ кардан* бемулоҳиза ва беақлона рафтор кардан.

ЧИННИНАМО چنينما *девонанамо, девонами-зоҷ, девонавазъ.*

ЧИННИТАБИАТ چنى طبيعت *девонатабъ, чинниавзоъ.*

ЧИННИХОНА چنى خانه *гуфт.* девонахона, беморхонаи бемориҳои руҳӣ.

ЧИННИ چنى *девона, аз ақл бегона.*

ЧИНОӢ چنائى *мансуб ба чиноят; чиноятӣ: кори чиноӣ, парвандаи чиноӣ, ҷустуҷӯи чиноӣ.*

ЧИНОН *а.* چنان *ҷ.* чаннат.

ЧИНОС *а.* چناس *адш.* ду ё чанд калимаи лафзан ва шаклан як, ки ҳар кадом маънои дигар доранд.

ЧИНОХ *а.* چناه *дурустаи чаноҳ; бол, қанот.*

ЧИНОЯТ *а.* چنايت *гуноҳи ҷиддӣ, ҷурм ва хатои зараровар, ки сазовори ҷазои сахт бошад: чиноят кардан.*

ЧИНОЯТӢ چنايتى *мансуб ба оид ба чиноят: кодекси чиноятӣ, парвандаи чиноятӣ.*

ЧИНОЯТКОР چنايت کار *он ки чиноят кардааст, он ки аз ӯ гуноҳи сахт содир шудааст, айбдор, гунаҳгор.*

ЧИНОЯТКОРӢ چنايت کاری *иноят кардан, амали чинояткор, чинояткор будан.*

ЧИНОЯТКОРОНА جنایت کارانه ба таври чиноятӣ, душманона.

ЧИНОЯТПЕША جنایت پیشه он ки шуглаш чинояткорист, чинояткори ашаддӣ, чинояткори хавфнок.

ЧИНОЯТШАРИК جنایت شریک шарики чинояткор, касе ки дар чинояте иштирок доштааст.

ЧИНС I *а.* جنس 1. навъ, хел, гунаи чизҳо, ки боз хелҳои дигар дошта бошад: **чинси нави пахта**, **чинси ҳайвонот**, **чинси растани**. 2. зот, насл. 3. мол, матоъ, чизи фуруҳтани. 4. чинсият, тааллуқ доштан ба навъи мардона ё занона: **чинси занона**, **чинси мардона**. 5. *грам.* чинсияти грамматикӣ дар баъзе забонҳо, масалан, дар забони русӣ ва арабӣ, ки аломати хоси фарқкунанда дорад.

ЧИНС II *лот.* جنس як навъ матои ғафси пахтагӣ; шим ё либоси аз матои чинс тайёршуда.

ЧИНСАН *а.* جنساً 1. вобаста ба чинс, аз рӯи чинс, вобаста ба хел ва навъ. 2. вобаста ба зот ва насл.

ЧИНСИЯТ جنسیت мансуб будан ба ин ё он чинс, навъ, хел, тааллуқ доштан ба ин ё он чинс.

ЧИНСӢ جنسى 1. мансуб ба **чинс**; **тафриқаҳои чинсӣ** фарқ кардани чинси чизе. 2. зотӣ, наслӣ, наҷодӣ. 3. марбут ба амали шаҳвонӣ: **алоқаи чинсӣ**.

ЧИНСШИНОС جنسشناس молшинос, мутахассиси навъ ва моҳияти матоъ.

ЧИНЧАРОҒ چنچراغ чароғи хурди бе шишаи лампа, ки пилта дар равшан месӯзад.

ЧИНЧАК چنچک *гуфт.* 1. чизи сахт бирён ва қоқу сурхшуда. 2. сӯхта, сӯхта сиёхшуда.

ЧИНЧАККАБОБ چنچک کباب кабоби гӯшташ резаи то ба сурхӣ бирёншуда.

ЧИР چير чарми мулоими бахмалмонанд аз пӯсти оҳу, буз *ва ғ.*, замша.

ЧИРА *а.* چيره 1. *кҳн.* хӯроки ройгон, тақсими ройгони хӯроқӣ ё хӯроқвории ҳаррӯза. 2. музди рӯзбайъ.

ЧИРАН//ЧИРАНД چيرن//چيرند аспӣ рангаш зарди ба сурхӣ моили думу ёлаш сиёҳ.

ЧИРАНАЛО چيرن الا аспӣ чирани холдор.

ЧИРГА *т.* چرگه 1. *ниг.* **чурга**. 2. маҷлиси олій (дар Афғонистон).

ЧИРЕШ چريش *ниг.* **чириш I**.

ЧИРИНГАС//ЧИРИНГОС چرينگس//چرينگاس *калимаи тақлиди овоз, ки садои телефон ва садои ба замин задани ягон чизи филизиро ифода мекунад:* **телефон чирингас зад**.

ЧИРИНГ-ЧИРИНГ چرينگ چرينگ *калимаи тақлиди овоз, ки садои ба ҳам бархӯрдани чизҳои филизӣ ё садои занги телефонро ифода мекунад.*

ЧИРИНДӢ چريندى *гуфт.* чойҳои чиркину ифлос.

ЧИРИШ I چريش 1. орди дурушт, орди сабӯсдор. 2. сабӯс, орди нимбехта.

ЧИРИШ II چرش як навъ пойгаи асп, ки саворон ҳамдигарро кӯшиши аз асп партофтан мекунад.

ЧИРМ I *а.* چرم *кит.* чисми шаффоф; чирмҳои осмонӣ чисмҳои осмонӣ (моҳ, ситораҳо).

ЧИРМ II چرم *гуфт.* айб, камбудӣ, нуқсон, дард; муқ. чурм.

ЧИСМ *а.* جسم 1. ҳар чизе, ки аз фазо чой ишғол мекунад; ҳар чизе, ки дарозо, паҳно ва жарфо дошта бо ҳавоси панҷгона дарк мешавад: **чисми газмонанд**, **чисми моеъ**, **чисми осмонӣ**, **чисми сахт**. 2. бадан, ҷасад, пайкар, тан.

ЧИСМАН *а.* جسماً аз ҷиҳати чисм, ба эътибори чисм: **чисман солиму боқувват**.

ЧИСМИЯТ *а.* جسميت чисм будан, чисмӣ будан.

ЧИСМӢ جسمى 1. мансуб ба **чисм**. 2. чисмият, чисмдор.

ЧИСМОНИЯТ *а.* جسمانيت *ниг.* **чисмият**.

ЧИСМОНӢ جسمانى 1. чисмӣ, вобаста ба чисм; *муқоб.* **рӯхонӣ**. 2. бо чисм, бо бадан, бо тан, ба воситаи чисм; *муқоб.* **рӯхӣ**, **фикрӣ**: **кори чисмонӣ**, **меҳнати чисмонӣ**, **қувваи чисмонӣ**.

ЧИСР *а.* چسر пул, кӯпрук; пули муваққат ба рӯи об ба воситаи киштӣ *ва ғ.*, понтон.

ЧИФА *а.* چيفه (*ҳайвони*) мурдори гандида, табоҳшуда.

ЧИХАК چهك *ниг. чияк.*

ЧИХАКДОР چهكدار *ниг. чиякдор.*

ЧИХАТ *а. جهت* 1. чониб, сӯй, тараф; **чихатҳои асли** чор тарафи асли: шимол, ҷануб, шарқ, ғарб. 2. ҷанба, тараф: **чихати мусбат, чихати манфӣ**. 3. сабаб, вачҳ, тарафи коре, масъалае; **ба чихати** ба сабаби, ба иллати. 4. хислат, хусусият: **чихати нек**. 5. нисбат, муносибат; **чихати хешӣ доштан; аз ин чихат** а) аз ин сабаб, бинобар ин, ба ин вачҳ; б) аз ин хусус, дар ин бора; **аз ҳамин чихат** аз ҳамин сабаб, бинобар ин; **аз ҳар чихат** аз ҳар тараф, ҳаматарафа, комилан; **аз чихати...** а) аз хусуси..., аз бобати...; б) ба сабаби..., барои....

ЧИХОД *а. جهاد* 1. ҷанг дар роҳи дин. 2. ҷанг; **чиход кардан** ҷангу мубориза бурдан.

ЧИХОЗ *а. جهاز* 1. асбоб ва чизҳое, ки арӯс бо худ ба хонаи шавҳар меорад. 2. ҳар гуна асбобу анҷоме, ки барои иҷрои коре лозим аст, таҷҳизот.

ЧИХОЗОНИДАН جهازانیدن бо чизҳои даркорӣ таъмин кардан, мучаҳҳаз кардан (*мас., корхонаеро*).

ЧИХОЗОНИДА جهازانيده ба ҳар чизи даркорӣ таъминшуда, мучаҳҳаз.

ЧИХОН جهان *ниг. ҷаҳон.*

ЧИЯК چيک тасмаи борики бофта ё дӯхта, ки ба гирди каллапӯш, қома ва ғ. дӯхта мешавад, фаровез, шероза, зех; **чияки қома**.

ЧИЯКБОФ چيک باف он ки чияк мебофад.

ЧИЯКБОФӢ چيک بافی амалу шуғли чиякбоф.

ЧИЯКДОР چيکدار дорои чияк, чиякдӯзӣ шуда.

ЧИЯН چيין фарзанди бародар ё хоҳар, додарзода, хоҳарзода, ки аз худӣ шахс хурд бошад.

ЧО//ЧОЙ چا//چای 1. фазо ё масоҳате, ки аз тарафи касе ё чизе ишғол шуда бошад ё ишғол шавад ё мавқеи ягон ҳаракат, амал ва ҳодиса бошад, макон, мавзъ, маҳал. 2. манзили истиқомат, оилаву рӯзгор, бошишгоҳ, манзил. 3. мавқеъ, маврид, вақт. 4. дам, вақт. 5. *мач.* мансаб, вазифа, кор, мартаба. 6. қисм, пора, ҳисса. 7. ҷойгоҳ, ҷогаҳ, раҳти хоб. 8. кучо; **аз чое** аз ҳеч кучо. 9. сабаб, асос. 10. тараф. **чихат; ин чои кор муҳим аст.** 11. *мач.*

идора, ташкилот дахлдор; **ба чо** ба мавқеъ, муносиб; **чо ба чо** аз рӯи тартиб, ба тартиб, ба низом, нукта ба нукта, ҳар кадом ба чои худ; **чои...** ба чои..., ба сифати..., ба ивази..., ҳамчун; **чои андеша** маҳалли андеша; **чои даркорӣ** мавриди истифода, маҳалли истифода; **чои истиқомат** истиқоматгоҳ, бошишгоҳ, манзили истиқомат; **чояш ҳолӣ** дар мавриди дар ягон маҷлис ҳозир набудани касе ва ё фавтидани касе ба тариқи таассуф гуфта мешавад; **чо-чо** ҳар чо ҳар чо; **аз он чо ки...** аз он сабаб ки..., азбаски; дар чояш устувор пайдор, мавҷуд, воқеъ; **ба чои** ба ивази, дар бадали...; **чӣ чои ин(он) ки...** чӣ ҳоҷат бар он ки...; чӣ чои ин суҳан? **чӣ чои фикр** чӣ ҳоҷат ба фикр, чӣ эҳтиёҷ ба фикр карда нишастан; **чо ба чо афтодан** дар чои худ наҷунбида ғалтидан, якбора афтидан; **чо ба чо гузоштан** аниқ ба чои худ гузоштан, айнан дар чояшон ба тартиб мондан; **чо ба чо истодан** дар чои худ якбора, наҷунбида истодан; **чо ба чо кардан** ба чои худ гузоштан, ба тартиб ҷой додан, ҷойгир кардан; **чо ба чо мурдан** якбора мурдан, дарҳол мурдан; **чо ба чо нишастан** ба тартиб ба чои худ нишастан; **чо ба чо шудан** ба чои худ қарор гирифтан, ҷойгир шудан; **чои гарми худро хунук кардан** манзили хуб ё кори мувофиқи худро монда ба дигар чо ё кор рафтан; **чо гарм кардан** дуруст ҷойгир шудан, дар чое мустаҳкам барқарор шудан; **чо гирифтан** а) ҷойгир шудан, маскан кардан дар чое; б) воқеъ будан; **чо додан** а) ҷойгир кардан; б) шинондан; **чо доштан** а) ҷойгир будан, муқим будан; б) мавҷуд будан, дида шудан; в) асос доштан; **чои гап нест** ҳоҷати гап нест; **чои гурез набудан** илоҷ надоштан, илоҷи ҳалосӣ набудан; **чоӣ намеёфт(анд), ки...** саҳт саросема ва безобита будан, чи кор кардани худро надониста мондан; **чоӣ нишастан наёфтан** безобита будан, бисёр беқарор будан; **чоӣ сӯзан задан набудан** ниҳоят пур будан, ҳеч чои ҳолӣ набудан; **чоӣ чизеро гирифтан** чизеро иваз кардан; **чоӣ шубҳа намондан** барои шубҳа кардан асос ва сабабе набудан; **чо кардан** ҷойгир кардан, чо додан, андохтан, ғунҷондан; **чо шудан** а) ҷойгир гаштан, маскан гирифтан; б) пинҳон шудан; **чояш ояд** мавридаш бошад, мавқеаш муносиб бошад, маҳалли мувофиқаш бошад; **аз чо бархестан** хестан, баланд шудан, омодаи коре шудан, қиём кардан; **ақл ба чояш омадан**

хушёр шудан; **ба як чо расидани синну сол** пир шудан, солхӯрда шуда мондан; **ба чое расондан** чизеро, кореро ба дараҷае расондан, ба ҳаdde расондан; **ба чои касе нишастан** чои касеро гирифтан, касеро дар коре, шугле иваз кардан; **ба чо овардан** а) ичро кардан, анҷом додан (коре, супоришро); б) риоя кардан; хурматашро ба чо овардан; **гап дар ин чо будан** сабаб ва манбааш ин чо будан; **дил ба чояш омадан** дил осуда гаштан, дил ором ёфтан; **хонаю чо кардан** истиқомат кардан, оиладорӣ кардан; **чо–чо** дар баъзе чойҳо, на дар ҳама чо: **гандум ҳама чо, пазанда чо–чо** (зарб.).

ЧОБАЧО جابجا касе ё чизеро бо тартиб ва дар чояш гузоштан.

ЧОБАЧОГУЗОРӢ جابجاگذاری чизҳоро бо тартиби муайян дар чояшон мондан.

ЧОБАЧОКУНАНДА جابجاکننده он ки чобачо мекунад.

ЧОБАЧОМОНӢ جابجاکنی ниг. чобачогузорӣ.

ЧОБИР а. جابر кит. чабркунанда, ситамгар.

ЧОБИРӢ جابری амал ва сифати чобир.

ЧОБИРОНА جابرانه золимона, бераҳмона.

ЧОВИД جاويد 1. абадӣ, ҳамешагӣ, доимӣ; **човид мондан** абадӣ боқӣ мондан, ҳамеша будан. 2. ҳамеша, доим, мудом, доимо.

ЧОВИДНОМ جاويدنام он ки номаш доим зинда мондааст, некном.

ЧОВИДОН جاويدان 1. ҳамешагӣ, абадӣ, доимӣ. 2. ҳамеша, доим, доимо; **човидон гаштан** (шудан) абадӣ боқӣ мондан; **човидон мондан** абадӣ мондан.

ЧОВИДОНА جاويدانه абадӣ, доимӣ, ҳамешагӣ.

ЧОВИДОНӢ جاويدانى 1. абадӣ, доимӣ, ҳамешагӣ: **асари човидонӣ, бахти човидонӣ**. 2. човид, човидон, ҳамеша, доим.

ЧОГА(Х) I جاگه 1. бисоти хоб, бистар рахти хоб: **чогах андохтан, чогах партофтан: чогахи касеро хушк кардан** ҳаёти касеро барбод додан, зиндагии касеро барҳам задан; **чо ҳасту чогах нест** тамоман нопадид шудани чизе аз чое. 2. чойгир, руст, пинҳон, ниг. **чоғо**.

ЧОГА(Х) II جاگه зарфу асбоби рӯзгор.

ЧОГА(Х) III جاگه гуфт. пинҳон кардан, бачо кардан.

ЧОГАҲҒУНДОРӢ جاگه‌غنداری рахти хобро ғундоштан, бистари хобро ҷамъ кардан.

ЧОГА(Х)МЕЗ جاگه‌ميز гуфт. он ки пешоби худро дошта наметавонад, он ки вақти хоб дар бистар мемезад, сичинг.

ЧОГИР جاگیر 1. ниг. **чойгир**. 2. таър. чое, ки ба подоши хизмат инъом мегардад (дар Ҳиндустон).

ЧОГИРӢ جاگیرى 1. ҳаҷм ва андозаи чои гирифта. 2. чои муносиб ишғол кардан, чоғир будан.

ЧОГО//ЧОГОҲ جاگه//جاگه гуфт. пинҳон, руст, пӯшида, махфӣ; **чоғо доштан** пинҳон кардан; **чоғо кардан** пинҳон кардан.

ЧОГОӢ//ЧОГОҲӢ جاگانى//جاگاهى пинҳонӣ, рустӣ, махфӣ, чоғаҳӣ.

ЧОҒ جاغ 1. устухони рӯй, ки дар он дандонҳо қарор гирифтааст: **чоғи боло, чоғи поён**. 2. маҷ. даҳон, манаҳ. 3. маҷ. сергапӣ, лаққигӣ; **чоғ задан** гуфт. бисёр гап задан, лаққидан; **чоғи касе кушода шудан; чоғи касе тасфидан** маҷ. бисёр гап задани касе, ба гап даромада рафтани касе; **чоғ монда кардан** бисёр гап задан.

ЧОҒАР جاغر 1. ғуррии гулӯи инсон, ки як навъ беморист: **бемории чоғар**. 2. чинадони (цигилдони) мурғон.

ЧОҒАРДОР جاغردار бемории чоғар дошта, дорои бемории чоғар.

ЧОҒВАСЕЪ جاغ وسیع дорои чоғи калон.

ЧОҒЗАНӢ جاغزنى чоғ задан, манаҳзанӣ, ниҳоят сергапӣ.

ЧОДА а. جاده 1. роҳ, роҳи рост. 2. маҷ. мартаба, дараҷа, мақом; **ба чодае расидан** ба дараҷае расидан. 3. соҳа, ришта.

ЧОДАБУРӢ جاده‌برى кит., маҷ. роҳзанӣ, дуздӣ.

ЧОДАСОЗӢ جاده‌سازی кит. роҳсозӣ, бунёд ва сохтани роҳҳо.

ЧОДУ I جادو 1. чодугар, афсунгар, сохир, сеҳркунанда. 2. сеҳр, афсун, он чи ҷозибай пуркувват ва фиребу мафтункунанда дошта

бошад; **наргиси (чаши)** **чоду** *мач*. чаши чозибадор, нигоҳи мафтункунанда; **сеҳру чоду** а) соҳирӣ ва чодугарӣ, сеҳру афсун; б) чизи чозибу мафтункунанда; **чоду кардан** сеҳр кардан, афсун кардан, ба худ чазб кардан, фиреб дода моил кардан.

ЧОДУ II *جادو кишов*. дастгоҳи алафбурӣ.

ЧОДУБАЁН *جادوبیان* 1. сеҳрбаён. 2. *мач*. фасеҳзабон.

ЧОДУБАЁНӢ *جادوبیانی* 1. сеҳрбаёнӣ. 2. *мач*. фасеҳзабонӣ.

ЧОДУБАНД *جادوبند* он ки сеҳру чодуро бар-тараф мекунад, бартарафкунандаи сеҳру чоду.

ЧОДУВАШ *جادووش* дилбар, маҳваш.

ЧОДУВОНА *جادوانه* чодугарона, сеҳрангез.

ЧОДУГАР *جادوگر* 1. он ки чоду мекунад, соҳир, афсунгар. 2. дилфиреб, мафтункунанда.

ЧОДУГАРЗАН *جادوگرزن* зане, ки чоду мекунад.

ЧОДУГАРӢ *جادوگری* амали чодугар, соҳирӣ, афсунгарӣ; **чодугарӣ кардан** афсунгарӣ кардан.

ЧОДУГАРОНА *جادوگرانه* 1. ба тарзи чоду ва чодугарӣ; соҳирона, афсунгарона. 2. чодугарӣ, афсунгарӣ.

ЧОДУЗАБОН *جادوزبان* сухангӯи моҳир, бо гап ҳамаро дар ҳайрат гузоранда.

ЧОДУЗАБОНӢ *جادوزبانی* суханони ҷаззоб ва тасхиркунанда гуфтан, бо сухан ба дил роҳ ёфтан.

ЧОДУЗАН *جادوزن* *ниг.* чодугарзан.

ЧОДУӢ *جادوئی* 1. *ниг.* чодугарӣ. 2. фиребгарӣ, сохтакорӣ, қаллобӣ.

ЧОДУКУШО *جادو کشا* *ниг.* чодубанд.

ЧОДУМАНИШ *جادومنش* дорои рафтор ва кирдори чодувона, чодуниҳод.

ЧОДУПАРАСТ *جادوپرست* парастанда ва парварандаи чодугарон ва чодугарӣ.

ЧОДУСУХАН *جادوسخن* шоире, ки суханаш дилрабо, мафтункунанда ва монанди сеҳру чоду таъсирбахш аст.

ЧОДУСУХАНӢ *جادوسخنی* амали чодусухан.

ЧОДУХАЁЛӢ *جادوخیالی* сеҳрангезии ҳаёл; *мач*. мавзунтабӣ, ҳаёлпардозӣ.

ЧОДУЧАШМ *جادوچشم* соҳиби чашмони мафтункунанда ва дилрабо.

ЧОЗИБ *ا. جاذب* 1. чазбкунанда, ба худ кашанда, ба худ ҷалбкунанда. 2. дилрабо, мафтункунанда: **чаши чозиб**.

ЧОЗИБА *ا. جاذبه* 1. *муаннаси* **чозиб**. 2. ба худ кашанда, ба худ ҷалбкунанда. 3. кашиш, қувваи кашанда, чазбкунандагӣ; **қувваи чозибаи Замин** қувваи кашиши Замин.

ЧОЗИБААНГЕЗ *جاذبه‌انگیز* ангезандаи чозиба, эҷодкунандаи чозиба.

ЧОЗИБАДОР *جاذبه‌دار* 1. бочозиба, чозибанок, он ки ва он чи ҳосияти ба худ кашандагӣ дорад. 2. диққатҷалбкунанда, дилкаш, дилрабо, мафтункунанда.

ЧОЗИБАДОРӢ *جاذبه‌داری* 1. чозибадор будан, диққатҷалбкунандагӣ, қобилияти ба худ кашандагӣ доштан. 2. дилкашӣ, дилрабой, мафтункунандагӣ.

ЧОЗИБАНОК *جاذبه ناک* *ниг.* чозибадор.

ЧОЗИБАНОКӢ *جاذبه‌ناکی* *ниг.* чозибадорӣ.

ЧОЗИБАСАНЧ *جاذبه‌سنج* *физ.* асбобе, ки бо он чозиба (қувваи кашиш)-ро месанҷанд.

ЧОЗИБАСАНЧӢ *جاذبه‌سنجی* *мансуб ба* **чозибасанч**; санҷидани қувваи чозиба.

ЧОЗИБОНА *جاذبانه* дилрабоёна, ба худ ҷалб карда, бо рафтори чазбкунанда.

ЧОЗИМ *ا. جازم* қасди қатъикунанда ба иҷрои коре, чазмкунанда; **чозим шудан** а) азми қатъӣ кардан, қарори қатъӣ гирифтан; б) яқин ҳосил кардан.

ЧОИЗ *ا. جائز* иҷозатшуда, раво, мумкин; **чоиз дидан (донистан)** раво донистан, мумкин ҳисоб кардан; **чоиз доштан** раво донистан, мумкин шуморидан; **агар ин таъбир чоиз бошад...** агар ин ифода (ин тавр гуфтан) раво бошад....

ЧОИЗА *ا. جائزه* инъом, мукофот: **чоизаи давлатии ба номи Рӯдакӣ**; **шарҳчоиза** чоизаи асосӣ, гран-при.

ЧОИЗАДОР جائزه دار мукофотгирифта, соҳиби чоиза.

ЧОЙАНДОЗ چایانداز он ки чои хоб тайёр мекунад; матоъ ё порчаи густурданӣ.

ЧОЙБАРОӢ چایبرائی *гуфт.* ба чое рафтан, ба меҳмонӣ рафтан.

ЧОЙГАӢ چای گه *ниг.* чогаҳ.

ЧОЙГИР چای گیر чойгиркунанда, маконгиранда, муқим; **чойгир гардидан** (гаштан) чо гирифтан; **чойгири касе шудан** (гаштан) чои касеро гирифтан, ба чои касе ништастан, мақоми касеро ишғол кардан; **чойгир кардан** чо додан, маскан додан, шинондан; **чойгир шудан** а) чо гирифтан, даромада ништастан, маскан кардан; б) чо шудан, ғунчидан; в) ба худ чой ёфтан.

ЧОЙГИРӢ چای گیری чой гирифтан, воқеъ шудан (ба тарзи табиӣ дар чое), чоғирӣ.

ЧОЙГИРКУНОӢ چایگیرکنائی 1. чо додан, чойгир кардан. 2. татбиқ кардан, чорӣ кардан.

ЧОЙГИРОӢ چای گیرائی чой тайёр карда гузоштан, чо гирифтан.

ЧОЙГОӢ چای گاه 1. чои хоб, рахти хоб; *муқ.* чога(х). 2. чой, манзил, маскан. 3. зарф, чои барои нигоҳдории чизе.

ЧОЙГУЗИН چای گزین ивазкунанда.

ЧОЙДОР چای دار доро ва соҳиб ба чои нишаст.

ЧОЙДОРӢ چای داری маҳаллӣ, ҳар чизе ки хоси ҳамон маҳал бошад, ҳар чизе ки истеҳсол ё рӯидаи ҳамон маҳал бошад: **коғазӣ чойдорӣ**, **қолини чойдорӣ**, **ғӯзай чойдорӣ**, **шамъӣ чойдорӣ**.

ЧОЙИВАЗКУНАНДА چای عوض کننده 1. ҳар ки ва ҳар чи ки қояшро иваз мекунад. 2. ғайридоимӣ, ноустувор, тағйирёбанда.

ЧОЙНАМОЗ چای نماز рӯйчое, ки дар рӯи он намоз меҳонанд, сачқода.

ЧОЙПӢШ چای پوش пардаи дӯхта ё кашида-дӯзишуда, ки бо он рахти хоб ё кӯрпаро мепӯшонанд.

ЧОЙПӢШАК چای پوشک *ниг.* **чойпӯшӣ:** либоси чойпӯшӣ.

ЧОЙПӢШӢ چای پوشی *либоси чойпӯшӣ* либосе, ки ҳангоми ба чое рафтан мепӯшанд.

ЧОЙРАВ چای رو он ки ба маърақву маросимҳо рафта хунарнамоӣ мекунад; маросимрав, маъракарав.

ЧОЙРАВӢ چای روی *гуфт.* ба меҳмонӣ рафтан: **либоси чойравӣ.**

ЧОЙХОБ چای خواب чогаҳ, рахти хоб, бистари хоб, чои хоб.

ЧОЛА چاله *ниг.* жола.

ЧОЛАБАРФАК چاله برفک барфи ба чола омехта.

ЧОЛИБ ا. چالب ба худ кашанда, чалбкунанда, чозибадор, ҳавасангез; **чолиби диққат** диққатчалбкунанда, сазовори диққат, шавқовар, ҳавасангез.

ЧОМ 1. چام қадах, пиёлаи майнӯшӣ; **чоми бода:** **чоми булӯрӣ**, **чоми гулгун**, **чоми май**, **чоми шароб**. 2. *ба тариқи истиора* ҳуди ҳамон чизро ифода мекунад; **чоми зафар**, **чоми ишрат**, **чоми меҳр**, **чоми саодат**, **ба чоми касе захр рехтан** зиндагии касеро захролуд кардан. 3. *варз.* чоизае барои ягон соҳаи варзиш, **чоми футбол**, **шаҳчом** чоизаи чаҳонӣ барои мусобиқа дар варзиш.

ЧОМА I چامه либоси пахтаноки дарозиаш аз зону поён, ки аз рӯй мепӯшанд; **чомаи абра-астари кампахта**, **чомаи алоча**, **чомаи банорас**, **чомаи беқасаб**, **чомаи зехборик**, **чомаи серпахта**, **чомаи боронӣ** чомаи обногузар, ки вақти борон мепӯшанд; **чомаи хоб** бистари хоб; **чомаи корӣ** корчома, либоси корӣ; **чомаи амал пӯшидан** амалӣ гардидан, ба вучуд омадан, иҷро гардидан; **чома пӯшондан** *ба касе* ҳурмати касеро ба чо оварда ба вай чома инъом кардан; **чома чаппа пӯшидан** дар қаҳру ғазаб будан, оташин будан, яқравӣ кардан; **чанд чома пеш дарондан** синну солаш калон будан аз касе, таҷрибааш бештар будан аз касе; **ба гап чома пӯшондан** гапдон будан, суҳанпардозӣ кардан; **чомаи бомаслиҳат (буридашуда)** кӯтоҳ намеояд (*мақ*); **чомаи азо пӯшидан** азо доштан.

ЧОМА II چامه *кит.* чом, қадах; кӯза, кӯзай шароб.

ЧОМАБОБ چامه باب матои лоиқ ва муносиб ба-

- рои чома дӯхтан.
- ЧОМАБОФ** جامه‌باف *кит.* бофанда.
- ЧОМАБОФӢ** جامه‌بافی *кит.* бофандагӣ.
- ЧОМАБУРОН** جامه‌بران чанд рӯз пеш аз тӯй либосвории арӯсро буридану дӯхтан.
- ЧОМАВОР** جامه‌وار 1. либоси муносиб барои чома. 2. матое, ки барои дӯхтани як чома кифоя мекунад.
- ЧОМАВОРӢ** جامه‌واری 1. матои муносиб барои дӯхтани чома. 2. як порча матоъ, ки барои як чома дӯхтан кифоя бошад: **як чомаворӣ сатин**.
- ЧОМАГӢ I** جامگی либоспулӣ, пули либос; *мач.* маош, ротиба, мавочи́б.
- ЧОМАГӢ II** جامگی *ниг.* **чомавор**.
- ЧОМАДАРИДА** جامه‌دریده 1. он ки чомааш дарида аст. 2. *мач.* камбағал, бенаво, муздур.
- ЧОМАДАРОН** جامه‌دران он ки чома медаронад; он ки дар таъминоти каси дигаре бошад, хӯранда, пӯшанда: **нонхӯру чомадарон**.
- ЧОМАДАРОНӢ** جامه‌درانی чомаи якдигарро даронидан, либосдаронӣ, занозанӣ.
- ЧОМАДОН** جامه‌دان куттии (сандукчаи) махсуси дастакдор барои андохтани либосворӣ ва чизҳои дигар, чамадон.
- ЧОМАДОР** جامه‌دار 1. чомапӯш, чомапӯшида. 2. *таър.* он ки либосвории амирро назорат мекард.
- ЧОМАДӢЗ** جامه‌دوز он ки чома медӯзад, он ки ба духтани чома машғул аст.
- ЧОМАДӢЗӢ** جامه‌دوزی чома дӯхтан: **кори (касби) чомадӯзӣ, чомадӯзӣ кардан**.
- ЧОМАЗЕБ** جامه‌زیب 1. чизи муносиб барои дӯхтани чома (*мас.*, *матое*, *зеҳ ва ғ.*). 2. *мач.* одаме, ки чома ё либосҳои дигар ба вай меzeбад, одами хушқад ва хушнаму́д.
- ЧОМАКАН** جامه‌کن *кит.* чое, ки дар гармоба либосҳоро аз тан мекашанд, рахткан.
- ЧОМАКОР** جامه‌کار чомаи корӣ, корчома.
- ЧОМАПӢШ** جامه‌پوش он ки чома пӯшида бошад, он ки дар тан чома дорад.

- ЧОМАПӢШОНӢ** جامه‌پوشانی 1. ба касе чома пӯшонидан. 2. ба касе чома инъом кардан (дар тӯй, чашн *ва ғ.*); **♦ ба сухан чомапӯшонӣ суханпардозӣ**.
- ЧОМАСАФЕДОН** جامه‌سفیدان *таър.* пайравони Муқаннаъ ва шуришиёни Осиёи Миёна ва Хуросон ба муқобили аъроб дар асрҳои VII – VIII *ва ғ.*
- ЧОМАФУРӢШӢ** جامه‌فروشی фурӯхтани чома, фурӯши чома: **бозори (дӯкони, растаи) чомафурӯшӣ**.
- ЧОМАХОБ** جامه‌خواب *кит.* бистар, рахти хоб.
- ЧОМАХОНА** جامه‌خانه қои либосовезӣ, гардероб, чолибос.
- ЧОМАШӢӢ** جامه‌شوئی 1. шустани либос, либосшӯӣ. 2. чизе ки барои чомашӯӣ истифода мешавад: **тағораи чомашӯӣ, хокаи чомашӯӣ, собуни чомашӯӣ**. 3. чизҳои, либосҳои шуста-шаванда; **чомашӯии касеро овардан**.
- ЧОМАШӢӢ** جامه‌شوی он ки чома мешӯяд, либосшӯянда.
- ЧОМАШӢӢҲОНА** جامه‌شوی‌خانه қои махсус, ки дар он чомашӯӣ мекунад.
- ЧОМЕА** *а.* جامعه чамъияти одамон, гурӯҳи одамон, иҷтимоъ, чамъият.
- ЧОМЕАГАРО** جامه‌گرا 1. он ки ба корҳои иҷтимоӣ майл дорад. 2. *с.* он ки манфиатҳои умумиро ҳимоят мекунад.
- ЧОМЕАГАРОӢ** جامه‌گرائی ба чомеа майл доштан, манфиатҳои одамонро ҳимоя кардан.
- ЧОМЕАПАЗИРӢ** جامه‌پذیری қабулқунандаи урфу одат, кирдор, рафтор ва муносибат, иҷтимоӣ будан, зуд бо атрофиён забон ёфтан.
- ЧОМЕАСИТЕЗӢ** جامه‌ستیزی аз чомеа гурехтан, хилватнишинӣ, бо гурӯҳи одамон забон наёфтан, муошират карда натавони́стан.
- ЧОМЕАШИНОС** جامه‌شناس олиме, ки ба масъала ва мушкилоти иҷтимоии чомеа сару кор дорад.
- ЧОМЕАШИНОСӢ** جامه‌شناسی илме, ки ҳаёти иҷтимоии чамъиятро меомӯзад.
- ЧОМЕЪ** *а.* جامع 1. чамъқунанда, гирдоваранда. 2. дарбаргиранда, аз худқунанда; **чомеъул-**

хикоёт дарбаргирандаи ҳикояҳо. 3. маҷмӯъ, ҳама. 4. масҷиди калон: **масҷиди чомеъ**.

ЧОМИД *a. جامد* 1. сахт, зич. 2. сахтшуда, яхкарда. 3. *хим.* ғайриорганикӣ. 4. ғайризинда. 5. *грам.* каммаҳсул, сода.

ЧОМИЗ *جاميز* чое дар зер мизи корӣ барои гузоштани китоб, дафтар ва дигар ашёи лозими корӣ.

ЧОМОНДА *جامانده* 1. он ки аз чое ё аз гурӯҳе ақиб мондааст, чӯдоафтада, дурафтада. 2. боқимонда; он чи баъд аз марг аз касе боқӣ мондааст, мерос.

ЧОМОНДАГӢ *جاماندى* чудо шудан ё дур мондан аз касе ё аз гурӯҳе, дурафтадагӣ, чудомондагӣ.

ЧОМПАЙМО *جامپيما* он ки шаробнӯширо дӯст дорад, арақхӯр, майхора.

ЧОН *جان* 1. олами рӯҳии дохилии инсон, ки ҳамчун як чизи шартӣ ва мавҳум тасаввур мешавад ва онро сабаби зиндагӣ мешуморанд, рӯҳ, равон. 2. умуман, як чизи мавҳуме, ки сабаби зиндагии ҳамаи ҷондорон тасаввур мешавад, василаи асосии зиндагӣ; **бо ҳавли чон** аз тарси зиёд; **талвосаи чон**; **ваҳми чон** тарсу ваҳм барои ҳифзи зиндагӣ. 3. ҳаёт, зиндагӣ; **чон гарав чома гарав** (*мақ.*) вақте гуфта мешавад, ки бо ҳар роҳе кореро иҷро кардан хоҳанд; **дили одаткарда балои чон** (*мақ.*). 4. *маҷ.* дил, қалб; **аз мағзи чон** бо самими дил; **ба чон** аз таҳти дил; **ба (бо) чону дил** аз самими қалб, бо самимияти тамом. 5. *маҷ.* одами хеле наздик, хеш ё фарзанд; **чону чигар**. 6. мурочиат ба тарзи навозиш, эҳтиром ва таъкиди наздикӣ, азиз, киромӣ: **чони бобо!**, **чони ширин!**, **эй чон!**, **эй чони ман!**, **ҷӯраи чон ҷӯраи қарин**. 7. моҳият, асос, мағз; **чони гапро гуфтан** моҳияти гапро гуфтан. 8. пасванди навозиш ва эҳтиром: **додарчон**, **модарчон**, **муаллимчон**; **чони одам** одами хеле хуб, одами меҳрубон ва шафик; **балои чон** а) офати чони одам; б) боиси ташвиш, заҳмат, ранҷ, бадбахтӣ *ва ғ.*; **чон аз бадан баромадан** мурдан, тамом шудан; **чон хузур кардан** роҳат кардан, кайф кардан; **чон ба каф гирифтан** фидокорӣ кардан, ҷонбозӣ кардан, аз хатар натарсида коре кардан; **чон ба лаб расидан (омадан)** қариб ба мурдан расидан, сахт ба танг омадан; **чон ба саломат**

бурдан зинда ҳалос шудан аз таҳлукае; **чон ба хатар андохтан** зиндагии худро ба хавф мондан, ба кори хавфнок иқдом кардан; **чон бахшидан** а) боиси мадор ва қувват шудани чизе ба касе; б) фидо шудан, қурбон шудан; **чон ба ҳалқ овардан** ба мурдан наздик кардан, хеле дилтанг ва безор кардан аз коре; **чон бохтан** чон фидо кардан, чон нисор кардан дар иҷрои коре, дар муборизае; **чон гирифтан** а) қувват пайдо кардан; б) раванқ ёфтан, ба ҳаракат даромадан; **чон гарав мондан** ба мурдан розӣ шуда кореро анҷом додан; **чон дар амон мондан** саломат мондан, таҳлукае набудан барои зиндагӣ; **чон даромадан ба касе** қувват пайдо шудан дар касе, шавқу иштиёқ пайдо шудан барои коре; **чон дар рамак доштан** ҳанӯз зинда будан; **чон додан** а) мурдан; б) қурбон шудан; в) таслим шудан, сар фурувардан; **чон дода чон гирифтан** сахт задухӯрд кардан; **чон доштан** а) зинда будан; б) асос доштан, сабаб доштан; **чони касе баромадан** а) мурдан; б) сахт хашмгин шудан; **чони касеро бахшидан** зинда мондан, ҳукми куштани касеро бекор кардан; **чони касеро ҳалос кардан** раҳой додан, озод кардан касеро (аз қайде, ташвише, хатаре *ва ғ.*); **чони касе ҳалок будан** дар ғами чизе будан, дар талвосаи чизе будан; **чони худро дарег надоштан** чон фидо кардан, фикри зинда мондани худро накардан; **чони худро ҳалос кардан** саломат ҳалос шудан, наҷот ёфтан; **чон кандан** а) дар ҳолати назъ будан, дар дами марг будан; б) азобу машаққат кашидан, сахт кӯшидан барои коре; **чон коҳондан** азоб кашидан, ранҷ бурдан, заҳмати бисёр кашидан; **чонро ба чаббор додан** мурдан, ба мурдан розӣ шудан; **чон фидо кардан** ҳаёти худро бахшидан, ранҷу заҳмати бисёр кашидан барои коре; **чон ситондан** чон гирифтан, куштан; **чон супурдан** мурдан, ҳалок шудан; **чон қурбон кардан** худро фидо кардан; **чон-чон гуфтан** аз самими қалб розӣ шудан, бо камоли майл маъқул доништан; **аз сад чон як чонаш ҳам ҳалос нашудан** вақте гуфта мешавад, ки аз ҳалосии касе ҳеҷ умеде набошад; **аз чон андешидан** ғами зиндагии худро хӯрдан, дар бораи ҳаёти худ фикр кардан, аз чони худ тарсидан; **аз чон безор кардан** сахт ба танг овардан; **аз чони худ гузаштан** а) аз баҳри зиндагӣ гузаштан; б) чон фидо кардан; **аз чон сер кардан** касеро безор

кардан, ба танг овардан; **аз чон сер шудан** аз тангӣ ва вазнинии аҳвол ба мурдани худ розӣ шудан, сахт ба танг омадан; **ба фикри молу чон шудан** дар ғами чизу чора ва саломатии худ будан; **ба чони касе расидан** безор шудан аз чизе, хеле ба танг омадан аз чизе; **ба чони касе қасд кардан** дар паи нест кардани касе шудан; **ба чон омадан** безор шудан, ба танг омадан; **ба чон расондан** безор кардан; ба қону ҳолаш намондан маҷбур кардан касеро; **ба чон чабр кардан** худро ба азоби сахт мондан, худро сахт азият додан; **дард аз чон гузаштан** сахт дар азоб будан аз озоре; **дар ғами чон будан** дар фикри зиндагии (зинда мондани) худ будан; **дуои чони касеро кардан** саломатию беҳбудии касеро хоштан; **то чон дар тан будан** то зинда будан; **то чон доштан** а) то зинда будан; б) бо тамоми қувва; **як тану як чон шудан** муттаҳид шудан.

ЧОНАВАР چانور *ниг.* **чонвар.**

ЧОНАК چانک *калимаи навозиши аз чон:* **чонаки** **ширинам.**

ЧОНАМБАРО چانمبرا *гуфт.* ниҳоят зихна ва ҳарис, ҳасиси гузаро.

ЧОНАМОЗ چانماز *ниг.* **чойнамоз.**

ЧОНАФЗО(Ӣ) چانفزا(ي) *рӯҳафзо, зиндагибахш.*

ЧОНАФРӮЗ چانافروز *хурсандибахш, ба вачд оваранда.*

ЧОНАФШОН چانافشان *ниг.* **чонсупор.**

ЧОНАФШОНӢ چانافشاني *чонсупорӣ, чонфишонӣ.*

ЧОНБАР چانبر 1. **чонгир, чонрабо, кушанда.** 2. *маҷ.* мафтункунанда.

ЧОНБАРОР چانبرار *чонгиранда, кушанда, маҳвкунанда.*

ЧОНБАХШ چانبخش 1. ҳаётбахш, фараҳбахш. 2. он ки барои касе ё коре худро фидо мекунад, **чонфидо, фидокор.**

ЧОНБИН چانبين *бинандаи чон, бинандаи дил; ботинбин, дақиқбин, нозукбин.*

ЧОНБОЗ چانباز *муборизи диловар, фидокор.*

ЧОНБОЗӢ چانبازي *чон фидо кардан, чон дарег надоштан, фидокорӣ; бо чонбозӣ фидокорона, чон дарег надошта (коре кардан); чонбозӣ*

кардан фидокорӣ кардан, аз қурбон шудан натарсида коре кардан.

ЧОНБОЗОНА چانبازانه *фидокорона, чонро дарег надошта.*

ЧОНБОХТА چانباخته *чонбозанда, чонбоз, фидокор, қурбоншаванда.*

ЧОНВАР چانور 1. ҳар чизи зинда ғайр аз инсон. 2. *маҷ.* одами бад ва бешуур, одами ҳайвонхислат.

ЧОНВАРАК چانورک *чонвари хурд, чонзоти хурд: чонвараки баҳрӣ.*

ЧОНВАРДОР چانوردار *кит.* сайёд, шикорчӣ.

ЧОНВАРШИНОС چانورشناس *олиме, ки ғайр аз инсон чизҳои дигари зиндаро меомӯзад.*

ЧОНВАРШИНОСӢ چانورشناسي *илме, ки дар бораи ҳайвонот баҳс мекунад, зоология.*

ЧОНГАЗО(Ӣ) چانگزا(ي) *кит.* 1. осебрасондаи чон, чонкоҳ. 2. кушанда.

ЧОНГИР چانگير *чонбарор, кушанда: тири чонгир.*

ЧОНГИРИФТА چانگيرفته *чондароварда, қувватгирифта, беҳтаршуда.*

ЧОНГУДОЗ چانگداز *гудозандаи чон, обу адоқунандаи чон, чонгусил, чонкан, чонкоҳ: азоби чонгудоз, мусибати чонгудоз, озори чонгудоз, тири чонгудоз, фарёди чонгудоз, охи чонгудоз.*

ЧОНГУДОЗОНА چانگدازانه *хеле пуразоб, хеле сахт, бо як азоб, бо душвориву мушкилӣ.*

ЧОНГУЗАР چانگذر *аз чон гузаранда, чонгусил, чонкан, кушанда: тири чонгузар.*

ЧОНГУСИЛ چانگسيل *чонгудоз, чонкан, кушанда; шабоҳуни чонгусил.*

ЧОНДАРОЗӢ چاندرازي *кит.* умрдарозӣ.

ЧОНДЕХ چانده *чонбахш, зиндагибахш.*

ЧОНДОДА چانداده *чонфидо, фидокор.*

ЧОНДОР I چاندار 1. ҳар чизе ки чон дошта бошад, зинда. 2. ҳайвон, чорпо: **моли чондор.** 3. чоннок, қувватнок.

ЧОНДОР II چاندار *он ки барои амният ва эминии шахсе масъул аст, силоҳдор, яроқдор;*

нигаҳбон, посбон.

ЧОНДОРАК جاندارк тасғири чондор, чондори хурд.

ЧОНДОРУ چاندارو 1. нӯшдору, подзаҳр, доруи зидди заҳр, тарёк. 2. *мач.* май, шароб.

ЧОНЗОД چانزاد *ниг.* **ЧОНЗОТ.**

ЧОНЗОТ چانزات 1. чондор, ҳар чизи зинда. 2. кас, одам.

ЧОНИБ *а.* جانب 1. тараф, сӯй, самт. 2. *мач.* аш-хос, одамон; **аз чониби...** а) аз сӯи..., аз самти...; б) аз тарафи..., аз номи...; **аз чониби касе кор кардан**; в) ба ҷои..., ба номи..., аз тани...; **ба чониби...** ба тарафи...; **ин чониб** а) то ин дам, то ин вақт, ин тараф, ин сӯ; б) банда, камина; **чониби чизеро тарҷеҳ кардан (додан)** чизеро беҳтар шумурдан, чизеро бартар шумурдан, тарафи чизеро гирифтан; **чониби чизе шудан** ба сӯи чизе рафтан; **ба чониби дигар гардондан (тофтан)** ба сӯи дигар тофтан.

ЧОНИБДОР چانبدار тарафдор, ҳаводор, дастгир.

ЧОНИБДОРӢ چانبدارى тарафгирӣ, ҳимоя, дастгирӣ дар вақти муайян.

ЧОНИШИН I چانشين 1. он ки ба ҷои касе дар вақти набудани ӯ кор мебарад. 2. он ки ба каси дигар барои бурдани кор ёрӣ мерасонад, кофил, муовин: **чонишини мудир, чонишини раис, чонишини сардор**. 3. ёвар, мададгор, давомдиҳанда.

ЧОНИШИН II چانشين *грам.* ҳиссаи нутқе, ки ба ҷои исму сифату шумора меояд.

ЧОНИШИНӢ چانشيني чонишин будан, муовинӣ, кофилӣ.

ЧОНӢ I چاني 1. самимӣ, ҳақиқӣ, содиқ, босадоқат: **бародари чонӣ, дӯсти чонӣ, ҷӯраи чонӣ**. 2. қаттол, бераҳм: **душмани чонӣ**.

ЧОНӢ II *а.* چاني чинояткуанда, чинояткор.

ЧОНКАН چانكن он ки аз дилу чон кор мекунад, меҳнатдӯст, фидокор.

ЧОНКАНӢ چانكنى 1. азобу машаққати саҳт, талвасаи марг, ҳолати назъ. 2. *мач.* ҳаракати пурмашаққат, зӯрзании пуршиддати боазоб.

ЧОНКАНОНА چانكانه дар ҳолати чонканӣ,

ҳаракати ниҳоят бошиддат аз ҳавли чон.

ЧОНКОҲ چانگاه 1. чонгусил, чонгудоз, пурдард, пуразоб: **нолаи чонкоҳ, овози чонкоҳ, оҳи чонкоҳ, садои чонкоҳ, фарёди чонкоҳ**. 2. кушанда, марговар, чонбарор: **найзаи чонкоҳ**.

ЧОНКОҲОНА چانگاهانه чонкоҳ, безоркунанда ва тоқатшикан: **умедвориҳои чонкоҳона**.

ЧОНКОҲОНӢ چانگاهانى чон коҳонидан, ташвиш, заҳмат.

ЧОННИСОР چانشار нисоркунандаи чон, чонфидо, фидокор.

ЧОННИСОРӢ چانشارى нисор кардани чон, фидокорӣ, чонфидоӣ.

ЧОННИСОРКУНАНДА چانشارکننده *ниг.* **ЧОННИСОР.**

ЧОННИСОРОНА چانشارانه ба тарзи чоннисорӣ, фидокорона.

ЧОННОК چانناк 1. чондор, зинда; **қувваи чоннок** қувваи зинда. 2. боҳаракат, пурҷӯш, пурхурӯш, гарму ҷӯшон, боравнак; **чоннок гузаронидан (дарсро, машғулиятро); чоннок кардан; чоннок гардонидан** (кореро, амалеро).

ЧОННОКӢ چانناكى 1. зинда будан, чон доштан. 2. пурҷӯшӣ, пурхурӯшӣ, гарму ҷӯшонӣ, равнақдорӣ.

ЧОНО چانا эй чон (*муҳотаб*).

ЧОНОЗОР چانآزار озордиҳандаи чон, чонкоҳ, азобдиҳанда.

ЧОНОЗОРӢ چانآزاري амалу шуғли чонозор.

ЧОНОН چانان маҳбуб, маҳбуба, маъшук, маъшуқа.

ЧОНОНА چانانه маҳбуба, маъшуқа.

ЧОНОСО چانآسا чоноромкунанда, оромбахши руҳу чон.

ЧОНОФАРИН چانآفرين 1. *д.* *сифати* Худо. 2. *мач.* чонбахш, рӯҳбахш, зиндакунанда, соҳибхуна, соҳибистеъдод.

ЧОНОЧОН چاناجان маҳбуб, дӯстдор, меҳрубон, азиз: **ватани чоночон, дӯсти чоночон**.

ЧОНПАНОҲ چانپناه чонпарвар, чонбахш; *ки-*

ноя аз роҳату ҳаловатдиханда.

ЧОНПАРВАР جان پرور чонбахш, рӯҳафзо, роҳатбахш, ҳаловатбахш.

ЧОНПАРДОЗ جان پرداز дилрабо, шавқовар, ҷаззоб.

ЧОНСАБИЛ جان سبيل 1. он ки чонач зоеъ шудааст, чонфигор. 2. маҷ. бадбахт: **одами чонсабил**.

ЧОНСАРАК جان سرک *гуфт*. 1. саросема, бекарор. 2. саросемавор, бекаророна, аз ҳавли чон, бо ошuftагии тамом.

ЧОНСАХТ جان سخت тоқатовар, тобоваранда, бобардошт, устувор: **дарахти чонсахт, одами чонсахт, растании чонсахт**.

ЧОНСАХТӢ جان سختي сахтҷонӣ, пояндагӣ, дерпой, зуд барҳамнахӯрандагӣ: **чонсахтии урфу одатҳои кӯҳна**.

ЧОНСЕР جان سير он ки аз чони худ сер шудааст, он ки аз чон безор шудааст, азобдида.

ЧОНСИПОР جان سپار *ниг.* **чонсупор**.

ЧОНСИПОРӢ جان سپارى *ниг.* **чонсупорӣ**.

ЧОНСИПОРОНА جان سپارانه *ниг.* **чонсупорона**.

ЧОНСИПӢЗ جان سپوز *кит.* ниғаҳдорандаи чон, аз мурдан нигоҳдоранда, ниғаҳдори чон.

ЧОНСИТОН جانستان 1. чонгир, кушанда. 2. чонгудоз, чонгусил, бисёр сахт.

ЧОНСИТОНӢ جان ستانى чонгирӣ, чон гирифтани, кушандагӣ, қатл.

ЧОНСУПОР جان سپار он ки кореро фидокорона иҷро мекунад, он ки ба касе, ба коре ба тамом дода шудааст; фидокор, чонфидо, чонбахш, содик.

ЧОНСУПОРӢ جان سپارى чон фидо кардан, фидокорӣ, чонбахшӣ, чонфидоӣ; **чонсупорӣ кардан** фидокорӣ нишон додан, чон фидо кардан.

ЧОНСУПОРОНА جان سپارانه фидокорона, чонфидоёна, чонбахшона: **чонсупорона коре кардан**.

ЧОНСӢЗ جان سوز 1. сӯзонандаи чон, азобдиханда: **гармии чонсӯз, оташи чонсӯз**. 2. он ки барои касе ё коре чоначро фидо мекунад,

фидокор, ниҳоят ғамхор ва дилсӯз: **модари чонсӯз, одами чонсӯз**. 3. пурсӯз, пуразоб, пуралам, аламнок: **ишқи чонсӯз, нолаи чонсӯз, охи чонсӯз**.

ЧОНСӢЗӢ جان سوزى 1. пурсӯзӣ, пураламӣ, пуразобӣ, чонгудозӣ. 2. ғамхорӣ, дилсӯзӣ: **чонсӯзӣ кардан ба касе, чизе; чонсӯзӣ кардан дар ҳаққи касе, чизе**.

ЧОНСӢЗОНА جان سوزانه фидокорона, дилсӯзона, аз тахти дил: **чонсӯзона кор кардан**.

ЧОНТАЛВОСА جان تلواسه *гуфт*. дар талвосаи чон, аз тарси чон: **чонталвоса дасту по задан**.

ЧОНФАЗО جان فزا *ниг.* **чонфизо**.

ЧОНФАЗОӢ جان فزائى *кит.* чоначзоӣ, рӯҳафзоӣ, равонбахшӣ.

ЧОНФАЗОЯНДА جان فزاينده *кит.* чоначзо, рӯҳафзо, зиндагибахш, ҳаётбахш.

ЧОНФАРСО(Ӣ) جان فرساى 1. ҳалокатовар, кушанда: **тири чонфарсо, ҳучуми чонфарсо**. 2. чонфигор, пуразоб, пурмашаққат: **кори чонфарсо, роҳи чонфарсо**.

ЧОНФАРСОӢ جان فرسائى чонгудозӣ, чонкоҳӣ.

ЧОНФИГОР جان فگار афғор ва хастакунандаи чон, сахт азобдиханда.

ЧОНФИДО جان فدا фидокор, чонсупор.

ЧОНФИДОӢНА جان فدايانه *ниг.* **чонфишонӣ**.

ЧОНФИДОӢ جان فدائى фидокорӣ, чонсупорӣ: **чонфидоӣ кардан**.

ЧОНФИЗО جان فزا чоначзо, рӯҳафзо, фараҳбахш, роҳатбахш, ҳаётбахш.

ЧОНФИШОН جان فشان чонфидо, чоннисор, фидокор, чонбахш, чонсупор.

ЧОНФИШОНӢ جان فشانى 1. фидокорӣ, чонбахшӣ, чонсупорӣ, қурбон шудан. 2. ғамхорӣ, дилсӯзӣ.

ЧОНХАРОШ جان خراش чонфигор, чонсӯз: **нолаи чонхарош, фарёди чонхарош**.

ЧОНШИКОР جان شكار шикоркунандаи чон, чонситон.

ЧОНШИКОФ جان شكاف чонсӯз, ҳалокатовар: **тири чоншикоф**.

ҶОНШУМУРӢ جانشمري ҳисоби сари оила, гурӯҳи мардум *ва ғ.*, оморгирии аҳоли.

ҶОПОНӢ جاپانى мансуб ба **ҷопон**; японӣ: рӯй-моли **ҷопонӣ**.

ҶОР I جار 1. овоз, садо, фарёд. 2. хабар, хабардиҳӣ, даракдиҳӣ: **ҷор андохтан**, **ҷор задан**, **ҷор кашидан** бо овози баланд чизеро эълон кардан (*хабар додан, шунавондан, ба ҳама маълум кардан*).

ҶОР II *а.* جار ҳамсоя.

ҶОРЗАН جارزن *ниг.* **ҷорчӣ**.

ҶОРИГАРДИДА جارى گرديده ҷоришуда.

ҶОРИКУНАНДА جارى كننده он ки чизеро ҷорӣ мекунад, он ки чизеро амалӣ ва умумӣ ме-гардонад.

ҶОРИШАВАНДАГӢ جارى شوندى дорои қобилияти ҷорӣ шудан, ба равон шудан қобил будан (*дар бораи моеъ*).

ҶОРИШАВӢ جارى شوى 1. ҷорӣ шудан, равон шудан; **ҷоришавии об**. 2. татбиқ; амалӣ шудан; умумӣ ва ҳаётӣ гаштан.

ҶОРИЯ I *а.* جاريه *кит.* муаннаси **ҷорӣ**; **лаҳзаи ҷория** лаҳзаи гузарон.

ҶОРИЯ II *а.* جاريه *кҳн.* 1. духтар. 2. канизак.

ҶОРӢ جارى 1. равон, раванда, гузаранда, му-руркунанда: **оби ҷорӣ**. 2. амалӣ, маъмул: **тао-мули ҷорӣ**. 3. дар вақти ҳозира амалкунанда, дар айни ҳол ҳаракаткунанда ва мавҷуд, ҳозира: **кори ҷорӣ**, **масъалаи ҷорӣ**, **панҷсолаи ҷорӣ**, **соли ҷорӣ**, **тартиботи ҷорӣ**, **ҳисоби ҷорӣ** (*дар ҳисобарорӣ*); **ҷорӣ гаштан** (*гардидан*) ҷорӣ шудан; **ҷорӣ доштан** маъмул гардонидан; **ҷорӣ кардан** а) равон кардан; б) рехтан; в) амалӣ гардонидан, ба ҳаракат даровардан, маъмул кардан, татбиқ гардондан: **дигаргунӣ ҷорӣ кардан**, **тартиб ҷорӣ кардан**, **ҷорӣ наму-дан ҷорӣ кардан**; **ҷорӣ шудан** а) равон шудан (*мас.*, *об ва ғ.*); б) амалӣ гаштан, татбиқ шудан, барқарор гаштан, ба ҳаракат дарома-дан; в) гузаштан, мурур кардан: **ҷорӣ шудани вақт**, **ҷорӣ шудани рӯз**.

ҶОРӢ جاروب асбоби рӯфтурӯб, ки аз шоҳаҳои баъзе гиёҳҳо баста тайёр мекунад; **ҷорӯб за-дан** (*кардан*) рӯфтан, рӯфта тоза кардан.

ҶОРӢБАЛАФ جاروب علف алафи ҷорӯб, алафе, ки барои ҷойрӯбӣ истифода мешавад.

ҶОРӢББАНД جاروب بند он ки ҷорӯбро баста тайёр мекунад.

ҶОРӢББУТТА جاروب بته буттаи ҷорӯб, буттае, ки аз он ҷорӯб мебандад.

ҶОРӢБДУМ جاروب دم ҳайвоне, ки думаш мо-нанди ҷорӯб дарози паҳн аст.

ҶОРӢБЗАН جاروب زن касе, ки ҷорӯб мезанад, он ки рӯфтурӯб мекунад.

ҶОРӢБӢ جاروبى мансуб ба **ҷорӯб**; бутаҳои ба-рои ҷорӯббандӣ муносиб.

ҶОРӢБКАШ جاروب كش *ниг.* **ҷорӯбзан**.

ҶОРӢБКАШӢ جاروب كشى ҷорӯбзани.

ҶОРӢБМОНАНД جاروب مانند он чи ба ҷорӯб монанд аст.

ҶОРӢБНОРАСИДА جاروب نارسیده норӯфта, рӯ-бучиннашуда.

ҶОРӢБРИШ جاروب ريش серриш, паҳнриш: **мар-ди ҷорӯбриш**.

ҶОРЧӢ جارچى *ниг.* **ҷарчӣ**.

ҶОСИЛИҚ جائلق 1. пешвои руҳонии насро-ниёни католик, ки аз ускуф болотар меистод. 2. насронӣ, масеҳӣ.

ҶОСУС *а.* جاسوس хабаркаши махсус, ҷустуҷӯ карда хабардиҳандаи аҳволи ягон давлат ё мамлакат ба одамони дахлдори давлати ди-гар, хабаркаши сиёсии махфӣ.

ҶОСУСӢ جاسوسى амали ҷосус, касби ҷосус, ҷосус будан, аҳволи мамлакатеро ба мамла-кати дигар хабар додан: **кори ҷосусӣ**, **ҷосусӣ кардан**.

ҶОФИРОЙ جافى راى *кит.* он ки ният ва қасди ҷафокорӣ дорад, ҷафоандеш, ҷафокор.

ҶОФӢ *а.* جافى *кит.* ҷафокор, ҷафопеша.

ҶОХСУК//ҶОХШУК جاحسوك//جاخشوك доси ғалладаравӣ.

ҶОҲ جاه 1. мартаба, мақом, дараҷаи баланд, рутба, мансаб: **ҷоҳу маснад**. 2. шаъну шавкат, шӯҳрат, дастгоҳу дабдаба; **ҷоҳу ҷалол** қадру эътибор, давлату шавкат.

ЧОХДЎСТ جاهدوست мартабапараст, мансабпараст.

ЧОХИЛ *а.* جاهل 1. нодон, бедониш, бефаҳм. 2. бемаърифат, бефарҳанг, мутаассиб.

ЧОХИЛИЯТ *а.* جاهليت 1. таър. давраи тоисломии таъриху адабиёти араб. 2. давраи бутпарастӣ. 3. *ниг.* **ЧОХИЛӢ**.

ЧОХИЛӢ جاهلي 1. чаҳолат, нодонӣ. 2. таассуб, мутаассибӣ, бемаърифатӣ, бефарҳангӣ.

ЧОХИЛОНА جاهلانه 1. чоҳилвор, ба таври чоҳилон: **чоҳилона** **кор** **кардан**, **чоҳилона** **фарёд** **кардан**. 2. чоҳилӣ, нодонӣ, бефарҳангӣ, бемаданиятӣ: **таассуби чоҳилона**.

ЧОХПАРАСТ جاهپرست мансабпараст, мансабдӯст, мартабахоҳ.

ЧОХПАРАСТӢ جاهپرستی мансабпарастӣ.

ЧОХПАРАСТОНА جاهپرستانه шӯҳратпарастона, мансабпарастона.

ЧОХТАЛАБ جاهطلب *ниг.* **ЧОХПАРАСТ**.

ЧОХТАЛАБӢ جاهطلبی *ниг.* **ЧОХПАРАСТӢ**.

ЧОХТАЛАБОНА جاهطلبانه *ниг.* **ЧОХПАРАСТОНА**.

ЧОХЧӢ(Ӣ) (چاهجو) *ниг.* **ЧОХПАРАСТ**.

ЧОШ چاش *кит.* нон.

ЧОШДОН چاشدان сандуқи нон, нондон.

ЧУББА چبه *кҳн.* чомаи болопӯши васеи дароз.

ЧУББАХОНА چبهخانه *кҳн.* анбори аслиҳа.

ЧУБН I *а.* چبن *кит.* панир.

ЧУБН II // ЧУБУН *а.* چبن//جبون *кит.* тарсончакӣ, буздилий.

ЧУБРОН *а.* چبران *кит.* 1. товон. 2. пур кардани чои чизи талафшуда.

ЧУБРОНПАЗИР چبرانپذير қобили чуброн, барқароршавандагии талафшуда.

ЧУБРОНПУЛӢ چبرانپولی пуле, ки дар ивази чизи талафшуда диҳанд.

ЧУВОЗ جواز дастгоҳест иборат аз кундаи миёнкафтаи калон ва тири сутунӣ, ки ба он асп ё говро баста чарх занонда аз кунчид, зағир ва ғ. равған мекашанд: **чувози равғанкашӣ**, **аспи чувоз**, **чувози дари хона** *киноя аз* гови дӯшой.

ЧУВОЗКАШ جوازکش 1. он ки дар чувоз равған мекашад. 2. ҳайвоне, ки ба чувоз мебанданд: **аспи чувозкаш**, **гови чувозкаш**.

ЧУВОЗКАШӢ جوازکشی ба воситаи чувоз равған кашидан.

ЧУВОЗКУНДА جوازکننده 1. кундаи чувоз. 2. *мач.* одами ғафси дағал.

ЧУВОЗРОН جوازران *ниг.* **ЧУВОЗКАШ**.

ЧУВОЗТАРОШ جوازتراش устои чӯбтароше, ки бисёртар кундаи чувоз метарошад.

ЧУВОЗТАРОШӢ جوازتراشی амалу шугли чувозтарош.

ЧУВОЗХОНА جوازخانه чое, ки дар он бо чувоз равған мекашанд.

ЧУВОЛ جوال халта ё тӯрбаи калон, ки аз қанор хурдтар буда дар он ғалла ва чизҳои дигар меандозанд; **чувол-чувол** якчанд чувол, хеле бисёр; **як чувол сухан гуфтан** сухани бисёр гуфтан; **дурӯғро бо чуволаш гуфтан** дурӯғи бисёр гуфтан.

ЧУВОЛГӢША جوالگوشه хурчин.

ЧУВОЛДӢЗ جوالدوز 1. он ки чувол медӯзад. 2. сӯзани калон, ки бо он чувол, қанор ва монанди инҳоро медӯзанд.

ЧУВОЛДӢЗӢ جوالدوزی амали чуволдӯз.

ЧУВОЛЧА جوالچه чуволи хурд, халта, линга.

ЧУВОН جوان *гуфт.* 1. *ниг.* **ЧАВОН**. 2. *кҳн.* амрад, бериш.

ЧУВОНА جوانه *ниг.* **ЧАВОНА** 1.

ЧУВОНБОЗ جوانباز *кҳн.* амрадбоз.

ЧУВОНИМАРГ جوانمرگ он ки дар чавонӣ мурдааст; *мач.* ноком, ба муроднорасида.

ЧУВОНИМАРГБОБ جوانمرگباب *гуфт.* сазовори чавонимарг шудан (*дар ҳақиқи чавони бадқора гуфта мешавад*).

ЧУВОНӢ جوانی *ниг.* **ЧАВОНӢ**.

ЧУВОНМАРГ جوانمرگ *гуфт.*, *ниг.* **ЧАВОН(и)-марг**.

ЧУВОНМАРД جوانمرد *ниг.* **ЧАВОНМАРД**.

ЧУВОРИҒУНДОРӢ جوارىغندارى чамъ кардани маҳсули чуворӣ, ғундоштани ҳосили чуворӣ.

ЧУВОРИЗОР جواریزار чое, ки чуворӣ коштан-
анд, чое, ки чуворимакка хеле зиёд аст, киш-
тзори чуворӣ.

ЧУВОРИКОР جواریکار он ки чуворӣ кишт ме-
кунад, коранда ва кишткунандаи чуворӣ.

ЧУВОРИКОРӢ جواریکاری шуғли чуворикор,
коридан ва коштани чуворӣ.

ЧУВОРИМАККА جواریمккә *ниг.* чуворӣ.

ЧУВОРИМАККАҒУНДОР جواریмккәғндар он ки
чуворимакка кишта, ҳосилашро ғун ме-
дорад; восита ва техникае, ки бо он чуворӣ
чамъоварӣ мекунад.

ЧУВОРИМАККАҒУНДОРӢ جواریмккәғндари
ниг. чувориғундорӣ.

ЧУВОРИМАККАЗОР جواریмккәзар майдони
кишти чуворимакка.

ЧУВОРИМАККАПАРВАР جواریмккәперор он ки
чуворимакка кишт мекунад.

ЧУВОРИМАККАПАРВАРӢ جواریмккәперори
ниг. чуворикорӣ.

ЧУВОРИПОЯ جواریпайе пояи чуворӣ.

ЧУВОРИШ جوارش *тиб.* омехтаи доругӣ барои
мӯътадил гардондани ҳозима, чавориш.

ЧУВОРӢ جواری растаниест ғалладонагӣ, ки
пояаш наймонанди ғафс буда, донаҳои сафе-
даш дар хӯшаи нӯги пояаш ғун мешавад:
чуворини сафед.

ЧУҒЗ *a.* جغذ чуғз, чуғд, бум.

ЧУҒРОФИДОН جغرافیدان *ниг.* чуғрофиядон.

ЧУҒРОФИЯ *ю.* جغرافیه илмест, ки вазъияти ку-
раи Замин, шароити табиӣ, нуфус, захираҳо
ва иқтисодиёти онро меомӯзад ва вобаста ба
ин соҳаҳои гуногун дорад: **чуғрофияи**
иқтисодӣ, сиёсӣ, табиӣ ва ғ.

ЧУҒРОФИЯДОН جغرافیهدان мутахассиси соҳаи
чуғрофия; донандаи илми чуғрофия.

ЧУҒРОФӢ جغرافی *мансуб ба* **чуғрофия:** мавқеи
чуғрофӣ, харитаи чуғрофӣ.

ЧУД *a.* چود чавонмардӣ, саховат, бахшиш, эҳ-
сон.

ЧУДО *I* جدا 1. фосиладор, дур аз ҳам, алоҳида,
канда. 2. буридашуда аз чизе, қатъшуда. 3.

танҳо; **чудо будан** ба таври алоҳида воқеъ
будан, дур будан, танҳо будан; **чудо гардидан**
(ғаштан) а) дур шудан, канда шудан; б) маҳрум
ғаштан; **чудо кардан** а) дур кардан,
алоҳида карда мондан, сиво кардан; б) бури-
дан, аз ҳам фосиладор гардонидан; в) махсус
гардонидан, таъйин кардан; г) интиҳоб кар-
дан, хоста сара карда гирифтан; ғ) аз ҳам дур
гардонидан, маҳрум намудан; д) фарқ кар-
дан, фарқ кундан, мумтоз ва мушаххас
гардонидан; **аз ҳам чудо кардан** аз ҳамдигар
дур кардан, ба байни ду кас ҷудой андохтан;
чудо мондан дур мондан, канда шуда мон-
дан, танҳо мондан; **чудо шудан** а) канда шу-
дан, гусистан, қатъ гардидан, дур афтодан; б)
дур афтодан; в) тақсим шудан, аз ҳам бурида
шудан; **чудо шудан аз зани худ** (**ё аз шавҳари**
худ) якҷоя зиндагӣ накардан бо зани худ (бо
шавҳари худ), талоқ додан зани худро (ба-
ромадан аз шавҳари худ); **чудо шудан аз касе,**
аз чизе маҳрум шудан аз касе, чизе, гум кар-
дан касеро, чизеро; **чудо шуда истодан** фарқ
кардан (*ду чиз аз ҳамдигар*), имтиёз доштан
нисбат ба дигаре; **чудо-чудо** алоҳида-
алоҳида, ба таври алоҳида.

ЧУДО II جدا *гуфт.* хеле, бисёр, бисёр ҳам, хусу-
сан, аз ҳад зиёд.

ЧУДОҒАШТА جداگشته аз ҳамдигар чудо шуда.

ЧУДОҒӢ جداگی *шакли нодурусти* **ҷудой.**

ЧУДОГОНА جداگانه 1. алоҳида, дигар-дигар. 2.
фарқкунанда, дигаргун, махсус, хос;
хислатҳои ҷудогона; ҷудогона-ҷудогона ало-
ҳида-алоҳида, чудо-чудо, ба таври алоҳида.

ЧУДОГОНАГӢ جداگانگی дар ҳолати аз ҳам
чудо ва алоҳида будан, алоҳидагӣ, фарқ.

ЧУДОИАНДОЗӢ جدائیاندازی тафрика андохтан,
доштани хоҳиши аз ҳам чудо кардан: **сиёсати**
ҷудоиандозӣ.

ЧУДОӢ جدائی 1. чудо будан, аз ҳам канда ва
дур будан; **ҷудой аз хешон.** 2. дурӣ, фирок,
ҳаҷр; **алами ҷудой ва сӯзи фирок.** 3. фарқ, та-
фовут.

ЧУДОКУНАК جداکنک 1. асбоби рӯзгор аст, ки
барои чудо кардани шир ба равған, дӯғ ва ғ.
ба кор бурда мешавад. 2. *барқ.* қатъкунак.

ЧУДОКУНАНДА جداکننده 1. он ки ва он чи чи-

зеро аз чизе чудо мекунад; **хати чудокунанда**.
 2. фарккунанда: **аломати чудокунанда**.
ЧУДОНАШАВАНДА جدانشونده тафриқанопа-
 зир, он чи чудо намешавад: **қисми чудонаша-
 ванда**.
ЧУДОНАШАВАНДАГӢ جدانشوندگی хосияти
 чудонашаванда.
ЧУДОНОШУДАНӢ جداانشدنی чудонашаванда.
ЧУДОШАВАНДА جداشونده он ки ва он чи чудо
 мешавад, тақсимшаванда.
ЧУДОШУДА جداشده 1. кандашуда, буридашуда
 (аз чизе). 2. маҳрумшуда, дуршуда.
ЧУЗ جز *калимаи истисно* ба ғайр аз, ғайр аз,
 ғайри..., ғайр; ба истиснои; магар; **ба чуз**
 ғайр аз, ғайри....
ЧУЗВ//ЧУЗЪ *а.* جزو//جزء дастае аз коғазӣ на-
 вишташуда ё китоби нашршуда: **чузӣ**
таълифӣ, чузӣ чопӣ.
ЧУЗВБАНД//ЧУЗЪБАНД جزوبند//جزءبند касе,
 ки чузвҳои китобро ба ҳам дӯхта барои му-
 қова тайёр мекунад, саҳифабанд.
ЧУЗВБАНДӢ//ЧУЗЪБАНДӢ جزوبندی//جزءبندی
 чузвҳои китобро барои муқова ба ҳам
 дӯхтан: **чузвбандӣ кардан**.
ЧУЗВАДОН جزوه دان *ниг.* **чузвдон**.
ЧУЗВГИР//ЧУЗЪГИР جزوگیر//جزءگیر *ниг.* **чузв-**
дон.
ЧУЗВДОН جزودان//جزءدان чилди картонӣ ё чар-
 мин барои нигоҳ доштани коғазҳо.
ЧУЗВИЁТ *а.* جزویات *ниг.* **чузӣёт**.
ЧУЗВӢ جزوی *ниг.* **чузӣ**.
ЧУЗҒУН جزغون *бот.* як навъ растании пӯст-
 лохи сафед дошта.
ЧУЗОМ *а.* جذام *кҳн., тиб.* бемории маҳав, хӯра.
ЧУЗЪ *а.* جزء 1. пораи чизе, ҳисса, қисм; *муқоб.*
қул(л). 2. *ниг.* **чузв**.
ЧУЗЪАН *а.* جزءاً як қисм, поре аз...
ЧУЗЪБАНД جزءبند *ниг.* **чузвбанд**.
ЧУЗЪБАНДӢ جزءبندی *ниг.* **чузвбандӣ**.
ЧУЗЪИЁТ *а.* جزئیات *ҷ.* **чузӣ**; 1. чизҳои чузӣ,

чизҳои хурд ва андак. 2. тафсил, тафсилот,
 баёни ҳама қисмҳои матлабе. 3. *кҳн.* шеър ва
 адабиёт (*дар истилоҳи мадрасаҳои Бухоро*).

ЧУЗЪИЁТБАЁНӢ جزئیاتبیانی чузъ ба чузъ,
 қисм ба қисм ва нукта ба нукта гуфта додан;
 ба тафсил нақл кардан.

ЧУЗЪӢ جزئی 1. *мансуб ба чузъ*. 2. қисм, ҳисса,
 пора, майда, хурд, қисми ғайри асосӣ; *муқоб.*
қулӣ; **кори чузъӣ, қисми чузъӣ, чузъӣ ва**
қулӣ; **маслиҳатҳои чузъӣ** маслиҳатҳои оид
 ба майда-чуйдаҳои масъалае; **масъалаҳои**
чузъӣ масъалаҳои ғайриасосӣ.

ЧУЛ(Л) *а.* جل болопӯши аспу хар *ва г.*; **чулу**
чихоз (чағоз) *а)* афсори асп, шутур *ва г.*; *б)*
 чизу чора, лахту лухт, чизҳои майда-чуйда;
чулу пӯстак локу пар, чизҳои майда-чуйда.

ЧУЛАСО *а.* جلسا *ҷ.* **чалис**.

ЧУЛБОН جلبان *бот.* як навъ гиёҳи яксола ё би-
 сёрсола аз оилаи лӯбиёиҳо.

ЧУЛҒУНДӢ جلغندی аловмон, гулаҳӣ, оташмон,
 хидматрасони ҳаммом бо либосҳои пора-
 пора ва сиёҳи равшанмонанд.

ЧУЛДУ *м.* جلدو инъом, бахшиш.

ЧУЛДУРПҶШ جلدپوش *гуфт.* жандапӯш, ли-
 босаш дарида.

ЧУЛЛА جلّه навъе аз занбӯруг.

ЧУЛ(Л)ОБ جلاب шарбати қанд, ки бо гулоб
 омехтаанд ва хосияти доруй дорад.

ЧУЛУС *а.* جلوس *кҳн.* 1. нишастан. 2. бар тахти
 подшоҳӣ нишастан, ибтидои подшоҳии касе;
чулус кардан бар тахти подшоҳӣ нишастан,
 подшоҳ шудан.

ЧУЛХУНДИПҶШ جلھندیپوش *гуфт.* даридали-
 бос, жандапӯш, либосҳояш даридаи чиркин.

ЧУЛХУНДӢ جلھندی *гуфт.* дарида, чигда-чигда,
 тикка-тикка (либос).

ЧУЛЧУЛ *а.* جلجل 1. зангӯлаи хурд, ки ба дои-
 раву нақора ё гардани ҳайвонот мебандад.
 2. доира, даф.

ЧУМАК جمک нӯли чойник, офтоба, лӯлаи об
ва г.

ЧУМАКШИКАСТА جمکشکسته нулаш шикас-
 та (*мас., чойник*).

ЧУМАЛ *а.* **جمل** *ниг.* абҷад.

ЧУМБИДАН **جميدن** *шакли* *гуфтугӯи* **чунбидан**.

ЧУМЛА *а.* **جمله** 1. ҳама, ҳамагӣ; **чумлаи...** ҳамаи..., тамоми.... 2. гурӯҳ, тӯда, доира; **аз чумла** аз ин гурӯҳ, аз ин ҳисоб, дар он миён; **аз чумлаи...** а) аз гурӯҳи..., аз қабили...; **бар чумлаи...** ба ҳамаи...; **аз ин (он) чумла** аз ин ҳисоб, инчунин. 3. *грам.* як калима ё якчанд калимаи аз ҷиҳати грамматикӣ ва овоӣ муташаккил, ки як фикри тодро ифода мекунад: **чумлаи сода**, **чумлаи мураккаб**, **чумлаи хабарӣ**, **чумлаи саволӣ**, **чумлаи хитобӣ**, **чумлаи пайрав**; **чумла-чумла** бо чумлаҳои алоҳида, қисм-қисм.

ЧУМЛАБАНДӢ **جمله‌بندی** 1. *грам.* сохти чумла. 2. тарзи гуфтор, шакли ифодаи фикр.

ЧУМЛАГӢ **جملگی** ҳамагӣ, ҳама, тамои, тамоми.

ЧУМЛАПАРДОЗ **جمله‌پرداز** 1. он ки фикрашро хуб ифода мекунад, суҳанпардоз. 2. устоди суҳан, суҳанвар.

ЧУМЛАСОЗӢ **جمله‌سازی** *ниг.* **чумлабандӣ**.

ЧУММАК **چمک** *ниг.* **чумак**.

ЧУМОДЕУЛАВВАЛ **جمادى‌الاول** номи моҳи панҷуми солшумории қамарии мусулмонӣ, ҷамодиулаввал.

ЧУМОДЕУЛОХИР **جمادى‌الآخر** номи моҳи шашуми солшумории қамарии мусулмонӣ, ҷамодиулохир.

ЧУМОДЕУУСОНӢ **جمادى‌الثانى** *ниг.* **чумодеул-охир**.

ЧУМХУД *а.* **جمهود** *кит.* яхбандӣ.

ЧУМХУР *а.* **جمهور** гурӯҳи мардум, ҳама.

ЧУМХУРИХОӢ **جمهوری‌خواه** тарафдори давлатдории чумхуриявӣ.

ЧУМХУРИЯВӢ **جمهوریوی** *мансуб ба* **чумхури:** рӯзномаи чумхуриявӣ.

ЧУМХУРИЯТ **جمهوریت** *ниг.* **чумхури**.

ЧУМХУРӢ **جمهوری** 1. кишвар ё давлате, ки роҳбари аввали вай интихобист; **Чумхурии Тоҷикистон**. 2. саросарӣ, умумичумхури чумхуриявӣ: **Кумитаи чумхурии истилоҳот**.

ЧУМЧУМА **جمجمه** *кит.* косахонаи сар.

ЧУМЧУМАМОӢ **جمجمه‌ماهی** *зоол.* як навъи моҳӣ.

ЧУМӢА *а.* **جمعه** номи як рӯзи ҳафта, ки баъди панҷшанбе ва пеш аз шанбе меояд, рӯзи одина; **намози чумӢа** *д.* намозе, ки рӯзи чумӢа хонда мешавад.

ЧУМӢАБОЗОР **جمعه‌بازار** бозоре, ки танҳо рӯзҳои чумӢа баргузор мешавад.

ЧУМӢАХОНӢ **جمعه‌خوانی** *д.* хондани намози чумӢа.

ЧУНБАНДА **جنبنده** 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **чунбидан**. 2. ҳаракаткунанда, ҷондор.

ЧУНБИДАН **جنبیدن** 1. ҳаракат кардан, ба ҳаракат даромадан. 2. рафтани, аз ҷое ба ҷое рафтани. 3. *мач.* кор кардан, ба кор машғул шудан; **ёрои (мадори) чунбидан** надоштан бекуват будан, беҳолу бемадор будан.

ЧУНБИШ **جنبش** 1. ҳаракат, аз ҷое ба ҷое шудан, чунбидан, ба ҳаракат даромадан: **чунбиши одам**, **чунбиши шохҳои дарахт**. 2. *мач.* кор, шугл; **чунбиши рӯзгор**; **чунбиш додан** чунбонидан, ҳаракат додан; **чунбиш кардан** ба ҳаракат даромадан; **чунбиш хӯрдан** (якбора) ҳаракат кардан, чунбидан; **ба чунбиш даромадан** а) ба ҳаракат даромадан, ҳаракат кардан; б) қувват гирифтани; **ба чунбиш овардан** ба ҳаракат даровардан; **ба чунбиш омадан** ба ҳаракат даромадан.

ЧУНБОН **جنبان** *ниг.* **чунбонак**.

ЧУНБОНАК **جنبانک** чунбонда, ноустувор, лиққонак: **дандони чунбонак**, **чунбонак шудан**.

ЧУНБОН(И)ДАН **جنباندن//جنبانیدن** 1. чизеро ба чунбиш даровардан, чизеро ба ҳаракат даровардан (андохтан); **чунбондани шоху баргҳои дарахтон**. 2. чизеро ин тарафу он тараф рост кардан; **гаҳвора чунбондан**; **киф чунбондан** изҳори тааҷҷуб кардан; **лаб чунбондан** оҳиста чизе гуфтан; **сар чунбондан** а) салом додан; б) бо ҳамин ишора чизеро тасдиқ кардан; в) изҳори норизоӣ ё сарзаниш кардан.

ЧУНБОНИШ **جنبانش** *ниг.* **чунбонидан**.

ЧУНБУЦӢЛ **جنب‌وجول** дар чунбиш будан, ба

коре машғул шуда истодан, дар ҳаракат будан: **чунбучӯл доштан**: **чунбучӯл кардан**: **дар чунбучӯл будан**.

ЧУНГ جنگ *к.х.* дафтаре, ки ба он ашъори шоирон навишта шудааст, баёз.

ЧУНД *а.* چند лашкар, сипоҳ, қўшун.

ЧУНУБ *а.* جنوب *д.* он ки баъд аз муомилаи зановшӯй ғусл накарда бошад, касиф, нопок.

ЧУНУД *а.* چنود *ч.* **чунд**.

ЧУНУН *а.* چنون чиннигӣ, девонагӣ.

ЧУНУНДОР چنوندар девонаавзоъ, чиннифеъл, девона.

ЧУНУНКАДА چنون كده чиннихона; **ин чунункада** киноя аз дунё.

ЧУНУНМИЗОЧ چنون مزاج девонамизоч, девонатабъ, девонаавзоъ.

ЧУНУНОВАР چنون آور амал ё маводе, ки ба девонагӣ бурда мерасонад.

ЧУНУНОМЕЗ چنون آميز *ниг.* **чунуновар**.

ЧУР چر *гуфт.* навъ, хел, қисм.

ЧУРГА//ЧИРГА//ЧАРГА *т.* جرگه 1. ҳалқа за-дан, давра кашидан, ҳалқавор қатор шудани мардум; давра задани мардум барои дар миёна гирифтани сайд. 2. анчуман, анчуманорой: **чиргаи қабоили Афғонистон**.

ЧУРҒОТ چرغات шири туршонидашуда, ки баъди таровиши обаш чакка мешавад; **чурғот хобондан**; **ба ҳар ош чурғот шудан** гунаи дигари **ба ҳар ош қатик шудан**.

ЧУРҒОТАК چرغاتك *бот.* яке аз гулҳои чурғотак.

ЧУРҒОТИН چرغاتين *ниг.* **чурғотӣ**.

ЧУРҒОТӢ چرغاتي *мансуб ба чурғот*; чурғот ҳамроҳшуда, чурғот рехташуда (*мас., ягон хели хӯрок*).

ЧУРМ *а.* چرم гуноҳ, айб; **чурм доштан** гуноҳ доштан, гунаҳгор будан.

ЧУРМОНА چرمانه *ниг.* **чарима**.

ЧУРМШИНОС چرم شناس *хуқ.* мутахассиси соҳаи корҳои ҷиноятӣ.

ЧУРМШИНОСӢ چرم شناسي *хуқ.* илмест, ки во-

ситаву василаҳои махсуси ҷамъ кардан, тадқиқ ва муайян намудани далелҳои судиро таъйин мекунад.

ЧУРӢА *а.* چرعه микдори як дам кашидани аз ҳар як чизи нӯшидани; микдори андак аз ҳар чизи нӯшиданбоб, як култ: **чурӢаи об**, **як чурӢа май**, **як чурӢа чой**.

ЧУРӢАДОН چرعه دان *кит.* зарфи шароб, қадаҳи шароб, шаробдон.

ЧУРӢАКАШ چرعه كش соқӣ, бодарез.

ЧУРӢАНӢШ چرعه نوش шаробхӯр, майнӯш, майхӯр.

ЧУРӢАРЕЗ چرعه ريز 1. пиёлаи майхӯрӣ. 2. соқӣ.

ЧУРӢАТ *а.* چرئت//چرات часорат, далерӣ, нотарсӣ; **чурӢат додан** часорату далерӣ бахшидан; **чурӢат доштан** часорат доштан, натарсидан, тарс надоштан; **чурӢат кардан** натарсида кореро иҷро кардан, часорат нишон додан; **чурӢат пайдо кардан** часорат ёфтан, натарсидан дар иҷрои коре.

ЧУРӢАТНОК چرئت ناک соҳибҷасорат, нотарс, ҷасур, далер.

ЧУРӢАТТАЛАБ چرئت طلب ягон коре, ки иҷрояш чурӢат металабад.

ЧУССА چته бадан, тан, пайкар, ҷасад: **чуссаи бузург**, **чуссаи лоғар**, **чуссаи назарноғир**.

ЧУССАДОР چته دار паҳлавонҷусса, қавиҳайкал, бузургҷусса.

ЧУССАКАЛОН چته كلان *ниг.* **чуссадор**.

ЧУСТАН چستن 1. ҷӯи чизе шудан, кофтан, ҷустуҷӯ кардан: **баҳона ҷустан**, **даво ҷустан**, **чора ҷустан**, **фурсат ҷустан**. 2. хостан, пурсидан: **мадад ҷустан**, **маслиҳат ҷустан**.

ЧУСТОР چستار *кит.* ҷустуҷӯ, кофтуков, пурсуков.

ЧУСТУЧӢ(Ӣ) چستجو(ى) 1. кофтуков; **ба ҷустуҷӯи...** ба кофтукови...; **бо ҷустуҷӯӣ...** бо кофтуков, бо пурсуҷӯ, бо пурсиш. 2. пурсуҷӯӣ, пурсиш: **ҷустуҷӯ кардан**, **дар ҷустуҷӯ афтодан**. 3. талаб, хост; **дар ҷустуҷӯи чизе** дар талаби чизе, барои чизе.

ЧУСТУЧӢКУНАНДА چستجو کننده 1. сифати феълӣи замони ҳозира аз **ҷустуҷӯ** кардан. 2. он

ки чустучӯ мекунад, чӯянда.

ЧУТ جوت *бот.* як навъ гиёҳи тордорест, ки аз лифи вай матоъҳои дағал ва арғамчин бофта мешавад.

ЧУФТ جفت 1. ду дона аз як чиз, ҳар чизи дугона аз қабилӣ пойафзор, либосворӣ *ва г.*; **як чуфт кафш (мӯза), як чуфт куртаю эзор, як чуфт гӯшвора.** 2. ду барзагов, ки барои шудгор кардани замин ба юғ баста мешавад: **чуфти гов:** як **чуфт барзагов; чуфт бастан** говхоро ба юғ бастан; **чуфт рондан** бо чуфт замин шудгор кардан. 3. нару модаи ҳар чиз. 4. ҳамсар, ҳамболин, зану шӯй; **сари касеро чуфт кардан** хонадор кардан касеро, зандор ё шавҳардор кардан касеро. 5. ҳамроҳ, шарик; **чуфт гаштан (гардидан)** бо чизе ҳамроҳи чизе шудан. 6. рақами чуфт, шумори ба ду бе каср тақсимшаванда; *муқоб.* **тоқ:** адади **чуфт, рақами чуфт; чуфт-чуфт** дутой, дуто-дуто.

ЧУФТА جفته чуфтак, лагад; **чуфта задан** чуфтак задан, бо ду пой ақиб баробар лагад задан.

ЧУФТАК جفتک 1. лагадзанӣ бо ҳар ду пой. 2. ба ҳеч чиз нигоҳ накарда гурехтан; **чуфтак задан** а) лагад задан; б) якбора ва бо ҷаҳидан гурехтан.

ЧУФТАКЗАНОН جفتکزان лагадзанон.

ЧУФТАН جفتن 1. чуфт–чуфт мувофиқ шудан. 2. як чизро ба ду қисми баробар тақсим карда болои ҳам гузоштан.

ЧУФТАНГУШТ جفتانگشت пой баъзе аз парандаҳо, ки ду ангушт доранд (*мас., шутур-мурғ*).

ЧУФТБАНД جفتبند абзоре, ки аз ду ҳалқа ва занҷирае барои бастанӣ чорпоён (аспу ҳар, гов...) дар тавила ва ё ҷои дигар иборат аст.

ЧУФТБАРОРОН جفتبراران маъракаи чуфт баровардан дар оғози киштукор.

ЧУФТБОШӢ جفتباشى *таър.* дар гузашта як навъ андоз буд аз сари ҳар як чорпо.

ЧУФТГАР جفتگر он ки заминро бо барзагов шудгор мекунад.

ЧУФТГАРӢ جفتگرى амали чуфтгар.

ЧУФТӢ جفتى якҷо шудан, ҳамроҳ шудан, наздик шудан (*нар ва мода*); **чуфти кунондан**

наздик кунондан барои наслгирӣ.

ЧУФТОНА جفتانه *ниг.* **чуфтбошӣ.**

ЧУФТРАНДА جفترانده рандаи хурде, ки барои суфта кардан истифода мешавад.

ЧУФТРОН جفتران он ки чуфт меронад, он ки бо чуфт замин шудгор мекунад.

ЧУФТРОНӢ جفترانى чуфт рондан, замин рондан, шудгор кардан: **вакти чуфтронӣ, чуфтронӣ кардан.**

ЧУФТСУМ جفتسم баъзе аз ҳайвоноте, ки суми пояшон ба ду қисми баробар тақсим шудааст (*аз қабилӣ гов, буз ва г.*).

ЧУФТСУМОН جفتسمان чорпоёне, ки суми чуфт доранд (*гов, гӯсфанд*).

ЧУҲАЛО ا. جهلا *ҷ.* **чоҳил.**

ЧУҲҲОЛ ا. جهّال *ҷ.* **чоҳил.**

ЧӢ(Ӣ) چو(ى) 1. *асоси замони ҳозира аз чустан.* 2. *чузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои чӯянда, чустучӯкунанда: савобчӯӣ, баҳоначӯӣ, донишчӯӣ...*

ЧӢ چو *ниг.* **чӯӣ.**

ЧӢБОР چوبار *ниг.* **чӯйбор.**

ЧӢГАК/ЧӢКАК چوگک//جوگک чӯча; мурғаки бисёр майда; гунчишк.

ЧӢГИХОНА چوگى خانه ҷои зисти чӯғиҳо, маҳалли чӯғиҳо.

ЧӢГӢ چوگى лӯлӣ, аз қавми лӯлӣ.

ЧӢӢ چويا чӯянда, кобанда, пурсучӯкунанда; **чӯё** будан дар чустучӯи чизе будан; **чӯё шудан** а) кофтан, кофтуков кардан; б) пурсон шудан, пурсидан, пурсиш кардан; **чӯён ҳолу аҳвол шудан** ҳолу аҳвол пурсидан.

ЧӢӢН چويان 1. чӯянда, кофтуковкунанда; талабанда; **чӯён шудан** кофтуков кардан, пурсучӯ кардан. 2. дар ҳолати чустан.

ЧӢӢ چوى замини (роҳи) ба дарозӣ кандашуда (ба таври табиӣ кофта), ки дар он об ҷорӣ мешавад, наҳри хурд: **чӯи обёрӣ, чӯи равон, чӯӣ кандан, чӯӣ кофтан, чӯӣ баровардан.**

ЧӢӢБОР چويبار 1. ҷои чӯяш бисёр. 2. чӯи калон, анҳор, ки чӯйҳои дигар аз он об мегиранд; **ба чӯйбори кесе об омадан маҷ.** ханди-

дани бахт ба рӯи касе, омад кардани кори касе.

ЧҶҲБОРӢ جويبارى мансуб ба чӯйбор.

ЧҶҲБОРКАНӢ جويباركنى кандани маҷрои чӯй нав.

ЧҶҲБОРТОЗАКУНӢ جويبارتازهكنى одатан дар баҳорон чӯйборонро аз сангу гил тоза кардан.

ЧҶҲКАН جوى он ки чӯй меканад, чӯйков.

ЧҶҲКАНӢ جوى كنى чӯй кандан, чӯй кофтан.

ЧҶҲКОВ جويكاو касе ки чӯй меканад, чӯйкан.

ЧҶҲКОВӢ جويكاوى чӯй кофтан, чӯйканӣ.

ЧҶҲТОЗАКУНӢ جوى تازه كنى чӯйро кофта аз лойқа тоза кардан.

ЧҶҲЧА جويچه чӯй хурд.

ЧҶҲЧАБОЗӢ جويچه بازى чӯйча канда бозӣ кардани кӯдакон дар ҷои сероб.

ЧҶҲЛ جول чӯлу пӯстак чизу чора; майда чуйда, кӯрпаву болишт, чул.

ЧҶҲЛИДА جوليده 1. парешон, ба ҳам омехта, печу тобхӯрда (*сифати мӯй*) (*дурустии жӯлида*). 2. касе ё чизе, ки ба ягон чизи чиркин олуда бошад: **ба лой чӯлида; ба хок чӯлида.**

ЧҶҲЛИДАМӢ(Ӣ) جوليدهموى дорои мӯйи парешону ба ҳампечида.

ЧҶҲЛИДАН جوليدن олуда шудан, оғуштаи чизе шудан, ба ҳам печидан.

ЧҶҲЛОН(И)ДАН جولاندين//جولاندين *шакли бавоситаи чӯлидан*; олуда кардан, оғуштаи чизе кардан: **ба хок чӯлондан.**

ЧҶҲЛОҲ(А) جولاhe//جولاhe кҳн. 1. бофанда. 2. тортанак.

ЧҶҲЛОҲАК جولاheك 1. *шакли тасгири чӯлох*, бофанда. 2. тортанак, анкабут.

ЧҶҲ I جور 1. мувофиқ, мутобиқ, ҳамовоз, ҳамоҳанг (будани чизе ба чизе); **бо чӯр** бо як овоз, бо як оҳанг, бо ҳамовозӣ; **чӯр гардидан** чӯр шудан; чӯр кардан ҳамоҳанг кардан, ҳамовоз намудан (чизеро бо чизи дигар, *мас.*, *оҳангро ё ягон асбоби мусиқӣ*), бо ҳам мутобиқ гардонидан; **чӯр шудан** а) ҳамоҳанг

гаштан, мувофиқ шудан ба оҳанг ё овози чизи дигар; б) *маҷ.* ҳамроҳ шудан, дӯст гардидан. 2. хушвақт ва тандуруст (будани касе).

ЧҶҲ II جور 300л. як навъ парандаест булбулмонанд аз гурӯҳи гунҷишкон.

ЧҶҲРА جوره дӯст, рафиқ, ошно: **чӯраи қарин, чӯраи ҷонӣ, ду чӯра, чӯраи обногузар** *гуфт.* рафиқи хеле наздик; **чӯра шудан** дӯст гаштан (бо якдигар). 2. ду порчаи як матоъ, ки як либосворӣ мешавад: **як чӯра алоча, як чӯра беқасаб.**

ЧҶҲРАБОЗ جوره باز шахсе, ки бо дигарон чӯрагӣ мекунад, касе ки ошноӣ бисёр дошта вақташро бештар бо онҳо мегузаронад.

ЧҶҲРАБОЗӢ جوره بازى 1. муносибати чӯрагии ҳамсолон, бо айшу ишрат вақтгузаронии мардони ҳамсол. 2. *маҷ.* дар коре риояи хо-тири чӯраи худро кардан.

ЧҶҲРАГӢ جورگى дӯстӣ, рафоқат, ошноӣ; **чӯрагӣ кардан** дӯстӣ доштан.

ЧҶҲРАҚАНДӢ جوره قندى яке аз навъҳои харбуза: **харбузаи чӯрақандӣ.**

ЧҶҲРКУНАНДА جوره كننده он ки асбобҳои мусикиро мувофиқи қоидаи мусиқӣ чӯр мекунад.

ЧҶҲРОБ جوراب пайпоқи пахтагин ё синтетикӣ.

ЧҶҲРОББОФ جوراب باف он ки чӯроб мебофад, бофандаи чӯроб.

ЧҶҲРОББОФӢ جوراب بافى чӯроб бофтан, чӯроб тайёр кардан: **дастгоҳи чӯроббофӣ, коргоҳи чӯроббофӣ.**

ЧҶҲРТАКИГӢ جورتيكى گوى *шева.* чизеро барқасд гӯянда, ба тарзи ҳазл суҳанкунанда.

ЧҶҲРХОНӢ جورخوانى чӯр шуда хондан, ҳамоҳанг шуда хондан, хор.

ЧҶҲУЛБАҚАР جوع البقر *ниг.* чӯулқалб.

ЧҶҲУЛҚАЛБ جوع الكلب *а.* бемории пурхӯрӣ, ки гирифтори ин беморӣ бо хӯрдан сер намешавад.

ЧҶҲШАВАНДА جورشونده он ки ва он чи чӯр мешавад, ҳамоҳангшаванда.

ЧҶҲЧА چوجه чӯча, бачаи мурғ, бачаи парандагон: **чӯча баровардан, чӯча хобондан.**

ЧҶҶАБАРОРАК جوجه‌برارک *гуфт.* инкубатор.

ЧҶҶАБАРОРӢ جوجه‌براری баровардани чӯча нисбат ба замон ё макон: **давран чӯчабарорӣ**, **мошини чӯчабарорӣ**.

чӯш جوش *асоси замони ҳозира аз чӯшидан.*

ЧҶҶШ I جوش 1. чӯшидани об ва моеоти дигар бо таъсири оташ, ҳар чизи гарм ва тафсон; **оби чӯш**; **дар чӯш будан** дар ҳолати чӯшиш будан, чӯшида истодан. 2. хурӯш, туғён, шӯр, ғалаён; **чангу чӯш** чанг дар ҳолати ғалаёни ҳиссиёт; **чангу чӯшу ғавго** ғалаён, талотум. 3. *мач.* ғазаб, қаҳр, хашм. 4. *мач.* гармогармӣ, тафс, авҷ; **дар вақти чӯши кор**; **чӯшу хурӯш** а) шӯру ғавго; б) шавку ҳаяҷон; в) гармогармӣ, авҷ, раванк; **чӯш задан** а) фаввора задан, чӯшида баромадан; б) туғён кардан, бо туғён чорӣ шудан; **дар чӯш будани дарё**; в) ба ҳаяҷон омадан; г) авҷ кардан, дар раванк будан; **аз чӯш мондан** а) аз чӯшидан мондан, хунук шудан; б) аз авҷ фаромадан, гармиашро гум кардан; **ба чӯш даромадан** ба чунбишу ҳаракат омадан; **ба чӯш овардан** ба чӯшиш даровардан, ба шӯру ҳаяҷон овардан; **ба чӯш омадан** а) чӯшидан, чӯшиш кардан, туғён кардан; б) ба шӯру ҳаяҷон омадан; **ба чӯшу хурӯш овардан** ба чунбишу ҳаяҷон даровардан, ба шавку завқ даровардан.

ЧҶҶШ II جوش пайвастан (*ду филизро ба воситаи чӯшдиҳӣ*); **чӯш додан** ба ҳам пайвастанӣ ду чизи филизӣ, кафшер кардан.

ЧҶҶША I جوشе ранги сурхи шингарфӣ барои ранг кардани чизҳои моеъ.

ЧҶҶША II جوشе ҷои нав кафшершуда.

ЧҶҶШАГАРӢ جوشه‌گری ба ҳам васл — кафшер кардани филизҳо ба воситаи чӯшдиҳӣ.

ЧҶҶШАНДА جوشنده чизе ки мечӯшад, туғён-кунанда; **дарёи чӯшанда**.

ЧҶҶШАНОН جوشزنان *феъли ҳол аз чӯш задан*; дар ҳолати чӯш задан.

ЧҶҶШИДАН I جوشیدن 1. ба чӯш омадани об ё моеи дигар бо таъсири оташ ё ҳарорати дигар. 2. фаввора зада баромадани об ва чизҳои обакии дигар аз зери замин. 3. ба сабаби дер истодан дар ҳолати табиӣ туршида ба ҳаракат омадани моеот: **чӯшидани сирко**, **шароб**, **чӯрғот** ва ғ.. 4. *мач.* дамидан, туғён

кардан, ба талотум даромадан, хурӯшидан. 5. *мач.* ба ҳаяҷон омадан, ба изтироб омадан, дар ғазаб шудан. 6. *мач.* раванку ривоч ёфттан, бо авҷу суръат пеш рафтан. 7. *мач.* ба шавқ омадан, саъю кӯшиши зиёд пайдо кардан; **деги касе чӯшидан** кори касе омад кардан, даромад ва маишати хуб доштан.

ЧҶҶШИДАН II جوشیدن *гуфт.* дӯшида гирифтани шири гов, буз, гӯсфанд ва ғ.: **гов чӯшидан**, **шир чӯшидан**.

ЧҶҶШИШ جوشش 1. чӯшидани об ва чизҳои дигари обакии бо таъсири оташ ва ҳарорати дигар. 2. фаввора зада баромадани об. 3. *мач.* гармӣ, авҷ, болоравӣ, раванк. 4. *мач.* ҳаяҷон, изтироб. 5. *мач.* саъй, кӯшиш. 6. *мач.* шиддат, бисёрӣ. 7. дар ҳолати табиӣ туршида дамидани моеот: **чӯшиши сирко**, **чӯшиши шароб**.

ЧҶҶШОӢ جوشائی *гуфт.* дӯшой, ширдиханда, дӯшидашаванда: **гови чӯшой**.

ЧҶҶШОН جوشان 1. чӯшанда, дар ҳолати чӯшидан: **деги чӯшон**. 2. гарм, тафсон: **оби чӯшон**, **ҷойи чӯшон**. 3. пуртуғён, пурталотум; **дарёи чӯшон**. 4. фавворазананда: **чазмаи чӯшон**. 5. дар изтиробу ҳаяҷон, пурчӯшу хурӯш: **дили чӯшон**; **гарму чӯшон** пурҳарорат; **пурсупоси гарму чӯшон** пурсупоси самимӣ, аз таҳти дил, бо чӯшу хурӯш; **саломии гарму чӯшон**, **суханронии гарму чӯшон**.

ЧҶҶШОНДА جوشانده 1. чӯшонидашуда: **оби чӯшонда**. 2. пухташуда дар об: **тухми чӯшонда**.

ЧҶҶШОН(И)ДАН جوشانیدن//جوشانیدن 1. об ё моеоти дигарро ба воситаи оташ ё ҳарорати дигар ба чӯш овардан; об чӯшон(и)дан: **шир чӯшондан**, **чизеро чӯшондан**. 2. чизеро дар об чӯшонда пухтан: **тухм чӯшондан**, **картошка чӯшондан**, **нахӯд чӯшондан**.

ЧҶҶШОНДАШУДА جوشانده‌شده *ниг.* чӯшонда.

ЧҶҶЪ ا. جوع *кит.* гуруснагӣ.

ЧҶҶЯ-ЧҶҶЯ جويه جويه *ниг.* чӯяк.

ЧҶҶЯ//ЧҶҶЯК جويه//جويک чӯйчаҳои майдони кишт, ки барои обёрӣ кашида мешаванд, хатак: **чӯяки пахта**, **чӯяки харбуза**, **чӯяк кашидан**; **чӯя-чӯя** *ниг.* **чӯяк** (**чӯяк-чӯяк**).

ЧҶҶЯК جويک *ниг.* чӯя.

ЧҶҶЯК-ЧҶҶЯК جويک جويک ба чӯякҳо тақсимшу-

да: **оби чӯяк–чӯяк.**

ЧҮЯҚДАРМИЁН جويک درميان дар байн як чӯяк-ро партофта ба дигарӣ гузаштан.

ЧҮЯҚДОР جويک دار замини киштшудае, ки чӯяк дорад.

ЧҮЯҚӢ جويکӣ он чи марбут ба чӯяк аст.

ЧҮЯҚКАШАК جويک کشک *кишов.* олати маҳсус, ки бо вай чӯяк мекашанд, оғардкашак.

ЧҮЯНДА جوينده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз* **чустан.** 2. *чустучӯкунанда, кобанда:* **чӯяндағони сарватҳои зеризаминӣ; чӯянда ёбанда** (*зарб.*). 3. *тарафдор, толиб; чӯяндағони сулҳ.*

ЧҮЯНДАӢ جويندگی *чустучӯ кардан, чустучӯкунандагӣ, кофтуков намудан*

Ш

Ш ҳарфи сиву якуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ бо ҳарфи шин (ش) ифода мешавад; дар ҳисоби абҷад ба адади 300 баробар аст.

ШААФ а. شَعَف шодӣ, хурсандӣ, хушҳолӣ, шодмонӣ.

ШАБ شب 1. муддати муайян аз фуру рафтани Офтоб то баромадани он, ки ҳаво торик мешавад; муқоб. рӯз. 2. шабона, шабҳангом; **шаби адабӣ** шабнишиние, ки дар он масъалаҳои адабӣ бахсу муҳокима ва асарҳои адабӣ хонда мешавад; **шабу рӯз** муддати як шабонарӯз; **шаб гузарондан** дар чое шабона мондан, хобидан дар чое; **шаб шудан** фаро расидани шаб; ◇ **шаб ба хайр** шабро нағз гузаронед (ибораест, ки шабона ҳангоми видоъ гӯянд).

ШАБА I شَبه шабона, шабина, дар вақти шаб, шабҳангом.

ШАБА II شَبه 1. санги сиёҳи барроқ, ки дар асбобҳои зинатии заргарӣ ба кор бурда мешавад. 2. маҷ. сиёҳӣ, тирагӣ, тирагунӣ.

ШАБАГУН شَبگون ниг. **шабгун**.

ШАБАК شَبَك шакли тасғир ва навозишии **шаб**.

ШАБАКА а. شَبَكه 1. ҳар чизи сӯрох-сӯрох; панҷара; тирезаи шабакадор (сӯрох-сӯрох), ки аз сим ё тахта созанд; тӯри моҳигирӣ. 2. маҷмӯи муассисаҳои ҳамнавъ, ки дар доираи маълуме ҷо гирифта кор мекунанд: **шабакаи роҳи оҳан**, **шабакаи якуми телевизион**.

ШАБАКАДОР شَبَكه‌دار дорои шабака; дорои сӯрох буда.

ШАБАКАДОРӢ شَبَكه‌داری шабакадор будан; дорои сӯрохҳо будани панҷара.

ШАБАКИЯ а. شَبَكِيه тиб. яке аз пардаҳои дохили чашм.

ШАБАКӢ شَبَكِي шабона, шабонгоҳ.

ШАБАНГӢ شَبَنگِي гуфт. 1. мансуб ба **шаб**; он чи дишаб рух дода буд. 2. дирӯза.

ШАБАФРӮЗ شَب‌افروز 1. шабро равшанкунанда; моҳи **шабафрӯз** моҳе, ки бо партави худ шабро равшан мекунад. 2. кирми шабтоб.

ШАБАФРӮЗӢ شَب‌افروزي **шабафрӯзӣ кардан** шабро равшан кардан, чароғон кардани шаб.

ШАБАҲ I ا. شَبح сиёҳии шакли одам ё чизе ки аз дур дида мешавад; сиёҳӣ, суроб.

ШАБАҲ II شَبه ниг. **шаба** I.

ШАБАҲМОНАНД شَب‌مانند мансуб ба **шабаҳ** I; ба суроб монанд.

ШАБАҲРАНГ شَبه‌رنگ сиёҳранг.

ШАБАӢ а. شَبع серӣ.

ШАББЕДОРӢ شَب‌بيداری дар шаб бедор будан, бедорхобӣ, шабзиндадорӣ.

ШАББОДА شَب‌باده боди нарми бегоҳонӣ, насими форами шабона; боди сабук.

ШАББОШ شَب‌باش касе, ки шабро ҳам дар ҷои кор мегузаронад; **шаббош будан** шабона ҳам

кор кардан.

ШАББҮ(Й) *شب‌بوی* бот. гиёҳи баландсоқае, ки гулҳои сабзи зебо ва муаттар дорад.

ШАБГАРД *شب‌گرد* 1. он ки шаб гардиш мекунад; дузди **шабгард** дузде, ки шабона ба дуздӣ даст мезанад. 2. посбони шабона.

ШАБГАРДӢ *شب‌گردی* 1. шабона гардиш (саёҳат) кардан. 2. дар шаб посбонӣ кардан.

ШАБГАҲ *شب‌گه* кит. шабҳангом, шабона.

ШАБГИР *شب‌گیر* кит. 1. сафар кардан сахаргоҳи барвакт. 2. сахаргоҳ, ҳангоми сахар, субҳи барвакт; **гоҳи шабгир** вақти сахар, вақти бомдод. 3. шабона, ҳангоми шаб (*то сахар*); **нолаи шабгир** нолаи шабона (*то сахаргоҳ*).

ШАБГИРГОҲ *شب‌گیرگاه* кит. сахаргоҳ.

ШАБГИРӢ *شب‌گیری* мансуб ба **шабгир**; боди **шабгирӣ** боди шабгиранда ва шамоли сахаргоҳӣ.

ШАБГОҲ *شب‌گاه* ниг. **шабгаҳ**.

ШАБГУЗАРОНӢ *شب‌گذرانی* исми амал аз **шаб** гузаронидан; шабона дар чое манзил кардан ва хоб рафтан.

ШАБГУН *شب‌گون* чун шаб тираву сиёҳ, сияҳранг; сиёҳ, тира.

ШАБДАР *شبدر* бот. гиёҳест себарга аз чинси юнучқа, ки хӯроки чорпоёни алафхӯр аст, себаргаи сурх.

ШАБДАРАВ *شب‌درو* дарав дар шабҳангом, шаб даравидан, дарави шабона.

ШАБДАРМИЁН *شب‌درمیان* коре, ки як шаб мешавад ва шаби дигар намешавад; **шабдармиён посбонӣ кардан**.

ШАБДАРТУРШАК *شب‌درترشک* гуфт. навъе аз юнучқа.

ШАБДЕЗ *شب‌دیز* кит. 1. номи аспи Хисрави Парвиз, ки сиёҳранг будааст. 2. *мач.* асп. 3. *киноя* аз **шаб**. 4. номи яке аз навоҳои сигонаи Борбад.

ШАБДИЗ *شب‌دیز* ниг. **шабдез** 1., 2.

ШАБДОР *شب‌دار* ниг. **шабдар**.

ШАБЕХУН *شب‌بخون* ҳамлаи ногаҳонӣ дар шаб; хучуми ногаҳонии шабона ба душман;

шабехун задан шабона ногаҳон хучум кардан ба душман.

ШАБЕҲ *ا. شبیه* монанд, мисл, назир, моно.

ШАБЁЗА *شب‌باز* кит., ниг. **шабпарак**.

ШАБЗИНДАДОР *شب‌زنده‌دار* он ки шаб бедор бошад, шаббедор.

ШАБЗИНДАДОРӢ *شب‌زنده‌داری* бедор будан дар шаб; азоби шаббедориро кашидан; **шабзиндадорӣ кардан** шаб нахобида ба коре машғул будан.

ШАБИКА *ا. شبیکه* кит. тӯри дом, тӯри сайёдӣ, ки бо он парандаҳо, ҳайвонҳо, моҳӣ ва ғ. сайд мекунанд.

ШАБИНА *شبینه* мансуб ба **шаб**; шабона, дишаба, шабангӣ.

ШАБИСТОН *شبستان* 1. хонаи хоб, хобхона. 2. ҳарамсаро.

ШАБИХУН *شب‌خون* ниг. **шабехун**.

ШАБКОР *شب‌کار* он ки шаб кор мекунад, корманди басти шабона.

ШАБКОРӢ *شب‌کاری* кор кардан дар шаб; **шабкорӣ кардан** шабона кор кардан.

ШАБКУК *شب‌کوک* кит. гадое, ки шабона болои манора баландӣ, теппа ё дарахте баромада, як-як мардуми шаҳр ё маҳалларо дуо мекардааст, то садақа диҳанд.

ШАБКУЛОҲ *شب‌کلاه* як навъ каллапӯши сабук, ки ҳангоми хоб ё шаб дар сар мекунад.

ШАБКӢР *شب‌کور* он ки ба бемории шабкӯрӣ мубталост.

ШАБКӢРӢ *شب‌کوری* яке аз бемориҳои чашм, ки гирифтори он шабҳо дар рӯшноии заиф чизеро намебинад.

ШАБМОНДА *شب‌مانده* боқимондаи хӯроки шаб ё дирӯз пухташуда: **оши шабмонда**.

ШАБНАВАРД *شب‌نورد* :**чароғи шабнавард** фонуси дастӣ.

ШАБНАМ *شب‌نم* рутубате, ки шабона ё сахар ба рӯи гиёҳҳо, сабза ва гулҳо мерезад; **шабнам рехтан (фаромадан)** пайдо шудани намӣ дар рӯи наботот ва гиёҳҳо.

ШАБНАМО *شب‌ناما* чизе, ки дар шаб саҳеҳтар метобад; дар шаб тобанда.

ШАБНАМХҶҮРДА شبنم خوردе гулу гиёҳ ва алафе, ки бар он шабнам нишаста бошад.

ШАБНИШИН شبنشین он ки дар шабнишинӣ иштирок дорад.

ШАБНИШИНӢ شبنشینی 1. шабона даври ҳам чамъ шуда маҳфил орогани дӯстон. 2. меҳмонӣ дар шаб, шабгузаронӣ бо сӯҳбат ва дилхушӣ.

ШАБОБ а. شباب кит. ҷавонӣ.

ШАБОБАТ شبابت ниг. **шабоб**: давраи шабобат.

ШАБОВЕЗ شب آویز: **мурғи шабовез** гӯё мурғе будааст, ки тамоми шаб ба як по истода фарёд мекашидааст ва ба ривояте, гӯё то чакраи хун аз гулӯяш начакад, хомӯш намешудааст; онро мурғи ҳақгӯӣ ё мурғи ҳақ ҳам меноманд.

ШАБОНА شبانه ҳангоми шаб, шабонгоҳӣ, ба вақти шаб: **посбони шабона**, **хӯроки шабона**; **мактаби шабона** мактабе, ки дар он шаб дарс мехонанд.

ШАБОНАРӢЗ شبانه روز як шабу як рӯз, 24 соат.

ШАБОНАРӢЗӢ شبانه روزی амали беисти шабонарӯз: **хизмати шабонарӯзӣ**.

ШАБОНАХОН شبانه خوان он ки шабона таҳсил мекунад; ♦ **мурғи шабонахон** мурғе, ки шаб нағмасарой мекунад.

ШАБОНГАҲ//ШАБОНГОҲ شبانه گاه//شبانه گاه ҳангоми шаб, шабҳангом.

ШАБОНГОҲӢ شبانه گاهی шабона, ҳангоми шаб; *мансуб ба шабонгоҳ*: **оҳангҳои шабонгоҳӣ**.

ШАБОНРӢЗ شبانه روز ниг. **шабонарӯз**.

ШАБОРӢЗ شبانه روز ниг. **шабонарӯз**.

ШАБОРӢЗӢ شبانه روزӣ: **даври шаборӯзӣ** мурури замон, гузаштани вақт.

ШАБОХУН شبانه خون ниг. **шабехун**.

ШАБОҲАНГ شبانه نگ 1. мурғи сахар, мурғи сахархон; булбул. 2. ситораи субҳ, ситораи корвонкаш (Сирус). 3. *мач.* шаб, шабонгоҳ.

ШАБОҲАНГОМ شبانه گام кит., ниг. **шабҳангом**.

ШАБОҲАТ а. شباهت шабех будан, монанд будан, монандӣ; **шабоҳат доштан** монанд будан.

ШАБОШАБ شباشب ҳангоми шаб, шабона, дар шаб.

ШАБПАЙМО شب پيما кит. 1. шабгард, шабрав, дар вақти шаб гарданда, роҳпаймо дар шаб. 2. *мач.* он ки шаби дароз аз ишқ ва ҳичрони ёр бесабуру тоқат қадам мезанад, ошиқи шабзиндадор.

ШАБПАРА//ШАБПАРАК شب پره//شب پرک кӯршабпарак, хаффош, муши паррон.

ШАБПАРАСТ شب پرست парастандаи шаб, дӯстдори шаб, шабгард.

ШАБПАРВОЗ شب پرواز шабона парвоз-кунанда; **ҳавопаймои шабпарвоз** ҳавопаймое, ки шабона мепарад.

ШАБПОС شب پاس посбони шабона.

ШАБПӢШ شب پوش ниг. **шабпӯшак**.

ШАБПӢШАК شب پوشک калла ва либосе, ки ба шаб вақти хоб мепӯшанд.

ШАБРАВ شبرو 1. он ки шаб роҳ меравад ё шабона аз пайи коре мешавад; **дузди шабрав** дузде, ки шабона ба дуздӣ мебарояд.

ШАБРАНГ شبرنگ сиёҳ, сиёҳтоб; **аспи шабранг** аспӣ сиёҳмушкӣ; **зулфи шабранг** мӯи зулфи сиёҳ; **абри шабранг** абри сиёҳ.

ШАБТОБ شب تاب ба шаб тобанда, шабона аз худ рӯшноидиҳанда; **кирми шабтоб** кирми хурде, ки моддаи фосфории рӯи баданаш дар торикӣ аз худ рӯшноӣ медиҳад, кирми шабафрӯз; **соати шабтоб** соате, ки ақрабақҳои фосфордораи ба шаб метобад.

ШАБТОБОН شب تابان ниг. **шабтоб**.

ШАБТОЗ شب تاز ниг. **шабехун**.

ШАБУШ//ШАПУШ شبش//شبش ҳашараи майдаи беболи хунмак, ки дар натиҷаи чиркинӣ дар бадани инсон ва ҳайвонот пайдо мешавад ва аз паҳнкунандагони баъзе бемориҳои сироятӣ аст; **шабуш кардан** шабуш пайдо шудан дар бадан ва либос.

ШАБУШАК شبشک резаҳои сафеди сабӯсмонанд, ки дар сар пайдо мешавад, сабӯсак.

ШАБУШЗОР شبش زار ҷои зиёдии шабуш; **шабушзор шудан** шабуш зер кардан, сершабуш шудан.

ШАБУШИН شېشىن касе, ки дар бадан ва либос шабуш дорад.

ШАБУШК شېشک *ниг.* шабуш.

ШАБХЕЗ شېخيز 1. он ки шаб, пеш аз дамидани субҳ аз хоб хеста ба коре машғул мешавад. 2. *мач.* ошиқи шаббедор.

ШАБХЕЗӢ شېخيزӣ шаббедорӣ, шабзиндадорӣ.

ШАБХОБӢ شېخوایی ба шаб хобидан; **либоси шабхобӣ** либос барои хобидан дар шаб.

ШАБХОНА شېخانه хобгоҳ; чое, ки камбағалони беҳонумон шабро дар он чо мегузаронанд.

ШАБҲАНГОМ شېهنگام шабона, вақти шаб.

ШАБЧАРА شېچره он чи шабона меҳӯранд.

ШАБЧАРО شېچرا шабона чаридани чорпо; рама, пода ё галаро шабона ба чаро бурдан; **аспро ба шабчаро баровард.**

ШАБЧАРОҒ شېچراғ ҳар гавҳари обдор ва дурахшанда, тобон; **гавҳари шабчароғ** гавҳари дурахшони қиматбаҳо, ки шабона равшанӣ медиҳанд.

ШАВ شو ҳавл, тарс, ваҳм; **шав бурдан** ба ҳавл афтодан, ваҳмидан: **дилам нохост шав бурд**; **шав гирифтан** рамидан, ваҳмида рам кардан, ба ҳавл афтодан.

ШАВВАС شَوَّس садои чараёни об.

ШАВВОЗ شَوَّاز *гуфт.*, *шакли вайронишудаи “Шохбоз”, ки дар мавриди таъриф ва таҳсини касе гуфта мешавад.*

ШАВВОЛ شَوَّال номи моҳи даҳуми солшумории қамарӣ.

ШАВВОС شَوَّاس *ниг.* шаввас.

ШАВГУН شوگون *ниг.* шугун.

ШАВӢ ا. شوى *кит.* бирён, бирён шуда, гӯшти бирён.

ШАВКАРОН شوكران *бот.* гиёҳи доруй аз оилаи чаъфарӣ.

ШАВКАТ ا. شوكت чоҳ, чалол, бузургворӣ, ҳашамат, азамат, шукӯҳ.

ШАВҚ ا. شوق орзумандӣ, майли зиёд, рағбат, иштиёқ; **шавқу завқ** майл ва хоҳиш; **шавқ доштан** майли зиёд доштан (*ба коре*); **ба шавқ овардан** касеро ба коре иштиёқманд кардан;

ба шавқ омадан иштиёқманд шудан, бо майли тамом ба коре даромадан.

ШАВҚАНГЕЗ شوق انگيز *ниг.* шавқовар.

ШАВҚАНГЕЗӢ شوق انگيزӣ шавқовар будан, шавқоварӣ.

ШАВҚАНГЕЗОНА شوق انگيزانه бо завқу ҳавас ба чизе машғул шудан.

ШАВҚАФЗО شوق افزا он чи шавқу ҳавас ва майли касро ба коре меафзояд.

ШАВҚДОР شوق دار *ниг.* шавқманд.

ШАВҚМАНД شوقمند хеле ҳавасманд ва иштиёқнок.

ШАВҚМАНДӢ شوقمندی майл ва орзумандии зиёд доштан ба чизе.

ШАВҚНОК شوق ناک *ниг.* шавқманд.

ШАВҚОВАР شوق آور 1. он чи боиси шавқ ва рағбат мегардад; **шавқовар будан** диққатҷалбкунанда будан. 2. чизе ки касро барои коре ҳавасманд мекунад.

ШАВҚОВАРӢ شوق آوری *ниг.* шавқангезӣ.

ШАВҚОВАРОНА شوق آورانه *ниг.* шавқангезона.

ШАВҚУН شوقون *гуфт.* доду фарёд; **шавқун андохтан** доду фарёд барпо кардан; **шавқун бардоштан** доду фарёд кардан; **шавқун баромадан** аз чое садои доду фарёд баромадан, баланд шудани садоҳо; **шавқун кардан** доду фарёд кардан, ҳаёху бардоштан.

ШАВҚФИЗО شوق فزا ба шавқ оваранда.

ШАВЛА شوله оши мулоим аз биринч, шӯла.

ШАВНИЗ شونيز *ниг.* шуниз.

ШАВНӢ شونی *лаҳҷ.* даҳанбанди чувол, канаби пашмин, ки бо он даҳони чуволро медӯзанд ё мебанданд.

ШАВОМИХ ا. شوامخ *ҷ.* шомих; **шавомихи чибол** ҷойҳои баланди кӯҳ.

ШАВОРЕЪ ا. شوارع *ҷ.* шореъ.

ШАВР ا. شور *кит.* маслиҳат, машварат; **шавр кардан (намудан)** маслиҳат кардан, машварат намудан.

ШАВУОӢ شوآوى рафтуой, рафтуомад; ҳаракати доимӣ.

ШАВҲАР شوهر марди зандор, шӯй, ҳамсар: **ба шавҳар баромадан**; **шавҳар кардан** ба никоҳи марде даромадани зан.

ШАВҲАРДОР شوهردار зане, ки дорои шавҳар аст.

ШАВҲАРДОРӢ شوهردارӣ дар никоҳи касе будани зан; тарзи муомила ва рафтори зан бо шавҳар.

ШАВҲАРКАРДА شوهرکرده зани ба шавҳар баромада.

ШАВҲАРЧУДО شوهرچدا зани чудомонда ва дурафтода аз шавҳар.

ШАВҲАРШАВАНДА شوهرشونده касе, ки ба духтаре ё зане шавҳар шудан меҳаҳад, ба шавҳар шудан муносиб.

ШАВШУВ شوشо садои чараёни об.

ШАВШУВДОР شوشودار збш. овозҳои ҳамсадое, ки дар талаффузашон ғулғула (шавшув) бештар ба назар мерасад.

ШАГО شگا кит. тирдон, тиркаш.

ШАГОЛ شگال ниг. шағол.

ШАҒ شغ кхши. 1. шох, шохи дарахт; шохи ҳайвон. 2. қадаҳи шаробнӯшӣ аз шохи гов.

ШАҒА شغه кит. обила, кубла, пина.

ШАҒАБ а. شغب кит. 1. овози баланди ғулғуладори шӯрангез, мағал, шӯру ғавго. 2. фитна ва фасод; чидол, хархаша.

ШАҒАБНОК شغبناк кит. пуршӯру ғавго, пурчӯшу хурӯш, пурмағал.

ШАҒАВУЛ//ШИҒОВУЛ شغول//شغاول таър. ноиби удайчӣ, ки як мансабе дар дарбори амири Бухоро буд.

ШАҒАЛ شغل сангмайда, сангреза.

ШАҒАЛДОР شغلدار дорои шағал, омехта бо сангрезаву сангпораҳо.

ШАҒАЛЗАМИН شغلزمين замини камхоки сангрезадор.

ШАҒАЛЗОР شغلزار замини шағалаш бисёр.

ШАҒАЛРЕЗӢ شغل ریزی рехтани сангпораҳо (ба роҳ ё ба бандҳои об).

ШАҒАЛРЕХТА شغل ريخته: роҳи шағалрехта роҳи фаршаш аз шағал.

ШАҒАФ а. شغف кит. муҳаббат ва дӯстии пурэхтирос ва шиддатнок; шавқу ҳавас.

ШАҒБА I شغبه кит. обилаи шахшудаи пӯсти даст, пой ва ғ.

ШАҒБА II شغبه кит. фирефта, хору залил; мутеъ.

ШАҒО شغا ниг. шаго.

ШАҒОЛ شغال ҳайвони даранда аз чинси сағ, ки лошаҳор аст ва мургони хонагиро шикор мекунад.

ШАДДА I а. شدة сангҳои гаронбаҳо, ки ба ришта гузаронида ба гардан меовезанд; **шаддан марҷон** марҷонҳои ба як ришта кашидашуда. 2. умуман ҳар чизи ба ришта кашидашуда.

ШАДДА II а. شدة грам. 1. шиддатнок ду бор талаффуз кардани овоз. 2. аломати “ ” монанде, ки дар алифбои арабӣ ба болои ҳарфҳои ташиддошта монда мешавад.

ШАДДОД а. شداد 1. номи як подшоҳи ситамгари афсонавӣ, ки гӯё даъвои худой кардааст. 2. маҷ. золим, бераҳм.

ШАДДОДӢ شدادی бераҳмӣ, золимӣ; ♦ даъвои **шаддодӣ кардан** хеле аз худ рафта худро қавитару тавонотар аз ҳама пиндоштан.

ШАДИД а. شديد шиддатнок, сахт.

ШАДИДА а. شديد сахтӣ, бадбахтӣ.

ШАДИДАН а. شديداً қатъӣ, чиддӣ: **шадидан маҳкум кардан**.

ШАДОИД а. شدائد ч. шадида.

ШАЁН شيان ниг. шиён.

ШАЁТИН а. شياطين ч. шайтон.

ШАИР а. شعير кит. ҷав.

ШАЙ а. شى ниг. шайъ.

ШАЙБ а. شيب кит. сафед шудани мӯй, мӯйсафедӣ, пирӣ; муқоб. **шабоб**.

ШАЙБА олм. شيبه 1. ҳалқаи миёнаш сӯроҳе, ки ба таги гайка гузошта маҳкам мекунад. 2. ҳаппаки дарунпури вазнин, ки дар хоккей ба ҷои тӯб бозӣ карда мешавад.

ШАЙД а. شيد кит. ҳила, макр, фиреб, риё, тазвир.

ШАЙДО شيدا 1. ошуфта, шефта, мафтун, ошиқ. 2. девона, маҷнун; **шайдо шудан** ошиқу

ошуфта шудан, мафтун гардидан.

ШАЙДОДИЛ شيدادل ошуфтадил, дилдода, ошиқи гузаро.

ШАЙДОӢ شيدايى ошуфтагӣ; аз ишқ шайдо будан.

ШАЙӢД *а.* شيد *кит.* фиребгар, маккор, дағобоз, ҳилагар.

ШАЙЛАМ شيلم *бот.* гиёҳи мадхушкунанда.

ШАЙН *а.* شين *кит.* нуқсон, камуконост, айб; зиштӣ.

ШАЙПУР شيپور карнайча, карнайи аскарон ва мактабиён.

ШАЙПУРЗАН شيپورزن *ниг.* шайпурнавоз.

ШАЙПУРӢ شيپورى *бот.* як навъ гул: гули шайпури.

ШАЙПУРНАВОЗ شيپورنواز он ки шайпур менавозад.

ШАЙПУРЧӢ شيپورچى *ниг.* шайпурнавоз.

ШАЙТАНАТ *а.* شيطنت шайтонӣ, шӯрангезӣ, ҳилагарӣ, фитнагарӣ.

ШАЙТОН *а.* شيطان 1. иблис, аҳриман; яке аз фариштаҳо, ки мувофиқи раъйи Худованд рафтор накард (*шахсияти мавҳуми афсонавӣ*). 2. *мач.* одами ҳилагар, маккор; **шайтон бераҳа кардан**, **шайтон аз роҳ баровардан (задан)** ба роҳи хато рафт, гумроҳ шудан; **шайтонро фиреб додан** ниҳоят фиребгару ҳилагар будан (дар ҳаққи одами ҳилагари гузаро гуфта мешавад).

ШАЙТОНАК شيطانک *шақли тасғир ва навозиши шайтон.*

ШАЙТОНАРОБА شيطانارابه *кҳн.* велосипед, дучарха.

ШАЙТОНӢ شيطاني 1. шайтон будан, шайтанат. 2. саркашӣ, нофармонӣ, бадкорӣ; **шайтонӣ кардан** ҳилагарӣ кардан, маккорӣ кардан.

ШАЙТОНПАРАСТ شيطانپرست парастандаи шайтон; маккор, ҳилагар.

ШАЙТОНПАРАСТӢ شيطانپرستي парастандаи шайтон; маккорӣ, ҳилагарӣ.

ШАЙТОНСИФАТ شيطانصفت дорои сифати шайтон; маккорӣ, ҳилагарӣ.

ШАЙТОНТЕРИГӢ شيطانتيريگى либоси аз матои шайтонтерӣ дӯхташуда.

ШАЙТОНТЕРӢ شيطانتيرى як навъ матои дурушт ва доштноки нахӣ.

ШАЙТОНФИРЕБ شيطانفريب фиребгари гузаро, ниҳоят ҳилагар.

ШАЙТОНЧА شيطانچه шайтонак, шайтони хурд (*ба бачаҳои шӯх гуфта мешавад*).

ШАЙХ *а.* شيخ 1. марди пир, кӯҳансол; **шайху шоб** пиру чавон. 2. олим, донишманд: **Шайх Саъдӣ**, **Шайх Аттор**. 3. муршид, пешвои рӯхонӣ, эшон, пир; обид, зоҳид.

ШАЙХӢ شىخي муршидӣ, эшонӣ, пирӣ.

ШАЙХТАРОШ شيختراش он ки худро шайх вонамуд мекунад.

ШАЙХУЛИСЛОМ شيخالاسلام 1. сардор ва пешвои дин дар ислом. 2. мансаби олии динӣ дар Бухорои давраи амир, сардори муллоён.

ШАЙХУХАТ *а.* شيخوخت пирӣ, солхӯрдагӣ.

ШАЙӢ *а.* شى چيز.

ШАЙӢӢ شىئى чизӣ, моддӣ; чизи дайнкунанда, чизи исботкунанда; **далели шайӢӢ** чизи дайнкунандаи қиноят.

ШАК(К) *а.* شك шубҳа, гумон; **ба шак афтодан** шубҳа кардан; **шак доштан** шубҳа доштан, гумонбар шудан; **шак овардан** шубҳа кардан ба дурустии ақидае (*беиштар ақидаи динӣ*).

ШАКАЛОД *фр.* شكلاذ як навъ ширинӣ, ки аз какао, шакар, шир таҳия мешавад.

ШАКАР *ҳ.* شكر шираи аз лаблабуи қанд ё най-шакар ҳосилкарда, ки резаи дона-дона мешавад (*дар шеър ба шакли шақкар ҳам меояд*).

ШАКАРАК شكرک доначаҳои шакармонанде, ки дар меваҳои хушк ва мураббо пайдо мешавад; **шакарак бастан** пайдо шудани доначаҳои шакармонанд дар мавиз, мураббо ва ғ.

ШАКАРАКБАСТА شكرکبسته шакарак пайдокарда, сахт шуда шакармонандшудаи асал ва ғ.

ШАКАРАНГУР شكرانگور ангури сафедранги лӯндаи донақдор.

ШАКАРАФШОН شكرافشان 1. шакарбор,

шакарпош, шакаррез. 2. *мач.* ширинсухан, хушзабон; **лаъли шакарафшон** *киноя аз* лаби маҳбуба.

ШАКАРАФШОНӢ شڪرافشاني 1. шакарборӣ, шакаррезӣ. 2. *мач.* ширинсуханӣ, хушгӯӣ, хушгуфторӣ.

ШАКАРБАРГ شڪربرگ як навъ ҳалво.

ШАКАРБЕЗА شڪرپيزе як навъ кулчақанд.

ШАКАРБОДОМ شڪربادام омехтаи бодом ва зардолуи хушк (ғулинг).

ШАКАРБОР شڪرбар шакаррез, хеле ширин; **лаби шакарбор** *киноя аз* лаби маъшуқа.

ШАКАРБУРА شڪرپوره як навъ самбӯсаи ширин аз асалу шакар.

ШАКАРВАШ شڪروش *кит.* шакармонанд, ширин; **лаби шакарваши** *киноя аз* лаби маҳбуба.

ШАКАРВОР شڪروار шакармонанд, ширин.

ШАКАРГУН شڪرگون *кит.* шакармонанд, шакарранг, сафед; **шакаргун** пораи матои абрешимии сафедранги нафис.

ШАКАРГУФТОР شڪرگفتار ширинсухан, ширинзабон, хушгап.

ШАКАРГУФТОРӢ شڪرگفتاري ширинсуханӣ, ширинзабонӣ.

ШАКАРДАҲАН شڪردهن *ниг.* шакардаҳон.

ШАКАРДАҲОН شڪردهان *киноя аз* ширин-сухан, хушгап.

ШАКАРДОН شڪردان зарф барои нигоҳдории шакар дар рӯи дастархон (суфра).

ШАКАРДОР شڪردار ҳар чизе, ки дорои шакар бошад.

ШАКАРЗАБОН شڪرзабан ширинзабон, ширингуфтор.

ШАКАРЗОР شڪرزور 1. *ниг.* шакаристон. 2. *мач.* латофат, назокат, қозибадорӣ.

ШАКАРИН شڪرين *мансуб ба* **шакар**; шакаромез, ширин.

ШАКАРИНЛАӢЛ شڪرينلعل *кит.* киноя аз ширинлаб.

ШАКАРИСТОН شڪريستان мазрааи найшакар, найшакарзор.

ШАКАРӢ شڪري *ниг.* шакарин.

ШАКАРЛАБ شڪرلب *ниг.* шакаргуфтор.

ШАКАРЛАНГ شڪرلنگ он ки андаке мелангад, он ки дар роҳ гаштан саҳлакак мелангад, шакарпо.

ШАКАРЛАҲЧА شڪرلهجه *кит.*, киноя аз ширинзабон, ширинсухан.

ШАКАРМАСТ شڪرمست *ниг.* ширакайф.

ШАКАРМУРӢД شڪرمروд навъе аз амруди хеле ширини гуворо.

ШАКАРНАМ شڪرنм андак намӣ аз бориши кам.

ШАКАРНИСОР شڪرنثار *кит.* шакарбор, шакаррез, шакарафшон.

ШАКАРОБ شڪراب 1. оби бо шакар ширин кардашуда. 2. навъи хӯрок аз реза буридаи пиёз, помидор, қаланфур ва кабудӣ, ки дар он нон пора карда меҳӯранд.

ШАКАРОЛУД شڪرالود *кит.* 1. бо шакар омехта; **шакаролуд кардан** а) ба шакар омехтан, ширин кардан; б) *мач.* баҳра гирифтан, завқ бурдан. 2. *мач.* ширин, хуш (*дар бораи сухан*); **ба лаб хокро шакаролуд кардан** *киноя аз* заминбӯсӣ ва таъзим кардан.

ШАКАРОЛУДА شڪرالوده шакаромехта; **ақиқи шакаролуда** *киноя аз* лаби маҳбуба.

ШАКАРОМЕХТА شڪراميخته *ниг.* шакаролуда.

ШАКАРПО شڪرپا *ниг.* шакарланг.

ШАКАРПОРА شڪرپاره номи навъе аз харбузаи ширин.

ШАКАРРЕЗ شڪرريز 1. шакарафшон, шакарбор; ширинӣ ва пуле, ки ба сари арӯс мепошанд. 2. *мач.* садои форам, сухани дилкашу ширин.

ШАКАРРЕЗӢ شڪرريزي 1. шакарафшонӣ, шакарборӣ. 2. *мач.* гуфтани суханони латиф ва ширин.

ШАКАРФАСОНА شڪرفسانه *кит.* 1. киноя аз ширинсухан, хушгуфтор. 2. гӯяндаи афсонаҳои форам ва шавқовар.

ШАКАРФУРӢШ شڪرفروش фурӯшандаи шакар.

ШАКАРХАНД شڪرخند он ки хандаи ширину латифе дорад; **лаъли шакарханд** *мач.* лаби маъшуқа.

ШАКАРХАНДА شکرخنده табассум, табассуми зерилабӣ, хандаи латифи ишваомезона.

ШАКАРХЕЗ شکرخیز 1. ҳосилкунандаи шакар, шакарафшон. 2. *мач.* шакарзор, шакаристон.

ШАКАРХОБ شکرخواب 1. ҳоби хушу ширин, ҳоби форам. 2. ҳоби саҳаргоҳ.

ШАКАРХОЙ شکرخای 1. шакармаканда, мазаку-нандаи шакар. 2. *мач.* ширинзабон.

ШАКАРХОР شکرخوار 1. хӯрандаи шакар. 2. *киноя аз* ширинсухан.

ШАКАРЧАШ شکرچش *кит.* намуна, чошнӣ, ки барои санчидани маза мегиранд ё ба лаб мерасонанд.

ШАКАРЧОЙ شکرچای он ки ба дурустии чизе шубҳа мекунад.

ШАҚДОР شکار ҳар чизе, ки дорои шак бошад.

ШАКИДАН شکیدن *гуфт.* молидан; часпондан.

ШАКК *а.* شک *ниг.* шак.

ШАККАР شکر *ниг.* шакар (*шакли мустаъмал дар назм*).

ШАККАРФИШОН شکرفشان *кит., ниг.* шакар-афшон.

ШАККАРФИШОНӢ شکرفشانی *ниг.* шакарафшо-нӣ.

ШАККАРШИКАН شکرشکن *кит.* 1. шакар-афшон, шакаррез. 2. *мач.* ширинсухан.

ШАККАРШИКАНӢ شکرشکنی *кит., киноя аз* хушсуханӣ, хушгуфторӣ.

ШАККОК *а.* شکاک шакунанда.

ШАККОКӢ شکاکى шак кардан, шак овардан, шак доштан; **шаккоки кардан** дар ақидае шак овардан, нобоварӣ баён кардан.

ШАККОКОНА شکاکانه аз рӯи шак, бо шаккоки, нобоварона.

ШАКЛ *а.* شکل 1. мисл, монанд, назир; **ба шакли...** ба монанди.... 2. тарз, навъ, намуд; **шакл ва мундариҷа** сурат ва мазмун: **шаклҳои адабӣ, шаклҳои шеърӣ.** 3. киёфа, шамоил, афту андом, башара: **шакли безеб.** 4. сурат; **шакли чизеро гирифтан** шабеҳу монанд шудан ба чизе.

ШАКЛАН *а.* شکلاً аз ҷиҳати шакл ва намуд; бо

шакл ва намуди худ: **маданияти шаклан милли.**

ШАКЛГИРӢ شکلگیری шакл гирифтан, сурат пайдо кардан; пайдоиш; ҳосилшавӣ: **шаклги-рии қабати ҳосилхези замин.**

ШАКЛДИХӢ شکلدهی тағйир додани шаклу намуди чизе.

ШАКЛПАРАСТ شکلپرست он ки шакл, ҷиҳати зоҳирии чизеро мебинад ва меписандад; формалист.

ШАКЛПАРАСТӢ شکلپرست *мансуб ва марбут ба шаклпараст.*

ШАКЛСОЗӢ شکلسازی *ниг.* шаклдиҳӣ.

ШАҚ(Қ) *а.* شق *кит.* шикоф; чок, шикофта; нима. 2. устувор ва рост, ки хаму рост намешавад.

ШАҚАЛДОҚ *т.* شقلاق *ниг.* шақилдоқ.

ШАҚАРРОС شقرآس *калимаи тақлиди* овоз, ки садои бархӯрдани ду чизро ифода мекунад; **шақаррос задан** садои шақарросӣ баровардан.

ШАҚАР-ШАҚАР شقر شقر *калимаи тақлиди* овоз, ки пайи ҳам ба ҳам задани чизҳоро ифода мекунад.

ШАҚИҚА *а.* شقیقه 1. мобайни гӯшаи абрӯ ва гӯш, чакка. 2. *тиб.* дарди ними сар.

ШАҚИЛДОҚ//ШАҚИЛЛОҚ *т.* شقلاق//شقلاق як навъ бозичаи кӯдакона, ки ҳангоми ҷунбонидан садо мебарорад.

ШАҚӢ *а.* شقى *кит.* 1. бадбахт. 2. золим, бераҳм.

ШАҚҚА *а.* شقه :девонаи **шаққа** *гуфт.* тамоман девона, девонаи гузаро.

ШАҚО *а.* شقا *кит.* бадбахтӣ, бало.

ШАҚОВАТ *а.* شقاوت *кит.* 1. бадбахтӣ, тира-бахтӣ, нақбат; *муқоб.* саодат. 2. сахтдилӣ, сангдилӣ, бераҳмӣ.

ШАҚОВАТПЕША شقاوتپیشه *кит.* сахтдил, бераҳм.

ШАҚОИҚ *а.* شقائق яке аз навъҳои лола.

ШАҚОҚУЛ شقاقل сабзии кӯҳӣ.

ШАҚ-ШАҚ شق شق 1. *калимаи тақлиди* овози паранда (акка) 2. *мач.* гапҳои беҳуда, сафсата.

ШАҚШАҚА شقشقه *ниг.* шақилдоқ; **шақшақан дарвоза** навъе аз кӯбаҳои дарвоза.

ШАЛ شل касе, ки даст ё пояш ба иллате аз кор баромада бошад; фалач; **шал шудан** ба иллате аз кор баромадани даст ё по.

ШАЛАҚ شلق фарсуда, аз кор баромада; ◇ **даханаш шалақ** одами даҳонаш бефаровез, шартакигӯй; **шалақ шудан** фарсуда шудан.

ШАЛАППАС شلپس садои ба ҳам задани мавҷҳои об: **шалаппас задан**.

ШАЛАП-ШАЛАП شلپ شلپ садои баҳамзании бардавоми об.

ШАЛВОР شلوار 1. эзор. 2. шим.

ШАЛВОРБАНД شلواربند эзорбанд.

ШАЛҒАМ شلغم беҳгиёҳи хӯрокии турбмонанд, ки мазаи тунду тезе дорад.

ШАЛҒАМАК شلغمك бот. вазирақ.

ШАЛҒАМБАРКАШ شلغمبرکش маҷ. бебаркаш, беҳисоб, бемеъёр.

ШАЛҒАМӢ شلغمي шалғамдор, бошалғам; **шӯр-бои шалғамӣ** шӯрбои шалғам андохта; ◇ **шалғамӣ карда бастан (-и салла)** навъе аз бастанӣ салла, ки шакли болояш куббадор баста мешавад.

ШАЛҒАМЧА شلغمچه турбча.

ШАЛҒАМШӢРБО شلغمشوربا шӯрбое, ки бо шалғам пазанд.

ШАЛДАРД شل درد бемории шалӣ, фалач.

ШАЛДАРОС شلدراس ниг. **шалдар-шалдар**; **шалдарос задан** бо садои шалдарос равон шудани об.

ШАЛДАР-ШАЛДАР شلدرشلدر садои чараён ва резиши об.

ШАЛИЛ شليل навъе аз шафтолу, ки пӯсташ монанди зардолу бе пат буда, рангаш сурху сафед мешавад, шафтолуи луччак.

ШАЛӢ شلى фалач, фалач будан.

ШАЛЛОҚ ا. شلاق 1. тозиёна, тозиёнаи тасмағӣ. 2. зарба задан (*бо тозиёна, даст ва ғ.*); **шаллоқ хӯрдан** зарбу лат додан.

ШАЛЛОҚӢ شلاقي 1. берӯ, беобрӯ, айёр. 2. шаллоқхӯрда, тозиёнахӯрда.

ШАЛЛОҚКОРӢ شلاق كاري бо қамчин латту кӯб кардан.

ШАЛОИН شلاين гуфт. 1. шилқин (*одаме, ки аз касе чизе навуёнад, намомонад*). 2. монда, кӯфта, бекора, шалпар; **шалҳаю шалоин** а) шилқини часпак; б) кӯфтаю бекора.

ШАЛОЛА شلاله 1. харсанги овезони зери ях; яхпораи овезон. 2. шаршара, обшорон.

ШАЛПАР شلپر аз қувват афтода, мондаю афсурда, беҳол, бемадор, лакот; **шалпар кардан** касе ё чорпоеро бо кор ё бо роҳгардӣ лакоту бемадор кардан; **шалпар шудан** лакот шудан.

ШАЛПАРӢ شلپري беҳолӣ, бемадорӣ.

ШАЛПӢӢ شلپوي шарфаи по, садои по дар вақти гаштан; шарфа.

ШАЛТАҚ ت. شلتق тар, намкашида, шип – шилта; шилтиқ; маҷақу вайроншуда (*нисбат ба меваҳо*).

ШАЛТОҚ شلتاق ниг. **шилтоқ**.

ШАЛТӢК شلتوك шолий.

ШАЛҲА شله 1. пардаи равғандори часпак дар гӯшт. 2. маҷ. одами шилқин, безоркунанда.

ШАЛҲАГӢ شلهگي шилқинӣ, безоркунандагӣ.

ШАЛҲАДОР شله دار :гӯшти **шалҳадор** гӯшти дорои пардаи равғандори часпак.

ШАЛҲИДАГӢ شلهيدگي хушк, пажмурда.

ШАМ(М) ا. شم қувваи шомма, ки яке аз ҳисси панҷгонаи инсон аст, бӯй.

ШАМА شمه ниг. **шамма**.

ШАМАД شمد кит. 1. рӯйчо, болопӯши сафед, ки тобистон дар вақти хоб ба болои худ мегиранд. 2. як навъ нони сафеди калон.

ШАМАК شمک курмак.

ШАМАН شمن бутпараст.

ШАМАР شمر ҳавзча, обгир, кӯлча.

ШАМИДАН I شميدن бӯидан, бӯй кардан.

ШАМИДАН II شميدن кит. 1. рамидан, тарсидан; беҳуш шудан. 2. ошуфтан.

ШАМИЛА شميلاه кит. ба ин шакл камистеъмол аст; чамъаи **шамол**.

ШАМИМ ا. شميم бӯи хуш, хушбӯй.

ШАМИМА ا. شميمه муаннаси **шамим**.

ШАМЛ *а.* شمل 1. чамъият, гурӯҳ. 2. парешон-хотирӣ.

ШАММА *а.* شمه 1. пасмондаи чой, ки баъди нӯшидани он дар чойник мемонад. 2. андаке, мухтасаре.

ШАММОМА *а.* شمامه меваест хурди хушбӯӣ аз чинси харбуза; дастанбӯӣ.

ШАММОЪ *а.* شمع *кит., ниг.* шамърез.

ШАМОИЛ *а.* شمايل 1. ч. **шамिला**, хислатҳои нек. 2. қиёфа, намуди берунӣ.

ШАМОЛ *а.* شمال бод; **шамол додан** а) худро бод додан дар ҳавои гарм (*бо бодбезак, рӯймол ва ғ.*); б) ба ҷои ҳаворас бароварда хушкондани либос, кӯрпа *ва ғ.*; в) ба воситаи кушодани тиреза ё дариҷа тоза кардани ҳавои хона; **шамол кашидан/шамол хӯрдан** а) дар ҳавои тоза гаштан, ҳавои тоза гирифтан; б) бемор шудан дар натиҷаи расидани ҳавои хунук; **шамол набошад, шохӣ дарахт намечунбад** (*зарб.*) ҳеч чиз бесабаб намешавад, ҳар рӯйдоде сабабе дорад.

ШАМОЛГАРДОН شمالگردان садде ки шамол аз он намегузарад (*кӯҳ, девор*).

ШАМОЛГУЗАР شمالگذر аз байнаш шамолгузарада.

ШАМОЛДАРО شمالدرا ҷои ҳаводароии хона, ҷое ки аз он ҷо ҳавои тоза медарояд.

ШАМОЛДИХӢ شمالدهي *исми амал аз шамол додан.*

ШАМОЛЗАДА شمالزده дар натиҷаи зиёд истодан дар ҳавои кушодаву ҷои шамолрас дурушт шудани пусти рӯю даст.

ШАМОЛКАШ شمالکش шамолдаро, ҷои ба хона даромадани ҳавои тоза.

ШАМОЛНОК شمالناک шамолвазанда; **рӯзи шамолнок** рӯзе, ки шамол вазида истода бошад.

ШАМОЛПАНАӢ شمالپنه *ниг.* шамолпаноҳ.

ШАМОЛПАНОӢ شمالپناه ҷое, ки аз вазидани шамол эмин аст, ҷои шамолнорас.

ШАМОЛРАС شمالرس ҷое, ки ба он шамол мерасад; *муқоб.* шамолпаноҳ.

ШАМОЛСАНЧ شمالسنج *ниг.* бодсанч.

ШАМОМА *а.* شمامه хушбӯӣ, атрдон; шамӣ муаттар, шамӣ атроку хушбӯӣ.

ШАМОТАТ *а.* شماتت 1. шоду хурсанд шудан ба ғам ва ранҷи касе. 2. сарзаниш; таъна; ришханд.

ШАМОТАТОМЕЗ شماتتآمیز хурсандии бад-ниятна.

ШАМОНИДАН شمانیدن *шакли бавоситаи феъли шамидан; бӯидан.*

ШАМПАН *фр.* شمين *гуфт.* навӣ шароби ангирии кафкдор.

ШАМПУН *англ.* شمين маҳлули собун барои шустани мӯи сар *ва ғ.*: **шампуни саршӯӣ.**

ШАМС *а.* شمس офтоб, хуршед, меҳр; **шамсу қамар** офтобу моҳ, меҳру моҳ.

ШАМСА شمسه курси зарандуд, ки дар куббаҳо, гунбазҳо, иморатҳо, шодурвонҳо насб мекунад.

ШАМСИЯ *а.* شمسيه 1. мансуб ба **шамс**. 2. соябон, чатр, ки дар гармои тобистон ба сар гирифта мегарданд.

ШАМСӢ شمسى мансуб ба **шамс**; **соли шамсӣ** муддати як давра задани Замин гирди Офтоб, ки 12 моҳ ё 365 рӯзу 5 соат ва 48 дақиқаю 46 сония аст (*аз аввали ҳамал-фарвардин то охири хут-исфандмоҳ*).

ШАМХОЛ *т.* شمخال *кит.* раис.

ШАМШЕР شمشير яроқи сарди оҳанӣ ё фӯлодии дарози якдама ё дудамии дастадор, шоф; **бо шамшер сухан гуфтан** бо шамшер ба ҷанги касе баромадан.

ШАМШЕРБАДАСТ شمشيربدست он ки дар дасташ шамшер дорад; ҷанговари шамшердор.

ШАМШЕРБОЗ شمشيرباز шамшерзан; шамшер-бозикунанда.

ШАМШЕРБОЗӢ شمشيربازى навъе аз варзиши дукаса, ки бо шамшер ба ҳамдигар ҳамла мекунад.

ШАМШЕРГАР شمشيرگر шамшерсоз, шофсоз.

ШАМШЕРДОР شمشيردار *ниг.* шамшербадаст.

ШАМШЕРӢ شمشيرال ҳайвони ёлаш сих-сихи ростистода.

ШАМШЕРЗАБОН شمشیرزبان *киноя аз* теззабон, бурросухан; устои сухан.

ШАМШЕРЗАН شمشیرزن 1. он ки дар шамшер задан махорат дорад. 2. марди чангӣ; диловар.

ШАМШЕРЗАНИ شمشیرزنی шуглу амали шамшерзан.

ШАМШЕРҚАЛАМ شمشیرقلم адиби қалами тахрираш фасеҳи гузарову таъсирбахш.

ШАМШЕРМОНАНД شمشیرمانند чизе ки шабеҳи шамшер аст, ба шамшер монанд, ба сони шамшер.

ШАМШЕРМОҲӢ شمشیرماهی *биол.* як навъ моҳӣ, ки бинии дарози шамшермонанд дорад.

ШАМШЕРСОЗ شمشیرساز устои оҳангаре, ки кораш махсуси шамшерсозӣ буд, шамшергар.

ШАМШОД شمشاد дарахти ҳамешасабзе, ки баргҳои хурди анбӯх ва чӯби хеле сахт дорад, аз чӯби шамшод асбобҳои гуногун, аз чумла шона месозанд; **қомати шамшод** қомати рости мавзун ва зебо.

ШАМШОДБОЛО شمشادبالا *киноя аз* қади мавзун ва зебои маъшуқа.

ШАМШОДҚАД شمشادقد он ки қомати рости мавзун дорад.

ШАМШОДҚОМАТ شمشادقامت *ниг.* шамшодқад.

ШАМЪ *а.* شمع яке аз манбаъҳои равшандиҳанда, ки аз мум ё чарбу тайёр карда ба дарунаш пилта монда мегиронанд; **шамъ гирондан** шамъ афрӯхтан.

ШАМЪГАР شمعگر *ниг.* шамърез.

ШАМЪГАРӢ شمعگری шамърезӣ кардан.

ШАМЪДОН شمعدان зарфи махсусе, ки дар он шамъ мегузоранд.

ШАМЪКУШАК شمعکشк асбоби найчамонанди махсус, ки барои куштани шамъ истифода мешавад.

ШАМЪҚАЙЧӢ شمعقیچی василаи ба қайчӣ монанд, ки барои гирифтани пилтаи сӯхтаи шамъ ба кор бурда шавад.

ШАМЪРЕЗ شمعریز он ки шамъ тайёр мекунад.

ШАМЪРЕЗӢ شمعریزی 1. тайёр кардани шамъ. 2. корхонае, ки дар он шамъ истеҳсол мекунад.

ШАМЪСОН شمعسان монанди шамъ, мисли шамъ гудозон.

ШАМЪЧА شمعچه шамъи хурду борик; шамъи истифодашуда

ШАМЪЧАРОҒ شمعچراغ чароғдон, ки дохили он шамъ гузошта мегиронанд.

ШАНБАЛИД شنبلید *бот.* гиёҳест, ки гули зардранги он бӯи тезу ғализ дорад ва бар сари роҳҳо мерӯяд.

ШАНБЕ شنبه рӯзи баъди чумъа.

ШАНБЕГӢ شنبه گى 1. мансуб ба **шанбе**. 2. ҳашари чамбиятӣ, ки барои корҳои умумӣ, бемузд рӯзҳои шанбе гузаронида мешавад.

ШАНГ شنگ ширинрафтор, хушрафтор, зариф, шӯх; зебо, хушрӯй; **шӯху шанг** шӯху зебо.

ШАНГАРФ شنگرف 1. яке аз навъҳои сангҳои маъданӣ–симоби гӯгирддор, ки гарди сурхи қахварангаш дар наққошӣ ба кор меравад. 2. кирми дароз, ки дар киштзор пайдо шуда, ғалларо нобуд мекунад.

ШАНГИНА شنگینه *кит.* чӯби говронӣ.

ШАНГӢ شنگى шӯхӣ, зарофат.

ШАНГУЛ شنگول *ниг.* **шанг**.

ШАНГУЛА شنگوله *ниг.* **шанг**.

ШАНГУ شنگو *лаҳҷ.* бефаҳм, ақлгумкарда; **девонаи шангу** девонаи гузаро.

ШАНД شند *кит.* минқор, нӯли паранда.

ШАНДАФ شندف *кит.* духул, табл.

ШАНЕЪ *а.* شنيع *кит.* зишт, қабех, нописанд; **амри шанеъ** кори қабех, кори ношоиста.

ШАНОАТ *а.* شناعة зиштӣ, қабохат, кори ганда ва зишт.

ШАНТАЖ فر. شنتز таҳдид, найранг.

ШАПАЛАК شپلك 1. шабпарак. 2. парвона.

ШАПАЛОҚ شپلاق шаппотӣ, силӣ, шаппотии чарангдор; **шапалоқ задан** шаппотӣ задан, силӣ задан.

ШАПИДАН شپیدن *лаҳҷ.* 1. задан, лат кардан. 2. сава кардан, тит-пит кардан, бо роҳи шапидан ба воситаи чӯб мулоим кардани пахтаи кӯҳна.

ШАППОТӢ شپاتی задан бо кафи даст ба рӯи касе, сили, шапалоқ, торсакӣ.

ШАП-ШАП شپشپ калимаи тақлиди овози: помонӣ: шап-шапи по.

ШАР(Р) а. شر бадӣ; муқоб. некӣ, хайр; шар расондан ба касе бадӣ кардан, зарар расондан.

ШАРА شره ниг. шараҳ.

ШАРАҚҚОС شرқاس калимаи тақлиди овоз, ки овози ба ҳам задани ду чизро ифода мекунад.

ШАРАҚҚОСЗАӢ شرқاسزنى садои шараққос карда аз ҳам чудо шудани чизҳо.

ШАРАҚҚОСӢ شرқاسى шараққосзананда; чизи нав (оид ба пул, коғаз).

ШАРАҚ-ШАРАҚ شرشر ниг. шараққос.

ШАРАНГ شرنگ 1. ҳанзал. 2. ҳар чизи талх, заҳр.

ШАРАНГЕЗ شرنگيز фитнакор, бадкор.

ШАРАР а. شرр ниг. шарора.

ШАРАРАНГЕЗ شررانگيز оташакпар, оташпош.

ШАРАРАФШОН شررافشان ниг. шарорапош.

ШАРАРБОР شرربار оташбор, шарорапош; **табӣ шарарбор** истеъдоди хеле баланд ва ҳиссиётбахш (хусусан дар шеърғӯӣ).

ШАРАРПОШ شررپاش ниг. шарарфишон.

ШАРАРФИШОН شررفشان кит. шарарпош, шӯълавар.

ШАРАРФИШОНӢ شررفشانی кит. 1. шарарпошӣ, шӯълаварӣ. 2. маҷ. таъсири зиёд.

ШАРАФ а. شرف 1. обрӯ, номус, шаън, ифтихор. 2. бузургворӣ, бузургӣ, баландии мақом ва насаб. 3. фазилат, бартарӣ, шарофат; **ба шарафи...** ба ҳурмати..., барои бузургдошти...

ШАРАФӢ شرفياب касе, ки ба шараф ва ифтихоре ноил шуда бошад; он ки ба ҳузури бузурге расидааст; **шарафӢ шудан** (ба ҳузури касе) ба ифтихори қабули каси бузурге сазовор шудан.

ШАРАФӢӢ شرفيابى шарафӢ шудан; шарафманд шудан.

ШАРАФМАНД شرفمند бошарофат, баномус.

ШАРАФНОК شرفناк шарофатманд, бошарофат.

ШАРАФОТ а. شرفات 1. кунгураҳои иморатҳои оӣ; қасрҳо. 2. маҷ. баландиҳо.

ШАРБАТ а. شربت нӯшобаи ширин; оби мева ё фушурдаи он, ки бо шакар омехта пухта бошанд; доруи нӯшидани.

ШАРБАТДОР شربتدار 1. хизматгоре, ки шарбат ва нӯшобаҳо дар ихтиёри ӯст. 2. мансаби махсус дар дарбори амирон, аз қабили дастархончӣ.

ШАРБАТОБ شربت آب обе, ки бо шираи пору омезиш ёфта ба киштзор чорӣ карда мешавад.

ШАРБАТОБДИӢ شربت آبدهى ба кишт шарбатоб додан.

ШАРБАТПАЗӢ شربت پزی оби мева ва шираи он, ки бо шакар омехта мепазанд.

ШАРБАТФУРӢШ شربت فروش нӯшобафурӯш, фурӯшандаи шарбат.

ШАРБАТФУРӢШӢ شربت فروشى амали шарбатфурӯш.

ШАРБАТӢОНА شربت خانه ҷои нигоҳ дории ширавор ва нӯшобаҳо (*дар зиёфат ва тӯйҳо*).

ШАР(А)ӢН а. شريان раги хунгард, раге, ки дар он хун мегардад.

ШАР(А)ӢНӢ شريانى мансуб ба шараён: **фишори шараёнӣ**.

ШАРЗА شرزه хашмгин ва зӯровар.

ШАРИАТ а. شريعت 1. оин, суннат, тариқат, дин. 2. маҷ. расм, одат. 3. роҳ ва қонунҳои дини Ислом.

ШАРИАТГУЗОР شريعت گذار ба шариат эҳтиромгузоранда, қонунҳои шариатро риоякунанда.

ШАРИАТДОН شريعت دان он ки аз аҳкоми шариат ба ҳубӣ огоҳ аст.

ШАРИАТЗАДА شريعت زده мардуди шариат, аз шариат рӯйгардонида.

ШАРИАТМАДОР شريعت مدار унвони рӯҳониёни олии Ислом.

ШАРИАТПАНОӢ شريعت پناه унвони рӯҳониёни мусулмон; унвони эҳтиромии қозӣён.

ШАРИАТПАРВАРӢ شريعت پرورى риоят кардани аҳкоми шариат.

ШАРИДАН شریدن равон ва чои шудан, шори-дан.

ШАРИК *a.* شریک 1. ҳамроҳ, ҳамкор. 2. ҳамдарс, ҳамсабак; **шарик шудан** ҳамроҳ шудан.

ШАРИҚДАВЛАТ شریکدولت шарики молу давлат, касе ки бо дигаре дар молу сарват шарик аст.

ШАРИҚДАРС شریکدرس ҳамсабак, ҳаммактаб.

ШАРИҚДАСТ شریک دست касе, ки дар коре бо каси дигар шарикӣ дорад.

ШАРИКӢ شریکی ширкат, ҳамкорӣ, ҳамдастӣ; **шарикӣ кардан** ҳамроҳ будан, ҳамдаст будан.

ШАРИКОНА شریکانه кори бо шарикӣ иҷро-шаванда; **кори шарикона** кори якҷоя.

ШАРИКУЛИЧОРА *a.* شریکالاجاره он ки дар хонаи ба иҷора гирифта бо як ё чанд нафари дигар сахмгузор аст.

ШАРИКУЛМОЛ *a.* شریکالمال касе ки бо ду ё чанд нафари дигар дар моле ё чизе баробар сахм дорад.

ШАРИР *a.* شریر бадкор, бадкирдор, бадикунан-да: **марди шарир**, **гурги шарир**.

ШАРИРОНА شریرانه бадкорона, бадкир-дорона.

ШАРИФ *a.* شریف 1. асил, начиб, соҳиби шараф ва ифтихор. 2. шарофатманд, обрӯманд. 3. муборак. 4. *мач.* пок ва муқаддас: **Қуръони Шариф**, **Бухорони Шариф**.

ШАРҚ *a.* شرق 1. ба тарафи офтоббаро, самти тулӯи Офтоб, Ховар, Ховар-замин; *муқоб.* ғарб. 2. мамлакатҳое, ки дар тарафи шарқи рӯи Замин воқеъ гаштаанд.

ШАРҚИЁНА شرقیانه махсус ба мардуми Шарқ, ба тарзи мардуми Шарқ, анъана ва урфу одатҳои Шарқ.

ШАРҚИХОНӢ شرقیخوانی сурудхонӣ.

ШАРҚӢ I شرقی 1. *мансуб ба шарқ*; ховарӣ; *муқоб.* ғарбӣ. 2. сокини машриқзамин, машриқӣ.

ШАРҚӢ II شرقی суруд, тарона.

ШАРҚШИНОС شرقشناس олиме, ки бо омӯхтани Шарқ ва забонҳои шарқӣ машғул аст, ховаршинос.

ШАРҚШИНОСӢ شرقشناسی маҷмӯи илмҳои

доир ба Шарқ, омӯхтани Шарқ, ховаршиносӣ.

ШАРМ شرم 1. ҳиҷолат, ҳаё. 2. номус, ор; **шарм доштан (кардан)** шармидан, ҳаё кардан, изо кашидан.

ШАРМАНДА шарمند шармсор, ҳиҷолатзада, ҳиҷил; **шарманда кардан** *касери* дар ҳиҷолат монондан, беобрӯ кардан (*касери бо фош кардани ягон кори қабехи он*); **шарманда шудан** дар ҳиҷолат мондан.

ШАРМАНДАВОР шарمندевар мисли шарманда, ҳиҷолаткашида.

ШАРМАНДАГӢ шарمندگی шармсорӣ, шарманда будан, ҳиҷолат, ҳиҷолатмандӣ.

ШАРМГИН шармгин бошарм, боҳаё, ҳиҷолат-кашанда.

ШАРМГИНӢ шармгини ҳиҷолат, шармсорӣ, шармдорӣ.

ШАРМГИНОНА шармгинانه ҳиҷолатомез, шарм-сорона, дар ҳолати шарм ва ҳаё.

ШАРМГОҲ шармگاه узви таносули мард ё зан.

ШАРМДОР شرم دار *ниг.* шармгин.

ШАРМДОРАНДАГӢ шармдарندگی шармгинӣ, шармсорӣ.

ШАРМЗАДА شرمزده шармдошта аз амали норавои худ.

ШАРМИДАН шармидن шарм кардан, ҳиҷолат кашидан.

ШАРМИН шармгин шармгин, шармдор.

ШАРМНОК шармнак шармгин, изокаш, он ки шарму ҳаё дорад.

ШАРМОВАР шармآور он чи боиси шарм ва ҳиҷолат мешавад.

ШАРМОМЕЗ шармآمیز шармгинона.

ШАРМСОР шарمسار шарманда, ҳиҷил; шармгин, ҳиҷолатманд; **шармсор кардан** шарманда кардан, дар ҳиҷолат монондан.

ШАРМСОРӢ шарمساری ҳолати шармсор; ҳиҷо-лат, шармандагӣ.

ШАРМЧОӢ шарمچای *ниг.* шармгоҳ.

ШАРОБ *a.* شراب 1. нӯшиданӣ, нӯшоба. 2. май, бода, мусаллас.

ШАРОБДОР شرابدار мутасаддии шаробхона (анбори нигоҳдошти шароб)-и подшоҳон дар давраи пешин, соқӣ.

ШАРОБДҶУСТ شرابدوست он ки май ва арақ-нӯширо дӯст медорад.

ШАРОБЗАДА شرابزده майзада, касе, ки шароб-нӯшӣ ба вай одат шудааст, майхора.

ШАРОБЗАДАГӢ شرابزدگی майхорагии доимӣ, майнӯшии ҳамешагӣ.

ШАРОБӢ شرابی 1. ранги арғувонӣ. 2. *ниг.* шаробнӯш; соқӣ.

ШАРОБКАШ شرابکش соқӣ, шаробрез.

ШАРОБНӢШ شرابنوش он ки шароб ва умуман нӯшобаҳои масткунанда менӯшад.

ШАРОБНӢШӢ شرابنوشی майхорагӣ, бодапарастӣ.

ШАРОБПАЗ شرابپز он ки май тайёр мекунад, тайёркунандаи май ва мусаллас аз ангур.

ШАРОБПАЗӢ شرابپزی шаробсозӣ, мусалласпазӣ.

ШАРОБРЕЗ شرابریز *ниг.* шаробкаш.

ШАРОБСОЗ شرابساز *ниг.* шаробпаз.

ШАРОБСОЗӢ شرابسازی амали шаробсоз, шаробпазӣ.

ШАРОБФУРӢШ شرابفروش он ки касбаи фурӯхтани шароб аст, фурӯшандаи шароб.

ШАРОБФУРӢШӢ شرابفروشی 1. касби шаробфурӯш. 2. чое, ки дар он шароб мефурӯшандмайкада.

ШАРОБХОНА شرابخانه майхона, майкада, ҷои шаробнӯшӣ.

ШАРОБХОРА شرابخواره шаробзада, майзада.

ШАРОБХОРАГӢ شرابخوارگی шаробзадагӣ, майхорагӣ, шаробхӯр будан.

ШАРОБХӢР شرابخور *ниг.* шаробнӯш.

ШАРОБХӢРӢ شرابخوری майнӯшӣ, шаробнӯшӣ.

ШАРОБШИНОС شرابشناس 1. мутахассиси соҳаи истеҳсоли шароб, энолог. 2. он ки шаробро қадр мекунад.

ШАРОБШИНОСӢ شرابشناسی соҳаи махсуси истеҳсоли шароб.

ШАРОИН *а.* شراین *ҷ.* шараён.

ШАРОИТ *а.* شرائط *ҷ.* шарт. 1. талабҳое, ки яке аз ду тарафи имзокунандагони шартнома ба миён мегузорад. 2. вазъият, аҳвол, вазъ; **шароити кор** аҳволи кор, чигунагии вазъияти кор.

ШАРОКАТ *а.* شراکت шарик шудан, ҳамроҳ ва ҳамкор шудан дар коре ё муассисае.

ШАРОКАТӢ شراکتی шарикӣ кардан, ҳамроҳӣ намудан.

ШАРОКАТНОМА شراکتنامه ҳуҷҷат дар бораи ҳамкор ва шарик будан дар коре ё соҳае.

ШАРОР *а.* شرار 1. *ниг.* шаршара. 2. оташ.

ШАРОРА شراره оташпораҳои ҷаҳанда, ҷирикҷа; **шарора задан** ба ҳаво частани оташпораҳо; аланга зада баромадан.

ШАРОРАБОРӢ شرارهبراری оташрезӣ, оташафшонӣ.

ШАРОРАБОР شرارهبار 1. оташрез, оташфишон. 2. пурҷӯшу хурӯш: **дили шарорабор; чашмони шарорабор** чашмони оташрез ва шарорапош.

ШАРОРАДОР شرارهدار 1. он чи аз он шарора мепарад. 2. *мач.* ҷаззоб: **чашмони шарорадор**.

ШАРОРАНИШОН شراره نشان шароракуш.

ШАРОРАОЛУД شراره آلود шароранок.

ШАРОРАПОШ شراره پاش *ниг.* шарорабор.

ШАРОРАТ *а.* شرارت 1. бадӣ кардан, зиён расондан ба касон; бадӣ, бадкорӣ, бадкирдорӣ. 2. фитнаангезӣ.

ШАРОРАТОМЕЗ شرارت آمیز бадкорона, фитнаангезона.

ШАРОРАТПЕША شرارت پیشه он ки пешааш бадкорӣ ва фитнаангезист.

ШАРОФАТ *а.* شرافت бошараф будан, бузургқадр будан; бошарафӣ, обрӯмандӣ; **аз (ба) шарофати...** ба туфайли ..., аз лутф ва марҳамати..., дар сояи...

ШАРОФАТМАНД شرافت مند бошараф, бообрӯ, шариф, начиб.

ШАРОФАТМАНДӢ شرافت مندی бошараф будан, шарифӣ, начибӣ.

ШАРОФАТМАНДОНА شرافت مندانه аз рӯи шаро-

фат, бо шарофат, бо риояти хайсиат ва обрӯмандӣ.

ШАРР *а.* شر *ниг.* шар(р).

ШАРРАҚӢ شرقي *калимаи тақлиди овоз; шараққӣ* кардан якбора овоз баровардан: **қулф шараққӣ** карда дар қушода шуд.

ШАРРОС شرّاس садои чараёни тези об аз баландӣ; **шаррос** задан паёпай бо ғулгула рехтани об; **шаррос** зада **хондан** *чизеро* равон ва дарнамонда хондан, озод хондан.

ШАРРОСӢ شرّاسӣ: **шарросӣ** аз **ёд кардан** *гуфт*. дарс ё шеърро нағз ва пухта доништан ва аз ёд бурро гуфта тавоништан.

ШАРРУННОС *а.* شرالناس бадтарини одамон.

ШАРТ *а.* شرط 1. қарор, паймон, аҳд, қавлу қарор: **шарт бастан** қавлу қарор кардан. 2. лозим шумурдан ва алоқаманд гардидани чизе ба чизе; **шарт будан** лозим будан, зарур доништа шудан; **шарт мондан** иҷрои қарору аҳди худро пеш гузоштан.

ШАРТАКИГӢ شرтки گویی рӯирост ва беисти-ҳола гуфтани гапе.

ШАРТАКИГӢ شرтки گویی *гуфт*. он ки гапро бетакаллуф ва бемулоҳиза росту пӯстканда мегӯяд.

ШАРТАН *а.* شرطاً ба тарзи шарт, аз рӯи шарт, шартӣ; нисбӣ, нисбатан; **шартан ҳамин тавр номидан** шартан номгузорӣ кардан.

ШАРТБАНДӢ شرطبندی *исми амал аз шарт бастан*; барои исботи дурустии даъво чизеро ба гарав мондан.

ШАРТДОР شرطدار дорои шарту шароит, бо шарту шароит.

ШАРТИКУНОН شرтки کنان шартӣ карда, якбора.

ШАРТӢ I شرطی чизи пешакӣ муқаррар карда-шудаи рамзӣ, ки фақат ба муқаррар-кунандагон маълум аст, маршрут.

ШАРТӢ II شرّتی якбора, бемулоҳиза, беистихола: кореро шартӣ кардан.

ШАРТНОМА شرطنامه паймоннома, аҳднома, қарордод; **шартнома бастан** ўҳдадорӣ бастан.

ШАРТНОМАБАНДӢ شرط نامه بندی *исми амал аз шартнома бастан*; қарордод бастан.

ШАРТНОМАВӢ شرطنامه‌ی مانسوب ба **шартнома**; ўҳдадорихои **шартномавӣ** ўҳдадорие, ки дар шартнома қайду шарт шудаанд.

ШАРТНОМАДОР дорои шартнома, бо шартнома.

ШАРТНОМАПАЗИР شرطنامه‌پذیر қобили шарт-нома будан.

ШАРТ-ШУРТ شرشرт якбора, бе ҳеҷ фосила.

ШАРФА I شرفه *кит.* кунгураи биноҳои бошукӯҳ.

ШАРФА II شرفه садо, овоз: **шарфаи** по садои по, садои помонӣ.

ШАРХ *а.* شرح 1. баён кардан, тавзеҳ кардан; баён, тавзеҳ ва маънидод кардани ягон масъалаи илмӣ; **шарҳи ҳол** баёни аҳвол ва зиндагонии шахсӣ, ҳолнома. 2. китобҳое, ки махсус дар тавзеҳ ва баёни ягон асар навишта мешавад: **шарҳ додан (кардан)** маънидод кардан, баён кардани мазмуни чизе.

ШАРҲА *а.* شرحе порча, луқма; порчаи гӯшт, буридаи гӯшт; **шарҳа-шарҳа** порча-порча.

ШАРҲДИҲАНДА شرح‌دهنده он ки китобе ё масъалаеро шарҳ дода ҷойҳои душвори онро мефаҳмонад.

ШАРҲДИҲӢ شرح دهی *исми амал аз шарҳ додан*.

ШАРҲДОР شرح‌دار дорои шарҳу тавзеҳ, тафсир-дор.

ШАР-ШАР شرشر садои резиши об, обшор.

ШАРШАРА شرشره ҷои рост аз боло ба поён рехтани об, обшорон.

ШАРӢ *а.* شرع 1. *ниг.* шариат. 2. қонун, қоида.

ШАРӢАН *а.* شرعاً мувофиқи шаръ, аз рӯи шариат.

ШАРӢӢ شرعی *мансуб ба шаръ*: **вачҳи шаръӣ**, **сабаби шаръӣ**, **далели шаръӣ**; **таклифи шаръӣ** аҳком ва қавоиде, ки иҷрои он ба ҳар як мусулмони болиғ фарз аст.

ШАССӢ фр. шасси 1. рамаи автомобил бо ҳамаи қисмҳои механикаиш, ки дар он насб шудааст. 2. қисми ҳавопаймо, ки ба он имконияти ба рӯи замин ҳаракат карданро медиҳад (*чарх ва механизмҳои ба он вобаста*).

ШАСТ I شست//شست шумораи миқдорӣ шаш бор даҳ, 60.

ШАСТ II شست қуллоби моҳигирӣ, банд; **аз шасти чизе раҳой ёфтан** аз банд ва чанголи чизе халос шудан.

ШАСТ III شست бо суръат, чобук ва тез ҳаракат кардани ягон чиз; **аз шаст фуromaдан** кам ва суғшудани гирифтугири касе дар коре, паст шудани дағдаға ва дӯғу пӯписаи касе.

ШАСТГИР شست گیر тирандоз аз камон, камондор.

ШАСТСОЛА شصت ساله он ки аз умраш шаст (60) сол гузаштааст.

ШАСТСОЛАҒӢ شصت سالگی шаст сол пур шуда, шастсола будан.

ШАСТУМ شستم шумораи тартибӣ аз шаст.

ШАСТУМИН شصتمين мансуб ба шастум; касе ё чизе, ки дар шумораи шаст қарор дорад.

ШАТ(Т) а. شط 1. канори дарё, соҳил. 2. рӯди бузург, дарё. 3. номи дарёи бузург, ки дар Ироқ аз баҳам пайвастанӣ дарёҳои Дачла ва Фурот ба вучуд омадааст, Шаттулараб.

ШАТАК شتک аспӣ дигарро ҳамроҳи аспӣ асосӣ ба ароба бастан; **шатак кардан** асперо дар ароба ба паҳлуи аспӣ асосӣ бастан.

ШАТАКБАНДӢ شتک بندی бастанӣ шатак, шатак кардан.

ШАТАКЧӢӢ شتک چوب чӯби махсус барои бастанӣ аспҳо ба ароба.

ШАТАЛ а. شتل маблағе, ки қиморбоз пас аз бурдани пули ҳариф ба тариқи инъом ба дигарон медиҳад, чӯтал.

ШАТАН а. شطن таноб, ресмон, расани дароз.

ШАТМ а. شتم дашном додан, ҳақорат кардан; **зарбу шатм** шаллоку дашном.

ШАТР а. شطر 1. нимаи ягон чиз; чузь, пора; **шатре** қадре, каме, андаке. 2. чониб, сӯй, тараф.

ШАТРАМА شترمه шӯх, бесар.

ШАТРАНГ شترنگ ниг. шатранч.

ШАТРАНЧ شطرنج шоҳмот.

ШАТРАНЧБОЗ شطرنج باز шоҳмотбоз, он ки дар ин бозӣ маҳорат дорад.

ШАТРАНЧБОЗӢ شطرنج بازی шоҳмотбозӣ.

ШАТРАНЧӢ شطرنجӣ кит. шоҳмотбоз, шатранч-боз.

ШАТТА شته гуфт. **шаллок**; **шатта задан** ба касе бо даст, по чизи дигаре зарба задан; **шатта хӯрдан** зада шудан, кӯфта шудан, шаллок хӯрдан; **шатта аз чони касе гузаштан** саҳт таъсир кардани зарбаи шаллок.

ШАТТОХ а. شطاح берӯй, густох, бешарм.

ШАТТОХӢ شطاحى густохӣ, берӯй

ШАТУН р. شتون як қисми техникӣ дар муҳаррик (мотор).

ШАТХ а. شطح 1. дар тасаввуф - суҳанони муҳолифи зоҳири шаръ гуфтан ва калимоти муҳолифи шариат ба забон овардан. 2. суҳанҳои бешармонаи густохона.

ШАФАҚ а. شفق сурхии нури Офтоб вақти ғуруб ва ё саҳаргоҳон пеш аз тулӯ.

ШАФАҚАТ/ШАФҚАТ а. شفقت меҳрубонӣ, дилсӯзӣ, марҳамат, тараҳхум.

ШАФАҚГУН شفق گون маҷ. сурхранг.

ШАФАҚӢ شفقى кит. мансуб ба шафақ.

ШАФАҚОСО شفق آسا монанди шафақ, сурхранг.

ШАФАҚРАНГ شفق رنگ ба ранги шафақ, сурхранг.

ШАФАҚРУХСОРА شفق رخساره кит. киноя аз сурхрӯ, гулчеҳра

ШАФАТ شفت паҳлуи чизе, назди чизе; **дар шафати...** дар паҳлуи..., дар назди...

ШАФЕЪ а. شفيع шафоаткунанда, он ки барои дигаре илтимоси афв ва ё ёрмандӣ мекунад, восита; **шафеъ овардан** касеро восита қарор додан.

ШАФИҚ а. شفيق меҳрубон, дилсӯз; **рафиқи шафиқ** дӯсти меҳрубон.

ШАФИҚОНА شفيقانه бо меҳрубонӣ, аз рӯи дилсӯзӣ, дилсӯзона.

ШАФИРА شفيره зоол. зочаи кирмак.

ШАФҚАТОМЕЗ شفقت آميز меҳрубонона, дилсӯзона, раҳмдиллона.

ШАФОАТ а. شفاعت илтимос, талаби афв ё ёрмандии касе ба касе; **шафоат кардан** восита шудан, илтимоси афв барои касе.

ШАФОАТГАР شفاعت گر *ниг. шафёъ.*

ШАФОАТКУНАНДА شفاعت کننده *ниг. шафёъ.*

ШАФОАТНОМА شفاعت نامه номае, ки бо хоҳише, бештар бо хоҳиши афви гуноҳе навишта мешавад.

ШАФОАТТАЛАБ شفاعت طلب *ниг. шафоатхоҳ.*

ШАФОАТТАЛАБӢ شفاعت طلبى *ниг. шафоатхоҳӣ.*

ШАФОАТХОҲ شفاعت خواه толиби шафоат, хоҳони шафоат, шафоатталаб.

ШАФОАТХОҲӢ شفاعت خواهى шафоатталабӣ, шафоатхоҳ будан.

ШАФРА شفرة теғи(корди) мӯзадӯзӣ.

ШАФТАРАНГ شفتارنگ меваест аз чинси шафтолу, бештар сурху сафед аст.

ШАФТОЛУ شفتالو *бот.* дарахт ва меваи сершираи хуштамъи он, ки донаҳои калон ва сахту талх дорад.

ШАФТОЛУГИН شفتالو گين хӯрданӣ ё нӯшидание, ки аз меваи шафтолу тайёр шудааст: **мураббон шафтолугин.**

ШАФТОЛУГӢ شفتالو گى *ниг. шафтолугин.*

ШАФТОЛУГУЛ شفتالو گل (нусхαι) гули шафтолу.

ШАФТОЛУЗОР شفتالوزار боғи дарахтони шафтолу.

ШАФТОЛУҚОҚ شفتالو قاق шафтолуи хушк.

ШАФТОЛУОБ شفتالو آب шираи шафтолу, шарбати шафтолу.

ШАФТОЛУРАНГ شفتالورنگ ранги зарди сурхтоб.

ШАФФОФ شفاف 1. он чи мисли булӯр ва шиша соф буда, аз паси он чизҳои дигар дида мешавад. 2. тобон, дурахшон (*монанди булӯр*); соф, бегубор, зулол.

ШАФФОФИЯТ ا. شفافية 1. *ниг. шаффофӣ.* 2. *мач.* вазъу ҳолати ошкоро.

ШАФФОФӢ شفافی дурахшандагӣ, тобандагӣ; софӣ, зулоӣ, бегуборӣ.

ШАФША شفشه *кит.* 1. шохи дарахт. 2. шӯшаи тилло ё нуқра. 3. нахи тилло ё нуқра, симҳои борики тилло ва нуқра. 4. чӯбе, ки ҳаллоҷон пахтаро ба он мезананд, савачӯб.

ШАФ-ШАФ شف شف ҳолӣ аз маънӣ: ◇ **шаф-шаф нагуфта, шафтолу гуфтан** якбора равшану пӯстканда суханро гуфтан, гапро дароз накардан.

ШАФШОҲАНГ شفشاھنگ *кит.* тахтаи оҳан, ки сӯроҳҳои майда ва калон дорад; заргарон симҳои тилло, нуқра ва ғайраро барои борик кардан аз он гузаронда мекашанд, кирётахта.

ШАХ I شخ 1. маҳкам, устувор, қат ва хамнашаванда. 2. қарахтшуда, беҳисшуда (*ягон узви бадан*); қарахт.

ШАХ II شخ кӯҳпора, саҳра; кӯҳ.

ШАХДАМ شخ دم: **дари шахдам** даре, ки ба сахтӣ кушода ва баста шуда, дар вақти кушодану пӯшидан садо медиҳад.

ШАХДАСТ شخ دست 1. сахтдаст. 2. *мач.* мумсик, хасис.

ШАХЗАМИН شخ زمين замини сахти киштнобоб.

ШАХӢ شخی шах (I) будан.

ШАХКАМОН شخ کمان тирандозе, ки зеҳи камони ӯ сахту таранг бошад, кашидани чунин камон далели қуввати зиёд аст.

ШАХКАМОНӢ شخت کمانى 1. пурзӯрӣ, тавоноӣ. 2. *мач.* сахтдиӣ, сангдиӣ, бераҳмӣ.

ШАХКОСА شخ کاسه *кит.* жола, яхча.

ШАХНАВАРД شخنورد кӯҳу кӯталгард, кӯҳнавард (*сифати асти тездав*).

ШАХОР شخار *кит.* ишқор.

ШАХПОРА شخ پاره пораи шах, кӯҳпора.

ШАХС ا. شخص кас, одам, нафар.

ШАХСАН ا. شخصاً бевосита, бевосита худ.

ШАХСИЯТ شخصيت 1. хислати хоси фардии ҳар кас, ки ӯро аз дигарон фарқ мекунонад. 2. иззати нафс, ҳайсият.

ШАХСИЯТПАРАСТ شخصيت پرست он ки шахсиятпараст аст; он ки ба шахсе сари итоату парастии фуруд овардааст.

ШАХСИЯТПАРАСТӢ شخصيت پرستى парастии шахс; шахспарастӣ.

ШАХСӢ شخصى *мансуб ба шахс;* оид ба шахси худ; фардӣ, хусусӣ: **манфиати шахсӣ** манфиати фардии касе; **ғарази шахсӣ** а)

душманин шахсӣ; б) дар коре дар назар доштани манфиати шахсии худ; **ҳайати шахсӣ** а) афроди мансуб ба идора ё муассиса; б) тамоми афроди фармондеҳон ва тобеони як дастаи аскарӣ.

ШАХСОНИЯТ شخصانيت ғараз, ғараз доштан ба касе, душманӣ ва адовати шахсӣ.

ШАХСПАРАСТӢ شخص پرستی боло бардории мавқеи як шахс, нисбат додан ба вай он сифатҳое, ки дар воқеъ надорад.

ШАХУДАН شخودن кит. хорошидан ва реш намудан бо нохун.

ШАХУЛИДАН شخولیدن кит. бонгу фарёд кардан, дод задан; ҳуштак кашидан.

ШАХЧА شخچه девораи ростбаромадаи кӯх.

ШАХЧИЛАВ شخجلو саркаш, гарданшах (оид ба асп).

ШАХШ شخش кит. кӯҳна (оид ба чома, пӯстин ва ғ.).

ШАХШАВӢ شخشوى шах I (2) шудан.

ШАХШИДАН شخشیدن кит. лағжидан; аз ҷо афтидан.

ШАХШУДА شخ شده сахтшуда, қокшуда; аз ҳаракат монда.

ШАХШУДАМОНДА شخ شده مانده беҳаракат-монда, аз ҷунбиш бозмонда.

ШАХШӢЛ شخشول ноҳамвор, носуфта, дағар-буғур; дастҳои шахшӢл дастҳои аз кори ҷисмонӣ сахту дуруштшуда.

ШАХШӢЛӢ شخشولى ноҳамворӣ, дағар-буғурӣ, дуруштӣ.

ШАҲ شه ниг. шоҳ.

ШАҲАВОТ a. شهوات ҷ. шахват.

ШАҲАНШОҲ شهنشاه ниг. шоҳаншоҳ.

ШАҲБАЙТ شهبیت ниг. шоҳбайт.

ШАҲБОЗ شهباز ниг. шоҳбоз.

ШАҲБОЛ شهبال бузургтарин пар аз парҳои боли мурғ, шаҳпар; бол.

ШАҲВАТ a. شهوت орзу ва майли сахт барои расидан ба ягон талаби нафс; майл ба ҷимоъ.

ШАҲВАТАНГЕЗ شهوت انگيز ба вучудоварандаи

шаҳват.

ШАҲВАТНОК شهوت ناک он ки ҳисси шаҳвониаш зиёд бошад, шаҳватпараст.

ШАҲВАТОМЕЗ شهوت آميز чизе ё амале, ки боиси бедории ҳиссиёти шаҳвонӣ мешавад.

ШАҲВАТПАРАСТ شهوت پرست касе, ки аз пайи майлҳои нафсонӣ меравад; ҳарис ба ҷимоъ; фосик, бадахлоқ.

ШАҲВАТПАРАСТӢ شهوت پرستی шаҳватпараст будан, ба шаҳват дода шудан.

ШАҲВАТПАРАСТОНА شهوت پرستانه бо ҳисси шаҳвонӣ; фосикона: **нигоҳи шаҳватпарастона**.

ШАҲВАТРОНӢ شهوت رانى ба шаҳват дода шудан; шаҳватпарастӣ.

ШАҲВОНӢ شهوانى мансуб ба **шаҳват**; **қувваи шаҳвонӣ** қуввае, ки касро ба сӯи шаҳват мебарад.

ШАҲВОР شهور ниг. **шоҳвор**.

ШАҲД a. شهد асал, ангубин; ширинӣ.

ШАҲДБОР شهدبار 1. ширин. 2. *мач*. ширин-гуфтор.

ШАҲДГУФТОР شهد گفتار 1. ширинзабон, хушгап. 2. *киноя аз маҳбуба*.

ШАҲДДОР شهددار бо асал махлутшуда, хӯрданӣ ё доруи бо асал омехташуда.

ШАҲДӢ شهدى ниг. **шаҳддор**.

ШАҲДРЕЗ شهد ريز ниг. **шаҳдбор**.

ШАҲДХАНД شهد خند он ки хандаи малеху дилкаш дорад.

ШАҲЗОДА شهزاده ниг. **шоҳзода**.

ШАҲЗОДАГӢ شهزادگى кит., ниг. **шоҳзодагӣ**.

ШАҲИД I a. شهيد 1. кушташуда дар роҳи дин. 2. умуман кушташуда дар роҳи кори ҳақ; кушташудаи бегуноҳ; **шаҳид шудан** кушта шудан.

ШАҲИД II شهيد a. ниг. **шоҳид**.

ШАҲИҚ a. شهيق кит. овози баланди хар, ҳангос задани хар.

ШАҲИН شهين ниг. **шоҳин**.

ШАҲИР a. شهير маъруф, машхур, номдор.

ШАҲӢ I شهي *ниг.* **шоҳӣ.**

ШАҲӢ II *а.* شهي *кит.* чалбкунандаи майлу орзу; форам.

ШАҲКОСА شه کاسه *ниг.* **шоҳкоса.**

ШАҲҚА *а.* شهقه *кит.* бонг бо овози баланд.

ШАҲЛО *а.* شله 1. зани мешчашм. 2. чашми сиёҳи калони зебо; **наргиси шахло** чашми зебои дилфиреб.

ШАҲЛОЧАШМ شهلاچشم он ки чашмони калон-калони зебо дорад.

ШАҲЛУТ شهلوت навъи хӯрок аз чарбу.

ШАҲМ *а.* شهم чарбу, равғани дарунии гӯсфанд, буз, гов *ва ғ.*

ШАҲНА *а.* شهنه *таър.* посбони шаҳр, миршаб, доруға, сардори шабгардон.

ШАҲНАГӢ شهنگی *кит.* вазифа ва амали шаҳна.

ШАҲНАГОҲ گاه شهنه миршабхона.

ШАҲНАЙ شهنی *мус.* як навъи най.

ШАҲНИШИН شهنشین 1. *таър.* ҷои нишасти подшоҳон. 2. ҷои аз фарши хона андак баланд дар пешгоҳ барои меҳмонони баландқадр.

ШАҲНОЗ شهناز яке аз мақомҳои фаръии “Шашмақом”.

ШАҲНОӢ شهنای *ниг.* **шаҳнай.**

ШАҲОБ *а.* شهاب *ниг.* **шиҳоб.**

ШАҲОБРАНГ رنگ شهاب ба ранги сурх.

ШАҲОДАТ *а.* شهادت 1. шаҳид шудан, кушта шудан (*дар роҳи дин*); **ба шаҳодат расидан** шаҳид шудан. 2. шоҳидӣ, гувоҳӣ додан; **шаҳодат додан** гувоҳ шудан; **калимаи шаҳодат** фикраи махсуси “лоилоҳа-иллаллоҳ”, ки ба забон овардани он расмияти мусулмонист.

ШАҲОДАТГОҲ گاه شهادت ҷои кушта шудан, ҷои шаҳид шудан.

ШАҲОДАТНОМА شهادتنامه хуччат, ки ягон ҳукуки воқеиро тасдиқ мекунад; хуччати шиносномаи шахсӣ, хуччат барои таҳсил, касб ё ихтирои шахсӣ; **шаҳодатномаи таваллуд** зоднома.

ШАҲОМАТ *а.* شهامت далерӣ, нотарсӣ, бебоқӣ.

ШАҲПАР//ШОҲПАР شاهپر // شاهپر *ниг.* **шаҳбол.**

ШАҲР I شهر 1. ободии калони сернуфус, ки маркази маъмурӣ, тичоратӣ ва саноат аст: **шаҳри марказӣ**, **шаҳри саноатӣ**; **шаҳри сараҳоли**. 2. *кит.* кишвар, сарзамин, мамлакат.

ШАҲР II *а.* شهر *кит.* моҳи сол.

ШАҲРАК شهرک 1. шаҳри хурд, шаҳрча. 2. маркази аксари ноҳияҳо дар Тоҷикистон.

ШАҲРАФРӢЗ شهرافروز яке аз оҳангҳои мусиқии классикии шарқӣ.

ШАҲРБАНД شهر بند 1. девори қалъа, ҳисор. 2. маҳбус, зиндонӣ.

ШАҲРВАНД شهر وند аҳолии расмии шаҳр ё кишвар.

ШАҲРВАНДӢ شهر وندی *марбут ба шаҳрванд*; табаа.

ШАҲРДИДА شهر دیده касе, ки дар шаҳр буда, аз тартибу кордориҳои шаҳр бохабар аст.

ШАҲРДОР شهر دار он ки масъулияти идора намудани шаҳрро дар ӯҳда дорад, мири шаҳр, раиси шаҳр.

ШАҲРДОРӢ شهر داری 1. амал ва вазифаи шаҳрдор. 2. маркази идораи шаҳр, ҳукумати шаҳр, баладия.

ШАҲРИВАР شهر یور моҳи шашуми соли шамсӣ (мутобиқи сунбула), ки ба 23 август- 22 сентябр рост меояд.

ШАҲРИВАРӢ شهر یوری *кит.* 1. *мансуб ба шаҳривар*. 2. аввали фасли тирамоҳ; **абри шаҳриварӣ**.

ШАҲРИЁНА شهر یانه ба тартибу қоидаи шаҳрӣ.

ШАҲРИЁР شهر یار *кит.* подшоҳ, шоҳ.

ШАҲРИЁРӢ شهر یاری 1. *мансуб ба шаҳриёр*; оид ба шаҳриёр. 2. подшоҳӣ, шоҳӣ.

ШАҲРИСТОН شهرستان *кҳн.* шаҳри калоне, ки қалъа ва дар гирдогирдаш ҳисор дорад, гирду атрофи арк, шористон, шорсон; шаҳр.

ШАҲРИСТОНӢ شهرستانی *мансуб ба шаҳристон*; шаҳрӣ.

ШАҲРӢ شهری 1. *мансуб ба шаҳр*: китобхонаи шаҳрӣ. 2. аҳли шаҳр, сокини шаҳр.

ШАҲРНИШИН شهر نشین муқим дар шаҳр.

ШАҲРОРОӢ شهر آرایи зебу оро додани шаҳр ба

ягон муносибат.

ШАҲРОҲ شهره *ниг.* **шоҳроҳ**.

ШАҲРОШҮБ شهر آشوب 1. он ки шахреро ба ошӯб меандозад, он ки дар хусну чамол шахреро ба шӯр овардааст. 2. шӯрангез. 3. як навъи шеър, ки мазмуни шӯху шӯрангез дорад.

ШАҲРОШҮБОНА شهر آشوبانه ба таври шахрошӯб; шӯрангезона.

ШАҲРУХ شهرخ дар бозии шатранч якбора расидани кишти асп ҳам ба шоҳ, ҳам ба рух.

ШАҲРРҶД شهر رود рӯди асосие, ки шахрро бо об таъмин мекунад.

ШАҲРҶД شهرود 1. *ниг.* **шоҳрӯд**. 2. номи рӯде дар Эрон.

ШАҲРСОЗ شهر ساز он ки дар сохтану бино кардан ва ободии шахр сахмгузор аст, он ки шахр месозад.

ШАҲРСОЗӢ شهر سازی бино кардани шахр, сохтани шахр.

ШАҲРТОШ شهر تاش *кит.* ҳамшаҳрӣ.

ШАҲРЧА شهرچه шаҳри хурд; қасаба.

ШАҲСАВОР شه سوار *ниг.* **шоҳсавор**.

ШАҲСУТУН شه ستون *ниг.* **шоҳсутун**.

ШАҲСУФА شه صفا суфаи калони баланд.

ШАҲТОР شه تار *мус.* тори ғафсу асосии асбоби муסיкии тордор.

ШАҲТУТ شهتوت *ниг.* **шоҳтут**.

ШАҲҚҶӢ شهجوی чӯи калон, наҳр.

ШАҲШАРОБ شهراب навъи майи (шароби) олӣ.

ШАҶАН ا. شجن *кит.* ғам, андӯх.

ШАҶАР ا. شجر *кит.* дарахт.

ШАҶАРА ا. شجرة рӯйхати номи аҷдоди касе, насабнома, шаҷаранома.

ШАҶАРӢ شجری 1. мансуб ба **шачар**; дорои нишона ё аломате аз дарахт. 2. навъи хати арабӣ-форсӣ ва ҳисоби абҷад, ки шакли ҳарфҳо ба шоҳаҳои дарахт монанданд.

ШАҶАРАНАВИС شجره نویس он ки насабномаи авлодро навишта бошад.

ШАҶАРНОМА شجرنامه *ниг.* **шачара**.

ШАҶИР ا. شجير *кит.* тир.

ШАҶОМ شجام *кит.* сармои сахт.

ШАШ شش *шумораи миқдорӣ* байни панҷу ҳафт, 6.

ШАШАНГУШТА شش انگشته он ки панҷаи по ё дасташ шаш ангушт дорад, барака.

ШАШАФЗОЛ شش افزال ду қисми мудаввари дандонадори як ҷузъи мошин, ки ба воситаи шаш дандона ҳаракат мекунад.

ШАШАФЗОР شش افزار *ниг.* **шашафзол**.

ШАШБАЛЛА شش بلله шаш балл дошта: **боди шашбалла, заминҷунбии шашбалла**.

ШАШБЕЛА شش بيله сифати завраке, ки тавассути шаш бел ронда мешавад: **заврақи шашбела**.

ШАШБУРЧА شش برجه дорои шаш бурҷ, шашманорадор: **мадрасаи шашбурча**.

ШАШГҶША شش گوشه *ниг.* **шашкунча**.

ШАШДАР شش در 1. ҷое ва чизе, ки шаш дари баромад дошта бошад. 2. дар бозии нард-мавриде, ки яке аз бозигарон ҳамаи шаш хонаи пеши роҳи ҳарифро гирифта роҳи ўро баста бошад. 3. баста будани роҳи баромад ва наҷот; **ба шашдар афтодан** а) шашдар шудан дар бозии нард; б) сахт дар тангӣ мондан; **дар шашдари ҳайрат мондан** дар коре сахт ҳайрон монда ҷӣ кор кардан ва кучо рафтани худро надоништан, оҷиз мондан.

ШАШДАРА شش دره дорои шаш дар.

ШАШДОНГ شش دانگ тамоми моликияти ба шаш қисм тақсимшаванда; тамоми моликияти касе; пурра, комил.

ШАШӢ ششی 1. мансуб ба **шаш**. 2. қартаи шашхолдор.

ШАШКА ر. ششكه бозӣ дар тахтаи 64 (ё 100) хонадор бо мӯҳраҳои сиёҳу сафед.

ШАШКАБОЗ ششكه باز бозикунандаи шашка.

ШАШКАБОЗӢ ششكه بازی машғул шудан бо бозии шашка, бозии шашка.

ШАШКАРАТА شش كرته шаш баробар, ба шаш зарбшуда; **қаҳрамони шашкаратаи ҷаҳон** варзишгаре, ки ба гирифтани унвони қаҳрамонӣ шаш бор муяссар шудааст.

ШАШКАРАТӢ شش کرتی шашзарбӣ.

ШАШКУНЧА شش کنجه шакли ҷандасие, ки шаш кунҷ дорад.

ШАШҚАБАТА شش قبطه 1. аз шаш қабат иборатбуда; шаш қабат кӯрпа; **бинои шашқабата** бинои шашошона.

ШАШҚАТОР شش قطار иборат аз шаш қатор: **ашки шашқатор**.

ШАШМАҚОМ ششمقام мус. маҷмӯи шаш мақоми асосии мусиқии классикии тоҷик, ки ҳар як мақом дар дохили худ шӯъбаҳо ва ҷузъҳои зиёде дорад.

ШАШМАҚОМДОН ششمقامدان мутахассиси сурудан ва навохтани оҳангҳои мусиқии классикии тоҷик-Шашмақом.

ШАШМАҚОМХОН ششمقام جوان сарояндаи оҳангҳои Шашмақом; сарояндаи оҳангҳои классик.

ШАШМЕТРА شش متره он чи шаш метр (600см) андоза дорад: **тахтаи шашметра**.

ШАШМЕТРӢ شش متري он чи ки ба ду ва зиёдтар қисми баробари иборат аз шаш метр ҷудо карда шудааст: **дах дона тахтаи шашметрӣ**.

ШАШМОҲА شش ماهه муддати шаш моҳро фарогиранда; **курси шашмоҳа** курсе, ки муддати давомоташ шаш моҳ аст.

ШАШМОҲАГӢ شش ماهگی шаш моҳ дошта: дар шашмоҳагӣ.

ШАШОШӢНА شش آشیانه аз шаш ошона (қабат) иборатбуда: **бинои шашошона**.

ШАШОШӢНАДОР شش آشیانه دار дорои шаш ошона, шашқабата.

ШАШПАНЧЗАН شش پنچ زن бозингари бозиҳои саргармкунанда, қиморбоз.

ШАШПАР شش پر гурзе, ки шаш пару шаш паҳлу дорад.

ШАШПО شش پا он чи ки дорои шаш по бошад.

ШАШРУКНА شش رکنه 1. *адш.* дар арӯз шеъре, ки ҳар мисраи он ба шаш қисм тактеъ шавад. 2. *меъ.* биное, ки дорои шаш сутун бошад.

ШАШРӢЗА شش روزه бо шаш рӯз, ба муддати шаш рӯз, он чи муддаташ шаш рӯз аст; **дунёи шашрӯза** дунёи гузарон.

ШАШРӢЗАГӢ شش روزگی **дар шашрӯзагӣ** дар аз шаш рӯзи арзи вучуд карданаш.

ШАШРӢЗӢ شش روزی **марбут ба шашрӯза**.

ШАШРӢЯ شش رویه ҷисме ё шакли ҷандасие, ки шаш тараф дорад.

ШАШСАД شش صد **шумораи миқдорӣ** шаш бор сад.

ШАШСАДӢ شش صدی ҳар чизи шашсад-шашсад ҷудошуда.

ШАШСАДУМ شش صدم **шумораи тартибӣ аз шашсад**.

ШАШСАДУМИН شش صدمین **марбут ба шашсадум**; тартиби касе ё чизе, ки дар шумораи шашсад қарор дорад.

ШАШСАРӢ شش سری *кит.* ҳар чизи навъи аъло; **зари шашсарӣ** тиллои комилиёр.

ШАШСОАТА شش ساعته мӯҳлати шаш соат дошта; барои шаш соат.

ШАШСОАТӢ شش ساعتی шаш соат –шаш соат ҷудо шуда.

ШАШСОЛА شش ساله мӯҳлати шаш сол дошта, ба ҳастияш шаш сол пуршуда.

ШАШСОЛАГӢ شش سالگی шашсола будан; шаш сол доштан: **дар шашсолагӣ**.

ШАШСОЛӢ شش سالی шаш сол–шаш сол тақсим шуда.

ШАШТАБАҚА شش طبقه *ниг.* **шашқабата**.

ШАШТАРАФА شش طرفه дорои шаш тараф буда.

ШАШТИРА شش تیره силоҳи оташфишоне, ки ба тирхонааш шаш тир меғунҷад: **таппончаи шаштира**.

ШАШТОГӢ شش تاگی шаш дона –шаш дона.

ШАШТОӢ شش تایی *ниг.* **шаштогӣ**.

ШАШТОР شش تار номи яке аз олатҳои мусиқии торӣ.

ШАШҲАЗОРА شش هزاره *ниг.* **шашҳазорум**.

ШАШҲАЗОРӢ شش هزاری шаш ҳазор –шаш ҳазор ҷудошуда.

ШАШҲАРБА شش حربه як навъи варзиш.

ШАШҲАФТАИНА شش هفتتینه мӯҳлати шаш ҳафта дошта.

ШАШЧИЛДА ششجلده асаре, ки аз шаш чилд иборат аст: **куллиёти шашчилда**.

ШАШЧИЛДӢ ششجلدى *марбут ба шашчилда*.

ШАШЯК شش як аз шаш як ҳисса, 1,6.

ШАЪБ *а.* شعب *кит.* мардум, тӯдаи мардум.

ШАЪБАДА *а.* شعبده 1. найранг, найрангбозӣ. 2. *мач.* ҳила, макр, фиреб.

ШАЪБАДАБОЗ شعبده باز найрангбоз.

ШАЪБАДАБОЗӢ شعبدهبازى амали шаъбадабоз.

ШАЪБОН *а.* شعبان моҳи ҳаштуми солшумории қамарии ҳичрӣ.

ШАЪН/ШОН *а.* شأن//شان шараф, эътибор, кадр, мартаба, дараҷа; **ба шаъни...** ба шарафи...

ШАЪР *а.* شعر *кит.* 1. мӯй; мачмӯи мӯйсари касе. 2. болопӯши мӯини сабуки шабона.

ШАЪРБОФ شعرىباف *кит.* 1. мӯйтоб, мӯйбоф. 2. он ки аз мӯй ё абрешим порча мебофад.

ШАЪРПҶШ شعرپوش *кит.* пӯшандаи чомаи мӯина, мӯинапӯш.

ШАЪШАА *а.* ششعه дурахш, дурахшонӣ, ҷило, тобонӣ, тобандагӣ.

ШАЪШААДОР ششعهدار дурахшон, тобон, нурпош.

ШАЪШААПОШ ششعهپاش нурафшон; **офтоби шаъшаапош** офтоби нурпош ва равшанипарокан.

ШАЪШААПОШӢ ششعهپاشى нурафшонӣ, нурпароканӣ (Офтоб, Моҳ, ситораҳо).

ШЕБ شيب *шакли ихтисории нишеб; муқоб.* фароз.

ШЕБА شيبه *кит.* аз камон тир партоб кардан.

ШЕБДОР شيبدار ҷои нишебӣ ва пастхамӣ дошта.

ШЕБИДАН شيبيدن *кит.* омехтан, аралаш кардан.

ШЕБО شيبا *кит.* шефта, мушавваш, пуризтироб.

ШЕВА I شيوه 1. тарз, тариқ, равиш. 2. ноз, карашма. 3. ҳила. 4. ҳунар, фазилат.

ШЕВА II شيوه тарзи талаффузи маҳал ва ҷои муайяне, лаҳча.

ШЕВАБОЗ شيوه باز *ниг.* шевагар.

ШЕВАГАР شيوه گر ишвагар, дилфиреб.

ШЕВАГАРӢ شيوهگر 1. ишвагарӣ, нозу карашма кардан. 2. *мач.* фиребгарӣ, ҳилагарӣ.

ШЕВАГӢ شيوگى *гуфт.* мансуб ба шева; лаҳҷавӣ.

ШЕВАН شيون нола, навҳа, гиряву зорӣ ҳангоми рӯй додани мусибате; **шеван кардан** оҳу нола кардан, доду фиғон баровардан.

ШЕВАНД شيوند тахтаи нонросткунӣ, тахта барои рост кардани нон ва дигар маҳсулотӣ хамирӣ.

ШЕВАШИНОС شيوهشناس мутахассиси таҳқиқи шеваҳо, он ки шеваҳоро меомӯзад.

ШЕВАШИНОСӢ شيوهشناسى илми омӯхтани шеваҳо; лаҳҷашиносӣ.

ШЕВО شيوا фасеҳ, балеғ.

ШЕВОЗАБОН شيوهزبان забони фасеҳ, ширин ва фаҳмо.

ШЕВОӢ شيوايى *мансуб ба шево; фасохат, балоғат.*

ШЕД شيد *шакли кӯтоҳишудаи хуршед.*

ШЕЛОН شيلان *кит.* 1. дастархон. 2. *мач.* зиёфат, меҳмондорӣ, базм; масолеҳи зиёфат.

ШЕР شير 1. ҳайвони дарандаи қавичусса, ки бозу ва чанголи қавӣ дорад. 2. *мач.* далер, ҷасур, диловар; **бо думи шер бозӣ кардан** кори ҳафвнок кардан; **дер ояду шер ояд** коре бо таъхир мешуда бошад ҳам, расову пухта шавад.

ШЕРАК شيرک :шерак шудан далер шудан, ҷуръат пайдо кардан.

ШЕРАМАРД شيرمرد *ниг.* шермард.

ШЕРАФКАН شيرافكن 1. он ки шерро ғалтонда мағлуб мекунад. 2. пурзӯр, қавибозу, далер.

ШЕРБАЧА شيربچه 1. бачаи шер. 2. як гурӯҳ сарбозони ҳоси амири Бухоро.

ШЕРБОЗУ شيربازو қавидаст, зӯр, шуҷоъ, паҳлавон.

ШЕРБОН شيربان нигоҳубинкунанда ба шер.

ШЕРВАШ شيروش *кит.* шермонанд, шерфаш.

ШЕРАВЖАН شيراوژن *кит., ниг.* шерафкан.

ШЕРВОН شيروان ҷои ҳолӣ байни сақф ва боми дупӯшаи он.

ШЕРВОНИПЎШ *широани پوش* боме, ки болояш ба шакли махрутӣ пӯшонда шудааст; *ниг. шервонӣ*.

ШЕРВОНИ *широани* боме, ки хаймавор чӯбкорӣ шуда ба он тунока зада бошанд.

ШЕРВОР *широар* чун шер, шер барин; далер, бебок.

ШЕРГИР *ширгир* 1. он ки шерро шикор карда метавонад. 2. *мач.* далер, нотарс, зӯрманд.

ШЕРДИЛ *ширдил* далер, нотарс, бебок; **шердил** кардан касеро дар коре далер кардан; **шердил** шудан чуръат пайдо кардан.

ШЕРДИЛӢ *ширдилӣ* часорат, диловарӣ, нотарсӣ, бебокӣ.

ШЕРДИЛОНА *ширдилане* часурана, бебокона, нотарсона.

ШЕРДОР *ширдар* 1. *ниг. шербон.* 2. дорои тасвири шер: мадрасаи Шердор.

ШЕРЗАХРА *ширзехре* *ниг. шердил.*

ШЕРЗОД *ширзад* *ниг. шердил.*

ШЕРЗӢР *ширзор* 1. зӯрманди шермонанд, хеле зӯр. 2. сифати Бахроми Гӯр, ки гӯё монанди шер зӯрӣ доштааст.

ШЕРӢ *ширӣ* шер будан, монанди шер будан, ҳайбат ва зӯрии шерона доштан; диловарӣ, часурӣ; **шерӣ гирифта** шердил шудан, часорат пайдо кардан; **шерӣ кардан** рафтори шерона кардан; далерӣ ва шуҷоат нишон додан.

ШЕРМАРД *ширмрд* диловар, далер, нотарс, шуҷоъ, бебок.

ШЕРМАРДӢ *ширмрди* диловарӣ, часорат, аз ҷон натарсида худро ба обу оташ задан.

ШЕРМОНАНД *ширмананд* монанди шер, ба сони шер.

ШЕРОЗА I *ширазе* ҳошия, зеҳе, ки ба даври тоқӣ, бари ҷома, гирди остин *ва г.* медӯзанд.

ШЕРОЗА II *ширазе* дар истилоҳи саҳҳофӣ ҷузъабандии китоб; баҳяи маҳсусе, ки саҳҳоф ба ду тарафи варақҳои дӯхташуда мезанад.

ШЕРОЗАБАНД *ширазе банд* муқовагар.

ШЕРОЗАБАНДӢ *ширазебандӣ* муқовабандӣ, саҳҳофӣ.

ШЕРОЗАДӢЗ *ширазедоз* он ки шероза медӯзад.

ШЕРОЗАДӢЗӢ *ширазедозӣ* амали шерозадӯз.

ШЕРОЗӢ *ширазӣ* 1. *мансуб ба шахри Шероз.* 2. яке аз навъҳои харбуза.

ШЕРОНА *ширане* чун шер, мисли шер, шервор; часурана, далерона.

ШЕРОСО *ширӱса* *ниг. шервор.*

ШЕРПАЛАНГ *ширпанг* *зоол.* як навъ ҳайвони палангмонанд, ирбис.

ШЕРПАНЧА *ширпиче* *киноя аз зӯр, қавӣ.*

ШЕРСАГ *ширсак* саге чун шер нотарс, зӯр ва фарогирандаи шикор.

ШЕРСИФАТ *шир сифат* *ниг. шерона.*

ШЕРСОН *ширсан* *ниг. шерона.*

ШЕРТАВОН *ширтан* дар қувват ва зӯрӣ чун шер, тавоно.

ШЕРТАН *ширтан* *кит.* паҳлавоне, ки ҳамчун шер миёнборику тану тӯшу бозуҳояш калон ва қавӣ мебошад.

ШЕРФАШ *ширфаш* *кит.* шермонанд, шерваш.

ШЕРШИКОР *ширшкар* *кит.* 1. шикоркунандаи шер. 2. ҳамчун шер шикоркунанда, дар шикор ҳамчун шер зӯру тавоно. 3. марди далер, паҳлавон, шерафкан.

ШЕФ *англ. шиф* *гуфт.* 1. идорае, ки муассисае, мактабе ё муассисаи дигареро ба шефӣ гирифтааст, сарпараст. 2. сардор, раис.

ШЕФӢ *шифӣ* ўҳдадории ҷамъиятии муассисае барои ёрии моддӣ додан ба идора, мактаб ё муассисаи дигар: **ба шефӣ гирифта** ягон муассисаро зери сарпарастӣ ва мадад гирифта, сарпарастӣ.

ШЕФТА *шифте* шайдо, дилдода, мафтун, ошиқ; ошуфта, ҳайрон; **шефта шудан** а) ошиқ шудан, дил бохтан; б) ҳайрон шудан.

ШЕФТАГӢ *шифтегӣ* ошиқӣ, дилбохтагӣ; ошуфтагӣ саргаштагӣ (*аз ишқ*).

ШЕФТАДИЛ *шифтедил* шайдо, мафтун; дилбохта.

ШЕФТАН *шифтен* 1. мафтун шудан, шайдову шефта шудан. 2. телба шудан, саросема шудан.

ШЕХА *шехе* *ниг. шиха.*

ШЕҲАКАШӢ شيهه كشي бонгзани асп.

ШЕЪР *а.* شعر сухани мавзуни қофиядор, асари бадеие, ки ба ин тарз навишта шудааст: **шеър бастан**, **шеър гуфтан**, **шеър хондан**; **шеъри** “нав” ашъори дар шакли нав, ки дар солҳои охир расм гардид; **шеъри сафед** *ниг.* **шеъри нав**.

ШЕЪРБОФ شعرفاف *кит.* 1. шоир, нозим. 2. шоиртарош, қофиябоф.

ШЕЪРБОФӢ شعرفافӣ амали шеърбоф.

ШЕЪРГӢӢ شعرگوӣ шеърнависӣ, шоирӣ.

ШЕЪРДОН شعردان он ки шеъри зиёдеро аз ёд медонад ва ба маънии шеър мерасад.

ШЕЪРДОНӢ شعردانی шеърдон будан.

ШЕЪРДУЗД شعردزد он ки шеъри дигаронро аз они худ ба қалам медиҳад.

ШЕЪРДӢСТ شعردوست он ки шеърро бисёр меҳонад ва дӯст медорад.

ШЕЪРДӢСТӢ شعردوستӣ дӯст доштани шеър.

ШЕЪРЁДКУНӢ شعرپادكنӣ аз бар кардани шеър, ки барои парвариш ва инкишофи завқи бадеӣ аҳамияти калон дорад.

ШЕЪРИЯТ *а.* شعریت шоирона будан; латифу нафис будан.

ШЕЪРӢ شعرӣ *мансуб ба* **шеър**; **қувваи шеърӣ** истеъдоди шоирӣ.

ШЕЪРНАВИС شعرنويس шоир, иншокунандаи шеър, шеъргӯӣ.

ШЕЪРНАВИСӢ شعرنويسӣ шеър эҷод кардан, шеър гуфтан, шоирӣ.

ШЕЪРРАС شعررس он ки маъно ва нозукиҳои шеърро дарк мекунад; шеърфаҳм, маънишикоф.

ШЕЪРСАРОӢ شعرسرای гӯянда ва хонандаи шеър бо лаҳну оҳанг; шоир.

ШЕЪРТИРОЗ شعرطراز *киноя аз* шоир.

ШЕЪРФАҲМ شعرفهم *ниг.* **шеъррас**.

ШЕЪРФАҲМӢ شعرفهمӣ дарк кардани маъно, нозукиҳо ва нуктаҳои шеър; соҳиб будан ба завқи бадеӣ.

ШЕЪРХОН شعرخوان он ки шеъри худ ё дигареро хонда ба дигарон мешунавад.

ШЕЪРХОНӢ شعرخوانӣ 1. хондан, мутолиа кардани шеър. 2. бо овози баланд хондан ва сурудани шеър; **шеърхонӣ кардан** шеър хондан.

ШЕЪРШИНОС شعرشناس он ки дақиқи маънӣ ва қоидаву қонунҳои шеърро медонад, шеъррас.

ШЕЪРШИНОСӢ شعرشناسӣ шеършинос будан.

ШИА *а.* شيعه яке аз мазҳаби асосӣ дар Ислом; пайравони Алӣ.

ШИАМАЗҲАБ شيعه مذهب *д.* пайрави мазҳаби шиа, он ки дар мазҳаби шиа аст.

ШИБАР شبر замини пурнам.

ШИБАРЗАМИН شبرزمين замини сернами лаби об, замини серзаҳ.

ШИБАРШАВӢ شبرشوى шибар шудани замин, сернам шудани замин, заҳ зер кардани замин.

ШИББА شبة бо қӯбаи махсус, бо паси каланд ё бел зада ҳамвор кардани замини сусти ягон ҷо: **шибба кардан**.

ШИББАЗАНӢ شبة زنى *ниг.* **шиббақунӣ**.

ШИББАКУНӢ شبة كنى бо васоили махсус зада саҳт кардани замини нарм.

ШИББАҚӢБАК شبة كوبك ғулаест дастадор, ки онро бар замини суҳт зада заминро саҳт мекунад.

ШИББАМОШИН شبة ماشين *гуфт.* мошини махсуси шиббақунӣ.

ШИББАХӢРДА شبة خورده замини саҳтшуда дар натиҷаи помолшавӣ ё задан бо чизе.

ШИБИРҒОНӢ شبرغانى навъе аз ангури сиёҳ, ки ба вилояти Шибирғони Афғонистон мансуб аст.

ШИБИР-ШИБИР شبر شبر *калимаи тақлиди ово-*зи ба ҳам расидани баргҳо аз таъсири боди сабук *ва г.*

ШИБИТ شبت гиёҳи полезии хӯроқӣ, ки тамъ ва бӯи хуше дорад.

ШИБОҒ شباغ *бот.* буттаи худрӯй аз қабили явшон, ки чун сӯзишворӣ ба кор меравад.

ШИБОҒӢ شباغى *гуфт.*, *мансуб ба* **шибоғ**; **нони шибоғӣ** нони дар оташи шибоғ пухташуда.

ШИБР *а.* شبر ваҷаб; андозаи паймоиш баробар ба 22,5 см.

ШИБРАМ شبر *бот.* гиёҳест биёбонӣ, баланд-поя, рост ва ширадор монанди най, ки дар тибби қадим барои муолиҷаи истисқо (обҳӯра), қулинҷ, дарди мафосил *ва ғ.* ба кор мерафтааст.

ШИБУРҒОНӢ شبرغانى *ниг.* шибирғонӣ.

ШИБ-ШИДАМ شب شدم *:шиб-шидам кардан касеро гуфт.* ҳамаи чизу чораи касеро рабудан.

ШИБ-ШИЛТА شب شلته *гуфт.* тамоман тар.

ШИВАР شور *ниг.* шибар.

ШИВАРЗАМИН شورزمين *ниг.* шибарзамин.

ШИВИР-ШИВИР شورشوير *калимаи тақлиди овоз* садои ба ҳам расиши барғҳои дарахт.

ШИВОҚ شواق *ниг.* шибоғ.

ШИГАРФ شگرف 1. *кит.* ачиб, ҳайратовар; хуб, зебо. 2. одами ҳайратовар; одами пӯшидаҳислат.

ШИГАРФӢ شگرفى 1. зебой. 2. чобукдастӣ, чолукӣ, хунармандӣ.

ШИГИФТ شگفت 1. тааччуб, ҳайрат, ҳайронӣ. 2. ачиб, ҳайратовар.

ШИГИФТАН شگفتن дар тааччуб мондан, ҳайрон шудан.

ШИГИФТИДАН شگفتيدن *кит., ниг.* шигифтан.

ШИГИФТӢ شگفتى 1. ҳайратангез, мавриди таваҷҷуҳ қароргирифта. 2. аҷобат, аҷоибӣ, ғалатӣ будан.

ШИГОФ شگاف *шакли дигари* шикоф.

ШИГОФИДАН شگافيدن *ниг.* шикофидан.

ШИГОФТАН شگافتن *ниг.* шикофтан.

ШИГУФА شگوفه шукуфа.

ШИГУФЕНИДАН شگوفانيدن шукуфенидан, гулкунонидан.

ШИГУФТАН شگافتن *шакли дигари* шукуфтан.

ШИҒ شغ *ниг.* чиг.

ШИҒҒАС شغّس *калимаи тақлиди овози қамиш* дар қамишзор ва монанди он.

ШИҒЕЛ شغيل сермеваю серҳосил, пурбор (*шохҳои дарахт*).

ШИҒОВУЛ شغاول *таър.* аз мансабҳои дарборӣ дар аморати Бухоро — ноиби удайчӣ.

ШИДДАТ *а.* شدّت 1. ҳадди баланд ва саҳти ҳолате; **аз шиддати...** аз саҳтии..., аз зиёдии..., аз баландии...; **шиддат кардан** а) авҷ гирифта, ба дараҷаи баланд расидан; б) *киноя* аз дӯғ задан, таҳдид кардан. 2. тезӣ ва суръати баланди қувваи барқ.

ШИДДАТГИРӢ شدّت گيرى *ниг.* шиддатёбӣ.

ШИДДАТЁБӢ شدّت يابی авҷгирии шиддат; баланд шудани шиддат.

ШИДДАТНОК شدّتناک саҳт, тез, бошиддат.

ШИДДАТНОКӢ شدّتناکى саҳтӣ, тезӣ.

ШИЁН شيان *кит.* чазо, мукофот, подош.

ШИЁР شيار *кит.* шудгор; **шиёр кардан** шудгор кардан, рондани замин.

ШИЗ شيز *кит.* обнус, чӯби саҳти сиёҳ, ки аз он асбобҳои гаронбаҳои гуногун сохта мешавад

ШИКАМ شکم қисме аз аъзои бадани одам ва ё ҳайвонот, ки аъзои ҳозима дар вай ҷо дорад; **шикам танбӯр навохтан** саҳт гушна будан; **шикам хорида гаштан** а) баҳона кардан, узр овардан; б) кор накарда гаштан, беҳуда вақт гузаронидан.

ШИКАМБА شکمه меъдаи чорпоён, меъдаи ҳайвоноти алафхӯр.

ШИКАМБАНД شکم بند миёнбанди маҳсус барои дуруст нигоҳ доштани шикам; миёнбанди занона барои маҳкам доштани доман.

ШИКАМБАНДА شکم بنده пурхӯр, шикампараст, баднафс.

ШИКАМБАНДАГӢ شکم بندگی баднафсӣ, пурхӯрӣ, носерамӣ.

ШИКАМГИРИФТА شکم گرفته шаҳси гирифтори қабзи меъда ё рӯда.

ШИКАМГИРИФТАГӢ شکم گرفتگی гирифт кардани меъда ва ё рӯда; қабзи меъда ё рӯда.

ШИКАМГУРУСНА شکم گرسنه гурусна, гушна.

ШИКАМҒАФС شکم غفس *ниг.* шикамқалон.

ШИКАМДАМ شکم دم *ниг.* шикамқалон.

ШИКАМДАРД شکم درد дарди меъда ё рӯда.

ШИКАМДОР شکم دار *ниг.* **шикамкалон.**

ШИКАМӢ شکمی *мансуб ба* **шикам.**

ШИКАМКАЛОН شکم کلان он чи ва ё он ки шикамаш калон ва баромада бошад.

ШИКАМНОКӢ شکمناکи бо шикам рӯ ба замин.

ШИКАМПАРАСТ شکم پرست пурхӯр, он ки ҳамеша дар пайи хӯрокхӯрӣ ва дар чустучӯи хӯрокҳои лазиз аст.

ШИКАМПАРАСТӢ شکم پرستی *шикампараст* будан; *шикамбандагӣ.*

ШИКАМПАРВАР شکم پرور он ки фақат дар ғами шикамсерии худ аст, *шикамбанда.*

ШИКАМПАРВАРӢ شکم پروری *ниг.* **шикампарастӣ.**

ШИКАМПЕЧ شکم پیچ *ниг.* **шикампечон.**

ШИКАМПЕЧОН شکم پیچان дарди шикам, пайдоиши печиш дар шикам.

ШИКАМРАВ شکم رو дарунрав, исҳол.

ШИКАМСЕР شکم سير сер, он ки ба хӯрок майл ва эҳтиёҷ надорад.

ШИКАМСЕРӢ شکم سیری *серӣ.*

ШИКАМЧА شکمچه 1. шиками хурд. 2. *мач.* нисбат ба касе гуфта мешавад, ки қадаш паст бошад *у шикамаш калон.*

ШИКАМЧАРОН شکم چران *ниг.* **шикампараст.**

ШИКАМЧАРОНӢ شکم چرانی *ниг.* **шикампарастӣ.**

шикан شکن 1. *асоси замони ҳозира аз феъли шикастан.* 2. *чузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои шикананда:* **яхшикан, аҳдшикан, паймоншикан.**

ШИКАН شکن печу хами зулф.

ШИКАНЧ شکنج *ниг.* **шиканча.**

ШИКАНЧА شکنجه азоб, ранҷ, озор, укубат; фишор; **шиканча кардан** азоб додан, таҳти фишор қарор додан.

ШИКАНЧАГОҲ شکنجه گاه ҷои азобу азиятдиҳӣ (*мас., ба маҳбусон*).

ШИКАНЧАОМЕЗ شکنجه آمیز пуразоб, озордиҳанда.

ШИКАРА شکره *кит.* мурғи шикорӣ, шикоркунанда.

ШИКАСТ شکست 1. шикаста шудан. 2. мағлубият; **шикаст афтодан** (*ба кори касе*) нобарорӣ рӯй додан; **шикаст ёфтан** шикастан, лат хӯрдани ягон узви бадан; **шикаст додан** мағлуб кардан касеро, пирӯз шудан бар касе; **шикаст хӯрдан** ба мағлубият дучор шудан, мағлуб гардидан.

ШИКАСТА شکسته 1. *сифати феъли замони гузашта аз шикастан.* 2. ба шикаст дучоршуда; **дили шикаста** дили малул, маъюс ва гирифтори андӯх; **хати шикаста** а) хати бурида-бурида, хати мункасир; б) яке аз тарзҳои навишти хатти арабӣ.

ШИКАСТАБАНД شکسته بند он ки устухони шикастаи баданро ба ҳам оварда мебандад ва муолича мекунад.

ШИКАСТАБАНДӢ شکسته بندی ҷогузорӣ ва бастанӣ устухонҳои шикастаи бадан.

ШИКАСТАБОЗУ شکسته بازو *кит.* бекувват, нотагон.

ШИКАСТАБОЛ شکسته بال 1. мурғе, ки болҳояш шикаста аст. 2. *мач.* очиз, нотагон.

ШИКАСТАВОР شکسته وار 1. монанди одами устухонҳояш шикаста. 2. *мач.* зарфҳои шишагӣ.

ШИКАСТАВОРӢ شکسته واری *гуфт.* зарфҳои шишагин, ки хеле зиёд мешикананд.

ШИКАСТАГӢ شکستگی 1. шикаста, пора-пора шудан ё будан. 2. бозораш касодшуда, дар рақобати савдо шикастхӯрда, муфлисшуда. 3. *мач.* хоксорӣ. 4. *мач.* дара, ҷойҳои ноҳамвор. 5. каср, кам кардан.

ШИКАСТАДИЛ شکسته دل ғамзада, маҳзун, ноумед, маъюс.

ШИКАСТАДИЛӢ شکسته دلی озурдахотирӣ, маҳзунӣ, ноумедӣ.

ШИКАСТАЗАБОН شکسته زبان он ки вақти гап задан забонаш мегирад, он ки гуфтори равону фасеҳ надорад.

ШИКАСТАКОМӢ شکسته کامی бадбахтӣ, мусибатзадагӣ, офатзадагӣ.

ШИКАСТАМИЗОЧ شکسته مزاج бемор, тани носихат.

ШИКАСТАН شکستن 1. реза-реза кардан, пора-пора кардан, майда кардан; **ҳезум шикастан** ҳезум майда кардан, ҳезум кафондан. 2. буридан, қатъ кардан. 3. дар рақобати тичорат, савдо ё молиявӣ шикаст хӯрдан. 4. таскин ёфтан, пасанда шудан: **шикастани ташнагӣ**; **аҳд (паймон, қавл) шикастан** ба аҳду қавли худ вафо накардан; **миёни кори касе шикастан** ба кори касе ҳалал расидан, аз равақ мондани кори касе; **сухани касеро шикастан** сухани касеро ба инобат нагирифтан.

ШИКАСТАНАФС شکسته نفس одами фурутан, хоксор.

ШИКАСТАНАФСӢ شکسته نفسی фурутанӣ, хоксорӣ; *муқоб. калонгирӣ*.

ШИКАСТАНАШАВАНДА شکسته نشونده саҳт, маҳкам, мустаҳкам.

ШИКАСТАНОМ شکسته نام бадном; ба фасодӣ ва бадӣ ном бароварда.

ШИКАСТАНОПАЗИР شکسته ناپذیر қавӣ, устувор, доимӣ.

ШИКАСТАПАЙВАНД شکسته پیوند чизи шикастаре ба воситае ба ҳам пайванд намудан (*мас., бо ширеи*).

ШИКАСТАПО(Ӣ) شکسته پای 1. касе ё чизе, ки устухони пояш шикаста бошад. 2. *мач.* суст, бекуват, заиф.

ШИКАСТАПОРА شکسته پاره реза, хӯрда, майда.

ШИКАСТРАНГ شکسته رنگ рангпарида, зардранг.

ШИКАСТАРӢХ شکسته روح *ниг. шикастахотир*.

ШИКАСТАУСТУХОН شکسته استخوان он ки устухони ӯ шикастааст.

ШИКАСТАХОТИР شکسته خاطر озурдадил, афтодарӯх, дилшикаста, маъюс.

ШИКАСТАХОТИРӢ شکسته خاطری ҳолати шикастахотир.

ШИКАСТАҲОЛ شکسته حال парешонхотир, бад-аҳвол, навмеду маъюс.

ШИКАСТАҲОЛӢ شکسته حالی аломат ва ҳолати шикастаҳол.

ШИКАСТАҶОН شکسته جان *ниг. шикастахотир*.

ШИКАСТАҶОНӢ شکسته جانی *ниг. шикастахотир*.

ШИКАСТАШОХ شکسته شاخ 1. чорпои шохдоре, ки ба сабабе шохаш шикаста бошад. 2. шохаш шикаста (*дарахт*). 3. *мач.* шикастхӯрда.

ШИКАСТНАӢБАНДА شکست نیا بنده *ниг. шикастнопазир*.

ШИКАСТНАХӢРАНДА شکست نخورده *ниг. шикастнопазир*.

ШИКАСТНОПАЗИР شکست ناپذیر мағлубнашаванда; қавӣ, тавоно.

ШИКАСТНОПАЗИРӢ شکست ناپذیری шикастнопазир будан, шикастнопазир, мағлубнопазирӣ; мустаҳкамӣ.

ШИКАСТОВАР شکست آور мағлубкунанда; харобиовар.

ШИКАСТУРЕХТ شکست وریخت таъмир, тармим; камбуду нуқсон бино.

ШИКАСТХӢРДА شکست خورده мағлуб, ба шикаст дучоршуда.

ШИКАСТХӢРӢ شکست خوری мағлубият; дучори шикаст шудан.

ШИКВА شکوه гила, шикоят, изҳори норизоӣ; **шиква кардан** шикоят кардан.

ШИКВАОМЕЗ شکوه آمیز гиламандона, бо изҳори шикоят.

ШИКЕБ شکیب сабр, тоқат, таҳаммул; қарор, оромӣ.

ШИКЕБАНДА شکست ناپذیر босабр, тоқатнок.

ШИКЕБИДАН شکستیدن сабр кардан, таҳаммул ва бурдборӣ намудан, тоқат овардан; орому қарор гирифтан.

ШИКЕБО شکیبا бобардошт, тоқатнок, таҳаммулкунанда, босабр, сабур.

ШИКЕБОӢ شکیبائی сабр, таҳаммул, тоқат; орому қарор.

ШИКЕБОНИДАН شکستیدن тарзи бавоситаи шикибидан; ором кардан; таскин додан.

ШИКОЛ ا. شكال ресмоне, ки бо он пойҳои асп ва ҳачирҳои саркашро мебанданд, ишкел.

ШИКОР شکار 1. ҳайвони сайдшуда. 2. сайд

кардан, шикоргирӣ; ◇ **шикори** *касе барор гирифтан* омад кардани кори касе, барор гирифтани кори касе, ба даст даромадани чизи матлуб.

ШИКОРГИР *شکارگیر* гирандаи шикор, ба даст дарорандаи сайд.

ШИКОРГОҲ *شکارگاه* ҷои шикор, ҷои сайд.

ШИКОРДУЗД *شکارزد* ғайриқонунӣ ба шикор машғул шудан.

ШИКОРДУЗДӢ *شکارزدی* амали шикордузд.

ШИКОРИДАН *شکاریدن* сайд кардан, шикор кардан.

ШИКОРӢ *شکاری* *мансуб ба шикор*: **бози шикорӣ**, **туфанги шикорӣ**, **саги шикорӣ**.

ШИКОРЧИГӢ *شکارچیگی* амали шикорчӣ.

ШИКОРЧӢ *شکارچی* шикоркунанда, сайёд, мерган.

шикоф *شکاف* *асоси замони ҳозира аз шикофтан*.

ШИКОФ *شکاف* ҷои кафидаи чизе, кафида, рахна, сӯроҳӣ, сӯроҳ.

ШИКОФА *شکافه* *кит.* захмаи мутрибон, мизроб, нохун.

ШИКОФИДАН *شکافیدن* сӯроҳ кардан, чок кардан, рахна задан.

ШИКОФӢ *شکافی* сӯроҳӣ, ҷои рахна ва сӯроҳ.

ШИКОФКУНӢ *شکاف کنی* *ниг.* **шикофидан**.

ШИКОФТАН *شکافتن* чок кардан, кафондан, сӯроҳ кардан.

ШИКОЯТ *ا. شکایت* изҳори гила ва норизоӣ аз касе ё чизе, гила, шиква, гиламандӣ; **шикоят кардан** норозигӣ изҳор намудан, гила кардан.

ШИКОЯТГАР *شکایتگر* шикояткунанда.

ШИКОЯТӢ *شکایتی* *мансуб ба шикоят*: **аризаи шикоятӣ**.

ШИКОЯТКУНАНДА *شکایت کننده* касе, ки норозигиашро нисбат ба касе ё чизе ба мақомоти дахлдор изҳор кунад.

ШИКОЯТНОМА *شکایت نامه* аризаи шикоятӣ, хате, ки дар он шикояте баён ёфтааст.

ШИКОЯТНОПАЗИР *شکایت ناپذیر* шикояте, ки қобили баррасӣ нест; ғайри қобили қабул

будани шикоят.

ШИКОЯТОМЕЗ *شکایت آمیز* *ниг.* **шикоятomezона**.

ШИКОЯТОМЕЗОНА *شکایت آمیزانه* бо оҳанги гила ва норизоӣ.

ШИКУХ *شکوخ* *кҳн.* пешпоҳӯрӣ; лағзиш.

ШИКУХИДАН *شکوختن* *кҳн.* 1. пешпо хӯрдан, лағзидан. 2. тарсидан, ҳаросидан.

ШИКӢ *شکوه* *кҳн.* хавф, бим, ҳарос, тарс.

ШИКӢХАНДАГӢ *شکوهندگی* *кит.* тарсу бим; ҳаросандагӣ.

ШИКӢХИДАН *شکوهیدن* *кит.* тарсидан, ҳаросидан, ваҳмидан.

ШИҚ(Қ) *ا. شقّ* 1. нимаи чизе; як тарафи бор. 2. қисм, пора. 3. ноҳия, як қисмати вилоят.

ШИҚИРРОС *شقراّس* садои ба ҳам задани чизҳои оҳанӣ ва шишагӣ; **шиқиррос задан** садои шиқирросӣ баровардан.

ШИҚОҚ *ا. شقاق* муҳолифат, ихтилофот; нифоқ, чудой, душманӣ.

ШИЛ *شل* *кҳн.* найзаи хурди дупарра ё сепарра.

ШИЛДИРОБА *شلدرآبه* оби ҷории кам.

ШИЛДИРОС *شلدراس* 1. садои начандон баланди резиши об, садои ҷараёни об. 2. садои ба ҳам расиши чизҳои тунуки оҳанӣ ё булӯрӣ; **шилдирос задан** бо садои шилдирос равон шудан, садои шилдиросӣ баровардан.

ШИЛДИРОСЗАӢ *شلدراس زنی* *исми амал аз шилдирос задан*.

ШИЛДИРОСЗАНОН *شلدراس زنان* *феъли ҳол аз шилдирос задан*; дар ҳоли шилдиросзанӣ.

ШИЛИМ *شلم* *ниг.* **шилм**.

ШИЛИМПАЗӢ *شلم پزی* *ниг.* **шилмпазӣ**.

ШИЛҚ *شلق* *кит.* лойи часпанда, гили ёзанда.

ШИЛҚИН *شلقین* *ғуфт.* 1. безоркунанда, берӯй (*аз сифатҳои бади одам*). 2. хеле ҳарис дар коре.

ШИЛҚИНӢ *شلقینی* берӯй, безоркунандагӣ; часпида гирифтани ба коре.

ШИЛЛИК *شلیک* якбора якҷоя тир ҳолӣ кардани чанд яроқи оташбор; **шиллик додан** якҷоя тир ҳолӣ кардан ба шараф ё эҳтироми касе ё чизе.

ШИЛЛИНГ شيلنگ воҳиди пулии Инглистон баробари 1/20 фунт стерлинг.

ШИЛМ شلم моддаи часпаке, ки аз шоҳу танаш дарахти мева таровида саҳт ҷудо мекӯнад.

ШИЛМАК شلمك *гуфт.* 1. шилми дарахт. 2. часпанда, часпак.

ШИЛМПАЗӢ شلمپازى пухтани шилм барои ҳосил кардани ширеш, ширешпазӣ.

ШИЛПУК شلىق чашми дардманди обрав: **чашми шилпук.**

ШИЛТА شلته тамоман тар, шип-шилта.

ШИЛТИҚ شلىق *гуфт.* таршуда, ба об афтада, сар то сар таршуда (*либос*).

ШИЛТОҚ شلتاق чанҷол, хархашае, ки бесабаб бошад; **тӯҳмати шилтоқ** тӯҳмати беасос.

ШИЛҲА شله *бот.* як навъ алафи турши хӯрданбоб.

ШИЛҲАШӢРБО شلهشوربا шӯрбое, ки бо шилҳа пухта шуда бошад.

ШИЛҲА شله як хел алафи хӯрданӣ, шавел.

ШИЛҲАШӢРБО شلهشوربا шӯрбое, ки бо шавел пухта шудааст.

ШИЛШИЛА شلشله 1. занҷираи коғазҳои рангоранг барои ороиш, овеза барои зинат; **шилшилаи коғазӣ** коғазҳои рангоранги секунҷа ва дарозрӯяи ба як ресмон қатор часпондашуда, ки дар чашнҳо барои тазйин меовезанд. 2. овезаҳои торнок ва ё пӯпакдори канори чизҳои матой.

ШИЛШИЛАДОР شلشلهدار дорои шилшила, пӯпакдор.

ШИЛШИЛАПО شلشلهپا пойҳояш пари пӯпакдор: **мурғи шилшилапо.**

ШИМ I شيم шалвор.

ШИМ II شيم *кит.* як навъ моҳии холдор.

ШИМА//ШИМАТ ا. شيمه//شيمت хулқ, табиат, хӯй, одат.

ШИМОЛ ا. شمال 1. яке аз чор тарафи асосӣ: *муқоб.* **чануб.** 2. маҳалле, ки дар ҳамин тараф воқеъ шуда бошад.

ШИМОЛӢ شمالي *мансуб ба* **шимол**; воқеъ дар тарафи шимол.

ШИМПАНЗЕ фр. شيمپنزي навъе аз маймунҳои одамнамо, ки дум надорад.

ШИМШОР شمشار *кит.* шохчаҳои навсабзидаи шамшод.

шин شين 1. асоси замони ҳозира аз **шиштан**. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии шинанда: **офтобшин, идорашин, хонашин...**

ШИН ش *номи ҳарфи шонздаҳуми алифбои арабиасоси тоҷикӣ (ش), ки дар ҳисоби абҷад ба 300 баробар аст; ин ҳарф шини манкута, шини муъҷама ва шини қарашат ҳам номида мешавад.*

ШИН//ШИНА олм. шине//شين чанбараки оҳанӣ ё резинии чархи ароба ё мошин.

ШИНАБАРОРӢ شينهبرارى истеҳсоли шина, баровардани шина: **корхонаи шинабарорӣ.**

ШИНАК شينك хандақ барои панаҳ шуда тирандозӣ кардан, сангар.

ШИНАКНИШИН شينك‌نشين он ки дар хандақ нишаста омодаи тирандозист, сангарнишин.

ШИНАКСОЗ شينك‌ساز он ки дар ҷангтоҳ шинак месозад, сангарсоз.

ШИНАКСОЗӢ شينك‌سازى сангару хандақковӣ барои паноҳ шуда ҷангидан, сангарсозӣ.

ШИНАМ I شينم зебанда, муносиб, мувофиқ, дилкаш; **нақши шинам** нақши дилчасп ва бисёр муносиб; **шинам афтадан (омадан)** созгор омадан, мувофиқат кардан, ҷӯр ва соз омадан (-и *чизе ба чизе*), ба ҳам мутаносиб будан ва зебидани ду чиз.

ШИНАМ II شينم **шинам-шинами Офтоб** ҳангоми ба ғуруб майл кардани Офтоб; **шинам — нашинам** нишастан ҳамоно, ба мучарради нишастан.

ШИНГАРФ شنگرف *ниг.* шангарф.

ШИНГИЛ شنگل хӯшаи хурди ангур: **як шингил ангур**; **як шингил** камтар, андак аз чизе.

ШИНЕЛ фр. شينيل палтои ҳарбии расмие, ки дӯхти маҳсус дорад.

ШИНЕЛПӢШ شينيلپوش марде, ки шинели ҳарбӣ дар бар дорад.

ШИНО شنا обдонӣ, оббурӣ, шиноварӣ.

ШИНОВАР شناور шинокунанда, обдон, оббур; касе ё чизе, ки дар рӯи об ҳаракат мекунад.

ШИНОВАРӢ شناوری амали шиновар, шино кардан.

ШИНОКУНАНДА شناکننده *ниг.* шиновар.

ШИНОН(И)ДАН شناندن//شنانیدن 1. дар чое чизеро устувор кардан, насб кардан, чойгир кардан. 2. коштан, коридан, нишондан; **дарахт шинондан** ниҳол ё қаламчаи дарахтро ба замин шинондан. 3. *мач.* ҳабс кунондан, ба маҳбас шинондан.

ШИНОР شنار *кит.* шиноварӣ, обдонӣ, обварзӣ.

шинос شناس 1. *асоси замони ҳозира аз шинохтан.* 2. *ҷузъи пасини калимаҳои мураккаб ба маънои шиносанда, донандаи чизе: суханшинос, ва-зифашинос, забоншинос...*

ШИНОС شناس ошно, шиносо; маълум; наздик, қариб: **овози шинос, шаҳри шинос; шинос кардан** ошно кардан, муаррифӣ кардан (*касоро ба касе*); **шинос шудан** ошноӣ пайдо кардан.

ШИНОСНОМА شناسنامه ҳуҷҷати махсус барои нишон додани шахсияти шахрвандӣ; паспорт: **шиносномаи хориҷӣ.**

ШИНОСНОМАДИӢ شناسنامهدهی додани шиноснома: **идораи шиносномадиӢ.**

ШИНОСО شناسа *ниг.* шинос.

ШИНОСОӢ شناسائی 1. ошно будан, ошноӣ, шинос шудан (*бо касе ё коре*). 2. огоҳӣ, бохабарӣ; **шиносӣ пайдо кардан** (*бо касе, бо чизе*) ошно шудан, бохабар ва огоҳ гардидан (*аз чизе*).

ШИНОСОН(И)ДАН شناساندن//شناسانیدن *тарзи бавоситаи шинохтан*; касоро бо касе шинос кардан, касоро ба касе муаррифӣ кардан; маълум кардан чизеро ба касе.

ШИНОХТ شناخت шинохтан, фаҳму фаросат, маърифат ва дониш; **аҳли шинохт** аҳли маърифат.

ШИНОХТА شناخته шиносшуда, машхур.

ШИНОХТАН شناختن 1. шинос будан, доништан, воқиф будан (шудан); ошноӣ доштан, бадад будан. 2. таъхис додан, муайян кардан. 3. фарқ кардан, таъйин додан: **аз дур чизеро шинохтан.** 4. расман эътироф кардан, қабул

намудан; **ҳидро шинохтан** ба камол расидан.

ШИНОХТАНАШАВАНДА شناخته‌نشونده ба тавре ки шинохта намешавад.

ШИНУФТАН شنفتن шунидан.

ШИНУХЕЗ شين و خيز 1. тарзи зиндагӣ; рафтор; **шину хез кардан** рафтор кардан. 2. шишту хез, болову поин шудан, нишастану бархостан.

ШИНУША شنوشе *кит.* атса.

ШИНЦАРФ شنجرف *ниг.* шангарф.

ШИОР ا. شعار 1. мақсад, маром. 2. касб, пеша; **шиор кардан** ба худ касбу пеша қарор додан (чизеро). 3. хитобаи дар шакли мӯҷаз, ки дар ягон ғояи раҳнамоӣ ё талаби сиёсӣ баён ёфтааст. 4. варақа ё лавҳаҳое, ки дар рӯи он хитоба ё мароҷиате навишта шудааст.

ШИОРПАРТОӢ شعارپرتهائی шиор пешниҳод кардан, шиор додан.

ШИПАНГ شپنگ айвони аз чор тараф кушода дар боғҳо.

ШИПЕЛИДАН شپيلیدن фишурдан, фишор додан.

ШИПИРРОС شپراس овози пасти бо суръат гузаштан аз чое.

ШИППАК شپک кафши сарипоии одатан бепошнаи хонапӯш.

ШИППӢ شپي оҳиста, вале ниҳоят тези номаълум; **шипӣ карда даромадан** ба чое номаълум карда, банохост даромадан ба чое.

ШИППОНДАН شپانیدن 1. афшондан. 2. *мач.* танбеҳ додан, сарзаниш кардан касоро. 3. *мач.* афшонда гирифтани, кашида гирифтани.

ШИП-ШИЛТА شپ شلته тар, тамом тар; **шип-шилта шудан** тамоман тар шудан.

ШИП-ШИП شپ شپ *калмаи тақлиди овози нарму оҳиста.*

ШИР شیر моеи сафедранги ширинтаъм, ки баъд аз зоидан аз пистони занон ва ҷонварони пистондор таровида мебарояд ва аввалин ғизои навзодон аст; **шири хушк** шире, ки онро бо усули махсусе хушконда ба ҳолати орд даровардаанд; **ҳидро бо шир даромада бо ҷон баромадан** хулқу хислати азали, аз модарзод будани чизе; **аз шир мондан** хушк шудани шир гуву ғӯсфанд; **аз даҳонаш бӯи шир меояд** ханӯз кӯдак, хом ва бетачриба будани касе;

ширу шакар қитъаи манзуме, ки ба ду забон навишта шудааст (*мас.*, як *байт тоҷикӣ, байти дигар ба туркӣ ё арабӣ ва ғ.*); **шири мурғу пои мор** чизи ноёб, он чи аслан вучуд надорад.

ШИРА *شیره* моеи ширине, ки аз меваҳо ба воситаи фушурдан ҳосил мекунад, оби мева, афшура: **шираи себ**; **шира гирифта** а) ширадор шудан, пухта обдору ширин шудани мева, ангур *ва ғ.*; б) *мач.* авҷ кардан, гарму ҷӯшон шудан (*мас.*, *сӯҳбат*).

ШИРАВОР *شيرهوار* хӯрданиҳои ширин (*муррабо, ҳар гуна нуқл, набот ва ҳалво*), ширинӣ.

ШИРАВОРДОН *شيرهواردان* ҷои нигоҳдории ширавор ва шириниҳо.

ШИРАВОРПАЗ *شيرهوارپز* ширинипаз, ҳалвопаз, қаннод.

ШИРАВОРПАЗӢ *شيرهوارپزی* 1. амали шираворпаз. 2. корхонае, ки дар он ҷо ширавор тайёр мекунад.

ШИРАВОРФУРӢШ *شيرهوارفروش* касе, ки ширавор мефурӯшад.

ШИРАВОРФУРӢШӢ *شيرهوارفروشی* бозоре, дӯконе, ки дар он ширавор мефурӯшанд.

ШИРАВОРХОНА *شيرهوارخانه* хоначаи махсус барои нигоҳдории шириниёт дар тӯю маърақаҳо.

ШИРАДОР *شيرهدار* дорои шира; обдор, пуртавроват; **овози ширадор** садои хуш, форам ва пуртаъсир.

ШИРАКАЙФ *شيره كيف* андак маст.

ШИРАКАЙФӢ *شيره كيفی* ҳолати ширакайф.

ШИРАКАШ *شيره کش* 1. он ки аз чизе шира мекашад. 2. он ки мӯътод ба кашидани дуди шираи тарёк аст.

ШИРАКАШӢ *شيره کشی* амали ширакаш.

ШИРАНОК *شيره ناک* *ниг.* ширадор.

ШИРАТОЛА *شيراتاله* атолае, ки аз ширу орд мепазанд.

ШИРБАДАН *شيربدن* он ки пӯсти баданаш сафед аст, симтан, симинтан.

ШИРБАҲО *شيرها* он чи домод вақти арӯсӣ ба падару модари арӯс медиҳад, маҳр.

ШИРБИРИНЧ *شيربرنج* таоме, ки аз шир ва биринч пухта мешавад.

ШИРБО *شیربا* биринчи дар шир пухташуда, ширшулла.

ШИРБОЗ *شيرباز*: **барраи ширбоз** баррае, ки шири модарро ба серӣ макида ба воя расида бошад, парваришёфта бо шир.

ШИРБӢӢ *شيربوی* дорои бӯи шир: **лаби ширбӯӣ** лаби кӯдак.

ШИРВОНӢ *شیروانی* *ниг.* шервонӣ.

ШИРВОР *شیروار* чун шир сафед, ба ранги шир.

ШИРГАРМ *شیرگرم* ба гармии шири нав аз пистон дӯшида, андак гарм.

ШИРГИӢХ *شیرگياه* *бот.* як навъ гиёҳ, ки зарбат ҳам гӯянд.

ШИРГОВ *شیرگاو* *бот.* як навъ алафест, ки шираи сафеди захролуд дорад.

ШИРГУН *شیرگون* ба ранги шир, ба мисоли шир (*дар ранг*).

ШИРДЕХ *شيره* 1. гову гӯсфанди ширдиҳанда. 2. *мач.* касе, ки аз вай нафъе ҳосил мешавад, касе, ки аз вай чизе рӯндан мумкин аст, серпул.

ШИРДИХӢ *شیردهی* шир додан; **ширдиҳии гов** муддате, ки гов шир медиҳад.

ШИРДОҒ *شیرداغ* шири сӯзон бо маска ва набот.

ШИРДОН *شیردان* 1. шиканбаи барра, бузғола. 2. зарфи шир.

ШИРДОР *شیردار* моле, ки шир медиҳад, моле, ки шири зиёд дорад.

ШИРДӢШ *شیردوش* говдӯш, говҷӯш.

ШИРДӢШӢ *شیردوشی* амали дӯшандаи шир.

ШИРЕШ *شیریش* моддаи часпдоре, ки аз хушконида кӯфтани соқаи гиёҳе ҳосил мешавад, асосан дар саҳҳофӣ ва пойафзордӯзӣ ба кор меравад, сиреш.

ШИРЕШКОРӢ *شیریش کاری* бо ширеш пайваст кардану часпондан.

ШИРЕШКОСА *شیریش کاسه* косаи махсус барои нигоҳ доштани ширеш.

ШИРЕШПАЗ *شیریش پز* он ки ширеш тайёр мекунад.

ШИРЕШПАЗӢ شیرش پزی амали ширешпаз.

ШИРЁН *a.* شیران *ниг.* шараён.

ШИРЗАДА شیرزده тифле, ки аз бенизомии синамаконӣ бемор шудааст; кӯдаки харобу лоғар.

ШИРЗИМА شیرذمه *кит.* гурӯҳи начандон калони одамон.

ШИРИН شیرин 1. ба таъму мазаи қанду асал. 2. ширадор, лазиз: **харбузаи ширин**, **себи ширин**. 3. латиф, хуш, форам, гуворо, дилкаш, хушоянд: **забони ширин**, **сухани ширин**, **хоби ширин**; **ширин кардан** (**даҳонро**) чашидани ширавор; ♦ **чони ширин** азиз (*дар мавриди илтифот, меҳрубонӣ ва навозиши хитоб карда мешавад*).

ШИРИНАДО شیرینادا хушрафтору хушгуфтор, малех.

ШИРИНАДОӢ شیرینادائی ширинсуханӣ, латиф-гуфторӣ, хуштакаллумӣ, хушсуханӣ.

ШИРИНБАӢН شیرین بیان он ки фасеҳу дилчасп сухан мегӯяд, хушгуфтор, ширинкалом.

ШИРИНБИЯ شیرینیه *бот.* гиёҳе, ки решаи ширинмазаи он дар табобати беморон ба кор меравад.

ШИРИНГУФТОР شیرین گفتار *ниг.* **ширинбаён**.

ШИРИНГУФТОРӢ شیرین گفتاری хушгапӣ, ширинкаломӣ.

ШИРИНДАҲАН شیریندهن хушгуфтор, ширинзабон.

ШИРИНДАҲОН شیریندهان *ниг.* **шириндаҳан**.

ШИРИНДОНА شیریندانه мевае, ки донаҳои ширин дорад: **анори шириндона**.

ШИРИНЗАБОН شیرین زبان 1. ширингуфтор, хуштакаллум. 2. хушмуомила, нармгап.

ШИРИНЗАБОНӢ شیرینزبانӣ ширинзабон будан, хушсуханӣ, хушгапӣ.

ШИРИНИДӢСТ شیرینی دوست он ки шираворро нағз мебинад ва зиёд меҳӯрад.

ШИРИНИПАЗ شیرینی پز он ки касбаш пухтани шириниҳост.

ШИРИНИПАЗӢ شیرینی پزی шуғли ширинипаз.

ШИРИНИПАЗХОНА شیرینی پزخانه коргоҳе, ки

махсус барои пухтани хӯрданиҳои ширин аст.

ШИРИНИФУРӢШ شیرینی فروش он ки ба фурӯши шириниҳо машғул аст.

ШИРИНИФУРӢШӢ شیرینی فروشӣ шуғл ва амали ширинифурӯш.

ШИРИНИХӢР شیرینی خور он ки ширинӣ бисёр дӯст дорад.

ШИРИНӢ شیرینی 1. ширин будан; *муқоб.* **талхӣ** ва **туршӣ**. 2. шираи меваҳо, ки бо роҳи ҷӯшонидани онҳо гирифта мешавад.

ШИРИНКАЛОМ شیرین کلام хушсухан, хушгап.

ШИРИНКОМ شیرین کام он ки дар кораш муваффақият ҳаст, хушбахт.

ШИРИНКОМА شیرین کامе маблағе, ки баъд аз муомилаи харид ё фурӯш ба каси миёнарав ё ба даллол ба тариқи мукофот дода мешавад.

ШИРИНКОР شیرین کار ҳазлкаш, шӯх, латифагӯӣ, масхарабоз.

ШИРИНКОРӢ شیرین کاری ҳазлгӯӣ, латифагӯӣ, шӯхӣ; **ширинкорӣ кардан** шӯхӣ, латифагӯӣ кардан ё бо ҷақҷақҳои ширин дигаронро хурсанд кардан.

ШИРИНЛАБ شیرین لب 1. хушгуфтор, хушгап, гуфтораш фасеҳу балеғ. 2. сифати маҳбуба.

ШИРИНЛИҚО شیرین لقا хушсурат, дилкаш, хубрӯӣ.

ШИРИНМАЗА شیرین مزه таъми шириндошта.

ШИРИНМИЯ شیرینمیه *ниг.* **ширинбия**.

ШИРИННАМО شیرین نما камтар ширин.

ШИРИННАФАС شیرین نفس он ки сухани ӯ ба шунаванда таъсирбахш аст, одами хушсӯҳбат, ширингуфтор.

ШИРИНРАҚАМ شیرین رقم *кит.* хушнавис, хушхат.

ШИРИНСУРУД شیرین سرود *ниг.* **ширинтарона**.

ШИРИНСУҲАН شیرین سخن *ниг.* **ширинбаён**.

ШИРИНСУҲАНӢ شیرین سخنی ширинбаёнӣ, хушгапӣ.

ШИРИНТАКАЛЛУМ شیرین تکلم *ниг.* **ширинсухан**.

ШИРИНТАРОНА شیرین ترانه *кит.* ширинсуруд,

хушовоз, хушхон.

ШИРИНХАНД شیرین خند хушханд, хушхон.

ШИРИНХИСОЛ شیرین خصال дорои хислатҳои некӯ, он ки дорои хулқи нек аст.

ШИРИНҲАРАКОТ شیرین حرکت *ниг.* **ширинадо.**

ШИРИНЧА شیرینچه *зоол.* хашараи майдаи зараррасон, ки ба танаи дарахтон ва гиёҳҳо часпида шираи онҳоро мемакад ва аз офатҳои хавфноки наботот аст.

ШИРИНЧАВОБ شیرین جواب он ки бо суолҳо ҷавобҳои латиф ва нозук медиҳад, хушадо, ширинадо.

ШИРИНШАМОИЛ شیرین شمائل хушрӯ, хушсурат, зебо.

ШИРӢ شیرӣ *мансуб ба шир:* хӯроки ширӣ; дандони ширӣ дандоне, ки одатан дар айёми ширхорагӣ мебарояд.

ШИРК شرک *д.* куфр, ба ягонагии Худо шак овардан.

ШИРКАДУ شیرکدو *хӯр.* кадуи дар шир пухташуда.

ШИРКАТ *а.* شرکت иштирок кардан, шарик будан; **ширкат доштан (кардан)** иштирок кардан, ҳамроҳӣ намудан. 2. муассисаи тичоратӣ, саноатӣ *ва ғ.*, ки аз иштироки чанд сармоядор ба вучуд меояд.

ШИРКАТКУНАНДА شرکت کننده иштироккунанда.

ШИРҚАҲВА شیرقهوه қаҳваи бо шир ва шакар омехта.

ШИРҚИЁМ شیرقیام *шире,* ки дар корхона махсус ғафс карда мешавад.

ШИРМАК شیرمک бачаи одам ё ҳайвон, ки шири модар мемакад.

ШИРМАСТ شیرمست бузғола ё барраи ҳанӯз ширмаки шӯху чолоку бозигар, аз шири модар сер.

ШИРМАҲТОБ شیرمهتاب нури маҳину ба назар хушу форами Моҳ.

ШИРМОЛ شیرمال навъи нон, ки хаами онро аз орди гандуму нахӯди кофта ва ширу равған тайёр мекунанд.

ШИРМОЛПАЗ شیرمالپز *нонвое,* ки нони

ширмол мепазад.

ШИРМОЛПАЗӢ شیرمالپزی 1. пухтани нони ширмол. 2. нонвойхонае, ки дар он нони ширмол мепазанд.

ШИРМОҲӢ شیرماهی *зоол.* як навъ моҳии гӯшташ болаззат аз оилаи гулмоҳиҳо.

ШИРМУРҒ شیرمرغ *кит.* муши паррон, кӯршабпарак, хаффош.

ШИРНАВБАТ شیرنوبت қарор дар байни чанд хонаводаи говдор, ки шири дӯшидашударо ба навбати рӯзи муқаррариашон мегиранд.

ШИРО(Ъ) *а.* شراء // харид, харидан; **широу байъ** харидуфурӯш.

ШИРОВАР شیرآور зиёдкунандаи шир: **ғизои шировар.**

ШИРОЗ شیراز *кит.* нонхӯрише, ки шибитро реза карда бо мост меомезанд ва камтар шир рехта чанд рӯз то турш шуданаш нигоҳ медоранд ва баъд онро меҳӯранд.

ШИРОК *а.* شراک банди кафш, тасмаи кафш.

ШИРОӢ *а.* شراء *кит.* 1. бодбони киштӣ. 2. ҳар чизи баландбардошта чун хайма ва соябон.

ШИРПАЙВАНД شیرپیوند навъе аз зардолуи ширину хуштаъм.

ШИРПАРВАРД شیرپرورد ширхор; нозпарвард.

ШИРПОЛАК شیرپالک *ниг.* **ширполо.**

ШИРПОЛО شیرپالا *дока* барои соф кардани шир.

ШИРПУЛӢ شیرپولی *ниг.* **ширбаҳо.**

ШИРРАВҒАН شیرروغن шири гарми равған-омехта.

ШИРРАНГ شیررنگ ранги сафеди зардтоб.

ШИРРОС شیراس *садои чараён ва резиши об;* **ширрос задан** бо садо ҷорӣ шудани об.

ШИРСӢЗ شیرسوز *ниг.* **ширдоғ.**

ШИРФУРӢШ شیرفروش он ки шир мефурӯшад, фурӯшандаи шир.

ШИРФУРӢШӢ شیرفروشی шугли ширфурӯш; фурӯши шир; ҷои фурӯхтани шир.

ШИРХИШТ شیرخشت *ширае,* ки танаи баъзе гиёҳхоро харошида ҳосил мекунанд ва ранги

зардчатоб дошт ва дар давраи пеш ҳамчун дору истифода мешуд.

ШИРХОНА شیرخانه хонаи нигоҳдории шир.

ШИРХОР//ШИРХОРА شیرخوار//شیرخواره кӯдаке, ки ҳанӯз шири модар мемакад, бачаи ширхӯр, тифл, кӯдак.

ШИРХОРА شیرخواره *ниг.* ширхор.

ШИРХОРАГӢ شیرخارگی кӯдакӣ, тифлӣ, даврони ширмакӣ.

ШИРХӢР شیرخور *ниг.* ширхор.

ШИРХӢРА شیرخوره 1. ширхӯр. 2. бародар ё хоҳари ширӣ, ду бачаи падару модар ҷудое, ки аз пистони як модар шир хӯрдаанд.

ШИРХӢРАГӢ شیرخورگی *мансуб ба ширхӯра;* ширхӯра будан.

ШИРЧОЙ شیرچای шири бо чой ҷӯшонида, ки рағғани зард андохта меҳӯранд.

ШИРЧӢШ شیرجوش *ниг.* ширдӯш.

ШИРЧӢШӢ شیرجوشی дӯшидани шири гов, гӯсфанд *ва г.*, амали ширчӯш.

ШИР-ШИР شرشر *калимаи тақлиди овози* ҷорӣ шудани об.

ШИРШӢЛА شیرشوله *ниг.* ширбиринҷ.

ШИРЪАТ ا. شرعت *кит.* 1. зеҳи камон. 2. дом барои паранда.

ШИСТАН شستن *шакли кӯтоҳишудаи* нишастан.

ШИТИРРОС شترآس *калимаи тақлиди овози* баҳамрасии барг ва гиёҳҳо; **шитиррос задан** ба ҳам расида садо баровардани барг ва гиёҳҳо.

ШИТО I ا. شتا *кит.* зимистон, фасли зимистон.

ШИТО II شتا *кит.* он ки ноништа (ношто) накардааст ё наҳор нахӯрдааст, гурусна.

ШИТОБ شتاب таъчил, ачала; *муқоб.* даранг; **шитоб доштан** (**кардан**) ачала кардан, саросема будан.

ШИТОБЗАДА شتاب زده саросема, боачала.

ШИТОБЗАДАГӢ شتابزدگی *марбут ба* шитобзада; шитобзада будан.

ШИТОБИДАН شتابیدن *ниг.* шитофтан.

ШИТОБКОР شتاب کار ачалакунада, шитобку-

нанда дар иҷрои коре, саросема.

ШИТОБКОРӢ شتاب کاری ачала, саросемагӣ.

ШИТОБКОРОНА شتاب کارانه бо ачала, бо шитоб, басуръат, саросемаворона.

ШИТОБКУНӢ شتاب کنی саросема шудан.

ШИТОБОЛУД شتاب آلود шитобон, ботаъчил.

ШИТОБОН شتابان дар ҳолати шитоб, босуръат, башитоб.

ШИТОЛАНГ شتالنگ бучули по, устухони пошнаи по.

ШИТОЛИНГ شتالنگ *ниг.* шитоланг.

ШИТОФТАН شتافتن шитоб кардан, ачала кардан, бо суръат рафтан ва давидан.

ШИТТА شتّه 1. лойкаи собун, он чи вақти собунпазӣ дар таги дег таҳнишин мешавад. 2. умуман лойқа; **лойи шитта** лойи часпаки мулоим.

ШИФЕР олм. شيفير масолеҳи сохтмонӣ барои бомпӯшӣ.

ШИФЕРБАРОРӢ شيفيربراری истехсоли шифер: **корхонаи шифербарорӣ.**

ШИФЕРӢ شيفیری бо шифер пӯшондашуда.

ШИФЕРПӢШ شيفيرپوش бо шифер пӯшидашуда (*боми ҷое*).

ШИФЕРФУРӢШ شيفيرفروش он ки ба фурӯхтани шифер машғул аст, фурӯшандаи шифер.

ШИФЕРФУРӢШӢ شيفيرفروشی фурӯши шифер: **ҷои шиферфурӯшӣ.**

ШИФО а. شفا 1. тандурустӣ, раҳой аз беморӣ, сихатшавӣ. 2. даво, дармон; **шифо ёфтан** сихат шудан, аз беморӣ раҳой ёфтан.

ШИФОАНГЕЗ شفاانگيز *ниг.* шифобахш.

ШИФОБАХШ شفابخش сихаткунада, беҳбудибакшанда; давоӣ, аз дарде шифодиҳанда.

ШИФОБАХШӢ شفابخشی шифобахш будан; хусусияти доруй доштан (-и дорое); шифодиҳанда будан.

ШИФОДИҲАНДА شفا دهنده *ниг.* шифобахш.

ШИФОЁБАНДА شفايابنده дард ё касалие, ки илоҷи даво дорад.

ШИФОЁБӢ شفايابی беҳ гаштани ҳоли бемор.

ШИФОКОР شفاکار табиби ҳозик, пизишки донишманд.

ШИФОН фр. شفان матои тунуки нарми абрешимӣ ё нахӣ, ҳарир.

ШИФОНЕР фр. شفانير чевон барои ниғаҳдории либос.

ШИФОНОПАЗИР شفاناپذير беҳна шаванда, бедаво, бедармон: **дарди шифонопазир**.

ШИФОПАЗИР شفاپذير дурустшаванда, сиҳат-ёбанда, дармонпазир: **дарди шифопазир**.

ШИФОХОНА شفاخانه муолиҷахона, беморхона, дармонгоҳ.

ШИФОҲАН а. شفاهاً *ниг.* **шифоҳӣ**.

ШИФОҲӢ شفاهى он чи даҳанақӣ гуфта шавад, забонӣ, даҳанақӣ; *муқоб.* **хатгӣ**.

ШИФР фр. شيفр *ниг.* **рамз**.

ШИФРКУШОӢ شيفر کشاى *ниг.* **рамзкушоӣ**.

ШИФТ شفت пӯшиши болои хона аз дарун, сақф.

ШИФТРАВ شفترو: **дузди шифтрав** дузди гузаро, дузди моҳиру чолок.

ШИХОР شخار арақи дасти яҳудиён.

ШИХ شيه *бот.* явшон, дармана.

ШИҲА شيه овози баланди асп; шеҳа; **шиҳа задан** (кашидан) бонг задан (-и асп).

ШИҲАК شيهک **:шиҳак додан** *лахҷ.* ҳавои касеро баланд кардан, барангехтан.

ШИҲАКАШӢ شيهه کشى шиҳа кашидани асп.

ШИҲОБ а. شهاب 1. шӯъла, шӯълаи оташ. 2. ситораи дурахшони паррон.

ШИҲОББОРОН شهاب باران бархӯрди ситораҳои паррони бисёр бо ситораи дигар ё бо сайёрае.

ШИҲОБИРАНГ شهابى رنگ ранги сурхи аргувонӣ, сурхи баланд, қирмизӣ.

ШИҲОБӢ شهابى ба шиҳоб монанд.

ШИҲОБПОРА شهاب پاره қисми хурди шиҳоб, шикаста ва тиккае аз шиҳоб.

ШИҲОБСИФАТ شهاب صفت шиҳобвор, чун шиҳоб дурахшон.

ШИША شيشه 1. чисми шаффофи шиканандае, ки аз ғудохта ба қолибҳои гуногун рехтани

омехтаи регии квартсӣ ҳосил мешавад: **шишан тиреза**. 2. зарфи шишагӣ барои моеот.

ШИШАБАНД شيشه بند шиша нишондашуда, бо шишаҳо басташуда: **айвони шишабанд**.

ШИШАБАНДӢ شيشه بندى **:шишабандӣ кардан** шиша нишондан, бо шишаҳо орову зинат додан.

ШИШАБАРОРӢ شيشه برارى коргоҳе, ки дар он шиша истехсол мешавад.

ШИШАБОЗ شيشه باز он ки дар сирк ба воситаи шиша найранг нишон медиҳад, *мас.* шишапора меҳӯрад, бо пойи бараҳна болои шишапораҳо рақс мекунад *ва ғ.*

ШИШАБОЗӢ شيشه بازى найрангбозӣ, шӯбадабозӣ; **шишабозии сиришк** чорӣ шудани оби дида.

ШИШАБУР شيشه بر 1. устои маҳсуси бурандаи шиша. 2. *ниг.* **шишабурак**.

ШИШАБУРАК شيشه برک асбоби чархакдори алмосии маҳсус барои буридани шиша.

ШИШАБУРӢ شيشه برى амали шишабури.

ШИШАВОР شيشه وار 1. чун шиша, ба монанди шиша; зудшикан. 2. маснуоти шишагӣ.

ШИШАГАР شيشه گر шишасоз, коргари коргоҳи шишабарорӣ.

ШИШАГАРӢ شيشه گرى 1. касбу кори шишагар. 2. коргоҳи шишасозӣ.

ШИШАГИН شيشه گين *ниг.* **шишагӣ: сандуқчаи шишагин**.

ШИШАГӢ شيشه گى аз шиша сохташуда; **дари шишагӣ** дари шишадор.

ШИШАГУН شيشه گون ба шиша монанд, беранг; ранги обӣ.

ШИШАДИЛ شيشه دل нозукдил; *муқоб.* **сангдил**.

ШИШАДОР شيشه دار он чи дар худ ва дар таркиби худ шиша дорад: **дари шишадор**.

ШИШАК شيشه барраи яксолаи ғӯсфанд.

ШИШАКОР شيشه کار *нит.* нозуккор, нозуктабъ.

ШИШАКОРӢ شيشه کارى *нит.* **шишабандӣ**.

ШИШАМ//ШИШУМ شيشم *нит.* 1. номи яке аз оҳангҳои таснифкардаи Борбад. 2. номи олати музикӣ.

ШИШАМАЙДА شیشه‌میده пораю резаҳои шишаи шикаста.

ШИШАМОНАНД شیشه‌مانند *ниг.* **шишагун.**

ШИШАНИХОД شیشه‌نهاد *кит.* 1. шишамонанд. 2. бебаҳо; **фалаки шишаниход** *киноя аз* нопойдор, бебаҳо, бевафо.

ШИШАПАЗ شیشه‌پز он ки дар корхона шиша тайёр мекунад.

ШИШАПАЗӢ شیشه‌پزی шуғли шишапаз; шишагарӣ, шишабарорӣ.

ШИШАПАХТА شیشه‌پخته пахтаи шишагӣ, ки барои гарминигаҳдорӣ ба лӯлаҳо мепечонанд.

ШИШАПОРА پاره شیشه *ниг.* **шишамайда.**

ШИШАРЕЗА ریزه شیشه *ниг.* **шишамайда.**

ШИШАСОЗ ساز شیشه *ниг.* **шишагар.**

ШИШАСОЗӢ سازی شیشه *ниг.* **шишагарӣ.**

ШИШАТОЗАКУНАК تازه‌کنک асбоби махсус, ки дар вақти боридани барфу борон шишаи печи мошинҳоро тоза мекунад, барфпок.

ШИШАЧОН چان شیشه *киноя аз* каси нозуктабӯ заифтабӯ.

ШИШТ ششت *гуфт.* нишаст; сӯхбат, зиёфат.

ШИШТАН شستن *ниг.* **нишастан.**

ШИШТА-ШИШТА شسته شسته *гуфт.* пас аз муддате нишастан; оҳиста-оҳиста.

ШИШТУХЕЗ شست و خیز нишасту бархост, равуо, зиндагӣ, рӯзгузаронӣ.

ШИШТУХЕЗӢ شست و خیزی муошират ва рафтор доштан бо касе, ба ҷое равуо доштан.

ШИШУМ شیشم *ниг.* **шишам.**

ШЛАГБАУМ олм. شلگبوم ғави бардошта ва фурувардашаванда барои бастани роҳ дар гузаргоҳҳои умумӣ (*мас., дар ҷоҳое, ки роҳи оҳан гузаргоҳи умумиро бурида мегузарад*).

ШЛАНГ р. شلنگ лӯлаи дарунхолии резинӣ барои гузарондан ё кашида гирифтани ҷисмҳои обакӣ ва газҳо.

ШЛЮЗ р. شليوز таҷҳизоти махсус аз қабилӣ бандҳо ва дарғотҳо барои сатҳи оби дарёҳоро пасту баланд кардан.

ШОБ(Б) а. شاب *кит.* чавон; **шайху шоб** пиру чавон; ҳама.

ШОБЕЗАК شاییزک *бот.* гиёҳи заҳроноки меваҳояш сиёҳранг, ки хосияти табобатӣ дорад.

ШОБОЗ شاباز *шакли гуфтугӯи* **шоҳбоз** (2); диловар, далер, чолок, чирадаст (*дар мавриди таҳсин гуфта мешавад*).

ШОБОШ شاباش 1. *шакли кӯтоҳишудаи* **шодбош**; аҳсан, офарин; 2. саломат бош, хушнуд бош.

ШОВИНИЗМ фр. шаовинизм миллатгароии ифротии иртиҷой, ки бартарии ирқӣ тарғиб мекунад ва байни миллатҳо тафриқаву низоъ меангезад.

ШОВИНИСТ фр. шаоинист тарафдори шовинизм, миллатгарои иртиҷой.

ШОВИНИСТӢ шаоинистӣ *мансуб ба* **шовинист**; пайравӣ аз шовинизм.

ШОГИРД شاگرد 1. он ки дар назди усто ё муаллиме чизе меомӯзад (*дарс, касбу ҳунаре*). 2. хонанда, талаба, дарсхон. 3. ёрманд, дастёр, хизматгор; **шогирд шудан** ба касе кор омӯхтан, барои коромӯзӣ кор кардан ё хондан дар назди касе.

ШОГИРДАК شاگردک 1. *шакли тасғири* **шогирд**. 2. дар мӯзадӯзӣ - ресмончаи кӯтоҳаке, ки ба сӯзан гузаронда шудааст ва вақти дӯхтан ресмони дарозро ба он васл мекунанд.

ШОГИРДӢ شاگردى омӯхтани касб ё дониш дар назди усто ё муаллиме; амал ва шуғли шогирд; **ба шогирдӣ гирифтан** *касоро* касеро ба назди худ барои ҳунаромӯзӣ гирифтан; **шогирдӣ кардан** шогирд будан, вазифа ва кори шогирдро ба ҷо овардан; **ба шогирдӣ додан** касеро барои омӯхтани касбу ҳунаре ба назди устое мондан.

ШОГИРДОНА شاگردانه ҳамчун шогирд; дар пайравӣ.

ШОГИРДПЕША شاگردپیشه 1. ҷокар, мулозим, пайкор, навкар (*дар ҳузури амалдори калон ё ҳоким дар Бухорои амирӣ*). 2. пасттарин дараҷаи хизмати давлатӣ (*дар аморати Бухоро*).

ШОГИРДПЕШАӢ شاگردپیشه‌ای кор ва вазифаи шогирдпеша.

ШОГИРДЧҮБ شَاگَرْد چوب чӯбе, ки ба воситаи он пиллаи абрешимро пас аз чӯшондан аз ҳам чудо мекунад.

ШОД شاد хушнуд, хурсанд, хушҳол, хушу хуррам; **шод кардан** боиси хурсандии касе шудан; **♦ арвоҳи касеро шод кардан** касеро ба хайру неки ёд кардан.

ШОДАРВОН شادروان *ниг.* **шодурвон.**

ШОДБАХР شادبهر *кит.* хушбахт, хурсанд, аз шодӣ бахравар.

ШОДБОД شادباد табрик; таҳсину таъриф; **шодбод гуфтан** таҳсин кардан, офарин хондан.

ШОДБОДӢ شادبادӣ **шодбодӣ кардан** табрик кардан, муборақбодӣ кардан.

ШОДБОШ(Ӣ) شادباش//شادباشӣ табрик кардан, муборақбод намудан.

ШОДВАРД شادورد *кит.* 1. хирмани Мох, ҳола. 2. тахт, сарир, маснад.

ШОДГУНА شادگونه *кит.* 1. такагоҳ, болишт. 2. зани мутриба.

ШОДДИЛ شاددل хушҳол, дилшод, масрур.

ШОДИАНГЕЗ شادانگيز он чи боиси хурсандию хушҳолӣ мегардад; хурсандибахш.

ШОДИБАХШ شادىبخش хушҳолкунанда, хурсандиовар.

ШОДИЁНА شاديانه 1. хурсандона, аз рӯи хурсандӣ; ба муносибати рӯй додани ягон ҳодисаи шодибакш. 2. ҳадя ба касе, ки ягон хабари шодибакш овардааст, муждагонӣ; **шодиёна гирифтан** аз касе муждагонӣ ситондан барои овардани хабари хуше.

ШОДИКАФ(АК) شادىكف//شادىكفк дилкаф шудан аз хурсандӣ, марги ногаҳонӣ аз шунидани ягон хабари хуш; **шодикафак шудан.**

ШОДИМАРГ شادىمرگ марги ногаҳоние, ки аз ниҳояти шодӣ рӯй медиҳад.

ШОДИОВАР شادىآور шодибакш, хушҳолкунанда.

ШОДӢ شادӣ хурсандӣ, хушҳолӣ, хушнудӣ.

ШОДКОМ شادكام 1. хушҳол, шодмон. 2. комрон.

ШОДКОМӢ شادكامى 1. хушнудӣ, хурсандӣ. 2. комронӣ, комгорӣ.

ШОДМОН شادمان шод, хурсанд, хушҳол.

ШОДМОНӢ شادمانى шодӣ, хурсандӣ, хушҳолӣ.

ШОДМОНОНА شادمانانه бо шодӣ, бо хурсандӣ, шодон.

ШОДОБ شاداب 1. пуроб, сероб, обдор, ширадор. 2. тару тоза, сабзу хуррам, пуртароват; **шодоб кардан** аз об сер кардан; сабзу шукуфон гардонидан.

ШОДОН شادان дар ҳолати шодию хурсандӣ, шодмон, хушҳол, хушдил.

ШОДОНДИЛ شادان دل *кит.* дилшод, хуррамдил, хурсанд.

ШОДРАВОН شاد روان 1. бо эҳтиром ёдоварӣ кардани шахси вафоткарда. 2. марҳум, раҳматӣ.

ШОДУРВОН شادروان *кит.* саропарда, хайма; шомӣёнаи подшоҳӣ.

ШОДХОР شادخوار *кит.* 1. шодмон, хушҳол. 2. шаробхӯр, майхӯр, махора.

ШОДХОРӢ شادخوارى шодмонӣ, хушҳолӣ, хурсандӣ.

ШОЕА ا. شايعة *кит.* хабари рост ё дурӯғ, ки шоеъ (пахн) шудааст, овоза, миш-миш.

ШОЕЪ ا. شايع *кит.* паҳншуда, ошкор, овозашуда; **шоеъ шудан** паҳн шудан, ошкор шудан, ба ҳама маълум гардидан.

ШОЁН شايان шоиста, сазовор, лоиқ, арзанда; **шоёни диққат** сазовори диққат, ба диққат арзанда; **шоёни тақдир** он чи сазовор ва лоиқи тақдир аст.

ШОИБА ا. شائبه *кит.* 1. омезиш, олудагӣ; олуда шудан ба чизи ифлос ва палид. 2. шакку шубҳа, гумон. 3. офат, бадбахтӣ; осеб. 4. мисл, монанд

ШОИДАН شاييدن//شاييدن *кит.* лоиқ будан, муносиб будан, шоиста ва сазовор будан.

ШОИҚ ا. شائق 1. шавқдиханда, шавқангез. 2. ҳавасманд, орзуманд, иштиёқманд.

ШОИР شاعر он ки шеър мегӯяд (менависад), гӯяндаи шеър.

ШОИРА شاعره *муаннаси* **шоир**; зане, ки шеър менависад, зани шеъргӯянда.

ШОИРӢ شاعرى шеърнависӣ, шеър гуфтан, касбу

пешаи шоир.

ШОИРНАМО شاعرنامа он ки худро шоир метарошад.

ШОИРОНА شاعرانه шоирвор, чун шоир.

ШОИРТАБИАТ شاعرطبیعت он ки табиаташ моил ба шоирист; шеърфаҳм, шеърдӯст.

ШОИРТАБЪ شاعرطبع *ниг.* шоиртабиат.

ШОИРТАРОШ شاعر تراش он ки худро шоир ба қалам медиҳад.

ШОИРТАРОШӢ شاعر تراشی амали шоиртарош; шоиртарош будан.

ШОИСТА شایسته сазовор, лоиқ, муносиб, шоён.

ШОИСТАӢ شایستگی арзандагӣ, сазоворӣ; эътибор, манзалат.

ШОИСТАН شایستن сазовор будан, лоиқ будан, муносиб будан.

ШОЙВАРД شایورد *ниг.* шодвард.

ШОЙГОН شایگان *кит.* 1. сазовор, лоиқ, шоиста. 2. фаровон, бисёр: **ганчи шойгон**.

ШОКИР ا. شاکر шукргузор, шукркунанда, сипосгузор, миннатдор.

ШОКӢ ا. شاکي *кит.* шикояткунанда, гилакунанда.

ШОКОР شاکار *кит.* корҳои маҷбурии бемузд, бегор.

ШОКОСА شاکاسه *ниг.* шоҳкоса.

ШОҚ(Қ) ا. شاق *кит.* саҳт, душвор, мушқил.

ШОҚҚА ا. شاقه *кит.* муаннаси **шоқ(қ)**; душвор, саҳт, кори душвори тоқатфарсо; **меҳнати шоққа** меҳнати (кори) тоқатфарсо.

ШОҚУЛ شاقول гулӯлаи махсус, ки ба сари ресмоне меовезанд ва дар бинокорӣ барои санҷидани ростӣ ё қачии девор ба кор мебаранд.

ШОҚУЛӢ شاقولی *мансуб ба шоқул.*

ШОЛ شال 1. матои дастибофти дағал аз пашм: **чуволи шол** 2. палоси дастибофти пашмин, гилеми пашмин.

ШОЛВОР شالوار *ниг.* шалвор.

ШОЛИЗОР شالیزار киштзори шолӣ, замин, ки дар он шолӣ киштаанд.

ШОЛИКОР شالی کار он ки бо кишту кор шолӣ машғул аст, кишткунандаи шолӣ.

ШОЛИКОРӢ شالی کاری 1. амали шоликор. 2. замин, ки дар он шолӣ киштаанд. 3. кишти шолӣ, киштани шолӣ.

ШОЛИКӢБАК شالی کوبک асбоби махсус барои чудо кардани биринҷ аз пӯстлохи шолӣ.

ШОЛИКӢБӢ شالی کوبی кӯфта чудо кардани биринҷ аз пӯстлохи шолӣ.

ШОЛИПАХОЛ شالی پخال алафе, ки дар натиҷаи кӯфтани шолӣ аз пояи он ҳосил мешавад.

ШОЛИПОЯ شالی پایه 1. киштзори шолӣ, шолизор. 2. соқайи шолӣ.

ШОЛӢ I شالی биринҷи ҳанӯз ноқӯфта ва аз пӯстлох чудо карданашуда.

ШОЛӢ II شالی *мансуб ба шол.*

ШОЛНАМАД شال نمد чул, сағрипӯши намадин; палоси намадин.

ШОЛУДА شالوده *кит.* пойдевор, таҳкурсӣ, бунён.

ШОЛҲАНГ شالهنگ *кит.* 1. гарав, гаравгон. 2. шӯр, ғавғо. 3. макр, фиреб, ҳила, найранг.

ШОЛЧА شالچه палоси хурд; палос.

ШОМ شام 1. аввали шаб, ҳангоми акнун торик шудани ҳаво, вақти говгум; **шому саҳар** ҳама вақт, мудом, доимо. 2. хӯроке, ки бегоҳӣ хӯрда мешавад: **хӯроки шом**. 3. номи қадимаи кишвари Сурия.

ШОМГОҲ شامگاه вақти шом, бегоҳӣ, вақти говгум, ҳангоми ғуруби Офтоб.

ШОМГОҲОН شامگاهان дар вақти шом, вақте ки шом шавад, говгум.

ШОМИЁНА شامیانه хиргоҳ (чодир, хайма)-и калони зебо барои пазирии меҳмонон; саропарда; **шомӣёна задан** шомӣёна барпо кардан, чодир афроштан.

ШОМИЛ ا. شامل фарогиранда, дарбаргиранда; **шомил будан** доро будан.

ШОМИХ ا. شامخ 1. баланд. 2. ҳавобаланд, мутақаббир.

ШОМӢ شامی 1. *мансуб ба шом*. 2. хӯроки бегоҳӣ.

ШОММА ا. شامه ҳисси бӯёӣ, бӯйфаҳмӣ (*яке аз панҷ ҳис*).

ШОМХҶҶРДА *шамхӯрда* аз пуррагӣ ва ҳолати бадр ба нақс ва ба завол майлкарда: **моҳи шомхӯрда**.

ШОН I *а. شان* *ниг. шаън*.

ШОН II *шан* *шакли ихтисории эшон*; онҳо; вайҳо.

ШОН III *шан* қолиби соқи мӯза, шончӯб: **шони мӯза**.

ШОН IV *шан* *кит. канду*, хонаи занбӯри асал.

ШОНА I *шане* 1. олати дандонадор барои ҳамвор кардан ва ба тартиб овардани мӯй; **шона** задан мӯйхоро бо шона ба тартиб овардан; **шона бастан** шоҳу навда баровардани ниҳолҳо (*растаниҳо*). 2. олатест дар дӯкони бофандагӣ, ки торҳоро дуто-дуто аз даруни вай мегузаронанд; **шона-шона кардан** сарпечӣ кардан, саркашӣ кардан; чапғалат додан..

ШОНА II *шане* устухонҳои паҳну тунуки белча-монанад, ки бозуҳои дастро ба бадан мепайвандад; дӯш, китф.

ШОНАБАЙН *шане* *тиб. байни* ду шона, қисми болоии сутунмӯҳра, аз гардан поёнтар.

ШОНАБАНДӢ *шане* *исми амал аз шона бастан*.

ШОНАБАҲО *шане* *мач. арзонбаҳо*, хеле арзон.

ШОНАГӢ *шангӣ* 1. торҳои аз даруни олати шона дутой гузаронидашаванда. 2. матои чомавори бо ин торҳо бофташуда.

ШОНАДОН *шане* *дан* ғилоф барои шона.

ШОНАЗАН *шане* *зан* 1. устои бофанда, ки торҳоро аз даруни шона дутой мегузаронад. 2. *ниг. машшога* 1.

ШОНАЗАНӢ *шане* *зани* амали шоназан.

ШОНАКУНӢ *шане* *кунӣ* *ниг. шоназани*.

ШОНАМОНАНД *шане* *мананд* ба шона монанд, мисли шона.

ШОНАНАДИДА *шане* *ндиде* мӯи чанд вақт боз шонанашуда.

ШОНАПАРТОӢ *шане* *партанӣ* ҳосил набаста шона-ашро партофтани растанӣ.

ШОНАПАҲН *шане* *пән* он ки китфи сербар дорад, фарохкитф; тануманд.

ШОНАСАР//ШОНАСАРАК *шане* *серк* худ-худ, парандае, ки болои сараш ба шона монанд аст.

ШОНАСАРАК *шане* *серк* *ниг. шонасар*.

ШОНАСИФАТ *шане* *сифат* монанди шона, шонасон.

ШОНАТАРОШ *шане* *تراش* устое, ки аз чӯби маҳсус шона метарошад.

ШОНАТАРОШӢ *шане* *تراشي* касбу кори шона-тарош; сохтани шона аз чӯби маҳсус.

ШОНАФАРОХ *шане* *فراخ* *ниг. шонапахн*.

ШОНАХҶҶРДА *шане* *خورده* шонашуда.

ШОНДАН *шандан* *кит.* 1. шона кардан. 2. шинондан, фуру нишондан, бартараф кардан.

ШОНЗДАҲ *шанзде* *шумораи миқдори* адади даҳ ва шаш, 16.

ШОНЗДАҲСОЛА *шанзде* *сале* он ки умраш ба шонздаҳ расида бошад.

ШОНЗДАҲСОЛАГӢ *шанзде* *سالگی* дар давраи шонздаҳсола будан, шонздаҳсола шудан.

ШОНЗДАҲУМ *шанзде* *шумораи тартибӣ аз шонздаҳ*.

ШОНЗДАҲУМИН *шанзде* *ҳимин* *ниг. шонздаҳум*.

ШОНӢ *а. шани* *кит. душман*.

ШОНЧӢӢ *шан* *چوب* *ниг. шон III*.

ШОПУЛ *шан* *پول* *ниг. шохпул*.

шор *шар* 1. *асоси замони ҳозира аз шоридан*. 2. *чузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии шоранда, раванда: обшор, хуншор, арақшор*.

ШОР *шар* *кит. шахр*.

ШОРА *ҳ. шаре* 1. дастори бузурги нафис ва мунаққашӣ ҳиндӣ, салла. 2. чодире, ки занони ҳиндӣ ба таври маҳсус мепӯшанд, сорӣ.

ШОРАК *шарк* *зоол.* парандаи хурди сиёҳранги хушовоз; сор, мурғак.

ШОРБҶН *шарбон* *тиб.* захме, ки дар меъда ё дигар узвҳои дарунӣ пайдо мешавад.

ШОРЕҲ *а. шарх* шарҳкунанда, баёнкунанда, тафсир ва маънидодкунанда; шарҳнавис ба асаре.

ШОРЕЪ *а.* شارع 1. роҳи бузург, кӯчаи калон, роҳи рост, шоҳроҳ. 2. соҳиби шаръ, муайянқунандаи аҳкоми шарият.

ШОРИБ شارب 1. нӯшанда, ошоманда. 2. мӯйлаб, бурут.

ШОРИДАН شاريدين равон шудан, қорӣ шудан; аз боло ба поин рехтани об, моеот ва чизҳои дигар.

ШОРИҚ *а.* شارق 1. тулӯъқунанда. 2. тобон, фурузон.

ШОРИҚА *а.* شارقه тобанда, фурузанда.

ШОРИСТОН شارستان *ниг.* **шаҳристон.**

ШОРО شارا шоранда, он чи мешорад.

ШОРОН شاران шоранда, доимо шоридан, дар холи шоридан.

ШОРОНДАН شاراندن *тарзи бавоситаи шоридан;* резондан, равон кардан, қорӣ сохтан; ғечонда фурувардан.

ШОРСОН شارسان *ниг.* **шаҳристон.**

ШОСПАРАМ شاسپرم *ниг.* **шоҳсипарғам.**

ШОССЕ *фр.* شاسى роҳи калону ҳамвори сангрехта ё санғфаршшуда, раҳи заминаш сахту ҳамвор, шоҳроҳ.

ШОТ *а.* شات *кит.* гӯсфанд, барра.

ШОТАРА شاتره *ниг.* **шоҳтара.**

ШОТИР *а.* شاطر *кҳн.* 1. дар қадим касе ки пеш-пеш аспӣ подшоҳ чусту чолок давида, аризаҳои додхоҳонро мегирифт. 2. чусту чолок (*одам*).

ШОТИРХОНА شاطرخانه ҷои ҷамъ омадани шотирон.

ШОТУ شاتو 1. шоҳтир, ариш; тири ароба. 2. нардбон.

ШОТУПОЯ شاتو پايه *лаҳҷ.* зинапоя.

ШОУ *англ.* شو намоиши умумӣ, намоиши барномаҳои фароғатӣ иқтисодӣ дар телевизион.

ШОФ شاف шамшер; дасти худро шоф кардан дасти худро чун шамшер боло бардоштан.

ШОФАК شافک *бот.* як навъ растанӣ.

ШОФБУРУТ شاف بروت *ниг.* **шофмӯйлаб.**

ШОФЕИЯ *а.* شافيعيه *д.* яке аз чаҳор мазҳаби дини ислом, ки асосгузори он имом Абдуллоҳ Муҳаммад ибни Шофей будааст.

ШОФЕЙ شافعى пайрави мазҳаби шофеия.

ШОФЕР//ШОФЁР *фр.* شافير//شافيار *гуфт.* ронандаи автомобил (хоҳ саворӣ бошад, хоҳ боркаш).

ШОФЕЪ *а.* شافع шафоатқунанда, дархостна-моянда, хоҳишгар.

ШОФӢ 1. شافى басанда, қаноатбахш, кофӣ; ҷавоби шофӣ посухи дуруст. 2. шифобахш, шифодиҳанда.

ШОФМОӢӢ شاف ماهى *зоол.* моҳие, ки бинии чун шамшер дароз дорад, шамшермоҳӣ.

ШОФМӢӢЛАБ شافمويلب касе ки мӯйлаби дарози ғафси моил ба боло дорад, шофбурут.

ШОХ شاخ 1. қисми устухонмонанде, ки аз каллаи баъзе ҳайвонот (*буз, гов ва ғ.*) мерӯяд. 2. он қисми дарахт, ки аз танай асосӣ рӯидааст, шоха, навда; **шоҳ задан** а) ҳамла карда бо шохи худ ба касе зарба расондани чорпои шоҳдор; б) бо табар ва дасткола буридани шоҳҳои дарахт; **шохи ҳаҷомат** шохе, ки вақти хунгири аз бадан ба воситаи он пӯстро макида тег мезаданд; **шоҳ шудан** номаълум аз ҷое бадар рафтан гурехтан.

ШОХА شاخه 1. шохи (навдаи) дарахт ва бутта. 2. қисми ҷудошуда аз дарё ё роҳ.

ШОХАК شاخک *ниг.* **шоҳча.**

ШОХБАНД شاخبنده арғамчине, ки аз шохи чорпо (*гов ва ғ.*) гузаронда баста мемонанд.

ШОХБАСТ شاخبست деворае, ки аз химчаҳои ба ҳам бофта тайёр мекунанд, чапарак.

ШОХБУР شاخبر асбоби шамшермонанд, ки барои буридани шохи дарахтон ва буттаҳо ба кор бурда мешавад.

ШОХДОР شاخدار чорпое, ки шох дорад; **милтики шоҳдор** милтики поядор, ки устувор карда баъд тир меандохтанд.

ШОХЗАН شاخزن шохзананда; **гови шохзан** гове, ки одати бо шохи худ хучум кардан дорад.

ШОХЗАӢӢ شاخ زنى амали шохзан.

ШОХИС شاخص *кҳн.* аломати нишондиҳандаи роҳ, ки одатан аз сангу ҷӯб сохта мешуданд,

ШОМХҶҶРДА *шамхӯрда* аз пуррагӣ ва ҳолати бадр ба нақс ва ба завол майлкарда: **моҳи шомхӯрда**.

ШОН I *а. شان ниг. шаън*.

ШОН II *шакли ихтисории эшон*; онҳо; вайҳо.

ШОН III *شان қолиби соқи мӯза, шончӯб*: **шони мӯза**.

ШОН IV *شان кит. канду, хонаи занбӯри асал*.

ШОНА I *شانه 1. олати дандонадор барои ҳамвор кардан ва ба тартиб овардани мӯй; шона задан мӯйхоро бо шона ба тартиб овардан; шона бастан* шоҳу навда баровардани ниҳолҳо (*растаниҳо*). 2. олатест дар дӯкони бофандагӣ, ки торҳоро дуто-дуто аз даруни вай мегузаронанд; *шона-шона кардан* сарпечӣ кардан, саркашӣ кардан; чапғалат додан..

ШОНА II *شانه устухонҳои паҳну тунуки белча-монанад, ки бозуҳои дастро ба бадан мепайвандад; дӯш, китф*.

ШОНАБАЙН *شانهبين тиб. байни ду шона, қисми болоии сутунмӯҳра, аз гардан поёнтар*.

ШОНАБАНДӢ *شانهبندی исми амал аз шона бастан*.

ШОНАБАҶО *شانهبها маҷ. арзонбаҳо, хеле арзон*.

ШОНАГӢ *شانگی 1. торҳои аз даруни олати шона дутой гузаронидашаванда. 2. матои ҷомавори бо ин торҳо бофташуда*.

ШОНАДОН *شانه دان ғилоф барои шона*.

ШОНАЗАН *شانهزن 1. устои бофанда, ки торҳоро аз даруни шона дутой мегузаронад. 2. ниг. машшога 1*.

ШОНАЗАНӢ *شانه زنى амали шоназан*.

ШОНАКУНӢ *شانه کنی ниг. шоназани*.

ШОНАМОНАНД *شانهمانند ба шона монанд, мисли шона*.

ШОНАНАДИДА *شانه ندیده мӯи чанд вақт боз шонанашуда*.

ШОНАПАРТОӢ *شانه پرتائی ҳосил набаста шона-ашро партофтани растанӣ*.

ШОНАПАҲН *شانه پهن он ки китфи сербар дорад, фарохкитф; тануманд*.

ШОНАСАР//ШОНАСАРАК *شانه سرک // شانه سر* худ-худ, парандае, ки болои сараш ба шона монанд аст.

ШОНАСАРАК *شانه سرک ниг. шонасар*.

ШОНАСИФАТ *شانه صفت монанди шона, шонасон*.

ШОНАТАРОШ *شانه تراش устое, ки аз ҷӯби маҳсус шона метарошад*.

ШОНАТАРОШӢ *شانه تراشی касбу кори шона-тарош; сохтани шона аз ҷӯби маҳсус*.

ШОНАФАРОХ *شانه فراخ ниг. шонапахн*.

ШОНАХҶҶРДА *شانه خورده шонашуда*.

ШОНДАН *شاندن кит. 1. шона кардан. 2. шинондан, фуру нишондан, бартараф кардан*.

ШОНЗДАҲ *شانزده шумораи миқдори адади даҳ ва шаш, 16*.

ШОНЗДАҲСОЛА *شانزده ساله он ки умраш ба шонздаҳ расида бошад*.

ШОНЗДАҲСОЛАГӢ *شانزده سالگی дар давраи шонздаҳсола будан, шонздаҳсола шудан*.

ШОНЗДАҲУМ *شانزدهم шумораи тартибӣ аз шонздаҳ*.

ШОНЗДАҲУМИН *شانزدهمین ниг. шонздаҳум*.

ШОНӢ *ا. شانی кит. душман*.

ШОНЧӢӢ *شان چوب ниг. шон III*.

ШОПУЛ *شاپول ниг. шохпул*.

шор *شار 1. асоси замони ҳозира аз шоридан. 2. ҷузъи пасини баъзе калимаҳои мураккаб ба маънии шоранда, раванда: обшор, хуншор, арақшор*.

ШОР *شار кит. шахр*.

ШОРА *خ. شاره 1. дастори бузурги нафис ва мунаққашӣ ҳиндӣ, салла. 2. чодире, ки занони ҳиндӣ ба таври маҳсус мепӯшанд, сорӣ*.

ШОРАК *شارک зоол. парандаи хурди сиёҳранги хушовоз; сор, мурғак*.

ШОРБҶН *شاربون тиб. захме, ки дар меъда ё дигар узвҳои дарунӣ пайдо мешавад*.

ШОРЕҲ *ا. شارح шарҳкунанда, баёнкунанда, тафсир ва маънидодкунанда; шарҳнавис ба асар*.

додан, далел овардан; **ШОҲИДИ ҲОЛИ касе будан** ба ахволи касе воқиф будан. 2. *мач.* зан ё чавони хушрӯй; хубрӯй, маҳбуб, маҳбуба.

ШОҲИДБОЗ شاهدباز амрадбоз, бачабоз, фосик.

ШОҲИДБОЗӢ شاهدبازى *кхн.* амрадбозӣ.

ШОҲИДӢ شاهدى гувоҳӣ, шоҳид будан, шаҳодат.

ШОҲИДПАРАСТ شاهدپرست *кит.* шоҳидбоз; зебопараст.

ШОҲИДПАРАСТӢ شاهدپرستى *кит.* шоҳидбозӣ; зебопарастӣ.

ШОҲИКАБОБ شاهى كباب гӯштбирён (*аз гӯшти тунук ва майда резашуда бо дунба*).

ШОҲИҚ شاهق *кит.* баланд.

ШОҲИМАРДОН شاهى مردان *д.* лақаби халифаи чорум Али ибни Абутолиб.

ШОҲИН I شاهين 1. навъе аз парандагони шикорӣ. 2. *мач.* далер, диловар.

ШОҲИН II شاهين милаи чӯбин ё оҳани тарозуи дастӣ аст, ки дар ду тарафи он палла баста чизҳо бармекашанд; **шоҳини тарозу**.

ШОҲИНШАҲПАР شاهين شهپر *кит.* дорои болҳои монанди боли шоҳин.

ШОҲӢ I شاهى матои аз нахи абрешимӣ бофташуда, ҳарир.

ШОҲӢ II شاهى *мансуб ба* **шоҳ**; шоҳона.

ШОҲКАБОБ شاه كباب *ниг.* **шоҳикабоб**.

ШОҲКОР شاه كار кори барҷастаи бузург, ки дар ичрои он ҳунарнамоӣ карда бошанд.

ШОҲКОСА شاه كاسه косаи калон, шоҳкоса, шокоса.

ШОҲКОСАЧАШМ شاه كاسه چشم калончашм, барҷастачашм.

ШОҲМОР شاهمار *зоол.* навъе аз морҳои калон.

ШОҲМОТ شاهمات номи бозии маъруф, шатранч.

ШОҲМОТБОЗ شاهمات باز он ки шоҳмот мебозад, шатранчбоз.

ШОҲМОТБОЗӢ شاهمات بازى шатранчбозӣ.

ШОҲНАӢ شاهنى *ниг.* **шаҳнай**.

ШОҲНИШИН شاه نشين *ниг.* **шаҳнишин**.

ШОҲНОМАСАРӢ شاهنامه سرايى навиштани

асари манзум дар мавзӯ ва шакли “Шоҳнома”-и Фирдавсӣ.

ШОҲНОМАХОН شاهنامه خوان он ки “Шоҳнома”-и Фирдавсиро бо оҳанги махсус меҳонад.

ШОҲНОМАХОНӢ شاهنامه خوانى **шоҳномахонӣ** кардан дар ҷамъомадҳо “Шоҳнома”-ро ба овози баланд хондан.

ШОҲОНА شاهانه 1. *мансуб ба* **шоҳ**; аз ҷониби шоҳ; **фармони шоҳона**. 2. муносиби шоҳ; олий, пушукӯх.

ШОҲПАР شاهپر *ниг.* **шоҳбол**.

ШОҲПАРАСТ شاهپرست он ки тарафдори сохтори давлатдории шоҳигарӣ (монархистӣ) мебошад.

ШОҲПАРАСТӢ شاهپرستى *мансуб ба* **шоҳпараст**.

ШОҲПИСАНД شاه پسند *бот.* гиёҳест зинатӣ, ки гулҳои зебои хушбӯ дорад.

ШОҲПУЛ شاه پول пул (кӯпрук)-и калон.

ШОҲРАГ شاهرگ раги гардан, раге, ки хунро аз дил ба сар мерасонад.

ШОҲРОҲ شاهراه роҳи васеи калон, роҳи асосӣ, шоссе.

ШОҲРӮД شاهرود 1. рӯди калон. 2. *мус.* тори калони созҳои мусикӣ, тори “бам”. 3. номи яке аз созҳои торӣ.

ШОҲСАВОР شاهسوار 1. савори боҳашамат, савори далер ва бомаҳорат. 2. *киноя аз* **маҳбуба**.

ШОҲСИМ شاهسيم сими ғафси асосии барқ дар дастгоҳ ё бино; сими бисёртараи ғафс, ки кабел низ гӯянд.

ШОҲСИПАРҒАМ شاهسپرغم *бот.* як навъи райҳон, нозбӯ.

ШОҲСУТУН شاهستون сутуни асосии бино.

ШОҲТАРА شاهتره *бот.* номи гиёҳи хурдӯе, ки гулҳои бунафшранги хурд-хурд дорад; дар об чӯшондаи он ба хориши бадан нофез аст.

ШОҲТИР شاهتير 1. болори асосии сақфи хона. 2. ариш, шоту.

ШОҲТУТ شاهتوت тути сиёҳи калондонаи ширадор, шаҳтут.

ШОҲЧОДА شاهجاده *ниг.* **шоҳроҳ**.

ШОШ//ШОША شاش//شاشе бавл, пешоб, мезак;
шоша кардан шошидан, бавл кардан.

ШОША شاشе *ниг.* **шош.**

ШОШАДОН شاشه‌دان халтачае дар бадани инсон,
ки дар он пешоб чамъ мешавад, мезакдон,
масона.

ШОШБАНД شاش‌بند *тиб.* душвории пешобкунӣ.

ШОШИДАН شاشيدن бавл кардан, пешоб кардан,
мезидан; **хун шошидан** ба ҷои бавл хун пешоб
кардан (*ба сабаби иллат ё зарбате*).

ШОЯД شايد балки, эҳтимол, мумкин ки; аҷаб не.

ШОЯМ شايим шоиста, сазовор.

ШПАЛ شپل *ҳол.* чӯб ё ғӯлаҳои оҳанӣ, ки ба зер
релсҳои роҳи оҳан чид, релсро бо меҳҳо бо
он васл мекунамд.

ШПАТ олм. шпѣт *маъд.* номи умумии гурӯҳе аз
маъданҳо аз ҷинси силикатҳо.

ШТАМП олм. штемپ 1. қолиб дар рехтагарӣ. 2.
тамғае, ки одатан ба ғӯшаи чапи коғазҳои
расмӣ зада мешавад.

ШТАНГ//ШТАНГА олм. штенг//شتنگе мили
оҳание, ки дар ду тарафаш дискҳои оҳанӣ
дорад, вазна барои бардошта қувваозмоя
кардан дар мусобиқаҳо.

ШТАНГАБАРДОР شتنگه بردار вазнабардор.

ШТАПЕЛ олм. штепил *боф.* нахи дар корхонаи
бофандагӣ ҳосилшуда.

ШТАТ лот. штат *ниг.* **баст.**

ШТАТӢ شتتى *мансуб ба штат.*

ШТЕМПЕЛ англ. штемпел мӯҳр, тамға.

ШУАБ а. شعب *ҷ.* **шӯъба.**

ШУАРО а. شعرا *ҷ.* **шоир.**

ШУБОБ а. شباب ҷавонӣ; *муқоб.* **пири;** айёми
шубоб рӯзгори ҷавонӣ.

ШУБОН شوبان *шакли арабишудаи* **чӯпон;** галабон.

ШУБОНӢ شوبانى чӯпонӣ, амали чӯпон.

ШУБҲА а. شبهе шак, гумонбарӣ; **ба шубҳа**
андохтан касеро бадгумон кардан, ба шак
андохтан; **ба (дар) шубҳа афтодан** бадгумон
шудан, гумонбар шудан; **шубҳа доштан**
дилпур набудан, шак доштан; **шубҳа кардан**

гумонбар шудан, шак доштан.

ШУБҲААНГЕЗ شبهه‌انگيز он чи боиси тардиду
шак мешавад.

ШУБҲАДОР شبهه دار он ки дар коре ё масъалае
шакку тардид дорад.

ШУБҲАКУНАНДА شبهه‌کننده *ниг.* **шубҳадор.**

ШУБҲАНОК شبهه‌ناک он чи мавриди шак ва
шубҳа мебошад, шубҳаовар.

ШУБҲАНОКӢ شبهه‌ناكى *мансуб ба шубҳанок.*

ШУБҲАОВАР شبهه‌آور *ниг.* **шубҳаангез.**

ШУБҲАОМЕЗ شبهه‌آمیز нодилпуруна, бо шакку
тардид.

ШУВВАС//ШУВВОС شوّس//شوآس садои резиши
об ё вазиши бод.

ШУВВӢ شوّى *шувӣ кардани дил гуфт.* аз ягон
хабари ногаҳонӣ ваҳмида ба ҳаяҷон омадани
дил.

ШУВОТ شوات *гуфт.* борони сим-сим, борони
майда.

ШУГ شگ масал, афсона.

ШУГУН شگون 1. фоли нек; муборак шумурдани
чизе, шавгун. 2. байъи аввал (дар савдо).

ШУГУФТАН شگفتن *кит., ниг.* **шукуфтан.**

ШУҒ شغ *ниг.* **шағ.**

ШУҒА شغه *кит.* пӯсти ғафсе, ки аз кори зиёд дар
даст ё аз роҳгардии зиёд дар пой одам пайдо
мешавад, обида, пина.

ШУҒЛ а. شغل машғулият, кор, пеша, касб; **шугл**
кардан машғул шудан бо коре.

ШУҒНӢ شغنى *ниг.* **шугнонӣ.**

ШУҒНОНӢ شغناني аҳли ноҳияи Шугнони
вилояти Бадахшон, ки забони хоса доранд:
забони шугнонӣ.

ШУДАН شدن 1. гардидан, гаштан. 2. анҷом
ёфтан, иҷро гардидан. 3. рафтан, равон
гаштан: **аз пайи кор шудан, хона ба хона**
шудан. 4. будан. 5. *феъли ғридиҳанда дар*
феълҳои таркибии номӣ: **саргардон шудан,**
хайрон шудан, дуруст шудан, ислоҳ шудан,
сиҳат шудан; калон шудан а) ба воя расидан,
бузург шудан; б) ба мансаб расидан, амал
гирифтани; **сар шудан** а) сардорӣ кардан; б)

- шурӯъ ёфтан, оғоз гардидан: **мачлис сар шуд**.
- ШУДАНИ** شدن 1. *сифати феълии замони оянда аз шудан*; он чи бояд бишавад, он чи воқеъ гаштанаш мумкин аст; **шуданӣ мешаваду омаданӣ меояд** (мақ.); **шуданӣ шуд** он чи боист мешуд, рӯй дод (*дар мавриди гузаитани кор аз кор гуфта мешавад*). 2. лоик, сазовор. 3. солим, тандуруст; назаррас, ояндадор.
- ШУДГОР** شدگار замини рондашуда, замини барои кишт омодашуда; **шудгор кардан** заминро барои кишт рондан; **шудгори тирамоҳӣ** тирамоҳ баъд аз бардоштани ҳосил шудгор карда мондани замин.
- ШУДГОРБОБ** شدگار باب замини барои шудгор мувофиқ.
- ШУДГОРКУНӢ** شدگار کنى *исми амал аз шудгор кардан*; заминро барои кишт рӯгардон ва мулоим кардан.
- ШУДГОРПУЛӢ** شدگار پولӣ *таър.* андозе, ки дар аморати Бухоро аз заминҳои шудгор, аммо нокишта гирифта мешудааст.
- ШУДГОРШУДА** شدگار شده замини барои кишт тайёршуда.
- ШУДОМАД** شدآمد омадурафт, равуо, рафтуой.
- ШУЙӢЪ** *а.* شيوخ *кит.* ошкор гардидан, машҳур шудан, овоза шудан.
- ШУК** شک *гуфт.*, *бот.* як навъ буттаи хордор, ки дар дашту биёбон мерӯяд, шутурхор.
- ШУКР** *а.* شكر сипосгузорӣ, миннатдорӣ аз некии касе, ташаккур; **шукр кардан** қонеъ будани худро бо миннатдорӣ изҳор кардан.
- ШУКРГУЗОР** شكرگذار шукркунанда, сипосгузор, миннатдор.
- ШУКРГУЗОРӢ** شكرگذارى шукру неъматӣ эҳсонӣ касеро гуфтан, сипосгузорӣ, миннатдорӣ.
- ШУКРИЯ** شكرية *ниг.* **шукрнома**.
- ШУКРНОМА** شكرنامه навиштае, ки дар он миннатдорӣ аз некии касе баён ёфтааст, номаи шукрона, номаи миннатдорӣ, шукрия.
- ШУКРОН** شكران сипосгузорӣ кардан, шукр гуфтан, миннатдорӣ изҳор намудан.
- ШУКРОНА** شكرانه *ниг.* **шукрон**; **шукрона кардан** миннатдорӣ изҳор намудан.

- ШУКУФА** شکوفه 1. гули дарахти мева. 2. *тиб.* як навъ бемории пӯст, ки дар бадан пайдо мешавад.
- ШУКУФАДОР** شکوفه‌دار гулдор, дорои гул, гулноқ.
- ШУКУФАЗОР** شکوفه‌زار ҷое, ки дарахтони зиёде шукуфтаанд, ҷои зиёдии шукуфа.
- ШУКУФО** شکوفا *ниг.* **шукуфон**.
- ШУКУФОН** شکوفان 1. дар ҳолати шукуфой, шукуфта. 2. *мач.* обод, маъмур, дар ҳоли тараққӣ (*мамлакат, ҷой*). 3. шод, хуррам; **шукуфон шудан** а) шукуфтан; б) *мач.* шоду хурраму хандон шудан.
- ШУКУФОНИДАН** شکوفانیدن *тарзи бавоситаи* аз **шукуфтан**; **шукуфонидани оҳак** ба воситаи об кушоёндани оҳак.
- ШУКУФОНӢ** شکوفانى 1. шукуфо будан, дар ҳолати шукуфон будан. 2. *мач.* хуррам, айни мавсими авҷ ва барор.
- ШУКУФТ** شکفت кушода шудан, шукуфта шудан.
- ШУКУФТА** شکفته 1. вошуда, гулкарда, кушодашуда (гул, ғунча). 2. хандоншуда, мутабассим; **оҳаки шукуфта** оҳаке, ки об расида аз ҳам пошида ва гардмонанд шудааст.
- ШУКУФТАН** شکفتن 1. гул кардан, кушодан (-и гул). 2. хандон шудан, табассум кардан; **чеҳрааш аз шодӣ шукуфт**. 3. афрӯхтан, фӯрӯзон шудан: **шукуфтани оташ**.
- ШУКУФТАРӢ** شکفته‌روى хандонрӯй, пуртабассум.
- ШУКУФТАХӢ(Ӣ)** شکفته‌خو(ی) *кит.* кушодатабъ, хушхулқ.
- ШУКӢХ** شکوه 1. шавкат, ҳашамат. 2. ҳайбат ва даҳшат. 3. тавоноӣ, қудрат, дабдаба, ҷалол. 4. ҳисси эҳтиром ва таъзим, ки аз дидани шахси бузург пайдо мешавад.
- ШУКӢХДОР** شکوه‌دار соҳиби ҷалол ва шавкат.
- ШУКӢХИДАН** شکوهیدن *кит.* шаъну шавкат намудор кардан, пайдо кардани ҳисси тафохур.
- ШУКӢХМАНД** شکوهمند *ниг.* **шукӯхдор**.
- ШУКӢХМАНДӢ** شکوه‌مندی соҳиби шукӯху ҳашамат будан.

ШУКӢХНОК شکوه‌ناک соҳиби шукӯху ҳашамат.
ШУКӢХНОКӢ شکوه‌ناکی соҳиби шукӯху ҳашамат будан.

ШУҚҚА *а.* شقه поре аз чизе; мактуби хурд, рукъа.

ШУЉҒУТ شلغوت дастзада, маҷақшуда; *мач.* фартут.

ШУЉЛУК شلّوک кирми сиёҳи дар лойқа пайдошавандаи хунмак, золу, зулук.

ШУЉЛУКДОН شلوك‌دان зарфе, ки шулукҳоро дар он нигоҳ медоранд.

ШУЛОН شولان хӯроки шӯлаи суюк.

ШУЛҲА *р.* شلخه *гуфт.* сабӯси (пӯчоки) чигит баъд аз кашидани равғани он, ки ба чорво медиҳанд (*аз шелухаи русӣ*).

ШУЛҲАХӢР شلخه‌خوړ хӯрандаи шулха (*чорво*).

ШУМ شوم 1. наҳс, манҳус, номуборак; **хабари шум** хабари бад, хабари нохуш. 2. шӯх, беитоат.

ШУМАРИДАН شومريدن *ниг.* шуморидан.

ШУМАТ شمت 1. ғурур, такаббур. 2. ҳирс. оз.

ШУМБАЧА شوم‌بچه 1. бадкор, бадкир дор. 2. ноором, шӯх.

ШУМГИЁҲ شوم‌گياه *бот.* гиёҳи хурдӯй, ки дар харбуззорҳо пайдо шуда палаки онро мехушконад.

ШУМДИДОР شوم‌ديدار манҳус, номуборак, шум-рӯй.

ШУМЗОДА شوم‌زاده манҳусзода, аз зоти наҳс.

ШУМЕР شومير халқияти бостоние дар минтақаи Байнаннаҳрайн.

ШУМЕРӢ شوميري *мансуб ба шумер:* забони шумерӣ.

ШУМӢ شومي 1. наҳсӣ, бадбахтӣ. 2. шӯхӣ, густохӣ.

ШУМҚАДАМ شوم‌قدم *ниг.* шумпой.

ШУМНАФАС شوم‌نفس он ки хабари баде овардааст, он ки гапи бади нохушро гуфтааст.

ШУМО شما 1. *ҷонишини шахси шахси дуюми ҷамъ.* 2. ба тарзи эҳтиром барои ифодаи шахси дуюми танҳо низ истеъмол мешавад.

шумор شمار *асоси замони ҳозира аз шуморидан//шумурдан.*

ШУМОР شمار 1. ҳисоб, миқдор: **шумори пул.** 2. адад; **беҳадду бешумор** беҳисоб, ба қадре зиёд, ки ҳисоб надорад; **шумор надоштан** беҳисоб будан, зиёд будан; **ба шумор рафтан** ҳисоб ёфтан, шумурда шудан. 3. *кҳн.* илми ҳисоб, арифметика.

ШУМОРА شماره 1. адад, миқдор. 2. рақам, рақами тартибии чизе.

ШУМОРАГУЗОР شماره‌گذار 1. он ки ба чизе рақам мегузорад. 2. асбоби рақамгузорӣ.

ШУМОРАГУЗОРӢ شماره‌گذاری амали шуморагузор.

ШУМОРАЗАНӢ شماره‌زنی *ниг.* шуморагузорӣ.

ШУМОРИДАН شماريدن *ниг.* шумурдан.

ШУМОРИШ شمارش *исми феълӣ аз шумор(и)дан;* ҳисоб, ҳисоб кардан.

ШУМПАӢ شوم‌پی шумқадам, оварандаи бадбахтӣ, манҳус.

ШУМПОӢ شوم‌پای он ки пои қадамаш шум, беҳосият ва нақбатовар аст, наҳсқадам.

ШУМТОЛ شومتال навъе аз чинси дарахти сафедор.

ШУМТОЛЕӢ شوم‌طالع бадбахт, нақбатзада, беиқбол.

ШУМУЛ شمول чизеро фаро гирифтани, дар бар гирифтани.

ШУМУР شمر шумор, адад, миқдор.

ШУМУРДАН شمردن 1. ҳисоб кардан, теъдод кардан, шумора кардан. 2. пиндоштан, маҳсуб доништан.

ШУМУРДА شمرده *сифати феълӣи замони гузашта аз шумурдан; шумурда-шумурда* ҳолати шумурдани чизе; ҳисобкунон; якто-якто; **шумурда-шумурда қадам мондан** якто-якто, бо эҳтиёт қадам мондан.

ШУМХАБАР شوم‌خبر 1. хабари шум, хабари бад ва наҳс. 2. он ки хабари ногувор меорад.

ШУМШАКЛ شوم‌شکل шакли наҳсу нақбатовар, одаме, ки шакли дилнокаш дорад.

ШУМШАПАЛАК شوم‌شپاک *зоол.* шапалаки калони бунафштоби зери болҳояш тираи

рахдор.

ШУМШУК شومشوک *гуфт.* безоркунанда, берӯй, беҳаё, густох; **гадои шумшук** гадои берӯи безоркунанда, гадои шилқин.

ШУНАВАНДА شنونده 1. *сифати феълии замони ҳозира аз шунидан*; он ки ба чизе гӯш мекунад, гӯшкунанда, сомеъ. 2. хонанда, донишчӯ (*дар баъзе мактабҳои оли*).

ШУНАВИДАН شنويدن *ниг.* шунидан.

ШУНАВО شنوا шунидашаванда, ба гӯш расанда, он чи возеҳ гуфта шуда ва нағз шунида мешавад; **бо овози шунаво** бо овози баланде, ки ҳама шунавад.

ШУНАВОЙ شنوایی 1. шунаво будан. 2. яке аз ҳавоси панҷгона, ки шунидани садо ба воситаи гӯш аст; қобилияти шунидан, сомеа.

ШУНАВОНИДАН شنوانیدن ба гӯши касе расондан, ба самъи касе расондан, гуфтан барои он ки касе шунавад.

ШУНАХ شنه *гуфт.* шӯълаи Моҳ ва Офтоб.

ШУНИД شنيد шунидан, самъ; **аз рӯи шуниди ман** мувофиқи он чи ки ман шунидаам.

ШУНИДАН شنیدن истимоъ кардан, ба гӯш гирифтан, суханро гӯш кардан, чизеро гӯш кардан, дарк кардани овоз ба воситаи гӯш, гӯш додан; **шунидан кай бувад монанди дидан** (*зарб.*).

ШУНИДАНАШУДА شنیده‌نشده хабару овозаи гушношунид.

ШУНИДАНИЙ شنیدنی *сифати феълии замони ҳозира аз шунидан*; сазовори шунидан, он чи ба шунидан меарзад; **ҳикояи шуниданий**.

ШУНИЗ شنيز *ниг.* сиёҳдона.

ШУНҚОР t. شنقار мурғи шикорӣ аз чинси боз.

ШУНУФТАН شنفتن *ниг.* шунидан.

ШУНУФТАНИЙ شنفتنی *ниг.* шуниданий.

ШУОЪ a. شعاع нури Офтоб; партав, рӯшноӣ: **шуои Офтоб**; **шуоъ афкандан** рӯшноӣ ба чизе андохтан, равшан кардан.

ШУОЪАФКАН شعاعافکن партавандоз, партавнок, тобон, дурахшон.

ШУОЪАФКАНИЙ شعاعافکنӣ нурафканий, партавандозӣ.

ШУОЪДОР شعاعدار *ниг.* шуоъафкан.

ШУОЪЗАНИЙ شعاعزانی шуоъ афкандан, дурахшидан.

ШУОЪОСО شعاعآسا монанди дурахш, мисли шуоъ.

ШУОЪПОШ شعاعپاش партавафшон, нурбор.

ШУПУШК شپشک *ниг.* шабуш.

ШУРАКО a. شرکا ч. шарик.

ШУРАФО a. شرفا ч. шариф.

ШУРБ a. شرب 1. нӯшидан, нӯшин. 2. шароб-нӯшӣ, майнӯшӣ.

ШУРРУТ شروت суюқ, обакӣ: **лойи шуррут**.

ШУРТА a. شرطه 1. *кҳн.* дастаи посбонони шахр, шахна; **соҳиби шурта** сардори низому интизом. 2. *кит.* мувофик, матбӯъ; **боди шурта** боди мувофик.

ШУРУҚ شروق 1. тулӯи Офтоб, баромадани Офтоб. 2. *мач.* зухур ва тобиш.

ШУРУР شرور ч. шар(р).

ШУРУТ شروط ч. шарт.

ШУРУФ a. شرف *кит.* наздикӣ, қарибӣ, арафаи...; **дар шуруфи чизе будан** дар арафаи содиршавии чизе будан.

ШУРҲ a. شروح ч. шарҳ; китобҳое, ки дар шарҳи китобе навишта шудаанд.

ШУРҲ a. شروع оғоз кардан ба коре, сар кардан кореро; саршавӣ, оғоз, ибтидо; **шурӯ кардан** (**намудан**) сар кардан, оғоз намудан; **шурӯ кардан** сар шудан, оғоз шудан.

ШУРФА a. شرفе нақш ва кунгурае, ки дар қисми болоии девори хонаҳо наздик ба сақф месозанд; кунгура.

ШУСТА شسته *сифати феълии замони гузашта аз шустан*; шусташуда, покиза; **шуставу рӯфта** поку покиза.

ШУСТАГАР شسته‌گر 1. гозур, либосшӯй, чомашӯй, он ки касбаш чомашӯй аст. 2. он ки суфи дастбофро барои сафеду тозатар шудан мешӯяд.

ШУСТАГАРӢ شسته‌گری касб ва кори шустагар.

ШУСТАДИЛ شسته‌دل покдил, софботин, пок-тинат.

ШУСТАН شستن 1. пок ва тоза кардани чизе бо об. 2. *мач*, пок кардани чизе аз олоиш: **шустани доғ**; **шустани гуноҳ**; ♦ **даст шустан** аз *коре, касе* аз баҳри чизе гузаштан, аз чизе умеди худро кандан.

ШУСТАШУДА شسته شده пок ва тоза кардашуда.

ШУСТУШҶ(Ӣ) شستوشو(ى) бо об поку тоза кардан, бо об равондани чирк ва олудагӣ аз бадан.

ШУТУЛУМ شتلم *шакли дигари уштулум*.

ШУТУР شتر ҳайвони аҳлии калонҷуссаи кӯҳондори боркаш.

ШУТУРАКӢ شترکى 1. шутурсавор, ба шутур савор шуда: **шутуракӣ омадан**. 2. шутурбон, шутуркаш.

ШУТУРБАЧА شتر بچه бачаи уштур, уштурча.

ШУТУРБОН شتر بان ниғаҳбони шутур; ронандаи шутур, сорбон.

ШУТУРБОНӢ شتر بانى кор ва шуғли шутурбон.

ШУТУРБОР شتر بار боре, ки як шутур бардошта тавонад; бори вазнин,.

ШУТУРВОР شتر وار *кит., ниг. шутурбор*.

ШУТУРГАРДАН شتر گردن ағба ва талу тепаҳои дарозу печдарпеч.

ШУТУРГИЁҲ شتر گياه *ниг. шутурхор*.

ШУТУРҶОЗ شتر غاز *бот. гиёҳе, ки онро бо сирко меҳӯранд, беҳи ров*.

ШУТУРДИЛ شتر دل 1. кинавар, кинаҷӯ, бадхоҳ. 2. тарсончак, буздил.

ШУТУРДИЛӢ شتر دلى дорои сифат ва хислати шутурдил будан.

ШУТУРДОР شتر دار соҳиби шутур, он ки шутур дорад.

ШУТУРЗАҲРА شتر زهره *ниг. шутурдил*.

ШУТУРКАШ شتر کش шутурбон, сорбон.

ШУТУРКИНА شتر کينه баддил, кинаҷӯ.

ШУТУРҚАТОР شتر قطار корвони шутурҳо.

ШУТУРЛАБ شتر لب шахси лабаш монанд ба лаби шутур, лабовезон.

ШУТУРМУРҶ شتر مرغ *зоол. бузурғтарин паранда, ки қадаш то ба се метр мерасад ва*

хеле тез медавад.

ШУТУРПАӢ شتر پى *бот. шанбалид*.

ШУТУРПАЛАНГ//ШУТУРГОВПАЛАНГ شتر پلنگ//شتر گاو پلنگ *зоол. ҳайвони алафхӯри дорои гардани хеле дароз, заррофа*.

ШУТУРПАРВАР شتر پرور он ки бо парвариши шутур машғул аст.

ШУТУРПАРВАРӢ شتر پرورى кор ва шуғли шутурпарвар.

ШУТУРСАВОР شتر سوار савори шутур, он ки ба шутур савор аст.

ШУТУРСАВОРӢ شتر سوارى амали шутурсавор, шутурсавор будан.

ШУТУРХОНА شتر خانه тавилаи шутурон.

ШУТУРХОР شتر خوار *бот. растании хордоре, ки онро шутур бо рағбат меҳӯрад*.

ШУТУРХӢ(Ӣ) شتر خو(ى) бадхӯй, бадкин.

ШУТУРХӢӢ شتر خوئى бадхӯй, бадкинагӣ.

ШУТУРҶАНГ شتر جنگ ба ҳам ҷанг андохтани шутурони маст барои ҷангома.

ШУУБИЯ ا. شعوبيه чараёне, ки дар асрҳои миёна дар баробари баргариҷи арабҳо нисбат ба мардуми эронинаҷод ба майдон омадааст.

ШУУР ا. شعور ҳис кардан, дарёфттан; идрок, дарёфт, фаросат, фаҳм; **шуур доштан** фаросат доштан, соҳиби идрок будан.

ШУУРНОК شعور ناک қобиляти дарк ва дарёфт, бофаросат

ШУУРНОКӢ شعور ناکى шуурнок будан, шуур доштан.

ШУХ I شوخ *кит. чирк, ифлосӣ*.

ШУХ II شوخ *ниг. шах II*.

ШУХМ شخم шудгор, бо омоч ё трактор рондани замин.

ШУХЧА شخچه *гуфт. резаҳои санг дар хок*.

ШУҲАДО ا. شهدا *ҷ. шаҳид*.

ШУҲУД ا. شهود *ҷ. шоҳид*.

ШУҶОАТ ا. شجاعت далерӣ, пурдилӣ, ҷасурий, нотарсӣ, ҷуръат.

ШУҶОАТМАНД شجاعت مند шуҷоъ, соҳиби

шучоат, диловар, пурдил.

ШУЧОАТМАНДӢ شجاعت‌مندی диловарӣ, часурӣ, шучоатманд будан.

ШУЧОАТПЕША شجاعت‌پیشه далер, нотарс, пурдил, шучоатманд.

ШУЧОАТНОК شجاعت‌ناک шучоатманд.

ШУЧОЪ *а.* شجاع шучоатманд, далер, часур, диловар.

ШУШ شش яке аз аъзои асосӣ дар бадани инсон ва ҳайвон, ки узви аслии нафасгирист.

ШУША ششه *ниг.* шўша.

ШУШБАНД شش‌بند *гуфт.* камтар хўроке, ки барои андак фуру нишондани гуруснагӣ хўранд; **шуббанд** кардан андак рафъи гуруснагӣ кардан; **шуббанд шудан** боиси рафъи гуруснагӣ шудани хўроке.

ШУЮЪ *а.* شيوخ паҳн шудан, шоеъ шудан.

ШҶ//ШҶӢ شو//شوى шавҳар; **ба шҶ** додан ба шавҳар додан.

ШҶӢНДАН شوياندن *тарзи бавоситаи* **шустан**; чизеро ба воситаи касе ё чизе шустан, чизеро ба касе ба шустан додан.

ШҶӢДОР شوى دار шавҳардор.

ШҶЛА شوله *ниг.* шавла.

ШҶЛАК شولک *кит.* аспӣ тезрафтор.

ШҶЛАКАДУ شوله‌کدو шҶлае, ки дар он каду меандозанд.

шҶр شور *асоси замони ҳозира аз* **шҶридан**.

ШҶР I شور 1. ҳаяҷон, изтироб, ошуфтагӣ. 2. ғавғо, фарёд. 3. фитна, фасод, ошӯб; **шҶру ғавғо** доду фарёд, фитнаю ошӯб; **ба шҶр андохтан // ба шҶр овардан** ба ҳаяҷон овардан, барангехтан; **ба шҶр омадан** шҶридан, ба ҳаяҷон омадан, бадҷаҳлу оташин шудан.

ШҶР II شور *бот.* сернамак, намакаш аз ҳадди эътидол зиёд, намакин.

ШҶРА I شوره 1. ҷисми сафеди намакмонанд, ки дар заминҳои шҶр ва беҳосил пайдо мешавад. 2. шҶразамин; замини беҳосил; **шҶра задан(-и замин)** пур аз шҶра шудани хок, ки дар он гиёҳ намерӯяд; **тухм дар шҶра афкандан** кори бесамар кардан.

ШҶРА II شوره як навъи гиёҳи ёбони биёбонӣ.

ШҶРАБАНДӢ شوره‌بندی **шҶрабандии замин** шҶра (намак) пайдо кардани замин (хок).

ШҶРАБУМ شوده بوم *ниг.* **шҶразамин**.

ШҶРАВӢ شوروى 1. мансуб ба **шҶро**. 2. *марбут* Иттиҳоди ШҶравии собиқ

ШҶРАДОР شوره دار шҶра пайдокарда, шҶрзада.

ШҶРАЗАДА شوره زده намакзада, намакин.

ШҶРАЗАМИН//ШҶРЗАМИН شورزمين//شورزمين хоки ба рӯяш шҶра дамида, шҶрзада, шҶрахок; замини беҳосил.

ШҶРАЗОР I شوره‌زار замин, ки онро гиёҳи шҶра пахш кардааст.

ШҶРАЗОР II شوره زار замини шҶрахок, замини пур аз шҶра, ки дар он гиёҳ намерӯяд.

ШҶРАК شورک донаки зардолу ва дигар меваҳои намакини бирёнкарда.

ШҶРАНГЕЗ شورانگيز ҳаяҷонбахш, ошуфтакунанда, ошӯбовар; фитнаангез.

ШҶРАНГЕЗӢ شورانگيزى шҶрангез будан, ҳаяҷонбахшӣ.

ШҶРАНДОЗ شورانداز *ниг.* **шҶрангез**.

ШҶРАНДОЗӢ شوراندازى *ниг.* **шҶрангезӣ**.

ШҶРАПУШТ شوره پشت авбош, бозорӣ.

ШҶРАПУШТӢ شوره پشتى авбошӣ, безоригӣ.

ШҶРАФКАН شورافکن *ниг.* **шҶрангез**.

ШҶРАХОК شوره خاک *ниг.* **шҶразамин**.

ШҶРБАХТ شوربخت бадбахт, бетолъ, тирабахт, сияҳрӯз.

ШҶРБАХТӢ شوربختى бадбахтӣ, бетолъ, тира-рӯзӣ.

ШҶРБО شوربا хҶр. таоми обакӣ, ки аз гӯшт, сабзавот ва наҳӯд пухта мешавад: **пул бошад, дар чангал шҶрбо** (*зарб.*).

ШҶРГИЁҲ شورگياه *ниг.* **шҶра** II.

ШҶРЗАДА شورزده замини шҶр пахшкардаи беҳосил.

ШҶРЗАМИН شورزمين *ниг.* **шҶразамин**.

ШҶРИДА شوریده *сифати феълии замони гузашта аз* **шҶридан**; бадҷаҳршуда, ба шҶр омада, ба

ҳаяҷон омада; ошуфтахотир, ошуфта, парешон.

ШҮРИДАБАХТ شوریده‌بخت *кит.* шӯрбахт, бахт-баргашта.

ШҮРИДАБАХТӢ شوریده‌بختӣ шӯрбахтӣ, бахт-баргаштагӣ.

ШҮРИДАВОР شوریده‌وار *кит.* девонавор, ба монанди девона.

ШҮРИДАГӢ شوریدگی 1. *шакли дигари сифати феъли замони гузашта аз шӯридан*; ошуфтагӣ, изтироб. 2. девонагӣ.

ШҮРИДАДИЛ شوریده‌دل дилбохта, ошиқи шайдо, беқарор.

ШҮРИДАКОР شوریده‌کار *кит.* он ки кораш чаппа шудааст, ошуфтаҳол, парешонҳол.

ШҮРИДАМАҒЗ شوریده‌مغز саргаранг, гич; ҳайрон.

ШҮРИДАН شوریدن 1. ба ҳаяҷон омадан, ошуфта шудан, ба чӯшу хурӯш омадан. 2. ба қаҳру ғазаб омадан, оташин шудан. 3. *мач.* ба талотум афтодан, тугён кардан (-и *дарё*).

ШҮРИДАРАНГ شوریده‌رنگ *кит.* рангпарида, ҳаросон.

ШҮРИДАРАҲ شوریده‌ره *ниг.* шӯридароҳ.

ШҮРИДАРОӢ شوریده‌رای *кит.* 1. парешонхотир. 2. бадандеш, он ки нияташ бад аст.

ШҮРИДАРОӢ شوریده‌راه *кит.* роҳгумзада, гумроҳ, гумкардароҳ, бериҳашуда.

ШҮРИДАРӢЗГОР شوریده‌روزگار бечора, бенаво, дармонда.

ШҮРИДАСАР شوریده‌سر *кит.* беқарор, саргашта; овора, қаландар.

ШҮРИДАХОТИР شوریده‌خاطر парешонхотир, ошуфтаҳол.

ШҮРИДАӢОЛ شوریده‌حال парешонхотир, ошуфтаҳол, беқарор, бесару сомон.

ШҮРИСТОН شرستان *ниг.* шӯразор.

ШҮРИШ شورش 1. ҳаяҷон, ошуфтагӣ, чӯшу хурӯш. 2. ҳашм, оташинӣ. 3. балво, фитна. 4. ошӯб, исён.

ШҮРИШГАР شورشگر балвогар, ошӯбгар; исён-қунанда.

ШҮРИШГАРӢ شورشگری исёнгарӣ, ёғигарӣ, балвогарӣ.

ШҮРИШЧӢ شورشیچی *ниг.* шӯришгар.

ШҮРӢ شوری шӯр будан, сернамакӣ.

ШҮРМОӢӢ شورماهی 1. *зоол.* номи як навъ моҳӣ. 2. моҳии шӯр, моҳии намакин.

ШҮРНӢЛ شورنول зоғи сиёҳ, ғуроб.

ШҮРО ا. شورا 1. машварат. 2. барои машварат гирди ҳам ҷамъ омадани ҳайате. 3. мақоми ҳокимияти маҳал: **шӯрои деҳа (ҷамоа)**.

ШҮРОБ شوراب оби шӯр, оби намакин.

ШҮРОБА شورابه 1. оби шӯр, оби намакин. 2. *киноя аз ашк*, сиришк, оби дида.

ШҮРОӢ شورایی 1. *мансуб ба шӯро*. 2. таър. шӯравӣ; **мактаби шӯроӣ** мактаби шӯравӣ; **ҳукумати шӯроӣ** ҳукумати шӯравӣ.

ШҮРОНИДАН شورانیدن 1. *тарзи бавоситаи шӯридан*. 2. ба шӯр овардан, ба чӯшу хурӯш овардан. 3. барангехтан, ба балво ва шӯриш таҳрик кардан; ба қаҳру ҳашм овардан. 4. ба талотум андохтан (*мас.*, *дарёро*).

ШҮРПАХТА شورپخته пахтаи дар оби чӯшидаи намакдор ё дар пешоби кӯдак таршуда, ки ба узви латхӯрдаи бадан мебанданд.

ШҮРТАК شورتک камнамак; **бодиринги шӯртак** бодиринги камнамак.

ШҮРТАН شورتن *зоол.* навъи моҳии баҳрӣ.

ШҮРТОЛЕӢ شورطالعی *ниг.* шӯрбахтӣ.

ШҮРТОЛЕӢ شورطالع *ниг.* шӯрбахт.

ШҮРХОК شورخاک *ниг.* шӯразамин.

ШҮРЧАМОӢӢ شورچه ماهی *зоол.* як навъи моҳӣ.

ШҮТАЛАБ شوطلب *гуфт.* зан ё духтари талабгори шавҳар: **шӯталаб шудан**.

ШӢХ I شوخ 1. чолок, беқарор, серҳаракат, ноором, бозигар: **бачаи шӢх**. 2. зиндадил, ширинкор, ширинсухан. 3. фаттон, ишвагар: **ҷашми шӢх**, **рафтори шӢх**. 4. зебо, танноз. 5. шодифзо, фараҳбахш, шӯрангез (*оҳанг, суруд*): **шӢху шанг** зебо ва танноз; *чусту* чолок, зарифу хушрафтор.

ШӢХ II شوخ чирку риме, ки дар болои ҷароҳат саҳт шудааст.

ШҶХГАП شوخ گپ базлагӯй, ҳазлгӯй.

ШҶХДИДА شوخ دیده *ниг.* шӯхчашм.

ШҶХИБАРДОР شوخی بردار он ки ҳазлу шӯхиро мефаҳмад.

ШҶХИОМЕЗ شوخی آمیز омехта бо шӯхӣ, бо мазоҳу ҳазл, нимчиддию нимшӯхӣ.

ШҶХИОМЕЗОНА شوخی آمیزانه *ба таври* шӯхиомез.

ШҶХӢ شوخی 1. серҳаракатӣ, бозигарӣ, нооромӣ. 2. ширинкорӣ, ҳазл, мазох; **шӯхӣ кардан** а) бозию бетартибӣ кардан; ҳаракати бачагона кардан; б) ҳазл кардан, ширинкорӣ кардан, бо ҳазлу мазох гап задан.

ШҶХМИЗОЧ شوخ مزاج шӯхтабиат, базлагӯй, ширинкор, шӯхидӯст.

ШҶХНИГОҲ شوخ نگاه он ки нигоҳи фаттону дилангез дорад.

ШҶХОБ شوخ آب: **дарёи шӯхоб** дарёи тези пурталотум.

ШҶХОҲАНГ شوخ آهنگ мусикие, ки оҳанги шӯх дорад.

ШҶХРАНГ شوخ رنگ чашмхарош, баланд, чашмбар (*дар бораи ранг*).

ШҶХРАНГӢ شوخ رنگى шӯхранг будан, чашмбар будан, назаррабоии рангҳо.

ШҶХРӢӢ شوخ روی бочуръат, бочасорат; бебок; нотарс.

ШҶХТАБИАТ شوخ طبیعت *ниг.* шӯхтабъ.

ШҶХТАБИАТӢ شوخ طبیعتى табиати шӯх доштан, шӯхтабиат будан, шӯхмизочӣ.

ШҶХТАБЪ شوخ طبع шӯхмизоч, хушгуфтор, базлагӯй.

ШҶХЧАШМ شوخ چشم 1. он ки чашмони зебо ва дилфиреби айёрона дорад. 2. *мач.* густох, бешарм, беҳаё, фиребо.

ШҶХЧАШМӢ شوخ چشمى 1. беҳаёӣ, бешармӣ, густохӣ. 2. фиребгарӣ. 3. ишвагарӣ, фаттонӣ; зебой, диловезӣ.

ШҶХЧАШМОНА شوخ چشمانه 1. беҳаёёна, густохона. 2. ишвагарона, бо фатонат.

ШҶХШАНГ شوخ شنگ *кит.* 1. шӯх, бозигар. 2. ишвагар, бокарашма; сернозу карашма.

ШҶӢРА *а.* شهره машхур, номдор, овозадор; **шӯхраи офоқ** будан машхуру маъруфи тамоми дунё будан; **шӯхра гаштан (шудан)** машхур шудан, ном баровардан, овоза гаштан.

ШҶӢРАВАР شهره ور *ниг.* шӯхратманд.

ШҶӢРАТ *а.* شهرت *кит.* машхурӣ, номдорӣ, ном баровардан, маъруф гаштан; **шӯхрат доштан** машхур будан, маъруф будан, ном баровардан; **шӯхрат ёфтан** а) маъруф шудан, машхур шудан, ном баровардан; б) овоза шудан; **шӯхрат пайдо кардан** шӯхрат ёфтан.

ШҶӢРАТАФЗО شهرت افزا он чи шӯхрат, маъруфият ва номдории чизеро боз ҳам зиёдтар мекунад.

ШҶӢРАТБАЛАНД شهرت بلند дорои шӯхрат ва маъруфияти зиёд.

ШҶӢРАТДОР شهرت دار *ниг.* шӯхратманд.

ШҶӢРАТӢР شهرت یار *ниг.* шӯхратманд.

ШҶӢРАТМАНД شهرت مند машхур, номбароварда, маъруф.

ШҶӢРАТМАНДӢ شهرت مندی машхурӣ, маъруфӣ, маъруфият, овозадорӣ; машхурии ифтихормандона.

ШҶӢРАТНОК شهرت ناک *ниг.* шӯхратманд.

ШҶӢРАТНОКӢ شهرت ناکى *ниг.* шӯхратмандӣ.

ШҶӢРАТПАРАСТ شهرت پرست он ки хоҳони шӯхрат ва маъруфият мебошад, он ки аз паи машхур шудан мегардад, толиби шӯхрат.

ШҶӢРАТПАРАСТӢ شهرت پرستی шӯхратпараст будан, толиби шӯхрат будан, шӯхратчӯй.

ШҶӢРАТТАЛАБӢ شهرت طلبى хоҳони маъруфият ва номбарорӣ, дар талаби шӯхрат будан.

ШҶӢРАТҚӢӢ (Ӣ) شهرت جو (ى) *ниг.* шӯхратпараст.

ШҶША شوشه 1. яхе, ки дар зимистон дар нӯги новадонҳо баста овезон мешавад. 2. пораи яклухти хок, ангишт *ва ғ.*

ШҶШАБАНДӢ شوشه بندی шӯша бастан, шӯшазор шудан, бо шӯша мунҳасир шудан.

ШҶШАЛАК شوشک *ниг.* шӯша.

ШҶШАШАКЛ شوشه شکل мисли овезаҳои ях (шӯша) шуда, ба шӯша монанд.

ШҶӢБА *а.* شعبه яке аз қисмҳои як идора ё

муассисаи калон, қисми хурди як идора, бахш.

ШҮЪБАДА شعبه *ниг.* шаъбада.

ШҮЪБАДАБОЗ باز *ниг.* шаъбадабоз.

ШҮЪБАДАБОЗӢ شعبه‌بازی *ниг.* шаъбадабозӣ.

ШҮЪЛА *а.* شعله 1. забонаи оташ, аланга. 2. фуруғ, равшани, тобиш, шуоъ; **шӯъла задан** а) забона кашидан, аланга задани оташ; б) оташ задан, афрӯхтан.

ШҮЪЛААФКАН شعله‌افکن нурдиҳанда, равшанкунанда.

ШҮЪЛААФРҮЗ شعله‌افروز оташафрӯз, алангазананда, тобон.

ШҮЪЛААФШОН شعله‌افشان шӯълапош, оташбор, паҳнкунандаи забона ва фуруғи оташ.

ШҮЪЛАБОР شعله‌بار оташбор, фурузон, нурпош; ◇ **оҳи шӯълабор** оҳи пурсӯз, оҳи пурдарду алам.

ШҮЪЛАБОРӢ شعله‌باری оташафшонӣ, нурпошӣ, партавафканӣ.

ШҮЪЛАВАР شعله‌وار забоназананда чун оташ даргирифта; нурпош, фурузон, тобон; **шӯълавар кардан** барафрӯхтан, даргирондан, **шӯълавар шудан** (гардидан) барафрӯхтан, даргирифтан, забона задан, дурахшидан.

ШҮЪЛАВАРӢ شعله‌وری аланга задан, барафрӯхтан (-и оташ); фурузонӣ, шӯълаафшонӣ.

ШҮЪЛАВОР شعله‌وار шӯъламонанд, мисли шӯъла.

ШҮЪЛАЗАН شعله‌زن алангазананда, оташафкан, оташзананда, забона кашида сӯзанда (*оташ*).

ШҮЪЛАЗО(Ӣ) شله‌زایی шӯълавар, оташафрӯз.

ШҮЪЛАПАРАСТӢ شعله‌پرستی оташпарасти.

ШҮЪЛАПАРВАР شعله‌پرور *кит.* шӯъланок, шӯъладор; ◇ **оҳи шӯълапарвар** оҳи пурсӯз, оҳи пурдарду алам, оҳи шӯълабор.

ШҮЪЛАПОШ شعله‌پاش *ниг.* шӯълабор, шӯълаафкан.

ШҮЪЛАРАНГ شعله‌رنگ ба ранги оташ, сурху тобон.

ШҮЪЛАРЕЗ شعله‌ریز шӯълаафшон, шӯълапош.

ШҮЪЛАРҮ(Ӣ) شعله‌روی 1. оташинрӯй, дурахшонрӯй. 2. *киноя аз зебо, хушрӯй.*

ШҮЪЛАСИФАТ شعله‌صفت ба мисли шӯъла, ба аланга монанд, шӯълавор.

ШҮЪЛАФИКАН شعله‌فکن *ниг.* шӯълаафкан.

ШҮЪЛАФИШОН شعله‌فشان *ниг.* шӯълаафшон.

ШҮЪЛАХЕЗ شعله‌خیز *кит.* забоназананда, алангапош; тобон, дурухшон.

ШҮЪЛАХҮ شعله‌خو оташмизоч, тундхӯй, бадфеъл.

ШҮЯНДА شوينده *сифати феъли замони ҳозира аз шустан*; поккунанда, покизакунанда; маводи шӯянда.

Э

Э *ҳарфи сиву сеюми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ дар аввали калима бо ҳарфҳои алиф (ا) ва ё (ي) ишора мешавад.*

Э *ای нидо, ки норизоӣ, ҳайрат, афсӯс, надомат, нобоварӣ ва ғ.-ро ифода мекунад: э, монед, э, не, э, пурсида чӣ кор мекунӣ!*

ЭБ *ایب ғуфт. муносиб, мувофик, сазовор, арзанда; ба эбаш... ба ҳадди эътидол; эб кардан саришта кардан; ба худ эб дидан ба худ муносиб доништан; ба эб омадан андаке дуруст шудан, мувофиқи ҳол шудан.*

ЭБАК//ИБАК *ایبک кит. 1. бут, санам. 2. қосид; ғулом.*

ЭВАКУАТСИОНӢ *ایو کوئتسیانی мансуб ба эвакуатсия; нуқтаи (маркази) эвакуатсионӣ (тахлия).*

ЭВАКУАТСИЯ *یو. ایو کوتسیه аз маҳалли хавфнок ба ҷои беҳавф кӯчонидани аҳоли, чизу чора ва муассисаҳои гуногун вақти таҳдиди душман, офати табиӣ ва ғ., тахлия.*

ЭВЕН *ایوین халқи бумӣ дар Ёкутистон, Коряк, Чукотка ва дигар ноҳияҳои Сибир; ламутҳо.*

ЭВЕНК *ایوینک халқест, ки дар Сибир ва Шарқи Дур зиндагӣ мекунад; тунгусҳо.*

ЭВЕНКӢ *ایوینکی мансуб ба эвенк.*

ЭВКАЛИПТ *یو. ایو کلیپت бот. як навъ дарахти бузург, ки дар ҷануб, аз ҷумла дар Австралия, мерӯяд ва ҷӯб, реша ва баргҳояш маҳсулоти гаронбаҳои саноатӣ ҳисоб меёбад.*

ЭВОЛЮТСИОНИЗМ *лот. ایوالیوتسیانیزم таълимот оид ба инкишофи тадриҷӣ.*

ЭВОЛЮТСИОНИСТ *лот. ایوالیوتسیانیست тарафдори эволютсионизм.*

ЭВОЛЮТСИОНӢ *ایوالیوتسیانی мансуб ба эволютсия; тадриҷӣ.*

ЭВОЛЮТСИЯ *лот. ایوالیوتسیه фалс. инкишофи тадриҷӣ; муттасил таракқӣ ёфтан, аз ҳоле ба ҳоле гузаштани чизе (воқеае), таҳаввул, таҳаввулот.*

ЭВОР *ایوار кит. 1. вақти байни аср ва шом, вақти торик шудани рӯз, шомгоҳон, говгум. 2. сафари шабона, роҳравӣ дар шаб; эвор рондан вақти аср сафар кардан.*

ЭВРИСТИКА *یو. ایوریسته 1. илмест, ки тафаккури эҷодии пурсамарро тадқиқ ва таҳлил мекунад. 2. дар Юнони қадим усули таълиме буд бо роҳи саволу ҷавоб.*

ЭВФЕМИЗМ *یو. ایوفимизм збш. муродифе, ки ба ҷои ягон сухани дағал ё беадабона қор фармуда мешавад (мас., ба ҷои ҳомила дучон ё вазнин; ба ҷои мурд қазо қард).*

ЭВФЕМИСТӢ *ایوفیمیستی мансуб ба эвфемизм.*

ЭВФОНИЯ *یو. ایوفانیه адш. дар асоси таносуби ҳушоҳангии забон навиштани шеър.*

ЭДАР *ایدر кит. 1. ин ҷо, дар ин ҷо. 2. акнун, инак, кунун, ҳоло.*

ЭДИР *ایدیر эдир қардан лаҳҷ. пӯсти ғӯсолаи мурдари қоҳ қур қарда, вақти дӯшидани мо-*

дагов зинда вонамуд кардани он; ба пистони гов даст зада, ба дӯшидан омода кардани он.

ЭДУН ايدون *кит.* 1. акнун, холо. 2. ба ин тарик, ин тавр.

ЭЗИД ايزد *кит.* Худо, Яздон.

ЭЗИДӢ//ЭЗАДӢ//ИЗАДӢ ايزدى 1. мансуб ба эзид. 2. маҷ. ниҳояти олимансабӣ.

ЭЗИДПАРАСТ ايزدپرست *кит.* худопараст, обид, зоҳид.

ЭЗИДШИНОС ايزدشناس *кит.* худотарс, худоҷӯй.

ЭЗМА ايزمه *гуфт.* сергапи шилқин, он ки дар бораи чизе бисёр сергапӣ мекунад.

ЭЗМАГӢ ايزمگى *гуфт.* эзма будан; сергапӣ, шилқинӣ.

ЭЗОПӢ ايزابى *мансуб ба* масалнависи Юнони қадим Эзоп; сухани ба таври маҷозу киноя гуфташуда, ки мақсадро ба таври пинҳон ифода мекунад.

ЭЗОР ايزار *либоси* якқабатаи почадор, ки аз миён поёнро мепӯшонад, лозимӣ, почома: **куртаву эзор**.

ЭЗОРА ايزاره *қисми* поёнии гирдогирди девори хона, аз тоҷа то замини хона.

ЭЗОРБАНД ايزاربند *ресмони* тасмамонанд, ки барои ба миён бастан аз нифаи эзор гузаронида мешавад.

ЭЗОРДЕВОРӢ ايزارديوارى *ниг.* эзора.

ЭЗОРПОЧА ايزارپاچه *як* почаи эзор, қисми поёни эзор, ки соқи пойро мепӯшонад.

ЭЗОРСУРХАК ايزارسرخک *зоол.* номи як парандаи бешагии нӯлборик, ки бо нӯлҳояш пусти дарахтро сӯрох мекунад.

ЭЗОХ ا. ايضاح *возеҳ* ва равшан кардани матлабе; шарҳ, тавзеҳ; **эзоҳ додан** шарҳ додан, тафсил кардан, баён кардан.

ЭЗОХДИҲАНДА ايضاحدهنده *шарҳдиҳанда*, тафсиркунанда.

ЭЗОХДИҲӢ ايضاحدهي *шарҳу* тавзеҳ додан, баён.

ЭЗОХӢ ايضاحى *ниг.* эзоҳдиҳанда.

ЭЗОХНОМА ايضاحنامه *мактуби* эзоҳӣ, ба таври хаттӣ шарҳу эзоҳ додан.

ЭӢ *ҳарфи нидо ва хитоб:* эӣ, рафиқон!

ЭӢДУН ايدون *ниг.* эдун.

ЭКВАТОР *лот.* ايكوتار *ҷугр.* доираи тасаввурӣ, ки заминро ба нимкураи шимолӣ ва ҷанубӣ ҷудо мекунад; истуво, хати истуво.

ЭКВАТОРӢ ايكوتارى *мансуб ба экватор;* воқеъ дар экватор.

ЭКВИВАЛЕНТ *лот.* ايكويولنت *як* чизи ба чизи дигар айнан баробар, ҳаммаъно, ҳамарзиш, муодил, ҳамчанд.

ЭКЗЕМА *ю.* ايكزيمه *тиб.* навъе аз бемории пӯст, ки дар он қублачаҳои намдор пайдо шуда хориш ба амал меоварад; бемории шукуфа.

ЭКЗОГАМИЯ ايكزگاميه *одате*, ки аз қабила, қавм ё гурӯҳи иҷтимоии худ зангириро манъ мекунад; *муқ.* **эндогамия**.

ЭКЗОТИКА *ю.* ايكزاتيکه *чизҳои* ба шароити ягон ҷо хос набуда, ки бегона менамояд; чизҳои ғайримуқаррарӣ ва ба расму одати ягон ҷо бегона; ачибу ғариб.

ЭКИЗАК *т.* ايكيزک *гуфт.* тифлони дар як вақт аз як модар таваллудшуда, ҳамзод, тавъам(он), дугоник: **экизақ таваллуд кардан**.

ЭКИПАЖ *фр.* ايكيبژ *ниг.* сарнишин.

ЭКЛЕКТИЗМ *ю.* ايكليكتيزم *ба* таври механикӣ ба ҳам омехтани ақида ва таълимоти гуногун дар навиштан, тадқиқот ва эҷод кардани чизе.

ЭКОЛОГИЯ *ю.* ايكالاجيه *як* шохаи биология, ки муносибати организмро бо муҳити атроф меомӯзад, ҳифзи муҳити зист: **экологияи растанӣ, экологияи ҳайвонот**.

ЭКОЛОГӢ ايكالاجى *марбут ба экология.*

ЭКРАН *фр.* ايكرن 1. пардае, ки тасвирҳои навори кино дар он мунъақис мешавад, пардаи кино. 2. кино: **экран барои бачаҳо**. 3. оинаи телевизор, ки дар он намоишҳо инъикос меёбанд: **экрани телевизор**.

ЭКСКАВАТОР *лот.* ايكسکوتار *мошини* заминкан, ки дар қандану ба ҷои дигар партофта ни хок, лой, сангрза дар роҳсозӣ, кӯҳканӣ, иншоотҳои обӣ ва ғ. истифода мешавад.

ЭКСКАВАТОРЧӢ ايكسکوتارچى *он* ки бо экскаватор кор мекунад, идоракунандаи экскаватор.

ЭКСКУРСАНТ *лот.* ايكسکورسنت *он* ки дар экс-

курсия иштирок мекунад, аъзoi экскурсия.

ЭКСКУРСИОНӢ *лот. айкскурсиони мансуб ба кор-хои экскурсия: бюрои экскурсионӣ, пойгоҳи экскурсионӣ.*

ЭКСКУРСИЯ *лот. айкскурсия* тамошои мута-шаккили гурӯҳӣ ба ягон ҷои хушманзараи табиат, музей, иншоот ва муассисаҳои дигар.

ЭКСПАНСИОНИЗМ *айксипансионизм* тавсеатала-бӣ, таҷовуз.

ЭКСПАНСИОНӢ *айксипансионӣ мансуб ба экспан-сия ва экспансионизм: сиёсати экспансионӣ.*

ЭКСПАНСИЯ *лот. айксипансия* бо роҳи истило вусъат додани ҳудуди ягон давлат ва ба давлатҳои дигар паҳн кардани нуфузи иқти-содӣ ва сиёсии он.

ЭКСПЕДИТСИОНӢ *айксипидитсионӣ мансуб ба экспедитсия.*

ЭКСПЕДИТСИЯ *айксипидитсия* 1. сафар ё саёҳати илмӣ як гурӯҳ одамон ба ҷои муайян: **экспедитсияи археологӣ, экспедитсияи илмӣ.** 2. саёҳати як гурӯҳ ба ягон ҷо бо мақсади му-айян. 3. аъзoi ҳамин гурӯҳ.

ЭКСПЕРИМЕНТ *лот. айксиперимент* *ниг. озмо-иш.*

ЭКСПЕРИМЕНТАЛӢ *айксиперименталӣ* *ниг. озмо-ишӣ; таҷрибавӣ: ҷойгоҳи эксперименталӣ, усули эксперименталӣ; маълумоти экспери-менталӣ* маълумотҳои аз таҷриба ба даст омада.

ЭКСПЕРТ *лот. айксперт* мутахассиси ягон соҳа, ки доир ба ягон масъала ҳулосаи ҳудро медиҳад; комиссияи экспертҳо, ташхисгар, коршинос.

ЭКСПЕРТИЗА *айксипертиза* ягон масъаларо дида баромада ҳулоса баровардани мутахассиси-он, ташхис, муоина; ҳукми экспертҳо: **экспертизаи тиббӣ, аз экспертиза гузаштан.**

ЭКСПЕРТӢ *айксиперти* *мансуб ба эксперт: комис-сияи экспертӣ.*

ЭКСТЕНСИВӢ *айкстинсивӣ* танҳо ба афзоиши миқдорӣ аҳамият дода, сифатро ба эътибор нагирифта; *муқоб. интенсивӣ; кишоварзии экстенсивӣ.*

ЭКСТЕРН *лот. айкстерн* он ки дар ягон мактаб дарс нахонда, мустақилан тайёри дида, имтиҳон месупорад.

ЭКСТЕРНАТ *лот. айкстернат* системаи бо роҳи ҳудумӯзӣ тайёри дида, имтиҳон супурдан.

ЭКСТРЕМИЗМ *лот. айкстремизм* пайравӣ ба на-зария ва ҷорабиниҳои ифротӣ (*хусусан дар сиёсат*), ифротталабӣ.

ЭКСТРЕМИСТ *лот. айкстремист* тарафдори ақидаи қатъӣ ва ифротӣ.

ЭКСТРЕМИСТӢ *айкстремистӣ мансуб ба экс-тремист: назари экстремистӣ, қувваҳои экстремистӣ.*

ЭЛ *т. аил* 1. дӯст, ёр, рафиқ: **эл шудан.** 2. қавм, қабила, тоифа; **элу улус** қабилаҳо, тоифаҳо; **эл сохтан** мутеъ кардан.

ЭЛАК *айлак* ордбезак: **элак баҳона, дидор ғанимат (мақ.).**

ЭЛАКБОФ *айлакбоф* он ки элак мебофад, бофан-даи элак.

ЭЛАКБОФӢ *айлакбофӣ* амал ва шуғли элакбоф.

ЭЛДОР *айлдар* *кит. соҳибқабила, соҳибтоифа,* хешутабордор; сардори қабила, пешвои қабила.

ЭЛЕВАТОР *айлотар* 1. иморати аз ҷиҳати техникӣ мучахҳаз барои нигоҳ доштани ғалла. 2. *тех.* мошини борбардорӣ.

ЭЛЕКТР *ю. айктер* *ниг. барқ.*

ЭЛЕКТРӢ *айктерӣ* *ниг. барқӣ* 2.

ЭЛЕКТРОВОЗ *ю. айктраваз* як навъ нақлиёт, ки ба воситаи қувваи барқ ҳаракат мекунад.

ЭЛЕКТРОД *ю. айктрад* 1. асбоби барқгузарон, ки ба воситаи он ток ба моеъ ё газ мегузарад. 2. воситаи кафшергарӣ.

ЭЛЕКТРОДИНАМИКА *ю. айктрадинимика* як шӯъ-баи физика, ки ҳосиятҳои қувваи барқро меомӯзад.

ЭЛЕКТРОДИНАМИКӢ *айктрадинимикӣ* *физ. ман-суб ба электродинамика.*

ЭЛЕКТРОКАР *ю. айктракар* борбари дорои муҳаррики барқӣ.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАММА *ю. айктракардиогрמה* наворе, ки дар он пасту ба-ландии заниши дил навишта шудааст.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФ *ю. айктракардиогراف* дастгоҳе, ки пасту баландии заниши дилро ба навор сабт мекунад.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФИЯ *ю. айктракардиогرافيه* ба навор навишта гирифтани пасту баландии задани дил.

ЭЛЕКТРОКОМБАЙН *ю.* اليكتراكامبين комбайне, ки бо қувваи барқ кор мекунад.

ЭЛЕКТРОКЎРА اليكتракوره печи барқӣ.

ЭЛЕКТРОЛИЗ *ю.* اليктрализ хим. ба қисмҳои таркибӣ ҷудо шудани моддаҳо бо таъсири қувваи барқ.

ЭЛЕКТРОЛИТ *ю.* اليктралит хим. моддаҳои химиявӣ ва системаҳои, ки дар таркиби онҳо ҷараёни электрикӣ бо воситаи ионҳои интиқол меёбад.

ЭЛЕКТРОЛИТӢ اليктралити мансуб ба электролит.

ЭЛЕКТРОМАГНЕТИЗМ *ю.* اليктрамагнитизм физ. маҷмӯи ҳодисаҳои магнитӣ, ки бо таъсири қувваи электрик пайдо шуда бошад.

ЭЛЕКТРОМАГНИТ *ю.* اليктрамагнит магнити (оханрабои) электрикӣ.

ЭЛЕКТРОМАГНИТӢ اليктрамагнити мансуб ба электромагнит: мавҷҳои электромагнитӣ.

ЭЛЕКТРОМЕХАНИК *ю.* اليктрамихеник муҳассиси электромеханика: муҳандиси электромеханик.

ЭЛЕКТРОМЕХАНИКА *ю.* اليктрамихенике як шӯъбаи электротехника оид ба мошинаҳои электрикӣ.

ЭЛЕКТРОМЕХАНИКӢ اليктрамихеники мансуб ба электромеханика.

ЭЛЕКТРОМОБИЛ *ю.* اليктрамабил автомобиле, ки бо қувваи барқ кор мекунад.

ЭЛЕКТРОН *ю.* اليктран физ. хурдтарин зарраи электрикии зарядаш манфӣ, ки қисми таркибии ҳастаро ташкил дода, дар атрофи ядро мусбат ҳаракат мекунад.

ЭЛЕКТРОНИКА *ю.* аيليктранике илмест дар бораи ҷараёнҳои электронӣ ва инчунин техникаи ба кор бурдани таҷҳизоти электронӣ.

ЭЛЕКТРОНӢ اليктрани мансуб ба электрон ва электроника: саноати электронӣ, мошинаи электронии ҳисоббарӣ.

ЭЛЕКТРОТЕХНИКА *ю.* اليктратихенике 1. илми истифода аз қувваи электрик; асосҳои назарии электротехника. 2. як соҳаи саноат, ки асбобҳои электрикӣ истеҳсол мекунад: маҳсулоти электротехникаи маишӣ.

ЭЛЕКТРОТЕХНИКӢ اليктратихеники мансуб ба электротехника: саноати электротехникӣ.

ЭЛЕКТРОХИМИКӢ اليктрахимики ниг. электрохимиявӣ.

ЭЛЕКТРОХИМИЯ *ю.* اليктрахимие хим., физ. як шӯъбаи химияи физикӣ, ки муносибати протсессҳои электрикӣ ва химиявиро меомӯзад.

ЭЛЕКТРОХИМИЯВӢ اليктрахимию мансуб ба электрохимия: комбинати электрохимиявӣ.

ЭЛЕМЕНТ лот. اليمينт ниг. унсур. 2. хим. унсур ба сит, қисми ба сит; қизи сода, ки бо усулҳои муқаррари химиявӣ ба қисмҳои таркибӣ ҷудо намешавад: элементҳои химиявӣ, системаи даврии элементҳо, таснифи химиявии элементҳо.

ЭЛЕМЕНТАРӢ اليمينتری сода, ба сит: курси элементарӣ, математикаи элементарӣ.

ЭЛИКСИР фр. ايلكسير 1. як навъ нӯшокӣ, қиём ё шираи қизе барои нӯшидан. 2. нӯшокҳои афсонавӣ, ки гӯё барои инсон умри абадӣ ва ҷавонӣ мебахшидааст, нӯшдору.

ЭЛЛИКБОШӢ ايليك باشи таър. яке аз мансабҳои хурди маъмурии пешазинқилобӣ; сардорӣ панҷоҳ аскар дар сипоҳи хонигарӣ.

ЭЛЛИНИЗМ ايلينيزم 1. таър. як давраи таърихи ноҳияҳои шарқии Баҳри Миёназамин, Осиёи Пеш ва атрофи Баҳри Сиёҳ аз истилои Искандар то солҳои 30-юми солшумории мелодӣ мо. 2. мансуб ба забон ва тамаддуни Юнон.

ЭЛЛИПС//ЭЛЛИПСИС *ю.* ايليس//ايليسيس риз. доираи дарозрӯи тухмшакл.

ЭЛЛИПСӢ ايليسي мансуб ба эллипс; тухмшакл: мадори эллипсӣ.

ЭЛНАВКАР ايلنوكر таър. қисми аскарӣ дар Бухорои амирӣ, ки аз қабилаҳои ўзбек ва туркман ташкил меёфт.

ЭЛОТ ايلات 4. эл; қабилаҳои ўзбек ва туркман.

ЭЛОТИЯ ايلاتيه элҳо, элот, ўзбекҳои кўчманчӣ.

ЭЛХОН т.-м ايلخان таър. лақаб ва унвони подшоҳони муғул.

ЭЛЧИГАРӢ ايلچيگري таър. сафорат, сафирӣ, намоёндагии ягон давлат дар давлати дигар.

ЭЛЧИХОНА *ایلچی خانه таър.* сафоратхона.

ЭЛЧӢ *т. ایلچی таър.* 1. намояндаи як давлат дар давлати дигар, фиристодаи махсус, сафир. 2. намояндае, ки дар майдони ҷанг барои гуфтугӯ кардан ба тарафи муқобил фиристода мешавад.

ЭМ *эм кардан гуфт.* нағзак пайванд кардан, гул буридан: *◇ эму алас; эму дам (дем)* бо дуо ва ҷоду гӯё муолиҷа кардани касалҳо.

ЭМБАРГО *исп. امبرگا* аз тарафи давлат манъ карда шудани содирот ва воридоти молҳои хориҷӣ, таҳрим.

ЭМБРИОЛОГИЯ *ю. امبرآلاگيه* як соҳаи биология, ки инкишофи ҷанинро меомӯзад.

ЭМБРИОН *ю. ایمبریان анат.* ҷанини ҳайвон ва одам дар ибтидои инкишофаш.

ЭМГАР *1. он ки эм мекунад. 2. он ки эму дам мекунад.*

ЭМИЗАК *ایمزک гуфт.* пистонаки резинӣ, ки ба даҳони шишаи пуршир гузаронда, ба кӯдак мемаконанд.

ЭМИН *а. ایمین* беҳавф, дар амну амон; хотирчамъ, осуда; *эмин будан* дар амон будан, хотирчамъ будан; *эмин кардан* беҳавф гардонидан, беҳатар кардан, хотирчамъ гардонидан; *эмин мондан* саломат мондан, маҳфуз мондан.

ЭМИНӢ *ایمینی* 1. беҳавфӣ, беҳатарӣ, амонӣ, амният. 2. хотирчамъӣ, осудагӣ, оромӣ.

ЭМИССАР *лот. امیسر* он ки аз тарафи созмонҳои сиёсӣ ё давлате бо супориши махсус (асосан маҳфӣ) ба давлати дигар фиристода мешавад.

ЭМИССИЯ *I лот. امیسیه* *икт.* баровардан ва паҳн кардани пулҳои қоғазӣ ва ҳар гуна хуччатҳои пулӣ, барориши пул.

ЭМИССИЯ *II лот. امیسیه* *физ.* фотон, электрон, ион ва ғ., афкандани ҷисмҳои гарм ё ҷисмҳои, ки ба онҳо майдонҳои электромагнитӣ таъсир мерасонанд.

ЭМКУНӢ *ایم کنی* *лахҷ.* эм кардан, нағзак пайванд кардан.

ЭМУЛСИЯ *лот. ایمولسیه* моеъ, ки дар таркибаш ба микдори муайян катраҳои микроскопии

моеи дигар мавҷуд аст, масалан омехтаи обу равшан ва ишқор, ки дар коркарди филизот истифода мешавад.

ЭМУЛСИЯОФАР *ایمولسیه آفر* моддаҳое, ки аз онҳо эмулсия ҳосил шавад.

ЭНДОГАМИЯ *ю. انداگمیه* одати зан гирифтани танҳо аз қабила, қавм ё гурӯҳи иҷтимоии худ; *муқоб. экзогамия.*

ЭНДОКРИНӢ *انداکرینی* *марбут ба* **эндокринология:** бемории эндокринӣ.

ЭНДОКРИНОЛОГ *ю. انداکرینالوگ* *тиб.* мутахассиси соҳаи эндокринология, ғадудшинос.

ЭНДОКРИНОЛОГИЯ *انداکرینالوگيه* *тиб.* соҳаест оид ба ғадудҳои дохилӣ ва бемориҳои вобаста ба он.

ЭНДШПИЛ *олм. ایندشپیل* марҳилаи интиҳои бозии шохмот.

ЭНЕРГЕТИКА *ю. انیرگیتکه* 1. як соҳаи физика, ки хусусиятҳои неруро меомӯзад. 2. соҳаи техника, ки бо тарзи истехсол ва истифодаи анвои неру машғул мешавад.

ЭНЕРГЕТИКӢ *انیرگیتکی* *мансуб ба* **энергетика:** иншооти энергетикӣ.

ЭНЕРГИЯ *ю. انیرگیه* *физ.* неру, қувва: **энергияи барқӣ, энергияи ҳастай.**

ЭНСЕФАЛИТ *ю. انسيفلیت* *тиб.* варами мағзи сар, ки аз таъсири микроорганизмҳои касалиовар пайдо мешавад, илтиҳоби мағз.

ЭНСИКЛОПЕДИСТ *ю. انسیکلاپیدیست* донишманди ҳамаи соҳаҳои илм, аллома.

ЭНСИКЛОПЕДИЯ *ю. انسیکلاپیدییه* китоби махсус ба шакли луғат тартиб додашуда, ки дар он дар бораи ҳама ё як соҳаи дониши инсон маълумоти илмӣ ҷамъ оварда шудааст, донишнома, доиратулмаориф: **Донишномаи Рӯдакӣ.**

ЭНСИКЛОПЕДИ *انسیکلاپیدی* *мансуб ба* **энциклопедия:** луғати энциклопедӣ.

ЭНТОМОЛОГ *انتامالوگ* мутахассиси энтомология, ҳашаротшинос.

ЭНТОМОЛОГИЯ *انتامالوگيه* як соҳаи зоология, ки ҳашаротро меомӯзад, ҳашаротшиносӣ.

ЭНТОМОЛОГӢ *انتامالوگی* *мансуб ба* **энтомология.**

ЭПИ

ЭПИГРАФ *ю.* *адиш.* *апикир* *адиш.* чумла ё иктибосе, ки дар аввали китоб ё фасли алоҳидаи он навишта шуда, ба ғоя ва мазмуни асосии асар ишора мекунад.

ЭПИДЕМИОЛОГ *ю.* *апиидимйалаг* мутахассиси соҳаи илми эпидемиология, коршинос ва пишики бемориҳои гузаранда ва оммавӣ.

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ *ю.* *апиидимйалаг* *тиб.* илме, ки пайдоиши бемориҳои гузарандаи оммавӣ, роҳҳои пешгирӣ ва мубориза бо ин бемориҳоро меомӯзад.

ЭПИДЕМИОЛОГИ *апиидимйалаг* *мансуб ба эпидемиология:* маркази беҳдошти эпидемиологӣ.

ЭПИДЕМИЯ *ю.* *апиидимйе* паҳн шудани ягон бемории гузаранда, вабо.

ЭПИДЕМИЯВӢ *апиидимйе* *мансуб ба эпидемия:* бемориҳои эпидемиявӣ.

ЭПИЗОД *ю.* *апиизад* 1. воқеа, ҳодиса. 2. *адиш.* воқеае, ки дар сюжети асари бадеӣ ба андозае мустакилона ба назар мерасад.

ЭПИКУРЕИЗМ *ю.* *апикуризм* 1. *фалс.* фалсафаи материалист ва атеисти Юнони қадим Эпикур, ки дар асоси ақидаҳои атомистӣ оламо тавзеҳ дода буд. 2. ҷаҳонбиние, ки аз таҳрифи таълимоти этикии Эпикур пайдо шудааст ва он айшу ишратро мақсади ҳаёт мешуморад. 3. *мач.* ишратпарастӣ, айшдӯстӣ.

ЭПИКӢ *апики* *мансуб ба* эпос ва тарзи баёни он; ҳамосӣ, размӣ.

ЭПИЛЕПСИЯ *ю.* *апилипсиё* *тиб.* бемории асаб, саръ.

ЭПИЛЕПТИКӢ *апилиптики* *мансуб ба* эпилепсия.

ЭПИЛОГ *ю.* *апилаг* *адиш.* хотимаи асари бадеӣ, ки одатан дар он тақдири минбаъдаи қаҳрамон нақл карда мешавад.

ЭПОПЕЯ *ю.* *апиапе* силсилаи асарҳо ё асари қалбӣ, ки эпикӣ яқ нависанда, ки воқеаҳои муҳими таърихӣ ягон давраи калонро тасвир мекунад. («Шоҳнома»-и Фирдавсӣ; «Ҷанг ва сулҳ»-и Л. Толстой ва ғ.).

ЭПОС *ю.* *апис* *адиш.* 1. достони қаҳрамонӣ, достони ҳамосӣ. 2. маҷмӯи осори дostonҳои фолклорӣ.

ЭРАТӢ *аиртӣ* *лаҳҷ.* сохта, қалбакӣ, сунъӣ: *мӯи эратӣ.*

ЭРГАНАК *аирганк* *лаҳҷ.* чизи аз химчаву наждаҳои дарахт сохташуда, ки ҳамчун деворҷоеро ихота мекунад, девораи химчагин, ҷапар.

ЭРИТРОСИТ *ю.* *аиритрасит* ҷузъи таркибии хун – ҳисмчаҳои хурде, ки гемоглобин дарбардоранд.

ЭРКА *т.* *аирке* *гуфт.* нозпарвард: **писари эрка, эрка кардан (бачаро)** ба нозу нузи бача роҳ додан.

ЭРКАГӢ *аиркегӣ* 1. нозу нуз. 2. нозпарвардӣ; **эркагӣ кардан** нозу нуз кардан.

ЭРКАТОӢ *т.* *аирке таӣ* *гуфт.* пурнозу нуз.

ЭРКАТУЛФОР *аирке тelfar* *ниг.* **эркатой.**

ЭРМАК *т.* *аирмек* *гуфт.* худро ба чизе машғул доштан, воситае, ки боиси вақтгузаронӣ бошад.

ЭРОД *а.* *аирад* 1. гуфтор, баён, зикр, гуфтан; **эрод кардан** гуфтан, сухан рондан. 2. эътироз, нуктагирӣ, хурдагирӣ (*ба гап ё кори касе*); **эрод гирифтан** а) хурдагирӣ кардан, айбҷӯӣ кардан (*ба кор, гап касе*); б) ба ягон фикри касе розӣ нашуда, сухани ӯро буридан.

ЭРОДГИР *аирдагир* он ки ба ягон фикр ё коре эрод мегирад, он ки ба чизе хурдагирӣ мекунад, нуктагиранда ба чизе.

ЭРОДГИРАНДА *аирдагирنده* *ниг.* **эродгир.**

ЭРОДГИРӢ *аирдагирӣ* амали эродгир.

ЭРОДНОПАЗИР *аираднапзир* он чи ба эрод гирифтани он касе ҳақ надорад.

ЭРОЗИЯ *аиразие* *геол.* суставу хӯрда шудани замин (хок) аз борон, об ва ғ., фарсоиш

ЭРОН *аيران* 1. *таър.* номи умумӣ сарзамини эронинажодон. 2. номи расмӣ Ҷумҳурии Исломии Эрон

ЭРОНЗАМИН *аيرانзамин* *таър.* сарзамини Эрон, мамлакати Эронӣ эронинажодон.

ЭРОНИНАМО *аиранинома* монанд ба эронӣ.

ЭРОНӢ *аирани* *мансуб ба* Эрон: **гурӯҳи забонҳои эронӣ.**

ЭРОНШАХР *аيرانшهر* *таър.* сарзамин ва кишвари Эрон.

ЭРОНШИНОС ايران شناس мутахассиси соҳаи таъриху филология ва иқтисоду маданияти Эрон.

ЭРОНШИНОСӢ ايرانشناسӣ омӯзиш, таҳқиқ ва тадқиқи таърих, филология ва маданияти Эрон.

ЭСКАДРИЛИЯ фр. ايسکدريليه гурӯҳи ҳавопаймоҳои ҳарбӣ: **эскадрилияи ҳавопаймоҳои бомбаандоз, эскадрилияи ҳавопаймоҳои киркунанда.**

ЭСКАЛАТОР англ. ايسکلتار зинапоҳи раво (мас., дар метр).

ЭСКИЗ фр. ايسکيز тарҳи пешакии ягон тасвир, расм ва ғ., ангора.

ЭСКИМО фр. ايسکма яхмоси шоколаддор.

ЭСКИМОС ايسکماس як тоифаи халқ, ки дар Аляска, шимоли Канада, Чукотка ва ҷазираи Врангел зиндагӣ мекунад.

ЭСКИМОСӢ ايسکماسӣ марбут ба эскимос: забони эскимосӣ.

ЭСКОРТ ايسکارت ҳ. дастаи аскарони муҳофизат ва мушоҳадаткунандаи касе ё чизе, дастаи ташрифот: **эскорти фаҳрӣ.**

ЭСОР а. ايسار кит. нисор кардан, бахшидан.

ЭСПЕРАНТО фр. ايسپرنتа забони байналхалқӣ, ки дар асри XIX дар асоси грамматика ва луғатҳои забонҳои аврупоӣ ба таври сунъӣ эҷод шуда буд.

ЭССЕ фр. ايسсӣ навъи очерк.

ЭССЕНАВИС ايسسنويس нависанда ё рӯзнома-нигори, ки дар эҷодаш эссе нақши ғолибтар дорад.

ЭССЕНАВИСӢ ايسسنويسӣ ба навиштани эссе машғул будан.

ЭСТАКАДА фр. ايستکده пули релсдори пасту баланд шаванда, ки дар роҳҳои оҳан, бандарҳо ё амади дарёҳо пайвасти карда мешавад ва барои бор кардану фаровардани бор истифода мегардад.

ЭСТАФЕТА фр. استيفته 1. варз. мусобиқаи дави дастаҳо, ки дар он пойгачиён дар ҷои муайяни роҳ якдигарро иваз карда аломати шартиро гирифта медаванд, намояндаи қадом тим аломатро ба ҷои муқаррар пештар расо-

над, ҳамон даста ғолиб мешавад. 2. аломате, ки як пойгачӣ ба дигараш вақти ивазшавиаш медиҳад. 3. маҷ. навбати ягон қори бузург, ки дар иҷрояш одамони гуногунсин иштирок мекунанд; **эстафетаро гирифта киноя аз давом додани қоре, ки дигарон сар кардаанд.**

ЭСТАФЕТӢ استيفتي марбут ба эстафета.

ЭСТЕТИЗМ ю. استيتيزم 1. нафосатдӯстӣ. 2. ба ҷиҳати зоҳирии асарҳои санъат дода шуда, ғояи онҳоро ба назар нагирифта; формализм дар санъат.

ЭСТЕТИКА ю. استيتيکه таълимоти фалсафиист, ки қонунҳои умумӣ, моҳият, пайдоиш ва тараққиёти санъатро таҳқиқ менамояд ва қонунҳои тараққиёти онро аз нуқтаи назари зебоии ҳаёт ва инъикоси он дар асарҳои санъат меомӯзад.

ЭСТЕТИКӢ استيتيکӣ мансуб ба эстетика: **лаззати эстетикӣ, идеяи эстетикӣ, назарӣ ё, тарбияи эстетикӣ.**

ЭСТОНӢ ايستانى мансуб ба Эстония: забони эстонӣ.

ЭСТРАДА фр. ايسترده 1. ҷои баланди махсус ба оркестр ва барои баромадкунандагон. 2. иҷрои асарҳои хурди мусиқавӣ ва драмаӣ аз эстрада.

ЭСТРАДӢ ايستردى мансуб ба эстрада: **оркестри эстрадӣ.**

ЭТАК ايتک аз лаҷом (нӯхта) гирифта бурдан (мас., аспро).

ЭТАЛОН фр. ايتالان намунаи дақиқона сохташудаи ченак ва андоза, ки барои санҷидани ҳамин гуна чизҳо истифода мешавад: **эталони симобӣ, эталони симин.**

ЭТИКА фр. ايتکه таълимот дар бораи ахлоқ, принсипҳо ва мавқеи он дар ҷамъият.

ЭТИЛӢ ايتيلӣ аз этил: **спирти этилӣ.**

ЭТИМОЛОГ ايتيمالಾಗ збш. мутахассиси соҳаи этимология, пажӯҳишгари решашиносии калимаҳо.

ЭТИМОЛОГИЯ ю. ايتيمالاجيه 1. як соҳаи забоншиносӣ, ки пайдоиши калимаҳоро меомӯзад. 2. пайдоиши калима, решашиносии вожаҳо.

ЭТИ

ЭТИМОЛОГИ *اتيما لاگي* збш. мансуб ба **этимология**: луғати **этимологӣ**, тадқиқоти **этимологӣ**.

ЭТНИКӢ *атники* мансуби ягон халқ ва халқият; *ниг.* наҷодӣ 2.: таркиби **этникий** аҳоли.

ЭТНОГЕНЕЗ *ю.* *атнагиниз* пайдоиши халқ.

ЭТНОГРАФ *ю.* *атнагрф* мутахассиси этнография, он ки бо мардумшиносӣ машғул аст, мардумшинос.

ЭТНОГРАФИЯ *ю.* *атнагрфие* 1. илме, ки маишат, урфу одат ва маданияти моддию маънавии халқхоро меомӯзад, мардумшиносӣ. 2. хусусиятҳои маишат, урфу одат ва маданияти ягон халқ: **этнографияи сокинони ягон маҳал**.

ЭТНОГРАФИӢ *атнагрфи* мансуб ба **этнография**: маълумоти **этнографӣ**, **экспедитсияи этнографӣ**.

ЭТНОЛИНГВИСТ *атналингвист* муҳаққиқи забон ва хусусиятҳои этнографии як халқ.

ЭТНОЛИНГВИСТИКА *ю.* *атналингвистке* бахши илми забоншиносӣ, ки алоқа ва муносибати байни забон ва хусусиятҳои этниқиро меомӯзад.

ЭТЮД *фр.* *атюд* 1. тарҳи ягон асар ё ягон қисми вай дар санъати тасвирий. 2. асари хурди мусикавӣ. 3. асари мусикавӣ.

ЭФИОП *аифиап* ҳабаши, ҳабашистонӣ.

ЭФИОПӢ *аифиайи* марбут ба **Эфиопия** (Ҳабашистон).

ЭФИР I *ю.* *аифир* моддаи обакии зудбухор, ки аз имтизочи спиртҳо ё спирту туршиҳо иборат аст; **равғани эфир** моддаи моеи зудпарӣ равшанамуди беранг ё зардранги бӯяш тез, ки аз баргу меваи баъзе растаниҳои хушбӯй ҳосил мекунамд ва дар атриёт ва тиб истифода мешавад.

ЭФИР II *ю.* *аифир* муҳити ҳаво, ки дар он радиомавҷҳо ва сигналҳо паҳн мешаванд.

ҲСЭФИРДОР *аифирдар* дорои эфир: **равғани эфирдор**.

ЭХИНОКОКК *аихинакак* зоол. кирми паразити риштамонанд, ки дар рӯдаи сағ, гурба ва гург мешавад ва дар рӯдаи одам пайдо шуданаш хавфнок аст.

ЭХ *аие* калимаи нидо, ки ҳайрат, таачҷуб, таассуф, шавқ, шодӣ ва монанди инҳоро ифода мекунад.

ЭХА *аие* калимаи нидо, ки ҳайрат, таассуф ва аз чизе норозӣ буданро ифода мекунад.

ЭХДО *а.* *ахда* кит. ҳадя додан, инъом фирисотдан.

ЭХДОС *а.* *ахда* аз нав сохтан; ба вучуд овардан, паид овардан, эҷод намудан, бино кардан.

ЭХЕ *аие* калимаи нидо, *ниг.* **эха**.

ЭХӢ *а.* *ахиа* кит. 1. аз нав зинда гардонидан, ҳаёт бахшидан. 2. зинда шудан.

ЭХӢКУНӢ *ахиаки* аз нав зинда кардан, барқарор кардан.

ЭХӢШАВӢ *ахиашуй* аз нав пайдо шудан, аз нав зинда шудан.

ЭХЗОН *а.* *ахзан* андӯхгин кардан, ғамгин сохтан: **кулбаи эхзон** хонаи ғам, ғамхона.

ЭХЗОР *а.* *ахзар* кит. ҳозир кардан, чег зада оварондан (*касоро ба чое*).

ЭХМОЛ *а.* *ахмал* кит. бепарвой, саҳлангорӣ; таъхир, сустӣ.

ЭХМОЛКОР *ахмалкар* сусткор, корро ақибкашанда.

ЭХРОҚ *а.* *ахрак* кит. сӯхтан; сӯзиш; сӯхтор.

ЭХРОМ *а.* *ахрам* д. дар вақти маросими ҳаҷ дар худуде, ки муқаддас шуморида шудааст, пӯшидани порчаи сафеди нодӯхта: **эхром бастан**.

ЭХРОМБАНД *ахрамбанд* он ки маросими ҳаҷ ба ҷо оварда эҳром бастааст.

ЭХРОМӢ *ахрами* матои нодӯхтаи сафед, ки хоҷиён дар вақти ҳаҷ мепӯшанд.

ЭХСОӢ *а.* *ахсав* шумор, шумурдан, ҳисоб кардан, ба ҳисобгирӣ.

ЭХСОИЯ *а.* *ахсائية* кхн. идораи омор.

ЭХСОН I *а.* *ахсан* 1. некӯӣ, лутфу марҳамат. 2. ато, бахшиш, инъом; **эхсон кардан (намудан)** а) бахшидан, инъом кардан; б) лутфу марҳамат кардан.

ЭХСОН II *а.* *ахсан* зан гирифтн, зандор шудан.

ЭХСОНГАР احسان *ниг.* эхсонкор.

ЭХСОНКОР احسان кар сохибмархамат, саховатманд.

ЭХСОНКОРӢ احسان кары некукорӢ, бахшандагӢ.

ЭХСОС *а.* احساس хис кардан, ба воситаи яке аз хисҳои панҷгона дарёфтани чизе; хис, фаҳм; **эхсос кардан** хис кардан, дарк кардан, пай бурдан, фаҳмидан.

ЭХСОСОТӢ احساسати ба эхсосот додашаванда, хассос, зуд мутаассиршаванда.

ЭХСОСШАВАНДА احساسшонде хисшаванда.

ЭХТИЁТ *а.* احتياط 1. оқибатандешӣ, кори бо-мулоҳиза, кори ботадбир, ботадбирӣ, хушёрӣ, пухтагӣ. 2. пасандоз барои эҳтиёчи муҳим, барои эҳтиёчи номаълум нигоҳ доштани чизе. 3. нигоҳбонӣ, муҳофизат; **аз рӯи эҳтиёт** мулоҳизакорона, барои пешгирӣ аз чизе, эҳтиётан, бо мулоҳизаи ноомади кор; **барои эҳтиёт** барои пешгирӣ аз пешомаде; **эҳтиёт кардан** а) хушёр шудан, барҳазар будан; б) нигоҳ доштан, муҳофизат кардан; в) нигоҳ доштан, захира кардан барои эҳтиёҷ ва рӯзи ноомад; **эҳтиёт шудан** хабардор шудан, хушёр будан.

ЭХТИЁТАН *а.* احتيا تا аз рӯи эҳтиёт.

ЭХТИЁТӢ احتياطي 1. барои эҳтиёт нигоҳ доштани ҳама, захиравӣ: **қисмҳои эҳтиётӣ**, **тирҳои эҳтиётӣ**. 2. барои эҳтиёт, пешакӣ: **чораҳои эҳтиётӣ**.

ЭХТИЁТКОР احتياط кар мулоҳизакор, ботадбир, оқибатандеш, хушёр.

ЭХТИЁТКОРӢ احتياط кары эҳтиёткор будан, мулоҳизакорӣ, оқибатандешӣ, бо эҳтиёт кор кардан.

ЭХТИЁТКОРОНА احتياطكارانه 1. мулоҳизакорона, оқибатандешона. 2. хушёрона, мудаби-бироно; эҳтиёткорона кор кардан. 3. эҳтиётан, аз рӯи эҳтиёт.

ЭХТИЁҶ *а.* احتياج 1. ҳоҷат, ҳоҷатмандӣ, ниёз-мандӣ ба чизе. 2. зарурат; **эҳтиёҷ доштан** ҳоҷатманд будан, зарурат доштан.

ЭХТИЁҶМАНД احتياجمند ҳоҷатманд, он ки ба чизе эҳтиёҷ дорад.

ЭХТИЁҶМАНДӢ احتياجمندی ҳоҷатмандӣ, мӯҳ-тоҷӣ ба чизе.

ЭХТИЗОЗ *а.* اهتزاز *кит.* 1. шод шудан, шод-монӣ, хурсандӣ. 2. лаппидан, чунбидан, та-кон хӯрдан дар ҷои худ (*мас.*, *байрақ*).

ЭХТИЗОР *а.* احتضار *кит.* фаро расидани марг: **ҳолати эҳтизор** лаҳзаи ҷонканӣ.

ЭХТИКОР *а.* احتكار *кит.* анбор карда мондани мол барои ба нархи гарон фурӯштан.

ЭХТИҚОР *а.* احتقار *кит.* таҳқир кардан, ҳақорат; хору ҳақир шумурдан.

ЭХТИЛОМ احتلام *а.* нутфа рехтан ҳангоми ҳоб, ки нишонаи балоғат аст, «шайтон задан», шайтонӣ шудан.

ЭХТИМОЛ *а.* احتمال 1. пешомади номаълум; ҳар чиз ё воқеае, ки шуданаш ё нашуданаш маълум нест. 2. гумон, тахмин, занн. 3. шояд, мумкин аст ки, аҷаб нест, ки; **ба ҳар эҳтимол** а) ба ҳар ҳол; б) ба ҳар ҳодиса..., ба ҳар гуна пешомад.

ЭХТИМОЛАН احتمالاً фаразан, мумкин аст ки, шояд.

ЭХТИМОЛӢ احتمالي 1. фарзӣ, тахминӣ. 2. им-конпазир, он чи шуданаш имкон дорад: **ҳучуми эҳтимолӣ**.

ЭХТИМОМ *а.* اهتمام *кит.* саъю кӯшиш, ҳиммат, ғамхорӣ.

ЭХТИРОЗ *а.* احتراز *кит.* парҳез ва худдорӣ кардан аз коре ё аз чизе.

ЭХТИРОҚ *а.* احتراق *кит.* сӯхтан, сӯзиш, дар-гирифтани.

ЭХТИРОҚӢ احتراقي даргиранда, сӯзанда.

ЭХТИРОМ *а.* احترام ҳурмат, иззату иқром; **эҳтироми касеро ба ҷо овардан** касеро мувофиқи кадраш иззату иқром кардан; **эҳтиром кардан (намудан)** ҳурмат кардан.

ЭХТИРОМАН *а.* احتراماً барои эҳтиром, ба са-баби ҳурмат.

ЭХТИРОМГУЗОР احترامگذار соҳиби иззату эҳтиром.

ЭХТИРОМГУЗОРӢ احترامگذاري мӯхтарам шу-мурдан, соҳибэҳтиром доништан.

ЭХТИРОМӢ احترامى эҳтиромнок, ҳурматнок:

унвони эҳтиромӣ.

ЭҲТИРОМКОР *احترام* он ки нисбат ба ҳама хурмату эҳтиром дорад.

ЭҲТИРОМКОРОНА *احترام کارانه* бо эҳтиром, бо иззату икром, эҳтиром зоҳир карда, эҳтиромкунон.

ЭҲТИРОМКУНАНДА *احترام کننده* *ниг.* эҳтиром-кор.

ЭҲТИРОМОНА *احترامانه* *ниг.* эҳтироман.

ЭҲТИРОС *ا. احتراس* хоҳиши зӯр, майл ва рағбати бисёр.

ЭҲТИСОБ *а. احتساب кит.* 1. шумурдан, ба ҳисоб гирифтани. 2. бозхост, ба ҷавобгарӣ кашидан (*амали мӯҳтасиб*); **эҳтисоб кардан** ҷазо додан, ба ҷавобгарӣ кашидан.

ЭҲТИСОС *а. احتساس* ҳиссиёт, эҳсосот.

ЭҲТИШОМ *а. احتشام* 1. соҳиби ҳашамат ва шукӯҳ будан. 2. *мач.* кибру гурур, калонгирӣ, худписандӣ.

ЭЧКАМАР//ЭЧКЕМАР *т. ايچکمر//ايچکيمر* *лахҷ.* калтакалоси калон, сусмори калон.

ЭЧ *ايچ* *ниг.* ҳеч.

ЭҶОБ *а. ايجاب кит.* вочиб, зарур гардонидан, қабул гардонидан; **ба эҷоби...** ба тақозои; **ба эҷоби инсониятпарварӣ.**

ЭҶОБӢ *ايجابي* мусбат, тасдиқӣ; *муқоб.* **манфӣ:** ҷавоби эҷобӣ ҷавоби мусбат.

ЭҶОД *а. ايجاد* 1. ба вучуд овардан, офаридан. 2. асар, чизи офаридашуда; **эҷод кардан (намудан)** офаридан, ба вучуд овардан.

ЭҶОДГАР *ايجادگر* эҷодкунанда, офаранда, эҷодкор.

ЭҶОДИЁТ *ايجاديات* асар, ёдгорӣ ва чизҳои пурарзиши маданӣ ва моддӣ, ки мундариҷаи наф дошта бошанд; ба вучуд овардани асарҳои бадеӣ, ёдгорӣ ва чизҳои пурарзиши модӣ: **эҷодиёти нависанда, эҷодиёти халқ.**

ЭҶОДӢ *ايجادى* ҳар чизе ва коре, ки ба эҷодкорӣ вобаста аст, ҳар чизе ва амале ки ба эҷодиёт мансуб аст; эҷодкорӣ, бунёдкорӣ: **кори (меҳнати) эҷодӣ, фаъолияти эҷодӣ, қувваҳои эҷодӣ, иттифокҳои эҷодӣ.**

ЭҶОДКОР *ايجاد کار* он ки чизро эҷод мекунад,

бавучудоваранда, офаринанда, бунёдкунанда: **халқи эҷодкор.**

ЭҶОДКОРӢ *ايجاد کاری* эҷод кардан, бо бунёд ва офаридани чизе машғул шудан, бунёдкорӣ.

ЭҶОДКОРОНА *ايجاد کارانه* коре, ки хусусияти эҷодӣ дорад, коре, ки дар он чизе офарида мешавад ва бунёд мегардад; бунёдкорона, бунёдкорӣ.

ЭҶОДКУНАНДА *ايجاد کننده* 1. *сифати феълӣ* замони ҳозира аз **эҷод кардан**. 2. он ки эҷод мекунад, эҷодкор, бунёдкунанда, офаринандаи чизе.

ЭҶОЗ *а. ايجاز* кӯтоҳӣ, ихтисор дар суҳангӯӣ, мухтасарбаёнӣ.

ЭҶОЗАН *ايجازاً* ба таври кӯтоҳ, ихтисоран.

ЭШИКОҶОСӢ *т. ايشيكاغاسي* *таър.* мансаби нухум дар тартиби мартабаҳо дар аморати Бухоро, раиси ташрифот.

ЭШИКОҶОБОШӢ *т. ايشيكاغاباشي* *ниг.* эшикоғосӣ.

ЭШОН I *ايشان* 1. *ҷонишини шахси сеюми ҷамъ онҳо.* 2. баъзан барои эҳтироми шахси сеюми танҳо кор фармуда мешавад.

ЭШОН II *ايشان* *таър.* рӯҳонии намоён, шайх, муллои рӯҳонӣ, ки гузаштагонаш низ ба ҳамин табақа мансуб бошанд, лақаби шайхҳо, хоҷагон ва муллоҳои калон.

ЭШОНБИӢ *ايشان بيني* зане, ки аз хона водаи эшонҳо бошад, зани солхӯрдае аз эшонҳо.

ЭШОНЗОДА *ايشانزاده* фарзанди эшон, бачаи домолло ё шайхи калон.

ЭШОНӢ *ايشاني* мансуб ба эшон; кор ва амали эшон, эшон будан; рӯҳонӣ будан, муллоӣ; дуохонӣ.

ЭШОНТӢРА *ايشان توره* *таър.* пешвои дарвешон.

ЭӢДОД *а. اعداد* *кит.* тайёри, омодагӣ.

ЭӢДОМ *а. اعدام* *кит.* нест кардан, куштан, нобуд сохтан.

ЭӢЗОЗ *а. اعزاز* ҳурмат, иззат, эҳтиром: **эъзозу икром; эъзоз кардан** иззат кардан.

ЭӢЗОМ I *а. اعزام* *кит.* фиристондан, равона кардан.

ЭЪЗОМ II *а. اعظام кит.* бузург доштан, бузург кардан.

ЭЪЗОР *а. اعذار кит.* 1. узроварӣ, маъзарат хостан. 2. баҳона чустан, баҳона кардан.

ЭЪЛОМ I *а. ائلام* 1. огоҳ кардан, огоҳонидан. 2. огоҳӣ.

ЭЪЛОМ II *а. اعلام* аламнок кардан, озор расонидан, азият расонидан.

ЭЪЛОМИЯ *а. اعلاميه* изҳорот, баёноти расмӣ.

ЭЪЛОН *а. اعلان* 1. ошкор кардан. 2. огоҳӣ, хабардихӣ, маълумгардонӣ; эълон кардан, хабар додан, маълум гардонидан. 3. эълоннома, реклама.

ЭЪЛОНКУНАНДА *а. اعلان کننده* хабардиханда, маълумкунанда, огоҳонанда.

ЭЪЛОННОМА *а. اعلان نامه* варақае, ки дар он эълон навишта шудааст; **эълоннома часпонидан** коғазӣ эълонро ба ҷое часпондан, ки мардум хонанд.

ЭЪМОҚ *а. اعماق кит.* чуқуриҳо, тағҳо (*дурусташ аъмоқ*).

ЭЪРОБ *а. اعراب кит.* 1. дуруст таллафуз кардан ва дуруст навиштани калимаҳо. 2. ҳаракатҳо (*забар, зер, пеш, сукун ва ғ.*) дар навишти калимаҳо ба алифбои арабӣ; ҳамаи ҳаракатҳои навишти арабии калимаҳо.

ЭЪРОЗ *а. اعراض* 1. ҳазар кардан, дурӣ намудан. **эъроз кардан** (*ё намудан*). 2. норозигӣ, эътироз; зиддият, муҳолифат.

ЭЪТИБОР *а. اعتبار* 1. обрӯ, қадр, мартаба, манзилат, аҳамият. 2. эътимод, бовар, имтинон; **ба эътибори...** ба назар гирифтани..., асосан...; **ба эътибори ин ки** аз он сабаб ки, ба сабаби ин ки, бинобар ин ки; **эътибор додан** аҳамият додан, диққат кардан, ба назар гирифтан; **эътибор доштан** арзиш доштан, сазовори боварӣ будан, қадр ва аҳамият доштан; **аз назари эътибор дур мондан** аз доираи назар берун мондан, аҳамият дода нашудан; **аз эътибор соқит кардан** аз ҳисоб берун кардан, ба ҳисоб нагирифтан, мавҷуд ҳисоб накардан. 3. доштани ҳаққи истифодаи қарз, хидматрасонӣ ё харида маҳсулот бе пардохти фаврии пул.

ЭЪТИБОРАН *а. اعتباراً* сар карда..., давом до-

да...; **аз имрӯз эътиборан** аз имрӯз сар карда.

ЭЪТИБОРДОР *а. اعتباردار* дорои мартабаву обрӯву эътибор, дорои аҳамият ва арзиш, арзишдор.

ЭЪТИБОРНОК *а. اعتبارناک* 1. мавриди эътимод, сохибэътибор, баобрӯ, боқадр, бонуфуз. 2. асоснок, ҳақиқӣ, мӯътабар: **маълумотҳои эътиборнок**. 3. ҷорӣ, дар истифодабуда: **хуччати эътиборнок**.

ЭЪТИБОРНОКӢ *а. اعتبارناکي* 1. эътимоднокӣ, боқадрӣ, бонуфузӣ, бообрӯӣ. 2. асоснокӣ, мӯътабарӣ.

ЭЪТИБОРНОМА *а. اعتبارنامه* *дипл.* хуччати давлатӣ, ки ба намояндаи дипломатӣ дар бораи таъйин шуданаш ба сафорат дода мешавад, ваколатнома.

ЭЪТИДОЛ *а. اعتدال* дараҷаи миёна, мӯътадилӣ (*мас., на гарм ва на хунук, на тар ва на хушк*); баробарӣ, мувозанат; **аз ҳадди эътидол гузаштан** вайрон шудани мувозанат, аз байн рафтани мӯътадилӣ.

ЭЪТИЗОЛ *а. اعتزال* гӯшанишинӣ, ҷудой, узлат; **аҳли эътизол** аҳли мӯътазила, мансубони мазҳаби мӯътазила.

ЭЪТИЗОР *а. اعتذار кит.* узрталабӣ, узрхоҳӣ.

ЭЪТИКОФ *а. اعتكاف* *д.* гӯшанишинӣ барои ибодат.

ЭЪТИКОФНИШИН *а. اعتكاف نشين* гӯшанишин, узлатӣ.

ЭЪТИҚОД *а. اعتقاد* ақида доштан, бовар, якин доштан; **эътиқод доштан** (**кардан**) бовар кардан, ақида доштан.

ЭЪТИҚОДМАНД *а. اعتقادمند* *ниг.* эътиқоднок.

ЭЪТИҚОДНОК *а. اعتقادناک* бозэътиқод, боварнок.

ЭЪТИЛО *а. اعتلا кит.* баланд шудан, улув, болоравӣ, бартарӣ.

ЭЪТИЛОЛ *а. اعتلال кит.* бемор шудан, иллат пайдо кардан.

ЭЪТИЛОФ *а. ائتلاف кит.* иттиҳод, ба ҳам пайвастан.

ЭЪТИЛОФӢ *а. ائتلافي* пайвастшавӣ, муттаҳид шудан: **нерухон эътилофӣ**.

ЭЪТИМОД *а. اعتماد* бовар кардан ба чизе, ба

касе ё чизе бовар карда кореро кардан, боварй, итминон; **бо эътимод** бо боварй, бо итминон; **эътимод доштан** бовар кардан, дилпурй доштан; **эътимод кардан** бовар кардан, итминон доштан.

ЭЪТИМОДБАХШ اعتمادبخش боварибахш, мавриди эътимод.

ЭЪТИМОДИЯТ اعتماديت қобили боварй будан: **эътимодияти истифодаи тачҳизот**.

ЭЪТИМОДНОК اعتمادناк 1. бозътимод, эътимодбахш, мавриди итминон: **одами эътимоднок, мисоли эътимоднок**. 2. бозътибор, эътиборнок.

ЭЪТИМОДНОКӢ اعتمادناكى бозътимод будан, боварибахшй, боваринокй.

ЭЪТИМОДНОМА اعتمادنامه ҳуҷҷати расмие, ки намояндагии дипломатй таъйин шудани касеро тасдиқ мекунад.

ЭЪТИМОДУДДАВЛА а. اعتمادالدولة таъягоҳи давлат, паноҳи давлат, бозътибори давлат (*сифати шахси мӯътамад*).

ЭЪТИНО а. اعتنا таваҷҷӯх, диққат: **эътино кардан** аҳамият додан, диққат кардан, таваҷҷӯх доштан.

ЭЪТИРОЗ а. اعتراض эродгирй, бо хӯрдагирй пеши сухани касеро бастан; норозигй ва муқобилат ба фикр ё кори касе; **эътироз баён кардан** норозигй изҳор кардан.

ЭЪТИРОЗӢ اعتراضى эътирознок: **мактуби эъти-**

розй, митинги эътирозӢ.

ЭЪТИРОЗНОМА اعتراضنامه эътирози хаттй.

ЭЪТИРОЗНОПАЗИР اعتراضناپذير раднашаванда, инкорнопазир.

ЭЪТИРОЗОМЕЗ اعتراضآمиз эътирознок, норозиёна: **суоли эътирозомез**.

ЭЪТИРОФ а. اعتراف иқрош шудан, камбудии худро ё бартарии чизеро ба гардан гирифтани, ба коре розй шудан ва қабул кардан; *муқоб.* **инкор**; **эътироф кардан (намудан)** ба чизе розй шудан, чизеро қабул кардан.

ЭЪТИСОБ а. اعتصاب *кит.* корпартой.

ЭЪТО а. اعطا *кит.* ато кардан, бахшидан, бахшиш.

ЭЪҶОЗ а. اعجاز очиз гардондан, ба аҷз овардан, кардани коре, ки дигарон аз он очиз бошанд; кори аз одат берун ва ҳайратовар (*хоси пайгамбарон*).

ЭЪҶОЗКОР اعجازكار он ки кори ҳайратовар мекунад, мӯъҷизакор.

ЭЪҶОЗКОРӢ اعجازكارى кори ҳайратовар кардан, мӯъҷизакорй.

ЭЪҶОЗКОРОНА اعجازكارانه мӯъҷизакорона, ба таври ҳайратовар.

ЭЪҶОЗНАВИС اعجازنويس нависандаи эъҷоз, мӯъҷизанавис, шоире, ки шеъри ачиби ҳайратовар мегӯяд.

Ю

Ю ҳарфи сию чоруми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ бо ду ҳарф – йо ва вов (يو) ифода мегардад.

Ю (يو) пайвандаки пайвасткунандаи паиҳам, ки баъди калимаҳои бо садонок тамомишавандаи паиҳам ба ҷои «ва» истифода мешавад: **хонаю дар, ҳавою ҳавас**....

ЮБА يوبه кҳн. орзу, хоҳиш, ҳавас, иштиёқ.

ЮБС//ЯБС а. ييس хушк шудан.

ЮБУСАТ а. يوست кит. 1. хушкӣ, беобӣ. 2. қабзият.

ЮҒ т. يوغ 1. абзори чуфт, ки бар гардани чуфти гов ниҳода, ҷӯби испор ё моларо ба вай мебанданд. 2. маҷ. асорат, бандагӣ.

ЮҒАК يوغک юғи хурди чувоз, ки ба гардани асп ё гови чувоз мебанданд.

ЮҒАН يوغن бот. номи як хел алафи хӯрокии чорпо, ки ўған, юғон, юға низ меноманд.

ЮҒӢ يوغى ҷӯби ғафсест, ки дар тарафи пешайвони болои сутунҳо гузошта бар болои вай яксар болорҳо мемонанд.

ЮҒЧА يوغچه ҳодаи калон, ҷӯби кундаланг.

ЮЗ يوز 1. зоол. ҳайвони дарандаи хурдтар аз паланг. 2. сағи шикорӣ

ЮЗА I يوزه кит. бачаи юз, бачаи сағи шикорӣ.

ЮЗА II يوزه кит. гадо, соил.

ЮЗБОШӢ т. يوزباشى кҳн. сардори дастаи саднафараи қўшун.

ЮЛҒУН т. يولغون як навъ дарахти буттагӣ, ки

дар даштҳо ва соҳили санглохи дарёҳо мерӯяд.

ЮЛМА т. يولمه :юлма кардан аз пашм тоза кардани пўсти гўсфанд бо роҳи дар оби ҷўш тар кардани он.

ЮМН а. يمن 1. кит. бахт, толеъ, иқбол. 2. баракат. 3. некӣ, хубӣ; **ба (аз) юмни**... ба шарофати..., аз баракати...

ЮН يون кит. 1. намадзин, чул. 2. пашиз, дирам, фулус.

ЮНГ ينگ гуфт. инчиқии шахси касалманд аз бемории бардавом.

ЮНДИКОСА ينديکاسه лаҳҷ. зарфест, ки ба он сагро хӯрок медиҳанд.

ЮНДӢ т. يوندى гуфт. обе, ки пас аз шустани косаю табақ ва дег боқӣ мемонад.

ЮНДУҚ т. يوندق ниг. юндӣ.

ЮНЕСКО يونيسكا яке аз муассисаҳои СММ, ки ба масъалаҳои илм, маориф ва фарҳанг машғул аст.

ЮНОН يونان номи кишвари маъруф дар нимчазираи Балкан; ♦ **юнони рӯз** субҳи рӯз, субҳидам.

ЮНОНЗАМИН يونانزمين сарзамини Юнон.

ЮНОНӢ يونانى мансуб ба Юнон.

ЮНУС يونس номи яке аз пайғамбарон, ки ба коми моҳӣ фурӯ рафта буд; ♦ **Юнус андар даҳони моҳӣ** шуд рафтани рӯз ва фаро расидани шаб.

ЮНУЧҚА т. يونچقه алафест дарозпояи баргаш

ЮНУ

ба барги себарга монанд, ки барои хӯроки ҳайвонот кишт мешавад.

ЮНУЧҚАДАРАВ(Ӣ) *يونيچقه دارو(ى)* вақти дарави юнучкаи расида.

ЮНУЧҚАЗОР *يونيچقه زار* замини кишти юнучка.

ЮНУЧҚАКОРӢ *يونيچقه کارى* юнучқаро кишт карда, парвариш кардан.

ЮНУЧҚАПАЗ *يونيچقه پايه* ниг. юнучқапоя.

ЮНУЧҚАПОЯ *يونيچقه پايه* замин, ки юнучка кишт шудааст, замини юнучка.

ЮРГАК *ت. يورگک* *гуфт.* юргак кардан парпеч кардани кӯдак.

ЮРГАКПЕЧ *يورگک پيچ* ниг. юргак.

ЮРҒА *т. يورغه* сифати ҳайвони савории резакдами тезрафтор.

ЮРИШ *т. يورش* тоҳти лашкар ба душман, ҳуҷуми лашкар, тохтутоз; **юриш кардан** ҳуҷум кардан, ҳамла овардан.

ЮРИШГАР *يورشگر* қҳн. нисбат ба шоҳ ё сарлашқаре мегӯянд, ки муттасил ба дигар кишварҳо лашкар мекашад.

ЮРМА *т. يورمه* як навъ гулдӯзӣ.

ЮРМАДӢЗ *يورمه دوز* он ки ба гулдӯзии юрма машғул аст.

ЮРМАДӢЗӢ *يورمه دوزى* амали юрмадӯз.

ЮРМОН *يورمان* зоол. ҷонварест хурд аз хояндагон, зараррасони кишт.

ЮРТ *т. يورت* хонаи муваққати маҳрутшакли мардуми кӯчманҷӣ.

ЮРУШ *т. يورش* ниг. юриш.

ЮСА *يوسه* кит., ниг. арра.

ЮСР *а. يسر* осонӣ, осон шудан, осоиш, осонии қор, қушоиши қор; *муқоб.* уср.

ЮСРО *а. يسى* осонӣ, осоиштагӣ; *муқоб.* усро.

ЮСУФ *يوسف* номи писари Яъқуби пайғамбар, ки дар ҳусну ҷамол бемисл будааст; **Юсуфи рӯз** қиноя аз офтоб.

ЮСУФИСТОН *يوسفستان* кит., қиноя аз макони зебӣ, маҳалли ҳубрӯён.

ЮСУФӢ *يوسفى* мансуб ба Юсуф; **ҷамоли юсуфӣ** юсуфмонанд зебо будан, зебӣ, ҳушрӯй.

ЮСУФНИГОР *يوسف نگار* қиноя аз зебо, ҳушрӯй, ҳушнамул.

ЮСУФРУХ *يوسف رخ* қиноя аз зебо, бисёр ҳушрӯй.

ЮСУФРӢ(Ӣ) *يوسف رو(ى)* ниг. юсуфрух.

ЮСУФТАЛӢАТ *يوسف طلعت* ниг. юсуфрух.

ЮСУФҶАМОЛ *يوسف جمال* ниг. юсуфрух.

ЮФӢ *يوفى* кит. ҳарзагӯй, беҳудагӯй, лофзан.

ЮФУН *يغون* кит. 1. қўҳналибос, даридалибос, ҷандапӯш. 2. даридагӣ, лахт-лахт.

ЮҲО *يوها* 1. ҷонвари пурдаҳшати афсонавӣ. 2. *гуфт.* носерам, бисёр пурхӯр.

Я

Я ҳарфи сию панҷуми алифбои ҳозираи тоҷикӣ; дар алифбои арабиасоси тоҷикӣ дар аввали калимае, ки бо ёи фатҳадор сар мешавад, танҳо бо ҳарфи ё (ي) ва дар охири калима бо ҳарфҳои ё ва ҳои ҳаввази ғайрималфуз (يه) ифода мегардад: **як** - يک, **ягона** - يگانه, **кофия** - ناهيه, **ноҳия** - قافيه.

ЯБ کڤن. тир, тири пайкондор.

ЯБҒУ т. يىغو таър. унвони ҳокимони муғулӣ-туркӣ дар Осиёи Миёна ва Эрон.

ЯБОБ а. يباب кит. вайрон, хароб.

ЯБРУЧ а. يبروح ниг. **ябрӯх**.

ЯБРҶХ а. يبروح бот. як навъ гиёҳест, ки бех ва решаи он ба шакли одам аст; астаранг, меҳргиёх, мардумгиёх.

ЯБРҶХУССАНАМ//ЯБРУЧУССАНАМ а. يبروح الصنم//يبروح الصنم ниг. **ябрӯх**.

ЯБС а. ييس ниг. **юбс**.

ЯВҒОН يوغان хӯроки бегӯшту беравған; маҷ. хӯроки фақирона.

ЯВМ а. يوم кит. рӯз.

ЯВМИН а. يومين кит. рӯзҳо; кулли **явмин** батар (маҷ.) рӯз аз рӯз бадтар, бехбудӣ нест.

ЯВМИЯ а. يوميه мансуб ба **явм**; рӯзона; якрӯза; харрӯза.

ЯВМӢ يومى 1. рӯзона. 2. харрӯза; якрӯза.

ЯВМУДДИН а. يوم الدين д. рӯзи қиёмат.

ЯВМУЛҚИЁМ а. يوم القيام д. рӯзи ба по хестан;

киноя аз рӯзи қиёмат, рӯзи растохез, рӯзи хашр.

ЯВМУЛҲИСОБ а. يوم الحساب д. рӯзи ҳисоб; охири дунё, рӯзи қиёмат, рӯзи маҳшар.

ЯВМУЛҶАЗО а. يوم الجزا рӯзи ҷазо додани гунаҳгорон, рӯзи қиёмат

ЯВОҚИТ а. يواقيت ч. ёқут.

ЯВОШ т. يواش гуфт. ором, мулоим, гапдаро.

ЯВШОН يوشан бот. як навъ гиёҳи худрӯи биёбонӣ, ки бӯй ва мазаи талх дорад.

ЯГОН يگان چонишини номуайян, ки шахс ё чизи номуайянро ифода мекунад; **ягон рӯз**, **ягон кас**, **ягон вақт**; **якта ҳам**, **ягонто ҳам**, **ягон-ягон** а) якто-якто, як-як, чудо-чудо, аҳёнан; б) алоҳида-алоҳида, харчо-харчо, тоқа-тоқа, аҳён-аҳён.

ЯГОНА يگانه 1. танҳо, якка. 2. яккаву ягона; маҳз, фақат (бо тобиши таъкид); **яккаву ягона** танҳо, фақат якто. 3. беҳамто, бемисл, бе-назир. 4. як, якшуда, муттаҳид, умумӣ; **чабҳаи ягона** чабҳаи муттаҳид; **ягона кардан** растаниҳои ғулув шуда баромадаро тоқа-тоқа кардан.

ЯГОНАГӢ يگانگى иттифоқ, ваҳдат, иттиҳод, якҷиҳатӣ.

ЯГОНАГӢӢ يگانه گويى худопарастӣ, яктопарастӣ.

ЯГОНАГӢӢ يگانه گويى кит. худогӯӣ, худочӯӣ, худопараст, яктопараст.

ЯГО

ЯГОНАДИЛ یگانه دل якдил, мувофик, хамакида, хамовоз, ҳамраъӣ.

ЯГОНАКУНӢ یگانه کنی ягона кардан, тоқа-тоқа гузоштани ниҳоли наврастай растаниҳо.

ЯГОНТА یگانه تە гуфт. 1. бисёр не якто, якто ҳам бошад. 2. ҳеч як аз (онҳо), ҳеч кадом.

ЯГУНА یگونه шакли кӯтоҳшудаи **як гуна**.

ЯҒИР т. یغیر захме, ки дар пушти ҳайвоноти саворӣ аз зарби молиш хӯрдани полон ё зин пайдо мешавад; **шутур калон**, **яғираш ҳам калон** (зарб.) яъне ташвиши ҳар кас мувофиқи ҳоли ҳуди ӯ мебошад.

ЯҒЛОҒУ//ЁҒЛОҒУ т. یغلاغو//یاغلاغو гуфт. зарфи мисин ё чӯянӣ (-и дастадор) барои пухту паз ё доғ кардани равған.

ЯҒМО т. یغما талаву тороч, ғорат, маҷбуран кашида гирифтани чизу чораи дигарон; **ба яғмо бурдан** тороч кардан; **ба яғмо рафтан** тороч шудан, ғорат гардидан.

ЯҒМОБАР یغماگر ғоратгар.

ЯҒМОГАР یغماگر торочгар, ғоратгар.

ЯҒМОГАРӢ یغماگری торочгарӣ, ғоратгарӣ.

ЯҒМОДИДА یغما دیده торочшуда, ғоратшуда.

ЯҒМОӢ یغمائی 1. мансуб ба **яғмо**: **бути яғмоӣ** маҳбубаи зебо. 2. торочгарӣ, яғмогарӣ. 3. торочгар, ғоратгар: **турки яғмоӣ**.

ЯҒНОБӢ یغنايي мансуб ба **Яғноб**: **забони яғнобӣ**; **аҳли Яғноб**.

ЯҒОМ а. یغام дев, иблис; шайтон.

ЯД а. ید даст; **яди байзо** а) дасти мӯъчизаноки Мӯсои пайғамбар, ки агар дар бағал карда, сипас берун мебаровард, мисли офтоб медурахшид; б) дасти сафеди ёр; в) равшанӣ; офтоб; г) мӯъчиза; корнома; д) маҳорат, тавоной, қудрат; е) машхур, маълум, забардаст: **яди суфло** дасти паст; дасти мӯхтоҷ ва гадо; **яди тӯло**, **яди улё** дасти дароз; маҳорат, тавоной.

ЯДАӢН а. یدین ду даст.

ЯДАК یدک 1. аспӣ эҳтиётӣ зинкарда ва ороста, ки пешопеши подшоҳон ва амирон мебуданд, аспӣ ятак. 2. *тех.* аробае, ки аз қафои мошин ё трактор баста мешавад, притсеп.

ЯДАККАШ یدک کش 1. аз ҷилав гирифта бурдан (*мас.*, *аспро*). 2. мошин ё трактори махсус, ки барои бурдани мошинҳои вайрон ё бемотор истифода мешавад.

ЯДАККИШӢ یدک کشتи киштии махсус барои баста бурдани дигар киштиҳо.

ЯДАКСАНЧ یدک سنج асбобе, ки барои чен кардани қувваи кашиш истифода мешавад.

ЯДРО р. یدرا *ниг.* ҳаста.

ЯДРОӢ یدرائی мансуб ба **ядро**; вобаста ба **ядро**; **физикаи ядроӣ**; **силоҳи ядроӣ**.

ЯЗАК یزک *кит.* 1. пешқаровули лашкар, ки барои аз душман хабардор шуда истодан истифода мешавад, пешрави сипоҳ, пешчанг ва ҷилавгарди лашкар, талиа: **язак бар язак** қаравул паси қаравул, даста ба даста, гурӯҳ-гурӯҳ; **язак нишондан** қаравул мондан, посбон таъйин кардан. 2. ҷосус.

ЯЗАҚДОР یزک دار *кит.* сардори пешқаравулон, раиси ғавҷи ҷилавгард, сардори талиаи лашкар

ЯЗАҚДОРӢ یزک داری *кит.* посбонӣ, қаравулӣ, ниғаҳбонӣ.

ЯЗДӢ یزدی мансуб ба **Язд**; истиқоматкунандаи Язд; сокини Язд.

ЯЗДОДӢ یزدادی *кит.* навъи хӯрок аз гӯшти қима ё ҷигар, ки болои он тухми пухтаи мурғро гузошта, рӯи оташ мегуздоранд, наргисӣ.

ЯЗДИГУРДӢ یزدگردی 1. *таър.*, *марбут* ба мансуб ба **Яздигурди савум** – охири подшоҳи Сосонӣ. 2. солшуморӣ ва таърихи яздигурдӣ.

ЯЗДОН یزدان *кит.* д. Худо, Худованд, Офаридгор.

ЯЗДОНӢ یزدانی мансуб ба **яздон**; **яздонӣ** а) д. ҷизи худодод; б) бадани инсон.

ЯЗДОНПАРАСТ یزدان پرست худопараст, худочӯй, худотарс.

ЯЗДОНПАРАСТӢ یزدان پرستی худопарастӣ, худочӯй, худотарсӣ.

ЯЗДОНШИНОС یزدان شناس худошинос, худопараст.

ЯЗДОНШИНОСӢ یزدان شناسی худошиносӣ, худопарастӣ.

ЯЗИДӢ یزیدی 1. мансуб ба Язид – номи яке аз халифаҳои умавӣ, ки набераи Муҳаммади пайғамбар (с) – Хусайн ибни Алӣ дар дашти карбало бо фармони ӯ кушта шуд. 2. киноя аз одами бадкеш.

ЯЗНА т. یزنه шавҳари хоҳар, хола ё амма, ки нисбат ба хешони зан калонсолтар бошад, поччо.

ЯЙЛОВ т. ییلو ниг. **яйлок**.

ЯЙЛОВӢ ییلوی ниг. **яйлоқӣ**.

ЯЙЛОҚ т. ییلاق ҷои тобистонгузаронии чорво ва чорводорон; ҷои хушобу ҳаво барои истироҳати тобистонӣ.

ЯЙЛОҚӢ ییلاقӣ мансуб ба **яйлок**: **чорводорин** **ялоқӣ**.

ЯК یک 1. шумораи миқдорӣ адади аввалин. 2. ҳамчун артикли «е»: **як нафар** нафаре; **як нафас** нафасе; **як рӯз** рӯзе, дар яке аз рӯзҳо; **дар як зум** дар лаҳзае, дар оне. 3. ҷонишини номуайян; **як-ду** чанд; **як дараҷа** то андозае, то ҳадде; **як навъ** ба навъе, ба тарзе, ким чи хел; **қадар** то андозае, каме; **кадом як ба ким-кадом** (чизи номуайян). 4. баробар, якхела (*ин ба он ё он ба ин*); **як ба як** а) алоҳида-алоҳида; б) сар ба сар, батафсил, аз як сар; **як дунё** (олам) ниҳоят бисёр, хеле зиёд; **як миқдор** каме, камтар; **як сари қадам** (по) масофаи наздик ба ягон нуқтае, маконе ҳангоми роҳ рафтан; **як тану як ҷон** муттаҳид, муттафиқ; **як тирӯ ду нишон** бо як ҳаракат ба ду чиз соҳиб шудан; **як умр** тамоми умр; **яку якбора** ногаҳон, дафъатан; **як хел** монанд, баробар; **аз як сар** аз аввал, аз ибтидо, аз аввал то охир, ҳамагӣ; **бо як забон** муттафиқона, муттаҳидона; **якаш ду намешуд** дар зиндагӣ аш бартарие вучуд намеомад, чиз андӯхта наметавонист; **як гапи касеро ду накардан** гапи касеро нагардондан, гуфтаҳои ҷамъро хатман иҷро кардан; **як дилу як ҷон** (тан) шудан муттаҳид шудан, муттафиқ гаштан; **яки касеро ду гуфтан** гапи касеро гардондан, гуфтаашро накардан; **як кардан** муттаҳид кардан; **як кор накарда** намеронд хатман зарар мерасонд; **якро сад кардан** хеле муболиға кардан, хеле афзудан (чизеро); **як чашм пӯшида** кушодан фурсати андак, лаҳзае, онан; **як чиз шудан** ягон воқеае рӯй додан; **як шудан** муттаҳид шудан; **як қад паридан** ба-

нохост аз чизи ногаҳонӣ тарсидан; **ба як пул нагирифтан** қадр накардан, ба эътибор нагирифтан; **як-як** а) паси ҳам, ба навбат, аз як сар; б) якто-якто, яктой; в) чудо-чудо, алоҳида-алоҳида, ҳар яке.

ЯКАНДОЗ یکانداز 1. гилемчаи камбар. 2. кӯрпачаи камбар.

ЯКАСПА یکاسپه воситаи нақлиёт, ки онро як асп мекашад: **аробан** **якаспа**.

ЯКБАҒАЛА یکبغله курта ё дигар либоси болопӯш, ки аз як тарафаш киса дорад.

ЯКБАРА یکبره 1. яктарафа: **пичаки тугмааш** **якбара**. 2. нисбат ба матоъ; **матон** **якбара** матоъ, ки бараш 80-100 см аст.

ЯКБАРГА یکبرگه бот. як намуд алаф, ки тана ва як дона барг дорад.

ЯКБАСӢ یکبسی кит. якборагӣ, тамоман.

ЯКБЕЛА یکبیله қайке, ки бо як бел ронда мешавад.

ЯКБОРА یکباره 1. дар айни замон. 2. якҷоя, ҳама бо ҳам, баробари ҳам. 3. баногоҳ, ногаҳон, банохост; **яку** **якбора** тамоман, бакуллӣ.

ЯКБОРАГӢ یکبارگی ниг. **якбора**; **ба** **якборагӣ** банохост, дафъатан.

ЯКБОРӢ یکباری як бор-як бор, якдафъагӣ.

ЯКБУРДАГӢ یکبردگی як бурда-як бурда: **якбурдагӣ** нон.

ЯКВАҚТА یکوقتہ дар як вақт иҷрошаванда, вобастаи як вақти муайян: **ёрдампулии** **як-вақта**.

ЯКВАҚТӢ یکوقتى дар як вақт иҷрошаванда ва ба як вақт мансуб ва мавқуф.

ЯКВАҶАБӢ یکوجبی як ваҷаб-як ваҷаб.

ЯКГАЗА یکگزه иборат аз як газ, ба андозаи як газ.

ЯКГӢША یکگوشه он ки ё он чи ки як гӯш дорад: **деги** **якгӯша**.

ЯКДАҚИҚА(Г)Ӣ یکدقیقه ای//یکدقیقتگی як дақиқа-як дақиқа (вақти чудошуда): **фурсати** **якдақиқагӣ**.

ЯКДАМА یکدمه чизи буранда (*корд, ханҷар*), ки

ЯКД

як дам (канори тези буранда) дорад.

ЯКДАМИНА *یکدمینه* яклаҳзагӣ, кӯтоҳмуддат.

ЯКДАРА *یکدره* як дар дошта, дорои як дар: **хонаи якдара, хучраи якдара**.

ЯКДАСТ *یکدست* 1. бо як даст, якбора. 2. якхела, якшакл. 3. монанд, ҳамсол. 4. муттаҳид, мутаффиқ.

ЯКДАСТА *یکدسته* 1. якдастдор, дорои ҷафат як даст. 2. *гуфт.* номи зарфи обгирӣ, ки як даста дорад.

ЯКДАСТӢ *یکدستی* мутаффиқӣ, ягонагӣ, муттаҳидӣ.

ЯКДАФӢА *یکدفعه* *ниг.* якдафъагӣ; подоши якдафъа подоше, ки як маротиба дода мешавад.

ЯКДАФӢАГӢ *یک دفعگی* барои як бор, барои як навбат, якмартабагӣ: **ичозатномаи якдафъагӣ**.

ЯКДАФӢАИНА *یک دفعئینه* *ниг.* **якдафъагӣ**.

ЯКДАФӢАГИНА *یک دفعگینه* *гуфт., ниг.* **якдафъагӣ**.

ЯКДАӢОНӢ *یکدهانی* хӯроки ба миқдори як даҳон; андак, каме.

ЯКДИГАР *یکدیگر* ҳамдигар, нисбат ба ду кас (чанд кас), ду чиз (чанд чиз) ба ҳам.

ЯКДИГАРӢ *یکدیگری* муносибат нисбат ба ҳам, ҳамдигарӣ, ҳамдигарфаҳмӣ.

ЯКДИГАРФАӢМӢ *یکدیگرفهمی* ду ва ё чанд нафар, ки дар масъалае мувофиқат кунанд.

ЯКДИЛ *یکدل* ҳамфикр, муттафиқ, муттаҳид; **якдил шудан** муттаҳиду муттафиқ шудан.

ЯКДИЛА *یکدله* *ниг.* **якдил**.

ЯКДИЛАГӢ *یکدلگی* *гуфт.* 1. ҳамфикрӣ, ҳамақидагӣ, муттаҳидӣ: **бо якдилагӣ**. 2. устуворӣ, маҳкамиродагӣ.

ЯКДИЛӢ *یکدلی* ҳамраъӣ, ҳамақидагӣ, ҳамфикрӣ.

ЯКДИЛОНА *یکدلانه* бо якдилӣ, бо ҳамраъӣ, муттафиқона, бо як овоз.

ЯКДОНА *یکدانه* 1. ягона, танҳо. 2. беназир, бемисл.

ЯКЕ *یکی* 1. шахсе, нафаре, як нафар, як кас. 2. ҳар як, ҳар қадам. 3. дафъатан, якбора, ба-нохост; **яке аз...** аз ҷумлаи...; **яке (яку) якбора** ба як бор, якбора, тамоман, (ба таври) ҳамешагӣ.

ЯКЗАБОН *یکزبان* ҳамфикр, ҳамраъӣ, якдил, муттаҳид, муттафиқ; **якзабон шудан** а) ҳамфикр шудан, муттаҳид ва муттафиқ шудан; б) забон як қардан, созиш қардан.

ЯКЗАБОНА *یکزبانه* *ниг.* **якзабон**.

ЯКЗАБОНӢ *یکزبانی* якдилӣ, ҳамовозӣ, ҳамфикрӣ.

ЯКЗАЙЛ *یکذیل* 1. ба андозаи баробар, бо як қарор. 2. муттасил, пайваста, беист.

ЯКЗАЙЛА *یکذيله* якхела; ҳамвора, пайваста, муттасил.

ЯКЗАНА *یکزنه* марде, ки танҳо як зани никоҳӣ дорад.

ЯКЗАНАГӢ *یکزنگی* ойине, ки танҳо як зан, як никоҳро раво медонад, моногамия.

ЯКЗАНӢ *یکزنی* *ниг.* **якзанагӣ**.

ЯКЗОНУ *یکزانو* бо як зону, як зону (нишастан), як зонуро ба замин така дода нишастан.

ЯККА *یکه* 1. танҳо, ба танҳой; **якка ба якка** танҳо ба танҳо. 2. ягона, танҳо ҳудаш. 3. бемисл, беҳамто; **яккаву ягона** танҳо, ягона; **хоҷагии якка** хоҷагии танҳо ва алоҳида, хоҷагии шахсӣ; **якка мондан** а) танҳо мондан; б) танҳо монондан; **якка-якка** чудо-чудо, алоҳида-алоҳида.

ЯККААНДОЗ *یکهانداز* *ниг.* **якандоз**.

ЯККАБАЙТ *یکهبیت* шохбайт, беҳтарини байтҳо аз шеър, фардбайт.

ЯККАБАНД *یکهбند* рӯймоли миёнбанди мардон.

ЯККАБЕӢ *یکهبیخ* **яккабех қардан** ягона қардан.

ЯККАБОӢ *یکهباغ* боғе, ки берун аз шаҳр ё деҳ дар ҷои қушод воқеъ шуда бошад.

ЯККАГАРД *یکهگرد* он ки танҳо меравад (мегардад), танҳо ҳаракаткунанда.

ЯККАГӢ *یکگی* танҳой, чудо ва танҳо будан (*зистан, қор қардан*).

ЯККАДАРМИӢ *یکهدرمیان* чудо-чудо, бо фоси-

ла, номуруттаб.

ЯККАДАСТ *يکه دست* он ки худаш танҳо кор мекунад, касе ки дар хочагиаш худаш кор мекунад: **деҳкони яккадаст**, **хочагии яккадаст**; **яккадаст шудан** дар кори хочагӣ танҳо мондан.

ЯККАДАСТӢ *يکه دستي* яккадаст будан, яккадаст шуда кор кардан.

ЯККАЗАНИ *يکه زني* якканикоҳӣ, якзанӣ.

ЯККАЗИРОАТ *يکه زراعت* кишов. фақат як намуд зироатро коштан.

ЯККАКОРД *يکه کارد* корди калони ғилофдор, ки ба миён меовезанд.

ЯККАҚАДАМ *يکه قدم* якта-якта қадам партофта роҳ гаштан, бо оҳистагӣ қадам монда рафтан.

ЯККАЛАЧОМ *يکه لجام* ресмони дароз, ки ба як ҳалқаи лаҷом мебанданд.

ЯККАМАРДИКОРӢ *يکه مرد کاری* кори мардикории алоҳида, мардикоре, ки танҳо кор мекунад.

ЯККАМАХАВ *يکه مخو* кҳн. он ки аз одамон чудо шуда зиндагӣ кунад, мардумчудо.

ЯККАМЕХ *يکه ميخ* меҳи калони чӯбини куббадор (*барои бастанӣ асп ва ғ*).

ЯККАНАВОЗ *يکه نواز* навозандае, ки дар сахна танҳо худаш асбоби мусиқӣ менавозад.

ЯККАНАВОЗӢ *يکه نوازی* амали якканавоз; навозиши мусиқии яковоза.

ЯККАНАФАС *يکه نفس* маҷ. мардумгурез, гӯшанишин.

ЯККАНИКОҲӢ *يکه نکاحي* ниг. **якказанӣ**.

ЯККАПИСАР *يکه پسر* писари танҳои як оила, фарзанди ягона.

ЯККАРАВОҚ *يکه رواق* иборат аз як равоқ, дорои як равоқ (*ҳуҷраи мадраса*).

ЯККАРАҚС *يکه رقص* номи яке аз оҳангҳои шӯҳ, барои рақси якка.

ЯККАРАТА *يکه کرته* якдафъаина, якмаротиба; истифодааш як маротиба: **сузандоруи яккарата**.

ЯККАРАТӢ *يکه کرتي* якборӣ, якмаротибагӣ.

ЯККАРЕЗ *يکه ريز* маҳини оҳиста ва фосиладор: **садои яккарез**.

ЯККАСА *يکه کسه* 1. муносиби як кас, барои як кас: **ҷои яккаса**. 2. як кас иҷроқунанда: **хониши яккаса**.

ЯККАСАВОР *يکه سوار* танҳосавор, савори танҳо, яккатоз.

ЯККАСАР *يکه سر* якка, танҳо, мучаррад.

ЯККАСАРДОР *يکه سردار* сардори ягона, сарвари ягона.

ЯККАСАРДОРӢ *يکه سرداری* сардор, сарвар, пешвои ягона доштан, яккасолорӣ, фармонравоии мутлақ.

ЯККАСӢ *يکه کسی* як кас-як кас, як нафар-як нафар.

ЯККАСУМ *يکه سم* зоол. токсум; муқоб. **ҷуфтсум**.

ЯККАТИР *يکه تير* милтиқи ба тирдонаш як тир чошаванда: **милтиқи яккатир**.

ЯККАТОЗ *يکه تاز* 1. аспӣ пештози пешсаф. 2. маҷ. худбин, худпарвар. 3. маҷ. ягона, беҳамто.

ЯККАФУРӢШӢ *يکه فروشي* якта-якта фурӯхтан, чаканафурӯшӣ.

ЯККАХОН *يکه خوان* он ки худаш якка суруд меҳонад: **хофизии яккахон**.

ЯККАХОНӢ *يکه خوانی* танҳо суруд хондан, амали яккахон.

ЯККАХОЧАГӢ *يکه خواجگی* хочагидории хонавода, хочагии якка.

ЯККАХУДОӢ *يکه خدای* Худои ягонаро парасиш кардан, эътиқод доштан ба ягонагии Худо; тавҳид.

ЯККАҲИЗБӢ *يکه حزبی* давлат ва ҳокимияте, ки тахти роҳбарии як ҳизб қарор дорад.

ЯККАҲОКИМИЯТӢ *يکه حاکمیتی* ҳокимияти якка, ҳокимияти мутлақа.

ЯККАЧИН *يکه چين* 1. баргузида, интиҳобшуда, интиҳобӣ, сара; **ҳайати яккачин**; **яккачин кардан** интиҳоб карда гирифтан.

ЯККАЧӢБ *يکه چوب* чӯби калонро болои сой ва дарёча ҳамчун кӯпрук мондан.

ЯККАЧЕҒ *يکه چيغ* хониши канда-кандаи бедона.

ЯКК

ЯККАЧИЛАВ يکڇڄلو ресмони (банди) ба як ҳалқаи лачом басташаванда.

ЯККИЛОГРАММӢ يک کلاگرمي як кило-як кило: аз ҳар навъаш як килограммӣ.

ЯККИЛОМЕТРА يک کلامتره масофаи як километр: роҳи яккилометра.

ЯККИЛОМЕТРӢ يک کلامتری як километр-як километр тақсим ё чудо кардани масофае.

ЯККӢХОНА يک کوهانه шуTURE, ки як кӯҳон дорад: шутури яккӯҳона.

ЯКҚАБАТА يک قبطه 1. иборат аз як қабат: тирезаи якқабата. 2. якошёна: бинои якқабата.

ЯКҚАВЛ يک قول қавлаш як, дар қавлаш устувор.

ЯКҚАВЛӢ يک قولӣ вафодор ба як қавл, як ваъда, устувор будан дар қавлу ваъда, истодагарӣ дар гапи худ.

ЯКҚАЛАМ يک قلم 1. яку якбора, якбора гуфтан; ҳама, якҷоя, пурра. 2. ягон бор; аққалан, лоақал.

ЯКҚАТОРА يک قطاره дар як қатор мондан, дар як хат саф кашидан.

ЯКҚОЛИБА يک قابله якхела, дар як қолиб сохташуда, як андозаю як хел қолиб дошта, стандартӣ.

ЯКҚУЛОЧӢ يک قلاچي иборат аз қулоч, бо дарозии як қулоч.

ЯКҚУЛТӢ يک قلتӣ як култ-як култ: якқултӣ обнӯшидан.

ЯКҚУТБА يک قطبه як кутб дошта.

ЯКЛАБА يک لبه ба як тараф майл кардан ё қатъ шудани чизе: яклаба шудан.

ЯКЛАХТ يک لخت ниг. яклухт.

ЯКЛАХЗАГӢ يک لحظگي ба муддати хеле кам, онӣ: нигоҳи яклаҳзагӣ.

ЯКЛИНГА يک لينگه якпо, чӯлоқ, маиб.

ЯКЛИТРӢ يک ليتري 1. ба андозаи як литр. 2. як литр-як литр: яклитрӣ шир додан.

ЯКЛУНҶА يک لنجه яктарафа овезон шудан, бо як тарафи дахон.

ЯКЛУХТ يک لخت 1. якпора, якқитъа, бутун, як-

таркиба: замини яклухт, санги яклухт. 2. маҷмӯан, ҷамъан, ба қисмҳо тақсим накарда: усули яклухт обёрӣ кардани пахта. 3. кӯтара; савдои яклухт умдафурӯшӣ.

ЯКЛУХТГИР يک لخت گیر кӯтарахар (дар хариду фурӯш, савдо).

ЯКЛУХТӢ يک لختӣ бутунӣ, якҷоягӣ, яктаркибӣ.

ЯКЛУХТФУРӢШ يک لخت فروش кӯтарафурӯш, умдафурӯш.

ЯКЛУХТФУРӢШӢ يک لخت فروشی кӯтарафурӯшӣ, умдафурӯшӣ.

ЯКЛУХТХАРАНДА يک لخت خرنده кӯтара харидкунанда.

ЯКМАЗҲАБ يک مذهب дар пайравии як дин будан, фақат ба як дин мӯътақид будан.

ЯКМАҚОМӢ يک مقامى мус. яковоза.

ЯКМАНӢ يک منи ба вазни як ман, ба миқдори як ман; ҷоми якманӣ қадаҳи калон, ки як ман(900 г) май чой мегирад.

ЯКМАРОМ يک مرام якзайл, якхела, оҳанги якнавохти якранга; дилгиркунанда, дорои ҳадафи ягона.

ЯКМЕТРА يک متره он чи як метр дарозӣ дорад; ба андозаи як метр.

ЯКМЕТРӢ يک مترى як метр-як метр: якметрӣ буридан (мас., ресмонро).

ЯКМИЗОН يک ميزان ниг. якнавохт.

ЯКМИЛА يک ميله нисбат ба милтиқ ва туфанге гӯянд, ки як мил дорад.

ЯКМОЛ يک مال ба як андоза молишхӯрда.

ЯКМОҲА يک ماهه ба муддати як моҳ, як моҳ вақтро гузаронида: бачаи якмоҳа, хӯроки якмоҳа, якмоҳа рафтани.

ЯКМОҲАГӢ يک ماهگي дар даврае, ки якмоҳа буд; муддат ва мӯҳлати як моҳ дошта.

ЯКНАВОХТ يک نواخت якхела, якоҳанг.

ЯКНАВОХТӢ يک نواختӣ якоҳанг будан, якхелагӣ, доимӣ дар як маром қарордошта.

ЯКНАВӢӢ يک نوعى якхела, ба ҳам монанд будан.

ЯКНАСАҚ يک نسق якхела, ба як тартиб, якнавъ;

асарҳои якнасақ.
ЯКНАФАРА *یک نفره* *ниг.* яккаса.
ЯКНАФАРӢ *یک نفری* *ниг.* яккаси.
ЯКНИКОХӢ *یک نکاحی* *ниг.* якканикохӣ.
ЯКНИШЕБА *یک نشیبه* болопӯши бино, ки як тараф нишеб дорад.
ЯКОВОЗА *یک آوازه* бо як овоз хондашаванда: суруди яковоза.
ЯКОҲАНГ *یک آهنگ* якнавохт, якхела.
ЯКОҲАНГӢ *یک آهنگی* якнавохтӣ, якхелагӣ (-и оҳанг).
ЯКОШӢНА *یک آشیانه* иборат аз як ошён, якқабата: **бинои якошӢна**.
ЯКОЯК *یکایک* 1. якто-якто, яке аз паси дигаре, як ба як. 2. аз як сар, сар то сар, тамоман.
ЯКПАЛЛАГӢ *یک پلگی* *бот.* растаниҳои якпаллагӣ.
ЯКПАРДАГӢ *یک پردگی* нисбат ба намоишномае, ки аз як парда (намоиш) иборат аст.
ЯКПАХЛУ *یک پهلو* 1. ба як пахлу, бо як пахлу (*хобидан, дароз кашидан, ёзидан, истодан*). 2. *мач.* якрав, якраҳа.
ЯКПО *یکپا* он ки танҳо як пой дорад: чулок, маиб.
ЯКПОЗАГӢ *یک پازگی* иборат аз як поза, позааш якто, яккапоза: **плуги якпозагӣ**.
ЯКПОХСАГӢ *یک پاخسگی* иборат аз як қатор поҳса: **девори якпосҳагӣ**.
ЯКПОРА *یک پاره* яклаҳт, якқитъа, якпорча.
ЯКПОРЧА *یک پارچه* 1. том, ягона, пурра. 2. яклуҳт, муттаҳид.
ЯКПОРЧАГӢ *یک پارچگی* ягонагӣ, муттаҳидӣ, муттафиқӣ.
ЯКПОЯ *یک پایه* 1. дорои фақат як поя, ба як поя қароргирифта: **мизи мудаввари якпоя**. 2. ба як пой; **якпоя истодан** *мач.* исрор кардан, саҳт исрор кардан.
ЯКПУДА *یک پوده* як пуд (*тахм.* 16 кг) вазн дошта.
ЯКПУДӢ *یک بودی* ҳар баркаши як пуд.

ЯКПУЛА *یک پوله* ба арзиши як пул; тамоман беарзиш, ҳеч.
ЯКРАВ *یکرو* гарданшаҳ, гапнодаро, инодкор.
ЯКРАВӢ *یکروی* гарданшаҳӣ, гапнодарой, инодкорӣ; **якравӣ кардан** а) гапнодарой кардан, инодкорӣ кардан; б) исрор кардан, истодагарӣ кардан (*барои гузаронидани гапи худ, кори худ*).
ЯКРАВОНА *یکروانه* якравӣ кардан, гапнодарой кардан; якрав, гапнодаро.
ЯКРАҚАМА *یکرقمه* *риёз.* адади воҳид, шумораи аз 1 то 9.
ЯКРАНГ *یک رنگ* 1. ба як ранг, дорои як ҳел ранг: **куртаи якранг**. 2. якхела, бо як тарзу намуд, баробар, якнасақ.
ЯКРАНГА *یک رنگه* *ниг.* **якранг** 1.
ЯКРАНГӢ *یک رنگی* 1. якхелагӣ, яктарзӣ, якнамудӣ, якнавохтӣ. 2. монандӣ, набудани махсусият ва фарқият. 3. ҳамраъӣ, ҳамфикрӣ, ҳамкорӣ.
ЯКРАҲА *یکرهمه* исроркор, гарданшаҳ, гапнодаро.
ЯКРАҲАГӢ *یکرهمگی* 1. якравӣ, саркашӣ, гарданшаҳӣ. 2. исрор, истодагарӣ, қатъият, суботкорӣ.
ЯКРАӢӢ *یک رأی* 1. устувор дар раъй ва ақидаи худ, принципнок. 2. исроркор, якрав.
ЯКРАӢӢӢ *یک رأیی* 1. ягонагии фикр дар масъалае, якдилӣ. 2. устуворӣ дар ақидаи худ, принципнокӣ.
ЯКРОН I *یکران* 1. асп сурхранги ёлу думаш сафед; асп хуб ва хушнамуд. 2. яктарафа, якпахлу; **якрон нишастан** болои асп қадре қач шуда бо ғурур нишастан.
ЯКРОН II *یکران* *варз.* як тарзи ғӯштингирии тоҷикӣ.
ЯКРӢ *یکرو* 1. яктарафа; **матон якрӢ** матое, ки як тарафаш нақшу нигор дорад. 2. якпахлу, яктарафа. 3. яқақида, пайрав ва содиқ ба як фикру ақидаи муайян.
ЯКРӢЗА *یکروزه* 1. ба муддати (тӯли) як рӯз; **борони садрӯза - офтоби якрӯза** (*мақ.*). 2. барои як рӯз: **хӯроки якрӯза, якрӯза рафтани**. 3. *мач.* бебақо, ноустувор, тезгузаранда; кай-

ЯКР

фияти якрӯза.

ЯКРҶЗӢ يکروزى як рӯз–як рӯз; ҳар кас як рӯз: якрӯзӣ истироҳат кардан.

ЯКРӢӢ يکروئى самимият, рӯирост; ҳақгӯӣ, росткорӣ.

ЯКРӢЯ يکرويه 1. яктарафа, ба якпахлу. 2. рост, ошкор. 3. ниг. якрӯ.

ЯКСАВОР يکسوار танҳосавор, савори танҳо.

ЯКСАВОРА يکسواره ниг. яксавор.

ЯКСАВТӢ يکصوتي яковоза, якнавой.

ЯКСАР يکسر 1. ҳама, ҳамагӣ, ҷумла. 2. сар то сар, ҳама ҷо. 3. ҳамеша, доимо, пайваста, мудом; аз **яксар** аз сар то охир, аз аввал сар карда.

ЯКСАРА يکسره якбора; ҳамагӣ, сар то сар; **чигит** яксара неш зада баромад.

ЯКСАРӢ يکسرى тамоман, пурра.

ЯКСАФ يکصف ҳамсаф; иттиҳод; **яксаф** шудан ҳамрадиш шудан, муттаҳид гаштан.

ЯКСОАТА يکساате ба муддати як соат: **суханронии** яксоата, **танаффуси** яксоата, **кори** яксоата.

ЯКСОАТӢ يکساعتى як соат-як соат ҷудо шуда, ҳар кас як соат: **яксоатӢ** дам гирифтан.

ЯКСОЛА يکساله 1. ба синни як сол: **бачан** **яксола**. 2. давоми як сол, ба муддати як сол: **хизмати** **яксола**.

ЯКСОЛАГӢ يکسالگى яксола будан: **синни** **яксолагӢ**.

ЯКСОН يکسان 1. якхел, бефарқ, баробар, мусовӣ. 2. якхела, монанд; **ба замин (хок)** **яксон** кардан несту нобуд кардан.

ЯКСОНӢ يکسانى якхелагӣ, баробар будан бо чизе.

ЯКСОХТ يکساخت сохташ монанд ва якхела.

ЯКСУТУНА يکستونه биное, ки дар як сутуни асосӣ қарор дорад.

ЯКСУХАН يکسخن якқавл, якзабон, устуворӣ дар қавлу аҳд.

ЯКСУХАНӢ يکسخنى дар қавлу аҳд устувор будан, якзабон будан.

ЯКСӢ(Ӣ) يکسو(ى) як тараф, дар як канор; **яксӢ** **ниҳодан** бартараф кардан, дур кардан; **яксӢ** **шудан** барканор шудан, ҳазар кардан, дур шудан.

ЯКСӢМА يکسومه кҳн. пуле, ки аз як сӢм иборат аст; чизе ки арзишаш баробари як сӢм аст.

ЯКСӢЯ يکسويه ба як сӢ, ба як тараф ба як пахлӯ майлкарда: **яксӢя** шудан.

ЯКТА يکته гуфт., ниг. **якто**; яктаву ягона; якта-нимта; **якта-якта** ҷудо-ҷудо, алоҳида-алоҳида, як-як: **якта-якта** гап задан, **якта-якта** қадам гузоштан.

ЯКТАБАҚА يکطبقه дорои як табақа: **дари** (дар-возаи) **яктабақа**.

ЯКТАБАҚӢ يکطبقى як табақ-як табақ; **ба** ҳар кас **яктабақӢ**.

ЯКТАГӢ يکتگى гуфт., ниг. **яктогӢ**.

ЯКТАК//ЯКТАГ//ЯКТАХ يکتک//يکتگ//يکته ҷо-маи беостар, хилъат.

ЯКТАН يکتن муттаҳид, муттафиқ: **яктану** **якҷон**.

ЯКТАНА يکتنه танҳо, якка, ба танҳой.

ЯКТАРАФА يکطرفه якпахлу, якрӯя; **масъаларо** **яктарафа** кардан ҳал кардан масъалаеро, ба як қарор омадан (*дар бораи чизе*); **яктарафа** **рафтор** кардан танҳо як тарафи масъалаеро ба эътибор гирифта қарор баровардан, тарафи якеро гирифтан; **яктарафа** шудан ҳал шудан, бартараф шудан (-и баҳсе, муноқишае...).

ЯКТАРАФАГӢ يکطرفگى дар як тараф қарор гирифтан, як тарафро гирифтан, ҷонибдори як тараф будан.

ЯКТАРАФӢ يکطرفى ниг. **яктарафагӢ**.

ЯКТАХ يکته ниг. **яктак**.

ЯКТАХҚУРТА يکتهکرته яктаҳе, ки ба даруни вай мисли гиребони курта гиребоне дӯхта мешуд, ин гиребонро кушода мондан ё тугма кардан мумкин буд, агар бо тугма баста шавад, монанди пӯшидани курта аз зери яктак менамуд.

ЯКТАХПӢШ يکتهپوش он ки дар тан яктаҳ до-рад.

ЯКТИНА يکتينه кҳн. воҳиди хурдтарини пулӣ

дар давраи Шуравӣ, воҳиди хурдтарини пули Россия (копейка); он чи қурби як тинро дорад.

ЯКТИНӢ يكتينى 1. пуле, ки як тин арзиш дорад. 2. як тин-як тин, ба қимати як тин.

ЯКТИРА يكتيره нисбат ба аслиҳа: **милтиқи як-тира**.

ЯКТО يکتا 1. як адад, фард, якто. 2. ягона, сара, беназир; **дурри якто** марвориди калон; **якто-якто** *ниг.* **як-як; якто-якто номбар кардан**.

ЯКТОГӢ يکتاگي якто-якто, як-як, паси ҳам.

ЯКТОДИЛ يکتادل софдил, бекина, бекудурат.

ЯКТОЗ يکتاز бадав, саросема, таъчилӣ.

ЯКТОӢ يکتاي якто-якто, ба ҳар кас якто.

ЯКТОПАРАСТ يکتاپرست он ки Худои ягонаро мепарастад, монотеист.

ЯКТОПАРАСТӢ يکتاپرستي равия ё дини якка-худоӣ, монотеизм.

ЯКТОРА يکتاره 1. иборат аз тор (мӯй); ресмони борик. 2. якнӯг, якнӯга.

ЯКУМ يکم 1. аввалини ҳар чиз дар муайян кардани тартиби он; нахуст, аввал: **бори якум, ошёнаи якум, синфи якум, қатори якум**. 2. хубтарин, беҳтарин, баландтарин; **навъи якум, ҷои якум, ҷои якумро гирифтани**. 3. аввал, сараввал; **якум ин ки** аввал ин ки; **якум шудан** аввалин шудан, ҷои аввалро гирифтани.

ЯКУМИН يکمين 1. нахустин, аввалин: **якумин бор; якумин шуда** аввалин шуда, нахустин шуда. 2. аз ҳама беҳтар, аз ҳама хубтарин: **якумашро интихоб кардан**.

ЯКУМИНДАРАҶА يکميندرجه дараҷаи якум, дараҷаи аввал, бисёр нағз.

ЯКУМРА يکعمره *ниг.* **якумрӣ: ҳабси якумра**.

ЯКУМРӢ يکعمرى ба як умр, барои тамоми умр: **нафақаи якумрӣ; рафиқи якумрӣ**.

ЯКУНИМ يکونيم як чизи пурра ва боз нисф аз яктои дигар, киифодаи риёзиаш чунин аст: 0,5 ё ½.

ЯКУНИММЕТРА يکونيممترе он чи 1 метру 50 сантиметр бошад, 150 сантиметр.

ЯКУНИММОҶА يکونيمماهه он ки ва он чи, ки ба таваллуд ва ё пайдоишаш якуним моҳ пур шуда бошад.

ЯКУНИМРӢЗА يکونيمروزه он чи ки мӯҳлаташ якуним рӯз шуда бошад (*ё аст*).

ЯКУНИМСОЛА يکونيمساله он ки ва он чи ба таваллуд ва ё пайдоишаш якуним сол пур шуда бошад.

ЯКУНИМФОИЗА يکونيمفائضе он чи таркибашро якуним фоиз чизи муҳим ташкил диҳад.

ЯКФАЗА يکفزه нисбат ба барқ, ки як фазаи муқаррарӣ 220 вольтро ташкил медиҳад.

ЯКФИКРӢ يکفکرى *ниг.* **ҳамфикрӣ**.

ЯКХЕЛА يکخيله яксон, ҳамсон; якзайла, якшакл, ҳамнавъ, ҳамшакл; монанд, шабеҳ.

ЯКХЕЛАГӢ يکخيلگي якхела будан, ҳамшаклу монанд будан.

ЯКХЕЛӢ يکخيلي *ниг.* **якхелагӣ**.

ЯКХОНАГӢ يکخانگي *ниг.* **якҳучрагӣ**.

ЯКХУДОӢ يکخدائي *ниг.* **яктопарастӣ**.

ЯКХОНАНОК يکخانهناک *гуфт.*, иборат аз як хона, якхонагӣ.

ЯКҲИҶОӢ يکهجاي *грам.* иборат аз як ҳиҷо.

ЯКҲУҶРАГӢ يکهجرجي хонае, ки барои як нафар одам ё як оилаи фақат аз зану шавҳар иборатбуда пешбинӣ шудааст.

ЯКЧАНД يکچند як микдор, чанде, чандин: **якчанд рӯз пеш, якчанд сол пеш, якчанд воқеаи аҷиб, ба якчанд ҳазор мерасад** ба чандин ҳазор мерасад.

ЯКЧАНДВАҚТА يکچندوقتe вақти на чандон тӯлонӣ, муваққатан.

ЯКЧАНДКАРАТА يکچندكرته ду-се маротиба, якчанд бор, чандин карат.

ЯКЧАНДСОАТА يکچندساعته барои ду-се соат, тахминан вақти аз ду то панҷ соат.

ЯКЧАНДСОАТӢ يکچندساعتى ба ду-се соатӣ ҷудошуда.

ЯКЧАНДТА يکچندته *ниг.* **якчандто**.

ЯКЧАНДТАГӢ يکچندتگي тахминан се-чорто-се-чорто.

ЯКЧ

ЯКЧАНДТО *یک چندا* шумораи ками номаълум, чандто, чанд нафар.

ЯКЧАРХА *یک چرخه* якчархдор, дорои як чарх: аробаи дастии якчарха.

ЯКЧАШМА *یکچشمه* он ки танҳо як чашмаш солим аст; **шаҳри якчашма равӣ, якчашма шав** (мақ.) *дар ҳолати худро ба шароит мувофиқ кардан гуфта мешавад.*

ЯКЧИЛДА//ЯКЧИЛДӢ *یکجلده//یکجلدی* иборат аз як чилд, ҳаҷман дар як чилд.

ЯКЧИНС *یک جنس* аз якчинс, якнавъ, якхел.

ЯКЧИНСА *یک جنسه* биол. иборат аз як чинс, якхела.

ЯКЧИНСӢ *یک جنسی* 1. биол. аз ҷиҳати чинс якхела. 2. якхелагӣ, якнавъӣ.

ЯКЧИХАТ *یک جهت* 1. розӣ, мувофиқ. 2. ҳамфикр, дӯст, рафиқ, яқсамт, ба як тараф.

ЯКЧИХАТӢ *یک جهتی* розигӣ, мувофиқатӣ, муттаҳидӣ, дӯстӣ.

ЯКЧО *یکجا* ҳама бо ҳам; муттаҳид, якдилу якҷон, якҷоя.

ЯКЧОӢ *یکجایی* якҷоя, якҷояшуда, ҷамъшуда, маҷмӯъ.

ЯКЧОН *یکجان* маҷ. якдил, муттаҳид: **якдилу якҷон будан.**

ЯКЧОНИБА *یکجانیه* яктарафа, нопурра, ғайримунсифона: **якҷониба баҳо додан.**

ЯКЧОЯ *یکجایه* 1. бо ҳам, дар як ҷо: **якҷоя кор кардан.** 2. дар якҷо, якбора, ҷамъан. 3. якшуда, муттаҳидшуда; **якҷоя кардан** як кардан, ҷамъ кардан; **якҷоя шудан** ҷамъ шудан, муттаҳид гаштан.

ЯКЧОЯГӢ *یکجایگی* ҳамакаса, ҳама якбора; ҳамроҳ бо дигарон; **дар якҷоягӣ бо...**

ЯКЧОЯКУНАНДА *یکجایه کننده* ҳама кас ё ҳамаи чизхоро бо ҳам якҷо кунанда; муттаҳидкунанда, он чи ё он ки ҳамаро бо ҳам меорад.

ЯКЧОЯШАВӢ *یکجایه شوی* бо ҳам муттаҳид шудан, дар як ҷо ҷамъ шудан.

ЯКЧӢР *یکچور* якхела, яқсохт, якшакл.

ЯКШАБӢ *یکشبى* як шаб-як шаб, ҳар кас як шабӣ: **якшабӣ посбонӣ кардан.**

ЯКШАВӢ *یک شوی* як шудан, иттиҳод кардан, муттаҳид гаштан.

ЯКШАКЛА *یکشکله* ниг. **якхела.**

ЯКШАКЛӢ *یکشکلی* якхелагӣ, ҳамшакл.

ЯКШАНБЕ *یکشنبه* номи рӯзи охири ҳафта, ки пас аз шанбе меояд.

ЯКШАНБЕГӢ *یکشنبهگی* мансуб ба **якшанбе.**

ЯКШОҲА *یکشاخه* 1. дорои як шох, чизе ки як шох дорад. 2. ба як сӯ моилшуда, яктарафа, қач гузошташуда (*доир ба каллапӯш*).

ЯҚА *يقه* ниг. **яҳа.**

ЯҚЗОН *ا. بقطان* бедор, хушёр.

ЯҚИН *ا. يقين* 1. дониши дақиқ дар бораи чизе, чизи возеҳ ва собитшуда; бешубҳаву гумон. 2. бегуфтугӯ, бечунучаро, ҳатман; **ба яқин** бе ҳеч шубҳа, бе хато, аниқ; **яқин гаштан** равшан шудан, итминон пайдо шудан; **яқин доштан** бовар кардан, боварӣ ҳосил кардан; **яқин доништан** боварӣ ҳосил кардан, хуб дониста гирифтан; **яқин кардан** бовар кардан, итминон пайдо кардан; **яқин ҳосил кардан** боварӣ ҳосил кардан, итминон пайдо кардан; **яқин ҳосил шудан** боварӣ пайдо шудан, эътимод пайдо гаштан.

ЯҚИНАН *ا. يقيناً* бешубҳа, бо боварии комил, комилан дуруст, бо эътимоди муайян.

ЯҚИНӢ *يقینی* дурустӣ, эътимодноқӣ, боитминонӣ.

ЯҚТИН *ا. يقطين* бот. растанӣ, ки танаи дарози дар рӯи замин пахну густурда дорад, аз қабили бодиринг ва каду.

ЯЛ *يل* кит. паҳлавон, далер, шучоъ.

ЯЛА *يله* кушода, боз; **яла кардан** кушодан, боз кардан; **яла шудан** кушода шудан; **даҳон яла шуда мондан** маҷ. саҳт ҳайрон шудан.

ЯЛАВ *يلو* гуфт. байрақ, ливо.

ЯЛАГАРД *يله گرد* дар тирамоҳ, баъд аз ғундоштани ҳосил ба заминҳои кишт барои чаро сар додани ҳайвонот.

ЯЛАҚҚОС *يلقاس* калимаи тасвирӣ якбора тофтани чизи дурахшон ва шаффоф: **ялаққос задан.**

ЯЛАҚҚОСӢ *يلقاسی* дурахшон, шаффоф, ҷилодиҳанда.

ЯЛАҚ-ЯЛАҚ يلق يلق *калимаи тасвири* паси ҳам чило дода тофтани чизҳои дурахшон.

ЯЛАЛӢ//ЯЛЛАЛӢ يللى овоз ё бонгу фарёде, ки дар ҳолати хушӣ, айшу ишрат ва кайфу сафо бароварда мешавад; **ялалӣ ялло** *ниг.* **ялла-ялло**; **аз ялалӣ во кардан** тарк кардани айшу ишрат.

ЯЛАМА *т.* يلمه *хӯр.*, *гуфт.* 1. хӯроки биринҷӣ назар ба мастоба ғафстар. 2. *маҷ.* одами сушт.

ЯЛАНГ يلنگ *гуфт.* замини кушоди холӣ аз иморат ва кишт; **яланг-яланг гаштан** *гуфт.* беҳуда ва бекор гаштан.

ЯЛАНГӢ يلنگى *ниг.* **яланг**; **чои ялангӣ** майдони кушод.

ЯЛДАРРОС يلدړاس *калимаи тасвири* дурахш, чило, тобиши чизҳои шаффоф: **ялдаррос задан**, **ялдаррос кардан**.

ЯЛДАР-ЯЛДАР يلدړيلدر *калимаи тасвири* чило, дурахш, тобиши такрории чизҳои шаффоф; **ялдар-ялдар кардан** дурахшидан, чило додан.

ЯЛДО يلدا шаби аз ҳама дарозтарини сол, ки ба шаби 22 декабр рост меояд: **шаби ялдо**.

ЯЛЛА-ЯЛЛО يله يلا 1. накароти сурудҳои халқӣ; сурудхонии вақтхушона. 2. кайфу сафо (*бо суруд*); **ялла-ялло карда гаштан** кайф карда фориғболона гаштан.

ЯЛМОҒУЗ يلماغز *гуфт.* 1. чонвари афсонавии пурхӯри носер. 2. *маҷ.* одами бад, ки мисли он чизи афсонавӣ носер бошад.

ЯЛОҚ *т.* يلاق *гуфт.* зарфи кӯҳна ё кафида, ки дар он ба сағ хӯрок медиҳанд.

ЯЛТАР-ЯЛТАР يلتريتر *ниг.* **ялдар-ялдар**.

ЯЛТИ يلت *гуфт.* якбора, ногоҳ: **ялти карда нигаристан** ногоҳ бо дурахши якбораи чашм нигаристан.

ЯЛТИРОС يلتيراس *ниг.* **ялтос**.

ЯЛТОС يلتاس *дурахш*, чило ва тобиши чизҳои шаффоф, ки чашмро мебарад: **ялтос задан**, **ялтос кардан**.

ЯЛТОСӢ يلتاسى *дурахшанда*, чилодор.

ЯЛТУР-ЮЛТУР يلتريوتر *ниг.* **ялдар-ялдар**.

ЯМ *а.* يم *кит.* баҳр.

ЯМАНӢ يمانى *мансуб ба Яман*; **ақиқӣ яманӣ** а) ақиқи машхур, ки аз Яман меоваранд; б) *киноя аз* лаби маҳбуба; **бурди яманӣ** як навъ матои хатдор, ки аз Яман меоваранд; **теғи яманӣ** шамшери аълосифат, ки дар Яман ме-сохтанд.

ЯМИН *а.* يمين *кит.* дасти рост; тарафи дасти рост; **ямину ясор** тарафи рости чап.

ЯМИНАН *а.* يميناً дар тарафи рост қарор дошта, дар тарафи рост буда.

ЯМОҚ *т.* يماق порчае, ки ба чизҳои дарида ва порашуда дӯхта мешавад; пина, васла, дарбех; **ямоқ кардан** дӯхтан, дарбех монда дӯхтан; **ин ба вай ямоқ ҳам намешавад маҷ.** ин дар назди вай тамоман ночиз ва нотавон аст.

ЯМОҚДОР يماقدار ҳар чизи боямоқ, чизе ки ба вай ямоқ андохта шуда бошад.

ЯМОҚДӢЗ يماقدوز он ки ба чизи дарида ямоқ медӯзад, пинадӯз, дарбехандӯз.

ЯМОҚДӢЗӢ يماقدوزى амал ва шуғли ямоқдӯз.

ЯМОҚӢН يماقين *ниг.* **ямоқдор**.

ЯМОҚӢ يماقى ямоқдор, дарбехдор.

ЯМОҚНОК يماقناک *ниг.* **ямоқдор**.

ЯМОН *а.* يمان *кит.* дурахшанда, тобанда.

ЯМОНӢ يمانى *ниг.* **яманӣ**.

ЯНВАР ينور номи моҳи якуми солшумории миллодӣ.

ЯНГА *т.* ينگه зани бародар, амак ва тағо; келин (*нисбат ба хешони шавҳар, ки дар синну сол калон бошад*).

ЯНТОҚ ينتاق *бот.* гиёҳест майдабарги хордор, ки бештар дар биёбонҳо мерӯяд, хори уштурхӯр: **ба уштур янтоқ даркор бошад**, **гарданапро дароз мекунад** (*маҷ.*).

ЯНТОҚЗОР ينتاقزار замин, ки дар он бештар янтоқ мерӯяд.

ЯНТОҚФУРӢШ ينتاقفروش он ки янтоқ мефурӯшад, янтоққаш.

ЯНТОҚФУРӢШӢ ينتاقفروشى касбу амали янтоқфурӯш.

ЯПОН يپان мардуми аслии Япония.

ЯПО

ЯПОНӢ *пиани мансуб ба япон: забони японӣ.*

ЯРА *يره* *гуфт.* захм, чароҳат; **яраи афғонӣ** *тиб.* пашшахӯрд(а).

ЯРАДОР *يره دار* захмдор; маҷрӯҳ, он ки чароҳат бардоштааст; ярадор шудан дар чанг ё ҳодисае захмдор шудан, захм бардоштан, чароҳат бардоштан.

ЯРАҚОН *т. یره قان* *тиб.* касалии зардча, зард-парма.

ЯРАҚОНӢ *یره قانی* зардшуда, зардчашуда; **ярақонӣ шудан** *киноя аз хазон шудан.*

ЯРҒОҚ *т. یرغاق* *гуфт.* пашмаш рехта пӯшташ намудоршуда: **пӯстини ярғоқ.**

ЯРҒУ *т. یرغو* *кит.* 1. ҳукм, фармон. 2. шикоят, даъво, арзу дод. 3. мусодирази молу мулки касе ҳамчун ҷазо.

ЯРҒУЧОҚ *т. یرغوچاق* *гуфт.* ўғурчоқ, ҳовани кӯчак.

ЯРД *англ. یرد* воҳиди андозаи дарозӣ дар баъзе кишварҳо баробари 91,5 см.

ЯРЛИҒ *т. یرلیغ* *ниг.* **ярлик.**

ЯРЛИҚ *т. یرلیق* 1. *таър.* фармони подшоҳӣ. 2. фармон барои додани мансаб, рутба, номаи фахрӣ, номаи имтиёз *ва ғ.* 3. тамғаи мол, ки дар он таърих, навъ, миқдор ва нархаш навишта мешавад, ярлиғ.

ЯРЛИҚДОР *یرلیق دار* *кит.* он ки аз хон мансаб ё номаи имтиёзе гирифтааст.

ЯРМА *یرمه* ғалладонаи нимкӯфти муқашшар: **оши ярма, ярмаи кӯноқин.**

ЯРМАРКА *р. یرمرکه* бозори калон, ки барои намоиш ва фурӯхтани молҳо дар вақтҳои муайян ташкил карда мешавад, бозори фурӯши чизе: **ярмаркаи маҳсулоти кишоварзӣ.**

ЯРОВУЛ *т. یراول* қисми пешоҳанг ва посбонии лашкар.

ЯРОҚ *т.-м. یراق* *ниг.* **силоҳ.**

ЯРОҚБАДАСТ *یراق بدست* *ниг.* **силоҳбадаст.**

ЯРОҚБАРДОР *یراق بردار* *кҳн.* дар гузашта дар кишварҳои Ғарб паҳлавонони номӣ барои аслиҳабарӣ бо худ одами махсус доштанд; *ниг.* **силоҳбардор.**

ЯРОҚДОР *یراق دار* *ниг.* **силоҳдор.**

ЯРОҚДОРӢ *یراق داری* *ниг.* **силоҳдорӣ.**

ЯРОҚНОК *یراق ناک* *ниг.* **мусаллаҳ.**

ЯРОҚНОКӢ *یراق ناکي* *ниг.* **силоҳдорӣ.**

ЯРОҚПАРТОӢ *یراق پرتایی* *ниг.* **силоҳпартоӣ.**

ЯРОҚСОЗ *یراق ساز* *силоҳсоз.*

ЯРОҚСОЗӢ *یراق سازی* *ниг.* **силоҳсозӣ.**

ЯРОҚФУРӮШ *یراق فروش* *ниг.* **силоҳфурӯш.**

ЯРОҚФУРӮШӢ *یراق فروشی* *ниг.* **силоҳфурӯшӣ.**

ЯРОҚЧАЛЛОБ *یراق جلّاب* *ниг.* **силоҳфурӯш.**

ЯРОҚЧАЛЛОБӢ *یراق جلّایی* *ниг.* **силоҳфурӯшӣ.**

ЯРЧ *یرچ* фурӯравии теппа ё чарии лаби дарё дар вақти заминларза ё боронгарӣ.

ЯРЧӢ *یرچی* *мансуб ба ярч.*

ЯСАВ *т. یسو* *кҳн.* қатор, тартиб (*истилоҳи аскарӣ*).

ЯСАВУЛ//ЯСОВУЛ *т. یسول//یساول* *таър.* хидматгори дарбори амир, ҳоким ва мансабдори калон, ки чӯб ва яроқ гирифта тартиб нигоҳ медошт ва дар сафар ҳамроҳӣ мекард.

ЯСАВУЛБОШӢ//ЯСОВУЛБОШӢ

یسول باشی//یساول باشی *таър.* сардори ясавулон дар дарбори амир ва ҳокимон.

ЯСИР *а. یسیر* *кит.* сахл, осон.

ЯСИРАК *یسیرک* яке аз воҳидҳои хурди ченаки вазн.

ЯСО *а. یسا* *кҳн.* ҷазо, қассос.

ЯСОВУЛ *т. یساول* *ниг.* **ясавул.**

ЯСОВУЛБОШӢ *т. یساول باشی* *ниг.* **ясавулбошӣ.**

ЯСОВУЛӢ *یساولی* *кит.* бахшиши махсуси хурд, хизматонаи ясавулон, умуман инъоми ночиз.

ЯСОВУЛҲОНА *یساول خانه* *таър.* постгоҳ, хоначае барои озоиши ясавулон.

ЯСОҚ *т. یساق* *кҳн.* қоида, қонун, тартиб; **чӯби ясоқ** чӯби ҷазо, чӯбе, ки бо он гунаҳкорро ҷазо медиҳанд.

ЯСОҚӢ *т. یساقی* *кит.* аскарбача, ҷанговари ҷавон.

ЯСР *а. یسر* *кит.* ҷап, тарафи ҷап.

ЯСОР *а.* يسار *кит.* тарафи дасти чап.

ЯСОРАН *а.* يساراً аз тарафи чап қароргирифта.

ЯТИМ *а.* يتيم 1. бачаи бепадару бемодар, сағир; **ятим кардан** аз падару модар махрум кардани кӯдак; **ятим мондан** бе падару модар мондан. 2. *кҳн.* хидматгори корҳои кишоварзӣ, ки солона ё моҳона нигоҳ дошта мешуд, батрак.

ЯТИМАК يتيمک ятимбача, ятимча.

ЯТИМБАЧА يتيم بچه 1. бачае, ки ятим аст, ятимак. 2. батракбача, хидматгорбача.

ЯТИМДОР يتيم دار *кҳн.* беваи кӯдакдор.

ЯТИМДУХТАР يتيم دختر духтари бе падару модар калоншуда.

ЯТИМӢ يتيمي 1. бепадару бемодар будан, сағирӣ. 2. ятим шуда қор кардан, хидматкорӣ, батракӣ.

ЯТИММОНДА يتيم مانده он ки падар ё модар ва ё ҳар дуяш вафот карданд.

ЯТИМОНА يتيمانه монанди ятим: **дар вазъияти ятимона.**

ЯТИМПАРВАР يتيم پرور ғамхори ятим.

ЯТИМХОНА يتيم خانه 1. *кҳн.* паноҳгоҳи ятимон, хонаи нигоҳубини ятимон. 2. хидматгорхона, хонаи истиқомати батракҳои хидматгор дар ҳавлиҳои одамони доро.

ЯТИМШУДА يتيم شده *ниг.* **ятиммонда.**

ЯТИМЧА يتيمچه *ниг.* **ятимак.**

ЯТИМНАВОЗ يتيم نواز ятимнавозиши ятимон, меҳрубонӣ ва парастии кӯдакони ятим.

ЯТОҚ *т.* يتاق посбонӣ, муҳофизат.

ЯТОҚДОР يتاق دار *кит.* посбон, ниғаҳбон, посдор, муҳофиз.

ЯТОҚДОРӢ يتاق داري *кит.* посбонӣ, ниғаҳбонӣ, посдорӣ.

ЯТОҚӢ يتاقى *кит.* посбон, муҳофиз, ниғаҳбон.

ЯХ يخ оби аз шиддати хунукӣ басташуда, оби афсурда; **ях бастан (кардан)** а) ба ях табдил ёфтани об *ва г.*; б) бисёр хунук хӯрдан; **ях барин шудан** а) бисёр хунук шудан; б) ҳарорати гармиро гум кардан.

ЯХАК يخک 1. яхпора; яхи тунук. 2. як навъ ҳалво; **ҳалвон яҳак**. 3. як навъ атр; **атри яҳак**. 4. навъе аз себ.

ЯХБАНД يخبند яхбаста, яхгирифта (*аз шиддати хунукӣ*).

ЯХБАНДӢ يخبندی ях бастан, ях кардан (*аз шиддати хунукӣ*).

ЯХБАНДОН يخبندان шиддати сармои зимистон, ки ҳам чиз ях мебандад, яхбандие, ки ҳатто раҳҳо мисли шиша мегарданд.

ЯХБАСТА يخ بسته *сифати феъли* замони гузашта аз **ях бастан**; яҳкарда, ба ях табдилёфта, бо ях пӯшидашуда: **Укёнуси яхбастан шимолӣ.**

ЯХБАСТАГӢ يخ بستگى *шакли дигари сифати феъли* замони гузаштаи **яхбаста**; яхбандии умумӣ ва тӯлонӣ.

ЯХБОЗ يخ باز он ки дар рӯи ях бозӣ ё ракс мекунад.

ЯХБОЗӢ يخ بازى амали яхбоз.

ЯХБУР يخبر 1. он ки қораи буридаи яҳҳост. 2. асбоби махсус барои буридану пора кардани ях.

ЯХБУРҶА يخبرجه *ҷои шикастагии ях (барои обгирӣ)*; ҷои шикафи яхи рӯи ҳавз, дарё *ва г.*

ЯХДОН I يخدان сандуқи чармин, ки дар он ашён гуногун нигоҳ дошта мешавад.

ЯХДОН II يخدان 1. ҷои нигоҳ доштани ях, анбори ях, яҳхона. 2. ҷиҳози махсус барои хунук нигоҳ доштани хӯрданиҳо, ки дар он дастҳои хунуккунанда шинонда шудааст, яҳҷол.

ЯХДОНДОР يخدان دار *ҷой* ва ё воситаи нақлиёт, ки бо яҳдон мучаҳҳаз гаштааст: **вағони яҳдондор.**

ЯХДОР يخدار он чи дар таркибаш ях дорад, бо ях омехташуда.

ЯХЗАДА يخ زده *сифати феъли* замони гузашта аз **ях задан**; саҳт сармозада, яхбаста.

ЯХЗАДАГӢ يخ زدگى *шакли дигари сифати феъли* замони гузашта аз **яхзада**; яҳкарда, саҳт хунук зада.

ЯХИН يخين яҳдор; бо ях пӯшондашуда, яхбаста:

қуллаҳои яхин.

ЯХЗОР *يخزار چوگر* чои бисёрии ях, чой ва макони ях, чойҳои саросар яхбаста, яхистон.

ЯХИСТОН *يخستان* чойҳои саросар бо ях пӯшидашуда, макони ях.

ЯХӢ *يخي* мансуб ба ях; моҳиҳои яхӢ.

ЯХКАРДА *يخ کرده* ниг. яхбаста: оби яхкарда, замини яхкарда.

ЯХКУНАК *يخکنک* 1. як қисми яхдон II, 2. 2. чиҳози махсус барои истеҳсоли ях.

ЯХКУНОНИ *يخکنانی* тарзи бавоситаи ях кардан; ях кунонидан.

ЯХКӢБ *يخ کوب* 1. асбоби яхшиканӣ. 2. яхкӯбанда, шиканандаи ях.

ЯХКӢМА *يخکومه* ниг. яхтӯда.

ЯХКӢЧ *يخ کوچ* аз гармӣ об шуда ҳаракат кардани пирияхҳо.

ЯХЛАХШАК *يخلخشک* ниг. яхмола.

ЯХМАЙДАКУНАК *يخمیدهکنک* ниг. яхкӯб.

ЯХМАН(АК) *يخمن//يخمَنک* *лахч*. растании буттагӣ, ки меваи хурди олуболумонанди сурхи туршак дорад.

ЯХМОЛ *يخمال* ниг. яхмолак.

ЯХМОЛА *يخماله* ниг. яхмолак.

ЯХМОЛАК *يخمالک* ба рӯи ях давида лағжида бозӣ кардан; ба пой асбоби яхмолакпарӣ баста рӯи ях давидан: яхмолак паридан, яхмолак рафтан.

ЯХМОЛАКБОЗӢ *يخمالکبازی* ниг. яхмолак.

ЯХМОЛАКПАРӢ *يخمالکپری* яхмолакбозӣ, рӯ-рӯи ях бозӣ кардан.

ЯХМОС *يخماس* хӯрдани мисли ях хунук, ки аз ширу шакар тайёр мекунанд, бастанӣ, шир-ях.

ЯХМОСФУРӢШ *يخماسفروش* он ки яхмос ме-фурӯшад.

ЯХМОСФУРӢШӢ *يخماسفروشی* 1. амал ва кори яхмосфурӯш. 2. чой ва макони фурӯши яхмос: дӯкони яхмосфурӯшӣ.

ЯХНӢ *يخنی* 1. гӯшти чӯшонида ё дар равған пухтаи сардшуда: гӯшти яхнӣ, мурғи яхнӣ. 2.

чои хунук кардашуда, чои сард.

ЯХНОГИР *يخناگیر* он чи чизи моеъро аз ях кардан эмин медорад, зидди ях.

ЯХОБ *يخاب* 1. оби мисли ях хунук, оби бисёр хунук. 2. оби бо ях хунук кардашуда. 3. обе, ки дар баъзе чойҳо дар зимистон ба замини кишт медиҳанд: яхоб додан, яхоб мондан; ба дил яхоб (оби хунук) задан тамоман ноумед шудан.

ЯХОБА *يخابه* ниг. яхоб.

ЯХОБДОН *يخابدان* 1. чои яхоб, зарфи яхобандозӣ. 2. ниҳоят хунук, бисёр сард.

ЯХОБӢ *يخابی* меваи тар, ки дар тобистон дар чои хунук ва ё бо ях ниғаҳ дошта мешавад.

ЯХОБМОНӢ *يخابماني* яхоб мондан, яхобдихӣ (ба замини кишт).

ЯХОБФУРӢШ *يخابفروش* он ки яхоб мефурӯшад.

ЯХОБХӢРДА *يخابخورده* замини дар зимистон об додашуда.

ЯХОЛУД *يخآلود* махлут бо ях, омехта бо ях; он чи қисме аз он ях бастааст.

ЯХПАРАК *يخپرک* ниг. яхмолак.

ЯХПАРЧА *يخپرچه* яхреза, реза ва пораи ях.

ЯХПИР *يخپير* яхҳои чандинсола, пириҳои дар муддати чандин солҳо ҳосилшуда дар кӯҳсори баланд; пириҳ, лозар.

ЯХПОРА//ЯХПОРЧА *يخپاره//يخپارچه* пораи ях, яхреза.

ЯХПӢШ *يخپوش* чое, ки таги ях мондааст: қуллаҳои яхпӯш.

ЯХРАВ *يخرو* оби бо ях равон дар зимистон ё аввали баҳор.

ЯХРЕЗА *يخريزه* пораҳои майдаи ях.

ЯХСОЗӢ *يخسازي* ях ҳосил кардан.

ЯХТАРОШ *يختراش* он ки ях метарошад.

ЯХТАРОШАК *يختراشک* асбоби тешамонанди дамаш аррашакл, ки бо он яхро тарошида реза мекунанд.

ЯХТЕША *يختیشه* яхзанак, яхмайдакунак.

ЯХТӢДА *يختوده* дар баҳрҳои қутби шимол чамъ

ва ғарам шудани яхҳо.

ЯХХОНА *يخخانه* хоначаи зеризаминии сард, ки дар он чизҳои хӯроквориро аз вайрон шудани онҳо медоранд.

ЯХЧА *يخچه* 1. яхреза, яхпарча, жолаи яхин. 2. қабати тунуки яхи рӯи об.

ЯХЧАБАНДӢ *يخچەبندى* ниг. **яхбандӣ**.

ЯХЧОЛ *يخچال* таҳхонаи ниҳоят хунук, заминкани яхин; яхдон.

ЯХШИКАН *يخشکن* он чи яхро мешиканад, яхро шикафанда: **киштии яхшикан**.

ЯХШИКАНӢ *يخشکنى* яхро шикастан; қобилияти ях шикастан.

ЯХШОРА *يخشاره* фурӯравии ях.

ЯХШУДА *يخشده* ба ях табдилшуда: **газҳои яхшуда**.

ЯХУД *يهود* ниг. **яхудӣ**.

ЯХУДИЯТ *يهوديت* расму оини яҳудиён, дини яҳудиён.

ЯХУДӢ *يهودى* мансуб ба халқи яҳудӣ; банӣ Исроил, исроилӣ: **забони яҳудӣ; халқи яҳудӣ**.

ЯШБ *يشب* ниг. **яшм**.

ЯШК *يشک* дандони тез ва калони пешини ҳайвонҳои бузург ва даранда, ашк, ноб.

ЯШМ *يشم* як хел санги сафеди сабзтоби шаффофи гаронбаҳо, ки барои ороиши деворҳо ва сохтани асбобу зарфҳо истифода мешавад.

ЯШМИН *يشمين* ниг. **яшмӣ; пиёлаҳои яшмин**.

ЯШМӢ *يشمى* аз яшм сохташуда.

ЯШШИҚ *ت. يشيق* *гуфт*. гӯшти беравған, гӯшти моли хароб.

ЯЪНЕ *ا. يعنى* *калимае, ки пеш аз ҷумла ё ибораи тафсилӣ меояд*: 1. маънояш ин аст ки..., маънои мақсудӣ ин аст ки; хулоса. 2. ба ҳамин тариқ, тавре ки маълум аст..., тавре ки дида мешавад.

ЯЪС *ا. يأس* маъюсӣ, ғамгинӣ, ноумедӣ.

ЯЪСОВАР *يأساور* маъюсиовар, андӯховар.

ЯЪСОМЕЗ *يأسآمیز* ноумед, маъюс.

ЯЪСУБ *ا. يعسوب* маликаи занбӯри асал.

ЯЪСШИКАН *يأسشکن* *кит.* барҳамдиҳандаи ноумедӣ, аз дил барандаи ғаму андӯх.

ЯЪҚУБ *ا. يعقوب* 1. кабк. 2. номи яке аз пайғамбарони банӣ-Исроил (яҳудиён), ки падари Юсуф буд.

ЯЪҚУБӢ *يعقوبى* 1. пайрави Яъқуб, пайрави мазҳаби яъқуб. 2. *мач.* меҳрубонӣ, дӯстдорӣ.

ЯЪЧУЧ *ا. يعجوج* 1. дар ривоятҳо навиъ аз маҳлуқот, ки Яъҷучу Маъҷуч низ меғунд ва бадқора ҳисоб меёбад. 2. қавме, ки аз сершуморӣ дар ҷанг мағлубнашаванда буда, гӯё Искандар барои лашкари онҳо садде сохта будааст.

ЯШМА *يشمه* пӯсти хоми сафед, ки бо даст молида пардоз мекунамд.

**МИФТОҲИ ВОЖАҲОИ ФАРҲАНГ
БО АЛИФБОИ АРАБИАСОСИ
ТОҶИКӢ**

مفتاح واژه‌های فرهنگ با الفبای عربی اساس تاجیکی

Алифбои арабиасоси тоҷикӣ ва ҳуруфи кириллии мутобиқи он

الفبای عربی اساس تاجیکی و حروف کریلیّ مطابق آن

آ	o	ذ	з	غ	Г
ا	и,э,у,ӯ	ر	р	ف	Ф
ب	б	ز	з	ق	Қ
پ	п	ژ	ж	ک	К
ت	т	с	с	گ	Г
ث	с	ش	ш	ل	Л
ج	ҷ	ص	с	м	М
چ	ч	ض	з	н	Н
ح	х	ط	т	و	В,у,ӯ
خ	х	ظ	з	ه	Ҳ
د	Д	ع	Ъ	ی	и,е,й

[illegible]

обиранг//обранگ	آبرنگ/آبرنگ	آبگیرک	آبکش	آبگریز
обикорӣ	آبیکاری	آبگیری	آبکشیده	آبگریزی
обёр	آبیاری	آبگینه	آبکند	آبگز
обёрӣ	آبیاری	آبگینه خانه	آبکنده	آبگذر
обёришаванда	آبیاری شونده	آبگینه رنگ	آبکی	آبگذرانی
обёрикунанда	آبیاری کننده	آبگینه گر	آبی I	آبگوشت
оппортунизм	آپارتونیزم	آبگینه حصار	آبی II	آبگیر
оппортунист	آپارتونیست	آبگینه گهر	آبیرنگ/آبرنگ	آبگیرک
оппортунистӣ	آپارتونیستی	آبلا	آبیکاری	آبگیری
оптимизм	آپتیمیزم	آبلا پا	آبیر	آبگینه
оптимист	آپتیمیست	آبلا دار	آبیاری	آبگینه خانه
оптимистӣ	آپتیمیستی	آبلا دوری	آبیاری شونده	آبگینه رنگ
оптика	آپتیکه	آبلا روی (ی)	آبیاری کننده	آبگینه گر
оптикий	آپتیکی	آبلارез	آپارتونیزم	آبگینه حصار
опера	آپره	آبلا زار	آپارتونیست	آبگینه گهر
оперативӣ	آپره تیوی	آبلا زده	آپارتونیستی	آبلا
операвӣ	آپره وی	آبلا فرسا	آپتیمیزم	آبلا پا
оперетта	آپریته	آبلا گذرانی	آپتیمیست	آبلا دار
оташ	آتش	آبلا کوبی	آپتیمیستی	آبلا دوری
оташароба	آتش اربه	آبلуч/آبلуч	آپتیکه	آبلا روی (ی)
оташафрӯз	آتش افروز	آبمون	آپتیکی	آبلارез
оташафрӯзӣ	آتش افروزی	آبمانی	آپره	آبلا زار
оташафшон	آتش افشان	آبموری	آپره تیوی	آبلا زده
оташафшонӣ	آتش افشانی	آبنا بردار	آپره وی	آبلا فرسا
оташолуд	آتش آلود	آبنار سیده//آبنر سیده	آپریته	آبلا گذرانی
оташандоз	آتش انداز	آبناراسیدا//آبناراسیدا	آتش	آبلا کوبی
оташандуд	آتش اندود	آبنا گذر	آتش اربه	آبلуч/آبلуч
оташангез	آتش انگیز	آبنا گیر	آتش افروز	آبمون
оташбор	آتشبار	آبناک	آتش افروزی	آبمانی
оташборон	آتش باران	آبنا بوت	آتش افشان	آبموری
оташборӣ	آتش باری	آبنا бор	آتش افشانی	آبنا بردار
оташбоз	آتش باز	آبنوس	آتش آلود	آبنار سیده//آبنر سیده
оташбозӣ	آتش بازی	آبنوسرنگ	آتش انداز	آبناراسیدا//آبناراسیدا
оташбардор	آتش بردار	آبنوسی	آبشوی	آبنا گذر
оташбарг	آتش برگ	آبونه	آبشیرینکن(ک)	آبنا گیر
оташбас	آتش بس	آبونه شوی	آبصافکنک	آبناک
оташбанд	آتش بند	آبونوی	آبгалт	آبنا بوت
оташбаён	آتش بیان	آبک	آبگاه	آبنا бор
оташбаёни	آتش بیانی	آبکار	آبگذشته	آبنوس
оташпо(й)	آتش پای (ی)	آبکامه	آب گرائی	آبنوسرنگ
оташпод	آتش پاد	آبکان	آب گردان	آبنوسی
оташпора	آتش پاره	آبکریزدار	آب گردانچه	آبونه
оташпошанда	آتش پاشنده	آبکشان	آب گرم کنک	آبونه شوی
оташпарон	آتش پران	آبکشاک	آبگیری	آبونوی
оташпараст	آتش پرست	آبکشی	آب گریز	آبک
оташпарастӣ	آتش پرستی	آبکشیده	آب گریزی	آبکار
оташтоб	آتش تاب	آبکند	آبگز	آبکامه
оташтобовар	آتش تاب آور	آبکنده	آبگز	آبکان
оташхомӯшкун	آتش خاموشکن	آبکی	آبگز	آبکریزدار
оташхомӯшк	آتش خاموش کنک	آبی I	آبگز	آبکشان
оташхомӯшунак	آتش خاموشکناک	آبی II	آبگیر	آبکشاک

одамхор//одамхӯр	очеркнавис	оташкушак	оташхомӯшкунӣ
одамхӯрӣ	охол	оташкушӣ	оташхона
одамдӯзд	охтан	оташбон	оташхӯ(ӣ)
одамдӯзӣ	охта	оташдеҳ	оташхор
одамдӯст	охиз	оташфурӯз	оташхора
одамдӯстӣ	охир	оташгоҳ	оташхорӣ
одамдида	охирбин	оташгул	оташхориғӣ
одамрабо	охирбинӣ	оташгун	оташдон
одамрабой	охирзамон	оташваш	оташдам
одамсар	охур	оташак	оташдиҳанда
одамсанҷида	охиран	оташак IV	оташдида
одамшинос	охируламр	оташак II	оташранг
одамшаванда	охирӯззамон	оташак III	оташрез
одамшикор	охирандеш	оташкада	оташзабон
одамшакл	охирандешӣ	оташӣ	оташзабонӣ
одамсурат	охират	оташин	оташзан
одамгурез	охиратшиносӣ	оташинхона	оташзананда
одамгурезӣ	охиратгаро	оташинхӯ(ӣ)	оташзана
одамгиёҳ	охиратгарой	оташинхӯӣ	оташсухан
одаммурий	охурча	оташинсухан	оташсурхкун
одамношинос	охурчӯб	оташинтабъ	оташтабъ
одамногузар	охурҷӣ	оташинқалам	оташфишон
одамнадида	охурсолор	оташинмизоч	оташфишонӣ
одамнишин	охирсухан	оташинмизочӣ	оташфискан
одамнамо	охирмумрий	оташиннафас	оташқалам
одамвор	охуре	оташиннона	оташқавак
одамкорфармой	охурӣ	оташинӣ	оташгар
одамқашонӣ	охирӣ	отанг	оташгархоҳ
одамона	охирин	ота	оташгардон
одамқуш	охшиҷ	отун	оташгарӣ
одамқушӣ	охшиг	отӣ	оташгир
одамӣ	охунд	отия	оташгирон
одамихор	охунднамо	отар	оташгиранк
одамизод(а)	одамият	отархона	оташгиранда
одаминамо	одоб	отам	оташгира
одамиёна	одобдонӣ	отим	оташгирак
одае	одобдон	оч	оташлибос
одӣ	одағ	очил III	оташмон
одиянда	одархш//одарахш	очил IV	оташмонӣ
одина	одарм	очинг	оташмизоч
озар I	одрам	очингдор	оташмизочӣ
озар II	одам I	очур	оташманиш
озар III	одам II	очор I	оташнок
озар IV	одам III	очор II	оташнишон
озарафрӯз	одамбодбин	очардон//очаридон	оташнишонӣ
озарбойчонӣ	одамбодбинӣ	очордан//очоридан	оташнафас
озаргон	одамбодбинӣ	очорӣ	оташнаво
озаргушасб	одамбозор	очар	оташвор
озаргун(а)	одампарвар	оча	оташков
озаранг//одаранг	одамқуш	очакалон	оташкуш
озаркада	одамқушӣ	очерк	оташкушӣ

آشپزی	آشپزی	آستری	آزموده
آشتی	آشپز	آستین	آزموده شده
آشتی چۆن	آشپز	آستینافشانی	آزموده کار
آشتی خواهی	آشپز	آستیندار	آزمون
آشتی خوره (ک)	آشپز	آستینداروز	آزمونه
آشتی دهنده	آشپز	آستینفیшон	آزمونی
آشتی دهی	آشپز	آستینکوتاه	آزور
آشتی ناپذیر	آشپز	آستینچه	آزوق
آشتی ناپذیری	آشپز	آسغده	آزوقه
آشتی نشونده	آشپز	آسغده	آزوقه فروشی
آشتیگی	آشپز	آسمان	آزوقه واری
آشدان	آشپز	آسماناساس	آزوقوی
آشفتگی	آشپز	آسمانبوس	آزی
آشفتان	آشپز	آسمانپیمای (ی)	آزینبندی
آشفتا	آشپز	آسمانتاز	آژدن
آشفتبخت	آشپز	آسمانتخت	آزیدان
آشفتحال	آشپز	آسمانخراش	آژده
آشفتحالی	آشپز	آسمانخیز	آژنگ
آشفتخاطر	آشپز	آسماندره	آژنگچه
آشفتدل	آشپز	آسمانداری	آژنگدار
آشفتروز	آشپز	آسمانراس	آژیدن
آشفتروزگار	آشپز	آسمانرانگ	آژیده
آشفتسامان	آشپز	آسمانروز	آژیر
آشفتماغز	آشپز	آسمانزده	آس
آشفتهموی	آشپز	آسمانسای	آس VI
آشفتکاکول	آشپز	آسمانسج	آس I
آشمال	آشپز	آسمانسیر	آس IV
آشمالی	آشپز	آسمانشتاب	آس II
آشنا I	آشپز	آسمانشکاف	آس III
آشنا II	آشپز	آسمانفر	آسا I
آشنائی	آشپز	آسمانگاه (خ)	آسا II
آشنا باز	آشپز	آسمانگرد	آسان
آشنا بزی I	آشپز	آسمانگیر	آسانفهم
آشنا بزار	آشپز	آسماننما	آسان آسان
آشنا خانه	آشپز	آسماننهاد	آسانکک
آشنا روی (ی)	آشپز	آسماننارد	آسانی
آشنا بزی II	آشپز	آسمانکف	آسائیدن
آشنا نما	آشپز	آسمانفرهنگ	آسائیده
آشنا وار	آشپز	آسمانگر	آسایش
آشنا نه	آشپز	آسمانگون	آسایشگاه
آشوب I	آشپز	آسمانگونه	آسایشگاهی
آشوب II	آشپز	آسمانه	آسایشگاه
آشوبکار	آشپز	آسمانواش	آستان
آشوبگار	آشپز	آسمانی	آستان روب
آشوبگاره	آشپز	آسمانیرنگ	آستانه
آشوبگری	آشپز	آسه	آستانه برا
آشوبیدان	آشپز	آسودن	آستانه بوس
آشوغ	آشپز	آسوده	آستر
آشکار	آشپز	آسوده جان	آستردار
آشکارا	آشپز	آسوده جانی	آسترشاهی
آشکاربانی	آشپز	آسوده حال	آستروار

олтингүгирд	آلتين گوگرد	оксидҳо	آكسيد	офтобхӯрда	آفتاب خورده	ошкоркунанда	آشكار كننده
олаш	آلش	оксиген	آكسيجن	офтобдӯст	آفتاب دوست	ошкӯба	آشكوبه
олашзор	آلشزار	окаса	آكسه	офтобрух	آفتاب رخ	ошкӯхидан	آشكو خيدن
олугда	آلغده	окил	آكل	офтобрӯя	آفتاب رويه	ошкӯхидан	آشكو خيدن
олгуна	آلغونه	окила	آكله	офтобрас	آفتاب رس	ошӣ	آشي
олфугагӣ	آلفتگي	огоҳдил	آگاهديل	офтобрӯ(ӣ)	آفتاب روي(ي)	ошён	آشيان
олфугта	آلفته	огоҳонидан	آگاهانيدن	офтобрӯянишин	آفتاب رويه نشين	осаф	آصف
олфугтабоз	آلفته باز	огоҳонанда	آگاهاننده	офтобзада	آفتابزده	осафӣ	آصي
олфугтатарош	آلفته تراش	огоҳона	آگاهانه	офтобзадагӣ	آفتابزديگي	оғоридан	آغاريدن
олфугтасатанг	آلفته سنگ	огоҳонидан	آگاهانيدن	офтобсанҷ	آفتاب سنج	оға	آغا
олфугтанамо	آلفته نما	огоҳонидан	آگاهانيدن	офтобсӯхтагӣ	آفتاب سوختگي	оғор	آغار
олфугтавор	آلفته وار	огоҳманд	آگاهمند	офтобсӯхта	آفتاب سوخته	оғоз	آغاز
Оллоҳ	آللّه	огоҳӣ	آگاهي	офтобсимо	آفتاب سيما	оғозидан	آغازيدن
олам	آلم	огоҳинома	آگاهي نامه	офтобшинам	آفتاب ششم	оғозин	آغازين
олмонӣ	آلماني	огоҳидан	آگاهيدن	офтобфаро	آفتاب فرا	оғол	آغال
олиҳа	آلهه	оғар	آگار	офтобгард	آفتاب گرد	оғол I	آغال I
олав	آلوا	оғард	آگرد	офтобгардиш	آفتاب گردش	оғол II	آغال II
олу	آلوي	оғардкаш	آگردكش	офтобгардак	آفتاب گردك	оғолонидан	آغالانيدن
олавхона	آلواخانه	оғардкашак	آگردكشاك	офтобгир	آفتاب گير	оғолиш	آغاليش
олавмон	آلومان	оғардкашӣ	آگردكشي	офтобнорас	آفتاب نارس	оғолидн	آغاليدن
олуболу	آلوبالو	огафт	آگفت	офтобнадида	آفتاب نديده	оғолик	آغاليق
олуболуранг	آلوبالورنگ	оғанч	آگنج	офтобнишин	آفتاب نشين	оғарда	آغرده
олуболукок	آلوبالوقاق	оғандгӣ	آگندگي	офтобзор	آفتابزار	оғушт	آغشت
олуболугӣ	آلوبالوگي	оғандагӣ	آگندگي	офтобнок	آفتابناك	оғуштагӣ	آغشتگي
олучабандак	آلوجه بندك	оғандан	آگندن	офтоба	آفتابه	оғуштан	آغشتن
олуча	آلوجه	оғанди	آگندي	офтобадор	آفتابه دار	оғаштан	آغشتان
олучин	آلوجين	оғанданӣ	آگندني	офтобакаш	آفتابه كش	оғуштан	آغشتن
олуд	آلود	оғанде	آگنده	офтобӣ	آفتابي	оғушта	آغشته
олудагӣ	آلودگي	оғандапар	آگنده پار	офталмолог	آفتلاملاگ	оғашта	آغشته
олудан	آلودن	оғандапах	آگنده پهلوي	офталмология	آفتلاملاگيه	оғил I	آغل I
олуда	آلوده	оғандагӯш	آگنده گوش	офаранда	آفرنده	оғил II	آغل II
олудадомон	آلوده دامان	оғанда	آگنده	офаридгар	آفريدگار	оғилхона	آغلخانه
олудадомонӣ	آلوده داماني	оғаниш	آگنش	офаридан	آفريدن	оғушкашӣ	آغوشكشي
олудадоман	آلوده دامن	оғана	آگنه	офарида	آفريده	оғуш	آغوش
олудасоз	آلوده ساز	оғаҳ	آگاه	офаридагор	آفريده گار	оғуш	آغوش
олудакорӣ	آلوده كاري	оғаҳӣ	آگاهي	офарин I	آفرين I	оғушидан	آغوشيدن
олудакунанда	آلوده كننده	оғур	آگور	офарин II	آفرين II	офок	آفاق
олузор	آلوزار	оғин	آگين	офаринхон	آفرين خوان	офокгард	آفاقگرد
олус	آلوس	оI	آل I	офаринсарой	آفرين سرايي	офокгир	آفاقگير
олугундор	آلوعوندار	оII	آل II	офариниш	آفرينش	офокӣ	آفاقي
олук	آلوق	оIII	آل III	офарингар	آفرينگار	офат	آفت
олуқоқ	آلوقاق	олот	آلات	офарингӯ(ӣ)	آفرين گوي(ي)	офатбор	آفت بار
олавмонӣ	آلوماني	олала	آلاله	офаринанда	آفريننده	офатрасида	آفترسيده
олак	آلك	оланд(и)	آلاندن	офаринандагӣ	آفرينندگي	офатзада	آفتزده
олимпӣ	آليمپي	олоидан	آلايدن	офанд	آفند	офтоб	آفتاب
олимпиада	آليمپيئده	олоиш	آلايش	оқа	آقا	офтоббозгашт	آفتاب بازگشت
омач I	آماج I	олянда	آلوينده	оқсаққолий	آقساققولي	офтоббаро	آفتاب برا
омач II	آماج II	олболу	آلبولو	оқсаққол	آقساققول	офтобпараст	آفتاب پرست
омачгоҳ	آماجگاه	олпӯш	آلپوش	октябр	آكثير	офтобпарастӣ	آفتاب پرستي
омач	آماج	олпайкар	آلپيکار	октябрӣ	آكثيري	офтобпӯш	آفتاب پوش
омада	آماده	олат	آلات	окач	آكچ	офтобтеға	آفتاب تيغه

овастохон	آوستاخوان	омӯдан	آمودن	омодабош	آماده باش
овул	آول	омӯда	آموده	омодасозӣ	آماده سازی
овулнишин	آولنشین	омӯз	آموز	омодашавӣ	آماده شوی
овулҷо	آولچو	омӯзандан/омӯзанидн	آموزاندن/آموزانیدن	омодагоҳ	آماده گاه
ованд	آوند	омӯзондан//омӯзонидан	آموزوندان//آموزونیدن	омодагӣ	آمادگی
овандӣ	آوندی	омӯзхона	آموزخانه	омор	آمار
ованг	آونگ	омӯзиш	آموزش	оморшинос	آمارشناس
оваҳ	آوه	омӯзишгоҳ	آموزشگاه	оморгар	آمارگر
овехтагӣ	آويختگی	омӯзишгоҳӣ	آموزشگاهی	оморгир	آمارگیر
овехтан	آويختن	омӯзишқада	آموزشکده	оморгирӣ	آمارگیری
овехта	آويخته	омӯзишӣ	آموزشی	оморӣ	آماری
овез	آویز	омӯзгор	آموزگار	оморидан	آموريدن
овезонгӯш	آویز انگوش	омӯзгорӣ	آموزگاری	омос	آماس
овеза	آویزه	омӯзанда	آموزنده	омоскарда	آماس کرده
овешан	آويشان	омӯзандагӣ	آموزندگی	омосдор	آماس دار
овеша	آويشه	омӯза	آموزه	омосӣ	آماسی
оҳ	آه	омӯзидан	آموزیدن	омосидан	آماسیدن
оҳгӯй	آهگوی	омиёна	آميانه	омосида	آماسيده
оҳкашӣ	آهکشی	омехтагӣ	آميختگی	омосидагӣ	آماسيدگی
оҳа	آهه	омехтан	آميختن	омол	آمال
оҳар	آهار	омехта	آميخته	омоним	آمانيم
оҳордор	آهار دار	омез	آمیز	омоҳ	آماده
оҳорӣ	آهاری	омезиш	آمیزش	омоҳонанда	آماده کننده
оҳар	آهار	омезишбӣ	آمیزشایی	омоҳида	آماده شده
оҳардор	آهار دار	омезгор	آمیزگار	омоҳидан	آماده شدن
оҳарзада	آهار زده	омезгорӣ	آمیزگاری	омоҳонидан	آماده شدن
оҳарзанӣ	آهار زنی	омеза	آمیزه	омад	آمد
оҳарман	آهار من	омеғ	آمیغ	омдорфт	آمدورفت کننده
оҳарӣ	آهاری	омин I	آمین I	омадурафткунанда	آماده رفتن
оҳистагӣ	آهستگی	омин II	آمین II	омадушуд	آمده شد
оҳиста	آهسته	омингӯй	آمينگوی	омад-омад	آمد-آمد
оҳистарой	آهسته رای	омингӯӣ	آمينگویي	омадан	آمده
оҳистарав	آهسته رو	омина	آمينه	омада	آمده
оҳистасухан	آهسته سخن	он I	آن I	омада-омада	آمده آمده
оҳистакор	آهسته کار	он II	آن II	омадурафт	آمدورفت
оҳистакорӣ	آهسته کاری	ономастика	آنماستیکه	омир	آمیر
оҳиста-оҳиста	آهسته آهسته	онтология	آنطالوگيه	омирона	آميرانه
оҳистакак	آهستیک	ондунёӣ	آندنئیایی	омурзиш	آمورزش
оҳистаяк	آهستیک	ондун	آندون	омурзгор	آموزگار
оҳманд	آهمنده	ониф	آنف	омурзгорӣ	آموزگاری
оҳан	آهمن	онифан	آنفا	омурзидан	آموزیدن
оҳанбол	آهمنبال	она	آنه	омурзида	آموزيده
оҳанбадан	آهمنبدن	онамурғ	آنه مرغ	омурғ	آمورغ
оҳанбур	آهمنبر	онакалон	آنه کلان	омула	آموله
оҳанпора	آهمنپاره	онвақта	آنوقت	омут	آموت
оҳанпоя	آهمنپایه	онкологӣ	آنکالوگی	омӯхтгорӣ	آمده ختگاری
оҳанпӯш	آهمنپوش	онкология	آنکالوگيه	омӯхтагӣ	آمده ختگی
оҳантахта	آهمنختنه	онин	آنين	омӯхтан	آمده ختن
оҳантарош	آهمنتراش	овез I	آویز I	омӯхтанӣ	آمده ختنی
оҳантарошӣ	آهمنتراشی	овез II	آویز II	омӯхта	آمده خته
оҳантасма	آهمنتسمه	овезон	آویزان	омудан	آمودن
ово	آو	омӯдан	آمودن	омодабош	آماده باش
овой	آوای	омӯда	آموده	омодасозӣ	آماده سازی
овор	آوار	омӯз	آموز	омодашавӣ	آماده شوی
оворагӣ	آوارگی	омӯзандан/омӯзанидн	آموزاندن/آموزانیدن	омодагоҳ	آماده گاه
овора	آواره	омӯзондан//омӯзонидан	آموزوندان//آموزونیدن	омодагӣ	آمادگی
оворагард	آواره گرد	омӯзхона	آموزخانه	омор	آمار
оворагардӣ	آواره گردی	омӯзиш	آموزش	оморшинос	آمارشناس
овоз	آواز	омӯзишгоҳ	آموزشگاه	оморгар	آمارگر
овоздор	آوازدار	омӯзишгоҳӣ	آموزشگاهی	оморгир	آمارگیر
овозгир	آوازگیر	омӯзишқада	آموزشکده	оморгирӣ	آمارگیری
овозгирфта	آواز گرفته	омӯзишӣ	آموزشی	оморӣ	آماری
овозгузаронанда	آواز گذارنده	омӯзгор	آموزگار	оморидан	آموريدن
овозгир	آوازگیر	омӯзгорӣ	آموزگاری	омос	آماس
овознок	آوازناک	омӯзанда	آموزنده	омоскарда	آماس کرده
овознависӣ	آواز نویسی	омӯзандагӣ	آموزندگی	омосдор	آماس دار
овозандоз	آواز انداز	омӯза	آموزه	омосӣ	آماسی
овозандозӣ	آواز اندازی	омӯзидан	آموزیدن	омосидан	آماسیدن
овозхон	آواز خوان	омиёна	آميانه	омосида	آماسيده
овозхонӣ	آواز خوانی	омехтагӣ	آميختگی	омосидагӣ	آماسيدگی
овоздорак	آوازدارک	омехтан	آميختن	омол	آمال
овоздиҳанда	آواز دهنده	омехта	آميخته	омоним	آمانيم
овоздиҳӣ	آواز دهی	омез	آمیز	омоҳ	آماده
овозрас	آواز رس	омезиш	آمیزش	омоҳонанда	آماده کننده
овозғафс	آواز غفس	омезишбӣ	آمیزشایی	омоҳида	آماده شده
овоза	آوازه	омезгор	آمیزگار	омоҳидан	آماده شدن
овозаангез	آوازه انگیز	омезгорӣ	آمیزگاری	омоҳонидан	آماده شدن
овозадор	آوازه دار	омеза	آمیزه	омад	آمد
овозагӯ(ӣ)	آوازه گو(ی)	омеғ	آمیغ	омдорфт	آمدورفت کننده
овозанок	آوازه ناک	омин I	آمین I	омадурафткунанда	آماده رفتن
овозӣ	آوازی	омин II	آمین II	омадушуд	آمده شد
овон	آوان	омингӯй	آمينگوی	омад-омад	آمد-آمد
овонигор	آوانگار	омингӯӣ	آمينگویي	омадан	آمده
овонигорӣ	آوانگاری	омина	آمينه	омада	آمده
овонависӣ	آوانویسی	он I	آن I	омада-омада	آمده آمده
оваҳ	آواخ	он II	آن II	омадурафт	آمدورفت
овар I	آوار I	ономастика	آنماستیکه	омир	آمیر
овар	آوار	онтология	آنطالوگيه	омирона	آميرانه
овар II	آوار II	ондунёӣ	آندنئیایی	омурзиш	آمورزش
оваранидн	آوارانیدن	ондун	آندون	омурзгор	آموزگار
овард	آوارد	ониф	آنف	омурзгорӣ	آموزگاری
овардгоҳ	آواردگاه	онифан	آنفا	омурзидан	آموزیدن
овардҷӯй	آواردجوی	она	آنه	омурзида	آموزيده
овардхоҳ	آواردخواه	онамурғ	آنه مرغ	омурғ	آمورغ
овардгаҳ	آواردگاه	онакалон	آنه کلان	омула	آموله
овардан	آواردن	онвақта	آنوقت	омут	آموت
оварда	آورده	онкологӣ	آنکالوگی	омӯхтгорӣ	آمده ختگاری
овардашуда	آورده شده	онкология	آنکالوگيه	омӯхтагӣ	آمده ختگی
оваранда	آورنده	онин	آنين	омӯхтан	آمده ختن
оварӣ	آوری	овез I	آویز I	омӯхтанӣ	آمده ختنی
оваридан	آوريدن	овез II	آویز II	омӯхта	آمده خته
оваринг	آورینگ	овезон	آویزان	омудан	آمودن
оваста	آوستا				

абар	اثر ادينميكه	آهکزني	آهنتن
абар	اثر ازال	آهکزнок	آهن جامه
абрI	اثر استات	آهکي	آهندار
абрII	اثر انوتیکه	آهختن//آهختن	آهن دل
абрIII	اثر انویگتسیه	оҳехтан//оҳихтан	آهن ربا
абра	ائممه	آهیدن	آهن ریزه
абрар	اؤدت	آي	آهنساز
абраз	اؤدتار	آيا	آهنسازی
абролуд	اؤدتاری	آيات	آهنساور
абролуда	اؤکسیون	آيان	آهن فروش
абром	الائي	آيانی	آهنگداز
абрбанд	اب	آيس	آهنگدازی
абрбанди	ابа	آيند	آهن ميده
абрпора	ابا	آينده	آهنکوب
абрпуш	ابаII	آينده بيني	آهنچيدان
абртуда	ابا//عبا	آينده دار	آهنگI
абрдор	ابابيل	آيه	آهنگII
абрсифат	ابتدا	آيه//آيت	آهنگدار
абраш	ابتدائي	آيينI	آهنگساز
абрас	ابتداع	آيينII	آهنگسازی
абрак	ابتدال	آيينIII	آهنگار
абарқудрат	ابتر	آيينپرست	آهنگارخانه
абарқудрати	ابتسام	آيين نامه	آهنگاري
абрақи	ابتشار	آيينناموي	آهني
абргирфта	ابتغا	آيينهI	آهнин
абрмард	ابتکار	آيينهII	آهнинирода
абрнок	ابتلا	آيينهIII	آهнин بازو
абрнокӣ	ابتلاع	آيينه بازی	آهнин پنجه
абрногузар	ابتنا	آيينه بند	آهнин پيکر
абранчан//абранчин	ابتهاج	آيينه بندان	آهнин تن
абрандуд	ابتهاال	آيينه بندی	آهнин دل
абра	ابتياغ	آيينه بين	آهнин روی
убар(а)	ابجد	آيينه تاب	آهوI
убра	ابجدخواني	آيينه دار	آهوII
абраастар	ابجيل//ابجير	آيينه دان	آهوIII
абрӯ//абрӯй	ابجار	آيينه دوزي	آهوبره
абрӯборик	ابخار	آيينه رخسار	آهوتک
абрӯпайваст	ابخازی	آيينه روی(ي)	آهوشم
абрӯчинак	ابداد	آيينه ساز	آهوبچه
абрӯчинӣ	ابداد	آيينه سازی	آهودل
абрӯдароз	ابدا	آيينه سان	آهودلي
абрӯсиёх	ابداع	آيينه قدي	آهوداو
абрӯфарох	ابدال	آيينه گر	آهومند
абрӯфарохӣ	ابدال	آيينه گری	آهون
абрӯқалам	ابداللابود	آيينه گون	آهувар
абрӯқушодагӣ	ابداللاباد	آيينه وار	آهک
абрӯқушода	ابداللابدين	آيينه کاری	آهکپز
абрӯқамон	ابدالدهر	آيينه کردار	آهکپزی
абрӯхилол	ابدزنده	اثر ايارت	آهکزنيخ
абри	ابدی	اثر ايلن	آهکزسانگ
ибриз	ابدیت	اثر ادرام	آهکآب

ахтаршуморӣ	ахсанкор	аҳаде	аҷтҳо
ахтаршинос	аҳсанкорӣ	аҳадегир	аҷҳоф
ахтаршиносӣ	аҳсангар	аҳаб	аҷдод
ахтаргӯ(ӣ)	аҳсан	аҳтироз	аҷдодӣ
ахтарнигорӣ	аҳсант	аҳтирос	аҷдхон
ахтарӣ	аҳсоъ	аҳтирок	аҷр
ахтисор	аҳсан I	аҳтирокӣ	аҷр
ахтисорот	аҳсан II	аҳтиром	аҷр хуор
ахтисоршавӣ	аҳсоия	аҳтиромкор	аҷрихор/аҷрихӯр
ахтисора	аҳзар	аҳтиромкунанда	аҷро
ахтисос	аҳком	аҳтиромгузор	аҷро
ахтисосталаб	аҳмар	аҳтиромгузорӣ	аҷроия
ахтисосомӯзӣ	аҳмақ	аҳтироман	аҷрошаванда
ахтисосманд	аҳмақфиреб	аҳтиромона	аҷрокунаанда
ахтифо	аҳмақнома	аҳтиромкорона	аҷрогар
ахтилоҷ	аҳмақона	аҳтиромӣ	аҷром
ахтилот	аҳмақӣ	аҳтисоб	аҷратхӯр
ахтилоф	аҳвол	аҳтисос	аҷратгир
ахтилофандозӣ	аҳволпурсӣ	аҳтишом	аҷрат
ахтилофкор	аҳволфемӣ	аҳтизор	аҷриқ
ахтилофкорӣ	аҳволҷӯӣ	аҳтиқор	аҷз
ахтилофнок	аҳволдон	аҳтикор	аҷсод
ахтилол	аҳвар	аҳтимол	аҷсом
ахтинок	аҳват	аҳтимолан	аҷал I
ахте	аҳвал	аҳтимолӣ	аҷал II/аҷал I
ахтаҳона	аҳиё	аҳтитом	аҷал расида
ахтакунӣ	аҳишавӣ	аҳтиётан	аҷлас
ахтиёр	аҳиакунӣ	аҳтиёт	аҷласия
ахтиёран	аҳиан	аҳтиётманд	аҷлол
ахтиёронан	аҳианан	аҳтиётмандӣ	аҷлгях
ахтиёрдорӣ	аҳ	аҳтиёт	аҷмаъ
ахтиёрӣ	аҳ	аҳтиёткор	аҷмол
аҳз	аҳборнавис	аҳтиёткорона	аҷмолан
аҳроҷ	аҳбор	аҳтиёткорӣ	аҷмолӣ
аҳраб	аҳбордиҳанда	аҳтиётӣ	аҷнос
аҳрам	аҳбордиҳӣ	аҳад	аҷнабӣ
аҳравӣ	аҳборнома	аҳд	аҷор
аҳро	аҳборновисӣ	аҳдос	аҷир
аҳш	аҳт	аҳдос	аҷириқ
аҳшам	аҳтиолог	аҳдос	аҷирикзор
аҳшеч	аҳтиология	аҳдаб	аҷина
аҳшечон	аҳтиология	аҳдиат	аҷинабадак
аҳтисоснок	аҳтар	аҳрор	аҷинаҳона
аҳзар	аҳтрае	аҳроқ	аҷиназде
аҳзарӣ	аҳтироъчӣ	аҳром	аҷақ
аҳтар	аҳтироъкор	аҳромбанд	аҷчипар
аҳтар	аҳтироъкорӣ	аҳромӣ	аҷчашм
аҳтар	аҳтироъгар	аҳзон	аҷчабоф
аҳтарбин	аҳтарбин	аҳсос	аҷчабофӣ
аҳтарсипоҳ	аҳтарсипоҳ	аҳсосшаванда	аҷчабофӣ
аҳтарсӯхта	аҳтарсӯхта	аҳсосотӣ	аҷчапӯш
аҳтаршумор	аҳтаршумор	аҳсан I	аҳадит

арода	ادو بیجات	ادب پروړ	اخگرستان
اراذل	ادویه	ادب پروړده	اخگروار
ار-ار	ادیلی	ادب پیشه	اخگل
ار-ارکونون	ادیان	ادب چوب	اخلات
ار-اری	ادیب	ادب خانه	اخلات پرتائی
اروز	ادیبانه	ادب دان	اخلات جای
ارالاک	ادیچی	ادب دانی	اخلات توده
ارالگی	ادیر	ادبستان	اخلات خانه
ارالگی	ادیش	ادب سرا(ی)	اخلات ریزی
ارن	ادیم	ادب سانچ	اخلات کشانی
ارباب	ادیوتنت	ادبی	اخلاص
اربابانه	ادیا	ادب نوبیس	اخلاصمند
اربابزاده	ادب	ادبیات	اخلاصمندانه
اربابی	اداعه	ادبیاتشناس	اخلاصمندی
اربیتر	اذان	ادبیاتشناسی	اخلاف
ارپخان//ارپخان	اذان گو(ی)	ادبیات دوست	اخلاق
ارپهبادیان	اذان گوئی	ادبیات دوستی	اخلاقآموزی
ارپهشالی	اذعان	ادخال	اخلاقاً
ارتباط	اذفر	ادراج	اخلاقی
ارتجاع	اذکار	ادرار I	اخلاقیات
ارتجاعپرست	اذلال	ادرار II	اخلال
ارتجاعي	اذن	ادرارپولی	اخوان
ارتجاعیت	اذن	ادرارنامه	اخوان
ارتجاعیون	اذناب	ادراک	اخوت
ارتجال	اذواق	ادراک نارس	اخیر
ارتحال	اذیت	ادراس	اخیر
ارتزاق	اذیت آور	ادراسبوف	اخیران
ارتسام	اذیتدهنده	ادراسبوفی	ادو
ارتش	اذیتدهی	ادراسپوش	ادامیز
ارتضا	اذیتدیده	ادراسمون	ادات
ارتضاع	اذیتکش	ادریس	اداره
ارتعداد	ار	ادریس	اداره خانه
ارتعاش	ارابه	ادژی	ادارہ شونگی
ارتفاع	ارابه ران	ادعا	ادارہ شونده
ارتفاعشناس	ارابه رانی	ادعا	ادارہ کننده
ارتفاق	ارابه کش	ادعیه	اداروی
ارتقاء	ارابه کشی	ادغام	اداری
ارتقاء	ارابه	ادکن	ادافهم
ارتکاب	ارابه خانه	ادمان	ادافهمی
ارتیاش	ارابه درا	ادمورت	ادامه
ارتیاض	ارابه سازی	ادمورتی	ادامه دهنده
ارتیزناسکلیراز	ارابه گذر	ادمیرال	ادانشونده
ارتیزنی	ارابه گرد	ادمیرالی	ادئی
ارتیست	ارابه ساز	ادنی	ادب
ارتیکل	ارابه سوار	ادهم	ادبدوست
ارتیل	ارابه سواری	ادوات	ادبدوستی
ارتیلیری	ارادت	ادوار I	ادبگاه//ادبگاه
ارث	ارادت گرائی	ادوار II	ادباً
ارشی	ارادت گرای	ادواکت	ادبار
ارشیات	ارادت مند	ادواکتی	ادب آموز
ارح	ارادت مندی	ادویات	ادب آموزی

арифметикӣ	арқам	арзанда	арҷал
арика	арқам	арзанзор	арҷманд
ария	арк	арзанкорӣ	арҷмандӣ
арйергард	аркан	арзӣ	арҷанд
аз	арктика	арзиб	арҷа
изоII	арктикӣ	арзӣбӣ	арҷа
азот	арг	арзидан	арҷазор
азот	арго	арзиз	арҳам
азотӣ	аргон	аржан	арҳам
изотермӣ	арал	арзӣ/артӣ/арсӣ	арҳамроҳимин
изотермия	аралш	аржант/артанг/арсанг	арҳизм
изорI	ирландӣ	арс I	арҳол
изора	ирам	арс/арас	арҳар
изолат	арман	арсол	арҳа
изолатор	арматурбанд	арсолкунанда	арҳа
изолятсия	арматурҷӣ	арсалон	арҳа
азонихудӣ	арматурсозӣ	арсинҳо	арҳа
азбас	арматура	арш	арҳа
азбаски	армад	аршод	арҳа
азбик	армуғон	аршад	арҳа
азбикӣ	армуғонӣ	аршI	арҳа
азпафтада	армал	аршII	арҳа
азпаманда	армала	аршоб	арҳа
азхудрафта	арманде	аршом	арҳа
азхудкунӣ	армани	аршч/аршг	арҳа
аздихом	армитабор	аршг	арҳа
аздастдехӣ	арамӯӣ	аршг	арҳа
аздивоч	арнаб	аршг	арҳа
аздусар	аранг	аршг	арҳа
аздида	арангӣ	аршг	арҳа
аздигарсозӣ	арра	аршг	арҳа
азрак	аррадос	аршг	арҳа
азракпӯш	арразабон	аршг	арҳа
азракшам	арравор	аршг	арҳа
азракфом	аррапушт	аршг	арҳа
азраклибос	аррапуштдор	аршг	арҳа
азрақӣ	арракаш	аршг	арҳа
азриҷ	арракашӣ	аршг	арҳа
азкарафтадӣ	аррамонад	аршг	арҳа
азкарафтада	аррамоҳӣ	аршг	арҳа
азкиё	аррамайда	аршг	арҳа
азлал	ирво	аршг	арҳа
азлалII	арво	аршг	арҳа
азлӣ	арвона	аршг	арҳа
азман	уруп	аршг	арҳа
азмина	урус	аршг	арҳа
азназаргузаронӣ	уруг	аршг	арҳа
узангӯ	арванд	аршг	арҳа
азнавосозӣ	арис	аршг	арҳа
азҳар	арифмометр	аршг	арҳа
азвач	арифметика	аршг	арҳа

استثنائی	اسپکی	اسباب برای	ازیرا(к)
استجازه	اسپناچ	اسبابخانه	ازیمت
استجلاء	اسپناک	اسبابدار	اژدر
استجلاب	اسپناه	اسبابساز	اژدرگون
استحاله	اسپند	اسبابسازی	اژدرنهاد
استحسان	اسپند آرمذ//اسفند آرمذ	اسباسمینت	اژدرها
استحصال	اسپاندورموز//اسفاندورموز	اسباغ	اژدها
استحصالات	اسپندان	اسبست	اژدها براه
استحصال کننده	اسپنددانه	اسب	اژدها پیکر
استحصالی	اسپنی	اسببندی	اژدها خوری(й)
استحضار	اسبه	اسبپائی	اژدها دوش
استحقاق	اسبهسالار	اسب پای	اژدها سار
استحقاقی	اسبوار	اسب پرور	اژدها شکار
استحکام	اسبوش	اسب پروری	اژدها شکاری
استخاره	اسبی	اسپتوز	اژدها شونده
استخبار	اسبید	اسپتوزی	اژدها شاف
استخدام	اسبیرنت	اسب جلاب	اژدها ک
استخر//اصطخر	اسبیرنتوره	اسب جلابی	اژدها کیش
استخراج	اسبیرنتی	اسبخانه	اژدها مانند
استخفاف	اسبیرین	اسب رامکنی	اژدها نفس
استخفاف	اسبیل	اسب سوار	اژدها واش
استخلاص	است	اسب سوار	اژرقی
استخوان I	استا	اسب نمدها	اژرقی چشم
استخوان II	استاخ//اوستاخ	اسبار	اژغل
استخوان بزرگ	استاخونا	اسبافکن	الاس
استخوان بند	استاد//استادیز	اسبانگیز	الاس زننده
استخوان بندی	استاددانه	اسبانه	الاسزنی
استخوان پاره	استاده//ایستاده	اسباه	الاسکشی
استخوان پرده	استادی	اسب باز	الاسکشنده
استخوان تلاشی	استاذ	اسب بازی	اس(с)
استخوان خانی	استار	اسب بان	اسائه//اسانت(т)
استخوان خوار	استار	اسببانی	اساتسیتسیه
استخوان خوری	استافهتا	اسبچ	اساتین//اساطین
استخوان خوری	استافهتی	اسبدار	اسارت
استخوان دار	استاکار	اسبداری	اسارت آور
استخوان درد	استاکارانه	اسب دزد	اساس
استخوان ربا	استاکاری	اسب دزدی	اساسگذار
استخوان ریزه	استاگی	اسب دوان	اساسناک
استخوان ریزگی	استائی	اسب دوانی	اساسا
استخوان سازی	استبداد	اسب دوست	اساسدار
استخوان شناس	استبدال	اسبورچ	اساس گذارنده
استخوان شناسی	استبر	اسبورغم//اسبارغم	اساس ناکی
استخوان فروشی	استبرک//استبرق	اسبورغم	اساسنامه
استخوانی	استبراک//استبراک	اسبورک	اساسی
استدامت	استبصار	اسبورگ	اساطیر
استدراک	استبعاد	اسبورلوس	اساطیر شناس
استدعا	استیمور	اسبورمه	اساطیر شناسی
استدلال	استیمور شونده	اسبوریز//اسبوریس	اساطیری
استر I	استیمور کونده	اسبست	اسافیل
استر II	استیمورگار	اسبک	اسامی
	استشنا	اسبک بازی	اسباب

ислохотпарварӣ	اصلاحات پروری	ишканча	اشکنجه	ишхор//ишқор	اشخار//اشقار	асетат	اسيتت
ислохотхоҳ	اصلاحات خواه	ашқӯб	اشکوب	ашхос	اشخاص	асетилен	اسيتيلن
ислохотхоҳӣ	اصلاحات خواهی	ушқуфа	اشکوفه	ашадд	اشدد	асидоз	اسيداز
ислохотталаб	اصلاحات طلب	ишкел	اشکيل	ашаддӣ	اشددى	асир	اسير
ислохотталабӣ	اصلاحات طلبی	ишкелбоғӣ	اشکيل باغی	ашрор	اشرار	асирафтода	اسيراftode
ислоҳпазир	اصلاح پذير	ишкелбанд	اشکيل بند	ашроф	اشراف	асирак	اسيراک
ислоҳшаванда	اصلاح شونده	ишкелдор	اشکيلدار	ишроф	اشراف	асирвор	اسيروار
ислоҳталаб	اصلاح طلب	ишкеллак	اشکيلاک	ашрофана	اشرافانه	асирӣ	اسيرى
ислоҳкор	اصلاح کار	ашанI	اشنI	ашрофзода	اشرافزاده	ассистент	اسيستنت
ислоҳнопазир	اصلاح ناپذير	ашанII	اشنII	ишроқ	اشراق	асиметрия	اسيمتريه
ислоҳнашаванда	اصلاح نشونده	ашнан	اشنان	ишроқ	اشراک	ассимиляция	اسيميليتسيه
аслаъ	اصلع	ашна	اشنه	ашраф	اشرف	асинхронӣ	اسينخرونى
аслӣ	اصلى	ашна	اشنه	ашрафӣ	اشرفى	ашшор	اشار
аслият	اصليت	ушнабаста	اشنه بسته	ашғор	اشعار	ашратӣ	اشارتى
асноф	اصناف	ушнадор	اشنه دار	ашғол	اشغال	ашора//ашорат	اشاره//اشارت
асном	اصنام	ушнагиёҳ	اشنه گياه	ишғол	اشغال	ашораҷӯб	اشاره چوب
усул	اصول	ашҳаб	اشهب	ишғолшуда	اشغال شده	ашорахат	اشاره خط
усулан	اصولان	ашҳар	اشهر	ишғолгар	اشغال گر	ашпулак	اشپلک
усулий	اصولى	ашҳал	اشهل	ишғолгарона	اشغال گرانه	иштибоҳ	اشتباہ
асил	اصيل	ашӯла	اشوله	ишғолӣ	اشغالى	иштидо	اشتداد
асилзода	اصيلزاده	ашӯлаҷӣ	اشوله چى	ишқор	اشقار	иштур	اشتر
асилзодагӣ	اصيلزاده گى	ашӯлаҳон	اشوله خوان	ишқороб	اشقار آب	иштургиёҳ	اشتر گياه
изоатII	اضائه//اضائتII	ашӯлаҳонӣ	اشوله خوانى	ишқордор	اشقاردار	иштиро	اشترا
изоатIII	اضاعتIII	ашӯлағӯӣ	اشوله گوئى	ишқорронӣ	اشقارروانى	иштирок	اشتراک
изофат	اضافت	ашӣ(е)	اشياء(ء)	ишқорнокӣ	اشقارناکى	иштирокҷӣ	اشتراکچى
изофагӣ	اضافگى	ашӣъ	اشياءع	ишқорӣ	اشقارى	иштирокдор	اشتراکدار
изофа//изофат	اضافه//اضافت	исобат	اصابت	ашқар	اشقار	иштирокдорӣ	اشتراکدارى
изофапардохт	اضافه پرداخت	асолат	اصالت	алошақшақа	الاشقاقه	иштироккунанда	اشتراک کننده
изофакорӣ	اضافه کارى	асбаъ	اصبع	ашақа	اشقه	иштирокиюн	اشتراکيون
изофамаош	اضافه معاش	асҳоб	اصحاب	ашкI	اشکI	иштурбан	اشتربان
изофанависӣ	اضافه نویسى	исрор	اصرار	ашкII	اشکII	иштурпай	اشترپای
изофӣ	اضافى	исроран	اصراران	ашкпаймо	اشکپایمو	иштурхор	اشترخور
азҳо	اضحى	исроркорона	اصرار کارانه	ашкфишонӣ	اشکفشانى	иштурғоз	اشترغاز
аздо	اضداد	исроркорӣ	اصرار کارى	ишқошимӣ	اشکا شيمى	иштурак	اشترک
азрор	اضرار	истибор	استبارة	ашкафшон	اشک افشان	иштиғол	اشتغال
изрор	اضرار	истилоҳ	اصطلاح	ашкафшонӣ	اشک افشانى	аштақ	اشتق
изтироб	اضطراب	истилоҳот	اصطلاحات	ашкал	اشکال	аштиқоқ	اشتقاق
изтиробомез	اضطراب آميز	истилоҳшинос	اصطلاح شناس	ашкал	اشکال	аштиқӣ	اشتقى
изтиробангез	اضطراب انگيز	истилоҳшиносӣ	اصطلاح شناسى	ашколуд	اشکالود	иштулум	اشتلم
изтиробовар	اضطراب آور	истилоҳӣ	اصطلاحى	ашкониён	اشکانيان	иштиҳо	اشتها
изтиробнок	اضطراب ناک	истиләд	اصطیلاذ	ашковар	اشکوار	иштиҳоангез	اشتها انگيز
изтирор	اضطراب	асъаб	اصعب	ашкбор	اشکبار	иштиҳоовар	اشتها آور
изъоф	اضعاف	асғар	اصغر	ашкборӣ	اشکبارى	иштиҳор	اشتهار
излолIII	اضلالIII	асфар	اصفر	ашкполо	اشکپالو	иштиҳокушо	اشتهاکشا
измор	اضمار	асфӣ	اصفى	ашкрёз	اشکريز	ишти	اشتى
измиҳлол	اضمحلال	асл	اصل	ашкрёзон	اشکريزان	иштиёқ	اشتياق
итоат	اطاعت	аслан	اصلان	ашкрёзӣ	اشکريزى	иштиёқманд	اشتياقمند
итоаткор	اطاعت کار	асло	اصلو	ашкфишон	اشکفشان	иштибоз	اشتيا باز
итоаткорона	اطاعت کارانه	ислоҳ	اصلاح	ишкам	اشکم	иштибозӣ	اشتيا بازى
итоаткорӣ	اطاعت کارى	ислоҳот	اصلاحات	ишкамба	اشکمبه	иштиҳона	اشتياخانه
итоаткеш	اطاعت کيش	ислоҳотпарвар	اصلاحات پرور	ишкамқалон	اشکمکلان	ашҷор	اشجار

агвогарона	اعلم	اعتصاب	اطاعت گری
агвогарӣ	اعلمی	اعتقاد	اطاق
ағёр	اعلى // اعلا	اعتقادнок	اطاله // طالت (т)
ифоданок	اعلى چى	اعتقادمند	اطيبا
ифода	اعلى حضرت	اعتكاف	اطراف
афоризм	اعلى خوان	اعتكافنيшин	اطرافي
афозил	اعلى خوانى	اعتلا	اطعمه
ифоза(т)	اعلى درجه	اعتلاф	اطفا
аф-аф	اعلى صفت	اعتلاфӣ	اطفال
ифоқа	اعم (م)	اعتلال	اطقى
афт	اعماق	اعتقاد	اطلا
уфт	اعماق	اعتقادالدوله	اطلاعات
уфтухез	اعمال	اعتقادنامه	اطلاعاتى
афтодагӣ	اعمش	اعتقادбахш	اطلاعيه
афтодан//афтидн	اعمى	اعتقادнок	اطلاق
афтода	اعوان	اعتقادнокӣ	اطلاس I
уфтода	اعوذ بالله	اعتقادбият	اطلاس II
афтодагӣ	اعور	اعتنا	اطلاسбоф
афтодаовоз	اعيان	اعجاز	اطلاسбофӣ
афтодахол	اغاثت	اعجاز кар	اطلاس پوش
афтодарӯх	اغاثى	اعجاز карона	اطلاس курте
афтодаманда	اغاني	اعجاز карӣ	اطلاسى
афтодамонда//афтидамонда	اغاني سرا	اعجاز نويس	اطمنان
афтон	اغبر	اعجوبه	اطمنان بخش
афтондан	اغبرى	اعداد	اطناب
афтонидан	اغبه	اعداد	اطور
ифтидох	اغتراب	اعدام	اغضى
ифтидохона	اغتسال	اعذار	اغلاما لظالمين
ифтидохӣ	اغتشاش	اعراب	اظهار
уфтодан	اغتفار	اعراب	اظهارات
ифтихор	اغتمام	اعرابى	اظهار كننده
ифтихоромез	اغتنام	اعراض	اظهار گه
ифтихорманд	اغر (ر)	اعراف	اظهار نامه
ифтихормандона	اغر	اعزاز	اعاده // اعدات (т)
ифтихормандӣ	اغراق	اعزام	اعانت
ифтихорнома	اغز يه	اعزّه	اعانه
ифтихорӣ	اغفال	اعشار	اعتبار
ифтиро	اغلاط	اعشارى	اعتبار نامه
ифтирок	اغلاق	اعصاب	اعتباران
афтиш	اغلب	اعضا	اعتباردار
ифтизох	اغلو طه	اعطا	اعتبارناк
ифтикор	اغماز I	اعظام II	اعتبارناкӣ
иффатнокӣ	اغماز карӣ I	اعظم	اعتدال
афтухез	اغماз II	اعلام	اعتذار
афтударафт	اغماض карӣ II	اعلام I	اعتراض
афтидн	اغنيا	اعلام II	اعتراضميز
афча	اغنيه	اعلاميه	اعتراض ناپذير
афдар	اغوا	اعلان	اعتراض نامه
уфар	اغوا انگيز	اعلان کننده	اعتراضى
афрохтан	اغوا پيشه	اعلان نامه	اعتراف
афрохтақомат	اغوا گر	اعلان کنى	اعتزال

иктироъ	афкандагӣ	афсад	афрод
иктирон	афкندن//афкندن	афсарI	афроз
иктисод	афкандан//афгандан	афсарII	афроз
иктисодчӣ	афканди//афганди	афсурдагӣ	афростан
иктисоддон	афканданӣ//афганданӣ	афсурдан	афрот
иктисодшинос	афкананда	афсурда	афроткорона
иктисодӣ	афгор	афсурдаҷон	афроткорӣ
иктисодиёт	афгона	афсурдахотир	афротгарой
иктисор	афгандан	афсурдахотирӣ	афротӣ
иктизо	афганде//афганда	афсурдадил	афрӯхтагӣ
иктифо	афлатунӣ	афсурдадилӣ	афрӯхтан
иктина	афлатунӣ	афсурдарӯ(ӣ)	афрӯхта
икдом	афлах	афсурдашуда	афрӯз
акдас	афлас	афсартироз	афрӯзон
икрор	афласкорӣ	афсарӣ	афрӯзидан//афрӯзандан
икроршавӣ	афласкунанда	афсӯс	афрӯзон(и)дан
икрорӣ	афласгарӣ	афсӯсmez	афрӯзш//афрӯзш
акрон	афласӣ	афсӯсхӯрона	афрӯзиш//афрӯзиш
акрабI	афлак	афсун	афзор
акраба	афлакшinos	афсунсоз	афзорсоз
акрабайӣ	афлакӣ	афсунсозӣ	афзорсозӣ
акрабак	афлесун	афсунсухан	афзоиш
акран	афна	афсункор	афзоишнок
аксом	афنديгӣ	афсунхон	афзоянда
аксум	афндӣ	афсунгар	афзудгӣ
акса	афот	афсунгарӣ	афзудан
аксар	афвач	афшо	афзуданӣ
иктоъ	афвоҳ	афшагар	афзуде
иктоъдор	афул	афшогар	афзун
актаъ	афҳам	афшон	афзун
ақал(л)	аффикс	афшон(и)дан	афзунгардонӣ
ақаллан	афюн	афшурдан	афзунӣ
ақлом	афюнхӯр	афшурда	афсод
ақлият	афюни	афшурдагом	афсор
ақлим	ақулок	афшура	афсор
ақлимшinos	ақориб	афсах	афсор
ақлимшinosӣ	ақола	афсахбаён	афсор
ақлимгир	ақомат	афзал	афсона
ақлимгирӣ	ақоматкда	афзали	афсона
ақлими	ақоматгоҳ	афзалият	афсона
ақлимиа	ақбал	афтор	афсона
ақлион	ақбалбланд	афторӣ	афсона
ақмиша	ақбалнок	афтасӣ	афсона
ақнаъ	ақтбас	афъол	афсона
ақном	ақтбасӣ	афъӣ//афъо	афсона
ақват	ақтиҳом	афғанI	афсона
ақвом	ақтидо	афғанII	афсона
ақианос	ақтидор	афғанӣ	афсона
ақианос пима	ақтироб	афқ	афсона
ақианосшinos	ақтироҳ	афқӣ	афсона
ақианосшinosӣ	ақтироз	афкор	афсона

антитезис	анордонак	амният	имдодгар
انتخاب	انار دانه	امنيت جوی	امدادی
انتخاب کننده	انار رنگ	امنيت خواه	امر
انتخابات	انار زار	امنيتی	امرا
انتخاباتی	انارستان	امنیه	امرار
انتخابی	انار گل	امواج	امراض
انترپالاک	اناری	امواج زانان	امربر
انترپالاکیه	انوفелес	اموال	امر خط
انتزاع	انام	امور	امراد
انتساب I	اناملیه	امهات	امردبازی
انتساخ	انانس	امهال	امردهنده
انتساق	انای	امهات	امردهی
انتسکلان	اناباز	امي	امرکننده
انتسپتیکه	انبار	اميک	امرود
انتشار	انباربان	امیابه	امرودبن
انتشارات	انبارچی	امید	امروز
انتصاب II	انبارخانه	امید	امروز پگاه
انتصاح	انباردار	امیدبخش	امروزه
انتصار	انبارداری	امیدخانه	امروزها
انتصاف	انبارزده	امیدوار	امروزی
انتظار	انبارکنی	امیدکده	امروزینه
انتظار برنده	انباری	امیدگاه	امری
انتظاری	انباریدن	امیدوار	امزجه
انتظام	انباز	امیدوارکننده	امساک
انتظام دوست	انباز	امیدوارانه	امساله
انتظامناک	انبازی	امیدواری	امساله
انتظامناکی	انباشتن	امیر	امشب
انتظامی	انباشته	امیرخور	امشبه
انتعاش	انبان	امیرالبحر	امضا
انتفاع	انبانچه	امیرالحجاب	امضادار
انتفشیست	انبانه	امیرالشعر	امضانامه
انتقاد	انبر//انبور	امیرالمؤمنین	امعان
انتقادی	انبرک	امیرزاده	امفیتئاتر
انتقاش	انبازیس	امیرشناس	امفیبه
انتقاص	انبساط	امیرکان//امیرکائی	امکان
انتقال پذیر	انباسته	امerkon//امerkonی	امکان پذیر
انتقال دهنده	انبودن//انبودان	امیری	امکان پذیری
انتقالناپذیر	انبوه	امیسر	امکانناپذیر
انتقالناپذیری	انبوهی	امیسیه I	امکانناپذیری
انتقام	انبیاء	امیسیه II	امکانیت
انتقام جو	انبیق	امین	املاء
انتقام جویی	انت-انت	امینوکسیلاته	املائی
انتقامخواه	انتام	امینانه	املاک
انتقامخواهی	انتامالاک	انانا	املاکدار
انتقامستانی	انتامالاکي	انالحق	املاکدارخانه
انتقامگیر	انتامالاکیه	انبات	املاح
انتقامگیری	انتامی	انانتسیه	املاحالشعر
انتقال	انتامیه	اناد	املس
انتکاس	انتانیم	انار	امم
انتگانزم	انتبئاتکها	اناربون	امن
انتما	انتباه	انارات	امن آباد

اندیشه‌رانی	اندیشه‌رانی	انحنای	انتها
اندیشه‌سگال	اندیشه‌سگال	انخیزل	انتیر نئسانل
اندیشه‌سوز	اندیشه‌سوز	انحرانیزم	انتیر نیت
اندیشه‌کار	اندیشه‌کار	انخفوز	انتینه
اندیشه‌کاری	اندیشه‌کاری	انخیلو	انتا
اندیشه‌مندانه	اندیشه‌مندانه	اند	انچا
اندیشه‌مندی	اندیشه‌مندی	اندو	انچا
اندیشه‌ناک	اندیشه‌ناک	اندو//اندای	انچام
اندیشه‌ناکی	اندیشه‌ناکی	اندویدان	انچام
اندیشه‌ورز	اندیشه‌ورز	انداخت	انچام‌خانا
اندیشیدن	اندیشیدن	انداخت	انچام‌شودانی
انذار	انذار	انداختن	انچام‌بخش
انرخاسیند کلیم	انرخاسیند کلیم	انداختنی	انچام‌پازیر
انارخوسیندیکالیزم	انارخوسیندیکالیزم	انداخته	انچام‌دهنده
انرخیسیت	انرخیسیت	اندوز	انچام‌ناپزیر
انرخیسیتی	انرخیسیتی	اندوز	انچامه
انرخیزم	انرخیزم	اندوزپار	انچامیدن
انرخیه	انرخیه	اندوزچینی	انچاندان
انزال	انزال	اندوزدهنده	انچیزوب
انزوا	انزوا	اندوزسپار	انچاره
انزور	انزور	اندوزا	انچیلو
انزورات	انزورات	اندوزا‌شناس	انچم
انس	انس	اندوزا‌گذاری	انچم‌سپاه
انس	انس	اندوزا‌گیر	انچم‌شناس
انسیگری	انسیگری	اندوزا‌گیری	انچمان
انساب	انساب	انداک‌رینالوگ	انچمان‌رو
انسان	انسان	انداک‌رینالوگ	انچمان‌افروز
انسان‌بدینانه	انسان‌بدینانه	انداک‌رینی	انچمان‌پیر
انسان‌بدینی	انسان‌بدینی	انداک‌رینی	انچمان‌ساز
انسان‌پرور	انسان‌پرور	اندام	انچمان‌گاه
انسان‌دوست	انسان‌دوست	انداوه	انچوخ
انسان‌دوست‌دانا	انسان‌دوست‌دانا	انداوه‌چی	انچوخیدن
انسان‌دوستی	انسان‌دوستی	انداوه‌چوب	انچورا
انسان‌شناسی	انسان‌شناسی	انداوه‌شده	انچیباز
انسان‌نواز	انسان‌نواز	انداوه‌کنی	انچیدن
انسان‌وار	انسان‌وار	انداوه‌گر	انچیده
انسانی	انسانی	انداویدن	انچیر
انسانیت	انسانیت	انداویدن	انچیربن
انسانیت‌پرور	انسانیت‌پرور	انداویدن	انچیرپازان
انسانیت‌دوست	انسانیت‌دوست	انداویدن	انچیرخور
انستیتوت	انستیتوت	انداویدن	انچیرخور
انسداد	انسداد	انداویدن	انچیرزور
انسکاب	انسکاب	انداویدن	انچیل
انسمبل	انسمبل	انداویدن	انچار
انسور	انسور	انداویدن	انچه
انسول	انسول	انداویدن	انحدار
انسی	انسی	انداویدن	انحراف
انسیفالیت	انسیفالیت	انداویدن	انحصار
انسیکلاپیدی	انسیکلاپیدی	انداویدن	انخطوت
انسیکلوپدست	انسیکلوپدست	انداویدن	انخفوز
انسیکلوپدیا	انسیکلوپدیا	انداویدن	انخلال
اندرزگو(ی)	اندرزگو(ی)	انداویدن	
اندرزنامه	اندرزنامه	انداویدن	
اندرشدن	اندرشدن	انداویدن	
اندرکشیدن	اندرکشیدن	انداویدن	
اندرگاه	اندرگاه	انداویدن	
اندرگذشتن	اندرگذشتن	انداویدن	
اندرمان	اندرمان	انداویدن	
اندرماندن	اندرماندن	انداویدن	
اندرمانی	اندرمانی	انداویدن	
اندرن	اندرن	انداویدن	
اندرونی	اندرونی	انداویدن	
اندریافت	اندریافت	انداویدن	
اندریک	اندریک	انداویدن	
انداک	انداک	انداویدن	
انداک‌ریش	انداک‌ریش	انداویدن	
انداک‌مایه	انداک‌مایه	انداویدن	
انداک‌یاب	انداک‌یاب	انداویدن	
انداک‌خرد	انداک‌خرد	انداویدن	
انداک‌خور	انداک‌خور	انداویدن	
انداک‌خور	انداک‌خور	انداویدن	
انداک‌سید	انداک‌سید	انداویدن	
انداک‌مایگی	انداک‌مایگی	انداویدن	
انداک‌موندک	انداک‌موندک	انداویدن	
اندامه	اندامه	انداویدن	
اندوخت	اندوخت	انداویدن	
اندوختن	اندوختن	انداویدن	
اندوخته	اندوخته	انداویدن	
اندود	اندود	انداویدن	
اندودن	اندودن	انداویدن	
اندوز	اندوز	انداویدن	
اندوه	اندوه	انداویدن	
اندوه‌انگیز	اندوه‌انگیز	انداویدن	
اندوه‌خور	اندوه‌خور	انداویدن	
اندوه‌خیز	اندوه‌خیز	انداویدن	
اندوه‌سرای	اندوه‌سرای	انداویدن	
اندوه‌گسار	اندوه‌گسار	انداویدن	
اندوه‌گساری	اندوه‌گساری	انداویدن	
اندوه‌ناک	اندوه‌ناک	انداویدن	
اندوه‌آور	اندوه‌آور	انداویدن	
اندوه‌زده	اندوه‌زده	انداویدن	
اندوه‌کش	اندوه‌کش	انداویدن	
اندوه‌گین	اندوه‌گین	انداویدن	
اندوه‌گینانه	اندوه‌گینانه	انداویدن	
اندوه‌گینی	اندوه‌گینی	انداویدن	
اندوه‌مند	اندوه‌مند	انداویدن	
اندی	اندی	انداویدن	
اندیش	اندیش	انداویدن	
اندیشه	اندیشه	انداویدن	
اندیشه‌سنگ	اندیشه‌سنگ	انداویدن	
اندیشه‌مند	اندیشه‌مند	انداویدن	
اندیشه‌وار	اندیشه‌وار	انداویدن	

анвор	انوار	انگشت فروشی	انگشتفروشی	انقطاع	инкитоз	انشاء	иншо
анворафшон	انوار افشان	انگشتک	انگشتک	انقلاب	инкилоб	انشاء الله	иншоаллох
анвоъ	انواع	انگشتکن	انگشتکن	انقلابچي	инкилобчи	انشاءات	иншоот
анудона	انودونه	انگشتکни	انگشتکني	انقلابي	инкилобӣ	انشاد	иншод
анудона	انودانه	انگشتگر	انگشتگر	انقلابيون	инкилобион	انشانويس	иншонавис
анвар	انور	انگشتгаз	انگشتгаз	انقياد	инқиёд	انشانويسى	иншонависӣ
анӯша	انوشه	انگشتгазон	انگشتгазон	انكار	инкор	انشراح	иншироҳ
ана	انه	انگشتнама	انگشتنما	انكار ناپذير	инкорнопазир	انشعاب	иншиоб
анҳор	انهار	انگشتнамоӣ	انگشتناموӣ	انكسار	инкисор	انشقاق	иншиқоқ
инҳидом	انهدام	انگشته	انگشته	انكشاف	инкишоф	انصار	ансор
инҳидор	انهزام	انگштор	انگشтор	انكشاف يابنده	инкишофёбанда	انصاف	инсоф
анёб	انياب	انگштване	انگشتване	انكشاف يابى	инкишофёбӣ	انصاف جوى	инсофҷӯӣ
инерсия	انيرسيه	ангаф	انگف	انكيته	анкета	انصباب	инсибоб
энергетика	انيرگيتكه	ангак	انگك	انگ I	انگ I	انصر	ансур
энергетикӣ	انيرگيتكى	ангал	انگل	انگ II	انگ II	انصراف	инсироф
энергия	انيرگيبه	ангала	انگله	ангор	انگار	انصرام	инсиром
анис I	انيس I	англисзабон	انگليس زبان	ангар	انگار	انصرى	ансурӣ
анис II	انيس II	англисӣ	انگليسى	ангора	انگوره	انضباط	инзибот
аниқ	انيق	англисизабон	انگليسى زبان	ангорах	انگوراه	انضمام	инзимом
аниқӣ	انيقى	ангалюн	انگليون	ангоридан	انگوريدان	انطباق	интибоқ
анин	انين	ангудон	انگودان	ангоз	انگوز	انطفاف	интифо
университет	انيورستيت	ангур	انگور	ангоштан	انگاشتن	انطماس	интимос
универсалӣ	انيورسالى	ангурало	انگورالو	ангбин	انگبين	انطوا	интиво
او	و	ангурпарвар	انگورپرور	ангабин	انگابين	انظار	анзор
او I	I	ангурпарварӣ	انگورپرورى	ангбинхона	انگبينخانه	انعام	инъом
او II	II	ангурпаз	انگورپز	ангбиндор	انگبيندور	انعامبخشى	инъомбахшӣ
авиатсионӣ	اوتسيانى	ангурпазон	انگورپزان	ангбинлаб	انگبينلاب	انعامدهى	инъомдихӣ
авиатсия	اوتسيه	ангурпазӣ	انگورپزى	ангбина	انگبينه	انعامى	инъомӣ
авио	اوئه	ангурчин	انگورچين	ангат	انگات	انعدام	инъидом
авиапочта	اوئه پاجته	ангурчинӣ	انگورچينى	ангатзор	انگتزار	انعطاف	инъитоф
авоил	اوائل	ангурдон	انگوردان	ангар	انگر	انعقاد	инъикод
авохир	اواخر	ангурзор	انگورزار	ангстрем	انگستریم	انعكاس	инъикос
авора	اواره	ангурфурӯш	انگورفروش	ангшбе	انگشبه	انعكاسكننده	инъикоскунанда
уввос	اواس	ангурфурӯшӣ	انگورفروشى	ангушт	انگشت	انفاذ	инфоз
авосит	اواسط	ангурӣ	انگورى	ангшт	انگشت	انفاس	анфос
уво	اووال	ангула	انگوله	ангштан	انگشتان	انفاق	инфок
авон I	اوان I	ангехтан	انگيختن	ангштол	انگشتال	انفتاح	инфитоҳ
ав-ав	او او	ангехта	انگيخته	ангштона	انگشتانه	انفجار	инфичор
авборидан	اوباريدن	ангидрид	انگيدريد	ангштбарорӣ	انگشتبارورى	انفرداد	инфиродад
авбош	اوباش	ангез	انگيز	ангштпора	انگشتپاره	انفردادى	инфиродаӣ
авбошона	اوباشانه	ангез	انگيز	ангштпона	انگشتپونه	انفراز	инфироз
авбошӣ	اوباشى	ангезон	انگيزان	ангштпулӣ	انگشتپولى	انفس	анфус
убол	اوبال	ангезонидан	انگيزانيدن	ангштпеч	انگشتپيچ	انفساح	инфисоҳ
уболак	اوبالك	ангезиш	انگيزش	ангштхона	انگشتخانه	انفصال	инфисол
убада	اوبده	ангезанда	انگيزنده	ангштхой	انگشتخاى	انفطار	инфитор
уба	اوبه	ангеза	انگيزه	ангштар	انگشتار	انفعال	инфиол
автобус	اوتابوس	ангезидан	انگيزيدن	ангштарӣ	انگشتارى	انفكاك	инфикоқ
автодром	اوتادرام	ангина	انگينه	ангштарин	انگشتارين	انتقال پذيرى	интиқолпазирӣ
авторучка	اوتاروچكه	анлитикӣ	انلتيكى	ангштсанг	انگشتسنگ	انقراض	инқироз
автосистерна	اوتاسيسترنه	анализатор	اناليزتار	ангштшумор	انگشتشمار	انقسام	инқисом
автогенӣ	اوتاگينى	ананас	انانس	ангштфурӯш	انگشتفروش	انقضا	инқизо

аҳамиятноки	аҳамиятноки	авастой	автомобил
аҳо	аҳо	аустоҳӣ	автомобилрон
аҳо-аҳо	аҳо	авсат	автомобилронӣ
аҳуромаздо	аҳуромаздо	аусал	автомобилсозӣ
ай	ай	аусма	автомобилгард
эй	эй	аусмакши	автомобили
эй	эй	аусун	автомат
эй	эй	авсоф	автоматонӣ
аёғ	аёғ	авзоғ	автоматонидан
аёб	аёб	автон	автоматчӣ
аёр/иёр	аёр/иёр	аъҷуба	автоматӣ
аёра	аёра	ағур	автоматика
аёриҷ	аёриҷ	ағур	автомашина
аёс	аёс	ағурча	аутов
аёғ/аёк	аёғ/аёк	ағурчадаста	авҷ
аёлот	аёлот	ағурдаста	авҷпар
аёлат	аёлат	ағуршакл	авҷрав
аём	аём	ағуркӯбӣ	авҷгирӣ
иан	иан	ағурча	авҷнавард
ианасфера	ианасфера	ағурдаста	аврод
иантсия	иантсия	ағурак	авродхонӣ
аёб	аёб	ағурак	авроқ
аёк/иёк	аёк/иёк	ауф	авроқ/урак
аёпие	аёпие	ауфар	урак
аётика	аётика	авқотI	урдак
аёдарам	аёдарам	авқотII	урдакпарронӣ
аёс	аёс	авқотпазӣ	урдаII
аёчил	аёчил	авқотталх	урдаI
аёидиолог	аёидиолог	авқотталхӣ	урду
аёидиологӣ	аёидиологӣ	авқотхӯрӣ	урдугоҳ
аёидиология	аёидиология	авқотворӣ	урмуз
аёидиия	аёидиия	авқоф	урмузд
аёидииявӣ	аёидииявӣ	ауғуст	авранд
аёиз	аёиз	ауғустӣ	аврандидан
аёисентр	аёисентр	ауғӣ	авранг
аёикоризм	аёикоризм	аввал	ауре
аёикӣ	аёикӣ	авул	ауре
аёиграф	аёиграф	аввалан	аурупаӣ
аёилаг	аёилаг	аввало	аурупаӣдохт
аёилептикӣ	аёилептикӣ	авло	ауриб
аёилепсия	аёилепсия	авлод	аурибҷашм
аёталон	аёталон	авлодӣ	аурибҷа
аётам	аётам	аулиан	ауринг
аётак	аётак	аулианпулӣ	ауриб
аётика	аётика	аулат	ауриб
аётилоӣ	аётилоӣ	аулатре	ауриб
аётили	аётили	аулатре	ауриб
аётилолаг	аётилолаг	аулатре	ауриб
аётилология	аётилология	аулатре	ауриб
аётилод	аётилод	аулатре	ауриб
аётар	аётар	аулатре	ауриб

ایکستریمیستی	ایکسکیز	ایرمان I	ایثار
ایکسترن	ایسی	ایرمان II	ایچ
ایکسترنات	ایسیسچی	ایرمان سرا (ی)	ایجاب
ایکستنسیوی	ایشان I	ایرماک	ایجابی
ایکسکاتور	ایشان II	ایتراسیت	ایجاد
ایکسکاتورچی	ایشانبیبی	ایریم	ایجاد کار
ایکسکورسنت	ایشانزاده	ایریمچی	ایجاد کارانه
ایکسکورسیون	ایشانتوره	ایز	ایجاد کاری
ایکلیکتیزم	ایشانی	ایزایی	ایجاد کننده
ایکواتور	ایشیکاغاباشی	ایزاتاپ	ایجادگر
ایکواتوری	ایشیکاغاسی	ایزار	ایجادگی
ایکویولنت	ایسبرگ	ایزاربند	ایجادیات
ایکپیژ	ایضان	ایزارپاچه	ایجاز
ایکیزک	ایضاح	ایزاردیواری	ایجازان
ایل	ایضاح دهنده	ایزارسرخک	ایچکیم
ایلناوکار	ایضاح دهی	ایزاره	ایچم
ایلات	ایضاح نامه	ایز امیرها	ایخیناک
ایلاتیه	ایضاحی	ایزان	ایدر
ایلاق	ایغاق	ایزد	ایدون
ایلیس	ایغاقی	ایزاد	ایدون
ایلیس	ایغیر	ایزادپارست	ایدون
ایلچی	ایف	ایزدشناس	ایدیل
ایلچیکانه	ایفده	ایزدی	ایدیل
ایلچیکاری	ایفده سری	ایز شناس	ایدیل
ایلخان	ایفیاب	ایز شناسی	ایدیل
ایلدار	ایفیایی	ایزگیر	ایدیل
ایلغار	ایفیر I	ایزگیری	ایدیگرام
ایلغای	ایفیر II	ایزماگی	ایدیامه
ایلک	ایفیردار	ایزما	ایدیر
ایلکبوف	ایقان	ایسپیرنتا	ایدی
ایلکبوفی	ایکالگی	ایست	ایدی
ایلکباشی	ایکالگیه	ایست	ایدی
ایلمی	ایکانه	ایستادگی	ایدی
ایلیکترانیکه	ایکران	ایستادان	ایدی
ایلینیزم	ایکزاتیکه	ایستاده	ایدی
ایلیوزیونیزم	ایکز اگمیه	ایستاده	ایدی
ایلیوزیونیست	ایکزیمه	ایستاده	ایدی
ایلیوزیه	ایکسپارت	ایستاده	ایدی
ایلیومیناتور	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایم	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمکی	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمان	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمان فروش	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمبریون	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمپراتیو	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمچی	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمیزک	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمان	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی
ایمولسیه	ایکسپانسیون	ایستاده	ایدی

боташаббус	با تشبث	боташа	با تشبث
ботаччуб	باج چوب	ботач	باج
ботаъчил	باج چيل	ботаъч	باج چي
ботафсил	باج فسيل	ботафс	باج فس
ботакаллуф	باج كاللوف	ботакал	باج كال
ботакаллуфона	باج كاللوف ناه	ботакал	باج كال
ботакаллуфй	باج كاللوف ي	ботакал	باج كال
боталотум	باج لوتوم	боталот	باج لوت
ботлоқ	باج لوق	ботлоқ	باج لوق
ботлоқзор	باج لوق زور	ботлоқзор	باج لوق زور
ботлоқзамин	باج لوق زمين	ботлоқзамин	باج لوق زمين
ботлоқй	باج لوق ي	ботлоқ	باج لوق
биатлон	بياتلون	биатлон	بياتلون
ботамкин	باج تمكين	ботамкин	باج تمكين
ботамкинона	باج تمكين ناه	ботамкин	باج تمكين
ботамкинй	باج تمكين ي	ботамкин	باج تمكين
ботамиз	باج ميز	ботамиз	باج ميز
ботамизй	باج ميز ي	ботамиз	باج ميز
ботаник	باج نيك	ботаник	باج نيك
ботаника	باج نيكاه	ботаника	باج نيكاه
ботаникй	باج نيك ي	ботаник	باج نيك
ботур	باج تور	ботур	باج تور
босабот	باج اثبات	босабот	باج اثبات
босубот	باج اثبات	босубот	باج اثبات
босаботй	باج اثبات ي	босабот	باج اثبات
босуботй	باج اثبات ي	босубот	باج اثبات
босарват	باج روات	босарват	باج روات
босамар//босамара	باج مامر // با مامر	босамар	باج مامر
бач	باج	бач	باج
бачпулй	باج پول ي	бачпул	باج پول
бачхона	باج خاناه	бачхона	باج خاناه
бачхох	باج خواه	бачхох	باج خواه
бачдов	باج دواو	бачдов	باج دواو
бачдех	باج ده	бачдех	باج ده
бачуръат	باج رات	бачуръат	باج رات
бачуръатона	باج رات ناه	бачуръат	باج رات
бачуръатй	باج رات ي	бачуръат	باج رات
бачситон	باج ستون	бачситон	باج ستون
бачситонй	باج ستون ي	бачситон	باج ستون
бачгоҳ	باج گاه	бачгоҳ	باج گاه
бачгузор	باج گزار	бачгузор	باج گزار
бачгузорй	باج گزار ي	бачгузор	باج گزار
бачгир	باج گير	бачгир	باج گير
бачгирй	باج گير ي	бачгир	باج گير
бачавхар	باج وهر	бачавхар	باج وهر
бача	باجه	бача	باجه
бачка	باجكه	бачка	باجكه
бачкасоз	باجكه ساز	бачкасоз	باجكه ساز
бачкамонан	باجكه مانند	бачкамонан	باجكه مانند
баэҳтиёт	باج احتياط	баэҳтиёт	باج احتياط
боҳичоб	باج حجاب	боҳичоб	باج حجاب
боиктидор	با اقدار	боиктидор	با اقدار
боилтифот	با التفات	боилтифот	با التفات
боилтифотй	با التفات ي	боилтифот	با التفات
боимтиёз	با امتياز	боимтиёз	با امتياز
боумед	با اميد	боумед	با اميد
боинтизом	با انتظام	боинтизом	با انتظام
боинтизомй	با انتظام ي	боинтизом	با انتظام
боандом	با اندام	боандом	با اندام
боандешагй	با اندیشه گي	боандешаг	با اندیشه
боандеша	با اندیشه	боандеша	با اندیشه
боинсоф	با انصاف	боинсоф	با انصاف
боинсофона	با انصاف ناه	боинсоф	با انصاف
боинсофй	با انصاف ي	боинсоф	با انصاف
боэҳтимом	با اهتمام	боэҳтимом	با اهتمام
боимон	با ايمان	боимон	با ايمان
бобI	باب I	бобI	باب I
бобII	باب II	бобII	باب II
бобIII	باب III	бобIII	باب III
бобоб	بابا	бобоб	بابا
бобой	بابائي	бобой	بابائي
бобопирак	بابا پيرك	бобопирак	بابا پيرك
бобочон	بابا جان	бобочон	بابا جان
бобохона	بابا خانه	бобохона	بابا خانه
бобокалон	بابا كلان	бобокалон	بابا كلان
бобоёна	بابا يانه	бобоёна	بابا يانه
бобат	بابت	бобат	بابت
бобарор	بابارور	бобарор	بابارور
бобарорй	بابارور ي	бобарор	بابارور
бобардошт	بابر داشت	бобардошт	بابر داشت
бобаракатй	بابر كتي	бобаракат	بابر كتي
бобарака(т)	بابر كه // بابر كت	бобарака	بابر كه
баобрӯ(й)	با بروي (ي)	баобрӯ	با بروي
баобруй	با بروي	баобруй	با بروي
бобзан	بابزن	бобзан	بابزن
бобизоат	بابضا عت	бобизоат	بابضا عت
бобақо	بابقا	бобақо	بابقا
бобак	بابك	бобак	بابك
бобуна	بابونه	бобуна	بابونه
бобй	بابي	бобй	بابي
бобил	بابيل	бобил	بابيل
бобия	بابيه	бобия	بابيه
ботаъсир	با تاثير	ботаъсир	با تاثير
ботачриба	باجر به	ботачриба	باجر به
ботаҳаммул	باج حمل	ботаҳаммул	باج حمل
ботадбир	باجدبير	ботадбир	باجدبير
ботадбирй	باجدبير ي	ботадбир	باجدبير
ботадрич	باجدريچ	ботадрич	باجدريچ
ботартиб	باجرتيب	ботартиб	باجرتيب
ботартибй	باجرتيب ي	ботартиб	باجرتيب
ботараххум	باجر خم	ботараххум	باجر خم
ботара	باجر	ботара	باجر
эвкалипт	ايو كليپت	эвкалипт	ايو كليپت
июл	ايول	июл	ايول
июлй	ايولي	июлй	ايولي
июн	ايون	июн	ايون
июнй	ايوني	июнй	ايوني
эвен	ايو ين	эвен	ايو ين
эвенк	ايو ينك	эвенк	ايو ينك
эвенкй	ايو ينكي	эвенк	ايو ينك
айюҳаннос	ايها الناس	айюҳаннос	ايها الناس
айюҳассокй	ايها الساقى	айюҳассокй	ايها الساقى
айюҳассалот	ايها الصلاه	айюҳассалот	ايها الصلاه
ихом	ايهام	ихом	ايهام
эха	ايهه	эха	ايهه
эхе	ايهي	эхе	ايهي
иероглиф	ايثرا گلف	иероглиф	ايثرا گلف
иероглифй	ايثرا گلفي	иероглиф	ايثرا گلف
иерархия	ايثرر خيه	иерархия	ايثرر خيه
айил//айил	اييل // اييل	айил	اييل
эмулсия	ايمولسيه	эмулсия	ايمولسيه
эфар	آفر	эфар	آفر
иммунитет	ايمنونيتيت	иммунитет	ايمنونيتيت
эмин	ايمين	эмин	ايمين
эминй	ايميني	эминй	ايميني
ин	اين	ин	اين
инчобизан	اينچا بن	инчобизан	اينچا بن
инақ//анак	ايناق // اناق	инақ	ايناق
интермедия	اينتر مديه	интермедия	اينتر مديه
интернат	اينترنت	интернат	اينترنت
интернатсионалй	اينتر نتيسانلي	интернатсионалй	اينتر نتيسانلي
интернатсионализм	اينتر نتيسانليزم	интернатсионализм	اينتر نتيسانليزم
интернатсионалист	اينتر نتيسانليست	интернатсионалист	اينتر نتيسانليست
интеграл	اينتگرال	интеграл	اينتگرال
инч	اينچ	инч	اينچ
инчай	اينچائي	инчай	اينچائي
инчаҳонй	اينچاهاني	инчаҳонй	اينچاهاني
инчу	اينچو	инчу	اينچو
инчик	اينچيق	инчик	اينچيق
инчикй	اينچيقي	инчикй	اينچيقي
инчунин	اينچنين	инчунин	اينچنين
эндшпил	ايندشپيل	эндшпил	ايندشپيل
индекс	ايندكس	индекс	ايندكس
индуксия	ايندوكسيه	индуксия	ايندوكسيه
индикатор	اينديكاتور	индикатор	اينديكاتور
инфрасохтор	اينفره ساختار	инфрасохтор	اينفره ساختار
инфрасурх	اينفره سرخ	инфрасурх	اينفره سرخ
инфрасадо	اينفره صدا	инфрасадо	اينفره صدا
инфузория	اينفوزوريه	инфузория	اينفوزوريه
инак	اينك	инак	اينك
инкубатор	اينكو بتار	инкубатор	اينكو بتار
инкубаторй	اينكو بتاري	инкубаторй	اينكو بتاري
инквизитсия	اينكو يز تسييه	инквизитсия	اينكو يز تسييه
ингальятсия	اينگاليه تسييه	ингальятсия	اينگاليه تسييه
инвалид	اينوليد	инвалид	اينوليد
эвор	ايوار	эвор	ايوار
эхе	ايه	эхе	ايه
эвакуатсионй	ايو كواتسياني	эвакуатсионй	ايو كواتسياني
эвакуатсия	ايو كواتسيه	эвакуатсия	ايو كواتسيه
эволютсионй	ايو اليو تسياني	эволютсионй	ايو اليو تسياني
эволютсионизм	ايو اليو تسيانيزم	эволютсионизм	ايو اليو تسيانيزم
эволютсионист	ايو اليو تسيانيست	эволютсионист	ايو اليو تسيانيست
эволютсия	ايو اليو تسيه	эволютсия	ايو اليو تسيه
айвон	ايوان	айвон	ايوان
айвонча	ايوانچه	айвонча	ايوانچه
айвондор	ايواندار	айвондор	ايواندار
эвристика	ايور يستيكه	эвристика	ايور يستيكه
эвфония	ايوفانيه	эвфония	ايوفانيه
эвфемизм	ايو فيميزم	эвфемизм	ايو فيميزم
эвфемистй	ايو فيميسي	эвфемистй	ايو فيميسي

Б

бозил	بادکش	بادبداست	با حرارت
бозехн	بادکشک	بادبور	با حرمت
бозавк	بادگر	بادбарак	با حشمت
бор	بادگردан	بادбаракбоз	با حلاوت
борI	بادگرفته	بادбаракбозӣ	با حور
борII	بادگرى	بادбаракпарронӣ	با حورا
борIII	بادگیر	بادبند	با حورى
борIV	بادل	بادبندӣ	با حوصلگى
борV	بادمانند	بادبизک	با حوصله
борафтида	بادمورى	بادبизک شکل	با حياءى
борафтида	بادнок	بادبизکمانند	با حياءى
борон	بادنجان	بادبизن	با خبر
боронхӯрда	بادنامо	بادпо(й)	باخت
боронсанҷ	بادوار	بادپима(й)	باخت خيز
боронсанҷӣ	بادولت	بادпаймой	باختار
боронгарӣ	بادده	بادخوان	باختارزمين
борандоз	بادها	بادхӯр	باختارى
борандозӣ	بادهپرست	بادхӯрда	باختان
борондида	بادهپرستى	بادхӯрак	باخته
боронрасида	بادهپيما	بادхӯра	با خرد
боронзо	بادهپيمايى	بادخيز	با خردى
боронак	بادهخانه	بادдар	باخط
боронгузар	بادهخوار	باددارа	باخه
боронگیر	بادهخوارى	باددست	بادI
боронногузар	بادهخواه	باددستى	بادII
боронӣ	باددهده	باددهک	بادا
боронидан	بادهنگ	باددهنده	باداوب
боровар	بادهفروش	بادرافтор	باداوباد
бороварӣ	بادهفروشى	بادрум	باداوبانه
борбар	بادهکش	بادرنجبويه	باداوبى
борбардор	بادهکشى	بادرينگ	باداسا
борбардорӣ	بادهگسار	بادرينگI	بادافراه
борбанд	بادهگسارى	بادرينگII	بادام
борбандак	باده نوش	بادر وچ	بادامچشم
борбандӣ	باده نوشى	بادروزه	بادامچه
борт	بادى	بادرويّه	بادامچه گل
бортрадист	باديان	بادريز//بادريزک	بادامزار
бортмеханик	باديانат	بادрез//بادрезак	بادامستان
борҷома	باديانه	بادريسه	بادامشکل
бораҳм	بادياني	بادसार	بادامشکنک
борхона	بادىگر	بادсарى	بادامک
борхудо	بادىگرى	باداستوپا	بادام گل
борхат	باديگى	بادसर	بادامى
борхалта	باديهI	بادсанҷI	بادانگيز
борхоҳ	باديهII	بادсанҷII	بادآور
борхез	باديهگرد	بادشکن	بادآورده
борхезӣ	باديهپيما	بادинон	بادبان
борид	باديهگردى	بادغر//بادغر	بادبон
бордор	باديهنشين	بادқат	بادباندار
бордоршавӣ	باديهنشيني	بادқатӣ	بادبانى
бордоркунӣ	بادکاوت	بادکرده	باددبه

боздеҳӣ	бозоридӯзӣ	барот کوب	бардарӣ
боздид	бозоризода	барот کوبӣ	бардон
боздидкунанда	бозориёна	барутӣ	бардеҳ
бозрас	бозафкандан	барвар	бардеҳӣ
бозрастан	бозамадан	барорسازی	бариз
бозрасӣ	бозомӯзӣ	барварӣ	барсалар
бозрафтан	бозандан	бараI	барсанҷ
бозаргон//бозургон	бозандешидан	бараII	барш
бозаргонӣ//бозургонӣ	бозистодан	бараIII	баршот
бозсозӣ	бозбан	бараIV	баршк
бозшуморӣ	бозбастан	барӣ	барشناк
бозгустурдан	бозбаста	барёб	баръ
бозкашидан	бозбинӣ	барӣ-таоло	барағбат
бозкунанда	бозпұхт	баридан	барфурор
бозкӯшидан	бозпардохт	бареше	барфурорӣ
бозгузоштан	бозпардохтан	барик	барфурорӣ
бозгард	бозпурс	барикбинӣI	барфурорӣ
бозгардон(и)дан	бозпурсӣ	барикандом	барфурорӣ
бозгарданда	бозпурсидан	барикандеш	барфурорӣ
бозгардидан	бозпарвардан	барикандешӣ	барфурӯшӣ
бозгирифттан	бозпарварӣ	барикбадан	барқ
бозгузаштан	бозпас	барикбин	барқе
бозгӯсастан	бозпасгирӣ	барикбинӣII	барак
бозгашт	бозпасин	барикхаёл	барак
бозгаштан	бозпеч	бариксанҷ	барак
бозгаштнопазир	бозпирӣ	барикгир	барак
бозгашта	бозпӯстастан	барикмиён	барак
бозгаштӣ	бозҷустан	барикӣ	барак
бозгӯфтан	бозҷӯӣ	боз	барак
бозгӯ(ӣ)	бозхарид	бозI	барак
бозгӯӣ	бозхаридан	бозII	барак
бозгӯкунанда	бозхост	бозIII	барак
бозгуна	бозхостастан	бозIV	барак
бозгӯӣ	бозхондан	бозор	барак
бозгирӣ	бозхондан	бозорҷо(ӣ)	барак
бозмондан	бозхонда	бозорча	барак
бозмондан	бозхонӣ	бозорҷӣ	барак
бозмонда	бозхоҳ	бозоршинос	барак
бозногард	боздод	бозоршиносӣ	барак
бознома	боздодан	бозоракӣ	барак
бозинат	боздор	бозоргон	барак
бозанда	боздоранда	бозоргонӣ	барак
бознишаста	боздорӣI	бозоргоҳ	барак
бозингар	боздорӣII	бозоргард	барак
бознигарӣ	боздошт	бозоргардӣ	барак
бознамудан	боздоштшуда	бозоргир	барак
бозу	боздоштгоҳ	бозорноғзар	барак
бозӯ	боздоштан	бозорӣ	барак
бозубанд	боздошта	бозорёб	барак
бозудароз	боздонистан	бозорёбӣ	барак
боза	боздеҳ	бозоридӯз	барак

банишот	баниشاط	бамI	بالانشين	болонишин	بالانشين	боксчй	باكسچي
бонизом	بانظام	бамII	بالانشيني	болонишиний	بالانشيني	боксит	باكسيت
бонѣмат	بانعمت	бамб	بالاي	болон	بالاي	бокситдор	باكسيتدار
бонафосат	بانفاست	бамба	بالايي	болонI	بالايي	бокифоят	باكفايت
бонуфуз	بانفوذ	бамбаандоз	بالاييII	болонII	بالاييII	бокалла	باكله
бонк	بانك	бамбаандозI	بالايهم	болонхам	بالايهم	бокура	باكره
бонкдор	بانكدور	бамбаандозII	بالجمله	болчумла	بالجمله	бокй	باكي
бонкдорй	بانكدوري	бамбаборон	بالخاصه	болхос(с)а	بالخاصه	балI	بالI
бионика	بئانكه	бамбапарт	بالدار	болдор	بالدار	балII	بالII
бонка	بانكه	бамбапартI	بالذات	биззот	بالذات	балIII	بالIII
бонкй	بانكي	бамбапартII	بالذات	болаззат	بالذات	балла	بالا
бонг	بانگ	бампӯш	بالذتي	болаззатI	بالذتي	балобардор	بالابر دار
бону	بانو	бампӯшI	بالزنان	болзанон	بالزنان	бала//балаII	بالا//بالاييII
бонаво	بانوا	бампӯшII	بالسرخ	болсурх	بالسرخ	болоикутбй	بالاي قطبي
бонйI	بانيI	бампӯшII	بالش	болиш	بالش	болооб	بالا آب
бонйII	بانيII	бампӯшII	بالش(ت)	болиш(т)	بالش(ت)	балобар	بالابر
баовозмонй	باوازامني	бампӯшII	بالشته	болиштча	بالشته	балобарой	بالابرائي
бовичдон	باوجدان	бампӯшII	بالشتك	болиштак	بالشتك	балобардорй	بالابر داري
бовичдонона	باوجداننه	бампӯшII	بالشكسته	болишкаста	بالشكسته	балобаланд	بالابلند
бовичдонй	باوجداني	бампӯшII	بالشيويزم	болшеви́зм	بالشيويزم	балобаландй	بالابلندي
бовар	باور	бампӯшII	بالشيويك	болшеви́к	بالشيويك	балопур	بالاپر
бовархат	باور خط	бампӯшII	بالشيويكي	болшеви́кй	بالشيويكي	балопӯш	بالاپوش
боваркунанда	باور كننده	бампӯшII	بالضرورت	биззарурат	بالضرورت	балопӯшак	بالاپوشاك
боварй	باوري	бампӯшII	بالطاف	балатофат	بالطاف	балопӯшида	بالاپوشيده
боварибахш	باوري بخش	бампӯшII	بالعكس	билъакс	بالعكس	балохона	بالاخانه
боваринок	باوريناك	бампӯшII	بالغ	болиғ	بالغ	балохонадор	بالاخانه دار
бовафо	باوفا	бампӯшII	بالغ	болуг	بالغ	балохира	بالاخره
бовафой	باوفائي	бампӯшII	بالغچه	болғача	بالغچه	балод	بالاد
бовикор	باوقار	бампӯшII	بالغدل	болиғдил	بالغدل	балодор	بالادار
бовикорона	باوقارانه	бампӯшII	بالغدولت	болиғдавлат	بالغدولت	балодароз	بالادراز
бовикорй	باوقاري	бампӯшII	بالغناظر	болиғназар	بالغناظر	балодарача	بالادرجه
бох	باه	бампӯшII	بالغه	болға	بالغه	балодарй	بالادري
бохтур//бахтур	باهتور//باختور	бампӯшII	بالقرض	билфарз	بالقرض	балодаст	بالادست
бохадаф	باهدف	бампӯшII	بالفعل	билфеъл	بالفعل	балодастй	بالادستي
бохир	باهر	бампӯшII	بالقور	билфавр	بالقور	балор	بالور
боҳиммат	باهمت	бампӯшII	بالقو	билкувва	بالقو	балоравй	بالوراي
боҳимматй	باهمتي	бампӯшII	بالكل	билкулл	بالكل	балорй	بالوري
боҳамзид//баҳамзид	باهمزد//باهمزيد	бампӯшII	بالله	биллаҳ	بالله	баласохт	بالاساخت
боҳунар	باهنر	бампӯшII	بالمره	билмарра	بالمره	баласанг	بالاسنگ
боҳу	باهو	бампӯшII	بالمعايينه	билмуояна	بالمعايينه	балашан	بالافشان
боҳаво	باهوا	бампӯшII	بالنده	боланда	بالنده	балафшон	بالافشون
боҳуш	باهوش	бампӯшII	بالوI	болуI	بالوI	балокорй	بالا كاري
боҳушй	باهوشي	бампӯшII	بالوII	болуII	بالوII	балокушод(а)	بالاكشاده(ا)
боҳайбат	باهيبت	бампӯшII	بالوايه	болвоя	بالوايه	балокуча	بالاكوچه
бойI	بايI	бампӯшII	بالو	болуа	بالو	биолог	بئالگ
бойII	بايII	бампӯшII	بالياقت	болаёқат	بالياقت	бологузар	بالاگذر
бойдиханда	بايدهنده	бампӯшII	بالياقتي	болаёқатй	بالياقتي	бологарав	بالاگرو
бойзан	بايزن	бампӯшII	باليد	болид	باليد	биологй	بئالگي
боёна	بايانه	бампӯшII	باليدان	болидан	باليدان	биология	بئالگيه
бойбобо	بايابابو	бампӯшII	باليده	болида	باليده	баланI	بالانI
бойбачагй	بايبيچگي	бампӯшII	بالين	болин	بالين	баланII	بالانII

бедмағи//бадмағи	бедбинана//бадбинона	бадафт	бахшида
беддӯхт	бедбинӣ	бадафъол	бахгитир
беддӯзӣ	бедписанд	бадиқбол	бахгитирӣ
беддеҳан	бедпӯшак	бадиқболӣ	бахгалтерия
беддеҳанӣ//беддеҳанӣ	бедпиман	бадомад	бахл
баддаҳанӣ//баддаҳонӣ	бедпийванд	бадомӯхта	бахмал
баддин	бадтан	бадомӯз	бахмалбарг
баддинӣ	бадтанӣ	бадомӯзӣ	бахмалгул
бадзот	бадҷилав	бадомез	бахмалмонанд
бадр	бадҷинс	бад-он	бахмалин
бадар	бадҷинсӣ	бидон I	бахнав
бадиррос	бадҷе//бадҷит	бидон II	бахур
бадром	бадҷаҳл	баданҷом	бахур
бадроҳ	бадҷаҳлона	баданҷом	бахурдон
бадроҳӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бахӣза
бадрой	бадҷашм	баданҷом	бахидан
бадройӣ//бадройӣ	бадҷашмӣ	баданҷом	бахайр
бадройӣ	бадҷоҳл	баданҷом	бахил
бадир-бадир	бадҷоҳлат	баданҷом	бахилӣ
бадарачот	бадҷаҳл	баданҷом	бахия//бахя
бадардхӯрд	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бахиядӯзӣ
бадрашк	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бахиядӯзӣ
бадрашконе	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бад I
бадрашкӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бад II
бадарғагӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадсар
бадарға	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадсарӣ
бадарғашуда	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадсалиқе
бадрафтор	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадсадо
бадрафторӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадмансаб
бадрақа	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадниходӣ
бадриқоб	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадриқобӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадраг	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрагӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадранг	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадров	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯ(ӣ)	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯд	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯдӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯз	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯзгор	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯзгорӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрӯзӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадра	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрехт	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадрехтӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадреша	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадзо	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадзабон	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат
бадзабонӣ	бадҷаҳлӣ	баданҷом	бадоат

боднаъл	бодго (й) (ii) бодгӯ	бодқадамӣ	буддизм
боднаълӣ	бодгоӣ	бодқасд	будзҳр
боднафас	бодгувор	бодқасдона	будзҳр
боднафс	бодгӯшт	бодқасдӣ	будзҳрӣ
боднафсӣ	бодгавҳар	бодқалб	будзин
боднақш	бодгавҳарӣ	бодқалбӣ	будсабқе
боднамо	бодгир	бодқалиқ	будсохт
боднамоӣ	бодгирӣ	бодқилиқӣ	будсохтӣ
боднаму	бодгал	бодқимор	будсоз
боднане	бодғам	бодқиморӣ	будсозӣ
боднаҳод	бодлашавандагӣ	бодқаворагӣ	будст
боданӣ	бодлашаванда	бодқавора	будст
буданӣ	бодлашавӣ	бодқавок	будсте
будният	бодлағом	бодқавокӣ	будстун
будI	бодлағомӣ	бодқавл	будстунӣ
будвII	бодлаҳҷа	бодқавлӣ	будсухан
буда	бодлаӣ	бодқаҳр	будсирӣ
будвоҳима	бодлаҷот	бодқаҳра	будсирӣ
будвазъ	бодлаҷотӣ	бодқаҳрӣ	будсигал
будвазъӣ	бодмаҳзар	бодқифақӣ	будсигалӣ
будвалат	бодмазот	бодқифафе	будсулук
будун	бодмазҳаб	бодқор	будсулукӣ
будавӣ	бодмазҳабӣ	бодқорагӣ	будсир
будавиёт	бодмур	бодқора	будсират
будҳазм	бодмард	бодқорӣ	будсиратӣ
будҳазмӣ	бодмардӣ	бодқом	будсима
будҳо	бодмизот	бодқома	будшиор
будҳоӣ	бодмазотӣ	бодқирдор	будшкл
будҳайат	бодмаза	бодқирдорона	будшклӣ
будҳайбат	бодмаст	бодқирдорӣ	будшгун
будҳайбатона	бодмастӣ	бодқаш	будшгунӣ
будҳайбатӣ	бодмасир	бодқалла	будсифат
будӣ	бодмаош	бодқуниш	будсифатӣ
будеъ	бодмуошират	бодқунишӣ	будсурат
будеъалҷамол	бодмаошӣ	бодқеш	будтоле
будеъа	бодмуомилагӣ	бодқешӣ	будтолей
будеъӣ	бодмуомила	бодқин//бодқина	будтаъм
будеъиёт	бодминтон	бодқип	будтаъмӣ
будеъиётӣ	бодминтонбоз	бодқипӣ	будтинат
будил	бодминтонбозӣ	бодқард	будтинатӣ
будин	бодманиш	бодқашт	будодат
будеҳатан	бодманзар	бодқаштӣ	будъат
будеҳа	бодманзарӣ	бодқаштор	будъатқор
будеҳахон	бодмеҳр	бодқашторӣ	будамал
будеҳагӯ (ii) (й)	бодмеҳрӣ	бодқашторӣ	бадахд
будеҳагӯӣ	бодан	бодқил	бадахдӣ
будеҳанавоз	боднам	бодқилӣ	будфарҷом
будеҳанавозӣ	боднамкунӣ	бодқилӣ	будфитрат
будеҳӣ	боднамӣ	бодқумон	будфеъл
будеҳиёт	боднаҷод	бодқумонӣ	будфикр
будзал	бодназар	бодқуҳар	будқадм

барпокунанده	برپاکننده	баромудан	برآمودن	бародарзан	برادرزن	базр	بذر
барпокуний	برپاکنی	баромехтан	برآمیختن	бародаршахр	برادرشهر	базрафшон	بذرافشان
барпаридан	برپريدن	барфомехта	برآمیخته	бародаршӯй	برادرشوی	базрулбанҷ	بذرالبنج
бартофтан	برتافتن	барон	بران	бародаркуш	برادرکشی	базл	بذل
бартар	برتر	барон	بران	бародаркушӣ	برادرکشی	бар	بر
бартарӣ	برتری	буррон	بران	бародарвор	برادروار	барI	برI
бартаричӯӣ	برتریجویی	бронх	برانخ	бародарӣ	برادری	барII	برII
бартаридошта	برتری داشته	бронхит	برانخیت	барор	برار	барIII	برIII
бартарин	برترین	барандохтан	برانداختن	барор	برار	барIV	برIV
бартан	برتن	барандоз	برانداз	бароростан	براراستن	барV	برV
бартанг	برتنگ	барондан	برانندن	баророста	براراسته	бар(p)	بر(p)
бартангӣ	برتنگی	барандудан	برانددن	барориш	برارش	барр	برر
бартанӣ	برتنی	баронғор	برانғар	барорнок	برارناک	бирII	برII
бартанидан	برتنيیدن	барангоштан	برانگاشتن	барорнокӣ	برارناکی	бирр	برر
бттиибандазӣ//бттииб Аורי	بترتيب اندازی//بترتيب آوری	барангехтан	برانگیختن	бароранда	برارنده	бур	بر
батартибандозӣ//батартибова	باترتيبباندозی//باتارتيبووار	барангизанидан	برانگيزانیدن	бароз	براز	бур(p)	بر(p)
рӣ	ری	барангизш	برانگيزش	барозI	برازI	бар	بر
бартер	برتير	барангизنده	برانگيزنده	барозII	برازII	бароатI	برائتI
бурҷ	برج	баровар	برآور	барозандагӣ	برازندگی	бароатII	برائتII
барҷо	برجوا	баровардан	براوردن	барозанда	برازنده	бурро	بررو
барҷомондагӣ	برجامانده گی	бароварданӣ	براوردنی	барозидан	برازیدن	бароатутталаб	برائتالطلب
барҷомонда	برجامانده	бароварда	براورده	баристодан	براستادن	баробар	برابر
бурҷсозӣ	برجسازي	бароваранда	براورنده	баросудан	برآسودن	баробарo	برابراo
барҷастакор	برجسته کار	бароваранда	براورنده	барошфтан	برآشفتن	баробарандоза	برابرا اندازه
барҷастакорӣ	برجسته کاری	баровехтан	برآویختن	баризофа	براضافه	баробарпахлу	برابراپهلو
барҷастагӣ	برجستگی	бароҳама	براهمه	баратло	براعلا	баробартаъсир	برابرتاثير
барҷастан	برجستن	бароҳехтан	براهيختن	баралоина	براعلاينه	баробарҳаҷм	برابرحجم
барҷаста	برجسته	бароҳин	براهين	барофрoхтан	برافراختن	баробарҳуқуқ	برابرحقوق
барҷастадӯзӣ	برجسته دوزي	барон	برای	барофрoштан	برافراشتن	баробарҳуқуқӣ	برابرحقوقی
барҷастаустухон	برجسته استخوان	бройлер	برایلیر	барофрoшта	برافراشته	баробарсуръат	برابرسرعت
барҷастарухсор	برجسته رخسار	бароянд	براینده	барофрoхтагӣ	برافروختگی	баробаршавӣ	برابرشوی
барҷастатабъ	برجسته طبع	бароянда	براینده	барофрoхтан	برافروختن	баробартароф	برابرطرف
барҷастатабъӣ	برجسته طبعی	бурроӣ	برای	барофзудан	برافزودن	баробарқувва	برابرقوة
барҷӯшидан	برجوشیدن	барбоддех	بربادده	барофшондан	برافشاندن	баробарқиммат	برابرقيمت
барҷахидан	برجھیدن	барбоддиханда	برباددهنده	барофкандан	برافکندن	баробарқунҷа	برابرکنجه
барҷ	برج	барбоддихӣ	برباددهی	барок	براق	баробармаънаӣ	برابرمعنايی
барҷасп	برجسپ	барбоддрафта	برباددرفته	баррок	براق	баробармаъно	برابرمعنی
барҷак	برجک	барбоддравӣ	برباددروی	бурок	براق	баробармиқдор	برابرمقدار
бурҷак	برجک	барбар(ҳо)	بربر(ها)	барокабрӯ	براقابرو	баробарниҳода	برابرنهاده
барҷа	برچه	барбурдан	بربردن	брокер	براکیر	баробарвазн	برابروزن
барҷидагӣ	برچیدگی	барбарӣ	بربری	буррогӣ	براگی	баробарвазні	برابروزی
барҷидан	برچیدن	барбарият	بربريت	бром	برام	баробарвазній	برابری
барҷида	برچيده	барбаризм	بربريزم	барометр	برامتر	баротI	براتI
барҳазар	برحذر	барбаст	بربست	баромад	برآمد	баротII	براتII
барҳақ	برحق	барбастан	بربستن	баромадI	برآمدI	бародар	برادر
барҳаёт	برحيات	барбаста	بربسته	баромадII	برآمدII	бародарандар	برادراندر
барҳ	برخ	барбат	بربط	баромадгоҳ	برامدگاه	бародарона	برادرانه
барҳост	برخاست	барбатзан	بربطزن	баромадагӣ	برآمدگی	бародархонд	برادرخواند
барҳостан	برخاستن	барбатнавоз	بربطناوز	баромадан	برآمدن	бародархондагӣ	برادرخواندگی
барҳоста	برخاسته	барбанд	بربند	баромадангоҳ	برامدنگاه	бародархонда	برادرخوانده
барҳон	برخان	барпо	برپا	баромада	برآمده	бародарзода	برادرزاده

барфтӯфон	барш//барч	бардамидан	бархурӯшидан
барфак	баршпаз	бурданI	бархато
барфактарош	бириштан	бурданII	бархач
барфкандан	биришта	бурднок	бархилоф
барфкӯб	баршудан	бардавом	бархур
барфкӯрӣ	баршуда	бурдуовард	бархӯр
барфгирфта	баршикофтан	бардӯхтан	бархӯрд
барфгир	баршикастан	бардӯиде	бархӯрд
барфнигоҳдорӣ	баршукфтан	барда	бархурдор
барфӣ	баршигоҳ	бардаI	бархурдорӣ
барфин	баршумурдан	бардаII	бархӯрдан
барқ	баршӯридан	бардадор	бархурда
барқосо	барс	бардадорӣ	бархуранда
барқашон	бартараф	бардафурӯш	бархе
барқашонӣ	бартарафшуда	бардафурӯшӣ	бархӣ
барқандоз	бартерфкунанда	бардӣ	бархира
барқпош	барбас	бардидан	бархизандан
барқпарвоз	баръакс	баррустан	бархистан
барқчавлон	баръало	баррасидан	бархестан//бархостан
барқад	барилова	баррӯидан	бард
барқдор	баръалоина	барз	бурд
барқдармонӣ	барғалат	барз	бурдI
барқдзӯдӣ	барғу	барзах	бурдII
барқарор	барф	барзадан	бардодан
барқарорсозӣ	барфпора	барзиш	бардор
барқароршавӣ	барфпӯш	барзкӯх	бардорI
барқароркунанда	барфоб	барзгор	бардорII
барқароркунӣ	барфосо	барзгар	бардарандин
барқарорӣ	барфолуд(а)	барзгарӣ	бардорон(и)дан
барқрасонӣ	барфандоз	барзан	бардоранда
барқрафтор	барфбозӣ	барзанда	бардорунан
барқрав	барфбилкунӣ	барзангӣ	бардошт
барқзабон	барфпок	барзакор	бардошт
барқзадагӣ	барфпоккун	барзагов	бардошталаб
барқзада	барфтозакунак	барзагар	бардошттан
барқзанон	барфтӯда	барзиёд	бардоштнапзир
барқзананда	барфрахтан	барзиёдӣ	бардоштнапзирӣ
барқзанӣ	барфарозанда	барзидан	бардоштнок
барқсанҷ	барфарозидан	барзигар	бардоштнок
барқасд	барфраштан	барзигарӣ	бардошттанӣ
барқасдона	барфраште	буржуазӣ	бардошта
барқсифат	барфрӯб	буржуазия	бурдоқӣ
барқак	барфрӯба	биржа	бурдбар
барқкор	барфрӯбӣ	бурс	бурдборӣ
барқкорӣ	барфрухтан	барс	бурдӯғ
барқгардон	барфрузондан	барсот	бардагӣ
барқгирифтагӣ	барфрезан	барсохтан	бурдагӣ
барқгирфта	барфреза	барсом	бардам
барқгир	барфзудан	барсам	бардамандан
барқмонанд	барфсанҷ	баррасидан	бардама
барқмоҳӣ	барфишондан	буриш	бардамӣ

баррача	بره چه	баргутабиний	برگوتابین	баргузоштан	برگداشتن	баркнок	برق ناک
барразой	بره زای	барлос	برلاس	баргузидан	برگزدانیدن	баркнигох	برق نگاه
барракабоб	بره کباب	барм	برم	баргузарон(и)дан	برگزاریدن(и)	баркнамо	برق نما
баррагов	بره гау	бармолидан	برمالیدن	баргузардан	برگزدان	барқа	برقه
бархам	برهم	бармахал	برمخال	баргузаштан	برگداشتن	барқадор	برقه دار
бархамхӯрдагӣ	برهم خوردگی	бармахидан	برمخیدن	баргардон	برگردان	барқвор	برق وار
бархамхӯрӣ	برهم خوردی	бармало	برمالو	баргардон(и)дан	برگردانیدن(и)	барқӣ	برقی
бархамдихӣ	برهمدهی	барманиш	برمنش	баргардон(и)да	برگردانده(и)	барқия	برقیه
бархамзан	برهمزن	барманишӣ	برمنشی	баргардон(и)да	برگردانده(и)	баракI	برکI
бараҳман	برهمн	бурма	برمه	баргардон(и)да	برگردانده(и)	баракII	برкII
бараҳманӣ	برهمни	барно	برنا	баргардон(и)да	برگردانده(и)	баракIII	برкIII
бараҳмания	برهمниё	барнодил	برنادил	баргардон(и)да	برگردانده(и)	брак	برک
бараҳнагӣ	برهنگی	барнос	برناس	баргирифтан	برگرفتن	баракот	برکات
бараҳна	برهنه	барномавӣ	برناموی	баргрёзӣ	برگریزی	баракотуссамоъ	برکات السما
бараҳнапо(и)	برهنه پای(и)	барнома	برنامه	баргрёзон	برگریزان	баракотуларз	برکات العرض
бараҳнатан	برهنه تن	барномарезӣ	برنامه ریزی	баргрёзӣ	برگریزی	баракаллох	برک الله
бараҳнасар	برهنه سر	барномасоз	برنامه ساز	баргзан	برگزن	баракат	برکت
бархаво	برهوا	барномасозӣ	برنامه سازی	баргзанӣ	برگزانی	барака(т)нок	برکت ناک
бурут	بروت	барномасанҷӣ	برنامه سنجی	баргузидан	برگزیدن	баракатнок	برکت ناک
брутселлэз	بروتسيلياز	барномагузорӣ	برنامه گذاری	баргузидан	برگزیدن	баркандан	برکردن
бурутӣ	بروتی	барноманавис	برنامه نویس	баргузидан	برگزیدن	баркаш	برکش
буруч	بروج	барноманависӣ	برنامه نویسی	баргузидан	برگزیدن	баркашI	برکشI
бурудат	برودات	барной	برنای	баргузидан	برگزیدن	баркашII	برکشII
бурудӯз	برودوز	биринч	برنج	баргустовон	برگستوان	баркаш	برکش
буруз	بروز	биринчоба	برنج آبه	баргустовондор	برگستواندار	баркушодан	برکشادن
барвазидан	بروزیدن	биринчдор	برنج دار	баргустовонвар	برگستوانوار	баркушодан	برکشادن
буруфа	بروفه	биринчзор	برنج زار	баргашт	برگشت	баркашанда	برکشنده
барвакт	بروقت	биринчфурӯш	برنج فروش	баргаштпазир	برگشت پذیر	баркашидан	برکشیدن
барвактакак	بروقتکک	биринчфурӯшӣ	برنج فروشی	баргаштпазирӣ	برگشت پذیری	баркашида	برکشیده
барвактӣ	بروقتی	биринчқор	برنج کار	баргаштагӣ	برگشتگی	барактирак	برک گیرک
барӯманд	برومند	биринчқорӣ	برنج کاری	баргашт	برگشتن	баркамол	برکمال
бурун	برون	биринчӣI	برنجیI	баргаштан	برگشتن	баркамолӣ	برکمالی
бурунафканӣ	برونافکنی	биринчӣII	برنجیII	баргаштпазир	برگشتناپذیر	барканор	برکنار
бурунрез	برونریز	барандагӣ	برندگی	баргаштпазирӣ	برگشتناپذیری	барканорӣ	برکناری
бурунсӯ	برونسو	бурандагӣ	برندگی	баргаштан	برگشتن	баркардан	برکردن
буруншахрӣ	برونشهری	барандаI	برندهI	баргаштан	برگشتن	барканде	برکنده
баравнак	برونق	барандаII	برندهII	баргашта	برگشته	барқуфтан	برکوفتن
бурунмарзӣ	برونمرزی	буранда	برنده	баргаштаахтар	برگشته اختر	баракаI	برکهI
буруна	برونه	буранда	برنده	баргаштаайём	برگشته ایام	бирка	برکه
бурунӣ	برونی	барнишондан	برنشانیدن	баргаштабахт	برگشته بخت	бурка	برکه
барӯйхатгири	برويخطگیری	барнишастан	برنشتستن	баргаштадавлат	برگشته دولت	баракаII//баракат	برکهII//برکات
барий	بری	барнишастан	برنشتستن	баргаштатаоль	برگشته طالع	баракӣ	برکی
баррӣ	بری	барнигоридан	برنگاریدن	баргаштамижгон	برگشته مؤگان	барг	برگ
бӯрәпӯш	برپاوش	бурнус	برنوس	баргшакл	برگ شکل	баргрёзонӣ	برگریزانی
бирён	بریان	барноштан	برنوشتن	баргуфтан	برگفتن	баргоштан	برگداشتن
бурят	بریت	барнавиштан	барнабиштан	баргак	برگک	барганчири	برگانچیری
баритон	بریتان	барниҳодан	برنهانیدن	баргумоштан	برگماشتن	баргнайванд	برگپيوند
бурятӣ	بریتی	бара	بره	барган	برگن	баргча	برگچه
барид	برید	барра	بره	барга	برگه	баргхӯрак	برگ خورک
бүридан	بریدن	бурхон	برهان	баргадон	برگه دان	баргдор	برگ دار
		баррабирён	بره بريان	барганависӣ	برگه نویسی	баргузор	برگزار
		баррапиёз	بره پياز	бургут	برگوت	баргузорӣ	برگزارى

басе	басадар	бизург	бурида
бисёр	басамон	бизрахе	бариди
бисёрошёна	басомад	бизриш	баризан баречан
бисёровоз	басомадӣ	бизгала	брезент
бисёровоза	басованда	бизак	брезентпӯш
бисёрпоза	басовидан	бизкаш	брезентӣ
бисёрпарда	бастI	бизкашак	барешим
бисёртар	бастII	бизкашӣ	барешим
бисёртарин	бастон	бизалт	барешимзан
бисёртирI	бастар	бизла	барешимнавоз
бисёртирII	бистарӣ	бизлаҳонӣ	барешимнавоз
бисёрҷониба	бистарӣшуда	бизлағӯ(ӣ)	бирешимӣ
бисёрҷена	бистагон	бизлағӯӣ	бирешимин
бисёрҳокимиятӣ	бистагӣI	бизм	бирешимкешӣ
бисёрҳучра	бистагӣII	бизморI	барик
бисёрхарба	бистан	бизморой	брикет
бисёрҳизбӣ	бистанӣ	бизмафрӯз	барил
бисёрхудой	бистӯх	бизмовард	бриллиант
бисёрхӯар//бисёрхӯаре	баста	бизмхона	барилова
бисёрхӯар//бисёрхӯара	баста	бизмдӯст	баринII
бисёрхӯр	бастабанд	бизмсаз	баринак
бисёрхӯрхӯр	бастабандӣ	бизмталаб	биз(3)
бисёрдида	бастапо	бизмак	биз
бисёрроӣ	бастадаст	бизмак	биззоз
бисёрзабонӣ	бастадил	бизмак	биззозӣ
бисёрзанӣ	бастадам	бизмак	бизон
бисёрсоҳа	бастадаҳон	бизмак	бизона
бисёрсола	бастазабон	бизмак	бизозӣ
бисёрсардорӣ	басташуда	бизмак	бизозӣ
бисёршавҳарӣ	басташаванда	бизмак	бизозӣ
бисёрасра	бастакар	бизмак	бизозӣ
бисёрӯзв	бастамаиён	бизмак	бизозӣ
бисёрфан	баститеза	бизмак	бизозӣ
бисёрқабата	бастиче	бизмак	бизозӣ
бисёрқутба	бастидин	бизмак	бизозӣ
бисёрқиммата	бастриш	бизмак	бизозӣ
бисёрқунча	бастурят	бизмак	бизозӣ
бисёрмар	бастазо	бизмак	бизозӣ
бисёрмағз	бастат	бизмак	бизозӣ
бисёрманзила	бастағда	бизмак	бизозӣ
бисёрнуқта	бастағда	бизмак	бизозӣ
бисёрнокаҳӣ	бастағда	бизмак	бизозӣ
бисёрӣ	бастағда	бизмак	бизозӣ
басеч	бастағда	бизмак	бизозӣ
басеч//басеч	бастағда	бизмак	бизозӣ
басечидан	бастағда	бизмак	бизозӣ
басечидан	бастағда	бизмак	бизозӣ
басит	бастағда	бизмак	бизозӣ
бисектриса	бастағда	бизмак	бизозӣ
басим	бастағда	бизмак	бизозӣ
башI	бастағда	бизмак	бизозӣ
башII	бастағда	бизмак	бизозӣ
	бастағда	бизмак	бизозӣ

бактериологӣ	بکترئالوگى	батис(т)	بطس(ت)	буш	بش
бактериология	بکترئالوگىيە	батш	بطش	башорат	بشارت
бактерия	بکترئىيە	баткӯб	بطکوب	башоратнома	بشارتنامه
бактерияшиносӣ	بکترئىيەشناسى	батал	بطال	башшош	بشاش
бикр	بکړ	батлон	بطلان	башошат	بشاشت
бикруламал	بکړالعمل	бутлон	بطلان	бушол	بشال
буксир	بکسىر	батн	بطن	башитоб	بشتاب
бакалавр	بکلور	битнат	بطنت	башиддат	بشدت
бакулӣ	بکلى	батнӣ	بطنى	башар	بشر
бика	بکه	бутунII	بطونII	башардӯст	بشردوست
бакабум	بکهيم	бутунIII	بطونIII	башардӯстона	بشردوستانه
бакавул//баковул	بکول//بکاول	батин	بطين	башардӯстӣ	بشردوستى
бакавулӣ	بکولى	бакибат	بعاقبت	башара	بشره
багона	بگانه	баъсI	بعثI	башарӣ	بشرى
багтар//бактар	بگتر//بکتر	баъд	بعء	башарият	بشریت
бигзор	بگزار	баъдI	بعءI	башаст	بشست
баграс	بگرس	баъдан	بعءان	башкI	بشکI
бигиз	بگيز	баъдифлаби	بعءانقلابى	башкII	بشکII
бигзор	بگزار	баъдичангӣ	بعءدچنگى	башкуфа	بشکفه
бигмоз	بگماز	баъдаху	بعءده	башкам	بشکم
багнӣ	بگنى	баъдӣ	بعءدى	башкӯлидан	بشکوليدان
бал	بل	баъдина	بعءينه	башкӯлида	بشکوليده
балл	بلل	баиззат	بعزت	башлидан	بشليدن
бало	بلا	баъзан	بعضاً	башм	بشم
бало	بلا	баъзе	بعضى	бшмар//бшмор	بشمار//بشمر
балозадагӣ	بلاز دگى	баакл	بعقل	башумор//башумур	بشومور//بشومور
балоохир	بلاخر	бааклӣ	بعقلى	башн	بشن
балоирода	بلا اراده	баамд	بعمد	башӯлидан	بشوليدان
балоангиз	بلا انگيز	баид	بعيد	баширI	بشيرI
балоовар	بلا آور	баидулгавр	بعيدالغور	баширII	بشيرII
балогаъхир	بلا تاخير	баидулфикр	بعيدالفکر	басабр	بصبر
балотаваккуф	بلا توقف	бағоч	بغاچ	басаброна	بصبرانه
балоч	بلاج	бағочхона	بغاچخانه	басабрӣ	بصبرى
балочӯ(й)	بلاجو(ى)	бағочкашонӣ	بغاچکشانى	басар	بصر
балоча	بلاچه	бағочмонак	بغاچمانک	басарфағӣ	بصر فگى
балоҳӯр	بلاخور	бағоч	بغاچ	басафол	بصافو
балоҳӯрда	بلاخورده	бағоз	بغاز	басал	بصل
балоҳез	بلاخيز	бағоват	بغاوت	басавлат	بصولت
балоод	بلاود	бағоят	بغايت	басир	بصير
балоодат	بلادت	бағбаға	بغبغه	басират	بصيرت
балодида	بلادیده	бағпур	بغپور	бизоат	بضاعت
балорач	بلارچ	бағчома	بغچوما	базарба	بضر به
балорасида	بلارسيده	бағча	بغچه	бизъ(а)	بضع(ا)
балорак	بلاراک	бағдодӣ	بغدادى	бат	بط
балозада	بلاز ده	бағро//бағро	بغرا//بغرو	батъ	بطى
балоамал	بلاعمل	бағз	بغض	баттол	بطال
балоиваз	بلا عوض	бағал	بغال	батолат	بطالت
балоғ	بلاغ	бағл	بغل	битолат	بطالت
балоғат	بلاغت	бағлабе	بغلا به	баттолӣ	بطالى
балоғӣ	بلاغى	бағалбанд	بغالبند	батане//батант(т)	بطانه//بطانت(ت)
блокI	بلاکI	бағалпанчара	بغالپنجره	батароват	بطراوت
бағалтоқ	بغل تاق				
бағалтоқ	بغل تاک				
бағалшоҳ	بغل شاخ				
бағаласо	بغل عصا				
бағалак	بغلک				
бағалкаш	بغلکش				
бағалкашӣ	بغل کشى				
бағалкиса	بغل کيسه				
бағалгоҳ	بغل گاه				
бағали	بغلى				
буғӯз	بغوز				
буғӯзак	بغوزک				
буғӯзӣ	بغوزى				
буғум	بغوم				
буғумпойҳо	بغومپاها				
буғумдард	بغومدرد				
буғумак	بغومک				
бағӣ	بغى				
бағият	بغيت				
бағайрат	بغیرت				
бағайратона	بغیرتانه				
бағайратӣ	بغیرتى				
бафароғат	بفر اغت				
бафурча	بفرچه				
бифштекс	بفشتکس				
бафаҳм	بفهم				
буфет	بفیت				
буфетчӣ	بفیتچى				
бафайз	بفیض				
бақо	بقا				
букок	بقاق				
баққол	بقال				
баққоли	بقالى				
бақоя	بقايا				
бақар	بقر				
бақаррос	بقراس				
бақурб	بقرب				
бақъа	بقعه				
бақл	بقل				
бақ(қ)ам	بقم(ك)ام				
бақувват	بقوت				
бақувватӣ	بقوتى				
баққа	بقه				
бақия	بقية				
бақияпулӣ	بقية پولى				
бакII	بکII				
бакI	بکI				
буко	بکوک				
бакорат	بکارت				
бакора	بکاره				
бактар	بکتر				

بوریا باف бӯрѐбоф	بوارق баворик	بنک دهمی бунакдихӣ	بندار бундор
بوریا بافی бӯрѐбофӣ	بواسطه бавосита	بنکر банкир	بنداندن бандондан
بوریا پولی бӯрѐпулӣ	بواسیر бавосир	بنکه банка	بندباز бандбоз
بوریا پیچ бӯрѐпеч	بواسیری бавосирӣ	بنگ банг	بندچه бандча
بوریا چه бӯрѐча	بواطن бавотин	بنگالی бангалӣ	بندر бандар
بوریا کوبان бӯрѐкӯбан	بوالفضل булфзул	بنگاه بنگاه//بунгах	بندرگاه бандаргоҳ
بوریا کله бӯریکا	بوکر булкаرام	بنگاهی бунгоҳӣ	بندری бандарӣ
بوزه бӯза	بو الهوس булхавас	بنگدانه بانгдона	بندسازی بندسازی
بوزه خوری бӯзахӯрӣ	بو الهوسانه булхавасона	بنگی بانгӣ	بندق бندوق
بوزه خانه бӯзахона	بو الهوسی булхавасӣ	بنگیانه بانگیёна	بندقدار бندوقدار
بوزه خور бӯзахӯр	بوالوفا булвафо	بنگی خانه بانگیخона	بندک بندکI
بوزینگی бӯзінагӣ	بوب буб	بنلود бунلود	بندک بندکII
بوزینه бӯзіна	بو بو бубу	بنمایه бунмоя	بندک جانشین بنداکچонишин
بوس бӯс	بوتفاری бутафорӣ	بنن банан	بندک دار بندکدار
بوسا بوس бӯсобӯс	بوتفاریه бутафорія	بنور банур	بندکشا//بندگشا
بوسا بوسی бӯсобӯсӣ	بوتله бутала	بنه бунаI	بندکشا//بندگشا
بوستان бӯстон	بوتنه бӯтана	بنه бунаII	بندکشی بندکشایی
بوستانافروز бӯстонаفرӯз	بوتنه бӯتا	بنه خیز бунахез	بندکانه بندکانا
بوستان سرا(ی) бӯстонсаро(ӣ)	بوتنه خشت бӯтахист	بنه دار бунадор	بندگی бандагӣ
بوستانی бӯستانی	بوتنه ساز бӯтасоз	بنی банӣ	بندوبست бандубаст
بوسه بӯسا	بوتیر براد бутерброд	بنیاد бунёд	بندورغ بندварغ
بوسه افشان бӯсаафшон	بوتیمار бутемор	بنیاد کار бунёдкор	بندوق бندوقII
بوسه باران бӯسابорон	بوتیمار бутимор	بنیاد کارانه бунёдкорона	بنده بندا
بوسه بازی бӯسابозӣ	بودان бавичдон	بنیاد کاری бунёдкорӣ	بنده پرور бандапарвар
بوسه جای бӯсачой	بوجو داری бавучудорӣ	بنیاد کن бунёдкан	بنده پروری бандапарварӣ
بوسه چین бӯсачین	بوجو دایی بавучудوی	بنیاد کننده бунёдкунанда	بنده خانه بنداخона
بوسه ربا بӯсарابا	بوجی بучӣ	بنیاد گذار бунёдгузор	بنده زاده بنداзода
بوسه ستان бӯсаситон	بوجیت бучет	بنیاد گذاری бунёдгузорӣ	بنده فروش بنداфурӯш
بوسه فرب بӯсафиреб	بوجیتی бучетӣ	بنیاد گر бунёдгар	بنده فروشی بنداфурӯشی
بوسه گاه بӯсагоҳ	بوچه бӯخча	بنیاد گرا бунёдгара	بنده نواز بندانавоз
بوسه گیر بӯсаگیر	بود буд	بنیاد گرای бунёдгарой	بنده نوازی بندانانوازی
بوسیدن бӯсидان	بودار бӯدور	بنی - ادم بانӣ-одам	بنده وار бндавар
بوش بавиш	بودار бӯدور	بنیادی бунёдӣ	بندی бандӣ
بوش بавش	بودگار будгор	بنیان бунён	بندی بان بندیبان
بوش بوش	بودگی بوداгӣ	بنیان فکن бунёнфیکان	بندی خانه بندихونا
بوشجو بавشчӯ	بودن будان	بنیان کن бунёнкан	بندیرال بندیرال
بوشناس بӯشیناس	بوده بودا	بنیان گذار бунёнгузор	بندی نه بندینه
بوشهری بӯшахрӣ	بودهنده بӯدیخанда	بنیان گذاری бунёнгузорӣ	بندی وار بندिवار
بوغ бӯғI	بودوباش будубаш	بنیانی бунёنى	بنصر بینسیر
بوغII بӯғII	بور бӯرI	بنی - بشار بانӣ-باشار	بنفش بانافش
بوغIII بӯғIII	بور بӯرII	بنیز بانیز	بنفش بونافش
بوغانبار بӯغانبار	بورابرش بӯرابرش	بنیگردنی بونیگردنӣ	بنفشه بنفشه
بوغتاب بӯغتاب	بوران بӯرون	بوی گرفته بویگیرفتا	بنفشه رنگ بونافشارانگ
بوغتابشده بӯغتابشده	بوران آور بӯرونوار	بوی (ی) بӯی//بӯی	بنفشه زار بونافشازار
بوغ تقسیم بӯغتاқسیم	بورانی بӯرونӣ	بوییدن بӯیدان	بنفشه گون بونافشاغون
بوغچه بӯғچا	بوربرد بӯبورلد	بواب بавبوب	بنفو بنفوذ
بوغچه بردار بӯғچабاردور	بوررنگ بӯررنگ	بوابی بавبوبی	بنقشه گیری باناқшаگیرӣ
بوغچه بندی بӯғچабандӣ	بورک بӯراک	بواجب بавوجب	بنک بانکI
بوغچه پیچ بӯғچاپеч	بور بӯرا	بوادى بавودی	بنک بنک
بوغچه دار بӯғچадور	بوریا بӯرѐ	بوار بавور	بنکامت بانکومات
بوغچه زده بӯғچазада	بوریاى بӯرѐی	بوار بавورید	بنکدار بوناқдор

بی‌عیب ب بای	بهانه‌گیر ب باخوناگیر	بویژه ب بавежа//бавижа	بوغ خانه ب буғхона
بقدر ب бақдр	بهایم ب бахоим	بویکشی ب бўйкашӣ	بوغ داده ب буғдода
بقیمت ب бақимат	بهائیه ب бахоия	بویگیر ب бўйگیر	بوغ دهی ب буғдихӣ
به‌گزین ب беҳгузин	بهائی ب бахой	بویمداران ب бўймодарон	بوغ راناک ب буғронак
بهیل ب биҳил	به‌به‌باخ ب баҳ-баҳ	بویناک ب бўйнак	بوغ رانی ب буғронӣ
بهیله‌لا ب баҳла	به‌به‌بهخ ب беҳ-беҳ	بوینده‌بۇя ب бўянда	بوغ ساق ب буғурсок
بهیله‌دوز ب баҳладӯз	بهیو ب беҳбуд	بویه ب бўяI	بوغ رنج ب буғранҷ
بهیم‌آمیزی ب баҳомезӣ	بهیودی ب беҳбудӣ	بویه ب бўяII	بوغ سرد کنک ب буғсардқунак
بهیمان ب баҳмон	بهتان ب бўхтон	بنیه ب буния	بوغ شوندگی ب буғшавандагӣ
بهمدان ب беҳмадон	بهتان‌آمیز ب бўхтономез	بنیه ب буня	بوغ شوی ب буғшавӣ
به مضید ب баҳамзид	بهتان‌زن ب бўхтонзан	به ب ба	بوغ کشی ب буғкаشӣ
بملاحظه‌گی ب бамулоҳизагӣ	بهتان‌گوی ب бўхтонгӯӣ	به ب бахI	بوغ کنک ب буғқунак
بملاحظه ب бамулоҳиза	بهتان‌گوی ب бўхтонгӯӣ	به ب бахII	بوغ کرد ب буғтард
بهمن ب баҳман	بهتر ب беҳтар	به‌تاب ب батоб	بوغ کردانی ب буғтардонӣ
بهمنگان ب баҳمانгон	به‌تر‌تیب ب батартиб	به‌ها ب баҳо	بوغ گرم کنک ب буғгармқунак
به موت ب баҳмут	بهجت ب беҳҷат	به‌ها ب баҳо(ь)	بوغمه ب буғмаI
به‌نانه ب беҳнона	بهداشت ب беҳдошт	به‌ابا ب баибо	بوغمه ب буғмаII
بنوار‌گیری ب банаворگیری	به‌داشتی ب беҳداشتӣ	به‌ادار ب баходор	بوغی ب буғӣI
بهمت ب баҳимمات	بدر ب бадард	به‌ادور ب баходур	بوغی ب буғӣII
به‌وا ب баҳавo	به‌ر ب баҳr	به‌ادورانه ب баходурона	بوغی‌کننده ب буғیکунанда
به‌وسله ب баҳавсала	به‌ر ب баҳrIII	به‌ادوری ب баходурӣ	بو فیر ب буфер
بوجود‌آوری ب бавучудоварӣ	به‌راحت ب барохатIII	به‌ادهنده ب баходиханда	بو ق ب бўқ
به‌وده ب бахуда	به‌رام ب баҳром	به‌ادهی ب баходихӣ	بو قلمون ب буқаламун
به‌وسلگی ب баҳавсалагӣ	به‌رامه ب баҳрома	به‌ار ب баҳorI	بو قلمون ب буқаламун
به‌وش ب баҳуш	به‌رانی ب бўхронӣ	به‌ار ب баҳorII	بو قلمون صفت ب буқаламунсифат
بهی ب баҳӣ	به‌ره ب баҳра	به‌اران ب баҳoron	بو قلمون صفتی ب буқаламунсифатӣ
بهی ب баҳӣ	به‌راندوز ب баҳраандӯز	به‌ارانه ب баҳорона	بو قلمونی ب буқаламунӣ
بهی ب баҳӣ	به‌راندوزی ب баҳраандӯзӣ	به‌ارخانه ب баҳорхона	بو قی ب бўқӣ
بهیگی ب баҳигӣ	به‌ره‌بر ب баҳрабар	به‌ار خواب ب баҳорхоб	بو کتر خلته ب буктерхалта
بهیگین ب баҳигин	به‌ره‌بر‌دار ب баҳрабардор	به‌ار رویه ب баҳоррӯя	بو کری ب букрӣ
بهیمه ب баҳима	به‌ره‌بر‌داری ب баҳрабардорӣ	به‌ارستان ب баҳористон	بو کک ب буккак
بهین ب баҳин	به‌ره‌بری ب баҳрабарӣ	به‌ار گاه ب баҳоргоҳ	بو گان ب бугон
بی ب bei	به‌ره‌مان ب баҳрамон	به‌اری ب баҳorӣ	بو گرفته ب бўگیرфта
بی ب бий	به‌ره‌مند ب баҳраманд	به‌اریات ب баҳorیات	بو کند ب бўگاند
بی اختلاف ب беихтилоф	به‌ره‌مندی ب баҳрамандӣ	به‌اری کاری ب баҳorیکorӣ	بو گیر ب бўگیر
بی اختلافی ب беихтилофӣ	به‌ره‌ور ب баҳравار	به‌اریه ب баҳorیه	بو کین ب бўگین
بی اشتباه ب беиштибоҳ	به‌ره‌وری ب баҳравاری	به‌اصل ب баасل	بو ل ب бавл
بی اشتباهی ب беиштиҳой	به‌ره‌یاب ب баҳраёб	به‌افتاد ب баҳافتод	بو لک ب бўлак
بی اعتباری ب безътиборӣ	به‌ره‌یابی ب баҳраёبӣ	به‌ا کننده ب баҳوکونанда	بو لیدن ب бавлидан
بی الکاگال ب беалкагал	به‌روز ب беҳرӯز	به‌ا گذار ب баҳогузور	بو م ب бумI
بی ایمانی ب беимонӣ	به‌روزی ب беҳرӯز	به‌ا گذاری ب баҳогузورӣ	بو م ب бумII
بی بار ب бебор	به‌رین ب баҳراین	به‌امانی ب баҳомونӣ	بو مزی ب бумازی
بیسی ب бай-бай	به‌رینی ب баҳراینӣ	به‌انصاف ب баинсоф	بو مهن ب бумхан
بی تحاشا ب бетаҳошо	به‌زادی ب беҳзодӣ	به‌انه ب баҳона	بو می ب бумӣ
بی تحاشی ب бетаҳошӣ	بی‌زمینه ب безамина	به‌انه‌تراشی ب баҳوناتارошӣ	بون ب бавн
بی تردید ب бетардид	به‌زیستی ب беҳزیستی	به‌انه‌جوی(ی) ب баҳоначӯ(й)	بو‌ه ب бу‌ه
بی ثبات б бесубот	بهشت ب бихишт	به‌انه‌جوی ب баҳоначӯی	بوی ب бўی
بی حوصلگی ب беҳавсالاгӣ	بهشت‌روی ب бихишتری	به‌انه‌طلب ب баҳوناتалаб	بو بیر ب бўیبар
بی حوصله ب беҳавсала	بهشتی ب бихиشتӣ	به‌انه‌طلبی ب баҳوناتالابی	بو بیر ب бўیباری
بی خاندان ب беҳонадон	به‌شوق‌آمده ب башавқомаде	به‌انه‌کاو ب баҳوناков	بو یاغ ب бўیاغ
بی خانواده ب беҳوناواده	به‌صرفه ب басарфа	به‌انه‌کاوی ب баҳوناковӣ	بو یدار ب бўیدار

بی التفاتانه	بی ارج	بیابان نشین	بی خراج
بی التفاتی	بی ارز	بیابان نورد	بی دقت
بی الفت	بی ارزش	بیابان نوردی	بی دولت
بی الفتی	بی ارمان	بیابانی	بی دولتی
بی امان	بی ارمان	بیابانه	بی دیانتی
بی امانت	بی آزار	بی ابر	بی رغبت
بی امانتی	بی آزاری	بی ابرو	بی رنج
بی امانتی	بی آرم	بی ابرو	بی زر
بی امت	بی آرمی	بی آبرو (ی)	بی زرده
بی امتحان	بی آزمون	بی آبرویی	بی زبانی
بی امتیاز	بی عضمی	بی ابری	بی ساز
بی امداد	بی اساس	بی آبگریز	بی ستون مهره
بی امدادی	بی اساسی	بی آبرونگ	بیسلوک
بی امضا	بی اسباب	بی آبرونگی	بی صاحبانده
بی املاک	بی استشنا	بی آبی	بی صاحبی
بیان	بی استخولا	بیات I	بیضابگی
بیانات	بی استخوان	بیات II	بی غلاغله
بی انباز	بی استر	بی اتمنان	بیغوله
بی انتظام	بی استعداد	بی اتمنایی	بی فراستی
بی انتظامی	بی استعدادی	بی اثبات	بی فرمان
بی انتها	بی استفاده	بی اثر	بی قول
بی انتهای	بی استین	بی اجازت	بی کدورت
بی انجام I	بی اسلحه	بی احترام	بی کلاه
بی انجام II	بی اسم	بی احترامانه	بی گپ
بی انجامی I	بی آسیب	بی احترامی	بی گزند
بی انجامی II	بی اصالت	بی احتیاج	بی گله
بی انداز	بیاض	بی احتیاجی	بی گناهی
بی اندازه	بی اطاعت	بی احتیاط	بی گناه
بی اندام	بی اطاعتی	بی احتیاطانه	بی گناه
بی اندامی	بی اطلاع	بی احتیاطی	بی گناهی
بی اندیشگی	بی اطلاعی	بی اختیار	بی گناهی
بی اندیشه	بیاع	بی اختیارانه	بی گناهی
بی انصاف	بی اعتبار	بی آخر	بی گناهی
بی انصافانه	بی اعتبارانه	بی آخری	بی گناهی
بی انصافی	بی اعتدال	بی اخلاص	بی گناهی
بیان کننده	بی اعتدالی	بی اخلاصی	بی گناهی
بی انگشت	بی اعتراض	بی آداب	بی گناهی
بیان نامه	بی اعتقاد	بی آدابانه	بی گناهی
بیانیه	بی اعتقادی	بی آدابی	بی گناهی
بی اهالی	بی اعتماد	بی ادب	بی گناهی
بی اهمیت	بی اعتمادی	بی ادبانه	بی گناهی
بی اهمیتی	بی اعتنائی	بی ادبی	بی گناهی
بی آهنگ	بی اعتنائی	بی ادبی	بی گناهی
بی آواز	بی اعتنائی	بی ادبی	بی گناهی
بی اوزان	بی اعتنائی	بی ادبی	بی گناهی
بی اولاد	بی آفت	بی آدم	بی گناهی
بی ایست	بی آفتاب	بی آدمی	بی گناهی
بی ایمان	بی اقتدار	بی ادیه	بی گناهی
بی باج	بی اقتداری	بی ارادگی	بی گناهی
بی باخت	بی آلاشی	بی اراده	بی گناهی
بی بادبشی	بی آلاشی	بی آرام	بی گناهی
بی بادی	بی التفات	بی آرامی	بی گناهی

بی دادپیشه бедодпеша	بی خان و مان // بی خانمان бехонумон	بی چون و چرا бечунӣ	بی ته бетах
بی دادگر бедодгар	بی خبر бехабар	بیچونی бечунучарой	بیته افکنش бета-афканиш
بی دادگرانه бедодгарона	بی خبری бехабарӣ	بی چیز бечиз	بیته زرها бета-зарраҳо
بی دادگری бедодгарӣ	بیخپیز бехпиз	بی چیزی бечизӣ	بیته کاهش бета-коҳиш
بی دادی бедодӣ	بیختن бехтан	بی حاصل бехосил	بی تیر бетир
بیدار бедор	بیخته бехта	بی حاصلی бехосилӣ	بی تیمار бетимор
بیدار باش бедорбош	بیخجست бехчаст	بی حاکمیتی бехокимиятӣ	بی تیماری бетиморӣ
بیدار بخت бедорбахт	بی خدا бехудо	بی حال бехол	بی ثباتی бесуботӣ
بیدار خواب бедорхоб	بی خداوند бехудованд	بی حالانه бехолоне	بی ثمر бесамار
بیدار خوابی бедорхобӣ	بی خرج бехарҷ	بی حال کننده бехолкунанда	بی ثمره бесامара
بیدار دل бедордил	بی خرجی бехарҷӣ	بی حالی бехолӣ	بی ثمری бесамарӣ
بیدار دلی бедордилӣ	بی خرد бехирад	بی حامی бехомӣ	بیجا бечо
بیدار شده бедоршуда	بی خردی бехирадӣ	بی حجاب бехичоб	بیجا خرجی бечохарҷӣ
بیدار فکر бедорфیکر	بی خزان бехазон	بی حد (د) бехад	بیجا گی бечодагӣ
بیدار مغز бедормағз	بی خط бехат	بی حدود бехудود	بیجا ده бечодаI
بیداری бедорӣ	بی خطا бехато	بی تحرک бетахаррук	بیجا ده II бечодаII
بی داشت бедошт	بی خطر бехатар	بی حرکت бехарاکات	بیجا ده رنگ бечодارانг
بی داغ бедоғ	بی خطری бехатарӣ	بی حرکتی бехарاکاتی	بیجا ده گون бечодагун
بی دال бедол	بی خط و سوادى бехатусаводӣ	بی حرمت бехурمات	بیجا ده لب бечодالاب
بیدانچیر беданҷир	بی خطی бехатӣ	بی حرمتی бехурمатӣ	بیجا گر бечоғارد
بی دانش бедониш	بیخکن бехкан	بی حس бехис(c)	بیجا گردی бечоғاردӣ
بی دانشی бедонишӣ	بیخکنده бехканде	بی حساب бехисоб	بیجان бечон
بی دانک бедонаک	بیخگوشی бехгӯшӣ	بی حسابی бехисобӣ	بیجانی бечонӣ
بی دانه бедонаI	بی خلل бехалал	بی حس کننده бехисکунанда	بیجای бечой
بی دانه II бедонаII	بیخمیوه бехмева	بی حسن бехусن	بیجا یگاه бечойгоҳ
بی دانه باز бедонабоз	بی خواب бехоб	بی حسّی бехиссӣ	بی جرئت бечуръат
بی دانه بازی бедонабозӣ	بی خوابی бехобӣ	بی حضور бехузур	بی جرئانه бечуръатона
بی دوا бедов	بی خواست бехост	بی حضوری бехузوری	بی جرئتی бечуръатӣ
بیدبرگ бедбарг	بی خواسته бехоста	بی حفاظ бехифоз	بی جرم бечирم
بیدبن бедбун	بی خواطر бехавотир	بی حقوق бехуқук	بی جرم بچرم
بی دخل бедاخل	بیخود бехود	بی حقوقی бехуқуқӣ	بی جرنگ бечارانг
بی در бедар	بی خودانه бехودانه	بی حکمت бехикмат	بی جزا бечازا
بی در آمد бедаромад	بیخودی бехудӣ	بی حلاوت бехالовات	بی جگر бечгар
بی درخت бедарахт	بی خوراک бехӯрок	بی حلاوتی бехالовاتی	بی جلا бечило
بی درختی бедарахті	بی خوراکى бехӯроکӣ	بی حمایت бехимоят	بی جمال бечامол
بی در در бедард	بی خوف бехавф	بی حمیت бехامияت	بی جنجال бечанҷол
بی در دسر бедардисار	بی خوفی бехавфӣ	بی حمیتی бехامияتӣ	بی جهاز бечихоз
بی درد گر دانی бедардгاردонӣ	بی خون бехун	بی حیا бехаё	بی جهت бечихат
بی دردی бедاردӣ	بی خونی бехунӣ	بی حیایى бехаёгӣ	بی جواب бечавоб
بی درک бедарاک	بی خویش бехеш	بی حیایانه бехаёёна	بی جوهر бечавхар
بی در مان бедарمون	بی خویشاوند бехешованд	بی حیایى бехаёӣ	بی جوهری бечавхарӣ
بی در مانی бедарمونӣ	بی خویشتن бехештан	بی حیثیت бехайсияt	بی چارگی бечорагӣ
بی درنگ бедارانг	بی خویش و تبار бехешутабор	بی حیثیتی бехайсияtӣ	بی چار бечора
بی درنگی бедارانгӣ	بیخی бехӣ	بی حيله бехила	بی چاره پرور бечорапарвар
بی دروازہ бедарвоза	بی خیال бехаёل	بیخ бех	بی چاره حال бечорахол
بیدریغ бедарег	بی خیالانه бехаёلونه	بی خار бехор	بی چاره وار бечоравور
بیدزار бедзор	بی خبر бехайر	بی خاصیت бехосияt	بی چشم бечашم
بی دست бедаст	بیدI	بی خاطر бехотира	بی چشم و رو бечашمورو
بیدستان бедистون	بیدII	بی خانمانی // بی خان و مانى	بی چشم و رویی бечашمرویى
بیدستر бедастار	بیدا(ء)(ъ)байдо	بехونمونӣ	بی چشمی бечашمӣ
بی دستگاہ бедастгоҳ	بی داد бедод	بی خانه бехона	بیچون бечун

بی سرانجام	بیزار	بی ربطی	بی دستگاہی
بی سرانجامی	بی زاد	بی رحم	بی دستہ
بی سرایت	بیزار	بی رحمانہ	بی دستیار
بی سرپرست	بیزارکنندہ	بی رحمت	بی دستیری
بی سرپرستی	بی زاری	بی رحمی	بی دستیر/بی دہستی
بی سرپناہ	بی زان	بی رخصت	بی دق
بی سرپناہی	بی زاور	بی راد	بی دق
بی سررشتگی	بی زبان	بی ریمان	بی دگل
بی سررشتہ	بی زبانی	بی رغبتی	بی دگون
بی سرنجامانہ	بی زحمت	بیرق/بیراق/بایراق	بی دیل
بی سروپا(ی)	بی زدہ	بایراقبار	بی دلشناس
بی سروسامان	بی زری	بایراقباردور	بی دلشناسی
بی سروسامانی	بی زرد	بایراقچہ	بی دلان
بی سروصدا	بایزاک	بایراقدور	بی دلخون
بی سرونوگ	بی زک	بایراقسیتون	بی دلخونی
بی سرونوگی	بی زمین	بایراقکاش	بی دلی
بی سری	بی زمینی	بی رمق	بی دلیل
بی سزا	بیزان	بی رمقی	بی دلیلی
بی سکان	بیزان	بی رنگ	بی دم
بی سگہ	بی زنی	بی رنگوبار	بی دم
بی سکون	بی زوال	بی رنگوبو	بی دماغ
بی سلاح	بی زوالی	بی رنگی	بی دماغی
بی سلب	بی زهرگی	بی رواج	بی دمشک
بی سلیقگی	بی زہرہ	بی رواجی	بی دندان
بی سلیقہ	بی زیان	بی روپایی	بی دندان
بی سنگ	بی زیب	بی روح	بی دہ
بی سواد	بی زیبی	بی روحی	بی دہرک
بی سوادانہ	بی زینہار/بی زینہار	بی روزی	بی دہری
بی سواد	بی سابقہ	بی روغن	بی دہ پایہ/بی دہ پیہ
بی سود	بی ساحل	بیرون	بی دہا/بی دہا
بی سوز	بی سازش	بی رونق	بی دہ خانہ
بی سوک	بی سامان	بیرون مرزی	بی دہن/بی دہان
بی سیاست	بی سبب	بیرونہ	بی دہا
بی سیاستی	بی سپاس	بیرونی	بی دوام
بی سیرت	بی سپاسی	بیرون شہری	بی دود
بی سیرتی	بیست I	بی روی/بی روی	بی دودمان
بی سیم I	بیست II	بیرویانہ	بی دیانت
بی سیم II	بیست سالگی	بیروی	بی دین
بی سیمامان	بیستیک	بی رہ	بی دینی
بی سیمی	بی ستارہ	بی رہگی	بی دیوار
بیش	بی ستر	بی رہہ	بی ذات
بیش/بییش	بی ستری	بی رہہ/بی راہہ	بی ذریات/بی ذریعت
بیش	بیست سالہ	بی رہی	بی ذریاتی/بی ذریعتی
بی شاخ	بیستگانی	بی ریاضی	بی ذوق
بی شاخہ	بیستم/بیستمین/بیستون	بی ریای	بی ذوقی
بی شاگرد	بی ستون	بی ریجہ	بی
بی شہدہ	بی سحو	بی ریش	بی رابطہ
بی شتاب	بی سخن	بی ریشگی	بی راحت
بیشتر	بی سر	بی ریشہ	بی راہہ شدہ
بیشترین	بی سرابان	بی	بی راہی/بی رہی
بی شخص	بی سرابانی	بی	بی ربط

بی غیرت бегайрат	بیعت نامه байъатнома	بی صداقتی бесадоқатӣ	بی شرافت бешарофат
بی غیرتی бегайратӣ	بیعتی байъатӣ	بی صرفه бесарфа	بی شرافتی бешарофатӣ
بی فائده бефоида	بی عدالت беадолат	بی صفا бесафо	بی شرف бешараф
بی فاصله бефосила	بی عدالتانه беадолатона	بی صفت бесифат	بی شرفانه бешарафона
بی فائذ бефониз	بی عدالتی беадолатӣ	بی صفتی бесифатӣ	بی شرفی бешарафӣ
بی فراست бефаросат	بی عدد беадал	بی صلاحیت бесалоҳият	بی شرم бешарм
بی فراویز бефаровез	بی عدیل беадил	بی صلاحیتی бесалоҳиятӣ	بی شرمانه бешармона
بی فرجام бефарчом	بی عذت беиззат	بی صنف бесинф	بی شرمی бешармӣ
بی فردا бефардо	بی عذتی беиззатӣ	بی صورت бесурат	بی شریک бешарик
بی فرزند бефарзанд	بی عذیت беазияت	بی صیقل бесайқал	بی شعور бешуур
بی فرزندى бефарзандӣ	بی عزم беазм	بیض байзо	بی شعورانه бешуурана
بی فرق бефарқ	بی غسل беасал	بی ضابطه безобита	بی شعوری бешуурӣ
بی فرمانی бефармонӣ	بی عقل беақл	بی ضرر безарар	بی شفقت бешафқат
بی فرنجی бефаранҷӣ	بی عقلانه беақлона	بیضه байза	بی شفقتی бешафқатӣ
بی فرهنگ бефарханг	بی عقلی беақلی	بیضه آسا байзаосо	بی شک бешак(к)
بی فرهنگی бефархангӣ	بی عقیده беақида	بیضه شکل байзашакл	بی شکست бешикаст
بی فروز бефурӯз	بی علاج беилоҷ	بیضه مانند байзамонаند	بی شکل бешакл
بی فروشنده бефурӯшанда	بی علاجی беилоҷӣ	بیضوی байзавӣ	بی شکلی бешакلی
بی فروغ бефурӯғ	بی علاقگی беалоқагӣ	بیضی байзӣ	بی شکو бешиква
بی فریاد бефарёд	بی علاقه беалоқа	بی ضیا безیә	بی شگی бешагӣ
بی فساحت бефасоҳат	بی علاق беалонқ	بیطار байтор	بی شمار бешумор
بی فضل бефазл	بی علت беиллат	بیطاری байторӣ	بی شمال бешамол
بی فضلی бефазلی	بی علتی беиллатӣ	بی طاعت бетоат	بی شمالی бешамолӣ
بی فعالیت бефаъолият	بی علف беалаф	بی طاعتی бетоатӣ	بی شمر бешумар
بی فعالیتی бефаъолияتی	بی علفی беалафӣ	بی طاقت бетокат	بی شمر бешумور
بی فکر бефикр	بی علم беилм	بی طاقتانه бетوکاتона	بی شوی бешӯ(й)
بی فکری бефикрӣ	بی علمی беилмӣ	بی طاقتی бетوکاتی	بی شوخی бешӯхӣ
بی فنا бефано	بی عمل беамал	بی طالع бетوله	بی شوق бешавқ
بی فهم бефаҳم	بی عملی беамالی	بی طالعی бетولهی	بی شوهر бешавхар
بی فهمی бефаҳمӣ	بیع نامه байънома	بی طراوت бетароват	بی شوهری бешавхарӣ
بی فیض бефайз	بی عهد беаҳд	بی طرف бетараф	بی شویی бешӯӣ
بی فیضی бефайзӣ	بی عهدی беаҳدی	بی طرفانه бетарафونا	بیشه беша
بی قابلیت беқобилият	بی عیار беиёр	بی طرفی бетарафӣ	بیشه دشت бешадашт
بی قابلیتى беқобилиятӣ	بی عیبی беайбӣ	بی طمع бетاماъ	بیشه باغ бешабоғ
بی فاش бекош	بی غار байғора	بی طمعی бетамای	بیشه بان бешабان
بی قاعدگی беқоидагӣ	بی غایه беғоя	بی طهارت бетаҳورات	بیشه بانی бешабанӣ
بی قاعده беқоида	بی غبار беғубور	بی طهارتی бетаҳوراتی	بیشه دار бешадор
بی فافیه бекофия	بی غربت беғурبات	بی ظرف безарف	بیشه داری бешадорӣ
بی قالب беқолиб	بی غرض беғараз	بی ظرفی безارفӣ	بیشه داشته бешадошта
بی قانونی беқонунӣ	بی غرضانه беғаразونا	بی ظرفیت безارفیات	بی شهری бешахрӣ
بی قدر бекадр	بی غرضی беғаразӣ	بی ظرفیتی безارفیاتى	بیشه زار бешазор
بی قدری бекадрӣ	بی غش бегаш	بیع байъ	بیشی бешӣ
بی قرار беқارор	بی غل بегил	بی عانلگی беоилагӣ	بی شیر бешир
بی قرارانه беқارорона	بی غلط беғалат	بی عانله беоила	بیشینه бешина
بی قرارى беқارорӣ	بی غم беғам	بی عار беор	بی صاحب бесохиб
بی قرب беқурб	بی غمانه беғامونا	بی عاری беорӣ	بی صبر бесабр
بی قرب شوی беқурبشавӣ	بی غمی беғамӣ	بی عاقبت беокибат	بی صبرانه бесаброна
بی قرین беқарین	بی غوغا беғавға	بی عاقبتی беокиباتى	بی صبری бесабрӣ
بی قسم беқасамI	بیغوله байғولا	بیعانه байёна	بی صحن бесаҳн
بیقسم беқاسамII	بیغوله نشین байғуланишин	بیع پولی байъпулӣ	بی صدا бесадо
بیقصب беқасаб	بی غوله نشین байғуланишин	بیعت байъات	بی صداقت бесадоқат

байникитобхонавӣ	байнидид	бимашуда	бимаслакӣ
бенигоҳубин	бенизоғ	бимағзор	бимашаққат
бенигаҳбон	бенизоғ	бимагар	бимасраф
бенамоз	беназоқат	бемӯҳлат	бимаслиҳат
бенамозӣ	беназоқатӣ	биманоме	бимазмун
бенамак	бензол	бемайлон	биматлаб
бенамакӣ	бинзобанӣ	бемайлоне	бимаош
бенамуд	бензин	бемайлӣ	бимаърифат
бенамудӣ	бензинандозак	бемайна	бимаърифатӣ
байниноҳиявӣ	бензиндехӣ	бемева	бимаъно
бининда	бензинфурӯш	байн	бимаънавият
бенанг	бензинфурӯшӣ	баян	бимаънавиятӣ
бенангӣ	бензинкаш	бин	бимаънӣ
бенавоI	бинсахавӣ	бин	бимаънигӯӣ
бенавоII	бинситораवӣ	бин	бимаънигӣ
бенавоёна	бенасл	бин	бимағз
бенавоӣI	бенаслӣ	биноI	бимағзӣ
бенавоӣII	бинсиароӣ	биноӣI	бимикдор
бенавбат	биниш	биноӣII	бимақсад
бенӯхта	бинишон	бинобайн	бемуқофот
бенур	бинишонӣ	бенохун	бимақон
бинивазоратӣ	бинишвар	бинидоравӣ	бимақонӣ
бенӯг	бинисаб	бинидорӣ	бимақр
бинивилоятӣ	бинисаб	бинидил	бимгоҳ
байина	бинисинфӣ	биналобидин	бималоҳизагӣ
бениҳоят	бинисиб	биналҳочибайн	бималоҳиза
бинихамдигарӣ	бинисибӣ	биналҳалқӣ	бималол
бинӣ	бенутқ	биналавом	бимолк
бениёз	беназорат	биналмилал	биманнат
бениёзӣ	беназоратӣ	биналмилалӣ	биманосибат
бенаём	бенизом	бинаннос	бимнак
бениём	бенизомӣ	бинаннаҳрайн	биминнат
биниборик	беназарӣ	беном	бимунтаҳот
биниҷаҷ	беназм	беномус	бимунзил
биниҷуҷ	беназир	беномусона	биманзилӣ
бинидароз	бенаъл	беномусӣ	бимантиқ
бинидарозақҳо	бенафосат	беномунанг	бимантиқӣ
бинидарӣ	бенафас	бенон	биманфиат
бенайранг	бенафъ	бин прлментӣ//	биманфиатӣ
бинисурх	биниғакултавӣ	байнипарламентӣ//	бимаврид
биниҷаҷ	бенуфус	умонӣ	бимуваффақият
биниҷаҷӣ	биниқоб	бенағиҷа	бимуваффақиятӣ
биниқалон	бинқабрғуӣ	бинҷумҳуриявӣ	бимағс
беворис	биниқабилтавӣ	бинҷумҳурий	бемӯнис
беворисӣ	бенақс	биниҳуҷравӣ	бемӯӣ
бевоара	бенақша	биниҳуҷрайвӣ	бемӯйлаб
бевосита	бенуқс	биниҳуқуматӣ	бима
бевичдон	бенуқсон	бинҳудӣ	бимаҳтоб
бевичдонона	биниқаторӣ	бинидарӣ	бимехр
бевичдонӣ	биниқоҳ	бинидандонӣ	бемӯхра
беваҷҳ	биниқарҳонавӣ	бинидавлатӣ	бимехрӣ

پاکیزه روی (ی) (پاکیزاروی)	پاک ضمیر	پاشخورده	پاره III
پاکیزه روی (پاکیزاروی)	پاک ضمیری	پاشخورنده	پاره ای
پاکیزه سرشت (پاکیزاسیرشت)	پاک سیرت	پاشخوری	پاره-پاره
پاکیزه سیرت (پاکیزاسیرت)	پاک سرشت	پاشدیهک	پاره خوار
پاکیزه طبع (پاکیزاتاب)	پاک سریشتی	پاشا	پاره خور
پاکیزه طینت (پاکیزاتینت)	پاک شوی (پاکشوی)	پاشابی	پاره خوری
پاکیزه قول (پاکیزاقل)	پاک طبیعت	پاشا خان	پاره ده
پاکیزه کار (پاکیزاکور)	پاک طینت	پاشان	پاره دهنده
پاکیزه کارانه (پاکیزاکورانه)	پاک فطرت	پاشنگ	پاره دهی
پاکیزه کاری (پاکیزاکوری)	پاککاری	پاشنه	پاره دوز
پاکیزه کنی (پاکیزاکونی)	پاک کردار	پاشنه باریک	پاره دوزی
پاکیزه گوهر (پاکیزاغوار)	پاک گوهر	پاشنه بلند	پاره زن
پاکیزه گوی (پاکیزاغوی)	پاک لغز	پاشنه پست	پاره شده
پاکیزه گی (پاکیزاگی)	پاکمر	پاشنه پهن	پاره گیری
پاکیزه مغز (پاکیزامغز)	پاک مغز	پاشنه دار	پاره گی
پاکیزه نظر (پاکیزانازار)	پاک مهر	پاشیدن	پاره گیر
پاکیزه نفس (پاکیزانافس)	پاک نژاد	پاشیده	پارین
پاکیزه نویس (پاکیزانایس)	پاک نژادی	پاغند	پارینه
پاکیزه وجدان (پاکیزاچدان)	پاک نسب	پاغنده	پازاچ
پاکان	پاک نظر	پاغه	پازاخ
پاکاندار	پاکن هشونده	پاغه-پاغه	پازاند
پاگران	پاک نهاد	پاغه چوب	پازه
پاله نگ	پاکنویسی	پاغه مال	پازه ریز
پالا	پاک نیت	پافشار	پازه هر
پالالا	پاک وجدان	پافشاری	پازیتیویزم
پالایش	پاک وجدانی	پاک	پازیتیوی
پالایشگاه	پاکار	پاکاب	پازیر
پالائیدن	پاکاری	پاکباز	پاژخ
پالان	پاک رای	پاکبازی	پاژند
پالاندوز	پاکشاه	پاکباتن	پاس
پالاندوزی	پاکشال	پاکبین	پاسار
پالانگر	پاکشاک	پاک-پاکیزه	پاسبان
پالانگری	پاکشکبازی	پاک جامه	پاسبانگاه
پالانبند	پاکلته	پاک حساب	پاسبانی
پالانه	پاکنده	پاک دامن	پاسخگویی
پالانی	پاکو	پاک دامنی	پاسدار
پالایک	پاکوبی	پاک دست	پاسدارنده
پالاینده	پاکی	پاک دل	پاسداری
پالغ	پاکیزه	پاک دلانه	پاسکنا
پالک	پاکیزه اخلاق	پاک دلی	پاسکنه
پالکانه	پاکیزه اندام	پاک دهان	پاسگاه
پالکاونیک	پاکیزه پاسخ	پاک دیده	پاسنگ
پالگانه	پاکیزه تن	پاک دین	پاسخ
پالنگ	پاکیزه جان	پاک دینی	پاسخگویی (پاکیزاچ)
پالوچ	پاکیزه چهره	پاک رگ	پاسخنامه
پالودگی	پاکیزه خوی (پاکیزاخوی)	پاک رو	پاسوخته
پالودن	پاکیزه دامن	پاک زات	پاسیر I
پالوده	پاکیزه دامنی	پاک زاد	پاسیر II
پالوده مغز	پاکیزه دل	پاک زاده	پاسیره کار
پالوان	پاکیزه دلی	پاک زبان	پاش
پالوانکچال	پاکیزه رای	پاک زبانی	پاش-پاش

паплус	پاپلس	پای افزا فروشی	پای افزا فروشی	پالوانی	پالوانی
папирас	پپیراس	пойандоз	پای انداز	полудан	پالوده
папирасдон	پپیراسدان	пойовар	پایاور	полаханг	پالانگ
папираскаш	پپیراسکش	пойборик	پایباریک	политсия	پالیتسیه
папираскашй	پپیراسکشای	по(й)боз	پایباز	политехникй	پالیتخنیک
папирус	پپیروس	пойбозй	پایبازی	политеизм	پالیتیزم
пат	پت	пойбарахна	پایبرهنه	полидан	پالیدان
пут	پت	пойбаст	پایبست	полез	پالیز
патологй	پتالاک	пойбаста	پایبسته	полиз	پالیز
патология	پتالاکیه	пойбанд	پایبند	полизбон	پالیزبان
патдор	پتدار	пойбусй	پایبوسی	полизкор	پالیزکار
питир-питир	پتیر-پتیر	пойпартой	پایپرتای	полизкорй	پالیزکاری
патар	پتر	пойпаш	پایپاش	полизгох	پالیزگاه
патар-патар	پتر-پتر	пойпұш	پایپوش	полизак	پالیزک
патаррос	پتراس	пойпеч	پایپیچ	полизй	پالیزی
патфуз	پتفوز	пойпечак	پایپیچک	полис	پالیس
патак	پتک	пойтоба	پایتابه	полисемия	پالیسیمیه
путк	پتک	пойтак	پایتک	полифония	پالیفانیه
патакфурұш	پتکفروش	пойтеша	پایتیشه	полик	پالیک
патакча	پتکچه	пойчома/почома	پایجامه//پاچامه	поликона	پالیکانه
патнок	پتناک	пайче	پایچه	поликлиника	پالیکلینیکه
патвоз	پتواز	пойчапаз/пойчопаз	پایچاپاز	полигона	پالیگانه
патёра	پتیاره	пойча/поча	پایچه//پاچه	полиграфй	پالیگرافی
патефон	پتیفان	пойхаст	پایخست	полиграфия	پالیگرافی
патила	پتيله	пойдор	پایدار	полиэтилен	پالیتیلین
патент	پتینت	пойдора	پایداره	помол	پامال
пачак	پچق	пойдорй	پایدارى	помолгашта	پامالگشته
пачакшуда	پچقشده	пойдос	پایداس	помонак	پامانک
пичир-пичир	پچیر-پچیر	пойдом	پایدام	помонй	پامانى
пичиррос	پچیراس	пойдон	پایدان	помас	پامس
пичирросй	پچیراسى	пойдевор	پایدیوار	помидор	پامیدار
пичинг	پچینگ	пойранч	پایرنچ	помиршинос	پامیرشینوس
пичингомез	پچینگامیز	пойсутун	پایستون	помиршиносй	پامیرشینوسى
пичингомеза	پچینگامیزه	پای	سوخته//پاسوخته	помирй	پامیری
пичингпаронй	پچینگپرانى	пойсұхта/посұхта	پایسختا//پوسختا	понздах	پانزده
пахлушикор	پخلو شکار	پای شکسته//پاشکسته-	پای شکسته	понздахсолагй	پانزدهسالکى
пахногох	پهناگاه	пойшикаста/пошикаста	پایشیکاستا	понздахсола	پانزدهساله
пах	پخ	пойшикан	پایشکن	понздахум	پانزدهم
пахI	پخI	пойшұйхона	پایشویخانه	понсадхум	پانصد
пахолпұш	پخالپوش	пойкор	پایکار	поварак	پاورق
пахолй/пахолин	پخالى//پخالین	پایکهنشین	پایکهنشین	поварақй	پاورقى
пахт	پخت	пойкұбI	پایکوبI	повест	پاویت
пухтупаз	پختوپز	пойкұбII	پایکوبII	по(й)	پای
пухтагй	پختگى	пойкұбй	پایکوبى	пой	پای
пухтан	پختن	пойгавй	پایگوی	пой	پای
пахта	پخته	пойлуч	پایلوج	пой	پای
пахта	پخته	пойгох	پایگاه	пойафзор	پایافزار
пахтатақунй	پخته تازه کنى	пойга	پایگاه	пойафзол	پایافزال
пахтачаллоб	پخته جلاب	пойгах	پایگاه	пойафзолдұз	پایافزالدوز
пахтачаллобй	پخته جلابى	пойгачй	پایگاهى	пойафзолдұзй	پایافزالدوزى
		пойлағз	پایلغز	поафзолфурұш	پایافزالفروش

پراحسان пурэхсон	پاښړفته пазируфта	پدرخته падрахта	پخته چې пахтачй
پراختلاف пурихтилоф	پاښړنده пазиранда	پدرخوانده падархонд(а)(ه)	پخته چين пахтачин
پراختلال пурихтиلول	پاښړه пазира	پدرداده падардода	پخته چيني пахтаچиний
پروادم пуродам	پار пар	پدردار падардор	پخته څار пухтахор
پروآذر пурозар	پارI парI	پدررحمت падаррахмат	پخته خشکاني пахтахушконй
پروآرزو пурорзу	پارII парII	پدرزن падарзан	پخته خشک خشک
پروآريکتار проректор	پارIII парIII	پدرسالار падарсолор	پخته څشکناک пахтахушккунак
پروآزار пурозор	پارIV парIV	پدرسالاري падарсолорй	پخته دار пахтадор
پروآزرم пурозарм	پورI пурI	پدرسگ падарсаг	پخته راي пухтарой
پروآژنگ пурोजانگ	پرادا пурادا	پدرسوخته падарсұхта	پخته ريسي пахтаресй
پراستعداد пуристеъдод	پرازش пурарзиш	پدرشاهي падаршоҳй	پخته زار пахтазор
پراستغنا пуристигно	پراسرار пурасрор	پدرشوهر падаршавхар	پخته سازي пахтасозй
پراشتها пуриштихо	پراشک пурашк	پدرشوي падаршўй	پخته سازي пухтасозй
پراشتياق пуриштиёк	پرافسون пурафсон	پدراعروس падарарўс	پخته سپاري пахтасупорй
پروآشوب пурошўб	پرافغان пурафгон	پدرفرندي падарфарзандй	پخته سخن пухтасухан
پراضطراب пуризтироб	پرالام пуралам	پدرکش падаркуш	پخته سيب пахтасеб
پراعتما пурэътимод	پرانده пурандо	پدرکشته падаркушта	پخته شانه کني пахташонакунй
پراعجاز пурэъчоз	پرانديش пурандеш	پدرکشي падаркушй	پخته شناس пахташинос
پرافتخار пурифтихор	پرانديشه пурандеша	پدرکلان падаркалон	پخته غنداري пахтагундорй
پرافسانه пурафсона	پرانديشي пурاندешагй	پدرلعنت падарлаънат	پخته کار пахтакор
پرافشان парафшон	پرانديشي пурاندешй	پدرمادر падармодар	پخته کار пухтакор
پرافشاني парафшонй	پرانوار пуранвор	پدرمرده падармурда	پخته کارانه пухтакорона
پرافيسار профессор	پربرکت пурбаракат	پدروار падарвор	پخته کاري пахтакорй
پرافيساري профессорй	پربرگ пурбарг	پدرو падруд	پخته کاري пухтакорй
پراقتدار пуриктидор	پار-پارII пар-парII	پدرو падруд	پخته کش пахтаکش
پراقتداري пуриктидорй	پار-پارI пар-парI	پدرو падруд	پخته کشاني пахтаکشاني
پراکورتوره прокуратура	پير-پير пир-пир	پدروکيل падарваکیل	پخته کشي пахтаکشى
پراکندگي парокандагй	پير-پير пир-пир	پدري падарй	پخته کشي пахтаکشى
پراکندن парокандان	پرواز парвоз	پده пада	پخته گي пахтаگي
پراکنده احوال парокандаахвол	پرده парда	پده пада	پخته گين пахтагин
پراکنده//پاروغاندا пароканда//пароганда	پريشانکار парешонкор	پدواز падвоз	پخته مغز пухтамағз
پراکنده خاطر парокандахотир	پريشان نصر парешонназар	پديد падид	پخته ناک пахтанок
پراکنده خاطري парокандахотирй	پريشان نفس парешоннафас	پيدايي падидايى	پخسان пахсон
پراکنده دل парокандадил	پريشان نگاه парешоннигоҳ	پيدار падидار	پخسگين//پخسگي пахсагй(н)
پراکنده رزق парокандаризқ	پراشيندن парошидан	پيدارشناسي падидаршиносй	پخشI пахшI
پراکنده روز парокандарўз	پراکو пароку	پيداري падидارى	پخشII пахшII
پراکنده شوي парокандаشавй	پروآب пуроб	پيدآورنده падидоваранада	پخشخوره пахшхўرده
پراکنده کني парокандакунй	پروآبله пуробила	پيدده падиде	پخشکني пахшکني
پراکنده گوي парокандагўй	پروآليمه проблема	پيدده شناساني падидашиносона	پخشاپش пахшопаш
پراکنده حال парокандаҳол	پروآبي пуробй	پيدده شناسي падидашиносй	پخماق пахмақ
پراکش пароканиш	پروآپ пуропур	پدينه пудина	پخماقموي пахмақмў(й)
پراکورار прокурор	پروآکال протокол	پذیدن пазидан	پخنو пахну
پراکوراري прокурорй	پروآسياسار протсесор	پذير пазир	پداندر падандр
پروآلفات пурилтифот	پروآتش пуроташ	پذيرايي пазирايى	پدر падар
پروآلک паролак	پروآتيز протез	پذيرشي пазирши	پدرقصور падарқусур
پروآلهام пурилҳом	پروآيستنتي протестантй	پذيرفت пазирفت	پدرآزار падарозор
پروآم паром	پروآيستنتيزم протестантизм	پذيرفتار пазирфтар	پدرا ميدن пидромидан
پروآمران паромрон	پروآجنگ пурочинг	پذيرفتاري пазирфтарй	پدرا ندر падарандар
پروآنI паронI	پروآحتراس пурэхтирос	پذيرفتاري пазирфтарй	پدرا نه падарона
پروآنII паронII	پروآحترام пурэхтиром	پذيرفتان пазирфтан	پدربزرگ падарбузург
پروآن-پروآن парон-парон	پروآحساس пурэхсос	پذيرفتاني пазирфтанй	پدربيزار падарбезор
			پدرجد падарҷад

پرداختگر	پارچین پیوند	پورتادبیر	پارانچه
پرداختن	پارچین کار	پورتاویز	پارانچاک
پرداختنی	پارچین کاری	پورتاوش	پارانخوچه
پرداختی	پارچینمخ	پورتاافون	پاراندن
پرداز	پرخازار	پورتاکبیر	پاراندن//پرانیدن
پردااروسک	پرخاروات	پارتگو	پارونده
پرداز	پرخاراج	پرتالوت	پرواز
پرداز	پرخاراکت	پرتامکین	پرواز
پردازدهنده	پرخازن	پرتاV	پرواج
پردازدهی	پرخاساد	پرتاII	پروار
پردازگر	پرخاسرات	پرتاواندوز	پرهتاز
پردازگری	پرخاشام	پرتاوافشون	پروخو
پردازناک	پرخاشامات	پرتاوافشونی	پرتانتزور
پردازنده	پرخیکمات	پرتاوافکان	پربوداد
پردازیدن	پرخالوات	پرتاوافکانی	پربودا
پرداشت	پرخاوادیس	پرتاوان	پربار
پرداکس	پرخایرات	پرتاودارونی	پربوری
پرداکسلی	پرخیلا	پرتاوسنچ	پربار
پردامنه	پرخورI	پرتاوشینوس	پربارداشت
پردان	پرخوش	پرتاوشینوسی	پربستار
پردان	پرخوشچوی	پرتاوافکان	پربسته
پردانه	پرخوشدیدا	پرتاوخدید	پربها
پردبده	پرخوشسوز	پرتاخالکا	پربهر
پردامد	پرخوشکیش	پرتاواروت	پربیم
پردربه	پرخوشاک	پرتامار	پربین
پردرد	پرخاشگاه//پرخاشگه	پرتامارا	پربای(ی)
پردقت	پرخوشگوх/پارخوشгах	پرتاوزیبا	پربان
پردقتی	پرخوسیات	پرتاوسسا	پربار
پردل	پرخوک	پرتاادل	پربشه
پردلی	پرخیراد	پرتااسورات	پربشگی
پرداI	پرخروش	پرتاافو	پربنک
پرداII	پرخاشم	پرتاچار	پربهن
پردابال	پرخاشمانه	پرتاچار	پربی
پرداbardor	پرخاتار	پرتاچارلو	پربیچ
پرداbardori	پرخام	پرتاچارلوا	پربیچ
پرداپوش	پرخامور	پرتاچارچول	پربینه
پرداپوشونا	پرخانده	پرتاچاروش	پرتI
پرداخت	پرخواب	پرتاچارم	پرتII
پرداختن	پرخورII	پرتاچارمدور	پرتا
پرداخته	پرخاوتر	پرتاچارمدوری	پرتاوب
پردادلوز	پرخور	پرتاچارمی	پرتاوب
پردادر	پرخوری	پرتاچارمین	پرتاوشینوسی
پردادورI	پرخواف	پرتاچارنگ	پرتابی
پردادورII	پرخون	پرتاچارهI	پرتابیدن
پردادوری	پرخاها	پرتاچارهII	پرتاایر
پرداداریده	پرخاال	پرتاچاربری	پرتاشده
پرداساز	پرتاگی	پرتاچارچه	پرتافتن
پرداسارای(I)	پرتاوری	پرتاچارگل	پرتاواI
پرداسارای(II)	پرتاوت	پرتاچارچینI	پرتاواII
پرداسوز	پرتاوتشونده	پرتاچارچینII	پرتاوب
پرداشکاف	پرتاوتکونده	پرتاچارچین	پرتاوبریبا

пурфоида	پرفايدە	پورشوкуфа	پرشکوفه	پурситора	پرستاره	пардашинос	پرده شناس
пурфитан	پرفتن	пуршукӯх	پرشکوخ	парасторӣ	پرستاری	пардапӯшӣ	پرده پوشی
пурфитна	پرفتنه	пуршаҳомат	پرшахومات	пастанда	پرستنده	пардак	پر دک
пурфутӯх	پرفتوخ	парашут	پر شوت	параста	پرسته	пардакаш	پرده کش
пурфарах	پرفره	пуршӯр	پر شور	парасту	پرستو	пардакушо	پرده کشا
пурфиреб	پرفريب	пуршавк	پر شوق	пурсутӯх	پرستوخ	пардагоҳ	پرده گاه
пурфазаъ	پرفزع	пуршавкат	پر شوکت	парастидан	پرستیدن	пардагар	پرده گر
пурфусун	пурсон	пуршӯҳрат	پر شوهرت	парастиш	پرستش	пардагилем	پرده گيليم
парфишон	پرفشان	пуршаҳд	پر شهد	парастишхона	پرستشخانه	пардашин	پرده نشين
парфишонӣ	پرفشانی	пуршеб	پر شيب	парастишкада	پرستشکده	парданишинӣ	پرده نشين
пурфасоҳат	پرفصاحت	пурсабр	پر صبر	парастишгоҳ	پرستشگاه	пардавор(ӣ)	پرده واری
пурфазилат	پرفضيلت	пурсаброна	پر صبرانه	парастишгар	پرستشگر	пурдахшат	پردهست
пурфан	پرفن	пурсабрӣ	پر صبری	парастишгарӣ	پرستشگری	пурдуд	پر دود
пурфайз	پرفيиз	пурсадо	پر صدا	пурсаховат	پر سخاوت	пурдида	پر دیده
парфиянӣ	پرфини	пурсареҳ	پر صريح	пурсармоя	پر سرمايه	пардез	پر ديز
пурқудрат	پر قدرت	пурсафо	پر صفا	пурсурур	پر سرور	пурзавқ	پر ذوق
пурқимат	پر قيمت	пурсанъат	پر صنعت	пурсиш	پر سش	пурз	پر ز
пурқувват	پر قوت	пурсурат	پر صورت	пурсишҷонишин	پر سشجانشين	пурроз	پر راز
пурқахр	پر قهر	пурзарар	پر ضرر	пурсишнома	پر سشناме	паррехта	پر ريخته
паракI	پرک I	пурзиё	پر ضياء	пурсаодат	پر سعادت	пар(р)адор	پر ره دار
паракII	پرک II	пуртоқат	پر طاقт	пурсалобат	پر سلاбат	пуррутубат	پر رطوبت
парк	پرک	пуртоқатона	پر طاقتانه	пурсанда	پر سنده	пар(р)ак	پر رک
пуркор	پر کار	пуртоқатӣ	پر طاقتی	пурсанг	پر سنگ	пурранг	پر رنگ
пуркорӣ	پر کاری	паритовусӣ	پر طاووسی	парсӯхта	پر سوخته	пурравнак	پر رونق
паргола	پر کاله	пуртароват	پر تراوت	пурсӯз	پر سوز	паррезӣ	پر ریزی
паркола	پر کاله	пуртуғён	پر طغيان	пурсӯзгудоз	پر سوزو گداز	пар(р)ик	پر ریک
пуркибр	پر کبر	пурталаб	پر طلب	пурсидан	پر سيدن	пурзабон	پر زبان
пуркарруфар	پر کروفر	пуртамаъ	پر طمع	пурсиданӣ	پر سيدنی	пурзахм	پر زخم
паркашӣ	پر کشی	пуртантана	پر طنطنه	пурсим	پر سيم	пурзахмат	پر زحمت
пуркафк	پر کفک	пурзохир	پر ظاهر	парсинбаста	پر سينبسته	парзадарӯ(ӣ)	پر زده روی
пуркулфат	پر کلفت	пуразоб	پر عذاب	парсинг	پر سينگ	пурзар	پر زر
паркам	پر کم	пуразм	پر عزم	парсингбаста	پر سينگبسته	парзанон	پر زنان
парканда	پر کنده	париш	پر ش	пуршаън	پر شان	парзанӣ	پر زنی
пуркунанда	پر کننده	пуразамат	پر عظمت	пуршон	پر شان	пурзӯр	پر زور
пуркин(а)	پر کينه	пурғубор	پر غبار	пуршитоб	پر شتاب	пурзӯрӣ	پر زوری
паргор	پر гар	пурғизо	پر غذا	пуршучоат	پر شجاعت	пурзахр	پر زهر
паргордон	پر гардан	пурғурур	پر غرور	пуршиддат	پر شدت	пурзиён	پر زیان
паргорзан	پر гарзан	пурғаш	پر غش	пуршар	پر شر	паразит	پر زیت
паргорӣ	پر گاری	пурғазаб	پر غصب	пуршароб	پر شراب	паразитология	پر زیتالогیه
пургап	پر گپ	пурғусса	پر غصه	пуршарора	پر شراره	пурзин	پر زين
пурганӣ	پر گپی	пурғалоғула	پر غلاغله	пуршарофат	پر شرافت	пурзинат	پر زينت
паргар	پر گر	пурғалат	پر غلط	пуршарар	پر شرر	пурсупос	پر سو پاس
пургард	پر گرد	пурғулғул	پر غلغل	пуршараф	پر شرف	пурсучӯ(ӣ)	پر سو جو
пургиреҳ	پر گره	пурғулғула	پر غلغله	пуршарм	پر شرم	пурсуков	پر سو کاو
паргас/паргаст	پر گس	пурғалаён	پر غليان	пуршӯъла	پر شعله	пурсонурс	پر سا پرس
пургул	پر گل	пурғам	پر غم	пуршафак	پر شفق	пурсон	پر سان
парганда	پر گنده	пурғамза	پر غمز	пуршафкат	پر شفقت	пурсоя	پر سايه
пургӯ(ӣ)	پر گو	пурғунҷоинш	پر غنجايش	пуршак(к)ар	پر شکر	пурсабза	پر سبز
пургӯӣ	پر گوئی	пурғавғо	پر غواغوا	пуршикаст	پر شکست	параст	پرست
паргусаста	پر گسته	пурғайрат	پر غيرت	паршикаста	پر شکسته	парастор	پرستار
пургӯшт	پر گوشت	пурғочиа	پر فاجعه	пуршикан	پر شکن	парасторзан	پرستارзан

پاستخمی	پاستخمی	پارешونفیکر	پاریده(گی)
پاستزه	پاستزه	پارешونفیکری	پاریده
پاسترونده	پاسترونده	پاریشان گوئی	پاریرخسار
پاستروی	پاستروی	پاریشان موی	پاریروی(ی)
پاستسغری	پاستسغری	پاریشانی	پاریرخ
پاستسلیقه	پاستسلیقه	پاریشاب	پاری زاد(ه)
پاستشونده	پاستشونده	پاریشاب	پاریزاده
پاستشوی	پاستشوی	پاریشامویل	پاریسای(ی)
پاستسفات	پاستسفات	پاریشان	پاریسای
پاستسفاتی	پاستسفاتی	پاریشیدن	پاریسیمو
پاستتولع	پاستتولع	پریفیکس	پاریصورت
پاستطینت	پاستطینت	پرینتیر	پاریگرفته
پاستطینتی	پاستطینتی	پرینسیپ	پاریموناند
پاستفطرت	پاستفطرت	پرینسپنوک	پاریناجود
پاستفطرتی	پاستفطرتی	پاز	پاریوار
پاستکومات	پاستکومات	پازانیدن(ی)	پاریواره
پاستکد	پاستکد	پازبان	پاریواش
پاستگانی	پاستگانی	پازیش	پاریتیت
پاستمضمون	پاستمضمون	پازیشک	پاریدار
پاستناظر	پاستناظر	پازیشکی	پاریدمیت
پاستناظری	پاستناظری	پازمون	پاریدان
پاستنهاد	پاستنهاد	پازمونشده	پاریده
پاستهمت	پاستهمت	پازمانی	پاریده
پاستهمتی	پاستهمتی	پازندگی	پاریر
پاستاقیI	پاستاقیI	پازنده	پاریر
پاستاقیII	پاستاقیII	پاز	پاریر
پاستاقرنگ	پاستاقرنگ	پازمورده	پاریر
پاستانI	پاستانI	پازوین	پاریر
پاستانII	پاستانII	پازاکن	پاریر
پاستانبند	پاستانبند	پازاوند	پاریر
پاستاندار	پاستاندار	پازمان	پاریر
پاستاندارک	پاستاندارک	پازمان حال	پاریر
پاستاناک	پاستاناک	پازمانی	پاریر
پاستانی	پاستانی	پازمورده	پاریر
پاستبالا	پاستبالا	پازمورده	پاریر
پاستاقی	پاستاقی	پازمورده	پاریر
پاستاک	پاستاک	پازمورده	پاریر
پاستاکچه	پاستاکچه	پازمورده	پاریر
پاستاکاک	پاستاکاک	پازمورده	پاریر
پاسته	پاسته	پازمورده	پاریر
پاستهدهان	پاستهدهان	پازمورده	پاریر
پاستهزار	پاستهزار	پازمورده	پاریر
پاستهکاری	پاستهکاری	پازمورده	پاریر
پاستهکاری	پاستهکاری	پازمورده	پاریر
پاستگی	پاستگی	پازمورده	پاریر
پاستهلب	پاستهلب	پازمورده	پاریر
پاستهغز	پاستهغز	پازمورده	پاریر
پاستی	پاستی	پازمورده	پاریر
پاستخم	پاستخم	پازمورده	پاریر
پاستخمی	پاستخمی	پازمورده	پاریر
پاستخند	پاستخند	پازمورده	پاریر

паканд	پاکند	پاشمборӣ	پاشمبوري	پوشتخاميدا	پشتمخميده	پسخند	پسخند آميز
пакана	پاکنه	пашмибузӣ	پشم بزي	پوشтреш	پشتريش	پسخورده	پسخورده
паканӣ	پاکني	пашмбур	پشم بر	پوشтсӯхта	پشتسوخته	писар	писар
пагоҳтар//пагаҳтар	پگاهتر//پگهتر	пашмтарошак	پشم تراشک	پوشткӯз	پشتکوز	пусар	пусар
пагоҳина	پگاهينه	пашмтарошӣ	پشم تراشي	پوشтопушт	پشتاپشت	писарона	писарона
пагоҳонӣ	پگاهاني	пашмчин	پشم چين	پوشтора	پشتاره	писарбача	писарбача
пагаҳӣ	پگاهي	пашмчинӣ	پشم چيني	پوشторакаш	پشتاره کش	писарча	писарча
пагаҳ	پگاه	пашмдор	پشم دار	پуштигир	پشتي گير	писардор	писардор
палI	پالI	пашмрехта	پشم ريخته	پуштигул	پشتي گل	писарзода	писарзода
палII	پالII	пашмрес	پشم ريس	پуштигонӣ	پشتيواني	писарнабера	писарнабера
пулI	پулI	пашмресӣ	پشم ريسي	паштбон	پشتبان	писарандар	писарандар
пулсоз	پلساز	пашмшонак	پشمشانکنک	паштбонӣ	پشتباني	писарандар	писарандар
пулсозӣ	پلسازي	пашмшӯӣ	پشمشوئي	паштбарахна	پشتبرهنه	писархола	писархола
палорак	پلارک	пашмнок	پشمناک	пашт-пашт	پشت-پشت	писархонд(а)	писархонд(а)
палоракхӯр	پلار کخور	пашмоқ//басимок	پشмаق//بسимаق	паштакI	پشتاکI	писарак	писарак
палосӣ	پلاسي	пашмак	پشمک	паштакII	پشتاکII	писаргир	писаргир
палолак	پالاک	пашмин	پشمين	паштикомӣ	پشتيکامي	писарӣ	писарӣ
палолактеғ	پالاکتيغ	пашмина	پشمينه	паштакӣ	پشتاکي	писарина	писарина
палонч	پالانچ	пашминабофӣ	پشمينه بافي	паштгарм	پشتگرّم	писк	писк
палос	پلاس	пашминапӯш	پشمينه پوش	паштгармӣ	پشتگرми	паскаш	паскаш
палоспӯш	پلاسپوش	пашминабофӣ	پشمينه بافي	пашталанг	پشتаланг	паскашӣ	паскашӣ
палосин	پلاسين	пашанг	پشانگ	паштнок	پشتناک	пскоҷа	пскоҷа
пломба	پلامбе	паш(ш)а	پشه(ш)ا	паштнокӣI	پشتناکيI	псандд	псандд
палбандӣ	پלבندي	пеша	پيشه	паштнокӣII	پشتناکيII	псандд	псандд
палпоя	پلپايه	паш(ш)абанд	پشه(ш)ابند	паштнокӣIII	پشتناکيIII	писандар	писандар
палто	پلتا	паш(ш)абандӣ	پشه(ш)ابندي	паштанг	پشتانگ	писанде	писанде
палтоворӣ	پلتاوري	паш(ш)ахона	پشه(ш)اخونه	пашту	پшту	писандидан	писандидан
палтар	پلтар	паш(ш)ахӯрда	پشه(ш)اخورده	паштувора	پштуواره	писандиде	писандиде
палтархӯрчин	پلтар خورچين	паше	پشه	паштвон	پشتوان	писандиде	писандиде
палтскарга	پلتسكرته	паш(ш)акш	پشه(ш)اکش	пашта	پشته	писандидаху	писандидаху
палатаI	پالتهI	паш(ш)акуш(ак)	پشه(ш)اکوش(اک)	пашта-пашта	پشته-پشته	писандидаху(й)	писандидаху(й)
палатаII	پالتهII	паш(ш)агир	پشه(ш)اگير	пашта-пашта	پشته-پشته	писандидарой	писандидарой
платина	پلاتينه	пашиз	پشيز	паштакӯх	پشتاکوخ	писандидатабъ	писандидатабъ
палча	پلچه	пашиза	پشيزا	паштӣ	پشتي	писандидатабъ	писандидатабъ
палах	پلخ	пашаймон	پشيمان	паштибон	پشتيبان	писандидатабъ	писандидатабъ
плазма	پلزمه	пашаймонӣ	پشيماني	паштибондор	پشتيباندار	писандидатабъ	писандидатабъ
пластилин	پلستلين	пашаймонивар	پشيماني اور	паштибонӣ	پشتيباني	писандидатабъ	писандидатабъ
пластмасса	پلستمسه	пағна	پغنه	пашк	پشک	писандидатабъ	писандидатабъ
пластидаҳо	پلستيده ها	паға	پغه	пишак	پيشاک	писандидатабъ	писандидатабъ
пашт//палашт	پشت//پالاشت	паға-паға	پغه-پغه	пишак	پيشاک	писандидатабъ	писандидатабъ
пашк	پشک	пағатобӣ	پغه تابي	пушак	پوشاک	писандидатабъ	писандидатабъ
палағда	پلغده	пағана	پغنه	пишакбача	پيشاکبچه	писандидатабъ	писандидатабъ
палақ-палақ	پلق-پلق	пуф	پوف	пишакшӯ(й)	پيشاکشوي(ي)	писандидатабъ	писандидатабъ
палак	پلک	пуфак	پوفاک	пашк	پشک	писандидатабъ	писандидатабъ
палак	پلک	пикқос	پقاس	пишгил	پيشگيل	писандидатабъ	писандидатабъ
палакбон	پلکبان	пир-пир	پير-پير	пишлок	پيشلاق	писандидатабъ	писандидатабъ
палаксурх	پلک سرخ	пикиррос	پقاراس	пашланг	پشلانگ	писандидатабъ	писандидатабъ
палакмурда	پلک مرده	пакI	پاکI	пашм	پشم	писандидатабъ	писандидатабъ
палакзор	پلکزار	пакII	پاکII	пашмоганд	پشماگند	писандидатабъ	писандидатабъ
палакӣ	پلکي	пакар	پکار	пашмолуд	پشمالود	писандидатабъ	писандидатабъ
		пакарӣ	پکاري	пашмбор	پشمبار	писандидатабъ	писандидатабъ

пандгуй	پندگوئى	پنجبازور	پنبه زار	پلم	پالم
пандманд	پندمند	пунбазор	پنبه زار	پلمیدن	پالمیدان
панднома	پندنامه	панбазан	پنبه زن	پلمас	پالموس
пандй	پندی	панбазанй	پنبه زنی	پلماسیدن	پالموسیدن
пингон	پنگان	пунбасифат	پنبه صفت	پلمودن	پالمودان
панах	پنه	панбафурӯш	پنبه فروش	پلنگ	پلانگ
панахкорй	پنهکاری	панбаکور	پنبه کار	پلنگ افکن	پالانگافکن
пинхон	پنهان	панбаکورй	پنبه کاری	پلنگ مش(ک)(ک)	پالانگمش(ک)(ک)
пинхондорй	پنهانداری	пантеизм	پنتئیزم	پلنگوار	پالانгвор
пинхонкор	پنهانکار	панч	پنچ	پلنگینه	پالانгина
пинхонкорй	پنهانکارانه	панчпо(я)	پنجپا(یه)	پلنگینه پوش	پالانгинاپӯш
пинхонкорй	پنهانکاری	панчпар(р)	پنجپر(ه)	پلوا	پالав
пинхонкунй	پنهانکنی	панчтор	پنجتار	پلوپز	پالавпаз
пинхонгох	پنهانگاه	панчто(г)й	پنجتاگی	پلوپزی	پالавпазй
пинхонакй	پنهانکی	панчтоннагй	پنجتانیگی	پلو کدو	پالавкаду
пинхонй	پنهانی	панчтагй	پنجتاگی	پلو خوز	پالавхӯр
панир	پنیر	панчтира	پنجتیره	پلوگ	پلуг
панирпазй	پنیر پزی	панчхонадор	پنجخانه دار	پله	پالا(ل)а
панироб	پنیر آب	панчзабона	پنجزبانه	پله بر دار	پالлабардор
панирпаз	پنیر پز	панчзарб	پنج ضربه	پله پرور	пиллапарвар
панирак	پنیرک	панчохсола	پنجاه ساله	پله پروری	пиллапарварй
панирмая	پنیر مایه	панчсола	پنجساله	پلیا زای	палеозой
панирй	پنیری	панчсолагй	پنجسالگی	پلیا لیت	палеолит
пневматикй	پنیومتیکی	панчсатха	پنج سطحه	پلیا نتالگ	палеонтолог
пӯ	پو	панчсер	پنجسیر	پلیا نتالگیه	палеонтология
пӯ(й)	پو(ی)	панчсима	پنجسیمه	پلیا	پالیا
пӯидан	پوئیدن	панчшоха	پنجشاخه	پلید	پالید
пӯиш	پویش	панчсад	پنجصد	پلید کار	палидкор
публисисти	پو بلیسیستی	панчсадсола	پنجصدساله	پلیدی	палидй
публисистика	پو بلیسیستیکه	панчсадсолагй	پنجصدسالگی	پنتر کیزم	пантуркизм
пӯптиш	پو پتیش	панчсадумин	پنجصدمین	پنتر کیست	пантуркист
пӯб/пӯп	پوپ/پوب	панчсадум	پنجصدم	پنتر کیستی	пантуркиستی
пӯпак	پوپک	панчкирра	پنج قیره	پنام	паном
пӯпакдор	پوپکدار	панчкаса	پنجکسه	پناه	паноҳ
пӯпакй	پوپکی	панчкасй	پنجکسی	پناهبر	паноҳбар
пӯпанак	پوپنک	панчкунча	پنجکنجه	پناهجو(ی)(ی)	паноҳҷӯ(й)(й)
пӯпанакбастا	پوپنکبسته	панчгоҳ	پنجگاه	پناهدهنده	паноҳдиханда
пӯپو	پوپو	панчгуша	پنجگوشه	پناهدهی	паноҳдихй
пӯпй	پوپى	панчмисра	پنج مصرع	پناهگاه	паноҳгоҳ
пӯпидор	پوپیدار	панчнӯш	پنجنوش	پناهگیرنده	паноҳгиранда
пӯписа	پوپسه	панчвақта	پنجوقته	پناهنده	паноҳанда
пӯпинамурғ	پوپینه مرغ	панчвақтй	پنجوقتی	پناهندگی	паноҳандагй
пуч	پوچ	панчяк	پنجیک	پناهى	паноҳй
пучмағз	پوچمغز	панчякхӯر	پنجیک خور	پناهیدن	паноҳидан
пучмағзй	پوچمغزی	панчяккор	پنجیک کار	پنبک(ک)	пунба(к)
пучидан	پوچیدن	панчяккорй	پنجیک کاری	پنبه	پنبه
пӯчок	پوچاق	панчобй	پنجابی	پنبه	پنبه
пучакI	پوچکI	панчоҳ	پنجاه	پنبه چوب	пунбачӯб
пучакII	پوچکII	панчоҳسالگی	پنجاهسالگی	پنبه دانه	пунбадона
пуччак	پوچک	панчоҳум	پنجاهم	پنبه دانه	пунбадона
пучала(к)	پوچله(ک)//پوچلک(к)	панчоҳумин	پنجاهمین	پنبه در گوش	пунбадаргӯш

пахнбарг	پهن برگ	пӯлодраг	پولادرگ	пӯшондашуда	پوشانده شده	пучук	پوچوق
пахнпешоний	پهن پيشانه	пӯлодранг	پولادرنگ	пӯштахона	پوشت خانه	пудI	پودI
пахндашт	پهن دشت	пӯлодрез	پولادريز	пӯшидагӣ	پوشيدگي	пудII	پودII
пахндӯш	پهن دوش	пӯлодрезӣ	پولادريزي	пӯшидан	پوشيدن	пудIII	پودIII
пахнрӯй	پهن روی	пӯлодсой	پولادسای	пӯшидани	پوشيدني	пудинагӣ	پودنگي
пахнриш	پهن ريش	пӯлодсум	پولادسم	пӯшида	پوشيده	пур	پور
пахншоно	پهن شانه	пӯлодсанҷ	پولادسنج	пӯшидачашм	پوشيده چشم	пӯз	پوز
пахнсина	پهن سينه	пӯлодгудоз	پولادگداز	пӯшидахол	پوشيده حال	пӯзбанд	پوزبند
пахншуда	پهنشده	пӯлодгудозӣ	پولادگدازي	пӯшидароз	پوشيده راز	пӯзханд	پوزخاند
пахнкитф	پهن کتف	пӯлодгар	پولادگر	пӯшидарозӣ	پوشيده رازي	пӯзиш	پوزش
пахнкунанда	پهنکننده	пӯлодмех	پولادميخ	пӯшидарух	پوشيده رخ	пӯзишпазир	پوزشپاير
пахнкунӣ	پهنکني	пӯлоднатъл	پولادناتل	пӯшидарӯй	پوشيده روی	пӯзишгар	پوزشگر
пахнкӯҳ	پهن کوه	пӯлодӣ	پولادي	пӯшиш	پوشش	пӯсонидан	پوسانیدن
пахнгӯш	پهن گوش	пӯлодин	پولادين	пӯғанақ	پوغاناک	пӯсонанда	پوساننده
пахно	پهنا	пӯлт	پولت	пӯк	پوک	пӯсондан	پوساندن
пахной	پهنائي	пӯлдон	پولدان	пӯкI	پوکI	пӯст	پوست
пахнона	پهنا نه	пӯлакча	پولکچه	пӯкII	پوکII	пӯстпора	پوستپاره
пахновар	پهن آور	пӯлакчабол	پولکچهبال	пӯкI	پوکI	пӯстпарто	پوستپارتو
пахноварӣ	پهناوري	пӯлакчадор	پولکچهدار	пӯкII	پوکII	пӯстпартофта	پوست پرتافته
пахнак	پهنک	пӯла	پوله	пӯкдаҳан	پوک دهان	пӯстпартой	پوستپرتائي
пахнаII	پهنهII	пӯлӣ	پولي	пӯккашак	پوک کشک	пӯстпарда	پوست پرده
пахнаI	پهنهI	пӯлемёт	پوليميат	пӯкшавӣ	پوک شوي	пӯстсафед	پوست سفيد
пахнӣ	پهني	пӯлемётҷӣ	پوليميатجي	пӯкка	پوک که	пӯстгафс	پوست غفس
пӣ	بي	пунш	پونش	пӯка	پوک که	пӯстканда	پوست کنده
пайI	بيI	пӯё	پوي	пӯкка	پوک که	пӯстлоҳ	پوستلاخ
пайII	بيII	пӯён	پويان	пӯкӣ	پوکي	пӯстлоқ	پوستلاق
пайIII	بيIII	пӯянда	پوينده	пӯкидан	پوکيدن	пӯстлоқхӯр	پوستلاق خور
пайафкан	بي افکن	пӯяндароҳ	پوينده راه	пӯккидан	پوکيدن	пӯстлаҳт	پوست لخت
пайафканӣ	بي افکني	пӯя	پويه	пӯл	پول	пӯстмол	پوستمال
пайтоба	بيتابه	пах-пах	په په	пӯлпараст	پولپرست	пӯстнавишт	پوست نوشت
пайтеша	بيتيشه	пахлу\пахлӯ	پهلو\پهلو	пӯлпарастӣ	پولپرستي	пӯстдунба	پوست دنبه
пайхучаста	بيخجسته	пахлавон	پهلوان	пӯлҷудоқунӣ	پول جداکني	пӯстак	پوستک
пайдарпай	پيدريي	пахлавонпайкар	پهلوان پيکار	пӯлҷамъқунӣ	پولجمعکني	пӯстакча	پوستکچه
пайдарҳам	پيدرهه	пахлавонҷусса	پهلوان جسه	пӯлдар	پولدار	пӯстканӣ	پوستکني
пайдарҳамӣ	پيدرهه ي	пахлавонсурут	پهلوان صورت	пӯлдорӣ	پولداري	пӯстӣ	پوستي
пидгаг	پيدگه	пахлавонона	پهلوانانه	пӯлдӯст	پولدوست	пӯстин	پوستين
пидгагӣ	پيدگه ي	пахлавонзода	پهلوانزاده	пӯлсупоранда	پولسپارنده	пӯстинпӯш	پوستينپوش
педагогика	پيدگه يکيه	пахлавонӣ	پهلواني	пӯлтгалаб	پولتغالب	пӯстинча	پوستينچه
пайрезӣ	پيريزي	пахлӯҷӯб	پهلوجوب	пӯлғундорӣ	پولغنداري	пӯстиндӯз	پوستيندوز
пайсипорӣ	پيسپاري	пахлӯдар	پهلودار	пӯлакӣ	پولکي	пӯстиндӯзӣ	پوستيندوزي
пайсипар	پيسپر	пахлӯдорӣ	پهلوداري	пӯлмаст	پولمست	пӯсиш	پوشش
пайсипарӣ	پيسپري	пахлӯдарӣ	پهلوداري	пӯлносер	پولناسير	пӯсандагӣ	پوسندگي
пайсафед	پيسفيد	пахлӯзан	پهلوزان	пӯлноқ	پولناک	пӯсидагӣ	پوسيدگي
пайсукун	پيسکون	пахлӯнишин	پهلونيшин	пӯлӯб	پولياب	пӯсидан	پوسيدن
пайсуда	پيسوده	пахлави	پهلوي	пӯлӯбӣ	پوليابي	пӯсида	پوسيده
пайшинос	پيشناس	пахлӯӣ	پهلوي	пӯлод	پولود	пӯш	پوش
пайшиносӣ	پيشناسي	пахлӯи	پهلوي شناس	пӯлодвор	پولودوار	пӯш	پوش
пайғалат	پيغلط	пахн	پهن	пӯлодбол	پولودبال	пӯшок	پوشاک
пайфарох	پيفراخ	пахноб	پهناب	пӯлодпӯш	پولودپوش	пӯшокварӣ	پوشاکواري
пайфарохӣ	پيفراخي	пахнбол	پهنبال	пӯлодхой	پولودخوي	пӯшокӣ	پوشاکي
пайковӣ	پيکوي	пахнбар	پهنبر	пӯлоддаст	پولوددست	пӯшон(и)дан	پوشاندن//پوشانیدن

پيرخانه	پير	پيتراگرافيه	پيکارده
پيرە زال	پيرامون	پيچ I	پيگسسته
پيرزال	پيرخار	پيچ II	پيگفتار
پيرسال	پيردختر	پيچبۇر	پيگمکني
پيرسانژ	پيرزن	پيچ-پيچ	پيچين
پيرسگ	پيرشوی	پيچخۇردە	پياپه // پياپه
پيرشده	پيرو	پيچدور	پياپي
پيرک	پيرانسال	پيچدور	پياپي
پيرکي	پيرو (ي)	پيچوتوب	پيادگي
پيرگا	پيروار	پيچوتوبخۇردە	پياده
پيرگمينت	پيروار سال	پيچوتوبخۇري	پياده پايگه
پيرمام	پيروار ساله	پيچاپيچ	پياده راهه
پيرمرد	پيورين (ا)	پيچاک	پياده رو
پيروا	پيرواز	پيچان	پياده روی
پيروا II	پيرواستن	پيچان	پياده عسکر
پيروانه	پيرواستن	پيچانده شده	پياده قوشون
پيرووز	پيرواسته	پيچاندين // پيچاندين	پياده گذر
پيروزاختر	پيرواستگي	پيچدورپيچي	پياده گرد
پيروزباخت	پيرومون	پيچاک I	پياده گردی
پيروزباختي	پيران	پيچاک II	پياده نظام
پيروزچانگ	پيرانسالي	پيچاک III	پياز
پيروزرزم	پيرانساليگي	پيچان (د)	پياز بريان
پيروزرؤز	پيرانه	پيچانده	پياز بيخ
پيروزگار	پيرانه سر	پيچه	پياز داغ
پيروزاگون	پيرانه سري	پيچه	پياز دانه
پيروزمندان	پيراهن	پيچه	پياز شکل
پيروزمندانه	پيراهن	پيچه	پيازک
پيروزمندى	پيراهن چاک	پيچه	پياز بن
پيروزا	پيراهن خواب	پيچه	پياز به
پيروزاتاخت	پيراهن دوز	پيچه	پياز فروش
پيروزارنگ	پيراهن دوزي	پيچه	پيازى
پيروزاتاشت	پيراهن گلگون	پيچه	پياله
پيروزي	پيراهنى	پيخ II	پياله پيما
پيروى	پيراهه	پيخ	پياله دار
پيرويكندە	پيرواهه	پيخال I	پياله کش
پيرا	پيرايش	پيخال II	پياله گردان
پيرازن	پيرايش	پيخال	پياله نوش
پيراسار	پيرايه	پيختن	پيامگزار
پيرامرد	پيرايه	پيخس	پيامگزارى
پيراميدە	پيرايه	پيخست	پيامگير
پيراهن	پيرايه	پيخستان	پيامنامه
پيراهن	پيرايه	پيخستا	پيامنگار
پيراهنپوش	پيرايه	پيدتر	پيامبر
پيراهنچاک	پيرايه	پيداد	پيامبرانه
پيراهندور	پيرايه	پيداشونده	پيامبرگونه
پيرى	پيرايه	پيداشوى	پيامبرى
پيرىخ	پيرايه	پيداور	پيامبرى
پيرىگي	پيرايه	پيدايش	پيامر
پيريمتر	پيرايه	پيدرام	پيت
پيرينى	پيرايه	پيدارپي	پيتپليق
پيرزده	پيرايه	پيدال	پيتان
	پيرپنديکولير		

пешхонI	پیشخان	پیشگاه	پیش-پیش	пес	پیس
пешдоман	پیشدامن	پیشگاه	پیشтоз	пайсипор	پایسپور
пешкаш	پیشکش	پیشگاهشته	пештахта	писхо	پیسخوا
пешакї	پیشکی	پیشگاهشته	пештар	пайса	پایسه
пешгир	پیشگیر	پیشگرد	пештара	песа	پیسسه
пешавар	پیشه ور	پیشگفتار	пешчи.лав	песї	پیسї
пешаварї	پیشه وری	پیشگوی (й)	пешчанг	пессимизм	پیسیمیزم
пешво	پیشوا	پیشگوی	пешхона	пессимист	پیسیميست
пешвоз	پیشواز	پیشگرفته	пешхидмат	пессимистї	پیسیمистی
пешвозгиранда	پیشواز گیرنده	پیشگیرک	пешхизмат	пешI	پیشI
пешвозгирї	پیشواز گیری	پیشگیری	пешхизматї	пешII	پیشII
пешвой	پیشوائی	پیشلشکر	пешхари	пешоб	پیشآب
пешванд	پیشوند	پیشمزد	пешхонI	пешобовар	پیشآب وار
пешї	پیشی	پیش مصرع	пешхўрд	пешоббарорї	پیشآب براری
пешизабонї	پیشیزبانی	پیشناف	пешхез	пешобдон	پیشآب دان
пешин	پیشین	پیشناکی	пешхезї	пешоброх	پیشآب راه
пешинзамон	پیشینزمان	پیشناموز	пешдод	пешоброн	پیشآب رن
пешингоҳ	پیشینگاه	پیشنویس	пешдор	пешазинтихоботї	پیش از انتخابانی
пешингоҳ	پیشینگاه	پیشنهادشده	пешдargир	пешазинкилобї	پیش از انقلابی
пешина	پیشینه	پیشنهادی	пешдargирон	пешазчангї	پیش از جنگی
пешинї	پیشینی	پیشنهاد	пешдаст	пешазидї	پیش از عیدی
пешиниён	پیشینیان	پیشیار	пешдастї	пешафтод	پیش افتاد
пайгора	پیغام	پیشدست	пешдандон	пешомад	پیشآمده
пайгола	پیغاله	پیشدهن	пешдахан	пешомада	پیشآمده
пайгом	پیغام	پیشدانی	пешдаханї	пешандоз	پیش انداز
пайгомвар	پیغاموار	پیشدوکان	пешдўкон	пешандеш	پیش اندیش
пайгомбар	پیغامبر	پیشدیوار	пешдевор	пешандешї	پیش اندیشه
пағамбарзода	پیغمبرزاده	پیشرانده	пешронда	пешандеша	پیش اندیشی
пайғомбарї	پیغامبری	پیشرس	пешрас	пешоҳанг	پیشآهنگ
пайғомдах	پیغامده	پیشرفت	пешрафт	пешоҳангї	پیشآهنگی
пайғомрасон	پیغامرسان	پیشرفتگی	пешрафтагї	пешайвон	پیشایوان
пайғомрасонї	پیغامرسانی	پیشرفته	пешрафта	пешайвондор	پیشایواندار
пайғомгузор	پیغامگزار	پیشرو	пешрав	пешбада	پیشباد
пайғомгузорї	پیغامگزاری	پیشرواق	пешравок	пешбоз	پیشباز
пайғамбар	پیغمبر	پیشروبه	пешрўба	пешбол	پیشبال
пайғамбарона	پیغمبران	پیشروی	пешравї	пешбар	پیشبر
пайғамбарї	پیغمبری	پیشسلام	пешсалам	пешбурд	پیشبرد
пайғу	پیغوی	پیشسلامی	пешсаламї	пешбурд	پیشبرد
пайғула	پیغوله	پیشصف	пешсаф	пешбаранда	پیشبرنده
пайғуланишин	پیغوله نشین	پیشطاق	пешсатқ	пешбарї	پیشبری
пайғунаждод	پیغونژاد	پیشهدا	пешсатқ	пешбаста	پیشبسته
пайғавї	پیغوی	پیشهدا	пешсатқ	пешбандI	پیشبندI
пайк	پیک	پیشهدا	пешсатқ	пешбандII	پیشبندII
пайкор	پیکار	پیشهدا	пешсатқ	пешбин	پیشبین
пайкорцў(й)	پیکارجوی	پیشهدا	пешсатқ	пешбинона	پیشبینانه
пайкоргоҳ	پیکارگاه	پیشهدا	пешсатқ	пешбинї	پیشبینی
пайкоргоҳ	پیکارگاه	پیشهدا	пешсатқ	пешпохўр	پیشپاخور
пайкорпараст	پیکارپرست	پیشهدا	пешсатқ	пешпора	پیشپاره
пайкорсоз	پیکارساز	پیشهدا	пешсатқ	пешпо(й)	پیشپای
пайкоргар	پیکارگر	پیشهدا	пешсатқ	пешпардохт	پیشپرداخت
пайкол	پیکال	پیشهدا	пешсатқ	пешпазак	پیشپزک
		پیشهدا	пешсатқ	пешперо	پیشپیر

پایواندډور	پایمانش	پایلتاگی	پایکان
پایواندک	پایمبار	پایلاستا	پایکانخورده
پایواندکډور	پایمه	پایلک	پایکانزن
پایواندگار	پایموند	پایلمورغ	پایکانگر
پایواندگاری	پانتون	پایلمیدن	پایکاننشان
پایواندگاه	پانسین	پایلاI	پایکانه
پایواندгах//پایواندگوх	پاینک	پایлаII	پایکانه سم
پایواندی	پاینکروی	پایлаIII	پایکانی
پایواندیش	پاینکی	پایлаI	پایکار
پاییز	پاینکون	پایлаII	پایکاربزرگ
	پاینو	پایлаIII	پایکارتاشی
	پاینه	پایлафканй	پایکارتاروش
	پاینه دار	پایлапоя	پایکارو(й)
	پاینه دوز	پایлапаз	پایکاروری
	پاینه دوزی	پایлапазй	پایکارسوز
	پاینه زده	پایлач	پایکارسوزی
	پاینیتیلین	پایлачигй	پایکارنیگور
	پایه	پایлахона	پایکاره
	پایه	پایлахушккунак	پایکاره ساز
	پایه//пех	پایлахушкконй	پایکاره سازی
	پایهبا	پایладор	پایکانده
	پاینینا	پایладорй	پایگور
	پاینیناواز	پایларесй	پایگارد
	پایو	پایласупорй	پایگوم
	پایوگانی	پایлапайёркунй	پایگومکارده
	پایو	پایлакаш	پایگمینت
	پایوپاز	پایлакашак	پایگیر
	پایوفروش	پایлакашак	پایگیرانه
	پایوفروشی	پایлакашй	پایگیری
	پایواست	پایлагар	پایل
	پایواست	پایлагузорй	پایل استخوان
	پایواستشونده	پایлавар	پایلافکن
	پایواستشوی	پایمون	پایلافکن
	پایواستکونده	پایмондор	پایلابولا
	پایواستکونی	پایмондорй	پایلپای(й)
	پایواستار	پایмондех	پایلپایکار
	پایواستگان	پایмоншкан	پایلرور
	پایواستاگی	پایмоншканона	پایلسوز
	پایواستان	پایмоншканй	پایلگوش
	پایواسته	پایмоншканй	پایلور
	پایواسته ابرو	پایмонкор	پایلور
	پایوسیدن	پایмонкорй	پایلبان
	پایواند	پایмонкусил	پایلبند
	پایواندخورده	پایмоннаме	پایلتان
	پایواندشاگردی	پایмонашкан	پایلته
	پایواندشونده	پایмонакаш	پایلته بخل
	پایواندکاری	پایмонакашй	پایلتاپچ
	پایواندکناک	پایмонагусор	پایلتاتو
	پایواندکونده	پایмонанӯш	پایلتاچاروغ
	پایواندکونی	پایмона	پایلته سوز
	پایواندناپذیر	پایмонй	پایلتاکاش

ت

ت	تشکک	پایلا	پایکان
те	تشکک	پایла	پایکان
тоI	تشکک	پایла	پایکان
тоII	تشکک	پایла	پایکان
тоIII	تشکک	پایла	پایکان
тоIV	تشکک	پایла	پایکان
таI	تشکک	پایла	پایکان
таII	تشکک	پایла	پایکان
таIII	تشکک	پایла	پایکان
таIV	تشکک	پایла	پایکان
табан	تشکک	پایла	پایکان
табани	تشکک	پایла	پایکان
табар	تشکک	پایла	پایکان
табарана	تشکک	پایла	پایکان
табарй	تشکک	پایла	پایکان
табод	تشکک	پایла	پایکان
табодI	تشکک	پایла	پایکان
табодII	تشکک	پایла	پایکان
табейн	تشکک	پایла	پایکان
табейнт	تشکک	پایла	پایکان
табей	تشکک	پایла	پایکان
табейкунанда	تشکک	پایла	پایکان
табиданI	تشکک	پایла	پایکان
табиданII	تشکک	پایла	پایکان
табиданIII	تشکک	پایла	پایکان
табистон	تشکک	پایла	پایکان
табистона	تشکک	پایла	پایکان
табидан	تشکک	پایла	پایکان
табидех	تشکک	پایла	پایکان
табистон	تشکک	پایла	پایکان
табистانباب	تشکک	پایла	پایکان
табистонй	تشکک	پایла	پایکان
табیش	تشکک	پایла	پایکان
табیشнок	تشکک	پایла	پایکان
табгула	تشکک	پایла	پایکان
табак	تشکک	پایла	پایکان
табнок	تشکک	پایла	پایکان
табнда	تشکک	پایла	پایکان
табндагі	تشکک	پایла	پایکان
таба-тава	تشکک	پایла	پایکان
табадан	تشکک	پایла	پایکان
табадан	تشکک	پایла	پایکان
табасанг	تشکک	پایла	پایکان

тахкимот	تحکيمات	тачанг	تجننگ	таппак	تپک	табдилшаванда	تبدیل شوند
тахкимоти	تحکيمات	тачнис	تجنيس	тапанда	تپنده	табдилнашаванда	تبدیل نشوند
тахлил	تحليل	тачвид	تجوید	таппа	تپه	табдили	تبدیلی
тахлилгар	تحليلگر	тачвиз	تجويز	теппа	تپه	табдилёбанда	تبدیل یابنده
тахлиллот	تحليلات	тачвиф	تجويف	теппа-теппа	تپه-تپه	табдилёбий	تبدیل یابی
тахлилқунанда	تحليل کنند	тачхиз	تجهيز	теппача	تپه چه	табар	تبر
тахлилий	تحليلی	тачхизот	تجهيزات	теппадор	تپه دار	табарро/табаррий	تبر طبری
тахаммул	تحمل	тачхизонидан	تجهيز انیدن	тапур	تپور	табартаксим	تبر تقسیم
тахаммулнопазир	تحمل ناپذیر	тачхизонидашуда	تجهيز انیده شده	тапурхок	تپور خاک	табардаста	تبر دسته
тахмил	تحميل	тахт	تحت	тапуркул	تپور کلخ	табарзад	تبر زد // طبر زد
тахмилӣ	تحمیلی	тахтуллафз	تحت اللفظ	тапӣ	تپی	табарза	تبرزه
тахаввул	تحول	тахтуллафзӣ	تحت اللفظی	таппи	تپی	табарзин	تبرزين
тахаввулот	تحولات	тахтонӣ	تحتانی	тапидан	تپیدن	табарруъ	تبرع
тахаввулӣ	تحولی	тахтхона	تحت خانه	тапиш	تپش	табаррук	تبرک
тахвил	تحویل	тахдид	تحدید	татаббӯ	تتابع	табаррукӣ	تبرکی
тахайюр	تحیر	тахаррук	تحرک	тасбит	تثبيت	табрик	تبریک
тахайюромез	تحیر آمیز	тахриб	تخریب	тасбитгар	تثبيت گر	табрикот	تبریکات
тахайюрангез	تحیر انگیز	тахрир	تحرير	туччор	تجار	табрикотӣ	تبریکاتی
тахарӣ	تخاری	тахриран	تحريران	тачориб	تجارب	табрикнома	تبریک نامه
тахт	تخت	тахрирот	تخريروت	тичорат	تجارات	табрикӣ	تبریکی
тахтI	تخت I	тахрир талаб	تخريرتالاب	тичоратхона	تجارت خانه	табассумомез	تبسم آمیز
тахтII	تخت II	тахрирӣ	تخريری	тичоратӣ	تجارتی	табшкан	تبشکن
тахтIII	تخت III	тахририя	تخريریا	тачоҳул	تجاهل	табшир	تبشیر
тахтбом	تخت بام	тахрис	تخريس	тачовуз	تجاوز	табсира	تبسره
тахтгон	تخت گان	тахриф	تخريف	тачовузкор	تجاوز کار	табаа	تبعه
тахтгоҳ	تخت گاه	тахрифкор	تخريف کار	тачовузкорона	تجاوز کارانه	табаагӣ	تبعه گی
тахтмон	تخت مان	тахрифкорӣ	تخريف کاری	тачовузкорӣ	تجاوز کاری	табаният	تبعیت
тахтншин	تخت نشین	тахрифгар	تخريف گر	тачовузгар	تجاوز گر	табид	تبدیل
тахтншинӣ	تخت نشینی	тахрифгарӣ	تخريف گری	тачаддул	تجادد	табидгоҳ	تبدیل گاه
тахтга	تخت گاه	тахрик	تخريك	тачаддулпарвар	تجادد پرور	табъиз	تبعيض
тахтабозӣ	تخته بازی	тахрикomez	تخريكomez	тачаддулдох	تجادد خواه	табгардон	تب گردان
тахтабур	تخته بر	тахрикӣ	تخريکی	тачдид	تجدید	табгирифта	تب گرفته
тахтабаст	تخته بست	тахрим	تخريم	тачриба	تجربه	табло	تبلات
тахтабанд	تخته بند	тахримӣ	تخريمی	тачрибаомӯз	تجربه آموز	табаллур	تبلر
тахтабандӣ	تخته بندى	тахассур	تخاسسور	тачрибаомӯзӣ	تجربه آموزی	табларзадорӣ	تبلر زدهاری
тахтабурий	تخته بر	тахсин	تخسين	тачрибахона	تجربه خانه	таблғ	تبلیغ
тахтабетон	تخته بيتان	тахсиномез	تخسينomez	тачрибадор	تجربه دار	таблғот	تبلیغات
тахтапора	تخته پار	тахсинона	تخسينانه	тачрибадида	تجربه دیده	таблғотчӣ	تبلیغاتچی
тахтапушт	تخته پشت	тахсинкорона	تخسين کارانه	тачрибакор	تجربه کار	таблғотӣ	تبلیغاتی
тахтапул	تخته پل	тахсил	تخصيل	тачрибагаронӣ	تجربه گذرانی	таблғқунанда	تبلیغکننده
тахтапушт	تخته پشت	тахсиллот	تخصيلات	тачрибанок	تجربه ناک	табнок	تبناک
тахтапӯш	تخته پوش	тахсилдида	تخصيل دیده	тачрибавӣ	تجربه بوی	табанг	تبنگ
тахтачой	تخته چای	тахсилкарда	تخصيل کرده	тачарруд	تجرد	таблақзаний	تبلک زنی
тахтача	تخته چه	тахсилӣ	تخصيلی	тачарид	تجريد	табларза	تبلرزه
тахтачабандӣ	تخته چه بندى	тухаф	تخاف	тачридӣ	تجريدی	табанга	تبنگه
тахтачахонӣ	تخته چه خوانی	туҳфа	تخفه	тачзия	تجزیه	табангу	تبنگو
тахтаҷуб	تخته چوب	тахакқук	تخقق	тачзияхона	تجزیه خانه	табах	تبه
тахтадевор	تخته دیوار	тахқир	تخقير	тачзияқунанда	تجزیه کنند	табахрӯзгор	تبه روز کار
тахтаравок	تخته رواق	тахқирomez	تخقيرomez	таҷассус	تجسس	табахкор	تبه کار
тахтасуфа	تخته سفه	тахқирдида	تخقير دیده	таҷассум	تجسم	табир	تبير
тахтасанг	تخته سنگ	тахқиршуда	تخقير شده	таҷали	تجلی	табира	تبيره
тахтафарш	تخته فرش	тахқик	تخقيق	таҷалло	تجلی	табиразан	تبيرازان
тахтакат	تخته کت	тахқикот	تخقيقات	таҷаллигоҳ	تجلی گاه	табиатан	تبیعتان
тахтақулоҳ	تخته کلاه	тахқикотӣ	تخقيقاتی	таҷлил	تجليل	табийн	تبيين
тахтакунчора	تخته کنجاره	тахқикотӣ	تخقيقات	таҷаммуъ	تجمع	тапондан	تپاندن
тахтакана	تخته کنه	тахқикқунанда	تخقيق کنند	таҷаммул	تجمل	тап-тап	تپ-تپ
тахтакӯб	تخته کوب	тахқикгар	تخقيق گر	таҷаммулот	تجملات	тапаррос	تپراس
тахтагӣ	تختگی	тахқикӣ	تخقيقی	таҷаммулӣ	تجملی	тапар	تپر
тахтагир	تخته گیر	тахакқум	تخاکم	таҷан	تجن	тапар-тапар	تپر-تپر
тахтагирӣ	تخته گیری	тахқим	تخکیم	таҷан(д)	تجن(د)	таппас	تپس

такмил	تکمیل	такдир I	تقدیر I	тафтадил	تفته دل
такмилдих	تکمیلدهی	такдирпараст	تقدیرپرست	тафтиш	تفتیش
такмилі	تکمیلی	такдирпарасті	تقدیرپرستی	тафтишот	تفتیشات
такмилёбӣ	تکمیلیابی	такдирчунбон	تقدیرچونبون	тафтишотӣ	تفتیشاتی
такнишон	تک نشان	такдирсоз	تقدیرساز	тафтишкунанда	تفتیشکننده
такнишин	تک نشین	так I	تک I	тафтишӣ	تفتیشی
технолог	تخنالوگ	так II	تک II	тафхус	تفخص
технология	تخنالوگيه	тик	تک	туфдон	تۇفدون
технологӣ	تخنالوگی	тук	تک	тафарруҷ	تفرج
техник	تخنیک	такоб	تکاب	тафарруҷгоҳ	تفرجگاه
техника	تخنیکه	таконӯ (ӣ)	تکوپو (ی)	тафарруқ	تفرق
техникапараст	تخنیکه پرست	таконул	تکامل	тафрика	تفرقه
техникапарастӣ	تخنیکه پرستی	такон	تکون	тафрикаандоз	تفرقه انداز
техникадон	تخنیکه دان	таконхӯрӣ	تکون خوری	тафрикаандозӣ	تفرقه اندازی
техникӣ	تخنیکي	такон (и)	تکون (ی)	тафрех	تفریح
така I	تکه I	таковар	تکاوور	тафрехот	تفریحات
така II	تکه II	таковарӣ	تکاووری	тафрит	تفریط
тика I	تیکه I	такбур	تکبیر	тафс	تفس
тика II	تیکه II	такбурона	تکبیرانه	тафсон	تفسان
такка	تککا	такбурфурӯшӣ	تکبیرفروشی	тафсондан	تفساندان
такбуз	تکه بوز	такбарг	تک برگ	тафсондашуда	تفسانده شده
такасалтанг	تکه سلتنگ	такбурнак	تکبیرناک	тафсонидан	تفسانیدن
такагӣ	تکگی	такбурӣ	تکبیری	тафсидан	تفسیدن
такупӯ	تکوپو	такбанд	تکبند	тафсида	تفسیده
такутоз	تکوتاز	такбандбоф	تکبندباف	тафсир	تفسیر
такудав	تکودو	такбир	تکبیر	тафсиркунанда	تفسیرکننده
такурӯ (ӣ)	تکورو (ی)	такпой	تکپای	тафсира	تفسیره
такидегӣ	تکیدیگی	такпурсӣ	تکپرسی	тафсирӣ	تفسیری
такя	تکیه	тактоз	تکتاز	тафсирш	تفسیرش
такягоҳ	تکیه گاه	так-так	تک-تک	тафшила	تفشيله
такяҷой	تکیه جای	тактика	تکتیکه	тафсила	تفصیلا
такядор	تکیه دار	тактикӣ	تکتیکی	тафсил	تفصیل
такякалом	تکیه کلام	таксир I	تکسیر I	тафсилот	تفصیلات
такягаҳ	تکیه گه	такҷой	تکجای	тафсилнок	تفصیلناک
такянишин	تکیه نشین	такҷой	تکجای	тафсилӣ	تفصیلی
таг I	تاگ I	такҷарм	تکچرم	тафазул	تفضل
таг II	تاگ II	такхона	تکخانه	талаффуз	تلفظ
тагдор	تگدار	такдав	تکدو	тафаккуд	تفقد
тагдӯзӣ	تگدوزی	такзиб	تکذیب	тафаккур	تفکر
тагурӯ	تگ و رو	такрор	تکرار	тафанг	تفننگ
тагоб	تکاب	такроран	تکرار	тафангпаронӣ	تفننگ پرانی
тагобӣ	تکابی	такрористехсол	تکرار استحصال	тафангча	تفننگچه
тагалавӣ	تگالاولی	такрорашавандагӣ	تکرار شونده گی	тафангдор	تفننگ دار
тагипо	تگپا	такрорӣ	تکرازی	тафангсоз	تفننگ ساز
тагипоймонӣ	تگ پایمونی	такрим	تکریم	тафӯр	تفور
тагпурсӣ	تگپرسی	таксинҷ	تکسینچ	тафхум	تفهم
тагпӯш	تگپوش	таксӣ	تکسی	тафхим	تفهیم
тагпӯшӣ	تگپوشی	таксир II	تکسیر II	тақобул	تقابل
тагпахн	تگپهن	такшин I	تکشین I	тақоруб I	تقارب I
таг-таги	تگ-تگی	такшин II	تکشین II	тақоруб II	تقارب II
тагламадӯз	تگلمه دوز	такфир	تکفیر	тақозо	تقاضا
тагҷой	تگجای	такфири	تکفیری	тақозогар	تقاضاگر
тагҷарм	تگچرم	такфин	تکفین	тақанҷ	تقانع
тагичашм	تگچشم	таккурсӣ	تککرسی	тақандан	تقاندن
тагхона	تگخانه	такгир	تکگیر	тақаббул	تقبیل
тагдон	تگدان	такгирӣ	تکگیری	тақ-тақ	تق-تق
тагарг	تگگ	таклф	تکلف	тақтир I	تقتیر I
тагрехта	تگريخته	такаллум	تکلم	тақаддус	تقدس
тагизаминӣ	تگزمینی	таклиф	تکلیف	тақдир I	تقدیر I

тангайш	تنگ عيش	тангайш	تنگ عيش	тундрафтор	تندر فتار	таносул	تناسل
тангайшй	تنگ عيشي	тангайшй	تنگ عيشي	тундрафторй	تندر فتاري	таносулй	تناسلي
тангқабо	تنگ قبا	тангқабо	تنگ قبا	тундрав	تندرو	танофур	تانافر
тангқўча	تنگ کوچه	тангқўча	تنگ کوچه	тундравй	تندروي	таноқус	تاناقص
тангмая	تنگ ماهه	тангмая	تنگ ماهه	тендерй	تندرئ	таноқуз	تاناقص
тангмизоч	تنگ مزاج	тангмизоч	تنگ مزاج	тундзабон	تندزيان	тановар	تاناور
тангмаош	تنگ معاش	тангмаош	تنگ معاش	тундфеъл	تندفعل	тановул	تاناول
тангмағз	تنگ مغز	тангмағз	تنگ مغز	тундфеълй	تندفعلي	танбоку	تانباکو
тангмайдон	تنگ ميدان	тангмайдон	تنگ ميدان	тундак	تنداک	тунбон	تنبان
тангной(й)	تنگ ناي	тангной(й)	تنگ ناي	тундгап	تندگپ	танбарахна	تن برهنه
тангназар	تنگ نظر	тангназар	تنگ نظر	тундгапй	تندگپي	танбал	تنبل
тангназарона	تنگ نظرانه	тангназарона	تنگ نظرانه	тундмичоз	تندمجاز	танбалона	تنبلاننه
тангназарй	تنگ نظري	тангназарй	تنگ نظري	тундмичозй	تندمجازي	танбалй	تنبلي
тангнафас	تنگ نفس	тангнафас	تنگ نفس	тундмаза	تندمازه	танбўр	تنبور
тангаI	تنگه I	тангаI	تنگه I	тунднавис	تندنويس	танбўрнавот	تنبور نواز
тангаII	تنگه II	тангаII	تنگه II	тунднависй	تندنويسي	танбўрнавотй	تنبور نوازي
тангаIII	تنگه III	тангаIII	تنگه III	тунда	تنده	танбўрй	تنبورئ
тангадон	تنگه دان	тангадон	تنگه دان	тандихй	تندخي	танба	تنبه
тангатор	تنگ و تار	тангатор	تنگ و تار	тундй	تندي	танбех	تنبه
тангхавсалагй	تنگ حوصلگي	тангхавсалагй	تنگ حوصلگي	тандидан	تنديدان	танбехдихй	تنبه دهخي
тангхавсала	تنگ حوصله	тангхавсала	تنگ حوصله	тундиданI	تنديدان I	танбехкорона	تنبه کارانه
тангй	تنگي	тангй	تنگي	тундиданII	تنديدان II	танпоккун	تنپاک کن
тунелсоз	تنلساز	тунелсоз	تنلساز	тандис	تنديس	танпараст	تن پرست
тунелсозй	تنلسازي	тунелсозй	تنلسازي	таназул	تانازل	танпарастй	تن پرستي
танлуч	تن لوج	танлуч	تن لوج	танзеҳ	تانزه	танпарвар	تن پرور
танмия//танмият	تنميه // تنميت	танмия//танмият	تنميه // تنميت	танзилI	تانزيل I	танпарварй	تن پروري
танўр	تنور	танўр	تنور	танзилII	تانزيل II	танпўша	تن پوشه
танўрхона	تنور خانه	танўрхона	تنور خانه	таншарик	تانشاريک	тантана	تنتنه
танўрсоз	تنور ساز	танўрсоз	تنور ساز	таншўй	تانشوئ	тантананок	تنتنه ناک
танўрсозй	تنور سازي	танўрсозй	تنور سازي	таншўй	تانشوئ	тантанокй	تنتنه ناکي
танўркабоб	تنور کباب	танўркабоб	تنور کباب	таншўяк	تانشوئک	тантанавй	تنتنوي
танўраI	تنوره I	танўраI	تنوره I	тансихат	تانسيحات	танте	تنته
танўраII	تنوره II	танўраII	تنوره II	тансихатй	تانسيحاتي	тинч	تينچ
танаввў	تنوع	танаввў	تنوع	танзим	تانзим	тинчй	تينچي
тануманд	تنومند	тануманд	تنومند	танзимот	تانزيمات	танхароб	تن خراب
танумандй	تنومندي	танумандй	تنومندي	танзимкорй	تانزيمکوري	танхоҳ	تن خواه
танвир	تنوير	танвир	تنوير	танзимкунанда	تانزيمکوننده	танхоҳдор	تنخواهدار
танвиргар	تنوير گر	танвиргар	تنوير گر	танзимгар	تانزيمگار	тунд	تند
танвирй	تنويري	танвирй	تنويري	танзимгарй	تانزيمگاري	тандор	تندار
танаI	تنه I	танаI	تنه I	танзимгарй	تانزيمگاري	тундбол	تندبال
танаII	تنه II	танаII	تنه II	танзимнашаванда	تانزيمناشوانده	тундболо	تندبالا
танхо	تنها	танхо	تنها	танаъум	تاناعوم	тундбў	تندبو
танхой	تنهائي	танхой	تنهائي	танаффур	تاناففور	тундпарвоз	تندپرواز
танходаст	تنهادست	танходаст	تنهادست	танфамиз	تانافموز	тундтоз	تندتاز
танходастй	تنهادستي	танходастй	تنهادستي	танфус	تاناففوس	тундхашмй	تندخشمي
танхогард	تنها گرد	танхогард	تنها گرد	танқиҳ	تانقيح	тундхулқ	تندخلق
танхогардй	تنها گردی	танхогардй	تنها گردی	танқид	تانکيد	тундхулқй	تندخلقي
танхонишинй	تنهانشينئ	танхонишинй	تنهانشينئ	танқидан	تانکیدان	тундхў(й)	تندخوئ(ي)
танабаста	تنه بسته	танабаста	تنه بسته	танқидомез	تانکیدوميز	тундхўй	تندخوئ
танакор	تنه کار	танакор	تنه کار	танқидкорона	تانکیدکورانه	тундхез	تندخيز
танавор	تنه وار	танавор	تنه وار	танқидкунанда	تانکیدکوننده	тундзехн	تندذهن
таний	تنئ	таний	تنئ	танқидй	تانکیدي	тендер	تندر
танидан	تنيدان	танидан	تنيدان	танқис	تانکيس	тундар//тундур	تندر//تندور
ту	تو	ту	تو	танқисй	تانکيسي	тундур	تندور
туI	تو I	туI	تو I	танқия//танқият	تانقيه // تنقيت	тундрой	تندرائ
туII	تو II	туII	تو II	танк	تانک	тундрой	تندرائ
тавобё	توابع	тавобё	توابع	тунук	تनुک	тундрў(й)	تندري(ي)
тавор	توار	тавор	توار	тунукоб	تنوکوب	тндруст	تندورست
тувор	تواره	тувор	تواره	тунукоба	تنوکوبه	тандурустй	تندورستي
				тунукбизоат	تنوکبضاعت		

тахтар	تو صیه نامه	توت خوری	توار
тахтұл	توضیح	توت پز	تواره گیری
тахчой	توضیحات	توت پز	تواراگیری
тахчубкорй	توضیحی	توت زار	توار یخ
таххонагй	توطعه	توت شنائی	تواضع
таххона	توطعه آمیز	توت مويز	تواضع پیشه
таххонадор	توطعه کار	тутила	تواضع شیوه
тахдор	توغ	тутилагй	تواضع کار
тахдон	توغ	таваччұх	تواضع کارانه
тахлар	توغدار	тавчех	توافر
тахдид	توغری	таваххуш	توافق
тахдидомез	туғак	тавхид	тавтам
тахдидомезона	туғен	тухтан	тавтамон
тахдидкорона	тавф	тұда	таван
тахдидкунон	туфаланг	тұдабоз	таванана
тахдидкунанда	туфидан	тұдабозй	таванозмой
тахдидгар	туфир	тұдабарг	таваной
тахдевор	туфирсанч	тұдаситора	таванбахш
тахранг	туфиқ	тұдакаш	таванистан
тахзиб	тавақ	тұдагул	таваниш
тахсуфа	тавақкул	тұр	тавангар
тахшинот	тақсабо	таврот	тавангардил
тахшир	таваққұ	туранй	тавангардилй
тахширий	тавақкуф	тұрбоф	тавангарй
тахшин	тавақиф	тұрбофй	туб
тахшинй	тавақкуфгох	тұрба	тубII
тахғалбер	туқум	тұрхалта	тубIII
тахкурсий	туқумدوز	тұрдор	тубо
тахкаш	туқумшүлүк	тұрсабад	тубан
тахгир	туқир	турист	туб انداز
тахлука	туқир	туришکل	توب بازی
тахлукаомез	туқир	турук	توبچه
тахлукаангез	туکل	тұркаду	توبچی باشی
тахлукаовар	туکل	таваррум	توبخانه
тахлуканок	туکل	тұра	توبره
тахлика	тукли	тұрагй	توبسازى
тахмон	тула	тұрий	توب سده
тахмат	тулд	тұз	توبسلام
тахматолуд	тулдохана	тавзе	توبک
тахматолуда	тулдگاه	тұзидан	توبه
тахматомез	тулак	тұс	توبه خانه
тахматангез	тула	тұсзор	توبه شکن
тахматбор	тули	тавассут	توبه کار
тахматбофй	тавлид	тавсеа	توبه کننده
тахматчй	тавлидотй	тавсеа талабй	توبه گر
тахматзада	тавлидкунанда	тавассулI	توبى
тахматгар	тавлидй	тавсан	توب
тахматгарона	туман//тумонII	тавсандилй	توب پرانى
тахамтан	тунтоб	туш	توبچى
тахматй	тунел	туш	توبخار
тахнишаста	тунй	тушбера	توبزنى
тахнишин	тух	тушберагирак	توبلنگ
тахният	тух	тушак	توپنه
тахаввур	тахII	тушдор	توبه کشک
тахвилII	тахочум	туша	توبى
тахвилй	тахочумй	тавсиф	توبى دوز
тахвия	тахбағалй	тавассулII	توت
тихий	тахпұш	тавсифнома	тутафшонй
тихидаст	тахпұшй	тавсия	тутанчир
		тавсиякунанда	тутпарварй

тезгӯш	тезидان(и)зон	тирсоз	теҳидستی
тезгӯша	тезбозор	тирист	теҳигаҳ
тезгир	тезбозорӣ	тирак	теҳимағз
тезмизоч	тезбал	тиркаш	теҳия
тезмағз	тезбу(ӣ)	тиркашон	теҳиякунанда
тезнохун	тезбин	тиркашӣ	теҳиягар
тезнигоҳ	тезбинӣ	тиркиш	тиарI
тезнӯл	тезпо	тиркиштасма	тиарII
тезнавис	тезпайкон	тиргон	тиархӯр
тезнависӣ	тезпар	тиргак	тиархӯрӣ
тезхуш	тезпарвоз	тиргакмон	тиар // тибарI
тезутунд	тезпаз	тирмор	тиарфурӯш
тезвач	тезпазак	тирморвор	тиаркунанда
тезвир	тезтак	тирмонанд	тиарӣ
тезӣ	тезҷарён	тирмизак	тиарӣбинӣ
теисал	тезҷап	тирмех	тиариме
теша	тезҷашм	тирнорас	тиақ
теғ	тезҷашмӣ	тирногузар	теб
теғорой	тезчанг	тираI	тебит
теғозмӣ	тезчангол	тире	тебитӣ
теғафрӯз	тезҷаракат	тирабахт	типI
теғафшон	тезҷаракатӣ	тирабахтӣ	типII
теғборон	тезҷашм	тираберун	типсозӣ
теғбоз	тездаргиранда	тираҷашм	теппақӯх
теғбозӣ	тездаст	тирадил	типология
теғбаланд	тездастӣ	тирадилӣ	типология
теғбанд	тездам	тирарой	тит
теғпартофта	тездандон	тирарӯз	титал
теғдор	тездав	тирарӯзгар	титалбофӣ
теғзан	теззеҳн	тирарӯзӣ	титр
теғкашӣ	теззеҳнӣ	тирарӯ(ӣ)	титшуда
теғакмонанд	тезрафтор	тирасӯз	титав
теғе	тезранҷ	тирашаб	тирI
теғадор	тезрав	тирашабӣ	тирII
теғӣ	тезравӣ	тиразамир	тирIII
тектоника	тезравон	тиразамир	тирIV
тектоникӣ	теззабон	тираақл	тирV
тилмаҷ	теззабонӣ	тирафом	тирVI
тиле	тезсуръат	тирагун	тироз
тиледаҳӣ	тезсайрон	тирагӣ	тирозанда
тимI	тезшикан	тирамоҳ	тирозанда
тимII	тезшакӣ	тирамоҳрӯя	тирожа
тимIII	тезшунав	тирамоҳӣ	тирожа
тимҷ	тезфикр	тирамағз	тирожа
тимар	тезфикрӣ	тираниҳод	тирожа
тимар	тезфаҳм	тирвор	тиранҷак(k)
тимм	тезфаҳмӣ	тирукамон	тирандоз
тиммун	тезкор	тирез//тириз	тирандозӣ
тинI	тезкорӣ	тиреза	тирборон
тинII	тезқунҷа	тирезача	тирбарг
тинис	тезқунҷа	тирезакорӣ	тирбанд
тинисбоз	тезқин	тез	тирпарронӣ
тинисбозӣ	тезгом	тиз	тирпарвоз
тихо	тезгудоз	тезобI	тирҷӯй
тево	тезгар	тезобII	тирхона
тиолен	тезгард	тезобхӯрда	тирхӯрда
тевана	тезгардӣ	тезобдиҳанда	тирдон
	тезгузар	тезобдиҳӣ	тиррас
	тезгазак	тезоба	тирзан
	тезгуфтор	тезобӣ	тирзанӣ

чамшедӣ ҷамшидӣ	ҷалду ҷалдо	ҷағархун ҷағархун	ҷағидан ҷағидан
ҷамъ ҷамъ	ҷалду ҷалдо	ҷағардор ҷағардор	ҷағо ҷағо
ҷамъомад ҷамъомад	ҷалдӣ ҷалдӣ	ҷағардорӣ ҷағардорӣ	ҷағоомез ҷағоомез
ҷамъомадгоҳ ҷамъомадгоҳ	ҷалидия ҷалидия	ҷағардӯз ҷағардӯз	ҷағоандеш ҷағоандеш
ҷамъомад ҷамъомад	ҷуласо ҷуласо	ҷағарранг ҷағарранг	ҷағобин ҷағобин
ҷамъоварӣ ҷамъоварӣ	ҷаласа ҷаласа	ҷағарреш ҷағарреш	ҷағоҷӯй ҷағоҷӯй
ҷамъбаст ҷамъбаст	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷағарсӯхта ҷағарсӯхта	ҷағодида ҷағодида
ҷамъбастӣ ҷамъбастӣ	ҷалғӯза ҷалғӯза	ҷағаргоҳ ҷағаргоҳ	ҷағокор ҷағокор
ҷамъбандӣ ҷамъбандӣ	ҷалф ҷалф	ҷағаргуша ҷағаргуша	ҷағокорӣ ҷағокорӣ
ҷамъшаванда ҷамъшаванда	ҷалав ҷалав	ҷағарӣ ҷағарӣ	ҷағокашӣ ҷағокашӣ
ҷамъқунанда ҷамъқунанда	ҷалавбанд ҷалавбанд	ҷағаритоб ҷағаритоб	ҷағогустар ҷағогустар
ҷамъа ҷамъа	ҷалавхона ҷалавхона	ҷағариранг ҷағариранг	ҷағописанд ҷағописанд
ҷамъулҷамъ ҷамъулҷамъ	ҷалавдор ҷалавдор	ҷағӣ ҷағӣ	ҷағопеша ҷағопеша
ҷамъбастшуда ҷамъбастшуда	ҷалус ҷалус	ҷағӣ-ҷағӣ ҷағӣ-ҷағӣ	ҷағокаш ҷағокаш
ҷамъбастшаванда ҷамъбастшаванда	ҷалавшах ҷалавшах	ҷал ҷал	ҷағокеш ҷағокеш
ҷамъбастқунанда ҷамъбастқунанда	ҷалавқаш ҷалавқаш	ҷалла ҷалла	ҷағокер ҷағокер
ҷамъдастӣ ҷамъдастӣ	ҷалавгирӣ ҷалавгирӣ	ҷал(л) ҷал(л)	ҷағт ҷағт
ҷамъа ҷамъа	ҷалав ҷалав	ҷало ҷало	ҷағтангушт ҷағтангушт
ҷамъабозор ҷамъабозор	ҷалавдор ҷалавдор	ҷало ҷало	ҷағтбашӣ ҷағтбашӣ
ҷамъахонӣ ҷамъахонӣ	ҷалавфурӯш ҷалавфурӯш	ҷало ҷало	ҷағтибаран ҷағтибаран
ҷамъӣ ҷамъӣ	ҷалавфурӯшӣ ҷалавфурӯшӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамъият ҷамъият	ҷалавгоҳ ҷалавгоҳ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамъиятшинос ҷамъиятшинос	ҷалавгар ҷалавгар	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамъиятшиносӣ ҷамъиятшиносӣ	ҷалавгарӣ ҷалавгарӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамъиятӣ ҷамъиятӣ	ҷалвиз ҷалвиз	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷаммак ҷаммак	ҷала ҷала	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷаммакшикаста ҷаммакшикаста	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷаммак ҷаммак	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамал ҷамал	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамал ҷамал	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамалга ҷамалга	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамла ҷамла	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамлабандӣ ҷамлабандӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамлапардоз ҷамлапардоз	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамласозӣ ҷамласозӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамлағӣ ҷамлағӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯ ҷамӯ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯд ҷамӯхӯд	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯр ҷамӯхӯр	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯрӣ ҷамӯхӯрӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯрихоҳ ҷамӯхӯрихоҳ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯрият ҷамӯхӯрият	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамӯхӯриявӣ ҷамӯхӯриявӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамил ҷамил	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамеъ ҷамеъ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамеъан ҷамеъан	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамиле ҷамиле	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷамилӣ ҷамилӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷин ҷин	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷин(н) ҷин(н)	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷиндор ҷиндор	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷинзада ҷинзада	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷинқӯча ҷинқӯча	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанобӣ ҷанобӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанобӣ ҷанобӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанобат ҷанобат	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанох ҷанох	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанохӣ ҷанохӣ	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон
ҷанайн ҷанайн	ҷалғундӣ ҷалғундӣ	ҷало ҷало	ҷағтибарон ҷағтибарон

چار صاعتي чорсоатӣ
 چار صاعتيه чорсоатина
 چار صد چорсад
 چار صد چорсад
 چار صدساله чорсадсола
 چار صدسالهگي чорсадсолагӣ
 چار صدم чорсадум
 چار صدمин чорсадумин
 چار صدی чорсадӣ
 چار صنفدار чорсинфдор
 چار صنفه чорсинфа
 چار ضد чорзону
 چار طاق чортокI
 چار طاقII чортокII
 چار طرفه чортарафа
 چار غ چоруг
 چار فاضله чорфоиза
 چار ق چорук
 چار قپوش чорукпӯш
 چار قدوز чорукдӯз
 چار قدوزى чорукдӯзӣ
 چار قب چорқаб
 چار قبته чорқабата
 چار قت чорқат
 چار قرس чорқарс
 چار قرة чорқирра
 چار قطار чорқатора
 چار قطارى چорқаторӣ
 چار كتاب چоркитоб
 چار كسه چоркаса
 چار كسى چоркаسى
 چار كفان чоркафон
 چار كنجه чоркунч(a)
 چار گان чоргон
 چار گانه чоргона
 چار گاه چоргоҳ
 چار گل چоргул
 چار گله چоргула
 چار گوشهI чоргӯшаI
 چار گوشهII чоргӯшаII
 چارم چорум
 چار ماتار чормотора
 چار ماغک чормоғак
 چار ماهه чормоҳа
 چار ماهه گي чормоҳагӣ
 چار محرکه чормухаррика
 چار مغز чормағз
 چار مغز بزی чормағзбозӣ
 چار مغز زار чормағззор
 چار مغز رنگ چормағзранг
 چارمى чорумӣ

чортагӣ\чортогӣ
 چار جانبه чорчониба
 چار جايه چорچоя
 چار جرّخه چорچارخا
 چار جلد چورчилда
 چار جلک(ل) чорчил(л)
 چار جله(ل) чорчил(л)
 چار چشمه чорчашма
 چار جلاک чорчилولاک
 چار چلکشکل чорчил(л)икшакл
 چار چند چورچاند
 چار چوب چورчӯб
 چار چوبه چورчӯба
 چار چوکه چورчӯкка
 چار چهلI чорпахлуI
 چار چهلII чорпахлуII
 چار حاکم чорхоким
 چار حد чорхад
 چار حربه چорхарба
 چار خانه чорхона
 چار خانه گي чорхонагӣ
 چار خشت чорхишт
 چار خيز چорхез
 چار دارو чордору
 چار در چордард
 چار دره чордара
 چار دسته چордаста
 چار ده چордах
 چار دهم чордахум
 چار دهمين چордахумин
 چار ديوار чордевор
 چار ديوارى چордеворӣ
 چار رکنه чоррукна
 چار روز چоррӯза
 چار روزگي چоррӯзагӣ
 چار رويه چоррӯياه
 چار ره\چارراه چارره
 чоррах\чорроха
 چار زانو чорзону
 چار زبان чорзабон
 چار زبانی чорзабонӣ
 چار ساله чорсола
 چار ساله گي чорсолагӣ
 چار سوI чорсӯI
 چار سوII чорсӯII
 چار سوIII чорсӯIII
 چار شاخه чоршоха
 چار شانه чорشона
 چار شربت чорشارбат
 چار شنبه чорشانбе
 چار صاعته чорсоата

چادر خیال чодархаёл
 چادر خیال чодирхаёл
 چادر شب чодиршаб
 چادر نشين چодарнишин
 چادر نشين چодирنيшин
 چادر نشيني چодарнишинӣ
 چار ناچار чор-ночор
 چارI چорI
 چارII چорII
 چارIII چорIII
 چارار کان чораркон
 چار اسپه چорасپه
 چار انگشتى(й) чорангушт(й)
 چارر خه чоррах(a)
 چار ضرب چорзарб
 چار آئه چорوينا
 چار آشيانه чорошёна
 چار آواز чоровоза
 چار آينه چоройنا
 چار ازال چорабزال
 چار بار چорбора
 چار بازارگرد چорبозгард
 چار باغI чорбоғI
 چار باغII чорбоғII
 چار باغچه чорбоғча
 چار باغناک чорбоғнок
 چار بالشت чорболишт
 چار برجه чорбурча
 چار برکه چорбарга
 چار بروى چорбарӯй
 چار بند چорباند
 چار بندى چорبандӣ
 چار بيخ чорбех
 چار بيله чорбела
 چار پا چورпо
 چار پادار чорподор
 چار پادارى чорподорӣ
 چار پار چорпора
 چار پاره زن چорпоразан
 چار پايه чорпоя
 چار پر چорпар
 چار پر چورпара
 چار تانى чортой
 چار تابه чортоба
 چار تارI чорторI
 چار تارII чорторII
 چار تاگي чортогӣ
 چار تراش чортарош
 چار ترک чортарк
 چار ته чортах
 چار تگي\چار تاگي

جنسII чинсII
 حيوان чевон
 حيوةI чеваI
 حيوةII чеваII
 چيوة چى чевачӣ
 حيوة خانه чевахона
 حيوة دار чевадор

چ

چ چ
 چابک чобук
 چابکپای(й) чобукпо(й)
 چابکپر чобукпар
 چابکحرکت چобукхаракат
 چابکدست чобукдаст
 چابککرو чобукрав
 چابکسوارى چобуксаворӣ
 چابک اندیش чобукандеш
 چابک اندیشه чобукандеша
 چابکانه چобукона
 چابکدستى چобукдастӣ
 چابک رفتار чобукرافтор
 چابکسرای چобуксарой
 چابکسوار چобуксوار
 چابک قدم чобуккадам
 چابک قلم чобукқалам
 چابکى چобукӣ
 چابه\چاو\چова\чоба
 چاپ чоп
 چاپخانه чопхона
 چاپار чопар
 چاپارى чопорӣ
 چاپ انداز чопاندоз
 چاپر чопар
 چاپر خانه чопархона
 چاپکننده чопкунанда
 چاپکنى чопкунӣ
 چاپگر чопгар
 چاپیدن чопидан
 چاپلوس чоплус
 چاپلوسانه чоплусона
 چاپلوسى چопلوسى
 چاپنویس چопनावیس
 چاپه чопа
 چاپچى چоч
 چاپچى чочӣ
 چادر\چودير\چодур чодар
 چادر чодир
 چادر بسر чодاربасار
 چادر پوش чодарпӯш

چیپته I чиптаI	چای чопй	چاکدوزی чокдӯзӣ	چارمیخ чормех
چیپته II чиптаII	چایبادکش чойбодкаш	چاککنی чоккунӣ	چارمین чорумин
چیپته باف чиптабоф	چایجوارى чойҷуворӣ	چاکبر чокбур	چارنعل (a) чорнаъл(a)
چیپته بافی чиптабофӣ	چایجوش чойҷӯш	چاکر чокар	چاروا чорво
چیپته فرش чиптафарш	چایجوشانى чойҷӯшанӣ	چاکرانه чокарона	چارواپرور чорвопарвар
چیپته فروش چиптафурӯш	چایخانچى چойхонаҷӣ	چاکرى чокаرى	چارواپرورى чорвопарварӣ
چیپته فروشى чиптафурӯшӣ	چایخانه чойхона	چاکوپاره چокупорадӯз	چاروادار чорводор
چیپته گى чиптагӣ	چایخلته чойхалта	چاکوپاره دوزى چокупорадӯзӣ	چاروادارى чорводорӣ
چیپته گین چиптагин	چایخور чойхӯр	چاکى чокӣ	چاره чора
چپچک چاپچак	چایخورک чойхӯрак	چال I чолI	چاره اندیشى чораандешӣ
چپدر چاپдар	چایخوری чойхӯرى	چال II чолII	چاره بین чорабин
چپدست چاپдаст	چایدان чойдон	چال III чолIII	چاره بینى чорабинӣ
چپدستى چاپдастӣ	چایفروش چойфурӯш	چال IV чолIV	چاره پذیر چорапазир
چپر I چاپарI	چایفروشى چойфурӯшӣ	چال V چолV	چاره پذیرى чорапазирӣ
چپر II چاپарII	چایقطى چойкутӣ	چالوار чолвор	چاره جوئى чораҷӯӣ
چپر باف چاپарбоф	چایکار чойкор	چالاب چолоб	چاره جوى چораҷӯ(ӣ)
چپرک I چاپаракI	چایکاری چойкорӣ	چالاک چолоک	چاره مساز چорасоз
چپرک II چاپаракII	چایکش چойкаш	چالاکدست چолокдаст	چاره سازى چорасозӣ
چپرک III چاپаракIII	چایکشی چойкашӣ	چالاکدستى چолокдастӣ	چاره کار чорاکор
چپرک IV چاپаракIV	چایکهک چойкахак	چالاکگرد چолокгард	چاره کارى چوراکорӣ
چپرگردانى چاپаргардонى	چایگردان چойгардон	چالاکانه چолокона	چاره گر چорагар
چپرکوش چاپаргӯш	چایپولی چойпулӣ	چالاکى چолокӣ	چاره گرى чорагарӣ
چپرو چاپрав	چای خانگی чойхонагӣ	چالیش چолиш	چاره ناپذیر чоранопазир
چپروى چاپравӣ	چای خانه دار چойхонадор	چالشگر چолишгар	چاره هجائى چорхичой
چپغلط چاپғалат	چایزار чойзор	چالشگری چолишгарӣ	چاره زاره чорҳазора
چپقان чипқон	چایستان چойистон	چاله чола	چارى چорӣ
چپک چاپак	چاینک чойнак	چام чом	چاريار چорёр
چپکزنى چاپакзанӣ	چاینک чойنک	چامه чома	چارىک چорىک
چپکوچه چاپкӯча	چاینکپوشک чойникпӯшак	چانه I чонаI	چارىک عصر چорякасра
چپگیر چاپгир	چاینکمانند чойникмонак	چانه بند چонаبанд	چارىک فنل чорякфинал
چپگیرى چاپгирӣ	چاینوش چойнӯш	چانه گوى چонагӯӣ	چارىکفنلى چорякфиналӣ
چپن چاپан	چاینوشى چойнӯшӣ	چانه II чонаII	چارىککار чоряккор
چپنه چاپана	چبق чубук	چاو I човI	چارىککارى чоряккорӣ
چپه چاپпа	چبقکش чубуккаш	چاو II човII	چارىکى чорякӣ
چپه پیچ چاپпапеч	چبیره чабера	چاواله چовола	چاش I чошI
چپه شوى چاپпашавӣ	چبیره/چپیره чабира//чапира	چاوانداز چовандоз	چاش II чошII
چپه گردان چاپпагардон	چبین//چبین//چپین	چاواندازى چовандозӣ	چاشغلبير چошғалбер
چپى چاپӣ	چاببین//چوببین//чаппин	چاوش چовуш	چاشت чошт
چپىگرى چاپигарӣ	چپ چاپ	چاوشى چовушӣ	چاشتگاه چоштгоҳ
چپیره چاپира	چپانداز II چاپандозII	چاوه چова	چاشتگاهى چоштгоҳӣ
چپین چاپпин	چپانداز I چاپандозI	چاوه چه چовача	چاشنى چошنى
چپین چуппин	چپانداز III چاپандозIII	چاويدن چовидان	چاشنىگير چошنىгир
چت чет	چپاندازى I چاپандозӣI	چاه چох	چاشنىگيرى چошنىгирӣ
چتر чатр	چپاندازى II چاپандозӣII	چاهچه чоҳча	چاشیدن чошидан
چتردار چатрдор	چپ چاپ چاپ-چاپ	چاهدار чоҳдор	چاق чок
چتردارى چатрдорӣ	چپاتى چاپотӣ	چاهسار чоҳсор	چاقو чоку
چترساز چатрсоз	چپاتى چاپпотӣ	چاهکاوى чоҳковى	چاک چاک-چاک
چترقاقو چатрқоқу	چپار чипор	چاهکن چохкан	چاک چاک
چترک I چاتракI	چپارى چипорӣ	چاهکنى چохканӣ	چاکبر چاکبر
چترک II چاتракII	چپان چاپон	چاهبن چохбун	چاکبرى چاکبرى
چترکش چاترکاش	چپتار چинтора	چای چой	چاکدوز чокдӯз

چارخکاش	چاربگفتار	چاروғсоз	چترمون
چارхкашӣ	چاربگفتارى	چاروғсозӣ	چترمн
چارхгар	چاربوگو(ى)(й)	چارоғистон	чатрӣ
چارхгардон	چارбоگوӣ	چارоғфурӯш	چткаш
چارхла	چاربانده	چارоғфурӯшӣ	چتگیر
چارхмола	چارбу	چارоғак	چتمه
چارхе	چاربوبسته	چارоғак	چтен
چارхагардон	چارбудор	چارоғкуш	چх
چارхӣ	چارбоگی	چارоғкушонӣ	чех
چارхидан	چاربه	چارоғмурде	چхII
چارхинтабак	چاربӣ	چارоғанда	چخچӯб
چارдI	چارбидан	چارоғвор	چуха
چارдII	چرت	چارоғвора	چخت
чардон	چارтер	чироғвора	چختкӣ
چارده	چارтерӣ	چارоғвоса	چхдег
چارз	چارچرک	چارоғвонӣ	چхс
چрс-чрс	چارچين	چارоғӣ	چخماق
چراس\чиррас	چارچينفروش	چارоғина	چuxe
چارасI	چارچينفروشӣ	چارоғох	چхӣ
چارасII	چارچينوارى	چارоғохӣ	چخيدان
چارасIII	چارخII	چارоғار	چدير
چارасIV	چارخI	چارон	چир
چارсI	چارхзону	چارонанда	چير-چир
چارсII	چارхсанг	چارонидان	چارоI
چارсIII	چارخآسياتراشӣ	چارب	چارоII
چارс-چارс	چارхиосиётарошӣ	چارбохур	چارоӣI
چارсдан	چارхоб	چارбохурӣ	چارоӣII
چارсдан	چارхоба	چاربونидان	چارопулий
چارсӣ	چارخافлак	چارбболо	چارочо(й)
چارш	چارخانдин//	چارбпахлу	چارохор
چارғ	چارхон(и)дан	چارбтарозу	چارохвора
چارғдор	چارхбод	چارб-چارب	چارозор
چارғанд	چارхбол	چارбخورش	چارозنان
چارғанда	چارхпоя	چارбхيز	چاروسانى
چارق-چارق	چارхچӯب	چارбдаст	چارосак
چارиккос	چارхчий	چارбдастӣ	چارositon
چارуккос	چارхдор	چارбрабо	چارосى
چارак-چارак	چارхдеگ	چارбрӯد	چارоғ
چارаксондан	چارхريسак	چارбрӯده	چارоғ
چارакסה	چارхريسى	چارбуз	چارоғپايه
چارقکى	چارخريشت	چاربزابان	چارоғовез
چارک	چارхзан	چاربزابانى	چارоғافروز
چارак	چارхزانان	چاربسحن	چارоғон
چاراک	چارхزانى	چاربسحنى	چارоғон
چارکابه	چارхсоз	چارбиш	چارоғонى
چارколуд	چارхсозى	چارбишдор	چارоғбона
چارкбардор	چارახסה	چاربيشفروش	چارоғپايه
چارکنوباردور	چارхш	چارбشير	چارоғча
چارکوب	چارхшт	چارбакII	چارоғчий
چارкин	چارхشروان	چارбак	چارоғдор
چارکينى	چارخاک	چارбакI	چارоғдон//چارоғдон

چلمه چالما	چلبک چالбак	چکه I چаккаI	چک III чакIII
چلمه فتیر چалмафатир	چلبه чулбула	چکه II чаккаII	چک IV чакIV
چلو чалав	چلبند چилбанд	چکه III чаккаIII	چک V чакV
چلو чилав	چلپ چалап-чалап	چکه IV чаккаIV	چکچک чак-чак
چلو чалвор	چлп чалп-чалп	چکه чикка	چکچک чик-чик
چلو бافی чалворбофӣ	چلпас чалпос	چکه خلته чаккахалта	چк // чикvI чак//
چلواری чалворӣ	چلپان گوش چалпонгӯш	چکӣ чаккӣ	چکاچк // چکاچاک
چلو پز خانه چалавпазхона	چلپس чалпас	چکیدن I чакидан	чакочак // чакочок
چلوچ чалуч	چلپس // چلپاس	چکیدن II чакидан	چکاده (a) чакод
چلو خورش چалавхуриш	چلپاک чалпак	چکیده I чакидаI	چکار чикора
چلو کباب چалавқабоб	چلپک پز чалпакпаз	چکیده II чакидаII	چکامه чакома
چلو کباب چилавқабоб	چلپک پزی чалпакпазӣ	چکیده III чакидаIII	چکامه سرا(ی) чакомасара(й)
چلو یدن چالавидان	چلپک خور чалпакхӯр	چکیده IV чакидаIV	چکامه سرائی чакомасарой
چله aI (ل)чил	چلتار чилтор	چکیده V чакидаV	چکامه گوئی чакомагӯӣ
چله aI чалаI	چلتان чилтан	چکیده خور чакидахӯр	چکامه گوی (й) чакомагӯ(й)
چله aII чалаaII	چلتانон чилтанон	چکيست чекист	چکاندن // چکانیدن
چله aIII چالاaIII	چلچی чалчик	چکامه // چکامه чакома/чагома	چکاوک чаковак
چله aIV چالاaIV	چلدر جه گي چилдараҷагӣ	چگت чигит	چک بوران чукбурон
چله чалла	چلدره чилдара	چگس чагас	چک بور чукбур
چله aII (ل)чилaII	چلساله چилсола	چگل чигил	چک بورى چукбурӣ
چله aIII (ل)чилaIII	چلسالگی чилсолагӣ	چگلی чигилӣ	چکچک чакчак
چله aIV (ل)чилaIV	چلش چалиш	چگل شده чигилшуда	چکر чакра
چله آب چилаоб	چلفوز چалғӯза	چگوت чугут	چکره چکره چакра-چакرا
چله پله چالا-пала	چلفوز چалғӯза	چگونگی чигунагӣ	چکره ريز چکرارез
چله پیچ چиллапеч	چلفس چалфас	چگچگی чигӣ-чигӣ	چکره شمار چакрашумор
چله چله چالачулпа	چلک чалак	چگینه чигина	چکرى چукрӣ
چله خانه چилахона	چلک IV чилликIV	چگینه کش чигинакаш	چکس چакас
چله گي چиллагӣ	چلک I (ل)чилI	چگینه کشی чигинакашӣ	چکش چакиш
چله گیاه چилагиёх	چلک چилак	چل чил	چکش (k) чак(к)
چله ملا چаламулло	چلک I چилликI	چلبر чилбур	چکش چаккуш
چله ناک چилланок	چلک II چилликII	چلبقم чилбуғум	چکشپذیر چакушпазир
چله نشين چилланишин	چلک III چилликIII	چلپا(ی) II (й)чилпо	چکشپذیری چакушпазирӣ
چله نشینی چилланишинӣ	چلکبازی چиллакбозӣ	چلپا I чилпоI	چکشخور چакушхӯр
چله استا چалаусто	چلک چиллакбозӣ	چلتار чилтора	چکشخوری چакушхӯрӣ
چله بندک چалабنداک	چلکبازی چилликдаста	چلتن چилтан	چکش زن چакушзан
چله دارو چиладор	چلکخال چилликхол	چلچراغ چилچارоғ	چکشکاری چакшکاری
چله سواد چالасавود	چلکریس چилликрес	چلچال چال-چال	چکک I чакакI
چله سوادى چالасаводӣ	چلکریسی چилликресӣ	چلچوب چилчӯب	چکک II чакакII
چله کار چалакор	چلکشکل چилликшакл	چلدختران چилдухтарон	چکک чаккаک
چله کاری چалакорӣ	چلکساز چалаксоз	چلدروغ چилдурӯғ	چکلک چакалаک
چله گریزان چиллагурезون	چلکسازى چалаксозӣ	چلستون چилсутун	چکلکزور چакалаکزور
چله نشين چил(ل)انيшин	چلکش چалкаш	چلکافخان چилкофхон	چکمن چакман
چله نشینی چил(ل)انيшинӣ	چلکی چилلیکى	چلکا کل چилکوкул	چکموغ چاکامуг
چلیپا چалипо	چلگزموی چилгазамӯӣ	چلگزه چилгаза	چکمه چакма
چلیدن I چالیدانI	چلم چилум	چلیاسین چилёсин	چکمیزک чакмезак
چلیدن II چالیدانII	چلمانداз чилимандоз	چلیماق چилямоқ	چکن чакан
چلیدن III چالیدانIII	چلمدار چилимдор	چلاب چалоб	چکنه چакана
چلم چилим	چلمکدو چилимкаду	چلاچول(ی) (й)чалочул	چکنه چекана
چم IV чамIV	چلمق چалмақ	چلالک چилолак	چکنه فروش چаканафурӯш
چم VII чамVII	چلمکش چилимкаш	چلاندن چалондан	چکنه روشی چаканафурӯшӣ
چمI чимI	چلمکش چилимкаشӣ	چلپ // چلپ чалап//чалаб	چکوک чакук

چند کنله چاندکانالا	چنبک چунбак	چمن زن چаманзан	چم I чамI
چند گانه چاندгона	چنبه чунба	چمن زنی چаманзانی	چم II чамII
چند گو شه چاندгуша	چند чанд	چمن ساز چамансоз	چم III чамIII
چند گو نه چандгуна	چند آدمه чандоадаме	چمنستان چаманистон	چم V чамV
چندل چاندла	چند آشیانه чандошёна	چمن سرای چамансарой	چم VI чамVI
چندم چандум	چندامد چандомад	چمن سیما چамансима	چم VIII чамVIII
چندماهه چандмоха	چندان чандон	چمن طبع چамантабъ	چم II чимII
چندمتره چандметра	چندانديشی چандандеший	چمن طراز چамантироз	چم III чимIII
چندمليانه چандмиллиона	چندبار ۱۱ چاندباري	چمن طرازی چамантирозий	چم IV чимIV
چندمين چандмин	چندбора\چاندборй	چمن فروز چаманфурӯз	چم V чимV
چندن چاندан	چندبرنامه چандبرنامهوي	چمن کاری چаманкорй	چمبر چимبور
چندنشانی چанднишоний	چندپاغندگی چандпоғундагй	چمنگاه چамангоҳ	چمپوش چимпӯш
چندنفره چанднафара	چندجانبه چандҷониба	چمن گرد چамангард	چمخور چимхӯр
چندنفري چанднафарй	چندجايه چандҷояيه	چمن گردی چамангардй	چماق چумоқ
چندقطه ای چاندнуکтай	چندجلده چандҷилда	چمن گمکرده چامангумкарда	چمان I чаманI
چندوقته چاندвақта	چندجلدی چандҷилдй	چمنی چаманӣ	چمان I чаманI
چندوقتینه چاندвақтина	چند چاند-چاند	چمیدن چамиданI	چمانچی چаманҷй
چندهمجائی چандҳичой	چندحالتی چандҳолатй	چمیدن II چамиданII	چمانه چамане
چند هزار ساله چандхазорсола	چندخیله چандхела	چمیدن III چамиданIII	چمانی چаманӣ
چند هزاره چандхазора	چندار چандар	چمیدن IV چамиданIV	چمانیدن//چمانیدن(и) чамон(и)дан
چند هزارى چандхазорй	چندار چандар	چن چен	چمبر پیچ چамбарпеч
چندی چанде	چندار چундар	چنار چанор	چمبر شاخ چамбаршох
چندی چандй	چندار پای چандирпай	چنار چинор	چمپیان چемпион
چندیر موشک چانديرмушак	چندارقمه چانдроқме	چنارزار چинорзор	چمپیانانт чемпионат
چندین چانдин	چندر گوشت چандиргушт	چنارستان چинористон	چمبر چамбар
چندین باره چانдинбара	چندروزه چандрӯза	چنارک چанорак	چمچ چумҷуқ
چندین جلده چانдинҷилда	چندری چандирй	چنارک چинорак	چمچه چумча
چندین روزه چانдинрӯза	چندزبانہ چандзабона	چناری چинорй	چمخوری چимхӯрй
چندین ساله چانдинсола	چندزبانى چандзабонй	چناغ چаноғ	چمنار چимзор
چندین عصره چانдинасرا	چندساعته چандсоата	چناگ چуноғ	چمک چумақ
چندین عصرینه چانдинасрина	چندساعتی چандсоатй	چنان چунон	چملاق چимилиқ
چندین کرته چانдинкарата	چند ساله چандсола	چنانچون چунونچун	چمن I чаманI
چنگلاک چانгалок	چندسالی چандсолй	چنانچه چунونчи	چمن II чаманII
چنگ چенак	چندسار چандсар	چنانکه چунونки	چمن آرای(й) чаманоро(й)
چنگال خوست چانголх(в)аст	چندساره چандсара	چناب چанаб	چمن آرائی چаманорой
چنگانیدن(и) چانгон(и)دان	چندشباکوی چандшбакавй	چنبر چанбар	چمن آسوده چаманосуда
چنگر چنگور چانгар-چунгур	چندصدائی چандсადой	چنبر باز چанбарбоз	چمن افروز چامанафрӯз
چنگک چенкк	چندصدساله چандсадсола	چنبر بازی چанбарбозй	چمن اندود چامанандуд
چنگنی چенкунй	چندطبقه چандтабақа	چنبر پیچ چانбарпеч	چمنبر چамнбр
چنگک چунки	چندطرفه چандтарафа	چنبر چسپ چانбарчасп	چمنبر داز چаманпардоз
چنگ II چانгII	چندعصره چاندасرا	چنبر چنبر چانбар-چانбар	چمنبر دازى چаманпардозй
چنگ III چانгIII	چندعصرى چاندасرй	چنبر دان چانбардон	چمن پوش چمانпӯш
چنگ II چунгII	چندعصرینه چاندасрина	چنبر ساز چانбарсоз	چمنپیرای(й) چامанперо(й)
چنگ I چانгI	چندفزه چандфаза	چنبر شاخ چانбаршох	چمن جهر چمانҷеҳр
چنگ IV چانгIV	چندقبتہ چандқабата	چنبر فروش چانбарфурӯш	چمن چمن چمان-چامан
چنگ I چунгI	چندک چундак	چنبرک چанбарак	چمن خیز چمانхез
چنگ III چунгIII	چند کار پوسه چандкорпуса	چنبر کش چانбаркаш	چمند چمند
چنگ IV چунгIV	چند کاره چандکора	چنبر کشکل چانбаракшакл	چمن داری چمانдорй
چنگچنگ چینگ-چینگ	چند کرتی چاندکاراتй	چنبره چانбара	چمند چامанда
چنگ آلود چانголуд	چند کلامتر چاندکیلومترا	چنبری چانбарй	چمن رمیده چمانرمیدا
چنگار چانгор	چند کنجه چاندкунча	چنبرین چانбарین	چمن زار چمانزار

چاхорсола	چوسا\چواس\чуввос\чуввас	چوبدستا	چنگال
چаҳоркунҷа	چوسزنی\чуввасзаний	چوبراست	چنگالتهز
چаҳоргоҳ	چوش\чуваш	چوبراهه	چنگالخوش
چаҳоргӯша	چوشی\чуваший	چوبزن	چنگالدار
چаҳормғз	چوک\чук	چوبزنی	چنگالزن
чаҳорашёна	چوکانیدن\чӯк(к)ондан	چوبسای	چنگالک
چаҳорасп	چوکر\чавкар	چوبشناس	چنگاله
چаҳорбоғ	چوکندی\چو کند	چوبشناسی	چنگالی
چаҳорбар	چاوکاند\чавканд	چوبکار	چنگ باران
چаҳорбарга	چوکه\чӯкка	چوبکدو	چنگپشت
чаҳорпо(й)	چوکی\чавкӣ	چوبکاش	چنگچه
чаҳорпоя	چوکیدان\чӯкидан	چوبکشی	چنگدار
чаҳорпахлӯ	چوکیده\чӯкида	چوبگری	چنگرک
чаҳорҷониба	چوگان\чавгон	چوبگز	چنگ زن
чаҳорҷарҳа	چوگانII	چوبمانند	چنگ زنان
چаҳорчӯба	چوگانIII	چوبچک	چنگزنی
چаҳордара	چوگانباز	چوبچه	چنگقوуз
чаҳордахсолагӣ	چوگانبازی	چوبدار	چنگک
чаҳордахсола	چوگان پرست\чавгонпараст	چوبشوی	چنگک
чаҳордахум	چوگانزن\чавгонзан	چوبک	چنگکش
чаҳордахумин	چوگاننند\чавгонмонанд	چوبکزن	چنگکاشک
чаҳорраҳа	چوگانی\чавгонӣ	چوبکاری	چنگکشی
чаҳорзону	چول\чӯл	چوبه	چنگکی
чаҳорзарб	چولمرک\чӯлмарг	چوبین	چنگل
чаҳорсолагӣ	چولاق\чӯлок	چولک	چنگلوک
чаҳорсолина	چولپی\чӯлпӣ	چوبین	چنگنواز
чаҳорسو	چولستان\чӯлистон	چوپان	چنگنوازی
чаҳоршоҳ	چولی\чӯлӣ	چوپان بچه	چنگه
чаҳоршанбе	چولی\чавлӣ	چوپان پسر	چنگی
чаҳорсоата	چولی گوشتک\чав.лигӯштак	چوپانی	چنه
чаҳорсоатӣ	چون\чун	چوپچله\چوبچله	چنه بازی
чаҳорсад	چونگ\чунг	چوپچילה\چوبچילה	چنه سازی
чаҳорсадум	چونه\чуна	چوپاره	چنه سوارى
чаҳорсадумин	چونی\чунӣ	چوت\чӯт	چنین
чаҳортарафа	چوین\чӯян	چوتزن\چӯтзан	چاو
чаҳорқабата	چوینپاره\چӯянпора	چوتاره\چавтора	چاو
чаҳоркитоб	چوینریز\چӯянрез	چوتکه\چӯтка	چاو چاو-چов
чаҳоркаسی	چوینریزه\چӯянреза	چوتله\چӯтал	چواتی
чаҳоргона	چوینریزی\چӯянрезӣ	چوتلیولی\چӯталшулӣ	چوب
чаҳоргӯшагӣ	چوینگداز\چӯянгудоз	چوتلگیر\چӯталگیر	چوباز
چаҳорум	چوینگدازی\چӯянгудозӣ	چوتور\چӯтур	چوببازی
чаҳормавҷа	چوینی\чӯяній	چوتوری\چӯтурӣ	چوببندی
чаҳормех	چوینین\чӯяنین	چوچه\چӯча	چوب بور
چаҳорумин	چه\چه-чах	چوچه برارک\چӯчабарорاک	چوب بورى
чаҳоряк	چه\چه I	چوچه برارى\چӯчабарорӣ	چوبپاره
чехр	چه II	چوچه خروس\چӯчахурӯс	چوبتار
чехра	چه III	چورتکیگوئی\چӯртаکیгӯی	چوبتراش
чехрапардозӣ	چه IV	چوری\چӯری	چوبتراشی
чехрахандон	چه V	چوریکیده\чакидахӯрӣ	چوبخورده
чехрахушода	چهجه\чах-чах	چوریگی\چӯریгӣ	چوبخورک
чехрагарم	چاҳور\چахор	چوز\چӯза	چوبدست

хашие سازى خوشياسозӣ	چينى وار فروش ورورش	چيلانII	چهرة آراора
хашие گذار خوشياгузор	چينى وار فروش ورورش	چيلانگر	چهرة آفرۆزى آفرۆزى
хашие گذارى خوشياгузорӣ	چينى وارى	چيلانگرى	چهرة پرداز پرداز
хашиеشين خوشиянишин	چيور	چيله	چهرة گلگون گلگون
хашиеشينى خوشиянишинى	چيور	چينII	چهرة گلزار گلزار
хашиеنويس خوشияनावис	چيور	چينIII	چه كن
хашиеکش خوشиякаш	چيور	چينIV	چه كنى
хашиеکشى خوشиякаشى	چيور	چينV	چه
хасил	ح	چينى	چه
хасилвар	ح	چين-چين	چه
хасилбардорӣ	ح	چين-چين	چه
хасилбандӣ	ح	چينخورده	چه
хасилхез	ح	چيندار	چه
хасилхезӣ	ح	چيندار	چه
хасилдор	ح	چيندار	چه
хасилдех	ح	چيندار	چه
хасилдиханда	ح	چيندار	چه
хасилдихӣ	ح	چيندار	چه
хасилшуда	ح	چيندار	چه
хасилшаванда	ح	چيندار	چه
хасилгундор	ح	چيندار	چه
хасилгундорӣ	ح	چيندار	چه
хасилгарав	ح	چيندار	چه
хасилнок	ح	چيندار	چه
хасилнокӣ	ح	چيندار	چه
хасилкунанда	ح	چيندار	چه
хасилкунӣ	ح	چيندار	چه
хазир	ح	چيندار	چه
хазиргаиб	ح	چيندار	چه
хазиржавоб	ح	چيندار	چه
хазиржавобӣ	ح	چيندار	چه
хазирхизмат	ح	چيندار	چه
хазирхизматӣ	ح	چيندار	چه
хазиршавӣ	ح	چيندار	چه
хазирангӣ	ح	چيندار	چه
хазира	ح	چيندار	چه
хазиразамон	ح	چيندار	چه
хазиракак	ح	چيندار	چه
хазирӣ	ح	چيندار	چه
хазирин	ح	چيندار	چه
хазим	ح	چيندار	چه
хазима	ح	چيندار	چه
хота	ح	چيندار	چه
хофиз	ح	چيندار	چه
хофиза	ح	چيندار	چه
хофизӣ	ح	چيندار	چه
хол	ح	چيندار	چه
холпурсӣ	ح	چيندار	چه
холҷӯӣ	ح	چيندار	چه
холдан	ح	چيندار	چه
холо	ح	چيندار	چه
халиб	ح	چيندار	چه
холат	ح	چيندار	چه
хали	ح	چيندار	چه
хали	ح	چيندار	چه
халия	ح	چيندار	چه
хомид	ح	چيندار	چه
хомиз	ح	چيندار	چه
хамил	ح	چيندار	چه
хашие سازى خوشياسозӣ	چينى وار فروش ورورش	چيلانII	چهرة آراора
хашие گذار خوشياгузор	چينى وار فروش ورورش	چيلانگر	چهرة آفرۆزى آفرۆزى
хашие گذارى خوشياгузорӣ	چينى وارى	چيلانگرى	چهرة پرداز پرداز
хашиеشين خوشиянишин	چيور	چيله	چهرة گلگون گلگون
хашиеشينى خوشиянишинى	چيور	چينII	چهرة گلزار گلزار
хашиеنويس خوشияनावис	چيور	چينIII	چه كن
хашиеکش خوشиякаш	چيور	چينIV	چه كنى
хашиеکشى خوشиякаشى	چيور	چينV	چه
хасил	ح	چينى	چه
хасилвар	ح	چين-چين	چه
хасилбардорӣ	ح	چين-چين	چه
хасилбандӣ	ح	چينخورده	چه
хасилхез	ح	چيندار	چه
хасилхезӣ	ح	چيندار	چه
хасилдор	ح	چيندار	چه
хасилдех	ح	چيندار	چه
хасилдиханда	ح	چيندار	چه
хасилдихӣ	ح	چيندار	چه
хасилшуда	ح	چيندار	چه
хасилшаванда	ح	چيندار	چه
хасилгундор	ح	چيندار	چه
хасилгундорӣ	ح	چيندار	چه
хасилгарав	ح	چيندار	چه
хасилнок	ح	چيندار	چه
хасилнокӣ	ح	چيندار	چه
хасилкунанда	ح	چيندار	چه
хасилкунӣ	ح	چيندار	چه
хазир	ح	چيندار	چه
хазиргаиб	ح	چيندار	چه
хазиржавоб	ح	چيندار	چه
хазиржавобӣ	ح	چيندار	چه
хазирхизмат	ح	چيندار	چه
хазирхизматӣ	ح	چيندار	چه
хазиршавӣ	ح	چيندار	چه
хазирангӣ	ح	چيندار	چه
хазира	ح	چيندار	چه
хазиразамон	ح	چيندار	چه
хазиракак	ح	چيندار	چه
хазирӣ	ح	چيندار	چه
хазирин	ح	چيندار	چه
хазим	ح	چيندار	چه
хазима	ح	چيندار	چه
хота	ح	چيندار	چه
хофиз	ح	چيندار	چه
хофиза	ح	چيندار	چه
хофизӣ	ح	چيندار	چه
хол	ح	چيندار	چه
холпурсӣ	ح	چيندار	چه
холҷӯӣ	ح	چيندار	چه
холдан	ح	چيندار	چه
холо	ح	چيندار	چه
халиб	ح	چيندار	چه
холат	ح	چيندار	چه
хали	ح	چيندار	چه
хали	ح	چيندار	چه
халия	ح	چيندار	چه
хомид	ح	چيندار	چه
хомиз	ح	چيندار	چه
хамил	ح	چيندار	چه

хирка	ҳадидакашӣ	ҳуҷҷоч	ҳомилагӣ
ҳарам I	ҳадиқа	ҳаҷҷом	ҳомиле
ҳурм	ҳазар	ҳаҷҷомат	ҳомиладор
ҳарамхона	ҳар(p)	ҳаҷҷоб	ҳомиледарӣ
ҳарамсарой	ҳур I \ \ хурр I	ҳуҷҷат	ҳомӣ I
ҳарамгоҳ	ҳарат II	ҳуҷҷатдорӣ	ҳомӣ II
ҳарамнишин	ҳарорат	ҳуҷҷатнома	ҳомигӣ
ҳирмон	ҳаратбиҳш	ҳуҷҷатнокӣ	ҳонис
ҳирмонзада	ҳаратбирдар	ҳуҷҷатнигор	ҳанот
ҳурмат	ҳаратсенҷ	ҳуҷҷатнигорӣ	ҳовӣ
ҳурматдошт	ҳаратсенҷӣ	ҳуҷҷатӣ	ҳаким
ҳурматдон	ҳаратӣ	ҳаҷар	ҳакимхона
ҳурматгузорӣ	ҳаросат	ҳаҷаруласвад	ҳакимнишин
ҳурматнок	ҳаросат I	ҳаҷарулкамар	ҳакимӣ
ҳурматкорона	ҳаросатпеша	ҳаҷра	ҳакимият
ҳармал(a)	ҳарроқ	ҳаҷрадор	ҳакимиятпарастӣ
ҳуруф	ҳарроқа	ҳаҷранишин	ҳакимиятдӯст
ҳуруфчин	ҳаром	ҳаҷла \ \ хичла	ҳакимиятдӯстӣ
ҳуруфчинӣ	ҳаромтӯша	ҳаҷла	ҳакимиятпараст
ҳуруفيه	ҳаромхистак	ҳаҷла	ҳаки
ҳарун	ҳаромризқ	ҳаҷм I	ҳаб(б)
ҳаракот	ҳаромзадагӣ	ҳаҷм II	ҳабб
ҳаракат	ҳаромзода	ҳаҷман	ҳабб
ҳаракатовар	ҳароммурда	ҳаҷмӣ	ҳаббулмалик
ҳарактиҳанда	ҳароммурӣ	ҳаҷча	ҳаббулватан
ҳаракатқунанда	ҳароммағз	ҳаҷв I	ҳабил
ҳуррӣ	ҳаромкор	ҳаҷҷум	ҳабоб
ҳуррият	ҳаромкорӣ	ҳаҷҷумовар	ҳабоб
ҳурриятпарвар	ҳаромкунӣ	ҳаҷҷумкунанда	ҳаббасоса
ҳурриятталаб	ҳаромхӯр	ҳаҷҷумкунӣ	ҳаббот
ҳурриятчӣ	ҳаромхӯрӣ	ҳаҷҷайра	ҳаббола
ҳарир II	ҳарамӣ	ҳаҷҷайратухм	ҳаббола
ҳарирбар	ҳарб	ҳаҷҷайрадор	ҳаббат
ҳарирбоф	ҳарбиде	ҳаҷҷайрашакл	ҳаббазол
ҳарирбофӣ	ҳарбгоҳ	ҳаҷҷайравӣ	ҳабр
ҳарирфурӯш	ҳарбе	ҳад(д)	ҳабр I
ҳарирфурӯшӣ	ҳарбӣ	ҳадосат	ҳабр II
ҳарирнома	ҳарбивор	ҳаддод	ҳабс
ҳарира I	ҳарбиқунонӣ	ҳаддодӣ	ҳабсхона
ҳарира II	ҳарбиёна	ҳаддодӣ	ҳабскунӣ
ҳарирӣ	ҳарс I	ҳаддодӣ	ҳабсгоҳ
ҳаририн	ҳарч	ҳадбандӣ	ҳабаш
ҳарисапаз	ҳарс II	ҳадаба	ҳабашӣ
ҳарис	ҳарс	ҳиддат	ҳабашизода
ҳарисона	ҳарсбаланд	ҳадс	ҳабл
ҳарисӣ	ҳарскунӣ	ҳадзада	ҳаблуматин
ҳариф	ҳарф	ҳадқа \ \ ҳадақа	ҳаблулварид
ҳарифона	ҳарфпараст	ҳадот	ҳабба \ \ ҳаббат
ҳарифӣ	ҳарфпарастӣ	ҳадуд	ҳабуб
ҳарик	ҳарфчин	ҳадудгузор	ҳабубот
ҳазб	ҳарфчинӣ	ҳадудгузорӣ	ҳабур
ҳазбуллоҳ	ҳарфшинос	ҳадудӣ	ҳабӣб
ҳазбпараст	ҳарфгир	ҳадгузор	ҳабӣба
ҳазбпарастӣ	ҳарфгирӣ	ҳадгузорӣ	ҳатто
ҳазбӣ	ҳарфнавишт	ҳадӣ \ \ ҳадо I	ҳатман
ҳазн	ҳарфа(t)	ҳадис	ҳатмӣ
ҳазномез	ҳарфӣ	ҳадид	ҳатталимкон
ҳазнангез	ҳарфе \ \ ҳарфе	ҳадида	ҳаҷ
ҳазновар	ҳурқбюат \ \ хурқа \ \ хирқат \ \	ҳадидакаш	ҳаҷҷоб

хонадушман دشمن خانه	хомаронӣ خامه رانی	хомпаз خامپز	خاکستّررنگ خاکستّررنگ
хонарас رس خانه	хомазан خامه زن	хомпазак خامپزک	خاکستّررنگ//خاکستّرپرنگ
хонарӯбак روبک خانه	хомӣ خامی	хомток خامتاک	хокистариранг//хокистарранг
хонарӯбӣ روبی خانه	хомигарӣ خامی گری	хомталош خامتلاش	хокистаришин
хонаравшанкунӣ روشنکنی خانه	хонI خان	хомҷӯт خامچوت	хокистарӣ
хоназод زادخانه	хонатлас خاناطلس	хом-хом خام-خام	خاکشناس خاکشناس
хонасоз سازخانه	хонтахта خانتخته	хомхашак خامخشک	хокшиносӣ
хонасозӣ سازى خانه	хонча خانچه	хомхоба خامخوبه	хокшир
хонасалот سلات خانه	хонхонӣ خانخانی	хомхаёл خامخيال	хока ҳаке
хонасӯхта سوخته خانه	хонзода خانزاده	хомхаёлоне خامخيالانه	хокақанд қандақанд
хонасӯз سوز خانه	хонсолор خانسلار	хомхаёлӣ خامخيالى	хоки ҳаки
хонашикаста شکسته خانه	хонсоҳиб خانصاحب	хомдарон خامدران	хокиранг
хонашер شیرخانه	хонадон دانخانه	хомдаст خامدست	хокин
хонашин شينخانه	хонақоҳ қаҳخانه	хомдастӣ خامدستى	хокиниход
хонашинӣ شينى خانه	хонақоҳӣ қаҳخانه	хомдӯз خامدوز	хокеӣ
хонағундорӣ غندارى خانه	хонақоҳнишин خانقاه نشين	хомдӯзӣ خامدوزى	хокейбоз
хонакор کارخانه	хонагӣ خانگى	хомроӣ خامروى	хокейбозӣ
хонаковак کاوک خانه	хонагиҳо خانگيها	хомришта خامرشته	хог ҳаг
хонаковӣ کاوى خانه	хоним خانم	хомсӯз خامسوز	хогина ҳагине
хонакӯч کوچ خانه	хонум\хоним خانم\خونيم	хомсуф خامصوف	хогинақарам қарам
хонагадо گداخانه	ханман сӯз хонумонсӯз خانمان سوز	хомтабъ خامطبع	холI халI
хонагурез گريز خانه	ханман//хануман хонумон خانمان//خانومان	хомтабъӣ خامطبعى	холII халII
хонагири گيرى خانه	хананда خاننده	хомтамаъ خامطعم	холIII халIII
хонамонда مانده خانه	хановадгӣ خانوادگى	хомфарбеҳ خامفر به	холIV халIV
хонанишин نشين خانه	хановада خانواده	хомфикр خامفكر	халшпалак халшпалак
хонанишинӣ نشينى خانه	хановор خانوار	хомфикрӣ خامفكرى	халқубӣ халқубӣ
хонавайрон ويران خانه	хона-хона خانه-خانه	хомқаймоқ خامقيماق	халҷа ҳалҷа
хонавайронӣ ويرانى خانه	хона خانه	хомкор خامكار	халдI халдI
хани хани خانه	хонаобод آبادخانه	хомкорӣ خامكارى	халдар ҳалдар
ханигарӣ خانگيرى خانه	хонабоф баф خانه	хомкалла خامکله	халис ҳалис
ховар хاور خانه	хонабофт бафт خانه	хомкӯк خامکوک	халисан.ли.ллоҳ халисан.ли.ллоҳ
ховарзамин زمين خانه	хонабарорӣ барарى خانه	хомгӯӣ خامگوئى	халисона ҳалисона
ховаршинос شناس خانه	хонабарандоз барانداز خانه	хомгӯӣ خامگوئى	халиқ ҳалиқ
ховаршиносӣ شناسى خانه	хонабарбод бодад خانه	хомнавис خامنويس	халиқӣ ҳалиқӣ
ховариён غوريان خانه	хонабардӯш бодуш خانه	хомоҳом خاماخام	халиқият ҳалиқият
хоисак خايسک خانه	хонабозор бизар خانه	хомак خامک	хала ҳала
хоиск خايسک خانه	хонапой паӣ خانه	хомакча خامکچه	халабозӣ ҳалабозӣ
хоискзан خايسکزن خانه	хонапой паӣ خانه	хомакӣ خامکى	халабеҳ ҳалабеҳ
хоин хайн خانه	хонапарвард парвард خانه	хомӯш خاموش	халабеғам ҳалабеғам
хоинана хайнана خانه	хонапурӣ пурى خانه	хомӯшшуда خاموش شده	халабеғамӣ ҳалабеғамӣ
хоианда хайнанда خانه	хонапулӣ پولى خانه	хомӯшнашаванда خاموشنشونده	халахамир ҳалахамир
хоинӣ хайнӣ خانه	хонаҷой جاي خانه	хомӯшона خاموشانه	хали ҳали
хоя хайе خانه	хонача че خانه	хамӯшона خاموشانه	хали беҳ хали беҳ
хоярез хайереز خانه	хонача че خانه	хомӯшак خاموشک	халикунӣ халикунӣ
хоидан хайидан خانه	хонахудо خداخانه	хомӯшкунак خاموشکنک	халигредӣ халигредӣ
хоидашуда شده خانه	хонахароб хароб خانه	хомӯшӣ خاموشى	халигӣ халигӣ
хоиш хайиш خانه	хонаҳез хез خانه	хомӯшидан خاموشيدن	халиманда ҳалиманда
хабосат خباثت خانه	хонадор дар خانه	хомаI خامهI	халистерин ҳалистерин
хаббоз خباز خانه	хонадоршавӣ دارشوى خانه	хомаII خامهII	хам ҳам
хаббозӣ خبازى خانه	хонадорӣ دارى خانه	хомадӯзӣ خامه دوزى	хам андеш хам андеш
хабок خباک خانه	хонадомод дамод خانه	хомарон خامه ران	хам андишӣ хам андишӣ

хаштсаو	خشت	хасак	خسک	хазина	خزينه	харид	خريد
хаштфарш	خشت فرش	хаскаппа	خسکپه	хазинахона	خانه خزينه	харид	خريد
хаштқолиб	خشت قالب	хасакхор	خسکخوار	хазинадор	دار خزينه	харидор	خريدار
хаштқорӣ	خشت کارى	хаскаш	خسکش	хазинадуз	دزد خزينه	харидорталаб	خريدار طلب
хаштқашон	خشت کشان	хаскашак	خسکشک	хазинадорӣ	دارى خزينه	харидорӣ	خريدارى
хаштқашонӣ	خشت کشانى	хаскулох	خسکلاه	хазинадузӣ	دزدى خزينه	харидқунанда	خريد کننده
хаштқор	خشت کار	хасакӣ	خسکى	хас	خس	харидан	خريدن
хашттин	خشتتين	хасгӯгирд	خسگو گر	хисорат	خسارت	хариданӣ	خريدنى
хаштак	خشتک	хасмол	خсмол	хисорат	خسارت	харидуфурӯхт	خريدو فروخت
хаштӣ	خشتى	хасмайд	خسميده	хасосат	خساست	харидуфурӯш	خريدو فروش
хашхош	خشخاش	хасмона	خсмоне	хасбур	خسبر	хариде	خريده
хаш-хаш	خشخاش	хасур	خسور	хусбидан	خسبيدن	харидахӯр	خريده خور
хашир-хашир	خشر خشر	хусуф	خسوف	хасбеда	خسبيده	харидафурӯш	خريده فروش
хаширас	خشراس	хасӣ	خسى	хаспоя	خسپايه	харешидан	خريشيدن
хашар-хашар	خشر خشر	хасӣI	خسىI	хаспарда	خسپرده	харита	خريته
хашк	خشک	хасӣII	خسىII	хаспарвар	خسپروور	харитакаш	خريته کش
хашкони(и)дан	خشک اندين	хесидан	خسیدن	хаспӯш	خسپوش	харитакашӣ	خريته کشى
хашкандом	خشک اندام	хисир-хисир	خسير خسير	хаспулӣ	خسپولى	хаританавис	خريته نويس
хашкборгир	خشک بارگير	хасис	خسيس	хиссат	خست	хаританависӣ	خريته نويسى
хашкбадан	خشک بدن	хасисона	خسيسانه	хастан	خستن	харифI	خريفI
хашкбанд	خشک بند	хасисӣ	خسيسى	хастувона//хустувона	خستوانه//خستوונה	харифII	خريفII
хашкпой	خشک پاى	хасин	خسين	хастут	خستوت	харигарӣ	خريگرى
хашкдаст	خشک دست	хашI	خشI	хастаI	خستهI	хирригӣ	خريگى
хашкрӯд	خشک رود	хашкитф	خشکيتف	хастаII	خستهII	хаз	خاز
хашксор	خشک سار	хашI	خشI	хастачон	خسته جان	хазонкарда	خزان کرده
хашксол	خشک سال	хашоба\ хашова	خشابه//خشاوه	хастачонӣ	خسته جاني	хазон	خزان
хашксолӣ	خشک سالى	хашшос	خشاش	хастаҷигар	خسته جگر	хазонбарг	خزان برگ
хашксар	خشک سر	хашшос	خشاش	хастахол	خسته حال	хазонрез	خزان ريز
хашкгинат	خشک طينت	хашаб	خشب	хастаҳо.лона	خسته حاله	хазонрезӣ	خزان ريزى
хашкшуда	خشک شده	хашт-хашт	خشت خشت	хастаҳо.лӣ	خسته حالى	хазонзада	خزان زده
хашкгинатӣ	خشک طينتى	хаштV	خشتV	хастахотир	خسته خاطر	хазондида	خزان ديده
хашкком	خشک کام	хаштI	خشتI	хастадил	خسته دل	хазонрасида	خزان رسيده
хашкқунак	خشک کنک	хаштIV	خشتIV	хастади.лӣ	خسته دلى	хазонак	خزانک
хашклаб	خشک لب	хаштII	خشتII	хасташавӣ	خسته شوى	хазона	خزانه
хашкмонда	خشک مانده	хаштIII	خشتIII	хастақунанда	خسته کننده	хизона	خزانه
хашкмағз	خشک مغز	хаштбаст	خشت بست	хастагӣ	خستگى	хазонахона	خزانه خانه
хашук//хушук	خشک//خوشک	хаштбастқунанда	خشت بست کننده	хастагӣ	خسته ناپذير	хазонадор	خزانه دار
хашка	خشکه			хастагӣ	خسته نشونده	хазония	خزانیه
хашкашӯй	خشکه شويى	хаштбанд	خشت باند	хасхона	خسخونه	хазонин	خزانين
хашкӣ	خشكى	хаштпаре//хаштпаре	خشتپاره//خشتپرچه	хасдуз	خسدز	хазонадорӣ	خزانينه دارى
хашкитобовар	خشكى تابآور	хаштпора\ хаштпарча	خشتپورا\ خشتپارچه	хасрӯба	خسروبه	хазхазон	خازخازن
хашкитобоварӣ	خشكى تابآورى	хаштпаз	خشت پز	хасрӯбадон	خسروبه دان	хазарI	خزارI
хашкигард	خشكى گرد	хаштпазӣ	خشت پزى	хусур	خسور	хазарII	خزارII
хашкидан	خشکيدن	хаштҷин	خشت چين	хусравI	خسروI	хазарIII	خزارIII
хашкида	خشکيده	хаштҷинӣ	خشت چينى	хусравII	خسروII	хазарӣ	خزارى
хашм	خشم	хаштҳол	خشت خال	хусрав	خسرو	хазиф	خازف
хашмолуд	خشمآلود	хаштдевор	خشت ديوار	хусравонӣ	خسروانى	хазифпора	خازفپورا
хашмовар	خشمآور	хаштрез	خشت ريز	хусравона	خسروانه	хазанда	خزانده
хашмангез	خشم انگيز	хаштрезӣ	خشت ريزى	хисравI	خسروI	хазиб	خازيب
хашмгин	خشمگين	хаштзан	خشت زن	хисравонӣ//хусравонӣ	خسروى//خسروانى	хазидан	خازيدن
хашмгинона	خشمگينانه	хаштзанӣ	خشت زنى	хасф	خسف	хазиде	خازيده

хилт	خلف	خفگی	خط برداری	خشمگینی
халь	خلف	خفه	خط برک	خشمناک
хильят	خلفت	خفه یخ	خط بری	خشمناکی
хильятпӯшонӣ	خلفت پوشانی	خفه قان	خطا	خشمین
халаф	خلف	خفه کننده	خطا	خشان
хулф	خلف	خفه نما	خط	خشنсор
хулаф	خلف	خفی	خط	خшон
халак	خلق	خفی(т)	خط	خшон
халқ	خلق	خفیه	خط	خшон
хулқ	خلق	خفیف	خط	خшон
халқпараст	خلفپرست	خкхона	خط	хашин
халқпарастӣ	خلفپرستی	хкас	خط	хашине
халқпарвар	خلفپرور	хкситон	خط	хисол
халқпарварӣ	خلفپروری	хкаси	خط	хислат
халақпӯш	خلفپوش	халоб	خط	хасм
халқчигӣ	خلفچيگي	халочо(й)	خط	хасм
халқчӣ	خلفچي	хлор	خط	хасм
халқдӯст	خلق دوست	хлороформ	خط	хасм
халқдӯстӣ	خلق دوستي	хлоронӣ	خط	хасм
халқозор	خلق آزار	хлоронидан	خط	хасм
халқозорӣ	خلق آزاري	хлордор	خط	хасм
хулқан	خلقان	хлорзанӣ	خط	хасм
хулқон	خلقان	хлорнок	خط	хасм
хилқат	خلفت	хлорид	خط	хасм
халқӣ	خلفي	халос	خط	хасм
халқият	خلفيت	халосшуда	خط	хасм
халқия	خلفيه	халоскор	خط	хасм
халак	خلك	халоскорӣ	خط	хасм
халал	خلل	халоскунада	خط	хасм
халапзир	خللپذير	халосгар	خط	хасм
халалдор	خللدار	хулосатан	خط	хасм
халалдоршавӣ	خللدار شوي	хулосавӣ	خط	хасм
халалрасонанда	خللرساننده	хулоса	خط	хасм
халалрасонӣ	خللرساني	халосӣ	خط	хасм
халалнопазир	خللناپذير	хилоф	خط	хасм
халалнопазирӣ	خللناپذيري	хилофкор	خط	хасм
хилмIV	خلمIV	хилофат	خط	хасм
хилмI	خلمI	хилофӣ	خط	хасм
хилмII	خلمII	халлоқ	خط	хасм
хилмIII	خلمIII	халол	خط	хасм
халанҷ	خلنج	халолӯш	خط	хасм
халанҷӣ	خلنجي	халон(и)дан	خط	хасм
халанда	خلنده	халонк	خط	хасм
хилват	خلوت	халта	خط	хасм
хилватхона	خلوت خانه	халтабистар	خط	хасм
хилватсарой	خلوت سراي	халтача	خط	хасм
хилваткада	خلوت كده	халтадор	خط	хасм
хилватгоҳ	خلوت گاه	халхол	خط	хасм
хилватгузин	خلوت گزين	халташуда	خط	хасм
хилватгузинӣ	خلوت گزيني	хулд	خط	хасм
хилватнишин	خلوت نشين	хуллас	خط	хасм

خودفروز худфурӯз	خودباور худбoвар	خواهر اندر خохарандар	خوابش خوابиш
خودفروش худфурӯш	خودباورانه худбoварона	خواهرانه خохарона	خوابنده خوابنده
خودفروشی худфурӯшӣ	خودباوری худбoварӣ	خواهر خوانده خохархонд	خوابیدن خوابیدن
خودفربیدی худфиребидӣ	خودبین худбин	خواهر خوانده (а) خохархонд(а)	خوابیده خوابیده
خودفربی худфиребӣ	خودبینانه худбиниона	خواهر زاده خохарزاده	خواجهگی хочагӣ
خودفعالی худфаъоли	خودبینی худбинӣ	خواهر زن خохарзан	خواهگیداری хочагидорӣ
خودفعالیتی худфаъолиятӣ	خودپر худпур	خواهر شوی (й) خохارشӯ(й)	خواجه хоча
خودکار худкор	خودپرست худпараест	خواهر عروس خохарارӯс	خواجه زاده хочазода
خودکامه худкома//худком	خودپرستانه худпарастона	خواهر چه خохарچه	خواجه سرای хочасарой
خودکامی худкомӣ	خودپرستی худпарастӣ	خواهش хохиш	خوار II хор
خودکفائی худкифой	خودپسند худпснд	خواهشدار хохишдор	خوارزمی хоразмӣ
خودمختار худмухтор	خودپسندانه худписاندона	خواهشگر хохишгар	خوارق хаворик
خودمختاری худмухторӣ	خودپسندی худписандӣ	خواهشمند хохишمند	خواروزار хорузозار
خودکرده худкарда	خودچرخنی худچارхзанӣ	خواهم ناخواهم خохам-нохохам	خواروزاری хорузورӣ
خودکشی худкушӣ	خودحرکت худхаракат	خواهنده خоханда	خواره хуvора
خودگدازی худгудозӣ	خودخدمترسانی худхизматрасонӣ	خوب хуб	خواری хорӣ
خودگرد худгард	خودخدمتگزاری худхизматгузорӣ	خوب چهره хубчехра	خوازه хавоза
خودگمکنی худгумкунӣ	خودخواه худхох	خوب رویی хубрӯӣ	خوازه برداری хавозабардорӣ
خودمبلغگزاری худмaблагузорӣ	خودخواهانه худхохона	خوب روی хубрӯӣ	خواست хост
خودمحدود کنی худмаҳдудкунӣ	خودخواهی худхоҳӣ	خوب سرشت хубсиришт	خواستار хостар
خودمرده худмурда	خودخور худхӯр	خوب سيرت хубсират	خواستگار хостгар
خودمنشی худманишӣ	خوددار худдор	خوب سيما хубсимо	خواستگار شونده хостгоршаванда
خودنما худнамо	خودداری худдорӣ	خوب صورت хубсурат	خواستگاری хостгорӣ
خودنمایی худнамоӣ	خوددانی худдонамӣ	خوب فرجام хубфарҷом	خواستن I хостан I
خودنویس худнавис	خوددان худдон	خوب کردار хубкирдор	خواستن II хостан II
خودویژگی худвижагӣ	خوددانم худдонам	خوب منظر хубманзар	خواستہ گیری хостагирӣ
خودویژه худвижа	خوددرگیر худдаргир	خوب نهاد хубниход	خواص I хавос(с) I
خور хур	خوددرگیری худдаргирӣ	خوب انى хубонӣ	خواص II хавос(с) II
خور I хӯr I	خوددوست худдӯст	خوب خد хубхад	خاطر хавотир
خور II хӯr II	خوددوستى худдӯстӣ	خوب کار хубкор	خاطر کشانه хавотиркаشنا
خورابه хӯроба	خودرای худрай	خوبى хубӣ	خاطر آمیز хавотирomez
خوراک хӯрок	خودرای // خودرای /худрай	خو تک хӯтук	خاطر ناک хавотирнок
خوراکی хӯрокназӣ	خودراسته худраста	خو جئن хӯچаин	خاطری хавотирӣ
خوراکی خوری хӯрокхӯرӣ	خودرو худрав	خو جئن شناس хӯچаинشناس	خوان II хон
خوراکدهی خوراکدехӣ	خودروی (ى) /худрӯ(й)	خو جئنّى хӯچаиннӣ	خوان خوان
خوراکنامه хӯрокнома	خودریز худрез	خو چه хӯча	خوان III хон
خوراکی خوراکناز	خودساخت худсоخت	خو چ I хуч I	خوانا хона
خوراکی کواری хӯрокворӣ	خودسازی худсозӣ	خو چ II хуч II	خوانانده خواناندن
خوراکی хӯроکی	خودستا худсито	خو چدار хучдор	خواندگی خواندگی
خورانیدن(и) хӯрон(и)	خودستایانه худситоёна	خود худ	خواندن خواندن
خورجين хӯрчин	خودستایی худситоӣ	خودد хӯд	خواندن باب хонданбоб
خور خوراک хӯرخӯрак	خودسر худсар	خوددار худдор	خوانده خوانده
خورد خور	خودسرانه худсарона	خودارائی худорой	خوانده شدنی хондашуданӣ
خورد خور	خودسری худсарӣ	خودآزمائی худозмой	خوانش خوانش
خوردخان хӯрдхон	خودسوزانی худсӯзонӣ	خودآموز худомӯз	خوانشگاه хонишگاه
خوردن خӯрдان	خودسوزى худсӯزӣ	خودآموزنده худомӯزاندا	خوانين خوانين
خوردنباب хӯрдانبоб	خودشار худшор	خودآموزى худомӯзӣ	خواه خوا
خوردنى хӯрдانى	خودشناس худشناس	خوداداره كنى худидора	خواه ناخواه خох-нохох
خوردو خواب хӯрдухоб	خودشناسى худшиносӣ	خودافروزش خداфрӯзиш	خواهان خواهان
خوردو خوراک хӯрдухӯрок	خودغذایدهی خداзобдехӣ	خودافروزی خداфрӯزى	خواهر خواهر
خورده хӯрда	خودعملکننده худамалкунанда	خودانگيز خدانگيز	خواهر خواهر

хуштабиат طبيعت	хушханда خنده	хушандомӣ اندامى	хӯрдаشуда شده
хуштабиатӣ طبيعتى	хушхӯ خوش باد	хушбод باد	хурдакор کار
хуштаъм طعم	хушхӯр خور	хушбодухавو بادو هوا	хурдакак کک
хуштаъмӣ طعمى	хушхӯрок خوراک	хушбор بار	хурдагир گیر
хуштинат طينت	хушхӯрак خورک	хушбош باش	хурдагирона گیرانه
хуштинатӣ طينتى	хушдор دار	хушбошӣ باشى	хурдагирӣ گیرى
хушибора عبار	хушдаромад درامد	хушбофт بافت	хӯрдагирӣ گیرى
хушфитрат فطرت	хушдил دل	хушбовар باور	хӯриш خورش
хушфитратӣ فطرتى	хушдоман دلمن	хушбахт بخت	хӯршидешوш خورشيد
хушфетъл فعل	хушдилӣ دلى	хушбахтона بختانه	хӯршидетаб خورشيدتاب
хушфетълӣ فعلى	хушдимоғӣ دماغى	хушбахтӣ بختى	хӯршидесавор خورشيدسوار
хушфаҳм فهم	хушдӯхт دوخت	хушбаст بست	хӯршидфам خورشيدفام
хушқомат قامت	хушзот ذات	хушбӯ(ӣ) بوى(ي)	хӯршиднмамо خورشيدنما
хушқадам قدم	хушзоткунӣ ذاتکنى	хушбӯгулак بو گلک	хӯршидешуш خورشيدشوш
хушқариха قريحه	хушзотӣ ذاتى	хушбӯӣ بوىى	хӯранда خورنده
хушқалам قلم	хушзавқ ذوق	хушбахр بهر	хӯра خور
хушқаламӣ قلمى	хушзавқӣ ذوقى	хушбаён بيان	хӯрӣ خورى
хушқавл قول	хушзехн ذهن	хушбаёнӣ بيانى	хӯришхона خورش خانه
хушқиёфа قيفه	хушзехнӣ ذهنى	хушбин بين	хӯришгар خورشگر
хушқомӣ قامى	хушроҳ راه	хушбинона بينانه	хӯсандан خوساندىن
хушқонҷ канҷ	хушрафтор رفتار	хушбинӣ بينى	хӯса خوسه
хушқалом كلام	хушрафторӣ رفتارى	хушпоикадам پايقدم	хӯсидан خوسيدىن
хушқаломӣ كلامى	хушранг رنگ	хушпазирӣ پذيرى	хваш خваш
хушқанор کنار	хушрангӣ رنگى	хушпарвоз پرواز	хуш خوش
хушгап گپ	хушрӯ(ӣ) روى(ي)	хушпӯшок پوشاک	хуш خوش
хушгапӣ گپى	хушрӯзӣ روزى	хушпул پول	хушодоб آداب
хушгузаронӣ گذرانى	хушравиш روش	хушпулӣ پولى	хушодобӣ آدابى
хушгуфтор گفتار	хушрӯйбоз رويباز	хушкпахлу پهلو	хушомаддამد
хушгуфторӣ گفتارى	хушрӯӣ رويى	хуштарбия تربيه	хушомадомез آمدآمیز
хушгил گل	хушрехт ريخت	хуштарх طرح	хушомадгӯ(ӣ) آمدگو(ي)
хушгилӣ گلӣ	хушзабон زبان	хуштакаллум تکلم	хушомадгӯёна آمدگو يانه
хушгӯ(ӣ) گوى(ي)	хушзабонӣ زبانى	хуштавозуъ تواضع	хушомадгӯӣ آمدگو يى
хушгувор гувар	хушзеб زيب	хушчинс جنس	хушовоз آواز
хушгуворӣ гуварى	хушсохт ساخت	хушчихоз جهاز	хушовозӣ آوازى
хушлибос لباس	хушсохтӣ ساختى	хушчоп چاپ	хушоҳанг آهنگ
хушлаҳча لجه	хушсухан سخن	хушчакчак چققچق	хушоҳангӣ آهنگى
хушлаҳн لحن	хушсаранҷом سرانجام	хушҳол حال	хушоянд آيند
хушлиқолақола	хушсарулибос سرولباس	хушҳолкунанда خوشحال کننده	хушичора آجار
хушмахзар محضر	хушсӯлуқ سلوک	хушҳолона خوشحالانه	хушахтар اختر
хушмизоч مزاج	хушсалиқа سليفه	хушҳолӣ خوشحالى	хушахтарӣ اخترى
хушмазағӣ مزگى	хушсавод سواد	хушҳавсала خوشخاوصاله	хушахлоқ اخلاق
хушмазмун مضمون	хушсимо сима	хушҳок خاک	хушахлоқӣ اخلاقى
хушмаза مز	хушсӯҳбат صحبت	хушҳон خوان	хушадо адаб
хушмаош معاش	хушсадо صدا	хушхабар خبر	хушадой адабӣ
хушмуошират معاشرت	хушсадой صدائى	хушхирам خرام	хушистеъдод استعداد
хушмуоширатӣ معاشرتى	хушсифат صفت	хушхиромى خرامى	хушатвор اطوار
хушмуомиләгӣ معاملگى	хушсурат صورت	хушхисол خصال	хушатворӣ اطوارى
хушмуомилә معامله	хуштолеъ طالع	хушхат خط	хушифода افاده
хушмаишат معيشت	хуштолей طالعى	хушхатӣ خطى	хушиқбол ақбал
хушмақол مقال	хуштабъ طبع	хушхулк خلق	хушилҳон الحان
	хуштабъӣ طبعى	хушхулкӣ خلقى	хушандом اندام

хешованд	خونخواه	خوف	خوشمقالی
хешовандӣ	خونخواهی	خوف آور	خوشمنظر
хештан	خونخور	خوف دار	خوشمنظره
хештанбин	خونخورانه	خوفناک	خوشمنظرى
хештанбинӣ	خونخورى	خوفناکى	خوشمنش
хештанпараст	خوندار	хешбин	خوشمنشى
хештанпарастӣ	خونдарى	خوفه	خوشمولب
хештаншинос	خونرنگ	خوفیات	خوشنام
хештаншиносӣ	خونرنگى	خوفیاتан	خوشنامى
хешкор	خونروى	خوفия	خوشнасл
хешком	خونريز	خوفиягӣ	خوشназар
хешӣ	خونريزى	خوک	خوشنقش
хешигарӣ	خونسард	خوکبان	خوشنگاه
хиёбон	خونسардона	خوکبانى	خوشنما
хайёт	خونسардӣ	خوکбача	خوشنمايى
хайётӣ	خونشار	خوکپایى	خوشنمک
хиёр I	خونشارى	خوکپرور	خوشنمود
хиёр II	خونشناس	خوکپرورى	خوشنمون
хиёрак	خونشناسى	خوکخانه	خوشنوا
хиёл	خونتاشна	خوکдарى	خوشنواز
хиёломез	خونتалаб	خوکصفت	خوشنوایى
хиёлолуд	خونتалабӣ	خوکطينت	خوشنويس
хиёландеш	خونفشан	خوکى	خوشنويسى
хиёландешӣ	خونکشى	خول	خوشنها
хиёлангез	خونغذار	خولлагӣ	خوشنيّت
хиёлбоф	خونغذارى	خولлагин	خوشوقت
хиёлбофӣ	خонگرد	خوله	خوشوقتى
хиёлпараст	خонگردى	خون	خوشمو
хиёлпарастӣ	خونغرفته	خون آب	خوش آب
хиёлпарвар	خونگرم	خون آب//خونابه	خوشآبورنگ
хиёлпарешон	خونگرّمى	خون آشام	خوشآبونمک
хиёлпарешонӣ	خونگشته	خون آشامى	خوشآبوهوا
хиёллан	خونگیر	خون آفر	خوشا
хиёллог	خونگیرى	خونآلود	خوشانیدن
хиёллотӣ	خونمردمخور	خونآلودگى	خوشکار//خوشکارد
хиёллатӣ	خونمست	خونافшон	خوشкор//خوشкорд
хиёлхона	خونمک	خونбар	خوشمشام
хиёлманд	خونى	خونبند	خوشنود
хиёлмандона	خونين	خونبها	خوشنودانه
хиёллӣ	خونинدل	خونпош	خوشنودى
хайём	خوىگیر	خونپالای(й)	خوشو
хиём	خويد//خيد	خونپرتايى	خوشه
хиёнат	хавид//хавед//хивед//хед	خونتاون	خوشه بندى
хиёнатпеша	خویش	خونجگر	خوشه چین
хиёнаткор	خویش	خونچӯш	خوشه چينى
хиёнаткорона	خویششناس	خونچوشى	خوشه دار
хиёнаткорӣ	خویشواقربائى	خونچакон	خوشه گل
хиёнатгар	خویشوتباربازى	خونخور	خوشه وار
хиёнатгарона	خویشوتبارى	خونخورانه	خوشى
хиёнатгарӣ	خویشIII	خونخورа	خوشيدان
хит	خویشIII	خونخورى	خوض

دانش اندوخته	داملا	داغ	داروسازی
دانش اندوز	داملا تراش	داغ آب	داروشناس
دانش پذیر	داملا نما	داغ آه	داروشناسی
دانش پرست	دامن	داغدار	دارو غگی
دانش پژوهی	دامن افشانی	داغ داغ	دارو غه
دانش دوست	دامن آلوده	داغ دیل	دارو فروش
دانش دوستی	دامن بسر	داغ زن	دارو فروشی
دانش طلبی	دامن تر	داغ کرده	دارو قوطی
دانش فروز	دامن دراز	داغگاه	دارو کده
دانش قرین	دامن رس	داغ گرفته	دارو کوبک
دانشکده	دامن فراخ	داغ دیده	دارو گذرانی
دانشگاه	دامن کش	داغ گر	دارو گی
دانشگاهی	دامن کشان	داغ گه	دارو گیر
دانشمند	دامن گیر	داغی	دارو وار
دانشمندانه	دامن آلودگی	داغی	دارو وری
دانشمندی	دامنه I	دافع	داس
دانش نامه	دامنه II	دافینوس	داس اره
دانش ور	دامنه دار	دافینوسی	داس رنده
دانشی	دامینا	داکتار	داستان
دانک	دامینا باز	داکتارانت	داستان خوانی
دانک بازی	دامینا بازی	داکتارنتوره	داستان زیب
دانک شورک	دان	داکتاری	داستان سرائی
دانکدار	دان	داکگی	داستان گونی
دانگ	دان پاشی	داکه	داستان نویسی
دانسته	دانخور	داکه پیچ	داستان نویس
دانگانه	دانکاسه	داگمیتیزم	داستان نویسی
دانگی	دانا	داگمیتیکی	داستان خوان
داننده	دانائی	داگمه	داستان ساز
دانه	داناتراش	دال	داستان سازی
دانه افشان	داناتراشی	دال II	داستان سرائی
دانه برکش	دانه چه	دال III	داستان گوی
دانه بیج	دانه چه	دال (ل)	داستانی
دانه پاش	دانچه	دالان	داستک
دانه خورک	دانستن	دالار	داسک
دانه سوز	دانستنی	دالاک	داسکاله
دانه شکل	دانسته	دام I	داسکاله
دانه مانند	دانسته کار	دام II	داس کلّه
دانه خور	دانش	دام III	دانش
دانه دار	دانش افروز	داماد	داشخانه
دانه شورک	دانش الفنج	داماد باب	داشاد
دانه فروشی	دانش آموخته	داماد برآران	داشت
داو	دانش آموز	داماد برآری	داشت
داور	دانش آموزی	داماد توره	داشتدور
داورگاه	دانش اندوزی	دامادخواجه	داشتن
داوری	دانشپاروار	داماد تورا	داشتناک
داوطلب	دانشپارواری	داماددور	داشتناکی
داوطلبانه	دانشپژوه	داماد درآران	داشتنی
داوطلبی	دانشجوی	داماد شونده	داشته
داهل	دانشجوی	داماد طلبان	داشن
داهی	دانش طلب	دامادی	داشی
داهیانه	دانش طلب	دامان	داه
	دانش گستر	دامکرت	دای
	دانشوری	دامگاه	دایه

дарозумрӣ	дохتری	دبستانى	داهيگى
дарозқад	дохтарӣ	дабанг	داهيه I
дарозак	дохтур	дабур	داهيه II
дарозкашида	дохтурхона	дибوس(б)	دائىر
дарозгапӣ	дохтурӣ	дба I	دائىرالمعارف
дарозгардан	дохш	дба II	دائىرگى
дарозгӯӣ	дохл	дба III	دائىره I
дарозгӯш	дохлдор	дебет	دائىره II
дарозмуддат	дохмаса	дебит	دائىره زن
дарозмӯ(ӣ)	дохма	дебир	دائىره شكل
дарозмавҷ	дохмабон	дебирона	دائىره وار
дарозмӯҳлат	дохмабонӣ	дебирпеша	دائىره كاش
дарозмил	дохмагоҳ	дебирхона	دائىره مانندان
дарозно	дохн	дебирстон	دائىره نواز
дарознах	дохна	дебирстонӣ	دائىره نوازى
дарознол	дохул	дебирвор	دائىم
дарознавис	дохил	дебирӣ	دائىمان
дарознависӣ	داد	дебикӣ	دائىما
дарозӣ	додмаш	дебиле	دائىمبهار
диррос	додмашона	дуппа-дуруст	دائىمى
дирасат	дда I	дисор	دائىمىят
дарашуфтан	дда II	дҷа//дҷи	دائىرگى
дуроа	ддӣ	дҷал	دائىره
даруфтодан	дар I	дҷла	دائىره بزم
даруфтдан//даруфтӣ	дар II	дҷор	دائىره دست
дарафтодан//дарафтидан	дар(р)	дҷоромеда	دائىره دستى
дарафрӯхтан	даро(ӣ)	дахолат	دائىره كاش
дарафзудан	даро	дахолатнопазир	دائىره خبر
дарашан//дарашан	даробаро	дахолатнопазирӣ	دائىره زن
дурафшон//дурфишон	дурроҷ	дохон I	دائىره زنى
дарафшондан	дародаро	дохт	دائىره نواز
дарафкандан	дароз	дохтар	دائىره نوازى
даррок	дароза	дохтарандар	دائىره وار
дарогандан	дарозаҳанг	дохтарона	دائىره
дароганда	дарозбала	дохтарбоз	دائىگى
даромад	дарозбинӣ	дохтарбозӣ	دائى II
даромаддиҳанда	дарозпо(ӣ)	дохтарбача	داب
даромаддӣ	дарозпоя	дохтарбарорӣ	دبب
даромадгоҳ	дарозпанҷа	дохтарбинон	دباغ
даромадан	дароздоман	дохтарбинӣ	دباغات
даромаднок	дароздаст	дохтарча	دباغات
даромаднокӣ	дароздаст	дохтархала	دباغخانه
даромеда	дароздастӣ	дохтархона	دباغى
даромӯхтан	дароздум	дохтархонда	دبده
даромехтагӣ	дарозро(ӣ)	дохтархонда	دبده دار
даромехтан	дарозроӣ	дохтардор	دبده ناك
даромехта	дарозриш	дохтардузд	دبدله
дарандохтан	дарозшакл	дохтарзо	دابарон
дарон(и)дан	дарозшаклӣ	дохтарзода	дбардоқӣ
даровардан	дарозшир	дохтармак	дбар
даровехтан	дарозумр	дохтарамма	دبستان

درشتی дуршти	دردی آشام дурдиношом	درختک дарахтак	در آویخته даровехتا
درشدن даршудан	در روبودن дарرابудان	در خرامیدن дархиромидان	درای дарой
در شکستن дарشیکاстан	در رساندن دارراسондан	در خزیدن дарخازیدان	درایت دیروят
درع диръ	در رسیدن دارراسیدان	در خشن дурахш	در آینده дароянда
درع پوش диръпӯш	در رفتن داررافтан	در خشان дурахшон	در ب درб
درغ дарғ	درز درز	در خشانی дурахшонӣ	در باختن дарбоختان
درغات дарғот	درز دن درزادن	در خشیدن дурахшидан	در بار درбар
درغات پولی дарғотпулӣ	درز دوز درزدӯз	در خواست дарخواست	در باری درбарӣ
درغات سازی дарғотсозӣ	درز دوزی дарздӯзӣ	در خواست کننده دارخواستکунاندا	در بافتن дарбофттан
در غضب دارғазаб	درز مال دارзмол	در خواستن I دارخواستан I	در بان دربان
در فتادن دارфитодан	درز مال دارزمال	در خواستن II دارخواستан II	در بان خانه دارбонخانه
در فزودن دارфузудан	درز هبند دارزهابند	در خورد // در خورد	در بانی دربانӣ
در فش دارافш	درزی درزی	دارخур // دارхӯр // دارхӯрд	در بایست داربوист
در فش I دیرافш I	درزیگی دارزیگی	در خوردن دارхӯрдان	در بایسته داربوиста
در فش II دیرافш II	درس درس	در خستن دارخهستان	در بچه دارбача
در فش III دیرافш III	در ساختن دارсоختан	در در дард	در بدر دارбдар
در فش дурафш	در ساز ساز	در دادن дарدادان	در بدر گردی دارбадаргардӣ
در فشان دارافшон	در ساعت دارсоат	در دار درдар	در بدری دارбадарӣ
در فشان дурфишон	درس آموز درسомӯз	در د آشنا дардошно	در بدوار دارбадевор
در فشیدن دیرافшидан	درس آموزی درسомӯзӣ	در دافزا دارдафзо	در برگیرنده دارбарگیراندا
در فنجک دارفانچак	در ست دروست	در د آلوده دارдолوده	در بستن دارباستان
در قاس دارаккос	در ست رفتار دурустрафтор	در د آلوده دурдолوده	در بسته دارباستا
در ق درق دارак-دارак	در ستکار دурусткор	در د آمیزه دارдомез	در بندن دارباند
در ک I دارак I	در ستکاری دурусткорӣ	در د انگیز داردانگیز	در بندان داربندان
در ک II دارак II	در ست اندیش دурустاندеш	در دانه دурдона	در به دارбех
در ک دارک	در ست پیمان دурустпаймон	در د آور داردвар	در به داربехдор
در کار کارкор	در ست شدنی دурустشудانӣ	در د بار داردбор	در به ناک دارбехнок
در کاری کارкорӣ	در ست نویسی دурустнависӣ	در دیوار داردбор	در بین دурбин
در کردن کارکردان	درستی دुरुستی	در دیوار دارдпарвар	در پ دراپ
در کشاوش دارкушо	در س خانه دارسخона	در د چین داردчин	در پذیر دارпазир
در کشائی دارکشائى	در س خوان دارسخон	در د خند داردخاند	در پره دارपर्да
در کشاده دارکشודה	در س خوانی دارسخонӣ	در در دیر-دیر	در پیچیدن دارپيچیدن
در ک شونگی دارکشавандагӣ	در س دهی دارسدихӣ	در در ک دارداراک	در تاز دартоз
در ک شونده دارکشавاندا	در س فهمی دارسفاخمӣ	در د زده داردзада	در چ درч
در کشیدن دارکاشیدن	در س گاه دارсгоҳ	در د شناس داردشناس	در چ شده درчшуда
در کوبی دارкӯбӣ	در س گزانی دارсгузаронӣ	در د کش دارдкаش	در چه دارача
در کوشیدن دارкӯшидан	در س گوی دارсгӯӣ	در د کشی دارдкаشӣ	در چه بندی دارачабандӣ
در گاه // در گاهه دارгоҳ // دارғаҳ	در س گویی دارсгӯӣ	در د کشیده دارдкашида	در چه داردار
در گاه نشین دارгоҳنشین	در سی درسӣ	در دم دارдам	در چه داردار
در گاهی دارгоҳӣ	در شت دुरुшт	در دمند داردمند	در چه داردار
در گذر دارгузар	در شت باف دुरुштбоф	در دمندان داردمندان	در چیدن دارچیدن
در گذراندن دارгузаронидان	در شت بافت دुरुштбофт	در دمندی داردمندӣ	در حال دارحال
در گذشت دارгузашт	در شت پشم دुरुштпашм	در دمیدن داردامیدن	در خت داراخت
در گذشت دارгузашт	در شت خو دुरुштхӯ	در دمیده داردامیدا	در خت بر داراختبور
در گذشتن دارгузаштан	در شت روئی دुरुштрӯӣ	در دناک داردнок	در خت بری داراختбурӣ
در گذشته دارгузашта	در شت روی دुरुштрӯӣ	در دنا کردنی دارднокардانی	در خت داردار
در گیراندن دارگیرانیدن	در شت گوئی دुरुштгӯӣ	در ده دурда	در خت زار داراختзор
در گیرانیدن دارگیرانیدن	در شت گوی دुरुштгӯӣ	در دی آمیزه دурдиомез	در خستان داراختистон
در گرفتن دارگیرفتان	در شت معاملگی	در دی خوار دурдихор	در خت سنبه داراختسنبه
در گرفته دارگیرفته	در شت معاملگی	در دی کش دурдикаش	در خت شنائی داراختشنائى
	در شت معاملگی	در دی نوش دурдинӯش	

дарҳамшикаста	дарунравӣ	дарнигаристан	даргусехтан
дарҳамкашида	дарунзола	дарнгис//дарнгас	даргаштан
дарҳамӣ	дарунсӯхта	дарангас//дарангос	даргашта
дарӣ I	дарунсӯз	дарангӣ	даргаҳ
дарӣ II	дарунсӯзӣ	дарнагиранда	даргәҳӣ
дарёғ	дарунсиёҳ	дарнамудан	даргир
дарёб	даруншаҳрӣ	дарниходан	даргиранда
дарёбод	дарунсоф	дарноридан	даргирӣ
дарёбар	дарунковок	дарноштан	дирам
дарёбандагӣ	дарунакӣ	дарав	дирамзан
дарёбанде	дарунгаро	даррав	дармон
дарёча	дарунгароӣ	дарвоҳ	дармондан
дарёдил	дарунмоё	дарвоза	дармонбахш
дарёдилоне	дарунмарзӣ	дарвозабон	дармонпазир
дарёдили	даруннокӣ	дарвозабонӣ	дармондагӣ
дарёдамکش//دریاد رکش	дарунنگاری	дарвозахона	дармондан
дарёдамکش//дарёдаркаш	даруннигарӣ	дарвозадор	дармонда
дарёшукӯҳ	даруне	дарвозӣ	дармонгоҳ
дарёшинас	дарунӣ	дарвоист	дармонгоҳӣ
дарёфт	даровидан	дарвоистан	дармонгар
дарёфт	дарвеза	дуруд I	дармонгарӣ
дарёфттан	дарвезагарӣ	дуруд II	дармоннопазир
дарёкаш	дарвеш	дурудан	дармонӣ
дарёгард	дарвешсифат	дуруғ	дирамхарид
дарёгардӣ	дарвешона	дуруғомез	дирамдор
дарёнавард	дарвешпарвар	дуруғбоф	дирамдӯст
дарёнавардӣ	дарвешдӯст	дуруғбофӣ	дирамрез
дарёваш	дарвешсират	дуруғпароканӣ	дармана
дарёӣ	дарвешсифатӣ	дуруғпардоз	дарме
дарёча	дарвешнамо	дуруғпардозӣ	драматургӣ
дарёчадор	дарвешнавоз	дуруғзан	драматург
дарёхона	дарвешнавозӣ	дуруғго(й)	драматургия
дуредгар	дарвешӣ	дуруғгоӣ	драмавӣ
дуредгарӣ	дарё I	дуруғакӣ	драманавис
даридагӣ	дарё II	дуруғӣ	дарме نویسی
даридан	дарра I	дуруғин	драматизм
дариде	дарра II	даравгар	дармиён
даридачома	даррадаст	даравгарӣ	дармиёни
даридедаҳан	дарразан	дарун	дарногир
даридедаҳан	дарразанӣ	дарунафрӯз	дарногирӣ
даридедаҳан	дарҳам	дарунбар	дарандагӣ
даридедаҳан	дирҳам	дарунбин	даранде
даризабон	дарҳамрафта	дарунбинӣ	дарандавор
дарёғ	дарҳамомехтагӣ	дарунпарвар	дарнишондан
дарёғо(й)	дарҳамомехта	дарунтиҳӣ	дарнишастан
дарёғго(й)	дарҳамомеза	дарунач	даранг I
дарёғгоӣ	дарҳамомезӣ	дарунхалӣ	даранг II
дарёвос	дарҳампечиде	дарундор	дарангпеша
дарёзо	дарҳамрехта	дарун-дарун	даранг-даранг
дарёзагар	дарҳамзада	дарунронӣ	даранг-даранг
дузд	дарҳамшикастагӣ	дарунрав	диринг-диринг
дуздад			
дуздад			

دستاکی	دستباخاک	دستخالی	دزدافشار
دستاکیفروړش	دستبدست	دستخوشک	دزدافشان
دستاکیفروړشی	دستبرد	دستخوشکی	دزدافشانی
دستگاه	دست بسته	دستخط	دزدانیدن
دستگاهساز	دست بکار	دستخوش	دزدانه
دستگاهسازي	دست بگریبان	دسترام	دزدبازار
دستگرای	دست بگریبانی	دستراسا	دزدبوره
دستگرای	دست بندد	دستراسی	دزدبشاره
دست گرمی	دست بوس	دسترومال//دسترومال	دزدپیشه
دستگاه	دست بوسی	دسترؤمول//دسترؤمول	دزدخانه
دستگیر I	دست پاک	دستساخت	دزداده
دستگیر II	دست پاکي	دستساز	دزدصفت
دستگیر III	دست پانه	دستسای	دزدگاه
دستگیرشده	دست دراز	دستسوز	دزدانده
دستگیرک	دست درازی	دست شکسته	دزدوار
دستگیری I	دست خوان	دستشینون	دزدی
دستگیری II	دست خوان	دستشینونده	دزدیدن
دست لاف	دست خوانچی	دستشویک	دزدیده
دستمال	دست خواندار	دستفروړش	دزبودا
دستمالکدو	دست خوانداری	دستفروړشی	دژ
دستمالی	دست دهی	دست و پادار	دژگاه
دستمایه	دسترس	دست و پازنی	دژالود
دستمزد	دسترنج	دستادست	دژاھنگ
دستموزه	دستزد	دستار	دژبان
دستنار	دستزن	دستارون	دژخیم
دستبو(ی)	دست شو//دست شوی	دستارچه	دژخیم
دستبو یا	دستشؤ//دستشؤ	دستارخون	دژدار
دستخورده	دستفال	دستاردور	دژغال
دست نشان	دست فشاری//دست شوری	دستاردوری	دژغال بیتان
دست نشانده	دستفیشوری/دستفیشوری	دستارک	دژغیم
دست نشین	دستاک	دستاره	دژم
دست نگار	دستکار	دست آزمایی	دژمروی
دست نگر	دستکاری	دست آس	دژن
دست نگر ی	دست کاله	دستافزار	دست
دست نهال	دست کام	دستافشار	دست
دست نوشت	دست کج	دستافشان	دستپاچه
دست نوشته	دست کجی	دست آموز	دست پاک کن
دست نویس	دست کردار	دستان	دست پخت
دستوار(ه)	دستکدوژی	دستانگو	دست پرور
دست و پایسته	دستکزدن	دستاندوز	دست پرور
دست و پنجه دار	دستکزدن نان	دستاندوزی	دست پرورده
دستور	دستکش I	دستانساز	دست پوشک
دستور العمل	دستکش II	دستانسرای(ی)	دست پیچ
دستور دهنده	دستکشده(ه)	دستان نواز	دست پیمان
دستور دهی	دستکشود(ا)	دستان نوازی	دست تنگی
دستور زاده	دست کشادی	دست آورد	دست تنها
دستور عمل	دست کشت	دست اول	دست تنهایی
دستوروشویی	دست کشی	دست آویز	دست تهی
دستوری	دست کشیده	دست بازی	دست تیشه
دسته	دست کفان	دست بوخت	دست جمعی
دستبرنجی	دست کوتاهی	دست بولا	دست شکسته

дақиқашинос	дағали	душворфаҳмӣ	дسته بندی
дақиқагард	дағеч	душворгудоз	дстечамъона
дақиқаёб	даф	душворгузар	дстечамъӣ
дақиқаёбӣ	дафзан	душворгард	дстедароз
дақиқӣ	дафзанон	душворӣ	дстесозӣ
дукан	дафгардон	душворёб	дстесадф
дак-дак	дафнавоз	дашна	дстекотатоҳ
дакданг	дафъ	дуо	дстегул
дакар-дукур	даффоф	дуохон	дстанукра
дукур-дукур	дафтар I	дуохонӣ	дстӣ
диккак	дафтар II	дуоғар	дстёб
даканг	дафтардорӣ	дуоғӯӣ	дстёр
дакка	дафтарча	дуоғӯӣ	дстёрӣ
дукка	дафтардор	дуоғӯён	дстисохт
дил	дафтарӣ	дуонавис	дстине
дилбукунанда	дафъ	даовӣ	дсисе
дилором	дафъулвақт	даъво	дсисебоз
дилозор	дафънапзир	даъвоӣ	дсисебозӣ
дилозурдагӣ	дафъатан	даъвогар	дсисекар
дилосола	дафъа	даъвогарӣ	дсисекарона
дилафсурда	дифло	даъват	дсисекарӣ
дилафгорӣ	дафн	даъватшаванда	дашт
дилбардор	дафнок	даъватгар	даштбозор
дилбардорӣ	дафӣ	даъватгах	даштнайм
дилбеҳузурӣ	дафин	даъватнома	даштрӯя
дилпазир	дафина	даъватшуда	даштнишин
дилпазирӣ	дақ	даъватӣ	даштнавард
дилҷазир	дақ(к) I	даъвӣ	даштбон
дилдузд	дақ(к) II	дағ	дашті
дилсаҳт	дақоик	дағо	дашҳор(в)ор
дилсардона	дақоқ	дағобоз	дашман
дилсардӣ	дақоқӣ	дағобозӣ	дашмантарошӣ
дилсӯз	дақёнус	дағопеша	дашмандор
дилсӯзона	дақёнусӣ	дағ-дағ	дашмансӯз
длсияҳ	дақиқ	дағдағон	дашманфкан
дилсиёҳӣ	дақиқан	дағдағак	дашманкуш
дилшикор	дақиқона	дағдағе	дашманкушӣ
дилшикаста	дақиқбин	дағдағадор	дашмангудоз
дилшкан	дақиқкар	дағр-буғур	дашманвор
дилсоф	дақиқкарона	дағал	дашманавкан
дилзаиф	дақиқкарӣ	дағалона	дашманавканӣ
дилкашол	дақиқагӣ	дағалбоз	дашманона
дилкашолӣ	дақиқназар	дағалбозӣ	дашманкӯбӣ
дилканде	дақиқназарона	дағалбофт	дашманӣ
дилкӯр	дақиқа I	дағалпашм	дашнам
длгудоз	дақиқа II	дағалтабиат	душвор
длманда	дақиқах(ӣ)	дағалкорӣ	душворбаро
длмудрагӣ	дақиқадон	дағалмизоч	душворписанд
длнахоҳона	дақиқасанҷ	дағалмуомилагӣ	душворталаффуз
длназак	дақиқашумор	дағалмуомила	душворхор
длнакаш	дақиқашуморӣ	дағалмӯӣ	душворфаҳм

دو دی دود	دوخت دځت	دوبولا دبولو	دوازده گانه دواخذو
دوړ دواړ	دوخت دځت	دوباله دبولاله	دوازده مقام دواخذو
دوړ دواړ	دوختن دځتن	دوباله ها دبولاله	دوازده آشيانه دواخذو
دوړ دواړ دواړ دواړ	دوخت و دوز دځت و دځت	دوباخته دباختا	دوازده امامه دواخذو
دوړ دواړ دواړ دواړ	دوخوا به دخوا به	دو برجه دبورچا	دوازده پاره دواخذو
دوړ افتادگي دواړ افتادگي	دوخوان II دځون	دو برجي دبورچي	دوازده تيره دواخذو
دوړ افتاده دواړ افتاده	دوخوا به دخوا به	دو برجه دبارغا	دوازده ساله دواخذو
دوړ افکن دواړ افکن	دوخيخ دځه	دو برجي دبارغي	دوازده گره دواخذو
دوړان دواړان	دوخيلا دځه	دو برجه دبارا I	دوازدهم دواخذو
دوړان دواړان	دود دود	دو برجه دبارا II	دواساز دواضو
دوړانداز دواړانداز	دود دواساز دود	دوبسته دباستا	دواسازي دواضو
دوړان ديده دواړان ديده	دود افکن دواړان دواړان	دوبستي دباستي	دواسپه دواضو
دوړانديش دواړانديش	دود افکن دواړان دواړان	دوبهره دباخرا	دواشونده دواضو
دوړانديشونه دواړانديشونه	دود آلود دواړان دواړان	دوبسته دباستا	دواشونه دواضو
دوړانديشي دواړانديشي	دودانند دواړان دواړان	دوبستي دباستي	دواکننده دواضو
دوړاني دواړاني	دودانگيز دواړان دواړان	دوبسته دباستا	دواگر دواضو
دوړا هه دواړا هه	دودانگ دواړان دواړان	دوبسته دباستا	دوال دواضو
دوړا هي دواړا هي	دودبارو دواړان دواړان	دوبسته دباستا	دوالباز دواضو
دوړباش دواړباش	دودبرائي دواړان دواړان	دوبيني دباستي	دوالبازي دواضو
دوړبر دواړبر	دودپولي دواړان دواړان	دوبسته دباستا	دوازم دواضو
دوړبينانه دواړبينانه	دودخونه دواړان دواړان	دوپاره دبوراه	دوايست دواضو
دوړبيني دواړبيني	دودخور دواړان دواړان	دوپازگي دبورازي	دوايست دواضو
دوړپرواز دواړپرواز	دودوده دواړان دواړان	دوپايله دبوراه	دواله دواضو
دوړدست دواړدست	دوددار دواړان دواړان	دوپشته دبوراه	دوالي دواضو
دوړرو دواړرو	دودديخي دواړان دواړان	دوپله دبوراه	دوام دواضو
دوړزن دواړزن	دوددر دواړان دواړان	دوپسته دبوراه	دوامات دواضو
دوړزننده دواړزننده	دودرنگ دواړان دواړان	دوپوله دبوراه	دوام پذير دواضو
دوړزني دواړزني	دودره دواړان دواړان	دوپيکار دبوراه	دوامت دواضو
دوړزني دواړزني	دودزگي دواړان دواړان	دوتا دبوراه	دوامدار دواضو
دوړسنج دواړسنج	دودزده دواړان دواړان	دوتا دبوراه	دوامدري دواضو
دوړکنه دواړکنه	دودسته دواړان دواړان	دوتا دبوراه	دوامده دواضو
دوړگر دواړگر	دودصفت دواړان دواړان	دوتا نواز دبوراه	دوامدهنده دواضو
دوړگر دواړگر	دودغوله دواړان دواړان	دوتا نوازي دبوراه	دوامکننده دواضو
دوړا گه دواړا گه	دودکش دواړان دواړان	دوتا ري دبوراه	دوامناک دواضو
دوړا گي دواړا گي	دودگاه دواړان دواړان	دوتايعتي دبوراه	دوامناکي دواضو
دوړا گير دواړا گير	دودگرفته دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوامنيات دواضو
دوړماندگي دواړماندگي	دودلانه دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوان I دواضو
دوړمانده دواړمانده	دودلگي دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوان II دواضو
دوړمدراز دواړمدراز	دودله دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوانا پذير دواضو
دوړنظر دواړنظر	دودم دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواندن // دوانيدن دواضو
دوړنظري دواړنظري	دودمان دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوانديش دواضو
دوړنگ دواړنگ	دودمانند دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوانديشي دواضو
دوړنگار دواړنگار	دودمه دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواننده دواضو
دوړنگاري دواړنگاري	دودناک دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دوانه دواضو
دوړنگري دواړنگري	دودا I دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
دوړنگه دواړنگه	دودا II دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
دوړنگي دواړنگي	دوده خور دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
دوړنما دواړنما	دوده خور دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
دوړنماساز دواړنماساز	دودوان دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
دوړنويس دواړنويس	دودوک دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو
	دودوک دواړان دواړان	دوتايعه دبوراه	دواينه دواضو

دو گوشه دугӯша	دوقبطه дуқабата	دوستروی(й) дӯструӣ	دوره давра
دو گیتی дугетӣ	دوقت дуқат	دوسترویк дӯструяк	دوره پلته даврапилта
دو گیسو дугесӯ	دوقطاره дуқатора	دوستکام дӯстком	دوره گرد даврагард
دوال дувал	دوقطبه дуқутба	دوستکامӣ дӯсткомӣ	دوره گردӣ даврагардӣ
دول I دӯл I	دوقناته дуқанота	دوستناвоз дӯстнавоз	دوره ده дураха
دول II دӯл II	دوقوله дуқавла	دوستوار дӯствар	دورو дурӯ
دول III دӯл III	دوک давак	دوستانه дӯстона	دورویی дурӯӣ
دول IV دӯл IV	دوک دук	دوستدار дӯстдор	دوروبر даврубар
دول I دӯло I	دوک بینی дукбинӣ	دوستداری дӯстдорӣ	دورودراز дурудароз
دول I دӯلوب I	دوک تراش дуктарош	دوستروئی дӯструӣ	دوروزه дурӯза
دول I دӯلوبкор I	دوک تراشی дуктарошӣ	دوستگان дӯстгон	دورویگی дурӯягӣ
دول I دӯلوبкорӣ I	دوک ریس دукрес	دوستگانی дӯстгонӣ	دورویه дурӯя
دول I دӯلوبی I	دوک شکل دукшакл	دوستونه дусутуна	دوره جنگی давраичангӣ
دول I دӯлона I	دوک ده دукорده	دوستی дӯстӣ	دوری دавری
دول I دӯلابی I	دوکاره دукора	دوسر دусар	دوری دурӣ
دولت давлат	دوکانه دӯкон	دوسره دусара	دورزنی даврзанӣ
دولت پناه давлатпанаҳ	دوکانبافی дӯконбофӣ	دوسمه دусамта	دوز дӯз
دولت خانه давлатхона	دوکانه خانه дӯконхона	دوسیدن дӯсидан	دوز اندن дӯзондан
دولت خواه давлатхоҳ	دوکاندار дӯкандар	دوش دӯш	دوزانو дӯзано
دولت خواهانه давлатхоҳона	دوکانداری дӯкандорӣ	دوش I دӯш I	دوزبان دӯзабон
دولت خواهی давлатхоҳӣ	دوکانه دӯконча	دوش II دӯш II	دوزبانه دӯзабона
دولت داری давлатдорӣ	دوکدان дукдон	دوش I دӯш I	دوزبانӣ دӯзабонӣ
دولت سرا давлатсаро	دوک دوک-دوک	دوش I دӯш I	دوزبر دӯзабар
دولت شهر давлатшаҳр	دوکرته дукарата	دوش I دӯш I	دوزخ дӯзах
دولتمند давлатманд	دوکرتی дукаратӣ	دوش I دӯш I	دوزخ آشام дӯзахошом
دولتمندی давлатмандӣ	دوکسه дукаса	دوش I دӯш I	دوزخ آشامӣ дӯзахошомӣ
دولتی давлатӣ	دوکسی дукаسی	دوش I دӯш I	دوزخسار(й) дӯзахсар(й)
دولت یار давлатёр	دوکفان дукафон	دوش I دӯш I	دوزخی дӯзахӣ
دولت یاری давлатёрӣ	دوکفه дукафа	دوش I دӯш I	دوزخیرӯ دӯзахирӯ
دولچه дӯлча	دوکه дука	دوش I دӯش I	دوزرده دӯзарده
دولمه дӯлма	دوکوهانه دукӯхона	دوش I دӯش I	دوزندگی دӯзандагӣ
دولنجه дӯлунча	دوکوهه دукӯха	دوش I دӯش I	دوزنده دӯзанда
دولی дӯلی	دوکى دукӣ	دوش I دӯش I	دوزنده زن دӯزانداзан
دوم дӯум	دوک دук	دوش I دӯش I	دوزنگی دӯзанাগӣ
دوم درجه دӯумдарача	دوک پشت дугпушт	دوش I دӯش I	دوزنه دӯзана
دومатарه дӯмотора	دوکانه دугونیک	دوش I دӯش I	دوزنه دӯزا
دوماهه دӯموҳа	دوکانه دугوناгӣ	دوش I دӯش I	دوزیست دӯزیست
دومحوره дӯмехвара	دوکانه دугونا	دوش I دӯش I	دوزیستی دӯزیستی
دومعنائی дӯмаънаӣ	دوکانه باز دугوناбоз	دوش I دӯش I	دوساعته دӯسوата
دومعنی دار دӯмаънидор	دوکانه بازی دугوناбозӣ	دوش I دӯش I	دوساعتی دӯسوатӣ
دومعنا دار دӯмаъنودор	دوکانه پرست دугوناپارаст	دوش I دӯش I	دوساعتینه دӯسوатینا
دومغز دӯмағз	دوکانه پرستی دугوناپارастӣ	دوش I دӯش I	دوسالگی دӯسولاгӣ
دومغزه دӯмағза	دوکانه سوز دугوناسӯز	دوش I دӯش I	دوساله دӯسولا
دوم-دӯم-دӯم	دوکانی دугونӣ	دوش I دӯش I	دوست дӯст
دومهره دӯمӯхра	دوکاهه دугоҳ	دوش I دӯش I	دوست انگیز دӯستانگез
دوميله دӯمилта	دوکبینی دугбинӣ	دوش I دӯش I	دوست باز دӯстбоз
دومین دӯمین	دوکروهی دугурӯхӣ	دوش I دӯش I	دوست بازی دӯстبозӣ
دون дӯн	دوکزه دугаза	دوش I دӯش I	دوست پرور دӯстпарвар
دونپایه дӯнпоя	دوکزی دугазӣ	دوش I دӯش I	دوستدارانه دӯстдорона
دونپرور دӯнпарвар	دوکمانه دугмона	دوش I دӯش I	دوستداشتنی دӯстдоштанӣ
دونپروری دӯнпарварӣ	دوکونی دугӯی	دوش I دӯش I	دوست داشته دӯстдошта

ديت	دهليز	دهان پز شکی	دون پرست
ديتستان	دهليزی	دهان زده	دو نند
ديتسميتر	دهم	دهان سوخته	دو ندي
ديتيکتيو	دهمرد	دهان سوز	دو نده
ديچور	دهمنی	دهان کشایی	دو نژاده
ديدار	دهن	دهانکی	دو نغری
ديدار بينی	دهنبا	دهانه	دو نقطه
ديداری	دهنباستا	دهانی	دو ننگ
ديدبان	دهنبن	دهباشی	دو ننگ
ديدبانگاه	دهنبريده	دهپنجی	دو ننگ پيشانی
ديدبانی	دهندوز	دهچار	دو ننگی
ديدکتيکه	دهنسوز	دهچند	دو نهمت
ديدکتيکی	دهن شیرینی	دهخدا	دو نهمتی
ديدگاه	دهنفرخ	دهدل(ه)	دو نیم
ديداگی	دهنکلان	دهدهی	دو نیمه
ديدن	دهنده	دهر	دو هجائی
ديدن باب	دهن دوخته	دهرا	دو هفتی
ديدنی	دهن زده	دهرؤزگی	دو و تاز
ديده	دهن سوخته	دهرؤز	دو و غیچ
ديده II	دهن کلانی	دهرؤیه	دو ویدن
ديده باز	دهنکی	دهری	دو ویده
ديده بوسی	دهن مرد	دهریه	دو ویدروان
ديده خانه	دهن وسیع	دهریگی	دو یست
ديده دار	دهن یلگی	دهزبان	دو یوم
ديده گاه	دهانیاگی	دهسالگی	دو یومبار
ديده نشده	دهن یله	دهستان	دو یومین
ديده وری	دهانیا	دهش	ده
ديده افروز	دهه	دهشت	ده
ديده تر	دهی	دهشت افزا	ده
ديده در آئی	ده یک خور	دهشت انگیزی	دهتایی
ديده در آ	دی	دهشتار	دهسالا
ديده دوز	دی	دهشتاز	دهشؤر
ديده شونده	دیار	دهشتزدهگی	دهکراته
ديده کش	دیار II	دهشتزده	دهمرد ده گوی
ديده گریان	دیور	دهشتناک	دهنشین
ديده ور	دیورن	دهشت افزایی	دهیجک
ديدو	دیورنت	دهشت افکن	دهیجک گیر
ديدوزن	دیوربا	دهشت آلوده	دهیجکی
ديدو کسیه	دیورباچه	دهشت انگیز	دها
ديدوگی	دیورباچه نویس	دهشت انگیزانه	دهات
دير	دیورخ	دهشت آور	دهاتی
دير	دیوروت	دهقان	دهاده
ديرادير	دیوربا	دهقان	دهار
دير آرم	دیورتمنت	دهقان پسر	دهاز
دير آشنا	دیورلام	دهقان زاده	دهاquin
دير آموز	دیورلامتی	دهقانی	دهانبنده
دير باز	دیورلامتی	دهکا	دهانبندی
ديربوار	دیورلامدار	دهگزه	دهان بيفراویز
ديرپا(ی)	دیورلام نویس	دهل	دهانتنگ
ديرپز	دیورلام نویسی	دهل دریده	دهان//دهان
ديرپزک	دیورلامی	دهل زن	دهان پز شک

دينامومتر	ديگرگون	ديسک	دير جنب
ديناميت	شوندگي ديارگونشاورانداگي	ديسکاتيکه	دير خفته
ديناميکه	ديگرگون	ديسنت	دير خيز
ديناميکي	شونده ديارگونشاورانداگي	ديسنتچي	دير سیده
دينه	ديگرگون شوي	ديسنتي	ديرزي
دينارۛۛۛ	ديگرگون سازي	ديسيرتسيه	دير ساز
دينه شب	ديگرگونه	ديسيميليتسيه	دير سال
ديناهک	ديگرگوني	ديشباب	دير ساله
ديني	ديگري	ديشبه	دير سوز
دينيه	ديگرتسيه	ديفتانگ	دير فهم
دهاگي	ديگشوي	ديفوزيه	دير فهمي
دهه	ديگشوي	ديفيرينسئل	دير کرد
دهه نشين	ديگ گردش	ديفيرينسئلي	ديرگاه
دهيم	ديگمانک	ديفيس	دير گداز
دهيم دار	ديگي	ديکبر	دير گذر
ديو	ديلفين	ديکبري	دير مان
ديو اختر	ديلير	ديکتافان	دير مانده
ديوار	ديليري	ديکاتوننا	دير ماني
ديوار بندد	ديماکرت	ديکتاتور	دير متلاکيه
ديوار افکن	ديماکرتي	ديکتوره	دير مدت
ديوار بوته	ديماکرتيه	ديکتانت	دير مرمر
ديوار بديوار	ديماگرافي	ديکته	دير نند
ديوار بست	ديماگرافيه	ديکريت	دير نشين
ديوار بلند	ديماه//ديموخ	ديکلمتسيه	ديره
ديوار پست	ديماهي	ديکن	دير هضم
ديوار خشت	ديمپنگ	ديکناٹ	ديروز
ديوار دار	دين	ديکلتري	ديروزکک
ديوار درميان	دين	ديگ	ديروزا
ديوار زن	دينوار	ديگپايه	ديروزي
ديوار زني	دينبوار	ديگ پوشک	ديروزيه
ديوار شکن	دينبوازي	ديگ خانه	ديري
ديوار کشي	دينپاير	ديگرز	ديريژابل
ديوار کن	دينپاراست	ديگرزي	ديريژيار
ديوار کوب	دينپاروار	ديگسله	ديريژيري
ديوار گر	دينپاروازي	ديگ شکل	ديرکتور
ديوار گري	دينفروش	ديگيرک	ديرکتوري
ديوار نگاره	دينفروشي	ديگلِس	ديرين
ديوار نگاري	دينور	ديگليسي	ديريناساس
ديوار نوشته	دينوربار	ديگجوش	ديرينگي
ديواره	دينوربخش	ديگچه	ديرينه
ديواري	دينورسناچ	ديگدان	ديرينه بنياد
ديوال	دينورگان	ديگار	ديرينه روز
ديوان	دينورگون	ديگرانديش	ديرينه سال
ديوانبان	دينوري	ديگرانديشي	ديزينفکسيه
ديوانبگي	دينورات	ديگر بار	ديزه
ديوانسالار	ديندار	ديگر باره	ديزي
ديوان خانه	ديندارانه	ديگر خيله	ديزيل
ديوان سالاري	دينداري	ديگرسان	ديزيلي
ديوانگي	دينکک//دينکک	ديگرسارايي	ديزينتيري
ديوانه	ديناکک//ديناهکک	ديگرشوي	ديسپنسر
ديوانه واضع	دينامو	ديگرگون	ديستيليتسيه

راهکي	راهکي	راهفا	راست برآمده
راهگم	راهگم	رازق	راست بين
راهگم زده	راهبندان	راقم	راسترو
راهگم کرده	راهبين	راقي	راست فکر
راهگم	راهبين	راقي II	راست فكري
راهگم	راهپاي	راک I / rog	راست قلم
راهنامه	راهپولي	راک II	راست قولی
راهنامه	راهپوي	راکب	راستکار
راهنشاندھی	راهتوشه	راکد	راستکاری
راهنشين	راهتوشه	رال	راست کنجه
راهنماي	راهدار	رام I	راستگرا
راهنمون	راهداري	رام II	راستنامو
راهنوردی	راهدان	رام III	راستنا
راهوار I / راهوار	راهديده	رام کننده	راستايي
راهي	راهروي	رام کني	راست خطه
راهيبي	راهروان	رام گشته	راست خطي
راهيفته	راهروي	رام نشونده	راستدل
رايي	راهزن	رامانس	راستقول
راي I	راهزنانه	رامب	راست کردار
راي II	راهزني	رامبشکل	راست کرداری
رايت	راهساز	رامروز	راست گفتار
رايجه (a)	راهسازي	رامش	راست گوي (ي)
رايجه	راهسپار	رامشده	راست گوشه
رايزن	راهسنج	رامشگاه	راست ناکی
رايزني	راهسچ	رامشگر	راسته
رايساز	راهکشا	رامشگري	راستي
رايشناس	راهکشا	رامشي	راستين
رايش	راهکشوياندا	رامن	راسخ
رايق	راهکشايي	رامن نويس	راس خدم
رايگان	راهگذار	رامنتيك	راس خقدم
رايل	راهگذار	رامنتيزم	راسل
رب (b)	راهگرد	ران I	راسم
رب (b)	راهگردي	ران II	راسو
رب الناس	راهنامي (ي)	رانانندن	راش
ربا	راهنورد	رانندن	راشد
ربا	راهوار I / راهوار	رانده	راشکش
ربا	راهياب	رانده شده	راشکشي
ربا	راهآهنچي	رانش	راصد
ربا	راهب	راننديگي	راضي
ربا	راهبر	راننده	رازيانه
ربا	راهبرزيب	راننده	راضيگي
ربا	راهبري	رانندگي	راغ I
ربا	راهبري کننده	راننده	راغ II
ربا	راهبريت	راو	راغدار
ربا	راهبي	راو اد	راغ دندان
ربا	راهبييت	راو ا	راغب
ربا	راهپيما	راو ک	راغه
ربا	راهپيماي	راو کي	راغي
ربا	راهجوي (ي)	راوي	رافت
ربا	راهخرجي	راو I	رافيضي
ربا	راهخط	راو II	رافع
ربا	راهخطي	راه آورده	
ربا	راهدادک	راهبان	
ربا	راهشناس	راهباني	

разм	رخاک	рахмат	ربض
размдўст	رخнак	рахматнома	ربط
размовар	رخнагӣ	рахматӣ	ربع
размҷӯ(ӣ)	рхне	рахмхӯр	ربع
размгар	рхне дар	рахмхӯрӣ	ربقه
размгаҳ\размгоҳ	рхне кнӣ	рахик	ربنا
разманда	рхне гаҳ	рахил	ربو
разме	рхне ггар	рахимI	ربوI/рабва
размӣ	рад(д)I	рахимII	ربوبى
размидан	рад(д)II	рах	ربوخه
разидан	рад(д)III	рухI	ربودگى
разин	ридо	рухII	ربودان
ражда	раддат	рухIII	ربوده
ража	радон	рахпеч	ربون
русII	риддат	рахпеч	ربى
русIII/руст	радар	рах-рах	ربيب
расо	ридак	рухзард	ربيبه
расоқамат	ридикулит	рахол	ربيع
расорасӣ	рдинапзир	рухом	ربيع الآخر
рессор(а)	рдинашаванда	рухомӣ	ربيع الاول
рисолат	рада	раховат	ربيع الثانى
рисола	радио	рахборик	ربيعى
рассом	радиоактивӣ	рахбарор	رپار تژ
рассомӣ	радиоактивият	рахбарорӣ	رپساديه
расонат	радиотехник	рахбин	رتبI
расонанда	радиотехника	рахт	رتبII
расонидан(и)	радиоҳона	рахтвез	رتبه
расоӣ	радиостансия	рахтхона	رتبه پرست
расоил	радиостудия	рахтшур	رتبه پرستى
республика	радиоалоқа	рахтшӯ(ӣ)	رتسپيت
раст	радиогузаронӣ	рахтак	رتم
рустI	радиограмма	рахткаш	رجا/رچا
рустII	радиомавҷ	рахт	رجا
руст ристкан بازی	радиоӣ	рахтдор	رجب
руст-рустаконбозӣ	радист	рахча	رجز
рустакхиз	радиф	рахдор	رجز خوانى
рустача	радиоактив	рахсор\рухсора	رجوع
рустагор	радиус	рухсорасурх	رجوليت
рустагорӣ	радиашноӣ	рухсорагулгун	رجه
рустам	радия	рахшI	رجه چوب
рустамдил	радий	рахшII	رجيم
рустамона	разалт	рахшIII	رچک
рустенI	разил	рахшон	رحلI
рустенII	разилона	рахшондагӣ	رحلII
рустенIII	разилт	рахшонӣ	رحم
рустанӣI	разили	рахшанда	رحم دلى
рустанӣII	раз	рахшидан	رحم آور
рустанӣIII	раззак	рухсат	رحم دلى
рустанӣIV	разонат	рухсатгалабӣ	رحم دلانه
рустанӣV	разбон	рухсатнома	رحمان
рустанӣVI	ризк	рухсатӣ	رحمانگيز

рангомезӣ	рамарон	рагбандӣ	ракобатпазир
ранговар	рама-рама	рагдар	ракобатқунанда
рангоранг	рамех	рагзан	ракобатнопазир
рангорангӣ	рамидан	рагзанӣ	ракобатдор
рангинбол	рамида	рагшинос	ракобатнок
рангбаранг	рентген	рагшиносӣ	ракобатнокӣ
рангбаст	рентгенӣ	рагкаш	раққос
рангпошак	ранҷ	рагкашӣ	раққосак
рангпар	ранҷовар	рагмол	раққосӣ
рангпаридагӣ	ранҷиде	рагмолӣ	раққоъ
рангпарида	ранҷон(и)дан	рагу	раққоқ//руқоқ
рангпӯш	ранҷбар	рага	раққат
рангчашм	ранҷбурд	рамI	рақаб
рангдар	ранҷбардор	рамII	рақба//риқбат
рангдон	ранҷбрда	рамхӯрда	рақба
рангдиханда	ранҷбарзода	рамод	рақкат
рангдехӣ	ранҷбарӣ	раморам	рақтангез
ранграз	ранҷзо	раммол	рақкатовар
ранг-ранг	ранҷиш	раммолӣ	рақс
рангрёзхона	ранҷишомез	руммон	рақсон
рангангезӣ	ранҷкаш	рамандан	рақсон(и)дан
рангрёзӣ	ранҷманд	рамх	рақсидан
рангзард	ранҷмандӣ	румх	рақот
рангзардӣ	ранҷур	рамад	рақе
рангзан	ранҷурӣ	рамздор	рақам
рангзанӣ	ранҷе	рамз	рақамдор
рангсоз	ранҷидгӣ	рамзошно	рақамгузорӣ
рангсозӣ	ранҷидан	рамзхонӣ	рақамзан
рангсов	ранҷида	рамзкушо	рақамӣ
рангистон	ранҷиде	рамзомез	рақиб
рангсанҷ	ранҷидахотир	рамзан	рақибI
рангшиносӣ	рандII	рамзкушӣ	рақибII
рангкор	ринд	рамзгар	рақим
рангкандагӣ	ринд	рамзнок	рақия
рангканда	риндӣ	рамзнавис	рақобI
рангкунӣ	риндона	рамзнависӣ	рақобII
ранггар	рандаI	рамзӣ	рақобдор
рангмол	рандаII	рамазон	рақакт
рангмолӣ	рандакорӣ	рамақ	реқтор
рангвор	рандакунӣ	рамал	реқторат
рангворфурӯш	рандагар	рамл	рақъат
рангворфурӯшӣ	рандагарӣ	раманда	руқн
рангубор	рандидан	рамандагӣ	руқо//руқок
рангуборхона	рангI	рамуз	руқуд
рангубордехӣ	рангII	румӯз	руқӯъ
рангуборфурӯшӣ	рангбохта	рамузфаҳм	руқун
ранга	рангرفته	рамузфаҳмӣ	руқик
рангин	рангров	рама	руқин
рангинадой	рангрёз	рамабон//рамавон	руқ
рангинна	рангомезI	рамапо(й)	руқбанд
рангино//рангинон	рангомезII		

روی آور	رویافتن	روشن‌رای	روزه دار
رویافت	روفته	روشن‌شوی	روزه داری
روی‌استخوانی	روگر // رویگر	روشن‌ضمیر	روزه کشای
رویاندن(и)رӯён	روگردان // رویگردان	روشن‌فکر	روزی
روی‌بند	روگردان \\\ رویگردان	روشن‌فکری	روزی‌بخش
روی‌بست	روگردان شده	روشن‌قیاس	روزی‌ده
روی‌بست‌شده	روگردان	روشن‌گر	روزینه
روی‌بست‌شده	روگردان	روشن‌گهر	روس
روی‌بست‌کونی	روگردان	روشن‌نفس	روس
روی‌بین	روگردان	روشن‌نمائی	روس‌زبان
روی‌بینان	روگردان	روشن‌نهاد	روسی // روسی
روی‌بینی	روگردان	روشنی	روسی
روی‌پوش	روگردان	روشنی‌بخش	روسی‌زاده
روی‌پوش‌کونی	روگردان	روشنی‌دهنده	روستا
روی‌پوشی // روپوشی	روگردان	روشنی‌ناگذر	روستاق
روی‌پوشی \\\ روپوشی	روگردان	روضا	روستای
روی‌پهن	روگردان	روضه‌رنگ	روسخ
روی‌جای	روگردان	روضه‌گاه	روسری
روی‌داد	روگردان	روغن‌کاری	روسفید
روی‌داده	روگردان	روغن‌مالی	روسفیدی
روی‌دراز	روگردان	روغن‌مانند	روسی
روی‌دریچه	روگردان	روغن‌ماهی	روسیدان
روی‌دلکی	روگردان	روغن‌آلود	روسپاه
روی‌راست	روگردان	روغن‌انداز	روسپاهی
روی‌زرد	روگردان	روغن‌بر‌آری	روش
روی‌زمینی	روگردان	روغن‌جلاّب	روش‌آموز
روی‌سینگی	روگردان	روغن‌خانه	روش‌آموزی
روی‌صحنی	روگردان	روغن‌خور	روشن
روی‌یکی بین	روگردان	روغن‌خورد	روشن
روی‌یکی بینی	روگردان	روغن‌دار	روشن‌دیل
روی‌کش	روگردان	روغن‌داغ	روشن‌روان
روی‌کی	روگردان	روغن‌دان	روشن‌روانی
روی‌کار	روگردان	روغن‌ریزی	روشناس
روی‌کی‌فهمی	روگردان	روغن‌زده	روشناسی
روی‌گردان شده	روگردان	روغن‌سوزی	روشنایی
روی‌گردانی	روگردان	روغن‌شار	روشنایی
رومال // رومال	روگردان	روغن‌فروش	روشنایی‌ترسی
رومالچه // رومالچه	روگردان	روغن‌فروشی	روشنایی‌در‌آ
رومالچه \\\ رومالچه	روگردان	روغن‌کدو	روشنایی‌دوست
روی‌میزی	روگردان	روغن‌کش	روشنایی‌دهنده
روی‌میزی	روگردان	روغن‌کشی	روشنایی‌دهی
روین	روگردان	روغن‌گر	روشنایی‌گذر
روی‌نادید	روگردان	روغن‌گری	روشنایی‌ناگذر
روی‌ناکی	روگردان	روغن‌گلی	روشنایی‌هراسی
روین‌رنگ	روگردان	روغن‌گیری	روشن‌بصر
روی‌نما	روگردان	روغن‌ناکی	روشن‌بیان
روینما \\\ روی‌نما	روگردان	روغنی	روشن‌بین
روی‌نمائی	روگردان	روغنین	روشن‌بینی
روی‌نوشت	روگردان	روغنیزه	روشن‌تاب
روی‌نویس	روگردان	روفت	روشن‌جبین
روی‌نویس // رونویس	روگردان	روفت‌ورب	روشن‌دلی
روی‌نویس \\\ رونویس	روگردان		

резакунӣ	ريزه كنى	речор//речол	ريچار//ريچال	рахгузар I	رهگذر I	руйнависӣ	روى نويسى
резавор	ريزه وار	рех	ريخ	рахгузар II	رهگذر II	рунависӣ	روى نويسى
резаандом	ريزه اندام	райхон	ريحان	регрaтӣ	ره گرائى	руняи	روينى
резачорпо	ريزه چارپا	райхонӣ	ريحانى	рахгарой//рахгирой	рахгарой	равия	رويه
резачин	ريزه چين	рехлат	ريحلت	рахгард	ره گرد	руя	رويه
резехор	ريزه خور	рих	ريخ	рахгардӣ	ره گردى	руин	روين
резамӯхра	ريزه مهره	рехтшиносӣ	ريخت شناسى	рахгум	رهگم	руинтан	روين تن
резаворфурӯш	ريزه وار فروش	рехтагӣ	ريختگى	рахгумзада	رهگم زده	руасол	رواسول
резаворфурӯшӣ	ريزه وار فروشى	рехтан	ريختن	рахгумкарда	رهگم کرده	руъёғ	روى عى
резидан	ريزیدن	рехта	ريخته	рахн	رهن	руъят	رويت
резинпӯш	ريزين پوش	рехтапо	ريخته پا	рахннома	رهن نامه	рах	ره
резинвор	ريزينوار	рехтагарӣ	ريخته گرى	рахнорафта	ره نارفته	рахпулӣ	ره پولى
резин\резина	ريزين	рехтапайкар	ريخته پيکار	рахнома	رهنما	рахпаймо	رهپيما
резинӣ	ريزينى	рехтагар	ريخته گر	рахнамой	رهنمايى	рахпаймой	رهپيمايى
реж	ريژ	рехтагархона	ريخته گر خانه	рахнамун	رهنمون	рах-рах	ره ره
режиссёр	ريژيسار	рехан//рихан	ريخن	рахнавардӣ	ره نوردى	рахнавард	رهنورده
режа	ريژه	рихин	ريخين	рахӣ I	رهى I	раховард	رهنورده
рес	ريس	рихинак	ريخيناک	рахӣ II	رهى II	рахомӯз	ره آموز
рейс	ريس	рихинакдор	ريخين کدار	рахидан	رهيدن	рах	ره
рес	ريس	рез	ريز	рахин	رهين	рахой	رهائى
ресмон	ريسمان	рез II	ريز II	раис	رهيس	рахойбахш	رهائى بخش
ресмонбофӣ	ريسمان بافى	рез-рез	ريز-ريز	раисҷумхур	رهيس جمهور	рахорах	رهاره
ресмонӣ	ريسمانى	резон	ريزان	раисшинос	رهيس شناس	рахосозӣ	رهاسازى
ресмонбанд	ريسمان بند	резонанс	ريزاننس	раискунанда	رهيسى کننده	рахошудагӣ	رهاشدگى
ресмонбоз	ريسمان باز	резондан	ريزاندن	раисбоб	رهيس باب	рахошуда	رهاشده
ресмонбозӣ	ريسمان بازى	резбоф	ريزباف	раисҷумхурӣ	رهيس جمهورى	раханҷом	ره انجام
ресмонбоф	ريسمان باف	резбофт	ريزبافت	раисхона	رهيس خانه	рахонанда	رهاننده
ресмонтоб	ريسمان تاب	резбарга	ريزبرگه	раисӣ	رهيسى	рахон(и)дан	رهانيدن(и)دن
ресмончаллоб	ريسمان جلاب	резбин	ريزبين	риё	رهى	раховӣ	رهآورى
ресмонрес	ريسمان ريس	резбинӣ	ريزبينى	риёкор	رهى کار	рахоиш	رهائش
ресмонресӣ	ريسمان ريسى	резпардозанда	ريز پردازنده	риёхин	رهى حين	рӯхбон	رهى بون
ресмоншакл	ريسمان شکل	резтарша	ريز ترشه	риёсат	رهى سات	рӯхбоният	رهى بنيت
ресмонмонанд	ريسمان مانند	резидент	ريز دينت	риёзат	رهى زات	рахбар	رهبر
ресмонпечонӣ	ريسمان پيچانى	резерватсия	ريز روتسيه	риёзаткашӣ	رهى زات كشى	рахбарӣ	رهبرى
ресандагӣ	ريسيدگى	резсанг	ريز سنگ	риёзаткаш	رهى زات كش	рахбарӣкунанда	رهبرى کننده
ресанда	ريسيدن	резш	ريزش	риёзӣ	رهى زى	рахбария	رهبرى
ресидан	ريسيدن	резшгоҳ	ريزشگاه	риёзидон	رهى زيدن	рахбалад	ره بلد
решиде	رشيده	резфилм	ريز فيلم	риёзиёт	رهى زيوت	рахба	ره به
реш	رеш	резгӣ	ريزگى	риёкорона	رهى کارانه	рахпой	ره پائى
риш	ريش	резмавҷ	ريز موج	риёкорӣ	رهى كورى	рахдавак	ره دواک
риштарош	ريش تراش	резандагӣ	ريز ندگى	реактор	رهى كتار	рахрав	ره راور
риштарошак	ريش تراشک	резанда	ريزنده	реактив	رهى کتيو	рахравон	ره راورن
риштарошӣ	ريش تراشى	реза	ريزه	реактивӣ	رهى کتيوى	рахзан	ره زن
риштарошида	ريش تراشيدده	резаборон	ريزه باران	риёл	رهى ل	рахзанӣ	ره زنى
риштунук	ريش تنک	резабоз	ريزه باز	реализм	رهاليزم	рахсипар	رهسپار
ришхандомез	ريشخند اميز	резачинӣ	ريزه چينى	райён	رهيان	рахсипор	رهسپور
реш-реш	رеш-رеш	резадона	ريزه دانه	риёварз	رهياورز	рахсипорӣ	رهسپارى
ришсиёх	ريش سيه	резадандон	ريزه دندان	риёварзӣ	رهياورزى	рахфарсо	ره فرسا
ришкалон	ريش کلان	реза-реза	ريزه ريه	райб	رهيب	рахқушо	ره کشا
ришҷунбонӣ	ريش جنبانى	резасанг	ريزه سنگ	репертуар	رهپر توار	рахқуфтагӣ	ره کوفتى
		резакорӣ	ريزه کارى	риҷе	رهجه	рахакӣ	رهکى

зовиясанچ	زادسەل	регмайда	ريشخەند
зовиянишин	زادسەرو	регомез	ريشدار
зовиянишиний	زادگان	регбозй	ريشداروز
зохид	زادگاه	регбум	ريشسەفەد
зохидй	زادەن	регбй	ريشگاو
зоича	زادنامە	регпахшкунй	ريشگيرک
зоид	زادبود	регтұда	ريشناک
зоидан	زادە	регдоғ	ريشە
зоида	زار	регзарра	ريشەبرانداز
зоир	زارI	регзор	ريشەاي
зоёғ	زار//зоррII	регзардак	ريشەچه
зоёндан	زارоI	регсор	ريشەدار
зоянда	زاران	регистон	ريشەسوز
зоб//зап	зарманда	регламент	ريشەشناختى
зобон	заранда	реглой	ريشەشناس
зобонкўтоҳ	زارە	реги	ريشەشناسى
зобонмўз	зарй	релс	ريشەкаو
зобонмўзй	заридан	релсозй	ريشەкаوى
зобоновар	зорикунон	реле	ريشەکش
зобоноварй	зағ	релйеф	ريشەکن
зобонбоз	зағчашм	римI	ريشەکنى
зобонбозй	зағча	римII	ريشەگى
зобонбурида	зағчехр	римдор	ريشەيابى
зобонбастагй	зағсор	римкаш	ريشيدان
зобонбаста	зағсар	римнок	ريشيدەII
зобонбанд	зағнўл	рима	ريشين
зобонтез	зағе	римй	ريغ
зобончарб	зафе	ринг	ريغان
зобонча	заг//загк	ревматизм	ريغ
зобонхой	закоб	рева	ريفيرات
зобонхат	залII	рейтинг	ريفيرنت
зобондон	зоология		ريفيرندەم
зобондонй	залу		ريفلەкс
зобондароз	зомахрон		ريك//ريگII/рек
зобондарозй	зомхарон		ريكارد
зобонрон	зому		ريكاردى
зобонрасонй	зомуча		ريكاشە//ريكاسە
зобонзад	зомиё		ريكلامە
зобонзада	зон		ريكلامەدەندە
зобонсўхта	зону		ريكI
зобоншинос	зонубанд		ريكپشتە
зобоншиносй	зонукашон		ريكخاك
зобонфурўш	зонунишин		ريكخانه
зобонфаҳм	зонй		ريكدار
зобонак	зония		ريكريزە
зобонкўтоҳй	зовI		ريكسەنگ
зобонгирифта	зовII		ريكسەنگى
зобонгир	зоварI		ريكشور
зобонгирйI	зоварII		ريكشوى(ي)
зобонгирйII	зоварIII		ريكفرش
зобона	зовия		ريككوچى
		регмайд	
		регомез	
		регбозй	
		регбум	
		регбй	
		регпахшкунй	
		регтұда	
		регдоғ	
		регзарра	
		регзор	
		регзардак	
		регсор	
		регистон	
		регламент	
		реглой	
		реги	
		релс	
		релсозй	
		реле	
		релйеф	
		римI	
		римII	
		римдор	
		римкаш	
		римнок	
		рима	
		римй	
		ринг	
		ревматизм	
		рева	
		рейтинг	
		зе	
		зи	
		зоиш	
		зоишгоҳ	
		зоил	
		зобI	
		зобғур	
		зобгар	
		зоотехника	
		зоҷ	
		зоҷа	
		зоҷабозй	
		зодI	
		зодд	
		зодбум	
		зодруз	

зарим	زردآلوچینی	زیدودن	زبانه‌دار
зарм	зردآلوزار	зудудан	زبان‌ور
зармохӣ	зрдпрمه	зде	зبانӣ
зарнисор	зрдпӯст	зде‌شده	збда
зарандуд	зрдтоб	зар(р)	збар
зарнард	зрдчашм	зарр	збр
заранг	зрдچوبه//زرچوبه	зароб	збрпӯш
зарнигор	зрдчӯба/зарчӯба	зроат	збртенг
зарангӣ	зрдچه	зроаткар	збрجد
зарних	зрдхак	зроаткорӣ	збрдст
зирних	зрдрӯ	зроатӣ	збрдستی
зурвонӣ	зрдрӯӣ	зроғн//زراغن	збррав
заруд	зрдшт	зароған//зароғанг	зб-зрд
зарварақ	зрдшти	заррофа	збуда
зирех	зрдштиа	зарогин	збур
зирехпӯш	зрдак	заролу	збурхон
зирехдор	зрдگون	зарандӯз	збун
зирехзан	зрдگونه	зарандӯзӣ	збонکش
зирехшкан	зрдӯз	зрбофт	зبونگیر
зирехгар	зрдӯзӣ	зрбофти	зبونگیرӣ
зарӣ	зде	зрбондн//زربانیدن	збунӣ
заряд	зде‌جوش	зрбахш	збیب
заряддор	зрді	зрбфт//زربفته	зп
зиріқ-зиріқ	зрдинه	зарбафт//зарбафта	зجاج
заррин	зрриз	зрбак	зجاج
зарин	зршк	зрбед	зجاج‌ساز
зарринтоб	зрشناس	зрбидан	зجاجی
зарринкамар	зршӯӣ	зрпош	зجاجیه
зшт	зршӯӣ	зрпоші	зجر
зштандом	зрI	зрпараст	зحل
зшттинат	зрII	зрпӯш	зحات
зштхӯ	зргилдоқ	зрпечак	зحاتI
зштро	зрфам	зрпйкар	зحاتII
зшткар	зрфшон	зарҷӯ	зحاتталаб
зшти	зрфшон	зарҷӯба	зحاتکش
заъфар	зрқ	зарҳал	зخم
заъфарон	зрк	зарҳалпеч	зخم‌بند
заъфаронӣ	зркар	зарҳалкорӣ	зخم‌بندی
заъфарма	зрکش	зарҳалӣ	зخم‌خورده
заъм	зркшиده	зарҳок	зخم‌دار
зъм	зркашида	зархарид	зخم‌دارشوی
зъмӣ	зркафил	зархез	зخم‌گاه
зағор	зркӯб	зрд	зخمه
зағорI	зргдаз	зрдоб	зخمӣ
зағорII	зргдар	зрдар	зخمیده
зағорамохӣ	зргранه	зрдолу	зхнагӣ
зғал	зргрӣ	зрдолуоб	зхנה
зғал‌سنگ	зрглдар	зрдолуафшонӣ	здо/зидо
зағома	зргӯш	зрдолу‌پز//زردآلو‌پزی	زدگی
зағомарӯӣ	зргӯш‌پوری	зрдолу‌паз//зардолу‌пазӣ	زدانی
заған	зргӯн	зрдолучин	زدوخورد

زانچيرى زنجيرى	زامينى زمينى	زامناسوز زمانه ساز	زاغوتا زغوتہ
زанах زناخ	занан	زامناسозى زمانه سازى	زاغير زغير
занахдон زناخان	занан	زامانى//زمانوى زامانوى	زاغيرپايه زغيرپايہ
зандан	зано	زامبورуг زامبوروغ	زاغيرپاروار زغيرپاروار
зандор	зуннор	زامبورугбирён زامبوروغ بريان	زاغيردروى زغيرداراوى
зандорй	занозانى	زامبورугзор زامبوروغ زار	زاغيركار زغيركار
зиндон	занаوشي	зумухт زومت	زاغيركوبى زغيركوبى
зиндонбон	зинокор	зумрад	zuf زوف
зиндонхона	зинокорй	зумуррад	zufаф زيفوف
зиндоншкан	зиногар	зумуррадраниг	zufт زفت
зиндонй	зиногарй	зумуррадфом	zufт زفت
зиндагонй	занон	зумуррадгун	zufт زفت
зиндагй	زانندن//زانيدن	зумуррадй	заққум زقوم
зандўст	занондан//занонيدان	зумуррадин//зумуррадй	закот زكات
зандўстй	زانона	зумра	закотчй زكاتچى
зинда	занбора	зумзамI	зуком زكام
зиндачудо	занбоз	зумзамII	зукомшуда زكامشده
зиндачудой	занбозй	зумзамIII	зукахур زكە خور
зиндадор	занбар	зумзам	зал زل
зиндадил	занбаргалтак	замистон	залозил زلازيل
зиндадилона	занبرك//زنبورك	замистон	залол زلال
зиндадилй	занбарак//занбўрак	замистонгузаронй	залзла زلزله
зиндазой	занбаркаш	замистона	залзлабардор
зиндасағир	занбармиён	замистонй	залзлабардорй
зиндаёд	занбашара	заман	залзлахез
зиндаятим	занбақ	замхарир	залзласанч
зиндик	занбўر	замй	залзласанчй
зансеталок	занбўрбан	заминI	зулф زلف
заниш	занбўрپارварй	заминII	зулфашفته
заншаванда	занбўرخона	заминIII	зулфчавгон
зантабиат	занбўрак	заминбўс	зулфак
занталок	занбўруг	заминбўسى	зулфин
занталоқ	занбезор	заминпайمو	залал زلال
зангар	занбил	заминчунбй	зуло//زولوك
занак	занбилбоф	заминхез	زالاI
занака	занбилбофй	заминдор	زالاII
занакбоз	занпараст	заминдорй	زاله بند
занакабоз	занпарастй	заминдўзى	замII
зангI	занчабил	заминрон	зум
зангII	занчаллоб	заминронй	замI
зангIII	занчалаб	заминсозى	зим
зангор	زانچир	заминков	заморуг
зангорбаста	زانچирبند	заминкушо	зимом
зангортоб	زانچирча	заминкушой	зимомдор
зангорхўрда	زانچирдор	заминкан	зимомдорй
зангорранг	زانچирشكل	заминكانى	замон
зангорй	زانچирگاه	заминكوب	замонбندى
зангбаста	زانچирگسسته	заминگیر	ضمامت
зангдор	زانچيرموى	заминларза	замоничангй
зангзада	زانچира	замине	замонگیرى
зангзан	زانچيروار	заминвасла	замона

зебоандом	زيبا اندام	захроба	زهر آبه	зудгудоз	زود گداز	зангила	زنگله
зебопайкар	زيبا پيکار	захрогин	زهر آگين	зудгузар	زود گذر	зангигир	زنگ ناگير
зеботинат	زيبا تينت	захролуд	زهر آلود	зуднавис	زود نويس	зангүла	زنگوله
зѳбочашм	زيبا چشم	захролудшавй	زهر آلودشوى	зуднависй	زود نويسى	зангүлача	زنگوله چه
зѳбодухтар	زيبا دختر	захромеz	زهر آميز	зудхазм	زود هضم	зангүладор	زنگوله دار
зеборүй	زيباروى	захрбо	زهر با	зудй	زودى	зангй	زنگى
зебосимо	زيبا سيما	захрбез	زهر بيز	зүр	زور	зангиёна	زنگيانه
зебошиносй	زيبا شناسى	захрпечак	زهر پيچک	зүран	زور	зангир	زنگير
зебосанам	زيبا صنм	захрханд(а)	زهر خنده	зүрозмо	زور آزما	зангирй	زنگيرى
зебосурат	زيبا صورت	захрдор	زهر دار	зүрозмой	زور آزمائى	зангимизоч	زنگى مزاج
зеботальтат	زيبا طلعت	захрзан	زهر زن	зүровар	زور آور	занмурда	زن مرده
зебоманзар	زيبا منظر	захркаш	زهر کش	зүроварй	زور آورى	занмизоч	زن مزاج
зебой	زيباى	захрнок	زهر ناک	зүрбазүракй	زور بهزورى	зананда	زننده
зебоипараст	زيباى پرست	захра	زهر	зүрхона	زور خانه	занбамузд	زن به مزد
зебоишинос	زيباى شناس	зүхра	زهر	зүрзанй	زور زنى	занй	زنى
зебдех	زيبا ده	зүхрачабин	زهره جين	зүрталаб	زور طلب	завод	زوا د
зебиш	زيبا ش	захрадор	زهره دار	заврак	زورق	завода	زوا ده
зайбак	زيبا ق	захрадон	زهره دان	завракрон	زورق ران	заввор	زوا ر
зебанда	زيبا نده	захракаф	زهره كف	завракронй	زورق رانى	завор	زوا ر
зебидан	زيبا دن	захзамин	زه زمين	завраккаш	زورق کش	завош	زوا ش
зайтун	زيبا تون	зеҳак	زهک	зүракй	زورکى	завол	زوا ل
зайтунй	زيبا تونى	зеҳборик	زه باريک	зүргүй	زورگوى	заволпазир	زوا ل پذير
зич	زيبا چ	зеҳакдор	زه کدار	зүрманд	زورمندى	заволпазирй	زوا ل پذيرى
зич	زيبا چ	захкаш	زه کش	зүрмандй	زورمندى	заволнопазир	زوا ل نا پذير
зичй	زيبا چى	захкашида	زه کشيده	зүрй	زورى	завола	زوا له
зичисанч	زيبا چى سنج	зеҳгир	زه گير	зүригарй	زورى گرى	заволёфта	زوا ل يافته
зайд	زيبا د	захнок	زه ناک	зүг	زوغ	зүбин	زوا بين
зер	زيبا ر	зихй	زهى	зукка	زکه	зүпин	زوا بين
зер	زيبا ر	захидан	زهيدان	завлона	زولا نه	завч	зوا چ
зериобй	زيبا ى	захир	زهير	заванч	زوانچ	завча	зوا چه
зерафкан(д)	زيبا فکان / زيرا فکند	захирандом	زهيران دام	зах	زه	завчийт	зوا جيت
зерандоз	زيبا رنداز	зиёд	زياد	захI	زه I	завчийн	зوا جين
зѳрбоб	زيبا ب	зиёдат	زيادت	захII	زه II	завчй	зوا چى
зѳрибағалй	زيبا باغالى	зиёдатй	زيادتى	захIII	زه III	завчигй	зوا چى گى
зѳрбино	زيبا بنا	зиёда	زياده	заҳоб	زهاب	зуд	زود
зѳрбанд	زيبا بند	зиёдасар	زياده سر	заҳор/зиҳор	زهار / زيهور	зудбовар	زود باور
зѳрипүстй	زيبا پوسى	зиёдаталабй	زياده طلبى	зиҳоф	زهاف	зудбоварй	زود باورى
зѳрпүш	زيبا پوش	зиёдй	زيادى	зеҳбофй	زهباфй	зудбадал	زود بدل
зѳрпирахан	زيبا پراهن	зиёрат	زيارت	заҳбур	زهبر	зудпарвоз	زود پرواز
зѳртанг	زيبا تنگ	зиёратгоҳ	زيارت گاه	заҳбурканй	زهبر کنى	зудпаз	زود پز
зѳрчома	زيبا جامه	зиён	زيان	зүхд	زه د	зудпазак	زود پزک
зѳричашмй	زيبا چشمى	зиёновар	زيان آور	заҳдор	زه دار	зудтар	زود تار
зѳрдаст	زيبا دست	зиёнпарварй	زيان پرورى	зеҳдор	زه دار	зудҳаракат	زود حرکت
зѳрдастй	زيبا دستى	зиёндор	زيان دار	заҳдон	زه دان	зудҳез	زود خيز
зѳризаминй	زيبا زمينى	зиёнрасонй	زيان وسائى	зеҳдон	زه دان	зудрас	زود رس
зѳрсутун	زيبا ستون	зиёнзада	زيان زده	зүхдпеша	زه دپشه	зудранч	زود رنج
зѳрисангй	زيبا سنگى	зиёнкор	زيان کار	зүхдфурүш	زه دفروش	зудрав	زود ر
зѳрфун	زيبا فون	зиёнкорй	زيان کارى	захrI	زه rI	зудшкан	زود شکن
зѳрфун	زيبا فون	зиёнгирифта	زيان گرفته	захrII	زه rII	зудамал	زود عمل
зирак	زيبا ک	зеб	زيبا	заҳro	زه را	зудфаҳм	زود فهم
зираконе	زيبا کانه	зебо	زيبا	заҳроб	زه راب	зудқаҳр	زود قهر

сантиметр متر	سال بند	سازنده کار سازنداکور	ساده I سدا
санскрит سانسکریت	سالخورده سالخوردا	سازو созу	ساده II سداII
санскритшинос سانسکریت شناس	سال دیده سال دیدا	سازوار созвор	ساده رفتار سادарафтор
санскритшиносй سانسکریت شناسی	سال روز солрӯз	سازواری созворй	ساده رفتاری سادарафторй
санскритй سانسکریتی	سال شماری солшуморй	سازور созвар	ساده روی سodarӯй
сонет سانیّت	سالخ солиғ	سازیدن созидан	ساده عذار سодаизор
совو	سالغوت солғут	ساسانی сосонй	ساده عذارى سодаизорй
совхоз ساوخوز	سالف солиф	ساسانیان сосониён	ساده لوح سодалавх
соварй ساوری	سالک солик	ساسکن соскан	ساده لوحى سодалавхй
совлиқ ساوليқ	سالگرد солگرد	ساطع сотеъ	ساده لوحانه سодалавхона
сов(а) ساوه	سالگردانی солگردонй	ساطور сотур	ساده دل سодадил
советй ساويت // سافیتی	سالگردانی солیمگردونй	ساعات соот	ساده لانه سодадилونا
совидан ساويدان	سال گشت солگاشت	ساعت соат	ساده دلي سодадилй
соҳираI ساھیراI	سالیم солим	ساعت بیع соатбайъ	ساده روی(й) سodarӯ(й)
соҳираII ساھیراII	سالعقلی солимақлй	ساعت ساز соатсоз	ساده زنج سодазанах
соҳйI ساھйI	سالمانا солиман	ساعت سازی соатсозй	ساده نویسی سоданаویسی
соирI саирI	سال عقل солимақл	ساعده سفید соидсафед	سار sor
соирII саирII	سال فکر солимфикр	ساع کیسه соаткиса	سار sorI
соис سائس	سالم فکری солимфикрй	ساع غ soғ	سار sorII
соиқ سائق	سالمند солманд	ساغر соғар	سار sorI
соиқаII سائقهII	سالمی солимй	ساغر کش соғар	ساربان sorбан
соилI سائل	سالنامه солнома	ساغر کشى соғаркашй	ساربان سرای sorبانسارой
соилII // سايل	سالنامه نویسی солноманаویسی	ساغو соғу	ساربانخانه sorбанхона
соилй سائلى	سالنامه نویس солноманаویس	ساغو تراش соғутарош	سارق sorик
соимII سائىم	سالنوی солиनावй	ساغو تراشى соғутарошй	سارنج sorانچ
соидIII ساعدن	سالو солу	سافل софил	سارنگ sorانگ
соидан سائيدان	سالوس солус	ساق сокI	сарван sorван
сой سائى	سالوسى солусй	ساق сокII	сарй sorй
сой سائى	سالوک солук	ساقط сокит	ساز соз
сайтII سائتII	سالیان солиён	ساقهI соқаI	ساز созI
соиш سائش	سالیهана солиёна	ساقهII соқаII	ساز созII
сойа سايه	سام(м) сом(м)	ساقهIII соқаIII	سازاندن созондан
сойабан شکل соябоншакл	سامI сомI	ساقى сокй	سازش созиш
сойабанگل соябонгул	سامII сомII	ساقى نامه сокинома	سازش كنى созишкунй
сойаپرست сояпараст	سامان соман	ساقيه соқия	سازشكار созишкор
сойаپرورد сояпарвар	سامان آلات сомонологат	ساکب сокиб	سازشكارانه созишкорона
сойаناک соянок	سامان سوز сомонсӯз	ساکت сокит	سازشكارى созишкорй
сойа زده соязада	سامانه сомона	ساكتانه сокитона	سازشگر созишгар
сойа سايه سايه	سامانىI сомонйI	ساكتى сокитй	سازشگرانه созишгарона
сойаگاه соягоҳ	سامانىII сомонйII	ساكن сокин	سازشگرى созишгарй
сойаگرد соягард	سامانيان сомониён	ساكن رگ сокинраг	سازشناپذير созишнопазир
сойаگیر соягир	سامع сомех	ساكنك сокинак	سازشنامه созишнома
сойамند сояманд	سامىI сомйI	ساكول сокӯл	سازگار созгор
сойа نما соянама	سامىII сомйII	سالI солI	سازگارى созгорй
сойафкан سايه افكن	سانI сонI	سالII солII	سازمان созмон
сойафкан سايه افكن	سانII сонII	سالآزمای солозмой	سازمانده созмондех
сойандоз سايه انداز	سانIII сонIII	سالدار солдор	سازماندهنده созмондиханда
сойабان سايه بان	سانIV сонIV	سالار солор	سازماندهى созмондихй
сойаپرورده сояпарварда	سانV сонV	سالانه солона	سازندگى سازндагйI
сойадار سايه دار	ساناته соната	سالب солиб	سازنده سازندهII
сойадست سايه دست	ساناتاریه санатория	سالبر солбар	

ساتاروان سترون	ситорасӯхта ستاره سوخته	сипанддона سپنددانه	супоришӣ سپارشى
сутурван//ساتарван سترون	ситорашакл ستاره شکل	сипандон سپندان	сипарیدن//سپردن
стакан ستکان	ситорашиносӣ ستاره شناسى	сипоҳтан//сипӯзидан	супоридан//супурдан
ситамгор(а) ситмагоре	ситорамонанд ماننده	сипӯзгор سپوزگار	супоранде سپارنده
сатилсоз سطل ساز	ситоравор ستاره وار	сипӯзидан سپوزیدن	сипора سپاره
ситам ситم	ситорабор ستاره باران	сипах سپه	сипос سپاس
ситамандеш ситمانديش	ситоразор ستاره زار	сипахдорӣ سپهدارى	сипастан سپاستن
ситампешагӣ ситмپيشگى	ситорашумор ستاره شمار	сипахсолорӣ سپه سالارى	сипасдор سپاسدار
ситмагарӣ//ситмагарى	ситорашуморӣ ستاره شمارى	сипахсарвар سپه سرور	сипасгузор سپاسگزار
ситамкорӣ//ситамгарӣ	ситорашинос ستاره شناس	сипахшакл سپه شکل	сипасгузорӣ سپاسگزارى
ситамкорӣ ситмаكارى	ситорагарм ستاره گرم	сипахшикан سپه شکن	сипасго(й) سپاسگو(ي)
ситамкада ситمهكده	ситорагармӣ ситمه گرمى	сипахбад//сипахбуд	сипасе سپاسه
ситамкашида ситمهكشیده	ситоғ ситاغ	сипахдор سپهدار	сипах سپاه
ситампеша ситمهپيشه	ситок ситاک	сипеҳр سپهر	сипахсолор سپاه سالار
ситамдида ситمهديده	ситом ситام	сипеҳрсой سپهرسوى	сипахсолорӣ سپاه سالارى
ситамрасида ситمهسيده	ситоматология ситомاتلاگيه	сипеҳрвор سپهروار	сипахона سپاهانه
ситамзада ситمهزده	ситон ситان	сипеддаст سپيددست	сипахгона سپاهگرانه
ситамкор ситمهكار	стон//истон استان	сипеддам//сифиддам	сипахгарӣ سپاهگرى
ситамкаш ситمهكش	стандартонӣ ситندرتانى	сипедном//сафедном	сипахгарӣ сипахهگرى
ситмагар ситمهكار	ситон(и)дан ситاندين//ستانيدن	сипид карӣ//сипидгарӣ	сипахӣ سپاهى
ситамгар//ситамгор	ситониш ситانش	сипедкорӣ//сипедгорӣ	сипар سپر
ситамгарӣ ситمهكارى	ситонанда ситонانده	сипид кар//сипидкар	сипар سپر
ситанба ситانه	ситона ситوانه	сипедкор//сипедгор	сипарбоз سپرباز
стандарт ستندارت	ситвус ситواس	сипедор سپيدار	сипарболак سپربالک
сатангнамо ستنگ نما	ситоидан ситаيدن	сипедчома сипидچومه	сипаратор سپر تار
сутухон ستوخون	ситоиш ситаيش	сипедгор сипидگار	сипартакнада سپر تکينده
сутудон ستودان	ситоишсаро ситаيش سارو	сипедгорӣ сипидгарى	сипарчӣ سپر چى
ситудан ستودن	ситоишкар ситаيش كار	сипедде сипеда	сипарчагул سپر چه گل
сутудан ستودن	ситоишгоҳ ситаيشگاه	сипедадам сипедадам	сипардор سپر دار
ситуда//сутуда	ситоишгар ситаيشگر	сипедадамон сипидهدمان	сипардорӣ سپر دارى
сутуда ستوده	ситабрӣ ситابرى	сипиде//сифиде сипидى//سفيدى	сипардевора سپر ديواره
сутудагузин ستوده گزين	ситад ситاد	сипирт спирит	сипурдан سپر دن
ситудамаш ситوداماش	ситр ситر	сипиртдор سپيرتدار	сипардевор سپر ديوار
ситудахисол ستوده خصال	ситр ситр	сипиртнак سپيرتناک	сипурз سپرز
студия ستوديه	ситр ситр	сипиртнок سپيرتناک	сипурз سپرز
студент ستودينت	ситратосфера ситратوسفرا	сипиртӣ سپيرتى	сипаршакл سپر شکل
сутурI ситурI	ситратегӣ ситратегى	сипирткл спектакл	сипарғам سپر غم
сутуъ ситуъ	ситратегия ситратегيه	сипиктр спектр	сипарам سپرم
сутун ситун	ситруспарварӣ ситрус پرورى	сипикер спикер	сипармонанд سپر ماننده
сутунбандӣ ситун بندى	ситурдан//ситурдан	сито сито	сипарӣ سپارى
сутундор ситун دار	ситурдан ситурدن	сито(й) ситаى//ستاي(ي)	сипаридн//сипрден сипар(и)дан
ситон گوشه	ситурдан ситурدن	ситода ситودا	сипарег сипرهغ
ситунча ситونچه	ситрус ситروسى	содарӯй ساده روى	сипарӣII سپرى II
ситунмӯхра ситونمهر	ситршина ситرشينه	стадион ستديان	сипас سپس
сутухI ситухI	ситург ситург	ситодан ситادان	сипахсолор سپهسالار
сатI ситI	ситург ситург	ситтор ситар	сип-сафед сип-سفيد
сатII ситII	ситургоҳ ситурگاه	ситор(а)II ستاره(ا) II	сипал сипال
сатIII ситIII	ситурги ситورگى	ситораI ستاره I	сипал(и) сипال(ي)
стетоскоп ситиаскап	ситранг ситرنگ	ситоратӯда ستاره توده	сипанч سپنچ
ситидан ситيدن	сутра ситор	ситорахунук ستاره خنک	сипанд сипاند
ситирI ситيرI	сутура ситوره	ситорасипах ستاره سپاه	сипандормуз سپندارموز

суханчиний	سخت کمان	سحر گاهان	ستیر
сухандон	سخت کوش	سحر گاهان//سحر گهان	ستیر لیز تسیه
сухандоний	سخت گپ	сахаргохон//сахаргахон	ساتир(a)II
суханрон	سخت گوی(ий)	сәхәргәх	ситез
суханроний	سخت گیر	сәхргар	ситезачү(ий)
суханреза	سختی گیری	сәхргарй	ситезачү(ий)
сухансоз	سختگیری	سحر گه/سحر گاه	ситезанда
сухансаро(ий)	سخت معامله	сахаргах//сахаргох	ситеза
суханшинос	سختن	сәхргәх	ситезарой
сухансанч	سختو	сәхргәхй	ситезарү(ий)
сухансанчй	سختی	сәхрнигор	ситезакорй
суханшунав	سختیکش	сәхрнамо	ситезакор
сухантироз	سختیان	сәхара	ситезидан
суханфахм	سختیئن	сахарй	ситег
сухангү(ий)	سختی دیدہ	сахк	сitem
суханношунав	سخره	сахур//сахур	сатин
суханвар	سخراII	сахур//сахур	стенография
суханварй	سخریه//سخريت	сахурй	стенограмма
сахлав	سخسور	сахох	стюардесса
сахун	سخن	сахопеша	стехидан
сахунатI	سخن	сахофат	саччода
сахй	سخن آرای	саховат	саччоданараст
сахигй	سخن بازی	саховатпеша	саччоданишин
сад(д)	سخن بافی	саховатманд	сачда
садодад	سخن پراکنی	саховатмандона	сачдагох
сад(д)бандй	سخن پردازانه	саховатмандй	сачь
сидирк	سخن پرور	сәхт	сачил
сидра	سخن پروری	сәхтбарг	сачн
сидшкан	سخن پیوند	сәхтпай(ий)	сачуд
сидкес//сидгес	سخن دریای	сәхтчүш	сачийя
сидгес	سخن دریای	сәхтчашм	сачок
сидеI	سخن دوست	сәхтрүй	сачхор
сидеIV	سخن سرائی	сәхтсарй	сачуб
сидеV	سخن سوار	сәхтшуда	сәхарI
сидеI	سخن طلب	сәхтшавй	сәхрI
сидеII	سخن فهمی	сәхтшавй	сәхрАфрин
сидеII	سخن گذار	сәхтшавй	сәхрулбаён
сидебед	سخنگر	сәхтшавй	сәхрангез
сидарайхон	سخن گستر	сәхтшавй	сәхрабоз
сидид	سخن گستری	сәхтшавй	сәхрабозй
сидI	سخنگوی	сәхтшавй	сәхрбоф
сидII	سخن ناشنوی	сәхтшавй	сәхрбанд
сидI	سخن آور	сәхтшавй	сәхрхан
сид(р)	سخنواران	сәхтшавй	сәхрхез
сидр	سخن آرای(ий)	сәхтшавй	сәхрхезак
сидIV	سخن آفرین	сәхтшавй	сәхрхезй
саростин	سخن باز	сәхтшавй	сәхрзада
сароғуш	سخن باف	сәхтшавй	сәхрсаз
сарафзал	سخن پرداز	сәхтшавй	сәхркорй
сарагроном	سخن پردازى	сәхтшавй	сәхркор
сарандозII	سخن پرست	сәхтшавй	сәхркир
сароханг	سخن چین	сәхтшавй	сәхргох

сатанг	سر یرهنه	суроға	سر باغي
сартуй	سر بسته	сарафроз	سر بري
сартез	سر بلند	сарафрозӣ	سر بريده
серчоғ	سر بلندانه	сарафсор	سر بزړگ
сарҷарида	سر بلندی	сарафшон	سر بزړگي
сарчанг	سر یمهر	сарафкандагӣ	سر پوشي
сарчилав	سر بند	сарафканда	سر کوچک
сарчилавдор	سر بند II	сарафканӣ	سر گران
сарчамъ	سر بندک	сарафкандгӣ	سر گرانی
сарчамъӣ	سر بنه	сарафкандгӣ // сарафкандгӣ	سر گин دان
сарҷумла	سر برهوا	сарафгандагӣ // сарафгандагӣ	سر متخصص
сарҷунбонӣ	سر بي	сарафганда // сарафганда	сара
серчанҷал	سر بين	сариктисоддон	сара
сарҷуӣ	سر پائي	сарвал	сарро
сарҷубор // сарҷуӣбор	سر پاس	саромад	сирран
сарҷӯш	سر پاسبان	сарон	саробистар
сарҷӯшӣ	سر پايان I	сурон	саройпарда
сарчик	سر پايان II	саранҷом	сароидан
сарчин	سر پرتايک	саранҷомдихӣ	сароб I
сарҷарх	سر پرست	сарандоз	сароб II
сарҷархак	سر پرست	саронрӯ	суроб
сарҷашма	سر پرستар	сарангушт	саробан
сарҷупон	سر پرستари	сарона	саробанӣ
сарчин	سر پستانه	саровоз	саробӯстон
сархосил	سر پرستي	саровон	саробӣ
серхосил	سر پستي	сараввал	саропай (ӣ)
сархол	سر پزшک	саравлод	саройпарда
сарҳад	سر پناه	сарой	сароч
сарҳадбон	سر پنجه	саройбон	сароч
сарҳадбонӣ	سر پوش (к)	саройбонӣ	сароҷа
сарҳадчӣ	سر پوشدار	сироят	сароҷӣ
сарҳаддор	سر پوشيده	сироятнопазир	сароҷа
сарҳаддорӣ	سر پياز	сирояткунанда	сароҳбар
сарҳадшикан	سر پيچ	сироятӣ	саровод
сарҳадшиканӣ	سر پيچک	сарояндагӣ	сародор
сарҳадӣ	سر پيچи	сароянда	саридора
сарҳарф	سر تاب	саройнишин	сародорӣ
серҳаракат	سر تا پا	сирб	сарадик // суродик
сарҳисоб	سر تاريک	сарбор	сарозер
сарҳисобдор	سر تاسار	сарборӣ	сараспакӣ
сарҳакам	سر تاسري	сарбоз I	саросар
сарҳалқа	ستر اتاست	сарбоз II	саросарӣ
сарҳалқагӣ	سر تراش	сарбозгирӣ	суросур
серҳавсала	سر تراشان	сарбозхона	саросемагӣ
сарҳавз	سر تراشخانه	сарбозӣ	саросема
сарҳавздор	سر تراشي	сирбол	саросемавор
сурх	سر تشويش	сарболо	сарошпаз
сурҳоб II	сертеъдод	сарбахш	сарошӣб
сурҳбинӣ	сертакаллуф	сарбадорон	саръаъзо
сурхчехра	سرنگ	сарбур	суроғ
сурххок			сароғоз

саршӯй	سر شویی	сарзінда	سر زنده	сардоб	سر داب	сурхриш	سر خ ریش
саршӯй	سر شویی	сарзаниш	سر ز نش	сардоба	سر دابه	сурхзамин	سر خ زمین
саршӯён	سر شویان	сарзидёд	سر زی دد	сардор	سر دار	сурхоб	سر خاب
саршир	سر شیر	сержант	سر ژنت	сирдор	سر دار	сархор	سر خار
сершир	سر شیر	сержантӣ	سر ژنتی	сирдор II	سر دار II	сархорӣ	سر خاری
сарсафҳа	سر صفحه	серсоҳа	سر ساحة	сардорӣ	سر داری	сархорӣ II	سر خاری II
саргос	سر طاس	сарсом	سر سام	сирдошт	سر داشت	сархона	سر خانه
саратон I	سر طان I	сарсомӣ	سر سامی	сирдон	سر دان	серхона	سر خانه
саратон II	سر طان II	сарсон	سر سان	сардовар	سر داور	сурхбед	سر خ بيد
саратонзо	سر طان زو	сарсонӣ	سر سانی	сардабир	سر دبیر	сурхпӯст	سر خ پوست
саратоншинос	سر طان شناس	сарсонӣ	سر سانی	сардхона	سر دخانه	сурхпӯш	سر خ پوش
саратоншиносӣ	سر طان شناسی	серсоя	سر سايه	сардухтур	سر دختور	сурхтоб	سر خ تاب
серта	سر طلب	сарсабад	سر سبده	сардхун	سر د خون	сурхчатоб	سر خ چاپ تاب
суръат	سر عت	сарсабз	سر سبز	сарддам	سر دم	сурхчашм	سر خ چشم
суръатфизо	سر عت فز	серсабза	سر سبز	сардарҳаво	سر در هوا	сурхча	سر خ چاپ
суръатафзо	سر عت افز	сарсабзӣ	سر سبزی	сардарахтӣ	سر در ختي	серхарочот	سر خ راجات
суръатфазо	سر عت فاز	сарсупурда	سر سپرده	сардард	سر در	сурхрухсор	سر خ رخسار
суръатнок	سر عت ناک	сарсутурда	سر سترده	сардаргум	سر در گم	сархирманӣ	سر خ رمنی
суръатнокӣ	سر عت ناکي	сарсутун	سر ستون	сардаргумӣ	سر در گمی	сурхранг	سر خ رنگ
сараскар	سر عسکر	сарсахт	سر سخت	саридарвакт	سر در وقت	сурхрӯда	سر خ روده
серғизо	سر غذا	сарсухан	سر سخن	сардарӣ	سر دری	сурхрӯй	سر خ روی
сарғалтан	سر غلتان	сарсарӣ I	سر سری I	сардаста	سر دسته	серхаридор	سر خ ریدار
сурғуч	سر غوچ	сарсарӣ II	سر سری II	сардастӣ	سر دستی	сарахс	سر خ س
сурғучӣ	سر غوچی	сарсариёна	سر سريانه	саридастӣ	سر دستی	сархушк	سر خ شک
сирфошкунанда	سر فاش کننده	сарсаригард	سر سري گرد	сардсер	سر دسير	сархат I	سر خ ط I
сирфоида	سر فایده	сарсаригардӣ	سر سري گردی	сардсерӣ	سر دسیری	сархат II	سر خ ط II
сарфароз	سر فراز	сарсатр	سر سطر	сардшавӣ	سر دشوی	сурхак	سر خ اک
сарфарозӣ	سر فرازی	сарсафед	سر سفید	сардафтар	سر دفتر	сурхакон	سر خ کان
сарфармондех	سر فرمانده	сарсилоҳ	سر سلاح	сардлаб	سر دلب	сархалонӣ	سر خ لانی
сарфишон	سر فشان	сарсулола	سر سلاله	сирдавонӣ	سر دوانی	сархам	سر خ م
сарфиканда	سر فکنده	серсанг	سر سنگ	сардӯз	سر دوز	сархамона	سر خ مانه
сурфа I	سر ف I	сарисинагӣ	سر سینگي	сирдихӣ I	سر دهی I	сархамӣ	سر خ می
сурфа II	سر ف II	сарсӯзан	سر سوزن	сирдихӣ II	سر دهی II	сурхной	سر خ نای
сарфагар	سر ف گر	сарсина	سر سینه	сардӣ	سر دی	сурхҳо	سر خ ها
сарфаҳм	سر فهم	саршоҳ	سر شاخ	саридеворӣ	سر دیواری	серхоб	سر خواب
сурфидан	سر فیدن	сершоҳ(е)	سر شاخ(ه)	сарироҳӣ	سر راهی	сархора	سر خاره
серқат	سر قات	саршор	سر شار	саррада	سر رده	сархон	سر خوان
сирқот//сарикот//сарақот	سر قوت//ساريكوت//ساراکوت	саршубон//саршабон	سر شبان//سارشابون	сириштан	سر شتن	сархӯр	سر خور
сарқофила	سر قافله	сиришт	سر شت	сарришта	سر رشته	сархуш	سر خوش
сарқонун	سر قانون	саришта	سر رشته	сиришта	سر رشته	сархушӣ	سر خوشی
сарқабилла	سر قبيلة	сириштӣ	سر شتی	сариштакор	سر رشته کار	серхунӣ	سر خونی
сирқат	سرقت	сиришк I	سر شک I	сариштакорона	سر رشته کارانه	сурхӣ	سر خي
сирқатӣ	سرقتی	сиришк II	سر شک II	сариштакорӣ	سر رشته کاری	сархил	سر خيل
серқир(р)	سر قير(ر)	сиришкрез	سر شک ريز	серӯя	سر ویه	сархел I	سر خيل I
сарқанд	سر قند	саршикаста	سر شکسته	серриш	سر ریش	сархел II	سر خيل II
сарқата	سر قته	саршикан	سر شکن	серреша	سر ریشه	сархайлӣ	سر خيلي
сарқут	سر قوت	саршумор	سر شمار	сарзада I	سر زده I	сурхина	سر خينه
сарак	سرک	сершумор(е)	سر شمار(ه)	сарзада II	سر زده II	сурхинарӯй	سر خينه روی
сирк	سرک	саршуморӣ	سر شماری	сарзада III	سر زده III	сурхмӯй(ӣ)	سر خموی(ی)
сирко	سرکاو	сершамол	سر شمال	сарзамин	سر زمین	сард	سر د
саркотиб	سر کاتب	саршинос	سر شناس	саризаминӣ	سر زمینی	сардгӯй	سر دگوی

سرودنویسی	سر دمهري	سرگیراک	سرکار
سروده	سر مه ساسو	سرگین	سرکایی
سروده خوان	سر مهندس	سرلشکر	سرکبندی
سرور	سر مه ی	سرلوح	سرکچ
سرور	سرناک	سرلوحه	سرکچینی
سرورانگیز	سرناکی	سرلوحه دار	سرکردگی
سروروار	سرنامه	سرما	سرکرده
سروربخش	سرناي	سرماخور دگی	سرکسی
سروری	سرنج	سرماورد	سرکش
سروریر	سرناچون	سرماوردی	سرکشاده
سروستان	سرنخ	سرماورده	سرکشانه
سروقامت	سر نسل	سرمازده	سرکشی
سروقت	سر نشیب	سرماز دگی	سرکفته
سروقتی	سر نشین	سرما س	سرکلان
سرورقد	سر نقش	سرماناک	سرکنجین
سروک	سرنگون	سرمايه	سرکنسول
سرولباس	سرنگون سازی	سرمايه دار	سرکوب
سرون	سرنگون شوی	سرمايه داری	سرکوبی
سرون	سرنگون سار	سرمايه گذار	سرکوکچی
سروین	سرناگونсор//سرناگونсор	سرمايه گذاری	سرکوفته
سره	سرنگونی//سرناگونی	سرما سب	سرکه
سره	سرناخن	سرما حریر	سرکه پیشانی
سره مرد	سرناوشت	سرما د	سرگاه
سرهنگ	سرناوشت ساز	سرمدی	سرگیچ
سری	سرناي	سر مساق	سرگذشت
سری	سرناي	سر مست	سرگذشته
سری	سرنايچا	سر مستی	سرگر
سرعی	سرناي نوازی	سر مشاورد	سرگرد
سراین	سرنايچی	سر مشق	سرگردان
سرایچه	سرناي زا	سر معامله	سرگردان
سرایر	سرناي نواز	سر معامله گی	سرگردانی
سرایر	سرو	سر معمار	سرگردی
سرایر	سرو	سر مقاله	سرگرفته
سرایر	سرو	سر مخنیک	سرگرم
سرایر	سرو	سر مه کش	سرگرم کننده
سرایر	سرو	سر مه کشک	سرگرمی
سرایر	سرو	سر منیع	سرگرنک
سرایر	سرو	سر منزل	سرگرنگی
سرایر	سرو	سر منشأ	سرگروه
سرایر	سرو	سر منشی	سرگروه
سرایر	سرو	سر مه	سرگریز
سرایر	سرو	سر مه چوب	سرگزیت
سرایر	سرو	سر مه خاک	سرگشتگی
سرایر	سرو	سر مه رنگ	سرگشته
سرایر	سرو	سر مه سان	سرگله
سرایر	سرو	سر مه فام	سرگم
سرایر	سرو	سر مه کشی	سرگمشده
سرایر	سرو	سر مه گون	سرگمی
سرایر	سرو	سر مه ناک	سرگوشی
سرایر	سرو	سر مه دان	سرگوشی
سرایر	سرو	سر دمهري	سرگه

сафедбед	سفیدبید	саодатнишон	سعادت نشان	суствхаракат	سست حرکتی
сафедпӯчок	سفیدپوچاق	саодатёр	سعادت یار	суствдил	سست دل
сафедпӯст	سفیدپوست	суолII	سعالII	сустрой	سست رای
сафедпӯш	سفیدپوش	сноят	سعایت	сустраг	سست رگ
сафедпӯшон	سفیدپوشان	сноятнамо	سعایت نما	суствшавӣ	سست شوی
сафедтоб	سفیدتاب	саъба	سعبه	суствақида	سست عقیده
сафедчома	سفیدجامه	саътар	سعتّر // صعتّر	сустваҳдӣ	سست عهدی
сафедчомагон	سفیدجامگان	саътариманзар	سعتّری منظر	суствкӯш	سست کوش
сафедча	سفیدچه	саъд	سعد	суствхиммат	سست همت
сафедчатоб	سفیدچه تاب	саъдо	سعدا	сустврода	سست اراده
сафедчаранг	سفیدچه رنگ	саъдӣ	سعدی	сустваркан	سست ارکان
сафедчехра	سفیدچهره	суър	سعر	суствасос	سست اساس
сафедчарӯ(ӣ)	سفیدچهره(ی)	суудII	سعودII	суствэтикод	سست اعتقاد
сафедхунӣ	سفیدخونی	саъй	سعی	суствандеш	سست اندیش
сафедор	سفیدار	саид	سعید	суствбозу	سست بازو
сафеддег	سفیددیگ	саидтолет	سعید طالع	суствбунёд	سست بنیاد
сафедрухсор	سفیدرخسار	саир	سعیر	суствпаймон	سست پیمان
сафедранг	سفیدرنگ	сағона	سغانه	суствхаракат	سست حرکت
сафедрӯ(ӣ)	سفیدرو(ی)	сағонашакл	سغانه شکل	сустврав	سست رَو
сафедриш	سفیدریش	суғба	سغبه	сустваҳдӣ	سست عهدی
сафедорзор	سفیدارزار	суғдӣ	سعدی	суствкадам	سست قدم
сафедфом	سفیدفام	суғур	سغر	суствкор	سست کار
сафедак	سفیدک	суғурта	سغرته	суствкорӣ	سست کاری
сафедкор	سفیدکار	суғуртапулӣ	سغرته پولی	суствкамар	سست کمر
сафедкорӣ	سفیدکاری	сағрӣ	سغری	суствгард	سست گرد
сафедкоса	سفیدکاسه	сағрибарик	سغری باریک	суствгирӣ	سست گیری
сафедкунанда	سفیدکننده	сағрипахн	سغری پهن	суствмизоч	سست مزاج
сафедкунӣ	سفیدکنی	сағривасеъ	سغری وسع	суствмағз	سست مغز
сафедагар	سفیدگر	сағал	سغل	суствниход	سست نهاد
сафедгар	سفیدگر	суғуд	سغود	суствӣ	سستی
сафедгарӣ	سفیدگری	сафоннI	سفائنI	суствзор	سست زار
сафедгил	سفیدگل	сафоннII	سفائنII	систерна	سسیتیرنه
сафедгул	سفیدگل	саfoxатомез	سفاحت آمیز	сиёнат	سییانт
сафедгун(а)	سفیدگونه	сафорат	سفارت	сат(т)ора	сатар
сафедмал	سفیدمال	сафоратхона	سفارتخانه	ситабр	ситабр
сафедмоҳӣ	سفیدماهی	сафора	سفара	сатх	سطح
сафедмӯӣ	سفیدموی	саффор	سفак	сатхӣ	سطحی
сафедмӯӣ	سفیدموی	сафол	سفал	сатрII	سطر
сафедмӯхра	سفیدمهرا	суфол//сафол	سفал//сафол	сатрлабснж	سطرلابسنج
сафедном	سفیدنام	сафолпора	سفалپاره	сутурлобсанч/ситирлобсанч	сутурлобсанч
сафеднаждод	سفیدناژداد	сафолпӯш	سفалپوش	сатил	سطل
сафедаI	سفیدهI	сафолат	سفالت	сатл	سطل
сафедаII	سفیدهII	сафоллакI	سفالکI	сатват	سطوات
сафедадам	سفیدهدم	сафоллакII	سفالکII	сутӯхII	سطوحII
сафедӣ	سفیدی	сафолгар	سفалگر	сутурII	سطورII
сафирI	سفیرI	сафолгархона	سفалگرخانه	саодат	سعادت
сафирII	سفیرII	сафолгарӣ	سفалگری	саодатмаоб	سعادت مأب
сафилI	سفیلI	сафолӣ	سفالی	саодатбахш	سعادت بخش
сафилII	سفیلII	суфолӣ//сафолӣ	سفالی//сафолӣ	саодатманд	سعادتمند
сафилӣ	سفیلی	сафоллин	سفالین	саодатмандона	سعادتمندانه
сафилӣ	سفیلی	сафоллинлаб	سفالین لب	саодатмандӣ	سعادتمندӣ

самин II	самбӯсапаз	селитра	салат
семинар	самбӯсапазӣ	салис	салтан
син(н)	самбӯсафурӯш	салиטה	салтанӣ
санобил	самбӯсафурӯшӣ	салиқа	салтанат
саноч	самт	салиқанок	салтанатхоҳ
саночиқ	симат	салиқадор	салтанатхоҳӣ
саноч	самтурраъс	саликсанӣ	салаф I
саночак	самтгирӣ	селексия	сулфат
санор/синор	самтёбӣ	салим	сулфут
синор	сумч	салим	сулфур
ситоқкурра	самдор	салимулфитра(т)	сулфурдор
сунами	самдор	салимқалб	сулфакубат
синон	самарқандӣ	салимдил	сулфа
синонгузорӣ	сумра	салиндр	сулфӣ
снайпер	симсор	селиолоза	сулфид
сунб	симсим	сам(м)	сулфидан
сунбода	самъ	самм	сулфия
сунбонидан	симфонӣ	сум	салик/салиқ
сунбул	симфония	сум I	салиқ
сунбулстон	самак	сум(м) II	салиқ
сунбула I	сумкаш	саммулҳиёт	салиқуд
сунбула II	сумқуб	сумтарош	салиқин
сунба	салмакӣ	самол	салиқинӣ
сунбағӣ	сумлак	самат(м)от	салиқиншавӣ
санбӯсафурӯш	саман/суман II	самочат	салиқ
санбӯса	саман I	самочатпеша	саликат
санбӯсапаз	суман	самох	саликасал
санбӯсапазӣ	суманбарг	самохат	салиқаш
санбӯсафурӯшӣ	саманбар/суманбар	саморис	салиқам
сунбидан	суманбар	саморуғ	салиқамно
суннат	саманбарг/суманбарг	самат	салима
синтагма	суманбӯ(й)	самат	салима
сентрифуга	саманбӯ/суманбӯ(й)	самат	салима
суннатгарой	саманд	самат(м)ок	салима
сентиментализм	самандар	самовот	салима
сентнер	саманзор/суманзор	самовор	салима
сантур	самансо(й)/сумансо(й)	самоворчӣ	салима
сантурзан	сумансо(й)	самоворхона	салима
сантурӣ	сумансо(й)	самовӣ	салима
суннатӣ	сумув(в)	самой I	салима
сентябр	сумут II	самой II/симой	салима
санҷ	сумур	самбо	салима
синҷ II	самур	самбоҷӣ	салима
санҷоб	самурай	сумбода	салима
санҷобӣ	самурин	сумбул	салима
санҷоқ	самурин/самурӣ	сумбула	салима
санҷиш	самум	сумба	салима
санҷид	самум	сумбағӣ	салима
санҷидан	саммит	симпозиум	салима
санҷидағӯӣ	самита	самбӯса	салима
санҷидашуда	самеъ		салима

саворахучум	سوار هجوم	сангула	سنگوله	санговез	سنگ آویز	санчидакор	سنجیده کار
саворагард	سواره گرد	сингал	سنگه I	сангборон	سنگ باران	санчидагуй	سنجیده گوی
саворагардй	سواره گردی	сингалII	سنگه II	сангбур	سنگ بر	синчI	سنچ I
саворанизом	سواره نظام	сангй	سنگی	сангбурй	سنگ بری	синча	سنچه
саворй//суворй	سواری	сангин	سنگین	сангбақа	سنگ بقه	синчакорона	سنچه کارانه
савол	سوال	сангинчон	سنگین جان	сангпора	سنگ پاره	синчакор	سنچه کار
суввол	سوال	сангинирода	سنگین اراده	сангпоя	سنگ پایه	синахч	سنخچ
саволomez	سوال آمیز	сангинбор	سنگین بار	сангпахта	سنگ پخته	синхронй	سنخروانی
саволборон	سوال باران	сангинбахо	سنگین بها	сангпар	سنگ پر	синхрония	سنخروانیه
саволдор	سوال دار	сангиндаст	سنگین دست	сангпаронй	سنگ پرانی	санад	سناد
саволнома	سوال نامه	сангиндил	سنگین دل	сангпушт	سنگ پشت	синд	سند
саволй	سوالی	сангиндилй	سنگین دلی	сангпуштвор	سنگ پشتوار	сандоншкан	سندان شکن
савонех	سوانخ	сангинй	سنگینی	сангпул	سنگ پل	санадсоз	سندساز
сўпчак	سوچک	синнимактабй	سن مکتبی	сангтарош	سنگ تراش	санадсозй	سندسازی
сут	سوت	сунxII	سنوخ	сангтарошй	سنگ تراشی	сандон	سندان
сутом	سوتام	сана	سنه	сангтўда	سنگ توده	синдон	سندان
сотир	ساتر	сунxI	سنه I	сангчал	سنگ چال	сандоншикоф	سندان شکاف
сотсиалистй	ساتسیلیستی	санй	سنی	сангчабоз	سنگچه باز	санаддор	سنددار
сўтаI	سوته I	суннй	سنی	сангчабозй	سنگچه بازی	сандарус	سندروس
сўтаII	سوته II	санитарй	سنیتري	сангчин	سنگ چین	сундус	سندوس
сух	سوخ	санитария	سنیتريه	сангчинй	سنگ چینی	сандалак	سندلک
сўхт	سوخت	суннимазхаб	سنی مذهب	сангхор	سنگ خوار	сандус	سندوس
сўхтусўз	سوخت و سوز	санинI	سنین	сангдон	سنگ دان	сандусй	سندوسی
сўхтор	سوختار	санинII	سنین II	сангдил	سنگ دل	сандуф	سندوف
сўхторнишонй	سوختار نشانی	сў(й)	سو(ی)	сангдилй	سنگ دلی	санадй	سندی
сўхторнишон	سوختار نشین	суII//сув	سو II//سுவ	сангдевор	سنگ دیوار	санадият	سندیات
сўхтан	سوختن	суI//суъ	سو I//سوъ	сангар	سنگر	сунгур	سنگر
сўхтанбоб	سوختن باب	сўъ	سوъ	сангарбандй	سنگر بندی	сункур	سنگر
сўхтанйI	سوختنی I	суинидора	سو، اداره	сангаргох	سنگر گاه	синк	سنگ
сўхтанйII	سوختنی II	суинидора	سو، اداره	сангрёз	سنگر يز	сангI	سنگ I
сўхта	سوخته	суинистёмол	سو، استعمال	сангрёза	سنگر يزه	сангII	سنگ II
сўхтачигар	سوخته جگر	суинистифода	سو، استفاده	сангзор	سنگ زار	сангозмой	سنگاز مای
сўхтадил	سوخته دل	суолI	سؤال I	сангзан	سنگ زن	сангпушт	سنگپشت
сўхтагй	سوختگی	савол	سواول	сангсор	سنگ سار	сангпуштмонанд	سنگپشتمانند
сўхтахирман	سوخته خرمن	сиво	سواو	сангсон	سنگ سان	сангхўрак	سنگخورک
сўхтамағз	سوخته مغز	саво	سواو	сангистон	سنگستان	сангрёзй	سنگ ریزی
судI	سود I	саво	سواو	сангшуда	سنگشده	сангзаний	سنگ زنی
судII	سود II	саводI	سواد I	сангшкан	سنگ شکن	сангшканй	سنگ شکنی
судовар	سودآور	саводII	سواد II	сангшиносй	سنگ شناسی	сангшинос	سنگ شناس
савдоI	سودا I	саводомўз	سواد آموز	санггелон	سنگ غیلان	сангфарсо	سنگ فرسا
савдоII	سودا II	саводомўзй	سواد آموزی	санггелонй	سنگ غیلانی	сангобак	سنگ کابک
савдой	سودائی	саводкорй	سواد کاری	сангфарш	سنگ فرش	сангкашонй	سنگ کشانی
савдоният	سودائیت	саводнок	سوادناک	сангак	سنگک	сангмонанд	سنگ مانند
судоб	سوداب	саводнокй	سوادناکی	сингак	سنگک	سنگ	سنگ
судобй	سودابی	савор//сувор	سوار	сангкор	سنگکار	сангмайдакун(ак)	سنگ مایداکون(اک)
савдозада	سودازده	сивор	سوار	сангкорй	سنگکاری	сангоб	سنگ آب
савдогар	سوداگر	саворшавй	سوار شوی	сангқўбак	سنگ کوبک	сангобдавак	سنگ ابدوک
савдогарбача	سوداگر بچه	саворгард	سوار گرد	санглох	سنگ لاه	сингор	سنگار
савдогарй	سوداگری	савораII	سوار II	сангмайда	سنگ میده	сангосанг	سنگاسن
судонй	سودانی	савора//сувораI	سوار I	сангнамак	سنگ نمک	сангандоз	سنگ انداز
савдовй	سوداوی	сувора	سوار	сангнавишт(а)	سنگ نوشته(ا)	сангандозй	سنگ اندازی

сефаза	се ۰ فز	савганднома	سو گندنامه	сўзанкарда	سوز نکرده	савдоимизоч	سودامزاج
секабата	се ۰ قبطه	сўгвор	سو گووار	сўзнок	سوز ناک	судбоз	سودباز
секаратӣ	се ۰ کرتى	сўгворӣ	سو گووارى	сўзанбарг	سوزن برگ	судбозӣ	سودبازى
сегонагӣ	се ۰ گانگى	сўлак	سول	сўзандору	سوزن دارو	судбахш	سودبخش
семоҳа	се ۰ ماهه	сўлак	سولک	сўзанхўрда	سوزن خورده	судпараст	سودپرست
семоҳагӣ	се ۰ ماهگى	сўлама	سولمه	сўзанда	سوزنده	судпарастона	سودپرستانه
семисрагӣ	се ۰ مسرعگى	савум	سوم	сўзанзанӣ	سوزن زنى	судпарастӣ	سودپرستى
сенукта	се ۰ نقطه	сейум	سوم	сўзанак I	سوزناک I	судхўр	سودخور
сеҳазорӣ	се ۰ هزارى	сеюм	سوم	сўзанак II	سوزناک II	судхўрӣ	سودخورى
сеякӣ	се ۰ يکى	сўм	سوم	сўзанак III	سوزناک III	судад	سوداد
сей	се ۰ ئى	савумин	سومين	сўзанак IV	سوزناک IV	судшаванда	سودشونده
сеаспа	се ۰ اسپه	сейумин	سومين	сўзанкоб	سوزن کاب	судманд	سودمند
сахом	سهام	сеюмин	سومين	сўзангар	سوزنگر	судмандӣ	سودمندى
сихом	سهام	сун	سون	сузангарӣ	سوزنگرى	судан	سودن
сахомӣ	سهامى	сунӣ	سونش	сўзанвор	سوزنوار	судад	سودده
себора	се ۰ باره	сўна	سونه	сўзанӣ	سوزنى	судӣ	سودى
себурча	се ۰ برجه	сава	سوه	сўзанидўзӣ	سوزنى دوزى	судя	سوديه
себарга	се ۰ برگه	сўхон	سوهان	сўзанидўз	سوزنى دوز	сувар II	سور II
себаргазор	се ۰ برگزار	сўхонча	سوهانچه	суs	سوس	суr I	سور I
себанд	се ۰ بند	сўхонсанг	سوهان سنگ	суs II	سوس II	суr II	سور II
себанддор	се ۰ بنددار	савачўб	سوه چوب	савсор	سوسار	суr III	سور III
сепоя	се ۰ پايه	се I	سه I	сусмор	سوسمار	суr V	سور V
сепара	се ۰ پره	се II	سه II	савсан	سوسن	сўр	سور
сетор	се ۰ تار	сеошёна	سه آشيانه	сўсан	سوسن	сўроҳ	سوراخ
сетира II	се ۰ تيره II	сеовоз	سه آواز	савсанӣ	سوسنى	сўроҳдор	سوراخدار
сетира I	се ۰ تيره I	себофа (к)	سه بافه (ک)	савт II	سوط II	сўроҳкунӣ	سوراخ کنى
седандона	се ۰ دندانه	себанддор	سه بنددار	суизан (н)	سو ظن (ن)	сўроҳӣ	سوراخى
сахар II	سهر II	сепар	سه پر	савғот	سوغات	сўроғ	سوراغ
сехр II	سهر II	сепартизм	سپيرتيزم	савғотӣ	سوغاتى	саврат	سورت
сероҳа	се ۰ راهه	сеторӣ	سه تارى	сўфор	سوفар	сура	سوره
серанга	се ۰ رنگه	сетогӣ	سه تاكى	суфча	سوفچه	сурӯш	سوروش
сехра	سهره	сетой	سه تاى	суфастой	سوفستايى	сурӣ I	سورى I
сераҳа	се ۰ رهه	сетў	سه تو	сук II	سوق II	сурӣ II	سورى II
сезабона	се ۰ زبانه	сечоя	سه جايه	савк I	سوق I	сўрӣ	سورى
сезана	се ۰ زنه	сечарха	سه چرخه	савк II	سوق II	суриёни	سورىانى
сешоҳа	се ۰ شاخه	сечандӣ	سه چندى	сук I	سوق I	савринҷон	سورينچون
сешанбегӣ	се ۰ شنبهگى	сераҳа	سه رخنه	сўикас	سو ءقصد	сўз3	سوز3
сешанбе	се ۰ شنبه	серукна	سه رکنه	сўкум	سوقوم	сўзак	سوزاک
сетарафа	се ۰ طر فه	серузагӣ	سه روزگى	сўкумӣ	سوقومى	сўзон	سوزان
секирра	се ۰ قرحه	сесоата	سه ساعته	суки (й)я	سوقيه (ي)يا	сўзон/и/дан	سوزاندىن//سوزانىدن
секарата	се ۰ کرته	сесоатина	سه ساعتينه	сўк I	سوک I	сўзондан	سوزن دان
секаса/секасий	се ۰ کسه//کسى	сесолагӣ	سه سالگى	сўк II	سوک II	сўзинш	سوزنش
секунча	се ۰ کنجه	сесола	سه ساله	сўг	سوک	сўзиншок	سوزشناک
сегона	се ۰ گانه	сес	سه سو	сўгдор	سو گدار	сўзиншворӣ	سوزنشوارى
сегоҳ	се ۰ گاه	сеса	سه صده	сўгзада	سو گزده	сипўзкор	سوزکار
сегаза/сегазӣ	се ۰ گز//سه گزى	сесадум	سه صدم	сўгнок	سو گناک	сўзан	سوزن
сегўша	се ۰ گوشه	сесадумин	سه صدمين	сўгнома	سو گنامه	сузанбанд	سوزنبند
сехл I	سهل I	сетабақа	سه طبقه	савганд	سو گند	сўзандўзӣ	سوزندوزى
сехл II	سهل II	сеталоқа	سه طلاقه	савгандшикан	سو گندشکن	сўзанзада	سوزن زده
сехлгӯӣ	سهل گوى	сеузва	سه عضو	савгандшиканӣ	سو گندشکنى	сўзанкорӣ	سوزنکارى
сехлгӯйӣ	سهل گويى						

سیاهمهله сиѣмилла	سیاهتوت сиѣхтут	سیاحتنامه саѣхатнома	سهل گیر сахлگیر
سیاهموی(ی) сиѣхмү(й)	سیاهتورق сиѣхтүрүк	سیاحی сайѣхй	سهل گیرى сахлگیرى
سیاهدنام сиѣхном	سیاهجورده сиѣхчурда	سیادت сиѣдат/саѣдат	سهلنگار сахлنگار
سیاهنامه сиѣхнома	سیاهچتاب сиѣхчатоб	سیار сайѣر	سهل انگارانه сахлангорона
سیاهنامى сиѣхномй	سیاهچرده сиѣхчурда/сиѣхчарда	سیار сиѣر	سهل انگارى сахлангорй
سیاهنویس сиѣхнавис	سیاهچشم сиѣхчашм	سیاره сайѣра	سهلی сахлй
سیاهی сиѣхй	سیاهچه сиѣхча	سیاره شناس сайѣрашинос	سهم сахмI
سیاهعلا сиѣхало	سیاهچه رنگ сиѣхچارанг	سیاره شناسی сайѣрашиносй	سهم сахмII
سیب себ	سیاهچهره сиѣхчехра	سیاست сиѣسات	سهم сахмIII
سیب جای себчой	سیاهخاک сиѣххок	سیاست باز сиѣсатбоз	سهمداری сахмдорй
سیب چه себча	سیاه خال сиѣххол	سیاست بازی сиѣсатбозй	سهمدار сахмдорI
سیب چینی себчинй	سیاهدان сиѣхидон	سیاست باف сиѣсатбоф	سهمدار сахмдорII
سیب زار себзор	سیاهدانه сиѣхдона	سیاست دان сиѣсатдон	سهم گذار сахмгузор
سیب قاق себкок	سیاه درون сиѣхдарун	سیاست شناس сиѣсатшинос	سهم گذارى сахмгузорй
سیبک себак	سیاهدل сиѣхдил	سیاست شناسی сиѣсатшиносй	سهمگیر сахмگیر
سیبی себй	سیاهدلی сиѣхдилй	سیاستگاه сиѣсатгох	سهم گیرى сахмگیرى
سیپ سیاه сип-сиѣх	سیاهدوک сиѣхдук	سیاست گردانی сиѣсигардонй	سهمگین сахмгін
سیتاپلازم ситоплазма	سیاهرنگ сиѣхраг	سیاستمدار сиѣсатмador	سهمناک сахмнок
سیتارزن ситозан	سیاهرنگ сиѣхранг	سیاستمدارانه сиѣсатмадорона	سهمیه сахмния
سیترس ситрус	سیاهروز сиѣхрүз	سیاستمداری сиѣсатмадорй	سهو сахвI
سیج//سیج сеч//сеч	سیاهروزگار сиѣхрүзгор	سیاستناک сиѣсатнок	سهوروی сахврай
سیچک сакичак	سیاهروزی сиѣхрүзй	سیاسی сиѣсй	سهوان сахванI
سیحون сайхун	سیاهروی //سیهروی	سیاف сайѣف	سهول сухул
سیخ сихi	сиѣхрү(й)/сиахрүй	سیاق саѣк	سهولت сухулат
سیخپر сихпар	سیاهروی сиѣхрүй	سیاق сиѣк	سهوناک сахвнок
سیخچه сихча	سیاهروی сиѣхрүй	سیاقت сиѣкат	سهی сахй
سیخراه сихроха	سیاهریش сиѣхриш	سیال сайѣل	سهی بالا сахиболо
سیخروده сихрүда	سیاهزلف сиѣхзулф	سیان сиѣн	سهی قامت сахикомат
سیخک сихiи	سیاهزمین сиѣхзамин	سیاه сиѣхI	سهی قد сахикад
سیخ کباب сихкабоб	سیاهسده сиѣхшуда	سیاه сиѣхIII	سهی سرو сихсарв
سیخ کباب پز сихкабобпаз	سیاهسر сиѣхсар	سیاه آب сиѣхоб	سهی قد сихикад
سیخگوش сихгүш	سیاهسفره сиѣхсурфа	سیاه ابرو сиѣхабрү	سه یک сеяк
سیخماله сихмала	سیاهسنگ сиѣхсанг	سیاه اختر сиѣхахтар	سهیل сухайл
سیخماله رانی сихмаларонй	سیاهشوی сиѣхшавй	سیاه آلو сиѣхолу	سهیم сахим
سیخماله کنی сихмалакунй	سیاه طالع сиѣхтоль	سیاه اندام сиѣхандом	سوی сүй
سید сайид	سیاه طینت сиѣхтинат	سیاه باد сиѣхбод	سویق савик
سیده//سیده сайида/сайидат	سیاه علف сиѣхалаф	سیاه باطن сиѣхботин	سوین сүйн
سیر сайр	سیاه فام сиѣхфом	سیاه بال сиѣхбол	سوین ساو сүйнсов
سیر серI	سیاه فامی сиѣхфомй	سیاه بخت сиѣхбахт	سویه сави(й)я
سیر серII	سیاه قاش сиѣхкош	سیاه بختی сиѣхбахтй	سویه сүйн
سیر сирII	سیاه قلمی сиѣхқаламй	سیاه بدن сиѣхбадан	سویه سنگ сүйсанг
سیر сир	سیاهک сиѣхак	سیاه برد сиѣхбурд	سئانس сеанс
سیراب сероб	سیاه کار сиѣхкор	سیاه بروت сиѣхбурут	سئیس саис
سیرابر серабр	سیاه کاری //سیهکاری	سیاه بند сиѣхбанд	سئیس خانه ساисхона
سیرابی серобй	сиѣхкорй/сиахкорй	سیاه بید сиѣхбед	سئیسى сансй
سیر ادعا серидлао	سیاه کاسه сиѣхкосا	سیاه پشم сиѣхпашм	سى сй
سیر آدم серодам	سیاه کدار сиѣхакдор	سیاه پوست сиѣхпүست	سى سالگى сисолагй
سیر آدمى серодамй	سیاه کلیم сиѣхгілем	سیاه پوش сиѣхпүш	سیاح сайѣх
سیر آرایش сероронш	سیاه گوش сиѣхгүш	سیاه پوشی сиѣхпүشى	سیاحت саѣхат
سیر آرایشى серороншй	سیاه گونه сиѣхгүн	سیاه پیر сиѣхпир	سیاحت دوست саѣхатдүست
سیر آرخ серозاخ	سیاهمشکین сиѣхмушкин	سیاه تاب сиѣхтоб	سیاحت گاه саѣхатгох

сермолӣ	سير مالی	серташаббус	سير تشببس	сероҷанг	سير آژنگ
сермоҳӣ	سير ماهی	сертакаллуфӣ	سير تكلفی	серистеъмол	سير استعمال
сермахсул	سير محصول	серсамара	سير ثمره	серошӯб	سير آشوب
сермахсулӣ	سير محصولی	серчоғӣ	سير چاغی	серошён//серошёна	سير آشیانه//سروشینه
сермехнат	سير محنت	серчабха	سير چيهه	серофтоб	سير آفتاب
сермехвар	سير محور	серчунбучӯл	سير جنبو چول	серилтифот	سير الطفات
сермашаккат	سير مشقت	серчангал	سير جنگل	сайрон//саярон	سيران//سایران
сермасриф	سير مصرف	серчим	سير چيم	саярон	سيران
сермазмун	سير مضمون	серхосилӣ	سير حاصلی	серандеша	سير اندیشه
сермутаълима	سير مطالعه	серҳаракатӣ	سير حرکت	серовоз	سير آواز
сермаънона	سير معنا	серхок	سير خاک	серовозӣ	سير آوازی
сермаъноӣ	سير معنای	серхокистар	سير خاكستر	серавҷ	سير اوج
сермағз	سير مغز	серхарҷ	سير خرج	серавлод	سير اولاد
сермағал	سير مغال	серхарида	سير خرید	серавлодӣ	سير اولادی
сермиллат	سير ملت	серхобӣ	سير خوابی	серахолӣ	سير اهالی
серманах	سير منه	серхӯша	سير خوشه	серахамият	سير اهميت
сермӯӣ	سير موی	серхун	سير خون	серботлок	سير باتلاق
сермева	سير ميوه	сердошт	سير داشت	серочинг	سير باجنگ
сермевагӣ	سير ميوهگی	сердаромад	سير در آمد	сербор	سير بار
серноз	سير ناز	сердарбех	سير در بيه	серборон	سير باران
сернозунуз	سير ناز و نوز	сердарахт	سير درخت	серборонӣ	سير بارانی
сернолиш	سير نالش	сердардисар	سير در دسر	сербориш	سير بارش
сернусха	سير نسخه	сердастёр	سير دستيار	серборишӣ	سير بارشی
сернасл	سير نسل	сердаъво	سير دعو	сербутта	سير بته
сернасли	سير نسلی	сердуд	سير دود	сербача	سير بچه
сернашуданӣ	سير نشدنی	серрахӣ	سير رخى	сербачагӣ	سير بچهگی
сернуфуз	سير نفوذ	серрафтуой	سير رفت آي	сербар	سير بر
сернуфус	سير نفوس	серрафтуомад	سير رفتو آمد	сербардошт	سير برداشت
сернакшунигор	سير نقشونگار	серранг	سير رنگ	сербаракат	سير برکت
сернукта	سير نقطه	серрангубор	سير رنگوبار	сербарг	سير برگ
сернам	سير نم	серраха	سير رهه	сербарӣ	سير بری
сернамак	سير نمک	серравған	سير روغن	сербеша	سير بيشه
сернами	سير نمی	серравғанӣ	سير روغنی	серпахта	سير پخته
сайра	سيره	серзахмат	سير زحمت	серпашм	سير پشم
серхиҷо	سير هجاء	серзилзила	سير زلزله	серпашмӣ	سير پشمی
серхиҷой	سير هجاء	серзамин	سير زمين	серпахт	سير پهلو
серхучайра	سير هجير	серзан	سير زن	серпул	سير پول
серҳавас	سير هوس	серзани	سير زنی	серпулӣ	سير پولی
серӯза	سير وزه	серзах	سير زهه	серпай	سير پي
серун	سير و ن	серзина	سير زينه	серпиёз	سير پياز
серунӣ	سير و نی	серсабзӣ	سير سبزی	сират	سيرات
серӣ	سيری	серсафеда	سير سفیده	сиратан	سيراتان
серях	سير يخ	серсӯрох	سير سوراخ	сертор	سير تار
серямоқ	سير يماق	сершағал	سير شغل	сертеппа	سير تپه
серинопазир	سيری ناپذير	сершакл	سير شکل	сертаҷриба	سير تجربه
сездах	سير ده	сершаклӣ	سير شکلی	сертаҷрибагӣ	سير تجربهگی
сездахболор	سير ده بالار	сершилм	سير شلم	сертуҳм	سير تخم
сездахсола	سير دهساله	сершилмӣ	سير شلمی	сертараддуд	سير تردد
сездахсолагӣ	سير دهسالهگی	сершахват	سير شھوت	сертараддудӣ	سير ترددی
сездахум	سير دهم	сершавӣ	سير شوی	сертаркиш	سير ترکش
сездахумин	سير دهمین	сершира	سير شیر	сертаркиб(а)	سير ترکیب(ا)

سينا کوب سينه	سيمى سيمى	سيماب سيماب	سيزى سيزى
سينا گداوز سينه	سيميا سيميائى	سيمابور سيمابور	سى ساله سىسولا
سينامک سينه	سيمياتکه سيميوتیکا	سيمابچشم سيموبچاشم	سيميتماکى سيمستياتکى
سينى سينى	سيمين سيمين	سيمابدل سيموبدل	سيمستيمه سيمستيمه
سيواغر سىوفاړ	سيميناندام سيميناندام	سيمابرنک سيموبيرانگ	سيمسگراف سيمسگراف
سيوال سىوال	سيمين بدن سيمينبدن	سيمابى سيموبى	سيمسگرافيه سيمسگرافيه
سيورتک سيورتک	سيمين بر سيمينبر	سيمار سيمار	سيمسلاک سيمسلاک
سيورغال سيورغال	سيمين بند سيمينبند	سيماسيالاگيا سيماسيولوجيا	سيمسلاگيه سيمسولوجيا
سيورغال سيورغال	سيمين پيکر سيمينپايکار	سيمافار سيمافار	سيمسبر سيسانبر
سيوف سيوف	سيمين تن سيمينتن	سيمانتکا سيمانتيکا	سيف I سيف
سيوم سيوم	سيمين رنگ سيمينرنگ	سيمانتکى سيمانتيکى	سيف سيف
سيومين سيومين	سيمينفان سيمينفان	سيماندام سيماندام	سيفور سيفور
سيونچى سىوانچى	سيمينه سيمينا	سيماندود سيماندود	سيکلتو ساکالتو
سيونيزم سيونيزم	سين سين	سيماندوده سيماندوده	سيگار سيگار
سيه X سيه X	سينانم سينونيم	سيمای سيموى	سيگارت سيجارت
سيه آلو سينه	سينت سينات	سيمایک سيمالاک	سيگار فروش سيجورفروش
سيهبادام سينه	سينتار سيناتور	سيمبار سيمبار	سيگار فروشى سيجورفروشى
سيه بخت سينه	سينتاکسس سينتاکسس	سيمباز سيمباز	سيگار کش سيجورکاش
سيه پستان سينه	سينتيتکا سينتيتکا	سيمبر سيمبر	سيگار کشى سيجورکاشى
سيه پوش سينه	سينتيتکى سينتيتکى	سيمبور سيمبور	سيگارى سيجورى
سيه تاب سينه	سينتيز سينتيز	سيمباښ سيمبياز	سيگستن سيجستان
سيه جامه سينه	سيند کت سيندکات	سيمپال سيمپالو	سيل I سيل
سيهچال سينه	سيند کتليست سيندکاليست	سيمپچ سيميپچ	سيل سيل
سيه چرده سينه	سينديکليزم سيندکاليزم	سيمپيکر سيمپايکار	سيلاب سىلاب
سيه چشم سينه	سينس سينس	سيمتن سيمتن	سيلاب سىلاب
سيه چهره سينه	سينسوليزم سينسوليزم	سيمتنى سيمتنى	سيلابکنده سىلابکند
سيه خاک سينه	سينما سينا	سيمتور سيمتور	سيلابه سىلابه
سيه دل سينه	سينماى سينا	سيمچوب سيمچوب	سيلاس سىلاس
سيه دلي سينه	سينتاکسس سينتاکسس	سيمخور سيمخور	سيلاسخوبانى سىلوسخوبانى
سيه رنگ سينه	سينه سينا	سيمدار سيمدار	سيلان سىلان
سيه رنگ سينه	سينه افکار سيناافگور	سيمدوزى سيمدوزى	سيلان سىلان
سيه روزگار سينه	سينه بريان سيناويرن	سيمورغ سيمورغ	سيلان سىلان
سيه روزى سينه	سينه بند سينا	سيمستر سيمستر	سيلانيت سىلانيات
سيه روى سينه	سينه پهن سينا	سيم سيم سيم-سيم	سيلارد سىلارد
سيه ريش سينه	سينه تخت سيناتخت	سيم عذار سيميزور	سيلبار سىلبار
سيهستار سينه	سينه چاک سيناچوک	سيم کار سيمکار	سيلبارش سىلبارش
سيه سر سينه	سينه خراش سيناخاروش	سيم کارى سيمکارى	سيل راهه سىلروخا
سيهفام سينه	سينه خروش سيناخوروش	سيمکاش سيمکاش	سيل رفتار سىل رفتار
سيهک سينه	سينه خلته سيناخالته	سيمکش سيمکش	ساي. ترافتور سىل. ترافتور
سيه کار سينه	سينه در دلد سينا	سيمکشى سيمکشى	ساي. ترافتور سىل. ترافتور
سيه کارى سينه	سينه دوز سينا	سيمکوب سيمکوب	ساي. لگو سىل. لگو
سيه کاسه سينه	سينه ريش سينا	سيمگون سيمگون	ساي. لگو سىل. لگو
سيه کام سينه	سينه زنى سينا	سيمگونه سيمگونه	ساي. لگو سىل. لگو
سيهکامى سينه	سينه سپر سينا	سيم ماهى سيمماهى	ساي. لگو سىل. لگو
سيهکوش سينه	سينه سفيد سينا	سيمنت سيمنت	ساي. لگو سىل. لگو
سيه گليم سينه	سينه سوز سينا	سيمنتبارورى سيمنتبارورى	ساي. لگو سىل. لگو
سيه گوش سينه	سينه شکاف سينا	سيمنتپوش سيمنتپوش	ساي. لگو سىل. لگو
سيه مست سينه	سينه صاف سينا	سيمنتريزى سيمنتريزى	ساي. لگو سىل. لگو
سيه نام سينه	سينه فراخ سينا	سيمنتکارى سيمنتکارى	ساي. لگو سىل. لگو
سيه نامه سينه	سينه کباب سينا	سيمنتکش سيمنتکش	ساي. لگو سىل. لگو
سيه نامى سينه	سينه کلان سينا	سيمنتى سيمنتى	ساي. لگو سىل. لگو

سیاهی سنی

ش

شاب(ب) شوب
شاپاز شوبوز
شاپاش شوبوش
شاپیزک شوبезاک
شاپول شопул
شات شот
شاطر شотир
شاطرخانه شотирхона
شاطر شотара
شاتو شоту
شато پایه شотупоя
شاخ شوх
شاخ بر شوхбур
شاخ جوی شوхچүй
شاخدار شوхдор
شاخن شوхзан
شاخ زنی شوхзанӣ
شاخ شکسته شوхшикаста
شاخ شکسته شوхнашикаста
شخاب شوхоб//شوхова
شახبست شوхбаст
شახبند شوхбанд
شاخچه شوхча
شاخچه بند شوхчабанд
شاخچه بندی شوхчабандӣ
شاخس شوхис
شاخسار شوхсор
شاخه شوха
شاخک شوхак
شاخی شوхӣ
شاد شод
شادباد شодбад
شادباشی شодباش(ӣ)
شادخوار شодхор
شادخواری شодхорӣ
شادبهر شодбаҳр
شادل شоддил
شادروان شодравон
شاد کام شодком
شاداب شодоб
شادان شодон
شادان دل شодондил
شادباشی شодбадӣ
شادروان شодарвон
شادروان شодурвон

شادگونه شодгуна
شادمان شодман
شادمانانه شодмонона
شادمانی شодмонӣ
شادمرگ شодмарг
شادورد شодвард
شاد کامی شادкомӣ
شادی شодӣ
شادی انگیز شодیانгез
شادی آور شодиовар
شادی بخش شодибаш
شادی سنج شодисанҷ
شادی مرگ شодимарг
شادیکف//شادیکفک
شودیکاф//شودیکاфак
شادی کفک شودیکاфак
شادیانه شодиёна
شار شار
شار شار
شارو شارو
شاران شورон
شاراندن شورондан
شارب شوريب
شاربون شوربون
شارح شورخ
شارسان شورسون
شارستان شورистون
شارع شورے
شارق شوريق
شارقه شوريقا
شاره شوره
شارک شوراک
شاریدن شوریدان
شاسپرм شоспарам
شاسی شоссе
شاش//شاشه شوш//شوша
شاشاک شوшок
شاشبند شашбند
شاشه دان شашадон
شاشه شوша
شاشید شашیدان
شاعر شوир
شاعر تراش شوиртарош
شاعر تراشی شوиртарошӣ
شاعر طبیعت شوиртабиат
شاعر نما شوирнама
شاعرانه شوирона
شاعر طبع شوиртабъ
شاعری شوирӣ
شاف شوф
شاف بروت شوфбурот

شاف ماهی شافموҳӣ
شاف مویلب شوфмӯйлаб
شافع شوфے
شافعی شوфей
شافول شوқул
شافک شوفاک
شافی شوфӣ
شافیار شوфёр//شوфер
شاق شوқ(к)
شاقلی شوқулі
شاقه شوққа
شاگرد شوғирд
شاگردپیشه شوғирдпеша
شاگردپیشه ای شوғирдпешай
شاگردچوب شوғирдҷӯб
شاگردانه شوғирдона
شاگردک شوғирдак
شاگردی شوғирدی
شال شол
شالمنماд شолнамад
شالچه شолча
شالو شолуда
شالوار شолвар
شاله شолә
شالهنگ شолханг
شالی شالی
شالی II شالی II
شالیپایه شالیپایه
شالی پخال شولیпахол
شالی کار شولیکار
شالی کاری شولیکاری
شالی کوبک شولیқубак
شالی کوبی شولیқубӣ
شالی زار شولیзор
شام شом
شام خورده شомхӯрда
شامگاه شомгоҳ
شامگاهان شомгоҳон
شامل شомил
شامه شомма
شامی شомӣ
شامیانه شومیёна
شان I شан I
شان II شан II
شان III شан III
شانچوب شонҷӯб
شان IV شан IV
شانندن شондан
شانزده شонздаҳ
شانزده ساله شонздаҳсола
شانزده سالگی شонздаҳсолагӣ

شانزدهم شонздаҳум
شانزدهمین شонздаҳمین
شانه شона-شونا
شانه I شона I
شانه II شона II
شانه بندی شونابандӣ
شانه بها شوناбаҳо
شانه بین شوناباین
شانه پرتای شوناпартый
شانه پهن شوناпахн
شانه تراش شوناتарош
شانه تراشی شوناتарошӣ
شانه خورده شонахӯрда
شانه دان شонадон
شانه زن شоназан
شانه زنی شоназанӣ
شانه سر// شانه سرک
شонасар//شонасарак
شانه سرک شонасарак
شانه صفت شонасифат
شانه فراخ شонафарох
شانگی شонагӣ
شانه مانند شонамонанд
شانه ندیده شонанадида
شانه کنی شонакунӣ
شانی شонӣ
شاو نیست شاونیست
شاو نیستی شاونیستی
شاو نیزم شاونیزم
شاه شوх
شاه اثر شوхасار
شاه بانو//شه بانو
شاه بونو//شاҳбону
شاه برزگاو شوхбарзагов
شاه بروت شوхбурот
شاه بلوت شوхбалут//شوхбулут
شاه بلوت شوхбалут
شاه بلوتی شوхбулутӣ//شوхбалутӣ
شاه بلوتی شوхбалутӣ
شاه بیت شوхбайт
شاه پرست شوхпараст
شاه پرستی شوхпарастӣ
شاه پسند شохписاند
شاه پول شوхپول
شاه دارو شوхдору
شاه دانه شوхдона
شاه دخت شوхдухт
شاه دختر شوхдухтар
شاهزاده//شهزاد
شوҳзода//شاҳзода

шадиз شاديذ	шабохун شباخون	шахивор شاهيوار	шахзодахошим شاهزاده خانم
шибир-шибир شير شير	шаборӯз شباروز	шахикабоб شاهيكباب	шахгавазн شاه گوزن
шибар شير	шаборӯзӣ شباروزى	шахин I شاهين I	шахмардон شاه مردان
шибр شير	шашаб шабар	шахин II شاهين II	шахниншин شاهنشين
шибарзамин شيرزمين	шбағи шибогӣ شباغى شيبوگى	шахиншахпар شاهينشاخپار	шахкор шахкар шахкор
шбар-шбар شير شير	шбағ шибог шибог شباغ شيبوگ	шкар шокор شاكار شوکور	шакоса шахкоса شاهکاسه
шибаршавӣ شيرشوى	шбан шубон شبان شوبون	шакоса шокоса شاكاسه شوکاسه	шакосачашм шохкосачашм شاهکاسه چشم
шибиргонӣ شيرغانى	шбанроӯз шабонрӯз شبانروزى	шакир шокир شاكر شوکير	шакб шохкабоб شاه كباب
шибургонӣ شيرغانى	шбангаҳ(и) шабонгоҳ(и) شبانگاه(ى)	шакӣ шоки шаки شاكى شوکى	шаҳана шохона شاهانه
шибрам شيرم	шбанга шибанга شبانگه	шакба шакба شائبه	шакбоз шохбоз شاهباز
шбранг شيرنگ	шбангаҳ/шбангоҳ شابانگاه/شابانگوخ	шак шак шаққ шаққ شاك شاك	шакбал шохбал شاهبال
шбрав شيرو	шбане шавана شبانانه	шакън/шон шаън/شان	шакбу(и) шохбу(и) شاهبو(ى)
шбравӣ شيروى	шбане ҳаван шаванахан شبانه خوان	шакшо шакшо شاكشو	шакпар шаҳпар شاهپار
шбзиндадор شيرنده دار	шбане рӯз шабонарӯз شبانه روزى	шакён шакён شاكين	шакпар/шохпар шахпар/شوخپار
шбистон شيبستان	шбане рӯзӣ шабонарӯзӣ شبانه روزى	шакд шакд شاكد	шактара шактара شاهتره
шбш шпш шабуш/шапуш شيبش شپش	шбани шубонӣ شبانى شوبونى	шакдан шакдан شاكدين	шактут шактут شاه توت
шбшчинӣ шибшчинӣ شيبشچينى	шбаҳат шабҳат شباहत	шакстан шакстан شاكستان	шактир шактир شاه تير
шбшзор шибшзор شيبشزار	шбаҳанг шабҳанг شباهانگ	шаксте шаксте شاكسته	шакҷода шакҷода شاه جاده
шбушак шибшшак شيبشك	шбавиз шибавез شباويز	шакстигӣ шакстигӣ شاكستگى	шакхид шакхид شاهخيد
шбушшк шибшшшк شيبششك	шбба шибба شيبه	шакъ шакъ شاكع	шакхидбоз шакхидбоз شاهخيدباز
шбушин шибшин شيبشين	шббаҳӯрда шиббаҳӯрда شيبه خورده	шакъе шакъе شاكعه	шакхидбозӣ шакхидбозӣ شاهخيدبازى
шбаъ шибъ شيبه	шббазанӣ шиббазанӣ شيبه زنى	шакган шакган شاكگان	шакхидпарастӣ шакхидпарастӣ شاهخيدپرستى
шбагун шибгун شيبگون	шббамашин шиббамашин شيبه ماشين	шаким шаким شاكيم	шакхидпараст шакхидпараст شاهخيدپرست
шбгун шибгун شيبگون	шббакунӣ шиббакунӣ شيبه كنى	шаквард шаквард شاكوارد	шакхид шакхид شاهخيدى
шбгаҳ шибгаҳ شيبگاه	шббақубак шиббақубак شيبه كوبك	шб-шбда шиб-шбда شيب شدم	шакроҳ шакроҳ شاهراه
шбгаҳ шибгаҳ شيبگاه	шбпас шибпас شيبپاس	шб-шблта шиб-шблта شيب شلته	шакраг шакраг شاهرگ
шблон шиблон شيبلان	шбпаст шибпаст شيبپرست	шб шиб شيب	шакрӯд шакрӯд شاهرود
шлти шиблти شلبتى	шбпроз шибпроз شيب پرواز	шб афрӯз шаб афрӯз شيب افروز	шакзан шакзан شاهزن
шбмонда шибмонда شيبمانده	шбпрк//шбпр шибпрк//шбпр شيبپرک//شيبپر	шб афрӯзӣ шаб афрӯзӣ شيب افروزي	шакспарғам шакспарғам شاهسپرغم
шбнишинӣ шибнишинӣ شيبنشينى	шбпара//шбпарак шибпара//шбпарак شيبپارا//شيبپاراك	шббада шиббада شيب باده	шаксутун шаксутун شاهستون
шбангӣ шибангӣ شيبنگى	шбпш шибпш شيبپوش	шббаш шиббаш شيب باش	шаксавор шаксавор شاهسوار
шбнам шибнам شيبنم	шбпшшак шибпшшак شيبپوشك	шббу(и) шиббу(и) شيب بو(ى)	шаксим шаксим شاهسيم
шбнамо шибнамо شيبنما	шббит шиббит شيببت	шббедорӣ шиббедорӣ شيب بيدارى	шакшк шакшк شاهق
шбнамхӯрда шибнамхӯрда شيبنم خورده	шбтоб шибтоб شيبتاب	шббим шиббим شيب پيما	шакмот шакмот شاهمات
шбнавард шибнавард شيب نورده	шбтобан шибтобан شيبتابان	шббдариён шиббдариён شيب درميان	шакмотбоз шакмотбоз شاهمات باز
шбаII шибII شيبaII	шбтоз шибтоз شيبتاز	шбдарав шибдарав شيب درو	шакмотбозӣ шакмотбозӣ شاهمات بازى
шбаҳII шибҳII شيبه II	шбчаро шибчаро شيبچارو	шбзандадори шибзандадори شيب زنده دارى	шакмор шакмор شاهمار
шбаҳранг шибҳранг شيب رنگ	шбчароғ шибчароғ شيبچاروغ	шбзандаронӣ шибзандаронӣ شيب گذرانى	шакномаҳон шакномаҳон شاهنامه خوان
шбҳангом шибҳангом شيب هنگام	шбчара шибчара شيبچاره	шбгард шибгард شيب گردى	шакномаҳонӣ шакномаҳонӣ شاهنامه خوانى
шбкшк шибкшк شيبكوک	шбҳI шибҳI شيبه I	шбгардӣ шибгардӣ شيب گردى	шакномасарой шакномасарой شاهنامه سرايى
шбҳа шибҳа شيبه	шбҳмонанд шибҳмонанд شيبه مانند	шбгиргоҳ шибгиргоҳ شيب گيرگاه	шаканшаҳ/шаканшаҳ шоханшаҳ/شوخانشاه
шбҳаомез шибҳаомез شيبه آميز	шбҳона шибҳона شيبخانه	шбгирӣ шибгирӣ شيب گيرى	шаканшаҳи шаканшаҳи شاهانشاهى
шбҳаангез шибҳаангез شيبه انگيز	шбҳобӣ шибҳобӣ شيب خوابى	шбншин шибншин شيب نشين	шаканшаҳӣ/шаканшаҳӣ шоханшаҳӣ/شوخانشاهى
шбҳаовар шибҳаовар شيبه اور	шбҳуш шибҳуш شيب خون	шбҳангом шибҳангом شيب هنگام	шаканшаҳ шаканшаҳ شاهانشه
шбҳадор шибҳадор شيبه دار	шбхун шибхун شيبخون	шбкӯр шибкӯр شيبکور	шакнаи шакнаи شاهنى
шбҳанок шибҳанок شيبه ناک	шбҳез шибҳез شيبخيز	шбкӯрӣ шибкӯрӣ شيبكورى	шаквор шаквор شاهوار
шбҳанокӣ шибҳанокӣ شيبه ناکى	шбҳезӣ шибҳезӣ شيبخيزى	шбкир шибкир شيبکير	шакваш шакваш شاهوش
шбҳақунанда шибҳақунанда شيبه کننده	шбдор шибдор شيبدار	шбаI шиббаI شيباI	шакӣI шакӣI شاهى I
шбак шибак شيبک	шбдар шибдар شيبدر	шбб шибб شيباب	шакӣII шакӣII شاهى II
шбакор шибкар شيبکار	шбдартршк шибдартршк شيبدر ترشک	шбб шибб شيباب	шакиф шакиф شاهيباف
шбакорӣ шибкарӣ شيبکارى	шбдез шибдез شيبديز	шббат шиббат شيبابت	шакиффӣ шакиффӣ شاهيبافى

шиддаттирий	شِدَّت گيری	шучоатнок	شجاعتناک	шутурпарвар	شتر پروړ	шабкара	شېکر
шиддатёбӣ	شِدَّت يابی	шучоатманд	شجاعتمندى	шутурпарварӣ	شتر پروړى	шабкулух	شېکلا
шиддатнок	شِدَّت ناک	шучоатмандӣ	شجاعتمندى	шутурпай	شتر پى	шабака	شېکه
шиддатнокӣ	شِدَّت ناکى	шачом	شچام	шутурчанг	شتر چنگ	шабакадорӣ	شېکه دارى
шудгар	شدگار	шачар	شچار	шутурбача	шتر بچه	шабакадор	شېکه دار
шудгарбоб	شدگار باب	шачарнома	شچر نامه	шутурхор	шتر خار	шабакӣ	شېكى
шудгарпулӣ	شدگار پولی	шачара	شچره	шутурхона	шتر خانه	шабакия	شېکيه
шудгаршуда	شدگار شده	шачаранавис	شچرهنويس	шутурхӯ(ӣ)	шتر خوى (ى)	шабёза	شېياز
шудгоркунӣ	شدگار کنى	шачарӣ	شچرى	шутурхӯй	шتر خوى	шабехун	شېخون
шудан	شدن	шачан	شچن	шутурдил	шتر دل	шабина	شېينه
шуданӣ	شدنى	шачир	شچير	шутурдилӣ	шتر دلى	шабех	شېيه
шадда	شده	шах	شاخ	шутурзахра	штр زهره	шабика	شېيکه
шаддаӣ	شده	шах	شاخ	шутурсавор	штр سوار	шип-шип	شپ-شپ
шадид	شديد	шахоташ	شخ آتش	шутурсаворӣ	штр سوارى	шип-шилта	شپ-شلتنه
шадидан	شديدا	шахпора	شخ پاره	шутуркатор	штр قطار	шипотӣ	شپاتى
шадиде	شديده	шахдаст	شخ دست	шутуркаш	штр гау плнг // штр плнг	шипондан	شپاندىن
шар(р)	ش(ر)	шахзамин	شخ زمين	шутурпаланг // шутурговпа-	штр гау плнг // штр плнг	шипак	شپک
шарр	شر	шахшуда	شخشده	ланг	ланг	шипат	شپت
шир-шир	شر-شر	шахшудамонда	شخ شده مانده	шутургардан	штр گردن	шипиррос	شپراس
широ(ъ)	شرو(ء)	шахкоса	شخکاسه	шутургиёх	штр гйех	шип-шип	шп-шп
широъ	شروء	шахкамон	شخ کمان	шутурлаб	штр لب	шупушк	شپشک
шароб	شراب	шахкамонӣ	شخ کمانى	шутурмурғ	штр مرغ	шпал // шпала	шпал // شپله
шаробхона	شراب خانه	шахор	شخار	шутуркаш	штр کش	шпалок	شپلاق
шаробхӯр	شراب خور	шихор	شخار	шутуркина	штр кинне	шпалак	شپلک
шаробхӯрӣ	شراب خورى	шахчилав	شخجلو	шатронӣ	штрانى	шипанг	شپنگ
шаробдор	شراب دار	шахча	شخچه	шутурбор	штр بار	шипӣ	شپى
шаробрез	شراب ريز	шухча	شخچه	шутурбон	штр بان	шипидан	شپيدىن
шаробзада	شراب زده	шахдам	شخدم	шутурбонӣ	штр بانى	шипелидан	شپيليدىن
шаробзадагӣ	شراب زدگى	шахш	شخش	шутурдор	штр دار	шитол	شتا
шаробсоз	شراب ساز	шахшӯл	شخشول	шитиррос	штр اس	шитол	شتا
шаробсозӣ	شراب سازى	шахшӯлӣ	شخ شولى	шутурғоз	штр غاز	шитоб	شتاب
шаробшинос	شراب شناس	шахшавӣ	شخ شوى	шатраме	штр مه	шитоболуд	شتاب آلود
шаробшиносӣ	شراب شناسى	шахшидан	شخشيدىن	шатранг	штр نگ	шитобзадагӣ	شتاب زدگى
шаробфурӯш	شراب فروش	шахс	شخص	шутурвор	штр وار	шитобзада	شتاب زده
шаробфурӯшӣ	شراب فروشى	шахспарастӣ	شخص پرستى	шутуракӣ	штр кӣ	шитобкор	شتابکار
шаробнӯш	شراب نوش	шахсоният	شخصانيت	шатал	штр ал	шитобкорона	شتابکارانه
шаробнӯшӣ	شراب نوشى	шахсӣ	شخصى	шутулум // уштулум	штр лум // شتلم	шитобкорӣ	شتابکارى
шаробкаш	شرابکش	шахсиятпараст	شخصيت پرست	шатм	штр м	шитобкунӣ	شتابکنى
шаробназӣ	شراب پزى	шахсиятпарастӣ	شخصيت پرستى	штамп	штр мп	шитобон	شتابان
шаробпаз	شراب پز	шахсан	شخصا	штанг // штанга	штрнг // شتننگ	шитобидан	شتابيدىن
шаробхорагӣ	شراب خوارگى	шахсият	شخصيت	штангабардор	штрнг бардар	шитотан	شتافتن
шаробхора	شراب خوار	шахулидан	شخوليدىن	шатун	штрн	шитоланг	شتالنگ
шаробдӯст	شراب دوست	шухм	شخم	шитта	штр та	шитолинг	شتالنگ
шаробӣ	شرابى	шахнавард	شخنورد	шутҳаригӣ	штр хригӣ	шаттоҳӣ	شتاهى
шарор	شرار	шахудан	شخودن	шатак	штр ак	штаб	شتب
шарорат	شرارت	шахӣ	شخى	шатакбандӣ	штр кбндӣ	штапел	شپيل
шароратомез	شرارت آميز	шаданд // шдаид	شاداند // شدايد	шатакчӯб	штр кчӯб	штат	شئت
шароратпеша	شرارت پيشه	шаддод	شداد	штемпел	штр мпел	шатах	شتاه
шарора	شراره	шадодӣ	شدادى	шучоъ	штр чоъ	шата	شته
шарораолуд	شراره آلود	шудомад	شدامد	шучоат	штр чоат	штатӣ	شتتى
шарорабор	شراره بار	шиддат	شِدَّت	шучоатпеша	штр чоатپيشه	штур	شتر

шафоатнома	شفاعت نامه	шӯълавар	شعله وړ	шеърхон	شعر خوان	шиштан	ششتن
шафоаткун	شفاع تګن	шӯълавор	شعله وار	шеърхонӣ	شعر خوانی	шишта-шишта	شسته شسته
шафоаткунанда	شفاعت کنده	шӯълавари	شعله وړی	шеърдон	شعر دان	шашчилдӣ	ششجلدی
шафоатхоҳ	شفاعت خواه	шуубия	شعوبیه	шеърдонӣ	شعر دانی	шашгӯша	ششگوشه
шафоатхоҳӣ	شفاعت خواهی	шуур	شعور	шеърсарой	شعر سرای	шашм	ششم
шафоатгар	شفاعتگر	шуурнок	شعورناک	шеършинос	شعر شناس	шашмоҳагӣ	ششماهگی
шаффофият	شفافیت	шуурнокӣ	شعورناکی	шеършиносӣ	شعر شناسی	шашмакомхон	شش مقام خوان
шифон	شفان	шаир	شعیر	шеърфаҳм	شعر فهم	шашмаком	شش مقلم
шифонер	شفانیر	шағ	شغ	шеърфаҳмӣ	شعر فهمی	шашмакомдон	شش مقلم دان
шифоҳан	شفاهان	шуг	شغ	шеърғӯӣ	شعر گویی	шашметра	شش میتره
шафат	شفت	шиғ	شغ	шеърнавис	شعر نویس	шашметрий	شش میتری
шифт	شفت	шағо	شغا	шеърнависӣ	شعر نویسی	шаша	ششه
шифтрав	شفترو	шағол	شغال	шуаро	شعرا	шашбанд	ششبند
шафтолу	شفتالو	шиғовул	شغالو	шеърбоф	شعر بوف	шашка	ششکه
шафтолуоб	شفتالو آب	шағаб	شغب	шаърбоф	شعر بوف	шашкабоз	ششکه باز
шафтолуранг	شفتالو رنگ	шағбаI	شغبه I	шеърбофӣ	شعر بافی	шашкабозӣ	ششکه بازی
шафтолузор	شفتالو زار	шағбаII	شغبه II	шаърпӯш	شعر پوش	шашӣ	ششی
шафтолукок	شفتالو قاق	шиғас	شغس	шеъртироз	شعر تراز	шастI	شست I
шафтолукул	شفتالو کل	шағаф	شغف	шеъртарош	شعر تراش	шастсола	شست ساله
шафтолуғӣ	شفتالو گی	шағал	شغال	шеърхарош	شعر خراش	шастсолағӣ	شست سالگی
шафтолуғин	شفتالو گین	шугл	شغل	шеърдузд	شعر دزد	шастум	شستم
шафтаранг	شفت رنگ	шағабдор	شغب دار	шеърдӯст	شعر دوست	шастумин	شستمين
шукуфтағӣ	شفتگی	шағалпрехта	شغل ریخته	шеърдӯстӣ	شعر دوستی	шат(t)	شط (t)
шафра	شفره	шағалрезӣ	شغل ریزی	шеъррас	شعر رس	шатх	شطخ
шафшоҳанг	شفشاهنگ	шағалзор	شغلزار	шеърӣ	شعری	шатр	شطر
шф	شف	шағалзамин	شغل زمین	шеърёдкунӣ	شعر یاد کنی	шатранҷ	شطرنج
шфша	شفشه	шағалдор	شغل دار	шеърият	شعريت	шатранҷбоз	شطرنج باز
шфшф	شفاف	шағабнок	شغلناک	шаъшаа	شعشه	шатранҷбозӣ	شطرنج بازی
шфшфӣ	شفافی	шугнонӣ	شغنانی	шаъшаапош	شعشه پاش	шатранҷӣ	شطرنجی
шфшфак	شفق	шугнӣ	شغنی	шаъшаапошӣ	شعشه پاشی	штан	شطن
шфшфакосо	شفق آسوسا	шаға	شغه	шаъшаадор	شعشه دار	штар	شعار
шфшфакрухсора	شفق رخساره	шуга	شغه	шааф	شعف	штарпартый	شعارپارتی
шфшфакранг	شفق رنگ	шугул//шағавул	شغول//شغالو	шӯъла	شعله	шуг	شعاع
шфшфакат//шафшфакат	شفقت/شفقات	шиғел	شغیل	шӯълахӯ	شعله خاھ	шугосо	شعاع آسوسا
шфшфкатомез	شفقت آمیز	шако	شفا	шӯълаафрӯз	شعله افروز	шугафкан	شعاع افکن
шфшфакгун	شفقگون	шифохӣ	شفا	шӯълаафшон	شعله افشان	шугафканӣ	شعاع افکنی
шфшфакӣ	شفقی	шифобахш	شفابخش	шӯълаафкан	شعله افکن	шугъпош	شعاع پاش
шфшфира	شفیر	шифопазир	شفاپذیر	шӯълабор	شعله بار	шугдор	شعاع دار
шфшфеъ	شفیع	шифохона	شفاخانه	шӯълаборӣ	شعله باری	шугзанӣ	شعاع زنی
шфшфеия	شفیعیه	шифодиҳанда	شفادهنده	шӯълапош	شعله پاش	шуб	شعب
шфшфиқ	شفیق	шифонапазир	شفاناپذیر	шӯълапарастӣ	شعله پرستی	шуб	شعب
шфшфикана	شفیقانه	шифокор	شفاکار	шӯълапарвар	شعله پرور	шубон	شعبان
шқ	شق (ک)	шифокорӣ	شفاکاری	шӯълахез	شعله خیز	шубада	شعبده
шқ-шқ	شق شق	шифоёбанда	شفایابنده	шӯъларанг	شعله رنگ	шубада	شعبده
шқшқ	شقاق	шифоёбӣ	شفایابی	шӯъларӯ(ӣ)	شعله روی (ی)	шубадабоз	شعبده باز
шқшқул	شقاقل	шифо	شفا	шӯъларез	شعله ریز	шубадабоз	شعبده باز
шқшқоват	شقاوت	шифоангез	شفانگیز	шӯълазо(ӣ)	شعله زای (ی)	шубадабозӣ	شعبده بازی
шқшқоватпеша	شقاوت پیشه	шифобахшӣ	شفابخشی	шӯълазан	شعله زن	шубадабозӣ	شعبده بازی
шқшқик	شقایق	шафоат	شفاعت	шӯъласифат	شعله صفت	шуба	شعبه
шқшқар-шқшқар	شقر شقر	шафоатталаб	شفاعت طلب	шӯълафишон	شعله فشان	шур	شعر
шқшқаррос	شقراس	шафоатталабӣ	شفاعت طلبی	шӯълафикан	شعله فکن	шур	شعر

шаклдіхй شگل دهمی	шакарәк شکرک	шакарәмехта شکر آمیخته	шиқиррос شقرّاس
шаклан شگلان	шақарй شقری	шукрон شکران	шәқшәқә شقه شقه
шакәләдәдә шакәләдә	шақарин شقرين	шақарангүр شکرانگور	шиқ(к) شق(ك)
шаклпарәст شگل لپرست	шукрия شقریه	шукрона شکرانه	шәқләдәқ شقلا دق
шаклпарәстй шаклپرستی	шәкәст شکست	шақарбәдәм شکر بادام	шәқләдәқ//шәқләләқ شقلا دق
шаклсәзй шакلسازی	шәкәст әвәр шәкست آور	шақарбәр шәкربار	шәқә шәқә
шаклгирй шگل گیری	шәкәст әвәр шәкست آور	шақарбәрг шәкربرگ	шәқә шәқә
шәкәм شکم	шәкәст әвәр шәкст آور	шәкәрәкбәстә шәкربسته	шәқй شقی
шәкәмбәндә шکم بنده	шәкәст хурдә шәкст خورد	шәкәрбурә шәкربوره	шәқәқә шәқәқә
шәкәмбәндә шәкәм بنده	шәкәст хурй шәкст خوری	шәкәрбәзә шәкربیز	шәк(к) شک(ك)
шәкәмбәндәгй шәкәм بندگان	шәкәст нәпдир шәкст ناپذیر	шәкәрпә шәкربا	шәк шәк
шәкәмпарәст шәкәм پرست	шәкәст нәпдирй шәкст ناپذیری	шәкәрпәрә шәкربار	шәк шәк
шәкәмпарәстй шәкәм پرستی	шәкәст нәхурдә шәкст نخورده	шәкәрпәйвәндә шәкربیند	шәкәр шәкәр
шәкәмпарвар шәкәм پرور	шәкәст нәйәндә шәкст نیابنده	шәкәрчәй шәкربای	шәкәрдзәдә шәкربدز
шәкәмпарварй шәкәм پروری	шәкәст әрихт шәкст وریخت	шәкәрчәш шәкرباش	шәкәрдзәдй шәкربدزی
шәкәмпәч шәкәм پیچ	шәкәстә шәкәстә	шәкәрхәр шәкربار	шәкәрчәй шәкربای
шәкәмпәчә шәкәм پیچان	шәкәстә шәкәстә	шәкәрхәй шәкربای	шәкәрчәйгй шәкربایگی
шәкәмчәрән шәкәм چران	шәкәстә әстхән шәкстә استخوان	шәкәрхәндә шәкربند	шәкәрчәхә шәкربگاه
шәкәмчәрәнй шәкәм چرانی	шәкәстә бал шәкстә بال	шәкәрхәндә шәкربند	шәкәргир шәкربگیر
шәкәмдәр шәкәм دمدار	шәкәстә бәндә шәкстә بندی	шәкәрхәб шәкربواب	шәкәрй шәкربای
шәкәмдәм шәкәм دم	шәкәстә бәндй шәкстә بندی	шәкәрхәз шәкربخیز	шәкәридән шәкربیدن
шәкәмрав шәкәм راور	шәкәстә пәй(й) шәкстә پای(ی)	шәкәрдәр шәкربدار	шәкәф шәкәф
шәкәмсер шәкәм سیر	шәкәстә пәрә шәкстә پاره	шәкәрдән шәкربدان	шәкәф кнй шәкәфکونی
шәкәмсерй шәкәм سیری	шәкәстә пәйвәндә шәкстә پابند	шәкәрдә шәкربدر	шәкәфәтән шәкәфفتن
шәкәмгәфс шәкәм غفص	шәкәстә јән шәкстә جان	шәкәрдәхән шәкربدهان	шәкәфә шәкәфа
шәкәмгүрәснә шәкәм گرسنه	шәкәстә јәнй шәкстә جانی	шәкәрдәхән шәкربدهان	шәкәфй шәкәфи
шәкәмгирйфәгй шәкәм گرفتگی	шәкәстә хәл шәкстә حال	шәкәррәз шәкربریز	шәкәфидән шәкәфیدن
шәкәмгирйфә шәкәм گرفته	шәкәстә хәлй шәкстә حالی	шәкәррәзй шәкربریزی	шәкәл шәкәл
шәкәмкәлән шәкәм کلان	шәкәстә хәтәр шәкстә خاطر	шәкәрзәр шәкربزار	шәкәк шәкәк
шәкәмбә шәкәм بده	шәкәстә хәтәрй шәкстә خاطری	шәкәрзәбән шәкربزبان	шәкәкәнә шәкәкانه
шәкәмчә шәкәм چده	шәкәстә дәл шәкстә دل	шәкәрәстән шәкربستان	шәкәкәй шәкәکی
шәкәмнәкй шәкәм گمنامی	шәкәстә дәлй шәкстә دلی	шәкәрәшәкән шәкربشکن	шәкәкәй шәкәکایت
шәкәмй шәкәм گمنامی	шәкәстә рәнг шәкстә رنگ	шәкәрәшәкәнй шәкربشکنی	шәкәкәй әмиз шәкәکایت
шәкән шәкән	шәкәстә рәх шәкстә روح	шәкәрфүрүш шәкربفروش	шәкәкәй әмизәнә шәкәкәйт
шәкән шәкән	шәкәстә зәбән шәкстә زبان	шәкәрфәшән шәкربفشان	шәкәкәй нәпдир шәкәкәйт
шәкәнчә шәкән چده	шәкәстә шәх шәкстә شاخ	шәкәрфәшәнй шәкربفشانی	шәкәкәй нәмә шәкәкәйт
шәкәнчә шәкән چده	шәкәстә гәтәй шәкстә گستگی	шәкәргүфтор шәкربگفتار	шәкәкәй кәндә шәкәкәйт
шәкәнчә әмиз шәкән چاه آمیز	шәкәстә мзәч шәкстә مزاج	шәкәргүфторй шәкربگفتاری	шәкәкәй кнй шәкәкәйт
шәкәнчә гәхә шәкән چاه گاه	шәкәстә нәпдир шәкстә ناپذیر	шәкәргүн шәкربگون	шәкәкәй ттар шәкәкәйт
шәкәх шәкәх	шәкәстә нәмй шәкстә نامی	шәкәрләб шәкربلب	шәкәкәйтй шәкәкәйт
шәкәхидән шәкәхیدان	шәкәстә нәшәндә шәкстә نشونده	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфән шәкәфان	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфәнй шәкәфانی	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфәнй шәкәфәнй	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфәтән шәкәфтан	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфәтә шәкәфәтә	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфәтә рәй шәкәфәтәرای	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфә шәкәфә	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәфә зәр шәкәфәزار	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр
шәкәвә шәкәвә	шәкәстә шәкәстә	шәкәрләләл шәкربلال	шәкәр шәкәр

шамшодқада	شمشادقه	шам(м)	شام(م)	шилтиқ	شلتیق	шиқуҳ	شکوہ
шимшор	شمشار	шумо	شما	шилта	شلتہ	шукӯҳ	شکوہ
шамшер	شمشير	шумор	شمار	шалтӯк	شلتوک	шукӯҳидан	شکوہيدان
шамшербоз	شمشير باز	шумор	شمار	шилҳа	شلخہ	шукӯҳдор	شکوہ دار
шамшербозӣ	شمشير بازی	шумор	شمار	шулҳа	شلخہ	шукӯҳманд	شکوہ مند
шамшербадаст	شمشير بدست	шумордан//шуморидан	شماردن//شماريدن	шулҳахӯр	خور شلخہ	шукӯҳмандӣ	شکوہ مندی
шамшердор	شمشير دار	шумориш	شمارش	шилҳашӯрбо	شوربا شلخہ	шукӯҳнок	شکوہ ناک
шамшерзабун	شمشير زبون	шумора	شماره	шилди́роба	شلدر آبه	шукӯҳнокӣ	شکوہ ناکي
шамшерзан	شمشير زن	шуморазанӣ	شماره زني	шалдар-шалдар	شلدر شلدر	шикво́мез	شکوہ آميز
шамшерзанӣ	شمشير زني	шуморагузор	شماره گذار	шалдарос	شلدراس	шукӯҳандагӣ	شکوہندگی
шамшерсоз	شمشير ساز	шуморагузорӣ	شماره گذاري	шилди́рос	شلدراس	шукӯҳидан	شکوہيدان
шамшерқалам	شمشير قلم	шаммоъ	شماع	шилди́росзанон	شلدراس زنان	шикеб	شکيب
шамшергар	شمشير گر	шамол	شمال	шилди́росзанӣ	شلدراس زني	шикеба	شکيبا
шамшермонанд	شمشير مانند	шимол	شمال	шалдард	شلدر د	шикебаинидан	شکيبايندن
шамшермоҳӣ	شمشير ماهي	шамолпаноҳ	شمال پناه	шилши́ла	شلشلہ	шикебой	شکيباي
шамшерёл	شمشير يال	шамолпанах	شمال پنه	шилши́лапо	شلشلہ پا	шикебанда	شکيبنده
шамъ	شمع	шамолдаро	شمال درآ	шилши́ладор	شلشلہ دار	шикебидан	شکيبيدان
шамъдон	شمعدان	шамолзада	شمال زده	шалғам	شلغم	шакидан	شکيدان
шамърез	شمع ريز	шамолгузар	شمال گذر	шалғамбаркаш	شلغم برکش	шуг	شگ
шамърезӣ	شمع ريزي	шамолгардон	شمال گردان	шалғамча	شلغمچه	шга	شگا
шамъсон	شمعسان	шамолкаш	شمال کش	шалғамшӯрбо	شلغم شوربا	шгиф	شگاف
шамъқайчӣ	شمع قيچي	шамолдихӣ	شمال دهی	шалғамак	شلغمک	шгифтан	شگافتن
шамъҷароғ	شمع چراغ	шамолрас	شمال رس	шалғамӣ	شلغمي	шгифидан	شگافيدان
шамъча	شمعچه	шамолсанҷ	شمال سنج	шулғут	شلغوت	шгаол	شگاال
шамъгар	شمعگر	шамолнок	شمالناک	шалақ	शलق	шгарф	شگرف
шамъгарӣ	شمعگري	шимолӣ	شمالي	шилқ	शलق	шгарфӣ	شگرفي
шамъкушак	شمع کشک	шмотат	شماّت	шилқин	شلقين	шгифани́дан	شگفانيدن
шамл	شمل	шмотатомез	شماّت آميز	шилқини	شلقينی	шгифт	شگفت
шумат	شمّت	шаммома	شمامه	шлагбаум	شلگبوم	шгифти́дан	شگفتيدن
шаман	شمن	шаммома	شمامه	шулук	شلوک	шгифтан	شگفتن
шима//шимат	شمه//شمت	шамони́дан	شمايندن	шлим	شلم	шгифтан	شگفتن
шама	شمه	шамойл	شمايل	шилм	شلم	шугуфтан	شگفتن
шамма	شمه	шамбегӣ	شمابيگي	шли́мпазӣ	شلم پزي	шгифтӣ	شگفتي
шумул	شمول	шампан	شماپن	шли́мпазӣ	شلم پزي	шгифа	شگوفه
шамак	شمک	шампанзе	شماپنزي	шилмак	شلماک	шгун	شگون
шамиданI	شميدانI	шампун	شماپون	шланг	شلنگ	шал	شل
шамиданII	شميدانII	шамхол	شماخال	шалвор	شلوار	шил	شل
шамим	شميم	шамад	شماّد	шалворбанд	شلوار بند	шаллоқ	شللاق
шамима	شميمه	шумди́дор	شماديدار	шулукдон	شلوکدان	шаллоқкорӣ	شللاق کاری
шамимафуруш	شميمه فروش	шамар	شمار	шила	شلہ	шаллоқӣ	شللاقي
шумпай	شوم پي	шумур	شمر	шалҳа	شلخہ	шалола	شلالہ
шумзода	شوم زاده	шумурдан	شمر دن	шалҳа	شلخہ	шалоин	شلاین
шина	شنا	шумурда-шумурда	شمرده شمرده	шалҳадор	شلخہ دار	шалтоқ	شلباق
шинахт	شناخت	шумари́дан	شماريدن	шалҳашӯрбо	شوربا شلخہ	шалап-шалап	شلپ شلپ
шинахтан	شناختن	шамс	شمس	шалҳагӣ	شلخہگي	шалпар	شلپر
шинахта	شناخته	шамса	شمسه	шалҳидан	شلخہيدن	шалпарӣ	شلپري
шинахтана	شناختنه	шамсӣ	شمسي	шалҳидагӣ	شلخہيدگی	шалаппас	شلپس
шинахтана	شناختنه	шамсия	شمسيه	шиллик	شلک	шилпуқ	شلپق
шинахтана	شناختنه	шамшод	شمشاد	шалӣ	شلي	шалпӯй	شلپوي
шинахтана	شناختنه	шамшодболо	شمشادبالا	шалил	شليل	шлтоқ	شلتاқ
шинахтана	شناختنه	шамшодқомат	شمشادقامت	шли́юз	شلپوز		

шўшалак شوشلاک	шўронидаىن شورانيدين	шўталаб شوتلاب	шинасо شيناسو
шўша شوشه	шўрой شورايى	шўвот شوات	шиносон(и)дан شيناسايندين
шўшабандى شوشه بندى	шўрбо شوربو	шаворез شوراع	шиносоئى شيناسوئى
шўшашакلى شوشه شاكل	шўртумшук شورتمشك	шаввоз شواوز	шиносномадихъй شيناسنامه دهى
шавшув شوشو	шўртан شورتن	шаввос شواس	шаноат شىناعت
шавшувдор شوشودار	шўртак شورتك	шивок شواق	шинондашуда شىنانده شده
шавшўлак شورشولك	шўрчамохъй شورچه ماهى	шаввол شوال	шинон(и)дан شىنانيدين
шавқафзо شوق افزا	шўрхок شورخاك	шавомих شوامخ	шинавар شىناوار
шавк شوق	шўридаранг شوردرنگ	шух شوخ	шинаварй شىناوارى
шавқовар شورق آور	шиварзамин شورزمين	шўхI شوخI	шиноқунанда شىناکننده
шавқоварона شورق آورانه	шўрзамин شورزمين	шўхII شوخII	шанеъ شىنعى
шавқоварй شورق آورى	шўристон شورستان	шўхоб شوخاب	шанба.лид شىنبايد
шавқдор شورقدار	шўриш شورش	шўхоханг شورخهنگ	шанбе شىنبه
шавқманд شورقمنند	шўришчй شورشچى	шўхчашм شورخچشم	шанбегъй شىنبه گى
шавқангез شورق انگيز	шўришгар شورشگر	шўхчашмона شورخچشمانه	шантаж شىنتزاج
шавқангезона شورق انگيزانه	шўришгарй شورشگرى	шўхчашмй شورخچشمى	шинҷарф شىنجرف
шавқангезй شورق انگيزى	шўртолеъ شورتالغ	шўхранг شورخهنگ	шанда شىندا
шавқфизо شورق فزا	шўртолей شورطالعى	шўхрангй شورخهنگى	шандаф шىндаф
шавқмандй شورقمنند	шўрмохъй شورماهى	шўхрўй شورخرؤى	шангу شىنغو
шавқнок شورقناک	шўрнўл شورنول	шўхшанг شورخشنگ	шинуфтан شىنفتن
шавқун شورقون	шўраI شورI	шўхтабъ شورطبع	шинуфтан شىنفتن
шавгун شوگون	шўраII شورII	шўхтабиат شورطبيعت	шинуфтани шىنفتنى
шулон شولان	шўрабандй شورهبندى	шўхтабиатй شورطبيعتى	шунқор شىنقار
шавла شوله	шўрапушт شورپشت	шўхгап شورگپ	шанг شىنگ
шўла شوله	шўрапуштй شورپشتى	шўхмизоч شورمزاچ	шангарф шىнгарф
шўлакаду شورله کدو	шўрадор شوردار	шўхнигоҳ شورنگاه	шангарф шىнгарф
шўлак شورلک	шўразорI شورزارI	шўхона شورخانه	шангул شىنگل
шум шум	шўразада شورزده	шўхдида شورديده	шангил شىنگل
шум бече шумбача шум	шўре شوره	шўхи амиз шумхиомез шум	шангула شىنگله
шум пай шумпой шум	шўрзамин//шўрзамин шум	шўхи амизана шумхиомезона шум	шангъй شىنگى
шум хабар шумхабар шум	шўравй شوروى	шўхи бардар шумхибардор шум	шангина شىنگينه
шум шпалак шумшпалак шум	шўравй شوروى	шўхй شوخى	шиннй شىنى
шумшук шумшوک	шўрак شورک	шўрабум شوربوم	шиннипаз шىنى پز
шумшакلى шумشاكل	шўрй شورى	шўразорI شورزارI	шиннипазй шىنى پزى
шумтолеъ шумطالغ	шўридан شوريدان	шавр شور	шунаҳ شىنه
шумқадам шумقدم	шўрида شوريده	шивар شور	шунав шىنو
шумгиёҳ шумگياه	шўридабaxт شوريده بخت	шўрI شورI	шунаво шىनावо
шумнафас шумنفس	шўридабaxтй شوريده بختى	шўрII شورII	шўнавидан шىنوانيدان
шумтол шумتال	шўридахол شوريده حال	шўрафкан شورافکن	шўнавой шىنوايى
шумй шумى	шўридахотир شوريده خاطر	шўрандоз شورانداز	шўнуша шىنوشه
шумер шумير	шўридадил شوريده دل	шўрандозй شوراندازى	шўнаванда шىنواننده
шумерй шумيرى	шўридароҳ شوريده راه	шўрангезй شورانگيزى	шўнавидан шىنوانيدان
шавнй شورنى	шўридарой شوريده راي	шўрбaxт شوربخت	шўнид шىنيديد
шавниз شورنيز	шўридараҳ شوريده ره	шўрбaxтй شوربختى	шўнидан шىنيدين
шавҳар شورهر	шўридарўзгор شوريده روزگار	шўрпахта شورپخته	шўниданй шىنيدينى
шавҳарчудо شورهر جدا	шўридасар شوريده سر	шўрахок شورخاك	шўниданашуда شىنيده نشده
шавҳардор شورهر دار	шўридагъй شوريدگى	шўргнёҳ شورگياه	шўниз شىنيز
шавҳардорй شورهر دارى	шўридамағз شوريده مغز	шўроI شورI	шўнел шىنيل
шавҳаршаванда شورهر شونده	шўридавор شوريده وار	шўроб شوراب	шўнел шўш шىنيل پوش
шавҳарнок شورهر ناک	шўридакор شوريده کار	шўроба شورابه	шў//шўй شو//شوى
шавҳаркарда شورهر کرده	шаввас شوس	шўрангез شورانگيز	шав شو

шишак	ширинча	шираворпазӣ	ширпарвард
шайтон	ширинмақолӣ	шираворхона	ширпанча
шайтонароба	ширинмия	шираворфурӯш	ширҷӯш
шайтонпараст	ширинвор	шираворфурӯшӣ	ширҷӯшӣ
шайтонпарастӣ	ширинкбозӣ	ширавордон	ширҷой
шайтонтеригӣ	ширинкорона	ширакаш	ширхӯар//ширхӯаре
шайтонтерӣ	ширинкома	ширакашӣ	ширхор//ширхора
шайтонсифат	ширингуфторӣ	ширакайф	ширхорагӣ
шайтонфиреб	ширинӣ	ширакайфӣ	ширхора
шайтонқуб	ширинипаз	ширак	ширдор
шайтонча	ширинипазӣ	ширкаду	ширдон
шайтонак	ширинихӯр	ширкаш	ширдӯш
шайтонӣ	ширинидӯст	ширӣ	ширзима
шайтанат	ширинифурӯш	ширӣ	ширранг
шиа	ширинифурӯшӣ	ширешак	ширравған
шиамазҳаб	ширинипазхона	ширеш	ширзада
шиф	шиз	ширешпаз	ширсан
шифтан	шистан	ширешпазӣ	ширсаг
шифтан	шишам//шишум	ширешкоса	ширшакор
шифтах	шиша	ширешкорӣ	ширфурӯш
шифтадил	шишабоз	ширин	ширфурӯшӣ
шифтагӣ	шишабозӣ	ширинадо	ширфаш
шифр	шишабур	ширинадой	ширқахва
шифркушӣ	шишабарорӣ	ширинбаён	ширкиём
шифска	шишабурак	ширинтарона	ширгиёх
шифӣ	шишабури	ширинтакалум	ширгов
шифер	шишабанд	ширинчавоб	ширгарм
шифербарорӣ	шишабандӣ	ширинҳаракат	ширгун
шиферпӯш	шишапора	ширинҳисол	ширмол
шиферфурӯш	шишапахта	ширинханд	ширмолпаз
шиферфурӯшӣ	шишапаз	шириндона	ширмолпазӣ
шифери	шишапазӣ	шириндахон	ширмананд
шиллон	шишатазакунак	шириндахон	ширмоҳӣ
шиллинг	шишачон	ширинзабон	ширмурғ
шилм	шишадор	ширинзабонӣ	ширмст
шимI	шишадил	ширинсухан	ширмаҳтоб
шимII	шишареza	ширинсуханӣ	ширмак
шин	шишасоз	ширинсуруд	ширмакон
шинабарорӣ	шишасозӣ	шириншамол	ширнавбат
шинухез	шишагар	ширинракам	ширвар
шин//шинешина	шишагархона	ширингуфтор	ширван
шин	шишагарӣ	ширинлаб	ширванӣ
шини	шишагун	ширинлиқо	ширванӣ
шини	шишагӣ	ширинмаза	ширавжан
шини	шишагин	шириннафас	ширавш
шинаксоз	шишамайд	шириннома	шира
шинаксозӣ	шишаниҳод	ширинкор	ширадор
шини	шишавор	ширинкорӣ	ширанок
шиво	шишақор	ширинком	ширавор
шивозабон	шишақорӣ	ширинқалом	шираворпаз
шивой	шишамонанд	ширинбия	

софӣ	صافی	صاحب عیال	صاحب چنگال	شیوع	شویی
софихамир	صافی خمیر	صاحب فراسات	صاحب حشمت	شیوع	شویی
софисарират	صافی سریرت	صاحب قران	صاحب خبر	شیون	شیون
софитинат	صافی طینت	صاحب قلم	صاحب خرد	شیوند	شیوند
софият	صافیت	صاحب قوت	صاحب دیوان	шевал	شیوه
солех	صالح	صاحب ار	صاحب رعی	шевал	شیوه
солехона	صالحانه	صاحب کاری	صاحب سخا	шевабоз	شیوه باز
сомит	صامت	صاحب کتاب	صاحب سکون	шевашинос	شیوه شناس
соемь	صامع	صاحب کرامت	صاحب سلطنت	шевашиносӣ	شیوه شناسی
соема	صامعه	صاحب کرم	صاحب سوق	шевагар	شیوه گر
сонеха	صانه	صاحب کلام	صاحب عنایت	шевагарӣ	شیوه گری
сонь	صانع	صاحب کلاه	صاحب عیار	шевагӣ	شیوه گی
соибтадбир	صائب تدبیر	صاحب کمال	صاحب غرض	шевакор	شیوه کار
صائب رای	صائب رای	صاحب لسان	صاحب فراش	ших	شیه
соиброй/соибраъӣ	صائب روی/صائب رای	صاحب معلومات	صاحب فکر	шиха	شیهه
соибраъӣ	صائب رائی	صاحب منصب	صاحب فهم	шиха	شیهه
сайдI	صائدI	صاحب نام	صاحب مایه	шихакашӣ	شیهه کشی
соин	صائن	صاحب نظر	صاحب مصلحت	шихакашӣ	شیهه کشی
соиб	صائب	صاحب نعمت	صاحب منزلت	шихак	شیههک
соинг	صایغ	صاحب نفوذ	صاحب ناموس	шайёд	شیهه د
соимI	صایمI	صاحب همت	صاحب احترام		
сабоI	صباI	صاحب هنر	صاحب احسان		
сабоII	صباII	صاحبى	صاحب اختصاص		
сабосуръат	صباسرعت	صاحبىII	صاحب اختیارى		
собо	صبا//صبي	صاحب نشين	صاحب استعداد		
сабох	صباح	صاحبII	صاحب اعتبار		
сабохатI	صباحтI	صادر	صاحب افسر		
сабохатII/сибохат	صباحтII/صباح	صادر	صاحب اقتدار		
сабохӣ	صباحى	صادرات	صاحب امتياز		
саббор	صبار	صادراتى	صاحب تجربه		
саббоғ	صباғ	صادرکننده	صاحب تدبیر		
саббоғӣ	صباғӣ	صادر	صاحب تارد		
сабоёI	صباياI	صادق القول	صاحب جاه		
сабоёII	صباياII	صادقانه	صاحب جمال		
субх	صبح	صادق قول	صاحب جشن		
субхдам	صبحدم	صارف	صاحب حقوق		
субхидам	صبحدم	сарим	صاحب خانه		
субхгоҳ(он)	صبحگاهان(он)	صاع	صاحب خانه زن		
субхгоҳон	صبحگاهان	صاعخ	صاحب دل		
субхгоҳӣ	صبحگاهی	صاعدI	صاحب دولت		
сабрI	صبرI	صاعقهI	صاحب ذوق		
сабрII	صبرII	صاعقه بار	صاحب زمین		
сабрнок	صبرناک	صاف قلب	صاحب سخن		
сибғат	صبغت	صافگوهر	صاحب سرمایه		
сабӯх	صبوح	صاف دل	صاحب سریر		
субӯх	صبوح	صاف دلانه	صاحب سعادت		
сабӯхӣ	صبوحى	صافدلى	صاحب سلیقه		
сабур	صبور	صاف ضمیر	صاحب سماع		
сабури	صبورى	صاف طینت	صاحب طبع		
саби	صبى	صاف کاری	صاحب عدالت		
сибён	صبیان	صاف مشرب	صاحب عقل		

ص

صابر	صابرӣ
صابرانه	صаброна
صابرى	صابرى
صابوته//سابوته	سوبута
صابون	سوبун
صابون شوئى	سوبуншӯӣ
صابون پز	سوبунпаз
صابون پز خانه	سوبунпазхона
صابون پزى	سوبунпазӣ
صابونک	سوبوناک
صابونگر	سوبونгар
صابونگرى	سوبونгарӣ
صاحب	صاحب
صاحب اخلاق	صاحباخلوق
صاحب ادراک	صاحب ادراک
صاحب اراده	صاحب اراده
صاحب استقلال	صاحب استقلال
صاحب اقبال	صاحب اقبال
صاحب الجیش	صاحب الجیش
صاحب امضا	صاحب امضا
صاحب انتظام	صاحب انتظام
صاحب تاج	صاحب تاج
صاحب تجربگی	صاحب تجربگی
صاحب تجمال	صاحب تجمال
صاحب تخت	صاحب تخت
صاحب تفرس	صاحب تفرس
صاحب تفکر	صاحب تفکر

сарфачӯёна	صرفه جويانه	садафранг	صدف رنگ	сахр(а)	صخره	сабех	صبح
сарфачӯӣ	صرفه جویی	садафкорӣ	صدف کاری	сада	صداد	сабир	صبير
сарфакор	صرفه کار	садафгун	صدف گون	садоI	صدادI	сабия	صبیه
сарфакорона	صرفه کارانه	садафӣ	صدفی	садоII	صدادII	сахониф	صحائف
сарфакорӣ	صرفه کاری	садафин	صدفین	садофурубарӣ	صدافروبری	сахоб	صحاب
сарфагарӣ	صرفه گیری	сидқ	صدق	садоногузаронӣ	صداناکذارانی	сахоба	صحابه
сарфӣ	صرفی	садақа	صدقه	садобардор	صدابر دار	саххоф	صحاف
сарфачӯ	صرفه جو	садқа	صدقه	садопарда	صداپرده	саххофӣ	صحافی
сурра	صرة	садақахӯр	صدقه خور	садодор	صدادار	сӯхбат	صحبت
сарех	صريح	садақахӯрӣ	صدقه خوری	садодеҳ	صداده	сӯхбатбарор	صحبتبرار
сарехӣ	صريحی	сидқӣ	صدقی	садодихӣ	صدادهی	сӯхбататор	صحبت آرا
сӯрлабдан	صطربلادان	садқора	صدکاره	садорат	صدارت	сӯхон	صحبت آرائی
сутурлобдон//ситирлобдон	صطربلانگر	садгуна	صدگونه	садорас	صدارس	сахат	صحّت
//ситирлобнигарсутурлобнигар	صطربلانیگار	садум	صدم	садосанҷ	صداسنج	сиҳат	صحّت
сӯрлаб//истрлаб	صطربلاب	садама//садма	صدمه	судот	صداع	сиҳхат	صحّت
сутурлоб//ситурлоб	صطربلاب	садмин	صدمین	судопазир	صداع پذیر	сиҳатшавӣ	صحّت شوی
саолик	صعالیک	судурI	صدورI	сидоқ	صدای	сиҳатбахш	صحّت بخش
саъб	صعب	судурII	صدورII	садоқат	صدافت	сиҳатшаванда	صحّت شونده
саъқа	صعقه	садаII	صدهII	садоқаткор	صدافت کار	сиҳаткунанда	صحّت کننده
саълуқ	صعلوک	садаIII	صدهIII	садоқатманд	صدافتمند	сиҳатӣ	صحّتی
сӯълуқ	صعلوک	сидӣ	صدی	садоқатмандона	صدافتمندانه	сиҳатёбанда	صحّت یابنده
суубат	صعوبت	сидиқ	صدیق	садоқатмандӣ	صدافتمندی	сиҳатёбӣ	صحّت یابی
суудI	صعودI	сидиқ	صدیق	садогузарон	صداکذاران	сахрoI	صحرای
саъва	صعو	сидиқ	صدیق	садогирифта	صدಾಗرفته	сахрогардӣ	صحرಾಗردی
сигор	صغار	сидиқ	صدیق	садогир	صدಾಗیر	сахронавардӣ	صحرانوردی
сигар	صغار	сидиқ	صدیق	садонок	صداناک	сахрой	صحرائی
сагир	صغیر	сидиқ	صدیق	садонокӣ	صداناکӣ	сахрорав	صحرارав
сагирхона	صغیرخانه	сидиқ	صدیق	садоногузар	صداناکذار	сахрогард	صحرಾಗرد
сагира	صغیره	сидиқ	صدیق	садоногузарӣ	صداناکذاری	сахронишин	صحرانشین
сагире	صغیره	сидиқ	صدیق	садонишон	صدانشان	сахронавард	صحرانوارد
сагирапарвар//сагирпарвар	صغیره پرور	сидиқ	صدیق	садбарг	صدبرگ	сухуф	صحف
сагирамонда	صغیره مانده	сидиқ	صدیق	садбаргзор	صدبرگزار	сахн	صحن
сагирий	صغیری	сидиқ	صدیق	садпора	صدپار	сахнавӣ	صحّنوی
саф	صف	сидиқ	صدیق	сидтo	صدتو	сахнаI	صحنهI
сафкашӣ	صف کشی	сидиқ	صدیق	сидтI	صدتوI	сахнаII	صحنهII
сафнишин	صف نشین	сидиқ	صدیق	сидчок	صدچاک	сахнаорoI	صحنه آرا
сафоI	صفاI	сидиқ	صدیق	сидчанд	صدچاند	сахнача	صحنه چه
сафоII	صفاII	сидиқ	صدیق	садад	صداد	сахназеб	صحنه زیب
сафобахш	صفابخش	сидиқ	صدیق	сиддона	صددانه	сахнасоz	صحنه ساز
сафобахшанда	صفابخشنده	сидиқ	صدیق	садр	صدر	сахнасоzӣ	صحنه سازی
сифот	صفات	сидиқ	صدیق	садрaнг	صدرنگ	сахнII	صحوII
саффор	صفار	сидиқ	صدیق	садрнишин	صدرنشین	сихӣ//сахӣ	صحی
сафороӣ	صفارائی	сидиқ	صدیق	судра	صدر	сахех	صحیح
саффорӣ	صفاری	сидиқ	صدیق	садрӣ	صدری	сахехулаъзо	صحیح الاعضا
сафокеш	صفاکیش	сидиқ	صدیق	садреш	صدريش	сахехуттабъ	صحیح الطبع
сафова(t)	صفاوت	сидиқ	صدیق	сидсолагӣ	صدسالگی	сахехуннафс	صحیح النفس
сафбандӣ	صفبندی	сидиқ	صدیق	сидсола	صدساله	сахехуlмизoч	صحیح مزاج
сифат	صفت	сидиқ	صدیق	садаф	صدف	сахехӣ	صحیحی
сифатaн	صفتان	сидиқ	صدیق	садафосo	صدف آسا	сахифа//сахфа	صحیفه
		сидиқ	صدیق	садафпора	صدف پار	сахифабандӣ	صحیفه بندی
		сидиқ	صدیق	садафдaн	صدف داندان	сахифабанд	صحیفه بندد

савтI صوت	саноатI صنعتی	сулххохI صلح خواهی	сифатнок صفت ناک
савтхон صوت خوان	саноеъ صنایع	сулхдўстона صلح دوستانه	сифатI صفتی
савтхонI صوت خوانی	сандалII صندل	сулхталабI صلح طلب	сифча صغچه
савтI صوتی	сандалI صندل	сулхталабонаI صلح طلبانه	сифхI صفح
савтиёт صوتیات	сандалсаройI صندل سرای	сулхталабI صلح طلبی	сифхаI صفحه
савтияI صوتیه	сандалниншинI صندل نشین	сулхфурўшI صلح فروش	сифдорI صفدار
суварI صور	сандалсойI صندل سای	сулховарI صلح آور	сифдарI صفدار
сурVI صور	сандалиI صندلی	сулхпарварI صلح پرور	сифдариI صفداری
суратI صورت	сандаличаI صندلیچه	сулхчўI صلح جو	сифрI صفر
суратпарастI صورت پرست	сандалигиI صندلیگی	сулхчўёнаI صلح جویانه	сифрI صفر
суратсозI صورت ساز	сандукI صندوق	сулххохI صلح خواه	сифрI صفر
сураткадаI صورت کده	сандукзадаI صندوق زده	сулхдўстI صلح دوست	сифроI صفر
суратнопазирI صورت ناپذیری	сандуксозI صندوق سازی	сулхдўстиI صلح دوستی	сифройI صفرائی
суратпазирI صورت ناپذیری	сандукчаI صندوقچه	сулхнопазирI صلح ناپذیر	сифробарI صفرا بر
суратнигорI صورت نگار	сандуксозI صندوق ساز	сулхномаI صلح نامه	сифрозадаI صفرا زده
суратнигорI صورت نگاری	сандукаI صندوقه	сулхияI صلحیه	сифросўхтаI صفرا سوخته
суратпазирI صورت پذیر	сандидI صندید	салсолII صلصال	сифро(и)мизочI صفرا مزاج
суратпарастI صورت پرستی	санъI صنع	сулсулI صلصل	сифровI صفراوی
суратчистонI صورت چستان	сунъI صنع	салафII صلف	сифровимизочI صفراوی مزاج
суратхисобI صورت حساب	санъатдўстI صنعت دوست	салавотI صلوات	сифра(т)I صفره
суратхонаI صورت خانه	санъатшиносI صنعت شناس	сало́тI صلوات	сифрворI صفروار
суратдорI صورت دار	санъатшиносI صنعت شناسی	силаандешI صلّه اندیش	сифшканI صف شکن
суратзебI صورت زیب	санъаткорI صنعت کار	салибI صلیب	сифшканиI صف شکنی
сураткашI صورت کش	санъаткоронаI صنعت کارانه	салибшаклI صلیب شکل	сифвонI صفوان
сураткашI صورت کشی	санъаткорI صنعت کاری	салибдорI صلیب دار	сифватI صفوات
суратгарI صورت گیری	санъатгарI صنعت گر	салибкашI صلیب کشی	сифуфI صفوف
суратгарI صورت گیری	санъатгарI صنعتگری	сулбI صلیبی	сифавI صفوی
сураттириI صورت گیری	сунъI صنعی	сум(м)III صم	сифаI صفه
суратмачлисI صورت مجلس	сунъисохтI صنعی ساخت	саммоI صما	сифаI صفه
суратнопазирI صورت ناپذیر	синфI صنف	симохI سماخ	сиффаI صفه
суратнокI صورت ناک	синфII صنف	симомI صمام	сифакухI صفه کوه
сураттирI صورت گیر	синфI صنفی	самадI صمد	сифI صفی
суварнигорI صورت نگار	санамI صنم	самадиятI صمدیت	сифирII صفیر
суварI صوری	санампарастI صنم پرست	самсомI صمصام	сиколI صقال
суфI صوف	санамхонаI صنم خانه	самгI صمغ	сакилII صقیل
суфII صوف	санавбарI صنوبر	самгI صمغی	салоI صلاح
сўфI صوف	санавбаркадI صنوبر قد	сумутI صموت	салобI صلاب
суфпўшI صوف پوش	санавбархиромI صنوبر خرام	самимI صمیم	салобатI صلابت
сўфI صوفی	санавбарзорI صنوبر زار	самимонаI صمیمانه	салобатнокI صلابت ناک
сўфII صوفی	санавбарқоматI صنوبر قامت	самимI صمیمی	салохI صلاح
сўфIII صوفی	сунуфI صنوف	самимиятI صمیمیت	салохдидI صلاح دید
сўфиёнаI صوفیانه	санеъI صنع	санодиқI صنادیق	салоияI صلاحیه
сўфитўргайI صوفی ترغی	савобII صواب	санодидI صنادید	салбII صلب
сўфигарI صوفی گری	савобдидI صواب دید	санноъI صناع	салбI صلب
сўфигиI صوفیگی	савоикI صواعق	сунноъI صناع	салбII صلب
савлатI صولت	савомеъI صوامع	саноатI صناعت	салибI صلیبی
савлатII صولت	савбI صوب	санъатI صناعت	салибI صلح
савлатдорI صولت دار	савба//сўбаI صوبه	синоатI صناعت	салихпарастI صلح پرست
савлатдорI صولت داری	сўбаI صوبه	саноатпешаI صناعت پیشه	салихпарастI صلح پرستی
савлатмандI صولتمند	савбадор//сўбадорI صوبه دار	саноатчиI صناعتچی	салихпарварI صلح پروری
савлатмандI صولتمندی	сўбадорI صوبه دار	саноатварI صناعتور	салихчўI صلح جوی

ط

токача	طاقچه
тоқI	طاقI
тоқII	طاقII
тоқIII	طاقIII
тоқа	طاقه
тоқасум	طاقه سم
тоқат	طاقت
тоқатгудоз	طاقت گداز
тоқатнок	طاقت ناک
тоқатнокi	طاقت ناکi
тоқатовар	طاقت آور
тоқатоварi	طاقت آوری
тоқатпазир	طاقت پذیر
тоқатпазирi	طاقت پذیری
тоқатфарсо	طاقت فرسا
тоқатшикан	طاقت شکن
тоқдор	طاقدار
тоқдес	طاقدیس
тоқия	طاقیه
тоқиядүз	طاقیه دوز
тоқиядүзi	طاقیه دوزi
тоқi	طاقi
тоқii	طاقii
тоқча	طاقچه
тобеот	طابعات
тоир	طائر
тоифа	طاقفه
тоифi	طاقفی
торум	طارم
тосI	طاسI
тосII	طاسII
тосIII	طاسIII
тосбоз	طاس باز
тосбозi	طاس بازی
тоссар	طاس سر
тоссарi	طاس سری
тосиш	طاسش
тоскулох	طاس کلاخ
тосi	طاسi
тосидан	طاسیدن
тоат	طاعت
тоатпеша	طاعت پیشه
тоатфурӯш	طاعت فروش
тоатгоҳ	طاعت گاه
тоатгах	طاعت گه
тоатварӣ	طاعتوری
тоун	طاعون

зарурат	ضرورت
зарурӣ	ضروری
зариба	ضریبه
зариҳ	ضریح
зарир	ضریر
заъф	ضعف
заиф	ضعیف
заифовоз	ضعیف آواز
заифандом	ضعیف اندام
заифона	ضعیفانه
заифбадан	ضعیف بدن
заифбунёд	ضعیف بنیاد
заифтан	ضعیف تن
заифчусса	ضعیف جثه
заифдил	ضعیف دل
заифдили	ضعیف دلی
заифколбуд	ضعیف کالبد
заифнолӣ	ضعیف نالی
заифа	ضعیفه
заифӣ	ضعیفی
зағт	ضعفت
залол	ضلال
залолат I	ضلالت I
залолат II	ضلالت II
зиль	ضلع
зам(м) I	ضم I
зимод	ضماد
зимн	ضمن
зимнан	ضمنان
замма	ضمه
замир I	ضمیر I
замир II	ضمیر II
замима	ضمیمه
завъ	ضوء
зиё	ضیاء
зиёбахш	ضیاء بخش
зиёфат	ضیافت
зиёфатхӯр	ضیافت خور
зиёфатдор	ضیافت دار
зиёфатдехӣ	ضیافت دهی
зиёфатгоҳ	ضیافت گاه
зиёгустар	ضیاء گستر
зиёӣ	ضیائی
зайъат I	ضیعت I
зайъат II	ضیعت II
зайғам	ضیغم
зайф	ضیف
зиқ	ضیق
зикӣ	ضیقی
займарон	ضمیران

забоб	ضباب
забт	ضبط
забтшуда	ضبط شده
забтқунанда	ضبط کننده
забтгардида	ضبط گردیده
зеҳк	ضحک
захомат	ضحامت
захим	ضحیم
зид(д)	ضد(د)
зиднахлокӣ	ضد اخلاقی
зиддинсломӣ	ضد اسلامي
зиддибашарӣ	ضد بشری
зиддичосусӣ	ضد جاسوسی
зиддичамъиятӣ	ضد جمعیتی
зиддичангӣ	ضد جنگی
зиддихукуматӣ	ضد حکومتی
зиддихалқӣ	ضد خلقی
зиддидавлатӣ	ضد دولتی
зиддидемократӣ	ضد دیموکратی
зиддинӣ	ضد دینی
зиддинлмӣ	ضد علمی
зиддиконунӣ	ضد قانونی
зиддимазҳабӣ	ضد مذهبی
зиддимиллӣ	ضد ملی
зиддият	ضدیت
зиддиятнок	ضدیت ناک
зарроб	ضرب
зарробхона	ضرب خانه
зарб	ضرب
зарбулмасал	ضرب المثل
зарабон	ضربان
зарббардор	ضرب بردار
зарбат	ضربت
зарбхона	ضرب خانه
зарбхӯрда	ضرب خورده
зарбдор	ضرب دار
зарбдорона	ضرب دارانه
зарбсанҷ	ضرب سنج
зарба	ضربه
зарбахӯрда	ضربه خورده
зарбадор	ضربه دار
зарбагир	ضربه گیر
зарбӣ	ضربی
зарар	ضرر
зараровар	ضرر آور
зарардида	ضرر دیده
зараррасон	ضرر رسان
зараррасонӣ	ضرر رسانی
зарарқунанда	ضرر کننده
зарарнок	ضرر ناک
зарур	ضرور

савлачон	صوله جان
савм	صوم
савмаа	صومعه
сӯмиа//савмаа	صومعه
савмаанишин	صومعه نشین
сахбо	صهبا
сеҳрият	صهریت
сеҳриҷ	صهریج
сахва	صهوة
саҳил	صهیل
сиёхII	صیاحII
сиёд	صیاد
сиёдi	صیادی
сиём	صیام
ситI	صیتI
сит	صیت
сайҳа//сиёҳат	صیحه//صیحت
сайд	صید
сайдозмуд	صید ازمود
сайдпарасти	صیدپرست
сайдфкан	صیدافکن
сайдгоҳ	صیدگاه
сайдгир	صیدگیر
сайдрафӣ	صیرفی
сиға	صیغه
сайдII	صیفII
сайдфӣ	صیفی
сайдфия	صیغیه
сайдқал	صیقل
сайдқалкор	صیقل کار
сайдқалдор	صیقل دار
сайдқалдихӣ	صیقل دهی
сайдқалгар	صیقل گر
сайдқалгарӣ	صیقل گیری
сайдқалӣ	صیقلی
суюд	صیود
сайин	صیین

ض

з	ض
зоб II	ضاب II
зобит	ضابط
зобита	ضابطه
зоҳик	ضاحک
зод II	ضاد II
зориб	ضارب
зорра	ضاره
замин	ضامن
зоё	ضایع

тарид II	طریقہ	طبیعت دوستی	طالیبا	طاعون زده
таридго	طریقہ گاه	طبیعت شناس	طалиб علم	طاوونی
тариф I	طریقہ	طبیعت شناسی	طالش	طاوут
тариф II	طریقہ	طبیعی	طاهر	طاوут پرست
тарик	طریقہ	طپانچه I	طاوس	طاوут پرستی
тарикат	طریقہ شناس	طп(п)онча II	طاوس خرام	طاغی
тарика	طریقہ	طراح	طاوسی	طاقچه
//	طریقہ	طراحی	طائر-طایر	طاق I
тарика II	طریقہ	طаррох	طائفه-طایفه	طاق II
таъм	طعام	طаррой	طائفی-طایفی	طاق III
таом	طعام	طروات	طب (б)	طاقه
таомпаз	طعام پز	طروات افزا	طب	طاقه سم
таомпазӣ	طعام پزی	طروات بخش	طبابت	طاقات
таомхона	طعام خانه	طروات ناک	طبابت خانه	طاقات گداز
таомхӯрӣ	طعام خوری	тараб	طبابت کننده	طاقات ناک
таомфурӯш	طعام فروش	тараб افزа	طبابتی	طاقات ناکي
таомфурӯшӣ	طعام فروشی	тирбол	طباشیر تباشیر	طاقات آور
таомнома	طعام نامه	طربانگیر	طبخ	طاقات آوری
тӯма	طعمه	тарабовар	طبع	طاقات پذیر
тӯмахор	طعمه خوار	тарабпеша	طبع II	طاقات پذیری
таън	طعن	тарабхона	طبعا	طاقات فرسا
таъна	طعنه	طرب خیز	طبع آزمایی	طاقات شکن
таънаомезона	طعنه آمیزانه	тарабзо	طبع چاق	طاقادار
таънасор	طعنه سار	طرب سرا (ی)	طبع چاقی	طاقادیس
туғро	طغرا	тарабгоҳ	طبع نازک	طاقیه
туғрокаш	طغرا کش	тарабнок	طبیعیّت	طاقیه دوز
туғронавис	طغرانویس	тарх I	طبق	طاقیه دوزی
тифл	طفل	тарх II	طبق	طاقی I
тифлона	طفلا نه	тархрез	طابق	طاقی II
тифлдор	طفلدار	тархрезӣ	طابق بری	طاقچه
тифлдӯст	طفل دوست	тархсоз	طابق تراش	طالق
тифлӣ	طفلی	тархсозӣ	طابق تراشی	طالع بینی
туфулият	طفولیت	тархшаванда	طابقچه	طالع دان
туфайл	طفیل	тархон	طابق کشانی	طالع نامه
туфайлӣ	طفیلی	тард	طابق مانک	طالع شناس
туфайлихӯр	طفیلی خور	тарз I	طابقه	طالع شناسی
тик-тик	طق-طق	тарз II	طابقه بندی	طالب
тал I	طل I	тарф I	طابقوی طبقه وی	طالب
тал II	طل II	тарф II	طابقوی	طالب
тил I	طلا I	тарф III	طبل	طالب
тило	طلا	тарф IV	طبل خوار	طالب
тил I ой	طلائی I	тарфана	طبلدزی	طالب
тилоандуд	طلاندود	тарфана	طبلدن	طالب
тил I	طلا برکش	тарфбозӣ	طبلک	طالب
тил I	طلا خیز	тарфдор	طبلک زنه	طالب
тил I	طلا دار	тарфдорӣ	طبلکوب	طالب
тил I	طلا رنگ	тарфкаشی	طبّی	طالب
тил I	طلازمین	тарфگیر	طبيب	طالب
талок	طلاق	тарфگیری	طبيبي	طالب
талоқат	طلاق	турфа	طبيخ	طالب
талокхат	طلاق کخط	тарфайн	طبیعت I	طالب
тил I	طلا کار	турра	طبیعت II	طالب
			طبیعت دوست	

عبرت انگيز	عامه فهم	عالم پناه	عارف
عبرت بخش	عامه فهمي	عالمتاب	عارف انديش
عبرت بخشي	عاموي	عالم تراش	عارفانه
عبرت بين	عامي	عالم ديده	عارفه
عبرت خانه	عانك I	عالم سوز	عارفي
عبري	عانك I	عالم شمول	عاري
عبري شناسي	عائد	عالم شونده	عاريت
عبري	عائدات	عالم فروز	عاريان
عبري	عائداتي	عالم گرد	عاريتناك
عبد ي (ي)ت	عائده	عالمگير	عاريت نشين
عبور	عائق	عالم نما	عاريئي
عبور نا پذير	عائل	عالم نما	عاريدين
عبور گاه	عائله	عالمنا	عازل
عبوس	عائله بيزار	عالم-عالم	عازم
عبوس	عائله دار	عالمي	عاسي
عبوسات	عائله داري	عالميان	عاشق
عبيد	عائله دوستدار	عالي	عاشق پيچان
عبير	عائله دوستي	عاليتهار	عاشق پيشه
عبير افشان	عائله دوستي	عاليجاه	عاشق مزاح
عبير اگند	عائله ناك	عاليجناب	عاشق نواز
عبير اميز	عائله ويران	عاليجنابونه	عاشقانه
عبير سرشت	عائلوي	عاليجنابي	عاشقي
عبير فشان	عابي	عالي حشم	عاصف
عتاب	عباب	عالي حضرت	عاصبيانه
عتاب اميز	عباد	عالي درجه	عاطر
عتاب كارانه	عبادد	عالي رتبه	عاطفه
عتيق	عبادت	عالي شأن	عاطل
عتيقه	عبادت خانه	عاليشان	عافيت
عتيقه شناس	عبادت كننده	عالي شكوه	عافيت طلبي
عتيقه فروش	عبادتگاه	عالي صفت	عاق
عتيقه فوشي	عبارت	عالي طبيعت	عاق پدر
عتيقي	عبارت آرائي	عالي قدر	عاق شده
عثره//عثر	عبارت	عالي مرتبه	عاقب
عثور	عبارت آراء	عالي مقام	عاقب انداز
عجاب	عبارت آرائي	عالي منصب	عاقبت
المخلوقات	عبارت پرداز	عالي نژاد	عاقبت
عجاب	عبارت پردازي	عالي نسب	عاقبت الامر
اچو بولما	عباس	عالي همت	عاقبت انديش
اچو بولما	عباسي	عالي همتانه	عاقبت انديشي
اچو بولما	عباسي II	عالي همتي	عاقل
اچو بولما	عباسيان	عاليه	عاقل تراش
اچو بولما	عباسيه	عام (م)	عاقل تراشي
اچو بولما	عبث	عام الناس	عاقلا نه
اچو بولما	عبث II	عام فهم	عاقلي
اچو بولما	عبد	عامر	عاكف
اچو بولما	عبد	عامر II	عالم
اچو بولما	عبد	عامر III	عالم آراء (ي)
اچو بولما	عبراني	عامگي	عالم آشوب
اچو بولما	عبرت	عامل	عالم افروز
اچو بولما	عبرت آموز	عامه	عالم بين
اچو بولما	عبرت آموزي	عامه باب	عالم پسند
اچو بولما	عبرت آموزي	عامه پسند	

عرق II اراک	عذوبت узубат	عدل کردار ادلқирдор	عجله ачала
عرق II یرқ	عذول азул	عدل کرداری ادлқирдорӣ	عجم II аҷам
عرق النساء ирқуннисо	عرا иро	عدل گستر адлгустар	عجم I аҷам I
عرق خور аракхӯр	عراده аррода	عدل گستری адлгустарӣ	عجم учм
عرق خوری аракхӯрӣ	عراق ироқ	عدل ورز адлварз	عجمт учмат
عرق فروش арақфурӯш	عراقي ироқӣ	عدل ورزی адлварзӣ	عجمӣ аҷамӣ
عرق فروشی арақфурӯшӣ	عراقي دوزӣ ироқидӯзӣ	عدلӣ адлӣ	عجمӣ نژад аҷаминажод
عرق آب арақоб	عرب араб	عدلیه адлия	عجوز // аҷуза
عرق الود арақолуд	عربان урбон	عدلیه وی адлиявӣ	عجوز کمپیر аҷузкампир
عرق آور арақовар	عرب پرورد арабпарвард	عدم адам	عجول аҷул
عرق جوش арақҷӯш	عربده арабада	عدن адн	عجولانه аҷулона
عرق چین арақчин	عربده کار арабадакор	عدو // ادув(в) аду//адув(в)	عجولی аҷулі
عرق ریز арақрез	عربده کش арабадакаш	عدو адӯ	عجیب аҷиб
عرق ریزان арақрезон	عربده کشан арабадакашон	عدوان удвон	عجیبلا خلق аҷиббулахлоқ
عرق ریزی арақрезӣ	عربده جو(ی) арабадаҷӯ(ӣ)	عدو بندند адӯбанд	عجیب طبیعت аҷибтабиат
عرق سوز арақсӯз	عربده جو یانه арабадаҷӯёна	عدو سوز адӯсӯз	عد(д) ад(д)
عرق سوزی арақсӯзӣ	عربده کنан арабадакунон	عدوشکن адӯшикан	عداد идод
عرق شار арақшор	عربزاده арабзода	عدول удул	عدالت адолат
عرق کش арақкаш	عرب زبان арабзабон	عده идда	عدالتخانه адолатхона
عرق کشی арақкашӣ	عرب شناس арабшинос	عدی уддӣ	عدالت پرور адолатпарвар
عرق گیری арақгири	عرب شناسی арабшиносӣ	عدیل адил	عدالت پرورانه адолатпарварона
عرق ناک арақнок	عربی арабӣ	عديم II адим II	عدالت پروری адолатпарварӣ
عرق نوش арақнӯш	عربیزم арабизм	عذاب азоб	عدالت پیشه адолатпеша
عرق نوشی арақнӯшӣ	عرجون урчун	عذاب كده азобкада	عدالت خواهه адолатхоҳ
عرقی арақӣ	عرش арш	عذاب کشی азобкашӣ	عدالت خواهانه адолатхоҳона
عرقین арақин	عرش پیمامо аршпаймо	عذاب آوار азобовар	عدالت خواهی адолатхоҳӣ
عروج уруҷ	عرش نشین аршнишин	عذاب دهند. азобдиханда	عدالت دوست адолатдӯст
عروس арӯс	عرشه арша	عذاب دهی азобдихӣ	عدالت گاهه адолатгоҳ
عروس بینان // عروس بینى	عرشی аршӣ	عذاب دیده. азобдида	عدالت گستر адолатгустар
ارۋسبین / арۋسبین	عرشیان аршиён	عذاب کشیده. азобкашида	عدالت گستری адолатгустарӣ
عروس شونده арۋсшаванда	عرض арс II	عذار II изор II	عدالت مندند адолатманд
عروس طلبان(а)бон арۋстал	عرضات арасот	عذار узор	عدالت ناک адолатнок
عروسک арۋсак	عرضه арса	عذب азб	عداوت ادوات
عروسک انداز арۋсакандоз	عرضه گاهه арсагоҳ	عذب گوی азбгӯӣ	عداوت جو(ی) ادواتҷӯ(ӣ)
عروسک باز арۋсакбоз	عرض араз	عذر узр	عداوت خواهه ادواتхоҳ
عروسک بازی арۋсакбозӣ	عرض III арз III	عذر خواهانه узрхоҳона	عداوت ناک ادواتнок
عروسک بران арۋсбарон	عرض ирз	عذر ساز узрсоз	عدت иддат
عروسى арۋсӣ	عرضه арза	عذر ساز азро	عدداً ادадан
عروض арۋз	عرضه داشت арзадошт	عذر آمیز узромеز	عددنویسی ададнависӣ
عروض شناس арۋзшинос	عرضی аразӣ	عذر آمیزانه узромезона	عددی ададӣ
عروضی арۋзӣ	عرضی I арзӣ I	عذر آور узровар	عدس ادас
عروق II уруқ	عرف урф	عذر آوری узроварӣ	عدس شکل адасшакл
عروه урва	عرفا урафо	عذر پذیر узрпазир	عدسی ادасӣ
عريش ариш	عرفان урфан	عذر پرسي узрпурсӣ	عدل адл
عريضة ариза	عرفان ирфон	عذر جو یانه узрҷӯёна	عدل پرور адлпарвар
عريضة بر اريзабар	عرفانی ирфонӣ	عذر خواهه узрхоҳ	عدل پروری адлпарварӣ
عريضة بردار اريзабардор	عرفه арафа	عذر خواهی узрхоҳӣ	عدل جو(ی) адлҷӯ(ӣ)
عريضة خوان اريзахон	عرفى урфӣ	عذر گوی узргӯӣ	عدل خوشی адлҷӯшӣ
عريضة دهند. اريزادиханда	عرفيت урфият	عذر ناپذیر узрнопазир	عدل سگال адлсигал
عريضة نویس اريزانавис	عرق I арақ	عذر ناک узрнок	عدل فرما(ى) адлфармо(ӣ)
عريضة نویسی اريزانавيسى			

атрафшон	عطر افشان	асочӯб	عصا چوب	асалтаъм	عسل طعم	аризабоз	عريضه باز
атрафшонӣ	عطر افشانی	ассор	عصار	асалак	عسلک	аризабозӣ	عريضه بازی
атрогин	عطر آگین	усора	عصاره	асалин//асалӣ	عسلین//عسلی	аризабарӣ	عريضه بری
атромеz	عطر آمیز	асозанон	عصار نان	ушшоқ	عشاق	аризачӯб	عريضه چوب
атрбор	عطر بار	асокаш	عصا کش	ашоир	عشایر	аризачӣ	عريضه چی
атрбӯ	عطر بو	асаб	عصب	ушр	عشر	арин	عрін
атрошак	عطر پاشک	асабонӣ	عصبانی	ушрхон	عشر خوان	из(з)	عز(3)
атрдон	عطر دان	асабоният	عصبانیت	ушрия	عشریه	азо	عز
атрсо(й)	عطر سایی	асабдард	عصب درد	ишрат	عشرت	азоимхонӣ	عزائمخوانی
атрсоz	عطر ساز	асабшиносӣ	عصب شناسی	ишратпараст	عشرت پرست	азоим	عزائم//عزایم
атрсоzӣ	عطر سازی	асабкашӣ	عصب کشی	ишратпарастӣ	عشرت پرستی	азоимхон	عزائم خوان
атрсуz	عطر سوز	асабкушӣ	عصب کشی	ишратхона	عشرت خانه	азохона	عز اخانه
атрфурӯш	عطر فروش	асаб	عصبه	ишратхоҳ	عشرت خواه	азохон	عز اخوان
атрфурӯшӣ	عطر فروشی	асабӣ	عصبی	ишратдӯст	عشرت دوست	азохонӣ	عز اخوانی
атрфазо	عطر فزا	асабиена	عصبیانه	ишратсаро	عشرت سرا	азодор	عز ادار
атргардон	عطر گردان	асабият	عصبیت	ешртгаҳ//ешртге	عشرتگاه//عشرتگه	азодорӣ	عز اداری
атргул	عطر گل	асабимизоч	عصبی مزاج	ишратгоҳ//ишратгах	عشرتگاه//عشرتگاه	азозил	عز ایل
атргирӣ	عطر گیری	асабинамо	عصبی نما	ишратӣ	عشرتی	азогирӣ	عز اگری
атрмая	عطر مایه	асрI	عصر I	ушра	عشره	иззат	عز ت
атрӣ	عطری	асрII	عصر II	ушрӣ	عشری	иззатписанд	عز ت پسند
атриёт	عطریات	асрIII	عصر III	ишқ	عشق	иззатхоҳ	عز ت خواه
атса	عطسه	асримиенагӣ	عصر میانگی	ишқандарпечон	عشق اندر پیچان	иззатхоҳӣ	عز ت خواهی
атсаовар	عطسه آور	асрӣ	عصری	ишқангез	عشق انگیز	иззатдорӣ	عز ت داری
атф	عطف	асрина	عصرینه	ишқбоз	عشق باز	иззатталаб	عز ت طلب
утлат	عطلت	усфур	عصفور	ишқбозӣ	عشق بازی	иззатталабӣ	عز ت طلبی
утуфат	عطوفت	исмат	عصمت	ишқсаро	عشق سرا	иззатманд	عز ت مند
атия//атият	عطیه//عطیة	исён	عصیان	ишқварзӣ	عشق ورزی	иззатмандӣ	عز ت مندی
изомII	عظام II	исёнкор	عصیان کار	ишқӣ	عشقی	азроил	عز راил
изомI	عظام I	исёнкорона	عصیان کارانه	ишқия	عشقیه	азл	عز ل
азмII	عظم II	исёнкорӣ	عصیان کاری	ишва	عشو	узлат	عز لت
изам//узм	عظم//عظم	исёнгар	عصیان гr	ишваомез	عشو ه آمیز	узлатнишин	عز لت نشین
узамо	عظما	исёнгарона	عصیان گرانه	ишвабоз	عشو ه باز	узлатнишинӣ	عز لت نشینی
азамат	عظمت	исёнгарӣ	عصیان گری	ишвабозона	عشو ه بازانه	азмI	عز م I
узмо	عظمی	асида	عصیده	ишвабозӣ	عشو ه بازی	азиз	عز يز
аззавачал(л)	عز و جل	изода	عضاده	ишвадеҳ	عشو ده ده	азизулвучуд	عز يز الو جو ده
азим	عظیم	изода//изода	عضاده//عضاده	ишвасоз	عشو ه ساز	азиматгар	عز یمتгар
азимушшаън	عظیم الشان	азуд	عضد	ишвафурӯш	عشو ه فروش	усрат	عسرت
азимат	عظیمت	азалта	عضله	ишвафурӯшона	عشو ه فروشانه	асас	عسس
азимӣ	عظیمی	узв	عضو	ишвафурӯшӣ	عشو ه فروشی	аскар	عسکر
иффат	عفت	узван	عضوان	ишвакор	عشو ه کار	аскарбошӣ	عسکر باشی
ифрит	عفریت	узвият	عضویت	ишвакорона	عشو ه کارانه	аскарбача	عسکر بچه
афин	عفن	ато	عطا	ишвакорӣ	عشو ه کاری	аскархона	عسکر خانه
афв	عفو	атобахш	عطا بخش	ишвагар	عشو ه گر	аскаркашӣ	عسکر کشی
афвпазирӣ	عفو پذیری	атопеша	عطا پیشه	ишвагарона	عشو ه گرانه	аскаргирӣ	عسکر گیری
афвталабона	عفو طلبانه	аттор	عطار	ишвагарӣ	عشو ه گری	аскарӣ	عسکری
афвнопазир	عفو ناپزیر	аторуд	عطارود	ашир	عشیر	аскиячӣ	عسکيه چی
уфунат	عفو نت	уторид	عطارید	ашира(т)	عشیره(ت)	аскиягӯӣ	عسکيه گوئی
афиф	عفیف	атторӣ	عطاری	асо	عصا	аскиягӯӣ	عسکيه گوی
афифа	عفیفه	утос	عطاس	асобадаст	عصا بدست	асал	عسل
ақъак	عقق	атр	عطر	асобағал	عصا بغال	асалпарвар	عسل پرور
ақонид	عقائد	атрафзо	عطر افزا	исоба	عصابه	асалпарварӣ	عسل پروری

илмшиносӣ	علم شناسی	علافي	عقل گرا	عقاب
илмнок	علم ناک	علاقه	عقل گرایي	عقاب
илмӣ	علمی	علاقه دار	عقل مختصر	عقاب بینی
илмият	علمیت	علاقه داری	عقل نارس	عقاب مانند
илминамо	علمی نما	علاقه گاه	عقلناک	عقابوار
алан//аланӣ	علمی//	علاقه مند	عقلی	عقابانه
аланӣ	علمی	علاقه مندی	عقوبت	عقابى
аланият	علمیت	علاقه ناک	عقوبت دهنده	عقار
улув(в)	علمو	علامه	عقوق	عقار
улуфа	علموف	علام	عقول	عقاقیا
улум	علوم	علامت	عقیده	عقب
алавӣ	علمی	علامت گذاری	عقیق	عقب افتادگی
улавӣ	علمی	علامه	عقیق فام	عقب افتاده
улвинажод	علمی نژاد	علانیة	عقیقه	عقب انداز
улвият	علمیت	علاوگی	عقیقین	عقب روی
алавигарӣ	علمی گری	علاوه	عقیم	عقب کشی
алавия	علمیه	علّت	عکاس	عقبگاه
алийя	علمی	علّت II	عکاسخانه	عقب گردی
алатчумла	علمی الجملة	علّتدار	عکاسزنی	عقب ماندگی
алатҳол	علمی الحال	علّتگین	عکاسی	عقب مانده
алатхусус	علمی الخصوص	علّتناк	عکس	عقب مانی
аладдавом	علمی الدوام	علّتناکی	عکس الانقلاب	عقب ناک
алассабоҳ	علمی الصباح	علّتӣ	عکس الانقلابی	عقب نشینی
алалфавр	علمی الفور	علف	عکس حرکت	عقبه
алозолик	علمی ذالک	علفکاری	عکس حرکتی	عقبه
алохозо	علمی هذا	علفگاه	عکس حرکتی	عقبی
улея	علمیای	علف پایه	عکس العمل	عقد
улёҳазрат	علمیاحضرت	علفخور	عکس الهجوم	عقد
алассавия	علمیالسویه	علفخوار	عکس انداز	عقد
алохида	علمیجده	علفخورانی	عکس اندازی	عقدبندی
алокадр	علمی قدر	علفدرو	عکس برآری	عقد کرده
алайк	علمییک	علفدروک	عکس بردار	عقدنامه
алайк	علمییک	علفدروى	عکس برداری	عقد
алайк	علمییک	علفزار	عکس دار	عقد
алайк	علمییک	علفغندار	عکس ساز	عقد
алайкум	علمییکم	علفغنداری	عکس سازی	عقد
алил	علمیلیل	علفغنداری	عکس کنانی	عقد
алилүлмизоч	علمیالمزاج	علفمالکنی	عکس کننده	عقد
алилӣ	علمییلی	علفمانند	عکس گیر	عقد
алимII	علمیII	علفمانند	عکس گیری	عقد
алайҳи	علمیایه	علفمانند	عکس	عقد
алайҳисалом	علمیایه السلام	علفمانند	عکسه	عقد
алаҳуштак	علمیهشتک	علفمانند	عکسيز	عقد
илийн//илийнюн	علمیين//علمیون	علفمانند	عکّه	عقد
амм	علمعم	علفمانند	علائق	عقد
амом	علمعمام	علمایقین	علائم	عقد
имодад	علمعماد	علمآموزی	علاج	عقد
иморот	علمعمارات	علمآموزی	علاج پذیر	عقد
иморатII	علمعماراتII	علمآموزی	علاج ناپذیر	عقد
иморатбоб	علمعماراتباب	علمآموزی	علاجچه	عقد
иморатсоз	علمعماراتساز	علمآموزی	علاف	عقد
иморатсозӣ	علمعماراتسازی	علمآموزی	علاقه چی	عقد

анъанапараст	عننه پرست	аносир	عناصر	амалпараст	عمل کرد	иморатгар	عمار تگر
анъанапарастӣ	عننه پرستی	анокиб	عناكب	амалӣ	عملی	иморӣ	عماری
анъанавӣ	عننه‌وى	инон	عنان	амалиёт	عملیات	аморӣ	عماری
анф//уиф	عنف	инонпеч	عنان پيچ	амалия	عملیه	аморидор	عمار يدار
уиф	عنف	инондор	عناندار	амуд	عمود	аморикаш	عماری کش
уифувон	عنفوان	инонкаш	عناکش	амудан	عمودان	аммофос	عمّافاس
уифӣ	عنفی	инонгир	عناگیر	амудӣ	عمودی	уммол	عمال
уифк	عنق	иноят	عنایت	умум	عموم	аммома	عمّامه
уифқа	عنقا	инаб	عناب	умуман	عمومان	имома	عمامه
анқариб	عنقريب	анбар//амбар	عنبر //عمبر	умумӣ	عمومی	амад	عمد
уифқуд	عنقود	анбароин	عنبر آئين	умумииттиходӣ	عمومی اتحادی	амд	عمد
анқабут	عنقبوت	анбаросо	عنبر آسا	умумииттиходиявӣ	عمومی اتحادیوى	амдан	عمدا
уифвон	عنفوان	анбарафшон	عنبر افشان	умумиартишӣ	عمومی ارتشی	амдҷӣ	عمدچی
уифвонӣ	عنفوانی	анбарогин	عنبر آگين	умуминсонӣ	عمومی انسانی	амадрон	عمدران
анидид	عنيدد	анбаромез	عنبر آلود	умумиаврупой	عمومی اورپای	умдафурӯш	عمده فروش
аниф	عنيف	анбаромез	عنبر آميز	умумӣ	عمومی	умдафурӯшӣ	عمده فروش
иннин	عنين	анбарбор	عنبر بار	умумичумхуриявӣ	عمومی جمهوری	умр	عمر
авво	عوا	анбарборис	عنبر باریس	умумичумхурӣ	عمومی جمهوری	умрафзой	عمر افزای
ивор	عوار	анбарбӯ(ӣ)	عنبر بوی (ی)	умумичаҳонӣ	عمومی جهانی	умрбоқӣ	عمر باقی
авориз	عوارض	анбарбез	عنبر بيز	умумихизбӣ	عمومی حزبی	умрпаймой	عمر پیمای
авосиф	عواصف	анбарпош	عنبر پاش	умумихалқӣ	عمومی خلقی	умрҷӯ	عمر جو
авотиф	عواطف	анбарзо(ӣ)	عنبر زای (ی)	умумидемократӣ	عمومی دماکراتی	умрдарозӣ	عمر درازی
авокиб	عواقب	анбарсо	عنبر سا	умумидунёӣ	عمومی دنیوی	умрдида	عمر دیده
авом	عوام	анбарсиришт	عنبر سرشت	умумидавлатӣ	عمومی دولتی	умрзой	عمر زای
авомуннос	عوام الناس	анбарсиришта	عنبر سرشته	умумишаҳс	عمومی شخص	умрфарсой	عمر فرسای
авомона	عوامانه	анбарсӯз	عنبر سوز	умумишуда	عمومی شده	умрқоҳ	عمر کا
авомфиреб	عوام فريب	анбаршкан	عنبر شکن	умумишарӣ	عمومی شهری	умрқӯтоҳ	عمر کوتا
авомфиребона	عوام فريبانه	анбарфурӯш	عنبر فروش	умумишакрӣ	عمومی عسکری	умрқӯтоҳӣ	عمر کوتاهی
авомфиребӣ	عوام فريبی	анбарфишон	عنبر فشان	умумиаскарӣ	عمومی مکتبی	умргузаронӣ	عمر گذرانی
авомфаҳм	عوام فهم	анбарга	عنبر گه	умумиактабӣ	عمومی عمومیت	умрон	عمران
авонII	عوان II	анбармоҳӣ	عنبر ماهی	амма	عمّاه	умрбод	عمر باد
ивач	عوج	анбармӯӣ	عنبر موی	аммабача	عمّاه بچه	умра	عمر
авд	عود	анбарнисор	عنبر نثار	амид	عميد	умргузаронӣ	عمر گذرانی
удI	عود I	анбарӣ	عنبری	амидбача	عميد بچه	умрӣ	عمری
удII	عود II	анбарин	عنبرين	амидд	عميدد	умқ	عمق
удбез	عود بيز	анбариндор	عنبرين دار	амик	عميق	умқсанҷ	عمق سنج
удсӯз	عود سوز	анбарингесӯ(ӣ)	عنبرين گيسوی (ی)	амикӯлфӣ	عميق الفکر	амак	عمک
уднавоз	عود نواز	анбаринмӯ(ӣ)	عنبرين موی (ی)	амикӣ	عمیقی	амакбобоб	عمک بابا
уднавозӣ	عود نوازی	анбарина	عنبرينه	амим	عميم	амакбача	عمک بچه
удӣ	عودی	анба	عنابه	аноб	عنا	амакҳонд	عمک خواند
ур	عور	инабийIII	عنابی III	уноб	عنا ب	амакзода	عمک زاده
аврат	عورت	инабийI	عنابی I	унобранг	عنا برنگ	амакӣ	عمکی
урён	عوربان	инабийII	عنابی II	унобгун	عنا بگون	амал	عمل
урёнӣ	عوربانی	инабия	عنبيه	унобий	عنا بی	амалан	عملان
иваз	عوض	антиқа	عنتيقه	енад	عناد	амалпараст	عمل پرست
ивазшаванда	عوض شو نده	антиқафурӯш	عنتيقه فروش	енадпеша	عناد پيشه	амалфармо	عمل پرستی
ивазқунанда	عوض کنندده	антиқӣ	عنتيقی	енадкар	عناد کار	амалҳона	عمل خانه
ивазнашаванда	عوض نشو نده	андалеб	عندليب	енадкаране	عناد کارانه	амалдор	عمل دار
авф	عوف	андалебоҳанг	عندليب آهنگ	енадкарӣ	عناد کاری	амалдорӣ	عمل داری
авлI	عول I	анъана	عننه	анодил	عنادل	амалфармо	عمل فرما
авлII	عول II						

ғурӯша غريوشه	ғаразкорона غرض کارانه	ғизодиҳӣ غذادهي	ғабро(ъ) غبر(ا)
ғарра غريه	ғаразкорӣ غرض کاری	ғизокаш غذاکش	ғаброй غبرائي
ғурраI غريهI	ғаразгӯй غرض گوي	ғизогирӣ غذاگیری	ғибта غبטה
ғурраII غريهII	ғарзнок غرضناک	ғизонак غذاناک	ғабғаб غبغب
ғурраIII غريهIII	ғаразнокӣ غرض ناکی	ғизонокӣ غذاناکی	ғабғабдор دار غبغب
ғаррасутун غره ستون	ғаразварзӣ غرض ورزی	ғар غر	ғабғаб غبغبه
ғарӣ غري	ғарзӣ غرضی	ғарр غرر	ғабн غبن
ғарри غري	ғарғар غر غر	ғарр غرر	ғабук غبوق
ғаррӣ غري	ғар-ғар غر-غر	ғарро غرا	ғабӣ غبي
ғарип غريب	ғар-ғар غر-غر	ғароб غراب	ғабйро غبيرو
ғарибона غريبانه	ғарғирак غرغرک	ғаробат غرابت	ғабин غبين
ғариппарвар غريب پرور	ғарғиракбозӣ غرغرک بازی	ғаробранг غراب رنگ	ғат-ғут غت-غوت
ғариппарварӣ غريب پروري	ғарғуракунон غرغرکونون	ғароба غرابه	ғашян ғасән غشيان
ғарипхона غريب خانه	ғарғарI غرغرهI	ғарар(а) غرار(ا)	ғашян ғасән غشيان
ғарипдӯст غريب دوست	ғарғарII غرغرهII	ғарара غراره	ғачаррос غچارروس
ғарипдӯстӣ غريب دوستي	ғарф غرف	ғаррас غراس	ғачар-ғачар غجر-غجر
ғарипзода غريب زاده	ғарфа غرפה	ғаррос غرروس	ғиччак غچک
ғарибистон غريبيستان	ғарқ غرق	ғарасзанон غراس زنان	ғиччакнавоз غچک نواز
ғарибак غريبک	ғарқоб غرقاب	ғараш غراش	ғичум غجوم
ғарибкеш غريب کش	ғарқоба غرقابه	ғараш غراش	ғиччи غچچي
ғарибгӯр غريب گور	ғарқпuxта غرق پخته	ғарошидан غراشيدن	ғичиррос غجيراس
ғарибмарг غريب مرگ	ғарқшуда غرق شده	ғаром غرام	ғичир-ғичир غجير-غجير
ғарибнавоз غريب نواز	ғарқшаванда غرق شونده	ғаромат غرامت	ғичим غچيم
ғарибнавозӣ غريب نوازي	ғарқа غرقه	ғаромӣ غرامی	ғичимшуда غچيم شده
ғариба غريبه	ғарқагоҳ غرقه گاه	ғаррон غران	ғичин غچين
ғариби غريبي	ғарқ غرک	ғаррондан غراندن	ғичиррос غچراس
ғаррипешона غري پيشانه	ғармI غرمI	ғаройб غرايب	ғадгд غد
ғарридор غريدار	ғармII غرمII	ғаройбот غرايبات	ғадойр غداير
ғарридан غريدن	ғармIII غرمIII	ғарб غرب	ғаддор غدار
ғариз غريز	ғарам غرم	ғарбал غربال	ғаддорона غدارانه
ғариза غريزه	ғармач غرمچ	ғарбпараст غرب پرست	ғаддорӣ غداري
ғаризагарой غريزه گرائي	ғармачоб غرمچاب	ғарбпарастӣ غرب پرستي	ғадр غدر
ғаризӣ غريزي	ғармдар غرمدار	ғарбат غربت	ғад-ғуд غد-غود
ғарик غريق	ғармзор غرمزار	ғарбатхона غربت خانه	ғад-ғид غد-غيد
ғарим غريم	ғарранда غررنده	ғарбатдида غربت ديده	ғаданг غدنگ
ғарин غرين	ғаранг غرنگ	ғарбатзада غربت زده	ғадв غدو
ғарринок غري ناک	ғаринг-ғаринг غرنگ-غرنگ	ғарбатсаро غربت سارو	ғадуд غدود
ғарив غريو	ғарингос غرينگوس	ғарбӣ غربي	ғадудча غدودچا
ғаривон غريوان	ғарингос//ғарунгас غرينگوس//غرنگاس	ғарч غرچ	ғадуддор غدوددار
ғаривидан غريويدن	ғарунгас غرنگاس	ғарч-ғарч غرچ-غرچ	ғадудӣ غدودي
ғазоI غزاI	ғарунгас غرنگاس	ғарч-ғарч غرچ-غرچ	ғадда غددا
ғазорат غزرات	ғарунг-ғарунг غرنگ-غرنگ	ғарча غرچه	ғадигдӣ-ғидӣ غديغدي-غدي
ғазоталаб غزا طلب	ғарунгидан غرنگيدن	ғарс غرس	ғадир غدير
ғазолI غزالI	ғарав غرو	ғаррас غرراس	ғазоI غزاI
ғазолII غزالII	ғарвоша غروشا	ғарс//ғаррас/ғаррасI غرس//غراس/غراسI	ғазойI غزايI
ғазоланаI غزالانهI	ғаруб غروب	ғарриш غررش	ғазобахш غذابخش
ғазолаII غزالهII	ғарубгоҳ غروبگاه	ғараз غرض	ғазобахшӣ غذابخشي
ғазолаIII غزالهIII	ғарубидан غروبیدن	ғаразомез غرض آميز	ғазохӯр غذاخور
ғажиррос غرس	ғарур غرور	ғаразолуд غرض آلود	ғазохӯрӣ غذاخوري
ғазалI غزالI	ғарурнок غرورناک	ғараздор غرض دار	ғазодар غذادار
ғазалиёт غزليات	ғарушонидан غروشانیدن	ғаразкор غرض کار	ғазоданда غذادهنده

ғалтида غالتیده	ғало غلا	ғусса غصه	ғазалхон غزل خوان
ғалч غلچ	ғулобча غلابچه	ғуссаангез غصه انگيز	ғазалхонон غزل خوانان
ғилч غلچ	ғалоғул غلاغل	ғуссаовар غصه آور	ғазалхоний غزل خوانی
ғалча غلچه	ғалоғула غلاغله	ғуссахона غصه خانه	ғазалсаро غزل سرا
ғулдур-ғулдур غلدر غلدر	ғалоғуланок غلاغله ناک	ғуссахұр غصه خور	ғазалсарой غزل سرایی
ғилдирак غلدرک	ғилоф غلاف	ғуссадор غصه دار	ғазалғуй غزل گوی
ғилдиракдор غلدرک دار	ғилофбанд غلافبند	ғуссамарг غصه مرگ	ғазалғуй غزل گویی
ғилдираксоз غلدرک ساز	ғилофдор غلافدار	ғуссаманд غصه مند	ғазалнавис غزل نویس
ғалсамағй غلسمگی	ғилофак غلافک	ғазозат غضاضت	ғазалнависй غزل نویسی
ғалсама غلسمه	ғилофй غلافی	ғазаб غضب	ғазв//ғазва غزو
ғалсамадор غلسمه دار	ғулом غلام	ғазаболуд غضب آلود	ғазавот غزوات
ғалат غلط	ғуломона غلامانه	ғазабомез غضب آميز	ғаж غژ
ғалатафшон غلط افشان	ғуломбача غلامبچه	ғазбон غضبان	ғужб غژب
ғалатандоз غلط انداز	ғуломтозй غلام تازی	ғазбангез غضبانگيز	ғаждз غژدز
ғалатандозй غلط اندازی	ғуломчалоб غلام جلاب	ғазбовар غضب آور	ғижиррос غژراس
ғалатбин غلط بين	ғуломчалобй غلام جلابی	ғазббор غضب بار	ғажжас غژس
ғалатбинй غلط بينی	ғуломхона غلام خانه	ғазбнок غضب ناک	ғижжас//ғижжос غژس//غژاس
ғалатхонй غلط خوانی	ғуломдор غلام دار	ғазбнокй غضب ناکي	ғаж-ғаж غژ-غژ
ғалатфахмонй غلط فهمانی	ғуломдорй غلام داری	ғузруф غضروف	ғиж-ғиж غژ-غژ
ғалатфахмй غلط فهمی	ғуломзода غلام زاده	ғазанфар غضنفر	ғажгов غژ گاو
ғалаткорй غلط کاری	ғуломфурұш غلام فروش	ғито(ь) غطا	ғужмI غژمI
ғалатгир غلط گیر	ғуломфурұшй غلام فروشی	ғаффор غفار	ғужмII غژمII
ғалаттирй غلط گیری	ғуломмак غلامک	ғаффорй غفاری	ғажидан غژیدن
ғалатнома غلط نامه	ғуломгард غلام گرد	ғуфрон غفران	ғассол غسال
ғалатнависй غلط نویسی	ғуломгардиш غلام گردش	ғафс غفس	ғассолхона غسالخانه
ғалатй غلطی	ғуломвор غلاموار	ғафсовоз غفس آواز	ғасақ غسق
ғалатёб غلط ياب	ғуломворона غلاموارانه	ғафсбадан غفس بدن	ғусл غسل
ғилзат غلظت	ғуломй غلامی	ғафспұст غفس پوست	ғуслхона غسل خانه
ғилзатсанч غلظت سنج	ғулбача غلبچه	ғафстана غفس تنه	ғуслгоҳ غسلگاه
ғалғал غلغل	ғалбакан غلبکين	ғафссадو غفس صدا	ғасул غسول
ғулғул غلغل	ғалба غلبه	ғафсй غفسي	ғаш غش
ғулғула غلغله	ғулбаI غلبهI	ғафлат غفلت	ғашII غشII
ғулғулаафкан غلغله افکن	ғулбаII/ғулпа غلبه//غلبه	ғафлатан غفلتآ	ғаш(ш) غش(ش)
ғулғулаандоз غلغله انداز	ғалабаовар غلبه آور	ғафлатобод غفلت آباد	ғишо(ь) غشا، غشا
ғулғулаангез غلغله انگيز	ғулбашакл غلبه شکل	ғафлатандеш غفلت انديش	ғашовар غش آور
ғулғуладор غلغله دار	ғулбашақл غلبه نا پذیر	ғафлатбурда غفلت برده	ғашова غشواه
ғулғулафикан غلغله فکن	ғалбер غلبير	ғафлатпараст غفلت پرست	ғашдорI غش دارI
ғулғуланок غلغله ناک	ғалбербоф غلبير باف	ғафлатпеша غفلت پيشه	ғашдорII غش دارII
ғалақа غلقه	ғалбербофй غلبير بافی	ғафлатзада غفلت زده	ғашгов غش غاو
ғалақадаро غلقه در	ғалбервор غلبير وار	ғафлаткор غفلت کار	ғашгир غشگیر
ғилмонI غلمانI	ғалт غلت	ғафлаткорй غفلت کاری	ғашм غشم
ғилмонII غلمانII	ғалтон غلتان	ғафлаткорз غفلت ورز	ғашамшам غشمشم
ғалмағал غلمغل	ғалтон(и) غلتاندين غلتانيدن	ғафлатй غفلتی	ғашнок غش ناک
ғилмак غلمک	ғалтзанон غلت ز نان	ғаффа غفه	ғишша غشه
ғаламус غلموس	ғалтиш غلتش	ғуф(ф)а//ғуфа غفه	ғашум غشوم
ғулув غلو	ғалтак غلتک	ғафабанд غفه بند	ғашй غشی
ғулул غلول	ғалтакароба غلتک اربه	ғафур غفور	ғашён غشيان
ғалла غله	ғалтакдор غلتک دار	ғафир غفير	ғасб غصب
ғаллабезак غله بيزک	ғалтакй غلتکی	ғил غل	ғасбан غصباً
ғаллабум غله بم	ғалтгоҳ غلتگاه	ғилл غل	ғасбй غصبی
ғаллапоя غله پايه	ғалтидан غلتيدن	ғул//ғулл غل	ғусн غصن

ғаний	غنئى	ғамбардор	غم بردار	ғаллачаллоб	غله جلاب
ғаным	غنئم	ғамбемор	غم بيمار	ғаллачаллобий	غله جلابى
ғанымат	غنئمئت	ғампараст	غم پرست	ғаллахушкнак	غله خشکناک
ғаныматй	غنئمئتى	ғампарвар	غم پرور	ғаллахушккунак	غله خشک کک
ғавI	غوI	ғамхона	غمخانه	ғаллахез	غله خيز
ғав//ғовI	غو//غوI	ғамхор	غمخوار	ғалладонI	غله دانI
ғаводй	غوادى	ғамхорона	غمخورانه	ғалладонII	غله دانII
ғаввос	غواص	ғамхорағй	غمخوراگى	ғалладона	غله دانه
ғаввосона	غواصانه	ғамхора	غمخوره	ғалладонакор	غله دانه کار
ғаввосй	غواصى	ғамхорй	غمخورى	ғалладаравй	غله دروى
ғавомиз	غوامىز	ғамхўр	غمخۇر	ғаллазор	غله زار
ғавоят	غوايت	ғамхўрй	غمخۇرى	ғалласупорй	غله سپارى
ғавбандй	غوبندى	ғамдида	غم ديده	ғаллағундор	غله غندار
ғўт	غوت	ғамрасида	غم رسیده	ғаллағундорй	غله غندارى
ғўтон	غوتان	ғамрўзй	غم روزى	ғаллафуруш	غله فروش
ғўтан	غوتاندىن	ғамз	غمز	ғаллафурушй	غله فروشى
ғўтон(и)дан	غوتان(ى)دان	ғамзудо(й)	غمز د(ى)	ғаллакор	غله کار
ғўта	غوته	ғамзадағй	غمز دگى	ғаллакорй	غله کارى
ғўтахўрй	غوته خورى	ғамзада	غمز ده	ғаллакашонй	غله کشانى
ғўтавар	غوته ور	ғамза	غمزه	ғаллақўбак	غله کوبک
ғўтаварй	غوته ورى	ғамзазан	غمزه زن	ғаллақўбй	غله کوبى
ғўтидан	غوتيدان	ғамзадор	غمز ددار	ғаллағй	غله گى
ғўтида	غوتيده	ғамзакор	غمزه کار	ғалламос	غله موس
ғавсI	غوثI	ғамзакунада	غمزه کنندده	ғалаён	غلیان
ғўч	غوج	ғамзагар	غمزه گر	ғалён	غلیان
ғавчўб	غوجوب	ғамус	غمس	ғалаёномез	غلیان آمیز
ғавр	غور	ғамсаро	غم سرا	ғализ	غلیظ
ғурмагас	غورمگس	ғамсўз	غم سوز	ғализулқалб	غلیظ القلب
ғура//ғура	غوره	ғамшарик	غم شریک	ғализй	غلیظى
ғўра//ғура	غوره	ғамфарсо	غم فرسا	ғаливож	غلیواج
ғўраоб	غوره آب	ғамфарсуда	غم فرسوده	ғам	غم
ғўрабандй	غوره بندى	ғамфизо	غم فز	ғамдор	غم ددار
ғўрагил	غوره گل	ғаммак	غمک	ғамобод	غم آباد
ғўрамарг	غوره مرگ	ғамкоҳ	غم کاه	ғаммоз	غمماز
ғўрй	غورى	ғамкада	غمکده	ғаммозак	غممازک
ғўриён	غورىان	ғамгирифта	غم گرفته	ғаммозий	غممازى
ғўза	غوزه	ғамгусор	غم گسار	ғамошом	غم آشام
ғўзаобила	غوزه آبله	ғамгусорона	غم گسارانه	ғамфзо	غم افز
ғўзапоя	غوزه پايه	ғамгусорй	غم گسارى	ғамолуд	غم اود
ғўзапояғундорй	غوزه پايه غندارى	ғамгин	غمگين	ғамолуда	غم اوده
ғўзачаллоб	غوزه جلاب	ғамгинана	غمگينانه	ғамомез	غم آميز
ғўзачашм	غوزه چشم	ғамгинй	غمگينى	ғаманчом	غم انجام
ғўзачинй	غوزه چينى	ғамнок	غمناک	ғамандўз	غم اندوز
ғўзакор	غوزه کار	ғамнокй	غمناکى	ғамандеш	غم انديش
ғўзакорй	غوزه کارى	ғамнома	غمنامه	ғамангез	غم انگيز
ғўзакашй	غوزه کشى	ғумум	غموم	ғамовар	غم اور
ғўзамол	غوزه مال	ғамй	غمى	ғумой	غمى
ғуввас//ғуввос	غوص//غواص	ғамиде	غميده	ғумойзор	غمى زار
ғуввасзани	غوص زنى	ғамидедел	غميده دل	ғамбода	غم باده
ғўш	غوش	ғамин	غمين	ғамбор	غم بار
ғавшод	غوشاد	ған	غن	ғамбарор	غم برار
ғанй	غنئى	ғун	غن		
ғанно	غننا	ғанно	غننا		
ғино	غننا	ғанноим	غننام		
ғанноим	غننام	ғуночин	غنچين		
ғанночин	غنچين	ғиногар	غنچگر		
ғановат	غنات	ғановой	غنابى		
ғановой	غنابى	ғаноб	غناب		
ғаной	غنابى	ғунчI	غنچI		
ғаноб	غناب	ғанч	غنچ		
ғанобй	غنابى	ғунчII	غنچII		
ғановат	غنات	ғанчор	غنچار		
ғановатй	غناتى	ғанчол	غنچال		
ғановатй	غناتى	ғанчон(и)дан	غنچاندىن(ى)دان		
ғановатй	غناتى	ғанчоиш	غنچايش		
ғановатй	غناتى	ғанчидан	غنچيدان		
ғановатй	غناتى	ғанча	غنچه		
ғановатй	غناتى	ғанчахусб	غنچه خوسب		
ғановатй	غناتى	ғанчадахон	غنچه دهان		
ғановатй	غناتى	ғанчасон	غنچه سان		
ғановатй	غناتى	ғанчағй	غنچه گى		
ғановатй	غناتى	ғанчамоһан	غنچه مانند		
ғановатй	غناتى	ғунд	غنند		
ғановатй	غناتى	ғундор	غنندار		
ғановатй	غناتى	ғундоранда	غنندارانه		
ғановатй	غناتى	ғундоштан	غننداشتن		
ғановатй	غناتى	ғундошта	غننداشته		
ғановатй	غناتى	ғунда	غننده		
ғановатй	غناتى	ғуншуда	غن شده		
ғановатй	غناتى	ғуншаванда	غن شونده		
ғановатй	غناتى	ғуншавй	غن شوى		
ғановатй	غناتى	ғанак	غنک		
ғановатй	غناتى	ғангI	غنکI		
ғановатй	غناتى	ғангII	غنکII		
ғановатй	غناتى	ғангIII	غنکIII		
ғановатй	غناتى	ғунг-ғунг	غنکغنک		
ғановатй	غناتى	ғинг//ғингй	غنک//غنکى		
ғановатй	غناتى	ғингас//ғингос	غنکاس//غنکاس		
ғановатй	غناتى	ғунгас//ғунгос	غنکاس//غنکاس		
ғановатй	غناتى	ғинг-ғинг	غنک-غنک		
ғановатй	غناتى	ғанам	غنم		
ғановатй	غناتى	ғунан	غنن		
ғановатй	غناتى	ғанав	غنو		
ғановатй	غناتى	ғунучин	غن وچين		
ғановатй	غناتى	ғунудағй	غنودگى		
ғановатй	غناتى	ғунудан	غنودان		
ғановатй	غناتى	ғунуда	غنوده		
ғановатй	غناتى	ғанавидан	غنويدان		
ғановатй	غناتى	ғунувида	غنويده		
ғановатй	غناتى	ғунна	غننه		

ғайримунтазам	غیر منتظم	ғайридині	غیر دینی	ғайбдоні	غیب دانی	ғұша	غوشه
ғайримунсариф	غیر منصرف	ғайрирасмй	غیر رسمی	ғайбзада	غیب زده	ғавсII	غوص
ғайримантиқй	غیر منطقی	ғайризаминий	غیر زمینی	ғайбгү(й)	غیب گو(ی)	ғавғо	غوغا
ғайримуназзам	غیر منظم	ғайристандартй	غیر ستندار تی	ғайбгүй	غیب گوئی	ғавғосолорй	غوغا سالاری
ғайривназзам	غیر منقوله	ғайрисанитарй	غیر سنیتری	ғайбнамо(й)	غیب نما(ی)	ғавғоталаб	غوغا طلب
ғайриманкул(а)	غیر منقول	ғайриштатй	غیر شتتی	ғайба	غیبه	ғавғогар	غوغا گر
ғайриманқуа	غیر منکو حه	ғайришаръй	غیر شرعی	ғайбй	غیبی	ғув-ғув	غوغ-غوغ
ғайримухим	غیر مهم	ғайришаффоф	غیر شفاف	ғечон	غیجان	ғук	غوک
ғайринофиздз	غیر نافذ	ғайрисарех	غیر صریح	ғечон(и)дан	غیجاندن// غیجانیدن	ғукчашм	غوک چشم
ғайриноқил	غیر ناقل	ғайрисамимй	غیر صمیمی	ғечонак	غیجانک	ғұлI	غول
ғайринизомй	غیر نظامی	ғайрисунъй	غیر صنعی	ғечидан	غیجیدن	ғұлII	غول
ғайринавбатй	غیر نوبتی	ғайрисинфй	غیر صنفی	ғечида	غیجیده	ғұлIII	غول
ғайра	غیر	ғайризарурй	غیر ضروری	ғич	غیچ	ғұлпайкар	غولپیکر
ғайривочиб	غیر واجب	ғайритабий	غیر طبیعی	ғайр	غیر	ғұлосо	غول
ғайривокей	غیر واقعی	ғайриодилонa	غیر عادلانه	ғайриихтиёрй	غیر اختیاری	ғұлбак	غولبک
ғайри	غیری	ғайриодй	غیر عادى	ғайриорганикй	غیر آرنیکی	ғұлача	غولچه
ғайриадабй	غیری ادبی	ғайриилмй	غیر علمی	ғайриасосй	غیر اساسی	ғұлхона	غول خانه// غلخانه
ғайрият	غیر یت	ғайриамалй	غیر عملی	ғайриаслй	غیر اصلی	ғұлакI	غولک
ғежон(и)дан	غیژانیدن// غیژانیدن	ғайрифаъл	غیر فعال	ғайриимкон	غیر امکان	ғұлакII	غولک
ғижак	غیژک	ғайриқобили	غیر قابل	ғайринтизорй	غیر انتظاری	ғұлакандоз	غولک انداز
ғижжак	غیژک	ғайриқонунй	غیر قانونی	ғайриандозй	غیر اندازی	ғұлунг	غولنگ
ғежидан	غیژیدن	ғайриқаторй	غیر قطاری	ғайринсонй	غیر انسانی	ғұлунгоб	غولنگ آب
ғеша	غیشه		غیر قناعت بخش	ғайрибехдоштй	غیر بهداشتی	ғұлаI	غوله
ғайзI	غیض	ғайриқаноатбахш	غیر قانوات بخش	ғайрпараст	غیر پرست	ғұлаII	غوله
ғайзII	غیظ	ғайрикорй	غیر کاری	ғайрпарастй	غیر پرستی	ғұлабур	غوله بر
ғел	غیل	ғайрикофй	غیر کافی	ғайрат	غیرت	ғұлабурй	غوله بری
ғелогел	غیлагیل	ғайрикомил	غیر کامل	ғайратбахш	غیرت بخش	ғұлачүб	غوله چوب
ғелон	غیلان	ғайрикапиталистй	غیر کپیتالستی	ғайритичоратй	غیرت تجارتی	ғұладинг	غوله دنگ
ғелонII	غیلان	ғайрикасбй	غیر کسبی	ғайратдор	غیرت دار	ғұлафарш	غوله فرش
ғелон(и)дан	غیلانیدن// غیلانیدن	ғайримоддй	غیر مادی	ғайритасрифй	غیرت تصریفی	ғұламонанд	غوله مانند
ғелиш	غیلش	ғайримуташаккиI	غیر متشکل	ғайритаъчилй	غیرت تعجیلی	ғул(л)й	غولی
ғелғелон	غیلغیلان	ғайримачозй	غیر مجازی	ғайраткаш	غیرت کش	ғұлй	غولی
ғелғелак	غیلغیلک	ғайримачбурй	غیر مجبورى	ғайраткашй	غیرت کشی	ғұлинг	غولینگ
ғелак	غیلک	ғайримаданй	غیر مدنی	ғайритамосй	غیرت تماسی	ғұлингоб	غولینگ آب
ғелакшүрбо	غیلک شوربا	ғайримасъул	غیر مسئول	ғайратманд	غیرت مند	ғұлингхой	غولینگ خای
ғелаккабоб	غیلک کباب	ғайримустақил	غیر مستقل	ғайратмандона	غیرت مندانه	ғавй	غوی
ғеландa	غیلنده	ғайримустақим	غیر مستقیم	ғайратмандй	غیرت مندی	ғиёб	غیاب
ғелидан	غیلیدن	ғайримаскун	غیر مسکون	ғайратнок	غیرت ناک	ғиёс	غیاث
ғелида	غیلیده	ғайримаскунй	غیر مسکونی	ғайратнокй	غیرت ناکی	ғайб	غیب
ғайм	غیم	ғайримашруъ	غیر مشروع	ғайратй	غیرتی	ғайббин	غیب بین
ғайн	غین	ғайриматлүб	غیر مطلوب	ғайричиддй	غیرت جدی	ғайбатI	غیبت
ғев	غیو	ғайримұътадил	غیر معتدل	ғайричашмдошт	غیرت چشمداشت	ғайбатII	غیبت
ғаюр	غیور	ғайримазур	غیر معذور	ғайрихарбй	غیرت حربی	ғайбатчй	غیبتچی
ғаюрона	غیورانه	ғайримазруф	غیر معروف	ғайрихирфай	غیرت حرفای	ғайбатхона	غیبت خانه
ғаюрий	غیوری	ғайримазмол	غیر معمول	ғайрихизбй	غیرت حزبی	ғайбатдүст	غیبت دوست
		ғайримукаррарй	غیر مقررى	ғайрихақикй	غیرت حقیقی	ғайбатқунанда	غیبت کننده
		ғайримукимй	غیر مقیمی	ғайрихукуматй	غیرت حکومتی	ғайбаттоғх	غیبت گاه
		ғайримактабй	غیر مکتبی	ғайрихаётй	غیرت حیاتی	ғайбаттар	غیبت گر
		ғайримумкин	غیر ممکن	ғайрихолис	غیرت خالص	ғайбаттү(й)	غیبت گو(ی)
		ғайримунташир	غیر منتشر	ғайридемократй	غیرت دما کر تی	ғайбаттүй	غیبت گوئی
		ғайримунтазир(а)	غیر منتظر (ه)	ғайридавлатй	غیرت دولتی	ғайбдон	غیب دان

ف

фатахимия фотохимия

фитодан	فیتودان	форам	فاتاسفیر
фитода	فیتودا	форум	فاتاسинتیز
фтор	فتار	формализм	فاتانسхе
фатток	فتاق	формалист	فاتанوار
фатолидан	فتالیدن	формалистӣ	فاتех
фатолида	فتالیده	формалин	فاتехана
фаттон	فتان	форамӣ	فاتеха//фотиҳа
фаттонӣ	فتانی	форук	فاتеха
фатх	فتح	форидан	فاتехаخوانӣ
фатҳовар	فتحاور	фаж(а)	فاتехадеханда
фатхнома	فتحنامه	фажидан	فاتирI
фатҳа	فتحه	фосид	فاتик
фатарот	فتارات	фосфар	فاتин
фитрок	فتراک	фосфорит	фачир
фатрат	فترات	фосик	фачирӣ
фитратII	فتراتII	фосикона	фачавӣ
фатк	فتق	фосикӣ	фачане
фатализм	فتلزم	фаш	фачеа
фаталист	فتليست	фашкннда	фачеа
фатво//фатвӣ	فتو//فتوی	фашафаш	фачеаамиз
футӯх	فتوح	фасилоӣ	фачеаангиз
футӯхот	فتوحات	фасила	фачеаовар
футур	فتور	фасиле дар	фачеагоҳ
футуризм	فتوريزم	фасиле санҷ	фачеаонак
футурист	فتوريست	фазил	фачеа نویس
фатвоталаб	فتوی طلب	фатирII	фачиш
фатвонома	فتوی نامه	фатме	фачишгӣ
фитна	فتنه	фаел	фачишаI
фитнаангиз	فتنه انگيز	фаҳе	фачишаII
фитнаангизӣ	فتنه انگيزی	факс	фачишабоз
фитначӯ	فتنه جو	фал	фачишахона
фитнахона	فتنه خانه	фалбин	фачте
фитнакор	فتنه کار	фалбинӣ	фачр//фачира
фитнагар	فتنه گر	фалкша	фачриндн//фачриндн
фитнагарӣ	فتنه گری	фалкшай	фачриндан//фачрондан
фатӣ	فتی	фалгӯӣ	фачрипишана
фато	فتی	фалгӯӣ	фачрис
фатила	فتيله	фалгир	фачрис
фатиласӯз	فتيله سوز	фалгирӣ	фачрисӣ
фатиламӯ(ӣ)	فتيله موی(ی)	фалнома	фачрисӣ
фачо	فچا	фалч	фачрисабон
фачоат	فچاات	фалзан	фачрисгӯӣ
фучоат	فچاات	фалзанӣ	фачриғ
фачоатан	فچااتان	фалклор	фачриғуттаҳсил
фачой	فچائی	фалклоршинос	фачриғбал
фуччор	فچار	фалклоршиносӣ	фачриғбалӣ
фачр	فچار	фалклорӣ	фачриғдил
фачара	فچاره	фамII	фачриғболон
фучур	فچور	фамI	фачриғдилӣ
фачеъ	فچع	фаммо	фачриғӣ
фачиат	فچيعت	фамил//фамилӣ	фачриқ
фон	فان		
фонология	فانالوگيه		
фонус	فانوس		
фоне	فانه		
фоназанӣ	فانه زنی		
фонашакл	فانه شکل		
фонамонанд	فانه مانند		
фонӣ	فانی		
фонетика	فانيتيکه		
фонетикӣ	فانيتيکي		
фонида//фонизид	فانيد//فانيدز		
фонема	فانيمه		
фонендоскоп	فانينداسکاپ		
фоех	فوخ		
фоида	فانده		
фоидаовар	فانده آور		
фоидаоварӣ	فانده آوری		
фоидабахш	فانده بخش		
фоидабахшӣ	فانده بخشی		
фоидабардор	فانده بردار		
фоидабарӣ	فانده بری		
фоидачӯӣ	فانده جوئی		
фоидачӯӣ	فانده جوی		
фоидахӯр	فانده خور		
фоидахӯрӣ	فانده خوری		
фоидадор	فانده دار		
фоидадорӣ	فانده داری		
фоидадеҳ	فانده ده		
фоидадеханда	فانده دهنده		
фоидарасон	فانده رسان		
фоидарасонӣ	فانده رسان		
фоидаситон	فانده ستان		
фоидаситонӣ	فانده ستانی		
фоидашарик	فانده شريك		
фоидаталаб	فانده طلب		
фоидакор	فانده کار		
фоидагарӣ	فانده گری		
фоидаманда	فانده مند		
фоиданок	فانده ناک		
фоиданокӣ	فانده ناکی		
фоизII	فانزII		
фоизI	فانزI		
фотик	فاتق		
фойтун	فایتون		
фойтунҷӣ	فایتونچی		
фабрика	فابريکه		
фабрикӣ	فابريکي		
фибрин	فبرين		
фибриноген	فبريناجين		
фабиҳо	فابها		
фаттох	فتاخ		

фаромӯшхотир	фарорун	фдавиёна	фҷ
фаромӯшхотирӣ	фирорӣ	фзалик	фҷ-фҷ
фаромӯшхона	фароз	фар(р)	фҷ-фҷ
фаромӯшшуда	фарозсанҷ	фаро	фҷ-фҷ
фаромӯшкор	фарозманд	фарогир	фҷ-фҷ
фаромӯшкорӣ	фарозанда	фароиз	фҷ-фҷ
фаромӯш	фарозӣ	фарох	фҷ-фҷ
фаромӯшнашуданӣ	фарозидан	фарохостин	фҷ-фҷ
фаромӯшнашаванда	фаррос	фарохандеш	фҷ-фҷ
фаромӯшӣ	фиррос	фарохандешӣ	фҷ-фҷ
фаронсаӣ	фиросат	фароханг	фҷ-фҷ
фарониходан	фаросат I	фарохбол	фҷ-фҷ
фаронавишт	фаросат II	фарохбоз	фҷ-фҷ
фароҳам	фаростук	фарохбин	фҷ-фҷ
фароҳамоварӣ	фаросатманд	фарохпала	фҷ-фҷ
фаровон	фаросатмандӣ	фарохпешонӣ	фҷ-фҷ
фаровонҳосил	фаросих	фарохчашм	фҷ-фҷ
фаровонҳосилӣ	фаррош	фарохдоман	фҷ-фҷ
фаровонсухан	финош	фарохдоманӣ	фҷ-фҷ
фаровоншикеб	фаррошзан	фарохдаст	фҷ-фҷ
фаровонӣ	фаррошша	фарохдастӣ	фҷ-фҷ
фаровард	фарроштурук	фарохдастӣ	фҷ-фҷ
фаровард	фарроштан	фарохдил	фҷ-фҷ
фаровардан	фаррошхона	фарохдилӣ	фҷ-фҷ
фаровардан	фарроша	фарохдахан	фҷ-фҷ
фаровез	фарроша	фарохдаханӣ	фҷ-фҷ
фаровездор	фаррошӣ	фарохдӯш	фҷ-фҷ
фарбех	фарроғ	фарохдида	фҷ-фҷ
фарбехтан	фарроғбол	фарохдидагӣ	фҷ-фҷ
фарбехӣ	фарроғат	фарохдрав	фҷ-фҷ
фарбӣ	фарроғатбахш	фарохрӯзӣ	фҷ-фҷ
фарг	фарроғатхона	фарохравӣ	фҷ-фҷ
фарг	фарроғатгоҳ	фарохрӯ(й)	фҷ-фҷ
фаргут	фарроқ	фарохрӯӣ	фҷ-фҷ
фаргутӣ	фарроқнома	фарохсухан	фҷ-фҷ
фартур	фарраксия	фарохшона	фҷ-фҷ
фарс	фарроғиранда	фарохшикам	фҷ-фҷ
фарач	фарроғирӣ	фарохмайдон	фҷ-фҷ
фарач	фарромад	фарохно(й)	фҷ-фҷ
фарҷод	фарромадгоҳ	фарохнеъмат	фҷ-фҷ
фарҷом	фарромадгоҳ	фарохтан	фҷ-фҷ
фарҷомҷӯӣ	фарромадан	фарохта	фҷ-фҷ
фарҷомгоҳ	фарромадан	фарохон	фҷ-фҷ
фарҷомидан	фарромадзӣ	фарохонд	фҷ-фҷ
фарҷомин	фарромуш	фарохонӣ	фҷ-фҷ
фарҷе	фарромушт	фарохуд	фҷ-фҷ
фарҷа	фарромуштӣ	фарохур	фҷ-фҷ
фарҷӣ	фарромуш нашед	фарохӣ	фҷ-фҷ
фарҷ	фарромушношуданӣ	фарор	фҷ-фҷ
фарҷафзо	фарромуш	фарорасӣ	фҷ-фҷ
фарҷафзоӣ	фарромушпеша	фарорӯ(й)	фҷ-фҷ

фаркият	фарсанг	фардоина	фархангез
фаркан	фарсангсор	фардбайт	фархангезӣ
фарканд	фарсудан	фардрав	фарховар
фрагмент	фарсуде	фардара	фархбахш
фарам	фарсуде خاطر	фардарӣ	фархбахшӣ
фарма(й)	фарсуде خاطرӣ	фарднаво	фархфизо
фармон	фарсудагӣ	фирдавс	фархзо
фармонбар	фарш	фирдавсӣ	фархманд
фармонбардор	фаршита	фардӣ	фархмандона
фармонбардорона	фаршита	фардият	фархмандӣ
фармонбардорӣ	фаршитахсол	фарз IV	фархнок
фармонбарӣ	фаршитахӯ	фарз III	фаррух
фармонпазир	фаршитахӯда	фарзом	фарх
фармонпазирӣ	фурсат	фарзон	фаррухахтар
фармондор	фурсатҷӯӣ	фарзонагӣ	фархунапай
фармондеҳ	фурсатҷӯӣ	фарзона	фаррухрӯз
фармондеҳӣ	фурсатталаб	фуруд	фаррухрӯзгор
фармонрав	фурсатталабона	фарзанд	фаррухрӯӣ
фармонравӣ	фурсатталабӣ	фарзандбоз	фаррухзод
фармоншикан	фарз I	фарзандхонда	фаррухсиришт
фармоншиканӣ	фарз II	фарзандхонӣ	фаррухсимо
фармонфармо	фарзанд	фарзанддор	фаррухталъат
фармонфармоӣ	фарзанд	фарзанддорӣ	фаррухфол
фармонгузори	фарза(т)	фарзанддӯст	фаррухфолӣ
фармонгузори	фарзӣ	фарзанддӯстӣ	фаррухқадм
фармоиш	фарзиёт	фарзандталаб	фаррухлиқо
фармоишгар	фарзия	фарзандвор	фаррухнажод
фармоянда	фарг	фарзандӣ	фаррухниход
фарманд	фаръ	фарзӣ	фархордес
фармуш	фаръавн	фарзӣ	фархаст
фармушӣ	фаръавнӣ	фарзӣ	фархаста
фармакология	фаръӣ	фарзин	фархаша
фармуд	фарғар	фарзинбанд	фархаша
фармудан	фарғардан	фарзинваш	фарханҷ
фармуде	фарғанд	фурс	фархунда
фармуш	фарғеш	фарснихода	фархав
фармушкор	фарфар	фарсоидан	фархундабхт
фармушкорӣ	фирфирак	фурсон	фархундабхтӣ
фармушӣ	фирфиракбозӣ	фарсоиш	фархундапай
фарнод	фарфур	фарсб	фархундахол
фарнос	фарк I	фарсб	фархундарой
фарнабера	фарк II	фаристодан	фархундатолъ
фурунҷ	фарк III	фаристоданӣ	фархундафол
фаранҷмушк	фарқпазир	фаристода	фархундафолӣ
фаранҷӣ	фарқ-фарқ	фаристонанда	фархундафарҷом
фаранҷиш	фарқкунанда	фарстанд // фарстандӣ	фархундакеш
фаранҷишӣ	фарқат	фаристон/и/дан	фархундагӣ
фаранҷино	фарқнок	фаристанда	фаррухӣ
фаранг	фарқӣ	фариста	фард
фарангӣ	фарқе	фарсах	фардан
фарангизода	фарқе базӣ	фарсанафа	фардо

фасадкар	فاسادكار	فريدادرسى	فريدادرسى	فروکش	فروکش	فرنگى	فرنگى
фасадкорона	فاسادكارانه	فريدان	فريدان	فروکاش	فروکاش	فرنگى	فرنگى
фасадкорй	فاسادكارى	فريدانان	فريدانان	فругзор	فругзор	فرو	فرو
фасадкаш	فاسادكاش	فريدكاشان	فريدكاشان	فругзошт	فругзошт	фарвор	фарвор
фасаднок	فاسادناк	فريدكун	فريدكун	фрумонда	фрумонда	фрубарй	фрубарй
фасар	فасار	فريدكунон	فريدكунон	фрумондагй	фрумондагй	фрубаста	фрубаста
фасорохехта	فасاراهيمخته	فريدнома	فريدнома	фрумая	фрумая	фрутан	фрутан
фасонI	فسانI	фиребI,II	фиребI,II	фрумаягй	фрумаягй	фрутанона	фрутанона
фасонII	فسانII	фиребхӯрда	фиребхӯрда	фрунишонй	фрунишонй	фрутанй	фрутанй
фасонгар	فسانگر	фиребхӯрй	фиребхӯрй	фрухар	фрухар	фрухт	фрухт
фасонгарй	فسانگرى	фиребдеханда	фиребдеханда	фрухиштан	фрухиштан	фрухтан	фрухтан
фасона	فسانه	фиребдехй	фиребдехй	фрухшта	фрухшта	фрухста	фрухста
фасонапардоз	فسانه پرداز	фиребкор	фиребкор	фрухида	фрухида	фрухшуда	фрухшуда
фасонахон	فسانه خوان	фиребкорона	фиребкорона	фарвиз	фарвиз	фрухтана	фрухтана
фасонасаро	فسانه سرا	фиребкорй	фиребкорй	фарра	фарра	фрухамй	фрухамй
фасонашумор	فسانه شمار	фиреббало	фиреббало	фара	фара	фрухамида	фрухамида
фасонй	فسانى	фиребон	фиребон	фре	фре	фрухамидагй	фрухамидагй
фасхат	فسخات	фиребонидан	фиребонидан	фарахII/фара/фарех/фирех	фарахII/фара/фарех/фирех	фруда	фруда
фасх	فسخ	фиребгар	фиребгар	фарраманд	фарраманд	фрудой	фрудой
фасурдан	فسردان	фиребгарона	фиребгарона	фархата	фархата	фрудохона	фрудохона
фусурдан	فسردان	фиребгарй	фиребгарй	фарханч	фарханч	фрудаст	фрудаст
фусурда	فسرده	фиребнок	фиребнок	фарханчидан	фарханчидан	фрудгоҳ	фрудгоҳ
фусурдадил	فسرده دل	фиребанда	фиребанда	фарханг	фарханг	фарвадин	фарвадин
фусурдагй	فسردگى	фиребандагй	фиребандагй	фархангофарин	фархангофарин	фарвардин	фарвардин
фусурдагй	فسردگى	фиребидан	фиребидан	фархангофаринй	фархангофаринй	фрурафтагй	фрурафтагй
фисфисак	فسفسك	фарид	фарид	фархангпазир	фархангпазир	фрурафта	фрурафта
фиск	فسق	фареш	фареш	фархангпазирй	фархангпазирй	фрураванда	фрураванда
фусако	فسقاكو	фариза	фариза	фархангпарвар	фархангпарвар	фруравй	фруравй
фусақа	فسقه	фирефтан	фирефтан	фархангпарварй	фархангпарварй	фрувас	фрувас
фислиқ	فسلق	фирефта	фирефта	фархангчӯй	фархангчӯй	фрувз	фрувз
фисмирий	فسميرى	фарик	фарик	фархангдӯст	фархангдӯст	фрузон	фрузон
фусус	فسوس	фиринй	фиринй	фархангдӯстй	фархангдӯстй	фрузондн	фрузондн
фусук	فسوك	фаря	фаря	фархангсоз	фархангсоз	фрузондан	фрузондан
фусун	فسون	физоиш	физоиш	фархангсозй	фархангсозй	фрузонй	фрузонй
фусунбаён	فسون بيان	фазотрон	фазотрон	фархангсаро	фархангсаро	фрузонда	фрузонда
фусунбаёнй	فسون بيانى	фазоиш	фазоиш	фархангнома	фархангнома	фрузондагй	фрузондагй
фусунпардоз	فسون پرداز	фазаъ	фазаъ	фархангнгор	фархангнгор	фрузин	фрузин
фусунпардозй	فسون پردازى	фузудан	фузудан	фархангнгорй	фархангнгорй	фрусат	фрусат
фусункор	فسونكار	фузун	фузун	фархангनावис	фархангनावис	фрусият	фрусият
фусункорй	فسونكارى	фузунгӯй	фузунгӯй	фархангनावисй	фархангनावисй	фруш	фруш
фусунгар	فسونگر	фажок	фажок	фархангистон	фархангистон	фруш	фруш
фусунгарй	فسونگرى	фажогин	фажогин	фархангистонй	фархангистонй	фрушгор	фрушгор
фасехI	فساخI	фажганд	фажганд	фархангй	фархангй	фрушгоҳ	фрушгоҳ
фасила	فسيله	фажа	фажа	фаррахй	фаррахй	фрушанда	фрушанда
фасилагоҳ	فسيله گاه	фис	фис	фархехтагй	фархехтагй	фрушандагй	фрушандагй
фисин	فسين	фасод	фасод	фархехтан	фархехтан	фрушй	фрушй
фаш	فش	фасодолуда	фасодолуда	фархехта	фархехта	фруғ	фруғ
фаш-фаш	فش فش	фасодомез	фасодомез	фарёд	фарёд	фруғбахш	фруғбахш
фиш-фиш	فش فش	фасодангиз	фасодангиз	фарёдхоҳ	фарёдхоҳ	фруғманд	фруғманд
фишор	فشار	фасодат	фасодат	фарёдхоҳй	фарёдхоҳй	фруғмандй	фруғмандй
фушор	فشار	фасоддор	фасоддор	фарёддрас	фарёддрас	фруктоза	фруктоза

фалокатзада زده فلاکت	фукарой فقرايى	фузалол فضالو	фишороварӣ فشار آورى
фалокатӣ فلاکتى	фикра فقيره	фузул فضول	фишордан فشار دادن
филолог فلاک	фақат فقط	фузулӣ فضولى	фишордиҳанда فشار دهنده
филологӣ فلاکى	фққх فقه	фузла فضله	фишордиҳӣ فشار دهى
филология فلاکيه	фуқаҳо فقها	физза فضه	фишорсанҷ فشار سنج
фалон فلان	фақир فقير	фузиҳ فضيخ	фишорнигор فشارنگار
фулон فلان	фақирона فقيرانه	фузиҳат فضيحت	фшас فشارش
фалонак فلانک	фақирӣ فقيرى	фузилат فضيلت	фшас зӣ فشارش زى
фалонӣ فلانى	фак(к) فک(ک)	фузилатинн فضيلت آئين	фшас зӣ فشارش زى
фалач فلج	фақоҳат فکاحت	фузилатомез فضيلت آميز	фшасӣ فشارشوى
фалҷ فلج	факт فکت	фузилатгустар فضيلت گستر	фшондан فشارند
фалачзада زده فلاچ	фққр فکر	фузилатнок فضيلت ناک	фшурдан فشاردن
фалачшуда شده فلاچ	фққран фққران	фатонат فطانت	фшурдан فشاردن
фалачшавӣ شوى فلاچ	фққрат فکرت	фитр فطر	фшурда فشارده
фалҷӣ فلجى	фққрдавонӣ فکرداوانى	фитрат фққрат	фшурда فشارده
фалҳам فلخم	фққрранӣ فکردرانى	фитрий фққرى	шондгى
фалҳамдор دار فلخم	фққрсасо фққрсاسو	фатир فاطر	фишурдашавандагӣ
фалҳамдорӣ دارى فلخم	фққрӣ фққرى	фатирҳамир فاطر خمير	фшас//фшас فشارش//
фалаҳмон فلخمان	фққс فکس	фатирмаска فاطر مسکه	фшанг فشنگ
фаларз فلرز	фққлттивӣ فکلتيوى	фатин فطين	фшанг فشنگ
фаларзанг فلرزنگ	фққлта فکلته	фаъл фаъл	фшизм فشيزم
фализ (з) فلز(ز)	фққлтет فکلتيوت	фиол فعال	фшист фшيست
фализшнсий فلزشناسى	фққндан فکندن	фаълоне фаълونه	фшистӣ фшيستى
фализзот فلزات	фққгор фққگار	фаълӣ фаълّى	фс(с) فص(س)
фализсоз فلز ساز	фққгане фақане	фаълит фаълّيت	фсoҳат فصاحت
фализгудоз فلز گداز	фққндан фққندن	фаълитнакӣ фаълّيتناکى	фсасод Fassod
фализгудозӣ فلز گدازى	фққгӯра фққگوره	феъл феъл	фсaҳoҳат Fusaḥoḥat
фализӣ فلزى	фл манданд филмонанд	феълан феълان	фсасд Fassad
фалс فلس	фласанг فلاسنگ	феълта феълته	фсасл Fassal
фулс فلس	фалот فالوت	феълӣ феълّى	фсаслал خطاب
фалсафа فلسفه	фалочарам فالجرم	фағ фағ	фсаслӣ Fassalî
фалсафабоф باف فلسفه	фалoҳ فالoḥ	фағок фағок	фсасеҳ Fassex
фалсафабофӣ بافى فلسفه	фалoҳ فالoḥ	фағон фағон	фсасеҳулабён Fassexulabeyn
фалсафадон دان فلسفه	фалoҳат فالوḥات	фигон фағон	фсасеҳуллисон Fassexullison
фалсафаронӣ رانى فلسفه	фалoҳатӣ فالوḥاتى	фағона фағане	фсасеҳбаён Fassexbayn
фалсафафурӯшӣ فروشى فالسافا	фалoҳан فالoḥان	фағистон Фағистон	фсасеҳбаёнӣ Fassexbaynî
фалсафавӣ فلسفوى فالسافا	фалoҳун فالoḥون	фағфур Фағфур	фсасеҳзабон Fassexzabon
фалсафӣ فلسفى فالسافى	фалода فالوده	фағфурӣ Фағфурӣ	фсасеҳзабонӣ Fassexzabonî
фалсафиёт فلسفيات فالسافيت	фалода فالوده	фағанд Фағанд	фсасеҳсухан Fassexsuxan
фалғанд فلغند	фласаф философ	фағвора Фағвора	фсасеҳкалом Fassexkalom
фалфил филфил	фласафӣ философия	фаға фаға	фсасеҳат Fassexat
фулфул филфил	фласафие философия	фағез Фағез	фсасеҳӣ Fassexî
фалқ I فلق	фласеҳа философия	фақеҳ Фақеҳ	фсасил Fassil
фалқ II فلق II	флапoн ҳққмат فالاطون حکمت	фққ-фққ фққ-فک	фсасил Fassil
фалқ Fلق	флапoн сират فالاطون سيرت	фққоъ Фуқоъ	фсасил Fassil
фалиқ-фалиқ فلق-فلق	фаллоқ فاللوқ	фққоҳат Фуқоҳат	фсасил Fassil
фалқ I فلق I	фалокат فالاکت	фққдон Фуқдон	фсасил Fassil
фалқ II فلق II	фалокат фалокат	фққдон Фуқдон	фсасил Fassil
фалқ Fلق	фалокатофар фалокатофар	фққр Фуқр	фсасил Fassil
фалқ I فلق I	фалокатомез фалокатомез	фққро Фуқро	фсасил Fassil
фалқ II فلق II	фалокатовар фалокатовар	фққропарвар Фуқропарвар	фсасил Fassil
фалқ Fلق	фалокатбор фалокатбор		фсасил Fassil

фаёр	فوق الخالص	финдукзор	فلك پایه
файёз	فوق الذكر	фаншинос	فلك پیچ
фаёл	فوق السرعة	фаншиносӣ	فلك توان
федератсия	فوق الشدّة	фанфурӯш	فلك خوان
федеративӣ	فوق الصدا	фанақ	فلك خوانی
федералӣ	فوق الطبیعة (ت)	фанақпӯш	فلك زدگی
федерализм	فوق الطبیعی	финал	فلك زده
фидия	فوق العاده	финалӣ	فلكسارو
фидия	فوق العادگی	фанан	فلكساروی
фидиядеҳ	فوق الفوق	фунудан	فلك سیر
фидиядиханда	فوق الملی	фунун	فلك فرسا
фидиядиханда	فوق الناقل	фанер	فلك مرتبه
фидиядихӣ	فوق الناقلیت	фанертахта	فلك پیمایم
фидиядихӣ	فوق الوصف	фанерӣ	فلك تاز
фермент	فوقا	фуод	فلكسای(й)
ферма	فوقانی	фуо	فلك وار
фирма	فوقی	фавоех	فلكی
фирмадорӣ	فوقیت	фавоид	فلكیات
фермер	فوك	фавот	فلم
фермерӣ	фугон	фавотех	филмбардор
фируз	фулод	фавохиш	филмбардорӣ
фирузроз	фулод	фаввора	филмсозӣ
фирузманд	фулодбоз	фавворазанӣ	филмнома
фирузмандона	фулодрезӣ	фавозил	филмотека
фирузмандӣ	фулодгудозӣ	фувоқ	фалмохан
фируза	фулодӣ//фулодин	фавокех	فلوس
фирузаахтар	фула	фавт	فله
фирузачашм	функсия	фут	фликтивӣ
фирузаранг	фахход	футбол	флексия
фирузафом	фехраст	футболбоз	флегматик
фирузагун	фехрист	футболбозӣ	فلیو
фирузанишон	фахлавӣ	фӯтабоф	فم
фирузӣ	фахлавӣёт	фӯтабофӣ	فم الاسد
фирун	фахм	фӯте //фӯте	فان(н)
физиология	фахмо	фӯте //фӯте	фанона
физиотерапевт	фахмон(и)дан	фавтидан	фанапзир
физиотерапия	фахмиш	фавч	фанапзирӣ
физиолог	фахмидан	фавчдор	фанохона
физиологӣ	фахмиданӣ	фавх	фаношаванда
физик	фай	фавр	фаношавӣ
физика	филҷумла	фавран	фанапзир
физикӣ	филҳол	фаврат	фанапзирӣ
физин	филҳақиқат	фаврӣ	фанашаванда
фестивал	фисадӣ	фавз	фантастика
файсал	фисадӣ	фӯзидан	фантастикӣ
файз	филфавр	фавқ	финҷон
файзбор	филмасал	фавқ	финҷонӣ
файзбахш	филвокеъ	фавқ	фанд
файзбахшӣ	феодал	фавқ	фандхӯрӣ
файзпарвар	феодалӣ	фавқ	финдук
файзгирӣ	феодализм	фавқ	финдук

қасрIII	қарағач	қурбII	қудуқ
қасар-қасар	қарға	қурба	қудум
қасар-қусур	қарғай	қурбай	қудй
қист	қарғайзор	қурбоққа	қудид
қистос	қарқ	қурбонI/қирбонII	қудим
қискан	қарқат	қурбонI	қудиман
қасам	қарқбаста	қурбонгоҳ	қудималайём
қисм	қарқчий	қурбоний	қудимана
қисман	қарқуш	қурбат	қудимнасл
қисмат	қармиз	қартаI	қудимнасли
қисматхўр	қармизак	қартаII	қудима
қасамзада	қармизий	қартабоз	қудимий
қасамий	қармизитоб	қартабозий	қудимисохт
қасамёджунй	қармизиранг	қартамонак	қуратI
қасват	қарматий	қурч	қуратхана
қисир	қарматия	қарчиғай	қураткунанда
қисиррос	қарнI	қарҳа	қурбII
қисир-қисир	қарнII	қарсI	қурбадин
қисирмонда	қаранфул	қарсII	қурбат
қисирмоний	қарра	қарс-қарс	қурба
қисирй	қаррадор	қарсос	қурбапардоз
қасим	қурут	қарсос	қурбакаш
қашшоқ	қурутоб	қарсс	қурхонийён
қашшоқона	қурутак	қарсак	қурар
қашшоқбача	қуруқмолй	қарсакзанй	қурарбахш
қашшоқзода	қарул	қарсакй	қурардод
қашшоқй	қарулхана	қарсвор	қурардодй
қашр	қарулак	қарсуқурс	қураргоҳ
қашқарй	қарулий	қарсий	қурарноис
қашқалдоқ	қурун	қурс	қурарй
қашқаI	қуралин	қарз	қуррос
қашқаII	қариб	қарзбардор	қурросан
қашқапешонй	қарибй	қарзхоҳ	қуруқ
қашқачинй	қариҳа	қарздор	қуракандй
қашлақ	қарин	қарздорй	қуракўлий
қашлақжай	қарина	қарздиҳанда	қуракўй
қашлоқй	қаринй	қарздиҳй	қуракўрт
қашлоқидухтар	қария//қаря	қарзталаб	қуракўлпарварй
қашанг	қаряй	қарзгир	қурамуг
қашангй	қаз(з)	қарзгиранда	қуранII
қашав	қазоқ	қарзгирй	қуранII
қашун//қушун	қазоққ	қарзманд	қуранIII
қассоб	қазоққиншин	қарзмандй	қуран
қассобхана	қазоққй	қарзма	қуранхон
қассобак	қазоганд	қарзй	қуранхонй
қассобвор	қазондўхт	қартос	қуравул
қассобй	қазонақ	қартосй	қуравулбегй
қассор	қазй	қаръа	қуравулхана
қасорат	қазидор	қаръепартой	қуравуллак
қасос	қасом	қаръазан	қуравулий
қассос	қасоват	қаръакши	қурбI
	қасоватомез		

қулуба	қағарды қағар	қатар II	қасосгир
қалбй I	қағар	қатас	қасосгиранда
қалбй II	қағар	қатас парвар	қасосгир
қалпок	қағар	қатас парвар	қасид
қалпок дүз	қағар	қатб I	қасаб
қаллат	қағар	қатб II	қасабш
қалт	қас	қатб III	қасаб
қалтабон	қасб	қатбгард	қасд
қалтос	қасб	қатбнама	қасдан
қалтиқ	қасб	қатб	қасдар
қалтиқдор	қасб	қатр	қаср I
қалзум	қасб	қатрон	қаср II
қал	қасб	қатронкаш	қасас
қалғай I	қасб	қатронмол	қас
қалғай II	қасб	қатронмолида	қас пардоз
қалға	қасб	қатрон	қасхон
қалғаандуд	қасб	қатра	қасхон
қалғабанд	қасб	қатраборон	қасгуй
қалғача	қасб	қатрачакон	қасгуй
қалғач	қасб	қатрадузд	қасур I
қалғав	қасб	қатрарез	қасур II
қалғадор	қасб	қатразан	қасиб
қалғарав	қасб	қатрашумор	қасида I
қалғасоз	қасб	қатрашумур	қасида II
қалғасоз	қасб	қатразарф	қасидахон
қалғакүб	қасб	қатрафишон	қасидахон
қалғамонанд	қасб	қатрағ	қасидасаро (й)
қалғавор	қасб	қатрай	қасидасарой
қалғ	қасб	қатруд	қасидегуй
қалғ	қасб	қат	қасидегуй
қалғ	қасб	қат	қасир
қалғ	қасб	қат	қазо
қалғ	қасб	қат	қазот
қалғ	қасб	қат	қазочараён
қалғ	қасб	қат	қазоват
қалғ	қасб	қат	қазоё
қалғ	қасб	қат	қазиб
қалғ	қасб	қат	қазия
қалғ	қасб	қат	қат I
қалғ	қасб	қат	қатт
қалғ	қасб	қат	қат II
қалғ	қасб	қат	қатар I
қалғ	қасб	қат	қатар II
қалғ	қасб	қат	қатарбаст
қалғ	қасб	қат	қатарбед
қалғ	қасб	қат	қатарак
қалғ	қасб	қат	қатарқұх
қалғ	қасб	қат	қатармех
қалғ	қасб	қат	қатарвазна
қалғ	қасб	қат	қатарй
қалғ	қасб	қат	қатара I

کامیابی комёбий	کام بخشی комбахшӣ	کافری кофирӣ	کاسه گل косагул
کام یار комёр	کامبین комбайн	کافور кофур	کاسه لیس косалес
کامیتت комитет	کامبینات комбинат	کافور بار кофурбор	کاسه لیسى косалесӣ
کامیسر комиссар	کامبین چی комбайнчӣ	کافور بو (ی) кофурбу(ӣ)	کاسه مانند косамонанд
کامیسریت комиссариат	کامبین رون комбайнрон	کافوری кофурӣ	کاسه نواز косанавоз
کامیسیه комиссия	کامپر س компресс	کافی кофӣ	کاسینوس косинус
کان кан	کامپر سار компрессор	کافیدن кофидан	کاش кош
کانا коно	کامپر سار خانه компрессорхона	کافیین кофеин	کاشانه кошона
کانائی коноӣ	کامپر ساری компрессорӣ	کاک I кокI	کاشتن коштан
کانتینر контейнер	کامپس компас	کاک II кокII	کاشتنی коштани
کانتینر کش контейнеркаш	کامپیوتر компютер	کاک III кокIII	کاشته кошта
کانتینری контейнерӣ	کامپیوتری компютерӣ	کاک IV кокIV	کاشف кошиф
کانتیننت континент	کام جو (ی) комҷу(ӣ)	کاک V кокV	کاشکه кошки
کانتیننتلی континенталӣ	کام جوئی комҷуӣ	کاکئین кокаин	کاشه коша
کاندتسیانر кандитсионер	کامرون комрон	کاکئینی кокаинӣ	کاشی кошӣ
کاندنستار конденсатор	کامرونی комронӣ	کاکا коко	کاشی کار кошикор
کاندنستسیه конденсатсия	کامروا комраво	کاکتیل коктейл	کاشی کاری кошикорӣ
کانسپسیه конспесия	کامروائی комравой	کاکس кокс	کاشین кошин
کانسپکت конспект	کامستانی комситонӣ	کاکس شونده коксшаванда	کاشین کار кошинкор
کانسترو کتار конструктор	کام کار комгор	کاکل кокул	کاشین کاری кошинкорӣ
کانسترو کتیوی конструктивӣ	کام گاری комгорӣ	کاکل پریشان кокулпарешон	کاظم козим
کانسترو کتیویزم конструктивизм	کام گاری комдорӣ	کاکل دار кокулдор	کاغ I когI
کانسترو کسیه конструкция	کامگی комагӣ	کاکله кокула	کاغ II когII
کانستیتوتسیانی конституционӣ	کامل комил	کاکوتی кокути	کاغتی // کاغتی коғатӣ//коғотӣ
کانستیتوتسیه конститутсия	کاملان комилан	کال кол	کاغذ коғаз
کانسرت консерт	کامل اختصاص комилихтисос	کال I колI	کاغذ باز коғазбоз
کانسرتی консертӣ	کامل حقوق комилхуқук	کال II колII	کاغذ بازی коғазбозӣ
کانسرن консерн	کامل حقوقی комилхуқуқӣ	کالا коло	کاغذ بار коғазбар
کانسرو (ه) кансрв(а)	کامل رأی комилраӣ	کالا ید коллоид	کاغذ باروری коғазбарорӣ
کانسرو بر آری кансрвбарорӣ	کامل عیار комилтъиёр	کالبد колба	کاغذ بور коғазбур
کانسرو تار кансрвотар	کامندتوره комендатура	کالبد колбуд	کاغذ پاره коғазпора
کانسرو تار یه кансрвотарйе	کامندنت комендант	کالبد колба	کاغذ پرانی коғазпаранӣ
کانسرو تسیه кансрвотсия	کامندنتی комендантӣ	کالچ колеч	کاغذ پیچ коғазпеч
کانسرو تیزم кансрвотизм	کامندیر командир	کالچیدن колчедан	کاغذ خلته коғазхалта
کانسرو تیوی кансрвотивӣ	کامه I комаI	کالفته колуфта	کاغذ خورک коғазхӯрак
کانسرو گی кансрвагӣ	کامه II комаII	کالکتار коллектор	کاغذ گیر коғазگیر
کانسرو نت кансрвант	کامه III комаIII	کالکتیوانی коллективонӣ	کاغذی коғазӣ
کانسول кансул	کامه IV комаIV	کالکسیانر коллексионер	کاغذین коғазин
کانسول تتسیه кансултатсия	کامه برداری комбардорӣ	کالکسیه коллексия	کاف I кофI
کانسول خانه кансулхона	کامه دار комадор	کالگیه коллегия	کاف II кофII
کانسول گری кансулгарӣ	کامه کاو ک комаковак	کالم колум	کافتن кофтан
کانسولی кансулӣ	کامه کنی комаканӣ	کاله I колаI	کافتنی кофтани
کانسیلیوم кансилиум	کامو تтар коммутатор	کاله II колаII	کافته кофта
کانفت конфет	کام وور комвар	کالوس колус	کافت و کاو кофтуков
کانفدراتسیه конфедератсия	کامو نلی коммуналі	کالوشه колӯша	کافر кофар
کانفرانس конфронс	کامو نه коммуна	کالیدن колидан	کافر кофир
کانفرنسیه конференция	کامو نیزم коммунизм	کالیو (ه) колив(а)	کافر دل кофирдил
کانکرس канкурс	کامو نیست коммунист	کام I комI	کافر کیش кофиркеш
کانکرسى канкурси	کامو نیستی коммунистӣ	کام II комII	کافر نعمت кофирнеъмат
کانکن канкан	کامی комӣ	کام اجرائییه комичроия	کافر نعمتی кофирнеъматӣ
کانگرس кангресс	کامیاب комёб	کام بخش комбахш	کافر نهاد кофирниход

کتاب دوستی کیتوبدўстӣ	کبودی فروش کابودیفورӯш	کباب کباب	کانگلامرت конгломерат
کتاب سازی کیتобсозӣ	کبودی فروشی کабودیفورӯшӣ	کباب پز کبابпаз	کانوئیر کانوئیر
کتاب شناس کیتобшинос	کبودی کاری کабудикорӣ	کباب پزی کبابпазӣ	کانوای конвой
کتاب شناسی کیتобшиносӣ	کبید کибид	کباب غلک کبابғелак	کانورت конверт
کتاب فروش کیتобфурӯш	کبیر кибир	کبابی кибӣ	کانورسیه конверсия
کتاب فروشی کیتобфурӯшӣ	کبیره кибира	کباد (б)ода	کانوس конус
کتاب ماناک کیتобмонак	کبیسسه кибиса	کبار кибар	کانوسی конусӣ
کتاب نامه کیتобнома	کبینت кабинет	کبارزاده کиборзода	کانون I канунI
کتاب نویس کیتобнавис	کبینه кабина	کبیتا кубита	کانون II канунII
کتاب نویسی کیتобнависӣ	کپ кап	کبار کибар	کانون III канунIII
کتابه китоба	کپان капон	کبار کибр	کانورسیه конвенсия
کتابی китобӣ	کپچه капча	کبار کибро	کانیک коняк
کتابیات китобиёт	کپر капар	کباریا кибрия	کاو ков
کتابد کтада	کپران капрон	کباریت кибрит	کاواک ковок
کتابدی ктади	کپک капак	کبیزه فرومان کибзафурӯмон	کاواکی ковокий
کتابلیک کتالیк	کپک پوش کاپанакупӯш	کبست кабаст	کاواندن ковондан
کتابلیکی кталикий	کپک زده капакзада	کبک кабк	کاوش ковш
کتابان ктан	کپله капелла	کبک انجیر кабканчир	کاوشگر کوишгар
کتاب باف کатонбоф	کپنک капанак	کب کبود کб-کبود	کاوشگری کوишгарӣ
کتاب بافی کатонбофӣ	کپه I каппаI	کب کبود کб-کبود	کاواک ковак
کتابی کатонӣ	کپه II каппаII	کبک چوچه кабкчӯча	کاواکوف ков-کاو
کتاب کутуб	کپه پوش каппапӯш	کبک خرام кабкхиром	کاویان//کاویانی کовиён//کوییён
کتاب خانه کутубхона	کپه دار каппадор	کبک رفتار кабкрафтор	کاویدن کовидان
کتابچه کاتча	کپه کلان каппа-کلان	کبکی кабкӣ	کاوه кох
کتر катар	کپه ناک каппанاک	کابل кабел	کاواندن//کاوانیدن кохон(и)دان
کتر катер	کپی капӣ	کابلتو кабелтов	کاوهخانه коххона
کشف کитф	کپیتال کاپیتال	کابل کابلی	کاوهان کاхдон
کشف تنگ کیتفтанг	کپیتلیزم کاپیتализم	کابه каба	کاوهدود кохдуд
کشف وسیع کیتفвасеъ	کپیتلیست کاپиталист	کبوتر کبوטר	کاوهربو кохрабо
کشف کاتاک	کپیتلیستی کاپиталистӣ	کبوتر باز کبوטרбоз	کاوه رنگ кохранг
کشف کتاک	کپیتان کاپитан	کبوتر بازی کبوטרбозӣ	کاوه ریزه кохреза
کشف کتاک	کپیدن کاپидан	کبوتر بازی کبوטרарӣ	کاوهش кохиш
کشف کتاک	کپیلیر کاپилляр	کبوتر خانه کبوטרхона	کاوهش آمیز кохишomez
کشف کتاک	کپیلیری کاپиллярӣ	کبود کبود	کاوه کشان кохкашон
کشف کتاک	کت کат	کبود بال کبودبال	کاوه گل кохгил
کشف کتمان کیتمون	کتاب کیتوب	کبود بر کبودبر	کاوه ل کохилI
کشف کتی کاتی	کتاب آرائی کیتоброй	کبود پوش کبودپӯش	کاوه لII کохилII
کشف کتیبه کатиба	کتاب براری کیتоббарорӣ	کبود پوشی کبودپӯشی	کاوه لونه кохилона
کشف شناس کاتیباشинос	کتاب پرست کیتобпараст	کبود تاب کبودتاب	کاوه تن کохилтан
کشف شناسی کاتیباشиносӣ	کتاب پرستی کیتобпарастӣ	کبود جامه کبودچوما	کاوه تنی کохилтанӣ
کشف کتیر کاتیر	کتابت کیتوباتی	کبود چشم کبودچашم	کاوه لی کохیلی
کشف کتیر	کتابچه کیتوبча	کبود چنبر کبودچانбар	کاوه میده کохمایدا
کشف کتیر	کتاب خانه کیتوبхона	کبود چه کبودچه	کاوه کوهن
کشف کتیر	کتاب خوان کیتوبхон	کبود چه تاب کبودچهتاب	کاوه وار کوهوار
کشف کتیر	کتاب خوانده کیتوبхонда	کبود چه رنگ کبودچه رنگ	کاوهیدان کوهیدان
کشف کتیر	کتاب خوانی کیتوبхонӣ	کبود در کبوددر	کاوهیده کوهیده
کشف کتیر	کتاب دار کیتобдор	کبود درنگ کبوددرنگ	کاین کاین
کشف کتیر	کتاب داری کیتобдорӣ	کبود درنگ کبوددرنگ	کاینات کاینات
کشف کتیر	کتاب دان کیتوبات	کبود دی کبوددی	کاینات کاینات
کشف کتیر	کتاب دان کیتобдон	کبودیزار کبودیزار	کاینات کاینات
کشف کتیر	کتاب دوست کیتوبدўست		

کيسواتگاري گري کيسواتگاري	کژنگر کاجنيگار	کرنول کارناوال	کرستون کارستون
کيسوف کيسوف	کژين کاجين	کرنی کارني	کرسى کرسى I
کيسى کاسه	کاس کاس	کرنی چه کارنايچه	کرسى II کرسى
کيسيته کاسهتا	کاسد کاسد	کرنیچی کارنايچى	کرسى چه کرسичه
کيسيتى کاسهتى	کاسدشده کاسودشده	کرنی گل کارنايگل	کرسين کاراسين
کاش کاش	کاسدشوى کاسودشوى	کرنی نواز کارنايनावوز	کرسين دان کاراسيندون
کاش I کاش	کاسدى کاسودى	کرنی نوازی کارنايनावوزى	کرسى نشين کورسينيشين
کاش II کاش	کاسلات کاسالت	کره کاره	کرسين لمپه کاراسينلامپه
کاش III کاش	کاسانه کاسونا	کرره کارره	کرسينى کاراسينى
کاش کاش	کاسب کاسب	کرره کورره	کرشمه کاراشما
کاش کاش	کاسب آموز کاسبوموز	کره // کرت کارر(ت)	کرشمه دار کاراشمادار
کاش کاش	کاسب آموزى کاسبوموزى	کرها کارخان	کرفس کارافس
کاشاد کاشاد	کاسبه کاسابه	کروه(ه) کارو(ا)	کرک کارک
کاشادگى کاشادگى	کاسبوى کاساباوى	کروات کاراوت	کرک I کورک I
کاشادان کاشادان	کاسبى کاسبى	کوروب کارور	کرک II کورک II
کاشاده کاشاده	کاستسيه کاساتسيا	کوروب کورور	کرکدن کارکادن
کاشاده پيشانى کاشاداپيشانى	کاسته کاسته	کوروب کوروز	کرکم کارکم
کاشاده دست کاشادادست	کستى // کشتى کستى//کشتى	کوروب کورуж	کرکننده کارکунانده
کاشاده ستى کاشادادستى	کستى باف کستيبوف	کوروب کارروفار	کرگس کارگاس
کاشاده دل کاشاداديل	کسدان کاسدون	کوروب کارрук	کرآم I کارام I
کاشاده روى(ي) کاشادارى(ي)	کسر I کاسر I	کوروب کارрукى	کرآم II کارام II
کاشاده زبان کاشادازبان	کسر II کاسر II	کوروب کورум	کرآم کيرم
کاشاده شونده کاشاداشاوانده	کسرت کاسرات	کروه کورух	کرآم پيشه کارامپيشه
کاشاده طبع کاشاداطبع	کسردار کاسردور	کرويا کارويه	کرآم چه کيرمچه
کاشاده گوى کاشاداغوى	کسره کاسره	کرى کارى	کرآم خورده کيرمخورده
کاشا کاشا	کسروف کاسروف	کريز کوريز	کرآم خورک کارامخوراک
کاشا کاشا	کسرى کاسرى	کريزى کوريزى	کرآم زده کيرمзаде
کاشا کاشى	کسرى کاسرى	کريکتور کارикاتور	کرآم شکل کيرمشاکل
کاشا کاشى	کسرى کاسرى	کريکتورى کارикاتورى	کرآم شلغم کارамшалғам
کاشال کاشال	کسفرشناس کайфаршинос	کریم کارим	کرآم شوربا کارамшўрба
کاشال کاشال	کسک کاساک	کریم крем	کرآم مک کيرмак
کاشالدار کاشالدار	کسکديار کаскадёр	کریمانہ کارимона	کرآم مک کورмак
کاشالدهى کاشالدихى	کسل کاسال	کریمه کارима	کرآم پرور کيرмакпарвар
کاشالکار کاشалкор	کسل بان کасалбон	کریمی کارимى	کرآم مک پرورى کيرмакпарварى
کاشالکارى کاشалкорى	کسل بينى کасалбинى	کريه کارех	کرآم مک چينى کورмакчинى
کاشاله کاشола	کسل پائى کасалпай	کريه المنظر کارехулманзар	کرآم مک دار کيرмакдор
کاشاله کار کашолакор	کسل خانه کасалхона	کريه منظر کارехманзар	کرآم مک دارى کيرмакдорى
کاشاله کارى کашолакорى	کسل مند کасалманд	کراز کوزоз	کرآم مک ده کيرмкаرده
کاشاله کنان کашолақунон	کسل نما کасалнамо	کزار کازار	کرآم گستر کارамгустار
کاشالەبى کاشолёбى	کسلى کасالى	کزارمه کазарма	کرآم مند کيرماند
کاشان کашан	کسلى آور کасалиовар	کزارمه نشين کазарманишин	کرآمى کارامى
کاشان کاشан	کسمخر کасмахар	کزيانا کازино	کر مينلستیکه کرиминаليстика
کاشاندان کашандан	کسمدان کасмадон	کژ کаж	کرن I кран I
کاشاندين کашонидан	کسمگرد کасмагард	کژ ترازو کажтарозу	کرن II кран II
کاشاورز کашоварз	کسمياب کасмаёб	کژ دم کаждум	کرنای کارناي
کاشاورز کاشоварз	کس ناشنيد کасношунид	کژ دم زده کаждумзаде	کرنئين کارانتين
کاشاورزى کашоварзى	کس نافهم کаснофаҳм	کژ دمک کаждумак	کرن جو کارанчу
کاشاورزى کاشоварзى	کس ناگذر کасногузар	کژ دم گزيده کаждумгазида	کرند کوراند
کاشاياندين کاشايانдин	کسندر کасандар	کژ دممه کаждумамه	کرن دار کрандор
کاشوён(и)دان	کسو کاساو	کژ دم وار کаждумвар	کرن گنگ کورانگ
	کسوت کيسوات	کژ دمى کаждумى	کر نما کارناما

кафандӯз	кафанидан	каш-каш	кушоиш
кафандузд	кафиткунанда	каш-кашон	кашбофт
кафандӯзӣ	кафит//кафит(т)	кашк	кашбофӣ
кафандӯзӣ	кафбаста	кашкак	кашбар
кафанфурушӣ	кафбин	кашкәла	кашт I
кафангадо	кафбинӣ	кашканҷир	кашт II
кафани	кафит	кашкӯл	куштор
каффа	кафтор	кашкӯла	каштбоб
кафедра	кафтар	кашкӣ	каштбозӣ
кафидагӣ	кафтарбоз	кашкин	каштзор
кафидан	кафтарбозӣ	кашам	каштгоҳ
кафида	кафтархона	кашмиш	каштگردан
кафил	кафча	кашмишӣ	каштал
кафилӣ	куфр	кашмакаш	каштан
какао	куфрон	кашмакашӣ	каштан
кактус	куфрӣ	кашмирий	каштангоҳ
кекс	кафзан	кашандагӣ	каште
какана	кафзани	кушанда	каште
кал	кафсан	кашанда	каштезор
кул	кафш	кашнич	каштешуда
кило	кафшбардор	кашниз	каштукор
калобатун	кафшбардорӣ	кашша	кашти
калобатунӣ	кафшдӯз	кушудан	каштибан
калоба	кафшдӯзӣ	кушвар	каштибандон
калобарес	кафшкан	кушвархудоӣ	каштибандӣ
калобаресӣ	кафшер	кушварситон	каштирон
калопеса	кафшеркорӣ	кушваршинос	каштиронӣ
калча	кафшеркаш	кушваршиносӣ	каштироз
калория	кафшеркунӣ	кушваркушо(й)	каштирозӣ
калориянок	кафшергар	кушваркушоӣ	каштисор
калориянокӣ	кафшергарӣ	кушварӣ	каштишкестган
каложал	кафк	кашӣ	каштишкестган
каложал	кафкозӣ	кашидан	каштишкестган
каложал	кафколуд	кашида	каштишкестган
каложал	кафкдор	кашидадӯз	каштишкестган
каложал	кафкӯбӣ	кашидадӯзӣ	каштишкестган
каложал	кафакӣ	кашиш	каштишкестган
каложал	кафакӣ II	казм	каштишкестган
каложал	кафгир	каъб	каштишкестган
каложал	кафгирзан	каъба	каштишкестган
каложал	кафгирзани	каф I	каштишкестган
каложал	кафал	каф II	каштишкестган
каложал	кафлез	куф I	каштишкестган
каложал	кафлезак	куф II	каштишкестган
каложал	кафлезак	куффор	каштишкестган
каложал	кафлес	каф(ф)ора(т)	каштишкестган
каложал	кафмол	кафиф	каштишкестган
каложал	кафан	кафолат	каштишкестган
каложал	кафн	кафолатдиханда	каштишкестган
каложал	кафнпулӣ	кафолатнома	каштишкестган
каложал	кафанпеч	кафандан	каштишкестган

کله جنبان کاللاچونبون	کلندرو کالاندрав	کلته پایه کалтапоя	کلان تراشی کалонтарошӣ
کله جنبانی کаллачунбонӣ	کلندریش کаландриш	کلته پوستین کалтапӯстин	کلان جئه کалонҷусса
کله جنگ کаллачанг	کلندزن کаландзан	کلته چه کалтача	کلان جئه گی کалонҷуссагӣ
کله خشک каллахушк	کلندزنی کаландзанӣ	کلته دم کалтадум	کلان حجم کалонҳаҷм
کله خود кулаххӯд	کلند کاری کаландкорӣ	کلته ریش کалтариш	کلان خرج کалонхарҷ
کله دار калладор	کلند کش каландкаш	کلته ز بان калтазабон	کلان زاده کалонзода
کله دار кулахдор	کلند کنی каландкунӣ	کلته فهم калтафаҳм	کلان سال کалонсол
کله زن каллазан	کلند گردан каландгардон	کلته کرا калтакиро	کلان سالی کалонсолӣ
کله زنی каллазанӣ	کلند گردانی каландгардонӣ	کلته کلاس کалтакалос	کلان سر کалонсар
کله شور با каллашӯрбо	کلنده каланда	کلچ килч	کلان شونده کалоншаванда
کله قندی каллақанд	کلنگ I куланг I	کلچه кулча	کلان شوی کалоншавӣ
کله قندی каллақандӣ	کلنگ II куланг II	کلچه بهی кулчабехӣ	کلان کار کалонкор
کله کدو каллақаду	کلنگ III куланг III	کلچه پز кулчапаз	کلان گپ کалонгап
کله کرم каллақарам	کلنگ دار кулангдор	کلچه روی (й) кулчарӯ(й)	کلان گپی کалонгапӣ
کله کلان каллақалон	کلنگ дан кулангдон	کلچه قندی кулчақанд	کلان گیر کалонگیر
کله کن каллақан	کلنگ دل кулангдил	کلچه مانند кулчамонанд	کلان گیرانه کалонگیرона
کله کوبک каллақубак	کلنگی кулангӣ	کلخات калхот	کلان گیری کалонگیری
کله مناره калламанора	کلوته кулӯта	کلرنت کلرنت	کلان وارانہ کалонворона
کله موش кулламуш	کلوته پوشک кулӯтапӯшак	کلزاغ калзоғ	کلانی کалонӣ
کله موش گیرک кулламушگیراک	کلوته ریش кулӯтариш	کلسی کалسی	کلانی گری کалонигарӣ
کله میخ калламеҳ	کلو چه кулӯча	کلستیسیم کلاسیتسیم	کلاه کلاه
کله ورم کاللاварام	کلوخ кулӯх	کلسیک کلاسیک	کلاه برداری кулоҳбардорӣ
کله ورمی کاللاварامӣ	کلوخ انداز кулӯخاندوز	کلسیکانه کلاسیکونا	کلاه خود кулоҳхӯد
کلی کالی	کلوخ چین кулӯхچین	کلسیکی کلاسیکӣ	کلاه دار кулоҳдор
کلی کالی	کلوخ دار куلӯхдар	کلاف کلاف	کلاه داری кулоҳдорӣ
کلیات куллиёт	کلوخ روی куلӯхروی	کلفت кулфат	کلاه دوز кулоҳدوز
کلیب کیلب	کلوخ شدگار куلӯخشُدگور	کلفت انگیز кулфатانگیز	کلاه دوزی кулоҳدوزӣ
کلیت кулلیят	کلوخ کوب кулӯхکӯب	کلفت زده кулфатзаדה	کلاه ساز кулоҳساز
کلیتاً кулліятан	کلوش کالавیش	کلک کаллак	کلاه سازی кулоҳسازی
کلیتک کалитاک	کلوش کالӯش	کلک I کалак I	کلاهک کاهاک
کلیچه кулича	کلوش کهنه калӯшкӯхна	کلک II کалак II	کلاه گذاری кулоҳгузорӣ
کلید کалид	کلوک کالӯک	کلک کلک	کلاه گوشه кулоҳгӯشا
کلیددار کалиддор	کلوله кулӯلا	کلک کلک	کلاه و کلاه
کلیددان کалиддон	کلوله شکل кулӯلاشакل	کل کل کал-کال	کلب کلب
کلیرنگ کلیرینگ	کلونده کالаванда	کلکن کалкан	کلباغ کалбоғ
کلیسو کالیسو	کلویدن کالавیدان	کلکه کалка	کلبز کалбуз
کلیک کالیک	کلویده کالавیده	کلکولیتار کалкулятор	کلبه کولба
کلیل کالیل	کله کاللا	کلکولیتسیه کалкулятсия	کلپتره کалпатра
کلیم کالیم	کله کاللا	کلگاو کалгов	کلپن کلپان
کلیم الله کالیمؤلлоҳ	کله кулах	کللال کалал	کلپسه کалпеса
کلیمی کالیمӣ	کله باران // کله باران (ی)	کللمات کалимот	کلنک کلنک
کلین کالین	کله بارون (й) кулахборон(й)	کل مرغ کалмурғ	کلنک بازی کалтакбозӣ
کلین بیاران کالینبیёرون	کله بر каллабур	کل مسجد کалмасچид	کلنک بدست کалтакбадаст
کلین بیبی کالینبیبی	کله پا کаллаپا	کلمه کالима	کلنکچه کалтакچه
کلین بینی کالینبینی	کله پاچه کаллаپоча	کلمه باز کالимабоз	کلنک خوری کалтакхӯری
کلین پاشا کالینпошшо	کله پز کаллапаз	کلمه بازی کالимабозӣ	کلنک دار کалтакдор
کلین چک کالینچاک	کله پی کаллапазӣ	کلمه ساز کالимасоз	کلنک کاری کалтаккорӣ
کلین شونده کالینشаванда	کله پوش کаллаپӯش	کلمه سازی کالимасозӣ	کلنک کوب کалтакکӯب
کلین طلبان (а)بون کالینтал	کله پوش فروش کاللاپӯشفурӯش	کلند کалاند	کلنک میل کалتامیل
کلین فراری کالینفурوری	کله پوش فروشی	کلندچه کалاندча	کلته کалта
کلینیکه کلینیکا	کاللاپӯشفурӯشӣ	کلنددسته کаланддаста	کلته پای (й) کалтапо(й)

кунш کنش	کنجکی کунچакӣ	کم و بیش کامубеш	کم عمر کامумر
куншт کنشت	کینجه кенча	کم و تم کامутум	کم عیار камъиёр
канашту(к) کنشو(ک)	کنجی кунҷӣ	کم وزن камвазн	کم غذا камғизо
кинг کنگ	کنجت кунҷит	کم وزنی камвазнӣ	کم غیرат камғайрат
кунгур کنگر	کنجیتک кунҷитак	کم و کاست کامукост	کم غیراتی камғайратӣ
кунгураI کنگرهI	کنجیدى кунҷидӣ	کمى каме	کم فائده کامفوידا
кунгураII کنگرهII	کنجیدک кунҷидак	کمى камӣ	کم فراست کامфаросат
кунгурадор کنگره دار	کنجیدی кунҷидӣ	کمباب камёб	کم فرزند کامфарзанд
кунгуракорӣ کنگره کارى	کند کунд	کمبابى камёбӣ	کم فهم کامфаҳم
кенгуру کنگرو	کنداش кундош	کم یافت камёфт	کم قدر کامқادر
канал کنل	کنداور кундовар	کمیت کامият	کم قوت کامқувват
каналкобӣ کنل کابى	کنداورى кундоварӣ	کمیت кумайт	کم قوتى کامқувватӣ
каналков کنل کاو	کندپا кундпо	کمیته кумита	کمک кумак
канализатсионӣ کنلیز تسیان	کندچه кундача	کمیز кумез	کم کار کامкор
канализатсия کنلیز تسیه	کندذهن кундзехн	کمین I каминI	کم کارى کامкорӣ
кун-макун کن ممکن	کندذهنى кундзехнӣ	کمین II каминII	کمک پولى کумакупулӣ
канурI کنورI	کندر к-андар	کمین گاه камингоҳ	کمک رسان کумақрасон
канурII کنورII	کندوره кандура	کمین گه камингаҳ	کمک کامак
кануридан کنورىدن	کندرو кундрав	کمینه камина	کمک هزینه кумақҳазина
кунун کنون	کندورى кандурӣ	کمینور каминвар	کم گپ کامгап
кунунӣ کنونى	کندزبان кундзабон	کمینی каминӣ	کم گپی کامгапӣ
кана کنه	کندزبانى кундзабонӣ	کن кан	کم گنجایش камгунчош
куннаI کنّهI	کندعقل кундақл	کن کун	کم گوشت камгӯшт
куннаII کنّهII	کندعقلӣ кундақлӣ	کنار канор	کم گوشتى камгӯشتӣ
кунх کنه	کندفهم кундфаҳм	کنارنگ каноранг	کم گوی کامгӯй
канахона کنه خانه	کندفهمى кундфаҳمӣ	کناره канора	کم مایه کامмоя
канадона کنه دانه	کندک кандаک	کناره جوى канорачӯй	کم محصول کامмахсул
каназада کنه زده	کندکار кандакор	کناره جوى канорачӯй	کم مدنیت کامмаданият
канакунچид کنه کنجید	کندکارى кандакорӣ	کناره دار канорадور	کم مزد کامмузд
канамонанд کنه مانند	کندکنجه کوندکунچه	کناره گیر канораگیر	کم مصرف کامмасراف
канӣ کنى	کندگى кандагӣ	کناره گیرى канораگیرى	کم مضمون کامмазмун
каниз کنیز	کندل кундал	کنارى канорӣ	کم معاش کامмаош
канизак کنیزک	کندن кандан	کناس каннос	کم معرفت کامмаърифат
канизӣ کنیزى	کندنى кандانى	کناغ куноғ	کم مقدار کامмикдор
каниса کنیسه	کنده канда	کنام куном	کم منفعت کامманفیат
канифол کنیفال	کنده кунда	کناندن канондан	کم مهارت کامмаҳورات
куния(т) کنیه // کنیت	کنده پیخ кундапих	کنانیدن کунونیدان	کم مهر کاممهҳر
ку کو	کنده خانه کундахона	کنایه آمیز кинояomez	کم موى کاممӯй
кӯ کو	کنده زانو کундаzonу	کنایه دار киноядور	کم میوه کاممهوا
квота کو اته	کنده کاو кундаков	کنایه وى киноявӣ	کمند کامند
кавораçو کو ار جا	کنده کاوى کундаковӣ	کنب канаб	کمنداфкан کامандафкан
кворум کو اوم	کندو кунду	کنبور(а) канбур(а)	کمندیده کامанддида
кавораII کو ار II	کندو кунду	کنبى канабӣ	کم نظیر کامناзир
кавораI کو ار I	کندوک кандук	کنتنه кантата	کم نفع کامнафъ
кавокиб کو اکب	کندوکوب кандукӯб	کنچ کинҷ	کم نما کامнамо
кӯб کو ب	کندی I кундӣI	کنچ кунҷ	کم نمائى کامнамой
кӯбI کو بI	کندی II кундӣII	کنچارо кунчора	کم نمک کامناماک
кӯбII کو بII	کندیر кандир	کنجاله کунچولا	کم نور کامнур
кӯбIII کو بIII	کندیری кандирӣ	کنجک کунچاک	کم همت کامҳиммат
кӯбиш کو بيش	کنز канз	کنج کاو کунچков	کم همتى کامҳиммати
кӯбак کو بک	کنسلر канслер	کنج کاوى کунچковى	کم هنر کامҳунار

کورموش кўрмуш	کود کی кўдакӣ	کو تره سودا кўтарасавдо	کو بکاری кўбкорӣ
کور نمک кўрнамак	کودن кўдан	کو تره فروش кўтарафурӯш	کو بنده кўбанда
کور نمکی кўрнамакӣ	کوار кавар	کو تره فروشی кўтарафурӯшӣ	کو به куба
کوره кура	کور кўر	کو تره گیر кўтарагир	کو به кўба
کوره I кўраI	کور آب кўроб	کو تک кўтак	کو بی кубі
کوره II кўраII	کور ارت курорт	کو تکارابه кўтакароба	کو بیدن кўбидан
کوره خانه кўрахона	کور بخت кўрбахт	کو تل кўтал	کو بیده кўбیدا
کور ه شکل курашакI	کور برزنگی кўрбарзангӣ	کو ته кўтах	کو بین кўبین
کور هگر کўراгар	کور پتک кўرпатак	کو ته بین кўтахбин	کو پال кўпол
کور هگری کўراгӣ	کور پچه кўрпача	کو ته دست кўтахдаст	کو پان купон
کور ه مانند курамонанд	کور پچه وار кўрпачавор	کو ته دستی кўтахдастӣ	کو پرو кўпрук
کوری кўرӣ	کور پستان кўرпистон	کو تهی кўтахӣ	کو پرو ساز кўпруксоз
کوز кўз	کور پشه кўрпашша	کو تو ال кутвол	کو پرو سازی кўпруксозӣ
کوز (ه) پشت кўз(а)пушт	کور په кўرпа	کو تو ال кўтвол	کو په купе
کوزه кўза	کور په دوز кўرпадўز	کوار кавсар	کو تاه кўтох
کوزه چه кўзача	کور په دوزان кўرпадўзон	کو ثری кавсарӣ	کو تاه آستین кўтохостин
کوزه گر кўзагар	کور په دوزی кўرпадўزӣ	کو چ кўچ	کو تاه اندیش кўтохандеш
کوزه گری кўзагарӣ	کور په واری (ی) кўрпавор(ӣ)	کو چا کو چ кўچوکўچ	کو تاه اندیشی кўтохандешӣ
کوزه گل кўзагул	کور تار куратор	کو چاندن // کو چانیدن кўچон(и)دان	کو تاه انگشت кўтохангушт
کوژ кўژ	کور تت квартет	کو چانده // کو چانیده кўچон(и)да	کو تاه بیانی кўтохбаёнӣ
کوژ پشت кўжпушт	کور تس квартс	کو چ بندی кўچбандӣ	کو تاه بین кўтохбин
کوس I кўсI	کور تکه куртка	کو چت кўчат	کو تاه بینانه кўтохбиниона
کوس кус	کور خرید кўرخарид	کو چت شنائی кўчатшинонӣ	کو تاه بینی кўтохбинӣ
کوس II кўсII	کور خریدار кўرخаридор	کو چش кўчиш	کو تاه پای кўтохпай
کوست кўст	کور دل кўрдил	کو چک кўچاک	کو تاه پایه кўтохпоя
کوسدار кўсдор	کور دود кўрдود	کو چک دل кўچاکдил	کو تاه پشم кўтохпашم
کوسک کўساک	کور روده кўررודה	کو چک دلی кўچاکدلی	کو تاه دامن кўтохдомان
کوسن кавсан	کور زار каварзор	کو چ کشانی кўчкашонӣ	کو تاه دست кўтохдаст
کوسه کўسا	کورس курс	کو چگی кўчагӣ	کو تاه دستی кўтохдаستӣ
کوسهریش کўсарیش	کور سنت курсант	کو چمنچی кўчманچӣ	کو تاه زبان кўтохзабон
کوش кўش	کور سواد кўрсавод	کو چمنچی گی кўчманчигӣ	کو تاه عقل кўтохакл
کوشا کўشو	کور سوادى кўрсаводӣ	کو چن кўچان	کو تاه عقلی кўтохакلی
کوشش کўشینش	کور سیو курсив	کو چن кўچان	کو تاه عمر кўтохумر
کوشک کўشک	کورش кураш	کو چنده кўچاندا	کو تاه عمری кўтохумرӣ
کوشنده کўشاندا	کور شبیر кўرشابپاراک	کو چن وار кўچانвор	کو تاه قامت кўтохқомат
کوشه кавша	کور ک кўراک	کو چه кўча	کو تاه قد кўтохқада
کوشیدن کўشیدن	کور ک بندی کўراکبандӣ	کو چه باغ кўчабоғ	کو تاهک кўтохاک
کوفت кўфт	کور ک چینی کўراکچینک	کو چه باغی кўчабоғӣ	کو تاهکک کўتاهکک
کوفتگی کўфтаگӣ	کور ک چینی کўراکچینی	کو چه پوшы кўчапўشӣ	کو تاه گردن کўتاهگردان
کوفتن کўفتان	کور ک دار کўراکдор	کو چه گرد کўчаگرد	کو تاه متر کўتاهمتر
کوفتنی کўفتانӣ	کور کش кўркаش	کو چه گردی کўчагарدی	کو تاه مدت کўتاهمدّت
کوفته کўфта	کور ک غندار کўراکغندار	کو چی کўچӣ	کو تاه مؤگان کўتاهمؤگان
کوفته شده کўфтаشуда	کور ک غنداری کўراکغندورӣ	کو چیدن кўچیدن	کو تاه مهلت کўتاهمهلت
کوفته کاری کўفتاکورӣ	کور ک کشک کўراککشاک	کو چیدن کўچیدن	کو تاه موج کўتاهموج
کوفته کباب کўфтаکابوب	کور ک کشی کўراککاشی	کو درت квдрат	کو تاه میل کўتاهمیل
کوفت و کو ب کўفتوکوب	کور ک کنی کўراککانی	کو درتی квдратӣ	کو تاه نظر کўتاهنظر
کوفجان کўفچان	کور ک کانی کўراککانی	کو د ک кўداک	کو تاه نظره کўتاهنظرانه
کوفشانه کўفشона	کور کورانه کўر-کўرונה	کو د کانه کўداکונה	کو تاه نظری کўتاهنظرى
کوفی کўفӣ	کور گر کўرگیره	کو د ک دار کўداکدور	کو تاهی کўتاهى
کوک I کўکI	کور مار کўرمور	کو د کستان کўداکاستون	کو تره کўتاره
کوک II کўکII	کور مهتاب کўرماختوب	کو د کوار کўداکвор	کو تره بیه کўتارابه

کيسه بغل کيسا باغال	کهن پيوند کوهان پايواند	کوهدامان کوهلومان	کو ک III ک
کيسه تهی کيسه تيخي	کهن ديز کوهان ديز	کوهسار کوهسور	کو کب کابک
کيسه خالی کيسه خالي	کهن ساخت کوهان سوخت	کوهستان کوهستون	کو کب شناس کابکابشينو
کيسه خر جي کيسا харчй	کهن سال کوهان سال	کوهستانی کوهستوني	کو کبه کابکابه
کيسه دار کيسا دور	کهن سالی کوهان سالي	کوهشناسی کوهشينو	کو کبه دار کابکابادور
کيسه کاوی کيسا ковй	کهنه کوهنا	کوه کن کوهکان	کو کچه کچکچه
کيسه کسل کيسا کاسال	کهنه آباد کوهناобод	کوه کنی کوهکانى	کو کزی کزکازی
کيسه کمر کيسا کامار	کهنه پاره کوهناпора	کوه گرد کوهگرد	کو ک سلطان کوهکسلطان
کيسه مال کيسا مال	کهنه پرست کوهناپاراست	کوه گردی کوهگردى	کو کنار کونار
کيش I	کهنه پرستی کوهناپاراستى	کوهنشين کوهشينو	کو کنار خانه کوهکنارخونه
کيش II	کهنه جهان کوهناچахон	کوهنگی کوهناгй	کو کنار دانه کوهکناردона
کيش III	کهنه دم کوهناдам	کوهنه پرستانه کوهناپاراستونا	کو کناری کوهکنارى
کيش IV	کهنه دنيا کوهنادунё	کوهنه فروشی کوهنافурӯшй	کو کو ку-ку
کيش I	کهنه دوز کوهنادӯз	کوهنه لباس کوهналибос	کو کو куку I
کيش II	کهنه دوزی کوهنادӯзй	کوهنه نور دی کوهनावардй	کو کو куку II
کيش بافت کيشбофт	کهنه شده کوهناшуда	کوهه کوهها	کو کو پلو کوهکوپالاول
کيش بافی کيشбофй	کهنه شوی کوهناшавй	کوهه گرفته کوههاгирифта	کو ل کوالکوال
کيشن کيشن	کهنه عقیده کوهناақида	کوهوار کوهхвор	کو ل ل کولل
کيف کيف	کهنه کار کوهناکور	کوهی کوهى	کو ل ب کولوب
کيفان کيفан	کهنه کاله کوهناکوله	کوی کوى	کو ل بى کولوبى
کيفال کيفал	کهنه کسل کوهناکاسال	کویان کوهён	کو ل بار کولبار
کيفالگى کифолагй	کهنه کيش کوهناкеш	کوير کوير	کو ل تيوتار کوهلتيو تار
کيف آور کифовар	کهنه کيشی کوهناкешй	کويه کويه	کو ل تيوتسيه کوهلتيو تسيه
کيف چاق کифчоқ	کهنه نور کوهनावард	کويه خورده کوهяхӯрда	کو ل شناس کوهلشينو
کيف چاقى کифчоқй	کوهولت کوهулат	کويه زده کوهязада	کو ل شناسی کوهلشينو
کيفар I	کهير کاهير	که که ках	کو ل مک کوهلماک
کيفар II	کهيل کاهил	که که кех	کو ل وار کوهلوار
کيفر خواست کифархост	کهين کехин	که که ки	کو لى کوهلى
کيفر شناسى کифаршиносй	کی I کاي I	کهانت کيهانت	کو مه کوهمه
کيفناک کифноқ	کی II کاي II	کهبد I کوهбуд I	کو ن کوهن
کيفى کيفй	کی کий	کهبد II کوهбуд II	کو ن کاون
کيفيت کифият	کاي II کاي II	کهتاب کاهتاب	کو ن ت کوانت
کيک کийк	کيا کийа	کهتر کехтар	کو ن تى کوانتى
کيک kek	کيار کийёр	کهتری کехтарй	کو ن ده لنگ کوهندالانگ
کيگل кегл	کياست کийёسات	کهتوده کاهтӯда	کو نه فروش کوهنافурӯش
کيلو II кило II	کيان каён	کهخانه کاهхونه	کو نين کاونين
کيلو III кило III	کيانا кийёно	کهدان کاهдон	کو ه کوهه
کيلوبايټ килобайт	کيانى каёнй	که در ز کاهдарза	کو هان کوههان
کيلاتانه килотонна	کيانو کايбону	که دو کاهдуд	کو هاندار کوهхондор
کيلوگرام килограмм	کيبرنتيکه کيбернетика	کهربا کاهрабо	کو ه بان کوههбан
کيلومتر километр	کيبرنتيکى کيبرнетикй	کهربائی کاهرابой	کو ه بانى کوههبانى
کيلوالت килуволт	کيبيد کибидان	کهربارنگ کاهраборانг	کو ه بارو کوههبارو
کيلوالت килуватт	کيچه کичча	کهريز کاهреза	کو ه برائى کوههبارو
کيلوالت-соат килуватт-соат	کير يا кирёя	کهکشان کاهкашон	کو ه پار کوههپار
کيم ким	کير يا تخته кирётахта	کهگيل کاهгил	کو ه پايه کوههپايه
کيماک каймоқ	کيسگى کيسагй	کهل کاهл	کو ه پياز کوههپياز
کيمال кимол	کيسلانه کيسلота	کهله کاهלה	کو ه پيکر کوههپيکر
کيمخاب/کيمخاب кимхо/кимхоб	کيسنه کайсана	کهميد کاهмайда	کو ه پيما کوههپيما
کيمه кема	کيسه کيسа	کهن کوهан	کو ه پيمائى کوههپيمائى
کيميё кимия	کيسه بر کيسабур	کهن کوهун	کو ه تن کوههتن
کيميائى кимийё	کيسه برى کيسабурй	کهن پنياد کوهانбунёд	کو ه جگر کوههجگر

گاهجوى گوخچۇي	گاهچشم گовчашм	گاتیکه گотика	کیمیئگار کимиёгар
گاهشماری گохشумورى	گاهچهره گовчехр	گاتیکی گотикӣ	کیمیئگاری کимиёгарӣ
گاهگیر گохگیر	گاهخانه گовхона	گاج گоч	کین کин
گاهنامه گохнома	گاهخلته گовخالта	گاجی// گاجی گری گочӣ//گочигарӣ	کین-ин
گاهنبار گохانبور	گاهخور گовхӯр	گاردرد گورد	کینا кино
گاهنگان گохانگون	گاهدار گовдар	گارمان گормон	کیناتیاتر کинотеатр
گاهوار گохвор	گاهداری گовдарӣ	گاریله گورилла	کیناستودیو کиностудия
گاهواره گохвора	گاهدل گовдил	گاز I гозI	کیناشناس کинاشناس
گاهی گохӣ	گاهدم گовдум	گاز II гозII	کیناشناسی کинاشناسӣ
گیر I габарI	گاهدوش گовдӯш	گاز III гозIII	کینافستول کинофестивал
گیر II габарII	گاهدوشه گовдӯша	گازه гоза	کینافيلم کинофилм
گیر I габрI	گاهدوشی گовдӯшӣ	گازور گозур	کیناکامدیو کинокомедия
گیر II габрII	گاهوران گоврон	گازورگاه گозургоҳ	کینواری کиноварӣ
گیرى گабрий	گاهورانه گоврона	گاسپیتال گоспитал	کینایه киноя
گیرز габз	گاهورانی گовронӣ	گاشتن гоштан	کینتیکه کинетика
گیرزی گабзӣ	گاورس گоварс	گاطبعی говтабӣ	کینتیکى کинетикӣ
گیرپ гап	گاورسه گоварса	گاف гоф	کیندار کиндар
گیرفروشی гапфурӯшӣ	گاورنگ گовранг	گال I голI	کینسکاپ کинескап
گیرپا//گپا//гепо/типо	گاوروغن گовравған	گال II голII	کینمتاگرافیسٹ کинематографист
گیرباز گаббоз	گاوروی گоврӯй	گالندى голландӣ	کینمتاگرافیہ کинематография
گیربازی گаббозӣ	گاوریش گовриш	گالیدن گалидан	کینا кина
گیرباف گаббоф	گاوزبان گовзабон	گام гом	کینوار کиновар
گیربافی گаббофӣ	گاوزنبور گовзанбӯр	گامشمار гомшумор	کینتوز کинатӯз
گیربردار گаббардор	گاوزهره گовзаҳра	گامافانیہ гомофония	کینتوزی کинатӯзӣ
گیرپرانی гаппаронӣ	گاوزور گовзӯр	گاو گав	کینجوى کиначӯ(ӣ)
گیرپرسی гаппурсӣ	گاوزوری گовзӯرى	گوارا I говораI	کینجوى کиначӯӣ
گیرچه гапча	گواسار گовсор	گوارا II говораII	کینچی کиначӣ
گیرچین гапчин	گواسر گовсар	گواهان говоҳан	کینخواه кинахоҳ
گیرچینی гапчинӣ	گاو شیر گовшир	گوبار گовбара	کینخواهى کинахоҳӣ
گیرخور гапхӯр	گاو صندوق گовсандук	گوباز گовбоз	کیندار کинадор
گیرخوری гапхӯرى	گاو کش گовкаш	گوبازی گовбозӣ	کینداری کинадорӣ
گیردان гапдон	گاو کیسه گовкисا	گوبان گовбон	کینکش کинакаш
گیردانی гапдонӣ	گاو گاه گовгоҳ	گوبانی گовбонӣ	کینگر کинагар
گیردرا гапдаро	گاو گدنگ گовгаданг	گوبندی گовбандӣ	کینور کинавар
گیردوست гапдӯст	گاو گوم گовгум	گاو پای گовпай	کایها کайҳо
گیررو гаправ	گاو گوش گовгӯш	گاو پایى گовپایى	کیهان کайҳон
گیرزنان гапзанон	گاو گون گовгун	گاو پرست گовпараст	کیهانشناسی кайҳонشناسӣ
گیرزنى гапзанӣ	گاولندی(ى) گاولند(ӣ)	گاو پرستی گовпарастӣ	کیهاننورد کайҳоннавард
گیرفروش гапфурӯш	گاو مانند گовмонанд	گاو پوست گовпӯست	کیهاننوردى کайҳоннаварدى
گیرفهم гапфаҳم	گاو ماهی گовموҳӣ	گاو پیکر گовپайکار	کیهانی کайҳонӣ
گیرکاو гапков	گاو ملخ گовمالاخ	گاو تاز گовтоз	کیزار کайҳазор
گیرکاوى гапковӣ	گاو میری گовمیری	گاو تازى گовтозӣ	کیهه کайҳа
گیرکلان гапкалон	گاو میش گовمеш	گاو جسه گовچۇсса	کیوان کайвон
گیرگردانی гапгардонӣ	گاوى گوی	گاو جگر گовچигار	کیوانمثال کайвонмисол
گیرگذران гапгузаронӣ	گاو یال گویال	گاو جلاب گовچاللاب	کیوان II کایвон II
گیرگذرانک гапгузаронаک	گاو یزنه گویزانه	گاو جلابى گовچاللابى	کیوان I کایвон I
گیرگیر гапگیر	گاو یرى گویگری	گاو جوش گовچӯش	کوکو کочوک
گیرگیری гапگیری	گاهه گох	گاو جوشى گовچӯشӣ	
گیرنابردار гапнобардор	گاهها گوخا	گاو چران گовچارон	
گیرنادرا гапнодаро	گاهبار گوخбор	گاو چرانى گовچارونى	
گیرناشنو гапношунав			

гаронمایه	گذشتنی	گدارو(ی)	گپ ناهم
гароннарх	گذشته	گداز	گپ ناگیر
гаронӣ	گذشته گرای	گداز	گپ نبردار
гароӣш//гириш	گرا	گدازادگی	گپ نبرداری
гироӣш	گر	گدازاده	گی
героин	گر II	گدازش	گچ
гароянда	گرائیدن	گدازشگر	گیچ
гирой	گرائیدن	گدازگر//گدازشگر	گجساز
герб	گراز I	گدازگار//گدازیشگر	گچ اندود
гурбача	گراز II	گدازان	گچبر
гербарӣ	گراز III	گدازانده	گچبری
гербуз	گرازان	گدازه	گچبندی
гербузӣ	گراز دندان	گدازور	گچپز
гурбагӣ	گراز سم	گدازیدن	گچپزی
гурба	گرازه	گدازیده	گچ خاک
гурбабед	گرازیدن	گداسیم	گجدوست
гурбадав	گراس	گداسیف	گجساز
гурбачашм	گراسمستر	گداسیفاتی	گجسنگ
гурбачашмӣ	گرامی	گداسیفاتی	گجکار
гурбадавак	گرانبار	گداکش	گجکاری
гурбарав	گرانسر	گداگرسنه	گجکوب
гурбарӯӣ	گرانقیمت	گداگشنه	گجکوبی
гурбасон	گران//گیران	گداموناند	گجگر
гурбасонон	گران بارانه	گدامانی	گجگری
гурбашӯ(ӣ)	گران باری	گдахیم	گجم
гурбагун	گران بها	گدای	گجیر
гурбалико	گران پایه	گدایانه	گچی
гурбамонанд	گران تمکین	گدای بچه	گچین
гурбамохӣ	گران جان	گدک	گچ
гурбавор	گران جانی	گدیک	گچبندی
гербитсид	گران خواب	گدیه	گچکاری
гурҷӣ	گران خوار	گدیه	گچه
гарчанд	گران خیز	گدیه پرست	گچه
гарчи	گران دست	گدیه پرست	گچه بازی
гирд I	گران دستی	گدیاراست//گدیاراست	گدا گدای
гард I	گرانندن	گذار	گدای
гард I	گرانر کاب	گذار	گدابازی
гурд I	گرانر کابی	گذار	گدابچه
гардо I	گرانرو	گذران	گداپیشه
гирдоб	گران سایه	گذرانیدن//گذرانیدن	گداجشم
гардоба	گران سنگ	گذراننده	گداجشمی
гирдобваш	گران سنگی	گذریش	گداخانه
гурдос	گران سیر	گذرگاه	گداخت
гардафшонӣ	گرانیش	گذرگاه	گداختن
гурдафкан	گرانیشی	گذرانده	گداختنی
гардогард	گران فروش	گذری	گداخته
гирдогирд	گران فروشی	گذشت	گداختله
гардолуд	گرانقدر	گذشت	گداختله
гардолудшавӣ	گرانگوش	گذشت کننده	گداختله
гардолуда	گرانگوشی	گذشتگان	گداختله
гирдомада	گرانگوشی	گذشتن	گداختله
	گرانمایگی	گذشتن	گداختله

گلک گولاک	گلخن نشینین گولخاننیشین	گلبنانگ گولبونگ	گفت و شنید گوفتوشنید
گلکدوی گولاکدوی	گلخن گولخان	گلبنمل پوش گولباخمалпӯш	گفت و گزار گوفтугузор
گلکار گилкор	گلخورک گилхӯрак	گلبدن گولбадан	گفت و گو(ی) гифтугу(ӣ)
گلکار گилкор	گلخیز گилхез	گلبر گилбур	گفت و گویی гифтугӯӣ
گلکاری گилкорӣ	گلدار گилдор	گلبرگ گилбарг	گکتا гекта
گلکاری گилкорӣ	گلدور گилдор	گلبرگ روی گилбаргрӯӣ	گکتار гектар
گلکتیکه گалактика	گلدوم گилдом	گلبری گилбурӣ	گل گил
گل کرده گولکاردا	گلدان گилдон	گل بزم گولбазم	گل گیل
گل کرم گولکارام	گلدست گилдаст	گل بسر گولباسار	گلبنمل گولباخمал
گلکش گилкаш	گلدسته I گولداستا I	گلبن گولбун	گلگردانی گولگردонӣ
گلکشی گилкаشی	گلدسته II گولداستا II	گلبندد گولباند	گللاب گولоб
گلگچ گилгач	گلدوراس گولدورос/گولدуррос	گلبندی گولбандӣ	گللابتون گولобتون
گل گر گилгар	گلدوراس زنان گولدوراس زنان	گلبنهار گولбахор	گللابدان گولобдон
گل گردان گولگردان	گلدورос/گولدуррос	گل بهی گولбіхӣ	گللابزن گولобзан
گل گزاری گولгузори	گلدوز گилдӯз	گل بو(ی) گولбӯ(ӣ)	گللابگر گولобгар
گل گشت گولгашт	گلدوزی گилдӯзӣ	گل بوته گилбӯта	گللابگیر گولобگیر
گل گل گولгул	گلدوست گилдӯст	گل بوتاه گولбутта	گللابگیری گولобگیری
گلگون گилگون	گلرخ گилрух	گلbez گيلbez	گللابیزتسيه گلوبليزтسيه
گلگون رخسار گولگونрухсор	گلرخسار گيلрухсор	گلپاش گولپاش	گللابه گилоба
گلگون روخ گولگونрух	گلرنگ گولرانگ	گلپاشی گولپاشӣ	گللابوس گلوبوس
گلگون سوار گولگونсавор	گلروی(ی) گولرӯ(ӣ)	گلپار گولпар	گللابی گولابی
گلگون قبا گولگونқаб	گلریز گилрез	گل پرتایی گولпартой	گللابی پاش گولлобпаш
گلگون کفن گولгонкафан	گلریزان گилрезон	گل پرست گولпараст	گللابی تاب گولлобитоб
گلگونه گилгуна	گلریزه گилреза	گل پرستی گولпарастӣ	گللابی رنگ گولлобиранг
گلگونی گилгунӣ	گلریه галерея	گل پرور گولпарвар	گللاج گулоч
گل گیر گилگیر	گلزار گилзор	گل پروری گولпарварӣ	گل افسار گولاфсор
گل گیرک گولگیرак	گلزاربان گилзорбан	گلپوش گилпӯш	گل افشان گولاфшон
گلگین گилгин	گلستان گилситон	گل پیچک گилпечак	گل افشانی گولاфшонӣ
گلماه گилмола	گلستان گилистон	گلپیرهن	گلان(ها) галоген(ҳо)
گلمالی گилмолий	گل سنگ گилсанг	گلپراخان/گلпирахан	گلانگی گалогенӣ
گلماهی گилмоҳӣ	گلسنگ شناسی گилсангшиносӣ	گلتابی گилтобӣ	گللاه گилола
گلمايه گилмоя	گلشکر گилшакар	گل جام گилҷом	گل آلود گилолуд
گل مخمل گولماخمал	گلشن گилشان	گلجوش گилҷӯش	گل آلوده گилолуда
گل مخمل پوش گولماخمалпӯш	گلشن آرا گيلشانора	گلچای گилچای	گلان گаллон
گل مژه گولмижа	گلشن سرا گيلшансаро	گلچنبر گилچنбар	گلان گаллон
گل مهر گилмӯхра	گلشنی گилشنӣ	گلچهر گилчехр	گل انداخته گولاندохتا
گل میخ گилмех	گل صفت گилсифات	گلچهره گилчехره	گل اندود گيلاندуд
گلنار گилنار	گلزار گилъизор	گلچين I گيلچин I	گل انگين گيلانگubin
گلنار گيلنار	گلزار گилъузور	گلچين II گيلچин II	گل اویز گيلويز
گلنارگون گولنоргун	گلغار گилغار	گلچين دار گيلچиндор	گلایه گилоя
گلناری گيلنорӣ	گلغلمان گيلгилмон	گلچینی گيلچинӣ	گلایه آمیز گилояomez
گلناک گилнок	گل غنچه گилگونچا	گلخار گилخورا	گلایه کنان گилоякунон
گلنثار گيلنثار	گلغنده گилғанда	گلخاک گилخок	گللابد گيلбад
گلنداز گيلندоз	گلغام گилфام	گلخانه گилхона	گللابدام گيلбадам
گلندام گيلندام	گل فرش گيلфарش	گلخط گилхат	گللابر گيلбар
گل نسب گيلناسоб	گل فروش گيلфурӯш	گلخان گилخان	گللابران گيلбарон
گل نقش گيلناқш	گل فروشی گилфурӯшӣ	گلخانا گيلхана	گللابز گيلбоз
گلنگدان گيلангдон	گلفشان گيلфишон	گلخن تاب گيلخانтоб	گللاغ گيلбоғ
گلنم گيلнам	گلفشانی گيلфишонӣ	گل خنده گيلخанда	گللابفت گيلбофт
گلنوش گيلнӯш	گلفشنگ گيلфаҳшанг	گلخن گرانی گيلخانгиронӣ	گللابم گيلбам
گللو گиллӯ	گلقدند گилқанд	گلخن نشین گيلخاننیشین	گللابن گيلбан

генетикې گنتیکې	گمره گمراه	گلیادستگاه گلیو	گلو افشانی گلو
генетика گنتیکه	گمره گمراه	گلیو گرافیه گلیو	گلوام گلو
гантел گنتیل	گمزه راه گمزه	گلیومتر گلیو	گلوژه گلو
ганч گنج	گمست گماست	گلیو مرکز گلیو	گلو بند گلو
гунчо گنجو	گم شده گم	گلیتسرین گلیت	گلو بندگی گلو
ганчафшонې گنج افشانی	گم کرده گم	گلیفه گلیف	گلو بنده گلو
ганчоган گنج اگن	گم کرده پی گم	گلیم گلیم	گلو در د گلو
гунчон(и)дан گنجانیدن	گم کرده دل گم	گلیم بوف گلیم	گلو ز ندانک گلو
гунчоиш گنجایش	گم کرده راه گم	گلیم بوفی گلیم	گلو سوز گلو
гунчоишдор گنجایش دار	گم گرس گم	گلیم پاره گلیم	گلو فشار گلو
гунчой گنجایی	گم گشتگی گم	گلیم چا گلیم	گلو گاه گلو
ганчбон گنج بان	گم گشته گم	گلیم فروش گلیم	گلو گرفتگی گلو
ганчбахш گنج بخش	گم گم گم	گلیم فروشی گلیم	گلو گرفته گلو
ганчбахшې گنج بخشی	گم نام گم	گلین گلین	گلو گیر گلو
ганчпардоз گنج پرداز	گم نامی گم	گلیو کاز گلیو	گلو له گلو
ганчҷў گنج جو	گم نیتری گم	گم I گم	گلو له زنی گلو
ганчҷўйې گنج جویی	گم I گم	گم II گم	گلو له اندازی گلو
ганчхона گنج خانه	گم II گم	گم III گم	گلو له باران گلو
ганчхудо گنج خدا	گم شعاع ها گم	گماتالاجیه گم	گلو له پاره گلو
ганчдон گنج دان	گموس گم	گمور گم	گلو له پرانی گلو
ганчрез گنج ریز	گم و گور گم	گمورانده گم	گلو له ریز گلو
ганчсанҷ гنج سنج	گمی گمی	گمور (и) دان گم	گلو له کمان گلو
гунчишк گنجشک	گمیز گمیز	گموشتن گم	گلو نامتر گلو
гунчишкрўзې گنجشک روزی	گمیز دان گمیز	گموشته گم	گلو نی گلو
гунчишкак گنجشکک	گن گن	گم گلابین گم	گلو نیز تسیه گلو
гунчишкې گنجشکی	گناتسید گن	گم گمان گم	گله گالا
ганчков гنج کاو	گناتسیدیزم گن	گم آمیز گم	گله گالا
ганчковې گنج کاوی	گناتسید لگی گن	گم بار گم	گله گالا
ганчнома гنج نامه	گناتسید لگیه گن	گم بری گم	گله گالا
ганча گنجه	گناتسید فوند گن	گم پذیر گم	گله آسیا گالا
ганчур گنجور	گناتسید آوازی گن	گم دار گم	گله آمیز گالا
ганчуре гنجوره	گناه گناه	گم زده گم	گله آمیزانه گالا
ганчурې گنجوری	گناه آلوده گن	گم زده گم	گله بان گالا
гунчула گنجوله	گناه آموز گن	گم زده گم	گله بانی گالا
ганчавې گنجوی	گناه بخش گن	گم زده گم	گله بهادر گالا
ганчйې گنجی	گناه کار گن	گم زده گم	گله جزیره گالا
ганчѐб гنج یاب	گناه کارانه گن	گم زده گم	گله دار گالا
гунчидан گنجیدن	گناه کاری گن	گم زده گم	گله داری گالا
ганчина گنجینه	گناه گارانه گن	گم زده گم	گله دارو گالا
ганчинадор گنجینه دار	گناه گاری گن	گم زده گم	گله ستار گالا
ганчинасанҷ гنجینه سنج	گنبد گنبد	گم زده گم	گله صاحبی گالا
ганд гند	گنبد خانه گنبد	گم زده گم	گله کنان گالا
гандо гنده	گنبد ساری گنبد	گم زده گم	گله گاو گالا
гундо гنده	گنبد مانند گنبد	گم زده گم	گله گزاری گالا
гандоб гنداب	گنبدی گنبد	گم زده گم	گله مند گالا
гандобрав гندابرو	گنبدی گنبد	گم زده گم	گله مندانه گالا
гандондан گنداندن	گنبد چا گنبد	گم زده گم	گلی گلی
гундовар گنداور	گنبد دار گنبد	گم زده گم	گلی گلی
гундоварې گندآوری	گنبد شکل گنبد	گم زده گم	گلی گلی
гандбол گندبال	گنبد مانند گنبد	گم زده گم	گلیا گلیا
гандболбоз гندبالباز	گنبدی گنبد	گم زده گم	گلیا تخنیکه گلیا

گول گۆل	گوشکدار گۆشاکدور	گوشتابه گۆشتوبا	گوزباز گавзбоз
گولاق گавлок	گوش کر گۆشکار	گوشتم آدم خور گۆштиодамхӯр	گوزبن گавзбун
گولخ گۆлах	گوش کر کننده گۆشکارکунанда	گوشتم آلود گۆشتолуд	گوزن گавазн
گولخور گۆлхӯр	گوش کشان گۆشکашон	گوشتم آور گۆشتовар	گوزنچه گавазнбача
گولخورد گۆлхӯрда	گوش کشک گۆشکاشак	گوشتم برده گۆштбурда	گوزنبره گавазнбарра
گولخی گۆлахӣ	گوش کشی گۆشکашӣ	گوشتم بریان گۆштбирён	گوزنپروور گавазнпарвар
گولزن گۆلзан	گوش کلان گۆشکالон	گوشتم پاره گۆштпора	گوزنپرووری گавазнпарварӣ
گولگرد گۆلгард	گوشکی گۆشاکی	گوشتم خوار گۆштخور	گوساله گۆسالا
گولگیر گۆلگیر	گوش گذار گۆشгузор	گوشتم خوری گۆштхорӣ	گوساله بان گۆسалабан
گولگیری گۆلگیری	گوش گران گۆشгарон	گوشتم خور گۆштхӯр	گوساله بانی گۆسалабонӣ
گولنامه گۆлнама	گوش گرانی گۆшгаронӣ	گوشتم خوری گۆштхӯری	گوساله پرست گۆسалапараст
گوله گۆله	گوشگی گۆшагӣ	گوشتم دار گۆштдор	گوساله پرستی گۆсалапарастӣ
گولی گۆلی	گوش گیر گۆشگیر	گوشتم داری گۆштдорӣ	گوساله چشم گۆсalachашм
گولیس گавлес	گوش مال گۆشمال	گوشتم فروش گۆштфурӯш	گوساله مزاج گۆсаламизоч
گومینیم گومانیزم	گوش مالک گۆشмолак	گوشتم فروشی گۆштфурӯشی	گوسپند گۆспанд
گومیزه گавмижа	گوش مالی گۆشمолӣ	گوشتم قیমে گۆштқима	گوسپند کشان گۆспандкушон
گومیش گавمеш	گوش مانک گۆшмонаک	گوشتم قیمه کنک	گوسفند گۆسفанд
گون گۆن	گوش ماهی گۆшмоҳӣ	گوشتم کماکوناک	گوسفند بان گۆسفандбан
گون- گۆن-	گوش ناشنیدان گۆшношунид	گوشتم کوب گۆшткӯб	گوسفند بانی گۆسفандбонӣ
گون ناگون گۆنوно	گوش ناشنیده گۆшношунیدا	گوشتم کوبک گۆшткӯбак	گوسفند پروور گۆسفандپروور
گون ناگون اختصاص گۆنوнохтисос	گوش نواز گۆشناвоз	گوشتم کوبی گۆшткӯبی	گوسفند پرووری گۆسفандپرووری
گون ناگون اندیشی گۆنوноاندешӣ	گوشه گۆشاه	گوشتم نک گۆштнок	گوسفند تراش گۆسفندتراش
گون ناگون آهنگ گۆنوноآهنگ	گوشه پیمانما گۆشанаپایما	گوشتم I گۆشتӣI	گوسفند تراشی گۆسفندتراشی
گون ناگون آهنگی گۆنوноآهنگӣ	گوشه دار گۆشادور	گوشتم II گۆشتӣII	گوسفند جلاب گۆسفندجلاب
گون ناگون آواز گۆنوноآواز	گوشه کش گۆشاکاش	گوشتم تیز گۆشتهز	گوسفند جلابی گۆسفندجلابی
گون ناگون برگ گۆنوноبرگ	گوشه کشی گۆشاکاشӣ	گوشتم تیزی گۆشتهزی	گوسفند چرانی گۆسفندچرانی
گون ناگون پهلوی گۆنوноپهلوی	گوشه گیر گۆشاگیر	گوشتم گیر گۆشتگیر	گوسفند خانه گۆسفندخانه
گون ناگون تخم گۆنوноتخم	گوشه گیری گۆشاگیری	گوشتم گیری گۆشتگیری	گوسفند دار گۆسفنددار
گون ناگون تسریف گۆنوноتسریف	گوشه نشین گۆشانیшин	گوشتم I گۆشتینI	گوسفند داری گۆسفندداری
گون ناگون تمغه گۆنوнотамға	گوشه نشینی گۆشانیшинӣ	گوشتم II گۆشتینII	گوسفند وار گۆسفندوار
گون ناگون جنس گۆنوноجنس	گوشوار گۆشوار	گوشتم گیر گۆشتینگیر	گوسفندی گۆسفندی
گون ناگون جنسه گۆنوноجنסה	گوشوارک گۆشواراک	گوشتم گیری گۆشتینگیری	گوش I گۆشI
گون ناگون حجم گۆنوноحجم	گوشواره گۆشواراه	گوشخار گۆشخور	گوش II گۆشII
گون ناگون خال گۆنوноخال	گوشوان گۆشвон	گوشخانه گۆشхона	گوشخزک گۆشхзак
گون ناگون ذات گۆنوноذات	گوشوانی گۆشвонӣ	گوش خراش گۆшхарош	گوشا گۆشا
گون ناگون رتبه گۆنوноرتبه	گوشوزنن گۆشвазнин	گوش خیز گۆشхез	گوشانه گۆشона
گون ناگون رنگ گۆنوноرنگ	گوشوزنینی گۆشвазнинӣ	گوش خیزک گۆшхезак	گوش آهنگ گۆшоآهنگ
گون ناگون زبان گۆنوноزبان	گوشی گۆشی	گوش دار گۆشدور	گوش آویز گۆشовез
گون ناگون زبانی گۆنوноزبانӣ	گوشیدن گۆشیدان	گوش دراز گۆشدارоз	گوش بر گۆشبур
گون ناگون ژنر گۆنوноژنر	گوشیده گۆشیدا	گوش درایک گۆشدарояک	گوش بری گۆشبوری
گون ناگون ساحه گۆنوносاحه	گوشکتک گавғалтак	گوش در در گۆشدард	گوش بریده گۆشبурیدا
گون ناگون ساخت گۆنوносاخت	گوشک گواک	گوش دهند گۆشدиханда	گوش بستر گۆشبистار
گون ناگون سال گۆنوноسال	گوش کشان گаваккашон	گوش رس گۆшрас	گوش بفمار گۆشبакимор
گون ناگون سويه گۆنوносавия	گوش کشی گواککاشӣ	گوش روز گۆшрӯз	گوش بنبد گۆشبанд
گون ناگون سیمان گۆنوноسیمان	گوشگر گۆگیرد	گوش زد گۆшзад	گوش پهن گۆشناҳн
گون ناگون شکل گۆنوноشکل	گوشگر دچوب گۆگیردچӯб	گوش سیخ گۆشсіخ	گوش پیچ گۆشпечI
گون ناگون طایفه گۆنوноطایفه	گوشگر ددار گۆگیرددور	گوش شوی گۆشшӯӣ	گوش پیچ II گۆشпечII
گون ناگون طبقه گۆنوноطبقه	گوشگر دزنی گۆگیردзани	گوش شویی گۆшшӯӣ	گوش پیو دند گۆشناйванд
گون ناگون طبیعت گۆنوноطبیعت	گوشگر دقطی گۆگیردқуттӣ	گوش فیل گۆشфил	گوشتم گۆшт
گون ناگون قد گۆنوноқад	گوشگر دی گۆگیردی	گوشک گۆشاک	گوشتاب گۆشتоб
گون ناگون کسب گۆنوноکاسب	گوشگم گавғум	گوش کاو گۆشковаک	گوش تابک گۆشتوباک

گیجه gичча	گیاغ گیёғ	گوینده گۇياندا	گو ناگون لفظ гуногу
گیدر- гидро	گیافیزیکه геофизика	کویوار گۇيور	گو ناگون مضمون гуногу
گیدر اگریگت гидроагрегат	گیافیزیکی геофизикӣ	کویی گۇй	گو ناگون معنا гуногу
گیدر اتخنیکه гидротехника	گیاکر فیه география	که гах	گو ناگون ملت гуногу
گیدر اتروبیننه гидротурбина	گیالاکیه геология	کهان геҳон	گو ناگون موضوع гуногу
گیدر ادینمیکه гидродинамика	گیامتریه геометрия	کهان خدیو геҳонхидев	گو ناگون میل гуногу
گیدر ادینمیکӣ гидродинамикӣ	گیاه گیёҳ	کهبد гахбуд	گو ناگون نام гуногу
گیدر اکن гидроген	گیاه آبه گیёҳоба	کههر گухар	گو ناگون نسل гуногу
گیدر اکنرتار гидрогенератор	گیاهان گیёҳон	کهرافشان гухарафшон	گو ناگون وقت гуногу
گیدر اگیالاکیه гидрогеология	گیاه پزشکی گیёҳпизишк	کهرافشانӣ гухарафшонӣ	گو ناگونى гуногу
گیدر اگیالاکیه гидрология	گیاه پزشکی گیёҳпизишкӣ	کهربار гухарбор	گونه гуна
گیدر الیز гидролиз	گیاه خوار گیёҳخور	کهربخش гухарбахш	گونی гунӣ
گیدر املی آرتسیه	گیاه خوارى گیёҳхорӣ	کهربیز гухарбез	گوهر гавхар
گیدر املی آرتسیه гидромелиоратсия	گیاه خوردد گیёҳхӯрд	کهرباش гухарпош	گوهر افشان гавхар
گیدر املی آرتیوی	گیاه درمائی گیёҳдармонӣ	کهرباک гухарпок	گوهر افشانӣ гавхар
گیدر املی آرتیوی гидромелиоративӣ	گیاه دار گیёҳзор	کهربور гухарпарвар	گوهر بار гавхар
گیدر ات гидрат	گیاه شناس گیёҳшинос	کهربوش гухарпӯш	گوهر پاره гавхар
گیدر ه гидра	گیاه شناسی گیёҳшиносӣ	کهرخیز гухархез	گوهر پاش гавхар
گی دزد гапдуд	گیاهک گیёҳак	کهردار гухардор	گوهر چین гавхар
گیر گیر	گیاهمند گیёҳманд	کهربیز гухаррез	گوهر خیز гавхар
گیر ا giro	گیاهنامه گیёҳнома	کهرز гухарзо	گوهر دار гавхар
گیر اگر giroگیر	گیاهی گیёҳӣ	کهرزاد гухарзод	گوهر ریز гавхар
گیر گیرک گیرگیرак	گیپا گіппа	کهرسنج гухарсанҷ	گوهر زاد гавхар
گیر گیرکبازی گیرگیرакбозӣ	گیپاتنوز гипотенуза	کهرفروش гухарфурӯш	گوهر سنج гавхар
گیرنده گیرанда	گیپارترافیه гипертрофия	کهرفشان гухарфишон	گوهر شمار гавхар
گیرودار گیرудор	گیپیتیت гепатит	کهرشکش гухаркаш	گوهر شناس гавхар
گیریم//گیرم гирум//گیرим	گیپرباله гипербала	کهرنثار гухарнисор	گوهر شناسی гавхар
گیریز гиз	گیپس гипс	کهرنما(ی) гухарнамо(й)	گوهر فروش گавхар
گیریزر гейзер	گیپناتیزم гипнотизм	کهری гухарӣ	گوهر فروشی گавхар
گیس гес	گیپناز гипноз	کهگیر гахگیر	گوهر فشان گавхар
گیس باف гесбоф	گیپنازکننده гипнозкунанда	کهگیرى гахگیرӣ	گوهر ک گавхар
گیس بافی гесбофӣ	گیپنازگر гипнозгар	کهنبار гаханбор	گوهر کش گавхар
گیستلاکیه гистология	گیپتا гетта	کهوار гахвора	گوهر گر گавхар
گیسو гесу//гесӯ	گیتره гитара	کهوار بخش гахворабахш	گوهر گین گавхар
گیسوبریده гесубурида	گیتره نواز гитаранавоз	کهوار بندگان гахворабандон	گوهر مایه гавхар
گیسوبند гесубанд	گیتره نوازی гитаранавозӣ	کهوار پوشک гахворапӯш(ак)	گوهر نژاد гавхар
گیسودار гесудор	گیتی гетӣ	کهوار جنبان гахвораҷунбон	گوهر نشان гавхар
گیکتالتر гектолитр	گیتیفروز гетифурӯз	کهوار جنبانی гахвораҷунبونӣ	گوهر نگار гавхар
گیکتامتر гектометр	گیتی گетіор	کهوار ساز гахворасоз	گوهر نگین گавхар
گیکتواتت гектоватт	گیتی افروز гетіафрӯз	گیاه گیё	گوهر ى گاه
گیکه گайка	گیتی بان гетібон	گیاه آسا گیёосо	گوهر بن گاه
گیکه تاب گайкатаб	گیتی پژو ه гетіпажӯ	گیاه باتنیکه геоботаника	گوی گوی
گیگر-гигро	گیتی پناه гетіпанах	گیابن گیёбун	گویبازی گویبозӣ
گیگراسکاپ гігроскоп	گیتی پیمایمो гетіпаймо	گیاخار گیёخور	گوی//گو گوی//гӯ
گیگراسکاپی гігроскопӣ	گیتی دار гетідور	گیاخاک گیёхоک	گویا گویا
گیگرامتر гігрометр	گیتی ستان гетіситон	گیاخیمیه геохимия	گویا II گویا II
گیگه بیت гигабайт	گیتی شناس гетішінос	گیادارو гедору	گویاندان гӯёندان
گیگینه гігіена	گیتی کشا(ی) гетіکش(а)	گیادزی геодезی	گویایی гӯйӣ
گیگینی гігіенӣ	گیتی نگار гетінігор	گیادزیه геодезия	گوییش گوییش
گیلاس гелос	گیتی نما(ی) гетінамо(й)	گیازار гетзор	
گیلاسی гелосӣ	گیتی نوردد гетінаوارد	گیاستریم геосентризм	

лойоб//лойоба	لاى آب//لاى آبه	локзанӣ	لاک زنى	лода	لدا	гилза	گيلزه
лойолуд	لاى آلود	локӣ	لاکى	лорд	لورد	гимназия	گيمنزیه
лойомоч	لاى آماچ	локӣII	لاکىII	лозол	لوزال	гимнастика	گيمنستیکه
лойбозӣ	لاى بازى	локин	لاکين	лозим	لوزيم	гимнастикӣ	گيمنستیکى
лоячуз	لايجوز	логарифм	لاگريفم	лозима	لوزمه	гинекологӣ	گينکالاکى
лоях	لايخ	логарифмӣ	لاگريفمى	лозимӣ	لوزمى	гинекология	گينکالاکيه
лоихавӣ	لايخوى	лоI,II,III	لاول,II,III	лозимият	لوزميت	гайхон//геҳон	گيهان
лоиха	لايحه	лолоI,II,III	لاول,II,III	ложвард	لژورد	гӣҳанхдиyo	گيهانخديو
лоихасоз	لايحه ساز	лолоII,III	لاول,II,III	ложа	لژه	гайхонхидев//геҳонхидев	گيهانخيده
лоихасозӣ	لايحه سازى	лолой	لالاى	лос	لاس	гева	گيوه
лоихакаш	لايحه کش	лоломонӣ	لالمانى	лош	لاش	гевакаш	گيوه کش
лоихакашӣ	لايحه کشى	лоланг	لانگ	лошайт	لاشيت		
лойхобонӣ	لاى خوابانى	лола	لاله	лошарик	لاشريك		
лойхона	لاى خانه	лолаос	لاله آساос	лошак(k)	لاشاک(k)		
лойхӯрак	لاى خورک	лолапӯш	لاله پوش	лоша	لاشه		
лойдон	لاى دان	лолачинӣ	لاله چينى	лошахар	لاشه خور	лаолӣ	لاولى
лоязол	لايزال	лолахасак	لاله خسک	лошахор	لاشه خوار	лаома	لامه
лойшакар	لاى شکر	лоларух	لاله رخ	лошахӯр	لاشه خور	лоI,II	لاولى
лояъқил	لايعقل	лоларухсор	لاله رخسار	лошӣ	لاشى	ло//лойII	لا//لاوى
лояънӣ	لايعنى	лоларанг	لاله رنگ	лоилоч	لايلوچ	лоидан	لائيدان
лойфишон	لاى فشان	лоларӯ(ӣ)	لاله روى(ى)	лоғ	لاغ	лоубол	لاوبال
лояфут	لايفوت	лолазор	لاله زار	лоғар	لاغر	лоуболана	لاوبالانه
лоиқ	لايق	лоласон	لاله سان	лоғарандом	لاغر اندام	лоуболӣ	لاوبالى
лойқа	لايقه	лолакаҳак	لاله کهک	лоғарандомӣ	لاغر اندامى	лоақал	لااقل
лойқадор	لايقه دار	лолагун	لاله گون	лоғарбадан	لاغر بدن	лобуд(д)	لابد
лойқазор	لايقه زار	лолавор	لاله وار	лоғартан	لاغر تن	лобуддан	لابد دان
лойкорӣ	لاى كارى	лолӣ	لالى	лоғарчусса	لاغر چوسا	лобуддӣ	لابدى
лойкаш	لاى کش	ломI,II,III,IV	لامI,II,III,IV	лоғарзамин	لاغر زمين	лоба	لابه
лойгар	لاى گر	ломбард	لامبرد	лоғармиён	لاغر ميان	лобакунон	لابه کنان
лойгарӣ	لاى گرى	ломчал//ломчале	لامحال//لامحاله	лоғарниход	لاغر نهاد	лобагар	لابه گر
лоямут	لايموت	ломахол//ломахола	لاماخول//لاماخولا	лоғарӣ	لاغرى	лобагарӣ	لابه گرى
лояном	لاينام	ломазҳаб	لامازهاب	лоф	لاف	лот	لات
лоянкатеъ	لاينقطع	ломазҳабӣ	لامازهابى	лофзан	لاف زن	лото	لاتو
лой	لاى	ломиса	لامسه	лофзанӣ	لاف زنى	лотерея	لاتيريه
лойин	لايين	ломеъ	لامع	лофакӣ	لافاکى	лотинанидан	لاتينانيدان
лаб	لاب	ломеа	لامعه	лофидан	لافيدان	лотинӣ	لاتينى
луб(б)	لاب(ب)	ломакон	لامکان	лоқ	لاق	лочуръа	لاجرعه
лабовезон	لاب آيزان	ломаконӣ	لامکانى	лоқайд	لاقيد	лочарам	لاجرم
лубоб	لاباب	ломаII	لامهII	лоқайдона	لاقيدانه	лочавоб	لاچواب
лабаче	لاباچه	ломаI	لامهI	лоқайдӣ	لاقيدى	лоч(у)вард	لاچورد(ى)
лабод	لاباد	ломия	لاميه	локII	لاکII	лоч(у)вардӣ	لاچوردى(ى)
лубод	لابود	лона	لانه	локIII	لاکIII	лочор	لاچار
лабораторӣ	لابار تارى	лонасозӣ	لانہ سازى	локIV	لاکIV	лочира	لاچره
лаборатория	لابار تاريه	ловидан	لاويدان	локV	لاکV	лочин	لاچين
лаборант	لابارنت	лоҳаз	لاهاز	лоқдар	لاکدار	лочинвор	لاچينوار
лаборантӣ	لابارنتى	лоҳазӣ	لاهازى	лоқ//лоқI	لاک//لاکI	лохавл(a)	لاحول(a)
либос	لباس	лоҳут	لاهوٹ	локомотив	لاکاماتيوي	лох	لاخ
либосовезак	لباس آويزک	лоҳутӣ	لاهوٹى	лоқпӯшт	لاکپوشت	лодI	لادىI
либосбур	لباس بر	лоҳӣ	لاهى	лоқатар	لاکاتار	лодII	لادىII
либосбури	لباس برى	лоӣ	لاىI	лоқхӯрда	لاک خورده	лодIII	لادىIII
либоспӯшӣ	لباس پوشى	лоӣII	لاىII	лоқзада	لاک زده	лодан//лозан	لادن//لاذن

ل

лаҷомзада	лаҷам زدہ	лабғафс	لب غفس	либосхона	لباس خانه
лаҷомак	لبامک	лабак	لباک	либосдор	لباس دار
лаҷомгусехта	لبام گسخته	лабқач	لب کچ	либосдӯз	لباس دوز
лаҷомгусаста	لبام گسسته	лабқашол	لب کشال	либосдӯзӣ	لباس دوزی
лаҷомгусехтагӣ	لبام گسیختگی	лабакӣ	لبکی	либосшӯӣ	لباس شویی
лаҷомнопазир	لبام ناپذیر	лабакидӯзӣ	لبکی دوزی	либосфурӯшӣ	لباس فروشی
лаҷан	لبچن	лабгирд	لب گرد	либосқапак	لباس قپک
лаҷа	لبچه	лабгардон	لب گردان	либосқашӣ	لباس کشی
лаҷак	لبچک	лабгаз	لب گز	либосвор	لباس وار
лаҳоз	لبحاظ	лабгазӣ	لب گزی	либосворӣ	لباس واری
лаҳоф	لبحاف	лаблбI	لبلاب	лабIлаб	لبالب
лаҳад	لبحد	лаблбII	لبلاب	лаббоф	لبباف
лаҳзавӣ	لبحظوی	лаблабу	لبلبو	лаббофӣ	لببافی
лаҳза	لبظه	лаблабуранг	لبلبورنگ	лаббаргардон	لببر گردان
лаҳза шуморӣ	لبظه شماری	лаблабузор	لبلبوزار	лаббаргашта	لببر گشته
лаҳф	لبحف	лаблабушӯрбо	لبلبوشوربا	лаббаста	لببسته
лаҳм	لبحم	лаблабуғндор	لبلبوغندار	лабпар	لبپار
лаҳмӣ	لبحمی	лаблабуғндорӣ	لبلبوغنداری	лабпаридагӣ	لبپریدگی
лаҳн	لبحن	лаблабуфурӯш	لبلبوفروش	лабпарида	لبپریده
лаҳнак	لبحنک	лаблабуфурӯшӣ	لبلبوفروشی	лабтоб	لبتاب
лаҳумат	لبحومت	лаблабуқор	لبلبوکار	лабтахт	لبتخت
лаҳиф	لبحیف	лаблабуқорак	لبلبوکارک	лабтурш	لبترش
лаҳим	لبحیم	лаблабуқорӣ	لبلبوکاری	лабтуршӣ	لبترشی
лаҳимхӯрда	لبحیم خورده	лаблабуқовак	لبلبو کاوک	лабташна	لبتشنه
лаҳимқор	لبحیم کار	лаблбоқин//лаблбогӣ	لبلبوگین//لبلبوگی	лабтанг	لبتنگ
лаҳимқорӣ	لبحیم کاری	лаблабугин//лаблабугӣ	لبلبوگین//لبلبوگی	лабас	لبث
лаҳимқаш	لبحیم کش	лаб-лурч	لب-لورچ	лабҷак	لبچاک
лаҳия	لبحیه	лаб-лурҷак	لب-لورچک	лабҷаро	لبچرا
лаҳ	لبخ	лаблӯла	لبلوله	лабҷасп	لبچسپ
лаҳтII	لبختII	лаблӯладор	لبلوله دار	лабҷашак	لبچشک
лаҳтI	لبختI	лаблес	لبليس	лабҷанг	لبچنگ
лаҳт	لبخت	лабан	لبان	лабҷушк	لبچشک
лаҳтак	لبختک	лабани	لبنی	лабҳанд	لبخند
лаҳте	لبخته	лабаниёт	لبنیات	лабҳандак	لبخندک
лаҳташавӣ	لبخته شوی	лаба	لبه	лабҳанда	لبخنده
лаҳҷак	لبچک	лабадор	لبه دار	лабҳонӣ	لبخونی
лаҳҷа	لبچه	лабадӯзӣ	لبه دوزی	лабад	لبدد
лаҳҷавор	لبچه وار	лабӣ	لبی	лабидарёӣ	لبداریی
лаҳш	لبش	лаббай	لبی	лабдӯз	لبدوز
лаҳшон	لبشان	лабиб	لبیب	лабдӯл	لبدول
лаҳша	لبشه	либерализм	لبیرلیزم	либретто	لبريتو
лаҳшиданI	لبشیدنI	лабиринт	لبیرینت	лабрёз	لبریز
лаҳшиданII	لبشیدنII	либеша//лабоша	لبیشه//لباشه	лабс	لبس
лаҳшида	لبشیده	лабик	لبق	лабсурхқунак	لبسرخ کنک
лаҳшиш	لبشش	лаббайк	لببک	лабсӯхта	لبسوخته
лаҳ-лаҳ	لبخ-لبخ	лаббайкзанон	لببک زان	лабсӯз	لبسوز
лаҳлаҳа	لبخله	лаббайгӯӣ	لبی گوئی	лабшон	لبشان
лаҳе	لبخه	лаббайгӯӣ	لبی گوئی	лабшкар	لبشکر
лаҳе-лаҳа	لبخه-لبخه	лаббайгӯён	لبی گویان	лабшкесте	لبشکسته
ладғ	لبدغ	лапнос	لباس	лабшӯр	لبشور
ладға	لبدغه	лапн(и)дан	لبانندن//لبانیدن	лабшӯӣ	لبشویی

лафз	لغت شناسی	لطیف آمیز	ладунний
лақлақ	لغت نامه	لطفاً	лидер
лик-лик	لغت نویس	لطمة	لذت
лақлақа	لغت نویسی	لطیف	لذت آور
лукма	لغجیدن	لطیف اندام	لذت افزا
лукмапартой	لغад	لطیف اندامی	لذت بخش
лукмадехи	لغز	لطیف بازو	لذت افزا
лақулуқ	лғз	لطیف پیوند	لذت گیر
лақва	лғз	لطیف خوئی	لذت ناک
лаққа	лғз	لطیف سرشت	لذت یاب
ликқа	لغزان	لطیف طبیعت	لذت یابی
лакқй	лғз	لطیف منظر	لذع
лакай	лғз	لطیفه	لذیذ
лакқидан	лғз	латифагүй	лар
ликқидан	лғз	латифагүй	ларз
лакқиде	лғз	латифанамо	ларз
ликқиде	лғз	латифи	ларзон
лакит	лғз	лауб	ларзон(и)дан
лакқигй	лғз	лаубдехи	ларзонак
лакқй	лғз	лауб	ларзонанда
лакI	лғз	лауб	ларзиш
лакII	лғз	лаубат	ларз-ларзон
лак//локIII	лғз	лаубатбоз	ларзанда
лакот	лағжидан	лаубатбозй	ларза
лакоти	лағжиде	лаубатак	ларзидан
лакона	лағмон	лаубгар	ларзида
лектор	лағв	лаул	ларзгй
лакдирай	лағвай	лаулошом	ларзини
ликс	лаф(ф)	лаулфам	ларзум
лакқамохй	лаффа	лаулқанд	ларзумот
лакалақ	лафет	лауллак	ларзер
лаклак	лафч	лаулгар	ларзери
лик-лик	лафча	лаулгун	лас
лаклакбозй	лафч//лафч	лаулгуна	ласан
лаклакхона	лафчан	лаулваш	ласанулағйб
лаклакй	лафча//лафча	лаульI	ласй
лакмус	лафзбоз	лаульII	ласин
лакнат//лукнат	лафзан	лаулича	лашI
лукнат	лафзбозй	лауьн	лашII
лукук	лафзй	лауьнат	лашкар
лакка	лафиф	лауьнаткарда	лашкаршукуф
лакқадор	лақ	лауьнатнома	лашкаршикан
лакашам	лақ	лауьнатй	лашкаршиканй
лакқагирй	лақ	лауьн	лашкаркаш
лакхан	лақ	лауьот	лашкаркашй
ликёр	лақандан	лауьот	лашкаргоҳ
лагII	лақанди	лауьот	лашкарй
лагI	лақонак	лауьотдан	лауьот
лаглаг	лақаб	лауьотсоз	лауьот
лагом	лақабгузори	лауьотсозй	лауьот
лагомгусехтагй	лақата	лауьотшинос	лауьот

مودداI ماده	ماتم سرا موامسارام	ليمور گياه ليمۇغيخ	ليره ليراه
مودداII ماده	ماتم كده موامكاده	ليمورانگ ليمۇرانگ	ليريكه ليريكه
مودابوز مادهبوز	ماتمي مواممي	ليموزار ليمۇزار	ليريكي ليريكى
موداخار مادهخر	ماجدد مومچيد	ليميخ ليميخ	ليزك ليزاك
موداساگ مادهسگ	ماجرا مومچارو	ليناتيپ ليناتيپ	ليزگين ليزگين
موداشير مادهشير	ماجرا جو(ي) مومچاروچۇ(ي)	لينالوم لينولهوم	ليزیدن ليزيدان
موداگو مادهگو	ماجرا جو يانه مومچاروچۇئنا	لنته لنته	ليژتاز ليجاتوز
موداگورگ مادهگرگ	ماجرا جو يى مومچاروچۇي	لينتير لينتير	ليژتازى ليجاتوزى
موددى مادهى	ماجرا طلب مومچاروتالاب	لينزه لينزه	ليژراني ليجارونى
موديان مادهيان	ماچه مومچا	لينگافان لينگوфон	ليژه ليژه
مودديت مادهيت	ماچه خر مومچاخار	لينگدراز لينگدراز	ليس ليس
مودديگاروى مادهگرانى	ماحصل مومخاسال	لينگزنى لينگزانى	ليساليس ليسوليس
مودينه مادهينه	ماحضر مومخازار	لينگويستىكه لينگويستىكا	ليساندن // ليسانيدن ليسان(ي)
موديون مادهيون	ماخ مومخ	ليوك ليوك	ليسك ليسك
مور مور	ماخذ موماخذ	ليوكسI ليوكس	ليسيده ليسيده
موريسپاند ماراسپند	ماخذشناسى موماخذشناسى	ليوكسII ليوكس	ليسنده ليسنده
موريسفاند ماراسفند	ماخوذ موماخذ	ليولنگ لىولانگ	ليسيدان ليسيدان
مورافسو مارافسو	مادام مومدام	ليىباريست لىىباريست	ليف ليف
مورافسوى مارافسوى	ماداندر مومداندر	ليىباريستى لىىباريستى	ليفافانوك ليفوفانوك
مورباز مارباز	مادخ مومدخ	لييتننت لىيتننت	ليفت ليفت
موربوزى ماربوزى	مادر مومادر	لييتننتى لىيتننتى	ليفتبان ليفتبان
موربچا ماربچا	مادر آوردد مومداروارد	ليىكاسىت لىىكاسىت	ليفدار ليفدور
مورپچ مارپچ	مادراندر مومداراندر		ليفزنى ليفزانى
موراتار يه موراتار	مادرانه مومدارونه		ليفكادو ليفكادو
مورچۇبا مارچوبه	مادر بزرگ مومداربوزرگ		ليفه ليفه
مورخۇر مارخور	مادر به خطا مومدارباختو		ليفى ليفى
موريدد مار	مادر به خطايى مومدارباختوى		ليفاندن لىقاندىن
موريدى ماردى	مادر بيزار مومداربىزار	ما مـ	ليك ليك
مورزابان مارزبان	مادر خدا مومدارخودا	ماوبI ما ب	ليكليك ليكليك
مورزاده مارزاده	مادر خوانده(ه) مومدارخونده(ا)	ماول ما ل	ليكاندن لىكاندىن
مورژ مارژ	مادر زاداد مومدارزوداد	ما ما	ليكسيكاگر فيه لىكسيكاگريه
مورسار مارسار	مادر زادى مومدارزودى	ما ما	ليكسيكولاگيه لىكسيكولاجيه
مورستانI مارستان	مادر زن مومدارزان	مائد مومدا	ليكسيكه لىكسيكه
مورستانII مارستان	مادر سالارى مومدارسولارى	مائل // مايل مومئل	ليكسيكى لىكسيكى
مورسارخوها مارسارخوها	مادر سگ مومدارسگ	مايىن مومباين	ليكن ليكن
مورفالوگى مارفالوگى	مادر شاهى مومدارشواى	مات موم	ليكسيه لىكسيه
مورفولوجيا مارفالوگيه	مادر شو(ي) مومدارشوى(ي)	ماتار مومور	ليگلى ليگلى
مورفема مارفيمه	مادر شوهر مومدارشواخر	ماتارالير مومورالير	ليگه ليگه
مورفيى مارفيى	مادر شهر مومدارشواخر	ماتاردار موموردور	ليگيان ليگيان
مورگ مارگ	مادر عروس مومداراروس	ماتار سازى مومورسوزى	لايل لايل
مورگاز مارگاز	مادر ك مومداراك	ماتاسيكل موموتساكل	لايلا لايلو
مورگازيده مارگازيده	مادر كلان مومداركالون	ماتاسيكلران موموتساكلران	لايله القدر لىلاطالقدر
مورگياه مومرگياه	مادر مرده مومدارمورده	ماتاسيكلرانى موموتساكلرانى	لايله // ليلك
مورگير مارگير	مادر نيزم مومدارنيزم	ماتاسيكل سوار موموتساكلسوار	لела(ك) لولا
مورمانند مارمانند	مادر وار مومداروار	مات خانه مومتخونه	لايلاكى لىلكى
مورموخى مارماهى	مادرى مومدارى	ماتم مومام	لايلى لايلى
موروار موروار	مادل مومادل	ماتم بار مومامبور	ليماند لىماند
موز ماز	مادل ساز مومادلسوز	ماتم خانه مومامخونه	ليمو ليمو
موزد(ه) موزد(ا)	مادل سازى مومادلسوزى	ماتم دارى مومامدور	ليموپرور لىمۇپاروار
موزو مازو	مادول مومادلول	ماتم دارى مومامدورى	ليموپرورى لىمۇپاروارى
ماس ماس	ماده موماده	ماتم زده مومامزاده	ليمو خانه لىمۇخونه

مانده شوی مندا شای	ماله کنی مولاکونی	مافات موفات	ماسان موسان
مانده کننده مندا کوناندا	مالی مولی	ما فوق موفاک	ماست موست
مانده گی مندا گی	مالیات مولیئت	ما فوق الطبیعت موفاکوتتا بیات	ماست آبه مست آبه
مانر خیزم منا رخیزم	مالیبدن مولیبدن	ما قبل موکابل	ماستوبا//ماستوبا
مانر خیزست منا رخیست	مالیت مولیات	ما قوت موکوت	ماسوا موسوا
مانر خیه منا رخیه	مالیخولیای مولیخولیای	ما ک موک	ماسه موسا
مانستن موناستن	مالیدن مولیدن	ما کو موکو	ماسه بادی موسا بادی
مانع مونع	مالیدن مولیدانی	ما کیان موکیئن	ماسه زار موسا زار
مانعه مونه	مالیده مولیدا	مال مول	ماسه سنگ موسا سنگ
مانعی مونهی	مالیکولوی مولی کولوی	مال مول	ماسیدن موسیدن
مانند مونا ند	مالیکوله مولی کوله	مال مول	ماش موش
مانندی مونا ندی	مالیکولی مولی کولی	مالا کلام مولا کالام	ماشابه موشابه
مأنوس مائوس	مالیوی مولیای	مالا مال مولامول	ماشابه خور موشابه خور
مان و گیر مونا تیر	مالیه مولیا	مالا مال مولامول	ماشاق موشاق
مانو مینتلی مونا منتالی	مام موم	مالان مولان	ماشبا موشبا
مانوی موناوی	ماما مومو	مالاندن مولاندان	ماش پلو موشپلاو
مانوی کردار مونا ویکردور	مامائی موموئی	مال اندوز مولاندوز	ماش پیابه موشپیابه
مانیتار مونا تار	ماما جراتک مومو چرگاتک	مال پرست مولپارست	ماشرا موشرا
مانیدن مونایدن	ماما دایگی مومو دایگی	مال پرستی مولپارستی	ماشک موشاک
مانیده مونا ید	ماما دایه مومو دایه	مال پرور مولپاروار	ماش کچری موشکچری
مانیزم مونا یزم	ماما گل مومو گل	مال پروری مولپارواری	ماش کدو موشکادو
مانیست مونا یست	مامراز مومراز	مال جلاب مولچاللاب	ماش و برنج موشو بیرنج
مانیستی مونا یستی	مامک موماک	مال جلابی مولچاللابی	ماشور موشورا
مانی قلم مونا کالام	مأمن مومان	مال خانه مولخونا	ماشه موشا
مانیه مونیه	مأمور مومور	مال خری مولخاری	ماشه موشا
مأواگاه ماؤوگاه	مأمور مومور	مال دار مولدور	ماشی موشی
مأواگاه ماؤوگاه	مأموری موموری	مال داری مولدوری	ماشی موشی
ماوت مواوت	مأموریت موموریت	مال دوست مولدوست	ماشی موشی
ماورا مواورا	مأمول مومول	مالش مولىش	ماشین (ه) موشین (ا)
ماوراءالنهری مواورونناهری	مأمون مومون	مالش ده مولىشده	ماشین آلات موشینالوت
ماومنی مومانی	مامه موما	مالش گر مولىشگر	ماشین باز موشینباز
مأوی مأوا ماؤوای	مامیران مومیرون	مال شناس مولشینوس	ماشین بازی موشینبازی
ماه //مه ماؤ/موخ	مان مون	مال شناسی مولشینوسى	ماشین خانه موشینخونا
ماهار موخور	مان مون	مال غنداری مولغوندوری	ماشین دار موشیندور
ماهانه موخونا	مانا مونا	مال فروش مولفورویش	ماشین دار موشیندار
ماهانه خور موخوناخور	مانا پالیزم مونا پولیزم	مال فروشی مولفورویشی	ماشین ران موشینران
ماهانه خوری موخوناخوری	مانا پالیست مونا پولیست	مالک مولیک	ماشین رانی موشینرانی
ماهانه گیر موخوناگیر	مانا پالیستی مونا پولیستی	مالکانه مولیکونا	ماشین ساز موشینسوز
ماهانه گیری موخوناگیری	مانا پالیه مونا پولیه	مالک مولاک-مولاک	ماشین سازی موشینسوزی
ماه پاره مه پاره ماؤپارا/موخپارا	مانا تیزم مونوتیزم	مالکی مولیکی	ماشین سوار موشینسوار
ماه پرست موخپارست	مانا گر مه مونوگرامما	مالکیت مولیکیات	ماشین سواری موشینسوارى
ماه پروین موخپاروین	مانا لاگ مونولوگ	مالکیت پرست مولیکیاتپرست	ماشین گذر موشینگزار
ماه پیکر مه پیکر	ماناندن موناندان	مالکیت پرستی مولیکیاتپرستی	ماشین گرد موشینگارد
ماخپایکار//موخپایکار	مانتژ مونتاژ	مال گذار مولگوزور	ماشین نویس موشیننویس
ماه پیمای موخپایما	ماندگار مونا داگور	مال گذاری مولگوزوری	ماشین نویسی موشیننویسی
ماهتاب //مه تاب ماؤتاب/موختاب	ماندگاری مونا داگوری	مال گیرنده مولگیراندا	ماشینه چی موشیناچی
ماهتاب شب مه تاب شب	ماندن مونا دن	مال مردم خور مولیماردومخور	ماشینه دوزی موشینا دوزی
ماختابشاه//موختابشاه	ماندن مونا دن	مال مردم خوری مولیماردومخوری	ماشینی موشینی
ماهتابی //مهتابی	ماندنی مونا دنی	ماله مولا	ماضی موزی
ماختابی//موختابی	مانده مونا ده	ماله مولا	ماغ موف
ماهجبین موخچابین	مانده شده مونا داشودا	ماله کشی مولاکاشی	ماغ موف

мачбул	مجبول	метилӣ	متهیلی	мутамоdӣ	متهامادی	мутасарриф	متهصترف
мучтабо	متهتبا	математик	متهمتهتیک	мутамоил	متهمایل	муттасил	متهمتصل
мучтас	متهتت	математика	متهمتهتیکه	мутамаддин	متهتمدن	муттасилан	متهمتصلان
мучтамаъ	متهتمع	матин	متهتین	мутамарказ	متهمرکز	муттасила	متهمتصله
мучтахид	متهتهد	матинирода	متهتین اراده	мутамарказонидан	متهمرکز انیدن	муттасилӣ	متهمتصلی
мачд	متهد	матинҷ	متهتینچ	мутамаккин	متهتمکن	мутасаввиф	متهمتصوف
мучадад	متهدد	матинӣ	متهتینی	мутамаллиқ	متهتملق	мутазад(д)	متهمتضاد
мучадида	متهدد	масоба	متهسابه	мутамаллиқона	متهتملقانه	мутаориф	متهمتعارف
мучададан	متهددان	мисол	متهمثال	мутаманно	متهتمنن متهتمنا	мутаол	متهمتعال
мучаддлар	متهددر	масана	متهسانه	мутаманнӣ	متهتمننی	мутааччиб	متهمتعجب
мучаззиб	متهذب	мусбат	متهمثبت	мутамаввил	متهتمول	мутааччибона	متهمتعجبانه
мачзуб	متهذوب	мисқол	متهمقال	матн	متهمتن	мутааддид	متهمتعدد
мачро	متهچری	мисқолӣ	متهمقالی	мутаносиб	متهمتناسب	мутааддӣ	متهمتعدی
мучро	متهچرا	мисқаб	متهمقعب	мутаносибан	متهمتناسبان	мутаассиб	متهمتعصب
мучарраб	متهچرب	мисал	متهمثال	мутаносибӣ	متهمتناسبی	мутаассибона	متهمتعصبانه
мучаррад	متهچر	мисл	متهمثل	мутаноҳӣ	متهمتناهی	мутаассибӣ	متهمتعصبی
мучаррадона	متهچر دانه	масалан	متهمثالان	мутанаббех	متهمتنبه	мутааффин	متهمتعفن
мучаррадӣ	متهچری	мусаллас	متهمثلث	мутанаббӣ	متهمتنبی	мутааққид	متهمتعقد
мачарғ	متهچرگ	мусалласот	متهمثلثات	матнхонӣ	متهمتن خوانی	мутааллиқ	متهمتعلق
мучрим	متهچرم	масалнавис	متهمثل نویس	матншинос	متهمتن شناس	мутааллиқот	متهمتعلقات
мачрӯх	متهچر و خ	мусл	متهمثله	матншиносӣ	متهمتن شناسی	мутааллиқӣ	متهمتعلقی
мачрӯхӣ	متهچر و خی	мусмир	متهمشمیر	мутанаффир	متهمتنفیر	мутааллим II	متهمتعلم
мичарра	متهچره	мусамман I	متهمشممن	мутанаффис	متهمتنفیس	мутъа	متهمتعه
мучрӣ	متهچری	мусамман II	متهمشممن	мутанаккир	متهمتنکر	мутааххид	متهمتعهد
мучаззо	متهجز	маснавӣ	متهمثنوی	мутанаввё	متهمتنوع	мутағоир	متهمتغایر
мачас(с)	متهچس	маснавиҳон	متهمثنوی خوان	мутаботир	متهمتواتر	мутағаллиб	متهمتغلب
мучассам	متهچسم	маснавиҳонӣ	متهمثنوی خوانی	мутаборӣ	متهمتواری	мутағайир	متهمتغیر
мучассама	متهچسمه	масубат	متهمثوبت	мутавозӣ	متهمتوازی	мутафаррид	متهمتفرید
мучассамасоз	متهچسمه ساز	мучоб	متهمجاب	мутавозиян	متهمتوازیان	мутафаррик	متهمتفرق
мучассамасозӣ	متهچسمه سازی	мучодил	متهمجادل	мутавозеъ	متهمتواضع	муттафиқ	متهمتفق
мучассас	متهچصص	мучодила	متهمجادله	мутавозеона	متهمتواضعانه	мутафаккир	متهمتفکر
мучаад	متهجد	мучозиба	متهمجادبه	мутаволи	متهمتوالی	мутафаккирона	متهمتفکرانه
мачақ	متهچق	мачор	متهمچار	мутаволиян	متهمتوالیان	мутақобил	متهمتقابل
мичғон	متهچگان	мачорӣ	متهمچاری	мутаваҷҷеъ	متهمتوجه	мутақориб	متهمتقارب
мучалло	متهچلی	мачоз	متهمچاز	мутаварреъ	متهمتورع	митқол	متهمتقال
мучалла	متهچللد	мачозан	متهمچازان	мутавассит	متهمتوسط	митқоли	متهمتقالی
мачлис	متهچلس	мачозат	متهمچازات	мутаваззо	متهمتواضعا	мутақаддим	متهمتقدم
мачлисор	متهچلس آرا	мачозӣ	متهمچازی	мутаваддин	متهمتوطن	мутаққалиб	متهمتقلبد
мачлисафрӯз	متهچلس افروز	мачол	متهمچال	мутаваффо	متهمتوفی متهمتوفا	мутаққалид	متهمتقلدد
мачлисбозӣ	متهچلس بازی	мачолис	متهمچالس	мутаваққеъ	متهمتوقع	муттақӣ	متهمتقی
мачлисқимоб	متهچلس قهاب	мачомеъ	متهمچامع	мутаваққиф	متهمتوقف	мутақаббир	متهمتکبر
мачлисгоҳ	متهچلس گاه	мачомнат	متهمچامعت	мутаваққил	متهمتوکل	мутақаббирона	متهمتکبرانه
мачлиснишин	متهچلس نشین	маччонан	متهمچانان	мутаваддид	متهمتولد	мутақаббирӣ	متهمتکبری
мачлисӣ	متهچلسی	маччонӣ	متهمچانی	мутавадлӣ	متهمتولی	мутақафил	متهمتکفل
мачалла	متهچله	мучовир	متهمچاور	мутун	متهمتون	мутақаллим	متهمتکلم
мичморук	متهچمور و ک	мучоҳид	متهمچاهد	мутаваҳҳим	متهمتوهم	муттақо	متهمتک متهمتکا
мичмар	متهچمر	мучоҳида	متهمچاهده	митта	متهمتت	муттақӣ	متهمتکی
мачмаъ	متهجمع	мачбур	متهمچبور	муттаҳам	متهمتهم	матал	متهمتال
мачмаа	متهجمعه	мачбуран	متهمچوران	муттаҳим	متهمتهم	муталошӣ	متهمتلاشی
мучмал I	متهچمل	мачбурӣ	متهمچوری	муттаҳамӣ	متهمتهمی	металлургӣ	متهمتلورگی
мучмал II	متهچمل	мачбурият	متهمچوریات	мутаҳаввир	متهمتهور	муталаввин	متهمتلون

маҳалбоз	محرم بچه	муҳаббатпарвар	مجملي
маҳалбозӣ	محرم پيشه	муҳаббатнок	مجموع
маҳалпараст	محرمي	меҳбара	مجموعا
маҳалпарастӣ	محرم رسول	меҳбас	مجموعه
маҳаллатӣ	محروس	меҳбасӣ	مجن
маҳалдон	محروم	меҳбуб	مجنون
маҳалгаро	محرومي	меҳбуба	مجنونبهد
маҳалгарой	محروميت	меҳбубият	مجنونوار
маҳул	محزون	меҳбус	مجزو
маҳалла	محزونانه	меҳбусхона	مجوس
маҳаллӣ	محزوني	меҳбусӣ	مجوسي
маҳалло	محسن	мӯхточ	مجواف
маҳаллидӯхт	محسن	мӯхточӣ	مجه
маҳмаддоно	محسوب	мӯхтол	مجهز
маҳмаддоной	محسوس	мӯхтариш	مجهول
муҳаммадӣ	محسي	мӯхтарам	مجيب
маҳмил	محشر	мӯхтараман	مجيد
маҳмилкаш	محشي	мӯхтарамона	مچينگ
маҳмуд	محصل	мӯхтасиб	مچي
маҳмул	محصيل	мӯхташам	محابات
меҳнат	محصلانه	мӯхташамӣ	محاذي
меҳнатобод	محسن	мӯхтазир	محارب
меҳнатдӯст	محصور	мӯхтамал	محاربه
меҳнатдӯстӣ	محصول	мӯхтамил	محارم
меҳнатрасон	محصولات	мӯхтавий//мӯхтаво	محاسب
меҳнатрӯзӣ	محصولاتبراري	мӯхтавиёт	محاسبات
меҳнатсаро	محصولاتسپاري	мӯхчаб	محاسبه
меҳнатшиносӣ	محصولناكي	меҳчама	محاسن
меҳнатталаб	محض	меҳчан	محاصره
меҳнатқарин	محضر	меҳҷуб	محاط
меҳнаткаш	محفل	меҳдаб	محافظ
меҳнаткӯфта	محفلآرا	меҳдадис	محافظت
меҳнатгурез	محفوظ	меҳдас	محافظتچي
меҳнатгурезӣ	مخففه	меҳдуд	محافظتکننده
меҳнатӣ	محقق	меҳдудихтисос	مخوفيزاتکوناندا
меҳв	محقر	меҳдудкунанда	محافظتگر
меҳвар	محقق	меҳдудкунӣ	محافظه
меҳварӣ	محققانه	меҳдудназарӣ	محافظه کار
меҳаввата	محک	меҳдуде	محافظه کاري
меҳаввал	محکم	меҳдудият	محافل
меҳит	محکم اراده	меҳзур	محاق
меҳитшиносӣ	محکم اعتقاد	меҳроб	محاکمه
меҳил	محکمشوي	меҳаррир	محاکمه راني
меҳобира	محکمه	меҳаррирӣ	محاکمه شده
меҳорич	محکمي	меҳаррик	محال
меҳорич	محکوم	меҳрак	محالاندیش
меҳоз	محکوم شده	меҳрик	محاوره
меҳозин	محکومي	меҳаррик	محب
меҳосим	محکوميت	меҳрам	محبانه
меҳосама//меҳосима	محال	меҳрам	محببت
меҳотаб	محبلا	меҳрамона	محببت آميز

мададгорӣ	мадорис	михлаб	мухотиб
мададмаош	мадорӣ	мухаллад	мухотира//мухотара
мадар	мудофеъ	мухлас	мухалиф
мудраҷ	мудофиавӣ	мухаллас I	мухалифатандоз
мударрис	мудофиакор	мухаллас II	мухалифатандозӣ
мадраса	мудофиакунанда	мухлис	мухалифат//мухолафат
мадрасахон	мудофиагоҳ	мухлисона	мухалифаткор
мадрасадида	мудофиагар	мухлисий	мухалифаткорӣ
мударрисӣ	мудофиа	мухлут	мухалифин
мадрак	мудом I	мухлутӣ	мухбир
мудрак	мудом II	мухлук	мухбирӣ
мудрик	мудомулумр	мухаммар	мухтор
муддао	мадон	мухаммас	мухторият
муддаӣ	мудова	мухамса	мухтараъ
муддаиёна	мудовим	мухмал	мухтареъ
мудғам	мудовимат	мухмалбоф	мухтас(с)
мадфан	мудоҳин	мухмалбофӣ	мухтасар
мадфуъ	мдаһне // мдаһнт	мухмалпӯш	мухтасаран
мадфун	мудоҳана//мудоҳанат	мухмалак	мухтафӣ
мудаккиқ	мадоех	мухмалнамо	мухтал(л)
мадқуқ	мудаббир	мухмалӣ	мухталит
медал	мудбар//мудбир	мухмалин	мухталиф
медалдор	муддат	мухмур	мухталифзабон
маданг	мадх	мухмурсор	мухталифӣ
маданӣ	мидхат	мухмурӣ	мухтум
маданият	мадххон	мухнаас	мухаддар
маданиятнок	мадххонӣ	мухнақа	мухаддир
маданиятнокӣ	мадхгар	мухона	мухаддарот
мудаваар	мадхгӯ(ӣ)	мухонахона	мухаддара
медуза	мадхгӯӣ	мухуф	мухаддира
мадда I	мадхнавис	мухакоса	мухдум
мадда II	мадхнависӣ	мухавӣ	мухарриб
мудҳиш	мадҳия	мухайир	мухраҷ
мудҳуш	мадҳияхон	мухайяр	мухрақа
мадҳушкунанда	мадҳияхонӣ	мухайил	мухруб
мадҳушвор	мадҳиясаро	мухайял	мухروط
мадҳушӣ	мадҳиясароӣ	мухайила	мухрутакл
мадҳа	мадҳиягӯӣ	мухайям	мухрути
мадид	мадҳиягӯӣ	мад(д) I	мухрутишакл
мудир	мадҳиянавис	мад(д) II	мухзан
мудирӣ	мадҳиянависӣ	мадонн	мухсум
мудирият	мадхал	маддох	мухсус
мадина	мадад	мадохӣ	мухсусан
мадион	мададпурсӣ	мадохил I	мухсусгардонӣ
мазаб	мададҷӯӣ	мадохил II	мухсус гроданӣ
мазоқ I	мададҷӯӣ	мадохила	мухсусгардонид
мазоқ II	мададхоҳ	мадод	мухсусият
музокира	мададхоҳӣ	мадор I	мухти
мазоҳиб	мададрасон	мадор II	мухаффаф
мазбаҳ	мададрасонӣ	мадоро	мухфӣ
музабзаб	мададгор	мадоро	мухфияна

мизочII مزاج	маргбор مرگ بار	марғуб مرغوب	марзшиканӣ مرز شکنی
мизочдон مزاجدان	маргпарастӣ مرگ پرستی	марғуз مرغوز	марзакашӣ مرز کشی
мазоx مزاج	маргхонӣ مرگ خوانی	марғузӣ مرغوزӣ	марзанҷӯш مرزنجوش
мазоxкор مزاحکار	маргдору مرگ دارو	марғӯла مرغوله	марзнишин مرز نشین
музоxим مزاحم	маргарин مرگ رین	марғӯладор مرغوله دار	марзангӯш مرزنگوش
музоxимат مزاحمت	маргзоa مرگ زو	марғӯламӯ(ӣ) مرغوله مو(ی)	марзубум مرزو بوم
мазодд مزاد	маргмуш مرگ موش	марғазан مرغه زن	марзаe مرزه
мазор مزار	мерган ميرگن	марафонӣ مرفانی	марзаған مرزه غن
мазористон مزارستان	мургу//мурғӯ مرگو	мирфақ مرفق	марзакаш مرزه کش
мазорет مزارع	маргвор مرگ وار	марфӯъ مرفوع	марзӣI مرزیI
мазоргузашта مزار گذشته	мараммат مرمت	мураффаҳ مرفه	марас مرس
мезозой مزایای	мармар مرمر	мураффаҳуlхол مرفه الحال	мирсот ميرسات
музокирачӣ مذاکره چӣ	мармартарош مرمر تراش	марқадд марқادد	мурсал ميرسل
музочат مزاحات	мармартарошӣ مرمر تراشی	муракқаъ مرقع	мурсил ميرسل
музовала مزاوله	мармаршакл مرمر شکل	муракқаъпӯш مرقع پوش	мурсала ميرسله
мазоёa مزایا	мармарақ مرمر اک	марқум مرقوم	марсум ميرسوم
музоида مزایده	мармармонанд مرمر مانند	марқаб марқاب	маршI مرشI
музояда مزایده	мармарӣ مرمری	муракқаб марқаб	маршII مرشII
музоядабар مزایده بر	мармарин مرمرین	муракқабот مرқبات	маршрут ميرشروت
мазбала مزبله	мармалодд مرملاد	марқабсавор مرқاب سوار	маршал ميرشال
мазбур مزبور	мармуз مرموز	марқабсаворӣ مرқاب سوارӣ	муршидд ميرشيدد
мзҷат مزجات	мерми(н)чон مرмиجان/	муракқабнависӣ مرқاب نویسی	мирсодд ميرسودد
мзхрф مزخرف	мурвоa مرخوا	муракқабӣ مرқابی	мурассаъ مریصع
музdd музdd	марворидд مروریدد	маркетинг ميرکتيگ	мурассаъқорӣ مریصع کاری
муздихӣ музدهی	марворидак مرورید اک	марқаз مرکز	мараз مرض
муздгир музdgیر	марворидқорӣ مرورید کاری	марқиз مرکز	маразсӯз مرض سوز
муздгирӣ музdgیری	мурват مروت	марқазонӣ مرکزانی	марзӣII مرضیII
муздавич музدوج	мурувват مروت	марқазонидан مرکزانیدن	мартуб مرطوب
муздур муздور	мурваттоб مروت تاب	марқазонидашуда مرکزانیده شده	марғ مرغ
муздий музدی	мураввех مروح	марқазрав مرکزرو	марғ murғ
мизроқ مزراق	мирваҳа مروحه	марқазшитоб مرکز شتاب	марғобӣ مرغابی
мазраъ مزروع	мурӯdd مرودد	марқазгароa مرکز گرا	марғобипарварӣ مرغابی پروار
мазраа مزراع	мурур مرور	марқазгароӣ مرکز گرایى	марғобивор وار
мазрӯъ مزروع	мурургоҳx مرورگاه	марқазгурез مرکز گریز	марғбоз مرغباز
музаъфар музعار	марвазӣ مروزی	марқазӣ مرکزى	марғбозӣ مرغبازی
мизморI مزمارI	мураввақI مروقI	марқазият مرکزيت	марғбон مرغبان
мазмазаa مزمه	мураввақII مروقII	марқизет مرکزيت	марғбонӣ مرغبانى
музмин مزمن	марвақ مروک	марқсизм مرکسيزم	марғбирён مرغبريان
мазанг مزنگ	марвийI مرویI	марқсист مرکسيست	марғпарвар مرغب پروار
мазут مزوت	марвийII مرویII	марқсистӣ مرکسيستی	марғпарварӣ مرغب پروارى
мазутолудд مزوت آلودد	марраa مرره	мирқан ميرگان	марғҷӯча مرغ چوچه
музаввар музاور	марҳам مرهم	марқа марка	марғҳона مرغ خانه
музаввир музاور	марҳун مرهون	марг مرگ	марғзор مرغزار
музаввараa مزاوره	миррих ميررخ	маргоба مرگ آبه	марғзор марғзор
мазаa مزه	миррихнабардд ميررخ ناباردد	маргосаa مرگ آسا	марғзорӣ مرغزارى
мазаҳурак مزه خورک	муридд مریدد	маргофарин مرگ آفرين	марғзӣ مرغزى
мазадор مزه دار	муридӣ مریدی	марговар مرگ آور	марғзӣ murғзӣ
мазақунон مزه کنان	меридиан ميريدش	маргомарг مرگامرگ	марғшӯрба murғشوربا
мазанок مزه ناک	мариз ميريز	маргомаргӣ مرگامرگی	марғфарёдд مرغ فريادد
музайяb مزيب	маризӣ ميريزى	маргандеш مرگ انديش	мурғак مرغک
мазидд مزیدد	мизочI مزاجI	маргандешӣ مرگ انديشی	мурғкабоб مرغ کباب
			мурғвоa مرغوa

маствор	мастадир	مسافرگیری	مازیدن
мастур	мустарох	مسافری	مزين
мастуре	мустарех	مسافه مسافت	ماژ
мастурей	мустарад	مسافهسنج	ماژار
маставфйI	мустазод	ماسکينI	مژده
маставфйII	мусташор	ماسکينII	مژدهاور
маставлй	мусташрик	مسالحه	مژدهبر
маставй	мустатоб	مسالك	مژدههنده
мастаI	мустатил	مسالمت	مژدهسان
мастаII	мустазхар	مسالمتآمیز	مژدهسانی
мастйI	мустазхир	ماسام	مژدهگانی
мастигарй	мустаор	ماسامحه	مژدهاور
масчид	мустаон	ماسامره	مژدهگان
масаччаъ	мустаид(д)	مسان	مژدهگان
масчуд	мустаъриб	مسوات	مژده
масх	мустаъфй	مساوى	مژدهنى
масхгар	мустаъмал	مساويت	مس
масхй	мустаин	مساهله	مسئله
масхидўз	мустағрик	مساهلهكار	مسئلهآموز
масхидўзй	мустағал	مساهلهكارانه	مسئلهتلاشى
масхифуруш	мустағнй	مساهلهكارى	مسئلهدار
масхифурушй	мустафод	مساهم	مسئلهاز
масх	мустақбал	مساهمت	مسئلهساز
мусаххар	мустақар(р)	مسبار	مسئلهگزارى
масхарағй	мустақир(р)	مسبب	مسئول
масхара	мустақил	مسببخ	مسئوليت
масхараомез	мустақилан	مسبوق	مسئوليتشناس
масхараомезона	мустақилана	مست	مسئوليتشناسى
масхарабоз	мустақилшавй	مست	مسئوليتشناسى
масхарабозй	мустақилмаъно	مستابه	مسئوليتناك
мусаддад	мустақилй	مستأصل	مسئوليتناكى
мусаддас	мустақилият	مستامست	مس مساء
масдуд	мустақилиятй	مستانه	مسائل
мисрон	мустақим	مستبد	مسابقه
масаррат	мустақиман	مستبدانه	مسابقهکننده
масарратбахш	мустақимона	مستبدى	مساجد
мусреъ	мастакI	مستثمر	مساح
мусриф	мастакII	مستثمر	مساحت
мисранг	мустақбир	مستثنى مستثنا	مساحت
масрур	мустақбирй	مستجاب	مساحتگر
масрурона	мастқунанда	مستجير	مساس
мусаттаъ	мустамир(р)	مستحب	مساعد
мистар	мустамликавй	مستحق	مساعدت
масъуд	мустамлика	مستاخك(ك)//مستاخاك(ك)	مسافر
мускат	мустамликадор	مستحكم	مسافربر
мускиг	мустамликадорй	مستحكمشوى	مسافربرى
мускир	мустаманд	مستحكمکننده	مسافرت
маскарад	мустамандй	مستاخكامقوندا	مسافرخاك
мискулох	мустанад	مستحكمكنى	مسافرخانه
маскан	мустаншиқ	مستحكمى	مسافركش
масканат	мустанир	مستدام	مسافركشاني

машроботфурӯш	муштарак	масех масехо	маскوک
машроботфурӯши	муштарик	масехо	маскун
машроботфурӯшӣ	муштрак المنافع	масеходам	маскавӣ
машрӯх	муштаракулманофеъ	масехонафас	маске
машрут	муштараконе	масехӣ	маскин
машрутавӣ	муштранда	масехият	маскинхона
машруте	муштарӣ I	масир	маскиннавозӣ
машрутехо	муштарӣ II	масин	маскини
машрутахо	муштариахлоқ	масине	масгудоз
машрутахои	муштарибахт	масинекубӣ	масгудозӣ
машрутаалаб	муштаридор	машъум	мистар
машрутаалаби	муштарирӯй	машшоъ	мистарӣ
машрутият	муштариораз	машшоия	мусаллах
машрӯъ	муштзан	мушобех	мусаллаҳона
мушт I	муштзанӣ	мушобехат	мусаллахшавӣ
мушаъбид	муштзӯр	мушорунилайх	мусаллахкунӣ
мушаъбидӣ	муштзӯрӣ	машшота	мсалх
мушаъшаъ	муштағил	мушоира	мсалсал
мушғал	муштак	машшоқ	мсаллат
мушғалафрӯз	муштақот	машшоқӣ	мсаллак
мушғалафрӯзӣ	муштак	мушокират	мсаллакфурӯш
мушғалбар	муштакорӣ	мушокил	мсаллакгумкарда
мушғалдор	муштакгирӣ	мушол	мсаллам
мушғуф	муштакнавард	машом	мсаллим
мушғала	мушткӯбӣ	мушона	мсалламан
мушғул	муштакӣ	мушовир	мсалман
мушғули	муштал	мушовара	мсалмон
мушғулият	мушталӣ	мушовира	мсалмонобод
мушфиқ	муштамил	мушоҳид	мсалмонӣ
мушфиқона	муштут	мушоҳида	мсалмонӣ
мушфиқӣ	мушта	мушоҳидакор	мсалма
машқ	муштаҳар	мушоҳидакорӣ	мсалуб I
машаққат	муштаҳа	мушоҳидакунанда	мсалух I
машаққатовар	муштаҳа	машохир	мсалук
машаққатнок	мишҷаб	машоих	мсалук
машқдиханда	мушаччар	машоият	мсалмот
машқдида	машхун	машоият	мсалмор
машқкарда	мушахта	мушаббат	мсалмар
машқга	мушаххас	машбик	мсалмат
машқӣ	мушаххасот	мушаббах	мсалмӯъ
машқ	мушадда	мушт I	мсалмум
машқ	мушраб	муштафшор	мсалмум
машқаб	мушраба	муштақ	мсалмумо
машқобӣ	мушарраф	муштоқ	мсалн(н)
машқот	мушриф	муштоқона	мсалнад
машқашанӣ	мушрик	муштоқӣ	мсалнад
машқбар	мушрикзамин	муштборон	мсалнадишин
машқбӯ(ӣ)	мушриқ	муштбардорӣ	мсалнадишинӣ
машқбед	мушрик	муштабах	мсалок
машқбиз	мушрикӣ	муштабех	мсалвада
машқбизӣ	машруб	муштипар	мсалхил
машқхиз	машробот	муштчанг	мсалӣ

мусибатнок	مصیبت ناک	масруфият	مصرفیت	машваратхона	مشورت خانه	мушкдона	مشک دانه
мусибатнома	مصیبت نامه	мисрй	مصری	машваратгоҳ	مشورت گاه	мушкдум	مشک دم
мусайкал	مصیقل	мастаба	مصطبه	машваратй	مشورتی	мушкранг	مشک رنگ
музоҷаат	مضا جعت	мустафо	مصطفی	мушавваш	مشوش	мушкрез	مشک ریز
музорей	مضارع	мусталах//мусталех	مصطلح//مستالەخ	мушаввашона	مشوشانه	мушксо(й)	مشک سایی
музоаф	مضا عف	مصطلحات	مصطلحات	мушаввашотир	مشوش خاطر	мушкстон	مشکستان
музоф	مضا ف	мусталахот//мусталехот	مصطلحات	мушаввашотирй	مشوش خاطری	мушкшкан	مشک شکن
музофот	مضا فات	мусаффо	مصفا	мушаввашхаёл	مشوش خیال	мушкфурӯш	مشک فروش
музофотй	مضا فاتی	мисқал	مصقل	мушаввашй	مشوشی	мушкфишон	مشک فشان
мазомин	مضامین	масқул	مصقول	машҳад	مشهد	мушкак	مشکک
музонка//музояқа	مضایقه	муслех	مصالح	машхуд	مشهود	мушкил	مشکل
мазбут	مضبوط	маслиҳат	مصلحت	машхур	مشهور	мушкилот	مشکلات
музҳик	مضحک	маслиҳатой	مصلحت آشی	машй	مشى	мушкилифшо	مشکل افشا
мазҳакавй	مضحکوی	маслиҳатомез	مصلحت آمیز	машиб	مشیب	мушкилбаён	مشکل بیان
мазҳака	مضحکه	маслиҳатомезона	مصلحت آمیزانه	машият	مشیت	мушкилбаёни	مشکل بیانی
мазҳаканавис	مضحک نویس	маслиҳатандеш	مصلحت اندیش	мушир	مشیر	мушкилписанд	مشکل پسند
мазҳаканависй	مضحک نویسی	маслиҳатбин	مصلحت بین	машима	مشیمه	мушкилписандй	مشکل پسندی
музир(р)	مضر (ر)	маслиҳатҷй	مصلحت چی	машине	ماشینه	мушкилттарошй	مشکل تراشی
мизроб	مضرب	маслиҳатхона	مصلحت خانه	масоиб	مصائب	мушкилттарбия	مشکل تربیه
мазриб	مضرب	маслиҳатхоҳ	مصلحت خواه	мусохиб	مصحاح	мушкилфаҳм	مشکل فهم
мазаррат	مضرت	маслиҳатхоҳй	مصلحت خواهی	мусохиба	مصاحبه	мушклак	مشکلک
мазруб	مضروب	маслиҳатдиҳанда	مصلحت دهنده	мусохибй	مصاحبی	мушкилкушо	مشکل کشا
музтар	مضطر	маслиҳатдид	مصلحت دید	мусодиравй	مصادره ی	мушкилгузар	مشکل گذار
музтарона	مضطرانه	маслиҳатшонав	مصلحت شنو	мусодире//мусадирт	مصادره //مصادرت	мушкилй	مشکلی
музтариб	مضطرب	маслиҳатгузор	مصلحت گذار	мусодира//мусодара(т)	موسودیرا//موسودارا (ت)	мушкмолй	مشک مالی
музтарибона	مضطربانه	маслиҳатгар	مصلحتگر	мусодим	مصادیم	мушкмонанд	مشک مانند
музтарибхол	مضطرب حال	маслиҳатго//мусалхатго	مصلحت گو //مصلحت گوی	мусодима	مصادیمه	мушкмӯй	مشک موی
музтарй	مضطری	маслиҳатгӯ(й)	مصلحت گوی (ی)	масориф	مصارف	мушкнакхат	مشک نکهت
мизмор	مضمار	маслиҳатгирй	مصلحت گیری	масоф	مصاف	мушкӯ(й)	مشکوی (ی)
музмаҳил	مضمحل	маслиҳатй	مصلحتی	масофозмуда	مصاف آزوده	мушкӯфй//мушкӯф	مشکوفی //مشکوفه
музмар	مضمّر	маслуб	مصلوب	мусофаҳа	مصافحه	машкуфй//машкуфа	مشکوفی //مشکوفه
мазмаза	مضمضة	мусалло	مصلی	масофгоҳ	مصافگاه	машкук	مشکوک
мазмум	مضموم	мусаммам	مصمم	масолехI	مصالح I	мушкй	مشکی
мазмун	مضمون	мусаннаф	مصنف	масолехII	مصالح II	мушкин	مشکین
мазмунан	مضمونان	мусанниф	مصنف	масолехсанҷй	مصالح سنجی	мушкинбӯй	مشکین بوی
мазмундор	مضموندار	мусаннифй	مصنفی	масолехшиносй	مصالح شناسی	мушкинхол	مشکین خال
мазйк//мазйқа	مضیق //مضیقه	маснӯ	مصنوع	мисбоҳ	مصبح	мушкинрақам	مشکین رقم
мутобиқ	مطابق	маснуот	مصنوعات	мусахҳах	مصحح	мушкиншамол	مشکین شمایل
мутобиқан	مطابقا	маснӯй	مصنوعی	мусахҳеҳ	مصحح	мушкинкулола	مشکین کلاله
мутобиқат	مطابقت	мусаввиб	مصوب	мусахҳеҳй	مصححی	мушкинкаманд	مشکین کمند
матар	مطار	мусаввит	مصوت	мусахҳаф	مصحف	мушкинмӯй	مشکین موی
мутоъ	مطاع	мусаввар	مصور	мусҳаф	مصحف	мушкл мушклк	مشکل مشکلک
маталиб	مطالب	мусаввир	مصور	мисдоқ	مصدّق	мушлак//мушклак	مشلک //مشکلک
маталиб	مطالبه	мусаввара	مصوره	масдар	مصدر	миш-миш	مشمش
мутолиба//мутолибат	مطالبت	масун	مصون	масаддиқ	مصدق	мишмаша	مشمشه
мутолиа	مطالعه	масуният	مصونیت	миср	مصر	мушмула	مشمله
мутолиакунанда	مطالعه کننده	масуниятшиносй	مصونیت شناسی	мусир(р)	مصر (ر)	мушмум	مشموم
мутоиба	مطایبه	мусибат	مصیبت	мисраъ	مصرع	мушанг	مشنگ
мутоибагӯй	مطایبه گوئی	мусибатдида	مصیبت دیده	масраф//масриф	مصرف //مصرف	мушунг	مشنگ
матбах	مطبخ	мусибатзада	مصیبت زده	масрӯ	مصرف	машварат	مشورت
матбахй	مطبخی	мусибаткада	مصیبت کده	масруф	مصرف	машваратҷй	مشورت چی

маъзарат	معذرت	маъбад(а)	معبد(ه)	мазҳар	مظهر	матбаа	مطبعه
маъзаратхоҳӣ	معذرت خواهی	маъбар(а)	معبر(ه)	маа	مع	матбӯӣ	مطبوع
маъзур	معذور	муаббир	معبر	маобII	معاب	матбӯII	مطبوع
муарраб	معرب	маъбуд	معبود	маод	معاد	матбуот	مطبوعات
маъраз	معرض	мӯтод	معتاد	муод	معاد	митҳан	مطحن
муарриф	معرف	мӯтабар	معتبر	муодил	معادل	мутарро	مطر
маърифат	معرفت	мӯтабарӣ	معتبری	муодила	معادله	мутаррогар	مطر اگر
маърифатбизар	معرفت بزار	мӯтад(д)	معتد(د)	маодин	معادن	митрон	مطران
маърифатпазирӣ	معرفت پذیری	мӯтадил	معتدل	маоз	معاذ	митрона	مطرانه
маърифатпарвар	معرفت پرور	мӯтадилона	معتدلا نه	маозаллоҳ	معاذ الله	мутриб	مطرب
маърифатпарварӣ	معرفت پروری	мӯтадили	معتدلی	маориф	معارف	мутрибӣ	مطربی
маърифатдӯст	معرفت دوست	мӯтариз	معترض	маорифпарвар	معارف پرور	матрах	مطرح
маърифатнок	معرفت ناک	мӯтариф	معترف	маорифпарварӣ	معارف پروری	митрад	مطراد
маърифатнокӣ	معرفت ناکي	мӯтазил	معتزل	маорифдӯст	معارف دوست	митрақе	مطرقه
маърифатӣ	معرفتی	мӯтазила	معتزله	маорифдӯстӣ	معارف دوستی	матъун	مطعون
муаррифӣ	معرفی	мӯтазилия	معتزلیه	маорифII	معاریف	муталло	مطاللو
муаррифинома	معرفی نامه	мӯтақид	معتقد	маош	معاش	матлаб	مطلب
маърака	معركة	мӯтақидан	معتقدان	маошхӯр	معاش خور	матлаъ	مطلع
маъракаорол	معركة ار	мӯтакиф	معتكف	муошир	معاشر	мутталеъ	مطلع
маъраказеб	معركة ب	мӯтамад	معتمد	муошират	معاشرت	мутлақ	مطلق
маъракагирӣ	معركة گیری	меъҷар	معجر	муошиқа	معاشقه	мутлақан	مطلقا
маъруз	معروض	мӯъҷиз	معجز	муосир	معاصر	мутлақо//мутлақан	مطلقا/مطلقان
маърӯза	معروضه	мӯъҷизавӣ	معجزوی	маоф//муоф	معاف//مؤف	мутлақият	مطلقیت
маърӯзачӣ	معروضه چي	мӯъҷиза	معجزه	маоф	معاف	матлуб	مطلوب
маърӯзақунанда	معروضه کننده	мӯъҷизаосо	معجزه آسا	мааттаассуф	مع التأسف	матлубот	مطلوبات
маъруф	معروف	мӯъҷизафарин	معجزه آفرین	муолиҷ	معالج	матлуботчӣ	مطلوباتی
муарроI	معروف	мӯъҷизаовар	معجزه آور	муолиҷа	معالجه	мутмаин	مطمئن
муиз(з)	معز(ز)	мӯъҷизадор	معجزه دار	муолиҷапазир	معالجه پذیر	матмах	مطمع
муаззз	معزز	мӯъҷизасоз	معجزه ساز	муолиҷахона	معالجه خانه	матмаъ	مطمع
маъзул	معزول	мӯъҷизакор	معجزه کار	муолиҷашаванда	معالجه شونده	матмура	مطمور
муаззоI	معزز	мӯъҷизакорона	معجزه کارانه	муолиҷақунанда	معالجه کننده	матмуранишон	مطمور نشان
маъшар	معشر	мӯъҷизакорӣ	معجزه کاری	муолиҷанопазир	معالجه ناپذیر	матмуранишин	مطمور نشین
маъшук	معشوق	меъҷам	معجم	мӯъҷиҷа	معججه	мутантан	مطنن
маъшуқа	معشوقه	меъҷун	معجون	муолиҷанашаванда	معالجه ناشونده	мутаҳҳар	مطهر
маъшуқабоzӣ	معشوقه بازی	муад(д)	معد(د)	муолиҷавӣ	معالجه وی	митҳара	مطهره
маъшуқӣ	معشوقی	муаддил	معددل	маалқисса	معالقصة	матир	مطیر
муасфар	معصفر	муаддилуннаҳор	معدل النهار	муомил	معامل	мутеъ	مطیع
маъсум	معصوم	маъдан	معدن	муомилот//муомалот	معاملات/مؤمالات	мутеона	مطیعانه
маъсумона	معصومانه	маъдандор	معدن دار	муомил	معامله	мутей	مطعی
маъсума	معصومه	маъданшинос	معدن شناس	муомиладор	معامله دار	мутеият	مطعیت
маъсумӣ	معصومی	маъданшиносӣ	معدن شناسی	маонӣ	معانی	мазруф	مظروف
маъсият	معصیت	маъданкан	معدن کن	маонисарол	معانی سر	музаффар	مظفر
муаттар	معطر	маъданканӣ	معدن کنی	муовадат	معاودت	музаффарона	مظفرانه
муаттарӣ	معطری	маъдангудозӣ	معدن گدازی	муовиза	معاوضه	музаффарият	مظفريت
маътал	معطل	маъдани	معدنی	муовин	معاون	музлим	مظلم
муаттал	معطل	маъданият	معدنیات	муованат	معاونت	мазлима	مظلمه
маътали	معطلی	маъдуд	معدود	муоҳид	مؤخذ	мазлӯм	مظلوم
маътуф	معطوف	маъдум	معدوم	муоҳида	مؤخده	мизалла	مظله
муаззам	معظم	меъда	معهده	муоҳидабандӣ	مؤخده بندی	мизалладор	مظله دار
мӯъзам	معظم	меъзалик(а)	معزالک(ه)	муоҳиданома	مؤخده نامه	мизнун	مظنون
муаззамӣ	معظمی	меъзаб	معتذب	муоина	معاینه	мазанна	مظنه

муфорик	مفارق	мағзый	مغزی	маиб	معيب	маъфув	معفو
муфорикат	مفارقت	мағзидор	مغزی دار	маишат	معيشت	маъкул	معقول
мафосид	مفاسد	мағзидан	مغزی دن	маишатпараст	معيشت پرست	маак	معك
мафосил	مفاصل	мағзидўзӣ	مغزی دوزی	маишатпарастӣ	معيشت پرستی	маъкус	معكوس
муфт	مفت	мағзигузори	مغزی گذاری	маишатдўст	معيشت دوست	меълоқ	معلق
мифтоҳ	مفتاح	мағзин	مغزین	маишӣ	معيشی	муаллақ	معلق
муфтбоз	مفت باز	муғсаро	مغسارو	муил	معیل	муаллақзан	معلق زن
муфтбар	مفت بر	муғсул	مغسول	маин	معین	муаллақзанон	معلق زنان
муфтбарӣ	مفت بری	муғшуш	مغشوش	муайян	معین	муаллақзанӣ	معلق زنی
муфаттех	مفتح	миғфар	مغفر	муин	معین	муаллақа	معلقه
муфтахар	مفتخر	мағфират	مغفرت	муайяншуда	معین شده	муаллал	معلل
муфтхор	مفت خوار	мағфур	مغفور	муайяншаванда	معین شونده	муалламI	معلم
муфтхор	مفت خوار	муғул	مغول	муайянқунанда	معین کننده	муалламII	معلم
муфтхорӣ	مفت خواری	мағал	مغال	муайяни	معینی	муаллимI	معلم
муфтхӯр	مفت خور	муғулчой	مغل چای	маъюб	معیوب	мулам	معلم
муфтхӯрӣ	مفت خوری	муғулча	مغل چه	мғ	مغ	муаллимтайёрқунӣ	معلم تیار کنی
муфтарик	مفترق	мағлата	مغلطه	мғ	مغ	муаллимӣ	معلمی
муфаттиш	مفتش	муғлақ	مغلق	мағорI/II/мағора	مغار	муалло	معلول
муфаттишӣ	مفتشی	муғлақбаён	مغلق بیان	мағорI	مغار	муалум	معلوم
муфтазех	مفتضح	муғлақбаёнӣ	مغلق بیانی	мағорбаста	مغار بسته	муалумот	معلومات
муфтакир	مفتقر	муғлақгӯ(ӣ)	مغلق گو(ی)	мағоранишин	مغار نشین	муалумотдор	معلوماتدار
муфтӯх	مفتوح	муғлақгӯӣ	مغلق گوئی	мағоза	مغازه	муалумотдехӣ	معلومات دهی
мафтул	مفتول	муғлақӣ	مغلقی	мағозадор	مغازه دار	муалумотнок	معلوماتناک
мафтун	مفتون	мағалгоҳ	مغل گاه	мағос	مغاص	муалумотнома	معلومات نامه
мафтункунанда	مفتون کننده	мағлуб	مغلوب	мағок	مغاک	муалло	معلی
мафтунӣ	مفتونی	мағлубшавандагӣ	مغلوب شوندگی	мағокӣ	مغاکي	муаммодор	معمادار
муфтиI	مفتی I	мағлубшаванда	مغلوب شونده	муғолата	مغلطه	меъмор	معمار
муфтиII	مفتی II	мағлубнопазир	مغلوب ناپذیر	муғона	مغوانه	меъморӣ	معماری
муфтиёт	مفتیات	мағлубнопазирӣ	مغلوب ناپذیری	муғбача	مغبیچه	муаммогӯӣ	معمّاگوئی
муфтигӣ	مفتیگی	муғлубношодкӣ	مغلوب نشوندگی	мағбун	مغبون	муаммар	معمار
муфхиш	مفحش	мағлубнашавандагӣ	مغلوب ناشاوندگی	муғтанам	مغتنم	маъмурӣII	معموری II
мафхар	مفخر	мағлубнашаванда	مغلوب ناشاونده	муғча	مغچه	маъмулII	معمول II
муфаррах	مفرح	мағлуба	مغلوبه	муғчабандӣ	مغچه بندی	маъмулӣ	معمولی
муфаррех	مفرح	мағлубӣ	مغلوبی	муғчапайванд	مغچه پیوند	муаммо	معمّا
муфаррехнома	مفرح نامه	мағлубият	مغلوبیت	муғчадор	مغچه دار	маъно/маънӣ	معنا/معنی
муфрад	مفرّد	муғлул	مغلول	мағриб	مغرب	маъна	معناً
муфрадат	مفرّدات	муғулӣ	مغولی	мағрибпараст	مغرب پرست	маъноӣ	معنائی
муфраш	مفرش	муғамбир	مغمبر	мағрибрӯя	مغرب رویه	муанбар	معنبر
муфрузI	مفروز I	муғамбирона	مغمبرانه	мағрибӣ	مغربی	маънавӣ	معنوی
муфруш	مفروش	муғамбирнома	مغمبر نامه	муғриз	مغرض	маънавиёт	معنویات
муфрузII	مفروز II	муғамбирӣ	مغمبری	муғризона	مغرضانه	маънӣ	معنی
мафрузот	مفروضات	мағмум	مغموّم	муғрур	مغرور	маънидод	معنیداد
муфсид	مفسد	мағмумона	مغموّمونه	мағрурона	مغروړانه	маънидор	معنیدار
муфсида	مفسده	муғанни	مغنی	мағрурӣ	مغزوری	маънидорона	معنیدارانه
муфсидӣ	مفسدی	муғелон	مغیلان	мағрибзамин	مغریب زمین	муаввад	معوّد
муфассир	مفسر	муғайлон	مغایلان	мғз	مغز	муавваз	معوض
мафсил	مفصل	муғелон	مغیلان	мағзоба	مغزابه	маунатII	معونت II
муфассал	مفصل	мафотех	مفاتیخ	мағзпӯшида	مغز پوشیده	мааҳозо	مع هذا
муфассалан	مفصلا	муфочо(т)	مفاجا(ت)	мағздор	مغز دار	маъхуд	معهود
муфассалӣ	مفصلي	муфохир	مفوخیر	мағзшӯӣ	مغز شوئی	меъёр	معیار
мифзол	مفضال	муфохират	مفوخیرات	мағзуб	مغزوب	меъёрӣ	معیاری

мактабдор	мактабдор	мақбил	мафъул
мактабдорӣ	мақтаот	мақбуз	мафқуд
мактабрав	мақтӯ	мақбул	мафкуравӣ
мактабравӣ	мақъад	мақтадир	мафкура
мактабӣ	мақъад	мақтадирӣ	мафлок
мақтуб	мақл	мақтадирӣ	мафлис
мақтуба	мақлиб	мақтадо	мафлисшавӣ
мақтубча	мақлид	мақтазо	мафлисқунанда
мақтубнавис	мақлидӣ	мақтазӣ	мафлисӣ
мақтубнависӣ	мақлуб	мақтал	мафлик
мақтубӣ	мақла	мақтул	мафлуж
мақс	мақлатис	мақдор	мафлук
мақҳул	мақлатисӣ	мақдоран	мафавваз
мақаддар	мақноъ	мақдорӣ	мафҳим
мақр	мақаннаъ	мақдас	мафҳум
мақромез	мақне // мақне // мақне	мақдасот	мафид
мақромавҷ	мақнаа // мақнаъ // мақноъ	мақдасӣ	мафиз
мақрон	мақвад	мақдам	мафия
мақронпалав	мақвар	мақдам	мақбил
мақрандеш	мақвас	мақдамот	мақбилбарой
мақрар	мақула	мақдима	мақбилгузорӣ
мақрӯх	мақувӣ	мақдима	мақбала // мақобила
мақраҳа	мақхур	мақдур	мақбилият
мақсур	мақёс	мақар(р)	мақтала
мақсимум	мақйяд	мақраз	мақадир
мақшуф	мақим	мақроза	мақорин
мақаб	мақимӣ	мақраб	мақорана
мақабшакл	мақ	мақрар	мақосид
мақабметр	мақабара	мақраран	мақотей
мақфиф	мақотиб I	мақрарот	мақотае
мақлаф	мақотибот	мақрарӣ	мақол
мақлафият	мақотиба	мақриз	мақола
мақлал	мақотиб II	мақризӣ	мақоланавис
мақамал	мақкор	мақрае	мақоланависӣ
мақамил	мақкорана	мақрас	мақом I
мақамли	мақкорӣ	мақрун	мақом II
мақмана	мақкос	мақрӣ	мақомот
мақнос	мақфот	мақсум	мақовимат // мақовамат
мақнат	мақфотидан	мақшар	мақова
мақнун	мақфотгирӣ	мақшарқунанда	мақовабанд
мақу	мақлама // мақолима	мақсад	мақовабандӣ
мақуан	мақон I	мақсаднок	мақовадор
мақака	мақон II	мақсаднокӣ	мақовасоз
мақка I	мақоннамо	мақсир	мақовасозӣ
мақка II	мақонӣ	мақсуд	мақоисавӣ
мақкаҷуворӣ	мақонидан (и)	мақсур	мақоиса
макет	мақотуллоҳ	мақсура I	мақоисашаванда
макетсоз	мақтаб	мақсура II	мақоисанопазир
мақидан	мақтабча	мақаттар	мақоисанашаванда
мақиданӣ	мақтабхона	мақтаъ	мақбара
мақидат (т)	мақтабхон	мақтаъ	
	мақтабхонӣ	мақтаъ	

мансубаI	منسوبه	мунсанӣ	منشنى	мунофират	منافرت	мумтад(д)	ممتد
мансубият	منسوبيت	мансурI	منشورI	манофеъ	منافع	мумтанеъ	ممنوع
мансуч	منسوح	мунчI	منجI	мунофик	منافق	мумтанеъулвучуд	ممنوع الوجود
мансух	منسوخ	мунчII	منجII	мунофикона	منافقانه	мумтаханII	ممنهني
маниш	منش	мунҷар	منجر	мунофикӣ	منافقى	мумид(д)	ممد
муншаот	منشآت	манҷак	منجک	маноқиб	مناقب	мамдӯх	ممدوخ
маншаъ	منشأ	мунчик	منجک	маноқибнома	مناقب نامه	мамдуд	ممدود
миншафа	منشفه	минчал	منجل	маноқибнавис	مناقب نويس	мамдуда	ممدوده
маншур	منشور	манчалақ(й)	منجلق(ي)	муноқиша	مناقشه	мамар(р)	ممر
меншеви́зм	منشويزم	муначчим	منجم	мунокиз	منقض	мамзуч	ممزوح
меншеви́к	منشويک	мунҷамид	منجمد	манол	منال	мумсик	ممسک
манша	منشه	минҷумла	من جمله	маном	منام	мумсикӣ	ممسكى
маншаталаб	منشه طلب	менечмент	منجمنت	манометр	منامتر	мумкин	ممکن
муншӣ	منشى	муначчимӣ	منجمى	маннон	منان	мумкинулвучуд	ممکن الوجود
муншигӣ	منشيجى	манҷаниқ	منجنيق	мунаббат	منبت	мамлакат	مملکت
мансаб	منصب	манҷаниқандоз	منجنيق انداز	мунаббаткор	منبت کار	мамлакатдорӣ	مملکت داری
мансабпараст	منصب پرست	манҷуқ	منجوق	мунаббаткорӣ	منبت کاری	мамлу	مملو
мансабпарастӣ	منصب پرستی	менечер	منجیر	минбар	منبر	мамлук	مملوک
мансабталош	منصب تلاش	минчоқ//мунчоқ	منچاق//منچوق	манбаъ	منبع	мамнӯъ	ممنوع
мансабталошӣ	منصب تلاشی	мунчоқ	منچاق	минбаъда	من بعده	мамнӯъгоҳ	ممنوع گاه
мансабҷӯӣ	منصب جوی	мунча	منچه	минбаъда	من بعده	мамнун	ممنون
мансабҷӯӣ	منصب جوی	минҳат	منحت	миннат	منت	мамнунона	ممنونانه
мансабдор	منصبدار	мунҳариф	منحرف	миннатбардор	منت بردار	мамнуният	ممنونیت
мансабдӯст	منصب دوست	мунҳасир	منحصر	миннатпазир	منت پذیر	мумавваҳ	مموه
мансабдӯстӣ	منصب دوستی	мунҳат(т)	منحط(ت)	миннатпазирӣ	منت پذیری	мумаххад	ممهّد
мансабгирӣ	منصب گیری	мунҳал	منحل	мунтаҷаб	منتجب	мумаххид	ممهّد
мансабӣ	منصبی	мунҳанӣ	منحنى	мунтаҳал	منتحل	мумайиз	ممیز
мунсиф	منصف	манҳус	منحوس	мунтаҳил	منتحل	манI	منI
мунсифона	منصفانه	манҳул	منحول	мунтаҳаб	منتخب	манII	منII
мансубII	منسوبI	минхар//минхор	منخر//منخار	мунтаҳабот	منتخابات	мин	من
мансубаII	منسوبه	мунхарит	منخرط	миннатдор	منت دار	манобеъ	منابع
мансурII	منصور	-манд	مند	миннатдорона	منت دارانه	манот	منات
мансус	منصوح	мандат	مندت	миннатдорӣ	منت داری	муноҷот	مناجات
минасса	منصبه	мундарич	مندرج	мандатӣ	مندى	мунодо	منادو
мунзам(м)	منضم(م)	мундарича	مندرجه	мунтасиб	منتسب	мунодӣ	منادی
мунтабеъ	منطبع	мундарис	مندرس	мунтасах	منتسخ	манор	منار
мантиқ	منطق	мандал	مندل	мунитсипалӣ	منیتسپیلی	маноршакл	منار شکل
мантиқан	منطقا	мундӣ	مندى	мунитсипалитет	منیتسپیلیت	манора	منار
мантиқуттайр	منطق الطیر	мунзаҳиф	منزحف	мунташир	منتشر	манорадор	منار دادر
минтақатулбуруҷ	منطقه البروج	манзил	منزل	мунтасаб	منتصب	манорӣ	مناری
мантиқдор	منطق دار	мунзал	منزل	мунтазир	منتظر	манозил	منازل
минтақа	منطقه	манзилгоҳ	منز لگاه	мунтазирӣ	منتظری	муносиб	مناسب
минтақавӣ	منطقه وی	манзилгоҳ	منز لگاه	мунтазам	منتظم	муносибат	مناسبت
мантиқӣ	منطقی	манзала//манзала́т	منزله//منزلت	мунтазаман	منتظما	муносибатдор	مناسبت دار
манзар	منظر	манзила//манзила́т	منزله منزلت	мунтазамона	منتظمانه	манос	مناص
манзаргоҳ	منظر گاه	манзили	منزلی	мунтазамӣ	منتظمی	маносиб	مناسب
манзаргоҳ	منظر گاه	мунзавӣ	منزوی	миннатгузорӣ	منت گذاری	манотик	مناطق
манзаравӣ	منظرو ی	муназзаҳ	منزه	мунтамис	منتمس	мунозирагар	منظر گر
манзара	منظره	мунсарех	منسرخ	манту	منتو	мунозирави	منظر وی
манзаранигор	منظره نگار	мунсалиқ	منسلک	мунтаҳа	منتها	мунозира	منظره
муназзам	منظم	мансубI	منسوب	мунтаҳӣ	منتھی	манноъ	مناع

мавчбур	موچ بر	муассирӣ	مؤثرى	манкуртият	منقور تيت	муназзим	منظم
мавчхез	موچ خيز	муаххар	مؤخر	манкуш	منقوش	манзур	منظور
мавчхезӣ	موچ خيزى	муаддаб	مؤدب	манкул	منقول	манзум	منظوم
мавчдор	موچ دار	муаддабона	مؤدبانه	манқа	منقه	манзума	منظومه
мучид(д)	موجده (د) она	меъзана	مئذنه	мунаққо	منقى // منقا	манзуманавис	منظومه نويس
мавчрез	موج ريز	муаррих	مؤرخ	манақ	منك	манъ	منع
мучаз	موجز	меъзар	مئزار	мункар	منكر	мунъадим	منعدم
мӯчаз	موجز	муассис	مؤسس	мункир	منكر	мунъакис	منعكس
мӯчазбаён	موجز بيان	муассисотӣ	مؤسساتى	мункиршавӣ	منكر شوى	мунъим	منعم
мӯчазбаёнӣ	موجز بيانى	муассиса	مؤسسة	мункасир	منكسر	мунағғас	منغص
мӯчазбаёнӣ	موجز بيانى	муассисавӣ	مؤسسەوى	мункасиф	منكسف	мангит	منغيت
мавчзан	موجز ن	муаккад	مؤكد	мункашиф	منكشيف	манғития	منغيتيه
мавчзанон	موجز نان	муаллиф	مؤلف	манқуб	منكوب	мунфачир	منفجر
мавчзанӣ	موجز نى	муаллифӣ	مؤلفى	манқӯҳа	منكوحه	мунфачира	منفجره
мавчсанҷ	موجسنج	муаллим I	مؤلم I	манқус	منكوس	минфаҳ	منفخ
мавчсавор	موجسوار	мӯъмин	مؤمن	манекен	منكين	манфаз	منفذ
мавчсаворӣ	موجسوارى	маунат I	مؤنت I	манг I	منگ I	мунфарид	منفر
мавчшикан	موجشكن	муаннас	مؤنث	манг II	منگ II	мунфасих	منفسخ
мавчҷак	موججك	маузер	مؤزر	манго	منگو	мунфасил	منفصل
мавчгардон	موجگردان	муайид	مؤيد	мингбошӣ	منگ باشى	мунфасила	منفصله
мавчгир	موجگير	мо(й) I	مؤ(ى) I	мангула	منگوله	манфаат	منفعت
мавчмонанд	موجمانند	мӯ	مؤ	манғана	منگنه	манфиат	منفعت
мавчнок	موجناك	мавот	مؤت	мангидан	منگيدان	манфиатовар	منفعت آور
мавчвор	موجوار	маввоҷ	مؤاج	манманӣ	منمنى	манфиатбахш	منفعت بخش
мавчӯд	موجود	мавоҷиб	مؤاجب	менингит	مننگيت	манфиатпараст	منفعت پرست
мавчӯдот	موجودات	мувоҷеҳ	مؤوجه	минвол	منوال	манфиатпарастӣ	منفعت پرستى
мавчӯда	موجوده	мавод(д)	مؤاد(د)	мунаввар	مؤنور	манфиатчӯ(й)	منفعت جوى (ى)
мавчӯдӣ	موجودى	маворис	مؤاريس	мунавварӣ	مؤنورى	манфиатчӯӣ	منفعت جوى
мавчӯдиат	موجوديت	мувазн/мувазнат	مؤازنه // موازنت	манут	منوط	манфиатхоҳ	منفعت خواه
мавҷа	موجّه	мувозина//мувозинат	مؤوزينا // موازينات	мануфактура	منوفكتوره	манфиатдор	منفعت دار
муваччаҳ	موجّه	мувозӣ	مؤوزى	мана	منه	манфиатрасон	منفعت رسان
мавҷиб	موجيب	мувосо//мувосат	مؤواسا // مواسات	манаҳ	منه	манфиатнок	منفعت ناك
мучал	مؤچل	мувосокор	مؤواساكار	минҳоҷ	منهاج	мунфаил	منفعل
мӯчинак	مؤچينك	мувосокорона	مؤواساكارانه	манҳаҷ	منهچ	мунфак	منفك
муваҳҳид	مؤحده	мувосокорӣ	مؤواساكارى	мунҳадим	منهدم	мунфур	منفور
мӯҳӣ	مؤحى	мувасл/муваслт	مؤواصله // مواصلت	мунҳазим	منهزم	манфӣ	منفى
муҳшкқунак	مؤخشك كنك	мувосила//мувосилат	مؤвосيلا // مواصيلات	манаҳзанӣ	منهزنى	минқор	منقار
муҳорк муҳарк	مؤخورك مؤخارك	мувозаа	مؤوضعه	манҳал	منهل	минқоргоҳ	منقارگاه
мӯҳӯрак//мӯҳорақ	مؤخؤراك // مؤخوراك	мувофиқ	مؤوافق	манҳӣ	منهى	минқош	منقاش
мӯд(д)	مؤد(د)	мувофиқат	مؤوافقث	манҳиёт	منهيات	манқабат	منقبت
мӯд	مؤد	мувофиқатнома	مؤوافقث نامه	манҳи(й)ят	منهية (ى)	мунаққаҳ	منقح
муаддиб	مؤدب	мувофиқа	مؤوفيقة	манӣ I	منى I	мунаққид	منقد
маваддат	مؤدت	маволид	مؤوليد	манӣ II	منى II	мунқариз	منقريز
мӯдшуда	مؤدشده	маволӣ	مؤولى	манёвр	منياور	мунаққаш	منقش
муаззин	مؤذن	мавонё	مؤوانع	мунир	منير	мунқазӣ	منقضى
муаззинӣ	مؤذنى	мӯбадд	مؤبده	манисак	منيسك	манқал	منقل
мӯр	مؤر	мавт	مؤت	манифест	منيفست	минқало(й)	منقلا (ى)
муваррас	مؤورث	мутант	مؤتنت	муахд/муахдат	مؤاخذه // مؤاخذات	мунқалиб	منقلب
мурис	مؤورث	мавҷ	مؤوج	муохиза//муохизат	مؤوخيزا // مؤوخيزات	манқалдон	منقلدان
мӯрчол//мӯрчал	مؤورچال مؤرچال	мавчанғез	مؤوجانگيز	мӯбадд	مؤبده	манқурт	منقورت
мӯрчал	مؤورچال	мӯҷиб	مؤؤجب	муассир	مؤثر	манқуртӣ	منقورتى

موی ریخته مۆйرهختا	مو کب ماوکیب	موسیقی نواز موسیکیناواز	مور چه مۆرچا
موی ریزی مۆیریزی	مو کل موواککال	موسیقی نوازی موسیکیناوازی	مور چه خانه مۆرچاخانه
مویز ماویز	مو کله مۆکاللا	موش موش	مور چه خوار مور چه خور
مویز دار ماویزدار	مول مۆل	موش بروت موشبروت	مۆرچاخور // مۆرچاخۆر
موی زرد مۆیزارد	مول II مۆلII	موشخ موششاخ	مور چه گیر مۆرچاگیر
مویزک ماویزاک	مول مول مۆلومۆل	موش خار موشخور	مور چه میان مۆرچامیئن
موی سر مۆیسار	مولونا ماولوونا	موش خانه موشخونا	مور مورید
مویسار مۆیسارو	مولتانی مۆلتانئ	موش خور ده موشخۆردا ده	مور موراراد
موی سرتراشی مۆیسارتاروشئ	مولجر مۆلچار	موش دندان موشدان	مور مۆرد
موی سرگیر مۆیسارگیر	مولید ماولید	موش زده موشزاده	مور دانشناس موریدنوشناس
موی سرگیران مۆیسارگیران	مولید مووالید	موش قپک موشکاپاک	مور سان مۆرسان
موی سرگیری مۆیسارگیری	مولو مۆلو	موشک موشاکI	مور میان مۆرمیئن
موی سفید مۆیساфед	مولود ماولود	موشک II موشاکII	موروث ماوروس
موی سفیدی مۆیساфедئ	مولوی ماولای	موشک III موشاکIII	موروثی ماوروسئ
موی سیاه مۆیسیه	مولوی به ماولایویه	موشکاف مۆشیکواف	موری مۆری
موی قلم مۆیکالام	موله مۆلا	موشکافانه مۆشیکوافانه	مور یانه مۆریئنا
مویک مۆیاک	مولی مول ماولو	موشکافی مۆشیکوافئ	مور مۆزارد
مویک دار مۆیاکدار	مولی مۆلی	موشک انداز موشاکاندوز	مور مۆزون
موی کشان مۆیکاشان	مولید مۆلیدان	موشک باران موشاکبوران	مور مۆزون قامت
موی کنان مۆیکانان	مولیزاده ماولوزاده	موشک باز موشاکبوز	مور مۆزون قد
موی کنی مۆیکانی	موم مۆم	موشک بازی موشاکبوزئ	مور مۆزونی
موی گیری مۆیگیری	موم اندود مۆماندود	موشک بزی موشاکبوزئ	مور مۆزا
موی لب مۆیلاب	مومدار مۆمدار	موشک پرانی موشاکپرانئ	مور ه پوش مۆزاپوش
موی لبدار مۆیلابدور	مور مۆم زده	موش کشک موشکوشاک	مور مۆز جلاب
موی لبدراز مۆیلابدراز	مور مۆم بار	موش گیر موشگیر	مور مۆز دار
موی لب سفید مۆیلابساфед	مومول مۆمول	موش گیرک موشگیراک	مور مۆز دوز
موی لب سیاه مۆیلابسیه	مومی مۆمی	موش هلك موشخالاک	مور مۆز دوزئ
موی لب گیری مۆیلابگیری	مومیا مۆمیئا	موصال موصال	مور مۆز شناسئ
موی لبی مۆیلابی	مومیا ئی مۆمیئا ئی	موصوف موصوف	موزی مۆزی
موی مانده مۆیموندا	مومیائی مۆمیئا ئی	موصول موصول	موز مۆژ
موی میان مۆیمیئن	مومین مۆمین	موض موض	مور مۆسر
موین مۆین	مونس مۆنئس	موضع موضع	مور مۆس فید
مویه I مۆیاI	مونس مۆنئس	موضوع موضوع	مور مۆس فیدی
مویه II مۆیاII	مونمونه مۆنمونا	موضوعی موضوعئ	مور مۆسم
مویه گر مۆیغار	مویهبه // موهبت	موظف موظف	مور مۆسمه
مویینه مۆیینا	ماوخیبا // ماوخیبات	موضع موضع	مور مۆسمئ
مویینه فروش مۆینافوروش	موش موشاخی	موظه موظه	مور مۆسوس
مویینه فروشی مۆینافوروشئ	موم ماوخم	موضع موضع	مور مۆسوم
مویینه وار مۆیناوار	موم مات ماوخموت	موفق موفق	مور مۆسوی
مه ما	موم مات پرست ماوخموتپاراست	موفقانه موفقانه	مور مۆسو
مه ماخ	موم مات پرستی	موفقیت موفقیت	مور مۆسیه
مه مخ	ماوخموتپاراستئ	موفی موف موفاففوف	مور مۆسیچا
مهابت ماخوبات	موی // موی مۆII // مۆئ	موقت موقا	مور مۆس چا
مهابت ناک ماخوباتنوک	مویان مۆئان	موقت موقا تان	مور مۆس قار
مهاجر مخوچیر	موی بافی مۆبوفئ	موقتئ موقا تئ	مور مۆس قوی
مهاجرت مخوچیرات	موی بند مۆبباند	موقع موقع	مور مۆس قی
مهاجری مخوچیری	موی پریشان مۆپاریشن	موقعشناس موقعشناس	مور مۆس قی دان
مهار ماخور // میخور	موی چینک مۆچیناک	موقف موقف	مور مۆس قی دانئ
مهارت ماخورات	موی دار مۆیدور	موقلم موقلام	مور مۆس قی دوست
مهارت ناکئ ماخوراتنوکئ	موی دراز مۆیداروز	موقوف موقوف	مور مۆس قی شناس
مه پاره امه پاره ماخپورا // موخپورا	موی رگ مۆیراگ	موقوفات موقوفات	مور مۆس قی شناسئ
			مور مۆس قی فهم

нозукхаёл	نارگیل	нохунперо(й)	ناثر
нозукдил	نارمیتو	нохунхӯрак	ناثواب
нозукдил	نارنج	нохундароз	ناجائز
нозукрухсора	نارنج	нохунгирак	ناجالب
нозукруй	نارنجی	нохуна	ناجمع
нозуксанҷ	نارنجی	нохунак	ناجنبان
нозуксанҷӣ	نارنگ	нодор	ناجنس
нозкаш	ناره	нодорам	ناجوانمرد
нозуксанам	ناروا	нодорамӣ	ناجوانمردانه
нозуктабъ	ناروان	нодорӣ	ناجوانمردی
нозуктабъӣ	ناروشن	нодон	ناجور
нозуктабиат	ناروشنی	нодонӣ	ناجوری
нозуктабиатӣ	ناروفتا	нодухтар	ناجی
нозуктинат	نارون	нодир	ناچار
нозукфаҳм	نارویگ	нодуруст	ناچاری
нозукфаҳмӣ	نارویگی	нодурустӣ	ناچاک
нозукмизоҷ	نارین	нодира	ناچاخ
нозукмизоҷӣ	ناز	нодиракор	ناچسپ
нозукмуомила	نازائى	нодирадон	ناچسپان
нозукмуомилагӣ	نازاده	нодирагуфтор	ناچسپانی
нозукмиён	نازافرىن	нодаркор	ناچسپی
нозкунон	نازای(ی)	нодаркорӣ	ناچه
нозкунанда	نازاینده	нодим	ناچیز
нозукак	نازبردار	нодиданӣ	ناحق
нозукӣ	نازبوی(ی)	нодида	ناحق شناس
нозиб	نازپرور	нодидан	ناحقانه
нозибоб	نازپرورده	нодI	ناحقانه
нозибобӣ	نازپرورده	нодII	ناحق
нозидан	نازپرورده	нороҳат	ناحمولی
нозирақӣ	نازدور	нороҳатӣ	ناحیه
носI	نازش	нороҳатӣ	ناحیه بندی
носII	نازگل	нороҳатӣ	ناخاطر جمع
носоз	نازل	нороҳатӣ	ناخاطر جمعی
носозгар	نازنده	нороҳатӣ	ناخدا
носозгорона	ناز نوز	нороҳатӣ	ناخدا
носозгорӣ	نازنین	нороҳатӣ	ناخر
носозӣ	نازنینی	нороҳатӣ	ناخر
носолим	نازک	нороҳатӣ	ناخالف
носолимӣ	نازکاداد	нороҳатӣ	ناخواست
носпас	نازکادای	нороҳатӣ	ناخوانا
носпасӣ	نازکاندام	нороҳатӣ	ناخوانده
носитуда	نازکاندامی	нороҳатӣ	ناخواه
носитуда/носитуда	نازکاندیش	нороҳатӣ	ناخواهم
носихI	نازکاندیشی	нороҳатӣ	ناخوب
носихII	نازکانه	нороҳатӣ	ناخوردن
носидан	نازک بدن	нороҳатӣ	ناخوش
носранг	نازک بدنی	нороҳатӣ	ناخوشنود
носара	نازک بیان	нороҳатӣ	ناخوشنودانه
носазоI	نازک بین	нороҳатӣ	ناخوشنودی
носазог(й)	نازک بینی	нороҳатӣ	ناخوشی
носазог(й)	نازک پوست	нороҳатӣ	ناخون
носазогӣ	نازک پیکر	нороҳатӣ	ناخون آرائی

нокаси	نانوای خانه	نامه نویسی	نامسلیمان
нокушода	نانوشته	ناموافق	نامسکون
нокишта	نان کشانی	ناموافقتی	نامشهور
нокифояти	нани	ناموجه	نامشهوری
нокифоя(т)	ناهар	ناموجود	نامضبوط
нойI	ناهб	намор	نامطبوع
нойII	ناهид	намвар	نامطلوب
ноёб	наҳид	намозун	نامعتدل
ноёфт	наҳамол	намозунӣ	نامعتدل
нойанбон	наҳамвор	намус	نامعدود
ноябр	наҳамворӣ	نامофқияти	نامعروف
ноябрий	наҳинҷор	نامоқаррар	نامعقول
нойча	наҳинҷорӣ	نامоқаррарӣ	نامعقولӣ
ноиза	наҳушёр	نامоқаммал	نامعلوم
нойжа	наҳӣ	نامоқаммалӣ	نامعلومک//نامعلومکک
наботI	наҳияII	نامӣI	نامаълумақ\نامаълумақак
наботII	навоI	نامӣII	نامعلومى
наботот	навоII	نامидан	نامعين
наботототинос	наовасте	ناميده	نامعينى
наботототиносии	наоважб	ناميدهشونده	نامفصل
наботпаз	наоқиф	ناميه	نامفهوم
наботпазӣ	наовдан	нан	نامفهومى
наботчай	наовард	нанبرده	نامقبول
наботӣI	наовардхо	нанبرى	نامقبولى
наботӣII	наоқт	нанбندان	نامقدور
набошад	наоқти	нанپر	نامقرر
набоҳат	наова	нанپاز	نامقررى
набард	наовача	нанپازى	نام گذارى
набардозмо(й)	наовадор	нанجو(ى)	نام گوى
набардозмуда	наовадон	нанچспانى	ناممانى
набардафзор	наовашакл	нанخانه	ناممكن
набардгоҳ	наовамонанд	нанخلטה	ناممكنى
набарда	наоакI	нанخواه	نامناسب
набарда	наоакII	нанخور	نامناسبى
набардачавон	наоакандоз	нанخورش	نامنتظم
набардӣ	наоакандозӣ	нанخوراكI	نامنتظمى
набаса	наовидан	нанخوراكII	نامنظور
набиштан	наовелла	нанخورى	نامنظومى
набишта	наовелланавис	нанدون	نامنويس
набз	наовелланависӣ	нанدهنده	نامنويسى
набзсанҷ	наокI	нанراست كنى	نامه
набзсанҷӣ	наокII	нанريزه	نامه آور
набзшиносӣ	наокордида	нанشته	نامه بر
набзгирӣ	наокорам	нанشكانان	نامه برى
набзнигор	наокоста	нанطلب	نامهربان
набаҳра	наокафӣ	нанفروش	نامهربانونا
нубувват	наокам	нанفروشى	نامهربانى
нубуг	наокамі	нанگدائى	نامهرسان
набавӣ	наокаут	нанمايان	نامهرسانى
набӣ	наокрде кар	нанميده	نامه سپاه
набид//набиз	наокзор	нанوائى	نامه نگار
наберача	наокс	нанво(й)	نامه نگارى

нашъбахш	نشعه بخش	нашондан	نشان دادن	наسخ	نسخ	назокат	نراکت
нашъачаллоб	نشعه جلاب	нашондиханда	نشان دهنده	нусаха	نسخه	назокатомез	نراکت آمیز
нашъачаллобй	نشعه جلابي	нашондихй	نشان دهی	нусахабадал	نسخه بدل	назохат	نراحت
нашъахона	نشعه خانه	нашонзан	نشان زن	нусахабардор	نسخه بردار	назд	نزد
нашъадор	نشعه دار	нашонзанй	نشان زنی	нусахабардорй	نسخه برداری	наздихавлигй	نزدحولیگی
нашъаманд	نشعه مند	нашонгоҳ	نشانگاه	нусахагир	نسخه گیر	наздишахрй	نزدشهری
нашъамандй	نشعه مندی	нашонгузорй	نشان گذاری	нусахагирй	نسخه گیری	наздимактабй	نزدیمکتبی
нашъакаш	نشعه کش	нашонгир	نشان گیر	нусаханавис	نسخه نویس	нуздах	نرده
нашъакашй	نشعه کشی	нашонгирй	نشان گیری	нусаханависй	نسخه نویسی	нуздахсола	نرده ساله
нашф	نشف	нишона	نشانه	нусахакаш	نسخه کش	нуздахсолагй	نرده سالگی
нишало	نشالا	нишонадор	نشانه دار	нусахакашй	نسخه کشی	нуздахум	نرده
нишаллопаз	نشالپز	нишонагузор	نشانه گذار	насар	نسر	нуздахумин	نردهمین
нишаллопазй	نشالپزی	нишонагузорй	نشانه گذاری	наспI	نسرI	наздик	نزدیک
нишаллофуруш	نشалфروش	нишонагир	نشانه گیر	насприн	نسرین	наздикбин	نزدیکبین
нишаллофурушй	نشалфروشی	нишонагирй	نشانه گیری	наскI	نسکI	наздикбинй	نزدیکبینی
наш(ш)а	نش(ش)ا	нишонамонй	نشانه مانی	наскII	نسکII	наздикфикр	نزدیکفکر
наш(ш)акаш	نش(ش)اکش	нишонанок	نشانه ناک	наскIII	نسکIII	наздикй	نزدیکی
наш(ш)акашй	نش(ش)اکشی	нишонакарда	نشانه کرده	нуск//наск	نسک//ناسک	назъ	نزع
нашв	نشو	нишонагирак	نشانه یرک	насақ	نساق	нузл	نزل
нушур	نشور	нишонкарда	نشان کرده	насқ	نسق	назла	نزه
нушуз	نشوز	нишонй	نشانی	насл	نسل	нузхат	نزهت
нашвунамо	نشو نما	нишонидан	نشаниدن	наслан	نسلان	нузхатбахш	نزهتبخش
нишеб	نشيب	нишонгирак	نشان یرک	наслдеҳ	نسلده	нузхаттоҳ	نزهتگاه
нишебона	نشيبانه	нашъунамо	نشأ و نما	наслдихй	نسلدهی	нузул	نزول
нишебй	نشيبی	нашъ	نشأ	наслгирй	نسلگیری	нажд	نژاد
нашид//нашида	نشيد//نشیده	наштар	نشتر	насли	نسلی	нажд	نژاد
нишем	نشيم	наштар	نشتر	наснос//ниснос	نسواس//نيسنوس	наждпараст	نژادپرست
нишеман	نشيمان	наштрз	نشترزن	нисвон	نيسوان	наждпарастона	نژادپرستانه
нишемангоҳ	نشيمينگاه	нештарзан//ништарзан	نشترزان//نیشترزان	нисён	نيسان	наждпарастй	نژادپرستی
нишемангаҳ	نشيمينگاهه	нушхор//нушхӯр	نشخور//نوشخوړ	насибII	نسيبII	наждшиносй	نژادشناسی
нишинанда	نشيننده	нишхор//нишхӯр	نشخور//نوشخوړ	насим	نسيم	наждй	نژادی
нисоб	نصاب	нишхӯрд	نشخورد	насия\нася	نسيه\نايه	наждд	نژد
насоро	نصاری	нашрI	نشري	насиячин	نسيهچين	нижанд	نژداند
насоех	نصايح	нашрII	نشريII	насиячинй	نسيهچینی	нус	نوس
насб	نصب	нашрIII	نشريIII	насияфурушй	نسيهفروشی	насо	نسا
наспIII	نصرIII	нушра(т)	نشرت(ت)	наш	نش	нассоч	نساج
наспронй	نصرانی	нашриёт	نشريات	нӯшхӯрI	نشخورI	нассочй	نساجی
наспроният	نصرانيت	нашрия	نشريه	нишоста	نشاسته	нассох	نساج
нусрат	نصرت	нишаст	نشست	нишот	نشاط	насос	نساس
нусратоин	نصرت آئين	нишаст	نشست	нишотофар	نشاط آفری	насаб	نسب
нусратовар	نصرت آور	нишастгоҳ	نشستگاه	нишотовар	نشاط آور	нисбат	نسبت
нусратбахш	نصرت بخش	нишастагй	نشستگی	нишолло	نشالالو	нисбатан	نسبتان
нусратқарин	نصرت قرين	нашастан	نشستن	нишоллопаз	نشالالوپاز	насабтарошй	نسبت تراشی
нусратманд	نصرتمند	нишастан	نشستن	нишоллопазй	نشالالوپازی	насабшинос	نسب شناس
нисф	نصف	нишастанбоб	نشستن باب	нишолофуруш	نشالالفروش	насабшиносй	نسب شناسی
нисфуннахор	نصف النهار	нишастангаҳ	نشستنگاه	нишоллофурушй	نشالالفروشی	насабнома	نسب نامه
нисфирӯзй	نصف روزی	нишастангоҳ//нишастангаҳ	نشستنگاه//نیشستنگاه	нишон	نشان	нисбй	نسبی
нисфишабй	نصف شبی	нишастаI	نشستهI	нишон	نشان	настаран	نسترن
нисфакор	نصفه کار	нишастаII	نشستهII	нишонрас	نشانرس	настаълик	نستعلیق
нисфакорй	نصفه کاری	нишастухез	نشست و خیز	нишондод	نشانداد	настӯх	نستوه
насӯх	نصوح	нашъа	نشعه	нишондор	نشاندار	насч	نسج

нафтдор	нафтдор	наамII	назархоҳ	насибI
нафтрасон	нафтрасон	наамI	назархоҳи	насиба
нафтрасонӣ	нафтрасонӣ	наам	назархоҳӣ	насибахӯр
нафталин	нафталин	наъмо	назардӯз	насибадор
нафткаш	нафткаш	неъмат	назардид	насеҳ
нафткашон	нафткашон	неъматобод	назаррабо	насиҳат
нафткашӣ	нафткашӣ	неъматбахш	назаррабой	насиҳатомез
нафти	нафти	неъматпарварда	назаррас	насиҳатомезона
нафҳа	нафҳа	неъматдеҳ	назарсанҷӣ	насиҳатдихӣ
нафҳ	нафҳ	неъматрасон	назарфиреб	насиҳатшӯна
нафар	нафар	неъматнисор	назарфиребӣ	насиҳатгар
нафрат	нафрат	наъно	назаргоҳ	насиҳатгарӣ
нафратомез	нафратомез	наӯзубиллоҳ	назаргоҳ	насиҳатгӯӣ
нафратангез	нафратангез	наим	назаргир	насиҳатгӯӣ
нафратовар	нафратовар	нағора	назармаҳдуд	насиҳатнопазир
нафратбор	нафратбор	нағораҷӯб	назарногир	насир
нафратзада	нафратзада	нағоразан	назарногирона	назорI
нафарӣ	нафарӣ	нағоразанӣ	назарногирӣ	назоратI
нафридан	нафридан	нағом	назаркарда	наттоқ
нафрин	нафрин	нағз	назарӣ	наттоқӣ
нафринкарда	нафринкарда	нағзак	назариёт	натҳ
нафас	нафас	нағзакбурӣ	назария	натҳа
нафс	нафс	нағзакдор	назариядон	натҳа
нафсуламр	нафсуламр	нағзакак	назариявӣ	натҳ
нафсонӣ	нафсонӣ	нағзакканӣ	назм	натҳ
нафсоният	нафсоният	нағзаккӯбӣ	назмнавис	назоир
нафасбанд	нафасбанд	нағзӣ	назмна	назоратI
нафспараст	нафспараст	нағил	назмшиносӣ	назоратҷӣ
нафспарастӣ	нафспарастӣ	нағма	назмӣ	назоратгар
нафспарвар	нафспарвар	нағмабоз	назир	назоратқунанда
нафстанг	нафстанг	нағмабозӣ	назира	назора
нафстангӣ	нафстангӣ	нағмапардоз	назирасарой	назора
нафасгардон	нафасгардон	нағмапардозӣ	назирагӯӣ	назофат
нафасгирӣ	нафасгирӣ	нағматироз	назиф	назом
нафаскашӣ	нафаскашӣ	нағмаҳон	наома	назомнома
нафскалон	нафскалон	нағмасаро	наът	назомӣ
нафаскӯтоҳ	нафаскӯтоҳ	нағмасарой	наъра	назомимонанд
нафасӣ	нафасӣ	нағмагар	наъш	назор
нафсӣ	нафсӣ	нағманавоз	наъшкеш	назаранI
нафъ	нафъ	нағманавозӣ	наъл	назарбоз
нафъовар	нафъовар	нафоз	наълбанд	назарбозӣ
нафъдеҳанда	нафъдеҳанда	нафос	наълбандӣ	назарбаланд
нафақа	нафақа	нафосат	наълбаҳ	назарбаландона
нафақахӯр	нафақахӯр	наффо	наълдор	назарбаландӣ
нафақагир	нафақагир	наффоқ	наълдоғ	назарбанд
нафақагирӣ	нафақагирӣ	нафояI	наълзан	назарпараст
нафл	нафл	нафояII//нуфоя	наълзанӣ	назарпурсӣ
нуфӯз	нуфӯз	нафт	наълшакл	назарпаст
нуфӯзпазир	нуфӯзпазир	нафтандоз	наългар	назарписанд
нуфӯзпазирӣ	нуфӯзпазирӣ	нафтандозӣ	наългарӣ	назартанг
нуфӯзнок	нуфӯзнок	нафтҳез	наълнок	назартангӣ

नावъсанҷӣ	نوع سنجی	نوری پاشک	نورپوشاک	नावдсoла	نودساله	नावбатной	نوبت پائی
нӯъмон	نوعمان	нурпoшӣ	نوری پاشی	навадаъват	نودعوت	नावбатдор	نوبت دار
навъӣ	نوعی	нурикашонӣ	نوری کشانی	навадсoлагӣ	نودگсاله گى	नावбатдорӣ	نوبت داری
навгон	نوغان	наврехта	نوریخته	навадум	نودم	नावбатзан	نوبت زن
нӯф	نوف	навриш	نوریш	навдам	نودم	नावбатгоҳ	نوبتگاه
нӯфа	نوفه	навзо	نوزا	навамида	نودمیده	नावбатнавоз	نوبت نواز
навфикр	نوفکر	навзой	نوزای	навадумин	نودمین	नावбатӣ	نوبتی
нӯфидан	نوفیدن	навзод(а)	نوزاد(ه)	навадандон	نودندان	नावбатигoҳ	نوبتگاه
навқон	نوقان	навзамин	نوزمین	нава	نوده	навбар	نوبر
навқирон	نوقران	навсохт	نوساخت	навадор	نوده دار	навбаромад	نوبرامد
навқирав	نوقرو	навсозӣ	نوسازی	навадавагонӣ	نوده وانی	навбарнихол	نوبر نهل
навқалам	نوقلم	навсабз	نوسبز	наваданиҳол	نوده نهال	навбурут	نوبروت
нӯгиостинӣ	نوگ آستینی	навсабзида	نوسبزیده	навдӯхта	نودوخته	навбарӣ	نوبری
нӯгборик	نوگ باریک	наваса	نوسه	навдӯш	نودوش	навбунёд	نوبنياد
нӯгбурида	نوگ بریده	наваса	نوسه	навдӯшида	نودوشیده	навбахорӣ	نوبهاری
нӯгток	نوگ تاک	навсавод	نوسواد	навадвлат	نودولت	навбахра	نوبهر
нӯгтез	نوگ تیز	нӯш	نوش	навадвлатӣ	نودولتی	навбех	نوبيخ
нӯгдода	نوگ داده	нӯш	نوش	нур	نور	навбатҷӣ	نوبتچی
нӯгдор	نوگ دار	нӯшоба	نوش آبه	нурашон	نورافشان	навбахор	نوبهار
нӯгирӯмоли	نوگ رویمالی	нӯшбод	نوشباد	нурашонӣ	نورافشانی	навпұхт(а)	نوپخت(ه)
нӯгизабонӣ	نوگ زبانی	нӯшхӯрII	نوشخورII	нурافкан	نورافکن	навпар	نوپار
нӯгқач	نوگ کچ	нӯшдору	نوشدارو	нурافкани	نورافکنی	навпардоз	نوپاردоз
навгонӣ	نوگانی	нӯшгиёх	نوشگیه	нуронӣ	نورانی	навпараст	نوپرست
нӯгча	نوگچه	нӯшлаб	نوشلب	нурбор	نوربار	навпарвоз	نوپرواز
навгаро	نوگر	нӯшком	نوشком	нурборон	نورباران	навтаъсис	نوتأسيس
навгароӣ	نوگرانی	нӯшонӯшӣ	نوشانوشی	нурбахш	نوربخش	навтахсил	نوتحصیل
навгул	نوگل	навшодир	نوشادير	нурпош	نورپاش	навташкил	نوتشکیل
нӯл	نول	навшогирд	نوشاگرد	нурпошанда	نورپاشنده	навчаба	نوجبه
нӯлборик	نول باریک	нӯшонӯш	نوشانوش	нурпошӣ	نورپاشی	навҷӯ	نوجو
нӯлдор	نول دار	нӯшон(и)дан	نوشانیدن(и)	навард	نوردر	навҷавон	نوجوان
нӯлдароз	نول دراز	нӯшокӣ	نوشاکى	навард	نوردر	навҷавонӣ	نوجوانی
нӯлзани	نولزنى	навишт	نوشت	навардча	نوردچه	навҷӯш	نوجوش
нӯла	نوله	навиштор	نوشتار	наварддор	نوردار	навча	نوجه
нӯла	نوله	навишторӣ	نوشتاری	нурдиҳанда	نوردهنده	нӯхII	نوخII
нӯлакашӣ	نوله کشی	навиштаҷот	نوشتاجات	навардӣ	نوردی	навҳа	نوجه
навм	نوم	навиштан	نوشتن	навардидан	نورديدن	навҳахонӣ	نوجه خوانی
навмашқ	نومشق	навиштани	نوشتنی	наврас	نورس	навҳасаро	نوجه سرا
навмед	نومید	навишта	نوشته	навраста	نورسته	навҳасарой	نوجه سرای
навмедона	نومیدانه	навшудгор	نوشدگار	навруста	نورسته	навҳагар	نوجه گر
навмедӣ	نومیدی	навшуда	نوشده	наврасӣ	نورسی	навҳагарӣ	نوجه گری
нунI	نونI	навшукуфта	نوشکفته	наврасида	نورسیده	навҳонадор	نوجانه دار
нунII	نونII	нӯшидан	نوشیدن	нурфишон	نورفشان	навхатм	نوختم
наванд	نوند	нӯшиданбоб	نوشیدن باب	нурфишонӣ	نورفشانی	нӯхта	نوخته
наванд(а)	نوند(ه)	нӯшидани	نوشيدنی	нӯра	نوره	нӯхтабанд	نوختهبند
навангӣ	نونگی	навшира	نوشيره	наврӯида	نوروئیده	навхат	نوط
навнихол	نونهال	нӯшин	نوشين	наврӯз	نوروز	навҳоста	نوخواسته
нӯк	نوگ	нӯшинбода	نوشينباده	наврӯзгор	نوروزگار	навҳез	نوخيز
нӯкғафс	نوگغفس	нӯшинлаб	نوشينلاب	наврӯзмох	نوروزماه	навад	نوداد
нӯг\нӯк	نوگ\نوگ	нӯшина	نوشينه	наврӯзӣ	نوروزی	навадомад	نوداماد
навкор	نوکار	навъ	نوع	нурӣ	نوری	навдарс	نودرس
навкорам	نوکارم	наварӯс	نوعروس	нуриндoзӣ	نوريندازی	навдарсхон	نودرس خوان

найсон	نیسان	нихол	نهال	навкорӣ	نوکاری
найсонӣ	نیسانی	нихолпарварӣ	نهال پرووری	нукча	نو کچه
нест	نیست	нихолпарвар	نهال پروو	нӯкча	نو کچه
найистон	نیستان	нихолхона	نهالخانه	нӯкчадаргиронӣ	نو کچه در گیرانی
найситон	نیستان	нихолзор	نهالزار	навкар//нӯкар	نو کر
нестон	نیستان	нихолшинонӣ	نهالشنائی	нӯкар	نو کر
нестандарчаҳон	نیستانдҷаҳон	нихола	نهاله	навкарона//нӯкарона	نو کرانه
нестак	نیстак	нихола	نهاله	нӯкарона	نو کرانه
нестӣ	نیستی	нихола	نهاله	навкарӣ//нӯкарӣ	نو کری
найсор//несорӣ	нісар//نیсари	нихолагоҳ//нихолагаҳ	نهاله гәһ//نهاله گه	нӯкарӣ	نو کری
неш	ніш	нихолӣ	نهали	навканде	نو کنده
нешборик	нішбарик	нихолӣ	نهали	навакак	نو کک
нештар	ніштар	нихон	نهан	навакӣ	نو کی
нештарбақо//ништарбаҳо	ніштарбақо//ніштарбаҳо	нихонхона	نهанخانه	навкиса	نو کیسه
нештак	ніштак	нихонгоҳ	نهانگاه	навӣ	نوی
нештез	ніштез	нихонӣ	نهани	навёдгир	نو یاد گیر
нешханд	нішханд	нихой	نهай	навид	نو دید
нешхӯр	нішхӯр	нихоят	نهایت	навис	نویس
нешдор	нішдар	наҳб	неб	нависондан	نو یساندن
нешдароз	нішдароз	наҳч	неҷ	нависонавис	نو یسانو یس
нешдида	нішдиде	наҳр	неһ	навиستن	نو یستن
нешзабон	нішзабан	наҳрӣ	неһӣ	нависنده	نو یسنده
нешзан	нішзан	наҳзат	неҳзат	нависандагӣ	نو یсандگی
нешзанӣ	нішзани	неҳзат	неҳзат	навигатсионӣ	نو یгтسیانی
нешмонанд	нішмонанд	нуҳфут	нефут	навигатсия	نو یгтسیه
нешу	нішу	нуҳфутан	нефутан	навигарӣ	نو یگری
нешу	нішу	нуҳфута	нефута	навигаридӯст	نو یگری دوست
нешкар	нішкар	нӯҳум	неҳум	нивелир	نو вилір
нешкарзор	нішкарзор	наҳмор	немар	навин	نو ین
нешкуд	нішкуд	наҳмин	немин	на	نه
нешкутоҳ	нішкутоҳ	наҳмин	немин	наҳ	نه
нефт	ніфт	наҳунбан//нихунбан	неһн	наҳ	نه
нефа	ніфе	наҳанг	неһг	наҳ	نه
нифа	ніфе	наҳус	неһус	наҳ	نه
найқалам	ні қлам	наҳусат	неһусат	наҳ	نه
нек	нік	наҳӣ	неһӣ	наҳ	نه
некаҳвол	нікаҳвол	наҳиб	неһиб	наҳ	نه
некаҳволӣ	нікаҳволӣ	наҳеб	неһеб	наҳ	نه
некаҳтар	нікаҳтар	най	ні	наҳ	نه
некаҳлоқ	нікаҳлоқ	не	не	наҳ	نه
некаҳлоқӣ	нікаҳлоқӣ	ниё	ніё	наҳ	نه
некирода	нікирода	ниёбат	ніёбат	наҳ	نه
некатвор	нікатвор	ниобӣ	ніобӣ	наҳ	نه
некафъл	нікафъл	нияз	ніяз	наҳ	نه
некафълӣ	нікафълӣ	ниязманд	ніязманд	наҳ	نه
неканҷом	ніканҷом	ниязмандӣ	ніязмандӣ	наҳ	نه
неканҷомӣ	ніканҷомӣ	ниязӣ	ніязӣ	наҳ	نه
некандеш	нікандеш	ниаган//ниёкон	ніаگان//نیکان	наҳ	نه
некандешӣ	нікандешӣ	неолит	неолит	наҳ	نه
некайём	нікайём	ниём	ніём	наҳ	نه
		ниём	ніём	наҳ	نه
		неон	ніан	наҳ	نه

نیم ترگ // نیم ترک	نیک کرداری	نیک فرجام	نیک ایامی
نیم تارگ // نیم تارک	نیک کی	نیک فرجامی	نیک بخت
نیم تظیم	نیک تیفو	نیک فطرت	نیک بختی
نیم تنه	نیل	نیک فطرتی	نیک بین
نیم ته	نیل	نیک قدم	نیک بینانه
نیم تگی	نیل	نیکل	نیک بینی
نیم تهی	نیل	نیکل اندوده (a)	نیک پی
نیم تیار	نیل	نیکلی	نیک پیوند
نیم چامه	نیل	نیک محضر	نیک پیوندی
نیم جان	نیل	نیک محضری	نیک پای
نیم جدی	نیل	نیک مرد	نیک تقدیر
نیم جزیر	نیل	نیک منشی	نیک حال
نیم چا I	نیل	نیک منشی	نیک حالی
نیم چا گی	نیل	نیک منظر	نیک خصلت
نیم چا مل	نیل	نیک منظر	نیک خصلتی
نیم حلقه	نیم	نیک نام	نیک خوی (ی)
نیم خایده	نیم	نیک نامی	نیک خونی
نیم خالی I	نیم	نیک نژاد	نیک خواه
نیم خالی II	نیم	نیک نهاد	نیک خواهانه
نیم خام	نیم	نیک نهادی	نیک خواهی
نیم خراب	نیم	نیکو	نیک دل
نیم خشک	نیم	نیکو سخنی	نیک دلانه
نیم خفته	نیم	نیکو سیار	نیک دلی
نیم خم	نیم	نیکو سیری	نیک ذات
نیم خند	نیم	نیکو نام	نیک رای
نیم خنده	نیم	نیکو نامی	نیک رفتار
نیم خواب	نیم	نیکوئی	نیک ر و
نیم خورد	نیم	نیکو احوال	نیک روی (ی)
نیم خیز	نیم	نیکو احوالی	نیک روز
نیم دایره	نیم	نیکو اخلاق	نیک روزی
نیم داشت	نیم	نیکو اخلاقی	نیک ساخت
نیم دانه گی	نیم	نیکو افعال	نیک ساز
نیم دیده	نیم	نیکو افعالی	نیک سرشت
نیم داشت	نیم	نیکو ایام	نیک سرشتی
نیم دبل	نیم	نیکو حال	نیک سگال
نیم راغ	نیم	نیکو خصال	نیک سگالی
نیم راه	نیم	نیکو خصال	نیک سیرت
نیم رخ	نیم	نیکو خصلت	نیک سیرتی
نیم رس	نیم	نیکو خصلتی	نیک صفت
نیم رسمی	نیم	نیکو سخن	نیک صفتی
نیم رنگ	نیم	نیکو عمل	نیک طالع
نیم ره	نیم	نیکو فرجام	نیک طالعی
نیم روز	نیم	نیکو فرجامی	نیک طبیعت
نیم روزا	نیم	نیکو نهاد	نیک طبیعتی
نیم روزی	نیم	نیکو نهادی	نیک طینت
نیم روزی	نیم	نیکو همت	نیک طینتی
نیم روزینه	نیم	نیکو همتی	نیک عزم
نیم روشن	نیم	نیکو کار	نیک عهد
نیم روی (ی)	نیم	نیکو کاری	نیک عهدی
نیم رویه	نیم	نیکو کردار	نیک فال
نیم زنده	نیم	نیکو کرداری	نیک فالی

вохоста	واخواسته	воIII	واIII	нимнишаст	نیم نشست	нимсохт	نیم ساخت
вохондан	واخواندن	воистодан	واایستادن	нимникоб	نیم نقاب	нимсоата	نیم ساعته
вохох	واخواه	воафтодан	واافتادن	нимнигох	نیم نگاه	нимсоатина	نیم ساعتینه
вохохй	واخواهی	вобуридан	وابريدن	нимнамо	نیم نما	нимсола	نیم ساله
вохӯрдан	واخوردن	вобастагӣ	وابستگی	нимнихой	نیم نهائی	нимсолӣ	نیم سالی
вохӯрди	واخوردی	вобастан	وابستن	нима	نیمه	нимсолина	نیم سالیне
вохӯрӣ	واخوری	вобаста	وابسته	нимарох	نیمه راه	нимсард	نیم سرد
вохидан	واخیدن	вобил	وابل	нимхушёр	نیم هشیار	нимсуфта	نیم سفته
вохида	واخیده	вобанд	وابند	нимво	نیم و	нимсӯхта	نیم سوخته
вододан	وادادن	вобӯсидан	وابوسیدن	нимвахшӣ	نیم وهشی	нимсӯз	نیم سوز
водор	وادار	вопардохтан	واپرداختن	нимвайрона	نیم ویرانه	нимсер	نیم سیر
водор	وادار	вопурсидан	واپرسیدن	нимкора	نیم کاره	нимсерӣ	نیم سیری
водоштан	واداشتن	вопаридан	واپريدن	нимкорагӣ	نیم کاره گي	нимшоҳӣ	نیم شاهي
водӣ	وادی	вопас	واپس	нимкоса	نیم کاسه	нимшаб	نیم شب
водидан	وادیدن	вопасрав	واپسرو	нимкоф	نیم کاف	нимшаб	نیم شب
водинишин	وادی نشین	вопасгаро	واپس گرا	нимкола	نیم کاله	нимишабӣ	نیم شبی
водидан	وادیدیل	вопасгарой	واپس گرائی	нимковок	نیم کاواک	нимшуста	نیم شسته
возич	واذیح	вопасгароёна	واپس گرایانه	нимкат	نیم کت	нимшаффоф	نیم شفاف
вор	وار	вопасмондагӣ	واپس ماندگی	нимкура	نیم کره	нимшунаво	نیم شنوا
ворI	وارI	вопасмонда	واپس مانده	нимкушо	نیم کشا	нимшӯхӣ	نیم شوخی
ворII	وارII	вопасӣ	واپسی	нимкушода	نیم کشاده	нимшикаста	نیم شکسته
ворис	وارث	вопасин	واپسین	нимкушта	نیم کشته	нимшукуфт	نیم شکفت
ворисӣ	وارثی	вопӯшидан	واپوشیدن	нимкафон	نیم کفان	нимшикан	نیم شکن
ворисият	وارثیت	вопечидан	واپیدیدن	нимкӯфта	نیم کفته	нимсадо	نیم صدا
ворид	وارد	ватI	واتI	нимкӯр	نیم کور	нимтабақ	نیم طبق
воридот	واردات	ватII	واتII	нимӣ	نیمی	нимасрӣ	نیم عصری
воридотӣ	وارداتی	вотаконидан	واتکانیدن	немис	نیمیس	нимғурма	نیم غرم
воридкунанда	وارد کننده	воткаш	وات کش	немисӣ	نیمиси	нимфарбеҳ	نیم فربه
воридгар	وارد گر	воткашӣ	وات کشی	найнавоз	نی نواز	нимфиналӣ	نیم فнلی
вориде	وارده	восик	واتیق	найнавозӣ	نی نوازی	нимпухт(а)	نیم پخته
ворасондан	وارساندن	воҷI	واجI	нинӣ	نینی	нимгардон	نیم گردان
ворастагӣ	وارستگی	воҷII	واجII	нинича	نینیچه	нимгурусна	نیم گر سنه
ворастан	وارستن	воҷиб	واجب	нев	نیو	нимгуруснагӣ	نیم گر سنگی
ворасте	وارسته	воҷибот	واجبات	невбанд	نیو بند	нимгирифта	نیم گرفته
ворасӣ	وارسی	воҷибулизъон	واجب الاذعان	невропатолог	نیوراپتالاک	нимгарм	نیم گرم
ворасидан	وارسیدن	воҷибуддафъ	واجب الدفع	невропатология	نیوراپتالاکیه	нимгушна	نیم گشنه
ворафтагӣ	وارفتگی	воҷибуқатл	واجب القتل	невроз	نیورаз	нимгӣ	نیمگی
ворафтан	وارفتن	воҷибулманъ	واجب المنع	неврология	نیورالاکیه	нимлитра	نیم لتره
ворафта	وارفته	воҷибулвучуд	واجب الوجود	ниюшо//нийӯшо	نیوشа//نیушо	нимланг	نیم لنگ
ворамиде	وارمیده	воҷибӣ	واجبی	ниюшидан	نیوشیدن	нимлӯҷ	نیم لوج
воранг	وارنگ	воҷид	واجد	нева	نیوه	ниммоҳа	نیم ماهه
ворангӣ	وارنگی	воҷуст	واجست	найӣ	نیی	ниммуҳофиз	نیم محافظ
ворун	وارون	воҷустан	واجستن	найин	نینین	ниммуҳофизатҷӣ	نیم محافظتچی
ворун	وارون	воҷидан	واچیدن			ниммурда	نیم مرده
воруна	وارونه	воҳид	واحد			ниммаст	نیم مست
ворунагӯӣ	وارونه گوئی	воҳа	واحه			ниммустақил	نیم مستقل
ворунӣ	وارونی	воҳ	واخ			ниммустамлика	نیم مستملکه
вора	وار	воҳаридан	واخريدن	ва	و	нимманӣ	نیم منی
варе	وار	воҳазидан	واخزیدن	в—он	و—он	нимноқил	نیم ناقل
вораҳон(и)дан	وارهههههههههههه	воҳост	واخواست	воI	وI	нимноқилӣ	نیم ناقلی
вораҳидан	وارهیدن	воҳостан	واخواستن	воII	وII	нимнидо	نیم ندا

волидайн	والدين	вокушудан	واکشودن	вошаванда	واشونده	ворехтагі	وار یختگی
вассалом	والسلام	вокашидан	واکشیدن	воша	واشه	ворехтан	وار یختن
валгоне//валگونه	والگونه	вокафидан	واکشیدن	воші	واشی	ворехта	وار یخته
волгуна//волгуна	والگونه	вокуниш	واکشش	восиф	واصف	ворез	واریز
волфрам	والفرم	вокунишгар	واکششگر	восил	واصل	воз	واز
валлох	والله	вогузор	واگذار	возеҳ	واضح	возир	وازر
воламидан	والمیدان	вогузор	واگذار	возеҳӣ	واضحی	возеъII	وازعII
волаI	والهI	вогузоштан	واگذارشتن	возеҳият	واضحیت	вожгун(а)	ваژگون//واژگونه
волаII	والهII	вогузар	واگذر	возеъI	واضحI	вожгунбахт	ваژگون بخت
волеҳ	والهҳ	вогаридан	واگرانیدن	воиз	واعظ	вожгунбахтӣ	ваژگون بختی
волий	والی	вогарой	واگرایی	воизӣ	واعظی	вожгунӣ	ваژگونى
волигарӣ	والی گری	вогардидан	واگردیدن	вофид	وافد	вожун(а)	ваژун//واژونه
волейбол	والیبال	вогурехтан	واگریختن	вофир	وافر	вожа	ваژه
волейболбоз	والیبال باز	вогашт	واگشتن	вофиристодан	وافرستاندن	вожапардоз	ваژه پرداز
волейболбозӣ	والیبال بازی	вогуфтан	واگفتن	вофурӯш	وافروش	вожапардозӣ	ваژه پردازى
вом	وام	вогир	واگیر	вофурӯшӣ	وافروشى	вожатарошӣ	ваژه تراشى
вом	وام	вогирдор	واگیردور	вофурӣ	وافور	вожасозӣ	ваژه سازى
вомолидан	وامالیدن	вогирифтан	واگیرفتن	вофурхона	وافورخانه	вожашинос	ваژه شناس
вомондагӣ	واماندگی	вогирӣ	واگیری	вофуркаш	وافورکش	вожашиносӣ	ваژه شناسى
вомондан	واماندن	волI	والI	вофуркашӣ	وافورکشی	вожагон	ваژه گان
вомонда	وامانده	волII	والII	вофурӣ	وافورى	вожагоншинос	ваژه گان شناس
вомбарг	وامبرگ	ваилло	والا	вофӣ	وافى	вожагоншиносӣ	ваژه گان شناسى
вомдор	وامدار	волоI	والاI	вокеъ	واقع	вожагоннигор	ваژه گان گار
вомдорӣ	وامدارى	волоII	والاII	вокеан	واقعا	вожагоннигорӣ	ваژه گان نگارى
вомиқ	وامق	волоиш	والايش	вокеот	واقعات	вожаноме	ваژه نامه
вомгузор	وامگذار	волой	والاى	вокеъбин	واقع بين	вожидан	واژیدن
вомгир	وامگیر	волобоф	والاباف	вокеъбиниона	واقع بينانه	восупорӣ	واسپارى
вомгиранда	وامگیرنده	волотабор	والا تبار	вокеъбинӣ	واقع بينى	васито(н)дан	واستاندن//واستاندن
вомгирий	وامگیرى	волотаборӣ	والا تبارى	вокеъгаро(й)	واقع گراى(ى)	восит	واسط
вомвожа	وامواژه	волочоҳ	والا چاه	вокеъгарой	واقع گرائى	воситаҷӣ	واسطه چى
вомӣ	وامى	волочаноб	والا جناب	вокеъгароёна	واقع گرايانه	восита	واسطه
вон	وان	волоҳазрат	والاحضر	вокеъгӯ	واقع گو	воситаҷӯӣ	واسطه جوى
в-андар	واندر	волохирад	والا خرد	вокеънигор	واقع نگار	воситашаванда	واسطه شونده
вонишондан	وانشانندن	володод	والادود	вокеънигорӣ	واقع نگارى	воситагар	واسطه گر
вонишстан	وانشستن	волоқадр	والا قدر	вокеънамо	واقع نما	воситагарӣ	واسطه گرى
вонгаристан	وانگریستن	волағоҳр//والا گهر	والا گوهر	вокеънамой	واقع نمائى	восеъ	واسع
вонамуд	وانمود	вологавҳар//волугуҳар	والو غار	вокеа	واقعه	восила	واسله
вонамудан	وانمودن	воломартаба	والا مرتبه	вокеачӯ	واقعه جو	восӯхт	واسوخت
вонавис	وانوويس	воломақом	والا مقام	вокеадида	واقعه ديده	восӯхт	واسوخت
вониҳодан	وانهادن	воломаниш	والا منش	вокеаталаб	واقعه طلب	восӯхтагӣ	واسوختگى
вов	واو	волон	والان	вокеагар(й)	واقع گر(ى)	восӯхтан	واسوختن
вовайло	واويلا	волонажод	والا نژاد	вокеанигор	واقع نگار	восӯхтанӣ	واسوختنى
воҳ	واه	волоназар	والا نظر	вокеаталаб	واقع نگارى	восӯхта	واسوخته
воҳиб	واهيب	волоҳиммат	والاهمت	вокеанавис	واقع نويس	вошудан	واشدن
воҳиштан	واهشتن	волоҳимматӣ	والاهمتى	вокеанависӣ	واقع نويسى	вошустан	واشستن
воҳилидан	واهليدن	волоият	والايت	вокей	واقعى	вошикофтан	واشکافتن
воҳимачӣ	واهمچى	волт	والت	вокеият	واقعيت	вошукфтан	واشکفتن
воҳима	واهمه	волтсанҷ	والت سنج	вокиф	واقف	вошгуна	واشگونه
воҳимаовар	واهمه آور	волтметр	والت متر	вокарда	واکرده	вошумурдан	واشمردن
воҳимаандоз	واهمه انداز	волид	والد	вокзал	واکزل	вошинохтан	واشناختن
воҳимаангиз	واهمه انگيز	волида	والده	вокушодан	واکشادن	вошунидан	واشنیدن

варанчӣ	وړنجى	вахӣ	وحى	вичиррос	وچراس	воҳимадор	واهمه دار
варчидан	ورچیدن	вахид	وحید	вачаъ	وجع	воҳимадорӣ	واهمه دارى
вархезидан	ورخيزدن	вахидан	وحیدان	вачаулбатн	وجع البطن	воҳимазада	واهمه زده
вард	ورد	вахомат	وخامت	вачал	وجل	воҳимагар	واهمه گر
вирд	ورد	вахоматомез	وخامت آميز	вачанот	وجنات	воҳиманок	واهمه ناک
вардоштан	ورداشت	вахонӣ	وخانى	вачна(т)	وجنت(ت)	вахӣ	واهى
вардаст	وردست	ваччарос	وخراس	вучуд	وجود	вой	واى
вардана	وردنه	вахш	وخش	вучӯх	وجوه	воёфтан	وايفتن
варрасида	وررسيدن	вахшур	وخشور	вучӯхулайн	وجوه العين	войзан	وايزن
варрафон	وررفان	вахшич	وخشيچ	вачҳ	وجه	вояI	وايه I
варрафтан	وررفتن	вахим	وخيم	вачҳан	وجهان	вояII	وايه II
варз	ورز	вадод//видод	وداد//ويدید	вачиз	وجيز	вояIII	وايه III
варз	ورز	видод	وداد	вачеъ	وجيع	воясозӣ	وايه سازى
варзо	ورز او	вадоъ	وداع	вачеҳ	وجيه	воякаш	وايه کش
варзиш	ورزش	видоъ	وداع	вахдоният	وحدانى	вабо	وبا
варзишхона	ورزش خانه	видоънома	وداع نامه	вахдоният	وحدانيت	вабой	وبائى
варзишдармонӣ	ورزش درمانى	видой	وداعى	вахдат	وحدت	вабохона	وباخانه
варзишгоҳ	ورزش گاه	вадоёъ	ودايع	вахдатобод	وحدت آباد	вабозада	وبازده
варзишгар	ورزش گر	вадаа	ودعه	вахдатсаро	وحدت سرا	вабогирифта	وباگرفته
варзишнавис	ورزش نويس	вадуд	ودود	вахш	وحش	вабол	وبال
варзишӣ	ورزشى	вадаванг	ودونگ	вахиш	وحش	вубол	وبال
варзгар	ورز گر	одиёе//одиёт	وديعه//وديعت	вахшонӣ	وحشانى	вабар	وبر
варазм	ورزم	вар	ور	вахшоният	وحشانيت	ватт	وت
варза	ورزه	в-ар	ور-ار	вахшат	وحشت	ватар	وتر
варзӣ	ورزى	вариант	وريشت	вахшато	وحشت	ватт-соат	وت ساعت
варзидан	ورزیدن	вариантоки	وريشت ناکى	вахшатовар	وحشت آور	витамин	ويتمين
варзида	ورزیده	варо(ъ)	ورا(ء)	вахшатафзо	وحشت افزا	витаминдор	ويتمين دار
варсоки	ورساقى	варо	ورا	вахшатангез	وحشت انگيز	витаминӣ	ويتمينى
варсокихонӣ	ورساقى خوانى	ви́ро	ورا	вахшатзо	وحشت زا	ватерполо	وتيرپال
варсокигӯӣ	ورساقى گويى	варосат	وراثت	вахшатзадагӣ	وحشت زدگى	ватира	وتيره
варашон	ورشان	варосудан	وراسدن	вахшатзада	وحشت زده	васоик	وفاق
варшудан	ورشدن	варафтодан	ورافتادن	вахшатсаро	وحشت سرا	висок	وفاق
варшикаст	ورشکست	варрок	وراق	вахшатфизо(й)	وحشت فزا(ى)	васокат	وفاق
варшикастагӣ	ورشکستگى	варом	ورام	вахшаткада	وحشت کده	васанI	وثن
варшикастан	ورشکستن	варомадан	ورامدن	вахшатгоҳ	وحشت گاه	вусук	وفاق
варшикаста	ورشکسته	варандохтан	ورانداختن	вахшатнок	وحشت ناک	васик	وفاق
варта	ورطه	варандоз	ورانداز	вахшӣ	وحشى	васика	وفاقه
вараъ	ورع	варовардан	وراوردن	вахшиёна	وحشيانه	вач	وج
варғ	ورغ	варбастан	وربستن	вахшият	وحشيت	вичор	وجا
варғбанд	ورغ بند	варпаридан	ورپريدن	вахшисиришт	وحشى سرشت	вачозат	وجازت
варақ	ورق	варточ	ورتاج	вахшисифат	وحشى صفت	вачоҳат	وجاهت
варқо	ورقا	вартовистан	ورتاوستن	вахшитабъ	وحشى طبع	вачаб	وجب
варқонӣ	ورقانى	вартиш	ورتش	вахшитабиат	وحشى طبيعت	вачд	وجد
варақпора	ورق پاره	вартишбоз	ورتش باز	вахшигарӣ	وحشى گرى	вачдомез	وجد آميز
варақзанӣ	ورق زنى	вартишбозӣ	ورتش بازى	вахшигӣ	وحشى گى	вачдафзо	وجد افزا
варақсанг	ورق سنگ	вараса	ورثه	вахшимизоч	وحشى مزاج	вичдон	وجدان
варақа	ورقه	варч	ورچ	вахшивор	وحشى وار	вичдонан	وجدانان
варақасоз	ورقه ساز	варчманд	ورچمند	вахак	وحق	вичдонфурӯш	وجدان فروش
варақин	ورقین	вараҷа	ورچه	вухуш	وحوش	вичдонфурӯшӣ	وجدان فروشى
варкок	ورکاک	вараҷахона	ورچه خانه	вухушпарвар	وحوش پرور	вичдоннок	وجدان ناک
варам	ورم	вараҷагирифта	ورچه گرفته	вухушпарварӣ	وحوش پرورى	вичдонӣ	وجدانى

وصل گري واسلгарй	وسيع جويک واسеъчъяк	وزيرزاده/وزيرزода	ورم کرده/وارمкарда
وصله I واسлаI	وسيع شوي واسеъшавй	وزيرک/واзирاک	ورميدن/واراميدان
وصله II واسлаII	وسيعی/واسей	وزيرى/واзирй	ورمیده/واراميدا
وصله دار واسلدار	وسيله/واسила	وزيرلين/واзелин	ورنج/وارانچ
وصلی/واسلй	وسيله جوی/واسилачъй	وژاس/важжос	ورنه/وارنا
وصمت/واسمат	وسيله جويي(پ)/واسилачъй(پ)	وژاس//وژاس/вижжас/вижжос	ورود/вуруд
وصول/вусул	وسيله ساز/واسиласоз	وژى/важжи	ورودی/вурудй
وصى/واسى	وسيله سازى/واسиласозй	وسائط/واسоит	ورور/варور
وصيت/واسيت	وسيم/واسим	وسائل/واسоил	وروریده/واردарида
وصيت کننده/واسياتکунاندا	وش I/вашI	وساده/висода	وروريزم/وارваризم
وصيت گر/واسياتгар	وش II/вашII	وساطت/واسотат	وريب/вурيب
وصيت نامه/واسياتнома	وش III/вашIII	وساوس/واسوويس	وريدد/варидد
وصيگی/واسيگй	وشاش/вашо	وستى/واستй	وز-az
وضاحت/вазоҳат	وشاق/вушoқ	وسخ/васах	وزارت/вазoрат
وضاعت/вазоат	وشاني/вашонй	وسدي(في.سي.دي)/ويسидй	وزارت پناه/вазoратпанах
وضع/вазъ	وشاه/вишоҳ	وسرغه/васарға	وزارت خانه/вазoратxона
وضعاً/вазъан	وشت/вашт	وسط/васат	وزارتى/вазoратй
وضعی/вазъй	وشتن/ваштан	وسطا/вусто	وزان/вазон
وضعيّت/вазъيات	وشق/вашақ	وسط السماع/واساتуссамoъ	وزانيدن/واзонидан
وضو/вузӯ	وشکر ده/вашкарда	وسطى/واساتй	وزر/визр
وضوح/вузӯҳ	وشکر يدن/вашکاریدان	وسعت/вусъат	وزرا/вузoра
وضيع/вазеъ	وشم I/вашмI	وسعت آباد/вусъатобод	وزش/вазиш
وضيعة/وازيا	وشم II/вашмII	وسعت دهى/вусъатдихй	وزغ/вазағ
وضيمه/وازима	وشم/вушм	وسعت گيرى/вусъаттирй	وزک/вазак
وطا/ватو	وشم کرده/вашмкарда	وسعت ناک/вусъатнок	وزن/вазн
وطن/ватан	وشنگ/вашанг	وسعت يابى/вусъатёбй	وزنآ/вазнآ
وطن بيزار/ватانبезор	وشى/вашй	وسکار ده/واسکora	وزن بردار/вазнabاردor
وطن پرست/ватанпараст	وشى باف/вашибoف	وسكى/ويسكى	وزن بردارى/вазнabاردорй
وطن پرستانه/ватанпарастона	وشى رز/ваш(ш)ираз	وسل/вассал	وزندار/вазндor
وطن پرستى/ватанпарастй	وشى فام/вашифoم	وسمه/واسما	وزندارى/вазндorй
وطن پرور/ватанпарвар	وشيك/вашик	وسمه//واسما/вусма	وزن كشى/вазнkاشй
وطن پرورى/ватанпарварй	وشينه/вашина	وسمه دان/вусмадон	وزن ناكى/вазннокй
وطن خواه/ватанхоҳ	وشى وار/вашивor	وسمه كشى/вусماكاشй	وزنه/вазна
وطن خواهى/ватанхоҳй	وصاف/вассoф	وسمه كشيده/вусмаkاشيدا	وزنين/вазнин
وطن دار/ватандor	وصافى/вассoфй	وسن II/वासнII	وزنين آواز/вазнинoвоз
وطن دوست/ватандӯст	وصال/висол	وسناد/васnod	وزنين آهنگ/вазнинoҳанг
وطن دوستانه/ватандӯستона	وصايا/वासoёيا	وسنى/वासнй	وزنينانه/вазнинoنا
وطن دوستى/ватандӯستى	وصايا نامه/वासoёнома	وسواس/वासвос	وزنين بار/вазнинbور
وطن فروش/ватанфурӯш	وصايت/वासoят	وسواس آميز/वासвосoميز	وزنين تن/вазнинtان
وطن فروشى/ватانфурӯشй	وصايتاً/वासoياتان	وسواسى/वासвосй	وزنين جثه/вазнинчъсса
وطن گدا/ватانгада	وصف/वासф	وسوسه/वासvasا	وزنين طبيعت/вазнинtابيعat
وطن گريز/ватангурез	وصفيه/वासфия	وسوسه انگيز/वासvasاانگيز	وزنين قدم/вазнинқadam
وطنى/ватанй	وصل/वासл	وسوسه باز/वासvasاابoz	وزنينك//وزنينكك
وطواط/ватvот	وصلت/वासлат	وسوسه كار/वासvasااكor	واзнинак//вазнинناكak
وظيفه/وازيфа	وصل جو/वासлчъ	وسوسه گر/वासvasااгар	واзниннаво/вазнинnناво
وظيفه خواه/وازيфахоҳ	وصل خواه/वासлxоҳ	وسوسه مند/वासvasااماند	واзнин-вазнин/вазнинn-вазнинn
وظيفه خور/وازيфахӯر	وصل شده/वासлшуда	وسه/वासsa	واзنىنى/вазнинnй
وظيفه دار/وازيفادor	وصل شونده/वासлшavاندا	وسه بور ياغ/वासsaбӯرياғ	وزواد/взvoad
وظيفه شناس/وازيفاشينos	وصلک/वासлак	وسه جفت/वासsaچۇفت	وزيدن/وازيدان
وظيفه شناسى/وازيفاشينosى	وصل کننده/वासلқунاندا	وسيّع/वासeъ	وزير/واзир
وظيفه طلب/وازيفاتاlاب	وصل گر/वासлак	وسيّع پيشانى/वासeъپيشانй	وزيرانه/وازيرونا

валек	وايک	вакил	واکيل	виқоъ	وقاع	вазифагир	وظيفه گير
валекин	وايکين	вагон	واگان	вақоеъ	وقايع	ваор	وعار
валиг	وايگي	вагонча	واگانچه	вақоеънома	وقايع نامه	ваъдаг	وعدگي
валима	وايمه	вагонсоз	واگانسازي	вақоеънигор	وقايع نگاري	ваъда	وعده
валентнок	واينتناکي	ва-гар//в-агар	واگر//واگر	вақоеънавис	وقايع نويس	ваъдабоз	وعده باز
валинеъмат	واينемат	вагарна//в-арна	واگرنه//ورنه	вақоеънавис	وقايع نويسي	ваъдабоз	وعده باز
валинеъмат	واينемти	вулот	ولوت	виқоя	وقايه	ваъдахилоф	وعده خلاف
ваног	واناغ	валодат	ولادت	вақт	وقت	ваъдахилоф	وعده خلاف
ванона	وانانه	вилодат	ولادت	вақтбай	وقت بيع	ваъдадор	وعده دار
ванч	وانچ	валодатгоҳ	ولادت گاه	вақтчок	وقت چاق	ваъдашикан	وعده شکن
ванчанақ	وانچناک	валодатнома	ولادت نامه	вақтчок	وقت چاق	ваъдашикан	وعده شکن
ванд	واند	валокин	ولاکين	вақтхуш	وقت خوش	ваъдаж	وعده کژ
вандал	واندل	вилоят	ولايت	вақтхуш	وقت خوشي	ваъдагоҳ	وعده گاه
вандализм	واندليزم	вилоят	ولايت	вақтшумор	وقت شمار	ваъданом	وعده نامه
ванг	وانگ	вилоятдор	ولايت داري	вақтшинос	وقت شناس	ваър	وعر
вангос	وانگاس	вилоятситон	ولايت ستان	вақтшинос	وقت شناسي	ваъз	وعظ
вингос	وانگاس	вилояткушо	ولايت کشا	вақткаш	وقت کشي	ваъзомез	وعظ آميز
вангас	وانگس	вилоятгир	ولايت گير	вақтгузарон	وقت گذراني	ваъзг	وعظ گوئي
ванг-ванг	وانگونگ	вилоятгир	ولايت گيري	вақтгир	وقت گير	ваъзг	وعظ گوي
вананг	واننگ	вилоят	ولايتي	вақт	وقتي	ваид	وعيد
ванна	واننه	вилт	ولت	вақар-вақар	وقر وقر	ваго	وغا
ваннахона	واننه خانه	валад	ولد	вақзада	وقزده	вағар-вағар	وغر وغر
ванил	وانيل	валадуззино	ولدالز زينو	вақъ	وقع	вағар-вуғур	وغر و غور
ванилдор	وانيل دار	валс	ولس	вақф	وقف	вағас	وغس
ванилин	وانيلين	валаъ	ولع	вақфх	وقف خور	вағастан	وغستن
вах	واه	вулкон	ولقان	вақфх	وقف خوري	вағнич	وغنيچ
вахҳоб	واهоб	вулкан	ولکن	вақфкор	وقف کار	вағ-вағ	وغ و غ
вахҳоб	واهоби	вулканшинос	ولکن شناس	вақфнома	وقف نامه	вағи	وغئي
вахҳобия	واهبيه	вулканшинос	ولکن شناسي	вақфа	وقفه	вағеш	وغيش
вахҳоч	واهچ	вулкан	ولکني	вақфия	وقفية	вафот	وفات
вахҳоб	واهоб	вулканизатсия	ولکنيز تسية	вақуд	وقود	вафоандеш	وفاندеш
вахб//вахҳоб	واهоб//واهوب	вулгар	ولگري	вақуъ	وقوع	вафопарварда	وفاپورده
вахб	واهبي	вулгаризм	ولگريزم	вақуъгоҳ	وقوع گاه	вафопеша	وفاپيشه
вахқ//вахҳак	واهق//واهک	валламат	ولمت	вақуф	وقوف	вафот	وفات
вахал	واهال	валангор	ولنگار	вақ-вақ	وق و ق	вафоч	وفاجوي
вахл	واهل	валангоршуда	ولنگار شده	вақеҳ	وقيعه	вафодор	وفادار
вахлатан	واهلتان	валангор	ولنگاري	вақеҳах	وقيعه خوي	вафодор	وفاداري
вахла	واهله	валангидан	ولنگيدان	вақид	وقيد	вифоқ	وفاق
вахм	واهم	валав	ولوا	вакуум	وکنوم	вифоқат	وفاقات
вахмангез	واهمنگيز	валуд	ولود	вакуумсанч	وکنوم سنج	вафокеш	وفاکيش
вахмк	واهمک	валуъ	ولوع	ваколат	وکالت	вафогар	وفاکر
вахмак//вахмак	واهмаک//واهماک	валуъ	ولوع	ваколатхона	وکالت خانه	вафонома	وفانامه
вахмгирифта	واهмگرفته	валвала	ولوله	ваколатдор	وکالت دار	вафд	وفد
вахмноқ	واهمناک	вилла	وله	ваколатдиҳанда	وکالت دهنده	вифқ	وفق
вахм	واهمي	вале	ولي	ваколатнома	وکالت نامه	вафл	وفلي
вахмидан	واهמידان	вал	ولي	ваколат	وکالتي	вуфур	وفور
ваханг	واهنگ	валиуллоҳ	ولي الله	вакр	وکر	ваф	وفي
вай	واي	валитарош	وليتراشي	ваксина	وکسينه	вақоҳат	وقاحت
вибрион	وايبرآن	валишин	ولي شناس	вукало	وکالو	ваққод	وقاد
вибратор	وايبر تار	валиаҳд	ولي عهد	вакил	وکيل	виқор	وقار
вибратсия	وايبر تسية	валиаҳд	ولي عهد	вакилқунада	وکيل ننده	ваққос	وقاس

ҳадаҳа ھدمه	ҳабдаҳ ھبده	вел ۋيل	вето ۋيتا
ҳудайчӣ ھديجي	ҳабдаҳсолағӣ ھبده سالگي	велосипед ۋيلاسپيد	ветеринария ۋيتيرنريه
ҳадия\ҳадя ھديه	ҳабдаҳсола ھبده ساله	велосипедрон ۋيلاسپيدران	вайҳак ۋيھک
ҳазақат ھذاقت	ҳабдаҳум ھبدهم	велосипедронӣ ۋيلاسپيدراني	видео ۋيديا
ҳазаён ھزيان	ҳабдаҳумин ھبدهمين	велосипедсавор ۋيلاسپيدسوار	видеотолор ۋيدياتالار
ҳазён ھزيان	ҳабак ھېک	велгард ۋلگرد	видеосидӣ ۋيدياسيدي
ҳазёномез ھزيان آميز	ҳабк\ҳабак ھېک	велгардӣ ۋلگردی	видеofilm ۋيديافلم
ҳазёнсаро ھزيان سرا	ҳубут ھېوت	вайла ۋيله	видеомэгнеттафан ۋيديامگنتافان
ҳазёнғӯ(ӣ) ھزيان گوی(ی)	ҳапок ھپاک	вин-в ۋين-ين	видеонавор ۋيديانوار
ҳар ھر	ҳаппакбозӣ ھپک بازی	вентил ۋينتيل	вир ۋير
ҳароина ھر آينه	ҳапал ھپال	вентилятор ۋينتيلياتور	вирон ۋيران
ҳурро ھر اور	ҳапалак ھپلک	вентилятсия ۋينتيليتسيه	виронзот ۋيران ذات
ҳарос ھراس	ҳаппак ھپلک	венеролаг ۋينيرالاگ	вироншуда ۋيران شده
ҳаросомез ھراس آميز	ҳатк ھتک	венерологӣ ۋينيرالاگي	вироншавӣ ۋيران شوی
ҳаросовар ھراس آور	ҳатул ھتول	венерология ۋينيرالاگيه	виронкор ۋيران کار
ҳаросон ھراسان	ҳатулкор ھتول کار	венерикӣ ۋينيرکي	виронкорӣ ۋيران کاری
ҳаросон(и)дан ھراساندين(ي)	ҳатулкорӣ ھتول کاری		виронкунанда ۋيران کننده
ҳаросангез ھراس انگيز	ҳичо ھيچو		виронгар ۋيران گر
ҳаросангезӣ ھراس انگيزی	ҳичой ھيجاي		виронгарӣ ۋيران گری
ҳаросонӣ ھراساني	ҳичр ھجر		виронағӣ ۋيرانگي
ҳаросзо ھراسز	ҳичр ھجر		вироннопазир ۋيران ناپذير
ҳаросзада ھراس زده	ҳичрон ھجران		вироннашаванда ۋيران نشونده
ҳароснок ھراسناک	ҳичрондида ھجران ديده		вирона ۋيرانه
ҳароснокӣ ھراسناکي	ҳичронзада ھجران زاده		вироназор ۋيران ازار
ҳаросанда ھراسنده	ҳичрат ھجرت	ҳавотозакунак ھواتازه کنک	виронӣ ۋيراني
ҳароса ھراسه	ҳичрӣ ھجری	ҳотиф ھاتف	вироталӣят ۋيرتاليات
ҳарасидн ھراسيدن	ҳачв ھچو	ҳочӣ ھاجي	виргул ۋيرگول
ҳарасиде ھراسيده	ҳачвомез ھچو آميز	ҳодӣ ھادی	вирус ۋيروس
ҳараб ھرب	ҳачвғӯӣ ھچو گوی	ҳор ھار	вирусдор ۋيروس دار
ҳуртумон ھر تمان	ҳачвғӯӣ ھچو گویی	ҳорӣ ھاری	вирусинос ۋيروس شناس
ҳарсонияғӣ ھر ثانیگی	ҳачвнома ھچو نامه	ҳож ھاژ	вирусиносии ۋيروس شناسی
ҳарчой ھر جای	ҳачвнигор ھچو نگار	ҳажуидан ھاژو یدن	вируснок ۋيروس ناک
ҳарчоғард ھر جاگر	ҳачвнавис ھچو نویس	ҳажидан ھаژیدن	вирусӣ ۋيروسی
ҳарчониба ھر جنبه	ҳачвнависӣ ھچو نویسی	ҳавос ھواس	визас\виззос ۋيزس/وزاس
ҳарчо-ҳарчо ھر جاھر جا	ҳачвӣ ھچوی	ҳавосанч ھواسنج	виз-виз ۋيزويز
ҳарачумарач ھر جومرج	ҳачвиёт ھچویات	ҳавосанчӣ ھواسنجي	визвизак ۋيزويزک
ҳарчумарч ھرج ومرج	ҳачвия ھچويه	ҳола ھاله	виза ۋيزه
ҳарчумарчталаб ھرج ومرج طلب	ҳачча ھچه	ҳомунбур ھامون بر	вижағӣ ۋيژگی
ҳарчумарчталабӣ ھرج ومرج طلبی	ҳудо ھدو	ҳомуннавард ھامون نور	вижа ۋيژه
ҳарчумарчӣ ھرج ومرجي	ҳадоё ھدايه	ҳомма ھاممه	вижа ۋيژه
ҳарчихата ھر جهت	ҳидоят ھدايت	ҳомӣ ھامي	ветнамӣ ۋيتنامي
ҳарчанд ھر چند	оятгар ھدايت گر	ҳон ھان	вигна ۋيغنه
ҳархелағӣ ھر خيلگی	ҳадар ھدر	ҳован ھاون	вектор ۋيکتار
ҳархела ھر خيله	ҳадаф ھدف	ҳовия ھاويه	векторӣ ۋيکتاری
ҳардарӣ ھر دری	ҳадафдор ھدفدار	ҳовиябанд ھاويه بند	вексел ۋيکسيل
ҳардакиқағӣ ھر دقيقگی	ҳадафгирӣ ھدفگیری	ҳовиямисол ھاويه مثال	вигон ۋيگان
ҳардамафзо ھر دم افزاينده	ҳадафманд ھدفمند	ҳой ھای	вигиттисианӣ ۋيگيتتيسيانی
ҳардамҳаёл ھر دم خيال	ҳадафмандӣ ھدفمندی	ҳоюху ھايوھو	вигиттисия ۋيگيتتسيه
ҳардамҳаёли ھر دم خيالی	ҳадм ھدم	ҳой-ҳой ھاي-ھاي	вигиттӣ ۋيگيتتي
ҳарранга ھر رنگه	ҳуда ھده	ҳабо(ъ) ھبا، ھباو	вил ۋيل
ҳарруза ھر روزه	ҳудхуда ھدهد	ҳабок\ҳапок ھپاک/ھپاک	вил ۋيل

ҳамамоҳа همه ماهه	ҳаммеҳан هم ميهن	ҳамкеш همکيش	ҳамшугл هم شغل
ҳамҳама همه ماهه	ҳаммеҳанӣ هم ميهني	ҳамкешӣ همکيشي	ҳамшуглӣ هم شغلي
ҳаме همه	ҳамном همنام	ҳамагон همگان	ҳамшакл هم شکل
ҳамёрий ھميارى	ҳамномӣ ھمنامي	ҳамагонӣ ھمگاني	ҳамшаклӣ هم شکلي
ҳамён ھميان	ҳамнабард ھمنبرد	ҳамгап ھمگاپ	ҳамшикам هم شکم
ҳами(й)ят ھميت(ي)	ҳамнарх ھمنرخ	ҳамгузар ھمگذر	ҳамшумор هم شمار
ҳамедун ھميدون	ҳамнажод ھمنژاد	ҳамгар ھمگار	ҳамшино ھم شنا
ҳамярок ھمياروک	ҳамнишаст ھمنشست	ҳамгир ھمگير	ҳамшино// ھمشهري
ҳамешагӣ ھميشهگي	ҳамнишин ھمنشين	ҳамгирой ھمگرايي	ҳамшахр\ҳамшахрӣ
ҳамеша ھميشه	ҳамнишинӣ ھمنشيني	ҳамгирдан ھمگردن	ҳамшир ھمشير
ҳамешабаҳор ھميشه بهار	ҳамназар ھمنظر	ҳамгурӯҳ ھمگروه	ҳамшира ھمشيره
ҳамешаҳозир ھميشه حاضر	ҳамнафас ھمنفاس	ҳамгурӯҳа ھمگروهه	ҳамширазода ھمشيره زاده
ҳамешасабз ھميشه سبز	ҳамнақш ھمنقش	ҳамгарӣ ھمگري	ҳамшеван ھمشيوان
ҳамин ھمين	ҳамнамак ھمنمک	ҳамгинон ھمگينان	ҳамсӯҳбат ھم صحبت
ҳаминчо(й)ӣ ھمين چاي(ي)	ҳамнаво ھمنوا	ҳамгӯшт ھمگوشت	ҳамсӯҳбатӣ ھم صحبتي
ҳаминрӯз(а) ھمين روزه(ا)	ҳамнавоз ھمنواز	ҳамгӯша ھمگوشه	ҳамсадо ھم صدا
ҳаминшаба ھمين شبه	ҳамнавозӣ ھمنوازي	ҳамгун(а) ھمگون(ا)	ҳамсаф ھم صف
ҳан ھن	ҳамнавола ھمنواله	ҳамгунсозӣ ھمگون سازي	ҳамсафир ھم صفير
ҳино II ھنا	ҳамнавард ھمنوار	ҳамгунӣ ھمگوني	ҳамсинф ھم صنف
ҳанбоз ھنباز	ҳамнавъ ھمنوع	ҳамгавҳар ھمگوھر	ҳамтоифа ھم طيفه
ҳанбозгӯ ھنبازگو	ҳамнавъӣ ھمنوعي	ҳамгагӣ ھمگي	ҳамтабақ ھم طبق
ҳанбозӣ ھنبازي	ҳамнаҳод ھمنهاد	ҳамтагӣ ھمگي	ҳамтарҳ ھم طرح
ҳанҷар\ҳинҷар ھنجار	ҳамвор ھموار	ҳамгир ھمگير	ҳамтавила ھم طويله
ҳинҷар ھنجار	ҳамворсозӣ ھموار کني	ҳамлаҳт ھم لخت	ҳамарзӣ ھم عرضي
ҳанҷидан ھنجيدان	ҳамворкӯҳ ھموار کوه	ҳамлафз ھم لفظ	ҳамаср ھم عصر
ҳанд ھند	ҳамворгард ھموار گرد	ҳаммонанд ھم مانند	ҳамакида ھم عقيدہ
ҳиндбо ھندبا	ҳамвора ھمواره	ҳаммонандӣ ھم مانندي	ҳамъинон ھم عنان
ҳиндбой ھندبايي	ҳамворӣ ھمواري	ҳаммаҳалла ھم محله	ҳамъинонӣ ھم عناني
ҳандаса ھندسه	ҳамвисок ھم وثاق	ҳаммаҳаллӣ ھم محلي	ҳамфикр ھم فکر
ҳандасӣ ھندسي	ҳамрӯзгор ھم زوگار	ҳаммахраҷ ھم مخرج	ҳамфикрӣ ھم فکري
ҳиндшинос ھندشناس	ҳамвазн ھم وزن	ҳаммазҳаб ھم مذهب	ҳамқофия ھم قافيه
ҳандалак ھندلک	ҳамватан ھم وطن	ҳаммазҳабӣ ھم مذهبي	ҳамқабилла ھم قبيله
ҳинду ھندو	ҳамватанӣ ھم وطني	ҳаммарз ھم مرز	ҳамқадд ھم قد
ҳиндуниа ھندونيہ	ҳамвилоят ھم ولايت	ҳаммартабагӣ ھم مرتبگي	ҳамқадам ھم قدم
ҳиндувона I ھندوانه I	ҳумум ھموم	ҳаммартаба ھم مرتبه	ҳамқадамӣ ھم قدمي
ҳиндувона II ھندوانه II	ҳама ھمه	ҳаммарказ ھم مرکز	ҳамқадах ھم قذخ
ҳиндуаурупашнаси ھندواوروپاشناسي	ҳамабоб ھمه باب	ҳаммарказонӣ ھم مرکزاني	ҳамқирон ھم قران
ҳиндуаврупошиносӣ ھندواوروپايشينوسي	ҳамабин I ھمه بين I	ҳаммасобиқа ھم مسابقه	ҳамқарин ھم قرين
ҳиндуаврупой ھندواوروپايي	ҳамабин II ھمه بين II	ҳаммаслак ھم مسلک	ҳамқисмат ھم قسمت
ҳиндухитойӣ ھندوختايي	ҳамапурсӣ ھمه پرسی	ҳаммаслакӣ ھم مسلکي	ҳамқишлoқ(й) ھم قشلاقي
ҳиндустонӣ ھندوستاني	ҳаматан ھمه تن	ҳаммашраб ھم مشرب	ҳамқатор ھم قطار
ҳиндуй ھندويي	ҳамачогард ھمه جاگر	ҳаммазмун ھم مضمون	ҳамқалам ھم قلم
ҳиндӣ ھندي	ҳамачониба ھمه جانبہ	ҳаммаъно ھم معنا	ҳамқавм ھم مقوم
ҳунар ھنر	ҳамачоя ھمه جايہ	ҳаммаъноӣ ھم معنايي	ҳамқор ھم کار
ҳунарозмоӣ ھنر آزمائي	ҳамадон ھمه دان	ҳаммактаб ھم مکتب	ҳамқорӣ ھم کاری
ҳунаромӯз ھنر آموز	ҳамарӯза ھمه روزه	ҳаммиллат ھم ملت	ҳамқоса ھمکاسه
ҳунаромӯзӣ ھنر آموزي	ҳамасола ھمه ساله	ҳаммиллатӣ ھم ملتي	ҳамкитф ھمکتف
ҳунарпарвар ھنر پرور	ҳаматарафа ھمه طرفہ	ҳамманзил ھم منزل	ҳамқасб ھم کسب
ҳунарпарварӣ ھنر پروري	ҳамафаҳм ھمه فهم	ҳаммансаб ھم منصب	ҳамқасбӣ ھم کسبي
ҳунаrpеша ھنر پيشه	ҳамақора ھمه کاره	ҳаммуаллиф ھم مؤلف	ҳамқурс ھم کورس
ҳунаристон ھنرستان	ҳамагуна ھمه گونه	ҳаммуаллифӣ ھم مؤلفي	ҳамқиса ھم کيسه

ههI хаI	هو پرائى хўпронӣ	هو ابرددد хавобурд	هنرگاه хунаргоҳ
ههII хаII	هو پاك\هو پاق хўппак\хўппок	هو ابلند хавобаланд	هنرمند хунаرمанд
ههIII хаIII	هو چ хавуч	هو ابلندانه хавобаландона	هنرمندانه хунаرمандона
ههIV хаIV	هو جوئى хавочӯӣ	هو ابلندى хавобаландӣ	هنرمندى хунаرمандӣ
ههV хаV	هو دج хавдач	هو پرست хавопараст	هنرنامه хунарنامه
ههVI хаVI	هو P хурP	هو پرستى хавопарастӣ	هنرنامهى хунарнамой
ههVII хей	هو P хўP	هو پرورد хавопарвар	هنرور хунарвар
ههVIII хайат	هو P хўP	هو پيما хавопаймо	هنرورى хунарварӣ
ههIX хайат	هو P хўP	هو پيماى хавопаймой	هنرى хунарий
ههX хайат	هو P хўP	هو پيماير хавопаймобар	هنظر ханзал
ههXI хайат	هو P хўP	هو پيمايربا хавопаймораб	هنگI хангI
ههXII хайбат	هو P хўP	هو پيمايرباى хавопайморабой	هنгII хангII
ههXIII хайбат	هو P хўP	هو پيمازدگى хавопаймозадагӣ	هنгIII хангIII
ههXIV хайбат	هو P хўP	هو اجس хавочис	هنгIV хангIV
ههXV хайбат	هو P хўP	هو جوى хавочӯӣ	هنгV хангV
ههXVI хайбат	هو P хўP	هو خواه хавохо	هنгVI хангVI
ههXVII хайбат	هو P хўP	هو خواهى хавохоӣ	هنгVII хангVII
ههXVIII хайбат	هو P хўP	هو خورى хавохӯрӣ	هنгVIII хангVIII
ههXIX хайбат	هو P хўP	هو دار хаводор	هنگاس хангас
ههXX хайбат	هو P хўP	هو دارى хаводорӣ	هنгам хангом
ههXXI хайбат	هو P хўP	هو دارىك хаводарояк	هنگامه хангома
ههXXII хайбат	هو P хўP	هو دامك хаводамак	هنگامه آرا хангомаора
ههXXIII хайбат	هو P хўP	هو دهمى хаводихӣ	هنگامه جوى(ى) хангомчӯӣ(ӣ)
ههXXIV хайбат	هو P хўP	هو رنگ хаворанг	هنگامه جوى хангомачӯӣ
ههXXV хайбат	هو P хўP	هو زدگى хавозадагӣ	هنگامه جوى хангомачӯӣ
ههXXVI хайбат	هو P хўP	هو شده хавошуда	هنگامه دار хангомадор
ههXXVII хайбат	هو P хўP	هو شناس хавошинос	هنگامه شده хангомашуда
ههXXVIII хайбат	هو P хўP	هو شناسى хавошиносӣ	هنگامه طلب хангоматалаб
ههXXIX хайбат	هو P хўP	هو صاف كنك хавософкунак	هنگامه طلبى хангоматалабӣ
ههXXX хайбат	هو P хўP	هو افشار хавофишор	هنگامه گير хангомагир
ههXXXI хайбат	هو P хўP	هو افشارى хавофишорӣ	هنگامه ناك хангоманок
ههXXXII хайбат	هو P хўP	هو اكش хавокаш	هنگر хангир
ههXXXIII хайбат	هو P хўP	هو گذر хавогузар	هنگش хангас
ههXXXIV хайбат	هو P хўP	هو گذران хавогузарон	هنگفت хангифт
ههXXXV хайбат	هو P хўP	هو گذرانى хавогузаронӣ	هنگ ханг
ههXXXVI хайбат	هو P хўP	هو گذرى хавогузарӣ	هنگى хангӣ
ههXXXVII хайбат	هو P хўP	هو گرفته хавогирифта	هنود хунуд
ههXXXVIII хайбат	هو P хўP	هو گرم كنك хавогармкунак	هنوز ханӯз
ههXXXIX хайбат	هو P хўP	هو گير хавогир	هنى ханӣ
ههXL хайбат	هو P хўP	هو گيرى хавогирий	هو ху\хув
ههXLI хайбат	هو P хўP	هو ام(م) хавом	هو хув
ههXLII хайбат	هو P хўP	هو ان хавон	هو хў
ههXLIII хайбат	هو P хўP	هو انگذر хавоногузар	هوI хавоI
ههXLIV хайбат	هو P хўP	هو انگذرى хавоногузарӣ	هوIV хавоIV
ههXLV хайбат	هو P хўP	هو انده دسته ховандаста	هوIII хавоIII
ههXLVI хайбат	هو P хўP	هو انورد хавонавард	هوIII хавоIII
ههXLVII хайбат	هو P хўP	هو اردى хавонавардӣ	هوIII хавоIII
ههXLVIII хайбат	هو P хўP	هو ايكى хавоякӣ	هوIII хавоIII
ههXLIX хайбат	هو P хўP	هو بارى\هو بارا\هو بره	هوIII хавоIII
ههL хайбат	هو P хўP	هو بورى\хуборо\хубара	هوIII хавоIII
ههLI хайбат	هو P хўP	هو پ хўP	هوIII хавоIII

яқутнигин	يازدهبالار	ядрӯз	хайкалтарошӣ
яқутвар	يازدهм	ядсупорӣ	хайкалӣ
яқутӣ I	يازدهмахе	ядшуда	хел I // ھل
яқутӣ II	يازш	ядкард	хел II
яқутин	язنده	ядакӣ	хил
яг	язندهसर	ядгар	хел-хел
яга	язидан	ядгорӣ	хема
ягурт	язиде	ядгир	хима
ял I	ياس	ядگیری	хемадон
ял II	ياس	ядмолӣ	хемакаш
ялпӯш	ياس	ядман	хима
ялдар	ياسميز	яднок	хин I
ялдароз	ياساو	яднома	хин II
ялсфид	ياساور	ядвора	хинахин
ялсиёх	ياس شنان	يار	хиоло
яла	ياسمن	يار	хиолоӣ
ям I	ياسمين	يار I	хион
ям II	ياسمين بو(ى)	يار II	хайхот
ямҷӣ	ياسمين رو(ى)	يارانه	
ямхона	ياسمين سيمو	ياراي	
ян	ياسه	يارپرسى	
яна	ياسين	يارجوى	й
яху	ياسين خوانى	ياردم	й
яван	ياش	ياردمپولى	яё
яванӣ	ياشى	ياردمچى	я I
явар	ياغلاغو	ياردمهى	я II
яварӣ	ياغى	يارستن	яо
ява	ياغيانе	يارستن	яб
явабоф	ياغيگرى	يارغو	яб
явабофӣ	ياغيگى	يارغوшуда	ябан
явагард	яфт	يارفروشى	ябанӣ
явагардӣ	яфт	يارак	ябайӣ
явагӯӣ	яфтигӣ	ياركد	ябандгӣ
явагӯӣ	яфтан	يارگир	ябанде
явидан	яфтани	يارمند	ябу
яб	яфте	يارمندى	ябусавор
ябоб	яфеле	يارе	ябидан
ябруҷ	яфедра(ى)	يارе II	ят
ябруҳ	яфедра(ى)	يارе III	яҷуҷ
ябруҳالصنم	яфедра(ى)	ياروار	яхтан
ябруҳхуссанам	яфедра(ى)	يارى	яодд
ябс	яфедра(ى)	يار-يار	ядавар
ябс	яфедра(ى)	يارى	ядавард
ябғу	яфедра(ى)	يارى	ядоварӣ
ябусат	яфедра(ى)	يارى	ядобуд
яб-яла	яфедра(ى)	يارى	яддошт
япан	яфедра(ى)	يارى	яддоштнигорӣ
япанча	яфедра(ى)	ياز	яддоштнавис
япанӣ	яфедра(ى)	язан	яддоштновисӣ
яток	яфедра(ى)	язандон	яддошти
ятоқдар	яфедра(ى)	яздах	ядрас

ياسر	يلاق سازى يروكسوزى	يخروا يخراو	يتاقدري ياتوكداري
يوسرو	يلاق فروش يروكفورش	يخريزه يخرهزا	يتاقي ياتوكي
ياساو	يلاق فروشي يروكفورش	يخزار يخزور	يتيم ياتيم
ياسير	يلاق ناك يروكنوك	يخزده يخزادا	يتيمانه ياتيمونا
ياسيراك	يلاقناك شوي يروكنوكشاي	يخزدكي يخزاداي	يتيم بچه ياتيمبачا
يشب	يلاقناكي يروكنوكي	يخسازي يخسوزي	يتيم پرور ياتيمپاروار
يشك	يلاول يروول	يخستان يخيستون	يتيم چه ياتيمچا
يشم	يرچ يارچ	يخشاره يخشورا	يتيم خانه ياتيمخونا
يشمه	يرجي يارچي	يخشده يخشودا	يتيم دار ياتيمدور
يشمي	يرد يارد	يخشكان يخشكان	يتيم دختر ياتيمدوختار
يشمين	يرغاق يارغوك	يخشكاني يخشيكاني	يتيم شده ياتيمشودا
يشيق	يرغو يارغو	يخك يخاك	يتيمك ياتيماك
يعجوب	يرغوچاق يارغوچوك	يخ كرده يخكاردا	يتيم مانده ياتيممندا
يعسوب	يرلغ يارليغ	يخ كناني يخكunun	يتيم نواز ياتيمناووز
يعقوب	يرلق يارليك	يخ كنك يخكناك	يتيمي ياتيمي
يعقوبي	يرلقدار يارليكدور	يخ كني يخكuni	يخ ياخ
يعني	يرمركه يارماركا	يخكوب يخكوب	يخ آب ياخوب
يغام	يرمه يارما	يخكوج يخكوج	يابخورده يخابخوردا
يغلاغو//ياغلاغو	يره ياره	يخكومه يخكوما	يخابدان يخابدون
يغما	يره دار يارادور	يخلخشك يخلاخشاك	يخابفروش يخابفورش
يغمادیده	يره دار شوي يارادورشاي	يخماس يخماس	يخابماني يخابموني
يغماگر	يره شوي ياراشاي	يخماس فروش يخماسفورش	يخابه يخابه
يغماگري	يره قان يراكون	يخماس فروشي يخماسفوشي	يخ آبي يخابي
يغمائي	يره قاني يراكوني	يخممال يخممال	يخ آلوده ياخلودا
يغنابي	يزدادي يازدودي	يخملاك يخملاك	يخباز يخباز
يغير	يزدان يازدون	يخملاكبازي يخملاكبوزي	يخبازي يخبازي
يغون	يزدان پرست يازدونپاراست	يخملاكپري يخملاكپاري	يخبور يخبور
يغطين	يزدان پرستي يازدونپاراستي	يخملاله يخمولا	يخبورچه يخبورچه
يغظان	يزدان شناس يازدونشinos	يخممن(ك) يخممان(اك)	يخبستگي يخبستاگي
يقه	يزدان شناسي يازدونشinosي	يخمميده كنك يخممايдаكوناك	يخبسته يخبسته
يقين	يزداني يازدوني	يخناگير يخنوگير	يخبندند يخبندند
يقينا	يزدگري يازدигردي	يخني يخني	يخبندان يخبندان
يقيني	يزدي يازدي	يخي يخي	يخبندي يخبندي
يك	يزك يازك	يخين يخين	يخپاره//يخپارچه
يك اسپه	يزكدار يازاكدور	يد يدا	يخپورا\يخپورча
يك آشيانه	يزكداري يازاكدوري	يدرا يдра	يخپورچه يخپورچه
يكانداز	يزنه يازنا	يدرائي يدروي	يخ پرک يخپاراك
يك آهنگ	يزيدي يازيدي	يدك يداك	يخ پوش يخپوش
يك آهنگي	ياسا ياسا	يدك سنج يداكسانچ	يخ پير يخپير
يك آواز	ياسار ياسار	يدك كش يداككاش	يخ تراش يختاروش
يكبارگي	ياسار ياسار	يدك كشتي يداككيشتي	يخ تراشك يختاروشاك
يكبار	ياساق ياساقي	يدين يداين	يخ توده يختودا
يكباري	ياساقي ياساقي	يلاق يلاق	يخ تيشه يختешا
يكبردگي	ياساول\ياسوول	يلاقپارтой	يخچال ياخچال
يكبرگه	ياساول ياسوول	يلاق بدست يروكباداست	يخچه ياخچه
يكبر	ياساولباشي//ياسولباشي	يلاق بردار يروكباردور	يخچه بندي ياخچابندي
يكبسي	ياساولباشي ياساولباشي	يلاق جلاب يروكچالوب	يخ خانه ياخخونا
يكبغله	ياساولباشي ياساولباشي	يلاق جلابي يروكچالوبي	يخ دار ياخدور
يكبيله	ياساولخانه ياسوولخونا	يلاق دار يروكدور	يخدان ياخدونI
يكپاخسگي	ياساولي ياسوولي	يلاق داري يروكدوري	يخدان II ياخدونII
يكپارچه	ياسر يوسر	يلاق ساز يروكسوز	يخدان ياخدوندور

яккаратӣ	як збана	як چند	якپارچگی
яккаса	як збани	як چندتا	якпора
яккасий	як зана	як چندتگی	якпозагӣ
яккилограммӣ	як зангӣ	як چندта	якпоя
яккилометра	яксохт	як چندсаате	якпардагӣ
яккилометрӣ	яксорӣ	як چندсаатӣ	якпалагӣ
яккӯхона	яксоата	як چندкратата	якпахлӯ
якгаза	яксоатӣ	як چندوقت	якпуда
якгӯша	яксола	як хонагӣ	якпудӣ
яклаба	яксолагӣ	як худой	якпула
яклитрий	яксон	як хила	якто
яклахзагӣ	яксонӣ	як хилгӣ	яктопараст
яклахт	яксутуна	як хелӣ	яктопарастӣ
яклухт	яксухан	якдона	яктодил
яклухтхаранда	яксухани	якдара	яктор
яклухтфуруш	яксар	якдаст	яктоз
яклухтфурушӣ	яксара	якдасте	яктогӣ
яклухттир	яксарӣ	якдастӣ	яктоӣ
яклухтӣ	яксавор	якдафъагӣ	якто-якто
яклунча	яксавора	якдафъагина	яктан
яклинг	яксӯма	якдақиқгӣ	яктана
якум	яксӯй	якдил	якте
якмо	яксӯя	якдилона	якта
якмоҳа	якшоха	якдилагӣ	якта
якмоҳагӣ	якшабӣ	якдила	якта
якмазҳаб	якшакла	якдилӣ	яктапуш
якмаром	якшаклӣ	якдама	яктакурта
якмақомӣ	якшанбе	якдамина	яктагӣ
якмани	якшанбегӣ	якдахонӣ	якта-якта
якметра	якшавӣ	якзайл	яктира
якметрий	яксаф	якзайла	яктина
якмизон	яксавтӣ	якронI	яктинӣ
якмила	яктабақа	якронII	якҷа
якумин	яктабакӣ	якраъӣ	якҷан
якуминдараҷа	яктарафа	якраъӣ	якҷаниба
якнасақ	яктарафагӣ	якрақама	якҷаӣ
якнишеба	яктрафи	якранг	якҷае
якнафара	якумра	якранга	якҷае
якнафарӣ	якумрий	якрангӣ	якҷае
якникоҳӣ	якфаза	якраҳа	якҷае
якнавохт	якфикрий	якраҳагӣ	якҷае
якнавохтӣ	якқолиба	якрав	якҷае
якнавъӣ	якқабата	якрав	якҷае
яквачабӣ	якқатора	якравона	якҷае
яквакта	якқутба	якравона	якҷае
яквақтӣ	якқулочӣ	якравона	якҷае
якуним	якқултӣ	якравона	якҷае
якунимрӯза	якқалам	якравона	якҷае
якунимсола	якқавл	якравона	якҷае
якунимфоиза	якқавлӣ	якравона	якҷае
якуниммоҳа	якқарата	якравона	якҷае

юфй	يومى	юк	يک	якунимметр	یک ونیم متر
юргакпеч	يوگکپچ	юмин	يک	якка	یکه
юлгун	يولگون	юминан	يک	яккаандоз	یکه انداز
юлма	يولمه	янтоқ	يک	яккабоғ	یکه бағ
явм	يوم	янтоқзор	ягон	яккабанд	یکه банд
явмулчазо	يوم الجزا	янтоқфурӯш	ягонағй	яккабайт	یکه бит
явмулҳисоб	يوم الحساب	янтоқфурӯшӣ	ягона	яккабех	یکه бех
явмуддин	يوم الدين	юндикоса	ягонадил	яккаписар	یکه писар
явмулкиём	يوم القيام	юнг	ягонакунӣ	яккатоз	یکه таз
явмӣ	يومى	янга	ягонағӯй	яккатир	یکه тир
явмин	يومين	январ	ягонағӯй	якхичой	یکه жай
явмие	يوميه	яхуд	ягон-ягон	якхучрағй	یکه жракй
юн	يون	яхудӣ	ягуна	яккачилилав	یکه чилла
юнон	يونان	яхудият	ял	яккачег	یکه чег
юнонзамин	يونان زمين	ю	ялок	яккачӯб	یکه чӯб
юнонӣ	يونانى	яваш	ялтос	яккачин	یکه чин
юнучқа	يونچقه	явокит	ялтосӣ	яккачинкунӣ	یکه чинкунӣ
юнучкакорӣ	يونچقه کارى	юба	ялтар-ялтар	яккаҳокимиятӣ	یکه ҳокимиятӣ
юнучкапоя	يونچقه پايه	юрт	ялтур-юлттур	яккаҳизбӣ	یکе ҳизбӣ
юнучкадарав(ӣ)	يونچقه دروى	юриш	ялтӣ	яккаҳудой	یکе ҳудой
юнучқазор	يونچقه زار	юрш	ялтирос	яккаҳочағй	یکе ҳочағй
юндук	يوندك	юришгар	ялдо	яккаҳон	یکе ҳон
юндӣ	يوندى	юршгар	ялдаррос	яккаҳонӣ	یکе ҳонӣ
юнус	يونس	йўрға	ялдар-ялдар	яккадармиён	یکе дармиён
юнеско	يونسكو	юрға	ялаккос	яккадаст	یکе даст
юха	يوها	юрғак	ялаккосӣ	яккадастӣ	یکе дастӣ
яйлок	يىلاق	юрман	ялак-ялак	яккаравок	یکе равак
яйлокӣ	يىلاقى	юрме	ял	яккарез	یکе рез
яйлов	يىلاو	юрме	ялӯтоҳ	якказираот	یکе зираот
яйловӣ	يىلاوى	йўрмадӯз	ялӣ	яккасар	یکе сар
йилтир-йилтир	ئير تير ئىلتير	юрмадӯз	ялмоғуз	яккасардорӣ	یکе сардорӣ
йиртиш	ئير تيش	юрмадӯзӣ	ялама	яккасардорӣ	یکе сардорӣ
йиртишворӣ	ئير تيشوار	юрме	яланг	яккасардорӣ	یکе сардорӣ
йигит	ئىگيت	юз	ялангӣ	яккасам	یکе сам
йигитча	ئىگيتچه	юзбашӣ	яланг-яланг	яккасавор	یکе савор
йигитӣ	ئىگيتى	юзI	яла	яккафурӯшӣ	یکе фурӯшӣ
йилт-йилт	ئيلت ئيلت	юзII	ялагард	яккақдам	یکе қдам
йилтирос	ئيلتيراس	юсуфчамол	яла-ялло	яккаракс	یکе ракс
		юсуфрух	ялав	яккакорд	یکе корд
		юсуфру(ӣ)	ям	яккагард	یکе гард
		юсуфталъат	ямақ	яккағй	یکе ғй
		юсуфнигор	ямақчӣ	яккалачом	یکе лаҷом
		юсуфӣ	ямақдор	яккамаҳав	یکе маҳав
		юсуфистон	ямақдӯз	яккамардикорӣ	یکе мардикорӣ
		юса	ямақдӯзӣ	яккамеҳ	یکе меҳ
		юшан	ямақнок	якканафас	یکе нафас
		юғ	ямақӣ	якканикоҳӣ	یکе каникоҳӣ
		юған	ямақин	якканавоз	یکе навоз
		юғча	ямон	якканавозӣ	یکе навозӣ
		юғак	ямонӣ	якка-якка	یکе-якка
		юған	юмн	якк	یکк
		юғй	яманӣ	як-як	як-як

ФАРҲАНГИ ТАҲСИРИИ ЗАБОНИ ТОҶИКӢ

Иборат аз 2 ҷилд
ҷилди II
О– Я

Пажӯҳишгоҳи забон ва адабиёти ба номи Рӯдакӣ, Душанбе, с. 2008, 945 саҳ.

**Мухариррон
Мусаххехон**

Назарзода С., Сангинов А., Каримов С., М.-Ҳ Султон
Мискинов И., Зарафшонӣ С., Назаршоева Ч.,
Некбахтшоева С., Усмонова Г., Мирзоева О.

**Мухаррири техникӣ
Саҳифабанд ва ороишгар
Ҳуруфчинони компютерӣ**

Ибодуллоев Ф.
Назарзода Ф., Наимӣ М.
Назаршоева Ч., Ашӯрова Н., Усмонова Г.,
Некбахтшоева С., Мирзоева О., Раҷабова М.,
Шералиева А.

Ба чопаш 30.07.2008 имзо шуд.
Андозаи қоғаз 80x100 1/16. Қоғази офсетии №1.
Ҳуруфи «Times New Roman Tj». Чопи офсетӣ.
Ҳаҷмаш 60 ҷузъи чопӣ.
Адади нашр 5000 нусха.